



தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு,
சமூகப் பிரச்சினைகள்
Language, Culture, and Social Issues of Tamil Speaking Muslims

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
Research Papers

Edited By
Dr. Saadhiya Fowzer

மொழித்துறை
கலை கலாசாஸ்திர வீடம்



இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ஒலுவில்
SOUTH EASTERN UNIVERSITY OF SRI LANKA, OLUVIL

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு,
சமூகப் பிரச்சினைகள்

**'Language, Culture, and Social Issues of
Tamil Speaking Muslims'**

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
Research Papers

Edited By
Dr. Saadhiya Fowzer

மொழித்துறை
கலை கலாசார பீடம்
இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ஒலுவில்
South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil

நூலின் பெயர் : பன்னாட்டு ஆய்வரங்கம் : தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப் பிரச்சினைகள்

நூலின் வகை : ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

பதிப்பாசிரியர் : கலாநிதி. சாதியா பௌஸர்

முதல் பதிப்பு : 2020

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு

பக்கங்கள் : 449

தொலைபேசி இல : 0778082019

தொடர்புகளுக்கு : saadhiyaf@seu.ac.lk,

Department of Languages,

South Eastern University of Srilanka.

மின்னஞ்சல் : saadhiyas@gmail.com பதிப்பகம் : மொழித்துறை,

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

கணினி வடிவமைப்பு : எஸ். ஆர். எப். ஸபிய்யா

அட்டை வடிவமைப்பு : எம். அப்துல் ரஸாக்

அச்சகம் : சிற்றிப்பொயினட் பிரின்டரஸ் அக்கரைப்பற்று விலை : 1500.00

ISBN 978-955-627-257-4

வெளியீட்டுரை

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழித்துறை கடந்த காலங்களில் பல்வேறு பணிகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. கருத்தரங்குகளை நடாத்துதல், புத்தகங்களை வெளியிடுதல் முதலான ஆக்கபூர்வமான பணிகளை முதலில் நிறைவேற்றுவதில் பெரும் பங்கெடுத்திருக்கிறது. இவ்வகையில் 2001ஆம் ஆண்டு தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தேசிய கருத்தருங்கினை மொழித்துறையே நடாத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்னர் 2009ஆம் ஆண்டு பன்னாட்டு ஆய்வரங்கம் ஒன்றையும் நடத்தியது. அக்காலகட்டத்தில் அறபுமொழி, இஸ்லாமிய நாகரிகம் முதலிய பிரிவுகளும் மொழித்துறையின் கீழ் இயங்கி வந்தன. கலாநிதி க. இரகுபரன் மொழித்துறைத் தலைவராக இருந்தார். பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் எமது பல்கலைக்கழகத்தில் மொழித்துறையில் நிபுணத்துவ ஆலோசகராக கடமையாற்றினார். அவருடைய பரிபூரணமான ஆலோசனையின் பிரகாரம் அந்தப் பன்னாட்டு ஆய்வரங்கம் மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியது. வழமைபோல ஆய்வுச் சுருக்கங்கள் அடங்கிய தொகுதியினை மாத்திரமே அப்போது வெளியிட்டு வைத்தோம். முழுமையாக கட்டுரைகளை பிரசுரிப்பதற்கான வாய்ப்பு அப்போது இருக்கவில்லை. இன்று அக்கட்டுரைகளின் முக்கியத்துவம் கருதி, கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் முழுமையான பிரதிகளை வைத்து இன்று அதனை ஒரு தொகுதியாக வெளியிடுகின்றோம்.

இக்கருத்தரங்கின் தொனிப்பொருள் மிக முக்கியமானதாகும். பொதுவாக அபிவிருத்தி, தொழிற்புல விருத்தி, சமூகப் பிரச்சினைகள் என்ற அடிப்படையிலேயே ஆய்வுத் தொனிப்பொருள்கள் அமைந்திருப்பது வழக்கமாக இருக்கின்ற சூழலில் முழுமையாக இந்தப்பிரதேசத்தினையும் இங்கு பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்ற மக்களினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வரங்கின் தொனிப்பொருள் வடிவமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையிலேதான் 'தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்' என்ற தொனிப்பொருளிலே கட்டுரைகள் சர்வதேச அளவில் கோரப்பட்டன. அவ்வகையில் இலங்கையிலும் இலங்கைக்கு வெளியிலுமுள்ள அறிஞர்கள் பலரும் கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்திருந்தனர்.

தமிழோடு முஸ்லிம்களுக்கு அதிக தொடர்பிருக்கின்றது. தமிழில் அவர்கள் தமது இலக்கியங்களைப் படைத்ததோடு மாத்திரமல்லாது தமிழை அறபு லிபியிலும் எழுதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொன்மை வாய்ந்த பொதுத் தொடர்புக்கு அப்பால் இப்பல்கலைக்கழகம் அமைந்துள்ள தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தில் - கிழக்குப்பிராந்தியத்திலே சமூக, அரசியல், பொருளாதார விவகாரங்களிலும் தமிழ் - முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு நெருக்கமான தொடர்பு இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கிறபோதும் இந்த ஆய்வரங்கின் தொனிப்பொருள் மிக முக்கியமானதாகும்.

அம்பாரை மாவட்டத்தில் மாத்திரமன்றி கிழக்கு மாகாணம், இலங்கை, இந்தியா, தென்னாசியப் பிரதேசங்கள் வரை முஸ்லிம்கள் பற்றிய பிரச்சினைகள் இக்கட்டுரைகளில் ஈழத்தவர்களாலும் பிற நாட்டறிஞர்களாலும் இவ்வாய்வரங்கில் வாசிக்கப்பட்டன. கட்டுரைகளின் சுருக்கங்களோடு நின்று விடாது அக்கட்டுரைகளின் விரிவினைத் தேடிப்பெற்று இக்கட்டுரைத் தொகுதியினை வெளிக்கொண்டுவருவதின் முக்கியத்துவத்தினை நாம் உணர்ந்தோம். அக்கட்டுரைகளின் முக்கியத்துவம் கருதியே அவற்றை ஆவணமாக்கியுள்ளோம்.

உண்மையில் இத்தொகுதியிலுள்ள கட்டுரைகளினூடாக தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்களின் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. இவை தொகுக்கப்படுவதுவாறாகவே இந்த சமூகத்தின் முக்கிய ஆவணமாக அமையும். இந்த வரலாற்றுபூர்வமான கைங்கரியத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்த கட்டுரையாசிரியர்களுக்கு நமது மனப்பூர்வமான நன்றிகளினைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இப்பணியில் எனக்குதவிய பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லா, விரிவுரையாளர் எம்.ஐ.எப். சப்னா, உதவி விரிவுரையாளர்களான எஸ்.ஆர்.எப். ஸபிய்யா, எஸ். சரீபா பீவி, எம்.ஆர்.எப் இஷ்ரா, எஸ். சாருஜா, சோபனா, அலுவலக உதவியாளர் எம்.எம். றியாஸ் ஆகியோருக்கு மிகுந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இதன் அச்சப்பணியை நிறைவேற்றிய எம்.ஏ. றஸாக் அவர்களுக்கும் மிக்க நன்றி.

கலாநிதி ஸாதியா பெளஸர்

தலைவர்

மொழித்துறை

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்த்துரை

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் மொழித்துறையின் மற்றுமொரு பங்களிப்பு இங்கு பதிவுசெய்யப்படுவது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தருகின்றது. இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது ஆய்வரங்கினையும் மொழித்துறையே நடாத்தியதை நாம் அறிவோம். அவ்வகையில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கொன்றினையும் மொழித்துறையினர் ஒழுங்கு செய்து வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்திருந்தமையையும் நாம் அறிவோம்.

‘தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்’ தொடர்பாகவே இவ்வாய்வரங்கம் 2009 ஒக்டோபரில் 24,25,26 ஆம் திகதிகளில் மூன்று நாட்கள் இப்பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்தேறியது. உண்மையில் இப்பல்கலைக்கழகம் அமைந்துள்ள பிரதேச மக்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக சர்வதேச அளவில் பேசக்கிடைத்திருப்பது ஒரு முக்கியமான சந்தர்ப்பமாகும். இப்பல்கலைக்கழகம் இப்பிரதேசத்தில் அமைந்ததனாலே இவ்வாறானதொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் அப்போது இதன் ஆலோசகராக செயற்பட்ட பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும். மொழித்துறை தலைவர் க.இரகுபரன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியினைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு ஆய்வரங்கம் நடந்து முடிவதோடு - அந்த ஆய்வுப்பிரச்சினைகள் கலந்துரையாடப்படுவதோடு அதன் பணி நிறைவு பெறுவதில்லை. அங்கு கலந்துரையாடப்பட்ட கட்டுரைகள் தொகுதியாக வெளிவருகின்ற போதுதான் அதனுடைய உண்மையான பயனை அடைய முடிகின்றது. அப்படியானதொரு பயனை நாம் இன்று அனுபவிக்கின்றோம். இப்பணி ஆய்வுத்துறைக்கு மாத்திரமன்றி சமூகத்திற்குக் கிடைக்கின்ற மிகப்பெரும் நன்மையுமாகும். எனவேதான் ஒரு கல்வியாளனின் பணி சமூகத்திற்கும் பயனுள்ளதாக அமைந்தமை நமக்கு மிகுந்த மனநிறைவைத் தருகிறது.

சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற ஆய்வரங்கம் ஒன்றின் பெரும்பாலான கட்டுரைகளை தேடியெடுத்து பதிப்பிப்பது மிக சிரமமான பணியாகும். அத்தகைய பணியினை நிறைவேற்றியிருக்கின்ற மொழித்துறையின் தற்போதைய தலைவர் கலாநிதி சாதியா பௌஸர் அவர்கள் மிகவும் பாராட்டுக்குரியவர். தனது வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியில் இந்த உன்னதமான பணியினை நிறைவேற்றிய மொழித்துறை தலைவருக்கு எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர் எம்.எம்.எம்.நாஜிம்

உபவேந்தர்

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்த்துரை

எமது பீடத்தின் மொழித்துறை ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல், ஆய்வுப் பணிகளுக்கு அப்பால் பதிப்பிக்கும் பணிகளிலும் ஈடுபடுவது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தருகிறது. மொழித்துறைத் தலைவர் கலாநிதி சாதியா பௌஸர் அவர்கள் 2009இல் மொழித்துறையினால் நடாத்தப்பட்ட பன்னாட்டு ஆய்வரங்கம் ஒன்றின் கட்டுரைகளை தொகுதியாக இன்று வெளிக்கொண்டுவந்திருப்பது பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

பழைய நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்வதும் உதிரியாகக் கிடைக்கின்ற கட்டுரைகளை தொகுத்து வழங்குவதும் அல்லது இவ்வாறு ஏலவே நடைபெற்ற ஆய்வரங்கம் ஒன்றின் விரிவான கட்டுரைகளை ஒன்றுசேர்த்துப் பதிப்பிப்பதும் மிகப்பயனுள்ள நடவடிக்கையாகும். உண்மையில் அறிவினைப் பாதுகாப்பதும் ஆய்வுக்கான தகவல்களை வழங்கும் ஆவணங்களை உருவாக்குவதும் பாதுகாப்பதும் அறிவு நடவடிக்கையின்பாற்பட்ட மிகப்பெரும் கைங்கரியங்களாகும்.

2009இல் நடத்தப்பட்ட பன்னாட்டு ஆய்வரங்கம் 'தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்' சார்ந்ததாகும். பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் இவ்வாறு சமூகம் ஒன்றின் பிரச்சினைகளை தனியாக அடையாளப்படுத்திப் பார்ப்பது மிகக் குறைவாகும். எனவேதான் இம்முயற்சி மிகத்துணிகரமானதும் மிகப் பயன் மிக்கதுமாகும்.

மொழித்துறை தான் அமைந்திருக்கிற பிரதேசத்தின் மக்களை தன் இலக்குக்குட்படுத்தியுள்ளது. அவர்களின் மொழி, கலாசார, விழுமியங்கள், சமூகம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை கவனத்திற்கொள்ளப்படுவதும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுவதும் பயனுள்ளதாக மாறுவது அவை ஆவணப்படுத்தும்போதுதான். அத்தகைய பயன்மிக்க ஆவணமாக்கல் பணியையே கலாநிதி சாதியா பௌஸர் நிறைவேற்றியிருக்கிறார். அவர் அத்தகைய பணிகளில் தொடர்ந்தும் ஈடுபடவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறேன். அவருக்கு நமது வாழ்த்தும் நன்றியும் என்றும் உண்டு.

பேராசிரியர் றமீஸ் அபுபக்கர்

பீடாதிபதி

கலை கலாசார பீடம்

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

உள்ளடக்கம்

	புக்கம்
புதிப்புரை	
வாழ்த்துரை	
வாழ்த்துரை	
1. Post War Economic Development in The Eastern Province In Sri Lanka: With Special Reference to Ampara District	1 - 7
2. The Impacts of the Break-Up of Sri Lanka Muslim Congress In The Muslim Politics of Sri Lanka: A Critical Analysis	8 - 18
3. Changing Dynamics of Muslims Demand for Regional Autonomy In The Eastern Province of Sri Lanka: A Critical Analysis	19 - 31
4. பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் குடும்பத்தில் ஏற்படும் தாக்கங்கள்: கல்முனை மாநகரை மையப்படுத்திய ஆய்வு	32 - 40
5. அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் 'கத்னா' (விருத்த சேதனம்) மரபு - ஓர் ஆய்வு	41 - 46
6. சித்த மருத்துவத்தில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வு	47 - 50
7. இலங்கையில் கிறிஸ்தவ மதக் குழுக்களின் கல்வி நடவடிக்கைகள், கிழக்கு மாகாண தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் கல்வியில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்	51 - 57
8. வெண்மணல் சிறுகதைத் தொகுப்பு - சமுதாய கருத்துகள்	58 - 60
9. Propagation of Sanskrit Learning During Muslim Rule	61 - 64
10. "இஸ்லாமிய சூ.பிசமும் சைவசித்தாந்தமும்" விசேடமாகக் குருபாவாவை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு	65 - 73
11. மருதமுனை அல்ஹாஜ் ஆ.மு ஷரிபுத்தீன் புலவரின் புதூகுஷ்ஷாம் உரைத்திறன் - ஓர் ஆய்வு நோக்கு	74 - 82
12. அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் மத்தியில் முதியோர் தங்கி நிற்கலும் பராமரிப்பும்	83 - 87
13. அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புகளும் தடைகளும் - அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம் எல்லைக் கிராமங்கள் தொடர்பான ஒரு ஆய்வு	88 - 95
14. Cultural Synchronization in A Multi Ethnic Context A Study of Muslim Marriage Ceremony in Sri Lanka	96 - 98
15. அரங்கியலுக்கான இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டை நோக்கி...	99 - 117
16. இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்பும் அதில் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் தீர்வுகளும் - மருதமுனைப் பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய களஆய்வு	118 - 127
17. Recorded and Unrecorded Historical Evidences Of Sri Lanka Muslims: A Study with Social Reference To Amparai District	128 - 138
18. Islamic Revivalism in Sri Lanka from 19 th Century With Introduction to Notable Islamic Movements	139 - 144
19. முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஊடகங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்களும் மீளமைப்பும் மருதமுனைப் பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய களஆய்வு	145 - 152
20. மருதமுனைப் பிரதேச தமிழ் - முஸ்லிம் உறவு	153 - 160
21. இலங்கையில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்களிடையே மோதுகை நிலை மாற்றத்திற்கான பங்குகொள்ளல் அரங்கு	161 - 167

22. Islam Haidari (Civilizational Islam) And The Importance of Knowledge	168 – 173
23. இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களும், தமிழ்த் தாலாட்டுப் பாடல்களும்	174 – 177
24. கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மதுவின் கவிதைகளில் பாடுபொருள்	178 – 188
25. மலேசிய மேம்பாட்டில் இந்திய முஸ்லிம்களின் பங்கு	189 – 194
26. ஆனந்தரங்கர் காலப் புதுச்சேரியில் இஸ்லாம்	195 – 202
27. பெருவாயின் முள்ளியாரின் ஆசாரக்கோவையும் அப்துல் மஜீதுவின் ஆசாரக் கோவையும் ஓர் ஒப்பீடு	203 – 210
28. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரிணாமவளர்ச்சிப் பின்னணியில் மருதூர்க் கொத்தன் சிறுகதைகள் - ஓர் அவதானிப்பு	211 – 215
29. பின்காலனித்துவ முஸ்லிம்களின் இருப்பும் சமூக இயக்கமும் - இந்திய முஸ்லிம்களை சிறப்பாகக் கவனத்திற் கொண்ட ஓரியண்டலிச மீளாய்வு	216 – 223
30. முஸ்லிம் சமூகத்தில் இடம்பெறும் விவாகரத்திற்கான காரணங்களும் விளைவுகளும் மருதமுனைப் பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய கள ஆய்வு	224 – 235
31. அறபுத் தமிழில் தமிழ் இலக்கணப் பயன்பாடு	236 – 241
32. “அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் பெண்களின் சமகால இருப்பு நிலையும் சவால்களும்”	242 – 252
33. இலங்கையின் அம்பாறை மாவட்ட சம்மாந்துறைப் பிரதேச பேச்சு வழக்கு – ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு	253 – 257
34. The Study On Promoting the Living Standards of Differently Able Persons in Addalaichenai Divisional Secretariat Division – Special Reference to Oluvil and Palamunai Area	258 – 264
35. ஈழத்து முஸ்லிம் பெண்கவிஞர்களின் அனுபவ வெளிப்பாடும் மொழியும்	275 – 278
36. The Role of Informal Sector Saving in Economic Development: A Special Research On Micro Finance Application In Addalaichenai Division	279 – 298
37. அஷ்ரப் நகர் வாழ்வாதாரத் தொழில் மீது இனப் பிரச்சினை ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள்: ஒரு சான்றாதார ஆய்வு	299 – 308
38. “அனர்த்தத்தின் பின்னரான மீள் குடியேற்றப் பிரதேசங்களில் முஸ்லிம் சமூகம் எதிர்கொள்கின்ற சவால்கள்” – மட்டக்களப்பு மாவட்ட, உறுகாமம் புதூர் கிராமத்தை விசேட தரவாகக் கொண்ட ஆய்வு	309 – 314
39. பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் ஒப்பியல் நோக்கு	315 – 319
40. இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் கல்விநிலை	320 – 325
41. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மொழியினதும் முஸ்லிம் தமிழ்மொழியினதும் மாற்றுப் பெயர்கள் - ஓர் ஒப்புமை ஆராய்ச்சி	326 – 329
42. The Impacts of English Language Learning On the Values Of The Tamil Speaking Muslims	330 – 334
43. தமிழ் சதக இலக்கிய மரபில் இறகூல் சதகம்	335 – 342
44. புரட்சிக் கமால் கவிதைகளில் காணப்படும் தத்துவங்கள்	343 – 351
45. அசனார் லெவ்வைப் புலவரின் சறுசறு படைப்போர் - ஓர் ஆய்வு	352 – 356
46. The Socio - Economic Status of Tamil Speaking Muslims In Sri Lanka: A Comparative Study with Developing World	357 – 364

47. மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறு	364 – 374
48. மலேசியாவில் மைதீ சுல்தான் சிறுகதைகள்: ஓர் ஆய்வு	375 – 377
49. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முகியித்தீன் புராணத்தின் வகிபங்கு	378 – 382
50. முஸ்லிம் நாட்டார் பாடல்களும் மொழியும்	383 – 392
51. பொலநறுவை மாவட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களில் பயின்றுவரும் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள் ஓர் ஆய்வு	393 - 401
52. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மொழியினதும் முஸ்லீம் தமிழ்மொழியினதும் உறவுப் பெயர்கள் - ஓர் ஒப்பாய்வு	402 – 405
53. புனித ஹஜ், ஐயப்பன் யாத்திரைகள்: ஒரு மானிடவியல் தரிசனம்	406 – 413
54. காத்தான்குடி சமூகத்தில் குடும்ப அமைப்பும் மாற்றங்களும்: ஒரு மானிடவியல் நோக்கு	414 – 422
55. ஏறாவூர் மிச்சநகர் மக்களது வறுமையும் - பிரச்சினைகளும்: ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு	423 – 432
56. எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு	433 – 439
57. தொழுகை – இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் பார்வை	440 – 442

**POST WAR ECONOMIC DEVELOPMENT IN
THE EASTERN PROVINCE IN SRI LANKA:
WITH SPECIAL REFERENCE TO AMPARA DISTRICT**

Dr. SM. Ahamed Lebbe, *Senior Lecturer in Economics,
Department of Social Sciences, SEUSL.*

Introduction:

Eastern province is located in the east part of coastal region of Sri Lanka. It is one of the richest province in terms of its resources during pre-war situation. Eastern province is included three districts as Batticaloa, Ampara and Trincomalee and it has an area of 9950 km² with a 2007 population of 1,493,000. This province contributes 15 per cent and 7.5 per cent of total area and total population of Sri Lanka, respectively. GDP contribution of eastern province is 4.7 per cent to the national level in 2006 (Central Bank, 2008).

Ampara is one of the three districts of the Eastern Province of Sri Lanka. Ampara district, until 1961, was the south eastern part of Batticaloa district. Then, in 1961, Ampara was carved out as a separate district. Ampara District has an area of 4431.4 km² with a 2006 population of 664,393 consisting of the Sinhala, Muslim and Tamil communities. These ethnic communities are living in the district with ethnic ratios of 42.53 per cent Muslim, 38.88 per cent Sinhala, 18.39 per cent Tamils and 0.20 per cent others. The main livelihood opportunity of the people in the district is agriculture, especially paddy cultivation. As Ampara district is situated in the dry zone of the Eastern Province of Sri Lanka, the conditions of climate are varied on the basis of their physical aspects. The mean temperature in the district was 28.3° C in 2006. Rainfall is the main source of water available in the district of Ampara, with an average of 1600 m.m-2500m.m rainfall in a year. (Planning Secretariat, Ampara, 2006).

The main livelihood opportunities of the people in the district is agriculture, especially paddy cultivation. The total cultivable area under paddy is 55,000 hectares and the average production is 250,000 metric tons in a season. It is equivalent to a fifth of the country's requirement. Maize and cowpea are the other two crops and a good number of farmers have engaged in livestock rearing also (Planning Secretariat, Ampara, 2006). However, adequate potential for industrial are available for economic development. Being the rice granary, there are nearly 200 rice mills to process the paddy harvested and a certain segment of the population is also engaged in fisheries, brick making, ready-made garments, metal crushing, carpentry, masonry, service centre, black-smithy and other categories of cottage industries on village based resources.

Fishing (Inland and Marine) is the next important livelihood. About 92000 populations from 17000 families are involved in fishing. Business Enterprises Self-employment Projects and Public Service (Government Service) are the other occupations (Planning Secretariat, Ampara, 2006).

Tourism is another aspect which has began to boom in the district following the MOU where local and foreign people in large number arrives to various destination in the district to spent their holidays. The world famous Arugambay is a good potential place for holidaymakers.

With regards to rural development the NEIAP (North East Irrigated Agriculture Project), NECORD (North East Community Restoration Project), NEERP (North East Emergency Rehabilitation Project), CAARP (Conflict Affected Area Rehabilitation Project), NECCDEP (North East Coastal Community Development Project), NEHRP (North East Housing Reconstruction Project), Japan International Cooperation Agency (JICA), Japan Bank International Cooperation (JBIC), German International Cooperation (GTZ), DCB (Decentralized Capital Budget), World Bank and Asian Development Bank are some of the donor agencies that involved in economic development of the district in Eastern Province.

The government expects to promote agriculture and industrial base of the district through its economic reform policy such as privatisation and price control system where the government presently purchases paddy at reasonable price from producers. Fisheries are also a livelihood of some people and nearly 10000 MT of fishes are annually caught and 80% of which are transported and marketed out side the district. This industry is given various incentives in small scales. Some families have also engaged in cattle farming and milk production and to boost this industry, collecting and selling centres have been

established by the government in the district. Likewise other industries as mentioned early have also been given promotion for their betterment in the district.

This district was able to contribute immensely to the national development of Sri Lanka. This district was one of the popular regions for tourism industry in Sri Lanka. However, during the war, this district suffered a huge set-back in terms of the economic development. Agriculture, fishing, livelihood and tourism were severally affected. Ampara, a district which is taken as a case study for this research, was one of the districts affected terribly by civil war.

Although there are number of development initiatives carried out by various agencies such as the government and NGO's, the magnitude of the work and its effectiveness has not been focused yet. Actually, this is a study aimed at exploring those aspects. Furthermore, some of the NGOs have made use of people and their resources in the projects they did, particularly in housing. This was a new experience for the people as it provided an ownership of the works that actually prevented a waste and additional expenses. Involving the people or community based organization in the economic development of the district was a phenomenal of the feature of NGO's. This must analyzed to find out how far the NGO's have involved the people in their projects in the study their effectiveness of the work to the people.

Objectives of the Study:

The objectives of the study are given as follows.

1. To explore the trend of post war Economic Development in the Ampara district.
2. To identify how far stakeholders carried out economic development during post-war in the study area.
3. To find out the challenges encountered by these stakeholders in the post war economic development in research area.

Research Methodology:

This study is based on primary and secondary data. Collection of data was done by personal interviews on the basis of pre-determined and structured interview schedule. Almost 15 interviews were carried out with government stakeholders, NGOs, professionals and village leaders.

Secondary data were collected from the government official such as Kacheri, Ampara, Divisional secretariats in the Ampara Districts, NGO's records, report of previous research and other relevant documents.

Results and Discussion:

This section clearly explains the findings of this study. Post-war economic development initiatives of the government and NGO's are explored in Ampara district. It also explains in the different sectors of economic development that these organizations involved in the district, how far these stakeholders carried out their economic development in the district. Moreover, it focuses on the challenges faced by these stakeholders when it comes to them developing the district in the post war situation.

It is the responsibility of the government to look after the well-being of the affected people during the post war situation. In this backdrop, the government along with NGOs have engaged on the economic development in the post war situation in the Ampara district. This can be discussed in the following aspects.

Agriculture:

Ampara district is one of the major paddy producing regions of Sri Lanka Table 1.1 shows the shown extent and paddy production in the two seasons-the *Yala* and *Maha* from 2005 to 2008.

Table 1.1
Extent and Paddy Production in Ampara District

Year	Yala		Year	Maha	
	Extent (hectare)	Total Production (metric ton)		Extent (hectare)	Total Production (metric ton)
2005	46,600	231,922	2005-06	63,200	29,318
2006	49,382	246,196	2006-07	59,939	282,361
2007	49605	259,929	2007-08	62,211	281,888
2008	49908	25,952	2008-09	67,608	270,432

Source: Planning Secretariat, Ampara District 2006.

Considering the variation between pre and post war situation there was an improvement in total paddy production and extent of paddy cultivation in Ampara district.

Average yield per hactare also increased in the post war period. It was 4713kg., 4523kg. And 4720kg. Per hactare in 2004, 2005 and 2006 respectively. However, after the war it has increased as 4964kg, 4894kg in 2007 and 2008, respectively.

Fisheries:

Fisheries are also a prime sector in this district. More than 17000 families and 80000 populations are involved in this field. The Table 1.2 shows the details of fisheries of this district. Comparing with 2007 fishing families has increased from 1756 to 1736 in 2008. Like wise, active fisherman also went up from 18039 in 2007 to 18324 in 2008.

Table 1.2
Details of Fisheries in Ampara District

Year	2007	2008
Fishing families	17156	17316
Active fisherman	1803	18324
Fish Production (MT)	4358	7731

Source: District Statistical Information Hand Book-2008

Fish production (coastal fisheries) also increased in 2008 than that of year 2007. Total fish production was 4358mt and 7731mt in 2007 and 2008, respectively.

Number of fisheries Co-operative societies also has increased in the post war situation which is a significant change. These societies are seen in the coastal divisions of the district only because of that this society is related to marine fish. Total number of societies was 98 in 2005. However, it has increased 129 in 2008. Fresh fish centres were 62 in 2007 which increased to 66 in 2008, post war situation.

Therefore, considering the above figures, fisheries sector shows that it has improved considerably in the post war situation compared to that of the previous stage.

Small industry:

The industry is given various incentives in small scales. Some have also engaged in cattle farming and milk production and to boost this industry, collecting and selling centres have been established by the government in the district (District Planning Secretariat, Ampara, 2008). The following Table 1.3 shows the milk collection of the district from 2006 to 2009.

Table 1.3
Milk Collection of Ampara District, 2006 – 2008

Year	Milk Collection (Litre)
2006	3,793, 123
2007	5,475,178
2008	7,058,370

Source: District Statistical Information Hand Book-2008

According to the table, milk collection was 3793123Lt in 2006 and it increased to 5475178Lt in 2007. Furthermore, milk collection has rapidly increased to 7058370 Lt in 2008 in the post war situation. This shows that there was a healthy room for small industrialists to increase their products in the post war situation as the district was experiencing peace and harmony. One of the peculiarities of this industry is that the production of milk was mainly done in the war affected areas such as Thirukovil, Pottuvil and Lahugala division of Ampara District and of course the people involved in this industry were able to engage and produce high volume of milk in the post war situation. Therefore, the figures of fisheries sector show the improvement post-war situation.

Livestock Population:

There are number of families engaged in livestock in Ampara district. Neat cattle, Buffalows, goats, pigs, cockeries, pullets, brilers and other poultries are under the livestock. Allocation for livestock development under the Consolidated District Annual Implimentation Programme (CDIAP) has been gradually increased from 2007. The allocation amount was Rs.492, 297,000, Rs. 527,519,000, Rs.603, 758,000 in 2007, 2008 and 2009, respectively. Therefore, concentration of the development of livestock in the district especially post war has increased.

Health:

It is to be noted that status of health in Ampara district has improved significantly in post war situation. The following Table 1.4 shows the details of health that prospered in the post war situation compared to that of previous period.

Table 1.4
Health Status of Ampara District, 2006 – 2008

Year	2006	2007	2008
Crude Birth Rate	16	16.3	15.7
Crude Death Rate	-	-	-
Infant Mortality Rate	11.6	11.4	14.8
Maternal Mortality Rate	27.07	Not received	0.35

Source: District Statistical Information Hand Book-2008

Crude birth rate after the war has decreased from 16.3 in 2007 to 15.7 in 2008. Maternal mortality rate also decreased from 27.07 in 2006 to 0.35 in 2008 which is a progressive development in terms of health in the post war situation. However, since unavoidable reasons infant mortality has increased in 2008 by 0.4 than that of 2007.

As per the figures, bed strength in the hospitals of Ampara district has also increased. It was 416 and 824 beds in 2006 and 2007, respectively under the RDHS, Ampara, but it has increased to 854 in 2008. Under the RDHS, Kalmunai area there were 1217 beds in 2006 which rose to 1218 in 2007, respectively. Surprisingly, this increased to 1496 in 2008, the post war situation. This figure shows the tremendous improvement in the health sector in the post war situation in Ampara District.

Percentage of household with adequate Latrine Facilities especially in the rural area went up from 43 percent in 2006 to 58 percent in 2008 (included both Kalmunai and Ampara RDHS). Percentage of household with availability of safe water especially in rural area has also increased from 34 percent in 2006 to 58 percent in 2008 (included both Kalmunai and Ampara RDHS).

Infrastructure Facilities:

All infrastrucre facilities especially transport development have rapidly improved in the district as well as other districts in north and eastern provinces. According to CDIAP report allocation for road development in Ampara district was Rs. 49.2 million in 2007. However, it has been increased 52.7 million and 60.3 million in 2008 and 2009. It is to be noted that this expenditures being utilized for Main Street, the ways of agricultural development, hospitals, markets and rural roads of the district. This figure demonstrates the fact that infrastructure facilities have tremendously improved in the post war situation than that of earlier situation in the ampara district.

The NGOs also engaged in the economic development in the post war situation to uplift the life standard of the people in the Ampara District. This can be elaborated in the following manner especially in the district in the post war situation.

The researcher found through direct observation that the government is in the process of constructing 186 houses in Mettuwatta area for the tsunami affected people. Mettuwatta is an empty area to the North of Maruthamunai village where the government is building houses for the rest of victims lived within 65 metres (now declared as Coastal Conservation Zone (CCZ)).

Sri Lankan Red Cross Society with the funding of French Red Cross Society under the support of the government had constructed 179 housing units worth 1.5 million for the tsunami victims. People are resettled there at present(Red Cross Society, Ampara: 2009)

NECCDEP has constructed 05 buildings such as community centres and park, pre-school and full-fledged market with the complete support of the government. The government has also constructed an Ayurvedic hospital in the village. UNICEF has constructed 2 Gramodaya Health Centre with the fullest support of the government. Significantly, the government has completed the construction of highway main road in the village with the funding of Japan government. Kalmunai Municipal Council has established many benches in Maruthamunai beach to enable the people to spend their leisure time comfortably with their families (Planning Division, DS Office, Kalmunai, Municipal Council Kalmunai, 2008 & 2009).

In addition, Zams Central College, a school fully washed away by tsunami, was completely relocated by UNICEF with the approval of the government and Pulavarmani Sarifudeen Vidiyala was also one of affected school in the village has been reconstructed in the same place by Norwegian Refugee Council(Zonal Director of Education, Kalmunai: 2008). Merlin relocated a Peripheral hospital completely affected by tsunami in the village (DPDHS Kalmunai: 2008).

Water supply and drainage facilities were provided by the government structure. Almost 11 roads were renovated under GAMA NEGUMA project of the government which is a commendable infrastructure physical development made by the government (Planning Division, Kalmunai DS office: 2008). In addition, the government has constructed tsunami and multi hazards early warning tower which is a significant physical development of the government in terms of the area. It is clearly shown in the following picture 4.4.

The above economic development of the government in the district shows quite coherently of depth of the involvement of the government and NGOs.

Furthermore, the following categories of International NGOs and Local NGOs focused on the economic development in the district. . The findings reported that Islamic Relief (an Islamic religious based INGO) and UN Habitat constructed houses (flat housing scheme) for tsunami victims in the district.

Moreover, Islamic Relief introduced blocks of flats for the victims. The first flats built in this village. The housing scheme comprises of 96 flats. Each flat has 5 rooms including kitchen, bathroom and toilet. Caritas EHED, which is a Christian based organization, supported Muslim beneficiaries in terms of housing reconstruction and livelihood assistance in the district. It is a local NGO funded by Sweden, has resettled almost 318 families under their owner-driven and full finance construction of houses. This is a significant finding in this study as those NGOs supported the tsunami victims regardless of the ethnic boundaries in the district.

The challenges faced by the government and NGOs in developing the Ampara District economically.

Threat of Para military groups:

Although the government took an initiative of disarming all the paramilitary forces in the Eastern province including Ampara District in the aftermath of eradicating the terrorism in 2007 in the province, there are some paramilitary groups operating under the blessing of government that has turned out to be an obstacle to economic development initiatives in the district. In fact, the government and NGOs indirectly find it difficult to engage economic development activities due to the presence of these groups. In a way, it has become an impediment for the abovementioned purpose.

Lack of foreign and local investment:

As this district was severely affected by war situation, more investments are needed to develop all sectors in the district. Although the investment opportunities are high in the district, less enthusiasm is shown by local and foreign investors to contribute economic development in the district.

Competition among local politicians:

This is also a major obstacle for the development of the district. This is a normal feature of the developing countries like Sri Lanka. As every politician tries to popularize among the public, this is a stumbling block for the development of the study area.

Lack of participation of the people in economic development related initiatives:

This is also one of the characteristics of the people in under developed countries. Hence, this is not exception of the Ampara district. But, participation and corporation of the people in the community is very essential for the economic development of the district. Thus, the people should think that this is our property and we have to contribute to our best for the betterment of the district and country as a whole.

Harsh treatment towards the NGOs by the government:

The treatment of government towards NGOs in the aftermath of the eradication of terrorism in the country is very horrendous and strict. Of course, it is very difficult for the NGOs to get permission from the government to start the work. Therefore, government should support the investors. So that it could help to eliminate delaying process of the work and to induce more investors in the country.

Less number of trained technicians and skilled labours:

Well drained technicians and skilled labourers are inadequate in developing countries like Sri Lanka. Even if there are some experts they are attached to the private department or foreign countries.

Strikes in various sectors and many holidays become impediment to economic development:

There are, at least, two holidays per month, since multi ethnic group live in Sri Lanka. Furthermore, more strike and harthal against to the government or institutions or another society is normal practice in Sri Lanka. These features lead to delay of the working process in the study area.

Conclusion

This is a study undertaken by the researcher on the role of government and NGOs in the economic development in Ampara district of Sri Lanka. Although this district was considered a densely populated district in the Eastern Province, it is predominantly occupied by Muslim, Tamils and Sinhala community and it was badly affected by civil war and tsunami devastation.

It is quite clear that from the above finding and discussion that the government and NGOs have played a tremendous role in the post war situation in the district especially in terms of economic development. Thus, in the light of above analysis following conclusions can be made from this study.

- The government activities such as fertilizer subsidies and other services have uplifted the agricultural production specially paddy prouction.
- The investment of government and NGOs has also increased the development on fisheries and small industries sectors.
- The government constructed houses, community centre, market, pre-school, hospital, road, drainage and school under the economic development in Ampara district.
- In addition to the construction of the government, it also directed and guided all the NGOs for their effective services to the affected community in the study area.
- Most of the NGOs focused on the housing, school and hospital construction in economic development.

Although the development process has been initiated by the government and NGOs in the district, these organizations encounter some enormous challenges that obstruct the development initiatives in the end. Further, these organizations will have to expedite their economic development activities on top gear compared to the previous situation so that the district will be in a matured position in terms of economic development in the future.

References:

- Central Bank of Sri Lanka (2008), Economic and Social Statistics of Sri Lanka, Central of Sri Lanka
- District Planning Secreteriat, Ampara (2006), District Profile, Ampara District, Kacheri, Ampara.
- District Planning Secreteriat, Ampara (2007), Consolidated District Annual Implimentation Programme, Kacheri, Ampara
- District Planning Secreteriat, Ampara (2008), Consolidated District Annual Implimentation Programme, Kacheri, Ampara
- District Planning Secreteriat, Ampara (2009), Consolidated District Annual Implimentation Programme, Kacheri, Ampara.
- District Statistical Information Hand Book (2008), District Planning Secreteriat, Kacheri, Ampara
- OFisher.J (1998) *NGOs and the Political Development of the Third World*, West Hartford: Kumarian Press
- Marit H(2006) “ *The tsunami aid delivery system: A view from six districts in Sri Lanka*” Norwegian Institutue for Urban and Regional Research (NIBR)
- Princen,T and Finger,M (1994), *Environmental NGOs in World Politics. Linking the Local and the Global*, (London: Routledge)
- Weiss. TG and Gordenker.L (eds.) (1996), *NGOs, the UN and Global Governance*, (Boulder CO: Lynne Rienner)
- Tafren(2005): Task Force to Rebuild the Nation, ADB, Asian Development Bank, UN:United Nations, CHA: Consortium for Humanitarian Agencies.

Journals:

- Report of Centre for Policy Alternatives(2009), An interview of Prof Jayampathi Wicramathne to Himals South Asia (Jan-March Volume)

Reports:

- DPDHS, Kalmunai, 2008
- Planning Division, Kalmunai Muslim Divisional Secretariat, 2008 & 2009
- Planning Division of Municipal Council, 2008
- ZDE Office, Kalmunai, 2008

Websites:

- United Nations .Available at <http://www.un.org>. Accessed in August 2009
- www.staff.city.ac.uk/p.willetts accessed in August 2009

THE IMPACTS OF THE BREAK-UP OF SRI LANKA MUSLIM CONGRESS
IN THE MUSLIM POLITICS OF
SRI LANKA: A CRITICAL ANALYSIS

SM. Aliff, *Senior Lecturer in Political Science, SEUSL.*

&

Dr. A. Sarjoon, *Senior Lecturer in Political Science, Dept. of Political Science, UPDN.*

Part-I Introduction:

Historically, the Muslim politics of Sri Lanka has been viewed as the politics of Muslims based on the major political parties in Sri Lanka. On this backdrop, the Muslim politics viewed as politics of the Southern Muslims (out of North-East) and Politics of North-Eastern Muslims. The Southern Muslims involved in politics through the major Sinhalese parties, the United National Party (UNP) and the Sri Lanka Freedom Party (SLFP) while the North-Eastern Muslims did politics along with the major Tamil parties, the Federal Party (FP), and the All Ceylon Tamil Congress, and the Sinhalese parties. However, the emergence of the Sri Lanka Muslim Congress (SLMC), as a Muslim party based on the Islamic faith and fundamentals among the Eastern Muslims in 1986 paved tremendous impacts and contributed to the dynamic changes in the traditional setups of Muslim politics in Sri Lanka. Most importantly, the Muslim politics began to turn to a path of ideology and identity based politics. The politics of the SLMC brought the Muslim community as the Queen-Making community in Sri Lanka at a time.

However, the Muslim politics in Sri Lanka became to loose its pride and shifted to another form after the demise of the founder leader of the SLMC, Mr.M.H.M.Ashraff, in 16th September 2000. There were many break-ups and ups and downs in the politics of the SLMC as well as the Muslim politics of Sri Lanka.

This research paper tries to pay a critical attention on the cleavages within the SLMC and its impacts in the politics of the SLMC and in the discourse of Muslim minority politics in Sri Lanka.

Problem Statement:

The emergence and the identity based politics of the SLMC gave boost and voice for not only the Muslims in the North-East but also for the Muslims living other parts of the country. With the limited political support (less than 40 percents) from the Muslim community in Sri Lanka, the SLMC was able to raise its voice for grievances, rights and privileges of the Muslims generally, and advocated the rights for autonomy of the affected and vulnerable North-Eastern Muslim, particularly, in the discourse of ethnic conflict and peace process in Sri Lanka. The SLMC was viewed as the 'guardian of Muslim community' too. Even though, after the demise of the founder leader of the SLMC, the political representation of the SLMC, at the national legislature shown increase, however, its image became decline among the Muslims and its bargaining power also became to decrease day by day at the national politics. Further, the party faced splits and many Muslim parties emerged from the SLMC platform and the moral political supports to the SLMC also became questioned. In this research, we examine why the SLMC, treated as a mother party to the Muslim distinct politics became to split and loose its political power and base in the Muslim and national politics, and how these factors influenced in the Muslim minority politics in Sri Lanka?

This research is a critical study based on interpretive analysis. Information and data gathered from the desk analysis and field survey (interviews, questionnaire survey) have been used for and against the arguments.

Part-II Traditional model of Muslim politics in Sri Lanka:

The Muslim community in Sri Lanka has been identified as a moderate and harmonious community by the majorities. Historically, their political conducts also been identified as neutral one. There was a tendency of coalition politics of Muslims with the Sinhala kings and people in the pre and post-independent period in Sri Lanka. Therefore, a golden characteristic of cordial relationship between the Muslims and Sinhala kingdoms, especially with Kandian Kingdom was identifies in the history. This golden opportunity paved the Muslim community to be served as ministers, ambassadors, militia,

arbitrator, royal medical experts and business partners etc in the Sinhalese kingdoms. During the ancient period, Muslims community had enjoyed political patronage.

The earliest or the first generation of popular Muslim leaders in Sri Lanka, such as, Sir Rasik Fareed, T.B.Jaya and Bathiud-in-Mahmood have emerged with the political and moral support of Sinhalese. Majority of the Muslims have been supported the major Sinhalese parties, the UNP and the SLFP in the post-independent Sri Lanka. Even after the emergence a of Muslim distinct political party, the SLMC, the majority of the Southern Muslims' political orientation followed the same. At the same time, the Muslims in the North-Eastern parts of Sri Lanka politically made alliances with the major Sinhalese (UNP and SLFP) and Tamil parties, the FP and Tamils United Liberation Front (TULF).

Muslims in the post-independent history of Sri Lanka have given important or responsible ministries (such as Education, Health, Transport, and other post (such as Speaker, Mayors and Ambassadors) in government structures and political process.

Part-III Paradigm Shift in Muslim politics in Sri Lanka:

A paradigm shift has taken place in the process of Muslim politics in Sri Lanka with the emergence of a Muslim separate distinct political party, the Sri Lanka Muslim Congress (thereafter the SLMC) in 1986¹. The intensification of ethnic conflict and internal civil war in the North-Eastern parts of Sri Lanka after 1983 paved divisions and cleavages among the communities, politically and culturally. Thereafter, the Ethnic and identity divisions were put forwarded in political process. Mutual suspicions and prejudices were also emerged among all communities in the North-Eastern provinces. In due cause, violence and injustice incidents became to increase in the every-day social life.² Like, the Tamils, the North-Eastern Muslim community also paid a lot to the ethnic conflict and civil war. Not only their properties, livelihoods and residents were devastated by the war, but also their right to live in their home land also has threatened.

When major Sinhala and Tamil political parties were failed to protect the Muslims' rights, properties and lives and their interests in the discourse of conflict and peace process of that time, there was a need for a distinct political party as a strong political force to protect the Muslim community. The emergence of the SLMC was a need of the time and protected the Muslim community, specially the youngsters from turning to terrorist or armed groups on that time.

After the emergence of the SLMC, the Muslim politics of Sri Lanka became to be looked as the Muslim politics with major Sinhalese parties and the politics with the Muslim party, the SLMC. However, later on, the Muslim politics of Sri Lanka have come to be dominated by the politics of SLMC.

Part-IV Influence of the SLMC in the Muslim and National Politics of Sri Lanka:

The SLMC has able influence deeply in the Muslim politics as well as national politics of Sri Lanka. It grown as the third force in national politics with the capabilities of influencing the governments; became to articulate the interests and rights of the Muslims community, and voiced for the forgotten Muslim community. The influence of the SLMC in the Muslim and national politics can be summarized under the themes: politically, economically and socially.

Politically:

The SLMC emerged and acted as a distinct political voice for Muslim community in the discourse of ethnic conflict and conflict resolution process in Sri Lankan context. It popularized and internationalized the Muslims' issues and affects in the conflict situation in the North-East. The conflict in Sri Lanka was viewed as a two-polar one; between the Tamil separatists and the Sinhalese governments. However, the SLMC was able to internationalize the issues by insisting the North-Eastern Muslim community also involved and affected by the ethnic conflict and civil war of Sri Lanka. When the world's concern was turned to the grievances of the North-Eastern Muslim

¹ In fact, the SLMC emerged as a political movement in 1981 by M.H.M.Ashraff in Kattankudy, a prominent Muslim village in the Batticaloa district under the chairmanship of Ahamed Lebbei, the chairman of Kattankudy Town council.

² The Tamil-Muslim clash started in the middle of 1985 from Akkraipattthu, a prominent Muslim village in the Amparai district, close to a Tamil village. (See: Mohideen, M.I.M., 1987).

community, the governments of Sri Lanka also have come to consider the Muslims as one of the integral actors of the map of ethnic conflict and peace process of Sri Lanka.

With the electoral representation to the parliaments, the SLMC was able to give meaningful representation to the Muslim community. Its representation was identified as distinct representation.³ The whole parliament turned to the speeches of SLMC representatives to listen to the issues of Muslim community with likes or dislikes. Only the SLMC representatives put forwarded the issues and demands of the Muslim community before the parliaments. Most of the other Muslim members and ministers wanted to articulate the interests of the government or parties they belonging only.

Another impact of the SLMC in the national politics of Sri Lanka could be identified as the emergence of influencing third force within a short period of time. Within a three year of political history, it could able to gain four (04) representations in the national parliament; the third force in terms of representation and votes, and able to secure second place in the North-Eastern provincial council; the main opposition party. In 1994, it faced the general election with an agreement of the opposition coalition, the People's Alliance (PA) and achieved 9 seats in the tenth parliament. It was the rights amount of the balance in total number (113) to form a government in Sri Lanka.⁴ So, the SLMC rose as a queen making party in that election. This situation continued until 2004 general election. In all elections from 2000 one (2001 & 2004), the SLMC played an important critical rule as king or queen making party.

The SLMC have provided a charismatic leadership to the Muslim politics as well as the national politics of Sri Lanka. When M.H.M.Ashraff, who rose as a popular senior lawyer and then a Muslim activist declared his political movements, the Sri Lanka Muslim Congress (SLMC) as a political party in 1986, the whole nation became to turn on his leadership. When he entered the Parliament and advocated to the affected and forgotten Muslim community the whole world turned to his leadership. In fact, M.H.M.Ashraff played a vital role within and outside the PA government.⁵ His decisions were more effective and community oriented. There are number of examples and learning in his endeavors.

The SLMC in its political process worked for the unity and social harmony of this country. Even though the party named as Muslim Congress and worked for the betterment of the Muslim community, from the beginning of its active politics, it attracted a considerable number of members from the other communities in Sri Lanka. It included members of other community in its nomination papers. It is evident that the SLMC nominated Mr.Asita Perera, a Singalese, as its national list Member of Parliament in 1994. When the SLMC leader formed another political party, the National Unity Alliance (NUA) in 1998 with the purpose of conducting a national politics, it attracted many people from other communities. There were many members from other community included in the polite-bureaus of the SLMC and the NUA. In 2000 general election, Mr.Vimalaweera Disanayake, a Sinhalese, was elected as a member of parliament from Digamadulla district under the NUA ticket. This is testimony to the hard work of the SLMC toward uniting communities. Further more, the SLMC named its secretariat as "Dharussalaam"- a home for peace and declared open it for any citizen searching for peace.

The SLMC advocated and worked for the equal development of all community. For this purpose, when it made alliance with the PA government, it bargained for the Ministry of Rehabilitation and Reconstruction. Using the ministry fund it could able to rebuild all sectors of affected communities. The reconstruction of Digavapi Viharaya, a popular religious worship place in the Sinhala history, was one of the critical and testimonial development events of the SLMC leader. The SLMC leader, during the 1994-2000 allocated considerable amount of money for the reconstruction of other religious places too. Further, his ministry initiated a project of constructing "Resettled Model Villages" where all communities were accommodated in this project. When the SLMC leader made arranged to provide

³ The SLMC contested at the general election in 1989 under its tree symbol and gained four representations at its first parliament election within a short period of its emergence.

⁴ See: The Associated News Papers of Sri Lanka, (1995), *Tenth Parliament of Sri Lanka*, Colombo: The Associated News Papers of Sri Lanka.

⁵ Within the PA government, he was a prominent cabinet member. He also one of the prominent members in the constitutional experts who were in-charged for the drafting of new constitution under the PA government. He is the one who started the debate and advocated the draft constitution of 2000 for three hours. See: Tharmakulasingam, R. (Edi), (2000), *Constitution 2000: Parliamentary Debates*, Colombo: Ministry of Justice and Constitutional Affairs.

jobs within his ministry authorities, he could able to include considerable amount of job seekers from other communities.

Politically and socially, the SLMC had maintained a strong and cordial relationship with other community leaders and politician of all ethnic groups. SLMC maintained a cordial relationship with the major Sinhalese party, the SLFP (or later the PA) and the UNP. It was able to invite leaders of both parties to its national conferences. At the same time it was able to maintain strong and special relationship with the major Tamil parties, the Tamils United Liberation Front (TULF) and with the Ceylon Worker's Congress (CWC). It made political agreements with these parties. Ashraff-Thondaman Agreement, Ashraff-Chandrika Agreement are popular in the politics of 1990s.

Economically:

The SLMC played an important role in the economic development of the Muslim community in the Northern and the Eastern province of Sri Lanka. Economically, the Muslim community like other communities cherished after the SLMC become equal partner in the government. The SLMC advocated for the rehabilitation and relief of the affects or costs of the Muslim community in the cause of civil war. Due to the ethnic conflict and civil war, thousands of Muslims in the North-East were compelled to displace internally without bringing any economic sources with them. When the SLMC became as a ruling partner, it advocated for the compensation of the economic losses. Further, the SLMC was able to provide thousands of job opportunities to the Muslims mainly in the port authority which was a rare chance. Clearly it was a boost for the Muslim community.

In the economic contribution of the SLMC to the Muslim community, the initiatives for the construction of the Oluvil Port become important and unforgettable. In fact, the south eastern region has not been given favor in the process of economic development of post independent Sri Lanka. No major industries were open except some garment factories during Premadasa presidency. Therefore, the SLMC bargained to build-up a port in this region to facilitate and initiate the economic development activities in this region. Even though the project was initially criticized by majority of the Muslims of this region as it would lead to sinhalization of this region, the SLMC and its leader was very keen in building up this port as it would lead to the massive development of this region. Initial steps and surveys were taken up during the period of M.H.M.Ashraff. In 2008, even though the SLMC had not with the government, the official inauguration of the port project was started and the construction works are going on with the purpose of completing the project before 2012.⁶ Anyone who sees with the rational eyes will accept the project as it would lead the massive development of this region and the surrounding regions.

Socially:

The SLMC also contributed to the socio-cultural conditions of the Muslim and other community in the North-Eastern provinces. Using the rehabilitation ministry fund, the SLMC leader paid more attention on re-buildings of schools, cultural heritages and social institutions to strengthen social and cultural network within and outside the community. The Establishment of South Eastern University and the Muslim Cultural Museum are the notable and unforgettable contribution of socio-economic development the SLMC. The Establishment of South Eastern University is the major achievement of the SLMC in its bargaining politics with the PA government⁷. When the situation became worst as the Muslim students could not attend lectures and stayed in the hostels in the North-Eastern universities due to the intense of the ethnic conflict and civil war, the SLMC advocated for the establishment of a new university in a safe place in the South Eastern Region, where majority of the population are Muslims. Since the demand was rational and support of the SLMC was essential, the PA government accepted the demand and established the South Eastern University in Oluvil, a coastal area of Ampara district. At the beginning majority of the students allocated to this university was Muslims. However, at presents there are considerable amount of Sinhala and Tamil students are studying and functioning as a national university. It contributed by raising its voice for the Muslim community when they forgotten in the past initiatives for peace process in Sri Lanka. It is to note that the Oluvil Declaration⁸ which

⁶ For more details, See: The Colombo Page, (2008), 'Sri Lanka President opens Oluvil Port Construction Project in the East', Colombo: The Colombo Page. Available at http://www.colombopage.com/archive_08/May6133802CH.html

⁷ South Eastern University was established as the tenth university of Sri Lanka. Initially it was formed as a University College in October 1995 and upgraded as a national university in may 1996.

⁸ The Muslim National Revival conference was organized and announced the Oluvil Declaration by the University community in 29th January 2003 in responding to the Ponku Tamil events and the continuous negligence of the

insisted autonomy for Muslims and the Muslim nationalism was initiated by the South Eastern University community.

Further more the SLMC supported to the promotion and the protection of the traditional practices and the cultural heritages of the Muslim community by insisting to re-stage those practices in the public and political events.

Part-V The Break-up of the SLMC:

The SLMC, a small Muslim based party played a vital role in Muslim and nation politics of Sri Lanka as the “Third Force” and the “Queen Making Party” for a period of over one decade became to break-up after the sudden demise of its founder leader, M.H.M.Ashraff in 16th September 2000.⁹ The demise made unrecoverable space in the Muslim as well as national politics. Many factors influenced to the break-up of the SLMC. Major of them are identified as follows.

The sudden demise of founder leader of the SLMC:

The sudden demise of M.H.M.Ashraff was basically identified as the key factor to the break-up of the party. Because, no second leadership was identified within the party structure by the national leader. M.H.M.Ashraff never indicated or expressed any one within the party as the next leader. There were no experiences as an acting leadership in the party. Ashraff was very keen in protecting the party leadership. Whenever he faced challenges to his leadership he was successful in removing the person from the party. There was a strong control of M.H.M.Ashraff in all aspects of the party affairs. Therefore, groups emerged within the party to take control the party leadership, immediately after the demise of Ashraff. The result was like that while Mrs. Ferial Ashraff, widow of late Ashraff, in religious practice for his husband, she and Mr.Rauff Hakeem, the party secretary were selected as co-leaders to the SLMC. This decision was reached due to the split of two groups within the party and the understanding among them.

Leadership rift / competition in terms of leadership and the influence of South within the party after the demise of its founder leader, who came from the East:

In the battle of the leadership, however, later on, the South was able to influence within the party and to become to control the whole party, which was completely reacted by the East, negatively. The SLMC hailed from the Eastern province and mostly supported by the North-Eastern Muslims. There were more criticisms and less supports from the Southern Muslims. When the SLMC was inaugurated as a political party in 1986, most of the Southern Muslim politicians and leaders criticized the SLMC as “nonsense one”. However, the SLMC emerged and influenced in the Muslim and nation politics. Specially, at a time, the SLMC was viewed as a whole of Muslim politics in Sri Lanka. Since the SLMC’s political base was in the East, most of the Eastern members in the politbureau and the supporters insisted the fact that the leadership after the demise of M.H.M.Ashraf should go to Eastern province. However, within a short period, the SLMC leadership went to Rauff Hakeem, a member (not a founder member) from the South. This caused East-South leadership competition / rift within the party. Later on, it paved way for the emergence of more small parties from the SLMC. Still, many SLMC members and the others who left the SLMC and formed other parties are indicating that the leadership of the SLMC should be given to a member of the Eastern Province. They put it as a condition that the present leadership of the SLMC should change to unite the SLMC and the other Muslim parties, originated from the SLMC. It is obvious that the Eastern Muslims have traditionally neglected the Southern or Northern Muslim leaders when the SLMC emerged and began to influence in the national politics. Therefore, when a southern member of the SLMC became leader of the party, it was negatively re-acted by the eastern members. In fact, later on the southern members became to dominate the party and the Eastern members became neglected. Fundamentals of the Eastern Muslims’ issues were neglected when they party made alliance with the major Sihala parties. Even though the support of the SLMC was essentials to form a government in 2000, 2001 and 2002 elections, the SLMC leader could not bargain and taken assurances for the basic issues that the Muslim community faced. Creation of a separate administrative district at the coastal areas of Amparai district, construction of Oivil port, separate Muslim delegation at the peace talks, and security and self determination of the North-Eastern Muslims are some of the major issues that the Muslims wanted to highlight at the top

Muslim’s interests in the peace process. See: (Jeyaraj, 2003:14; Student Union, 2003; McGilvray & Raheem, 2007: 41).

⁹ Ashraff was killed in a Helicopter clash near Aranayake hill site, Kegalla, while he traveling to East (Amparai) for the first election campaign in the 2000 general election.

level and need solution. However, it could not do anything by the SLMC to solve these issues. It was criticized that the main reason for all these inabilities of the party was the leadership change. Traditionally the Southern Muslim leaders had been alliance mostly with the UNP and their first priority was their business and trade. When the SLMC led by a southern leader, he also became to conduct politics how the traditional southern Muslim leaders did. The coalition of the UNP was one of the testimonies for this argument. The Founder leader of the SLMC, M.H.M.Ashraff obviously expressed his rejection of joining the UNP until it leads by Mr.Ranil Wickramasinghe. However, Mr.Rauff Hakeem who advocated as following Ashraff's policy, within a short period extended his support to the UNP, which was highly criticized by many members from the East. Further, during the leadership of the Rauff Hakeem, the Islamic fundamental or the principals of the party also became questions. All these decisions and the events paved more splits within the party.

Sinhala factors:

It was indicated that the Sinhala politicians were played a vital role in dividing the SLMC for their political benefits. For them, the SLMC, a small Muslim party is determining their political destiny and future. Therefore, they always propagated that the stand of depending on minorities should be abolished. In fact, the SLMC founder leader, M.H.M.Ashraff openly challenging them and bargained more. Many Sinhala leaders within and outside the government were criticizing the speeches and the demands of M.H.M.Ashraff. Soma Thero Vs Ashraff public debate was challenging one and Ashraff able to win the Thero. Sinhalese always criticized Ashraff's demands and shares in the ministries as over expecting. At his last journey too, Ashraff had given a report to the journalists as "I will defeat People's Alliance in Digamadulla district".¹⁰ Therefore, we can assume that since Ashraff was a thread to the majority, they were trying to undermine his political power by dividing the party. Until Ashraff led the party, they could not do anything to Ashraff or to the SLMC. However, after his demise, they easily achieved what they were expecting for a decade. It was evident that Mrs.Feriel Ashraff had extended her support to the People's Alliance to form government when President Kumarathunge met her personally while the other wing of the SLMC was surprising after the 2000 general election. The result was the separation of two wings of the SLMC and joined with the two extreme political corners in 2004 general election. We can interpret the further splits of the SLMC due to the further influence of the Sinhala factors.

Tamil factors:

The emergence of SLMC was a response to the ethnic conflict and ethnic politics in Sri Lanka. When the civil war threaten the lives, rights and properties of the Muslim community in the Northern and the Eastern provinces, and when the major political parties, politicians and the political authorities became failure to protect them, the SLMC emerged as a separate ethnic party to safeguard the Muslim community. Thereafter, the SLMC voiced for the affects of the Muslims due to the ethnic conflict and civil war. When the Northern and the Eastern provinces were merged after the Indo-Lanka Accord, the SLMC advocated for the autonomy for Muslims in the North-East. And in the due cause, it achieved more political representation and political power and became to influence in the national politics. All these events and development of the SLMC were viewed by Tamil freedom fighters as a thread to their nationalism and civil war, to achieve a separate state for Tamils. From the emergence of the SLMC, the LTTE was against its movements questioned the politics on separate identity. When the SLMC conducted its active politics in the Muslims areas; the LTTE reacted in a violent ways in these areas. The innocent Muslims were killed and their properties were destroyed by the LTTE. Furthermore, they forcefully evacuated the traditional Muslims of a province (Northern) from their homeland without any resources.¹¹ The LTTE had attempted to kill the SLMC leader, M.H.M.Ashraff, and destroy the party, many times. It named Ashraff in its list of persons who were against their separation movements and want to be killed. It was criticized by the activists of the SLMC that the LTTE played a vital role in the killing of M.H.M.Ashraff. However, after the demise of M.H.M.Ashraff, the LTTE had a close relationship with the second leadership of the SLMC, as a political strategy. It invited the SLMC for a friendly negotiation soon after the Ceasefire agreement signed in 2002 and made an agreement with the SLMC leader. The so-called Praba-Hakeem agreement¹² nothing done for the Muslim community in the North-East rather it paved way for the further killings, abduction and destroying of properties of the Muslims. This friendship and the agreement were criticized within the party too. The LTTE never placed the Muslims as an equal partner in the peace process. It further strongly undermined the separate delegation of Muslims in the negotiation tables. It never accepted a autonomy unit for Muslims in the

¹⁰ See: *Daily News*, 17th September 2000.p.01

¹¹ Nearly 75 thousands of the Northern Muslims were forcefully evacuated within three days.

¹² This negotiation and agreement held in Vanni area on 13th April 2002.

resolution package. It is testimony that one group of the SLMC under the leadership of A.L.M.Athallah who mostly criticized Rauff Hakeem's relationship with the LTTE moved from the SLMC and formed another Muslim party and advocated for the de-merger of the Northern and the Eastern provinces which was viewed by the LTTE as a challenge to their long-term demand of integrated North-Eastern Motherland.

Foreign factors:

Foreign factors may also influence in the break-up of the SLMC. Because, foreign powers need parties from Tamil and Muslim communities to look at their interests in Sri Lanka which may also influenced in the split of SLMC. The political process and the rapid growth of parties emerged from the SLMC are justifying the argument. When we ask a question that from where they are getting money for their colorful political process? Is it from their members or beneficiaries?. It is difficult to answer.

Part-VI the impacts of the Break-up of the SLMC:

There were many impacts due to the break-up of the SLMC in the Muslim as well as the national politics. Some of the major impacts are analyzed below in details.

Emergence of more minor parties within Muslim politics:

The break-up of the SLMC led to the emergence of more minor parties with the interest of representing Muslim community. After the demise of M.H.M.Ashraff, it became to spit into two when two persons named as its co-leaders. However, co-leadership did not continue more than six month. These two groups fought each other in the interest of achieving the national leadership. At a time, they went to the court and the court decided them to act one person as SLMC leader and the other one as the leader of National Unity Alliance (thereafter NUA). From that point, the NUA led by Mrs.Feriel Ashraff, began to separate completely from the SLMC and supported the People's Alliance led by President Kumaratunge without any conditions. Later, opposing the leadership of the SLMC, some member of Parliaments with their supporters left the SLMC in 2004. Minister Athallah and his followers formed the National Muslim Congress (now National congress) and the Parliamentarian (later Minister) Rishad Badi-ud-Din formed All Ceylon Muslim Congress (ACMC). Later Hafish Naseer formed Democratic Unity Alliance (DUA) and Maulavi Mubarack formed Ulama Party. At present, more than six parties are representing a small (in number) and scattered Muslims with other major parties. All are advocating that they are following the path of the founder leader of the SLMC, MHM.Ashraff. However, we can look at that there are two lines in political alliance -alliance with the UNP and the Alliance with the United People Freedom Alliance.

In fact, they have confronted with the government decisions in the matter of Muslim rights and interest. No consensus has been built among these parties in any matter touching with the interest of Muslim community. It clearly indicates the fragmentation of Muslim politics.

Question of Muslims' representation:

At present, the Muslim politics in Sri Lanka have more so-called parliament representations. 23 Muslim Members of Parliament are there in Sri Lankan parliament. 04 elected from SLMC list. 04 nominated from the SLMC and its coalition party, the UNP. Five are with government side and 03 are with the opposition coalition. Tamil National Alliance nominated one. Two are representing the Peoples Liberation Front (JVP). Others are representing the UPFA. However, it is a big question whether they represent Muslim community? And who represent the ideals of the SLMC. In fact, since most of them have elected or nominated from other parties than the SLMC, they have to represent the ideals of the other parties. Then another question arise –who is the leader of Sri Lanka Muslim community?. The Sri Lankan Muslim can't answer this question. Traditionally the ministers in the successive government have been identifies as the leaders of Sri Lankan Muslims. However, with the emergence of distinct Muslim party, the SLMC and a charismatic leadership, MHM.Ashraff within the ideal of Islamic foundation, the party and the leader have raised and recognized as the leader or sole representative of the Muslim community in Sri Lanka. This situation continued even after the SLMC made alliance with the People's Alliance Government in 1994. A shadow or cold war was going on there within the government in the matter of recognizing the leadership for Muslims within the government. However, Ashraff could able to dominate the governments and the political environment. At present, since the Muslim politics has been fragmented, it is difficult to identify a politician as the leader of the Muslim community in Sri Lanka. This was mainly criticized during the peace process in Sri Lanka. This will be the major challenge for the Muslim community in its future endeavors.

Question of Muslims' voice:

When Ashraff led the SLMC it was identified as Muslim voice within and outside of Sri Lanka. After his demise, all Muslim Members of Parliaments and the Muslim ministers are justifying that they have voiced for the Muslim community however, when the Muslim community faces challenges with regards to their rights and privileges all are being silent. Tsunami Housing Scheme in Nuraichcholai, Akkaraipattthu, Land issues of Muslim in the North-East, Settlements of majority communities in Muslims' traditional lands, issues with regard to Muslim identity are some of the issues where the Muslim community expecting sound voices from its leaders. Even though, the civil society institutions also have dumped and undermined to voice in these issues.

Question of Muslims' autonomy:

There is a political history of the demand for autonomy for Muslims in the North-East. SLMC advocated the demand for the shake of Muslim community.¹³ But today, all Muslim parties, except the SLMC (to some extent) are silent on the matter of Muslim autonomy in the East. Others are happy with the government decision of sharing central power to the provinces. And they advocate for it too. However, in the discourse of resolving ethnic conflict through sharing powers to regions or to the minorities, the authors of this research also insist the important of crating an autonomy unit for the sake of Muslim community in Sri Lanka. The model or the arrangement powers within the unit can be discussed later.

Impact on Civil Society – weaken and fragmented:

During the apex of the Muslim distinct politics the Muslim civil society was fertilized with the political influence of the SLMC and its leadership. Even at the early period of the demise of the SLMC leader, the Muslim civil society could advocate the rightful rights and demands of the Muslim community. It is noted that the South Eastern University of Sri Lanka was able to mobilize Muslim community and raise its voice. The Oluvil Declaration of 2003 is one of the testimonies for it. However, at present there is no coordination and corporation among the Muslim civil society institutions. South Eastern University is now controlled by the police and military personals¹⁴ and the activities of the undergraduates are suppressed. As mentioned earlier, all civil society institutions are now dumped and undermined. Further the Muslim community does not have any strong media for voice the issues that Muslim community having faced.

Decline of political bargaining:

During the apex of the SLMC politics, its founder leader, M.H.M.Ashraff could able to bargain with a limited political support (only 7 members at parliaments) and able to gain more benefits and rightful share of resources for the sake of Muslim community. He bargained for two powerful ministries- Ministry of Rehabilitation and Reconstruction, and the Ministry of Ports and Shipping and two more deputy ministries with powerful positions and allocations. Further, he could able to bargain in cadre positions, and resource allocation of other ministries and departments. But after his demise, even though the political power has been increased to the SLMC or to the parties originated from the SLMC, and even most of the Muslim parliamentarians of the above parties are being as Ministers and Deputies, most of them are act as so-called ministers and most of the ministers don't know their positions within the ministries because of more than one ministers for the same ministries. No ministry is chaired by one Minister which the so-called NC+NUA+ACMC ministers are holding.

The position of Muslim ministers within the government is controlled and they are not in a position to bargain for the sake of their community. In fact, most of the Muslim ministers in the government side are somersault MPs from SLMC and supported the government by undermining the interest of people elected them.

Negligence of Muslims' Interests:

Due to the break-up of the SLMC, the Muslims' rights and interest have been neglected by the governments and the majorities. During the peace process, when Muslims insisted the equal participation of the Muslims in the peace talks, it was criticized and ignored by the Tamil and Sinhale

¹³ See: (See: Mohideen, 1987 & 2002; Siddeque, 1987; Fousar, 1997; Abdur Rahman, 1998; Fazil, 2005; Shegu Issadeen, 2006).

¹⁴ South Eastern University has a police post consisting of 40 police personals including an ASP. Further it has an army camp where around 60 army personals are putting post in the East coast of the university. This was created due to the death treat to the Sinhala students in 2008.

politicians and the LTTE. When the Muslims community faced many challenges due to the CFA, no site supported the Muslim to protect them. When the Muslim community severely affected by the 2004 Asian Tsunami, reconstruction of the destructions they faced was mainly neglected and still they are facing challenges to return their homes. When the Muslim community faced challenges to poster their separate identity and practice their religious obligations, no one came forward to raise their voices to protect their distinct identity. In all these matters, even the so-called Muslim MPs and the ministers have also not paid their attention.

Question of Muslims' future:

Due to the break-up of the SLMC, which was viewed as a strong force in the national politics and the guardian of Muslim politics, numbers of impact caused the Muslim politics. Therefore, an uncertain, dark political future has been created before the Muslim community in Sri Lanka, particularly, before the Eastern Muslim.

Part-VII Conclusions:

There is a tradition and history for the Muslim politics in Sri Lanka. The politics of the traditional Muslims was viewed as neutral and patriotic one. Therefore, the Muslim community in Sri Lanka had been attracted by the majority people and the local rulers. However, when the ethnic conflict turned as a civil war, the communal harmony became question and the ethnic based politics became to emerge. The emergence of the SLMC has come to make a paradigm shift in the traditional Muslim politics. Further, the SLMC played an influencing role and also made tremendous impacts in the Muslim and national politics of Sri Lanka. The charismatic leadership of the SLMC founder leader, M.H.M.Ashraff played a vital role in all success of the SLMC.

The sudden demise of the SLMC founder leader caused many impacts in the Muslims politics as well as national politics. As seen above, the SLMC became fragmented and many small parties became to emerge. It further created two lines in the Muslim politics. Muslims rights and development of socio-economic conditions are became questioned. The influence and the bargaining power of the Muslim politics also became declined. It is public opinion and suspicious of the minorities that the nationalist politics of Sinhalese further trying to undermine the political powers and the identity of the minorities in Sri Lanka. Therefore, since an uncertain future has been created for the Muslim community in Sri Lanka, it is the responsibility of the Muslim politicians of the SLMC and the other Muslim parties to consider the future of the Muslim community and unite for the shake of Muslim community in Sri Lanka.

Bibliography

Abdullah, Rameez, (2005), 'Ethnic Harmony in Eastern Sri Lanka' in Frerks, G & Klem B., (Ed.), *Dealing with Diversity: Sri Lankan Discourse on Peace and Conflict*, The Hague: The Netherlands Institute of International Relation, pp.183-190.

Ameerdeen, V., (2006), *Ethnic Politics of Muslims in Sri Lanka*, Kandy: Center for Minority Studies.

Cader, M.L.A., (Ed.), (2002), *The Position of Muslims in the Context of Solving Ethnic Problems in Sri Lanka*, Oluvil: South Eastern University of Sri Lanka.

Daily News, (2006), 'SC rules North-East merger invalid', *Daily News*, Colombo: Associate News Papers of Ceylon. Date-17.10.2006. Available at <http://www.dailynews.lk/2006/10/17> (Accessed on 05.03.2009).

Engal Desam (Our Nation), Monthly Magazine, February-2003.

Fazil, M.M., (2005), 'The Muslim Factors in the Sri Lankan Conflict', in Frerks G & Klem B., (Ed.), *Dealing with Diversity: Sri Lankan Discourse on Peace and Conflict*, The Hague: The Netherlands Institute of International Relation, pp.161-182.

Fousar, M., (1997), *South Eastern Region A Model Land for the Unity of Three Ethnic Communities*, Colombo: SLMC Publication.

- Hanifa F., (2007), 'Muslims in Sri Lanka's Ethnic Conflict', in *Society & the State*, ISIM Review 19, Spring- 2009, pp.52-53.
- International Crisis Group, (2007), 'Sri Lanka's Muslims: Caught in the Crossfire', *Crisis Group Report*, No.134, 27 May 2007, London.
- International Crisis Group, (2008), 'Sri Lanka's Eastern Province: Land, Development, Conflict', *Crisis Group Report*, Asia Report No.159, London.
- Jeseema Ismail, (2006), 'Why a Muslims Perspectives to Peace Process?', in Center for Just Peace and Democracy, *Envisioning New Trajectories for Peace in Sri Lanka*, Maharagama: Ravaya Publishers, pp.109-111.
- Jeyaraj, D.B.S., 'Oluvil declaration proclaims advent of Muslim Thesam' (Political Article) *The Sunday Leader*, Date 09-02-2003, p.14.
- Knoerzer, S., (1998), 'Transformation of Muslim Political Identity', in Thiruckelvam, M and C.S. Dattathreya, (Ed.), *Culture and Politics of Identity in Sri Lanka*, Colombo: ICES.
- McGilvray, D.B and M. Raheem, (2007), *Muslim Perspectives on the Sri Lankan Conflict*, Washington: East-West Center.
- Mohan, V.R., (1987), *Identity Crisis of Sri Lankan Muslims*, Delhi: Mittal Publications.
- Mohideen, M.I.M., (1987), *Sri Lanka Muslims and Ethnic Grievances*, Colombo: Authors' Publication.
- Mohideen, M.I.M., (2001), *Ethnic conflict and Devolution of Power in Sri Lanka – Muslim demand separate power-sharing unit in the North Eastern*, Colombo: Muslim National People's Alliance.
- Mohideen, M.I.M., (2002), *The Need for Power-Sharing Arrangements for the Muslims in the North-Eastern Sri Lanka*, Colombo: (author's publication).
- Mohideen, M.I.M., (2006), 'Sri Lanka Peace Process and the Muslim Question', in Rupesinghe R., (Ed.), *Negotiation Peace in Sri Lanka* (Part Two), Colombo: Foundation for Co-Existence, pp.305-329.
- Mohideen, M.I.M., (2008), 'Eastern Province Muslims and Provincial Council Election', *NetFinder* Available at <http://www.arugam.info/2008/04/17/eastern-province-muslims-and-provincial-council-election/> (Accessed on 11.05.2008).
- Muslim Information Center, (2003), *A Critique on Muslims Role in the Peace Efforts*, Colombo: Muslim Information Center.
- O'Sullivan, M., (1999), 'Conflict as a Catalyst: The Changing Politics of Sri Lankan Muslims' in Gamage, S and I.B.Watson, (Ed.), *Conflict and Community in Contemporary Sri Lanka: 'Pearl of the Eastern' or the 'Island of Tears'?*, New Delhi: Sage Publications.
- Razak, M.A., (2005), *Conflict Resolution in Sri Lanka and Muslims (Ilankayin Inappirachinaith Theervum Muslimkalum) (in Tamil)*, Oluvil: AIRC, South Eastern University of Sri Lanka.
- Rupesinghe, K., (Ed.), (2006), *Negotiation Peace in Sri Lanka* (Part Two), Colombo: Foundation for Co-Existence.
- Sarjoon, A., (2000), 'The Leadership of M.H.M.Ashraff in the Muslim Politics of Sri Lanka: A Critical Analysis', (Unpublished Dissertation), Oluvil: South Eastern University of Sri Lanka.
- Sarjoon, A., (2003), 'Recent Development and New Trends in Muslim Politics of Sri Lanka', in *Proceeding of the Workshop of Contemporary Social Issues in Sri Lanka*, Oluvil: Department of Social Sciences, South Eastern university of Sri Lanka.

Sarjoon, A., (2008), 'The Muslims Perspectives of Ethnic Conflict and Peace Process in Sri Lanka: A Historical Evaluation', *Nordic Workshop on 'Peace and Development in Sri Lanka*, Norway: University of Oslo, April 2008.

Shegu Issadeen, (2006), *Muslim Autonomy*, Colombo: Muslim Nationalists Movement.

Siddeque, M.Y.M., (1987), *Separate Muslim Majority Province is the Unanimous Demand of the Muslims of Sri Lanka*, Kalmunai: E.L.S Publication.

SLMC Publication, (1998), *SLMC not leave any one*, Colombo: SLMC Publication.

Sri Lanka Port Authority, (2008), 'President Inaugurates Oluvil Port Development Project', Available at http://www.slpa.lk/news_events_86.asp (Accessed on 05.05.2009).

Student Union, (2003), *Muslim National Revivals and Political Demands (Oluvil Declaration)*, Oluvil: South Eastern University student union.

Tehran Times, (2008), 'President to visit Sri Lanka', Date: 28.04.2008, Available at http://www.tehrantimes.com/index_View.asp?code=166552 (Accessed on 20.05.2009).

Tharmakulasingam, R. (Edi), (2000), *Constitution 2000: Parliamentary Debates*, Colombo: Ministry of Justice and Constitutional Affairs.

The Associated News Papers of Sri Lanka, (1995), *Tenth Parliament of Sri Lanka*, Colombo: The Associated News Papers of Sri Lanka.

The Colombo Page, (2008), 'Sri Lanka President opens Oluvil Port Construction Project in the East', Colombo: The Colombo Page.

Available at http://www.colombopage.com/archive_08/May6133802CH.html

Uyangoda, J., (2001), *Questions of Sri Lanka's Minority Rights*, Colombo: ICES.

Uyangoda, J., (2003), 'The Eastern Question', in Uyangoda, J and M.Perera, (Ed.), *Sri Lanka's Peace Process - Critical Perspectives*, Colombo: Social Scientist Association, pp.106-109.

Note on Authors:

*Mr.S.M.Aliff has been working as a Senior Lecturer in Politics and Peace Studies at the South Eastern University of Sri Lanka. Currently he is functioning as the Dean of the Faculty of Arts and Culture. Contact email: smaaliff@yahoo.com

**Mr.A.Sarjoon has been working as a Lecturer in Politics and Peace Studies at the South Eastern University of Sri Lanka. Contact email: sarjoona@seu.ac.lk

Both academics have extensive knowledge and experience on many aspects and developments of Muslim politics in Sri Lanka.

**CHANGING DYNAMICS OF MUSLIMS DEMAND FOR REGIONAL
AUTONOMY IN THE EASTERN PROVINCE OF SRI LANKA: A CRITICAL
ANALYSIS**

SM. Aliff, *Senior Lecturer in Political Science, SEUSL.*
&

Dr. A. Sarjoon, *Senior Lecturer in Political Science, Dept. of Political Science, UPDN.*

Part-I Introduction:

The ethnic conflict, the Tamil's separatist struggle and the counter state violence in Sri Lankan context have come to affect the conditions of normalcy not only in the Northern Province but also in the Eastern Province. Amidst this ethnic conflict and its causes in Sri Lanka, the Muslim community in the Eastern Province was also severely affected. In addition to the Northern Muslims, the Eastern Muslims have come to face number of grievances caused by both parties in the conflict: killings, abductions, displacements and loss of properties and livelihood are some of the aspects to be mentioned. The Muslims in both Provinces did not extent their support either in the battlefield or in the separatist movement. Besides, their grievances were not given due consideration and reconciled by the respective authorities in the government and by the parties in the ethnic conflict resolution process. These grievances and the constant negligence of the interests of Eastern Province Muslims have come to force them to raise the demand for territorial autonomy for them in the region, similar to Tamils' demand, to safeguard their rights and recognize their existence as an entity, to accept their distinct religious identity and to ensure their self-determination.

However, most of the ethnic conflict resolution initiatives have failed to include this particular Muslim demand in their agenda. This caused disappointment many Muslims with the structures peace process during 2002-2005 too. The ethnic conflict resolution was mainly viewed as a matter concerning Tamils and the Sinhalese-led government. Therefore, Muslim demands, including the demand for territorial autonomy were overlooked or sidetracked by the parties to the peace process.

The Supreme Court decision of October 2006 to de-merge the Northern and the Eastern Provinces and the military initiatives to regain the LTTE controlled areas in the Eastern province, and the policies towards the awakening and rebuilding of Eastern Province of Sri Lanka implemented by the government thereafter, have come to exert tremendous influence and impact on the minority rights discourse in the Eastern Province.

After the de-merger of the Northern and the Eastern Provinces, most of the Muslim minority parties in the Eastern Province had alliances with the government party in the Eastern Provincial Council election and propagated their support to the 13th Amendment to the Constitution and the Provincial Council system. Even though the SLMC, the party that always supported the Muslims' autonomy in the Eastern Province also actively involved in the Provincial Council election while the others, including the Tamil Makkal Vidutalaip Pulikal (TMVP) were supporting the government party. Eastern Provincial Council Election and Post-election political context posed the critical and important question that, 'whether the Muslim community in the Eastern Province was still demanding a regional autonomy?'

Against this backdrop we are interested in studying in this research why the Muslims demand for regional autonomy have changed in the Eastern Province in the recent past and the impact of this shift on the politics of minority rights and demands in the future.

Major Research Questions

1. Why did the Muslims of the Eastern Province initially put forward a demand for regional autonomy?
2. What are the factors that contributed to a shift in the Muslim demand away from regional autonomy and moved towards power-sharing at the center?

Research Hypotheses

1. “When the violence and fear of political marginalization increased in the context of the protracted war between the state and the Tamil community (militant groups), the regional minorities were compelled to change and re-shape their demand for regional autonomy”
2. “Fragmentation of Muslim politics has undermined the viability of Muslim demand for regional autonomy in the ethnic conflict resolution process in Sri Lanka”

This is a critical study based on interpretive analysis. Information and data gathered from the desk analysis and field survey (interviews, questionnaire survey) have been used for and against the arguments developed in this research.

Part-II Background to the Ethnic Conflict in Sri Lanka:

Ethnic conflict in Sri Lanka is one of the protracted conflicts in the world. The seeds of ethnic conflict have been laid from the colonial rule. From independence it was developed as an ethnic conflict based on ethnic discrimination, violation of minority rights, and alienating the minorities from the central decision making and power-sharing institutions. From 1980s onwards, the conflict was turned into a violent civil war based on the demand for self-determination and a separate state for the Tamils.

There are number of arguments to explain the factors that led to the ethnic conflict in Sri Lanka. Some argue that the policy of divide and rule of the British government is the main historical factor contributed to the ethnic conflict. (De Silva, 2003:71-72; Ghosh, 2002: 74). Some researchers identify the successive political systems and the representative systems to have played a major role in making divisions and conflict between ethnic groups (Wilson, 1988:06; Uyangoda, 2001). The language policy of post-independent governments has also been identified as a basic contributory factor to the ethnic conflict in Sri Lanka. The Sinhale Only Act compelled the Tamil community to mobilize for language based nationalism in Sri Lanka. The first violent incident of ethnic conflict also recorded on this regard (See: Uyangoda, 2001; Gunasekera, 2005; Jayawardena, 1987; Loganatha 1996). State-aided development programs in the post-independent Sri Lanka also paved the way to the ethnic conflict. (See: Richardson, 2005; Uyangoda, 2007).

There is another argument that the policies adopted and implemented in the higher education in the beginning of 1970s by the government also deceive impact on shaping the discourse of minority rights in Sri Lanka. The policy called ‘standardization’ paved way to the ethnic based university admission rather than the merit based system. This caused much frustration among the educated Tamil youth. Because of this frustration later on they mobilized armed military groups (See: (De Silva, 2003; Gunasekera, 2005). All these factors contributed to the minority Tamil (and later on Muslims) demand for autonomy rights to ensure their right to self-determination and self-rule.

Part-III Ethnic Conflict and Impacts on the North-Eastern Muslims:

In the Northern and the Eastern Provinces, Muslims had lived together with the majority Tamils and Sinhalese peacefully. Except the incidents of Sinhala-Tamil riots of 1958 due to the ‘Sinhala Only Language Policy’, three communities lived together in relative with harmony up to the 1980s. As Rameez Abdullah explains, a particular phenomenon in the Eastern Province is that Muslim villages are interspersed with Tamil villages and vice versa. Historically this fragmented settlement pattern stressed the importance of their inter-dependency and it had paved the way for peaceful co-existence in the Eastern Province. Muslims and Tamils had many bonds economically, socio-culturally, and most importantly, politically. Muslim parliamentarians from the eastern province have been elected from the popular Tamil political parties (Abdullah, 2005:183-190).

When the Tamil militant groups began their campaign for the self-determination of the Tamils, the ethnic relations between Tamils and Muslims in the North-East Provinces come to be affected. This started in April 1985 with a shooting by a Tamil separatist armed group, whose the first shot was fired in the vicinity of the Town Mosque of Akkaraipttu, a predominantly Muslim Town in the Ampara district (Fazil, 2005:172).

With this unfortunate incident, the Tamil-Muslim ethnic violence started and swiftly spread following years to other villages of the Eastern Province, namely Kalmunai, Kattankudy, Eravur, Oddamavady, Valaichenai, Mutur and Kinniya. Hundreds of Muslims were killed by the armed Tamils separatists and

many billions of Rupees worth of property belonging to both Tamils and Muslims were burnt and destroyed (See: Mohideen, 2002:10).

There are number of incidents which marked this new relationship of violence between Tamil and Muslim communities in the Northern and Eastern Provinces:

The murder of Mr. Habeeb Mohamed, the Assistant Government Agent of Muttur on 3rd of September 1987, the killing of Muslim Member of Parliament and Deputy Minister, Mr. A.L. Abdul Majeed, who was actively involved in the relief operation for the Muttur refugees, occurred on 13th November 1987, killings of Muslim civilians and their property were set on fire at Oddamavadi, on 2nd December 1987, killings of nearly 60 Muslims and burnt their property at Kattankudy, on 30th December 1987. (Mohideen, 2002:10-11).

The worst incidents of this ethnic violence directed against the North-Eastern Muslims occurred in the 1990s. During August 1990 massacres in the Eastern Muslims villages of Kattankudy and Eravur, and the forceful evacuation of the Northern Muslims which was described by the Muslims as 'ethnic cleansing' of Muslims from the Northern Province, led to clear ethnic divisions between the Tamil and the Muslim communities in the Northern and the Eastern Provinces and arguably paved the way for the Muslims political nationalism.

On Friday evening, 3rd August 1990, some 300 Muslims were at prayer in the Meera Jumma mosque in Kattankudy. At around 8 p.m, a group of LTTE gunmen drove up to the mosque, locked the doors to prevent escape and began firing at the crowd inside with automatic weapons. A similar incident took place at Hussainiya mosque nearby. More than 100 men and boys were killed. (International Crisis Group, 2007: 07). Following this massacre, the LTTE staged another massacre of innocent Muslims in Eravur which led to the killing of 120 Muslims in the areas of areas of Surattayankuda, Michnagar, Meerakerni, Saddam Hussain village and Pannakuda. (International Crisis Group, 2007: 07).

The August 1990 killings of Muslims in the Eastern Province led to the increase in the ethnic tension between Tamils and Muslims in the Province. Tension spread to the Northern Province too. Muslims started to mobilize under a Muslim separate political party, the Sri Lanka Muslim Congress. It was viewed by the LTTE in a negative light. The LTTE responded with the forcible evacuation of the entire Muslim population in the Northern Province within a short period in October 1990. Without any warning, in the third week of October 1990, LTTE cadres went from village to village in the Northern Province, announcing over loudspeakers that all Muslims had 48 hours to leave the LTTE-held territory or face reprisals. Nearly 75,000 Muslims, who lived for generations in the Northern Province, were chased out from their homeland, abandoning their homes and properties. In Muslim political memory, later, this incident is remembered as 'ethnic cleansing'.

The most recent major violent incident which severely affected the Muslims of Sri Lanka was the Mavilaru sluice gate issue and the Muslim displacement in Muttur and Toppur on June 2006. More than 50,000 Muslim residents were displaced from Muttur and Toppur and other small pocket villages (a similar number of Tamil residents also displaced), several Muslims were killed and hundreds of Muslim men disappeared in the military initiatives to capture the Mavilaru Sluice and then Muttur village.

Muslims responded to these events mostly in non-violent ways. However, there were some violent trajectories in some parts of the Eastern province where Muslims and Tamil were living together. These happened when the Tamils forgot the separate or distinct identity of Muslims from the mid 1980s. Some Tamils were killed and Economic and Hindu places of worship were also targeted by the Muslims.

Against this backdrop of continuing violence, the Muslim community of the Northern and Eastern Provinces began to take steps to safeguard their rights and existence. A number of organizations and parties emerged throughout the Province to put forward their demands. Most of the Muslims funded the Sri Lanka Muslim Congress (SLMC) as a major institution through which they could safeguard and guarantee these demands. There were a number of demands: Political and constitutional guarantees for a distinct the new Muslim demands included the political and constitutional guarantees for a distinct Muslim religious and cultural rights, and other socio-economic rights to be protected in the provinces; the right to participate and be represented at the Peace talks between the government and the Liberation

Tigers of Tamil Eelam; the right to share central power as equal to other minority communities; the right to self-determination and autonomy, and right to be recognized as a distinct ethnic group.

Among Muslims' demands, the demand for regional autonomy is a contested one and provoked criticism from many quarters. Muslims of the Northern and the Eastern Province have been demanding separate autonomy for the last twenty five years covering the Muslim majority areas within the provinces.

Part-IV Origin and Development of Muslims Demand for Regional Autonomy:

One could find that the root of the Muslim demand for regional autonomy in the Eastern Province could be traced back to the period of 1950s. The beginning of 1950s was the first period of obvious break-down of majority-minority relations in Sri Lanka. Therefore, the minority's demands were emerged in the political bargaining platform.

In responding to the Sinhala Only Act of 1956, the Federal Party under the leadership of S.J.V.Chelvanayakam organized a conference in Trincomalee and the Tamil speaking peoples, including Muslims from the whole part of the Northern and the Eastern Provinces, gathered together at this conference. At the end of the conference, the Federal Party emphasized ethnic based and autonomous regional units in the Northern and the Eastern Provinces for the sake of the ethnic minorities in the provinces. This was accepted by the rulers of that time and was documented in the famous Bandaranaike-Chelvanayakam Pact (B-C Pact). The important provision of the agreement with regard to Muslims in the Eastern province was the creation of one or more autonomous units in the Eastern province. The Bandaranaike-Chelvanayakam Pact (known as B-C Pact) was signed on 26 July 1957. The second article of the Pact indicated that the Northern Province was to form one regional area whilst the Eastern Province is to be divided into two or more regional areas. (Ghosh, 2003: 78).

However, there is no document indicating the Muslim situation regarding their demand for regional autonomy in the 1950s to 1970s. The demand for regional autonomy for the Northern and the Eastern Muslims came to be articulated in the context of escalating violence in the Northern and the Eastern Provinces in the middle of 1980 by the Muslim political activists in the Eastern region of Sri Lanka, in the context of ethnic conflict. It was first put forward in 1986 by the Eastern Ceylon Muslim Front (ECMF) led by M.I.M.Mohideen as a political demand of Eastern Muslims during the Indian mediated peace process in Sri Lanka, and during the discussions of the Indo-Lanka Accord. The demand emerged as a response to the decision of merging the Northern and the Eastern Provinces as a resolution to the ethnic conflict (Mohideen, 1987; Sehu Issadeen, 2006).

The demand has come to articulate the concept that the Muslim majority territorial areas in the Northern and the Eastern Provinces should be a self-governing or self-ruling area for the Muslims, assuming that the Northern and Eastern Provinces remained a single territorial unit. The demand proposed that the Muslim majority areas in the North and the Eastern Provinces, i.e. Kalmunai, Sammanthurai and Pottuvil Electorates in the Amparai District, and Kattankudy, Oddamavady, Valaichenai and Eravur Divisional Secretariat areas in the Batticaloa District and Kinniya, Mutur, Kucchaveli and Tambalakamam Divisional Secretariat areas in the Trincomalee District and Musali and Erukkalampitty Assistant Government Agent areas (now Divisional Secretariat) in the Mannar District be brought within the proposed Muslim majority autonomy unit on a non-contiguous base. The modal for this proposal was the Indian Pondicherry Union of Territories¹⁵. This unit was to be considered one separate autonomy unit for the Muslims. It was to be empowered with administrative and decision making authority. The total areas covering the proposed autonomy unit was 1267 Sq. Miles (See: Mohideen, 1987 & 2002; Fousar, 1997; Fazil, 2005). Sri Lanka Muslim Congress (SLMC),

¹⁵ Pondicherry is an union territory of India which is a former French colony, consisting of four non-contiguous enclaves or districts - Karaikal, Mahe, Pondicherry and Yenam located within the states of Andhra Pradesh, Kerala, Tamil Nadu respectively, without being regionally contiguous and yet functioning as an entity. The total area of the territories including the pockets is only 492 km² or 190 sq miles. The area of pockets Karaikal, Yanam, and Mahe are 160, 30, & 09 km², respectively, which are smaller areas compared to the areas of the pockets of proposed areas of Muslim majority regional autonomy unit.

For More details visit: www.pondicherry.nic.in and for more details of the proposed Muslim autonomy unit in the Northern and Eastern Provinces of Sri Lanka see: Mohideen, 1987; Siddeque, 1987).

which emerged as a political party in 1986 under the leadership M.M.M.Ashraff, played a vital role in advocating this demand throughout the past twenty-five years.

The escalation of ethnic conflict as well as the Tamils' demand for a united North-Eastern autonomy region (homeland) or a separate state have come to pose the question of the existence of the Muslim community in the Eastern Province. It has in turn forced the Muslim civil society and the political parties and to demand a separate autonomy unit for Muslims within the North-Eastern region. The demand was at its peak during the periods 1986-89, and 1995-2000. Later on, changes have taken place in the politics of regional minority due to complex situation in the Eastern Province.

When the ethnic conflict began threatened the safety and security of the Muslims community in the Northern and the Eastern Provinces, and the power-sharing mechanisms were considered for solving the ethnic conflict, Muslim movements and political parties started to popularize this demand among the Muslims in the region.

The two events held at South Eastern University are considered particularly important in galvanizing Muslims demands in the discourse of ethnic conflict resolution in Sri Lanka. The first was the conference on 'Muslims Position in Solving Ethnic Issues' which was held on the 13th April 2002, and the second was the 'The Muslim National Revival Conference' and 'Oluvil Declaration' held on the 29th January 2003. The 'Oluvil Declaration' asserted nationalism, traditional homeland, self-determination and autonomy for Muslims. The youth who organized the event demanded (among other issues) a separate entity for Muslims at Peace negotiations. (See: Cader, 2002; Engal Desam (Our Nation), 2002; Jeyaraj, 2003; Student Union, 2003) (These incidents are described more in the latter part of this chapter).

Part-V Changing Dynamics of the Muslim Demand for Regional Autonomy:

The Muslim demand for regional autonomy has been formulated by many parties in different ways during the last two decades. As a demand, it was first articulated by the East Ceylon Muslim Front (ECMF) in 1986. The ECMF demanded for a Muslim majority province merging the Muslim majority areas in the Northern and the Eastern Provinces as 'non-contiguous Muslim Majority Province'. The SLMC, later on, accepted and politicized this demand which paved the way for the SLMC to be popularly accepted by the Muslims in the Northern and the Eastern Provinces in the 1998 and the 1994 general elections. However, as a former parliamentarian and the present Provincial Councilor M.A.M.Mahrooff (2009) indicates "the concept of 'Muslim Majority Provincial Council' has been interpreted by SLMC in several ways at different period" (Mahrooff, Interviewed on 10.03.2009). As Mahrooff (2009) indicates SLMC did not have a clear and consensual position on this demand because in 1995 it forwarded a new proposal at the peace negotiations under the PA government. According to that proposal, there should be a predominant Muslim unit of devolution comprising of the constituencies of Kalmunai, Sammanthurai electorates together with Pottuvil electorate where the Muslims are living in majority in Amparai District. Similarly, in the Eastern Province, instead of merging Northern and the Eastern Provinces, it proposed to have a separate new Eastern Region covering Trincomalee and Batticaloa Districts (Fousar, 1997:38-41). (See: SLMC Publication, 1998:13). At the mean time, the SLMC supported the South Eastern Regional Council in 1996 which was proposed by the PA government. The SLMC published a book titled '*South Eastern Region a Leading Land for the Unity of Three Ethnic Communities*' supporting the above proposal at the 15th National Convention of SLMC in 1997. This South Eastern Regional Council was popular in Muslim politics until M.H.M.Asharaff, the founder leader of the SLMC.

After the founder leader of the SLMC, M.H.M.Ashraff, the Muslim demand for regional autonomy has been re-examined and moved in different directions. The so-called SLMC's proposal for regional autonomy for the Northern and the Eastern Muslims was not clearly formulated and forwarded placed at the negotiation table until 2006. In fact, only in 2006, the SLMC very clearly proposed and put forwarded the non-contiguous Muslim majority autonomy unit merging the Muslim dominated areas in the Northern and the Eastern Provinces as a proposal for accommodate the Muslims in the Northern and the Eastern Provinces in resolving the ethnic conflict.

Subsequently, there were splits in the SLMC and three more parties were formed by the breakaway groups. However, the leaders of those parties have not yet forwarded a constructive proposal as to the Muslim demand for autonomy unit during the peace process, but A.L.M.Athallah, a Member of Parliament from the SLMC left the party with some other members in December 2002 and formed the

Ashraff Congress (AC) (later National Muslim Congress (NMC) and at present National Congress (NC)) and forwarded and politicized the proposal of 'De-merging the Northern and the Eastern Provinces permanently' to safeguard the rights and the privileges of the Muslims in the Eastern Province, which was later supported by the JVP and Hela Urumaya. Consequently many Muslim political parties have emerged after M.H.M.Ashraff but none of them (including the SLMC and the NUA) has put forward a unified proposal to achieve the Muslim demand for regional autonomy at the time of the ethnic conflict resolution process.

Part-VI Accommodation of the Muslims Demand for Regional Autonomy in the peace process

Muslims Demands under Indian Mediated Peace Process – 1983 -1985:

In the past, whenever peace talks were convened, Muslims' issues or demands were not put on the Agenda or Muslim groups were not invited to participate in the Talks. To cite an example, when the Thimpu Talks (after the 1983 July riots) were mediated by India, between the Government of Sri Lanka and Tamil groups, only the TULF, LTTE and other Tamil groups have participated, but no Muslim groups were given chance to participate, nor were issues related to the Muslims placed on the negotiation agenda.

Even on that occasion Muslims were unable to send their delegations to represent or to present their proposals. President J.R. Jayewardene did not consider the Muslims' problem as serious one, presumably because the Muslims were not challenging the legitimacy of the state through violent means.

At the Thimpu talks, the Government of Sri Lanka proposed District Development Councils as a model to devolution of power. However, no consideration was given to the opinion of the Muslim community living in the Northern and the Eastern Provinces. Tamil groups ultimately rejected these proposals and submitted four important demands, again with no due consideration for Muslim opinion. These four demands have become the Thimpu principles (also not given attention to the Muslims voices) as follows;

1. Recognition of the Tamils of Sri Lanka as a distinct ethnic group;
2. Recognition of an identified Tamil homeland and guarantee of its territorial integrity;
3. Based on the above, recognition of the inalienable rights of self-determination of the Tamil nation; and
4. Recognition of the right of full citizenship and other fundamental democratic rights of all Tamils who took upon the Island as their country (Ghose, 2003: 109).

Muslims Demands under Indo-Lanka Accord and the Thirteenth Amendment:

The government responded to the peace talks that became a failure by imposing restrictions on the economic activities in the Northern Province, which led to the general issues such as food scarcity and other difficulties, which later on led to the Indian intervention in Sri Lanka's ethnic conflict. The Indian intervention finally led to an agreement between India and Sri Lanka, known as Indo-Lanka Accord. The main theme of this accord was the amendment of the constitution to establish Provincial Council Systems based on the devolution of power. But the Muslim positions were not considered in the Indo-Lanka Accord although, at the time, even though there were articulations of grievances from Muslim political groups.

The special feature of this Indo-Lanka Accord is the temporary amalgamation of the Eastern Province with the Northern Province and the establishment of the Northern and the Eastern Provincial Council. The impact of this amalgamation on the Muslim population of the Eastern province was a reduction of percentage or strength of Muslims from 33% to 17%.

It also did not mention anything about the separate Muslim Provincial Council. Neither the Muslim groups nor the Muslim Members of Parliament came forward to raise this issue or put forwarded this requirement of the Muslims in the Northern and the Eastern Provinces to be heard by the Government.

Inclusion of the Muslim Demands for Regional Autonomy during the Peace Process of People's Alliance Government (1995-2000):

The leaders of the People's Alliance and the SLMC leader M.H.M.Ashraff attempted to ally on a platform with the object of changing the government at the General Election in 1994. The Chandrika - Ashraff Agreement which signed before the election paved way for the government change after 17

years. When the People's Alliance formed government after the election, it called upon all the political parties to participate in the All Party Conference to find a solution for the ethnic conflict based on power-sharing. The SLMC also got the impressions that the Muslims issues also would be discussed and solved with the adaptation of a power sharing-system. The SLMC also came forward to demand a separate Muslim majority regional autonomy unit in order to ensure the autonomy rights of Muslim community based on the geographical location covering the coastal fringe having Kalmunai, Sammanthurai electorates together with Pottuvil electorate where the Muslims are living in majority in Amparai District. Similarly, in the Eastern Province, instead of merging Northern and the Eastern Provinces, it proposed to have a separate new Eastern Region covering Trincomalee and Batticaloa Districts (Fousar, 1997: 38-41).

However, PA Government accommodated the Muslim Community in its constitutional proposal by creating South Eastern Regional Unit, a Muslim majority unit in the Amparai district where Muslims are living with majority.

Inclusion of Muslims Demand for Regional Autonomy as a Safeguard during the Peace Process under Ranil Wickramasinghe's Government (2002-2004):

When the UNF formed the government after December 2001 General Election, it was predicted that there would be great change in politics to have peace in the country. Both parties, the Government and the Liberation Tigers of Tamil Eelam accepted to have Norway as the facilitator in negotiation. Based on this acceptance, Memorandum of Understanding (MoU) was signed on 22nd February 2002 - not only for a ceasefire, but also for the rehabilitation (so-called 'return to normalcy') of the conflict-affected people.

The Muslims' response to the MoU was in the negative and most of them have criticized it on the grounds that it did not have anything good regarding the Muslim issues in the Northern and the Eastern Provinces. Muslim civil society became to raising its voices to secure their future independent rightful position and identity in this country. There were two major events organized by the South Eastern University of Sri Lanka which ensured the Muslim rights including the rights for autonomy and their position at the peace process.

1. They convened a conference on the 13th April 2002 under the caption "*Muslim Position in Solving Ethnic Issues*" (See: Cader, 2003; Ali, 2005: 97-98).
2. Muslim National Revival Conference on 29th January 2003, and announcement of the Oluvil Political Declaration (See: Our Nation, 2003; Jeyaraj, 2003:14; Student Union, 2003; McGilvray & Raheem, 2007: 41).
(This declaration insisted the Muslims must be guaranteed autonomic self-governing political unit merging all the Muslim majority areas of the Northern and the Eastern Provinces)

One of the important negotiation sessions was convened in Oslo, the capital of Norway in December 2002. Both sides agreed to 'explore' a solution founded on the principles of national self-determination based on a 'federal structure' (Uyangoda, 2006: 44-45). However, the matter of the separate Muslim entity was not taken up for discussion. There was not any talk about to consider a separate autonomy unit to accommodate or to ensure the self-determination of the Muslims in Sri Lanka. More importantly, the discussion was held in the absence of Rauf Hakkeem, the SLMC leader as well as one of the Government Representatives.

Later on, a proposal of Interim Self Governing Authority (ISGA) for the Northern and the Eastern Provinces was put forwarded to solve the ethnic conflict at the negotiation table by the LTTE. But, this proposal did not mention any matters touching upon the Muslims demands for autonomy rights and ignored their political expectations and aspirations. It was addressed as 'on behalf of the Tamil People'. The LTTE Political wing leader S.P.Tamil Chelvan had said that it is not the time for considering the Muslims issues. When occasion arises, it will be taken up for deliberation (Muslim Information Center, 2003: 24).

Part-VII Political context after 2004 and the changing dynamics of the Muslim Demand for regional autonomy:

The politics of Sri Lanka turned to a new direction with the fall of United National Front (UNF) government in 2004. The Norwegian mediated peace process also became a major political controversy. Both the United National Front (UNF) regime and the Presidency were changed in the following years. Parliament was dissolved by the President and a general election was announced to be

held on 2nd April 2004. Muslim parties articulated their demands before the main Sinhalese parties. They insisted that Muslims factors be considered when ethnic issues are taken up for discussion, and that Muslims should be given a separate power sharing council (autonomous unit) to safeguard their existence and to manage their own affairs. These were thus the main themes of Muslim parties during the election bargaining and campaigns in 2004. Even the UPFA won the election, there was no consensus of opinion and support either with Interim Administration or peace process.

For the Presidential Election which was scheduled to be held on 17th December 2005, the SLMC made an alliance with the United National Party (UNP), whereas the NUA and other Muslim parties made alliance with the SLFP+JVP+Hela Urumaya (UPFA) coalition. At the time of the Presidential Election in December 2005, Muslim parties of both sides came to an agreement on the conditions that full guarantees should be given with regard to the Muslim representation to participate in the future peace talks, and the Muslims issues be resolved by accommodating Muslims demand for regional autonomy. Mahinda Rajapaksa of the UPFA won the presidential election and became the President in December 2005.

Two rounds of peace talks were conducted under the UPFA government in the beginning of 2006, but none of those talks considered Muslims as a separate party to the conflict or peace, and their demand for regional autonomy was ignored. Both the LTTE and the government withdrew from the peace talks in the beginning of 2006 and intensified the strategy of military hostilities. The dilemma started with the Mavil Aru Sluice water dispute on 20th June 2006.

When the government undertook a military offensive to capture the location for humanitarian purposes, LTTE cadres, in response took control of Muttur, a Muslim village on the southern side of Trincomalee Bay (Crisis Group, 2007: 16). Heavy fighting between the Government forces and the LTTE held around Muttur in the early August, 2006. More than 50,000 Muslims fled from Muttur and its surrounding villages fled to the neighboring safety villages such as Kanthalai and Kiniya. More amount of Tamil residents fled to LTTE controlled areas due to heavy fighting. The government intensified its military actions against the LTTE. After a year-long campaign that saw large-scale destruction and the displacement of almost 200,000, mostly Tamil civilians, the military forced the LTTE from their last stronghold in the Eastern Province in July 2007.

In due time, the Supreme Court order of 16th October 2006 to de-merge the Northern and the Eastern Provinces, since the merger was unconstitutional. The de-merger of the Northern and the Eastern Provinces had a strategic importance for the Muslim community in the Eastern Province in the discourse of Muslim autonomy demand. Therefore, majority of the Muslims remained silent - they neither opposed it nor welcomed it. However, after the de-merger there were signs of fragmentations in the Muslim politics and at the civil society level which later on affected the Muslims' achievement in the Provincial Council election held on 10th May 2008.

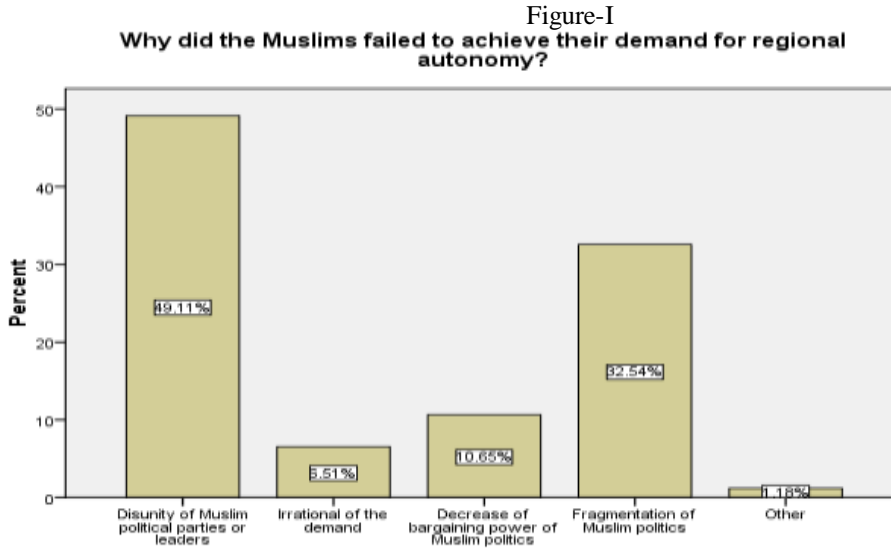
Even though the Eastern Provincial council election was an important one to the Muslim community in the Eastern Province with regard to Muslim autonomy unit, the Muslim community and the political parties were not in a strong or united position to face the election. The SLMC leaders sacrificed not only the SLMC symbol for the sake of contesting the election under the UNP symbol but also their membership at the Parliament. There were initiative to unite the Muslim parties under a common symbol, but the attempts were became failure. The SLMC contest the election under the UNP ticket and other Muslim parties alliance with the ruling UPFA.

One of the themes of the election campaign was based on the appointment of Chief Minister Post. UPFA Chief promised to appoint the person from which community get more representation at the council. Only the SLMC was propagating its long-term demand of regional autonomy for Muslim.

The official election results indicated a clear victory of the United People's Freedom Alliance. 65 percent of votes turn out and the UPFA received 308,886 (52.21%) votes and won 20 seats while the United National Party received 250,732 (42.38) votes winning 15 seats. Others received 02 seats. 17 Muslim members were elected totally from all parties out of 37 members. 8 Muslim and 6 Tamils were selected from the UPFA list. Both groups, the Muslim and Tamils strongly argued for the sake of them in the matter of appointing Chief Minister. There were political cross-over of Muslim politicians too. However, with the support of National Congress, President was able to appoint the TMVP leader as the CM of Eastern Provincial Council on 16th May 2008. The last opportunity and dream in relation to the Muslims autonomy in the East was collapsed. Even though, the Chief Minister dreamer MLAM Hisbullah also at the end accepted a Ministry at the Provincial Council

All are clearly and strongly justifying the hypotheses of this research that (01), “When the violence and fear of political marginalization increased in the context of the protracted war between the state and the Tamil community (militant groups), the regional minorities were compelled to change and re-shape their demand for regional autonomy” and (02), “Fragmentation of Muslim politics has undermined the viability of Muslim demand for Territorial autonomy in the ethnic conflict resolution process in Sri Lanka.”

In our field survey 92.15 percent of the participants agreed that the aspects of fragmentation as the factors to which undermined the viability of the Muslim demand for regional autonomy. Only 37.06 percent of the participants in the questionnaire survey indicate that the Muslims accepted the provincial council system. (See: Figure -I)



Source: Calculated by the Field Survey, 2009.

Part-VIII Conclusions:

The Muslim demand for territorial autonomy has emerged in the middle of 1980s and was at its peak between 1988-2000, and then 2002-2005. However, there were no consensus among the parties or the Muslims toward the model or shape of the autonomy unit. There were many changes in the form of the demand. More importantly, the de-merger of Northern and the Eastern provinces and the military victories of the Eastern province have come to pay tremendous impact in the discourse of the Muslim demand for territorial autonomy in the Eastern provinces. Further, the fragmentation of Muslim politics clearly undermined the possibility of achieving authority of the Eastern province by the Muslims during the Eastern provincial council election in 2008. According to the present political and social contexts, there is no any possibility of achieving the Muslim demand for territorial autonomy in the Eastern province. There is no any political and social environments to put forwarded and articulated the demand too. It seems to be that there is no any problem for the Muslims in the East. However, there are problems for the Muslim community in the Eastern province. Our field study identified some key issues. There is “an inter-group imbalance in terms of military” in the Eastern Province (Haque, Interviewed on 16.06.2009). As Farook indicates, “the step-mother mentality towards Muslims by the Tamils and Sinhalese is still prevailing in the provincial administration, and there are cold wars going on between the majorities and the minorities in the provincial administration” (Farook, Interviewed on 10.03.2009). “An unclear, fascinating and pressuring environment has been created in the Eastern province after the de-merger and the military victory of government” (Abdullah, Interviewed on 16.06.2009).

Since Muslims don't have a positive background and since there is no condition ripe enough, and if the Eastern Muslims make violent agitation and military mobilization to achieve their demand for regional autonomy, it will cause negative impacts on the Muslim community. On this backdrop, it is the only way for the Muslims that they should go with other majorities in the region and at the national politics in a non-violent way – neutral politics. However, as researchers, we insist the important of crating an autonomy unit for the sake of Muslim community in Sri Lanka in the discourse of resolving ethnic

conflict through sharing powers to regions or to the minorities. The model or the arrangement powers within the unit can be discussed later.

Bibliography

Abdullah, Rameez, (2005), 'Ethnic Harmony in Eastern Sri Lanka' in Frerks, G & Klem B., (Ed.), *Dealing with Diversity: Sri Lankan Discourse on Peace and Conflict*, The Hague: The Netherlands Institute of International Relation, pp.183-190.

Abdur Rahman, M.M., (1998), *From Muslim Province to South East....*, Kattankudy: Institution for Social Assessment.

Ali, A., (2004), 'The Muslims of Sri Lanka: an ethnic minority trapped in a political quagmire', *Inter-Asian Cultural Studies*, Volume-5, Number-3.

Ameerdeen, V., (2006), *Ethnic Politics of Muslims in Sri Lanka*, Kandy: Center for Minority Studies.

BBC News, (2008), 'Iran President in Sri Lanka Visit', date 28.04.2008, Available at http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/7371117.stm (Accessed on 02.02.2009).

Cader, M.L.A., (Ed.), (2002), *The Position of Muslims in the Context of Solving Ethnic Problems in Sri Lanka*, Oluvil: South Eastern University of Sri Lanka.

Daily News, (2006), 'SC rules North-East merger invalid', *Daily News*, Colombo: Associate News Papers of Ceylon. Date-17.10.2006. Available at <http://www.dailynews.lk/2006/10/17> (Accessed on 05.03.2009).

Department of Census and Statistics, *Census Report-1981*, Colombo.

De Silva, H., (2003), 'Rules of Domination in Action in Sri Lanka: Divide and Rule in Sri Lanka', in De Silva, (Ed.), *Power Games in War and Peace*, Colombo.

Engal Desam (Our Nation), Monthly Magazine, February-2003.

Fazil, M.M., (2002), 'The Interim Administrative Structure and Muslims in Sri Lanka', in *Proceedings of the Workshop on "Contemporary Social Issues in Sri Lanka"*, Oluvil: Faculty of Arts and Culture, South Eastern University of Sri Lanka.

Fazil, M.M., (2005), 'The Muslim Factors in the Sri Lankan Conflict', in Frerks G & Klem B., (Ed.), *Dealing with Diversity: Sri Lankan Discourse on Peace and Conflict*, The Hague: The Netherlands Institute of International Relation, pp.161-182.

Fousar, M., (1997), *South Eastern Region A Model Land for the Unity of Three Ethnic Communities*, Colombo: SLMC Publication.

Ghosh, P.S., 'The Historical and Political Background of the Conflict in Sri Lanka', in Rajanayagam, D.H., (Ed.), (2002), *Peace Initiatives Towards Reconciliation and Nation Building in Sri Lanka*, Malaysia: The Malaysian Ceylonese Congress.

Ghosh, P.S., (2003), *Ethnicity Versus Nationalism*, Colombo: Vijitha Publications.

Gunasekera S., (2005), 'Sri Lanka's Historical Failure to Accommodate Ethnic Diversity', in Frerks, G and Klem, B., (Ed.), *Dealing with Diversity: Sri Lankan Discourse on Peace and Conflict*, The Hague: The Netherlands Institute of International Relation, pp.73-84.

Hanifa F., (2007), 'Muslims in Sri Lanka's Ethnic Conflict', in *Society & the State*, ISIM Review 19, Spring- 2009, pp.52-53.

Hasbullah, S.H, (1997), 'Devolution of Power and Aspiration of Muslims in Sri Lanka', in Nithyananthan, R., (Ed.), *Proposals for Devolution of Power in Sri Lanka: Ideas and Views*, Kandy: Higher Education Center, pp.91-102.

International Crisis Group, (2007), 'Sri Lanka's Muslims: Caught in the Crossfire', *Crisis Group Report*, No.134, 27 May 2007, London.

Jayawardena, K., (1987), *Ethnic and Class Conflict in Sri Lanka*, Madras: Kumaran Publishers.

Jeseema Ismail, (2006), 'Why a Muslims Perspectives to Peace Process?', in Center for Just Peace and Democracy, *Envisioning New Trajectories for Peace in Sri Lanka*, Maharagama: Ravaya Publishers, pp.109-111.

Jeyaraj, D.B.S., 'Oluvil declaration proclaims advent of Muslim Thesam' (Political Article) *The Sunday Leader*, Date 09-02-2003, p.14.

Knoerzer, S., (1998), 'Transformation of Muslim Political Identity', in Thiruckelvam, M and C.S. Dattathreya, (Ed.), *Culture and Politics of Identity in Sri Lanka*, Colombo: ICES.

McGilvray, D.B and M. Raheem, (2007), *Muslim Perspectives on the Sri Lankan Conflict*, Washington: East-West Center.

Mohideen, M.I.M., (1987), *Sri Lanka Muslims and Ethnic Grievances*, Colombo: Authors' Publication.

Mohideen, M.I.M., (2001), *Ethnic conflict and Devolution of Power in Sri Lanka – Muslim demand separate power-sharing unit in the North Eastern*, Colombo: Muslim National People's Alliance.

Mohideen, M.I.M., (2002), *The Need for Power-Sharing Arrangements for the Muslims in the North-Eastern Sri Lanka*, Colombo: (author's publication).

Mohideen, M.I.M., (2006), 'Sri Lanka Peace Process and the Muslim Question', in Rupesinghe R., (Ed.), *Negotiation Peace in Sri Lanka* (Part Two), Colombo: Foundation for Co-Existence, pp.305-329.

Mohideen, M.I.M., (2008), 'Eastern Province Muslims and Provincial Council Election', *NetFinder* Available at <http://www.arugam.info/2008/04/17/eastern-province-muslims-and-provincial-council-election/> (Accessed on 11.05.2008).

Muslim Guardian, (2008), 'Existence of Muslims in the East and their Security is a Question in Pillaiyan's Administration', Dated on 25 May 2008. Available at http://www.muslimguardian.com/portal/page?_pageid=35.54475&_dad=portal&_schema=PORTAL (Accessed on 26.05.2008).

Muslim Information Center, (2003), *A Critique on Muslims Role in the Peace Efforts*, Colombo: Muslim Information Center.

Pondicherry Union Territory of India, Available at <http://en.wikipedia.org/wiki/Puducherry> & www.pondicherry.nic.in Accessed on 07.05.2009.

Ratnayake, K., (2004), 'A split in the LTTE heightens danger of war in Sri Lanka Available at <http://www.wsws.org/articles/2004/mar2004/lte-m18.shtml> (Accessed on 02.03.2009) .

Razak, M.A., (2005), *Conflict Resolution in Sri Lanka and Muslims (Ilankayin Inappirachinaith Theervum Muslimkalum)* (in Tamil), Oluvil: AIRC, South Eastern University of Sri Lanka.

Richardson, J., (2005), *Paradise Poisoned: Learning about Conflict, Terrorism and Development From Sri Lanka's Civil War*, Kandy: ICES.

Rupesinghe, K., (Ed.), (1998), *Negotiating Peace in Sri Lanka: Efforts, Failure and Lessons*, London: International Alert.

Rupesinghe, K., (Ed.), (2006), *Negotiation Peace in Sri Lanka* (Part Two), Colombo: Foundation for Co-Existence.

Siddeque, M.Y.M., (1987), *Separate Muslim Majority Province is the Unanimous Demand of the Muslims of Sri Lanka*, Kalmunai: E.L.S Publication.

Sarjoun, A., (2008), 'The Muslims Perspectives of Ethnic Conflict and Peace Process in Sri Lanka: A Historical Evaluation', *Nordic Workshop on 'Peace and Development in Sri Lanka*, Norway: University of Oslo, April 2008.

Saminathan, D., (2005), 'Tamil Perspectives from the East', in Frerks, G and Klem B., (Ed.), *Dealing with Diversity: Sri Lankan Discourse on Peace and Conflict*, The Hague: The Netherlands Institute of International Relation, pp.113-127.

Shegu Issadeen, (2006), *Muslim Autonomy*, Colombo: Muslim Nationalists Movement.

SLMC Publication, (1998), *SLMC not leave any one*, Colombo: SLMC Publication.

Student Union, (2003), *Muslim National Revivals and Political Demands (Oluvil Declaration)*, Oluvil: South Eastern University student union.

Uyangoda, J., (2001), *Questions of Sri Lanka's Minority Rights*, Colombo: ICES.

Uyangoda, J., (2003), 'The Eastern Question', in Uyangoda, J and M.Perera, (Ed.), *Sri Lanka's Peace Process - Critical Perspectives*, Colombo: Social Scientist Association, pp.106 – 109.

Uyangoda, J., (2004), 'Minorities, Federalism and Non-Regional Power-Sharing', in Devaraj, P.P., (Ed.), *Rights and Power-Sharing Mechanism for Non-Regional Minority community in Sri Lanka*, Colombo: FREDRICH EBERT STIF TUNG., pp.18-29.

Uyangoda, J., (2006), 'Power Sharing and Autonomy Rights of Minority Community in Sri Lanka' in Jayawardena, A., (Ed.), *Perspectives on National Integration in Sri Lanka*: Colombo: NIPU, pp.43-55.

Uyangoda, J., (2007), *Ethnic Conflict in Sri Lanka: Changing Dynamics*, Washington: East-West Center.

Wagner, C., (2006), 'Minorities and Power-Sharing: The Role of Muslims', in Fernando, L and S. Wijewardena, (Ed.), *Sri Lanka's Ethnic Conflict in the Global Context*, Colombo: University of Colombo, pp.87-102.

Wilson, J., (1988), *Break-up-of Sri Lanka*, London: Churst and Co.

List of Interviewee:

Abdullah, Rameez, Senior Lecturer in Languages, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil, Interviewed on 16.06.2009, Sammanthurai.

Abdullah, S.M (a), Attorney at Law, Lawyer by profession, Interviewed on 17.06.2009, Maruthamunai.

Haque, Faleel, K.M.M., Senior Lecturer in Economics, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil, Interviewed on 16.06.2009, Oluvil.

Farook A.R.M., Deputy Director of Education, Kinniya, Interviewed on 10.03.2009. Kinniya.

Fazil M.M., Lecturer in Political Science, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil, Interviewed on 07.05.2009.

Mahroof, M.A.M., Member of Eastern Provincial Council, Interviewed on 10.03.2009, Kinniya.

Mansoor, M.I.M., Chairman, Sammanthurai Pradesiya Sabha, Interviewed on 18.06.2009, Sammanthurai.

Minnah Thahir, PhD Candidate, University of Colombo, Interviewed by Telephone on 21.04.2009.

Note on Authors:

*Mr.S.M.Aliff has been working as a Senior Lecturer in Politics and Peace Studies at the South Eastern University of Sri Lanka. Currently he is functioning as the Dean of the Faculty of Arts and Culture. Contact email: smaaliff@yahoo.com

**Mr.A.Sarjoon has been working as a Lecturer in Politics and Peace Studies at the South Eastern University of Sri Lanka. Contact email: sarjoona@seu.ac.lk

Both academics have extensive knowledge and experience on many aspects and developments of Muslim politics in Sri Lanka.

“பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் குடும்பத்தில் ஏற்படும் தாக்கங்கள்: கல்முனை மாநகரை மையப்படுத்திய ஆய்வு”

SM. Aliff, Senior Lecturer in Political Science, SEUSL.

&

M. Riswan, Senior Lecturer in Sociology, Dept. of Sociology, SEUSL.

1.0 அறிமுகம்:

இலங்கையில் கல்வியறிவுள்ளோர் வீதம் 97%ஐ அடைந்துள்ள நிலையில், இளைஞர்களுக்கான வேலைவாய்ப்புக்களை வழங்குவதில் இலங்கை பல இடர்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றமை, நோக்கப்படவேண்டிய விடயமாகும். இலங்கையில் தொழில் வாய்ப்புகளை பெற்றுள்ளோர்களில் ஆண்களைவிட பெண்களின் தொகையே அதிகமாகும் என அண்மைக்கால புள்ளிவிபரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இருப்பினும், இன்று வாழ்கைச்செலவு அதிகரித்து செல்கின்றமை, தொழில் வாய்ப்புக்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவடைகின்றமை, உலகத்தின் இன்றைய பொருளாதாரப் போக்கு போன்ற பல காரணிகள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பின் தேவையை வேண்டிநிற்கின்றன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அதிலும் குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கு கணவன் மனைவி ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து தொழில் பார்க்கும் வீதம் மிகவும் குறைவாக காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் கணவன் மாத்திரம் தொழில் செய்யும் வீதமே அதிகமாக உள்ளது. இதன் காரணமாக வாழ்க்கைச் சமை அதிகரித்து, சமூக-பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்களும் இறுக்கமடைந்த நிலையில் தமது குடும்பங்களுக்காக உழைக்கும் பொறுப்பில் பெண்களும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

எனவே, இவ்வாய்வானது கல்முனை மாநகரப் பகுதிக்குட்பட்ட (கல்முனை முஸ்லிம் பிரிவு, கல்முனை தமிழ் பிரிவு, சாய்ந்தமருது ஆகிய) பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் உள்ள பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் எவ்வாறான தாக்கங்கள் குடும்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை மையமாகக் கொண்டே எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது.

அந்தவகையில், கல்முனை மாநகரத்திற்குட்பட்ட பெண்களை பல்வேறு காரணிகள் வெளிநாடு செல்லத்தூண்டியுள்ளது என்பதுடன், இங்குள்ள பெண்களின் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பானது அவர்களின் குடும்பங்களில் பல்வேறு தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதையும் இவ்வாய்வு முடிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

1.1 ஆய்வுப் பிரச்சினை:

கல்முனை மாநகரமானது எல்லா வகையான தொழில்களுக்குமான ஒரு மையமாகக் காணப்படுகின்றது. அரசு, தனியார் துறைகள் மற்றும் வியாபாரம், வர்த்தகம் என பல்வேறு தொழில்களும் கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் உள்ளன. எனினும், அங்குள்ள பெண்கள் இத்தனை சந்தர்ப்பங்களையும் தாண்டி வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்காகச் செல்கிறார்கள். எனவேதான் இவ்வாய்வானது ஏன் இங்குள்ள பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பை நாடிச் செல்கின்றார்கள் என்ற கேள்வியை ஆய்வுப் பிரச்சினையாக முன்வைத்துள்ளது.

1.2 ஆய்வின் நோக்கங்கள்:

- கல்முனை மாநகருக்கு உட்பட்ட பகுதியிலுள்ள பெண்களை வெளிநாடு செல்வதற்கு தூண்டிய காரணிகள் எவை என்பதை அடையாளம் காணல்.
- கல்முனை மாநகருக்குட்பட்ட பகுதியிலுள்ள பெண்கள் வெளிநாடு சென்றமையானது அவர்களின் குடும்பத்தில் எவ்வாறான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதனை பகுப்பாய்வு செய்தல்.

1.3 ஆய்வு முறைமை (Research Methodology):

இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் இரண்டு அடிப்படையில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத் தரவுகள் (Primary data) மற்றும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் (Secondary data) என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத் தரவுகளானது வினாக்கொத்து முறை (Questionnaire), பேட்டி காணல் முறை (Interview Method), அவதானம் (Observation), Case study மூலமாக சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளானது பிரதேச செயலக அறிக்கைகள், ஆவணங்கள் மற்றும் இலங்கை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகத்தின் அறிக்கை மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள் மூலமாகவும் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1.4 கல்முனை மாநகர சபைப் பகுதியுள் வெளிநாடு சென்றுள்ள பெண்கள் பற்றிய தகவல்கள்:

எமது ஆய்வுப் பிரதேசமானது கல்முனை மாநகர சபைப் பகுதியாகும். இப்பகுதி மூன்று பிரதேச செயலக பிரிவுகளை உள்ளடக்கிக் காணப்படுகிறது. அதாவது கல்முனை முஸ்லிம் பிரிவு, கல்முனை தமிழ் பிரிவு, சாய்ந்தமருது ஆகிய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிக் காணப்படுகிறது.

ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் சனத்தொகை விபரம்

பிரதேச செயலகம்	கிரா. எண்.	ஆண்களின் எண்.	பெண்களின் எண்.	மொத்த சனத்தொகை
கல்முனை (முஸ்லிம் பிரிவு)	30	23223	23443	46666
கல்முனை (தமிழ் பிரிவு)	29	15435	16984	32419
சயந்தமருது	17	13658	13224	26872

மூலம்: பிரதேச செயலக அறிக்கை, கல்முனை (மு.த), சாயந்தமருது, 2007

கல்முனை மாநகர பகுதியைச் சேர்ந்த மேற்குறித்த சனத்தொகையினரில் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்காகச் சென்றுள்ள பெண்களின் விபரத்தினை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் அறியமுடியும்.

வெளிநாட்டில் பணிபுரியும் (ஆய்வுப் பிரதேச) பெண்கள் பற்றிய விபரம்

பிரதேச செயலகம்	வெளிநாட்டில் பணிபுரியும் பெண்களின் எண்ணிக்கை
கல்முனை (முஸ்லிம் பிரிவு)	207
கல்முனை (தமிழ் பிரிவு)	36
சயந்தமருது	78
மொத்த எண்ணிக்கை	321

மூலம்: பிரதேச செயலக அறிக்கை, கல்முனை (மு.த), சாயந்தமருது, 2007

மேற்குறித்த பெண்களின் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பானது எவ்வாறான காரணிகளின் மூலமாக அதிகரித்துள்ளது, அதன் விளைவாக அவர்களின் குடும்பங்களில் எவ்வகையான தாக்கங்கள் நிலவியுள்ளன போன்ற விடயங்களை இனி பகுப்பாய்வு செய்யமுடியும்.

2.0 கல்முனை மாநகரப் பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதற்கான காரணிகள்:

இன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது. இதன் காரணத்தால் குடும்பத்தில் கணவன் மாத்திரம் தொழில் செய்து வாழ்க்கை நடாத்த முடியாது. எனவே குடும்பத்திலுள்ள பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறி தொழில் புரியும் நிலை இன்று தோன்றியுள்ளது. இதன் விளைவாக பெண்கள் வெளிநாடு செல்லத் தீர்மானிக்கின்றனர். இவ்வாறு இவர்கள் தங்களினது குடும்ப நிலைமையைக் கருத்திற் கொண்டு பல தடைகளையும் எதிர் கொண்டு வெளிநாடு செல்கிறார்கள், என்பது மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

அந்த வகையில் கல்முனை மாநகரில் வசிக்கும் பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பை நாடி தனது குழந்தைகள், கணவன், குடும்பத்தை விட்டுச் செல்வதற்கான காரணங்களை முதலில் ஆராய வேண்டியுள்ளது. அக்காரணங்களை ஒவ்வொன்றாக நோக்கமுடியும்.

2.1 குடும்ப வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளல்:

இன்று கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரும் தொழில் செய்யும் குடும்பங்கள்தான் அதிகரித்து வருகின்றன. அவ்வாறிருந்தும் அக்குடும்பங்களில் வருமானம் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இதனால் குடும்பத்தைக் கொண்டு நடாத்த முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. அதேநேரம் கணவன் எவ்வித தொழிலையும் புரியாத அல்லது குறைந்த வருமானத்தை பெறுபவராக இருக்கும் குடும்பத்தில் குடும்பச் சக்கரத்தை ஓட்ட பெண்கள் கூட வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதற்கு எமது தாய்மாருக்கு அல்லது திருமணமாகாத பெண்களுக்கு கைவந்த தொழிலான வீட்டுப் பணிப்பெண் வேலைக்காக வெளிநாடு செல்கின்றார்கள். இதன் மூலம் குடும்ப வறுமையைப் போக்கலாமென எண்ணுகிறார்கள். இது ஒரு காரணமாகக் காணப்படுகிறது.

2.2 தமக்கென ஒரு வீட்டினை அமைத்துக் கொள்ளல்:

இலங்கையில் அதுவும் கல்முனை மாநகர சபைக்குட்பட்ட பகுதியில் வாழும் பெரும்பாலான மக்கள் சாதாரணமான இருப்பிடங்களிலேயே வாழ்ந்துவருகின்றனர். அதேவேளை ஆடம்பரமான வீடுகள் அதிகம் காணப்படுவது இப்பிரதேசத்தில் இன்று நடைமுறையாகிவிட்டது. எனவே சூழலில் காணப்படும் மத்தியதர வாக்கத்தினரைப் போன்றும், வசதியுள்ளவர்களைப் போலவும் தாமும் வீடமைத்து வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் சாதாரண, நடுத்தர குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளிநாடு செல்கின்றனர். இது தவிர பெண்கள் வீடு கட்டித் திருமணம் முடிக்கின்ற நடைமுறை இங்கு காணப்படுவதாலும் பெண்கள் வெளிநாடு செல்கின்றனர் (கள ஆய்வின்படி 97%).

2.3 தொழில்புரியும் மூலதனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளல்:

வறிய குடும்பங்களில் கணவன் நிரந்தரமாக தொழில் அற்றவனாகவும், குடும்ப வருமானம் நிலையற்றதாகவும் இருப்பதனால் சுய தொழில் ஒன்றைத் தனது குடும்பத்திற்கு அமைத்துக் கொள்வதன் மூலம் வருவாயினை அதிகரித்துக் கொள்ளலாமென பலர் நம்புகின்றனர். இதனடிப்படையில் கணவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி மூலதனத்தை சேமிப்பதை விட மனைவி வெளிநாடு செல்வது இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இலகுவானதாகவும், விரைவானதாகவும், குறைந்த செலவுடன் கூடியதாகவும் இருப்பதனால் பெண்களே கணவனை விட்டை கவனித்துக்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கொள்ளுமாறு பணித்துவிட்டு, பிள்ளைகளையும் அவரிடமே ஒப்படைத்துவிட்டு வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்காகச் செல்கின்றனர். இவ்வாறு செல்வதன் மூலம் அப்பெண் மாதாந்தம் உழைக்கும் சம்பளத்தின் ஒரு பகுதியை சேமிப்பதன் மூலம் மூலதனமொன்றை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு சிலர் நம்புகின்றனர். இதன்விளைவாக பெண்களின் வெளிநாட்டு நகர்வு அதிகரிக்கின்றது.

2.4 ஆதரவற்ற நிலையில் குடும்ப வருமானத்திற்காக வெளிநாடு செல்லல்:

இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தில் விவாகரத்து சுலபமான ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. அதனால் திருமணம் முடிந்த பெண்கள் பலர் கணவனால் கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றனர். தனது பிள்ளைகளை வளர்த்தல், நாளாந்த ஜீவனோபாயத்தை கொண்டு நடாத்தல் என்பன இக்கைவிடப்பட்ட பெண்கள் எதிர்நோக்கும் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளல் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அமையும் என எண்ணி வீட்டு வருவாய்க்காக அயலில் உள்ள வீடுகளில் வேலை செய்வதை விட பல ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் வீட்டுப்பணிப் பெண்களாக வேலை செய்தல் கௌரவமானதும் நாகரீகமானதும் என கணவனால் கைவிடப்பட்ட விவாகரத்துப் பெற்ற பெண்கள் நம்புகின்றனர். சிலவேளை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பின் விளைவாகவும் விவாகரத்து அதிகரிப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2.5 வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ளல்:

வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் (poverty line) வாழ்கின்ற ஏழை மக்கள் தமது அயலிலுள்ள நடுத்தர வர்க்கத்தினரைப் போன்று தமது வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ளும் நோக்குடன் வெளிநாடு செல்கின்றனர். வெளிநாட்டில் தாம் உழைத்துக் கொள்ளும் ஊதியத்தைச் சேமித்து சுகபோகப் பொருட்களான TV, CD Player, Washing machine, Refrigerator, computer, rice cooker மற்றும் பல மின்சார உபகரணங்கள், நவநாகரீக ஆடைகள், புதிய மாதிரியான நகைகள், அணிகலன்கள், பாதணிகள், அலங்காரப் பொருட்கள் என்பவற்றை வாங்கி வருகின்றனர். இவற்றின் மூலம் தமது வாழ்க்கை நிலையை நடுத்தர வர்க்கத்தினர் நிலைக்கு உயர்த்திக் கொள்ளலாம் எனும் எண்ணத்தில் வெளிநாடு செல்கின்றனர்.

2.6 பாதுகாவலரின் நெருக்குதல்:

சில அடிமட்ட வருமானத்தைக் கொண்ட குடும்பங்களில் கணவன்மார்கள் தமது மனைவியரை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்காக அனுப்புவதன் மூலமாக தமது குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதுடன், தமது வேறுசில நோக்கங்களையும் நிவர்த்தி செய்து கொள்கின்றனர். பெண்களுக்கு பல்வேறு நெருக்குதல்களை கொடுப்பதனூடாக மனைவியையும் தமது பெண்மக்களையும் தம் சகோதரிகளையும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றனர். இதன் மூலம் அவர்கள் உழைத்து அனுப்பும் பணத்தை தமது ஊதாரித்தனமான செலவுக்கு ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.

கணவன் தனது மனைவியை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு புதிய திருமணம் செய்து கொள்வதுடன் பல்வேறு கெட்ட பழக்கங்களுக்கு அடிமையாவதற்கும் அவரின் மனைவி வெளிநாட்டில் உழைக்கும் பணம் துணையாகவுள்ளது.

இது போன்று பல பெற்றோர்கள் தமது பெண்பிள்ளைகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி பெறும் பணத்தை எதுவிதக் கட்டுப்பாடுமின்றி ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்வதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. தனது தாய்மாரை அல்லது சகோதரிகளை வெளிநாட்டுக்கு நிர்ப்பந்தமாக அனுப்பி வைக்கும் பிள்ளைகளும் ஆண் மக்களும் அவர்கள் அனுப்பும் வெளிநாட்டுப் பணத்தை தமது உல்லாசமான வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.

2.7 தமது சகோதரிகளின் திருமணம்:

வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் பல குடும்பங்களில் மூத்த சகோதரிகளின் திருமண வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் பொறுப்பும், இளைய சகோதரிகளின் திருமண வாழ்க்கைக்குத் தேவையான மூலதனத்தை பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் இன்று இளம் பெண்கள் சிலர் வெளிநாடு செல்கின்றனர். பல இடங்களில் நீண்ட காலமாக இளம் பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பிலே தங்கியிருப்பதுடன், சிலவேளைகளில் அவர்களின் திருமண வயதுகூட அதிகரித்துச் செல்லும் நிலைமையினையும் ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

2.8 சீதன முறைமை:

ஒரு வீட்டில் அதிக பெண் பிள்ளைகள் காணப்படும் போது அப்பிள்ளைகள் குறிப்பிட்ட வயதை எய்தியவுடன் அவர்களுக்கு நல்ல ஆண் ஒருவனைத் தேடி திருமணம் செய்து வைப்பது பெற்றோரின் கடமையாகும். இவ்வாறான நிலைமை காணப்படும் பொழுது மாப்பிள்ளை கேட்கச் சென்றால் ஆண் தரப்பினர் அதிகமான சீதனத்தை எதிர்பார்க்கின்றனர். காணி, வீடு, வாகனம், பணம் போன்ற பல விடயங்களை அன்றாடம் தொழில் செய்து வாழ்க்கை நடாத்தும் ஒரு தந்தையிடம் கேட்டால் அவர் இதை எங்கு எடுப்பது என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இவ்வாறான நிலையில் பெண்பிள்ளைகள் வெளிநாடு சென்று தமது திருமணத்துக்காக ஆண்தரப்பினர் எதிர்பார்க்கின்ற விடயங்களை நிவர்த்தி செய்யலாம் என நம்பி விமானத்தில் ஏறுகின்றனர்.

2.9 கடன் தொல்லை:

இன்று அதிகமான குடும்பங்கள் பிறரிடம் கடன் வாங்காமல் வாழ்கின்றார்களா என்றால் அது 100:25 விகிதம் என்றுதான் கூறமுடியும். இன்றைய அதிக குடும்பங்களில் வருமானம் குறைவு, பிள்ளைப் பராமரிப்புச் செலவு அதிகம் என்பதால் பிறரிடம் அதாவது சகோதரர்கள், அயலவர்களிடம் கடன் வாங்கி வாழ்க்கை நடாத்துகிறார்கள் அதை அவர்கள் திருப்பிக் கேட்கும்போது அதை கொடுக்க

முடியாத நிலையில் வீட்டுப் பெண்கள் இக்கடன்களை அடைக்க வெளிநாடு செல்ல வேண்டியேற்படுகிறது.

எனவே, ஒட்டுமொத்தமாக மேலுள்ள காரணங்களை நோக்குகின்றபோது பெண்கள் சமூக பொருளாதார ரீதியில் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்ற காரணங்களாலும் மற்றும் பெண்கள் எடுக்கின்ற தீவிர தீர்மானங்களாலும் மற்றும் இன்னோரன்ன காரணங்களாலும்தான் இன்று வெளிநாடுகளில் பெண்கள் தொழில் வாய்ப்பை நாடிச் செல்ல காரணம் என்று கூறமுடியும்.

3.0 பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் குடும்பத்தில் ஏற்படும் தாக்கங்கள்:

குடும்பத்தில் மிக முக்கிய பங்காளியாக பெண்கள் காணப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் குடும்பத்தைப் பிரிந்து வெளிநாடு செல்வதனால் பல்வேறு பிரச்சினைகளை அக்குடும்பத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் எதிர்நோக்க வேண்டியேற்படுகிறது. அதாவது சமூக ரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாக, காலாசார ரீதியாக, சமய ரீதியாக என பல்வேறு ரீதியான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியேற்படுகிறது.

அந்தவகையில் குடும்பத்திலுள்ள கணவன், பிள்ளைகள், சகோதரிகள், வயதில் முதிர்ந்த பெற்றோர்கள் போன்றோர் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை தோன்றியுள்ளது. இதனால் சமுதாயத்தின் மிக முக்கியமான தொகுதியான குடும்பம் எனும் தொகுதி சிதறிப் போயுள்ளதை எம்மால் காணமுடிகிறது.

3.1 கணவன் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்:

இன்று பொதுவாக வெளிநாடு சென்றுள்ள பெண்களால் கணவன் என்ற அந்தஸ்தினைப் பெற்ற குடும்பத் தலைவன் தனிக்குடும்பச் சூழலையே தாங்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளான். அதேநேரம் தான் ஒரு தாயாகவும் செயற்பட வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளான். இவை இன்றைய கணவன்மார் எதிர் நோக்கிவரும் பிரச்சினையாகும். (Case study-01)

மேலும் பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் குடும்பத்தலைவன் பொறுப்பற்ற நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறான். குடும்பத்திற்காக உழைப்பதை விட்டுவிட்டு தவறான பழக்கவழக்கங்களுக்கு அடிமையாகி புதிய மனைவி ஒன்றைத் தேடிக்கொள்ளும் நிலை தோன்றி அது குடும்பத்தை சின்னாபின்னமாக்குகின்றது. (Case study-02)

மேலும் பெண்கள் வெளிநாடு சென்று தொழில் செய்து அனுப்பும் பணங்களை கணவன்மார் குடி, சூதாட்டம், விபச்சாரம் போன்ற கெட்ட பழக்கங்களுக்கு பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள். இது ஒரு குடும்பத்தில் பொறுப்பற்ற தந்தையை தோற்றுவித்திருக்கின்றது. இதனால் அக்குடும்பத்தில் பிள்ளைகள் தவறான சமூகமயமாக்கல் சூழலுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். (Case study-03)

3.2 வயதில் முதிர்ந்த பெற்றோர் எதிர்கொள்ளும் தாக்கங்கள்:

கல்முனை பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு பல இடங்களில் பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் வயது வந்த பெற்றோர்கள் இவர்களது பிள்ளைகளை சுமக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றார்கள். இது அவர்கள் எதிர்நோக்கும் முக்கியமான பிரச்சினையாகும். சுதந்திரமாக இருந்து பிள்ளைகளுடன் சந்தோசமாக கடைசி காலத்தை கழிக்க வேண்டியவர்கள் பல சிக்கல்களுக்கும் தொந்தரவுகளுக்கும் ஆளாகின்றனர்.

அதே நேரம் அவர்களுக்கு நோய் ஏற்படுகின்ற போது அவர்களை பராமரிக்க யாரும் இல்லாத நிலைமையும், தானாக எழுந்து நடக்க முடியாத நிலையும் காணப்படுகின்றது. இவை குடும்பப் பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் ஏற்படும் விளைவாகும்.

3.3 சகோதரிகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்:

தாய் வெளிநாடு செல்லும் நிலையில் பல குடும்பங்கள் தாயின் சகோதரி அல்லது தந்தையின் சகோதரி அல்லது கைவிடப்பட்ட அக்குழந்தைகளின் இளம் சகோதரர்களாலேயே இப்பிள்ளைகள் வளர்க்கப்பட வேண்டிய நிலைமை தோன்றுகிறது. இதனால் இச்சகோதரிகள் பல்வேறு விதமான பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகின்றனர்.

தாயின் சகோதரியிடம் பிள்ளை விடப்படுகின்ற நிலைமையில் தனது பிள்ளைகளையே வளர்க்கப் பல்வேறு கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கும் அப்பெண் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை வளர்க்கவும் பல்வேறு கஷ்டங்களை மேலதிகமாக சுமக்கவேண்டி ஏற்படுகின்றது. சிலவேளைகளில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிள்ளை வீட்டிலுள்ள வயது வந்த ஆண்களின் பல்வேறு விதமான தொல்லைகளுக்கும் சில வேளைகளில் பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாக வேண்டிய நிலைமை கூட ஏற்படுகின்றது.

தனது இளம் சகோதரியிடம் பிள்ளை ஒப்படைக்கப்படுகின்ற நிலையில் இளம் சகோதரிகள் வீட்டில் தாய் இல்லாத வெற்றிடத்தை நிறைவு செய்வதற்காக தமது பாடசாலை கல்வியை கைவிடுவதுடன் சிறு வயதிலேயே வீட்டின் அனைத்துப் பணிகளையும் ஆற்ற வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர். (நேர்காணல் ச.வதூர்னிஸா)

திருமணமாகாத குடும்பத்தில் அங்கம் வகிக்கும் இளம் யுவதிகளில் அதிகமானோர் வெளிநாடு செல்கிறார்கள். இதனால் குடும்பத்தில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. வெளிநாடு சென்று ஓரிரு வருடங்கள் கழித்து தனது வீட்டிற்கு அதிகமான பெண்கள் மீண்டும் வருகின்றார்கள். அதே நேரம் இப் பெண்களுக்கு திருமணம் செய்து வைக்க மாப்பிள்ளை தேடினால் இவளா! என்று

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஆச்சரியமாக கேட்டு வேண்டாம் என்கின்றார்கள். இதனால் அயலவர்கள் கூட வித்தியாசமான கோணத்தில் நோக்குகிறார்கள். இந்நிலையில் குடும்பத் தலைவர், தலைவி, போன்றோர் பைத்தியம் பிடித்தவர்களைப் போல தற்கொலை செய்து கொள்ளக் கூட முயற்சித்திருக்கிறார்கள். இது இப்பெண் வெளிநாடு செல்கின்றதால் அக்குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட துர்ப்பாக்கிய நிலையாகும். (நேர்காணல் - சுந்தரி)

3.4 பிள்ளைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்:

சமூகவியலாளர்கள், “பிள்ளை ஒன்று சுயமாக இயங்கக் கூடிய தனிநபராக மாறும் வரை பிள்ளையின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்பவள் தாயாவாள். இவள் இல்லாவிட்டால் பிள்ளைகள் உடலியல், பாதுகாப்பு, அன்பு, கவனிப்பு, சுயதிறனில் நிறைவுத்தன்மை முற்றாக இழந்த பிள்ளைகளாகவே வளரும்” என குறிப்பிடுகிறார்கள். எனவே பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் அவர்களின் பிள்ளைகள் பல்வேறு வகையான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள்.

அந்தவகையில், பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் பராமரிப்புக்கு தாய் இல்லாததால் வேண்டப்படாத பல்வேறு பழக்க வழக்கங்கள் பிள்ளையிடம் குடி கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. முரண்டு பிடித்தல், விட்டுக் கொடுக்காமை, மற்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்தாமை, மரியாதை இல்லாத தன்மை, எதிலும் வெறுப்புடன் பற்றற்று இருத்தல் எனும் பல கெட்டமனப்பாங்குகளை குழந்தையிடம் காணமுடிகிறது. (Case study-05)

மேலும் பிள்ளைகளை, காலை வேளையில் உரிய நேரத்தில் நித்திரை விட்டு எழச் செய்து, உடல் சுத்திகரிப்பு வேலைகளில் ஈடுபட வைத்து, தூய்மையான உடை அணிவித்து, போசாக்கான உணவை உண்ணச் செய்து, கற்றலுக்குத் தேவையான உபகரணங்களையும் புத்தகங்களையும் தயார் செய்துகொண்டு பாடசாலைக்கு செல்லும் வரை தாயின் பங்களிப்பு ஒரு குழந்தைக்கு அவசியமாகிறது. ஆனால் தாய் வெளிநாடு சென்ற வீட்டில் பிள்ளைகள் இவ்வாறான ஆயத்த நிலைமையில்லாமலே பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டிய நிலை காணப்படுகிறது. அதேநேரம் இக் குழந்தைகள் கற்றலில் இருந்து பின்வாங்கி பாடசாலையை விட்டு வெளியேறி கடைகளில் கூலி வேலை செய்யக் கூடிய நிலையும் காணப்படுகின்றது. (Case study-06)

தாய் வெளிநாடு சென்ற வீடுகளிலுள்ள பிள்ளைகளின் நிலைமை மிக மோசமானதாக காணப்படுகின்றன. அதாவது பிறரால் குழந்தைகள் வளர்க்கப்படுவதனால் குழந்தைகள் முரணான நடத்தை உள்ளவர்களாக மாறியுள்ளார்கள். சிறுவயதிலே குடிப்பழக்கம், போதைவஸ்து பாவனைக்கு தள்ளப்படுதல், பாலியல் குற்றவாளிகளாக மாறுதல், சிறுவர் துஷ்பியோகத்திற்கு ஆளாகுதல் போன்ற சமூகத்தால் வெறுக்கப்படும் நிலைமைகளுக்கு தள்ளப்படுகின்றனர். (Case study-07)

வெளிநாடு சென்ற வீட்டில் உள்ள பிள்ளைகள் இன்று தமது தந்தையின் வற்புறுத்தல், அசட்டுதனத்தின் காரணத்தால் கல்வியில் ஆர்வம் இல்லாது போகிற நிலைமையும் காணப்படுகின்றது. அதாவது தந்தை படிக்காதவர். இவர், தாயை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி அவள் அனுப்பும் பணத்தை செலவழிக்கக் கூடியவராக காணப்படுகின்றார். இதே நேரம் பிள்ளைகளின் கல்வி விடயத்தில் ஆர்வமில்லாது அங்கே வேலைக்கு போ, இங்கே வேலைக்கு போ என வற்புறுத்துவதால் படிப்பை தொடர முடியாமல் பிள்ளைகள் சீரழிந்துள்ளமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மேலும் அதிக பிள்ளைகள் உள்ள குடும்பத்தில் உள்ள பெண்கள் குடும்பச் சமையை குறைக்க வெளிநாடு செல்கின்றார்கள். இதன் காரணமாக குடும்பத்தில் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதாவது, பிள்ளைகள் சண்டை பிடித்துக் கொண்டு திருமணம் செய்து தனியாக வாழுகின்ற நிலைமை காணப்படுகின்றது. அதாவது தனது தாய் அனுப்பும் பணத்தை பிரித்தெடுப்பதில் சிக்கல் நிலைகள் காணப்படுகின்றது. சிலநேரம் போதாமல் காணப்படுகின்றது. இந்நிலைமைகள் குடும்பத்தினுள் பிளவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

வெளிநாடு சென்றுள்ள சில பெண்களின் வீட்டில் தந்தை இல்லாத நிலைமை காணப்படுகின்றது. இதனால் அக்குடும்பத்தில் உள்ள ஆண் பிள்ளைகள் தொழிலுக்கு செல்ல வேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது. காரணம் தாய் அனுப்பும் பணம் போதாமல் இருப்பதாகும். இவ்வாறான நிலைமையில் கூட ஆண் பிள்ளைகள் கல்வியை இடை நடுவில் விட்டு தொழில் நாடிச் செல்கின்றார்கள். இவ்வாறு ஆண் பிள்ளைகளின் கல்வி நிலையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

மேலும் வினாக்கொத்து பகுப்பாய்வுப் பிரகாரம் கேள்விகளை கேட்டதில், வெளிநாடு செல்லும் பெண்கள் தங்களது பிள்ளைகளை தமது உறவினர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு செல்கின்றார்கள் எனக் கூறினார்கள். அப்பிள்ளை பல்வேறு விதமான சமூக, உளவியல் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கிறது. சரியான முறையில் கவனிப்பது கிடையாது. அப்பிள்ளைகளை கொண்டு வேலை வாங்குதல், கொத்தடிமையாக பயன்படுத்துதல் போன்ற பல சிக்கல்களை அப்பிள்ளைகள் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

மேலும் வினாக்கொத்து பகுப்பாய்வுப் பிரகாரம் கேள்விகளை கேட்டதில், வெளிநாடு சென்றுள்ள பெண்களின் பல வீடுகளில் செய்து வந்துள்ள கைத்தொழில்கள் கூட பாதிப்படைந்துள்ளன. அதாவது சில வீடுகளில் பாய் இழைத்தல், பிரம்பு பின்னூதல், தறி அடித்தல், தையல் போன்ற பல தொழில்கள் சில குடும்பங்களில் பாதிப்படைந்துள்ளன. இதனால் வீட்டுக்கு வந்துகொண்டிருந்த வருமானம் கூட இல்லாது போய்விட்டது. இதனால் பல வருமானச் சிக்கல்களை அக்குடும்பத்து ஏனைய உறுப்பினர்கள் எதிர்நோக்கி வருகின்றார்கள். அதேநேரம் சில வீடுகளில் கணவன், மனைவி

ஆகிய இருவரும் தொழில் தேடிச் செல்வதால் வீட்டில் செய்த சிறுகைத்தொழில்களைச் செய்வதில் அக்கறை அற்ற நிலையும் தோன்றியுள்ளது.

வினாக்கொத்து மூலம் கேள்வி கேட்டதில், அவர்களின் கருத்து “தாய் வெளிநாடு சென்றதால் பெண் பிள்ளைகளை கட்டுப்படுத்த யாரும் இல்லாததால் பிள்ளைகள் சிறு வயதிலேயே குடும்பத்தை வெறுத்து திருமணம் முடித்துக் கொள்கின்றனர். அதே வேளை தந்தைமார் தவறான பாலியல் விடயங்களில் ஈடுபடுவதானது, பிள்ளைகள் தந்தையை வெறுப்பதற்கும், தனிக்குடும்பங்கள் தோன்றுவதற்கும் காரணியாய் அமைந்தது”.

பெண்கள் குடும்பங்களை வெறுத்தொதுக்கி வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்குச் செல்வதனால் அது கலாசார ரீதியில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சிறந்த வழிநடாத்தலுக்கு தாய் இல்லாமை, தந்தையின் சிறந்த கவனிப்பின்மை போன்ற பல்வேறு காரணங்களினால் பிள்ளைகள் வேறு மதங்களின் செயற்பாடுகளுக்கு உள்வாங்கி ஏனைய இனப்பெண்களை திருமணம் செய்து கொள்கின்றார்கள். இச்செயற்பாடுகள் சுய கலாசாரத்தை அடியோடு புதைத்து வருகின்றது. இவ்வாறு குடும்ப அவமானத்தை சுமக்க வேண்டிய நிலைக்கு பெண் ஆளாகின்றாள். (நேர்காணல் - சி.பர்வின்)

வினாக்கொத்து பகுப்பாய்வு பிரகாரம் கேள்விகளை கேட்டதில், கணவன் மற்றும் குழந்தைகளை விட்டு விட்டு பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் குழந்தைகள் சமூகமயமாதலில் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். பிள்ளைகள் செவிலித் தாய் அல்லது எதுவுமில்லாது தனித்து வளருவதால் தாய் பிள்ளைகளுக்கிடையிலான அன்புப் பிணைப்பு (Bond) இல்லாது போகிறது. அதேவேளை பிழையான சமூகமயமாதலை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றார்கள்.

3.5 பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதால் பிள்ளைகளின் கல்வியில் ஏற்பட்டுவரும் பாதிப்புகள்:

பாடசாலை செல்லும் ஒரு பிள்ளையானது ஒரு நாளின் 24 மணித்தியாலத்தின் பெரும்பகுதி நேரத்தை தனது வீட்டிலேயே கழிக்கின்றது. அதாவது பாடசாலையில் 06 மணித்தியாலம் மாத்திரமே தனது நேரத்தை செலவிடுகின்றான். எனவே குடும்பத்தின் மிக முக்கியமான பங்காளியான தாயுடனேயே பிள்ளை மிகக் கூடுதலான நேரத்தை செலவிடுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. இதனால் தாயிடம் இருந்து சமூகத்தின் விழுமியங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், அன்பு, மனப்பாங்குகள் என்பவற்றை பிள்ளை கற்றுக் கொள்கின்றான். இவ்வாறு ஒரு பிள்ளையின் குழந்தைப் பருவத்தின் ஆசிரியரான தாயிடம் இருந்து அவனது வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான அடிப்படைக் கற்கை, அறிவினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றான்.

பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் பிந்தி வருகை தரும் பொழுது இவ்வாறு பிந்தி வருவதற்கான காரணங்களை இம்மாணவர்களிடையே வினவும் போது பிந்தி வரும் மாணவர்களில் பெரும்பாலானவர்களின் தாய்மார் வெளிநாட்டு தொழில்வாய்ப்பு பெற்றுச் சென்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. அதாவது வீட்டில் தாய்மாரின் அரவணைப்பு இல்லாத நிலைமையில் பாடசாலைக்கு தயார்படுத்தப்பட்டு அனுப்பப்படுவதே பிந்தி வருவதற்கான காரணமாக அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு பாடசாலைக்கு பிந்தி வரும் மாணவர்கள் வகுப்பறையின் முதல் பாடத்தில் போதிய கவனத்தை செலுத்த முடியாதவர்களாக இருப்பதனால் கல்வியில் பின்தங்கும் போக்கு பரவலாக உள்ளது.

வகுப்பறைகளில் பாடங்களில் அதிக அக்கறை காட்டாது, வீட்டுப் பயிற்சியில் கவனம் செலுத்தாது, கற்றலுக்கு தேவையான துணைச்சாதனங்களை கொண்டு வராது, பாடசாலைச் சீருடைகளில் தூய்மை இல்லாதும், அழுக்கான தோற்றத்துடனும் வகுப்பறைகளில் காண முடிகின்ற மாணவர்களின் வீட்டுச் சூழலை ஆராய்கின்ற போது இவ்வாறான குறைபாட்டிற்கு காரணம் பெரும்பாலான பிள்ளைகளின் பெற்றோர் விசேடமாக தாய்மார் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பெற்றுச் சென்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

வினாக்கொத்து பகுப்பாய்வின் பிரகாரம் பாடசாலைப் பரீட்சைகளில், பொதுப்பரீட்சைகளில் குறைந்த புள்ளிகளை பெறும் மாணவர்களை இனங்கண்டு பகுத்தாய்கின்ற போது, இம்மாணவர்களுள் பெரும்பாலான மாணவர்களின் பெற்றோர் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பெற்றுச் சென்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

வீட்டில் பிள்ளைகளை மீளக் கற்கச் செய்வதற்கும், பாடங்களை மீட்டச் செய்வதற்கும் ஏற்ற வழிகாட்டலை, கண்காணிப்பினை வழங்கும் பணிகளை மேற்கொள்ளும் தாயானவரின் பங்களிப்பு இவ்வீட்டுச் சூழலில் இம்மாணவர்களின் கல்வியின் தாக்கம் செலுத்துகின்ற காரணியாக அமைகின்றது. பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக வருகை தராது இருக்கும் மாணவர்களின் பெரும்பாலான மாணவர்களின் பெற்றோர் வெளிநாட்டு தொழில் வாய்ப்பு பெற்றுச் சென்றுள்ளதை ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. தாய் வெளிநாடு சென்றுள்ளதை வீட்டுச் சூழலில் வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் தினசரி பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைப்பதிலும் அவர்கள் பாடசாலை சென்று வருகின்றனரா? என்பதை கண்காணிப்பதிலும் ஒரு தாயானவள் பெரும் பணியாற்றுகிறாள். தாயின் கண்காணிப்பும் கண்டிப்பும் இல்லாத வீட்டுச் சூழலை உடைய பிள்ளைகள் தினசரி பாடசாலைக்கு வந்து செல்லாமையினாலும் அதனை தொடர்ச்சியான கண்காணிப்புக்கு உட்படுத்தும் தாயானவள் இல்லாமையாலும் பிள்ளை பாடசாலைக்கு தினசரி வருகை தராது இருப்பதிலும், கல்வியிலும் பின்தங்கிய நிலையிலும் காணப்படுகின்றனர்.

தாய் வெளிநாடு செல்வதினாலும் வீட்டினைக் கண்காணித்துக் கொள்வதற்கும் இளம் சகோதர, சகோதரிகளுக்குச் சமைத்துக் கொடுப்பதற்கும், தந்தையை கவனித்துக் கொள்வதற்கும் என மூத்த சகோதரிகள் பாடசாலைக் கல்வியை இடைநடுவில் கைவிட்டு விட்டு வீட்டோடு தங்கி வீடும் சூழலை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

எமது ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பொதுவாக காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான நிலைமையில் மூத்த சகோதரியின் கல்வி தாய் வெளிநாடு செல்வதினால் நேரடியாக பாதிக்கப்படுவதை நடைமுறை வாழ்க்கையில் காண்கிறோம்.

தாய் வெளிநாடு சென்றுள்ள வீட்டில் இருந்து வரும் பிள்ளைகள் பாடசாலைக் கல்வியில் அக்கறை அற்றவர்களாகவும் காலப் போக்கில் பாடசாலைக்கு வருவதை தவிர்த்து தவறான வழியில் தோழர்களுடனும் வயதிற்கும் மேற்பட்ட பெரியவர்களுடனும் உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைப்பதனால் போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாதல், சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாகுதல், பிள்ளைப் பருவத்தில் உழைப்புக்கான தொழிலில் ஈடுபடுதல் எனும் வழிகளின் ஊடாக பாடசாலைக் கல்வியில் இருந்து நிரந்தரமாக வெளியேறுவதை ஆய்வுகள் காட்டியுள்ளது.

இவ்விதம் குடும்பத்தின் பிரதான பங்காளியான தாய் வெளிநாட்டிற்கு சென்று வேலை பார்ப்பதால் துணைப் பங்காளியான கணவன் ஏனைய உறுப்பினர்களான வயது முதிர்ந்த பெற்றோர், சகோதரிகள், பள்ளிப்பருவ வயதை அடைந்த பிள்ளைகள் போன்றோர் நாளாந்தம் பல்வேறுவிதமான பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதை காண்கின்றோம். இதனால் போதைப்பொருள் பாவனை, மது போதைக்கு அடிமையாதல், பாலியல் வல்லுறவு, இளம் வயதில் வேலை செய்தல், பாலியல் குற்றவாளிகளாக மாறுதல், சூதாட்டம் முதலான சமூக விரோத நடவடிக்கைகள் சமூகத்தில் அதிகரிக்கும் வாய்ப்பைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் அது தாக்கத்தை குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தி இருந்தாலும் நன்மைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளதாக எங்களால் அவதானிக்க முடிந்தது. வெளிநாடு சென்றுள்ள பெண்களின் வீடுகள் மாடி வீடுகளாக காணப்படுகின்றன. ஆடம்பரமாக வாழ்கின்றார்கள். குடும்பத்தில் சந்தோசமாக வாழ்கின்றார்கள். அதிக சொத்துக்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள் எனப் பல பண்புகளுடன் வாழ்வதையும் அது சமூகத்தில் மாற்றத்தை (Social Change) ஏற்படுத்தியுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இருப்பினும் பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனால் அது குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள சாதகங்களை விட பாதகங்களே அதிகம் என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் தெளிவாகின்றது.

முடிவுரை

இன்று வாழ்கைச்செலவு அதிகரித்து செல்கின்றமை, தொழில் வாய்ப்புக்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவடைகின்றமை, உலகத்தின் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடி போன்ற பல காரணிகள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பின் தேவையை வேண்டிநிற்கின்றன. அந்தவகையில், இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய வருமான வழியாக வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு அமைந்ததுடன் ஆண்கள், பெண்கள் என இரு பாலாரையும் அதன்பால் தூண்டியமை ஒரு புதிய நடைமுறையாக அமைந்திருந்தது.

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்களுக்கான நடைமுறைகளை விட பெண்களுக்கான வழிமுறைகள் இலேசானதாகவும், சுலபமானதாகவும் காணப்பட்டு வருகின்றது. இதன் விளைவாக இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளையும் சேர்ந்த தமிழ், முஸ்லிம், சிங்களவர்கள் என பலரும் பெண்களின் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு குறித்து அதிக கவனம் செலுத்தினர். இதன்வரிசையில் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்முனை மாநகர பிரதேசத்தில் உள்ள பெண்களும் விதிவிலக்கல்ல.

இம்மாநகர சபைக்குட்பட்ட கல்முனை (தமிழ்) பிரிவு, கல்முனை (முஸ்லிம்) பிரிவு மற்றும் சாய்ந்தமருது பிரதேச செயலாளர் பகுதிகளுக்குட்பட்ட பெண்களின் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பானது பல்வேறுபட்ட காரணிகளின் நிமித்தம் தூண்டப்பட்டதுடன், அது அவர்களின் பொருளாதார, சமூக, கலாசார தளங்களில் பல்வேறு தாக்கங்களைத் தோற்றுவிக்காமலும் இல்லை.

அந்தவகையில் இப்பிரதேசப் பெண்களின் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பானது, குடும்ப வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளல், தமக்கென ஒரு வீட்டை அமைத்துக் கொள்ளல், தொழில்புரிவதற்கான மூலதனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளல், ஆதரவற்ற நிலையில் உள்ள குடும்பத்துக்கான வருமானத்தைப் பெறல், வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ளல், பாதுகாவலரின் நெருக்குதல், தமது மூத்த சகோதரிகளுக்கு திருமணம் முடித்துக் கொடுத்தல், சீதனக்கொடுமை, கடன் தொல்லை போன்ற காரணங்களின் அடிப்படையில் பெண்கள்மீது கடமையாக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பை நோக்கிச் சென்றமையானது அவர்களின் குடும்பத்தில் பல்வேறு தாக்கங்களையும், பிரச்சினைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் அப்பிரச்சினைகள் அவர்களின் குடும்பங்களிலுள்ள கணவன்மார், முதியோர், பிள்ளைகள், அவர்களின் கல்வி என பல்வேறு அம்சங்களில் அதிகளவான பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதும் இவ்வாய்வின் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதால் அவர்களின் குடும்பங்களில் சாதகங்களைக் காட்டிலும் பாதகமான விளைவுகளையே அதிகம் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது இவ்வாய்வுத் தரவு மாதிரிகளின் முடிவாகும். அத்துடன் பெண்கள் வெளிநாடு செல்லும் வீதம் குறையும் போது குடும்பத்தில் ஏற்படும் பாதகமான விளைவுகளை ஓரளவு குறைக்கவும் முடியும்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

உசாத்துணைகள்:

1. Planning Division, Divisional secretariat, Kalmunai Muslim division & Tamil division and Sainthamaruthu.

நேர்காணப்பட்டோர் விபரம்:

1. முஹம்மது ஹனிபா.சி.அ, (குடும்பத் தலைவன்), கல்முனை-14
2. சித்தி பரீதா.அ, (வீட்டுத் தலைவி), சாய்ந்தமருது-01
3. லாவன்யா, (மகள்). கல்முனை-06.
4. சரீனா.சி,(மகள்), கல்முனை-10
5. சிவராசா.மு, (குடும்பத் தலைவன்), கல்முனை-06
6. வலுக்குசி.அ, (குடும்பத்தலைவியின் தாய்), சாய்ந்தமருது-09
7. ஹரிமுன்னிஷா.ஹ, (வளர்ப்புத் தாய்), சாய்ந்தமருது-06
8. வதுர்னிசா.ச, (ஆசிரியை), கல்முனை அல் சுஹாரா வித்தியாலயம், (05.01.2008)
9. சுந்தரி.மு, (ஆசிரியை) சாய்ந்தமருது அல் கமறான் வித்தியாலயம் (06.01.2009)
10. பர்வின்.சி, (குடும்பத் தலைவி), கல்முனை-04

Case study:**Case study யின்போது வினவப்பட்ட வினாக்களும் அவர்கள் அளித்த பதில்களும்****Case Study – 01:**

கல்முனை மாநகர சபைக்குட்பட்ட பகுதியினுள் - கல்முனை முஸ்லிம் பிரிவைச் சேர்ந்த சி.அ.முகம்மது ஹனிபா என்பவரை Case Study செய்த போது அவர் பின்வருமாறு கூறினார்.

எனது பெயர் சி.அ.முகம்மது ஹனிபா நான் கடற்றொழில் செய்து வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறேன். இதனால் தினமும் அல்லது இரண்டு நாள் விட்டு ஒரு தடவை ரூபா 1000 ஐ சம்பாதித்து வந்தேன். ஆனால் எனது மனைவி திடீரென வெளிநாடு செல்ல தீர்மானித்தாள். நான் செல்ல வேண்டாம் என ஏசினேன். ஆனால் அவள் அதனை பொருட்படுத்தவில்லை. எனக்கு தெரியாமல் நான் வாங்கிக் கொடுத்த நகைகளை ஈடு வைத்து விட்டு வெளிநாடு சென்று விட்டாள். என்னால் மேலும் தடுக்க முடியாது போய் விட்டது. இவ்வாறு எனது மனைவி வெளிநாடு சென்றதால் எனது நான்கு பெண் பிள்ளைகளையும் நானே தனியாக பராமரிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. பிள்ளைகளை குளிப்பாட்டி பாடசாலைக்கு அனுப்ப வேண்டும். அவர்களுக்கு சமைக்க வேண்டும், தொழிலுக்கு செல்ல வேண்டும் என பல பிரச்சினைகளை நான் எதிர்நோக்கி வருகின்றேன். (Case Study – 26.12.2008)

Case Study – 02:

கல்முனை மாநகர சபைக்கு உற்பட்ட பகுதியினுள் சாய்ந்தமருது பிரிவின் பெண் வெளிநாடு சென்றுள்ள வீட்டுக்கு பக்கத்து வீட்டில் உள்ள பெண் ஒருவரிடம் பக்கத்து வீட்டு பெண் வெளிநாடு சென்றதால் என்னென்ன பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளது எனக் கேட்ட போது அவள் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

எனது பெயர் அ.சித்தி பரீதா எனது பக்கத்து வீட்டில் உள்ள பெண் வெளிநாடு சென்று இரண்டு வருடங்களாகின்றது. அவள் இதுவரை அவளது குடும்பத்தோடு எந்த தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்தாது இருந்து வருகின்றாள். கணவனோடு கோபித்துக் கொண்டு தனது பிள்ளைகளையும் விட்டு விட்டு வெளிநாடு சென்று விட்டாள். இதனால் அவளது கணவன் தொழிலுக்கு செல்வதை நிறுத்தி விட்டான். பின்னர் அவளது மனைவி வெளிநாடு சென்று இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு பின் கணவன் வேறொரு பெண்ணோடு தொடர்புள்ளது என ஊர் மக்கள் பிடித்து அடித்து திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். இதனால் அக்குடும்ப பிள்ளைகள் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

இந்நிலையில் அக்குடும்பம் இன்று சிதறிக் காணப்படுவதை எங்களால் காண முடிகின்றது எனக் கூறினாள். (Case Study – 26.12.2008)

Case Study – 03:

கல்முனை தமிழ்ப்பிரிவில் பெண் வெளிநாடு சென்றுள்ள குடும்பம் ஒன்றில் கள ஆய்வு செய்த போது அப்பெண்ணின் மகள் இ.லாவன்யா பின்வருமாறு கூறினாள்.

எனது தாய் - குடும்பத்தின் வருமானம் குறைவாக உள்ளது. பிள்ளைகளை பராமரிக்க முடியாது என எண்ணி வெளிநாடு செல்ல தீர்மானித்தார். இதற்கு எனது தந்தை முழு ஆதரவையும்

வழங்கினார். எனக்கு இது ஏனென்று புரியவில்லை. எனது தந்தைக்கு குடிப்பழக்கம் சற்று இருந்து வந்தது. எனது தாய் வெளியே சென்று கஷ்டப்பட்டு உழைத்து அனுப்பும் பணத்தை எடுத்து எங்களிடம் சிறு தொகையை தந்து விட்டு குடிப்பழக்கம், சூதாட்டம், விபச்சாரம் போன்ற கெட்ட நடத்தைகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்தார். இதனால் எங்களால் விட்டில் இருக்க முடியாத நிலை தோன்றியுள்ளது. நாங்கள் எவ்வளவுதான் புத்திமதி சொன்னாலும் எங்களை அடிக்கிறார். உதைக்கிறார். எங்களால் ஏதும் செய்ய முடியாதுள்ளது. எனது தந்தையால் எங்களது குடும்ப மானம் காற்றில் பறக்கின்றது. இது எனது தாய் வெளிநாடு சென்றதால் எங்களது குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட அவமானம் என நான் நினைக்கின்றேன். (Case Study – 27.12.2008)

Case Study – 04:

மனைவி வெளிநாடு சென்ற வீடொன்றின் மூத்த மகள் **சி.சீனாவிடம்** உங்களது தாய் வெளிநாடு சென்றதனால் தந்தை பாதிக்கப்பட்டுள்ளாரா? எனக் கேட்டதற்கு அவள் பின்வருமாறு கூறினாள்.

எனது தந்தை தாய் மீது அதிக அன்பு கொண்டவராக இருந்தார். எங்களை விட்டுவிட்டு தாய் வெளிநாடு சென்று ஐந்து வருடங்களாகின்றன. இதுவரை வரவேயில்லை. இதனால் எனது தந்தை எனது தாயை நினைத்து நினைத்து மனரீதியில் பாதிப்படைந்துள்ளார். எனக்கு பார்ப்பதற்கு கவலையாக இருக்கின்றது. இதை எனது தாயிடம் சொன்னாலும் கேட்கிறார் இல்லை. எனது தந்தைக்கு எதிலும் விருப்பமில்லை, ஆர்வமில்லை. மனநோயாளி போல் ஏதும் கதைக்காது ஓரத்தில் உட்கார்ந்து கொள்கிறார், எனக் கூறினாள். (Case Study – 27.12.2008)

Case Study – 05:

கல்முனை தமிழ் பிரிவில் வசிக்கும் **மு.சிவராசா** என்பவரிடம் உங்களது மனைவி வெளிநாடு சென்றுள்ளதால் என்ன வகையான பாதிப்புகளை பிள்ளைகள் எதிர்நோக்கியுள்ளனர் எனக் கேட்கப்பட்டதற்கு அவர் பின்வருமாறு கூறினார்.

எனக்கு ஐந்து பிள்ளைகள். ஒரு பெண் பிள்ளை, நான்கு ஆண் பிள்ளைகள் எனது மனைவி வெளிநாடு சென்று நான்கு வருடங்களாகின்றன. எனது பிள்ளைகள் வயதிற்கு வந்துவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் கெட்ட பழக்கங்கள் காணப்படுகின்றது. இதற்கு தாய் இல்லாததுதான் காரணம் என எண்ணுகிறேன். எனது பிள்ளைகள் என்னைக் கூட மதிப்பதில்லை. பிறரோடு பழகத் தெரியாது. நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் இல்லாது கோபப்படுகிறார்கள். ஒரு மகன் எந்ந விதத்திலும் வெறுப்புடனும் பற்றில்லாமலும் இருக்கிறான். பெண் பிள்ளைக்கு ஒழுங்காக பேசத் தெரியாது. இவ்வாறு நெறி கெட்ட பிரச்சினைகளை எனது மனைவி வெளிநாடு சென்ற காரணத்தினால் எதிர்நோக்கி வருகின்றேன். (Case Study – 28.12.2008)

Case Study – 06:

கல்முனை மாநகரசபைப் பகுதியில் உள்ள குடும்ப பெண் வெளிநாடு சென்றதனால் பிள்ளைகள் கல்வியை விட்டு தூரமாகி, கூலி வேலை செய்கின்றனர். இக்குடும்பத்தை சேர்ந்த வெளிநாடு சென்ற பெண்ணின் தாயிடம் இது தொடர்பாக கேட்ட போது பின்வருமாறு கூறினார்.

எனது பெயர் **பா. வலகுசி**. எனக்கு வயதாகிவிட்டது. இந்த நிலையில் எனது மகள் வெளிநாடு சென்று விட்டாள். அவளுடைய கணவன் விவாகரத்து செய்து விட்டான். அவர்களுக்கு ஆறு பிள்ளைகள் உண்டு. அதில் நான்கு ஆண் பிள்ளைகள். இவர்கள் அனைவருக்கும் கல்வி கற்பதிலிருந்த ஆர்வம் அவர்களது தாய் வெளிநாடு சென்றிருந்ததனால் இல்லாது போய்விட்டது. இதனால் அனைத்துச் சமையலும் என் தலையில் விழுந்தது நான் ஏதும் சொன்னாலும் அப்பிள்ளைகள் கேட்பதில்லை. எனக்கு அடிக்க வருகிறார்கள் இப்போது ஆண்பிள்ளைகள் படிப்பை விட்டுவிட்டு ஒவ்வொருவரும் கூலி வேலை செய்கிறார்கள் இது இப்பிள்ளைகளின் தலைவிதி என்று நான் ஏசுவதும் உண்டு. இவ்வாறு எனது மகள் வெளிநாடு சென்றதே இப்பிள்ளைகளின் கல்வி நிலைமை பாதிப்படையக் காரணமாகும். (Case Study – 28.12.2008)

Case Study – 07:

சாய்ந்தமருது பிரதேசத்தில் பெண் வெளிநாடு சென்றுள்ள வீடொன்றில் கள ஆய்வு மேற்கொண்ட போது அங்குள்ள வளர்ப்புத் தாய் **சி.ஹரிமுனிசா** பின்வருமாறு கூறினார்.

நான் இப்பிள்ளைகளின் தாய் வெளிநாடு சென்றதனால், இவர்களை நானே இதுவரைகாலமும் பராமரித்து வருகின்றேன். ஆனால் இப்பிள்ளைகள் என்னை மதித்தாலும் அவர்கள் பல்வேறு கெட்ட பழக்கங்களுக்கும் அடிமையாகி உள்ளனர். எனக்கு தெரியாமல் குடிபோதைக்கும் அடிமையாகி உள்ளனர். பிள்ளைகளில் ஒரு ஆண் பிள்ளை, ஒரு பெண் பிள்ளையோடு தொடர்புவைத்து அவளை கெடுத்து விட்டான். அவள் இணங்காத நிலையில் கெடுத்து விட்டான். இதனால் அவள் தற்போது சிறையில் அகப்பட்டுள்ளாள். ஒருவன் ஒரு பெண்ணை காதலித்து கூட்டிக் கொண்டு ஓடி விட்டான். இவ்வாறு குடும்பம் சிதறி விட்டது. எனக்கு இதைப் பார்க்க பைத்தியமாய் இருக்கின்றது என்றார். (Case Study – 29.12.2008)

அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் 'கத்னா'
(விருத்த சேதனம்) மரபு - ஓர் ஆய்வு

Aliyar Rifan, Teacher, Km/ Al-Misbah Maha Vidyalaya, Kalmunai.

அறிமுகம் :

இலங்கை நாட்டில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் மாவட்டம் அம்பாறையாகும். இம்மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் வாழத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே பல்வேறு இஸ்லாமிய கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவ்வாறான கலாசாரப் பாரம்பரியங்களுள் கத்னா (விருத்த சேதனம்) நிகழ்வு ஏற்படும் போது முஸ்லிம்களின் வழக்கத்திலிருந்து நடைமுறைகளும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. கத்னா செய்தல்-சுன்னத் செய்தல் - விருத்த சேதனம் செய்தல் என்ற சொற்கள் ஒரு நிகழ்வையே குறித்து நிற்பனவாகும். அதாவது, முஸ்லிம் ஒருவரின் ஆணுறுப்பின் நுனித்தோலை விரித்து சுத்தஞ் செய்து, பின்னர் பூ போல விரித்த தோலை வைப்பதைக் குறிக்கும் ஒரு செயற்பாடாகும்.

கத்னா செய்யும் நடைமுறை இறைத்தூதர் இப்ராஹீம் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களது காலத்திலிருந்தே ஆரம்பித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர் பரம்பரை பரம்பரையாக வந்த இந்நடைமுறை முஹம்மது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்) அவர்களுக்கும் அவர்களது சந்ததியினருக்கும் கட்டாய நடைமுறையாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாத்திலே பிறந்த ஆண்பிள்ளைக்கு அல்லது இஸ்லாத்திற்கு மாறுகின்ற ஆண் ஒருவருக்கு கத்னா செய்வது அவசியமான ஒன்றாக விளங்குகின்றது. முஹம்மது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்) அவர்கள் தமது காலத்திலே கத்னா செய்வதற்கென்று பாரசீக நாட்டைச் சேர்ந்தவரும் அனுபவம் நிறைந்தவருமான சல்மான் பாரிசி (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) என்ற தோழரை நியமித்ததாக இஸ்லாமிய வரலாறு கூறுகின்றது.

ஆண் பிள்ளைக்கு கத்னா செய்வதற்குரிய வயதெல்லை நான்கு தொடக்கம் பதினொன்று எனப் பொதுவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு குடும்பத்தில் ஆண் பிள்ளைகள் பலர் இருந்தால் அவர்களுள் இருவர் அல்லது மூவரை மூப்பு அடிப்படையில் தெரிவு செய்து விருத்த சேதனம் நடைபெறும். ஆனால் இஸ்லாத்திற்கு மாறுகின்ற ஆண் ஒருவருக்கு இவ்வயதெல்லை பொருந்தாது. அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்ற அன்றோ அல்லது ஒரு வாரத்திற்குள்ளோ கத்னா நிறைவேற்றப்படும். அது அவ்வூரின் தலைமைகளால் நிறைவேற்றப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பொதுவாக, கத்னா நிகழ்வு திருமணச் சடங்கு போன்றே நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக குடும்பத்தலைவர் ஒவ்வொருவரினதும் வசதி வாய்ப்புகளைப் பொறுத்தே கத்னாச் சடங்கு சிறப்புப் பெற்றிருந்தமை கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும்.

உஸ்தாத் :. ஒஸ்தாத் சொல் விளக்கம்:

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் கத்னாச் செய்வதற்கென்று சிலர் இருந்து வந்துள்ளனர். (தற்காலத்தில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்கள் மாத்திரம் உள்ளனர்) அவர்களை அழைப்பதற்கு 'உஸ்தாது' என்ற அறபுச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உஸ்தாத் என்றால் இஸ்லாமிய விளக்கத்தின்படி தலைவர், கற்றவர், மார்க்க அறிஞர் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்கு இரண்டு காரணங்களை முதியோர் சிலர் கூறியுள்ளனர்.

பொதுவாக கத்னாச் செய்யும் நிகழ்வு ஒரு துணிகரமான நிகழ்வாக இஸ்லாமிய சமூகத்தில் கருதப்பட்டுள்ளது. எவ்வித மயக்க மருந்துகளும் கொடுக்காமல், ஆண்பிள்ளையின் ஆணுறுப்பை காயப்படுத்தி, அப்பிள்ளை கதறக்கதற மருந்து இடுவதென்பது இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை. அத்தோடு சுன்னத்துச் செய்யவர்களுக்கு தனி மரியாதையும் இருந்தது. இவற்றால் இவர்கள் 'தலைவர்' எனப் பொருள்படும் உஸ்தாது என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இரண்டாவது, ஆங்கில வைத்தியம் அறியப்படாத அக்காலத்தில் காயத்தை எப்படி சுகமாக்குவது?, எவ்வாறான மருந்துகளை இட வேண்டும்?, எவ்வாறான உணவுகளைச் சாப்பிட வேண்டும்?, என்னென்ன செயல்களைத் தவிர்க்க வேண்டும்? போன்ற மருத்துவ நடைமுறைகளை இவர்கள் அறிந்திருந்ததனால் 'கற்றவர்' எனப் பொருள்படும் உஸ்தாது என்ற சொல்லே காலப்போக்கில் திரிந்து 'ஒஸ்தாது' என வழங்கப்பட்டு, பின்னர் 'ஒஸ்தாது மாமா' என அழைக்கப்பட்டு, தற்காலத்தில் 'ஒஸ்தா மாமா' என வழங்கப்படுவதாக இவ்வாய்வின் மூலம் அறியப்பட்டுள்ளது.

தற்காலத்தைப் பொறுத்தவரை ஒஸ்தாதுமார்களுக்கு ஆரம்ப காலத்திலிருந்து மதிப்பும் மரியாதையும் இல்லையென்றே கூறலாம். இதனால் பரம்பரை பரம்பரையாக ஒஸ்தாது தொழிலைச் செய்தவர்கள் அதிலிருந்து விலகி, வேறு தொழில்களை மேற்கொண்டு வருவதனால் ஒஸ்தாதுமாரைக் காண்பது அரிதாகவே உள்ளது. அத்தோடு 2004ல் ஏற்பட்ட சனாமி அனர்த்தத்தில் வயது முதிர்ந்த ஒஸ்தாதுமார் சிலரும் அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர் பலரும் சாய்ந்தமருத்தில் மரணமடைந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அம்பாறை மாவட்டத்தில் புகழ் பெற்ற ஒஸ்தாதுமார்களாக வீறார், அப்துல் ஹமீது, இப்ராஹீம், நிசார், வீறார் மகன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். (இந்த அறிமுகத்துடன் கத்னா மரபை நோக்கலாம்)

கத்னா ஆரம்ப நிகழ்வுகள்:

ஒரு வீட்டில் விருத்த சேதனம் நடைபெறுவதாக இருந்தால் அவ்விட அலங்கரிக்கப்படும். வீட்டிலுள்ள பாத்திரங்கள் மினுக்கி வைக்கப்படும். வீட்டைச் சுற்றி வேலி கட்டப்படும். கத்னா நிகழும் சில

நாட்களுக்கு முன்பே பெற்றோர் இருவரும் தமது உறவினர், தெரிந்தோர், நண்பர்கள், அயலாரின் வீடுகளுக்குச் சென்று அழைப்பு விடுப்பர். அத்தோடு அவ்வூரின் முக்கியஸ்தர்களையும் அழைக்கும் வழக்கமும் இருந்திருக்கிறது. கத்தா நடைபெறும் தினத்தின் முதல்நாள் இரவில் மொளலிது ஒதுகின்ற பழக்கமும் இருந்துள்ளது. இச்சடங்கினைச் செய்வதன் மூலம் இடர்கள் நீங்கி இறைவனின் கருணை கிடைக்கப் பெறுவதாக அக்கால மக்கள் நம்பியிருந்தனர்.

கத்தாச் செய்பவர் 'சுன்னத்து மாப்பிள்ளை' என அழைக்கப்பட்டார். அவருக்குத் தேவையான புத்தாடைகள், வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட காறை, வெள்ளி அரைஞாண் கயிறு, வர்ணக் கண்ணாடி, சிங்காரத் தொப்பி, பாதணி போன்ற பொருட்கள் ஏலவே கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருக்கும். அவை மாப்பிள்ளையின் குடும்ப உறவுப் பெண்களினால் பொண்டுகள் கூட்டி வரப்படும் பொழுது மாப்பிள்ளைக்கு அணிவிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ள மாப்பிள்ளை மேடையில் மரக்கதிரையில் அமர்த்தி வைக்கப்படுவார். பொண்டுகள் என்பது பெண்கள் பலர் ஒன்றாகக் கூடி குரவை இட்டுக் கொண்டு மாப்பிள்ளையின் வீட்டை நோக்கி வருவதைக் குறிக்கும். இதனை 'பொண்டுகள் தத்தி' எனவும் அழைப்பர். கத்தா நடைபெறுவதற்கு முதல்நாள் வரை பல பொண்டுகள் தத்தி வரும். தத்திகளில் வந்த பெண்கள் பொரிக்குச்சியைப் பற்ற வைத்து மாப்பிள்ளையை ஆரத்தி எடுப்பர். பின்னர் 'சக்கரவானம்' என்பதைப் பற்ற வைத்து நிலத்தில் இடுவர். அதனைத் தொடர்ந்து வீட்டில் வெடி கொளுத்தப்பட்டு வெடிக்கச் செய்யப்படும். அதன்பின்னர் வந்திருந்த பெண்களால் வெகுமதிகள் மாப்பிள்ளைக்கு வழங்கப்படும். அவை காசாகவோ, பவுணாகவோ, தங்கமாகவோ இருக்கும். இறுதியில் வந்திருந்த பெண்களுக்கு தேநீர் உபசாரம் நடைபெறும். பின்னர் அவர்கள் கலைந்து சென்றுவிடுவர்.

கத்தா தினத்தன்று நடைபெற்ற நிகழ்வுகள்:

விருத்த சேதனம் நடைபெறும் வீடு குறிப்பிட்ட தினத்தில் பாரிய விழா போன்று காட்சியளிக்கும். அன்றைய தினம் சாப்பாடு வழங்கும் நிகழ்வு அமர்க்களம் போன்று இருக்கும். வசதிக்கேற்ப மாடுகளை அறுத்து பகற்போசனத்தை நடத்தினர். கத்தா நடைபெறும் தினத்தில் பறை அடிக்கும் வழக்கமும் இருந்திருக்கிறது. மேலும் சாப்பாடு பரிமாறுவதற்கென்று வெள்ளைச்சீலை, சாரி போன்றவற்றினால் பந்தல் அமைத்ததோடு முன் வாயிலை நன்றாக அலங்கரித்திருப்பர். முன் வாயிலில் மாப்பிள்ளையின் தந்தை அல்லது நெருங்கிய ஆண் உறவினர் விருந்துக்கு வருபவர்களை இன்முகத்தோடு கைலாக கொடுத்து வரவேற்று சாப்பாடு நடைபெறும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கே அவரை அமர வைத்துவிட்டு வரும் வழக்கமும் இருந்திருக்கிறது. சாப்பாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது மாப்பிள்ளையை அலங்கரித்து, ஆடைகள், பாதணி, தொப்பி, கண்ணாடி என்பவற்றை அணிவித்து, வர்ண அலங்கார விசிறி ஒன்றை கையில் கொடுத்து எல்லோருடைய பார்வையிலும் படும்படியாக வெள்ளை விரித்த கதிரையில் அமர வைக்கப்பட்டிருப்பார். விருந்துண்டு விட்டு வரும் பலரும் அவருக்கு வெகுமதிகளை வழங்குவர். லுஹர்த் தொழுகையின் பின்னரே பகற்போசனம் நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அஸர்த் தொழுகையின் பின்னர் சுன்னத்துச் செய்கின்ற நிகழ்வு ஆரம்பமாகும். மாப்பிள்ளையை வயிறார சாப்பிட வைத்து தைக்கப்படாத சாரன் ஒன்றை அவருக்கு அணிவித்து பிறரின் கண்ணுக்குப்படாதிருக்கும் பொருட்டு வீட்டின் உள் அறையில் வைத்திருப்பர். இவ்வேளையில் ஒஸ்தாது மாமா தனது உதவியாளருடன் 'சலாம்' கூறிக்கொண்டு வீட்டுள் நுழைவார். அவரிடம் கிட்டிப்பொல், தூள் வகைகள், மைக்கத்தி, கத்திரிக்கோல், கூர் போன்ற பொருட்களும், வீட்டிலே பெரிய தோடு, உரல், சாம்பல் தட்டு, கொட்டப்பாக்கு, நூல், வெள்ளைச்சீலை என்பனவும் கத்தாவிற்சாகத் தயார்நிலையில் இருக்கும். கத்தா செய்யும் இடத்திலே ஆலிம், கிராமத்தலைவர், உறவினர்கள் பலரும் அமர்ந்திருப்பர். ஒஸ்தாது மாமா கத்தாவிற்சாக செயற்படுத்தல்களை மேற்கொண்டு விட்டு, பிள்ளையை அழைத்து வருமாறு கூறுவார். பிள்ளையை தந்தை அல்லது நெருங்கிய ஆண் உறவினர் அழைத்து வந்து வெள்ளைச்சீலை விரித்த உரலில் அமர வைப்பர். பிள்ளையை ஆடாமல், அசையாமல் 'உடும்புப்பிடி' பிடிப்பதற்கு பலசாலி ஒருவர் வந்து நன்றாகப் பிடிப்பார். அவர் குடும்ப உறவினராகவோ அல்லாதவராகவோ இருப்பார். அவ்வாறு பிடித்த உடனே பிள்ளை தனக்கு ஏதோ நடைபெறப் போகிறது எனப் பயந்து அழத் தொடங்கி விடுவான். அவனுடைய அழுகை வெளியே கேட்காமல் இருப்பதற்கு பெண்கள் சேர்ந்து குரவை இடுவர். அத்தோடு வெடி வெடிக்கச் செய்யப்படுவதோடு பறையும் அடிக்கப்படும். இந்நேரத்தில் ஒஸ்தாது மாமா பிள்ளையின் தொடையில் ஓடி அடித்துவிட்டு கத்தாவை நிறைவேற்றி விடுவார். பிள்ளையின் கதறல் சத்தத்தைக் கேட்டு சிலநேரம் தாயானவள் மயங்கி விடுவதுமுண்டு. கத்தா முடிந்ததும் ஓசைகள் நிறுத்தப்பட்டு விடும்.

கத்தா நிறைவேற்றியதைத் தொடர்ந்து பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் மாப்பிள்ளை படுக்க வைக்கப்படுவார். இரண்டு கால்களும் விரிந்த நிலையில், வெள்ளைச் சீலையுள் கொட்டைப்பாக்கை வைத்து நூலால் முடிந்து, அந்நூலை மேலேயுள்ள கூரையில் கட்டிவிடுவர். அவ்வெள்ளைச் சீலையால் விரிந்த கால்பகுதிகளெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கும். அத்தோடு வலது, இடது பக்கங்களுக்கும் விரிந்த கால்களின் இடைவெளியிலும் தலையணைகள் போடப்பட்டிருக்கும். இதன் பின்னர் ஒஸ்தாது மாமா மாப்பிள்ளையைக் காவல் பண்ணுவார். அல்-குர்ஆனின் சில வசனங்களை ஒதி மாப்பிள்ளையின் நெஞ்சப்பகுதியில் ஊதுதல், ஒரு ரூபாய் நாணயத்தை சீலையால் சுற்றி வலது பின்னங்கையில் கட்டுதல், வீரக்கொள்ளிச் சாம்பலையும் பட்டு மண்ணையும் கலந்து ஒதி வைத்தல், மாப்பிள்ளையின் காலடியில் இரும்புக் கம்பியொன்றை வைத்தல் போன்ற பாதுகாப்பு முறைகளை ஒஸ்தாது மாமா மேற்கொள்வார்.

அடுத்து ஒஸ்தாது மாமா 'பத்தியம் காக்கின்ற' முறைபற்றிக் கூறுவார். அ.தாவது, சுமார் பதினான்கு நாட்களுக்கு சாப்பிடக்கூடிய உணவுகளையும், சாப்பிடக்கூடாத உணவு வகைகளையும் கூறுவதே

பத்தியம் காத்தலாகும். பத்தியம் காக்கின்ற நாட்களில் உப்பில்லாத உணவு, கட்டுப்பாடான நீர் ஆகாரம், முட்டை, பிட்டு, நல்லெண்ணெய் சேர்ந்த உணவுகள், தேங்காய் இடாத முருங்கை, வேப்பெண்ணெய் போன்றனவற்றை உணவாகக் கொடுக்குமாறு கூறுவார். மேலும், மாப்பிள்ளையின் காயத்தை ஆற்றுவதற்குத் தேவையான மருந்துகளாக கரட்டைக்கரி, கரட்டைத் தூள், வேப்பிலைத் தூள், கடைச்சரக்குகளின் சேர்வை போன்றவற்றை மாப்பிள்ளையின் உறவினரிடம் கொடுத்துவிட்டு பாவிக்கின்ற முறையையும் சொல்லிக் கொடுப்பார்.

அதனைத் தொடர்ந்து தேநீர் உபசாரம் நடைபெறும். இறுதியில் ஒஸ்தாது மாமா, பிள்ளையை இறுகப்பிடித்தவர், ஒஸ்தா மாமாவின் உதவியாளர் ஆகியோருக்கு அன்பளிப்புகள் கொடுக்கப்படும். இதனை 'வட்டா' என்று கூறுவர். ஒஸ்தா மாமாவிற்கு பெரிய வட்டா கொடுக்கப்படும். அதில் பணம், பழ வகைகள், வெற்றிலை, பாக்கு, போயிலை, தேயிலைத்தூள், சாரன் போன்ற பலவிதப் பொருட்கள் இருக்கும். இவற்றை விட வசதியுள்ளவர்கள் ஒஸ்தா மாமாவிற்கு மாடுகளையும் கொடுத்திருக்கின்றனர். இதேவேளை பிள்ளையை இறுகப் பிடித்தவர் அப்பிள்ளையின் மிக நெருங்கிய உறவினராக இருப்பாராயின், அவர் அன்பளிப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்.

கத்னா இடைநிலை நிகழ்வுகள்:

கத்னா நிறைவேற்றிய பின்னர் மாப்பிள்ளையைக் காவல் காத்தல் என்பது பெரும் வேலையாக இருந்தது. அதிலும் குறிப்பாக, இரவு நேரங்களில் நித்திரை கொள்ளாமல் பாதுகாத்தல் என்பது சிலருக்கு சிரமத்தைக் கொடுத்தது. இச்சிரமத்திலிருந்து விடுபடவும் காவல் காப்பவர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தவும் கத்னா செய்த பிள்ளைக்கு ஏற்பட்ட வேதனையை தெரியாமல் இருக்கச் செய்வதற்காகவும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. குறிப்பாக கோலாட்டம் (பொல்லடி) நடைபெறல், பதம் படித்தல் (அறுபு கஸ்தாக்கள்), இல்லாமிய இலக்கியப் பாடல்களை (காசிம் பாடல் மகசுக்கு மலை, மையத்துப் புலம்பல், மாப்பிள்ளைப் பாட்டு, கண்டிராசன் ஒப்பாரி) பஜனை வைத்துப் பாடுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் மிக நன்றாக அமைந்திருந்தது. இவற்றைப் பாடுவதற்கென்று ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் பலர் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கியிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவை தவிர சில விளையாட்டுக்களையும் விளையாடியுள்ளனர். சூதாடுதல், கரம், டாம் போன்ற பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. அதேபோல் போட்டி வைத்து இல்லாமியப் பாடல்கள், ஆரம்பகாலத் திரைப்படப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளனர். (தற்காலத்தில் இவை மறைந்து சினிமாப் படங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றன) இவ்வாறான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இடையிடையே தேநீர் வழங்கப்படும். இந்நேரங்களில் மாப்பிள்ளை ஏதாவது தேவைக்காக வெளியில் செல்ல நேருமாயின், அவருடைய முகத்தை மூடி தந்தையே அவரை அழைத்துச் செல்வார். அவ்வாறு செல்கின்ற பொழுது சாப்பிட்ட எலும்புகள் காண்படுமாயின் அவற்றை மாப்பிள்ளை கடந்து செல்லாதவாறு பார்த்துக் கொள்வர்.

சுன்னத்து முடிந்து காயம் ஆறும் வரை ஒஸ்தாது மாமா பல தடவைகள் வீட்டிற்கு வந்து மருந்து இட்டுச் செல்வார். இறுதியில் ஆணுறுப்பின் நுணியில் கட்டிய சீலையை அகற்றும்போது மாப்பிள்ளை பெரும் வேதனைப்படுவார். ஒஸ்தாது மாமா புளி இலையை அவித்து அதன் தண்ணீரை ஆணுறுப்பில் கட்டப்பட்டுள்ள சீலையில் ஊற்றி அதனை மென்மையாக்கி இறுதியில் மாப்பிள்ளையை மேலே பார்க்கும்படி கூறிவிட்டு அதனை அகற்றிவிடுவார். அத்துடன் மாப்பிள்ளையின் வேதனையும் படிப்படியாக குறைந்துவிடும். பின்னர் ஒஸ்தாது மாமா தனது இறுதி அன்பளிப்பையும் பெற்றுச் சென்று விடுவார்.

கத்னா இறுதி நிகழ்வுகள்:

கத்னா இறுதி நிகழ்வில் மாப்பிள்ளையை குளிப்பாட்டுதல் முக்கியமான விடயமாக அமைந்திருந்தது. இதனை 'மாப்பிள்ளைக்கு தண்ணீர் வார்த்தல்' எனக் கூறுவர். இந்நிகழ்விற்காக குடும்ப உறவினர்கள் மாத்திரம் அழைக்கப்பட்டிருப்பர். அன்றைய தினம் குறிப்பிட்ட வீட்டில் பறையர் வந்து பறை அடித்த வண்ணமே இருப்பர். அதன் பிற்பட்ட காலத்தில் ஒலிபெருக்கி மூலம் பாடல்கள் ஒலிக்கச் செய்யும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

தண்ணீர் வார்த்தலின் இடத்தில் ஒரு பலகை போடப்பட்டிருக்கும். அப்பலகையில் மாப்பிள்ளையை நிறுத்தி வெள்ளைச் சீலையால் மறைத்து பச்சரிசி, வாழைப்பழம் என்பவற்றைக் கொண்டு வந்து ஆரத்தி எடுப்பர். பின்னர் மாப்பிள்ளையின் மச்சான் முறைகாரர் தண்ணீர் வார்த்து விடுவார். பின்னர் மாப்பிள்ளையை மறைத்தவாறே வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்று நன்றாகத் துவட்டி புத்தாடைகளை (சாரன், சட்டை, சிங்காரத் தொப்பி, பாதணி) அணிவித்து, கழுத்திலே பணமாலை, வெள்ளிமாலை, டொபி மாலை, பூமாலை என்பவற்றையும் அணிவித்து, கண்ணுக்கு வர்ணக் கண்ணாடியையும் அணிவித்து, கையில் கைக்குட்டை ஒன்றையும் கொடுத்து, மணம்பூசி வெளியில் அழைத்து வந்து வெள்ளை விரித்த கதிரையில் அமர வைப்பர். அப்போது பலரும் வந்து மாப்பிள்ளைக்கு வாழ்த்துக் கூறுவர்.

அடுத்ததாக, மாப்பிள்ளையை ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்வதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். முதலில் நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றுவதற்காக அரிசிமா ரொட்டிகள் இரண்டுடன் காணிக்கைக் காசையும் சேர்த்து சுற்றி மாப்பிள்ளையிடம் கொடுப்பர். பின்னர் வசதிக்கேற்ப குதிரை பூட்டிய வில்லுக்கரத்தை, மாட்டு வண்டில், சைக்கிள் போன்ற வாகனங்களில் மாப்பிள்ளையை ஏற்றிக் கொண்டு, பைத்துகள் படித்து, பொல்லடி அடித்துக் கொண்டு முதலில் ஊரின் பெரிய பள்ளிக்குச் செல்வர். அங்கு கொண்டு வந்திருந்த நேர்த்திப் பொருளை முஅத்தினிடம் மாப்பிள்ளை கொடுப்பார். அதனைப் பெற்ற முஅத்தின் பாத்திஹா ஓதுவார். பின்னர் அங்கிருந்து வீதி வீதியாக ஊர்வலம் வந்து உறவினர்களின் இல்லங்களுக்குச் சென்று, அங்கு களைப்பாறி வெகுமதிகளை பெற்றுக் கொண்டு வருவர். இவ்வூர்வலமானது இரவு பத்து மணியளவிலே வீட்டைச் சென்றடையும். பின்னர் மாப்பிள்ளையின் தாயார் மகனை அணைத்து முத்தமிட்டு விட்டு

வெகுமதிகளை வாங்கிக் கொள்வார். இறுதியில் மாப்பிள்ளை களைப்பினால் புத்தாடைகளைக் கழற்றாமலே நித்திரைக்குச் சென்று விடுவார். இதனை விட பிற்பட்ட காலத்தில் 'வேன்' எடுத்து ஒலிபெருக்கி மூலம் பாடல் ஒலிபரப்பி மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் சென்றதாகவும் அறியமுடிகிறது. அவ்வாறு சென்ற போது பெருங்கூட்டமே உடன் சென்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறே அம்பாறை மாவட்டத்தின் சகல முஸ்லிம் ஊர்களிலும் கத்னா மரபு இருந்துள்ளது. இவற்றை விட சில ஊர்களில் மேலதிகமான ஓரிரு சடங்குகளும் இருந்துள்ளன. உதாரணமாக சம்மாந்துறையில் மாப்பிள்ளையின் மாமி முறைக்காறி பலகாரம் சுட்டு அனுப்புவதாகவும், அதற்குப் பதிலாக வெகுமதிகள் வழங்கப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. பொதுவாக, மேற்கூறப்பட்ட நடைமுறைகளே கத்னா மரபாக இருந்துள்ளமை நாம் நோக்க வேண்டிய விடயமாகும்.

கத்னா மரபில் இடம்பெற்ற பிறசமய செல்வாக்கு:

பொதுவாக முஸ்லிம்களது கலாசாரங்களில் பிற சமயத் தாக்கம் சில நேரங்களில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக இம்மாவட்டத்தில் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் ஐக்கியமாக வாழ்ந்ததனால் தமிழ்க் கலாசாரத்தின் தாக்கம் முஸ்லிம்களிடம் காணப்பட்டுள்ளன. கத்னா மரபில் பின்வரும் தமிழ்க் கலாசாரத் தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக பறை அடித்தல், நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றல், கண்ணூறு கழித்தல், மந்திரித்து காவல் பண்ணுதல், மாப்பிள்ளையை மூடிய வண்ணம் வெளியில் அழைத்துச் செல்லல், எலும்புகளைக் கடக்கக் கூடாது எனக்கூறுதல், ஆரத்தி எடுத்தல், சினிமா பார்த்தல், சூதாடுதல் போன்ற பிற விளையாட்டுகளில் ஈடுபடல், வீண் செலவுகளைச் செய்தல் என்பன பிறசமயத் தாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட கலாசாரங்களே என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

கத்னா நிகழ்வின் தற்கால நிலைமை:

தற்காலத்தில் கத்னா ஆங்கில மருத்துவர்களினாலேயே பெரும்பாலும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சிலர் மாத்திரமே ஒஸ்தாது மாமாவைக் கொண்டு கத்னா செய்கின்றனர். அப்படிச் செய்தாலும் பண்டைய கத்னா மரபுகள் (சாப்பாட்டைத் தவிர) எவையும் நடைபெறுவதில்லை. தற்காலத்தில் பிள்ளை பிறந்து 40 தினங்கள் கடப்பதற்கு முன்பே கத்னா செய்யப்படுகிறது. சிலநேரம் அயலவருக்கும் உறவினர்களுக்கும் தெரியாமலேயே கத்னா இடம்பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தற்காலத்தில் இவ்வாறு கத்னா நிகழ்வு இடம்பெறுவதற்கு பின்வரும் காரணங்களைக் கூறலாம்.

1. வீண் செலவுகளைத் தவிர்க்க முனைகின்றமை.
2. தேவையற்ற சடங்குகளைத் தவிர்க்கின்றமை.
3. மரபைப் புறக்கணித்து மாற்றத்தை (நவீனத்துவத்தை) மாத்திரம் விரும்புகின்ற முஸ்லிம் பரம்பரை உருவாகியுள்ளமை.
4. போதிய இட வசதியின்மையும் நேரம் போதாமையும்.
5. மருத்துவர் கத்னா செய்யும்போது பிள்ளைக்கு வலி குறைவாக இருக்கின்றமை.
6. பத்தியம் காத்தல் என்ற விடயம் இல்லாமல் வழமை போன்று சாப்பிடலாம் என்று கூறப்படுகின்றமை.
7. நீண்ட நாட்களுக்கு படுக்கையில் இருக்க வேண்டிய தேவையில்லாமை.
8. காவல் பார்த்துக் கொண்டு நித்திரை விழிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படாமை.
9. ஒஸ்தாதுமாரின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்துள்ளமை.
10. சினிமாத்துறை அனைத்து சமூகங்களையும் பாதித்துள்ளமை.
11. மருத்துவரிடம் கத்னா செய்து கொள்வதனை நாகரிகமான செயல் என்று பெற்றோர்களும் குடும்பத்தவர்களும் கருதுகின்றமை.
12. ஒஸ்தாதுமாரின் ஆண் பிள்ளைகள், தந்தையின் தொழிலில் ஈடுபாடு காட்டாமல், நவீன கல்வித் துறையில் நாட்டங் கொள்கின்றமை.
13. அனைத்து ஊர்களிலும் ஒஸ்தாது மாமாமார் இல்லாமை.
14. பண்டைய முஸ்லிம் கலாசார நிகழ்வுகளுக்கு எதிரான முஸ்லிம் குழுக்கள் தோன்றியுள்ளமை.

இவ்வாறான காரணங்களினால் பாரம்பரிய கத்னா அமைப்பு முறை மறைந்து கொண்டு வருகிறது. இன்னும் சில வருடங்களின் பின்னர் பாரம்பரிய கத்னா அமைப்பு முறை மாறிவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைய காலத்தில் சில ஊர்களில் ஒஸ்தாதுமாரின் குடும்பத்தில் பிறக்கின்ற பிள்ளைகளுக்குக் கூட மருத்துவர்களினால் கத்னாச் செய்யப்படுவதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

முடிவுரை:

பொதுவாக, அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களிலேயே நடைபெற்று வந்த கத்னா மரபு வெகு சுவாசியமானது. அக்கால மக்கள் இயன்றளவு இஸ்லாமிய கலாசாரங்களை கடைப்பிடிக்க முனைந்த போதும், சில இடங்களில் பிறமதக் கலாசாரங்களும் இணைந்து வந்துள்ளமையை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. மேலும், இக்கத்னா மரபினூடாக அக்கால முஸ்லிம் மக்களது நடையுடை பாவனை முறை, விருந்தோம்பல் முறை, பிரயாண அமைப்பு முறை, சமயச் சடங்கு முறை, ஒழுக்க நடைமுறை, ஊர்த் தலைமைத்துவத்திற்கு கட்டுப்பாடும் முறை, ஆபரண அலங்கார பழக்க முறை போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

மேலும், கத்னா நிகழ்வு என்பது ஓர் இன்பகரமான செயற்பாடாகும். அப்போது கூட அக்கால மக்கள் தமது இறைவனை மறவாதவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதனை கத்னா வீட்டில் இடம்பெற்ற ஆரம்ப நாள் நிகழ்வின் மூலமாக அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. தற்காலத்தைப் போன்று

மேற்கத்தேய நாகரிகத்திற்குத் துணை போகாமல், இயன்றளவு இஸ்லாமிய கலாசாரத்தை அமுல்படுத்தியுள்ளனர்.

அடுத்து, கத்னா நிகழ்வு குடும்பத்தலைவர் ஒவ்வொருவரினதும் வசதி வாய்ப்புக்களைப் பொறுத்தே இடம்பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக விருந்தளித்தல், ஊர்வலம் செல்லுதல், வீட்டை அலங்கரித்தல், சமய ஆசாரங்களைச் செய்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் வசதியைப் பொறுத்தே அமைந்திருந்தது.

அடுத்து மரபு ரீதியான கத்னா நிகழ்வை மீளக்கொண்டு வருவதென்பது சிரமமான ஒரு விடயமாக உள்ளது. மரபைப் பாதுகாவல் செய்யாமல் விட்டதனால் உலகில் பல கலாசாரங்கள் அழிந்தே விட்டன. அந்த வகையில், அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருந்த கத்னா மரபும் அழிந்தே போய்விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆதலால், மரபைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

எனவே, அம்பாறை மாவட்டத்தின் முஸ்லிம் ஊர்களில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த கத்னா மரபை மீளக் கொண்டு வருவது நடைமுறைக்குப் பொருந்தாத ஒரு விடயமாக அமைந்தாலும், அம்மரபை எழுத்து வடிவில் எழுதி வைத்து எதிர்கால முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு தெரியப்படுத்துவது காலத்தின் தேவையாகும்.

உசாத்துணை நூற்கள்:

1. சலீம் ஏ.ஆர்.எம்., (1962), கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமணச் சடங்குகள், நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம், சாய்ந்தமருது.
2. ஜெமீல் எஸ்.எச்.எம்., (பதிப்பாசிரியர்), (1997), அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் வரலாறும் பண்பாடும், முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.

பின்னிணைப்பு – I:

சொல் விளக்கம்:

- | | |
|---|--|
| I. கத்னா | - விருத்த சேதனம். |
| II. இபுறாஹிம் (அலை) | - இறைத்தூதர்களில் ஒருவர். |
| III. முஹம்மது நபி (ஸல்) | - இறைத்தூதர்களில் இறுதியானவர். |
| IV. சல்மான் பாரிசி (ரழி) | - இறுதித்தூதரின் தோழர்களுள் ஒருவர். இவர் நீண்டகாலம் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. |
| V. உஸ்தாத் | - கற்றவர், அறிஞர், தலைவர். |
| VI. மௌலிது | - முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களது புகழையும் இறைநேசர்களின் சிறப்பையும் கவிதையாக எழுதிப் பாடுதல். |
| VII. சுன்னத் | - விரும்பத்தக்க நிகழ்வு. |
| VIII. பொண்டுகள் தத்தி | - தத்தி என்பது பெண்கள் இருவராக அல்லது மூவராக நின்று கொண்டு குரவை இடுவதைக் குறிக்கும். |
| IX. பொரி குச்சி, சக்கர வானம் | - அக்காலத்தில் வேடிக்கை காட்டுவதற்காக வழங்கப்பட்ட பொருட்கள். |
| X. லுஹர்த்தொழுகை | - முஸ்லிம்களால் நண்பகல் 12 மணிக்கும் 12.30 மணிக்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் நிறைவேற்றப்படும் இறை வணக்கம். |
| XI. அஸர்த்தொழுகை | - பிற்பகல் 3.30 மணிக்கும் 4.00 மணிக்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் நிறைவேற்றப்படும் இறை வணக்கம். |
| XII. ஸலாம் கூறுதல் | - முஸ்லிம்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும் போது கூறிக்கொள்ளும் முதல் வார்த்தை. |
| XIII. கிட்டிப்பொல், தூள், மைக்கத்தி, கத்தரிக்கோல், கூர் பெரிய தோடு, உரல், சாம்பல் தட்டு, கொட்டைப்பாக்கு, நூல், வெள்ளைச்சீலை | - கத்னா நிகழ்வின் போது பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் |
| XIV. ஆலிம் | - இஸ்லாமிய சமயத்தை விளங்கிப் படித்தவர். |
| XV. அல்-குர்ஆன் | - இறைவனால் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அருளப்பட்ட வேதம். |
| XVI. பத்தியம் காத்தல் | - மச்ச மாமிசம் சாப்பிடாது இருத்தல். |
| XVII. வட்டா | - அக்காலத்தில் அன்பளிப்புப் பொருட்களை வைத்துக் கொடுப்பதற்கு பயன்பட்ட ஒரு பாத்திரம். |
| XVIII. பஜன வைத்தல் | - இசையோடு பாடுதல். |
| XIX. பணமாலை | - தாள் காசுகளை நூலால் கட்டி கழுத்தில் போடுதல். |
| XX. பாத்திஹா ஒதுதல் | - இறைமறையின் சில பகுதிகளை ஒதி பிரார்த்தனையில் ஈடுபடுதல். |
| XXI. முஅத்தின் | - முஸ்லிம்கள் வணங்கும் பள்ளிவாசல்களில் கடமை புரிபவர். |

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பின்னிணைப்பு – II:
தகவல் தந்தவர்கள்

- I. முஸ்லிம் பாய் - 98 வயது - சாய்ந்தமருது.
- II. வெள்ளையர் (சிக்கந்தர்) - 78 வயது - சாய்ந்தமருது.
- III. முஹம்மது பாறுாக் (முஅத்தின்) - 45 வயது - சாய்ந்தமருது.
- IV. பழில் மௌலானா - 80 வயது - மருதமுனை.
- V. அப்துல் காதர் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்) - 79 வயது - கல்முனை.
- VI. மாறன் யூ.செயின் - 75 வயது - சம்மாந்துறை.
- VII. இப்றாவெல்லை - 80 வயது - பொத்துவில்.
- VIII. சம்சுதீன் மௌலானா (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்) - 85 வயது - அட்டாளைச்சேனை.
- IX. பிஸ்ருல் ஹாபிஸ் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்) - 75 வயது - அக்கரைப்பற்று.
- X. செய்யது ஹஸன் மௌலானா - 82 வயது - நிந்தவூர்.
- XI. எஸ்.முத்துமீரான் (சட்டத்தரணி) - நிந்தவூர்.

சித்த மருத்துவத்தில் முஸ்லீம்களின் பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வு

Dr. Anbuchelvy Sritharan, Senior Lecturer,
Department of Siddha Medicine, University of Jaffna.

&

Dr. Ganesh Sritharan, Jaffna.

அறிமுகம்:

சித்த மருத்துவமானது தமிழர்களிடையே வளர்ந்து வரும் மருத்துவமாகும். இம்மருத்துவ முறை சித்தர்களால் பரப்பப்பட்டதாகும். சித்தர்கள் என்று கூறப்படுவோர் எல்லாக் கலைகளையும் (பதினெண்மொழி, அறுபத்தினாலு கலைகள்) நன்கு கற்றுப் பயின்று இருவினையொப்பாய் நின்று சிந்தித்து வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் செயற்கரிய செய்கைகளை செய்து வாழ்பவர்கள். சித்தரென்போர் பொதியமலை, இமயமலை, சதுரகிரி (கொல்லிமலை), கஞ்சமலை முதலிய மலைகளின் குகைகளில் தங்கி நின்று துறவறம் தாங்கி யோகப் பயிற்சி செய்து தம்மாணவர்களுக்கு யோகம் பயிற்றுவித்துக் கொண்டு உலோகம், பாடாணம், உப்புக்கள், ஆகியவற்றை பச்சிலை, செய்நீர், திராவகம், துருதி ஆகியவற்றின் உதவிகொண்டு கட்டு, களங்கு, சுண்ணம், செந்தூரம், பற்பம் எனும் உயர்ந்த மருந்துகளைச் செய்து தீராப் பிணிகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருபவர்கள். அத்துடன் காயகற்பமுண்டு நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு நீங்கியவராய் வலுத்த உடலையும். நிலைத்த உள்ளத்தையும் கொண்டு இரசவாதக்கலையில் வல்லவர்களாவார்.

பொதுவாக சுதேச மருத்துவம் என்று கூறும்போது சித்த மருத்துவம், ஆயுர்வேத மருத்துவம், யுனானி மருத்துவம் ஆகியவற்றையே குறிக்கிறது. இலங்கையிலே ஆயுர்வேத 1961 ஆம் ஆண்டு ஆயுர்வேதச் சட்டத்தின்படி ஆயுர்வேதம் என்பது இம்மூன்று மருத்துவ முறைகளையும் குறிக்கிறது. இலங்கையிலே இம்மூன்று வைத்திய முறைகளையும் ஒருங்கே அமைத்து 1929இல் கொழும்பில் சுதேச மருத்துவக் கல்லூரி உருவாக்கப்பட்டது. இது தற்போது கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தினூடு இணைந்த உள்நாட்டு மருத்துவ நிறுவனமாக இயங்குகின்றது. இந்நிறுவனத்தில் இருந்து சித்த மருத்துவம் பிரிந்து சென்று யாழ் பல்கலைக்கழகத்தினூடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சித்தமருத்துவமானது தமிழர்களில் இந்துக்களினாலும், சில கத்தோலிக்க மதத்தவர்களாலும் கையாளப்பட்டு வந்த போதிலும் இஸ்லாமிய மதத்தவர்கள் பலர் இந்த மருத்துவ முறையை வளர்ப்பதில் பெருமளவில் பங்காற்றியுள்ளனர்.

குறிக்கோள்:

சித்த மருத்துவ வளர்ச்சியில் இஸ்லாமிய மதத்தவர்களான முஸ்லீம்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது என்பதை ஆராய்தல்.

ஆய்வு முறை:

இங்கு சித்த, ஆயுர்வேத மருத்துவ முறைகளில் ஒப்பீட்டளவில் சில ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டுள்ளன. முஸ்லீம் வைத்திய யுனானி முறைகள் சித்தமருத்துவத்துடன் ஒத்தளவில் இல்லாவிட்டாலும் முஸ்லீம்கள் சித்த மருத்துவத்திற்கு பெரும் பங்காற்றியிருப்பதை அறிவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது ஓர் விவரண இலக்கிய ஆய்வாகும்..

விளக்கவுரை:

சித்த மருத்துவத்தில் சித்தர்களால் இரசவாதக்கலை சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த இரசவாதக்கலை ஐரோப்பாவில் 17 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இதற்கு முன் இந்தியாவில் சித்தர்களால் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது. இங்கிருந்து முஸ்லீம்கள் அரேபியாவிற்கு கொண்டு சென்றனர். இதற்கு ஆதாரமாக 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஹாஜீ கலிபாவும் மற்றொருவருமாக இந்துக்களுடைய சமஸ்கிருத வைத்திய சாஸ்திரங்களில் முக்கியமானவற்றை கலிபாக்களான ஹருண், மன்சூர் என்பவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களுக்கு இணங்க அரேபிய பாசையில் மொழி பெயர்த்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் சரகம், சுருதம், மாதவ நிதானம், இரஸசாத்திரம் போன்ற நூல்கள் முக்கியமானவை. (டாக்டர். எச்.எச் வினு) ஹாஸ் என்பவர் சரகம், சூசருதம், அஷ்டாங்க ஹிருதயம், நிதானம் முதலிய சித்த, ஆயுர்வேத நூல்கள் சாத்திரக்கல்வியில் ஆர்வமுடைய முகம்மதியர்களால் அரேபிய பாசையில் மொழிபெயர்ப்பு மூலமாக கற்பிக்கப்பட்டன. அரேபிய பாசையில் சரகம் “ஸரக்” என்றும், சூசருதம் “சூஸ்ருத்” என்றும் நிதானம் “பதான்” என்றும் அஷ்டாங்ககிருதயம் “அஸங்கர்” என்றும் மாற்றப்பட்டு திரிபடைந்தன. ரி.வி.சாம்பசிவம்பிள்ளை அவர்கள் இந்நிகழ்வு கி.பி. ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டு காலளவில் நடைபெற்றதாக குறிப்பிடுகிறார். இதனால் சித்த ஆயுர்வேத மருத்துவ சாஸ்திரங்களை அரேபியர்கள் அறியக்கூடிய வாய்ப்பு உருவானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சித்தர்களினாலே சித்த வைத்தியம் வளர்ந்து வந்தது. தற்காலத் தமிழ் வைத்தியத்திற்கே இவர்கள் காரண கர்த்தர்களாகி, உலகோர்க்கு தெளிவான எளிய நடைத்தமிழ்ச் செய்யுட்களால் பாடிவைத்த நூல்கள் பலவாம். உலக மக்களுக்கு பயன்தரும் வகையில் இயற்றப் பெற்றவையாகும். சித்த பரம்பரையென பல கூறப்பட்டுள்ளன.

‘மருத்துவ வாத யோக ஞான சாத்திரம்’ எனும் நூலில் நான்காம் தந்திரத்தில், கீழ்வரும் பாடத்தில் பதினெண் சித்தர்களின் சமாதித் தலங்களை கூறுகிறது.

“ஆதிகா லத்திலே தில்லையில் திருமூலர்

ஆழகர்மலை இராமதேவர்
ஆனந்த சயனம் கும்பமுனி திருப்பதி
கொங்கணவர் கமலமுனி யாரு “

இதில் திருமூலர், இராமதேவர், கும்பமுனி, கொங்கணவர், கமலமுனி, சட்டமுனி, கருவூரர், சுந்தரானந்தர், வான்மீகர், நந்திதேவர், பாம்பாட்டி, யோகநாதர், மச்சமுனி, கோரக்கர், பதஞ்சலி, தன்வந்திரி, குதம்பை, இடைக்காடர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சித்தர் பட்டியலில் இராமதேவரும் இரண்டாவதாக இடம்பெறுகிறார். சித்தர் கணத்தில் திருமூலருக்கு அடுத்ததாக இராமதேவர் இடம்பெறுவது மிக முக்கியத்துவமானது. இராமதேவர் என்ற பெயருடன் இருந்த சித்தர் இராமணியின் உதவியால் ஆகாய சஞ்சாரம் செய்து மெக்காவுக்கு சென்றார். மெக்கா வீதியில் வலம் வரும் போது தோழர் எனப் பொருள்படும் சாயபு என்பவரைக் கண்டு சாத்திரங்களில் தர்க்கம் செய்து அறிவை வளர்த்துக் கொண்டார். பின்னர் அங்கு ‘யாகோபு’ என்னும் பெயர் பெற்று ‘சுன்னத்’ செய்து தொப்பி அணிந்து பின் முஸ்லீம் சித்தரானார். பின் இவர் வைத்திய சிந்தாமணி என்ற பெயர்பெற்ற எழுநூறு விருத்தங்களை இனிய கவியாகப் பாடினார்.

வைத்திய சிந்தாமணி 700 இல் காப்பு பின்வருமாறு:

“ஆரணத்தின் அகிலாண்ட கோடி தன்னில்
அலைகடலில் வரையினிலு மமாந்தேயெங்கும்
பூரணமாய் நிறைந்துநின்ற பொருளே காப்பு
புகழ்பெரிய நிபமார்கள் பாதங்காப்பு
குாரணமாய் எனக்குப்பேர் யாகோனபென்றுப்
கருணையுடன் தானழைத்த குருவேகாப்பு
தாரணியுள் ளோர்பிழைக்க விந்நூல்தன்னைச்
சாற்றுதற்கு ஆண்டவன்தன் பாதங்காப்பு”

இங்கு நபிகளை வணங்கி நூல் தனை வெளியிடுகிறார்.

அடுத்து சித்தர்களையும் வணங்கி குருசிஷ்ய முறைதனை வெளிப்படுத்துகிறார்.

“பொதிகைவாழ் மாமுனிவர் பாதம் போற்றி
புகலரிய தன்வந்திரி பாதம் போற்றி
விதியிலுயிர் காலாங்கி பாதம் போற்றி
வெற்றிபெற்ற போகருட் பாதம் போற்றி
பதியான் யுகிமுனி பாதம் போற்றி
பக்திதரும் சட்டைமுனி பாதம் போற்றி
நிதிபுகலும் புலத்தியர் தன் பாதம் போற்றி
நினைவில் வைத்துப் பண்டிதத்தை நிசஞ்சொல்வேனே.”

அதாவது பொதிகைமலை மாமுனிவர் அகத்தியர், தன்வந்திரி, காலங்கிநாதர், போகமுனிவர், யுகிமுனி, சட்டைமுனி, புலஸ்தியர் போன்றோரை தன் மானசீகக் குருவாக போற்றுகிறார்.

யாகோபு முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வைத்திய சிந்தாமணி எழுநூறுக்குச் சுருக்கம் குருநூல் - 55 இல்

“மூலமுத லாய்நிறைந்த நபியைப் போற்றி
முக்கியமா யைம்பதுவின் முறையே தென்றார்”

முதன் முதலாக எங்கும் நிறைந்த நபியைப் போற்றி இந்த உலகத்தில் உள்ளவர்கள் பிழைப்பதற்காக வைத்தியநூல் 700 இன் குருவான ஐம்பதைக் கூறுகிறேன்.

யாகோபு முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வைத்திய சித்திரம் -55 “எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளும் ஆன பூரணத்தைப் போற்றி, நிபமார்கள் பாதம் போற்றி தற்சொருபமாய் வியங்கும் பரவெளியைப் போற்றி வைத்தியம்- 300 ம் சொன்னேன் சொல்ல நிபமார்களின் பாதம் காப்பாகட்டும். வைத்தியம் 300 இல் சுண்ணம், சுண்ணக் காண்டம், லோக செந்துரம் வாத வைத்தியத்தில் அடங்கி உள்ளது. யாகோபு எனப்படும் முஸ்லீம் சித்தர் சித்த மருத்துவத்திற்கு ஆற்றிய பங்கு அளவிட முடியாது. சித்த மருத்துவத்தில் தலை வகைகள், பஞ்சமித்திரம், புடத்தின் பாகம், பிட்டுமார்க்கம், மனோசிலை, நவச்சாரம், எவச்சாரம் போன்ற சார வகைகளின் வைப்பு முறைகள், காந்தம், அப்பிரகம், வங்கம் பற்றி எல்லாம் பாடியிருக்கிறார். அவர் பாடியிருக்கும் பாடல்கள் மலைக்குள் தண்ணீர் இருப்பது போல் கடினமாகவிருந்தாலும் இந்தப் பாடல்களுக்குள்ளே உயிருக்கு ஆதாரமான மருத்துவ முறைகள் இருப்பதைக் காணலாம். இதற்கு ஆதாரமாக சித்த மருத்துவத்தில் வலை இரசம் எடுக்கும் முறையை பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

“ வன்னிகெற்பம் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
வகைசமமாய்க் கொடிவேலி வேரும்சேர்த்து
ஊன்னிதமாய் இடித்துநையக் கடத்திலிட்டு
ஒழுங்காக மேல்முடிச் சீலைசெய்து

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பன்னியே வாலரச மாகச்சாமம்
பதறாமல் எரித்திடவே உயரவேறும்
சென்னியே வாலரச மாசும்பாரு
செப்பினார் யாகோபு திறமைதானே”

சித்த மருத்துவத்தில் சில மூலிகைகள் மறைபொருளிலே பாடப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில் மருத்துவ வாகடத்தை வைத்தியரல்லாதவர்கள் பயின்று தவறான வைத்தியம் செய்து விடுவார் என்ற ஒரு காரணமும் உள்ளது. அந்த வகையில் யாகோபு சித்தர் தமது வைத்திய சிந்தாமணியில் மூலிகைகளைக் குறிப்பிடும் போது:

‘பூனையது வணங்கியிலை’(60) என்று குறிப்பிடும் போது குப்பைமேனியைக் குறிப்பிடுகிறார். ‘குமரனுடைய மனைவியைத்தான் மூலம் வாங்கி’ (346) இங்கு குமரனுடைய மனைவியின் பெயர் வள்ளி, மூலம் என்பது வேர்க்கிழங்கு வள்ளிக்கிழங்கைக் குறிக்கிறது. ‘தாயதனைக் கொன்றவனை’ (412) வாழை எனக் குறிக்கிறது.

“வடிவு கொண்ட குரனுட கனியைத்தட்டி
வகைபருப்புப் பலமெடுத்து உரலிலிட்டு”(426)

இதில் மாங்கனியை எடுத்துத் தட்டி அதனுள் இருக்கும் மாமுட்டைப் பருப்பு எடுத்து மருந்துவகை செய்தல் வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘முக்கணுடைத் தேசுரண்டிச் சட்டியிட்டு
முன்னீரை விட்டதைப் பிழிந்துகொண்டு’ (449)

இங்கு முக்கணன் என்று கூறுவது தேங்காயைக் குறிக்கிறது.

சித்தமருந்து செய்முறைகள், எரிப்பு முறைகள், மருந்துகளின் சுத்தி முறைகள், பூச்சு மருந்துகள் என வைத்திய சிந்தாமணி- 700, குருநூல் -55, வைத்திய சூத்திரம் என சித்த மருத்துவ தத்துவங்கள், மருந்து முறைகள் என்பன சிறப்பான சிகிச்சைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. யாகோபு முஸ்லீம் சித்தர் சித்த மருத்துவ வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணி அளவிட முடியாது எனக் கூறலாம்.

முஸ்லீம் மக்கள் தமது வைத்திய முறையை யுனானி வைத்தியம் எனும் தேசிய வைத்தியத்தை கடைப் பிடிக்கிறார்கள். பொதுவாக முஸ்லீம்கள் வாணிப வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் போது மருந்துச் சரக்கு வியாபாரம் பிரபல்யமாக இருந்தது. இவர்களாலே யாழ்ப்பாணத்தில் சித்த ஆயுர்வேத மருந்து தயாரிப்பதற்குரிய மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கப்பெற்றன. 20ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாந்திபேதியின் தாக்கம் அதிகம் இருந்த போது இருபாலைச் செட்டியர் வைத்தியர் அவர்கள் தயாரித்த மருந்துகளில் அருணோதயச் சூரணம் முக்கியமானதும், இவ்வியாதிக்கு பிரபல்யமாகவும் இருந்தது. இம்மருந்தில் முஸ்லீம்கள் உபயோகிக்கும் பொன்னிமிழை, வெண்ணிமிழை என்னும் மருந்துகள் முஸ்லீம்களால் விநியோகிக்கப்பட்டு நோய்த்தடுப்பில் உதவினார்கள் என்பதுடன் மேலும் முஸ்லீம் வாணிபர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் சென்று வாணிபத்தில் ஈடுபடும் போது கண்ணில் ஏற்படும் இரத்தக்கசிவு போன்ற கண் வியாதிகளுக்கு சேவலின் கொண்றையைக் கிழித்து இரத்தம் எடுத்து கண்ணுக்குச் சிகிச்சை செய்யும் முறைகள் கூட சித்த மருத்துவ மூலிகை மர்மம் எனும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் சித்த நூல்களில் சோனகரின் வைத்திய ரசாயண முறை கலந்து இருக்கிறது என்பதற்கு சான்றாக ஞானவெட்டியான் என்னும் நூலில் ‘சோனகரால் வந்த சொர்ண உப்பு’ பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்களின் சித்த வைத்திய நூல்களில், அராபியரின் பங்களிப்புப் பற்றிய சில அறிஞர்களின் சித்த வைத்திய நூல்களுள் பெரும்பாலானவை காயல்பட்டண முஸ்லீம்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன’ எனக் கருதுவர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதாக பேராசிரியர் ம. முகம்மது உவைஸ், அறிஞர் பீ.மு. அஜ்மல்கான் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எனும் நூல் கூறுகிறது.

யுனானி மருத்துவத்தில் உபயோகிக்கும் மருந்துச் சரக்குகள் சில சித்த பரம்பரை மருந்துகளிலும் காணப்படுகின்றன.

- | | |
|--------------------------|----------------------|
| 01. மேதா | 08. காக்கநஜ் |
| 02. மகாமேதா | 09. சர்தானேக் முகரக் |
| 03. குரிஞ்சான் இந்திராவன | 10. உஸ்ததோஷ் |
| 04. குலேபனப்ஷா | 11. குலேசவுத்தி |
| 05. மக்ஜே பீலூஸ் | 12. மிசிதானா |
| 06. கியாரஸ் சம்பர் | 13. ஜாநப் |
| 07. மஸ்பகி | 14. ஜரிஸ் |

பொதுவாக உடலுக்கு வலுவைத் தரக்கூடிய மருந்துச் சரக்குகள் முஸ்லீம் வைத்திய முறைகளில் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையான மருந்துகள் சித்த ஆயுர்வேத மருத்துவ முறைகளில் (இவ்வைத்திய முறைகள் கலந்து யாழ்ப்பாணத்தில் செய்யப்படுவது வழக்கமாகவுள்ளது) முக்கியமாக ஆட்டுக்கால் லேகியம், சிட்டுக் குருவி லேகியம், தாது புஷ்டி லேகியம், தசமுல அரிஸ்டம் எனும் மருந்துகளில் சில முஸ்லீம் வைத்திய முறையில் உள்ள மருந்துச் சரக்குகளான காகேலி, மேதா, மஹாமேதா, சிரகாகேலி போன்றன இருப்பதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. சித்த மருந்துகளில் மிகப் பிரபல்யமாகவுள்ளது யுனானி முறைச் செந்தூரம் ஆகும். படிக்காரத்தினாலான இம்மருந்து சித்த வாகடங்களில் இடம்பிடித்துள்ளது. அதுபோன்று சித்த

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஆயுர்வேத அரச வைத்தியசாலைகளில் யுனானி மருத்துவமுறையில் உள்ள ஷசர்பதே சபா, ரோகினி காஷ்ஷ என்பது மிகவும் பிரபல்யமாக பயன்படுத்தப்படும் யுனானி மருந்துகளாகும்.

முடிவுரை:

சித்த ஆயுர்வேத வைத்திய முறைகள் இந்தியாவிலே தோன்றியிருக்கின்றன. இவ்வைத்திய முறைகள் தோன்றிய காலத்தை திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியவில்லை. இவ் வைத்தியத்தில் உள்ள இரசவாதத்தின் (Chemistry) சிறப்புக்களை உணர்ந்த அரேபியர்கள் 13ஆம் நூற்றாண்டில் இந்துக்களின் சமஸ்கிருத வைத்திய சாஸ்திரங்களை அரேபிய மொழிகளில் மொழி பெயர்த்து இம்மருத்துவ முறைகளை உலகறியச் செய்ததுடன் பாதுகாத்தும் வந்தனர். இதன் பயனாக 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் பரவிய அலோபதி மருத்துவத்திற்குரிய இரசாயனவியலில் மருத்துவ முக்கியத்துவமானது, சித்த மருத்துவத்தை வளர்ப்பதில் சித்தர்களின் பங்கு மிகப்பாரியளவு இருந்தது. யாகோபு எனப்படும் முஸ்லீம் சித்தர் பல சித்த மருத்துவ மருந்து செய்முறைகள், மருந்து சுத்தி முறைகள், பாஷாணங்களின் பயன்பாடு, செந்தூர, பஷ்ப எரிப்பு முறைகள் பல்வேறு அரிய முறைகளை கண்டுபிடித்து நூல்களாக்கி சித்த மருத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவியுள்ளார். அத்துடன் பதினெண் சித்தர் கணத்தில் ஒருவருமானார். இஸ்லாமிய மதத்தவரின் சிறந்த மருந்து முறைகள் சில முஸ்லீம் வாணிபர்களினால் யாழ்ப்பாணத்தில் பரப்பப்பட்டுள்ளன. சில கைவைத்திய முறைகள் இன்றும் யாழ்ப்பாண மக்களால் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முஸ்லீம் மருத்துவத்தில் உள்ள விலங்குகளின் பொருட்கள், கடலுணவுகள் என்பன சித்த மருத்துவத்தில் இடைக்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அரச சித்த ஆயுர்வேத மருந்தகங்களில் முஸ்லீம் மருந்துகள் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியர்களினால் பாவிக்கப்படுகின்றன. முடிவாக சித்த மருத்துவ வளர்ச்சியில் முஸ்லீம்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள்:

உத்தமநாராயணன், க.ச., (1992), தோற்றக்கிரம ஆராய்ச்சி சித்த மருத்துவ வரலாறு, சென்னை.
கண்ணுசாமிப்பிள்ளை, சி., (1996), சிகிச்சாரத்ந தீபம் எனும் வைத்திய நூல் சென்னை.
துரைஸ்வாமி ஐயங்கர், மே., (1931), இரஸரத்தின ஸமுச்சயம் என்னும் ஸித்த ரஸாயந நூல், சென்னை.
ராமச்சந்திரன், எஸ்.பி., (1996), யாகோபு வைத்தியசிந்தாமணி -700, சென்னை.
ஹக்கீம் பா.மு., அப்துல்லா சாயபு, (1995), அனுபோக வைத்திய நவநீதம் சென்னை.
முகமது.ம., அஜ்மல்கான் பீ.மு., (1986), இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வலராறு, மதுரை.

**இலங்கையில் கிறிஸ்தவ மதக் குழுக்களின் கல்வி நடவடிக்கைகள், கிழக்கு
மாகாண தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் கல்வியில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்**

**Dr. Anuzsiya, S., Senior Lecturer in History,
Department of Social Sciences, SEUSL.**

அறிமுகம்:

இலங்கையில் கல்விமுறை ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வருகின்றது. இக்கல்வியினால் ஒருவன் அடைகின்ற பலன்கள் எண்ணற்றன. இங்கு பாரம்பரியக் கல்வி முறைகள் வெவ்வேறு மொழி பேசுபவர்களுக்கு வெவ்வேறு வகையில் அமைந்தது. ஆரம்ப காலம் முதல், இக்கல்வி முறையில், திண்ணைப் பள்ளிகள், பிரிவேனாக் கற்கை முறைகள், மக்தப், மற்றும் மதரசாக் கல்வி முறைகள் என்பன மாணவர்களுக்கு ஏட்டுக் கல்வியுடன், வாழ்க்கைக் கல்வியையும் ஊட்டி வந்தன. இதனால் மாணவர்களின் கல்வி அறிவு பரந்து விரிவடைந்தது. சோக்கிரட்டீஸ் காலத்திலிருந்து, இமாம் கஸ்ஸாலி, ரூசோ, ரவீந்திரநாத் தாகூர் ஊடாக இற்றைவரை மனித மேம்பாட்டிற்குக் கல்வியே அணையாவிளக்கு என்பது வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அக்கல்வியின் மையமாகப் பல சமயக் கோட்பாடுகள் வலியுறுத்தப்படும் போது, அதன் தாக்கங்கள், மிகவும் வலுப்பெறுகின்றன.

இதன் அடிப்படையில், கிழக்கிலங்கையில், கிறிஸ்தவ மதகுழுக்கள் ஆற்றியதும், ஆற்றி வருவதுமான கல்விப் பணிகள் அதிக அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின / ஏற்படுத்துகின்றன. இதன் மூலம், இங்கு வாழ்கின்ற தமிழ், முஸ்லீம் மக்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிக பயனைப் பெற்றார்கள்.

ஆய்வின் நோக்கம்:

- இஸ்லாமியர்கள் ஏன் இப்பாடசாலைகளை நாடிச் சென்று கற்றனர்.
- அதன் மூலம் அவர்கள் பெற்ற கல்வி எவ்வாறு பல்லினச் சமூகங்களுடன் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
- அவர்கள் எவ்வாறான உயர்கல்வித் துறைகளில் பிரகாசித்தார்கள்.

ஆய்வு முறையியல்:

- நேர்காணல் மூலமான தகவல்களின் அடிப்படையில்.
- கல்லூரிக்குச் சென்று நேரடியாக அதிபர்களினதும், ஆசிரியர்களினதும் தகவல்களின் அடிப்படையில்.
- கல்லூரிச் சஞ்சிகைகள், நூல்கள், அறிக்கைகள் என்பவற்றின் மூலமும் இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம், இங்கு வாழ்ந்த முஸ்லீம் மக்களின், கல்வி வளர்ச்சியில் கிறிஸ்தவ மதக் குழுக்கள் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின என்பதாகும்.

இலங்கையில் இஸ்லாமியரின் பாரம்பரியக் கல்வி கற்கும் முறைகளாக மக்தப்புகள், மதரசாக்கள் என்பன விளங்கின. இவைகள் குர்ஆனையும், சமயக் கிரியைகளையும் சிறுவர்களுக்குக் கற்பித்தது. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டுவரை, முஸ்லீம்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில், ஒஸ்தாதுகள்(வழிகாட்டி), சூபியாக்கள், மௌலானாக்கள், யூனானி வைத்தியர்கள், தென்னிந்திய ஆலிம்கள் லெவ்வைகள் ஆகியோர்கள் மூலமாக கல்விச் செய்பாடுகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

ஒஸ்தாதுகள் மூலம் கல்வி:

“ஒஸ்தாது” என்பவர், கற்பிப்பவர், சொல்லிக் கொடுப்பவர், வழிகாட்டி எனப்பொருள்படும்.

இவர் தென்கிழக்கிலே ‘ஊர்’ என்ற இடத்திலே குடிபதியாகி, வாழ்ந்த அரேபியர்களுக்கு,

- (அ) ஒருவன் இஸ்லாமியனாக நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டிய ஈமானின் ஆறு காரியங்களையும், இஸ்லாத்தின் ஐந்து கடமைகளையும் சொல்லிக் கொடுத்ததோடு,
- (ஆ) பெருமானாரினதும், சகாபாக்களினதும் வாழ்க்கை வழிமுறைகளைப் பற்றியும்,
- (இ) அந்நிய சமூகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு வாழும்போது பயன்படக் கூடிய விழுமியங்களையும்,
- (ஈ) வாழ்க்கையில் அநாகரீகப் பிரச்சினைகளிலிருந்து, தற்காத்துக்கொள்ள உதவும் தற்காப்புச் சிலம்படி, குஸ்தி விளையாட்டு முறைகள் என்பவற்றைக் கற்றுக்கொடுத்தார்.

அப்போது இஸ்லாத்தை ஏற்க விரும்பியவர்கள், ஒஸ்தாதுமார்களிடம் மாணவர்களாகச் சேர்ந்தனர்.

இதுவே தென்கிழக்கிலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லீம்களின் கல்வியின் ஆரம்பம்

சூப்பியாக்கள் மூலம் கல்வி:

உமையாக்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் சூபித்துவம் வளர்ச்சி பெற்றது. இது டமஸ்கஸ், குறாசான் போன்ற பகுதிகளில் அறிவு ரீதியாக வளர்ச்சி பெற்றது. இங்கிருந்த சூப்பியாக்களில் பலர் உலகின் பல பாகங்களுக்கும் இஸ்லாத்தை எடுத்துச் சென்றனர். இவர்கள் இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு விஷயம் செய்து இறப்பும் எய்தியுள்ளனர். இவர்கள் மெய்ஞானத்தைத் தங்களிடம் விரும்பி வந்தவர்களுக்கு மட்டுமே போதித்தனர். இது கி.பி. 10, 11ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நடைபெற்றது. இறைவன் பற்றிய மெய்ஞானத்தை குரு - சிஷ்ய கல்வி முறை மூலம் கற்றுக்கொண்டனர். இது ஓர் இடத்திலிருந்து கற்கும் முறையைத் தோற்றுவித்தது.

மௌலானாக்கள் மூலம் கல்வி:

உமையாக்களின் ஆட்சியின்போது மர்வான் கலிபா ஆனதும், பெருமானின் குடும்பத்தவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டபின், இதனார் அங்கிருந்து பலர் வெளியேறினர். அவர்களுள் இலங்கைக்கும் வருகை தந்தனர். இவர்களை “மௌலானாக்கள்” என அழைத்தனர். இவர்கள் தைக்காக்களில் தங்கி சிறுவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் குர்ஆனைச் சரியான முறையில் ஓதவும், எழுதவும் கற்றுக் கொடுத்தனர்.

வைத்தியர்கள் மூலம் கல்வி (பூனானி):

காதிரியா தரிக்காவைச் சேர்ந்த சூபிகள் மார்க்கப் பிரச்சாரத்திற்காக இலங்கை வந்தனர். தம்முடன் பூனானி வைத்தியர்களையும் கூட்டி வந்தனர். இப்படியாக வந்தவர்களுடன் சிலர் இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தில் நிரந்தரமாகத் தங்கி விட்டனர். உதாரணமாக தென்கிழக்கிலே ஆதிக்கம் செலுத்திய பிரபல “பாச்சாப் பரிகாரி” பரம்பரையினரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் கல்வியில் அரபுத் தமிழை வளர்த்தனர்.

ஆலிம்கள் - லெவ்வைகளின் மூலம் கல்வி:

தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குத் தொழில் தேடி வந்தவர்களில், மார்க்கப் பக்தியுள்ள குர்ஆனை ஓதவும், எழுதவும் தெரிந்தவர்கள் தென்கிழக்கில் முஸ்லீம் கிராமங்களில் வந்து பள்ளிவாயல்களில் “கிஸ்மத்” எனும் பள்ளிச் சேவைகளைச் செய்ய அமர்த்தப்பட்டனர். இவர்கள் பிள்ளைகளுக்குக் குர்ஆன் ஓதக் கற்றுக் கொடுத்ததோடு திறமையானவர்களை இந்தியா செல்லும்போது அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள மதரசாக்களில் (காயல்பட்டினம், கீழ்க்கரை) அரபு மொழியோடு, தமிழையும் திறம்படக் கற்றனர்.

பள்ளிவாசல்களில் நடைபெற்று வந்த ‘மக்தப்’களைத் தவிர, வீடுகளிலும் தனிப்பட்ட ‘லெவ்வை’மார்களால் குர்ஆன் மதரசாக்கள், அல்லது ‘மக்தப்கள்’ நடைபெற்று வந்தன. இவை திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களாக நடைபெற்றன.

போத்துக்கேயர் வருகை:

இச்சூழ்நிலையில், இலங்கையில் போத்துக்கேயர்களின் வருகை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகக் காணப்பட்டது. அக்காலத்தில் கல்விப் போதனைகளும் தொடங்க ஆரம்பித்தன. அக்காலத்து கிறிஸ்தவ மிசனரிமார்களில் கர்மயோகி போல், பிரான்சிங்கன் அக்னாஸ்னியன் சபையினர், டொமினிக்கன் சபையினர், யேசு சபையினர் புனித வளரர் சபை, கார்மேல் கன்னியர், அமலோற்பவமரிய நாயகி சபையினர் மிகவும் முக்கியமானவர்கள் இவர்கள் சபையினர்.

தாம் சிறுவராயிருக்கும் போதே அமெரிக்காவிலிருந்து கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வந்து அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேச வனங்களில், நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்த குறவர்களோடு தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் கழித்தப் பாதர்க்குக் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர். பாதர்க்கு, அம்மக்களின் குடியமர்வு, அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்தல், விவசாயக் காணிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் போன்றவற்றிற்கு அரும் பணியாற்றியுள்ளார்.

புவியியற் தன்மை:

கிழக்கு மாகாணம், பொருளாதார வளம் நிறைந்தது என்பதால், இம்மாகாண மக்களைக் கல்வியின் பால் அக்கறை காட்ட வைப்பது ஒரு பகீரதப் பிரயத்தனமாக இருந்தது. அத்தேவையும், அவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. ஆகையால், கிழக்கு மாகாணத் தமிழரும், முஸ்லீம்களும் பாதரிமார்களின் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்வதில்லை. வடமாகாண மக்களைப் போன்று அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. இதன் காரணமாக 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கிழக்கு மாகாணம், கல்வியில் பின்னடைவு ஏற்பட்டதைத் தவிர்க்க முடியாது போய் விட்டது. ஆனால், கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக, இம்மாகாணத்து மாணவர்கள் கல்வித் துறையில் தீவிர அக்கறை காட்டத் தொடங்கி உள்ளனர்.

ஒவ்வொரு சமயத் தலைவர்களும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளும், கல்வியின் உயர் தன்மைகளையும், சிறப்புக்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்றனர். இதனை மிகவும் துல்லியமாக சுவாமி விவேகானந்தர் கல்விக்கு வரையறை காண வந்தபோது “மனிதரிடம் மறைந்து கிடக்கும் பரிபூரணத்தை வெளிப்படுத்துவதே கல்வி” என்கின்றார்.

“ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வியொருவருக்கு எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து” என்று திருவள்ளுவரும் கூறுகின்றார். ஆகவே, மனிதன் ஆயுள் முழுவதும் கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். கற்க மறுப்பவன் வாழ மறுப்பவன் என்னும் தத்துவம் பொதிந்தது.

இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டை விளங்கும்போது, இறைநிலை, உயர்நிலை இரண்டும் ஒன்றைக் கருதுவது இந்து சமயம், “இறைவனை அடையும் வழியை வகுப்பதுவே கல்வி என்பது இந்து நெறி”. இஸ்லாமியக் கல்வி மரபுக்கு, மதமே கல்வியின் அடிப்படையாக விளங்குகின்றது. இஸ்லாமிய மறையின்படி ஞானம் முடிவில்லாதது.

இத்தகைய கல்வி மரபுகளைக் கொண்ட சமூகப் பின்னணியில்தான், கிறிஸ்தவர்கள் கல்விப் பணியாற்றினார்கள். கிறிஸ்தவக் கல்வி முறையும் சமயக் கல்வியை நடுநிலையாக வைத்தே உருவானது.

15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பின் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணக் கல்வி வரலாற்றைக் கிறிஸ்தவம் பெருமளவு பாதித்துள்ளது. கல்வி விழிப்புணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் கிழக்கிலங்கையில் ஏற்பட்ட இயற்கை அனர்த்தங்களினால் அதிக பாதிப்புற்ற மக்கள் தம் பிரதேசங்களிலேயே பெருமளவில் வாழ்ந்தனர். இச்சூழ்நிலை கல்வி அபிவிருத்தியையும் பாதித்தது.

வடமாகாணத்தைப் போன்று கிழக்கு மாகாணத்திற்குக் கல்வி விரைவாகப் பரவாததற்கு இங்கு பெருந்தொகையாக வாழ்ந்த முஸ்லீம் மக்கள் கல்வியில் அதிக அக்கறை கொள்ளாமையாகும். ஆனால், அவர்கள் சிறந்த வியாபாரிகளாகவோ அல்லது சிறந்த விவசாயிகளாகவோ இருந்தனர். அவர்கள் கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த சமய, சமூக, கலாசாரத் தன்மைகளுக்குள் வாழ்ந்ததனால், அவர்கள் மாற்றத்திற்கு உட்படவில்லை. பிற்காலங்களில் இந்து, முஸ்லீம் சமூகத்தினரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்டு அச்சமூகங்களிடையே பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

ஓல்லாந்தர் காலம்:

ஓல்லாந்தர்கால கோயிற்பற்றுப் பாடசாலைகள், உள்நாட்டு ஆசிரியர்களைக் கொண்டு அடிப்படைக் கல்வியைத் தாய்மொழியிலும் வெவ்வேறு தொழில்நுட்பக் கல்விகளையும் கற்பித்தன. இக்காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்து மதம் வேரூன்றி இருந்தது. முஸ்லீம்களின் கல்வி வளர்ச்சியிலும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. ஓல்லாந்தர் காலத்தில் 1687 இற்குப் பின், கண்டி அரசன் IIஆம் விமலதர்ம சூரியன், காலத்தில் கோவாவிலிருந்து வந்த யோசப் வாஸ் அடிகளாரும், கொன்சல்வஸ் வாஸ் அடிகளாரும் இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டனர். பின்பு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1815களில் இங்கிலாந்தில் புதிதாக உருவாகிய வெஸ்லியன் மெதடிஸ்திசு சபையினர் முதலில் காலிக்கும், பின்னர் மட்டக்களப்பு வாழ்ப்பாணப் பிரதேசங்களுக்கு வருகை தந்தனர்.

கல்முனையில் கல்வி:

கிழக்கிலங்கையின் கல்முனைப் பிரதேசத்தில் புனித மரியாள் பாடசாலையும் கார்மல் பாத்திமாக் கல்லூரியும் (1928) ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதனால் கல்வி விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. மேலும் பல பள்ளிக்கூடங்கள், சமயக் குழுக்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவை அரசு பாடசாலைகளை விட அதிகமாக இருந்தன. அம்பாறை கல்முனை மாவட்டங்களில் முக்கியமாக மெதடிஸ்திசு சபையினரே முதன்முதலில் பாடசாலைகளை அமைத்தனர். இப்பிரதேசத்தில் அதிக அக்கறை காட்டினர் கல்முனை பெண்கள் விடுதிப் பாடசாலை 1883இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரியில் முதன்முதலாக சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த இஸ்லாமியப் பெண்ணை சேர்ந்து கற்றார் என்பது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இத்தகவலைக் கல்லூரி அதிபர் மூலம் அறிந்தேன். இது பின்னர் கல்முனையின் பிரதான சந்தியில் வடகிழக்கே அமைந்திருக்கும் இப்புராதன கட்டிடத்தை நாம் இன்றும் காணலாம். வண. கப்பிதியேல் லீனின் ஞாபகார்த்தமாகவே இக்கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. 1901இல் செல்வி கிரேஸ் திலையம்பலத்தின் அயராத முயற்சியால் நற்பணி பல புரிந்து கல்முனை வரலாற்றில் தனது சாயலைப் பதித்தது. பின்பு 1954இல் லீஸ் பாடசாலையும், பெண்கள் விடுதிப் பாடசாலையும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு உவெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலை எனப் பெயர் பெற்றது. அதன் பின்னர் இக்கல்லூரி பல கல்விமான்களை உருவாக்கும் பணியில் வெற்றி பெற்று இன்னும் வரலாற்றில் தடம்பதித்து வருகின்றது. இப்பாடசாலையின் உயர்ச்சிக்காகத் தம்மையே தியாகம் செய்த திரு ஜோர்ச் நல்லதம்பி, செல்வி ஜி.கே. தில்லையம்பலம், திரு சாம் வில்சன் திருமதி ஆர் சின்னையா ஆகியோரின் சேவை என்றும் பாராட்டிற்குரியது.

இப்பின்னணியில் இங்குள்ள முஸ்லீம் மக்கள் கல்வி நலம் தேடி மட்டக்களப்பு மெதடிஸ் கல்லூரி போன்றவற்றிற்குச் சென்றனர். பல்வேறு கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகள் முஸ்லீம்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு கால்கோள் இட்டன. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராக விளங்கிய ஜெஸ்மா இஸ்மாயில் கார்மேல் பெண்கள் பாடசாலையின் பழைய மாணவி.

கல்முனையில் அருட் சகோதரர் எஸ்.ஏ.ஐ. மத்திய உடனான நேர்காணலின் மூலம் (08.10.2009) பல சிறந்த தகவல்களைப் பெற முடிந்தது. இவர் பாத்திமாக் கல்லூரியிலும், உவெஸ்லிக் கல்லூரியிலும் பயின்று பல குறிப்பிடத்தக்க உயர் பதவிகளைப் பெற்ற இஸ்லாமியர்களைப் பட்டியலிட்டுக் கூறினார். இங்கு கல்வி கற்றோர் நிந்தவூர், இறக்காமம், கல்முனை, மருதமுனை, சாய்ந்தமருது, பொத்துவில், அக்கரைப்பற்று போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து வந்தோரேயாவர். இவர்களில் பலர் உயர் கல்வி அதிகாரிகளாகவும், அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கல்லூரி அதிபர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும், மருத்துவர்களாகவும், பொறியியலாளர்களாகவும் மேலும், பல இன்னோரன்ன உயர் பதவிகளை வகிப்பவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

மேலும், தகவல் படிவம் மூலம் உவெஸ்லிக் கல்லூரியிலும், கார்மேல் பாத்திமாக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றோர் தமது அனுபவங்களை வெளிக்கொணர்ந்தனர். இதன் மூலம், அவர்கள் பெற்ற

சிறந்த பழக்கவழக்கங்கள், ஆங்கில அறிவு, அர்ப்பணிப்புத்தன்மை, சமய, இன, சகிப்புத் தன்மை உதவி செய்யும் மனப்பான்மை போன்றவற்றைப் பெறக் கூடியதாகவும் இருந்ததாகக் கூறுகின்றார்கள்.

கல்முனை உவெஸ்லியன் மிசன் ஆரம்பித்த உவெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலையிலும், பாத்திமா உயர்தரப் பாடசாலையிலும் கல்வி கற்ற, இஸ்லாமியர்கள் எவ்வாறு சிறப்பான வளர்ச்சி பெற்றார்கள் என்பதை ஆரம்பத்தில் நான் அறியக் கூடியதாக இருந்தது.

உவெஸ்லிக் கல்லூரி முதல்வராகக் கடமையாற்றிய V. பிரபாகரன் இக்கல்லூரியில் பயின்ற பல்வேறு இஸ்லாமியக் கல்விமான்களைப் பற்றியும், வர்த்தகர்களைப் பற்றியும் தலைசிறந்த அரசியல்வாதிகளைப் பற்றியும் அதிபர்கள், கல்வி அதிகாரிகள் வைத்தியக் கலாநிதிகள், பொறியியலாளர்கள், மற்றும் இஸ்லாமியப் பெரியார்களைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார். அவர்கள் இக்கல்லூரிக்கு ஆற்றிய சேவையைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்.

இக்கல்லூரியில் கல்வி கற்பதற்காக முதலாவது அனுமதி வழங்கப்பட்டது செல்வி ஜெமீனா என்ற முஸ்லிம் பெண்ணொருவருக்கேயாகும்.

கல்வியில் திறமையாக மிளிர்ந்தவர்கள்

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்:

01. கேற் முதலியார் M.S. காரியப்பர், M.P.
02. MM. முஸ்தபா, M.P.
03. MC. அஹமது, M.P.
04. MIA. மஜீத்
05. AR. மன்கூர்
06. AM. சம்சுதீன், Ex. Ambassador
07. MHM. அஷ்ரப், M.P.
08. MM. இப்றாகிம், M.P.
09. SU. எதிர் மன்னசிங்கம், M.P.
10. S. இராசமாணிக்கம், M.P.
11. S. தம்பிராசா
12. K. நவரெட்ணம், (செல்வராசா), M.P.

பொலீஸ் மா அதிபர்

T. ஆனந்தராஜா, IGP

மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்

K. செல்வரெட்ணம்

பொறியியலாளர்கள்

01. NM. காரியப்பர்
02. GW. விமலதாச
03. M. அப்துல் காதர்

சட்டத்தரணிகள்

01. உவெஸ்லி T. கந்தையா
02. MHM. அஷ்ரப்
03. VE. செல்வராஜா
04. AM. சம்சுதீன்
05. AR. மன்கூர்

கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் - MIA. மஜீத்

S. தம்பிராசா
K. சுப்பிரமணியம்
K. வெற்றிவேன்
OM. ஜெயசுந்தர

பட்டின சபைச் செயலாளர்

M. சாகுல் ஹமீட்

இலிகிதர்

AHA. றகீம்
S. ஆனந்த குமார
VE. நாகேந்திரன்
KR. குணரத்தினம்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

A. உதுமாலெப்பை

விதானை

TM. தசநாயக

G. பொன்னுத்துரை

வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி

M. முகம்மது அலி

KL. சின்னலெப்பை

SHL. அலியார்

KL. அபூபக்கர் லெப்பை

போஸ்ட் மாஸ்டர்

S. அகமட் லெப்பை

DM. அகமட் லெப்பை

H. உமறு லெப்பை

KM. யாசின்

முஹம்மது நியாஸ்:

➤ கல்முனை மாநகர சபை உறுப்பினர் ஆரம்பம் முதல் - உயர்தரம் வரை படித்தவர். விளையாட்டுத்துறையில் “Weslyian” என்ற பட்டத்தை இவருக்குக் கொடுத்தது.

➤ இவ்வாறு பல கல்விமான்களும், அறிவுடையோரும் உருவாக்கப்பட்டனர்.

➤ நேர்காணலில் மூலம் அவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டபோது, அவர்கள் இக்கல்லூரிகளைத் தெரிவு செய்வதற்கான காரணங்களாய் அங்கு,

01. ஆங்கிலக் கல்வி பெறுவதற்கும்,

02. சிறந்த ஒழுக்கங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவும்,

03. அதிக வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்,

04. தரமான பாடசாலைகள் அங்கில்லாத காரணத்தாலும்,

05. பல்லின மாணவர்கள் அங்கு கற்றதனாலும்,

06. ஏனைய மொழிகளைக் கற்கவும்,

07. இன ஒற்றுமைத்தன்மைகள் காணப்படலும்,

08. கல்வித் தரம் உயர்ந்ததாகக் காணப்பட்டது.

09. இங்கு கற்றவர்கள் சிறந்த பிரசைகளாகக் காணப்பட்டது,

10. அதிபரின் முற்போக்கான தலைமைத்துவமும் ஆசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்புத் தன்மையும், கடமையுணர்வும் காணப்பட்டமை,

11. கிறிஸ்தவ, இந்து சமய, கலாச்சாரத்தைப் பற்றிய விரிவான அறிவு,

12. நல்லிணக்கத்திற்கான பரந்த மனப்பான்மையை வளர்த்தல்.

முடிவுரை:

இலங்கையின் கல்விமுறை ஆரம்ப காலங்களிலிருந்து பாரம்பரிய முறைகளாகக் காணப்பட்டன. திண்ணைப் பள்ளிகளும், பிரிவேனாக்களும் முறையாக ஏட்டுக் கல்வியையும், வாழ்க்கைக் கல்வியையும் கற்றார்கள். இஸ்லாமிய மாணவர்கள் மக்தப்களிலும், மதரசாக்களிலும் திருக்குர்ஆனை மனனம் செய்தும் ஆன்மீகக் கல்வி கற்றலிலும் ஈடுபட்டனர். போத்துக்கேயரும், ஓல்லாந்தரும், கல்வியுடன் கிறிஸ்தவ மதபோதனைகளை மேற்கொண்டவேளை மட்டக்களப்பு இஸ்லாமியர்கள் அவற்றை வெறுத்து விவசாயத்திலும், வியாபாரத்திலும் ஈடுபட்டனர். பின்பு கிறிஸ்தவ மிசனரிமார்களின் முயற்சியால் பாத்திமாக் கல்லூரி, வெஸ்லிக் கல்லூரி, கார்மேல் பெண்கள் பாடசாலை என்பன கல்முனையில் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் நிறுவப்பட்டது. பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் இஸ்லாமியர்கள் இக்கல்லூரிகளில், சேர்ந்து உயர்கல்வியை ஆங்கில மொழியில் கற்றார்கள். அத்துடன் சகோதர இனங்களுடன் சமூக நல்லிணக்கத்துடனும், புரிந்துணர்வுடனும், பண்பாகவும் பழகினர்.

உவெஸ்லி பல அறிஞர்களையும், தலைவர்களையும் உருவாக்கியது. முதன்மையானவர்கள் பெயர் கூறக்கூடிய அளவில் பல்வேறு சேவைகளில் மிளிர்ந்தனர். இவ்வாறு மிளிர்ந்தவர்களில் அநேகம்பேர் கிறிஸ்தவ மிசனரிமார்களின் கல்லூரியில் கல்வி கற்றோரேயாவர்.

மாதிரி தகவற் படிவம்

01. பெயர்:
02. முகவரி:
03. தொழில்:
04. வயது:
05. கல்வி கற்ற பாடசாலை:
1. காமல் பத்திமாக் கல்லூரி, கல்முனை
 2. வெஸ்லி கல்லூரி, கல்முனை
06. கல்வி கற்ற ஆண்டு: தொடக்கம் வரை
07. இந்தப் பாடசாலையைத் தெரிவு செய்த காரணம்:
-
-
-
-
-
08. இந்தப் பாடசாலையில் நீர் கற்றுக்கொண்ட முக்கியமான விடயம்:
-
-
-
-
-
09. உங்களோடு கல்வி கற்ற ஒரு முஸ்லீம் நண்பர்:
1. பெயர்:
 2. முகவரி:
 3. தொலைபேசி இல.:
- திகதி:
- ஒப்பம்

உசாத்துணை நூல்கள்

01. SIA. மத்தியூ, (1999), *கிழக்கு மாகாணத்தில் கிறிஸ்தவர் ஆற்றிய கல்விப் பணி – ஓர் ஆய்வு*, இளம்பிறை அச்சகம், மருதமுனை.
02. ஏயாரெம் சலீம், (1997), *அக்கரைப்பற்று வரலாறு*, பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம், அக்கரைப்பற்று.
03. ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., (1997), *அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லீம்கள் வரலாறும் பாரம்பரியமும்*, கொழும்பு.
04. சந்திரசேகரம், ப., (1985), *கல்வித்தத்துவம்*, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்.
05. நேர்காணல், SIA. மத்தியூ 08.10.2009, கல்முனை.
06. நேர்காணல், கல்லூரி அதிபர், V. பிரபாகரன், 08.10.2009, கல்முனை.
07. உவெஸ்லிக் கல்லூரியில் கற்ற இஸ்லாமியப் பெருமக்களின் தகவற் படிவக் கோவை, 10.04.2010.
08. மட்டுநகர் ஆயர் இல்ல சாசனம்.
09. கருங்கொடித்தீவு றோமல் கத்தோலிக்க மிசன் பாடசாலை பொன்விழா மலர், 1907 – 1957.
10. *விருட்சம்*, (2008), வெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலை 125வது நிறைவு விழா மலர்.

வெண்மணல் சிறுகதைத் தொகுப்பு – சமுதாய கருத்துகள்

Arulchelvan Iraj, Malaya University

1.0 முன்னுரை:

உலக இலக்கியத்தில் உரைநடையின் செல்வாக்கு வளரத் தொடங்கிய காலம் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும். இக்காலக் கட்டத்தில் மேற்கத்திய நாடுகளில் சிறுகதை என்ற இலக்கிய வடிவம் தோன்றி வளர்ந்தது. இவ்வடிவம் தமிழ் இலக்கியத்தையும் தாக்கியது. இதற்கிடையில் தமிழில் சிறுகதை வடிவம் ஆங்கிலமொழியின் தொடர்பால் தோன்றியது என்ற துணிபு உண்டு. ஆனால், வங்காளத்து மொழியின் பாதிப்பும் தமிழ்ச் சிறுகதையில் உள்ளது என்ற கருத்தும் உண்டு (மனோன்மணி, 2007:8). இதற்குப் பாரதி, வ.வே.சு.ஐயர் போன்றோர் வங்காளத்து அரவிந்தருடன் கொண்டிருந்த தொடர்பும், பாரதி தமிழில் மொழிப்பெயர்த்த அரவிந்தரின் சிறுகதைகளையும் சான்றாகக் கொள்கிறார்.

இவ்வாறு வளர்ந்த தமிழ் இலக்கியத்தின் பாதிப்பும் தாக்கமும் தான் மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்தின் அடிப்படை எனலாம். மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்தின் தொடக்கக் காலப் படைப்புகள் தமிழகப் படைப்புகளின் தாக்கத்தைக் கொண்டே அமைந்தன. ஏறக்குறைய 1947க்குப் பிறகு, மலேசிய தமிழ் இலக்கியம் தனக்கென ஓர் அடையாளத்தை அமைத்துக் கொண்டது.

மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்தின் வடிவங்களாக நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் போன்றவை அமைகின்றன. இவற்றுள் அதிக அளவு படைக்கப்பட்ட வடிவமாக அமைவது சிறுகதைதான். ஆனால், அவற்றுள் பல வந்த சுவடு தெரியாமலேயே மறைந்து விட்டன. இதை,

“பத்திரிகைகளின் பக்கங்களை நிரப்புவதற்கென்றே எழுதப்படும் கதைகள் எத்தனை? படித்தவுடன் மறந்து போகக்கூடிய கதைகள் எத்தனை? படிக்கும்போதே நம் நெஞ்சில் நல்சலனங்களை எழுப்பி, கதை கூறும் அனுபவங்களில் நம்மை ஆழ்த்திவிடும் தரமான கதைகள் எத்தனை? படிக்கும் போதும் படித்து முடித்த பின்பும் நம் உணர்ச்சிக்குள்ளும் சிந்தனைக்குள்ளும் வேர்விட்டு ஆல்போல் தழைக்கும் கதைகள் எத்தனை?”

(தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடிகள், 1972:8)

என்ற கூற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் காரணம் புரியும் எனக் கருதுகிறேன்.

இவ்வகையில், மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்தில் தோன்றிய படைப்பாளிகள் பலர். அவர்களுள் மைதி.சுல்தான், அசன்கனி, சை.பீர் முகம்மது, செ.சீனி நைனா முகம்மது போன்றோர் தமிழ் முஸ்லிம் படைப்பாளிகளுள் ஒரு சிலர்.

2.0 எழுத்தாளர் சை. பீர் முகம்மது அறிமுகம்:

இன்றைய மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில், குறிப்பாகச் சிறுகதைகளைப் படைப்பவர்களுள் ஒருவர். மலேசிய இராணுவத் துறையிலும் அரசாங்கத் துறையிலும் பணியாற்றிய இவர், தற்போது தம் சொந்த நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநராக விளங்குகிறார். இவருடைய முதல் சிறுகதை 1961 இல் சிங்கப்பூர் மாணவன் இதழில் வெளிவந்தது. அன்று தொடங்கி, சிறுகதை, கட்டுரை, கடிதம் போன்ற படைப்புகளையும் வெளிக்கொணர்ந்து உள்ளார். இவர் மலேசியத் தமிழ் மணி மன்றத்தின் தலைவராகவும் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயலாளராகவும் இருந்துள்ளார். தற்போது காலச்சுவடு இதழின் ஆலோசனைக் குழுவிலும் இடம்பெற்றுள்ளார்.

3.0 கட்டுரையின் நோக்கம்:

மலேசிய தமிழ் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான சை. பீர் முகம்மதுவின் வெண்மணல் சிறுகதை தொகுப்பை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இச்சிறுகதைத் தொகுப்பிலுள்ள சமுதாயச் சிந்தனைகளை வெளிக்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் சாரமாகும்.

4.0 வெண்மணல் சிறுகதைத் தொகுப்பு:

இத்தொகுப்பில் சிவப்பு விளக்கு, உண்டியல், நெஞ்சின் நிறம், ஆண்டவனுக்கு ஆண்டவன், வெடித்த துப்பாக்கிகள், மரணம், மாம்பழத்து வண்டு, உழைப்பு, அதனால் என்ன?, நிறங்கள், மருமகன், வெண்மணல் என 12 கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சிறந்த கலைப் படைப்புகள் அவை படைக்கப்பட்ட காலத்தின் கண்ணாடியாகத் திகழ்பவை மட்டுமல்லாமல், அதைக் கடந்தும் சிறப்புப் பெற்று வாழ்பவை (இரா.தண்டாயுதம்:2). இத்தொகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான கதைகள் இவ்வியல்பினைக் கொண்டுள்ளன எனலாம். இவை பல ஆண்டுகளுக்கு முன், சமக்காலப் பிரச்சனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவை. அவை அன்றைய இந்திய சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலும் ஆசிரியரின் சமுதாயச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் அமைந்தவை. ஆனால், அவற்றுள் சில கதைகள் இன்றைய நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலும் இருப்பது இதன் சிறப்பு எனலாம்.

5.0 சமுதாயக் கருத்துகள்:

ஆசிரியர் சமுதாயத்தைக் கூர்ந்து நோக்கியுள்ளார். சமுதாயத்தில் மலிந்துள்ள ஓட்டைகளையும் இந்தியர்களின் எண்ணப் போக்குகளையும் நன்குணர்ந்துள்ளார். அதையே தம் கதைகளின் கருவாகக் கொண்டுள்ளார்.

5.1 பழம்பெருமை

தமிழர்கள் பழம் பெருமைகளைப் பேசிப் பேசிக் காலத்தைக் கழிப்பவர்கள். அந்த மகிழ்ச்சியில் தம் வாழ்க்கையைத் தொடர்வார்கள். இதற்கு மலேசியத் தமிழர்கள் விதிவிலக்கல்ல. இதனால் தமிழ்ச் சமுதாயம் எப்படித் தாழ்ந்து போனது என்பதை ஆசிரியர் “வெண்மணல்” என்ற சிறுகதையின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பெருமாள் கிழவன் என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் இதைச் சொல்ல வரும் ஆசிரியர், இதைக் கண்டு மனத்தளவில் பாதிக்கப்படும் இளையத் தலைமுறையின் பிரதிநிதியாகச் சுப்பிரமணியன் என்ற பாத்திரத்தையும் படைத்துள்ளார். இதனை,

“பெருமாள் தாத்தா, அந்தக் காலத்திலே உங்க அப்பா பெரிய கடையும், ரெண்டு குதிரை பூட்டின வண்டியும் வச்சிருந்ததாக நான் பொறந்ததிலேயிருந்து சொல்லிக்குட்டு இருக்கயே. இப்போ, நீ ஓர் ஓட்டச் சைக்கிளாவது வைத்திருக்கியா? அந்தக் காலத்துப் பெருமை உங்க அப்பா பெருமை. இப்போ ஒன் பெருமை என்ன வெறும் வெத்திலே இடிக்கிறதுதானே?”

என்ற வரிகள் தெளிவாகச் சுட்டி நிற்கின்றன.

தொடர்ந்து, “பெருமாள் தாத்தாவை லெம்பத்து வெள்ளை மணலுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார். இங்கு ஆசிரியர் குறிக்கோள் இன்றி ஒரு தலைமுறையையே பாழாக்கிய சமுதாயத்தைச் சாடுகிறார்.

5.2 இலட்சியமின்மை:

மலேசியத் தமிழர்களுள் ஒரு சிலர் வாழ்வில் எவ்வித இலட்சியமும் இன்றி விதிவிட்ட வழி என வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்பவர்கள். இவர்கள் “வெந்ததைத் தின்றுவிட்டு, விதி வந்தால் போவோம்” என வாழ்பவர்கள். தங்கள் வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொள்வதில் எந்தவொரு முயற்சியும் எடுக்காதவர்கள். இவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் இலட்சியமோ, குறிக்கோளோ, கனவுகளோ எதுவுமே இல்லை. இவர்களைப் பற்றியும் ஆசிரியர் தன் கதைகளில் வடித்துள்ளார். “சிவப்பு விளக்கு” என்ற கதை இக்கருத்தினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

மலேசியா சமுதாயத்தைப் பொதுவாக மலாய், சீனர், இந்தியர் எனப் பிரிக்கலாம். இவர்களுள் ஒரு சமுதாயத்தை அரசாங்கமே ஊட்டி வளர்க்கிறது, மற்றொரு சமுதாயத்தை அச்சமுதாயமே தூக்கிவிட, மூன்றாவது சமுதாயமோ எந்தவொரு முயற்சியும் இன்றி நலிந்துள்ளது. இதையே மாரிமுத்து, அமீது, ஆபெங் என்ற மூன்று பிச்சைக்காரப் பாத்திரங்களின் வழி ஆசிரியர் கூற வருகிறார். இவர்களுள் அமீது அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் தஞ்சம் பெற, ஆபெங் தன் முயற்சியினால் வாழ்க்கையில் முன்னேறி, ஒரு தொழில் அதிபராக தன் வாழ்க்கையை முடிக்கிறான். ஆனால், மாரிமுத்துவோ முன்னேறுவதற்கென எந்த முயற்சியும் எடுக்காமல் பழகிப் போன பிச்சையெடுக்கும் தொழிலிலேயே இருக்கிறான். இறுதியில் பிச்சைக்காரனாகவே இறக்கிறான்.

இது இந்தியச் சமுதாயத்தின், குறிப்பாகத் தமிழர்களின் நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. மாற்றத்தையோ புதுமையையோ ஏற்காத மனப்போக்கு தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிறைய உண்டு. இன்றைய நிலையிலும் ஒரு சிலர் வாழ்க்கையில் இலட்சியமோ, குறிக்கோளோ, கனவுகளோ இன்றி இருக்கின்றனர். இவர்களைக் கண்டு மனம் வெதும்பும் ஆசிரியரின் நிலையை இங்குக் காணலாம். அதிலும் ஒரு சில இளைஞர்கள் வன்முறைக் கலைச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

5.3 மொழி உணர்வு:

மொழி ஓர் இனத்தின் அடையாளம். தம் மொழியைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். மொழி அழிந்தால், பண்பாடு அழியும் இனம் அழியும், இன்றையத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் மொழியுணர்வும் பற்றும் மிகவும் குறைந்து வருகிறது. அதைக் காப்பாற்ற போராட வேண்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு நிலையிலும் போராட்டத்திற்குப் பிறகே பெற முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையில் தமிழை முதன்மை மொழியாகப் பெற மேற்கொண்ட போராட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆசிரியரின் உண்டியல் என்ற சிறுகதையை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். தமிழ் நூல்நிலையம் கட்ட நிதி கோரி உண்டியல் ஏந்தும் இருவரின் தமிழ்ப் போராட்டம் கதையின் உயிர்நாடி. அவர்களைப் பிச்சைக்காரனோடு ஒப்பிடுகிறார். இங்கு ஒருபுறம் வாழ்க்கைப் போராட்டம் மறுபுறம் மொழிக்காகப் போராட்டம்.

“எமோங் டு ஆப் யூ, ஊ இஸ் தி பிட்டியஸ்! –
உங்கள் இருவரில் யார் அதிக இரக்கத்துக்குரியவர்?”

என்ற வெள்ளைக்காரத் தம்பதியரின் கேள்வி மூலம் ஆசிரியர் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறார் “மற்றவர்கள் முன் தமிழன் பசிக்கும் மொழிக்கும் பிச்சைக்காரனாகி விட்டானா?” (பக். 31) என்ற ஆசிரியரின்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கேள்வி சிந்தனைக்குரியது. ஒரு வகையில் மொழியைக் காப்பாற்றத் தமிழன் எப்பொழுது விழித்துக் கொள்ளப் போகிறான் என்ற ஆசிரியரின் ஆதங்கமும் தெரிகிறது. இன்றைய நிலையில் இந்த விழிப்பு அதிகம் ஏற்பட்டுவிட்டது எனலாம். எனினும், ஒரு காலத்தில் இந்த உணர்வு அதிகம் மோலோங்கியிருந்த ஒரு சாராரிடம் இன்று இந்நிலை குறைந்தே காணப்படுகின்றது என்பதையும் மறுப்பதற்கு இல்லை.

5.4 மனித நேயம்:

இன்றைய நவீன உலகத்தில் ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கையின் உயர்ந்த நிலையையடைய போராடி வருகிறோம். இப்போராட்டத்தில் அடுத்தவரைப் பற்றிச் சிந்திப்பதே குறைவு. தான், தன் குடும்பம் என்ற குறுகிய வட்டத்திற்குள் வாழ்ந்து வரும் இயந்திர உலகில் இன்னும் மனித நேயம் செத்துவிடவில்லை என்பதையும் தமது படைப்பின் மூலம் கூறவருகிறார். இதற்குச் சான்றாக இத்தொகுப்பில் உள்ள ஆண்டவனுக்கு ஆண்டவன், வெடித்த துப்பாக்கிகள் என்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம். ஆசிரியர் இராணுவத்தில் பணியாற்றிய அனுபவத்தின் பிரதிபலிப்பை இவ்விரு கதைகளைப் படைத்துச் செல்லுவதில் புலப்படுகிறது.

சப்பானியர்களின் காலத்தைப் பற்றிய படைப்புகள் பெரும்பாலும் அவர்களின் கொடுங்கோள் ஆட்சியைப் பற்றியும் கொடுமையைப் பற்றியும் மட்டுமே சித்தரிக்கும். சயாம் மரண இரயில் தண்டவாளத்தைப் பற்றி பேசாத படைப்புகள் இல்லை எனலாம். ஆசிரியரும் அதைப் பற்றிதான் கூறுகிறார். ஆனால், ஆண்டவனுக்கு ஆண்டவன் என்ற கதையின் மூலம் அவர்களிடமும் மனிதநேயம் உண்டு என்று கூறுகிறார்.

5.5 வயதானவர்களும் மனித வாழ்க்கையும்:

உலகம் இன்று அறிவியலில் முன்னேறி பரப்பில் சுருங்கிவிட்டது. அவசர உலகின் பரப்பான வாழ்க்கையில் நல்லது கெட்டதைப் பார்ப்பதில்லை.

“எதிலும் அவசரத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் தங்களுக்கு முன்னே உள்ள நல்லது கெட்டதுகளைப் பார்ப்பதேயில்லை.”

இதற்கிடையில் இன்றைய இளைய தலைமுறையினருள் ஒரு சிலர் குறிப்பிட்ட ஒரு நிலையை அடைந்த பிறகு, தன் உயர்வுக்குப் பாடுபட்டவர்களை, குறிப்பாக வயதான பெற்றோர்களை மறந்து விடுகின்றனர் மறுத்து விடுகின்றனர். அவர்கள் தங்களின் வாழ்க்கையைப் போராட்டத்துடன் தொடர வேண்டியுள்ளது. இந்நிலையில் ஒரு சிலர் அனாதை இல்லத்தையோ, வயோதிகர் இல்லத்தையோ நாட, மற்றும் சிலர் தன்மானத்துடன் சுயக்காலில் நிற்கின்றனர். இவற்றைப் பற்றிய ஆசிரியரின் சிந்தனையை “நிறங்கள்” என்ற கதை தாங்கி நிற்கின்றது.

6.0 முடிவுரை:

இக்கதைகளின் மூலம் ஆசிரியர் சமுதாயத்தில் மலிந்துள்ள குறைகளைச் சுட்டியுள்ளார். இஃது ஆசிரியர் சதாயத்தை எந்தளவு ஆழமாகக் கவனித்துள்ளார் என்பதைக் காட்டுகிறது. அதே வேளையில், நவீன உலகில் தமிழர்களுக்கு வேண்டிய சிந்தனை மாற்றத்தையும் சுட்டுகின்றார். பழம் பெருமைகளைப் பேசிக் காலத்தைப் போக்கும் தமிழன் விழித்தெழ வேண்டுமென விரும்புகிறார். மனித நேயங்கள் எல்லா நிலையிலும் போற்றப்பட வேண்டும். மேலும், தமிழனுக்குத் தமிழ் உணர்வு வேண்டும் என்கிறார்.

துணைநூற் பட்டியல்:

அருணாசலம் சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ். (2007). சாளரம் - கதைகளும் ஆய்வும், சிறிலங்கா புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம்.
சம்பத்தகுமார். பா (1988) மு. வ. நாவல்களில் பாத்திரங்கள் - ஒரு திறனாய்வு, ராஜ் காந்தி பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்.
தண்டாயுதம். இரா (1972) தமிழ்ச்சிறுகதை முன்னோடிகள், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை.
தண்டாயுதம். இரா (1970) நாவல் வளம். தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை.
திருமலை. ம (1988) புனைகதை இலக்கியப் பொலிவு - நெறிமுறை ஆய்வு, ஐந்திணைப் பதிப்பதிகம், சென்னை.
பீர். முகமது. சை (1984). வெண்மணல், அன்னம் (பி) லிட், சிவகங்கை.
வரதராசன். மு (1988). இலக்கிய மரபு. பாரி நிலையம், சென்னை.

PROPAGATION OF SANSKRITIC LEARNING DURING MUSLIM RULE

M. Balakailasanathasarma, Lecturer in Sanskrit,

Swamy Vipulanantha Institute of Aesthetic Studies, Eastern University, Sri Lanka.

Introduction

Communal Fraternity may be of two kinds, Sentimental and Intellectual. The former implies religious fusion and the latter mutual love for the languages and literature of each other. Both these interrelated aspects of communal harmony became manifest During Muslim rule in India.

Power of Assimilation

Power of assimilation is the characteristic feature of Indian people. Whatever be the creed, it is by and by absorbed by the great assimilating force of Mother India. The consequence in the Mediaeval ages has, therefore, been the fusion of Mahomedan and Hindu Culture, as well as and Civilization.

The inner-most heart of the Indian people is always alert to receive the truth, whatever be the source and in doing so, it knows no barrier - of caste and creed. This is exemplified best in the grand intermixture of Hinduism and Mahomedanism in Mediaeval times.

Spread of Sanskritic Knowledge and Culture

In Mediaeval ages the Mahomedan rulers devoted much attention to the spread of Sanskritic knowledge and culture. In this respect the attention to the Muslim rulers of Bengal was first drawn to the two great Epics the Ramayana and the Mahabharata.

Ramayana and Mahabharata

Nasir Shah of Bengal (1282 – 1325 AD) to whom our great Vidyapati dedicated one of his Padas,¹ ordered the first Bengali rendering of the Mahabharata. It is not exactly known whether Krttivasa undertook the execution of the Bengali version of the Ramayana at the instance of a Muslim ruler or of Kamsanarayana.

Even though the latter might have ordered the same, the initiative was certainly obtained from Nasir Shah.

Translation Works in Epics

Kavindra Parameswara translated up to the Sri – Parvan of the Mahabharata by order of Paragal Khan, general of Husain Shah. The encouragement Paragal gave the poet is unique. Every evening he and his courtiers congregated in his palace at Paragalpur in feni for listening to Kavindara's Translation. His son Chuti Khan also encouraged Srikara Nandin for carrying out a similar work. When he became the Governor of Chittagong, he ordered Srikara to translate the Asvamedha – Parvan of the Mahabharata which he did.

Encouragement of Sanskritic Learning

Not only the rulers of Bengal but also the Imperial rulers of Delhi encouraged the propagation of Sanskritic learning in various ways.

Babar was a firm believer in Hindu Astronomy which consequently became a very popular subject for studies through out his kingdom. He makes significant remarks about this science in connection with the observatory at Samarq and the calculation of which were followed by all Indian Mahomedans.²

Nothing much about Humayuns enterprise for the spread of Sanskritic learning or his encouragement to Sanskritic scholars is known. But Babar's great son Akbar compensated enough for this lack, if any, on his father's part.

Collaboration Works

In 1582 A. D. Akbar (Babar's great son) ordered Naqib Khan to translate the Mahabharata. He evinced much personal interest in this work. He personally explained to Naqib Khan night after night the procedure to be followed for its successful execution. Akbar ordered Abdul Gadir, author of Tarikh – i – Badauni, to assist Naqib in this work. Two Parvans were translated within a few months. Then Mulla Sheri and Sultan Haji Thanewari collaborated.

Shaikh Faizi was engaged in versifying the rough translation, but he progressed only up to the second Book. Haji who was engaged in revising Faizi's work was dismissed after he had finished only a fraction of the work. This work was not a literal translation but really a summary of this great Epic. This condensed version was named Razm Namah or Book of War.³

Razm – Namah or Book of War

The book which was highly decorated with pictures, have been edited by Akbar. He spent nearly 440,000 of this work. The preface to the work was written by Abul Fazl and copies of the work were distributed among the nobles.⁴

By order of the emperor, Abdul Qadir began to the translation of the Ramayanan 1585 A. D. and completed the same in 1589 A. D.⁵ At his instance, again, a converted Mahomedan of the South and Abdul Qadir began the translation of the Atharva – Veda. On account of their failure in doing the work properly, it was entrusted to Shaik Faizi. Subsequently, however, the duty developed upon Haji Ibrahim Sarhindi.⁶

Persian Version

Faizi translated into Persian the Lilavati and Mukamal Khan Gujrati the astronomical work Tajak. Maulana Shah Muhammad Shahbadi translated the History of Kashmir in Sanskrit into Persian. This History translated is probably, to be distinguished from Raja – tarangini as Maulana Imamuddin is the reputed translator of this work.⁷

A Persian version of the Hari – Vamsa was made by Nasrullah Mustafa and of the Pancatantra under the little Kalilab – Damab by Maulana Husiani Waiz. An easier adaptation of the latter work was also made under the little Ayar – Danish.⁸

The model of Layala and Manjnur was followed in the Persian Version of the famous story of Nala and Damayanti under the title of Nal – Damar.⁹

The Emperor ordered Abdul Qadir to translate the Dvatrimsat – Puttalika Simhasana with help of a learned Brahmana under the title Khira – Afza Namah.¹⁰

The Gangadhara and the Mahesa – Mahananda were translated under the general supervision of Abul Fazl.¹¹

Dara Shikoh and his Works

Dara Shikoh was a great Sanskrit Scholar. He patronized a very large number of Brahmana Panditas hailing from all over India, particularly, Banares and with their help, he translated into Persian several Upanisad under the name Sirr – ul – Akbar or the Great Secret.

Dara Shikoh obtained from a study of the Vedas and the Upanisad from Kashmir and Banares.¹² On account of his very deep interest in Sanskrit and great respect for Hindu Culture. He always engraved the word 'Prabhu' or Lord on his Diamond – rings and other valuable articles. He also translated the Yoga – Vasistha though two earlier Persian translations of this already existed, one being executed under the patronising care of his great grand father Akbar.

In order to demonstrate a real harmony between Sufi-ism and Hindu pantheism he composed in 1654 A. D. a very valuable work called the Samudrasangama on the technical terms of Hindu pantheism and their equivalents in Sufi phraseology.

In his grand work Mukalamah – I – Baba Lal Das he deals with, in course of a dialogue between himself and Baba Lal Dasa, the ideals of Hindu asceticism.

Dara Shikoh, probably, got much encouragement in his Sanskrit studies from his maternal Uncle Shayastrakhan who was so well – versed in Sanskrit that he used to compose verses in it. Six of them are quoted in Caturbhuj's Rasakalpadrum which is not as yet published. It is in the possession of Ulwar Maharaja MSS Library.¹³

This was indeed a great age when the Mahomedan aristocrats, Princes, etc not only cared whole – heartedly for Sanskrit studies but themselves contributed to Sanskrit Literature.

The Mahomedan rulers helped the spread of Sanskrit learning in another way as well. That is no less important than their personal initiative in having important Sanskrit works translated into Vernaculars or Arabic and Persian. The Hindu nobles and chiefs followed the noble example set by them.

Thus, the noble initiative of the Mahomedan rulers gained in momentum in course of time and a great enthusiasm from Sanskrit learning prevailed throughout the country.

Conclusion

Thus, we are able to see many Muslim rulers of India, Chieftains as well as Emperors contributed to the spread of Sanskrit learning in the following main ways.

- (i) Liberally patronizing many scholars in various branches of Sanskrit Literature such as poetry, astronomy and philosophy.
- (ii) By themselves composing Sanskrit prose and verses.
- (iii) By themselves composing works in Arabic and Persian on Sanskrit learning and culture.
- (iv) By translating themselves various Sanskrit works into Arabic, Persian and Vernaculars.
- (v) By making great Sanskrit scholar translate well – known Sanskrit works into Arabic, Persian and Vernaculars.

Finally, from the two evidence adduced above we can at once trace the fusion of Hindu and Muslim culture from the eleventh century A. D.

Foot Notes

- (1) In one of his Padas, Vidyapati respectfully refers to another ruler of Begal, Viz. Sultan Ghiyasuddin II (1367 – 1373 A. D.)
- (2) Erskine's Memories of Babar, pp 50, 51 Ulugh Beg Mirza entrusted the charge to Qazizadah Rumi, on his death, to Maulana Ghiyasuddin, Jamahid, and subsequently to Ibn' Ali Muhammad Koshji.
- (3) Martin notices in his miniature Painting and Painters of India, Persia and Turkey, Vol. 1, p, 127.
- (4) Gladwin's Ain – i – Akbari, p 85 and Tarikh – i – Badauni, Elliot, V, p. 537 – 538.
- (5) Tarikh – i – Badauni, Elliot V. p . 539.
- (6) Lowe's Muntakhabul – Tawarikh Vol. II, p. 216.
- (7) Elliot V. p. 478 Asiatic Researches Vol. XV, p. 2.
- (8) Gladwin's Ain – i – Akbari, p. 87.
- (9) Faizi's collection was in possession of 101 copies of this work, Tarikh – i – Badauni, Elliot, V, p. 548.
- (10) Tarikh – r – Badauni, Elliot, V, pp 483, 484 and 513.
- (11) Blochmann's Ain – i – Akbari p. 104.
- (12) Alamgir Namah. Elliot vii, p. 179.
- (13) Catalogue of Sanskrit Manuscripts in the library of His Highness the Maharaja of Ulwar by Peter Peterson, Bombay, 1892, MS. No. 1067, for details, see pp 78 – 80.

Selected Bibliography

- (1) Anyokti – muktalata by Sambhu Mahakavi, Published in Part II of the Kavya mala, Pp. 61 – 79, 2nd ed. 1932.
- (2) Gita – Gaurisa by Bhanudatta : tippana by the same, Published in the Grantha – ratna – mala, Vol. I, pp, 32, 1887 and vol. II, pp, 33 – 92, 1888.
- (3) Kavindra – vacana – samuccaya, Ed. By Dr. F. W. Thomas, Bibliotheca Indica, New Series, No. 1309, Calcutta, Asiatic Society of Bengal, 1912.
- (4) Kavya – dipika by Bhanukara, India Office Library Ms, No. 1540, Vol. vii.
- (5) Padya – racana by Laksmana Bhatta Ankolakara, Kavya – mala, 89, Bombay Nirnayasagar Press, 1908.
- (6) Rasa – manjari by Bhanudatta : Surabhi by Badarinatha Sarman, Harikrsna – Nibandha – manimala, No. 4, Benares, (1930)
- (7) Rasa – kalpa – druma by Calurbjuja (MS). This MS, belongs to the Library of His Highness the Maharaja of Ulwar, No. 1065.
- (8) Rasa – tarangini by Bhanudatta : Nauka by Gangarama, Benares, 1885.
- (9) Sarngadhara – paddhati by Sarngadhara, Ed. by Peter Peterson, Bombay Sanskrit Series, Bombay, 1888.
- (10) Subhasitavali by Vallabhadeva. Ed. by Peter Peterson, Bombay, 1886.

**“இஸ்லாமிய சூ.பிசமும் சைவசித்தாந்தமும்” விசேடமாகக் குருபாவாவை
அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு**

**P. Chandrasegaram, Senior Lecturer in Hindu Philosophy,
Department of Hindu Civilization, University of Jaffna.**

அறிமுகம்:

சூ.பி என்ற சொல் எந்த மூலத்தில் இருந்து வந்தது என்பதுபற்றியும் அது குறிக்கும் பொருள்பற்றியும் பல அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர். பிஷர் லிபின் அல்ஹரித் என்பவர் கடவுளிடத்து உண்மையான மனமுள்ளவன் சூ.பி என்கின்றார். கம்பளி உடைதரித்தவன் சூ.பி என்ற கருத்துள்ளது. ஓட்டகத்தின் மயிரில் செய்யப்படும் இவ்வுடை மிக எளிமையானது, அது போல் மிகவும் எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் சூ.பிகள் எனப்பட்டனர். நபிகள் நாயகத்திற்குப் பின்பு, சமய உணர்ச்சி குறைந்த பொழுது, கடவுளிடம் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் சூ.பிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். அலி அல் ருத்தபாரி (யுடைய-யுட-சுரனாயடியசை) என்பவரின் கருத்துப்படி தன் தூய்மையின் மேல் ஒரு கம்பளியை உடுத்திக் கொள்கின்றவர், ஆசைக்குத் துன்பத்தின் சுவையைத் தருகின்றவர், உலகத்தை வென்றதனால் முற்றுணர்ந்தவர், நபிகள் காட்டிய வழியில் செல்கின்றவர் சூ.பி எனக் கூறுகின்றார். எவ்வாறு ஆயினும் இஸ்லாமிய சமயம் சார்ந்ததாக ஒரு மெய்யியற் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய பெருமை சூ.பிக்களுக்கு உரியது. இதனால் சூ.பிக்கள் இஸ்லாமிய மெய்ஞானிகளாக (சித்தர்களாக) அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றனர். இஸ்லாத்தின் அகம்சார் மறைஞான ஆன்மீக உளவியலின் பரிமாணமாகச் சூ.பிசம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

சூ.பிக்கள் இஸ்லாத்தை முரண்பாடுகளுள்ள நடைமுறைத் தத்துவமாக ஆக்கப்பட்டதைச் சகிக்காமல், ஞானத்தை இந்த நடைமுறை இருப்பியல் வாழ்விற்கு அப்பால்த் தேடினர். முரணற்ற நிரந்தரத்தன்மை கொண்ட உண்மையை எதிர் நோக்கினர். புலன் உணர்வுகளாலும் அறிவாலும் உணரமுடியாத அந்த உண்மையைத் தேடித் தியானம் செய்ய முயன்றனர். வஞ்சகம், பொறாமை, ஏமாற்றுதல், கோபம், மனோ இச்சை ஆகிய உணர்வுகளுக்கு அப்பால் பரிபக்குவ நல் உணர்வுகளால் சூழப்பட்ட தூய பேருண்மையைத் தரிசிப்பது, உயிரைக்காக்க உடலை வலுப்படுத்துதல், பாதுகாத்தல், மரணமில்லாத பெருவாழ்வைப் பற்றிச் சிந்தித்தல் முதலிய நடைமுறைகளைக் கொண்டிருந்தனர். சூ.பிக் கொள்கை ஒருவர் தன்னைத் தூய்மை செய்துகொள்வது எவ்வாறு என்றும், இன்பத்தை அடையத் தன் அகவாழ்வையும், புறவாழ்வையும் எவ்வாறு அமைத்துக் கொள்ளுதல் என்றும் போதிக்கின்றது. அதன் பொருள் ஆன்மாவைத் தூய்மை செய்தல் ஆகும்.

இஸ்லாத்தை நபிகள் நாயகம் பிரசாரம் செய்து நடைமுறைப்படுத்திய மக்கா - மதீனா முதலிய அரேபியப் பிரதேசங்களில் இது தொடங்குகின்றது. கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டில் நபிகளின் உற்ற ஸகாபாக்கள் - திண்ணைத் தோழர்களின் அறிமுகத்திலிருந்தே இதற்கான துவக்கக் கூறுகள் தென்படுகின்றன. கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டளவில் சூ.பிகள் தனித்துவமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர். ஆரம்பகாலச் சூ.பி ஞானிகளில் துன்னுன் மிஸீரி (கி.பி. 796-862), மன்சூர் ஹல்லாஜ் (கி.பி 858), கஸ்ஸாலி (கி.பி.1058-1111), முஹையதிதீன் இப்னு அல் அரபி (கி.பி 1165), அப்துல் காதிர்ஜிலானி (1078 - 1166), காஜா முகீனுதீன் சிஷ்தி (1141-1236) முதலான பலர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். சவுதி அரேபியா, ஈராக் முதலிய வளைகுடா நாடுகளில் மட்டுமன்றிப் பாகிஸ்தான், இந்தியா, இலங்கை முதலான நாடுகளிலும் அது பெருமளவு மக்களைக் கவர்ந்தது. தமிழகத்தில் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, கோடைநகர மெய்ஞானி ஷெய்து முகியத்தீன், மலுக்கு முதலியார், கலங்குடி இருப்பு மச்சைரேகச் சித்தர், ஐய்யம்பேட்டை அப்துலு கனிபு சாகிபு, சாயல்பட்டணம் செய்யது மஹமது காதி, காயபுரம் ஷெய்கு அப்துல் காதிர் வலை மஸ்த்தான், யாகோபு சித்தர், தென்காசி இறகூல் பீலி எனப் பல சூ.பி ஞானிகள் தோன்றினர். இவர்களின் அநுபூதி சார்முறைகள் இலங்கையிலும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

சூ.பி சிந்தனைகளில் பல்வேறு ஞானிகளின் போதனைக் கூடாகப் பலவகையான தத்துவப் போக்குகள், பின்பற்றல்கள் நிகழ்ந்துள்ளதன் விளைவாகச் சிஸ்தியா, காதிரியா, சக்ரவர்த்தி, நக்ஷபந்தியா, ஷாதலிய்யா உள்ளிட்ட ஞானவழிப் (தர்க்காகள்) பிரிவுகள் உருவாகின. 1961 முதல் ஐரோப்பாவில் வெளிவந்த ஒப்பீட்டு மத ஆய்வுகள் (Studies in Comparative Religion) என்ற காலாண்டு சஞ்சிகை ‘அழிவிலா நூல்கள்’ (Pennial Books) என்ற நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டது. ஆனந்த குமாரசுவாமி, R.W.ஓஸ்ரின், மார்ட்டின் லிங்க்ஸ், செய்யத் ஹுசைன், நாஸர், றெனே.கெனோன், மார்க்கோ பாலிஸ் போன்ற அநுபூதி நெறி ஆர்வலர்கள் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளால் பல மதங்களின் உள்ளிடான சூ.பி நெறி உலகில் கற்றோர் கவனத்தை ஈர்த்தது. அதனால் மேற்கு உலகத்தில் கிறிஸ்தவம் போல ஆட்பலம், பண்பலம், அதிகார பலம் இஸ்லாவிட்டாலும், சூ.பி மார்க்கம் நல்லோர் கவனத்தைத் திருப்பியது.

சைவசித்தாந்தம் தமிழர்களின் மெய்யியற் கொள்கை. அதாவது சைவசமயத்தின் முடிவான கொள்கை. இந்திய சமயங்கள் பலவற்றைச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து அச் சமயங்களில் காணப்படும் பொருத்தமற்ற கொள்கைகளை நிராகரித்துப் பதினமுன்றாம் நூற்றாண்டில் முழுமை பெற்ற தத்துவம் சைவசித்தாந்தம். சித்தாந்தத்தில் சமயம் என்ற சொல் மார்க்கம் என்ற பொருளில் பயன்படுகின்றது. “மார்க்கர் கண்ட நூலோதி வீடு காதலிப்பவர்க்கு ஈசன் புண்டரிகத் தான் சேரும் பரிசினைப் புகலலுற்றாம்” எனச் சிவஞான சித்தியார் குறிப்பிடுகின்றது. மார்க்கம் என்ற சொல் தப்புவதற்கு வழி என்ற பொருளில் பயன்படுகின்றது. சூ.பிசமும், சைவசித்தாந்தமும் ஆன்ம விடுதலையை அதிகம் முன்னிறுத்துகின்றது. மின்னல் போல் தோன்றி மறையும் உலகியல் வாழ்வை முன்னிறுத்தி

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கவர்ச்சிகரமாகச் செயற்படும் சமயங்களுக்கப்பால் இவை ஞானமார்க்கத்தை அதிகம் வலியுறுத்துகின்றன.

இலங்கையில் இஸ்லாமிய சூ.பிசம்:

இலங்கையில் சூ.பிச மார்க்கம் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது. இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் இம் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் இருக்கின்றனர். ஈராக்கின் பக்தாத் நகரைச்சேர்ந்த அப்துல் காதிர்ஜிலானியால் உருவாக்கப்பட்ட காதிரியாப் பிரிவு இலங்கையில் முக்கியமான பிரிவாகக் காணப்படுகின்றது. சவுதி அரேபியாவைச் சேர்ந்த அபுல் கசன் சாதிரியால் உருவாக்கப்பட்ட சாதிரியாப் பிரிவு மற்றும் ரிபாய், பாபா மார்க்கம் என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கை இஸ்லாமிய சூ.பிசம் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குப் பல நூல்களைத் தந்துள்ளது. தமிழ் இஸ்லாமிய மக்கள் இன்றளவும் அக்கவிஞர்களின் சமாதிகளிலும் - தர்காக்களிலும் நினைவுட்டப் படுகின்றனர். குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் இலங்குகின்ற சூ.பிக்களின் பாடல்கள் அம் மக்களின் பிறப்பு, இறப்பு விழாக்கால விசேட சமயங்களில் வீடுகளில் கூட்டிசையாகப் பாடப்படுகின்ற நிகழ்வுகள் கூட நடைபெறுகின்றன. இஸ்லாமிய மரபில் அல்லாஹ் ஒருவனையே தெய்வமாக வழிபடுவதன்றி ஏனையோரை வழிபடாத போதும் இஸ்லாத்தின் அனுபூதிமான்களாகிய சூ.பிகளைப் போற்றும் மரபினை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சைவசித்தாந்த மரபில் சிவனடியார்கள் சித்தர்கள் ஞானிகள் என்போரைச் சிவனாகக் கண்டு வழிபடும் மரபு உள்ளது. அவர்கள் சிவனை மறவாது சிவத்தில் அழுந்தி நிற்பதனால் அவர்கள் வேடத்தையும், சிவாலயத்தையும் சிவனாகக் கண்டு வழிபட வேண்டும் எனச் சிவஞானபோதம் பன்னிரண்டாம் சூத்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. ஞானிகளுக்குச் சமாதி அமைக்காது விட்டால் நாட்டுக்கும் மன்னனுக்கும் தீங்கு உண்டாகும் என்று திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது.

இலங்கையின் பலபகுதிகளில் இஸ்லாமிய ஞானிகளுக்குரிய தர்காக்கள் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் ஐந்திற்கு மேற்பட்ட தர்காக்கள் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபலமான நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் முஸ்லிம் சித்தர் ஒருவரின் சமாதி இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. அதனோடு இணைந்து பள்ளிவாசல் ஒன்றும் அமைந்திருந்தது. இவ் ஆலயத்தின் பிற்பகுதியில் இடைவிடாது எரியும் விளக்கு முஸ்லிம் வழிபாட்டைக் குறிப்பதாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் முஸ்லிம்கள் வெளியேறும் வரை முஸ்லிம் சித்தரை வழிபட்டமை பற்றி அறியமுடிகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த இஸ்லாமிய சூ.பி அறிஞர்களில் மக்களுடன் தொடர்புகளைப் பேணியவர்களில் தானையன் பாவா சுவாமிகள், குருபாவா போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களிடம் முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் போதனையைப் பெற்றுள்ளனர். குரு பாவா சுவாமிகள் தமிழ் சைவத் தொடர்பு காரணமாக அவர் நெறி சைவர்களுக்கு முக்கியமான, சித்தாந்த மெய்யியல் சார்ந்தும் விளங்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அதனால் பண்டித, பாமர மக்கள் அதில் முழுகிப் பயன் பெற வாய்ப்பு உண்டாயிற்று. இன்று உலகம் கருத்துப் போர்களில் சிக்காமல், ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் மூலம் உலகிலும், உள்ளத்திலும் சமாதானத்தை நிலை நாட்ட முயன்று வருகிறது. இலட்சத்தில் ஒருவரேனும் இந்த நன்னெறியில் செல்ல முயலுகின்றனர். அவர்களுக்கு உதவும்; சமயத்தைப் போருக்கும், பூசலுக்கும் கருவியாகப் பயன்படுத்துவோருக்கு இது உதவாது என்ற நம்பிக்கையுடன் இக் கட்டுரை சாதகர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது

குருபாவா:

கதிர்காமத்தில் இருந்து நல்லூர் முருகன் ஆலயம், பத்தாம் திருவிழாவிற்கு வருகை தந்தாகக் கூறப்படும் சேக் முறைதீன் குருபாவால் செரண்டிப் சூ.பிசவழிபாட்டு வட்டம் பயன்பெற்றது. அவரைப் பின்பற்றியவர்கள் குருபாவா என அழைத்தனர். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமது அநுபவங்களை உபதேசித்து, பரம்பொருளுடன் கூடும் முயற்சியை தூண்டினார். நாம் அறிந்தவரையில், குரு பாவா சுவாமிகள் கொக்குவிலில் ஒரு அன்பர் வளவில் தனியே ஒரு குடிசையில் தங்கியிருந்தார். அமைதி, எளிமையான வாழ்வு (ஒரு சாரமும், ஒரு சால்வையால் உடம்பைப் போர்ப்பதும்) மக்களுக்குப் பிடித்தது என்றும், பழைய சமயக் கதைகளை அன்றாட அனுபவ உருவத்தில் கேட்போர் சுவைக்கக் கூடிய எளிமையான சொற்களால் போதிப்பதும், மத்திய வகுப்பின் தொன்மையான இலக்கிய, சமய நூற்கல்வி இல்லாது ஆங்கிலம் கற்றவர்களை எளிதில் வசீகரித்தது. ஆன்ம நாட்டத்துக்கு நேரமும் விருப்பமும் உடையவர்கள் அவரிடம் அடிக்கடி சென்று நற்செய்தி கேட்டனர். கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் சேர்மாக்கான் மரக்கா(யி)ர் பிரதம சீடரானார். தேஜா குணவாத்தனா மற்றொரு முக்கிய மாணவியானார். இவர்களது தொடர்பாலும் ஸேர் ராஸீக் பரீத் போன்றவர்களின் செல்வாக்காலும் அமெரிக்காவிலும் குருபாவாவின் பெயர் பிரபலமாயிற்று. .பிலாடெல்.பியாவில் அவர் அமர்ந்திருந்து போதனைகள் செய்தார். 1971 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் பாங்ஷால் வீதியில் அன்பர்களின் உதவியோடு போதனை நிலையம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. சாட்டி தொன்மை வாய்ந்த பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் அழகிய கடற்கரைத் தர்காவும், யாத்திரிகர் விடுதியும் அமைக்கப்பட்டு இன்று வரை பேணப்படுகின்றது. கொழும்பிலும் வழிபாட்டிடம் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உபசரிப்பு, உணவு, சிற்றூண்டி வழங்கல் போன்ற உபகருமங்கள் வருபவர்களின் ஆன்மீகப் பசியுடன் உடற் பசியையும் பூர்த்தி செய்வதால் பின்பற்றுபவர்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றது. சைவ ஆலயங்களில் நடைபெறும் கொடியேற்றத் திருவிழா போன்று இங்கும் கொடியேற்றிப் பத்து நாள் திருவிழா நடை பெறுகின்றது. இங்கிருந்த காலப்பகுதியிலும், அமெரிக்காவில் இருந்து வரும் போதும் குருபாவா இங்கிருந்தே தனது போதனைகளை மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. குருபாவா அமெரிக்காவில் 1986 இல் மார்கழியில் காலமானார். 1986 லிருந்து இன்றுவரை அமெரிக்காவில் உள்ள அவரது பெனிசல்வேனியா இல்லம் பேரறிவு ஒளிதேடும் மனிதருக்கு மலை உச்சியில் எரியும் விளக்குப் போல உதவுகின்றது. அந்த இடத்தில் ஒரு பள்ளிவாசல் அமைந்துள்ளது. ஐந்து நேரத் தொழுகை, வெள்ளிக்கிழமை விசேட வழிபாடு மரபுவழியான இஸ்லாமிய முறையில் நடத்தப்படுகிறது. மேற்கே

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஒரு மணி நேரப் பயணத்தில் அவருடைய மஸார் (கல்லறை) உள்ளது. அங்கு சென்று பார்வையிடலாம்.

குருபாவாவின் நூல்கள்:

நவீன இணையத்தளம், ஈ-மெயில், கணினி, அச்ச வசதிகள் காரணமாக அவருடைய போதனைகள் உலகியலில் மூழ்கி, அழியும் பொருட் செல்வத்தைத் தேடி, உலகை அடக்கி ஆள ஆசைப்பட்டு, தோல்வியும், வெற்றியும் மாறி மாறி வருவதைக் கண்டு சோர்வுற்ற அமெரிக்கருக்கு இவரது போதனைகள் அமிர்த வாக்காய் இருக்கின்றன. அங்கு தயாரிக்கப்படும் ஒலிநாடா போன்ற கருவிகள் மூலம் கோவில்கள், நல்லோர் கூடும் இல்லங்கள், பல்கலைக்கழக வளாகங்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலிப் பேச்சுக்கள் மூலம் ஆன்மீக நாட்டம் உடையவருக்குப் போதனை செய்தார். அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து, இலங்கை முதலிய நாடுகளில் சஞ்சரித்து உரை நிகழ்த்தினார். அரபிக் கழகங்களின் பிரார்த்தனைகளுடன், தமிழ்மொழி மூலமும் அவர் பேச்சுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன.

“ரைம்” சஞ்சிகை, “உளவியல் இன்று” மாத சஞ்சிகை, ஹாவாட் இறையியல் சஞ்சிகை, ‘.பிலாடெல்.பியா விசாரணையாளன் போன்ற இதழ்களில் அவரது செல்வி பிரசுரமாயிற்று. நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட புத்தகங்கள், உரைகள், பாடல்கள், நூற்றுக்கணக்கான தொலைக்காட்சி, வானொலிச் சுருள்கள், இறுவெட்டுக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

மேற்குறித்த செரெண்டிப் (சேரன் துவீபம்) ஆய்வு வட்டம் என்ற சூ.பி கல்விமான்களது அமைப்பு, கொழும்பு, மாத்தளை போன்ற இடங்களில் கிளைகளை ஏற்படுத்தியது. சிறு நூல்களும் வெளிவந்தன. “மனிதனுள் இருக்கும் கடவுளின் கதை” (15 பக்க ஆங்கில வினா விடை) மாத்தளைக் கிளையினால் வெளியிடப்பட்டது. “God’s Light” (இறை ஒளி) சஞ்சிகை 48 பக்கங்களுடன் 1978 இருந்து வெளிவந்தது. பிரெஞ்சு மற்றும் ஜேர்மன் மொழிகளில் அவருடைய “உளத்தில் சமாதானம்: ஒரு சமகால சூ.பியின் உரை” என்ற நூல் வெளிவந்துள்ளது. அவரது 10க்கும் மேற்பட்ட பெருநூல்கள் ஒவ்வொன்றும் 18-25 டொலர்கள் விலையுள்ளன. வாழ்வுபற்றிய வினாக்களும், ஞானம் பற்றிய விடைகளும் உள்ளன. Questions of Life and Answers of Wisdom என்ற நூல் இரண்டு பாகங்களை உடையது. ஒவ்வொன்றும் 355, 340 பக்கங்களைக் கொண்டது. அன்பர்கள் கேட்கும் வினாக்களுக்கு இரக்கமும், அன்பும், ஞானமும் நிரம்பிய சூ.பி குரு கூறிய விடை தரப்பட்டுள்ளது. வினாவியவரின் மனோநிலையை உணர்ந்து ஏற்ற விடையைத் தருகிறார். தினசரி வாழ்வில் எல்லா மத, இனக் குழுவினரும் தம் அன்றாடப் பிரச்சினை முதல் தம் உள்ளத்தின் அடியில் கிடக்கும் ஆன்மீகப் பிரச்சினைகள் வரை கேள்விகளைக் கேட்டனர். உதாரணமாக “நோய் கடவுளால் தரப்பட்டதா?” “பிறரிடம் குற்றம் காணும்போது நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?” “நான் கடவுள் சித்தப்படி வாழ்வது எப்படி?” அவர், “எல்லா வினாக்களுக்கும் விடைகள் உண்டு” எனக்கூறி எம் வினாக்களை வெளிக்கொணரத் தூண்டினார். ஆன்மாவைக் கிளறும் பல அரிய வினாக்கள் வெளிவருவதும் பாவா தக்க பதில் தருவதும் இரு பாகங்களிலும் தெளிவாக உள்ளன. வினாக்களும் விடைகளும் ஒலிநாடாவில் பதியப்பட்டன. பின்னர் நூல் வடிவம் பெற்றன. ‘குருமணி’ என்ற பெயரில் தமிழில் வெளிவந்த பாவாவினது நூலும் இவ்வகையிலேயே அமைந்திருக்கின்றது. விளக்கு நல்லதண்டும், எண்ணெயும், திரியும் பொருந்தக் கொழுத்தப்பட்டால் அது பல்லாயிரம் விளக்குகள் எரிய உதவும் என்றபடி அவருடைய உபதேசங்கள் கடல்கடந்து சென்று பயன் தருகின்றன.

இன்றைய துயரம் மிக்க உலகில், அவரது போதனைகள் இஸ்லாத்தின் முதன்மைக் கருத்துகள் - தூய்மை - பற்றியன. ஆதாம் முதல் நோவா வரை, ஆபிரகாம், மோசஸ், யேசு, முகமது முதலிய நபிமார் (இறை தூதர்) உபதேசித்தவை எல்லாமே மனிதனைத் தூய்மையுறச் செய்து இறைவனுக்குத் தன்னை அர்ப்பணிப்பதையே ஒரே நெறியாகக் கொண்டவை. எல்லா இறைதூதரும் இறைவன் ஒருவரே, அவரை அடைவதே மனிதனுக்கு ஒரேஒரு நோக்கம் என்பதையே மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகின்றனர். அப்பரம் மூலமானது ஒவ்வொரு மனிதனும் மீண்டும் தன்னை வந்து அடைவதை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி இருக்கிறது.

“றாமி சித்திர நூல்” என்ற நூலின் ஆசிரியர், கோல்மன் பார்க்ஸ் எழுதிய குறிப்பில் முகம்மது ரஹீம் பாவா முகையத்தீன் அவர்களின் போதனைகள் அநுபூதி விளக்கத்தோடு கூடிய சூ.பி. இரகசிய இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் உயர் போதனைச்சாரம் ஆகும்: அதாவது, மனிதன் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஞானம் என்ற அகநிலையை அறியக்கூடியவனாக அல்லாவினால் படைக்கப்பட்டவன். அல்லாஹ் அனைத்தையும் படைத்தவர் எல்லாவற்றுக்கும் மூலமானவர் மனிதன் மீண்டும் அவரை அடைவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டவன். உண்மை, சத்தியம் அந்தப் பரம்பொருளே. வந்த இடத்துக்கு மீண்டும் செல்வதே வாழ்வின் ஒரேஒரு குறிக்கோள். இந்த உண்மை பற்றி குருபாவா எண்ணில்லாத நீதிக் கதைகள் (Parables), வினாவிடை விளக்கங்கள், பாடல்கள், கதைகள் மூலம் விளக்கினார். கடவுளை அடைவது ஒன்றே அவரது போதனையின் முதலும் முடிவும்.

றாபி சால்மன் ஸ்க்ராச்சர் - ஷலோமி என்ற ரெம்பின் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கூறுகிறார்: அவர் தமது சொற்களை வாசிக்கும்போது, நமது இருதயம் திறக்கிறது. திடீரென நாம் எமது இல்லம் இறைவனிடம் மட்டுமே என உணர்கிறோம்.’ ஹாவாட் பல்கலைக்கழக ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியை ஆன் மேரி ஸ்கிமெல் கூறுகிறார்: ‘பலர் பாவாவின் சொற்களை வாசித்து இஸ்லாத்தை உண்மையாக விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் தாமே தமக்குள் சாந்தியை - அமைதியை தேடிக் கொள்வார்கள் என நான் நம்புகிறேன்.’ என்கின்றார்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஞானஒளி மாலை:

இவரது முதலாவது தமிழ் நூல் “ஞானஒளி மாலை” இந் நூலின் முதல் பதிப்பு 1946 இல் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 1949, 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் பதிப்புகளாக வெளியிட்டன. இப்போது 2009ல் நாலாம் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளனர். கொழும்பில் புகழ்பெற்ற சூ.பி தாளையான் பாவாவின் அச்சகத்தில் இப்பதிப்பு வந்துள்ளது. இதுவே பாவா அவர்களின் மூல போதனையின் முழு அடக்கமும் உள்ள நூல். இதன் விரிவும், தற்கால உலகின் தேவைகளுக்கு எழுதப்பட்ட விரிவுமே அனைத்து ஆங்கில நூல்களும் என்பது என் கருத்து. ஞானஒளி மாலையைப் பகுத்து, அதன் உள்ளடக்கத்தை ஆய்வுசெய்தால் மஸ்தான் சாகிபு பாடல், தாயுமானவர் பாடல் போன்ற அநுபூதிமான்களின் கருத்துக்களும், நடையும் இதில் விரவிக் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். 1934 முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் “சிவ தொண்டன்” மாத சஞ்சிகை மூலம் வெளிவந்த யோகர் சுவாமிகள் என்ற சமகாலச் சைவ அநுபூதிமானுடைய ‘நற்சிந்தனை’ செய்யுள் நடையும் உள்ளடக்கமும் “ஞானஒளி மாலை”யில் செறிந்து காணப்படுவதை நோக்கலாம். இருவரிடமும் தொடர்பு வைத்திருந்த அன்பர்களும் இருந்தனர். இருவரும் ஒரே ஞான நூல்களில் இளமையில் பரிசயம் பெற்றிருந்தனர் என்று கூற முடியும். கொழும்பில் பிரபலமாய் அக்காலத்தில் விளங்கிய தாளையான் பாவா மற்றும் தாயுமானவர், மாணிக்கவாசகர் என்போர் அருளிய பாடல்கள், திருமந்திரம், கைவல்ய நவந்தம் போன்ற நூல்களை ஒட்டியே தமது போதனைகளை நடத்தினார். தாளையன் பாவாவின் இஸ்லாமிய சீடர் சிவபுராணம் அச்சடித்து ஆயிரக்கணக்கில் வழங்கினார். உலக வரலாற்றில் சமகாலத்தில் ஒரே மாதிரியான போதனைகள் பலர் வாயிலாக வருவதைப் பல துறைகளிலும் கண்டுள்ளோம். உதாரணமாக

ஓதி யுணர்ந்தறிந்தும் உண்மையுணர்ந்தும்
சாதி கெட்டுப் போனாயடி கிளியே
சமயங் கடந்தாயடி கிளியே’ (பாவா)

அண்ணல் ரகுமானை அகத்தில் அறிந்தவர்களுக்கு
இன்பம் பெருகுமடி கிளியே
துன்பம் தொலையுமடி கிளியே (பாவா)

“தேவர் சிறை மீட்ட
செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி – கிளியே
கவலையெல்லாம் போகுமடி” (யோகர் சுவாமிகள்) என்று கிளியே என விழித்துப் பாடுவதைக் காணலாம்.

குருபாவா சமயம் கடந்த சமரச நெறியாளரானாலும், அல்லாஹ்வை அதி உயர் பரம்பொருளாகப் போற்றுகின்றார். அல்லாஹ் என்னும் அதி உயர் பரம் பொருளோடு எம்மை ஒப்பிட்டுப் பேச முடியாது. நாம் பிரபஞ்சத்தில் சிறு எறும்புக்குச் சமமானவர்கள். அவரது ஞானஒளிமாலையின் முதற்பாடலில் அருமறைப் பொருளான அல்லாஹுத்தலாவின் அருளால் எனத் தொடங்கி அல்லாஹ்வைப் பாடுவது எளிதோ என விழிக்கின்றது.

அருமறைப் பொருளான அல்லஹுத்தலாவின்
அருளால் என் ஹல்பினில்
வருமோ பொருள் பொதிந்துற்ற கவி; வந்தகவி
வரகவி என்று அறியேன்
உருவிற் கறுத்தவன் ஊருக்கடொறும் சென்று
உரைக்குமுரை தெரியாதவூன்
திருவிற்பொருந்தியே அருளிற் சிறந்த வொண்
தெய்வ வழிபாடல் எளிதோ?

நபிகள் பெருமானை “நேசித்து வந்த நபி தன்னுள் நிகரில்லா நேசர் முஹம் மதை விசுவசித்து’ எனக் குறிப்பிடுதல் காணலாம். தூயவனான இறைவன் முஹையதீனே அவனன்றித் தஞ்சம் பிறிதில்லை. இறைவன் உயிர்களின் அச்சத்தை நீக்கி ஆளவல்லவன். அகங்காரத்துடனும் மாயையுடனும் கூடிய ஆன்மாவை ஆட்கொள்ள வல்லவன்.” சைவசித்தாந்தம் ஆணவத்தோடு கூடிய ஆன்மாவின மலத்தை நீக்கி ஆட்கொள்ளவல்லவன் இறைவன் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. சைவசித்தாந்த மரபில் குருவுக்கு வழங்கும் அதே முக்கியத்துவத்தை இங்கும் வழங்குவதைக் காணலாம். விநாயகப் பெருமானைப் பிரணவ சொருபி எனக் குறிப்பிடுவர். பிரணவத்தின் பொருள் என்ன என்பதற்கான விளக்கம் சிவபெருமானும், முருகனுமே என ஸ்கந்த புராணம் கூறுகின்றது. பாவா அல்லாஹ்வைப் பிரணவ சொருபி என்றும் அவனே குரு என்றும் குறிப்பிடுதல் காணலாம்.

அப்பனே அறு கோணத் துச்சி மேல்
பிரணவமே தன்னுருவா யமர்ந்த ரூபி
செப்பரிய ஞான வெளிச் செல்வாவுந்தன்
எழிலான வருள் சுரந்தென் னிருளை நீக்கி
ஒப்பரிய வருட்குருவாயடியனேனை
உய்விப்பான் தடுத்தாண்டாய் உணர்விலேன் செய்
தப்பித மெல்லாம் பொறுப்பாய் முஹையதீனே
தஞ்சமவே நிலையுனது சரணந்தானே (குரு பாவா)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

திருஞானசம்பந்தர் அப்பர் முதலியோரின் பாடல்களில் பாடற்பயன் கூறப்பட்டுள்ளது போலப் பாவாவின் பாடல்களில் சிலவற்றிற்குப் பாடற்பயன் கூறப்பட்டுள்ளது. “இந்த முஸ்ஸலவாததை இதயசுத்தியுடன் தினம் தவறாது ஓதி வருவார்களானால், தெய்வீகத் தன்மையும் வியாபார விருத்தியும் எடுவான் படுவானிலுள்ள று.மத்தான வஸ்துவங் கிடைக்கும். பகைவனும் பணிவான் ஏவல் முதலியன அணுகாது அல்லாஹ் ஹுத்தலநாயன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் எப்போதும் நன்மை தருவது நிச்சயம். எனக் குறிப்பிடுதல் காணலாம்.

சைவசித்தாந்தத்தில் ஆணவத்தின் செயல்கள் நான் எனது என்ற அகங்காரத்தை ஏற்படுத்துவது மனிதர்களின் துன்பத்திற்கு ஏதுவானது. ஆன்மா ஆணவத்தோடு அத்துவிதமாக இருந்த நிலை நீங்கி இறைவனுடன் அத்துவிதமாதல் வேண்டும்.

“ஆணவத்தோடு அத்துவிதமானபடி மெய்ஞ்ஞானத் தானுவினோடு அத்துவிதமாகும் நாள் என்னாளோ” எனத் தாயுமானவர் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

“நான் என்ற அகங்காரம் தன்னை வருத்த
எனதென்ற மமகாரம் என்னையறுத்த
எனதுன தென்ற விரு தன்மையேகினால்
ஏகாந்தம் எங்கள் நிலை இல்லாது” (பாவா)

இறைவன் எங்குமாய் இருப்பவன் அவன் எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்திருக்கின்றான். என்பதைப் பட்டினத்தார் “எங்கும் தேடிக் காணாத இறைவனை என்னுள் கண்டுகொண்டேன்” என்கின்றார். “உள்ளத்து ஒருவனை உள்ளூறு சோதியை” எனத் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது.

“ஆதி பர பரனே ஆலம் படைத்தவனே
சோதி ரகுமானே சொற்கடங்காதவனே
நீதிபெரியவனே நினைவுக்குள்ளானவனே
எங்கும் நிறைந்தவனே என்னுக்குள் உள்ளவனே” (பாவா பாடல்)

ஆதிபர பரனான இறைவன் எனக்குள் இருக்கின்றார் என்கின்றார் பாவா. திருக்குர்ஆனிலும் இவ்வகையான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. “மனிதனின் குரல்வளை நரம்பைவிட நாம் மனிதனுக்கு அண்மையில் இருக்கின்றோம்.” “உன்னைவிட நாம் அவனுக்கு அண்மையில் இருக்கின்றோம். நீ அதைக் காண்பாய் அல்லை” கிழக்கும் மேற்கும் கடவுளுக்கே உரியன. நீ எங்கு திரும்பினாலும் அங்கு கடவுள் இருக்கின்றார். ஏனெனில் கடவுள் எல்லாவற்றிலும் இருப்பவர், எல்லாம் உணர்ந்தவர். கடவுள் யாவற்றையும் உள் அடக்கியிருப்பவர், நீ எங்கிருந்தாலும் அங்கிருப்பவர். அவரே முதல், அவரே கடைசியானவர், அவரே வெளியிருப்பவர், அவரே உள் இருப்பவர், எல்லாம் அறிபவர். என்றவாறான கருத்துகள் எடுத்துக் காட்டத்தக்கன.

சைவசித்தாந்தத்தில் படைத்தல், காத்தல் முதலிய பஞ்சகிருத்தியத்தைச் செய்பவர் சிவபெருமான். அவரின் நடராஜ தாண்டவம் இதை உணர்த்துகின்றது. இதுபற்றிய விளக்கத்தை உண்மை விளக்கம் முதலிய நூல்களில் காணலாம். நடராஜ வடிவம் சைவசித்தாந்தத்தின் முக்கிய மந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரத்துடன் தொடர்புடையது. பஞ்சாட்சரம் அகரம், உகரம், மகரம் முதலிய பிரணவத்துடன் தொடர்புடையது. இக்கருத்தை எல்லாம் இணைத்து பாவா அவர்கள் பாடியுள்ளார். பாடலின் இறுதியில் “நடம்புரியும் முறையதீனே” எனக்குறிப்பிடுதல் சுட்டத்தக்கது. அகங்காரமாகிய இயல்பை மிதிப்பது போல நடராஜரின் அடியின் கீழ் முயல்கள் இருப்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

குருபாவாவின் சைவசித்தாந்தப் போதனைகள்:

குருபாவா ஆதாம் ஏவானைச் சிவனும் சக்தியுமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். முருகனைப் பேரறிவாளன் என்கின்றார். “ஆறுமுகத்துக்கும் ஒவ்வொரு பிரிவுண்டு முலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணியூரகம், அனாஹதம், விசுத்தி, ஆஞ்சை இந்த ஆறும் ஆறு முகமென்ப பெயர் துலங்கும். இந்த ஆறுக்கும் இன்னும் வேறு பெயர் உண்டு. காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என்றும் இந்த ஆறுக்கும் வேறு பெயர் உண்டு (காமம், குரோதம் முதலியவற்றை நீக்குபவர்) இன்னும் அநேக பெயர்கள் வைத்து உலாவும். இந்த ஆற்றிவுகளும் தான் ஆறுமுகம் என்று கந்தனுக்கு ஒரு உருவத்தை வைத்துச் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றனர். ஆனால் ஆற்றிவிற்கு அப்பாற்பட்டதை இச் சித்திரத்தின் சொருபத்திற்குள்ளாக்கி தெருவிலும், வீதியிலும், கோவிலிலும், மரத்திலும், செம்பிலும், கல்லிலும், ஈயத்திலும், தங்கத்திலும், பொன்னிலும் சித்திர உருவமாக்கி அதற்கு ஆறுமுகத்தையும் வைத்து விடுகின்றனர். அது தான் ஆறுமுகம் என்றும், இன்னும் அநேக பெயர்களும் கொடுத்து விடுகின்றனர். ஆனால் மகனே இது அபசாரப் பெருங்குற்றம். அறிவு வந்தால் தெளிவு வரும் அதன் பின் உணர்ந்து கொள்வீர். மேலும் அவனை ஆற்றிவுகளாக அறிய உமக்குத் தெளிவுண்டு அதற்கு ஆறுமுகம் ஒவ்வொரு அறிவுகளுக்கும் ஒவ்வொரு முகம் தோன்றுகின்றது.” பாவாவின் இவ்விளக்கம் சைவசித்தாந்தக் கருத்துடன் மாறுபட்டது போல் தோன்றினாலும் உருவத்தை வழிபடும் ஒருவர் அருவருவத்தையும், அருவத்தையும் அது கடந்த நிலையில் உள்ள சொருபத்தையும் வழிபடத்தக்க பக்குவ நிலைக்குத் தன்னை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.

பாவாவின் நூல் ஒன்று மரணத்துக்குப் பின் கல்லறையில் வினாவப்படும் வினாக்களுக்கு எப்படி விடை அளிப்பது என்பதை விளக்குகிறது. அத்துடன் உயிர் வாழும்போது, சாவு நிச்சயம் என்பதை

உணர்ந்து, அதை எதிர்கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு எம் இவ்வுலக வாழ்வைத் தயார்ப்படுத்த வேண்டும், என்று விளக்குகிறார். அத்துடன், சூ.பி எண்ணக்கருவுள் ஒன்றாகிய “இறப்பதற்கு முன் இறப்பு” என்பதையும் விளக்குகிறார். இதன்படி ‘நான்’ என்ற அகங்காரம், இருள், பற்று ஆகியவை விழ்ந்து ஒழிகின்றன. அதனால் இறை ஒளியில் மட்டுமே ஒருவர் வாழ்கிறார். இது, ‘வித்தாரமும் கடம்பும் வேண்டாம் மடநெஞ்சே, செத்தாரைப் போலே திரி’ என்ற பட்டினத்தார் பாடலை நினைவூட்டும். மணிவாசகர். ‘நான் செத்தவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ’ என்கின்றார். “இவ்வுலகில் இருந்துகொண்டே, அதனுடன் ஓட்டாது ஒழுதல்” “In the world but not of the world” என்று கர்தினால் நிபுமன் கூறியதும் இதுவே. “ஓடும் புளியம் பழமும் போல, “தாமரை இலையில் தண்ணீர் போல” என்பர் சைவ சித்தாந்திகள். பாவா முகைதீன் நாம் எல்லோரும் அந்த நிலை அடைந்து இறைவனுடன் ஒன்றித்து அவரது மேலான குணங்களை ஏற்று அவருள் அமிழ்ந்தி வாழவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றார்.

இஸ்லாமிய சமயமும் சூ.பிசமும்:

இஸ்லாமிய சமய மெளலவி ஒருவரிடம் சூ.பிச மார்க்கம் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அவர் என்னிடம் கூறினார் சூ.பிசம் ஒரு மார்க்கம் அன்று மார்க்கம் என்றால் ஒன்றே ஒன்று தான் அது தான் இஸ்லாமிய மார்க்கம் என்றார். சூ.பித்துவ இயக்கம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துமாறு கூறினார். இஸ்லாத்தின் பிரதான போதனைப் பொருளாகிய திருக்குர் ஆனையும். முகமது நபிகள் பெருமானின் சொல், செயல், அங்கிகாரம் என்ற மூன்றினையும் உள்ளடக்கிய கத்சையும் மீறி நடப்பதை ஒரு உண்மையான இஸ்லாமியன் விரும்பாதிருக்கலாம். ஆனால் உலகியல் வாழ்வில் வறுமையினாலோ அல்லது பிரச்சினைகளினாலோ பெருந்துன்பம் அடைந்திருப்பவருக்கு, உலகியல் வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்பவருக்கு சூ.பித்துவ இயக்கம் மன ஆறுதலை அளிக்கலாம். சைவசித்தாந்த சமயமும் வேதாகம மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பட்டாலும் ஞானநெறியில் நிற்பவருக்கு எந்தவிதமான சடங்காசாரமும், சமயக்கட்டுக்கோப்பும் தேவையில்லை என்கின்றது. இதனைச் சிவஞான சித்தியார்.

ஞாலமதில் ஞானநிடை உடையோருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதென்றில்லைச்
சீலமில்லைத் தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சித்தமலமில்லைச்
கோலமில்லைப் புலனில்லைப் கரணமில்லைக்
குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமுமில்லைப்
பாலருடன் உண்மத்தர் பாசசர்குணம் மருவிப்
பாடலினோடு ஆடலிவை பயின்றினும் பயில்வர்

எனக் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். சைவசித்தாந்தத்தில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பாதங்கள் காணப்படுவது போல சூ.பிசத்திலும் நான்கு வகையான படிநிலைகள் கூறப்படுகின்றது. அவை தர்க்கா, சறீஅத், ஹரீஹத், ம.றிபத் எனபன. ம.றிபத் என்னும் இறுதிப் படிநிலையில் உயர்ந்தவர் இஸ்லாமிய சமயம் விதிக்கும் ஐந்து நேரத் தொழுகை, நோன்பு போன்றவற்றைக் கடைப்பிடிக்கத் தேவையில்லை. மேலும் தியானம் போன்றவற்றினால் உயர் நிலை அடைவது, வருவது உரைப்பது போன்ற நிலைகள் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. சூ.பிச தியான முறை சைவசித்தாந்த யோகமுறையுடன் பெரிதும் தொடர்புபட்டது. பாவாவின் போதனைகளில் ஆறாதாரம் பற்றிய விடயங்கள் முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றது. இஸ்லாமியர் வழிபடும் முறை யோக முறையுடன் தொடர்புடையது என்பர் பாவா. ஹடகயோகம், பலவகை ஆசனம், பிராணாயாமம் மற்றும் யோகமென்று ஆங்கிலக் கல்வி கற்றோர் கருதுகின்றனர். தியான யோகம், சிவயோகம், நிடை என்பன உயர்நிலை யோகங்களாம்.

சூ.பி மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுகின்ற மக்கள் ஓர் மன அமைதிக்கும், பிரச்சினைகள் போன்றவை வராதிருக்கவும், பிரச்சினைகளில் இருந்து தப்புவதற்கும், குறித்த நிலையங்களுக்கு வருவதால் தங்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டுதல் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் வருகின்றனர். ஒரு சிலர் உண்மையான ஞானத்தை அடையவேண்டும் என்ற பெருவிருப்பினால் வருகின்றனர். சிலர் மார்க்கத்தைப் போதிக்கின்ற ஞானிகளின் நல் ஆசி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் சூ.பிச நிலையங்களுக்கு வருகின்றனர். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் முஸ்லிம்கள் இருந்த காலத்தில் பெருமளவான மக்கள் பாங்சால் வீதியில் உள்ள குருபாவநிலையத்துக்கு வந்து சென்றனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இன்று பெருமளவான சைவர்களே சென்று வருகின்றனர். கொழும்பில் அமைந்துள்ள நிலையங்களுக்கு இன்றும் பல முஸ்லிம்கள் வந்து செல்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. குருபாவாவின் சீடர்களாகப் பல முஸ்லிம்கள் இருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சூ.பித்துவக் கொள்கை சில இடங்களில் இஸ்லாத்தின் பிரதான போதனைக் கிடையில் முரண்படுவது போலத் தோன்றுகின்றது. திருக் குர் ஆனில்,

“அறிந்து கொள்வீராக களங்கமற்ற மார்க்க (வழிபாடு யாவும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியது இன்னும் அவனையன்றி பாதுகாவலரை எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் “அவர்கள் எங்களை அல்லாஹ்வின் அருகே சமீபமாகக் கொண்டு செல்வார்கள் என்பதற்காகவே யன்றி நாங்கள் அவர்களை வணங்கவில்லை (என்கின்றனர்). அவர்கள் எதில் வேறுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதைப்பற்றி நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்களுக்கிடையே தீர்ப்பளிப்பான்: பொய்யனாக நிராகரித்துக் கொண்டிருப்பவனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்த மாட்டான். எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

சூ.பிசத்தில் உள்ள தர்க்கா வழிபாடு, அடக்கத்தல வழிபாடு, ஐயாரத் அனைத்துமே இறைவனுக்கு இணைவைக்கும் செயலே அதை எவர் செய்யவும் இஸ்லாத்தில் இடமில்லை. ஆயினும் இலங்கையில் உள்ள சூ.பித்துவ இயக்கங்கள் அவ்வரம்பை பெருமளவு மீறாது செல்வதைக் காணலாம்.

1. ஏகத்துவம் என்பது லாயிலாஹா இல்லல்லாஹு முகத்தமதுர் ருஸூலுல்லாஹ் - இஸ்லாமிய அடிப்படைச்சிந்தனையான வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ் என்ற கலிமாவாகும். இதிலிருந்து மாறுபட்டு வணக்கத்திற்குரியவர் ஒலியுல்லா (சமாதியில் அடக்கப்பட்டிருக்கும் ஞானி) என்று எவரும் ஈமான் கொள்வதில்லை.
2. இறைவனை வணங்குதல் என்பது ஐந்து வேளையும் தொழும் கடைமையில் இருந்த எழுவதாகும். இணைவைத்தலின் அடிப்படையில் எவரும் அவுலியாக்களை ஐந்து வேளையும் தொழுது வணங்குவதில்லை. மாறாகத் தர்க்கார்களுக்குப் பக்கத்திலே அமைக்கப்பட்ட பள்ளி வாசல்களில் தான் இறைவனுக்காக தொழுகையை நடத்துகின்றனர். தர்க்காக்கள் - பள்ளிவாசல்கள் இரண்டையும் தெளிவாகப் பிரித்தே வைத்துள்ளனர்.

குருபாவா தன்னுடைய போதனையில் இவ் விடயங்களை அதிகம் வலியுறுத்துகின்றார். “அல்லாஹுத்த ஆலாவை வழிபடுவதென்பது அவனை அறிந்து பயந்து அவனுடைய ஏவலுக்கு வழிபட்டுத் தலையைச் சாய்த்து, விசுவாசம் வைத்து விரும்பி அசைவற்று வணங்குகிறதும், அவன் விலக்கியவற்றைத் தவிர்ந்தும் செய்யாது விடுவதுமாக இருக்கும். இன்னும் முஹமது நபி ஸல் அவர்களை வழிபடுவதென்பது அவர்களையே தெரிந்து விருப்பம் கொண்டு விருப்பற்று விசுவாசம் வைத்து அவர்களின் சொற்கள் செயல்கள் உள்நங்கம், வெளிரங்கம் இவைகளைத் தெரிந்து நடப்பதாக இருக்கும். இன்னும் உயர்ச்சியான ஜெயம் பெற்ற மாறாத சிறப்புக்களைப் பெற்று சலுகை சிபார்சுகளை அடைந்து, அளவில்லாத இன்ப சுகங்களை அனுபவித்து அல்லாஹாவுடைய புகழையும் மகாதியாக கிருபையையும் திருக்கண் காட்சியையும் பெற்றுக் காலாகாலமும் நீங்காத யோகாம்ச செல்வத்தை அடைவதாக இருக்கும் ஆகையால் எனது நேசர்களே உற்றுணர்ந்து, ஆராய்ச்சி செய்து பாருங்கள், ஒருவன் அப்பேற்பட்ட யோகாம்ச செல்வத்தில் பிறப்பதே அரிது அப்படியிருந்தும் தன்னுடைய கையில் கிடைக்கும் பற்றுப்போகாத யோகாமிச செல்வத்தை அல்லாஹுத் ஆலாவையும் முகமது நபி அவர்களையும் வழிபடாமல் மார்க்க விரோதம் கொண்டு தானே இழந்து விடுவான் மதியில் அழுந்துபவன் ஆக இருப்பதனால் கெடுதியான விஷயங்களை விட்டு அல்லாஹுத்தலாவையும் முகமது நபி ஸல் அவர்களையும் வழிபட்டு மார்க்ப பிரகாரம் நடந்து வணங்கி பெருமையாகிய பலாபலன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நிறைவுரை:

இஸ்லாமிய சூ.பிசமும் சைவசித்தாந்தமும் என்ற இந்த ஒப்பியல் ஆய்வு, இலங்கையில் உள்ள சூ.பிச மார்க்கம் பற்றிய விடயங்களை ஓரளவு தொட்டுக் காட்டுகின்றது. சைவசித்தாந்தம் பற்றிய ஆய்வுகள் பெருமளவு வந்துள்ளமையால் சூ.பிசத்துடன் ஒத்துப் போகின்ற இடங்களை மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். சூ.பி ஞானிகளின் போதனைகளின் சாரம் இறைவனை அடைதல் என்ற ஒரே அம்சத்தைச் தொட்டுச் செல்வதனால், யாழ்ப்பாணத்தில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்த குருபாவாவின் போதனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சூ.பிசம் பற்றி விளக்கியுள்ளேன். சூ.பி நெறியாளர்கள் சமயம் கடந்த சமரசஞானியர்களாக விளங்கினர். எனவே குறித்த ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று இவர்களை முழுமையாகக் கூறிவிட முடியாது. எனினும் பெரும்பாலான சூ.பி நெறியாளர்கள் பிறப்பினாலும், போதனைகளினாலும் முஸ்லிம்களாவே இருந்தள்ளனர். இஸ்லாம், சமயம் சார் கட்டுக் கோப்பிற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதனால் சூ.பிப் போதனைகள் அதனுடன் பெரிதும் முரண்படுகின்றன. சைவசித்தாந்தம் சமயக்கட்டுக் கோப்பினையும், அதேநேரம் சமயம் கடந்த நிலைபற்றியும் வலியுறுத்திக் கூறுவதனால் சூ.பிப் போதனை பெருமளவு ஒத்துப் போகின்றது. சூ.பிசம் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் அதைப் பின்பற்றுபவர்கள் எல்லோரிடமும், அதை எதிர்ப்பவர்களிடமும் இல்லாமையால் முரண்பாடுகள் மேலும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. சூ.பிசம் பற்றிய ஆய்வுகளை மேலும் அதிகரிப்பதனாலும், சூ.பி மார்க்கத்தைப் போதிக்கின்ற நிலையங்கள் மக்களுக்குத் தெளிவான விளக்கத்தை அளிக்கக் கூடிய வகையில் செயற்படுவதனாலும் இம் மார்க்கம் பற்றிய விடயத்தில் மேலும் தெளிவைப் பெற்றுக் கொண்டு முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்கப் பெருமளவு உதவும் என நம்பலாம்.

உதவிய நூல்கள்:

1. சேக் முகையுதீன் குருபாவா சுவாமிகள், (2009), **ஞான ஒளி மாலை**, தாளையான அச்சகம், கொழும்பு.
2. சேக் முகையுதீன் குருபாவா சுவாமிகள், **குருமணி**, தாளையான அச்சகம், கொழும்பு.
3. Sirdar Iqbal Ali Shar, (1979), **Islamic Sufism**, Darah-1 Adabiya T -1, Delli.
4. ராகுல் சாங்கிருத்யாயன், (1985), **இஸ்லாமியத் தத்துவ இயல்**, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை.
5. சிவயோக சுவாமிகள், (1997), **நற்சிந்தனை**, சிவத்தொண்டன் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.
6. Haridas, Bhattacharyya, (1956), **The Cultural Heritage of india**, Vol. IV, The Ramakrishna Mission, Institute of Culture, Calcutta.
7. அலி எருசினியர், (2003), **இஸ்லாத்தின் பிரச்சினைகள் ஒரு மறுபார்வை**, அடையாளம், சென்னை.
8. இராதகிருஷ்ணன் (பதிப்பாசிரியர்), **கீழைமேலை நாடுகளின் மெய்ப்பொருளியல் வரலாறு**, தொகுதி I, II, 1970.
9. சபாநாதன், குல., **நல்லூர் கந்தசுவாமி**, குமரன்புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2007.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

10. செவ்விகள்

11. செல்வி T. பொன்னம்பலம் 09.09.2009இ யாழ்ப்பாணம்.
12. A.R.M. ரிஷ்வான் (மௌலவி) 15.09.2009, ஏறாவூர்.
13. ஆ. சபாரத்தினம், 18.09.2009, யாழ்ப்பாணம்.

பின்னிணைப்பு

1. குருபாவா



2. யாழ்ப்பாணம் பாங்ஷால் வீதியில் குருபாவாவின் நினைவாக வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்கள்



3. இஸ்லாமிய குஃபித் தத்துவத்தை விளக்கும் குருபாவாவின் பட வரைபுகள்





ஊர்காவந்துறை சாட்டிக் கடற்கரையோரத்தில் உள்ள தர்க்கா



மருதமுனை அல்ஹாஜ் ஆ.மு ஷரிபுத்தீன் புலவரின் புதாகுஷ்ஷாம் உரைத்திறன் - ஓர் ஆய்வு நோக்கு

சஸ்வரநாதபிள்ளை குமரன், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ் உரை மரபு:

தமிழ் உரைமரபு மிக நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்டது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இலக்கணங்களுக்கும் இலக்கிய நூல்களுக்கும் தத்துவ நூல்களுக்கும் அறிஞர்கள் உரை எழுதி வந்துள்ளனர். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் எல்லோருக்கும் விளங்கத்தக்க வகையில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் மொழி, பண்பாட்டு மாற்றங்கள் அல்லது வளர்ச்சிகளின் பின்புலத்தில், பிற்பட்ட காலங்களில் வாழ்வோருக்குப் புரிந்து கொள்ள முடியாது போவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் உள். இந்நிலையில் மூலநூல் கருத்துக்களை முறைப்படி புரிந்து கொள்வதற்கு வசதியாக உரைகள் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன.

தமிழ் உரை மரபுக்குத் தமிழகத்திற்கு நிகராக ஈழமும் தனது பங்களிப்பினையாற்றி வந்துள்ளது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் தமிழகத்திலிருந்து ஈழத்துக்கு வந்து தமிழ்ப் பணியாற்றிய கூழங்கைத் தம்பிரானுடன் தொடங்கும் ஈழத்து உரைமரபின் வேகமும், வீச்சும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரையிலும் கனதியாக இருந்ததை ஆய்வுகள் சுட்டுகின்றன. தமிழகத்தைப் போலவே இலக்கியங்கள், இலக்கண நூல்கள், தத்துவ சால்திரங்கள் முதலானவற்றுக்கு ஈழத்தில் உரைகள் எழுதப்பட்டு வந்ததைக் காணலாம். கல்வித் தேவையும், புராணபுனை மரபின் செல்வாக்கும், பழைய இலக்கியங்களை, இலக்கண நூல்களைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் எனும் ஆர்வமிகுதியும், அச்சு இயந்திரங்களின் அறிமுகமும், ஆங்கிலக் கல்வி தந்த புத்தாக்கமும் ஈழத்தறிஞர்களை இம்முயற்சிகளில் ஈடுபடத்தூண்டிற்று¹. எளிமை, நுணுக்கம், நயச்சிறப்பு, இலக்கணமுடிபு காணுந்திறன், நேர்த்தியான அச்சுப்பதிப்பு, குறியீட்டுப் பயன்பாடு முதலான தனித்துவமான பண்புகளை கணிசமான அளவு அடையாளங்காட்டக் கூடிய வகையில் ஈழத்துரைகள் எழுதப்பட்டன. இத்தனித்துவங்கள் ஈழத்துரைகளில் காணப்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் ஈழத்துரையாசிரியர்கள் பலர் அச்சு உரிமையாளர்களாகவும், நிறுவன ரீதியான பாடசாலைகளுடன் தொடர்புபட்டவர்களாகவும் காணப்பட்டமையாகும்.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் உரைகளும்:

தமிழ் உரை வளர்ச்சியில் இஸ்லாமியர்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கதாக அமைந்தது. இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் தமிழிலும் அறபுத் தமிழிலுமாக எழுதத் தொடங்கிய சில காலங்களுக்குள்ளாகவே இஸ்லாமிய உரைகளும் தோன்றத் தொடங்கிவிட்டன. இவ்வுரைகளை மூன்று வகைப்படுத்தி நோக்க முடியும்.

- i) இஸ்லாமிய இலக்கியம் ஒன்றினைப் பிரசித்தப்படுத்தும், அல்லது ஜனரஞ்சகப்படுத்தும் நோக்குடன் எழுதப்பட்ட உரைகள் ஒருவகையானவை. புதாகுஷ்ஷாம் காவியத்தைப் பாடிய சேகுனாப் புலவரே அதனை ஊர்ஊராகத் திரிந்து பாடி உரை விரித்து வந்ததை இதற்கு வகைமாதிரியாகக் குறிப்பிடலாம்².
- ii) இலக்கியங்கள் விபரிக்கும் பண்பாட்டுப் பின்னணி, கதைக்களம், கதைப்பொருள் என்பன அந்நியப்பட்டவிடத்து அதனைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் எழுந்த உரைகளை மற்றொரு பிரிவுக்குள் அடக்கலாம்.
- iii) இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பாடப்புத்தகங்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட வேளையில் மாணவர்களின் நலன் கருதி உருவாக்கப்பட்ட உரைகள் மற்றொரு வகை சார்ந்தவை.

ஓட்டுமொத்தத்தில் இவ்வுரைகளின் நோக்கம் இலக்கியத்தினை எளிமைப்படுத்தல், ஜனரஞ்சகப்படுத்தல், பண்பாட்டு பகைப்புல அல்லது கதைக்கள விபரிப்பினைத் தருதல், இஸ்லாத்தின் மீதான பற்றினை வளர்த்தல், பாடநோக்கில் மாணவருக்கு வழிகாட்டுதல் என்றவகையில் அமைந்தன.

ஷரிபுத்தீன் புலவர்:

ஷரிபுத்தீன் புலவர் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள மருதமுனையைச் சேர்ந்தவர். இலங்கையின் கல்வித் துறையிலும், கல்வி நிர்வாகத் துறையிலும் பல முக்கிய பதவிகளை வகித்து வந்தவர். இலக்கண, இலக்கியங்களை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வேலுப்பிள்ளை ஆசிரியர், காரைத்து வைரமுத்து ஆசிரியர், சவாமி விபுலானந்தர் போன்ற ஆசிரியர்களிடமிருந்து விரும்பிக் கற்றதோடு மட்டும் அமையாது, தனது சொந்த முயற்சியாலும் பல இலக்கியங்களைத் தேடிப் படித்திருந்தார். நூல்களைக் கற்றல், புலமையாளர்களுடன் உரையாடுதல், இலக்கிய விடயங்களை விவாதித்தல் என்ற வகையில் தன் ஆளுமையை இவர் வளர்த்திருந்ததைக் காண்கின்றோம். ஷரிபுத்தீன் புலவரின் புலமையாற்றலை அவர் எழுதிய கவிதைகளும், உரைகளும், கட்டுரைகளும் தெளிவாக இனங்காட்டுகின்றன. இதுவரை அவரது பதினொரு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை அவரது பல்துறை சார்ந்த அறிவின் விகசிப்புக்கு மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைவதைக் காணலாம். (பின்னிணைப்பு 01)

மேற்போந்தவற்றுள் அவருக்கெனத் தனிக்கவனிப்பைப் பெற்றுத் தந்தவை அவரது உரை முயற்சிகளாகும். சீறாப்புராணம் பதுறுப்படல உரை பாடநோக்குடன் எழுதப்பட்டதொன்றாக அமைய புதாகுஷ்ஷாம் பாறாக்கிய்யா காண்ட உரை பாடநோக்கற்ற நிலையில் எழுதப்பட்ட ஒரு

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

முழுமையான உரையாக அமைகின்றது. புதாகுஷ்ஷாம், பாறாக்கிய்யா காண்டத்தில் உள்ள படலங்களின் கதைச் சுருக்கங்களைத் திரட்டி, மெருகுபடுத்தி, க.பொ.த மாணவர்களின் வசதி கருதி வெளியிடப்பட்டதே புதாகுஷ்ஷாம் காவிய உரைநூல் (வசன காவியம்) ஆகும். இவற்றுள் சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்க முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றதும், புலவரின் பாரிய முயற்சியும், அவருக்கு இஸ்லாமிய உலகிலும் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் தனிக் கவனிப்பைப் பெற்றுத் தருவதாக அமைந்ததும் புதாகுஷ்ஷாம் பாறாக்கிய்யா காண்ட உரை முயற்சியே எனலாம்.

புதாகுஷ்ஷாம்:

தமிழ் இலக்கிய உலகிலே 'புதாகுஷ்ஷாம்' காவியம் தனித்துவமானதோர் இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது. சேகுனாப் புலவர் என அழைக்கப்படும் காயல்பட்டினம் செய்கப்துல் காதீர் நெயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர் இதனை 1821ஆம் ஆண்டு எழுதி அரங்கேற்றினார். சேகுனாப் புலவரின் நான்காவது காவியமாக இது விளங்கினும் செய்யுள்களின் எண்ணிக்கை, காவிய நடையின் சிறப்பு, பாடல்களின் பண்புநலன் ஆகியற்றைக் கருத்தில் கொண்டு அவரின் படைப்புக்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானதாக வைத்துப் போற்றப்படுகின்றது.

புதாகுஷ்ஷாம் எனும் தொடருக்கு 'ஷாம் நாட்டு வெற்றிகள்' அல்லது 'ஷாம் நாட்டை வென்று கைப்பற்றிக் கொள்ளல்' எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது³. ஷாம் நாடு அரபு நாட்டின் வடதிசையில் அமைந்திருந்தது. உரோமப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்த அந்நாட்டின் இக்காலப் பெயர் சிரியா என்பதாகும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலும் செய்யிதினா அபுபக்கர் (றலி) அவர்களின் ஆட்சியிலும் செய்யிதினா உமறிப்பினு கத்தாப் (றலி) அவர்களின் கலீபாப் பதவிக் காலத்திலும் ஷாம் நாடு வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையே புதாகுஷ்ஷாம் காவியம் விபரித்துள்ளது. 'ஆல் வாக்கிதி' என அழைக்கப்படும் 'அபு அப்துல்லாஹ் முகம்மது பின் உமர்' என்பவர் அரபு மொழியில் இயற்றிய 'புதாகுஷ்ஷாம்' எனும் நூலே சேகுனாப் புலவரின் இந்தத் தமிழ்க் காவியத்திற்கு முதலூலாக அமைந்தள்ளது.

புதாகுஷ்ஷாம் காவியக் கட்டமைப்பும் உரை முயற்சியும்:

புதாகுஷ்ஷாம் காவியம் முகம்மதிய்யா, சித்தீக்கிய்யா, பாறாக்கிய்யா என 3 காண்டங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு காண்டத்திலும் அமைந்து வரும் படலங்களின் எண்ணிக்கை, விருத்தங்களின் எண்ணிக்கை, பாடப்படும் பொருள் என்பன பின்னிணைப்பில் காட்டப்பட்டுள்ளன. (பின்னிணைப்பு 02)

இவற்றுள் மூன்றாவதாக அமைந்த பாறாக்கிய்யா காண்டத்தின் 37 படலங்களிலுமுள்ள 4074 பாடல்களுக்குமே ஷரிபுத்தீன் புலவர் உரைகண்டார். புதாகுஷ்ஷாம் ஏனைய பகுதிகள் சிலவற்றிற்கு மருதமுனை 'அப்துல் காதீர்' உரை எழுதியிருந்தார் என அறியமுடிகின்றது. ஷரிபுத்தீன் புலவர் பாறாக்கிய்யா காண்டத்துக்கு எழுதிய உரையே சதாவதானி செய்குத்தம்பிப் பாவலர் சீராப்பராணத்துக்கு எழுதிய பொழிப்புரையை அடுத்து இஸ்லாமிய காவியம் ஒன்றுக்கு எழுதப்பட்ட உரை என்பது மனங்கொள்ள வேண்டியதொரு விடயமாகும்.

ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன் புலவர் நான்கு பகுதிகளாக பாறாக்கிய்யா காண்டத்துக்கு உரை எழுதியிருந்தார். இவை அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் மகாநாட்டினை ஒட்டி (1979) அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டன.

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்:

புதாகுஷ்ஷாம் பாறாக்கிய்யா காண்டத்திற்கு ஷரிபுத்தீன் புலவர் பதினேழு வரிகளைக் கொண்ட நேரிசை ஆசிரியப்பாவில் உரைச்சிறப்புப் பாயிரம் ஒன்றினை அமைத்துள்ளார். இவ் உரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் உரை எழுத எடுத்துக் கொண்ட மூலநூல் பற்றியும் உரைவகுத்த முறை பற்றியும், உரையினை எழுதி பதிப்பிப்பதற்குத் துணைபுரிந்தோர் பற்றியும் புலவர் பதிவுசெய்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. மூலநூல் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அதன் பெயர், அதனாசிரியரின் பெயர், அதன் சிறப்புக்கள் உரை எழுத எடுத்துக் கொண்ட பகுதி, அதில் விதந்துரைக்கப்படும் விடயம் என்பன குறித்த முக்கியமான பல தகவல்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக புதாகுஷ்ஷாம் நூலாசிரியர் சேகுனாப் புலவர் பற்றியும், அவரின் சிறப்புக்கள் பற்றியும் புலவர் சுட்டும் பகுதி நயம் மிக்கதும் கவித்துவச் சிறப்பு வாய்ந்ததுமாகும்.

உரை வகுக்கத் தூண்டியோர் என்ற வகையில் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களையும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினையும் நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறார் புலவர். அதேபோல அவையடக்கத்துடன் தனது பெயரையும் தான் வாழும் ஊரையும் புலவர் சுட்டிக்காட்டுவது நோக்கத்தக்கது. புலவர் தனது உரைபற்றிக் குறிப்பிடும் போது அது கதையும் தொடர்பும் காட்டி எழுதப்பட்ட தெளிவுரை எனச் சுட்டுகின்றார். அவர் குறிப்பிடுவது போல அவரது உரையில், உரைத் தெளிவினைத் தரும் வகையில் பின்வரும் பகுதிகள் அமைந்து வந்துள்ளதைக் காணமுடியும்.

- i. கதைச்சுருக்கம்
- ii. அன்வயம்
- iii. பொழிப்புரை
- iv. விளக்கக் குறிப்பு

என்பனவே அவையாகும்.

கதைச்சுருக்கம்:

கதைச் சுருக்கத்தினைப் படலம் படலமாகத் தந்து செல்வதை உரையாசிரியர் பின்பற்றியுள்ளார். உரைநடையில் தரப்படும் இக் கதைச் சுருக்கங்கள் மிக எளிமையான நடையில் அமைந்துள்ளன. காவியத்தைப் படிக்க விளைவோடுகூடக் கதைத் தொடர்பினையும், கதைத் தெளிவினையும், படலத்தில் விபரிக்கப்படும் விடயம் பற்றிய சுருக்க அறிமுகத்தையும் இவை தருவதைக் காணமுடிகின்றது. இதனால் வாசகர்களுக்குக் கதைத்தெளிவு ஏற்படுத்தப்படுவதுடன் சிக்கலின்றி காவியப் படலங்களை நுணுகிப் படிப்பதற்குரிய ஆர்வமும், வாய்ப்பும் மேற்கிளம்புவது கவனிக்க வேண்டியதோர் விடயமாகும். படலத்தின் பருமன், அதில் விபரிக்கப்படும் விடயத்தின் கனதி என்பவற்றுக்கமைய கதைச்சுருக்கத்தின் தன்மையும் அளவும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருத்தல் கூடிக் காட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

பாடம்:

குறிப்பிட்ட ஒரு நூலுக்கு உரை எழுதும் உரையாசிரியரின் மிக முக்கிய பணி மூலபாடத்தைச் சரியாகத் துணியதலும் அதனைத் தெளிவாகத் தனது உரையில் வெளிப்படுத்தலுமாகும். மூலபாடத்தைச் சரியாகத் துணியாத உரையினால் மூலபாடம் சிதைவடைவதோடு மட்டுமன்றி வாசகர்கள் தவறான புரிதலுக்கு உட்படும் அபத்தமும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. குறிப்பாக மூலநூல் எழுதப்பட்டுப் பலநூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னதாக உரைகளை எழுத விழையும் உரையாசிரியர்கள் மூலபாடம் சார்ந்த திறனாய்வினைக் கட்டாயம் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகின்றனர். மூலபாடம் ஆராய்வதே தனியொரு கலையாக உரையாசிரியர்கள் மத்தியில் வளர்ந்து வந்துள்ளது.

புதாகுஷ்டம் காவியம் எழுந்து ஏறத்தாழ ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்குப் பின்னதாகவே ஷரிபுத்தீன் அதற்கு உரை செய்துள்ளார். ஏனைய தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது புதாகுஷ்டம் மூல நூல் எழுந்த காலப்பகுதிக்கும் ஷரிபுத்தீன் புலவர் அதற்கு உரை எழுதிய காலப்பகுதிக்கும் இடையிலான இடைவெளி மிகக் குறுகியதாகும். எனினும் பல ஆண்டுகளாகப் புதாகுஷ்டம் கையெழுத்துப் பிரதியாக வழங்கப்பட்டு வந்தமையாலும், நீண்ட காலத்தின் பின்னரேயே அச்சிடப்பட்டமையாலும் அதன் பிரதிகளில் பல தவறுகளும், குழப்பங்களும், திட்டமிட்ட சேர்க்கைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. படலங்களின் எண்ணிக்கை, பாடல்களின் எண்ணிக்கை என்பன கையெழுத்துப் பிரதிகளில் முரண்பட்ட வகையில் அமைந்தள்ளன. அதேபோல பாடல்கள் பல இடம் மாறி அமைந்துள்ளமைய ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்⁴. ஆதலால் புதாகுஷ்டம் காவியமும் மூலபாட ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவைக்குள்ளாகியிருந்தது.

ஷரிபுத்தீன் புலவர் புதாகுஷ்டம் மூலபாடத்தினைத் தன் உரையில் இணைத்துள்ள போதும் அம்மூலபாடம் எங்கிருந்து பெறப்பட்டது? எவ்வகையான பரிசோதனைக்கு உட்பட்டது? மூலபாடத்தினை எடுத்தாள்வதில் எத்தகைய அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட்டது? என்பன குறித்த எவ்வித தகவல்களையும் தரவில்லை. எனினும் அவர் தந்திருக்கும் மூலபாடம் ஓரளவுக்கு மூலத்துடன் முரண்படாத வகையில் அமைந்துள்ளதை உய்த்துரைக்கக் கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக, மூலபாடத்தினை எவ்வித மாற்றமுமின்றித் தரவேண்டும் என்பதில் அவர் காட்டியுள்ள அக்கறையைப் பாடல்களில் உள்ள புணர்ச்சி விகாரங்களையோ, சீர்களையோ சிதைக்காமல் பேணியுள்ளதை நோக்கும் போது கண்டுணர முடியும்.

பாடத்தை மாற்றமின்றித் தந்துள்ள நேர்த்தியால் பிற்காலங்களில் மூலபாடம் தொடர்பாக ஏற்படக்கூடிய தவறுகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளதுடன் ஆசிரியரின் யாப்பிலக்கணப் புலமை, கவித்துவம் என்பனவும் இவற்றில் புலப்படுவதைக் குறிப்பிட்டாதல் வேண்டும்.

அன் வயம்:

மூலபாடத்தினைத் தொடர்ந்து 'அன்வயம்' எனும் பகுதியைப் புலவர் அமைத்துள்ளார். அன்வயம் என்பதனை 'அந்நுவயம்' என்றும் குறிப்பிடலாம். அந்நுவயம் என்பதற்குக் கொண்டு கூட்டு எனத் தமிழ் அகராதி பொருள் தருகின்றது⁵. இப்பகுதியில் இரண்டு முக்கியமான விடயங்களைப் புலவர் உள்ளடக்கியிருத்தலைக் காணமுடிகின்றது.

i) பதப்பிரிப்பு

ii) கொண்டு கூட்டு

பாடல் ஒன்றின் பொருள் காண்பதில் பதப்பிரிப்பு, கொண்டு கூட்டு எனும் இரண்டும் மிக முக்கிய பணியாக அமைகின்றன. பதப்பிரிப்பு என்பது புணர்ச்சி, செய்யுள் விகாரங்களால் இணைந்து கிடக்கும் சொற்களைப் பொருள் காண்பதற்கு வசதியாகத் தனித்தனியே பகுத்து நோக்குவதாகும். காவிய கர்த்தா யாப்பிலக்கண அடிப்படையில் சீர், தளை சிதையாது செறுத்த செய்யுளை ஆக்கும் நோக்குடன் ஆரோக்கியமான புணர்ச்சி விகாரங்களையும், தொகைகள், ஆகுபெயர்கள் முதலானவற்றையும் உள்வாங்கிப் பாடல்களைக் கட்டமைத்திருக்கக் கூடும். இந்நிலையில் அவற்றைச் சரிவர இனங்கண்டு பகுத்து நோக்குவதனூடாகவே உரையாசிரியன் செய்யுள்களின் சரியான பொருளை அல்லது படைப்பாளி செய்யுளினூடாக வெளிப்படுத்தக் கருதிய உணர்வினைப் புரிந்து கொள்கின்றான். ஷரிபுத்தீன் புலவரும் பதப்பிரிப்பில் மிகுந்த அவதானத்தையும் நுணுக்கத்தினையும் பின்பற்றுவதைக் காணமுடிகின்றது. புணர்ச்சி விதிகள், தொகைகள், ஆகுபெயர்கள், வேற்றுமை மயக்கங்கள், போலி வழக்குகள் என்பனவற்றைச் சரிவர விளங்கி நுட்பமாகப் பதப்பிரிப்பினைச் செய்துள்ளார்.

சேகனாப்புலவர் சொக்கர்நீதி முதலான சிறுவர்களும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளத்தக்க இலகுவான நடையில் கவிதைகளைப் புனைந்துள்ள அதேவேளை மிறைக்கவிகள் பலபாடிச் சொல்லலங்கார வித்தையிலும் கைதேர்ந்தவராக விளங்கியுள்ளார். யமகம், திரிபு, மடக்கு, சிலேடை, சித்திரக்கவி என்பனவற்றிலமைந்த கரும்பாகமாய் பொருள் காணக்கூடிய கவிகளை அவர் யாத்துள்ளமை பற்றி

அறியமுடிகின்றது⁶. அவரது கவித்திறனின் உச்சம் புதுகுஷ்டம் காவியத்திலும் அடிக்கடி பளிச்சிடுவதைக் காணமுடியும். அங்ஙனம் சிக்கலான நடையில் அமைந்துள்ள செய்யுள்களையும் ஷரிபுத்தீன் புலவர் மிக லாகவமாகப் பதப்பிரிப்புச் செய்துள்ளார். எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடலையும் அதற்குரிய பதப்பிரிப்பையும் சுட்டலாம்.

“எ.:தேயென புணரான்விட லெழுமாயிர மறுபான்
ப.:தேதரு பயன்மேலது பரிவாய் நிகழ்பலனா
னி.:தேயிறை யருள்வாகைமு னெழிறோளணி வீரென்
எ.:தேவின ரடல்வீரிய ரரியாமென வார்த்தார்”

[35:48]

‘எ.:தே என உணரான் விடல்எழும் அறுபான் ப.:து ஆயிரம் தருபயன் மேலது பரிவாய் நிகழ்பலனான் இ.:தே இறையருள் எழில் தோள் வாகை முன் அணியீர் என்று அ.:து ஏவினர் யாம் அடல்வீரியர் என ஆர்த்தார்.’

மூலநூலாசிரியர் நூலொன்றினை இயற்றுவதற்கு எந்தளவு பிரயத்தனத்தைச் செய்வாரோ அந்தளவு முயற்சியை அதற்கு உரையெழுதும் உரையாசிரியனும் செய்ய வேண்டி ஏற்படுகின்றது. மூலநூலாசிரியரின் உள்ளக் கருத்தையறிதல், அவரின் செய்யுள் நடையைப் புரிந்து கொள்ளுதல், செய்யுள்களைப் படித்துத் தான் பெற்றுக் கொண்ட அநுபவங்களை அல்லது விளக்கங்களைப் பின்னர் எல்லோரும் விளங்கும் வகையில் உரை செய்தல் என்ற நிலைகளில் உரையாசிரியரின் பங்கும் பணியும் குறிப்பிடத்தக்கனவாக அமைகின்றன. ஏறத்தாழ மூலநூலாசிரியனுக்கு இருக்க வேண்டிய அறிவும் ஆளுமையும் உரையாசிரியனுக்கும் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. சேகுளாப்புலவரின் கவிதைகளை ஆராய்ந்து பொருள் கண்ட வகையில் ஷரிபுத்தீன் புலவரின் தனித்துவம், பதப்பிரிப்புச் செய்தல், கொண்டு கூட்டுதல் முதலான இடங்களில் திறம்பட வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணமுடியும்.

செய்யுள்களைப் பதப்பிரிப்புச் செய்ததன் பின்னால் அவற்றின் எழுவாயினை இனங்கண்டு கொண்டு கூட்டுதல் பெரும் பணியாகின்றது. ஏனெனில் கவிதையொன்றில் அதன் எழுவாய் முதலிலே அமைந்து வரவேண்டும் என்ற நியதியில்லை. செய்யுள் வசதி கருதி எழுவாய் பாடலின் இறுதியிலோ, இடையிலோ கூட அமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும். அங்ஙனம் எழுவாய் இடம்மாறி அமைந்து வரும் நிலையில் அதனைச் சரிவர அடையாளங் கண்டாலன்றிச் செய்யுள் பொருளை விளக்கிக் கொள்ள முடியாமற் போய்விடும். புதுகுஷ்டம் காவியத்தில் வருகின்ற கணிசமான செய்யுள்கள் எழுவாயை ஆரம்பத்தில் கொண்ட இலகுவான செய்யுள்களாக அமைந்த போதும் சில கொண்டு கூட்டிப் பார்த்தே பொருள் காணவேண்டியனவாக அமைந்துள்ளன. அதாவது எழுவாயைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அதற்கிணங்க செய்யுள் வரிகளை அல்லது சொற்களை மாற்றி ஒழுங்கமைத்துப் பொருள் காண வேண்டியுள்ளது.

ஷரிபுத்தீன் புலவர் கொண்டு கூட்டில் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளார். நுட்பமாகப் பொருள் குழப்பம் ஏற்படாத வகையில் அவர் கொண்டு கூட்டினைச் செய்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. சில பாடல்களில் கொண்டு கூட்டு இலகுவானதாகவும், இன்னும் சிலவற்றில் அது சிக்கலாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடியும். சிக்கலாக அமையும் கொண்டு கூட்டுகளில் நிரனிறைப் பொருள்கோள், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள், அளையறி யாப்புப் பொருள்கோள், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள், தாப்பிசைப் பொருள்கோள் முதலான விதிகளைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு கூட்டினை அவர் மேற்கொள்வது அவரின் இலக்கணப் புலமைக்கும், ஆழ்ந்த செய்யுள் பரிச்சயத்துக்கும் மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனலாம். நீண்ட அநுபவமும், முறையான செய்யுள் பயிற்சியும் யாப்பிலக்கணத்தில் பிசிறற்ற தாடனமும் இல்லாமல் இதனைச் செய்திருக்க முடியாது. ஷரிபுத்தீன் புலவர் நேர்த்தியான முறையில் மேற்கொண்டிருக்கும் கொண்டு கூட்டு பொருள் கொள்வதை எளிமைப்படுத்தும் அதேவேளை இலகுவான செய்யுள் வாசிப்புக்கும் செய்யுள் அமைப்பு, அணிநயங்கள், பொருட் சிறப்புகள், இலக்கண முடிபுகள் முதலானவற்றை எளிதில் புரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பினைத் தந்துள்ளமை நோக்குதற்குரியது. எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடலையும் அதற்கான கொண்டு கூட்டினையும் நோக்குக.

“எண்டிசை முழுதினு மெறுழின் மாவல
ரண்டரு ளயர்வுற வடர்ந்து பல்பொருட்
கொண்டவ ணரிதெனக் குறுக லானனி
தண்டமிக் கிடந்தரச் சார்கு வாரரோ”

[28:79]

‘எறுழின் மாவலர் அண்டர் உள் அயர்வுற எண்திசை முழுதினும் அடர்ந்து அவண் அரிது எனப் பல் பொருள் கொண்டு குறுகலான் நனி தண்டம் மிக்கு இடந்தரச் சார்குவார்’

இதில் முதல் வரியின் மூன்றாவது சீரினை எழுவாயாக்கிக் கொண்டு கூட்டப்பட்டிருந்தல் காண்க.

பொழிப்புரை:

ஷரிபுத்தீன் புலவர் பாடல்களைப் பதப்பிரிப்புச் செய்து காட்டிய போதிலும் பதவுரையை அதாவது சொல்லுக்குச் சொல் பொருள் கூறும் பகுதியைத் தனது உரையில் கட்டமைக்கவில்லை. பதவுரையை அமைக்க வேண்டிய அளவுக்குப் புதுகுஷ்டம் செய்யுள்கள் எல்லாம் கடினமானவையாக இல்லாமல் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். பொழிப்புரையை மிகத்தெளிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் அவர் தந்துள்ளமையை நோக்கும் போது பதவுரை தேவையற்றது என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. பதப்பிரிப்பு செய்து கொண்டு கூட்டிய

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஒழுங்குக்கமைவாக பாடல் பொருளைப் பொழிப்புரையில் ஒழுங்கமைத்துள்ளதனால் செய்யுளில் அமைந்து வரும் சொற்கள் மேலும் தெளிவான விளக்கத்துக்குள்ளாகின்றன. செய்யுளில் தரப்படாத, ஆனால் பொருள் விளக்கத்துக்காக உரையாசிரியன் வருவித்துச் சேர்த்த சொற்களை அல்லது சொற்றொடர்களை அடைப்புக் குறிக்குள் மிக அருந்தலாகப் புலவர் தந்து செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. பொருளை முழுமைபெறச் செய்ய அல்லது மேலும் விளக்கத்தினை ஏற்படுத்த சொற்களை வருவித்துப் பொருள் கண்டிருப்பதானது ‘எல்லோருக்கும் பொருள் இலகுவில் விளங்க வேண்டும்’ என்பதில் உரையாசிரியர் காட்டிய அக்கறையை உணர்த்துகின்றது எனலாம்.

புதாகுஷ்ஷாம் காவியத்தில் போர் விபரிப்பே அதிகம் வந்துள்ளது. அதிலும் பாறாக்கிய்யா காண்டத்தில் போர்க் காட்சிகளை மிக அதிகமாகக் காணமுடியும். இதனால் இப்பகுதியில் அமைந்த செய்யுள்களுக்கு உரை எழுதுகையில் ஏற்ற உணர்ச்சி பாவங்களுக்கு அமைவான மொழியினை உரையாசிரியர் கையாண்டுள்ளார். வீரமும், விறுவிறும்பும், வேகமும் புலப்படத்தக்கவகையில் போர்க்களக் காட்சிகள் அங்கு விபரிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இதனை விட அவலம், மகிழ்ச்சி, பெருமிதம், சோகம் முதலான உணர்ச்சி பேதங்களுக்கமைவாக பொழிப்புரையில் மொழி நடையை மாற்றியமைத்தும் செல்லும் திறனையும் உரையில் அவதானிக்கலாம்.

புலவரின் பொழிப்புரைக்கு மேலும் வலுவையும், கருத்துத் தெளிவையும், அழகையும் சேர்ப்பவை அவர் பயன்படுத்தும் குறியீடுகளாகும். புள்ளி, காற்புள்ளி, வினாக்குறி, வியப்புக்குறி, அரைப்புள்ளி என்பன பொழிப்புரையில் பிரயோகமாகியுள்ளதைக் காணமுடியும் பொருள் தெளிவையும் உணர்ச்சி பேதங்களையும் மிகச்சிறப்பாக இவை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொழிப்புரையைப் புலவர் மிக நீண்ட வசனங்களிலேயே அமைத்திருக்கின்றார். செய்யுளின் பொருளைச் சிக்கனமான சொற்களில் கூறுதல் வேண்டும் என்ற விருப்பத்தாலும் மேலும் மேலும் வினைச் சொற்களை வருவித்துச் சேர்ப்பதைத் தவிர்க்கவும் கருதியே உரையாசிரியர் நீண்ட வசனங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் எனத் தெரிகின்றது. எனினும் குறியீட்டுப் பயன்பாட்டினைக் கச்சிதமாகக் கையாண்டிருப்பதால் நீண்ட வாக்கியங்கள் பொதுவாக ஏற்படுத்தும் விளக்கக் குறைவை அவர் ஓரளவு தவிர்த்துள்ளார்.

விளக்கக் குறிப்பு:

ஷரிபுத்தின் புலவர் உரையில் அமைந்துள்ள விளக்கக் குறிப்பென்ற பகுதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

- i) திரட்டிய பொருள் (கருத்துரை)
- ii) இஸ்லாமிய சமயத்துடனும் பண்பாட்டுடனும் தொடர்புபட்ட விடயங்கள்
- iii) மேற்கோள்கள்
- iv) அரும்பத விளக்கம் (கடினமான சொற்களின் பொருள் விளக்கம்)
- v) இலக்கணக் குறிப்புகள்
- vi) செய்யுள் இலக்கணம் பற்றிய குறிப்புகள்

எனப் பலவற்றை ஏற்ற ஏற்ற இடங்களில் விளக்கக் குறிப்புகளினூடாகப் புலவர் தந்துள்ளார்.

அ. பொருள் விளக்கம் செய்தல்:

பதப்பிரிப்பு, கொண்டு கூட்டல் என்பவற்றுக்கு அமைவாகப் பொருள் விளக்கம் செய்யும் போது சில சந்தர்ப்பங்களில் கருத்து மயக்கங்கள் ஏற்படுவதற்குச் சாத்தியமுண்டு. அங்ஙனம் கருத்து மயக்கங்கள் ஏற்படுமிடத்து அதனை நீக்கும் நோக்குடன் பாடற்பொருள் இதுதான் எனச் சுட்டிப்பாகக் கருத்துரை செய்வது போல் பொருளைத் திரட்டி ஒன்று அல்லது இரண்டு வரிகளில் சுருக்கமாகத் தரும் போக்கினை விளக்கவுரைப் பகுதிகளில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனால் சுட்டிப்பாகப் பொருள் விளக்கம் செய்யப்படுவதுடன் அது சார்ந்து ஏற்படக்கூடிய மயக்கங்களும் நீக்கப்படுகின்றன. இதேபோல ஒன்றுக்கொன்று பொருள் தொடர்புடைய பல விருத்தங்களில் கூறப்பட்ட விடயங்களை ஒருங்கு திரட்டி ஈற்று விருத்தத்தில் கருத்துரை போல் குறிப்பிடும் வழக்கத்தையும் இவரிடங் காணமுடிகின்றது. உதாரணமாகப் பின்வரும் உரைப்பகுதிகளை நோக்குக.

“பதவியேற்பு வைபவத்தின் போது அதற்குரிய சம்பிரதாய முறைகள் நடைபெற்றன என்க.” [25:16]

“நால்வகைப் படைகளும் அணிவகுத்து நின்றன என்க.” [25:18]

“இத்தகைய தன்மையினராக உமறு அரசியற்றினார் என்க.” [25:33]

கொடுமை செய்பவருக்கு அல்லாஹ் விடுத்த தண்டனையைத் தவறாது நிறைவேற்றுவர் தன் மகனுக்கு இட்ட தண்டனை இங்கு நினைவு கூர்தற்குரியது.” [25:29]

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களைப் புலவரின் உரையின் பலவிடங்களில் காணமுடிகின்றது.

கதைப்போக்கினைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் தேவையான விளக்கங்களை இடையிடையே தந்து செல்வதையும் உரையாசிரியர் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் உரைப்பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம்:

கலீபா ஆபூபக்கர் மரணமடைந்த ஆண்டு மாதம் நாள் பற்றிய விபரங்களை விளக்கக் குறிப்பில் புலவர் மேலதிகமாகத் தருகின்றார் [25:03]

“தாயவர் வாழ்க என வாழ்த்தினர் தக்கோர்” எனும் வரியினை விளக்கம் செய்யும் போது – “சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த பெண்ணினம் பெருமானாரால் கைதூக்கி விடப்பட்டது. முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அதனால் வாழ்த்துரையிலும் தாயவர் வாழ்க எனச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.” என விளக்கம் தருகின்றார் [25:12]
 திமில் நகரத்தின் அதிபதியாக மார்க்க அறிஞரான சபுவான் இபுனு ஆமிறை நியமிக்கப்பட்டமையைப் பின்வருமாறு விளக்கம் செய்கிறார் -

“பிடிபட்ட பிரதேசத்தின் ஆட்சியை நாடத்தத் தகுதியான ஒருவரை அதிபதியாக நியமிப்பதுமுறை அம்முறைப்படி சபுவான் இபுனு ஆமிறை அதிபதியாக நியமித்துப் பாதுகாப்புக்குப் படையும் நிறுவிச் சென்றார்.” [28:05]

ஆ. இஸ்லாமிய சமயத்துடனும் பண்பாட்டுடனும் தொடர்புபட்ட விடயங்கள்:

இன்னும் இஸ்லாமிய மதத்துடனும் பண்பாட்டுடனும் தொடர்புபட்ட பல சொற்களுக்கும், நடைமுறைகளுக்கும், வழக்காறுகளுக்கும் கூட உரையாசிரியர் விளக்கங்கள் தந்து செல்கின்றார். இம்முயற்சி இஸ்லாமியரல்லாதோரும் காவியப் பொருளைச் சிரமமின்றிக் கற்பதற்கு வாய்ப்பை உண்டு பண்ணியுள்ளது எனலாம். பின்வரும் உரைப்பகுதிகள் நோக்குதற்குரியவை:

“தற்பெருமை அல்லாஹ்வுக்கேயுரியது. அவனது பெருமையை விரும்புவவர் சிறுமையடைவர்.” [30:97]

“பெருமானாரின் அடக்க ஸ்தலத்தையடுத்துத் தெரிக்கப்பட்டுள்ள பகுதி சுவர்க்கத்தின் பூங்காவனம் என்றழைக்கப்படுகின்றது.” [45:15]

“வாதில் குறா மதீனாவுக்குச் சமீபமாக உள்ள பிரசித்தி பெற்ற கிணறு ஒன்று. அது பிரதான பாதையிலுள்ளது.” [35:20]

“நிய்யத்துக்குத் தக்கதாகவே செயலின் பயனும் உண்டு.” என்ற நபிமொழி இங்கு கருதப்பட்டது. [36:07]

“எங்கள் ஆண்டவனே பொறுமையைக் கொண்டு எங்கள் கால்களைத் தரிபாடாக்கி வை. காபிர்கள் மேற்செல்ல எங்களுக்காக உதவி செய்வாயாக” என்பதாம். இது முன்னொரு போது தாலாக் என்பவர் யுத்தத்தில் தமக்கு உதவி செய்யுமாறு பிரார்த்தித்த திருவசனமாகும். [35:70]

என்பவற்றை வகை மாதிரியாகக் காட்டலாம். கிறிஸ்தவ மதத்துடன் தொடர்புபட்டதாக காவியத்தில் இடம்பெறும் சில சொற்கள், சம்பவங்களுக்கான விளக்கங்களுங் கூட விளக்கக் குறிப்பு எனும் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளன. உதாரணங்களாகப் பின்வரும் உரைப்பகுதிகளைச் சுட்ட முடியும்.

“கிறிஸ்தவர்கள் துக்க சமயத்தில் கறுப்புக் கொடிகட்டுவது வழக்கம். இவர்கள் தோற்றோடும் போது கறுப்புக் கொடி காட்டிக் கொண்டோடுவர் எனக் கற்பித்துக் கூறினார்.” [36:105]

“சிலுவை, இயேசு, மரியாள் இவர்களை வணங்குவதும் பாதுகாப்புத் தேடுவதும் கிறிஸ்தவர்களின் கொள்கை” [36:139]

கதைத் தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டி உரையினை நகர்த்துதற்கும் விளக்கக் குறிப்பு என்னும் பகுதியினையே புலவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். வர்ணனைகளும், விபரணங்களும் அதிகளவில் நிறைந்த காப்பியப் பகுதிகளை படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது வாசகர்களுக்குக் கதைத் தொடர்பு மறந்து போய் விடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் உள. இந்நிலையில் காவியத்தைப் படிப்போருக்குக் கதைத் தொடர்பினை ஞாபகப்படுத்தி செல்வது அவசியமானதாகும். அவ்வாறான இடங்களில் ஞாபகக் குறிப்புக்களை உரையாசிரியர் விளக்கக் குறிப்புப் பகுதியில் தந்து செல்கின்றார். அதேபோல முன்னர் அமைந்துள்ள செய்யுளில் கூறப்பட்ட விடயத்தினை அல்லது நபரை தொடர்ந்து வரும் விருத்தங்களில் சம்பந்தப்படுத்திக் கூறவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் அவ்விடயம் அல்லது அந்நபரின் பெயர் அடுத்துவரும் செய்யுளின் பொழிப்புரையின் தொடக்கத்தில் அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்படுவதும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

இ. மேற்கோள்கள்:

பொழிப்புரையை மேலும் விளக்கமுடையதாக்க வேண்டிப் பிற தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்தும் முகம்மதிய்யா, சித்தீக்கிய்யா காண்டங்களில் நின்றும் மேற்கோள்களை எடுத்தாள்வதை இவ்வுரையில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எனினும் ஒப்பீட்டளவில் இம் மேற்கோள்கள் உரையில் மிக அருந்தலாகவே வந்துள்ளன. வகைமாதிரியாக காலிது எறுமூக் நகரத்தினை அடைதலே பாதுகாப்பானது எனக் கூறக்கேட்ட தளபதிகளும் பிறரும் ‘கடலிற் பெய்த மழையென மகிழ்ந்தனர்’ என மூலநூலாசிரியர் கூற அதனை விளக்குதற்குக் குறள் ஒன்றினை உரையாசிரியர் எடுத்துக்காட்டும் பகுதியைச் சுட்டலாம். வள்ளுவர் கடலிற் பெய்த மழை கடலுக்கு வளமுட்டும் என்பதை -

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

“நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின” (குறள்: 17)

எனும் குறள் வரிகளால் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். [35:37]

“போர்க்களத்தில் எதிரிகளை அஞ்சச் செய்யத் தனது பிரதாபங்களை எடுத்து
மொழிவது வீரர்களுக்கு ஆமாகும். (36:14)

என வரும் புறப்பொருள் செய்திகளும் இங்கு எடுத்து நோக்குதற்குரியன.

ஈ. அரும்பத விளக்கம்:

சேகுளாப் புலவரின் புதாகுஷ்ஷாம் காவியத்தில் பயின்று வரும் சொல் வளம் மிக அதிகமானதாகும். தனது சொல்லாட்சி வண்மையைத் திறம்படக் காட்டுவதற்காகப் புதுப்புது முறையிலெல்லாம் சொற்களைப் புலவர் நாயகம் பின்பற்றியுள்ளார். சாதாரண வழக்கில் பயின்று வராத சொற்கள் பல காவியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நிறைந்த மொழி வளமும், நிகண்டு நூற் பயிற்சியும், சிறந்த இலக்கிய பரிச்சயமும் கொண்ட ஒருவராலேயே இத்தகைய சொற்களின் பொருளை உணர்ந்து உரையினை வகுத்துக் கொள்ள முடியும். ஷரிபுத்தீன் புலவர் காவியத்தில் பயின்றுவரும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் நுணுக்கமாக நோக்கிச், சந்தர்ப்பத்திற்கு (Context) ஏற்பப் பொருள் கண்டுள்ளார். காவியத்துள் பயின்று வரும் சொற்கள் தூய செந்தமிழ் சொற்களாகவோ, வடசொற்களாகவோ, இஸ்லாமிய பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்திலிருந்து வந்தவையாகவோ, மருவிய வழக்குகளாகவோ அமைவதைக் காணலாம். அவற்றை ஏற்றமுறையில் விளக்கம் செய்கிறார் புலவர். அவரது விளக்கவுரையின் பெரும்பகுதி சொற்களின் பொருள் விளக்கத்துக்கென்றே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் சொற்களைக் குறிப்பிடலாம்.

செந்தமிழ் சொற்கள்	வடசொற்கள்	இஸ்லாமியச் சொற்கள்
துன்னினார் - நெருங்கினார்	லவணம் - உப்பு	பையத்து - விசுவாசம்
மீளிய - அமைந்த	மோலி - மகுடம்	சறகு - இஸ்லாமிய நெறி
சேதனம் - அறிவு	யுவர் - இளைஞர்	சைபுல்லா - அல்லாஹ்வின் வாள்
முதியல்-சம்பிரதாய ஒழுங்குகள்	அசி - வாள்	பைதுல்லா - அல்லாஹ்வின் வீடு
நவை - குற்றம்	கட்கம் - காலாட்டபடை	தவாபு- க.பாவை ஏழு முறை சுற்றுவது
களி - செருக்கு	சவரியம் - சூரத்தனம்	ஆம்முறை - காவல் வேலை

மேலே காட்டப்பட்ட சொற்களுள் பல சாதாரண வழக்கில் வராதவை என்பது கவனிக்க வேண்டியதொரு விடயமாகும். சொற்பொருள் காண்பதில் இலக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டித் தனது பொருள்கோடலை நியாயப்படுத்தும் பண்பு இவரிடமில்லை.

உ. இலக்கணக் குறிப்புகள்

பாடல்களில் பயின்று வரும் இலக்கணம் சம்பந்தமான விடயங்களைத் தெளிவு படுத்தும் வகையில் இலக்கணக் குறிப்புகள் விளக்கவுரையில் தரப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, இடைச்சொற்கள், வேற்றுமை மயக்கங்கள், தொகைகள், சொற் போலி, புணர்ச்சி விதிகள் என்பன பற்றிய குறிப்புகளை உரையாசிரியர் அவ்வப்போது தந்தள்ளார். எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

“அருகரின் முதன்மைய ரணுகின ரன்றே”
‘ஈற்றுச் சீரிலுள்ள ஏகாரம் அசைநிலை’ என்கிறார். [25:2]
“நனிநக ரொடுகதி நணுகினார் திமிசுக்”
‘என்பதில் நகரொடு என்பது நகரில் என அமைத்தல் வேண்டுமாதலால் இது உருபு மயக்கம்’ எனத் தெளிவுபடுத்துகின்றார். [25:03]
“யாவரும் அருமையி னெழில்மண னுடனே”
‘என்பதில் மணம் என்பது போலியாகி - ஈற்றுப் போலியாகி மணன் என அமைந்தது’ என்கிறார். [25:05]
‘உய்வினை, எய்வினை இரண்டும் வினைத் தொகை’ என விளக்கம் தருகிறார் [26:07]

இவ்வாறு பாடல்களில் பயின்றுள்ள இலக்கண முடிபுகளை புலவர் இனங்காட்டும் விதம் பாரடத்தக்கதாகும். எனினும் இலக்கணக் குறிப்புகளை விரிவாகவன்றி மிகச் சுருக்கமாகவே அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். யாப்பிலக்கணம், அணிகள் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்புகளையும் புலவர் உரையில் ஆங்காங்கே எடுத்துக் காட்டியுள்ளதைக் காணலாம்.

“நெரிபடு கலமழி நிரைகட லுழல்பவர்
கரைபடு புணையென முதுமொழி களியினர்” [25:19]

எனும் பாடலில் உள்ள அணியினை

“உடைந்த கப்பல் ஆபுபக்கருக்கும் புணை உமறுக்கும் உவமையாக்கலாம்” என விளக்கம் செய்கின்றமை நோக்கற்பாலது. அதே போன்று,

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

“இறையது பொருத்தமு மெழியினபி பொருத்தமு
நிறையினர் பொருத்தமு நிலையுளர் விதியுல
குறைபொரு ளொருவிய வுணர்வினி லடையொரு
மறையுவர் லவணமு மலதுள மிசைகிலர்” [25:20]

எனும் பாடலில் உள்ள உவமை அணியினை

“உவர் நிலத்து உப்பு பயிரேற விடாது உலகுறை பொருள் ஒருவிய உணர்வினர்
உள்ளம் இசைய மாட்டார்.”

என விளக்கம் செய்கிறார். மேலும்

“காத கத்தகதிர் வாளழல் கால
சீத கத்த ரரிசேர விடுத்தார் [36:129]

எனும் வரிகளில் ‘சீதகத்தார்’ என்னும் சொல்லினை சிலேடையாகக் கொண்டு அதனை இரண்டு வகையாகப் பிரித்து சீத அகத்தார் - குளிர்ந்த உள்ளமுடையவர் சீத கத்தார் - குளிர்ந்த தலைவர் எனினுமாம். குளகச் செய்யுள் அமையும் இடங்களில் அதனைத் தனித்து அடையாளங் காட்டுவதும், சீர்கள் குறைந்தும் கூடியும் விருத்தங்கள் வரும் இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டிச் செல்வதும் உரையாசிரியரின் தனித்துவங்களாக அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை:

ஆக, ஷரிபுத்தீன் புலவரின் உரையினை மதிப்பீடு செய்கின்ற போது அவ்வுரையில் எளிமை, தெளிவு, சுட்டிப்பாகக் பொருளை அணுகுந்திறன், ஒழுக்கிசை, உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, முரண்பாடற்ற பதப்பிரிப்பு, கொண்டு கூட்டும் இலாவகம், கருத்துக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தாத மொழிநடை வாசிப்பை எளிமைப்படுத்தும் வாக்கியக் கட்டமைப்பு முதலான திறன்கள் அடையாளங் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கூடாக அவரின் பரந்த இலக்கியப் பரிச்சயம் நிறைந்த சொற்களஞ்சியம், இலக்கணப் புலமை, செய்யுட் பயிற்சி, குறியீடுகளைப் பொருத்தமுறக் கையாளும் திறன், கவித்திறன், இலக்கியச் சுவைத்திறன், பரந்த வாசிப்பு முதலான ஆற்றல்களையும் இனங்காண முடிகின்றது. இஸ்லாமியக் காவியம் ஒன்றின் ஒரு பகுதிக்கு முழுமையான உரையை எழுதவேண்டும் என்ற அவரது ஆர்வமும் அதனடிப்படையிலான முன்னெடுப்புக்களும் பாராட்டப்படத்தக்கவை. தன் இனத்தின்பாலும், மொழியின்பாலும் அவருக்கிருந்த பற்றுணர்ச்சியின் வெளிப்பாடுகளே இவை எனக் கூறினும் தவறில்லை. இதன் மூலம் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்குப் புது ஊட்டத்தினையும் பாதுகாப்பையும் ஷரிபுத்தீன் தரமுயன்றார். அவரது அடியொற்றி இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை பாதுகாத்து உரையெழுதி வரும்போது ஈழத்தமிழ் இலக்கியங்கள் மேலும் வளம் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.



அடிக்குறிப்புகள்:

1. சிவலிங்கராசா, எஸ்., 2004, ஈழத்துத் தமிழ் உரைமரபு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2004, பக் 12-26.
2. சாயபுமரைக்கார், மு., இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 1986, பக்.84-85.
3. உவைஸ், எம். எம்., இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1990, ப.365.
4. உவைஸ், எம். எம்., 1990, மு.கு.நா. பக். 449-450
5. கழகத் தமிழ் அகராதி, கழகவெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1988.
6. உவைஸ், எம். எம்., 1990, மு.கு.நா. பக். 368
7. உவைஸ், எம். எம்., 1990, மு.கு.நா. பக். 432

பின்னிணைப்பு: 01

ஷரிபுத்தீன் புலவரின் படைப்புகள்

அ) உரை நூல்கள்:

- i. சீறாப்புராணம் பதுறுப் படல உரை
- ii. புதாகுஷ்ஷாம் பறுாக்கிய்யா காண்ட உரை (நான்கு பகுதிகள்)
- iii. புதாகுஷ்ஷாம் காவியம் கல்விப் பொது சாதாரணதரப் பரீட்சைப் பாடத்திட்ட உரைநூல்.

ஆ) கவிதைகள் காவியங்கள்:

- iv. நபிமொழிமணி நாற்பது
- v. வீராங்கனை சாகிதா
- vi. இசைவருள் மாலையும். மக்கட்கு ஹிதோபதேசமும்
- vii. உலகியல் விளக்கமும் நம்நாட்டு நானிலக் காட்சிகளும்.
- viii. முதுமொழி வெண்பாவும் சூறாவளிப் படைப்போரும்.
- ix. புலவர்மணி செய்த தமிழ்

இ) கட்டுரைகள் ஆய்வுநூல்:

- x. கனிந்த காதல் - நாட்டார் பாடல் பற்றிய ஆய்வு
xi. மருதமுனை வரலாறு.

பின்னிணைப்பு: 02

புதூகுஷ்ஷாம் காவியத்தின் கட்டமைப்பு

காண்டம்	படலம்	திருவிருத்தங்கள்	பாடப்படும் பொருள்
முகம்மதிய்யா	11	965	முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் ஆட்சி செலுத்தி வந்தமையும் அவருடைய மறைவும்.
சித்திக்கிய்யா	13	1747	அபூபக்கர் சித்தீக் (றலி) அவர்களின் ஆட்சி முறையும் அவர்களது ஆட்சிக்காலத்தில் சிரியாவோடு நிகழ்த்திய போர்களும்.
பாறுக்கிய்யா	37	4074	உமர் பாறுக் (றலி) காலத்து ஆட்சி முறையும் அக்காலத்தில் சிரியாவோடு நிகழ்ந்த போர்களும்.
	61	6786	

அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் மத்தியில் முதியோர் தங்கி நிற்றலும் பராமரிப்பும்

KMM. Faleel Haque, Head, Dept. of Social Sciences, SEUSL.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

சம காலத்தில் சனத்தொகைப் பெருக்கம் பல பரிமாணங்களில் உலகை அச்சுறுத்தும் ஒரு காரணியாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. பொருளியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள், குடித்தொகையியலாளர்கள் மற்றும் சூழலியலாளர்களால் சனத்தொகைப் பெருக்கம் தொடர்பான அவநம்பிக்கைவாதக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. சனத்தொகைப் பெருக்கத்தைப் போன்று அதன் உள்ளார் அமைப்பு மாற்றங்களும் குறிப்பாக சிறுவர் தங்கிநிற்றல், முதியோர் தங்கிநிற்றல், பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு போன்ற விடயங்கள் பல நாடுகளில் சமூகப் பொருளாதார அடிப்படையில் நீண்ட கால பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இதன் ஒரு பகுதியாக சனத்தொகையில் வயது முதிர்வின் அதிகரிப்பு, சனத்தொகைக் கல்வியிலும் சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகளிலும் முக்கிய பிரச்சினையாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் ஒக்டோபர் முதலாம் திகதியை சர்வதேச முதியோர் தினமாகப் பிரகடனம் செய்ததன் மூலம் முதியோர் பிரச்சினைக்கு சர்வதேச முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணம் உலக சனத்தொகையில் முதியோர் சனத்தொகை அதிகரித்து வருவதாகும். உலக முதியோர் சனத்தொகை 2020ல் 100 கோடியைவிட அதிகமாகலாம் எனவும் வளர்முக நாடுகளில் அதனைவிட 70 கோடியாக இருக்கும் எனவும் உலக சுகாதார நிறுவனம் எதிர்வு கூறியுள்ளது. இயற்கையான வயது முதிர்ச்சி, அதிகரித்துச் செல்லும் ஆயுள் எதிர்பார்க்கை, வீழ்ச்சியடைந்து செல்லும் பிறப்பு வீதம் என்பன உலக வயது முதிர்விற்குப் பிரதான காரணங்களாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. 1950ல் 41வருடங்களாக இருந்த உலக சராசரி ஆயுள் எதிர்பார்க்கை 2020ல் 70 வருடங்களாக அதிகரிக்கும் என அறியப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை உலக பிறப்பு வீதமானது அடர்ந்து குறைந்து செல்கின்றது. 1971ல் 2.1% ஆகக் காணப்பட்ட பிறப்பு வீதமானது 2007ல் 1.1% ஆக வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்விரு நிகழ்வுகளும் உலக சனத்தொகையில் முதியோரின் பங்கினை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன.

அதிகரித்துச் செல்லும் முதியோர் சனத்தொகை, பிரச்சினைக்குரிய காரணியாக அடையாளம் காணப்படுவதற்கு பல சமூகப் பொருளாதாரக் காரணிகள் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. நவீனத்துவமும் அதனால் ஏற்பட்டுள்ள சமூக மனப்பாங்குகளும் நடத்தை மாற்றங்களும் முதியோரை சமூகப் புறநதள்ளலுக்கு உள்ளாக்கியுள்ளன. நகராக்கம், ஆண் பெண் தொழில் முயற்சி மற்றும் தொழில் ஈடுபாடுகள், தேசிய சர்வதேசிய புலம் பெயர்வுகள் போன்ற காரணிகள் முதியோர் தனிமைப்படுத்துதலில் குறிப்பிடக்கூடியனவாக உள்ளன. முதியோர் தங்கி நிற்றலின் பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பாதிப்புக்கள் முதியோர் பராமரிப்பை சிக்கல் நிறைந்ததாக ஆக்கியுள்ளன.

முதியோர் தொடர்பாக பல ஆய்வுகள் இன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இத்துறையில் Moody, Minkler, Butler போன்றோர் முன்னணி ஆய்வாளர்களாக உள்ளனர். இவ்வாய்வுகள் முதுமையின் விளைவுகள், பராமரிப்பு, வளவாழ்க்கை, புறமொதுக்கல் பற்றிய ஆய்வுகளாக உள்ளன. சமூக மூப்பியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் Sumanya Sumanya Sumanya Sumanya Sumanya Sumanya Sumanya Sumanya Sumanya Sumanya 1950 களில் தோற்றம் பெற்று 1990 களில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. கியூமிங் மற்றும் ஹென்ரி என்பவரால் முன்வைக்கப்பட்ட செயற்பாடு இன்மைக் கோட்பாடு (Theory of disengagement), குடனர் மற்றும் லெபோ என்பவரால் முன்வைக்கப்பட்ட முதுமை-நடவடிக்கை தொடர்பான கோட்பாடு (Aging-activity theory), பெர்னாட் எஸ் பிலிப்ஸ் என்பவரால் முன்வைக்கப்பட்ட வயோதிபம் - வகிப்பங்கு தொடர்பான அணுகுமுறை (Aging – Role Approach) என்பன முதுமை பற்றிய பிரதான கோட்பாட்டு ஆய்வுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இந்த ஆய்வு பின்வரும் நோக்கங்களை அடைந்து கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

- முதியோர் சனத்தொகை பற்றியும் முதியோர் தொடர்பான பிரச்சினைகளையும் தங்கிநிற்றலையும் தெரிந்து கொள்ளுதல்
- நடைமுறையில் பின்பற்றப்படும் முதியோர் பராமரிப்பு முறைகளை அறிதல்
- முதியோர் பராமரிப்பில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை இனங்காணுதல்
- முதியோர் பராமரிப்பில் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களுக்கு கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளுதல்
- முதியோர் பராமரிப்பை சிறப்பாக்குவதற்கான வழிமுறைகளை அடையாளம் காணுதல்

முறையியல்

இந்த ஆய்வுக்கான தகவல்கள் வினாக்கொத்து, நேரடி அவதானம், கலந்துரையாடல், நேர்காணல், அலுவலகப் பதிவேடுகள் போன்ற மூலகங்களிலிருந்து தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. சேகரிக்கப்பட்ட எளிய புள்ளிவிபர முறைகளின் கீழ் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு முடிவுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் முதியோர் நிலை

இந்த ஆய்வு அம்பாறை மாவட்ட கரையோரப் பிரதேசத்தையும் குறிப்பாக முஸ்லிம் சமூகத்தையும் களமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் முதியோர் சனத்தொகை, அதன் எதிர்கால எறியமிடல்களை பின்வரும் தகவல்கள் காட்டுகின்றன.

பிரதேச செயலகம்	முதியோர் 2007	சனத்தொகை 2025 எறியமிடப்பட்டது
கல்முனை	13.3%	23%
சாய்ந்தமருது	14.2%	25%
சம்மாந்துறை	13.7%	24%
நிந்தவூர்	13.9%	25%
அட்டாளச்சேனை	12.6%	22%
அக்கரைப்பற்று	12.8%	22%
இறக்காமம்	11.7%	21%
பொத்துவில்	12.4%	23%

முதியோர் பிரச்சினைகளும் தங்கிநின்றலும்

இந்த ஆய்வின் முக்கிய இலக்குகளில் ஒன்று முதியோர் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளை அடையாளம் காண்பதாகும். நெர்காயல் மூலம் சந்திக்கப்பட்ட பல முதியோர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகவல்களிலிருந்து அவர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் பின்வருமாறு அடையாளம் காணப்பட்டன.

- உடல் தளர்ச்சியும் பலவீனமும்
- தொழில் அல்லது வேலைசெய்ய முடியாமை
- தொழிலின்மை, வருமானமின்மை
- நோய், மறதி
- சிந்தனா முரண்பாடு – குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினருடன் ஏற்படும் கருத்தொவ்வாமை.
- துணை இழப்பு- கணவன் அல்லது மனைவியை இழந்திருத்தல். அத்துடன் பிள்ளைகள் மற்றும் உறவினர்களை இழந்து தனிமையடைந்த நிலை.
- அதிக எதிர்பார்க்கைகள்
- மனோநிலைப் பலவீனங்கள்
- பௌதீகத் தேவைகள் குறைவா இருத்தல் - உடலுதவி, பாவனைப் பொருட்கள் இல்லாமை
- தலைமைத்துவத்தை இழக்க விரும்பாமை
- ஆண் - பெண் முதியோரின் தனித்தனியான பராமரிப்புப் பிரச்சினைகள்
- வருமானம் - வருமானமற்ற முதியோர் பராமரிப்புப் பிரச்சினைகள்

தமது தேவைகள் எதிர்பார்க்கைகள் தொடர்பாக பின்வரும் பிரச்சினைகளையும் முதியோர்கள் முன்வைத்தனர்.

- தமது கருத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்படுதல்
- முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஓதுக்கப்படுதல்
- கையில் பணப்புழக்கமின்மை
- அதிகரித்துச் செல்லும் நோயும் தளர்ச்சியும்
- கலந்துரையாடலுக்கு நண்பர்கள் இல்லாமை
- வெளிப்பொழுது போக்கு வசதிகளின்மை
- பொது விடயங்களில் கலந்து கொள்ள முடியாமை

தங்கிநின்றலின் வடிவங்களும் பராமரிப்பு முறைகளும்

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் முதியோர்கள் எங்கு தங்கியுள்ளனர், அவர்கள் எவ்வாறு பராமரிக்கப்படுகின்றனர் போன்ற விபரங்கள் வினாக்கொத்து மூலம் சேகரிக்கப்பட்டன. தரப்பட்ட விபரங்களிலிருந்து பின்வரும் விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

- தங்கி நிற்கும் இடம்
 - பிள்ளைகளின் வீடு 88%
 - பேரப்பிள்ளைகளின் வீடு 09%
 - உறவினர் வீடு 03%
- முதியோருக்கான வசதிகள்
 - தனி அறையும் கட்டிலும் (படுக்கை) 84%
 - மருத்துவ வசதிகள் 90%
 - நுளம்பு வலை, பாதுகாப்பு 60%
 - மேசை, கதிரை 31%
 - உணவு, தேநீர் 100%
 - பொதுப் பொழுது போக்கு வசதிகள் 54%

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பெரும்பாலான முதியோர்கள் தமது பிள்ளைகளினாலேயே பராமரிக்கப்படுகின்றனர் என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்க ஒரு விடயமாகும். தமது பிள்ளைகள் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் பேரப்பிள்ளைகள் மற்றும் உறவினர்களின் வீட்டில் தங்கி வாழ்கின்றனர். அதிகமான பெற்றோர்களுக்கான படுக்கை வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள், உணவு, தேனீர் போன்ற அன்றாடத் தேவை சார்ந்த விடயங்கள் மகவும் திருப்தியான முறையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சில வறிய குடும்பங்களில் பராமரிப்பாளரின் பொருளாதார வசதிகளுக்கேற்ப முதியோர்களுக்கான வசதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பொழுது போக்கு வசதிகளும் கணிசமான அளவில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

முதியோர் மீதான பராமரிப்பு முறைகளை அறிந்து கொள்வதும் இந்த ஆய்வில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. இங்கு பொருளாதாரப் பராமரிப்பு, உடல்சார் பராமரிப்பு மற்றும் உளவியல் பராமரிப்பு என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன. பொருளாதாரப் பராமரிப்பு என்பது முதியோருக்கு உணவு, உடை போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்குதல், அவர்களது நாளாந்த சிறிய தேவைகளுக்காக கைச்செலவு என்ற அடிப்படையில் பணம் வழங்குதல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பெரும்பாலான குடும்பங்களில் பொருளாதாரப் பராமரிப்பு சிறப்பானதாகக் காணப்பட்டது. உயர் வருமானக் குடும்பங்களிலும் தொழில் புரியும் குடும்பத்திலும் இது உயர்வீதமானதாக இருந்தது.

உடல்சார் பராமரிப்பு என்பது மருத்துவ சேவைகளைத் தேவைக்கேற்ப பெற்றுக்கொடுத்தல், மருந்துகளைப் பெற்றுக் கெடுத்தல், வைத்திய சாலைகளில் அனுமதிக்கப்படும்போது உடனிருந்து கவனித்தல், நாளாந்தம் முதியோரின் உடைகளையும் தங்குமிடத்தையும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல், உடைகளை மாற்ற உதவி செய்தல், உடற்பயிற்சி வழங்குதல் போன்ற விடயங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன. பணக்காரக் குடும்பங்களிலும் உழைக்கும் ஆண் பெண்களைக் கொண்ட குடும்பங்களிலும் மத்திமான மட்டத்தில் இப்பராமரிப்பு காணப்பட்டது.

உளவியல் பராமரிப்பு என்பது முதியோருடன் கலந்துரையாடல், தனிமையைக் குறைக்க உதவுதல், ஆறுதல் வழங்குதல், சிரமமான நேரங்களில் ஆற்றுப்படுத்தல், பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள உதவுதல் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்குகின்றது. பொதுவாக தெரிவு செய்யப்பட்ட பெரும்பாலான குடும்பங்களில் இப்பராமரிப்பு மந்தமானதாகக் காணப்பட்டது. அது தொடர்பான அறிவு, செயலாக்கம் என்பன பராமரிப்பை மேற்கொள்ளும் பெரும்பாலான குடும்பங்களில் குறைவாகக் காணப்பட்டது.

முதியோரைப் பராமரிப்போர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

இந்த ஆய்வின் முக்கிய இலக்குகளில் ஒன்று முதியோரைப் பராமரிக்கும் விடயத்தில் பராமரிப்போர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை அறிந்து கொள்வதாகும். தெரிவு செய்யப்பட்ட குடும்பங்களிலிருந்து பின்வரும் பிரச்சினைகள் பொதுவாகவும் தனிப்பட்ட அடிப்படையிலும் முன்வைக்கப்பட்டன.

காரணமின்றியும் அடிக்கடியும் கோபமடைதல், சில தேவையான விடயங்களை எடுத்துக் கூறும்போது அவற்றைக் கேட்காதிருத்தலும் மறுதலித்தலும், அடிக்கடி முரண்படுதல், குடும்ப நடத்தைகளை விமர்சித்தல், தேவையற்ற விடயங்களைக் கேட்பதைக் கொண்டு தொந்தரவு தருதல் போன்றன முக்கிய பிரச்சினைகளாகக் கூறப்பட்டன. இயல்பு நடத்தைக்கு மாற்றமாகுதல் என்பதும் மற்றொரு பிரச்சினையாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இது மறதியுடன் கூடிய பேச்சு மற்றும் செயற்பாடுகள் முதியோரிடமிருந்து வெளிப்படுவதைக் குறிப்பிடுகின்றது. சமூக மாற்றங்களின் காரணமாக ஏற்படும் பரம்பரை இடைவெளியைப் புரிந்து கொள்ளாமையும் குறைபாடாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

தம்மை இளமையாக்க முயலும் முதியோர் பிரச்சினைகள். பல முதியோர் தமது தோற்றங்களை இளமையாக்க காட்டிக் கொள்ள முற்படுகின்றனர். இளைப்பாறிய உத்தியோகத்தர்கள் தலைமயிரைக் கறுப்பாக்குதல் போன்றவற்றின் மூலமும் தொடர்ந்து தொழில் செய்வதற்காக நேர்முகப் பரீட்சைகளில் இளைஞர்களுடனான தொழில் போட்டியில் இறங்குவதால் தொழிலற்றிருக்கும் இளைஞர்கள் வெறுப்படையும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

பரம்பரைக் கையளிப்பில் உடன்பாடற்ற தன்மை காணப்படுதல். பொதுவாக வயது முதிர்ச்சியின் பின்னர் முதியவர்கள் தமது பொறுப்புக்களை இளைஞர்களிடம் பொறுப்பளித்து அவர்களைப் பழக்கி சிறந்த தலைமைத்துவம் உள்ளவர்களாக ஆக்க வேண்டும். இது பரம்பரைக் கையளிப்பு எனப்படும். அதிகமான முதியவர்கள் இதனைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களாக இருப்பதாகவும் தம்மிடமே தொடர்ந்தும் பொறுப்புக்களை வைத்திருப்பதாகவும் குறை கூறப்பட்டது.

வயது முதிர்ந்தல் ஆத்மீக ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தும் என்பது பொதுவான எதிர்பார்க்கையாகும். ஆனால் பல முதியோரிடம் ஆத்மீகத்தைவிட லௌக்கீகத்தில் அதிக ஈடுபாட்டை விரும்புதல் காணப்படுவதாக கூறப்பட்டது.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் முதியோர் பராமரிப்பை எந்த அடிப்படையில் நோக்குகின்றனர் என்ற விடயமும் இந்த ஆய்வின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாக ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்டது. இது முதியோர் பராமரிப்பில் தமது வாழ்வாதார அடிப்படையாகிய இஸ்லாம் எந்தளவு செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது என்பதையும் முதியோர் பராமரிப்பு தொடர்பான இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களின் செயற்றிறனையும் அறிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்குமெனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பெரும்பாலான பராமரிப்போர் மதக்கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து முதியோரைக் கண்ணியப்படுத்துவதை பின்வரும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

முதியோர் பராமரிப்பு பற்றிய முஸ்லிம்களின் கருத்துக்கள்

■ கருத்துக்கள்	சதவீதம்
■ பெற்றாரைக் கண்ணியப்படுத்துதல்	86
■ மதக்கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவமளித்தல்	82
■ சமூகப் பொறுப்பாகக் கருதுதல்	74
■ இறைதிருப்தியைப் பெறுவதற்கான வழி	73
■ பாரம்பரியக் கடமையாகக் கருதுதல்	42
■ பிறரது விமர்சனங்களிலிருந்து தவிர்த்தல்	14
■ மனிதாபிமான சிந்தனை	61
■ தனது எதிர்காலத்தைப்பற்றிய அச்சம்	23
■ வீட்டு வேலைகளில் உதவியாக இருப்பதால்	37
■ முதியோர் பராமரிப்பு பாரமானது	07

முடிவுரை

சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களின் பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வில் பின்வரும் முடிவுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

- முதியோர் பராமரிப்பில் சமய வழிகாட்டல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதுடன் இறைபொருத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு செயலாகவும் முஸ்லிம்கள் கருதுகின்றனர்.
- பிள்ளைகள் தனது வீடுகளிலேயே தமது முதியோரைப் பராமரிப்பதுடன் முதியோருக்கான வசதிகளையும் பெருமளவு வழங்கியுள்ளனர். முதியோர் இல்லங்களில் தமது முதியோரைப் பராமரிப்பதை விரும்பாதிருத்தல்.
- முதியோரின் கருத்துக்களுக்கு முடியுமானவரை மதிப்பளித்தல் காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலான இளைஞர்களிடம் முதியோர் பராமரிப்பு சிறந்த சேவை என்ற கருத்து காணப்படுகின்றது. மேலும் சிறுவர்கள் தமது பாட்டன், பாட்டி போன்ற முதியோரை விரும்புகின்றனர்.
- ஆண் பெண் இருவரும் வேலை செய்தல், பெண்களின் தொழில்வாய்ப்பு, வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு, குழந்தைப் பராமரிப்பு போன்ற விடயங்களால் முதியோர் பராமரிப்பு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. முதியோர் பராமரிப்பில் ஆண்களைவிட பெண்கள் கூடிய பங்களிப்புச் செய்கின்றனர். மதவழிகாட்டல்களும் கலாசாரமும் முதியோர் பராமரிப்பில் கூடிய செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இம்மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களுக்கான முதியோர் இல்லம் அமைக்கப்படாமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்.
- கணிசமான அளவு முதியோர்கள் தமது பராமரிப்பாளர்களுடன் கோபமடைதல், முரண்படும் நிலை காணப்படுகின்றது.

விதந்துரைகள்

ஆய்வுப் பிரதேசம் மற்றும் ஏனைய பிரதேசங்களையும் கவனத்தில் கொண்டு முதியோர் பராமரிப்பைச் சிறந்த முறையில் மேற்கொள்வதற்கு பின்வரும் விதந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

- இளைஞர்கள், குடும்பஸ்தர்களிடம் உருவாக்கப்பட வேண்டியவை
 - முதியவர்களை அவர்களின் கடந்தகால சேவைகளுக்காகக் கண்ணியப்படுத்தல்
 - நோய் மற்றும் இயலாமையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக மனிதாபிமான ரீதியில் உதவுதல்
 - தனது பிள்ளைகளைப் போல பெற்றாரைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல்
- முதியோர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை
 - தமது தேவைகளைச் சுருக்குதல்
 - தம்மீதான சேவைகளைப் பொருந்தி நன்றி செலுத்துதல்
 - பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தல்
 - பரம்பரை விட்டுக்கொடுப்புகளை மேற்கொள்ளுதல்
 - ஆத்மீகப் பயிற்சிகளில் ஈடுபாட்டை அதிகரித்தல்
- அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை
 - முதியோருக்கான உதவித்திட்டங்கள், நலன்கள் தொடர்பான பொதுக் கொள்கை ஒன்றை வகுத்தல்
 - முதியோர் நலன் திட்டங்களை சிறந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்தல், முகாமைத்துவம் செய்தல்
 - முதியோர் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளை நியமித்து முதியோர் நலன்களை உறுதிப்படுத்துதல்

- **சமய அபிவிருத்தியினூடாக முதியோர் பராமரிப்பு** என்ற கருப்பொருளை பரவலாக்குதல்

இஸ்லாமிய அணுகுமுறை

இந்த ஆய்வு முஸ்லிம்களைப் பற்றிய ஒரு விசேட ஆய்வாக இருப்பதால் மக்கள் மத்தியில் முதியோர் தொடர்பான இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை முன்வைப்பது மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும். பின்வரும் வழிமுறைகள் முதியோர் பற்றிய இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை பதித்தலுக்கு உதவியாக அமையும்.

- பிள்ளைகளை முதியோர் மீது அன்பு, பாசம் உள்ளவர்களாக பெற்றார்கள் வளர்த்தல்
- பாடசாலைகள், முன்பள்ளிகள், குர்ஆன் மத்ரசாக்களில் முதியோர் பராமரிப்பைப் புகுத்துதல்
- பள்ளிவாயல்களில் நடைபெறும் குத்பாக்கள், பயான்கள் மற்றும் மார்க்கப் பிரச்சாரங்களில் முதியோர் பராமரிப்பை வலியுறுத்துதல்
- துண்டுப் பிரசுரங்கள் மற்றும் எழுத்தாக்கங்கள் மூலம் முதியோர் பராமரிப்பின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துதல்
- கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்களை ஒழுங்குபடுத்துதல்
- முதியோருக்கான ஆற்றுப்படுத்தல் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல்

“முதியோர்கள் அதிகரித்த வயது, உடல் தளர்ச்சி என்பவற்றிற்காக புறந்தள்ளப்பட வேண்டியவர்கள் அல்ல. மாறாக இன்றைய நிகழ்காலத்தை உருவாக்குவதற்காக கடந்த காலத்தில் தம்மை அர்ப்பணித்த தியாகிகள் என்பதற்காக கண்ணியப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள்.

“முதியோர்கள் அதிகரித்த வயது, உடல் தளர்ச்சி என்பவற்றிற்காக புறந்தள்ளப்பட வேண்டியவர்கள் அல்ல. மாறாக இன்றைய நிகழ்காலத்தை உருவாக்குவதற்காக கடந்த காலத்தில் தம்மை அர்ப்பணித்த தியாகிகள் என்பதற்காக கண்ணியப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள்

References:

- Bernard S.Philips, A Role theory approach to adjustment in old age, American Sociological Review, 22 1957, :212-217
 Charles D. Nam 1994, Understanding population change, Peacock Publishers, Illinois, USA
 Chada N.K., 1997, Aging and the Aged, Jay Kay offset printers
 George L Meddow Busse, 1994, Aging the Universal Human Experience,
 Robert Havighurst, 1961, successful aging, Gerontologist 1, pp 8-13
 Robert C. Atchley, 1991, Social forces and Aging , Miami University, California

இந்திரலால் டீ சில்வா, பொருளியல் நோக்கு, ஏப்ரில்-மே, அபேகோன் ஏ.ஐ.பீ.எல், பொருளியல் நோக்கு, ஏப்ரில்-மே, புள்ளிவிபரத் திரட்டு கச்சேரி அம்பாறை
 புள்ளிவிபரத் திரட்டு பிரதேச செயலகம், கல்முனை, 2007
 புள்ளிவிபரத் திரட்டு, பிரதேச செயலகம், அக்கரைப்பற்று, 2007
 புள்ளிவிபரத் திரட்டு, பிரதேச செயலகம், அட்டாளச்சேனை, 2007
 புள்ளிவிபரத் திரட்டு, பிரதேச செயலகம், நிந்தவூர், 2007
 புள்ளிவிபரத் திரட்டு, பிரதேச செயலகம், பொத்துவில், 2007

**அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புகளும் தடைகளும் – அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்
எல்லைக் கிராமங்கள் தொடர்பான ஒரு ஆய்வு**

KMM. Faeel Haque, Head, Dept. of Social Sciences, SEUSL.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

சமகால அபிவிருத்திப் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளில் கிராமிய அபிவிருத்தி ஒரு முக்கிய கூறாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. கிராமிய அபிவிருத்தியின் முக்கியத்துவம் பல பரிமாணங்களில் உணரப்பட்டுள்ளது. கிராமிய அபிவிருத்தி தொடர்பான சர்வதேச முனைப்புகள் இன்று அதிகரித்து வருகின்றன. கிராமிய அபிவிருத்தி ஊடாக தேசிய அபிவிருத்தி அடைந்து கொள்ளும் அணுகுமுறைககள் இன்று வளர்முக நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. கிராமங்களில் காணப்படும் அபிவிருத்தி இடைவெளி கிராமங்களை நோக்கி அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் கிராமங்களை நோக்கி திருப்பப்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. "கிராமிய அபிவிருத்தி என்பது கிராமிய மக்கள் தமது வளமான பாரம்பரியத்தை மீள்திசைப்படுத்தி பண்பாட்டு மட்டத்தினை உயர்த்துவதை இலக்காகக் கொண்டது' என உறியில் என்வர் கூறுகின்றார். "கிராமிய அபிவிருத்தி என்பது அனைத்து சமூகங்களினதும் நீண்டகால நலன்களை அடைந்து கொள்வதற்கு உருவாக்கப்பட்ட பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார மற்றும் சூழலியல் என்பவற்றின் நீண்டகால நிலைத்து நிற்கும் செயற்பாடாகும்' என மோஸ்லி என்பவர் கூறுகின்றார்.

கிராமங்கள் அதிக வளங்களையும் இயற்கைச் சூழலையும் கொண்டுள்ளன. மனிதவளம், நிலவளம், இயற்கைவளங்கள் போன்ற அபிவிருத்திக்கான பலவாய்ப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன. மேலும் நகரப் பொருளாதாரங்களுக்கான நிரம்பல் மையங்களாகவும் தொழிற்பட்டு வருகின்றன. அதேவேளை வறுமை, வேலையின்மை, பிழைப்பூதியப் பயிர்ச் செய்கை, குறை அபிவிருத்தி, உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின்மை, கல்வி மற்றும் சுகாதார சேவைகளில் பின்தங்கிய நிலை போன்றவை கிராமங்களில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இவைகளின் காரணமாக கிராமிய அபிவிருத்திப் பின்தங்கல்கள் தேசிய அபிவிருத்திக்கான முன்னெடுப்புகளைப் பாதிக்கின்றன.

இலங்கை மக்களில் சுமார் 72 சதவீதமானோர் கிராமங்களில் வாழ்கின்றனர். அதிக நிலப்பரப்பு, அதிக வயல் நிலங்கள், இயற்கை வளங்கள், அதிக காடுகள் கிராமங்களில் காணப்படுகின்றன. இலங்கையின் அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டில் கிராமங்களின் பின்தங்கிய நிலை ஒரு தடையாக உணரப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் கடந்த காலத்தில் பல கிராமிய அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. கிராமிய அபிவிருத்திக்கான அமைச்சு, திணைக்களம், அதிகாரிகள், கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் போன்ற நிறுவன ஏற்பாடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்றிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழ் பதினைந்து மாவட்டங்களில் வேறுபட்ட இலக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உலக வங்கியின் உதவியுடன் கிராமிய அபிவிருத்தித்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டத்தின்கீழ் கிராமிய அபிவிருத்திக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மாகாண அடிப்படையில் இலங்கையில் கிராமங்களின் பரம்பல் அதிகமானதாகும். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் அதிக கிராமங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன் இலங்கையில் நடைபெற்ற சுமார் முப்பதாண்டு கால யுத்தத்தினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவைகளாக உள்ளன. குறிப்பாக எல்லைக் கிராமங்கள் யுத்தத்தினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டன. இந்த ஆய்வு எல்லைக் கிராமங்களின் அபிவிருத்தி பற்றியதாகும். அம்பாறை மாவட்ட எல்லைக் கிராமங்களின் பரம்பலை நோக்கும் போது அவை முஸ்லிம் - தமிழ், முஸ்லிம் - சிங்கள, தமிழ் - சிங்கள பின்னணியைக் கொண்ட கிராமங்களாக உள்ளன. மேலும் யுத்தம் இனமுரண்பாடு போன்றவற்றினால் ஏற்பட்ட பல பாதிப்புக்களிலிருந்து ஏனைய கிராமங்களைப் பாதுகாக்கும் பாதுகாப்பரங்களாகவும் இருந்துள்ளன.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் எல்லைக் கிராமங்கள் முக்கிய மையங்களாகவும் இன மற்றும் சமூக முரண்பாடுகளின் பாதிப்புக்களை முதலில் எதிர்கொள்வனவாகவும் அமைந்துள்ளன. நீண்டகால யுத்த வடுக்களைக் கொண்ட இக்கிராமங்களின் அபிவிருத்தி தொடர்பாக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்காத ஒரு இடைவெளி காணப்பட்டது. இவ்விடைவெளி இந்த ஆய்வை மேற்கொள்வதற்குத் தூண்டுதலாக அமைந்தது. அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புகள் காணப்படும் ஏன் இக்கிராமங்கள் அபிவிருத்தியில் பின்னடைந்துள்ளன என்ற பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. இந்த ஆய்வு பின்வரும் இலக்குகளை அடைந்து கொள்ளும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

- ஆய்வுக் கிராமங்களின் அபிவிருத்தி நிலையினையும் அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்களையும் அறிதல்
- அபிவிருத்திக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் அவை தொடர்பான மதிப்பீடு செய்தலும்
- அபிவிருத்திக்கான தடைகளையும் பிரச்சினைகளையும் அடையாளம் காணுதல்
- கிராமங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வழிமுறைகள் மற்றும் ஆலோசனைகளை முன்மொழிதல்

ஆய்வுப்பிரதேச அறிமுகம்

ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கிராமங்கள் எல்லைக் கிராமங்களாகும். இவை விவசாயக் கிராமங்களாக இருப்பதுடன் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளின் மையப்பகுதியிலிருந்து தூரமாகவும்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அமைந்துள்ளன. இந்த ஆய்வுக்காக மூன்று கிராமங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. சம்மாந்துறைச் செயலகப்பிரிவிலிருந்து மஜீத்புரம் கிராமமும் அக்கரைப்பற்றிலிருந்து ஆலம் நகர் கிராமமும் அட்டாளச் சேனையிலிருந்து ஆலம் குளம் கிராமமும் இந்த ஆய்வுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இக்கிராமங்கள் அவற்றின் அமைவிடம், மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம், பொருளாதாரப் பின்னணி, வறுமை போன்ற காரணங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இக்கிராமங்கள் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக நடைபெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவையாக இருப்பதுடன் இக்கிராம மக்கள் யுத்த காலங்களில் அடிக்கடி தற்காலிகமாக புலம் பெயரும் தன்மை கொண்டவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

ஆலம் நகர் கிராமம் அக்கரைப்பற்றிலிருந்து சுமார் எட்டு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அம்பாறை வீதியில் அமைந்துள்ளது. அட்டாளச்சேனை கிராமத்திலிருந்து சுமார் ஏழு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் ஆலம் குளம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. சம்மாந்துறை அம்பாறை வீதியிலிருந்து சுமார் ஐந்து கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் மஜீத்புரம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. ஆலம் நகர், ஆலம் குளம் ஆகிய இரு கிராமங்களும் முழுமையாக முஸ்லிம் சனத்தொகையைக் கொண்டனவாகும். மஜீத்புரம் கிராமம் பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம்களைக் கொண்டதாகும். இம்மூன்று கிராமங்களும் 1970 ஆண்டின் பின் குடியேற்றத்திட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டவையாகும்.

ஆலம் நகர் கிராமம் அக்கரைப்பற்று மக்களின் ஸகாத் பணத்திலிருந்து அமைக்கப்பட்டதாகும். ஆரம்பத்தில் ஒருசில குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்த போதும் அதிகமானவர்கள் ஸகாத் நிதியிலிருந்து கொள்வனவு செய்து பங்கிடப்பட்ட நிலங்களில் வந்து குடியேறியவர்களாகும். சாய்ந்தமருது, ஏறாவூர், அட்டாளச்சேனை, அக்கரைப்பற்று ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து அதிகமானவர்கள் குடியேறியுள்ளனர். இக்கிராமத்தில் மொத்தம் 127 குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆலம் குளம் கிராமத்தில் மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் அட்டாளச்சேனை பிரதேசத்திலும் மிகுதியானவர்கள் அக்கரைப்பற்றிலுமிருந்தும் குடியேறியுள்ளனர். மஜீத்புரம் கிராமத்து மக்களில் அதிகமானவர்கள் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்தவர்களாகும்.

ஆலம் நகர் கிராமம் அக்கரைப்பற்று - அம்பாறை பிதான வீதியில் 8 கி.மீ தூரத்தில் அமைந்துள்ளதுடன் 1970களிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த குடியிருப்பாக உள்ளது. மொத்த சனத்தொகை 1390, ஆண்கள் 666, பெண்கள் 724. பிரதான குடியிருப்பாளர்கள் வெளிமாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகும்.

ஆலம் குளம் கிராமமானது அக்கரைப்பற்று - வான்காமம், அட்டாளச்சேனை என்பவற்றிற்கிடையிலான சந்திக் குடியிருப்பாக அமைந்துள்ளது. பிரதான குடியிருப்பாளர்கள் அட்டாளச் சேனைப் பிரதேச சபையைச் சேர்ந்தவர்களாகும். மொத்த சனத்தொகை 1654, ஆண்கள் 796, பெண்கள் 858. இக்கிராமம் 1970களிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த குடியிருப்பாக உள்ளது.

மஜீத்புரம் சம்மாந்துறை - அம்பாறை வீதியிலிருந்து உள்ளநோக்கி அமைந்துள்ள கிராமமாகும். முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் கலந்த பிரதேசமாக இருப்பதுடன் 1970களிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த கிராமமாக உள்ளது. 1005 குடும்பங்களில் 1598 ஆண்களும் 1767 பெண்களும் இக்கிராமத்தில் வாழ்கின்றனர். பிரதான குடியிருப்பாளர்கள் சம்மாந்துறைப் பிரதேச செயலகப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாகும்.

இக்கிராமங்களில் பின்வரும் பண்புகளை பொதுவானவையாகக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

- மிகப்பெரும்பான்மையானவர்கள் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழ்ந்து வருவதுடன் அரசாங்கத்தின் ஏழைகளுக்கு உதவும் சமுர்த்தித் திட்டத்தின் கொடுப்பனவுகளைப் பெறுபவர்களாக உள்ளனர்.
- அபிவிருத்தி அடைந்த மையப்பகுதியிலிருந்து தூரமாக அமைந்துள்ளமை
- முழுமையான விவசாயக் கிராமங்களாகக் காணப்படுதல்
- பயங்கரவாதப் பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டிருத்தல்
- தமிழ் - முஸ்லிம் , முஸ்லிம் - சிங்கள முரண்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருத்தல்

நோக்கங்கள்

இந்த ஆய்வு பின்வரும் நோக்கங்களை அடைந்து கொள்ளும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

- ஆய்வுக் கிராமங்களின் அபிவிருத்தி நிலையினையும் அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்களையும் அறிதல்
- அபிவிருத்திக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் அவை தொடர்பான மதிப்பீடு செய்தலும்
- அபிவிருத்திக்கான தடைகளையும் பிரச்சினைகளையும் அடையாளம் காணுதல்
- கிராமங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வழிமுறைகள் மற்றும் ஆலோசனைகளை முன்மொழிதல்

இவ்வாய்விற்கான தரவுகளும் தகவல்களும் பல்வேறு வழிகளில் சேகரிக்கப்பட்டன. இவ்வாய்வு இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தமையால் நேர்காணல், நேரடி அவதானம், இலக்குக் குழுக்கலந்துரையாடல் என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. நேர்காணலில் கிராமத் தலைவர்கள், மதவழிபாட்டுத் தலைவர்கள், கிராமிய மட்டத்திலான இயக்க அங்கத்தினர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோருக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அரச துறையினரின் ஒத்துழைப்பு பெறப்பட்டது. குறிப்பாக

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கிராம அபிவிருத்தி அதிகாரிகள், சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்கள் என்பவர்களிடமிருந்து தகவல்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் சமூக பொருளாதார நிலை

ஆய்வுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமங்களின் சமகால சமூகப் பொருளாதார நிலைகளை அறிந்து கொள்ளுதல் அவை அடைந்துள்ள அபிவிருத்தி மட்டத்தை அறிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். எழுமாறாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமவாசிகளிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் அவர்களின் பிரதான தொழில்கள் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தன.

விவசாயம் (குத்தகை, வேளாண்மைக்காரன், கூலி)	83%
வியாபாரம்	01%
சிறு கைத்தொழில்	0.04%
மந்தை வளர்ப்பு	02%
கூலித்தொழில்	03%
வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு	09%
அரசு வேலைவாய்ப்புக்கள்	0.04%
தனியார் துறை வேலைவாய்ப்புக்கள்	01%
மேசன்	0.01%
தச்சுத் தொழில்	0.01%

வருமானமும் வாழ்க்கைச் செலவும்

விவசாயத்துறையில் காணப்படும் பல்வேறு கூலித்தொழில்களின் மூலமாகவே இக்கிராம மக்களின் பெரும்பாலானவர்களின் வருமானம் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வருமானத்தின் பெரும்பகுதி பருவகால வருமானமாகக் காணப்படுகின்றது. விதைப்பு மற்றும் அறுவடைக் காலங்களில் இத்தொழில்வாய்ப்புக்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. மற்றொரு சாரார் தமது விவசாய முதலாளிகளிடம் முற்பணக் கொடுப்பனவுகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். விவசாய ஊழியர்களிடையே ஊழிய நகர்வு காணப்படுகின்றது. அறுவடை காலங்களில் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கான மாவட்ட அடிப்படையிலான நகர்வும், வெளிமாவட்டங்களுக்கான நகர்வும் காணப்படுகின்றது.

பருவகால தொழில் வாய்ப்புக்களில் தங்கிற்பதால் சராசரி வருமானம் குறைவாக உள்ளது. நாளாந்த விவசாயக்கூலி ரூபா 500 – 700 வரை கிராமங்களுக்கிடையே வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. வாழ்க்கைத்தரம் குறைவாக இருப்பதுடன் மிக அதிகமானவர்கள் சமுர்த்திக் கொடுப்பனவுகளில் தங்கிவாழ்கின்றனர். வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு மற்றொரு முக்கிய வருமானமீட்டல் வழியாகக் காணப்படுகின்றது. வெளிநாட்டுத் தொழில்புரியும் குடும்பங்களில் சேமிப்பு அல்லது சுயதொழில்துறைக்கான ஆர்வம் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. மந்தை வளர்ப்பு, மீன்பிடி என்பனவும் சிறிய அளவில் காணப்படுகின்றன. இக்கிராமங்களைச் சார்ந்து அமைந்துள்ள இலுக்குச் சேனைக்குளம், நீத்தைக்குளம், இறக்காமம் குளம், கற்குளம் போன்ற குளங்களில் நன்னீர் மீன்பிடித் தொழில் நடைபெறுகின்றது.

சராசரிக் குடும்பப் பருமன் அதிகமாக இருப்பதனாலும் வருமானம் குறைவாக பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதனாலும் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. சேமிப்புப் பழக்கம் மக்களிடையே குறைவாக உள்ளது. கிராமிய மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டுவதற்கான நிறுவன ஏற்பாடுகளும் குறைவாக காணப்படுகின்றன.

கல்வி அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரை மஜீத்புரம் என்ற கிராமம் முன்னேற்றமடைந்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பட்டப்படிப்பு மட்டம் வரை கல்விகற்றவர்கள் காணப்படுகின்றனர். எனினும் இவர்களது உயர்கல்வி தாய்க்கிராமமாகிய சம்மாந்துறையில் பெறப்பட்டுள்ளது. ஆலம்குளம் கிராமம் கல்வியில் பின்தங்கிய ஒரு கிராமமாகும். ஆண்களைவிட பெண்களின் கல்விநிலை எல்லாக் கிராமங்களிலும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. கல்விப் பொதுத்தராதார சாதாரண வகுப்புக்கள் வரை உள்ள பாடசாலையில் காணப்பட்ட போதும் சிறந்த கல்வி மேலதிக வகுப்புக்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக தாய்க்கிராமங்களை நாடவேண்டி இருப்பதால் பெண்களை உயர்கல்விக்கு அனுப்புவது குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. முன்பள்ளிக்கூடங்கள் காணப்பட்டபோதும் அவை திருப்தியான சேவையை வழங்குவனவாக அமைந்திருக்கவில்லை. பொதுவாக கல்வியின் அபிவிருத்தி ஒரு வளர்முக நிலையைக் காட்டியபோதும் அபிவிருத்தி குறைந்த ஒரு துறையாகவே காணப்படுகின்றது. பின்வரும் தகவல்கள் இதனைக் காட்டுகின்றன.

கல்வி அபிவிருத்தியின் நிலை

கூறுகள் கல்வி	ஆலிம் நகர்	ஆலம்குளம்	மஜீத்புரம்
– உயர்கல்வி –பட்டப்படிப்பு	01	00	07
– பாடசாலையின் நிலை	தரம் 10	தரம் 10	தரம் 11
– ஆரம்பக் கல்வி	நன்று	நன்று	நன்று
– முன்பள்ளிகள்	திருப்தி	திருப்தி	நன்று

சுகாதாரம்

– வைத்திய சேவை	வாராந்தம்	நாளந்தம்	நாளாந்தம்
– தனியார் மருத்துவம்	இல்லை	இல்லை	இல்லை
– வைத்தியசாலை	இல்லை	உண்டு	உண்டு
– பிரதான வைத்தியசாலை	8கிமீ	10கிமீ	12கிமீ
– நோய்த்தடுப்புச் சேவைகள்	உண்டு	உண்டு	உண்டு

சுகாதார சேவையிலும் இக்கிராமங்கள் குறைவான வசதி வாய்ப்புகளையே கொண்டிருக்கின்றன. சிறிய வைத்தியசாலைகள் ஆலம்குளம், மஜீத்புரம் ஆகிய கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெண்களின் பிரசவம், பெரிய நோய்கள் என்பவற்றிற்கு தாய்க்கிராமங்களை நாடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

உட்கட்டமைப்பு வசதிகளும் போக்குவரத்தும்

ஒரு பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கு உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் பங்களிப்பு அத்தியவசியமானதாகும். போக்குவரத்து, மின்சாரம், குடிநீர், தொலைத் தொடர்பு வசதிகள், சந்தைவசதிகள் போன்றவற்றின் மூலம் மக்கள் தமது வாழ்க்கையை இலகுவாக்கும் கொள்ள முடிவதுடன் பரவலாக்கமும் செய்து கொள்கின்றனர். இது அக்கிராமத்தின் வளர்ச்சியை மேலும் துரிதப்படுத்துகின்றது. தெரிவு செய்யப்பட்ட மூன்று கிராமங்களினதும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் பொதுவான பார்வையில் பின்வருமாறு காணப்பட்டது.

வசதிகள்	ஆலிம் நகர்	ஆலம்குளம்	மஜீத்புரம்
போக்குவரத்து	நன்று	திருப்தி	நன்று
மின்சாரம்	குறைவு	குறைவு	நன்று
தொலைத்தொடர்பு	குறைவு	குறைவு	திருப்தி
குடிநீர்	குறைவு	குறைவு	திருப்தி
தபாற்சேவை	திருப்தி	திருப்தி	திருப்தி
நூலக சேவை	குறைவு	குறைவு	திருப்தி
பத்திரிகை, செய்திகள்	குறைவு	குறைவு	திருப்தி
தொலைக்காட்சி	குறைவு	குறைவு	திருப்தி

ஆலிம் நகர் கிராமம் அம்பாறை – அக்கரைப்பற்று பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ளது. பொது மற்றும் தனியார் போக்குவரத்து வசதிகளை சிரமமின்றிப் பெற்றுக்கொள்கின்றது. மின்சார வசதிகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதுடன் வீதிகள் பெரும்பாலான வீடுகள் மின்சார இணைப்பைப் பெற்றுள்ளன. தொலைத்தொடர்பாடல் வசதிகள் வழங்கப்படவில்லை. எனினும் கையடக்கத் தொலைபேசிப் பாவனை அதிகரித்து வருகின்றது. ஆலம்குளம் கிராமம் அம்பாறை – அக்கரைப்பற்று வீதியிலிருந்து சுமார் 6 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் அமைந்த ஒரு உள்ளூர் கிராமமாகும். சனத்தொகை அதிகமாகக் காணப்பட்ட போதும் குறைவான போக்குவரத்து வசதிகளே காணப்படுகின்றன. பொதுப்போக்குவரத்துச் சேவை மிகக்குறைவாகும். மிகஅரிதாக விவசாய அறுவடை மற்றும் விதைப்பு காலங்களின் வான்காமம் கிராமத்திற்கான பஸ் சேவை இக்கிராமத்தினூடாக நடைபெற்று வருகின்றது.

மஜீத்புரம் கிராமம் அம்பாறை கல்முனை வீதியிலிருந்து உள்ளாக சுமார் 5 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. தனியான பஸ் சேவை மிகக்குறைவு. அரசு போக்குவரத்துச் சேவை நாளொன்றிற்கு 3 முறை நடைபெறுகின்றது. மக்களின் போக்குவரத்துத் தேவையை நிறைவு செய்யப் போதுமானதாக அமைந்திருக்கவில்லை.

மக்கள் தமது கிராமத்தில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத தேவைகளையும் சேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய நகர்ப்புறங்களை நாடும்போது துவிச்சக்கரவண்டி, மோட்டார் சைக்கிள், முச்சக்கர வண்டி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி தமது தேவைகளைக் பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றனர். பெரும்பாலான மக்கள் சொந்த வாகனங்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

• வர்த்தகம்

இக்கிராமங்களில் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பெயரளவு மட்டத்தில் நடைபெறவில்லை. மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய சிறிய வியாபார நிலையங்கள் சில இக்கிராமங்களில் அமைந்துள்ளன. இக்கிராமங்களுக்கான பிரதான சேவை மையங்களாக அக்கரைப்பற்று, அட்டாளச்சேனை, சம்மாந்துறை என்பன காணப்படுகின்றன.

• தொடர்பாடலும் பொழுது போக்கும்

தொடர்பாடல் சேவைகள் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றன. நிலத்தொலை பேசிகள் இக்கிராமங்களில் மிகக் குறைவாகும். அவற்றின் அளவு பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது

ஆலிம் நகர் - 01
ஆலம் குளம்- 01
மஜீத்புரம் - 10

தொடர்பாடலைப் பொறுத்தவரை கையடக்கத் தொலைபேசிப் பாவனை அதிகரித்து வருகின்றது. வாலிபர்கள், அரசு உத்தியோகத்தர்கள், வியாபாரிகள் மத்தியில் இதன் பாவனை அதிகமாகும். செய்திகளை அறிந்து கொள்வதில் மக்கள் தனியார் தேனீர்கடைகளை நாடுகின்றனர்.

இத்தேனீர்க்கடைகள் தகவல் பரிமாற்ற மையங்களாகவும், கருத்துப் பரிமாற்றல் களமாகவும் இருந்து வருகின்றன. மாலை நேரத்தில் அதிக ஓய்வைக் கொண்டுள்ள இம்மக்கள் தேனீர்க்கடைகளை அண்டிய பகுதிகளில் குழுக்களாக ஒன்று சேர்வதன் மூலம் தகவல் மற்றும் கருத்துப் பரிமாற்றங்களில் கலந்து கொள்கின்றனர். பலர் சீட்டாட்டம், டாம் போன்ற விளையாட்டுக்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

வருமானமும் வாழ்க்கைச் செலவும்

விவசாயத்துறையில் காணப்படும் பல்வேறு கூலித்தொழில்களின் மூலமாகவே இக்கிராம மக்களின் பெரும்பாலானவர்களின் வருமானம் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வருமானத்தின் பெரும்பகுதி பருவகால வருமானமாகக் காணப்படுகின்றது. விதைப்பு மற்றும் அறுவடைக் காலங்களில் இத்தொழில்வாய்ப்புக்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. மற்றொரு சாரார் தமது விவசாய முதலாளிகளிடம் முற்பணக்கொடுப்பனவுகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். விவசாய ஊழியர்களிடையே ஊழிய நகர்வு காணப்படுகின்றது. அறுவடை காலங்களில் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கான மாவட்ட அடிப்படையிலான நகர்வும், வெளிமாவட்டங்களுக்கான நகர்வும் காணப்படுகின்றது.

பெரும்பாலான மக்கள் பருவகால தொழில் வாய்ப்புக்களில் தங்கிநிற்பதால் அவர்களின் சராசரி வருமானம் குறைவாக உள்ளது. நாளாந்த விவசாயக்கூலி ரூபா 500 – 700 வரை கிராமங்களுக்கிடையே வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. வாழ்க்கைத்தரம் குறைவாக இருப்பதுடன் மிக அதிகமானவர்கள் சமுர்த்திக் கொடுப்பனவுகளில் தங்கிவாழ்கின்றனர்.

அபிவிருத்திக்கான தடைகள்

ஆய்வுக் கிராமங்களின் அபிவிருத்திப் பின்னடைவை ஆராயும் போது பின்வரும் காரணிகள் அதற்குப் பங்களிப்புச் செய்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. எனினும் இவற்றின் பாதிப்பின் மதிப்பீடுகள் காரணிகளுக்குக் காரணி வித்தியாசமானதாக இருந்தன.

- அரசாங்கத்தில் முழுமையாகத் தங்கிநிற்பதால்
- குறைவான சேமிப்பும் மூலதனவாக்கமும்
- தொழில் முயற்சிகளின் பற்றாக்குறைகள்
- சிறந்த தலைமைத்துவமின்மை
- கிராம மக்களின் உள்ளார் முரண்பாடுகள் - சமூகப்புறமொதுக்கல் குழுக்கள்
- அரசியல் புறக்கணிப்புக்கள்
- பன்முகப்படுத்தப்படாத அரச அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள்
- முரண்பாட்டுக்காலப் புலம் பெயர்வுகள்
- மிகை ஊழியம், வேலையின்மை
- அபிவித்திச் செயற்பாடுகளில் குறைவான மக்கள் பங்கேற்பு
- வழிகாட்டல் கல்வி இன்மை
- அபிவிருத்தி நோக்கிய மனப்பாண்மை குறைவாக உள்ளமை
- நகரங்களிலிருந்தான குறைவான மூலதனப் பாய்ச்சல்
- திருடர் தொல்லை
- சுயதொழில் செய்வதில் ஆர்வமின்மை.
- உள்நாட்டு யுத்தமும் பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல்களும்

அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்கள்

தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமங்களில் காணப்படும் அபிவிருத்திக்கான பல மேலதிக வாய்ப்புக்கள் இக்கிராமங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். இக்கிராமங்களில் பின்வரும் வாய்ப்புக்களையும் வளங்களையும் அடையாளம் காணக்கூடியதாக இருந்தது

- மலிவான தொழிலாளர்கள் காணப்படுதல்
- நன்னீர் மீன்பிடிக்கான வசதிகள்
- செங்கல், மட்பாண்டத் தொழில்களுக்குரிய மண்
- விவசாய உற்பத்திக்கான நிலங்கள்
- சேனைப்பயிற்சி செய்கைக்கான மேட்டு நிலவசதி
- மந்தை வளர்ப்புக்கான மேய்ச்சல் நிலம் - கோழி வளர்ப்புக்கான வாய்ப்புக்கள்
- தையல், மேசன் மற்றும் தச்சுத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான வசதிகளும் இலகுவான முறையில் தொழிலுக்கான பயிலுனர்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருத்தலும்
- வளர்ச்சியடைந்த மையக்கிராமங்களின் பொழுது போக்கு மையங்களாக இருத்தல்
- வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புக்கான வசதிகள்
- விவசாய வேலைவாய்ப்புக்கள்
- வீட்டுத் தோட்டத்துக்கான வாய்ப்புக்கள்
- காடு வளர்ப்பதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள்
- உள்நாட்டு யுத்தத்தின் முடிவு

நகர சந்தைக்கான உற்பத்தி மையங்களாகத் தொழிற்படுதல்

இக்கிராமங்களை அண்மித்துள்ள நகரங்களில் பின்வருவனவற்றுக் தேவை அதிகமாக இருப்பதால் நகர சந்தைக்கான உற்பத்தி மையங்களாக இக்கிராமங்கள் தொழிற்பட முடியும். பின்வரும் உற்பத்தி முயற்சிகளை இக்கிராமச் சூழலில் தொடங்க முடியும். நன்னீர் மீன்பிடி, செங்கல் மட்பாண்டத் தொழில், மந்தை வளர்ப்பின் மூலம் பால் மற்றும் இறைச்சி, கோழி வளர்ப்பின் மூலம் இறைச்சி முட்டை உற்பத்தி, பெண்களுக்கான தையல் தொழில், பீடி சுற்றும் கைத்தொழில், மரமரியும் தொழிற்சாலைகள், அரிசி ஆலைகள் போன்றவற்றை அமைப்பதன் மூலம் கிராமங்களின் மூலவளங்களைப் பயன்படுத்த முடியும். வேலைவாய்ப்பையும் வருமானத்தையும் அதிகரிக்க முடியும். கிராம நகர சமூக பொருளாதார உறவுகளைப் பலப்படுத்தக் கூடியதாக அமையும்.

நகரத் தொழிலாளர்களின் தேவைக்கு நிரம்பல் செய்தல்

மலிவான தொழிலாளர்கள் இக்கிராமங்களில் அதிகளவில் காணப்படுகின்றனர். மேசன் தொழிலுக்கான பயிற்சிகள், தச்சுத் தொழிலை வளர்த்தல் போன்றவற்றின் மூலம் மனித வள அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தி நகரங்களின் நிரமானத்துறை சார்ந்த தொழிலாளர் தேவைக்குப் பங்களிப்புச் செய்யமுடியும். அதேவேளை வெளிநாட்டுத்தொழில் வாய்ப்புக்களையும் அதிகரிக்க முடியும். விவசாயத்தொழில் ஈடுபாட்டை அதிகரிப்பதன் மூலம் விவசாயத்தில் கிராமியத் தொழிலாளர்களைப் பங்குதாரர்களாக மாற்றமுடியும்.

பொழுது போக்கு மையங்களாக அமைதல்

இக்கிராமங்கள் தற்போது வளர்ச்சியடைந்த பிரதேச மக்களின் பொழுது போக்கு மையங்களாகக் காணப்படுகின்றன. விடுமுறை நாட்களில் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் தமது ஓய்வைக் கழிப்பதற்கு இக்கிராமங்களை நாடுவதால் பொழுது போக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். உதாரணமாக கிராமியக் குளங்களில் படகுச் சேவை.

நகர முதலீட்டாளர்களுக்கான முதலீட்டு மையங்களாக அமைதல்

நகரங்களில் காணப்படும் மிகைமூலதனத்தை இக்கிராமங்களை நோக்கி நகரத்துவது இக்கிராமங்களை விருத்தி செய்வதற்கான சிறந்த வழியாக இருக்கும். பல்வேறு பொருளாதார முயற்சிகளில் நேரடி முதலீடாகவோ அல்லது பங்குடமை அடிப்படையிலோ முதலீட்டை மேற்கொள்வதன் மூலம் இக்கிராமங்களில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தையும் வேலைவாய்ப்பையும் அதிகரிக்க முடியும். நகரங்களுக்கான நிரம்பல் மையங்களாக இக்கிராமங்களை மாற்ற முடியும்.

அபிவிருத்திக்காக முன்வைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் மதிப்பீடும்

இக்கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கென பல்வேறு நடவடிக்கைகள் பல்வேறு காலப்பகுதிகளில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இச்செயற்பாடுகள் அரசாங்கத்தினாலும் அரசு சாரா நிறுவனங்களினாலும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அபிவிருத்திக்கான அரசு தொழிற்பாடுகள் என்ற அடிப்படையில் பிரதேச சபை, பிரதேச செயலகம், கிராம சேவகர், சனசமூக நிலையம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், சமுர்த்தி நிறுவனம் போன்றவற்றின் பங்களிப்பு அிகமகக் காணப்படுகின்றது. அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களின் நிதி ஒதுக்கீடுகளும் பெரிதும் உதவி செய்துள்ளன. அரசு சாரா அபிவிருத்தி முயற்சிகள் என்ற வகையில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், தொண்டர் நிறுவனங்கள், கிராம மட்ட இயக்கங்கள், பள்ளிவாயல்கள் என்பவற்றின் பங்களிப்பைக் குறிப்பிடலாம்.

கலந்துரையாடலும் முடிவுரையும்

பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகவல்கள், பொது மக்கள், கிராமத் தலைவர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளுடனான நேர்காணல்கள், நேரடி அவதானங்கள் என்பவற்றிலிருந்து இக்கிராமங்களின் அபிவிருத்தி தொடர்பாக பின்வரும் முடிவுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

- இக்கிராமங்கள் அபிவிருத்தித் தேவையுள்ள கிராமங்களாகக் காணப்படுகின்றன
- அபிவிருத்திக்கான பௌதீக வளங்கள் காணப்படுகின்றன
- மனிதவள அபிவிருத்திக்கான செயற்பாடுகள் சரியாக முன்வைக்கப்படவில்லை
- உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் போதுமானவையாக இல்லை
- வாக்கு வங்கிகள் குறைவாக இருப்பதால் அரசியல் ஒதுக்கு நிலை காணப்படுகின்றது.
- மக்களின் அரசாங்கத்தின் மீதான தங்கி நிறறல் மனப்பான்மை அதிகமாக இருத்தல்
- அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் மக்கள் பங்கேற்பு குறைவாக காணப்படுகின்றது.
- கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற சமூக அபிவிருத்திக் குறிகாட்டிகள் பலவீனமானவையாக உள்ளன.
- பிரதேசத்துக்குரிய அரசு நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.
- அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் பொதுமக்கள் பங்கேற்பு குறைவாக உள்ளது.
- வறுமை அபிவிருத்திக்கான முக்கிய தடையாகக் காணப்படுகின்றது.

விதந்துரைகள்

மேலே கூறப்பட்ட முடிவுகளின் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வானது தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமங்களை சிறந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பின்வரும் விதந்துரைகளை முன்வைக்கின்றது.

- இளைஞர்களுக்குத் மேசன், தச்சுத் தொழில் போன்றவற்றில் தொழிற்பயிற்சி வழங்குதல்
- நகர மூலதனத்தை கிராமங்களில் புதிய தொழில் முயற்சிகளை நோக்கி நகரத்துதல்
- நகரத்தின் தேவைகளில் முடியுமானவற்றை இக்கிராமங்களில் உற்பத்தி செய்தல்

- மனித வள அபிவிருத்திக்கான முன் மொழிவுகளை விதந்துரைசெய்தல்
- அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் பொதுமக்கள் பங்கேற்பை உறுதி செய்தல்
- உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை அதிகரித்தல்
- பொதுமக்களின் அரசமீதான தங்கிநின்றலை குறைத்தல்
- பிரதேச அரச நிறுவனங்களின் பங்களிப்பை அதிகரித்தல்
- அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஈடுபாட்டை அதிகரித்தல்
- நடைமுறைப்படுத்தப்படும் திட்டங்களை கண்காணிப்பதும் நிலைத்து நிற்கும் அடிப்படையில் பராமரித்தலும்

இந்த ஆய்வு முடிவான ஒரு முயற்சி அல்ல. தொடர்ந்தேர்ச்சியான ஆய்வுகள் அம்பாறை மாவட்டக் கிராமங்களின் அபிவிருத்திக்கு பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்வனவாக அமையும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

பொருளியல் நோக்கு, ஏப்ரல் மே 1979, கிராமியக் கொடுகடன் - வரலாற்றுப் பின்னணியும் பிரச்சினைகளும்

பெட்சி உறாடஸ்மென் மற்றும் ஜேம்ஸ் பொய்ஸ் 1981, தொழிலாளருக்குக் குறைந்த வேலை வசதி- வங்காள தேச கிராமமொன்றிலிருந்து எழும் குரல்கள், பொருளியல் நோக்கு, மே 1981, 7:2

SSAL. சிரிவர்த்தன 1985, புதிய நீர்ப்பாசனக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் கிராமப்புற ஏழைகளும் குழந்தை நலன் பேணும் சேவைகளும், பொருளியல் நோக்கு, ஏப்ரில் 1985,11.1

JA.கருணாரத்ன 1997, இலங்கையில் கிராமியக் கைத்தொழில்களை மேம்படுத்துவதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு, பொருளியல் நோக்கு, ஜூன், 1997,23:3

S.ரணசிங்ஹ 2002, கிராமிய அபிவிருத்தி குறித்த மீள்சிந்தனை, பொருளியல் நோக்கு, நவம்-டிசம் 2002, 28:8-9

சு.இராமநாதர் 1979, கிராமிய மின்மயமாக்கல் திட்டம், பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர்,1979, 5:9

றொபர்ட் நொக்ஸ், இலங்கையின் அக்காலக் கிராமம், பொருளியல் நோக்கு, ஜனவரி, 1976,1:10
பொருளியல் நோக்கு, 1976, இலங்கையில் மாற்றமடைந்து வரும் கிராமங்கள், பொருளியல் நோக்கு, ஜனவரி, 1976, 1:10

ஜோர்ஜ் மென்டிஸ், 1982, கிராமிய அபிவிருத்தியில் கல்வி, பொருளியல் நோக்கு, பெப்ரவரி,1882, 7:11

உறிரான் டயஸ், 1977, இலங்கையில் கிராமியத் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெருக்குவித்தல், பொருளியல் நோக்கு, ஜூலை,1877, 3:4

Acton, D.F and L.J. Gregorish (eds). *The health of our soils : toward sustainable agriculture in Canada*. Ottawa: Agriculture and Agri-Food Canada, 1995. 120 p.

Agarwal, Anil and Sunita Narain. *Towards green villages : a strategy for environmentally sound and participatory rural development*. New Delhi: The India Centre for Science and Environment, 1989. 51 p. : ill.

JHJ Maeda, IbrahimM.Kadumba 1975, Self –Reliance and Ujama: Tanzania's development strategy, Economic Review, September,1975, 1:6

RPI.Ruwan Prasanna 2005, Agricultural Growth and Rural Poverty Reduction, Economic Review, December 2004/ January 2005, 30:9/10

RMK. Ratnayake, 2002, Long Term Prospective for Rural employment and Poverty Programmes, Economic Review , March/April 2002, 27:12,28:1

Bandula Gunawardane 2003, State policy for rural development, Economic Review January –March 2003, 28:10-12

WGS.Waidyanatha 2003, Significance of rural economy, Economic Review January –March 2003, 28:10-12

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

Chithra Hathurusinha, 2003, State Policy for Rural development, Economic Review January –March 2003, 28:10-12

Kalinga Tudore Silva, 2003, Social Marginalisation and Poverty Reduction in Rural Sri Lanka, Economic Review January –March 2003, 28:10-12

D.Tennakoon 2003, Strategies and programmes for Reducing Rural poverty in Sri Lanka, Economic Review January –March 2003, 28:10-12

MM.Attanayake 2003, Financing Rural Economic activities: Some related issues, Economic Review January –March 2003, 28:10-12

Ramani Guanthalake 2000, Fiscal /decentralisation, Rural Development and the economics of Agglomeration, Economic Review, June - August 2000, 26:3,4&5

Jayantha Perera 1987, Control over rural organization, Economic Review, February 1987, 12:11

UPP.Samarasinha 2003, Power decentralization Rural and Regional development of Sri Lanka, Economic Review, April –June 2003, 29: 1-3

Victor Ivan 1990, Needed a new strategy for development, Economic Review, December 1990,16:9

B.Hewavitharana 1989, A critical analysis of the role of the district integrated rural development programme in rural employment creation, Economic Review, January –February 1989, 14:10-11

Boan Bergman and John Moore 1989, Rural Development in Matara district under a Swedish assisted IRDP, Economic Review, January –February 1989, 14:10-11

பிரதேச செயலக வளமூல ஏடு 2007, சம்மாந்துறைப் பிரதேச செயலகம்
பிரதேச செயலக வளமூல ஏடு 2007, அக்கரைப்பற்று பிரதேச செயலகம்
பிரதேச செயலக வளமூல ஏடு 2007, அட்டாளச்சேனை பிரதேச செயலகம்

**CULTURAL SYNCHRONIZATION IN A MULTI ETHNIC CONTEXT A
STUDY OF MUSLIM MARRIAGE
CEREMONY IN SRI LANKA**

SAC. Feroziya, Dept. of History, University of Peradeniya.

Cultural synchronization as found in the Muslim Wedding Customs in Sri Lanka:

In all civilized societies the institution of marriage has been regarded as a form of social existence and a marriage is a contract made by a man and a woman to live together as husband and wife procreating children. The Islamic View of marriage is that it an important and essential part of a Muslims' life.

Statement of the problem:

The Muslim community in its long history has been able to continue with its religious practices and rites in relation to marriage. But it has shown some dynamism by adopting certain practices and customs borrowed from other cultures. How did it happen that way? And how are these changes reflected in current practices among the Muslim community in Sri Lanka?

Historical background:

Sri Lanka is a plural society and the Muslims are scattered all parts of the Island they have their own wedding customs and also some of their age-old customs and some customs are borrowed from other communities. Some Muslim wedding customs are different from that of other communities the differences are...

- ❖ They marry at young age
- ❖ Mostly among relatives
- ❖ Mostly these are arranged marriages
- ❖ There is no practice of tallying horoscopes which is done by Sinhala Buddhist and Hindus in Sri Lanka
- ❖ There are certain rituals conducted only by Muslims such as, there is another practice where the bride's father touches the hair of the bride and hands over her to the bridegroom. A practice called 'Madi Manga' by which a gift of fruits are offered by the groom to the bride's family

The Objective of the research:

- ❖ Examine the Islamic view of the wedding ceremony
- ❖ The changes in Muslim wedding customs, and the factors which have caused these changes.
- ❖ Muslim wedding customs which are adopted from other societies in Sri Lanka and the present Muslim wedding customs.

Initial Contact of two Families:

- ❖ Preliminary discussion (Match Maker's role)
- ❖ Importance of the Dowry
- ❖ Fixing a date for registration ceremony

Registration Ceremony:

- ❖ Important role of Registrar who conducts the registration
- ❖ Dowry and Mahar
 - There are two types of gifts .One is the Dowry which is given by the bride's family to the bridegroom
 - The other one which is called 'Mahar' is a gifts given by the groom to the bride (usually given in the form of cash or gold)
- ❖ Signing the marriage register
- ❖ In signing the marriage registration, there is a difference in Muslim registration ceremonies because other than the bride and the groom, it is expected of the bride's father to put his signature.
 - In addition three other people's signatures are also essential, one is the priest, and the 2nd and 3rd people are chosen from other Muslims around.

- One important feature here is that the bride is represented by her father (she is not present on this occasion)
- ❖ Registration ring for bride groom
 - Bride's father normally gifts a silver ring to the groom, and there is no exchange of rings by the two people (bride and bridegroom)
 - Decision making about a suitable day for wedding is done at this time. (Zulkahda, Zulhaj, Rajab)

Henna Ceremony:

- ❖ There is a an important ceremony called henna ceremony on this occasion it is only the females who take part and they gather and perform this ceremony by making henna designing applying henna on the bride's hands and legs.
- ❖ This ritual indicates that the intending bride is ready for marriage and other the women close to her are endorsing it.

Dowry:

- ❖ Importance of Dowry
 - This age-old custom/ practice of giving a dowry can be considered as an element or the most important part in the decision making process. Mainly the dowry includes property, land, gold and silver jewellery, household furniture, etc. and cash in the old days and at present a house is included in the dowry of rich people.
 - This includes moveable and immoveable property as stated in the above list. Generally a symbolic handing over of the gift is done by the bride's father such as giving cash to the bridegroom.

Wedding dress:

- ❖ Bride's attire
 - In the old days the dress of the bride used to be the combo with a jacket to match and shawl. But now this attire has taken a modern form and nowadays the brides wear a frock or saree or the North Indian dress called sarrara.
- ❖ Bridegroom's attire
 - Bridegroom used to wear a sarong, coat and cap but now they have changed it to western attire.

Wedding Ceremony:

- ❖ There are traditional Muslim customs in the wedding ceremony but at the same time there are other customs which have crept in to the Muslim system because of the influence of other communities. For example - one such custom is the tying of 'tali' which has come from the Hindu custom as practiced in India and Sri Lanka.
- ❖ Muslim brides did not follow the Christian practice of covering their head by the wearing of the veil (bride) but now it has been adopted by the Muslim community. (Christian practice of covering the head by the wearing of the veil has a particular religious significance)
 - Custom is another practice handing over by the bride a sheaf of beetle to the bride groom who most probably would have been borrowed from the Sinhalese community. (Among the Sinhalese the handing over of a sheaf of beetle to a person at any auspicious event has a special cultural significance.)
 - While these practices of other communities have been incorporated in to the Muslim wedding customs there are other age-old Muslim customs which are still being practiced for example: One of the ladies who is a close relative feeds the couple with milk and fruit indicating that the couple should be united throughout life as symbolized by the sweet taste of this food.
 - Unlike the Practice the offer communities Muslim bride and bridegroom do not exchange rings in the wedding ceremony the bride groom puts on a ring on the brides finger

- At the end of the wedding ceremony the bride groom presents the bride with a box containing all that she needs in the form of attire and other essential necessities seven numbers of each kind. This has been a custom from olden days.

Wedding dinner:

- In the Wedding ceremony the dinner is considered as an important element for which relations, friends and neighbors are invited.
- At this instance refreshments will be provided and it is called 'Sahan' where five people sit around a large served plate and share the food from the same plate, indicating brotherhood, behaving in accordance with the religious principles according to tradition as practiced for so many years in the past.

Changes in Muslim Wedding customs:

- ❖ Changes that have taken place are observed in the following areas
 - Things that have changed at all (registration ceremony, henna ceremony)
 - Things that have changed slightly (first contact of two families, wedding refreshment including dinner, granting of dowry) Dowry practice is followed and in some ways it has developed in to a stringent system and some people are very conscious about where getting a dowry for their sons
 - Things that have changed in a dramatic manner (wedding attire)
- ❖ If we see first contact of the two parties under the previous system the bride and bridegroom parties had to meet each other and had to follow preliminary steps to enter in to the marriage proposal. But because of the changes now to some extent.

The registration ceremony was a separate ceremony in early and was an important occasion. But nowadays it is combined with the wedding ceremony and held on the same day which has made things less cumbersome and simple

Factors which have caused their Changes:

- ❖ Influences of western society after colonization.
- ❖ The adaptation of new trends by the community following others.
- ❖ Educational progress of Muslims which have exposed the men and women to other outside influences.
- ❖ Mixed marriages

Which lead to adaptation of things accepted by other cultures:

- ❖ Love marriages
- ❖ Which are caused by employment and similar reasons which encourage exposure to other culture.
- ❖ The influence of the media in creating liberal attitudes favoring flexibility.

Conclusion:

- ❖ Marriage is an important event in the life of the human being and it applies to the Muslim community as well. Different communities have their own customs in conducting their marriages. Sri Lankan Muslim communities also have their specific marriage customs which are considered important by them. In any case Muslims are proud of their age-old marriage customs and follow them eagerly. At the same time because of the influence of other communities they have adopted certain other customs belonging to others. In explaining this situation leading to multiculturalism, it has to be remembered that as people living in an island such as Sri Lanka and within an environment of a plural society, with various other communities living side by side, and having experienced colonization for nearly four centuries, such a development is unavoidable. However one can look at this development from a positive angle and argue that it reflects to some extent the close unity and harmony found among the Muslim community and other communities in Sri Lanka. within its plural setup and the flexibility of the Muslim community in adopting customs of other people as long as they did not clash with their own religious principles

அரங்கியலுக்கான இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டை நோக்கி...

ABM. Idrees, Lecturer in Arabic Language, Jamiyya Naleemiya.

தலைப்புகள்

1. ஆய்வுச் சுருக்கம்
2. கிரேக்க நாடக அரங்கும் அறபு முஸ்லிம்களும்
3. இஸ்லாத்தில் நாடகக் கலைக் கூறுகள்
4. அல்குர்ஆனில் நாடகப் பாங்கிலான கதைகள்
5. நபிகள் கால மகிழ்வளிப்பு அரங்கு
6. இஸ்லாமியக் கிரியைகளில் அரங்கப்பண்பு
7. அறபு முஸ்லிம்களிடம் அரங்க வெளிப்பாடு
8. நவீன அரங்கு
9. எழுத்துருவுக்கும் ஆற்றுகைக்கும் மத்தியில் இஸ்லாமிய நாடகம்
10. அரங்கியலுக்கான இஸ்லாமியக்கோட்பாடு
11. அரங்கு கடைபிடிக்க வேண்டிய அறங்கள்
12. உசாத்துணை
13. பின்னிணைப்பு

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலங்கைச் சோனக இஸ்லாமியர்களின் பாரம்பரிய அரங்குபற்றிய ஆய்வுகளோ, வரன்முறையான வரலாற்றுப் பதிவுகளோ இல்லாத நிலையில் அல்லது அக்கறைக்குரிய விடயப் பொருளாக மாறாததால் இஸ்லாமிய அரங்கியற் பாரம்பரியத்தின் திசைமூலம் எதுவெனத் தெரியாத ஒரு குழப்பநிலை இஸ்லாமியப் புலமை வட்டாரத்திலும் சமூகமாற்ற சக்திகளிடமும் காணப்படுகின்றது.

இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளாக இருந்துகொண்டு அரேபியாவில் தோன்றிய இறுதித்தூதாகிய இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட இலங்கைச் சோனகர்கள் இரண்டு வரலாற்றுப் பரிமாணத்தை உடையவர்கள் என்பதால் அறபு மற்றும் ஆசிய முஸ்லிம்களுக்கு இருப்பதுபோல இலங்கை முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய அரங்குகள் தமக்கென ஓர் உள்ளார்ந்த படிமுறை வளர்ச்சியை உடையனவா அல்லது அறாபிய வழி அல்லது இந்திய வழியின் நின்று அல்லது இலங்கையின் ஏனைய இருதேசிய இனங்களிலிருந்து வந்து சேர்ந்தனவா அப்படி வந்ததாயின் அறபுலகின் அல்லது இந்தியாவின் அல்லது இலங்கையின் எப்பகுதியிலிருந்து முஸ்லிம்களிடம் வந்தன. அங்கிருந்து எத்தகைய அரங்குகள் வந்தன. இலங்கை முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய அரங்குகள் பெரும் பாரம்பரியக் கலைகளுக்குள் அடக்குவதா இவ்வரங்குகள் அரங்க இலக்கியத்திற்குள் எந்தளவு அடங்குகின்றன. இலங்கை முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய அரங்குகள் நின்று நிலவாமற் போனதற்கான காரணங்கள் யாவை? இவையாவும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய அரங்குகள் பற்றி ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளரை எதிர்கொள்ளும் முக்கியவினாக்களாகும்.

அரங்கியலுக்கான இஸ்லாமியக்கோட்பாடு என்ற இக்கட்டுரை நாடகம் அரங்கு பற்றிய சுருக்க விளக்கம் கிரேக்க நாடக அரங்கும் அறபு முஸ்லிம்களும், இஸ்லாத்தில் நாடகக் கலைக் கூறுகள், அல்குர்ஆனில் நாடகப் பாங்கிலான கதைகள், நபிகள் கால மகிழ்வளிப்பு அரங்கு, இஸ்லாமியக் கிரியைகளில் அரங்கப்பண்பு, அறபு முஸ்லிம்களிடம் அரங்க வெளிப்பாடு, நவீன அரங்கு, எழுத்துருவுக்கும் ஆற்றுகைக்கும் மத்தியில் இஸ்லாமிய நாடகம், அரங்கியலுக்கான இஸ்லாமிய கோட்பாடு, அரங்கு கடைபிடிக்க வேண்டிய அறங்கள், உசாத்துணை, பின்னிணைப்பு ஆகிய தலைப்புக்களில் ஆராய்கின்றது.

மானுட கலை உணர்வுகளுக்கு இஸ்லாம் மகத்தான இடத்தை வழங்கியுள்ளது என்பது இவ்வாய்வு மூலம் கிடைக்கப்பெறும் உண்மையாகும். இஸ்லாமியத் தோற்றகால அரங்கு பற்றியும் இஸ்லாத்தின் அதிகாரபூர்வமான பிரதிகளில் அவை எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன, அவை தொடர்பான நிலைப்பாடுகள், இஸ்லாமிய சட்டமரபுகளில் எவ்வாறான தீர்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன, அறபு இஸ்லாமிய அரங்குகளின் ஆற்றுகைமுறைகளும் ஓரளவு விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன. இஸ்லாமியத் தோற்றகால மகிழ்வளிப்பு அரங்கு மனங்களை ஊட்டுத்துச் சென்று மகிழ்வை ஏற்படுத்துகின்ற மிக எளிமையான அரங்காகும். உள, சமூக, பண்பாட்டு நெருக்கடிகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான அருமருந்தாகவும் விளங்கியது. இன்று அறபு இஸ்லாமிய உலகில் மகிழ்வளிப்பு ஒரு தொழில் முறைக்கலையாக மாறிவிட்டது.

மகிழ்வளிப்பு அரங்கோ, அபவிருத்தி அரங்கோ, பங்குகொள்ளும் அரங்கோ, நோய்தீர்க்கும் அரங்கோ என எந்த அரங்காக இருந்தாலும் இஸ்லாம் அனைத்தையும் உட்கொள்ளக் கூடிய பன்மைத்தன்மையான நோக்குமுறையைக் கொண்டுள்ளது. எதிர்காலத் தேவைக்கேற்ப விரிவடைந்து செல்லக்கூடிய அரங்கு பற்றிய இஐதிஹாதுகளும் அங்கு நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கின்றது.

கிரேக்க நாடக அரங்கும் அறபு முஸ்லிம்களும்

நாடகக் கலை வரலாறு பற்றி ஆராய்ந்தவர்களில் பலர் நாடகக் கலைக்கான முதல் வடிவம் எகிப்தை பிரிஅவனிய ஆட்சியாளர்கள் ஆட்சி புரிந்த காலப்பிரிவிலேயே தோன்றிவிட்ட தெனக் கூறுவர். அக்காலத்தில் அது வணக்க வழிபாட்டு வடிவங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அல்லது அதுவுமேர் அனுஷ்டானமாகக் கருதப்பட்டுவந்தது. பிற்காலத்தில் இக்கலை எகிப்திலிருந்து கிரேக்கத்துக்கு நகர்ந்தது. கிரேக்கர் அதனை அழகிய முறையில் அவணைத்துக் கொண்டனர். அது

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கிரேக்கத்தை நோக்கி நகர்ந்த வேளையில் வழிபாட்டினின்றும் பிரிந்துவிட்டது. அதற்குத் தனியான அரங்கு அமைக்கப்பட்டது. வழிபாட்டார்வலர்கள் அல்லாமல் இளைஞர்களே அதற்குத் தலைமை தாங்கினர்.

பின்னாளில் அரிஸ்டோட்டில் வந்தார். அவர் இக்கலைக்கான அடிப்படை விதிகளையும் நெறி முறைகளையும் வகுத்துக் கொடுத்தார்: துன்பியல் நாடகம் (Tragedy), மகிழ்நெறி நாடகம் (Comedy) என அரிஸ்டோட்டில் நாடகவியலை இரண்டாக வகைப்படுத்தினார். துன்பியலில் நாடகக் கலைஞர்கள், இழிகுணங்களிலிருந்து உள்ளங்களைத் தூய்மைப் படுத்துவான் வேண்டி உயர் மொழியாலும் உணர்வை வெளிக்காட்டும் மெய்ப்பாட்டு அசைவுகளாலும் உயர்வாழ்வை நடித்துக் காட்டுவர். மகிழ்நெறி நாடகத்தில் நடிகர்கள் ஒழுக்கத்தை, இழப்பையும் விமர்சித்தனர். மக்களை அவற்றிலிருந்து வெறுப்புற்றோடச் செய்யும் வகையில் நையாண்டிப்பாணியில் நடித்துக் காட்டினர்.

அறபு, முஸ்லிம்கள் கிரேக்க நாகரிகத்துடன் தொடர்பு கொண்ட போது அங்கிருந்து நகர்த்த வேண்டியதையெல்லாம் நகர்த்தினர். ஆனால் நாடகக் கலையை மட்டும் உதறிவிட்டார்கள். அரேபியவை எதிர்க்கும் கிரேக்களுக்குச் சார்பான ஆய்வாளர்கள் வாதாடுவது போல் இது நடிப்புக்கலையிலோ, கதை சொல்வதிலோ தங்களுக்குள்ள இயலாமையினால் அல்ல. மாறாக கிரேக்கப் பாரம்பரியத்தில் நாடகக்கலை கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்த சிந்தனை அடிப்படைகளையே அறபு முஸ்லிம்கள் மறுதலித்தனர். இதுபற்றி அன்வருல் ஜன்தி கூறும்போது.

“ சில சிந்தனையாளர்கள் யூகிப்பதுபோல் அடிப்படை இப்பிரச்சினையை விளங்குவதற்கான தேவையில் மறைந்திருக்கவில்லை. விளங்குதல் ஏதோ ஒருவகையில் தெளிவுபடுத்துவதற்கு முடியுமாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையான பிரச்சினை உள்ளத்தின் ஆழத்தில் அதைப் பற்றிய உணர்விலேயே மறைந்திருந்தது! புராணம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் இதயத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்றதெயொழிய அதன் தலையிலிருந்தல்ல. எனவேதான் முஸ்லிம்கள் இப்புராணங்களின் நீட்சியாகிப்போன கிரேக்கப் பகைப்புலத்தின் அழகியலை உணர்ந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. அ.தேனெனில் கிரேக்கத் தொன்மங்கள் வன்மம் நிறைந்த மனோ இச்சையின் பக்கம் உந்தித் தள்ளக் கூடியதாக இருந்தது”(1)

இஸ்லாத்தில் நாடகக் கலைக் கூறுகள்

புராணத்துவ, இதிகாச, விக்கிரக ஆராதனையை அடிப்படையாக கொண்ட கிரேக்க நாடகப் பாரம்பரியத்தை இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கைக் கோட்பாடு மறுத்துவிட்டதால், உள்ளிழுத்துக் கொள்ளாததால் எதுவும் குறைந்துவிடவில்லை. அவ்வாறே இக்கலைப் பயணிகளின் கூட்டத்தோடு கைகோர்த்துச் செல்லவில்லையென்பதால் இஸ்லாமிய நாகரிகம் அதன் சிறப்பை இழக்கவுமில்லை, அதன் கலா ரசனை வற்றிவிடவுமில்லை, மாறாக தனக்கென்று ஒரு நாடகப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கிக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டியது.

அதே நேரம் கிரேக்கத் தொன்மங்களிலிருந்து தோன்றிய கிரேக்க நாடகக் கலையின் சில கூறுகளுக்கும் இஸ்லாமிய சிந்தனைக்குமிடையில் சில ஒற்றுமை காணப்படுவதாகவும் சில அய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். கிரேக்க நாடகப் பாரம்பரியத்தில் ஈஸ்கிலஸ் (Aeschylus – கி.பி. 525, கி.மு. 456) மிக முக்கியமான நாடகாசிரியராவார். இவர் எழுதிய எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களுள் ஏழு நாடகங்களே இன்று கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளது. இவரது நாடகங்களில் மனிதன், கடவுள், பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உறவுகள் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசப்படுகின்றன. அதாவது மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள உறவு அல்லது விதிக்கும் சாபத்துக்குமுள்ள உறவே சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

புரொமித்யூஸ் (Prometheus) என்பது ஈஸ்கிலஸின் நாடகவகையில் ஒன்றாகும். இதன் பிரதி இல்லாவிட்டாலும், ஷெல்லி (Shelley) என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் இதனைக் கவிதை நாடகமாக எழுதியுள்ளார்.

புரொமித்யூஸ் புராணக் கதை இதுதான்: புரொமித்யூஸ் பெரியகடவுளுக்குத் தெரியாமல் நெருப்பைத் திருடினான். உலக வாழ்க்கைக்கு உதவுமுகமாக அதனை மனிதனிடம் கையளித்தான். ஆனால் ஜூயஸ் என்ற பெரிய கடவுளுக்கு இச் செயல் சினமூட்டியது. அவர் புரொமித்யூஸ் விலங்கிட்டு அவன் மீது ஒரு பருந்தை ஏவி அவனது ஈரலைக் கொத்திச்சாப்பிடுமாறு பணித்தார். ஈரல் முடியும் போதெல்லாம் இரவில் புதுப்பிக்கப்பட்டு தண்டனை தொடர்ந்தது.

ஈஸ்கிலஸின் நாடகங்களுள் இது ஒன்றே கிரேக்கப் புராணங்களைத் தழுவிய ஹோமரின் காப்பியத்தை நோக்கிச் செல்லாத, புரொமித்யூஸ் பற்றி முதன்முதல் குறிப்பிட்ட கிரேக்கக்கவிஞர் ஹையூட் என்பவரின் மூலநூலுடன் தொடர்புறும் நாடகமாகும். இக்கதை, பணிகளும் நாடகமும், தெய்வங்களும் பரம்பரையும் என்ற அவரது இருநூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. 507வது செய்யுளிலிருந்து 616வது செய்யுள்வரை மொத்தம் 109 செய்யுள்களில் அவர் இப்புராணக் கதையைப் பாடியுள்ளார்.

கலை ரீதியாகப் பார்க்கும் போது நாடகத்தின் அசைவியக்கத் தன்மை இதில் குறைந்தே காணப்படுகின்றது. அதாவது ஆற்றுகை இல்லையென்றே கூறலாம். எனவேதான் இது ஆட்டசைவின்றிய நாடகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இதில் மோதுகையை அவதானிக்க முடியாது. விளைவை மட்டுமே பார்க்க முடியும். இறுதிக் கணங்களிலே நாடகப் பரிமாணத்துக்கான வளர்ச்சியேற்படுகின்றது.

சிந்தனைத் தரத்தில் வைத்துப் பார்க்கும் போது செய்நேர்த்தி, அழகு, முதிர்ச்சி போன்ற அம்சங்களில் உச்சத்தைத் தொடும் உன்னதப் படைப்பாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. மனிதக்குணம், அவனது வாழ்க்கைப்போக்கு, விதி, தவணை, அதை மீறுவதில் அவனது ஆசை, பூரணத்துவத்தை அடையத்துடிக்கும் அவனது கட்டுக் கடங்காத ஆவல் போன்ற அம்சங்களை குறியீடுகளாலும் Metaphysics சமீக்கைகளாலும் இந்நாடகம் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. (கலாநிதி ஈலியா ஹாவி: ஈஸ்கில்ஸ்) ஐரோப்பிய சிந்தனையாளர்கள்: நவீன ஐரோப்பாவை புரொமித்யூஸ் யுகம் என வர்ணிக்கும் அளவுக்கு இந்நாடகம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அல்பர் காம்ப்யூ என்ற நாவலாசிரியர் தெய்வீக நாட்டத்துக்கு மேலாகத் தனது நாட்டத்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்காக, ஜீவ மரணப் போராட்டம் நடாத்திய புரொமித்யூலை இன்றைய ஐரோப்பிய மனிதனுக்கு ஒப்பிடுகின்றார். தன்நிலைக்கெதிராகவும் அனைத்து சிருஷ்டிகளுக்கெதிராவும் கிளர்ந்தெழும் செயற்பாடாகவே அது இருக்கின்றது. அவன் ஒரு Metaphysics மனிதனின் குறிக்கோள்களையும் சிருஷ்டியின் குறிக்கோள்களையும் மறுக்கின்றான் (அல்பர் காம்ப்யூ: கிளர்ச்சி செய்யும் மனிதன்). புரொமித்யூஸ் நெருப்பை மட்டும் திருடிவிடவில்லை. கிறிஸ்துவின் புகழையும் திருடிக் கொண்டான். மத்திய காலப்பிரிவின் இறுதிவரை மேல் நாட்டுச் சிந்தனையாளர்கள் அவரை அர்ப்பணிப்பு, இரட்சித்தல் என்பதன் குறியீடாகவே கருதிவந்தனர். மனிதர்கள் அவர் மீது அன்பு கொண்டு, தூதை எத்தி வைத்து தேவைகளின் போது நோக்கப்படுபவராக அவரைச் சித்திரித்தனர். மத்திய காலப்பிரிவு ஐரோப்பிய நாடகங்கள் எல்லாம் கிறிஸ்துவின் சோதனைகளுடாக புரொமித்யூஸின் அவலங்களையே சித்திரித்தன. மறு மலர்ச்சிக்கால சிந்தனையாளர்கள் சிலுவையிலிறையப்பட்ட கிறிஸ்துவின் பெயரை கற்பனை மனிதனுக்குச் சூட்டியதன் மூலம் அக்காலப் பிரிவில் தோன்றிய மதச்சார்பற்ற நாஸ்திகவாத சிந்தனைப் போக்குக்குச் சார்பான குறியீடாக அது மாறிவிடுகின்றது.

18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து முதலாளியம் மெதுமெதுவாக வளர ஆரம்பித்தது. இப்புதிய பிசாசின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்குப் பொருத்தமான மோதலை உருவாக்குவதிலே மேற்குலக சிந்தனையாளர்கள் ஊக்கத்துடன் செயற்பட்டுவந்தனர். இந்த மோதல் அரசியல், சமூக சிந்தனைச் செயற்பாடுகளிலேயே அதிகம் நடித்துக்காட்டப்பட்டது. பாப்பரசருக்குள்ள மொத்த அதிகாரத்தை மறுப்பதை இவர்கள் தமது இலக்காகக் கொண்டிருந்தனர். 'போல்' என்பது ஒரே நேரத்தில் மதம், அரசியல் ஆகிய இரண்டையும் சுட்டும் சொல்லாக இருந்தது. இக்காலப் பிரிவில் எதிர்ப்புக்குரலை எழுப்பியவர்கள் பல்வேறு சோதனைகளுக்கும் சித்திரவதைகளுக்கும் உள்ளாகியபோது அவர்களுக்கொரு குறியீடு தேவைப்பட்டது. மனித சமூகத்தின் சுபீட்சத்துக்காக தன்னுயிரைத் துச்சமென மதித்துப் போராடும் குறியீடாக அது இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதற்குகெல்லாம் புரொமித்யூஸ் பொருத்தமான குறியீடாக மாறினான்.

தூஸர் என்பவரின் கருத்துப்படி பிரான்ஸில் மன்ரோட்சியின் வீழ்ச்சியும் திருச்சபை மீதான வன்முறையும் (17ஆம் நூற்றாண்டில் நாஸ்திகர்கள் என்னும் 18ஆம் நூற்றாண்டில் சுதந்திர சிந்தனையாளர்கள் என அழைக்கப்படுபவர்களும் மேற்கொண்ட அழிவு வேலைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதாக) அனைத்துச் சிந்தனைச் சமூகக்கட்டுமானங்களும் ஒரு நாட்டில் வீழ்ச்சியடைந்ததன் விளைவாக இக்குறியீடு கிளர்ச்சியைத் தூண்டும் எல்லா எழுத்தாளர்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. முதலாளியம் அதன் கருவிகள் குறித்த அச்சமே புரொமித்யூஸின் பக்கம் கவனம் திரும்பக்காரணம் என தூஸர் கூறுகின்றார். (தூஸர்: நாடகமும் மனித அவலமும்).

இக்கருத்தை இவருக்குமுன் ஷெல்லி என்ற கவிஞரும் குறிப்பிட்டுள்ளார். புரொமித்யூஸின் ஆற்றாமை ஷெல்லி புதிய கோணத்தில் அறிமுகஞ் செய்துள்ளார். அவரது விடுதலை வீரன் புரொமித்யூஸ், என்ற கவிதை நாடகம் இதனையே உணர்த்துகின்றது. கைத்தொழிற் புரட்சியின் அக்கால சிந்தனைகளையும், அதனாலேற்பட்ட சோதனைகளையும் அவர் புரொமித்யூஸ் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். (ஜோர்ஜ் தோம்ஸன்: ஈஸ்கில்ஸ் ஏதென்னும்).

மேற்குலக சிந்தனை, இக்காலப் பிரிவில் புரொமித்யூஸுக்கு கிறிஸ்துவின் அந்தஸ்தைக் கொடுப்பதற்கு முயன்றுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இறை நாட்டத்துக்கெதிராகச் செயற்பட்ட கிளர்ச்சியாக அல்ல. புதிய கைத்தொழில் சமூகத்திற்கான குறியீடாக புரொமித்யூஸ்: நாடகத்தில் அறிவியல், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு, கைத்தொழில் முன்னேற்றம் போன்றவற்றின் குறியீடாக விளங்கினான். மனிதர்களிடம் உள்ள அனைத்துக் கலைகளுக்கும் மூலவேர் புரொமித்யூஸே என்று வர்ணிக்கும் அளவுக்கு அது சென்றது.

மேற்கில் புரொமித்யூஸ் மனித அத்துமீறலுக்கான உச்சநிலை உதாரணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றான். இறை நாட்டத்துக் கெதிரான மனித மோதலுக்கு உதாரணமாகவும் விளங்குகின்றான். அவன் மனிதனல்ல. மனித உலகில் அவன் மரணிப்பதுமில்லை. சாகாவரம் பெற்ற கடவுளைப் போன்றே அவன் மதிக்கப்பாடுகின்றான். புரொமித்யூஸ் தன்னை தெய்வம்சம் பொருந்தியவனாகவே குறிப்பிடுகின்றான். ஆனால் மேற்குலக சிந்தனை புரொமித்யூஸை தெய்வம்சத்திலிருந்து பிரித்து அறிமுகப்படுத்த விளைவது ஆச்சரியத்துக்குரிய விடயமே.

புரொமித்யூஸ் இறைநாட்டத்துக்கு எதிரானவனல்ல. அதன் புனிதத்துவத்துக்கும் எதிரானவனுமல்ல இறைமையதிகாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டவனாகவே அவன் சித்தரிக்கப்படுகின்றான். அல்பர் காம்ப்யூவின் கருத்துப்படி புரொமித்யூஸ் மோதல், கிளர்ச்சி என்ற கருத்தில் பிரயோகிக்கப்படுவதில்லை. ஒலிம்பிய மக்களிடம் தோன்றிய முரண்பாட்டின் விளைவாகவே அது ஏற்படுகின்றது. அதற்குரிய காரணங்கள் அற்றுப் போனால் மோதலும் தீர்ந்துபோகும். நாடக எழுத்துருவைக் கவனமாகப் படிக்கும் போது இக்கருத்தைப் பெறமுடிகின்றது. ஜூபுஸ் கடவுளால் தன்னை முழுமையாக அழிக்க முடியாதென்பதையும் புரொமித்யூஸ் நம்புகின்றான். மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவனாயிருந்தால் அத்தகைய கொடிய சித்திரவதைக்கு முன்னால் இத்தகைய ஆன்ம பலத்தைப் பெறமுடியாது.

புரொமித்யூஸ் ஆரம்பத்தில் மனிதனுக்கு நெருப்பைக் கொடுக்கவில்லை. ஜூயஸ் கடவுள் தடைவிதித்த பிறகே அவன் அதனைக் கொடுப்பதற்கு முன்வருகின்றான், கடற்கன்னிக்கு தனது கதையைக் கூறும் போது இதை அவன் வெளியிடாமல் மறைத்துவிடுகின்றான். இங்கு புராணக்கதையின் போக்கில் ஈஸ்கிலஸ் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதாகத் தெரிகின்றது.

அதே நேரம் புரொமித்யூஸுக்கு தான் குற்றமிழைத்துவிட்டேன் என்ற உணர்வுமிருக்கின்றது. எனவே தான் அவன் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்கின்றான். காக்கஸஸ் மலைத் தொடருக்கு வரும் தெய்வங்கள் அவனுக்கிரங்காது பார்த்துச் செல்வதற்கும் அதுவே காரணம் எனலாம்.

உண்மையில் இப்லீஸின் ஆற்றாமைப் பண்புகள்தான் புராணக் கதையில் வளர்ந்து சென்று உண்மைக் கதையே உருத் தெரியாமல் சிதைந்து போகாமளவிற்கு வந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இஸ்லாமியப் பாரம்பரியத்துடன் புரொமித்யூஸுக்குள்ள நெருங்கிய தொடர்பு அறபுக் கலைக்களஞ்சியத்தில் தெளிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

கிரேக்கப் புராணத்தில் படைப்பின் ஆரம்பத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பேசப்படுகின்ற புரொமித்யூஸ் காதல் ஹையூட்டின் கருத்துப்படி புனித ஒலிம்பிய ராஜ்யத்தில் அரசுக் கட்டிலுக்கான தெய்வங்களின் போராட்டத்தினால் பிரபஞ்சத்தில் ஏற்பட்ட ஆரம்ப குழப்பநிலைகளுடன் தொடர்பு படுகின்றது.

வானத்தின் கடவுளாகி உரோனஸை ஒழித்துக்காட்டிவிட்டு கலைக் கடவுளாகிய குரோனஸ் பிரபஞ்சத்தின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் வரை இக்குழப்பநிலை தொடர்ந்தது. அப்போராட்டத்தில் உரோனஸின் குருதி பூமியில் சிந்தியது. அதிலிருந்து “தயாதீன்” பன்னிரு அசுரர்களைப் பெற்றெடுத்தான். அவர்களில் முக்கியமானவனே புரொமித்யூஸ் ஆவான் (Dr Luis Ival: Classic dictionary) அதாவது புரொமித்யூஸ் - இப்லீஸ் விவகாரம் படைப்பின் ஆரம்பத்தோடு தொடர்பு படுகின்றது.

ஏற்கனவே நாம் விளக்கியது போல் புரொமித்யூஸ் இரண்டாவது ஸ்தானத்திலுள்ள கடவுளாகும். இதைப்பார்க்கும் போது கிரேக்கப் புராணங்கள் தெய்வங்களை அவர்களின் பரம்பரைக்கேற்ப வகைப்படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெரிகின்றது. முதலாவது ஸ்தானத்தில் உள்ளவர்களைச் சேர்ந்தவர் தான் ஜியோஸ் ஜியூஸும் அவரது சகோதரர்களுமாவர். முன்றாவது தரத்திலுள்ள கடவுள்கள் மனிதர்களை மணமுடித்ததால் பிறந்த குழந்தைகளாக இருக்கின்றனர். இந்தவகையில் பார்க்கும் போது மலக்குகளில் ஒருவராக அல்குர்ஆனில் கூறப்படும் இப்லீஸின் தரத்தோடு புரொமித்யூஸ் ஒப்பிடப்படுகின்றான்.

“ஆதமுக்குப் பணியுங்கள் என நாம் அமரர்களுக்கு கூறியவேளையில் இப்லீஸைத் தவிர அனைவரும் பணிந்தனர். அவன் அதனை மறுத்துப்பெருமையோடு நடந்து கொண்டான் அவன் நிராகரிப்பாளர்களைச் சேர்ந்தவன்” (2:34)

அமரசபையிலிருந்து விரட்டப்பட்டவன் என்ற வகையிலும் புரொமித்யூஸ் - இப்லீஸ் கதை தொடர்புபடுகின்றது. கிரேக்கப் புராணத்தின் படி புரொமித்யூஸ் இறை சாபத்துக்குட்பட்ட ஒரு கடவுள். பெரிய கடவுளின் ஆணைக்கு மாறுசெய்ததன் காரணமாக காக்கஸஸ் மலையுச்சியில் மூன்று நூற்றாண்டுகள் கடும் இருளில் வாழும் நிலை ஏற்பட்டதாக அப்புராணம் கூறுகின்றது. இதை ஒத்ததாகவே இப்லீஸின் வெளியேற்றமும் அமைந்துள்ளது.

“இதிலிருந்து நீ இறங்கிச்செல் இங்கே நீ பெருமையடிப்பதற்கு உனக்கு உரிமையில்லை வெளியேறிவிடு. நீ சிறுமைப்பட்டவர்களைச் சேர்ந்தவன்” (7:13)

மனிதர்களுக்கு ஞானத்தை வழங்கியவன் புரொமித்யூஸே என்பது அடுத்து முன்வைக்கப்படும் கருத்தாகும். மனிதர்களுக்கு கிடைத்துள்ள அனைத்துக் கலைகளும் புராமித்யூஸ் வாயிலாகக் கிடைத்தவைகளே என்று வாதாடுபவர்களுமுண்டு. இந்த இடத்தில் இப்லீஸும் ஓரளவு தொடர்புபடுவதைக் காணமுடியும். அறிவைப் பெற்றுக் கொடுத்தற்கான சாதனங்கள், வழிமுறைகள் வேறுபட்டாலும் புரொமித்யூஸின் வழிமுறை நேரடியானது அல்ல. அனைத்து அறிவுக்கும் காரணமாக இருந்த மரத்தை அவன் ஆதத்துக்கும் ஹவ்வாவுக்கும் காட்டிக் கொடுத்தான். ஆதமும் ஹவ்வாவும் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவ அறிவு மனித சமூகம் உலகில் பல வளர்ச்சிக் கட்டங்களைத்தாண்டி தலைமைத்துவத்தை அடைவதற்கு வழிவகுத்தன. இப்லீஸ் தீமைக்கும் சீர்கேட்டுக்கும் தூண்டியதாகவே அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது. அதனைப் புரிந்து கொள்வதும் அறிவின் பாற்பட்டதேயாகும். “அவர்களின் மர்மஸ்தானங்களை மறைத்துக் கொண்டிருந்த வற்றை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஷைத்தான் அவர்களிருவருக்கும் தீய தூண்டுதலை ஏற்படுத்தினான். “நீங்கள் அமரர்களாக மாறி நீண்ட காலம் வாழ்வீர்கள் என்பதற்காகவே உங்கள் இரட்சகன் இம்மரத்தை விட்டும் உங்களைத் தடுத்துள்ளான் என்று அவன் கூறினான்” (7:13) தீமைகளில் தலையாயது தீயவுணர்வுத் தூண்டுதலே. அதனைப் புரிந்துகொள்வதும் ஒருவகை அறிவே.

அல்குர்ஆன் முன்னைய வேதங்களின் சாரம். அல்குர்ஆன் வரலாற்றுச் சம்பவங்களை முன்வைக்கும் போது முன்னைய வேதங்களில் திரிப்புடுத்தப் பட்டதை அல்லது பிழையாக வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டதை மிகச் சரியாக முன்வைக்கின்றது. பபிலோனிய, இந்திய, எகிப்திய, கிரேக்கப் புராணக்கதைகளில் முன்னைய இறை வேதங்களின் தாக்கத்தை அவதானிக்க முடியும். இப்லீஸின் ஆற்றாமையை எடுத்துக்காட்டப் புணையப் பட்டதாகத்தான் புரொமித்யூஸ் கதை இருப்பது இதிலிருந்து தெளிவாகின்றது. அல்குர்ஆனில் வரும் இப்லீஸ் என்னும் வார்த்தை கிரேக்க மொழியில் “தயாபிலிஸ்” என்று பிரயோகிக்கப்படுவதிலிருந்து இக்கருத்தை ஏற்கலாம் போல் தோன்றுகின்றது.

கிரேக்கப் புராணக் கதையுடன் அல்குர்ஆனின் கதையை ஒப்பிடும் போது சில முக்கிய விடயங்களில் முரண்படுவதையும் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டத்தில் அறிவென்பது இறைவனிடமிருந்து களவாடிய சொத்தன்று. இறைவன் முதல் மனிதனுக்கு அதனை விருப்பத்தோடு கற்றுக் கொடுத்தாக அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வாறே பாவச்சுமையின் காரணமாகவே மனிதன் சுவர்க்கத்திலிருந்து தூரத்தியடிக் கப்பட்டான் என்ற கருத்தையும் அல்குர்ஆன் குறிப்பிடவில்லை. மனிதன் பூமியிலேயே, இறைவனின் பிரதிநிதியாகப் படைக்கப்பட்டான். சுவர்க்கத்தில் அல்ல. அப்படியாயின் அந்த சொர்க்கம் எது? என்று கேள்வி எழும். இது மறைவான உலகோடு தொடர்பான விடயம் என்பதால் திட்டவாட்டமாக நிறுவப்பட்ட ஒருகருத்து இதில் கிடையாது. மனிதன் பிரதிநிதித்துவப் பொறுப்பை விளக்குவதற்கு நாடகப் பாணியில் இக்கதை கூறப்படுகின்றது என்று கூறவோர் உளர்.

அல்குர்ஆனில் நாடகப் பாங்கிலான கதைகள்

அல்குர்ஆன் கதைகளைக் குறிப்பிடும் போது அதனை உருவகப்படுத்தி நாடகப் பாணியிலேயே எடுத்துக் கூறுகின்றது. சுலைமான் (அலை) அவர்களையும் எறும்பையும் அவருடன் உரையாடிய ஹுத்ஹுத் பறவையின் கதையும் ஆதாம் (அலை) அவரது மக்களுடன் காகத்தின் கதையும், இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களுடன் செம்மறி ஆட்டின் கதையும் இன்னும் பல கதைகளையும் அல்குர்ஆன் நாடகப்பாணியிலான கதைகளாகவே கையாண்டுள்ளதை அவதானிக்க முடியும். உதாரணம் வரலாற்று நிகழ்வையோ, வெறும் சிந்தனையோ ஸ்தூலப்படுத்திக் காட்டும் பல உதாரணங்களை குர்ஆனிலும் சுன்னாவிலும் காணமுடியும்.

“தெளிராத ஏற்கனவே சுமந்துவிட்டு பின்னர் சுமக்காது விட்டவர்களுக்கான உதாரணம், ஏடுகளைச் சுமந்து செல்லும் கழுதைகளின் உதாரணத்தைப் போன்றதாகும். அல்லாஹ்வின் வசனங்களைப் பொய்ப்படுத்திய சமூகத்துக்காகக் கூறப்பட்ட இவ்வதாரணம் எவ்வளவு மோசமானது. அல்லாஹ் அநியாயக்காரர்களுக்கு வழி காட்டுவதில்லை” (62:05)

“அல்லாஹ்வின் வரம்புகளைப் பாதுகாப்போடுக்கான உதாரணம் ஒரு கப்பலில் பயணம் செய்யும் சமூகத்துக் கொப்பாகும். அவர்களில் அரைவாசிப் பேர் அக்கப்பலின் மேல் தளத்திலும் ஏனையோர் கீழ்த்தளத்திலும் பயணம் செய்தனர். கீழ்த்தளத்தில் உள்ளோருக்கு நீர் தெவைப்பட்டால் மேல் தளத்துக்கு வரவேண்டியிருந்தது. எனவே அவர்கள் கப்பலின் அடியில் துளை செய்வதால் நீரைப் பெறலாம் என்றும் மேல் இருப்பவர்களைத் தொந்தரவு படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லையென்றும் முடிவுசெய்தனர். அவர்களை அப்படியே விட்டுவிட்டால் அனைவரும் அழிந்துவிடுவர். அவர்களைத் தடுத்துவிட்டால் அனைவரும் தப்பிவிடுவர்” என்று இறைதூதர் சொன்னார்கள். (2)

இவ்விரு உதாரணங்களையும் காட்டும் ஆய்வாளர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.” கட்டிலானாகக் கூடியதைக் கொண்டு அல்லது சடத்தோற்றத்தில் ஒன்றை உருவகப்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு சிந்தனையைத் தெளிவுபடுத்தல் குர்ஆனும் ஹதீஸும் கையாளும் உத்தியாகும். நாடகத்திலும் இந்தவகை சார்ந்த பிரதிபலிப்பே கையாளப்படுகின்றது. ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு அல்லது சீர்த்திருத்தம், வழிகாட்டல் நோக்கம் கருதி ஒரு சிந்தனையை ஸ்தூலப்படுத்திக் காட்டப்படுகின்றது. (3)

“இந்நாடகப் பிரதிபலிப்பு குர்ஆன் சுன்னாவின் ஒரு உத்தி என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இங்கு கூறப்பட்ட உதாரணங்கள் நாடகங்கள் அல்ல. உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக வெறும் சிந்தனையை ஸ்தூலப்படுத்திக் காட்டும் உருவக அணி சார்ந்ததாகும். அதேவேளை நாடகக் கலையின் உட்கூறுகளைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே உரையாடல், பாத்திரங்கள், நிகழ்வுகள் என்பவற்றைக் காணலாம். அதாவது நாடகம் என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு தோற்றத்தை மக்களின் முன்னிலையில் கலைஞர்களின் உதவியுடன் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதைக்குறிக்கும். அவ்வெளிப்படுத்தல் ஆழ்ந்த தாக்கமுடையதாகவும், அல்லது வாழ்வின் ஒரு அங்கத்தை நெறியாளர் அரங்கின் மீது நம் கண்ணெதிரே நகர்த்திக் காட்டுவது போன்றிருக்கும்.” (4)

நபிகள் கால மகிழ்வளிப்பு அரங்கு

இஸ்லாம் யதார்த்த பூர்வமான ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகும். அது மனிதர்களை இறக்கை கட்டிப் பறக்கும் அமரர்களாக நோக்காது, உண்டு களித்து வாழும் மனிதர்களாகவே கணிக்கின்றது.

எனவே தான் அதுமனிதர்களை இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் இறைவனைத் தியானிக்கும் படியோ, இறை வேதத்தைப் பாராயணம் செய்யும் படியோ, பள்ளிவசாலில் தங்கி விடுமாறோ பணிக்கவில்லை. மாறாக மனிதன் மகிழ்ச்சியாக ஆடிப்பாடி களித்திருப்பதற்கான வழிகாட்டல்களையும் அது தாராளமாக வளங்கியுள்ளது.

ஆன்மீகம் தலைக்கேறிய சில தோழர்கள் உலக சம்பத்துக்களையெல்லாம் துறந்து ஒவ்வொரு கிரியையும் தனக்கென எடுத்துக் கொண்டு அதில் தாடுபட முனைந்தபோது இஸ்லாத்தின் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைத் தடுத்து தான் வாழ்க்கையில் சமன் செய்து வாழ்வதை எடுத்து விளக்கினார்கள். இறுதித்தூதரின் சபையில் அமரும் போது ஒரு மனநிலையும் இல்லத்துக்குச் சென்று மனைவி மக்களுடன் கொஞ்சிக்குலாவும் போது வேறொரு மனநிலையும் வருவதாகக் கண்ட ஹன்ழலா என்ற நபித்தோழர் அதை நயவஞ்சகத்தனம் எனக் குழம்பிய நேரத்திலும் அவரும் அபூபக்கரும் அண்ணலாரிடம் விளக்கம் கேட்போது “இறைவன் மீதானையாக என்னிடத்திலிருப்பது போன்று தொடர்ந்தும் நீங்கள் இருக்க விரும்பினால் உங்கள் படுக்கையறைக்கு வந்து அமரர்கள் உங்களுடன் கைலாகு செய்வார்கள். ஆனால் ஹன்ழலாவே எல்லாமே ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் தான்

என நபிகள் மூன்று தடவை அழுத்திக் கூறினார்.(5) மூன்று தடவை கூறியது அதன் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. அதாவது இறைவழிபாட்டுக்கு ஒரு நேரம் இருப்பின் உனது உள்ளத்துக்கும் உடலுக்கும் ஒரு நேரம் இருக்கின்றது.

நபிகள் ஒரு மனிதத் தூதராவர். அவர் மானுட வாழ்வு முழுமைக்குமான மிகச் சிறந்த வழிகாட்டியாவார். தனது சீடர்களுடன் கூட சிரிக்காத புத்தரையும் இயேசுவையும் போல் அல்லாது நபிகள் சிரிக்கின்ற விளையாடுகின்ற, நகைச்சுவையாகப் பேசுகின்ற அடிக்கடி காதல் வயப்படுகின்ற ஒரு மானிடராக இருந்தார் என்பதை சீராவைப் படிக்கின்ற யாரும் புரிந்து கொள்வர். நபிகள் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியைத்தான் விரும்பினார். சோர்வையும், அமைதியின்மையும் ஏற்படுத்தும் கவலையை அவர் அடியோடு வெறுத்தார். அவர் அன்றாடம் பிரார்த்தனை செய்யும் போது கவலையைவிட்டுப் பாதுகாப்பு தேடி உள்ளார். (6)

சிரிப்பு மனிதனின் அடிப்படைப் பண்பு. மிருகங்கள் சிரிப்பதில்லை. சிரிப்பு சுமமா வருவதில்லை. புரிதலுக்குப்பின் அது வருகிறது. ஒரு செய்தியையோ துணுக்கையோ செவிமடுக்கும்போது, ஒரு ஆற்றுகையை காணும் போதுதான் சிரிப்பு வருகின்றது. மனிதன் சிரிக்கும் பிராணி என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதாவது நாம் சிரிக்கின்றோம் அதனால் நாம் மனிதர்களாக இருக்கின்றோம். இஸ்லாம் இயற்கை மார்க்கம். சிரிப்பதும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதும் இயற்கையான அம்சங்களாகும். இஸ்லாம் வாழ்க்கையை புன்னைகையுடன் எதிர் நோக்கும் மனித ஆளுமைகளையே உருவாக்க விரும்புகின்றது.

மகிழ்வளிப்பு மனிதனின் ஓர் அடிப்படைத் தேவையாகும். இது பற்றி இமாம் கஸ்ஸாலி குறிப்பிடும் போது “முழுமையான மகிழ்வளிப்பும் விளையாட்டும் தான்(7) என்று கூறுகின்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் வாழ்வு பல பண்புகள் கொண்டது. அவர்கள் கலை ரசனையுள்ளவராக இருந்துள்ளார் என்பதை அவரின் தோழர்களே அறிவித்துள்ளனர். நபிகளாரின் நகைச்சுவைகளையும் ஹதீஸ் கிரந்தங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. உம்மு அம்மன் என்ற பெண் நபிகளிடம் வந்து உங்களை எனது கணவர் அழைக்கிறார் என்றார். அதற்கு அவர் யார் அவர் வெள்ளைக் கண் உள்ளவரா என்று கேட்டார். வல்லாஹி அவருக்கு வெள்ளைக் கண்களே என்று கூறினார். இல்லை அவருக்கு வெள்ளைக் கண்கள்தான் என்று நபிகளார் கூறினர். அப்பெண் அதை மறுத்தாள். நபிகள் மீண்டும், கண்ணில் வெள்ளைப் படலம் இல்லாமல் யாரும் இல்லை என்றார்கள். (இப்பனுஅபீத்துன்யா)

ஆய்ஷா (றழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது நபிகளும் ஸவ்தா பின்த் என்பவரும் உணவுப் பொருளைத் தயாரித்தனர் - அது பாலினால் அல்லது இறைச்சிக் கொழுப்பினால் தயாரிக்கப்படும் மாவு. நான் அதை நபிகளிடம் கொண்டுவந்தேன். நபிகள் அவரை சாப்பிடும் படி கூறினார். அவள் எனக்கு விருப்பமில்லை என்று கூற, நான் நீ சாப்பிடத்தான் வேண்டும் இல்லாவிட்டால் உன் முகத்தில் பூசுவேன் என்றேன். அதற்கவள் இது எனக்குச் சாப்பிட்டுப் பழக்கமில்லை என்றாள். உணவுத்தட்டிலிருந்து சிறிதளவை எடுத்து அவள் முகத்தில் பூசினேன். எனக்கும் அவளுக்கும் மத்தியில் நபிகளார் அமர்ந்திருந்தார். அவளுக்குப் பூசுவதற்கு வசதியாக தனது முழங்கால்களை தாழ்த்தினார். நானும் சிறிதளவு சாப்பிட்டுவிட்டு எனது முகத்திலும் அதைப் பூசிக் கொண்டேன். இதைக் கண்ட நபிகள் சிரித்துக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

முஸ்லிம்களின் பொது வாழ்விலும் நபிகள் மகிழ்வளிப்பை விரும்பினார்கள். பெருநாள் தினங்கள், திருமண வைபவங்களில் அதை நடைமுறைப் படுத்தினார்கள். இந்த மகிழ்வளிப்பைப் பார்த்து வேதக்காரர்கள் இஸ்லாத்தை குறைகூறுவார்களோ என்று அபூபக்கர் பயப்படும் அளவுக்கு நபிகள் அனுமதித்தார்கள்.

பெருநாள் தினங்களில் மஸ்ஜிதில் ஹபஷிகள் (சூடான் நாட்டவர்கள்) மிகச்சிறிய தோல் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி விளையாடுவதற்கு நபிகள் அனுமதித்தார்கள், அவர்களை விளையாடத் தூண்டும் வகையில் தூனுக்கும் யா பன்அர்பிதா! என்று கூறுவார்கள்.

ஆயிஷா நபிகளின் தோளில் நாடிபதித்து ஆடுவதையும் (றக்ஸ்) விளையாடுவதையும் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

பாடலோ மகிழ்வளிப்போ இன்றி அமைதியாக நடைபெறவிருந்த ஒரு திருமணத்தை நபிகள் இடைநிறுத்தி அதில் மகிழ்வளிப்பையும் (அல்லஹ்வு) காதல் கீதங்களையும் (கஸ்ல்) பாடும் படி பணித்தார்கள். அதாவது அன்ஸாரிகளின் மரபார்ந்த கலை கலாசார அம்சங்களுக்கு புத்துயிருட்டினார்கள். (8)

நபிகள் காலத்தில் ‘றக்ஸ்’ எனும் ஒருவகை நடனம் ஆடப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. பெருநாள் தினங்களில் நபிகளும் அவரது மனைவிகளும், தோழர்களும் அந்நடனத்தைக் கண்டு களித்ததற்கான உறுதியான ஆதாரங்கள் ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் பதிப்பட்டுள்ளன.(9) நபிகளின் பள்ளி என்றழைக்கப்படும் மஸ்ஜித் நபவியின் முற்றத்தில் அல்லது அதன் ஒரு பகுதியில் இந்நடனம், ஆடப்பட்டு வந்தது. தரக் எனும் தோலாலான ஹிராப் (போர்ப்பறை) கொண்டு சூடானைச் சேர்ந்த நபித்தோழர்கள் ஆடியுள்ளனர். இவ்வாட்டத்தை தொடக்கிவைப்பதற்கு “தூனக்கும் யா பனிஅர்பிதா” என்று கூறுவார்கள், இது ஹபஷிகளை அழைப்பதற்கான ஒருகுழுவக்குறியுமாகும்.

ஆயிஷா (றழி) அறிவிப்பதாவது: என்னிடம் இரண்டு பாடகிகள் அவ்ஸ் கஸ்ரஜ் பற்றிய போர்பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டிருந்த போது நபிகள் அங்கே வந்தார்கள். பின்னர் அவர்

ஒருக்களித்துப் படுத்துக் கொண்டு முகத்தை திருப்பிக் கொண்டார். அதே நேரம் பார்த்து அழுபக்கரும் அங்கே வந்து என்னைத் தடுத்து நபிகளின் வீட்டில் சாத்தானின் புல்லாங்குழலா என்றார். இறைதூதர் அவர் பக்கம் திரும்பி “அவர்களை விட்டுவிடும்” என்று கூறினார்.

ஆயிஷா (றழி) அறிவிப்பதாவது: பெருநாள் தினமொன்றில் தோழர்கள் தோலால் ஆன கேடயம், சிறிய போர்க் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். நான் நபிகளிடம் அது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கவர் நீங்கள் பார்த்து ரசிக்க விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்டார். நான் “ஆம்” என்றேன். நான் அவருக்குப் பின்னால் நின்று அவரது தோளில் நாடிவைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என் கன்னம் அவரது கன்னத்தோடு ஒட்டிருந்தது. ஆட்டத்தைத் தொடங்குவதற்காக “தூனக்கும் யா பனிஅர்பிதா” என்று கூறினார்கள்.

அலி (றழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது நான் நபிகளிடம் வந்தேன். அங்கே ஜஃபர், ஸைத் ஆகியோர் இருந்தனர். நபிகள் ஸைத்தைப் பார்த்து என் தலைவன் என்றார். அவர் ஹஜல் நடனமாடினார். பின்னர் ஜஃபரின் பக்கம் திரும்பி நீ உருவத்திலும் பண்பிலும் என்னைப்போல் இருக்கிறாய் என்றார். அவர் ஸைத்துடன் ஹஜல் ஆட்டத்தை தொடர்ந்தார். என்னைப் பார்த்து நீ என்னைச் சேர்ந்தவன் நான் உன்னைச் சேர்ந்தவன் என்றார். ஜஃபருக்குப் பின்னால் நான் கஜல் ஆடினேன் (10). ஹஜல் என்பது மகிழ்ச்சியின் காரணமாக ஒரு காலை உயர்த்தி அடுத்தகாலின் மீது பதித்து குதித்துக் குதித்து ஆடுவதாகும். இது இரு கால்களாலும் மாறி மாறி ஆடப்படும் நடனமாகும். இது குதி நடனம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

இது ரக்ஸ் நடனவகை சார்ந்ததாகும். ஸஹாபாக்களாகிய ஸைத், ஜஃபர், அலி ஆகியோரைப் புகழ்ந்த போது ஏற்றப்பட்ட ஆனந்தக் கூத்து இதுவாகும். இமாம் பைஹக் இந்நடனம் தொடர்பான பல அறிவிப்புக்களை பதிவு செய்துள்ளார். இன்று அறபு இஸ்லாமிய நாடுகளின் சமயப் பண்பாட்டு விழாக்கள், தேசிய விழாக்கள், கொண்டாட்டங்களில் ஆடப்பட்டு வரும் நடனங்கள் இந்தப் பாரம்பரியத்தை ஒட்டியே வளர்ச்சியடைந்துள்ளதாகக் கொள்ள முடியும். வளைகுடா நாடுகளில் காணப்படும் போர்ப்பறை நடனம், பலஸ்தீனில், சிரியாவில் காணப்படும் தப்தா நடனங்கள், எகிப்தில் காணப்படும் களிகம்பாட்டாம், திருமணங்களில் பெண்கள் ஆடும் நடனங்களுக்கு நபிகள் காலத்தின் மகிழ்வளிப்பு நடனங்களைத் தோற்றுவாயாகக் கொள்வதில் எவ்விதத் தவறும் இருக்காது.

நபிகள் காலத்து மகிழ்வளிப்பில் தஸ்பீக் என்னும் கரயிசையும் இருந்துள்ளது. தஸ்பீக் என்பது இனிய இசை எழக்கூடிய வகையில், இரு கைகளையும் சேர்த்துத் தட்டுதல் என்று பொருளாகும். இதைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்யும் போது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட இசை உருவாகின்றது. இவ்வாறு முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட முறைகளில் கைகளைத்தட்டி ஓசை எழுப்பமுடியும் என்று கூறப்படுகின்றது. இந்த இசை பல நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஒன்று உணர்ந்துதல். ஒருவர் மற்றொருவரின் வீட்டில் நுழையும் போது வீட்டாரை எழுப்புவதற்காகவும் தனது வரவை உணர்த்துவதற்காகவும் இது பயன்படுகின்றது. முஸ்லிம்கள் தொழுகை நிறைவேற்றும்போது இமாம் தவறு விட்டால் அதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக ஆண்கள் ஸ்பஹானல்லா என்றுகூற வேண்டும். பெண்கள் கர இசையைப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

இரண்டாவது பக்க இசையாகப் பயன்படுகின்றது. அதாவது ‘துப்’ போன்ற இசைக் கருவிகள் இசைக்கப்படும் போது அதற்குப் பக்கவாத்திய இசையாக கரஇசை நபிகளின் காலத்தில் புழக்கத்திலிருந்தது. இதனை இன்னும் வளைகுடா நாடுகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

மூன்றாவது பாராட்டுத் தெரிவிக்கும்போது கரஇசை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பார்வையாளர்கள் மத்தியில் மிகச்சிறப்பாக உரையாற்றும் போதோ, பாடலிசைக்கும் போதோ, ஆற்றுகையைப் பார்க்கும் போதோ வியப்பினால் தொடர்ச்சியாகத் தட்டப்பட்டு ஓசை எழுப்பப்படுகின்றது. (11)

நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் நாடகவெளிப்பாடுகள் இருந்துள்ளனவா என்பதை ஆராய முற்படும்போது பின்வரும் ஹதீஸ் அதற்கு வழிகாட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது.

உமர் (றழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: (ஒரு நாள் நாம் இறைதூதரின் சந்நிதானத்தில் அமர்ந்திருக்கும் போது அதி வெண்ணிற ஆடையணிந்து கரிய முடியுடைய ஒரு மனிதர் வந்தார். அவர் நீண்ட பயணம் செய்து வந்துள்ளார் என்பதற்கு எதுவித அடையாளமும் இருக்கவில்லை. அவரையறிந்த யாரும் எம்மிலிருக்கவில்லை. அவர் நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி அமர்ந்தார். தனது முழங்கால்களை இறை தூதரின் முழங்கால்களுடன் இணைத்தார். தனது கைகளைத் தொடைகளின் மீது வைத்தப்படி வினவத் தொடங்கினார்)

பிரயாணி: முஹம்மதே! இஸ்லாத்தைப்பற்றி எனக்கறிவியுங்கள்.

இறைத்தூதர்: இஸ்லாம் என்பது அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு இறைவன் இல்லையென்றும் முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதரென்றும் சான்று பகர்வதோடு தொழுகையை நிலை நாட்டி, ஸகாத்தைக் கொடுத்து, றமழானில் நோன்பு நோற்று, சக்தி பெற்றிருப்பின் அல்லாஹ்வின் ஆலயத்தை ஹஜ் செய்வதுமாகும்.

பிரயாணி: நீர் உண்மை சொன்னீர்! ஈமான் என்றால் என்ன?

இறைத்தூதர்: ஈமான் என்பது அல்லாஹ், அமரர்கள், வேதங்கள், தூதர்கள், இறுதிநாள், விதி ஆகிய அம்சங்களை விசுவாசிப்பதாகும்.

பிரயாணி: நீர் உண்மை சொன்னீர்! இஹ்ஸான் என்றால் என்ன?
இறைதூதர்: இஹ்ஸான் என்பது அல்லாஹ்வைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல் நீர் அவனுக்கு வழிப்படுவதாகும். நீர் அவனைக் காணாவிட்டாலும் அவன் உன்னைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

பிரயாணி: மறுமை நாள் என்றால் என்ன?

இறைதூதர்: அது பற்றி கேள்வி கேட்பவரை விட கேட்கப்படுபவர் அதிகம் அறிந்தவரல்ல.

பிரயாணி: அதன் அடையாளங்களைப்பற்றிக் கூறமுடியுமா?

இறைதூதர்: அடிமைப் பெண் தன் எஜமாட்டியைப் பெற்றெடுப்பாள். காலில் செருப்பில்லாதவர் தோன்றுவார். ஆடையில்லாமல் திரிந்தவர் ஆடுமேய்த்தவர் பெரும் மாடிகளைப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கட்டுவர்.

(பின்னர் அம்மனிதர் சென்றுவிட்டார். நான் எழுந்து செல்லாமல் அவ்விடத்திலேயே அமர்ந்திருந்தேன்.)

இறைதூதர்: கேள்வி கேட்டவரைப்பற்றி உமக்குத் தெரியுமா?

உமர்: அது பற்றி அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்.

இறைதூதர்: அவர்தான் ஜிப்ரீல். உங்கள் மார்க்கத்தை உங்களுக்கு கற்பிப்பதற்காக வந்தார். (12)

மற்றைய கலைகளிலிருந்து நாடகத்தைப் பிரித்துக் காட்டுகின்ற அம்சம் நாடகம் என்பது ஒருசிலர் முன்னே ஒருவர், இருவர் அல்லது பலர் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் ஏதோ ஒன்றிணைச் செய்துகாட்டுவது அல்லது நிகழ்த்திக் காட்டுவதாகும். இந்நிகழ்த்துகையில், ஓர் உணர்வு அல்லது ஒரு பெறுமானத்தின் வெளிப்படுத்துகை இருக்கும்.

இந்த ஹதீஸிலும் நாடகத்தின் பல கூறுகள் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இறைதூதர் ஆசிரியராகவும் சபைக்கு வரும் புதியவர் மாணவராகவும் பாத்திரமேற்கின்றனர். அப்போது அங்கே ஓர் அரங்கு உருவாகிவிடுகின்றது. பார்ப்போர்களாக நபித் தோழர்கள் மாறிவிடுகின்றனர். அரங்குக்கும் பார்ப்போருக்கும் இடைவெளி அற்றுப் போய் விட்டதால் அவர் வெளியேறிய பின்பே அது ஒரு ஆற்றுகை என்பது தெரிய வருகின்றது.

இறைதூதரிடமிருந்து இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளை எவ்வாறு ஒரு நபித்தோழர் மாணவப் பண்புகளோடு கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை இங்கு நாடகம் என்ற ஊடகத்தின் மூலம் விளக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

நபிகளின் வழிமுறையைப்பின்பற்றி இஸ்லாமிய வரலாற்றில் பல மகிழ்வளிப்பாளர்கள் தோன்றியுள்ளனர். நபிகள் தனது தோழர்கள், மனைவிகள், குழந்தைகள், பேரக்குழந்தைகள் ஆகியவர்களோடு இணைந்து மகிழ்வளிப்பு அரங்களிப்பை செய்தது போன்று அவரது காலத்தில் நுஜுமான் + சவைபித், உமர், அலி, இப்னு உமர், இப்னு அப்பாஸ், ரபாஹ் அல்-பஹ்ரி போன்ற ஸஹாபாக்களும் ஸலபுகளில் ஷரஹ், தாவுஸ், ஷ.பி, இப்னு ஸீரின், அல்-அ.மஷ், உமர் இப்னு அப்தில் அஸீஸ், இப்னு அபீ அதீக், முஹம்மத் பின் யஹ்யா பின் ஹய்யான், ஸஈத் பின் ஜஹ்பர், அபுஹன்.பா, ஷா.பிஈ, இப்ராஹீம் அல்ஹாபி, ஜஹா என்று இப்பட்டியல் நீண்டுசெல்கின்றது.

இஸ்லாமியக் கிரியைகளில் அரங்கப்பண்பு

எந்தவொரு மதத்திலும் சடங்குகள் உண்டு. சடங்குகள் இல்லாமல் மதங்கள் இல்லை. அவற்றின் ஊடாகவே நாடகம் தோன்றும் என்பதை பல நாடக ஆய்வாளர்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

எல்லா மதங்களிலும் இரண்டு விடயங்கள் அடிப்படையாக இருக்கும். ஒன்று நம்பிக்கை மற்றது சடங்கு. சடங்கு என்பது ஒருகுறிப்பிட்ட நியமத்தின்படி செய்யப்படவேண்டிய காரியமாகும். அல்லது முன்னர் அதனைச் செய்கின்ற பொழுது நமக்கும் அதே பலன் கிடைக்கும் என்கின்ற நம்பிக்கை சடங்கில் காணப்படுகின்றது. எனவே சடங்கின் அடிப்படை நம்பிக்கையாகும். நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் மனிதன் சடங்கினைச் செய்ய மாட்டான்.

கி.மு. 5ம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க நாடகம் தோன்றியமைக்கு டயோ ஜின்ஸ் வணக்க முறையே அடிப்படையாக இருந்து. அதே வேளை மத்திய கால நாடகங்கள் கிறிஸ்தவத்தின் அடியாகத்தோன்றின. இங்கு கிறிஸ்துவின் மரண மீட்புச் சடங்கு முக்கியமாகப் பேசப்படுகின்றது. இந்த மரபின் அடிப்படையில் தான் இங்கிலாந்தில் சேக்ஷ்பியர் காலத்தில் ஒரு நாடக இயக்கம் தோன்றியது.

இதைப்பற்றி பேராசிரியர் மௌனகுரு குறிப்பிடும் போது “முஸ்லிம்கள் ஹஜ்ஜுக்குச் செல்கின்றபோது நபிபெருமான் அவர்கள் வாழ்ந்த இடத்துக்குச் சென்று வருவதன் மூலம் அந்த நம்பிக்கையில் தங்களையும் இணைத்துக் கொள்கின்றார்கள்” (13)

இவ்வாறு ஒவ்வொரு சடங்கிலும் ஒவ்வொரு தன்மை காணப்படுகின்றது. இச்சடங்குகள் நிகழ்கின்ற பொழுது படிப்படியாக அவற்றினுடைய தன்மை பெருகப் பெருக மூன்று விடயங்கள் படிப்படியாக மேற்கிளம்புவதைப் பார்க்கலாம்.

1. அதனைச் செய்பவர்கள்
2. செய்யப்படுகின்ற இடம்
3. அதனைப் பார்ப்பவர்கள்

இந்த அடிப்படைகளோடு ஹஜ் கிரியையை நாம் எடுத்து நோக்கினால் நாடகத்தின் பல பண்புகளை அங்கே காணமுடியும். கஃபா இறைவழிபாட்டுக்காக உலகில் முதன் முதல் கட்டப்பட்ட ஆலயம். இப்றாஹீம், இஸ்மாஈல் (அலை) ஆகிய இரு நபிமார்களுமே அதனை நிர்மானித்தனர். அவ்வாலயத்தை நிறுவிய பின் இப்றாஹீம் (அலை) உலக மாந்தரை நோக்கி அழைப்பு விடுத்தார். அந்த அழைப்பையேற்று வருடாவருடம் முஸ்லிம்கள் யாத்திரை செய்து அதிலே தமது கிரியைகளை நிறைவேற்றுகின்றனர்.

ஹஜ்ஜில் பல கிரியைகள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வரலாற்றுச் சம்பவத்துடன் தொடர்புடையது. அதன் முதற்கிரியை மீகாத்தில் தொடங்குகின்றது. அவையே கஃபாவின் எல்லைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. உலகின் நாற்புறமிருந்தும் வரும் ஹாஜிகள் தத்தம் மீகாத்துகளிலிருந்து இஹ்ராம் உடையணிந்தவர்களாக உட்பிரவேசிக்க வேண்டும். எந்தவித கைவேலைப்பாடுகளும் தூய வெண்ணிற (ரூஸோ போன்றவர்கள் பேசிய ஆனால் சாதிக்க முடியாமற்போன) இயற்கையின் தூய்மையை நோக்கிய மீள்வருகையைக் குறிக்கின்றது.

அதன் பின் ஹாஜிகள் ஒருமித்த குரலில் ஒரே கீதத்தை முழங்குகின்றனர்: “ வழிப்பட்டோம் இறைவா! வழிப்பட்டோம். உனக்கிணையே இல்லை; புகழும் அருளும் ஆட்சியும் உனக்கே சொந்தம். உனக்கிணையாக எதுவுமே இல்லை. இது இறைவன் இப்றாஹீம் (அலை) அவர்களுக்கு இட்டகட்டளையாகும் (22: 26-27) இதையடுத்து கஃபாவை வலம் வருதல் என்ற கிரியை இடம் பெறுகின்றது. ஒவ்வொருநாளும் ஐவேளைத் தொழுகையின் போது நோக்கித் தொழுத ஆலயத்தை இங்கு நேருக்குநேர் பார்த்து கடிகாரத்திசையில் வலம் வருகின்றனர். மாஜித் அர்ஸான் என்ற இஸ்லாமிய அறிஞர் சொல்வது போல் முஸ்லிமுடைய இலட்சியம் ஒன்று; இறைவன் ஒன்று; வேதம் ஒன்று; அவனது கிப்லாவும் ஒன்றே. தவாபு செய்யும் போது அந்த ஒன்றை நோக்கி அவனது எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், நம்பிக்கைகள் எல்லாம் வலம் வருகின்றன.” என்று கூறுகின்றார். (14)

அடுத்த கிரியையாக மூன்று ஜம்ராத்துகளில் சிறுகற்களைப் பொறுக்கி வித்தியாசமான வேளைகளில் எறியப்படுகின்றன. இறைகட்டளைக் கெதிராக வைத்தான் குறுக்கிடும்போது அதை எதிர்ப்பதற்கு இது குறியீடாகின்றது.

இப்றாஹீம் (அலை) தன்னருமை மைந்தன் இஸ்மாஈலை இறை கட்டளைப்படி அறுத்துப்பலியிட விரும்பி பலிபீடத்தை நோக்கிச் சென்ற வேளையிலேயே மேற்படி வைத்தான் தடுக்க முயற்சித்த இடத்தையே இக்கிரியை ரூபகப்படுத்துகின்றது. சத்தியப்பாதையில் தன்வாழ்வை சொந்தவிருப்பு வெறுப்புக்களை அறுத்துப்பலியிட வேண்டுமென்பதை இப்பலியிடல் உணர்த்திநிற்கின்றது. மொத்தத்தில் ஹஜ்கிரியைகள் இப்றாஹீம் (அலை) இஸ்மாஈல் (அலை) ஹாஜர் (அலை) ஆகியோரின் வாழ்வை நினைவு கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது! அங்கிருக்கும் ஸம்ஸம் நீருற்று, ஹஜ்ருல் அஸ்வத், மகாபு இப்றாஹீம் எல்லாமே பழைய ரூபகச் சின்னங்களே!

இருகிரியை எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யும்போது பார்ப்பவர்கள் என்று சிலர் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் ஹஜ்ஜில் பல்வேறு இடங்களில் வேறுபட்டகிரியை முறைகள் இருப்பதால் ஒவ்வொரு கிரியையையும் ஒரே ஹரத்துக்குள் (இடம்) நடந்து கொண்டிருக்கும் போது அதில் பங்குகொள்பவர்களை மற்றையவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எனவே ஆற்றுபவர்கள் (செய்பவர்கள்), செய்யப்படுகின்ற இடம், பார்ப்பவர்கள் என மேலே கூறிய மூன்று அம்சங்களும் மேற்கிளம்பும்.

பார்ப்பவர்கள் கிரியையைப் பொறுத்தவரையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். ஆனால் படிப்படியாக அந்நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கின்ற பொழுது விசுவாசம் மாத்திரம் அல்லது அதனை ஒருகாட்சியாகப் பார்க்கின்ற தன்மையும் உருவாகும். ஹஜ்ஜிலே நடக்கின்ற ஒவ்வொரு கிரியைக்கும் ஒவ்வொரு கருத்துண்டு. ஆனால் அதே வேளை அதனைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தமக்கு அது ஒரு காட்சிப் பொருளாக (Spectacle) அமைவதைக் காணலாம்.

இவ்வாறான நிலையில் ஒரு சிறு சமூகமாற்றமோ அல்லது பண்பாட்டு அசைவோ ஏற்பட்டால் குறிப்பாக வேறுபண்பாடுகள் வந்து கலந்து ஒரு திரைவு ஏற்படுமாயின் இந்த பக்தி குறையைத் தொடங்கும். அந்தக் கட்டத்திலேதான் அந்த வழிபாடு நாடகமாகின்றது. இது படிப்படியாக நிகழ்கின்ற ஒரு விடயமாகும்.

முதலில் அந்த மீள் செய்கை (Re-enactment) அதன் சடங்கு நிலையிலிருந்து விடுபடும். அவ்வாறு விடுபட்டாலும் அவ்வழிபாட்டின் கதை பற்றிய நம்பிக்கை பார்ப்போரிடத்து நின்று கொண்டேயிருக்கும். இதன் காரணமாகத்தான் நாடகம் என்பது பெரும்பாலும் ஆரம்ப நிலையில் பாரம்பரியக் கதைகளையே கொண்டிருந்தமையைக் காண்கின்றோம்.

அறபு முஸ்லிம்களிடம் அரங்க வெளிப்பாடு

அறபிகளும் பொதுவாக முஸ்லிம்களும் நாடகத்தின் பல்வேறு வடிவங்களையும் நாடக ஆற்றுகை முறைகளையும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்கு முன்பாகவே பல நூற்றாண்டுகளாக அறிந்துவைத்திருந்தனர்.

கதை சொல்லுதல் அக்கால நாடக வடிவங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. அது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வெளிப்பாட்டு வடிவமாகவும் இருந்தது. “நாடகமேடையில் ஒருநடிகன் செய்துகாட்டுவதற் கொப்பான நடையில் முன்னையோரின் கதைகளைச் சொல்லக் கூடியவர்களை குலபாஉராஷிதூன் காலப்பிரிவில் அறபு முஸ்லிம்கள் கண்டு களித்ததாக(15) சில ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். இதற்கான ஆதாரங்களையும் அவர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். இமாம் இப்னுல் ஜவஸி அவர்கள் கதை சொல்லிகள் பற்றிச் சொல்லும் போது “கதை சொல்லி என்பவன் கடந்தகால சரிதையைச் சொல்பவனும் அதனை விளக்குபவனுமாவான்.” (16) என்கிறார்.

இது பற்றி வரலாற்றாசிரியர் அல்மஸ்ஹதி கூறும் போது “பக்தாத் வீதியில் கதை சொல்லித் திரியும் ஒருமனிதன் இருந்தான். அவன் மக்களுக்குப் புதிய, அரிதான, சிரிப்பூட்டும் செய்திகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அவன் நாவண்மையின் உச்சத்திலிருந்தான்” (17)

அபுல்வர்த் என்ற புனை பெயர் கொண்ட பழன் கோமாளியைப் பற்றி ஸஆலபி கூறும் போது “தேர்ந்த விடயங்களைப் பேசுவதிலும் கதை சொல்வதிலும் அவன் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக இருந்தான். அவன் ஆஸ்தான வசைக் கவியாகவும் அவையில் சேவகம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் மக்களின் குணவொழுக்கங்களை அவர்களின் மொழியிலேயே உள்ளதை உள்ளவாறு கதையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அவன் தன் பார்வையால் கேட்போரைக் கவரக்கூடியவனாக இருந்தான். அவன் தனது கோமாளித்தனத்தால் மக்களை சிரிப்பூட்டிக் கொண்டிருந்தான்”. (18)

இவ்வறிஞர்களின் கூற்றுக்களிலிருந்து அழகிய முறையில் கதை சொல்வதையும் நாடகப் பாணியில் செய்தியை மிகச்சிறப்பாக ஒப்பு விப்பதையும் அக்கால முஸ்லிம்கள் நன்கு அறிந்து வைத்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இவர்களின் அரங்க அளிப்பு மிகவும் மேம்பட்டதாக இருந்ததோடு உணர்ச்சிபாவங்களை நன்கு வெளிப்படுத்தக் கூடியவர்களாகவுமிருந்தனர். கதை சொல்வதாலும் அபிநயங்களாலும் மக்களின் மனங்களில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். கலைஞர்கள் கதைசொல்வதற்கு பன்னிறங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேடைகளை அமைத்துக் கொண்டதற்கான சில ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அக்கலைஞர்கள் தமதுடலில் வாசனைத் தைலங்களையும் எண்ணெய்களையும் தடவிக்கொண்டதோடு, பார்ப்போரின் கண்களில் கண்ணீரை வரவழைத்து அழச் செய்யக்கூடிய வாசனைகளையும் முகரக்கூடியவர்களாயிருந்தனர். இது பற்றி இமாம் இப்னுல் ஜவஸி கூறும்போது “பன்னிறங்களால் ஆன நாடக மேடையை புதிய துணிகளாலும் அலங்கரித்தனர். அதில் முத்துத் தூவப்பட்டது போன்றும் சுவரிலே ‘முஸ்லல்லாவை’ கொழுவியது போன்றும் அழகாக காட்சியளித்தது.”(19) மேலும் அவர்கூறும் போது “முகத்தை மஞ்சளிக்கச் செய்வதற்கு வாசனைப் பொருட்களையும் தைலங்களையும் தடவக்கூடியவர்களும் அக்கதை சொல்லிகளிலிருந்தார்கள். ஒருவாடையை முகர்ந்த உடனே கண்களில் கண்ணீரை வரவழைக்கக் கூடியவர்களும் அவர்களில் இருந்தனர். (20)

அபுல்பரஜ் அல் அஸ்ஹான் அவர்கள் அறபு விகடகவி அல்அஷ்அப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது “அவன் அல்வலீதிபு யஸீதிடம் கொண்டு வரப்பட்டபோது குட்டைக் காற்சட்டை அணிந்திருந்தான். அக்காற்சட்டையின் பின்புறம் குரங்கின் வால் பொருத்தப்பட்டிருந்தது. அவனது கால்களிரண்டிலும் கழுத்திலும் சலங்கை மணிகள் கட்டப் பட்டிருந்தன.”(21) இவை அன்றைய கதை சொல்லிகளின் வெளித்தோற்றங்களாகும். இவை நாடகக் கலைக்கேயுரிய ஒப்பனைகளாக விளங்கின. அன்றைய முஸ்லிம்கள் நாடகக்கலை பற்றி அறிந்து வைத்திருந்தனர் என்பதற்கும் அவர்களது வாழ்க்கைக்கும் பிரத்தியேக சூழ்நிலைக்கும் ஏற்றவாறு அக்கலையை வளர்த்துள்ளார்கள் என்பதற்கும் இவை போதிய சான்றுகளாகும்.

ஆய்வாளர்கள் கதாப்பிரசங்கம் நடத்தப்பட்டதை மறுக்கவில்லை. அதை மதிப்பீடு செய்வதிலும், அது கையாளப்பட்ட முறையை மதிப்பிடுவதிலுமே கருத்துவேறுபடுகின்றனர்.

கலாநிதி அப்துல் லத்தீப் ஹம்ஸா கதை சொல்லிகளின் நிலையை உயர்த்திப் பேசியிருக்கின்றார் “கதை சொல்லிகளின் அந்தஸ்து படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டுவந்து இறுதியில் இஸ்லாமிய அரசின் உத்தியோக பூர்வப்பணிகளில் ஒன்றாக மாறிவிட்டது. இன்றைய தொலைத் தொடர்பு சாதன அமைச்சைப் போன்று அன்றைய கதை சொல்லியின் நிலை இருந்தது.” (22) கலாநிதி முஹம்மத் உஜாஜ் அல்அத்தீப் கதை சொல்லிகளை மட்டரகமாகக் குறிப்பிடுவதோடு அவர்களைப் பொய்யர்கள் என்றும் குற்றம் சாட்டி, முன்னை அறிஞர்கள் கதை சொல்லிகளை எச்சரித்துள்ளதாகவும் கூறுகின்றார். “அக்கால அறிஞர்கள் கதை சொல்லிகளைத் தடைசெய்ததோடு அவர்கள் கதைசொல்வதையும் தடைசெய்தனர். அவர்களின் நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்தி மக்கள் அச்சப்பையில் உட்காருவதையும் செவிமடுப்பதையும் எச்சரித்துள்ளனர்” (23)

“இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் ஒரு கதை சொல்லியைக் கடந்து சென்ற போது அவனைக் காலால் எட்டி உதைத்துவிட்டு அவனிடம் நாஸிக் (மாற்றிய சட்டம்), மன்கூக் (மாற்றப்பட்டசட்டம்) பற்றித் தெரியுமா எனக்கேட்க அதற்கவன் தெரியாது எனக் கூறினான். அதற்கவர் நீயும் அழிந்து பிறரையும் அழிக்கப் பார்க்கிறாயா என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள்” (24)

கதாப்பிரசங்கம் அல்லது கதை சொல்லும் நிகழ்ச்சி இஸ்லாமிய வரலாற்றில் நடந்ததைப்பற்றி யாரும் கருத்து முரண்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. முரண்பட்டவர்கள் எல்லோரும் பிறிதோர் விடயத்திலேயே முரண்படுகின்றனர். அதுதான் அதை அறிவிப்பாகக் கருதுவதா அல்லது அரங்க அளிக்கையாகக் கருதுவதா என்று. ஆனால் அவ்விரண்டும் நாடகத்தின் இரு தூன்கள் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

நவீன அரங்கு

1950 களின் பிற்பகுதியில் புதிய பரவலான சமுதாய அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தக்கூடிய சமூக நாடகங்கள் உருவாகத்தொடங்கின. இது அறபு நாடக வரலாற்றில் புதிய யுகம் தோன்றியது எனலாம். அறபு உலகம் முழுவதும் புதிதாக கல்வி மற்றும் பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் தோன்றி நவீனமயமாக்கத் தொடங்கிய காலமாகும். வெளி உலகுடன் தொடர்பு கொண்டு சவால்களை எதிர் நோக்கத் தொடங்கிய காலமாகும்.

1967ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஐந்தாம் தேதி ஆறு நாள் போரில் ஏற்பட்ட தோல்வி காரணமாக அறபு நாடுகளின் சிந்தனைப் போக்கில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அரசியல் உறுதித்தன்மை, ஒளிவு மறைவின்மை, மக்களாட்சி, வாதவிவாதங்கள், ஒரு சார்பற்ற ஆய்வு, வெறும் பேச்சிலிருந்து விடுதலை போன்றவை மிகத் தேவையானது என்பதை அறபு நாடுகள் உணரத் தலைப்பட்டன. முஸ்லிம் தனித்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதேநேரத்தில் வெளிநாட்டு பண்பாட்டுக் கலப்பையும் ஊடகத்தையும் புறக்கணிக்காமல் நாடகம் மூலம் அதனைச் செய்ய முடியும் என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது. மேலைத்தேய நாடகங்களை அப்பட்டமாகப் பின்பற்றுவது தவிர்க்கப்பட்டு மொழிபெயர்ப்பும் தழுவலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டன.

எகிப்து, சிரியா, லெபனான் போன்ற நாடுகளில் நாடகக் கலைக்கென தனியான இதழ்கள் தொடங்கப்பட்டன. அரசின் ஆதரவுடன் நாடகக் குழுக்களும் தேசிய நாடகக் குழுக்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கலைஞர்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்பட்டனர். வெளிநாட்டு நாடகக் குழுக்கள் வரவேற்கப்பட்டன. பல்கலைக் கழகங்களில் மாணவர்கள் நாடகக் கலையை வளர்த்தனர். தொலைக் காட்சி வந்தபின் நடிகர்களுக்கு அதிகவருவாய் கிடைத்தது. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை, சமூக அந்தஸ்து உயர் ஆரம்பித்தன. மற்ற நாடுகளுடன் (குறிப்பாக சோசலிச நாடுகளுடன்) பண்பாட்டு ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இவற்றால் பாவைக் கூத்து, இசை நாடகம், நடன நாடகம், கிராமியக் கலைகள், இசை நடிப்பு, நாடக இயக்கம், திரைப்படத் தயாரிப்பு ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெறவும் ஆய்வு செய்யவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மொத்தத்தில் 1960ஆம் ஆண்டு எகிப்தில் மட்டுமன்றி அறபு உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் தீவிரமான கலைவளர்ச்சி ஏற்பட்டது.

1950களிலும் 1960களிலும் இக்கலைவளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக நு.மான் அஸூர், யூசுப் இதர்ஸ், அல்பிரட் பாராக், மிகைல் ரோமன், முகம்மத் தயாப் ஆகிய எகிப்திய நாடக ஆசிரியர்கள் லெபனானில் ரோஜர் அஸஸ், நிதால் அஷ்கர் (முறையே பிரான்சிலிருந்தும் இங்கிலாந்திலிருந்தும் திரும்பியவர்கள்) யு.சூப் ஷ.ராவி (மொஸ்கோவிலிருந்து வந்தவர்) மற்றும் கப்பானி சகோதரர்கள் (இவர்கள் லெபனானிலும் ஏனைய அறபு நாடுகளிலும் இசை நாடகங்களின் தந்தை என்பார்கள்) சிரியாவில் சாதல்லா வானஸ் (கெய்ரோ, பாரிசிலிருந்து திரும்பியவர்) ஈராக்கில் யூசுப் அல்கனி ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

எழுத்துருவுக்கும் ஆற்றுகைக்கும் மத்தியில் இஸ்லாமிய நாடகம்

நாடக எழுத்து என்பது உரைநடையிலோ, கவிதைநடையிலோ நாடகங்களை எழுதுவதைக் குறிக்கும். இவ்வகை நாடகங்கள் இஸ்லாமிய வரலாற்றை உருவகப்படுத்துவதில் உண்மையாகவும், வாசகனிடம் உயரிய சிந்தனைகளை முன்வைப்பதாயும் இருக்கும் பட்சத்தில் அவற்றை யாரும் தடைசெய்வதில்லை. மறுப்பதில்லை. ஏனெனில், அது கதையின் ஒரு வடிவமாகவே கொள்ளப்படுகிறது. நிகழ்வுகளும், சிந்தனைகளும் நாடகப் பாத்திரங்களினூடாக நுணுக்கமாக கலைத்தன்மையுடன் இங்கே பேசப்படுகின்றன. உரையாடல் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகவும் அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் உரையாடலாகவும் இருக்கும். வாசகனை மெல்லிய இழையால் கட்டிப்போடும் சுவையின் ரசனையும் தூண்டுதலும் அங்கே இருக்கும். வாசகனுக்கும், வாசித்தவற்றிற்குமிடையே பிரத்தியட்சத் தொடர்பு இல்லாவிட்டாலும் புலக்காட்சியாக நாடகம் மனதில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். வாசகன் விரிந்த கற்பனையும், கலாரசனையும் உள்ளவனாக இருப்பான். நாடக மாந்தரை மனக்கண்ணில் நிறுத்திப் பார்ப்பான். இங்கே வாசகன் ஒரு நாடக இயக்குனனாகச் செயற்படுகின்றான். பிரத்தியட்ச நாடக வெளிப்பாட்டைவிட்டும் கற்பனை சார்ந்த ஒரு வெளிப்படுத்தலாக இது அமைகிறது. நாடக எழுத்தை வாசிக்கும் போது அறிவு இன்பத்தையே அவனால் அடையமுடிகிறது. முஸ்தபா ஸாதிக் அர்ராபி, தெளபீகுல் ஹகீம் எழுதிய முஹம்மதின் சீடர்கள் என்ற நூலை வாசித்தபோது இத்தகைய அனுபவத்தையே பெற்றார். இதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடும் போது “பேராசிரியர் தெளபீகுல் ஹகீம் இந்நூலை உருவாக்குவதில் அவர்களின் பணி கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்ததற்கு ஒப்பானதாகும். உண்மையில் உலகத்திலிருந்தவைகளை உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தியதே அல்லாது புதிதாக எதையும் சிருஷ்டிக்கவில்லை. ஆனால் அதை மனித வரலாற்றில் உருவாக்கிக் காட்டினார்”.(25)

மேலும் அவர் கூறும் போது “தெளபீகுல் ஹகீம் அவர்கள் பெருமானாரின் சுயசரிதையை விளக்கும் நூல்களை வாசித்தார். துடிப்புள்ள கவிஞரின் உணர்வோட்டத்திலே அதை நகர்த்தி, இந்த வரலாற்றுப்பகுதியோடு அதை இணைத்துவிட்டார். இந்த உணர்வு அதன் உயர்வான இயல்பிலேயே தெய்வீக இலக்கை நோக்கி செல்வதாயும் அதன் அற்புத உயிரோட்டத்தை உறுதிப்படுத்துவதாயும் அமைந்துவிட்டது”.(26)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பின்னர் ராபிஈ அவர்கள் அந்நூலின் வசனங்களை காலத்தின் உரைகளிலும், கலைமதிப்பீடுகளின் மீதும் வைத்து வாசித்துப் பார்க்கின்றார். நாடகப் பாணியில் நபிகளாரின் சீராவை எழுதுவது தடுக்கப்பட்டதோ, வெறுக்கப்பட்டதோ அல்ல என்பது அவருக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. முற்றாக, அது விரும்பத்தக்கதே. அத்தியாவசியத் தேவையே அக்கலைஞனை அதன்பால் அழைத்தது. அப்போது வரலாற்று வடிவமொன்று நாடகமாக வெளிப்பட்டது. இத்தேவை அவசியப்பாடு பற்றி ராபிஈ அவர்கள் கூறும்போது “இந்நூல் இப்படியான ஒரு அதி அற்புத கலைப்படைப்பாக இருப்பது அவசியமாகும். இது இருப்பதால் அவசியம் என்று கூறவில்லை. மாறாக சீரா இக்காலத்தில் இவ்வாறு எழுதப்படுவதே அவசியம் என்று கூறுகின்றார்” (27)

அனைத்து முஸ்லிம்களும் நன்கு வாசிப்பவர்களாக இருந்தால் எழுதப்படும் அனைத்து இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் நன்கு வாசிக்கக்கூடியவர்களை அடையுமாக இருந்தால் அவர்கள் வாசிக்கவேண்டியவற்றை வாசிப்பவர்களாகவும் இருந்தால் வாசிக்கப்படுபவை நாடக மேடையில் காண்பிக்கப்படுவதைப் போல தாக்கமேற்படுத்தக் கூடியவையுமாக இருந்தால் நாடக எழுத்துடனேயே நாடக இலக்கியத்தைப் போதுமாக்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் நாடகம் அதையும் தாண்டி நம்மை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறது. நாடக எழுத்துக்களிலிருக்கும் கண்கள் இரவுபகலாக தொலைக்காட்சி நாடகங்களை விளித்துப்பார்த்திருக்கும் கண்களை விட மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றன. வாசிப்பு நாடகங்களை விவாதிக்கும் நாவுகளைவிட திரையில் காட்டப்படும் நாடகங்களை விவாதிக்கும் நாவுகளே பன்மடங்காய் இருக்கின்றன.

நாடக எழுத்தை விளங்குவதில் ஆற்றல் உடையோரையும் பொறுமையாளர்களையும் விட காட்சிகளையும், அசையும் உருவங்களையும் விளங்கிக்கொள்வோரே ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றனர். “எழுத்து நாடகம் அது எவ்வளவு இலக்கியத் தரமுடையதாயிருந்தும் வாசகனுக்கும் படைப்புக்குமிடையே இணைப்பின்றி அதன் பெறுமானத்தையோ, அதன் குறியீடுகளையோ, கருத்துக்களையோ விளங்கிக் கொள்ள முடியாது போகும்.” (28) என்ற கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது. அதாவது வாசகன் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த இயக்குனனாக இருக்கும் போதுதான் எழுத்திலுள்ள உரையாடலை உயிர்த்துடிப்புள்ள நாடகமாக மாற்றியமைக்க முடியும்.

எனவேதான் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் கவனம் செலுத்துவோர் இந்தத் தடைகளை தீட்சண்யத்துடன் தாண்டுவதற்கு கோட்பாடுகளை வகுக்க வேண்டியவர்களாகின்றனர். அதாவது உரையாடலை புத்தகமெனும் சிறையிலிருந்து விடுவித்து நாடக மேடையையும் தொலைக்காட்சித் திரையையும் நோக்கி நகர்த்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. இப்பாரிய நகர்த்தலில் இஜ்திஹாதுக்கு தகுதி படைத்த அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். “இஜ்திஹாதின் வாயிலை முடுவது என்ற சிந்தனையைவிட்டும் நீங்கியிருந்தால் நவீனகாலப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாண்பதற்கான அடிப்படைகளை இடுவது அவசியமாகும்” (29) இப்பிரச்சினை தொடர்பாக இரண்டு முக்கிய கேள்விகள் எழுவதை நாம் காணலாம்.

புத்தகங்களின் சிறைகளில் உரையாடலைப் பூட்டிவைப்பதா? அல்லது நாடக மேடையை நோக்கி உயிரோட்டத்துடன் அதை நகர்த்தமுடியுமா? அப்படி நகர்த்துவதாக நாம் முடிவுசெய்தால் அக்கலை சுதந்திரமாக இருக்குமா? அல்லது இஸ்லாமிய அடையாளத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு சறுக்கிவிடாத நிபந்தனைகளோடு வரையறுக்கப்பட்டிருக்குமா என்பதே அவ்விரு கேள்விகளாகும்.

அரங்கியலுக்கான இஸ்லாமிய கோட்பாடு

நாடகத்தை ஹராமென்று சொல்லக்கூடியவர்களில் அஷ்ஷெய்க் வஹபி ஸுலைமான் அல்-ஆவிஜி (துபாயில் இயங்கிவரும் அறபு இஸ்லாமிய கற்கை நெறிகளுக்கான கல்லூரியின் ப.தீவா கமிட்டி தலைவர்) அவர்கள் நாடகம் பித்னாவும் ஒரு பாவச்செயலுமாகும் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார். அதிலே நாடகத்தின் பாதிப்புகள், அதைத் தடைசெய்வதற்கான காரணிகள் என்பன பற்றி விளக்கினார். நடிகள் இருவேறுபட்ட முகங்களைக் கொண்ட முனாபிக் என்றும் ஒரு நேரத்தில் நன்மைக்காகவும் மற்றொருமுறை தீமைக்காகவும் நடக்கின்றன என்றும் இப்படியானவர்களை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்றும் நாடகம் பொய்யை ஒத்தசெயல் என்றும் ஏனெனில் நடிகர்கள் தங்கள் பெயரை மாற்றியே நடக்கின்றனர். அல்லாஹ் படைத்த உருவத்தை ‘மேகப்’ செய்து மாற்றுகின்றனர். முஸ்லிம் பெரியார்களைப் போன்று வேடமேட்கின்றனர். ஸஹாபாக்கள் தாபிஈன்கள் போன்று நடக்கின்றனர். சிலவேளை பார்வையாளர்கள் உண்மைத்தோற்றம், என நம்புமளவுக்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைப்போன்று வேடமேற்று நடக்கின்றனர்.

நாடகத்தயாரிப்பின் போது பெருமளவு செல்வம், நேரம் விரையமாக்கப்படுகின்றது. செலவளிக்கப்படும் செல்வத்துக்கீடாக அதிலிருந்து எந்தப் பயனும் கிடைப்பதில்லை. இது ஒருவகை நடவடிக்கையே. இஸ்லாத்திற்கு முன்போ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ அறபு முஸ்லிம்கள் இதுபற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. இது விக்கிரக ஆராதனையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இஸ்லாத்திலில்லாத ஒரு நூதன அம்சமாகும். இது சமூகத்தில் தீய விளைவுகளையும் குழப்பத்தையுமே ஏற்படுத்துகின்றது. ஆண் பெண் கலப்பிற்கும் உரையாடலுக்கும் பெண் ஆணுக்கு காட்சிப்பொருளாக மாறுவதற்கு இந்நாடகம் களமமைத்துக் கொடுக்கின்றது.(30) இஸ்லாத்தில் முஸ்லிம் பெண் ஹிஜாப் அணிவது அடிப்படையாகும் அதைவிட்டும் யாரும் விலகவும் முடியாது. அது அல்லாஹ்வின் கட்டளை.(31) இதற்காகவும் அறிவு பெறுவதற்காக ஆண்களும் பெண்களும் அல்லாஹ்வின் இல்லங்களில் ஒன்று கூடுவதை இஸ்லாம் அனுமதித்தாலும் இருவரையும் பிரிக்கக்கூடிய திரை இருக்க வேண்டும். ஆணும் பெண்ணும் தனித்திருப்பதை இஸ்லாம் எவ்வாறு அனுமதிக்கவில்லையோ அவ்வாறே ஆண்களும் பெண்களும் கலந்திருப்பதையும் இஸ்லாம் அனுமதிக்கவில்லை.(32) நாடக மேடை என்பது பார்வையாளர்களை விட்டும் வெகு தொலைவில் இருக்கும் ஓர் இடம். அரங்கிப்பின் போது ஆணும் பெண்ணும் கலந்தே நிற்பர். இவைகளே நாடகத்துக்கு எதிராக

முன்வைக்கப்படும் காரணங்கள் அல்லது அதை தடை செய்வதற்காக அளிக்கப்பட்ட மார்க்கத் தீர்ப்பு.

நாடகத்தை ஆகும் என்று கூறிய சட்ட அறிஞர்கள் மிக சொற்பமே. அதிலும் கலை இலக்கிய வாதியும் விமர்சகர்களுமே அதிகம். முஸ்லீம்களின் நலன்கள் மீது கொண்ட அக்கறையே அவர்கள் அவ்வாறு செயற்படக் காரணமாகும். புகழ் பூத்த மாபெரும் சட்ட அறிஞர் முஸ்தபா அஹ்மத் அஸ்-ஸர்கா அவர்களே நாடகத்தை அனுமதித்த சட்ட அறிஞர்களுள் முக்கியமானவரும் முதன்மையானவருமாவார். இவருடைய அனுமதியை விமர்சித்து எதிர்த்து அதை வாபஸ் வாங்குமாறு அஷ்ஷெய்க் வஹ்பி அல் - ஆவிஜி கருத்து வெளியிட்டார் “சட்ட அறிஞரின் மகனும் சட்ட அறிஞரின் பேரனுமாகிய அஷ்ஷெய்க் முஸ்தபா அஹ்மத் அஸ் ஸர்காவை பொதுவாக நாடக கலையை அனுமதித்து வழங்கிய “பத்துவா”வை வாபஸ் பெறுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இஸ்லாமிய ஆசாரங்களில் சீர்கேடுகளை இட்டுச் செல்லும் என்ற வகையில் அதை தடுப்பதற்காகவும் சத்தியத்தின் பக்கம் திரும்பி வருவதும் சத்தியத்தை கடைப்பிடிப்பதும் கடமை என்ற வகையிலும் அவர் தனது “பத்துவாவை வாபஸ் பெறுமாறு நான் அவரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்”(33).

பேணுதலையும் தக்குவாவையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சட்ட அறிஞர்கள் நாடகக்கலையை தடை செய்கின்ற முடிவிற்கே வந்தனர். இதனால் நாடகக்கலையால் ஏற்படும் நல்ல விடயங்களை கருத்தில் கொண்டவர்களும் மக்களுக்கு அதனால் நன்மை செய்யவேண்டுமென நாடியவர்களும் அதனை அனுமதித்தனர். இக்கலையில் இப்பிரச்சினைக்கான இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டை வகுக்கவேண்டுமென்று கருதுகின்ற இலக்கியவாதிகள் விமர்சகர்களின் கருத்துக்கள் யாவை?

நாடகக்கலையை அனுமதிக்கின்ற இலக்கியவாதிகள், விமர்சகர்களில் பலர் இக்கலையின் அபாயத்தையும் அது பல கலைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் உணர்ந்தே அனுமதித்துள்ளனர். நவீனகால சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பதில் நாடகக்கலை அடைந்திருக்கின்ற அளவு முன்னேற்றம் உலகில் வேறெந்தக் கலையும் அடையவில்லை. பேச்சு, அசைவு, இசை, உருவம், வெளிப்பாடு, ஒளி, நிழல் என அனைத்துக் கலைக்கூறுகளையும் ஒன்றிணைத்ததாகவே நாடகக்கலை வளர்ந்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக அரங்க அளிப்பொன்றினை மிக சிறப்பாக செய்து முடிப்பதற்கு நவீன தொழில்நுட்பம் மிகவும் உதவியுள்ளது”(34) மேடைநாடகத்தில் அனைத்துக் கலைகளின் ஒருங்கிணைவு நாடக எழுத்தைவிட உயர்ந்திருக்கின்றது. சில நாடக எழுத்தாளர்கள் நாடகத்தில் தாங்கள் பங்குகொள்வது அனுமதியின் எல்லையை மீறுவதாகக் கருதுகின்றனர்.

நாடகக்கலையை தடுத்தவர்கள், அதை ஆகுமாக்கியவர்களை அல்லாஹ்வின் தண்டனைக்கு ஆளாக நேரிடுமென்று பயமுறுத்தினர். நாடகக்கலையை அனுமதித்தவர்கள் தடைவிதித்தவர்களை நோக்கி நீங்கள் சமூகத்தை சீர்கேட்டிருந்து பாதுகாக்கும் பணியில் தடைக்கல்லாய் இருக்கின்றீர்கள் என்று கூறி எச்சரித்தனர். பேனாவாலும் நாவாலும் போராட அழைப்புவிடுத்தனர். போராட்டத்தில் மிகக் குறைந்த ஈமானும் இதுவே என்று அவர்கள் கருதினர். “உயர்வர்க்கத்தை நோக்கிக் தமது குரலை உயர்த்த விரும்பியவர்கள் ஒதுங்குவதற்கு நாடகத்தைத்தவிர வேறெந்த அபயமும் இருக்கவில்லை. விடுதலைக்கான குரலை ஓங்கி ஒலிக்கச் செய்யும் சாதனமாக அது இருந்தது.” (35)

நாடகக்கலையை அனுமதித்தவர்கள் இஸ்லாமியசட்டத்தில் காணப்படும் சில பொதுவிதிகளையும் உபவிதிகளையும் திட்டவாட்டமற்ற கருத்துக்களைத் தரக்கூடிய சில ஆதாரங்களையும் பயன்படுத்தியே தமது கருத்தை முன்வைத்தனர். இது கவிதை, சிறுகதை, பாடல் போன்றவற்றிற்குப் பொருந்திப்போனது. ஆனால் வெளிப்பாடு, உருவகம். இசை, ஒலி, ஒளி அமைப்பு போன்றவற்றை உள்ளிட்ட உயிர்த்துடிப்புள்ள நாடகக்கலையை வாசகன் திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வலுவுள்ள ஆதாரங்களாக அமையவில்லை. அவ்வாறு முன்வைக்கப்பட்ட ஆதாரங்கள் பின்வருமாறு.

“நாடகம் ஷரீஆவில் முபாஹ் ஆன விடயமாகும். அது மக்ரூஹோ ஹராமோ அல்ல ஏனெனில் எந்த விடயமும் அதன் நோக்கத்தோடு தொடர்புடையது. எனவே நாடகக்கலை பின்வரும் நிபந்தனைகளைக் கடைபிடிக்கவேண்டும். நபிமார்கள், அல் குலாபஉர் ராஷிதான், பெரியார்களின் பாத்திரங்களைத் தவிர்ந்தல். ஆற்றுகை நிகழும் போது போதைப்பொருள் பாவிக்கக் கூடாது. ஆண்களோடு இரண்டாகக் கலந்த நிலையில் உடலை மூடிய ஆடை அணியாத பெண்கள் மேடையில் காட்சியளிக்கக் கூடாது. மார்க்கம் அல்லது ஒழுக்கத்தினைப் போதிப்பதாக நாடகம் அமையவேண்டும். நாடகத் தயாரிப்புப் பணிக்காக ஈடுபடுவோர் இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்போர்களாக இருக்க வேண்டும்”(36)

இப்பணியின் நோக்கம் நாடக எழுத்தை மேடை நாடகமாக மாற்றுவதாகும். நாடகப்பிரதியை வாசித்தவனும் வாசிக்காதவனும் அதனைக் கண்டுகளிப்பான். அது அவனது உள்ளத்திலும் அறிவிலும் சிந்தையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். நாடகத்துக்கு வழங்கிய அனுமதி பொதுமக்களை நோக்கிச் செல்லாத இடைவெளியொன்றிலேயே இதுவரை இருந்துவருகிறது. “மேலே குறிப்பிட்ட ஆற்றுகையோடு தொடர்பற்ற பண்புகள் இருக்கும் போதே அது ஷரீஆவில் அனுமதிக்கப்பட்டதாகின்றது. இத்தகைய பண்புகள் பேணப்படாவிட்டால் அதைக் கண்டுகளிப்பதும் ஹராமாகும். ஏனெனில் பாவச்செயல்கள், தீமைகள் நடைபெறுமிடத்தில் சமூகமளிப்பதை இஸ்லாம் ஹராமாக்கின்றது” (37)

இக்கலைத்துறையில் தோன்றியிருக்கும் கருத்துவேறுபாடு இறுதியில் ஹராமாக்குவதை விட முபாஹ் என்ற நிலையிலேயே முடிந்திருக்கின்றது. எனவே நாடக எழுத்தாளர்கள், நடிகர்கள், தயாரிப்பாளர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய இஸ்லாமியக் கோட்பாடு யாது? இன்று இத்துறைசார்ந்த அனைவரிடமும் இருப்பது மேற்கத்திய நாடக அனுபவங்களே தவிர வேறில்லை.

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அரங்கு கடைபிடிக்க வேண்டிய அறங்கள்

கிரேக்கத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மேற்கத்திய நாடகம் நவீன காலப்பிரிவுவரை பலவளர்ச்சிக் கட்டங்களைத் தாண்டிவந்துள்ளது. கலை உத்திகள், வேறுபட்ட பல கொள்கைகளையும் அது சந்தித்திருக்கிறது. கிரேக்க, மேற்கத்திய நாடகங்கள் ஒரு சிந்தனை உயிரோட்டத்தில் சந்தித்துக்கொள்கிறது. அதுவே விக்கிரக ஆராதனை அல்லது இணைவைத்தல் எனும் உயிரோட்ட அடிப்படையாகும். இது ஏகத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இஸ்லாமிய சிந்தனைக்கு நேரெதிரானதாகும். மேற்கத்திய நாடகக் கோட்பாடுகளின் பெயர்கள் அது பிறந்த இடங்கள், காலங்கள் வேறுபட்டாலும் ஒருங்கிணைவுள்ள பண்புகளைக்கொண்ட ஒரே நாகரீகத்தின் உற்பத்தியே.

“விக்கிரக ஆராதனையை அடிப்படையாகக்கொண்ட கிரேக்க நாடகம் கடவுள், மனிதன், விதி, தனிமனிதன், சமூகம், மனிதனின் முரண்பட்ட உணர்வுகளான விருப்பு, வெறுப்பு, தூய்மை, மோசடி, நலம், கேடு போன்றவற்றிற்கு மத்தியில் போராட்டத்தை நடாத்திச் செல்லும் புராணக் கதைகளிலிருந்து தோற்றம் பெறுகின்றது.”(38)

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் பிரன்ஸியர்கள் அரங்கேற்றிய தழுவல் வகை கொண்ட நாடகங்கள், நாடக அடிப்படைகள் கிரேக்க நாடகத்தின் கொள்கைகளை, சிந்தனைகளை அதன் விதிமுறைகளை நுட்பமாகப் பிரதிபலித்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய படைப்பாக்க நாடகங்கள் கிரேக்க விக்கிரக ஆராதனை, உயிரோட்டம், துன்பியலில் மூழ்கிப்போன எதிர்மறையான கிறிஸ்தவ மதஉயிரோட்டம் கலந்ததாகக் காணப்பட்டன.” (39)

அரேபிய நாடக முன்னோடிகள் நவீன காலப்பிரிவில் மேற்கத்திய கலாசார வெள்ளம் வீசியெறிந்தவற்றையே எந்தத் தெரிவும் பிரிப்புமின்றி அப்படியே அறபு இஸ்லாமிய உலகுக்கு நகர்த்திக்கொண்டு வந்தனர்.

அவர்கள் நாடக உத்திகள் வழிமுறைகளை மட்டும் நகர்த்தவில்லை. அவற்றுடன் இணைத்து மேற்கத்திய சிந்தனைகளையும் நகர்த்திவந்தனர். அரேபிய நாடகமென்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் நகர்த்திக்கொண்டு வந்தவை மூலம் சீர்கேடுகளையே தோற்றுவித்தார்கள். இஸ்லாமிய சிந்தனையுடன் எந்தப் பரீட்சமும் அற்ற கிரேக்க ரோமானியர் புராணக்கதைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டனர்.

யதார்த்தவாதக் கோட்பாடும் மனிதனை மண்ணோடு இணைத்து வரலாற்றிற்கு மேற்கத்திய சிந்தனை எல்லை மீறிய சடவாத விளக்கத்தை அளித்துள்ளது. ஐரோப்பியப் போர்களில் முகிழ்ந்தெழுந்த குறியீட்டியம், இருப்பியம் அறிவு போன்ற கலைக்கோட்பாடுகளும் முன்னையதைவிட இஸ்லாத்திற்கு சற்றும் நெருங்கியதல்ல. இக்கோட்பாடுகள் வெளிப்படுத்தும் முறைகளில் சிந்தனைப்பாங்கில் வேறுபட்டாலும் இவையனைத்தும் ஒரே நாகரிகத்தைப் பிரதிபலித்தன. இஸ்லாம் ஒரு தனியான நாகரிகத்தைப் பிரதிபலித்தது. அக்கொள்கைகள் வெளிப்படையில் வேறுபட்டாலும் அவை ஒரு சந்தியில் இணைந்து நின்றன. அதுவே அடிக்கடி தன்னை புதுப்பித்துக்கொண்ட கிரேக்க புராணமாகும். அனைத்துக்கும் அடிமையாவதிலிருந்து மனிதனை விடுதலை செய்து அவனை கண்ணியவானாக உயர்த்துவதற்கு இஸ்லாம் முனைவக்கும் அழகியப் பெறுமானங்களை விட்டும் அக்கொள்கைகள் வெகு தொலைவில் நின்றன.”(40)

ஆனால் மேற்கத்திய மாய மின்னலிலிருந்து நாம் எமது பார்வைகளைக் காப்பாற்றிக்கொண்ட பிறகு எமது எழுத்தாளர்கள் முன்னால் விதிக்கப்பட்டிருந்த நாடகப் பட்டறைகளிலிருந்து விடுதலையாகி புதிய கருப்பொருட்களில் பேச முடிந்தது. அந்நாடகப் பட்டறைகள் அனைத்தினதும் போக்கு இஸ்லாம் கடுமையாக வெறுக்கக்கூடிய கோட்பாடுகளிலிருந்தே தோற்றம்பெற்றது. அக்கோட்பாடு நோய்ச் சுரப்பிகளே அன்றி வேறில்லை. தனிமனிதனையும் சமூகத்தையும் நாகரிகத்தையும் நோக்கி அது தன் அழுக்குகளை வீசியெறிந்தது.” (41)

மேற்கத்திய நாடகங்கள் கையாண்ட கோட்பாடுகள் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் அதனுபவங்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அதற்கு அந்நாகரிகத்தில் சமூக பொருளாதார அரசியல் வேர்கள் இருப்பதையும் மறுக்க முடியாது! மனிதனின் அனுபவத்திலிருந்து தோன்றியதென சில சிந்தனைகளையும் கொள்கைகளையும் எல்லா மனிதர்கள் மீதும் எல்லாக் காலத்தின் மீதும் எல்லா இடத்திலும் பிரயோகிக்க முனைவது முற்றிலும் தவறானதாகும். நாம் மிகக்கடுமையாக வெறுப்பதும் அதனையே.

அந்நியக்கலை, அந்நிய நாகரிகம் என்பவற்றால் கவரப்பட்டுப்போன எமது கலைத்துவ வாதிகள் இலக்கியவாதிகள் பின்வருமாறு நம்புகின்றனர். அந்நிய செல்வாக்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அவர்களின் சிந்தனை வட்டத்திலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றி அடைபட்ட முடிய வட்டத்தை நோக்கி அவர்களை அனுப்பி வைத்தது. அவர்களுக்கு அது எந்த வெளிச்சத்தையும் காட்டவில்லை. இந்நாகரிகத்தின் சிந்தனைகளையும் கோட்பாடுகளையும் அவர்கள் இரை மீட்டிக்கொண்டு தமது காலத்தையும், திறமையையும் வீணாக்கினர். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த இஸ்லாத்தையும் அவர்கள் சிந்தனா ரீதியாக நிராகரிக்கும் நிலைக்கு ஆளானதே மிச்சம். இந்தக்கட்டத்தில் தான் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியம் ஏற்படுகின்றது. இப்பாரிய கலை இலக்கியக் குழப்பத்தில் இஸ்லாத்தோடு உண்மையாக இணைந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற தன்னார்வக் குழுக்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. ஆளுமையில் ஏற்பட்ட பிளவையும் பிரிவையும் உணர்ந்த பின் இவர்கள் தமது உள்ளத்துடன் எப்போதும் உடன்பட்டியங்கும் முஸ்லிம் கலைஞனாக மாற விரும்புகின்றனர்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இந்த ஏகத்துவக் கோட்பாட்டில் மிக முக்கிய சிறப்பம்சம் என்னவெனில் சிந்தனைகளும் உணர்வுகளும் கலந்துறவாடுகின்றன. இலக்குகளும் சாதனங்களும் இதன் கொடியின் கீழே ஒன்றிணைகின்றன. இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படை ஏகத்துவமாகும். அவனுக்கினையாக எதுவுமில்லை அவன் அனுப்பிய அனைத்துத் தூதர்களையும் முழுமையாக விசுவாசித்தல் அத்தூதரின் இறுதிவடிவமே இஸ்லாமாகும். இறுதித்தூதரே முஹம்மது (ஸல்) அவர்களாவர். இஸ்லாத்தின் கண்ணோக்கில் மனிதன் அறிவு, ஆன்மா, உடல் உணர்வுகள் கலந்த ஒரு கூட்டுப்படைப்பு. அவனைப் பிரித்துப் பார்க்கக் கூடாது. இறைநம்பிக்கையில் தூதுத்துவத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படும் இந்த ஏகத்துவம் இன கோத்திர ஏற்றத்தாழ்வுகளை இல்லாதொழித்து விடுகின்றது.” (42)

இக்கோட்பாட்டின் அடுத்த சிறப்பம்சம் என்னவெனில் ஒரே நேரத்தில் நிலையான மாறும்பண்பைப் பெற்றிருப்பது. நிலையானது என்பது இஸ்லாத்தின் அடிப்படையாக விளங்கும் நம்பிக்கையாகும். மாறக்கூடியது அதன் வெளித்தோற்றங்களாகும். அவை நிலையான அடிப்படைகளுடன் முரண்படமாட்டாது. நாம் இங்கு குறிப்பிடும் மாறக் கூடிய பகுதியிலேயே நாடகம் அடங்குகின்றது. இது புதிதாகத் தோன்றிய வடிவம் என்பதால் வாழ்பிரதிவாதங்களுக்கு உட்படுவது தவிர்க்கமுடியாததே. ஆனால் நிலையான பகுதியின் ஆழம் அதன் சக்தி மாறக்கூடிய இந்த வழிமுறைகளை அடிப்படையைவிட்டும் நழுவிவிடாமல் வைத்திருப்பதிலேயே இருக்கின்றது.

இந்தப் பண்பிலிருந்துதான் மூன்றாவது பண்பு தோற்றம் பெறுகின்றது. அறிவைப்பெறுவதற்கு இரு வழிமுறைகள் இருப்பதாக நம்புவதாகும்.

- 1:- வஹி அதாவது அல்குர்ஆனும் அஸ்ஸுன்னாமாகும்.
- 2:- வஹியின் நிழலில் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கும் ஆற்றலுடைய மனிதப் பகுத்தறிவு.

மனிதனால் புதாதகக் கண்டுபிடிக்கப்படும் கலையோ இலக்கியமோ நாடகமோ இறைவனின் வஹியோடு முரண்பட்டுநிற்கும் பூகோள நாகரிகமன்று. மாறாக அது இறைவன் மனிதனுக்கு வழங்கிய அருள். அல்லாஹ்வே அவ்வருளினால் வழிகாட்டுகின்றான் “படிப்பீராக உமதிரட்சுகன் மாபெரும் கொடையாளி. அவன் போனாவால் கற்றுக்கொடுத்தான். அறியாதவற்றை மனிதனுக்கு கற்றுக் கொடுத்தான்.”(43).

இஸ்லாமிய நாடகம் இக்கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தால் அது முஸ்லிம்களுக்கு பயன்விளைவிக்கமுடியும். மனித சமூகத்தை மோதல்களிலிருந்து மீட்டெடுக்க முடியும். இன்று மனித சமூகத்தை அச்சுறுத்திக்கொண்டிருப்பது சமூகங்களுக்கிடையிலான நாகரிகங்களுக்கிடையிலான மோதலேயாகும். மோதலைத் தவிர்த்து இவற்றுக்கிடையில் அன்புப்பிணைப்பை ஏற்படுத்துதற்கு மனித சமூகத்தை ஒற்றுமைப்படுத்தும் இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டினாலேயே முடியும்.

இக்கோட்பாட்டின் நான்காவது சிறப்பம்சம் என்னவெனில் அனைத்துப் பணியும் ஒரே இலக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதாகும். அதுவே பொதுவான இஸ்லாமிய நலனாகும். சுய இச்சைக்குக் கட்டுப்படுவதிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும். ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் அது சம்பாதித்தவை அதற்கே பொறுப்புடையதாகும். மனிதன் கண்ணியமானவன். அவன் தூய இயல்பிலேயே பிறக்கின்றான். எனவே அவனது பணியும் தூய்மையானதே அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தால் சாதனங்கள் இறைதிருப்தியைவிட உயர்ந்ததாக அமையமாட்டா.

இப்பண்பின் விளைவாக நாடகக்கலை கீழான உணர்வுகளைத் தூண்டாமல், மட்டரகமாக மாறாமல், பாலியல் வியாபாரமாகாமல் மனோ இச்சைகளுக்கு இடங்கொடாமல் இருக்க வேண்டும். உடலின் கவர்ச்சிப்பகுதிகள் காட்சிகளுக்கு வைக்கப்படக்கூடாது. ஆன்மாவின் தூய்மையைக் கெடுத்துவிடக்கூடாது. வாழ்க்கைக்களத்தில் சத்தியத்திற்கான போராட்டமொன்றில் பங்குகொள்வதைப் போல் நாடகத்திலும் பங்குகொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ்வுக்கு வழிப்பட்டு மறுமையில் அவனது திருப்தியைப் பெறுவதே நோக்காகக் கொண்டு செயற்படவேண்டும். ஆன்மா – உடல், தனிமனிதன் - சமூகம் இவற்றுக்கிடையில் சமநிலை பேணவேண்டும். “இஸ்லாம் நவீன கொள்கைகளை விட மிகவும் உயர்வானது. அது வாழ்வு முழுவதையும் உள்ளடக்கியது. இம்மை – மறுமை, ஆன்மா, உடல், தனிமனிதன் – சமூகம் எனும் இரு முரண்களைகளுக்கும் ஒரே அளவான முக்கியத்துவத்தைக் கொடுக்கின்றது. இஸ்லாம் மட்டுமே ஆன்மாவுக்கு வழிகாட்டிக் கொண்டு உலக வாழ்வை ஓர் உயர் எல்லையில் வைத்து அனுபவிப்பதற்கு வழிகாட்டுகின்றது.”(44)

இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டின் ஐந்தாவது சிறப்பியல்பு சொல்லும் செயலும் ஒன்றித்து வருவதாகும். எழுத்தாளன், நடிகன், தயாரிப்பாளன் போன்றோர் தத்தம் சிந்தனைகளையும் கலை உணர்வுகளையும் மிகச்சிறப்பாக வெளிக் கொணர்வதோடு அதை நடைமுறை வாழ்வில் பிரதிபலிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். இழி குணங்களில் புரண்டுகொண்டே ஓர் எழுத்தாளன் உயர்குணங்களின்பால் அழைப்பு விடுக்கக்கூடியவனாக இருக்கக்கூடாது. உயர் இலக்கைக் காட்டுவதற்கு ஒரு தயாரிப்பாளன் தரமற்ற ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. மோசடி ஏமாற்றுக்களின் உறைவிடமாக இருந்துகொண்டு ஒரு நடிகன் தூய்மையையும் வாய்மையையும் அவயமாக மட்டும் நடித்துக் காட்டக்கூடாது.

இஸ்லாமிய நாடகம் என்பது ஓர் உயர் பயிற்சிப் பாசறை. அதில் வரும் நடிகர்கள் பிறரைப் பயிற்றுவிக்க முன் தம்மைப் பயிற்றுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் நாடகமேடையில் அணியும் ஆடைகள் இரவல் ஆடைகளாக இல்லாமல் சொந்த ஆடைகளாக இருக்க வேண்டும். வாழ்க்கைக் களத்தில் பிரவேசிக்கும் போது களற்றி வீசும் ஆடைகளாக அவை இருக்கக்கூடாது. நாடகத்திலும் வீதியிலும் அவர்கள் முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். வாழ்வின் எல்லா இடங்களிலும் நன்மையை வளர்த்து தீமையை அழிப்பவர்களாக அவர்கள் இருக்கவேண்டும்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஆறாவது சிறப்புப் பண்பு வாழ்வின் பல்வேறுபட்ட துறைகளிலும் வாழ்வை விருத்தி செய்வதாகும். மாற்றாக நிலையான ஒன்றைப் பேணிவருவது பிற்போக்காகும். நம்மை சுற்றியுள்ள சமூகங்கள் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றன. அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தில் நாம் அவற்றின் வாலம்பிடிக்க வேண்டிய கதையாகிவிட்டது. அல்லது அவர்களின் உற்பத்திகளை இறக்குமதி செய்து நுகர்கின்ற ஒரு நுகர்வு சமூகமாகவே நாம் இருக்கின்றோம். நமக்குக் கைத்தொழிலும் தெரியாது. விவசாயமும் தெரியாது. மேற்குலகு தன் உற்பத்திகளால் எம்மைக் கவர்ந்திழுக்கப் பார்க்கின்றது. “கலைகளின் திறப்பை நாமே அவர்களுக்கு வழங்கினோம். பரிசோதனை முறை அறிவை நாமே அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தோம். ஆனால் நமக்கு அது எட்டாத ரகசியமாக அவர்களின் கைக்குப் போய்விட்டது.” (45)

இஸ்லாமியக் கோட்பாடு அறிவில் ஆர்வமுடிகின்றது. அறிவில் காதல் பிறக்க வழிகாட்டுகின்றது. எல்லாவழிகளிலும் அவ்வறிவைப் பெறுவதற்கு தூண்டுதல் வழங்குகின்றது. படிக்கவும் சிந்திக்கவும் விமர்சிக்கவும் ஒப்பீட்டாராயவும் தேர்வு செய்யவும் அது சதா தூண்டிக்கொண்டே இருக்கின்றது. இதைத்தான் இஸ்லாமிய நாகரிகத்தேர்வு என்று அழைக்கின்றோம்.

இஸ்லாமிய நாடகக் கோட்பாட்டின் ஏழாவது சிறப்பம்சம் வரலாற்றுக்கு இறைநம்பிக்கையின் இறைநாட்டத்தின் அடிப்படையில் விளக்கத்தை அளித்தலாகும். கிரேக்க விக்ரக ஆராதனை அடிப்படையிலான கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் மோதலை உருவாக்கும். இந்தப் புராணத்திலிருந்து விடுபடுவதோடு வரலாற்றுக்குச் சடவாத விளக்கம் அளிப்பதிலிருந்தும் விடுபடவேண்டும். மனிதனின் தனித்துவ அடையாளத்தை அழிப்பது இஸ்லாமிய சிந்தனையாகாது. அது மனிதனுக்குள்ள கண்ணியத்தை அவனது தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அவனுக்கும் சிருஷ்டி கர்த்தாவுக்குமிடையில் ஒரு முடிவுறாத போராட்டத்தை தோற்றுவிப்பதையும் அது விரும்பவில்லை.

ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் இறைவனின் நாட்டமிருப்பதை முஸ்லிம்கள் நம்புகின்றனர். மாபெரும் அறிவும் ஆற்றலும் கொண்ட இறைவனின் நியதிக்கேற்பவே உலகம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அல்லாஹ்வின் இந்த நியதியானது அதிலொன்றாகும். வரலாற்றுக்கு கொடுக்கப்படும் இஸ்லாமிய விளக்கம் மனிதனை செயற்படத் தூண்டுவதாக இருக்கும். பிரபஞ்ச விகிகளோடு அவனை உடன்பட்டு பணியாற்றச் செய்யும்.

இஸ்லாமிய நாடகமென்பது இஸ்லாமிய கருத்தோட்டத்தை கடைப்பிடிக்கும் நாடகத்தையே குறிக்கும். இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கைக் கோட்பாடு அந்நாடகத்தின் முதன்மையான மூலாதாரமாக இருக்கும். அங்கு பேசப்படும் வார்த்தையிலும் நடிக்கர்கள் அணியும் ஆடையிலும் அரங்க அளிப்பு செயற்பாடுகளிலும் வாய்மை நிறைந்திருக்கும். உள்ளத்தில் உயரிய கருத்துக்களை உதிக்கச் செய்வதில் அவை உதவிக்கரம் நீட்டும். உண்மையான அழகை ரசிப்பை நோக்கி நெருங்கச் செய்யும்.

இஸ்லாத்தில் அழகியல் என்பது உணர்வோடு மாத்திரம் தொடர்பற்ற ஒன்றல்ல. உணர்வைத் தூண்டுவதையோ அதற்குதவுதையோ இஸ்லாம் இழிவாக நோக்கவில்லை. உணர்வு என்பது பொதுவான பிரபஞ்சப் பொருத்தப்பாடாகும். சுழலும் கோள்களில் தென்படுவதைப் போல் தீட்டும் தூரிகையில் அதன் அடையாளங்கள் தெரியும். மகிழ்ச்சியான முகங்களில் தென்படும் அழகைப்போல் மலரும் மொட்டிலும் அது தெரிகின்றது. பேச்சின் அழகில் நெக்குருவதைப் போல் பூரணத்துவத்தில் அது வெளிப்படுகின்றது. எனவே இஸ்லாமிய நாடகமும் உண்மையான அலங்கோலத்துக்கெதிரான அழகியல் இயல்பிலே மனிதனை வளர்த்தெடுப்பதும் பொதுவான பிரபஞ்ச சட்ட வரைபுகள் அடங்கும் பல்வகைப்பட்ட அழகின் தோற்றங்கள் மீது அன்புகொள்ளச் செய்யவும் அவனைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். “பரிபூரணத்துவ உண்மையென்பது பரிபூரணத்துவ அழகே ஆடுகளத்திலுள்ள காய் விசாலமாகிக்கொண்டு செல்லச் செல்ல அதன் பகுதிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தப் பொருந்த பிரபஞ்ச உண்மைகளுக்கும் சீரிய மனித கோட்பாட்டிற்கும் அது மிகவும் நெருக்கமாகிவிடுகின்றது.” (46) நாடகம் பல கலைகளை ஒன்றிணைத்தது. இதைக் கடைப்பிடிப்பதில் ஏனைய எல்லாக்கலைகளையும் விட அது சக்திவாய்ந்தது.

இஸ்லாத்தைக் கடைப்பிடித்தல் அத்தியவசியமானதல்ல எனக் கூறும் ஆய்வாளர்களும் உள்ளனர். அவர்களின் கருத்துப்படி இஸ்லாத்தோடு ஒத்துவரக்கூடிய நாடக வடிவங்களை அப்படியே வார்த்தெடுத்துக்கொண்டால் போதும் என்றும் நாடக வடிவத்தைப் பங்குபிரிப்பவர் இஸ்லாமிய நாடகத்திற்கு கேற்ப அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் தயாரிப்பாளர் நாடகக் காரணிகளின் வார்ப்பை வெளிப்படுத்துகை, நடித்தல் மூலமாக மாற்றமுடியும். இஸ்லாமிய நாடகம் இன்றைக்கும் புதிய உள்ளடக்கத்திற்கேற்ப ஒலி, ஒளி அமைப்புகளை தெரிவு செய்ய முடியும்.” (47)

இக்கருத்தை ஏற்க முடியாது. வார்ப்பை மாற்றுதல் என்பது வடிவத்திற்கு வெளியில் செல்வதாகும். இவ்வெளியேற்றம் நாடகத்தில் கட்டாயம் பிரயோகிக்க வேண்டியத்தல்ல. பிரயோகிக்க வேண்டியவை கருத்துக்களே. தேவைக்கேற்பவே மாற்றங்கள் வரும். அவை குறையை நிவர்த்திப்பதாகவே அமையும். உருவமும் உள்ளடக்கமும் பூரணத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். அதில் செயற்கையோ, இடையொட்டுதலோ இருக்கக்கூடாது.

சர்வதேச நாடகம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள கலைவடிவங்கள் இஸ்லாமிய நாடகத்திற்கு ஒத்ததாயினும் ஒவ்வாததாயினும் தான் விரும்பியதைத் தெரிவு செய்துகொள்வதற்கு நாடகத்திற்கு உரிமையிருக்கின்றது. அதன் தெரிவை வைத்து அதன் நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டிற்கேற்ப மாற்றிக்கொள்வதற்கும் இஸ்லாமிய நாடக மேடையில் இருப்போரின் மனங்களில் கலைப்பணிக்கான பூரணத்துவக் கோட்பாடு முழுமைபெறும் போது அவர்களுக்கு முன்னால் பல வழிகள் தானாகத்

திறக்கும். அவர்களைச் சுற்றிய உலகங்கள் விரியும் அவற்றை அவர்கள் தெரிவுசெய்வர். அதில் தமது திறமையை வெளிப்படுத்துவர். தேவையானால் புதுமையையும் அதில் புகுத்துவர். இஸ்லாமிய நாடகம் என்ன வடிவத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் அது வெளிப்படுத்தும் மொழி மனிதமொழியாக இருக்க வேண்டும்.

இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டின் அடுத்த சிறப்பம்சம் என்னவெனில் வாழ்வில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சமநிலை பேணுவதாகும். இத்தகைய சமநிலை இஸ்லாமிய உலகத்திற்கு மட்டுமன்றி முழு உலகத்துக்கும் மனித சமுதாய முழுமைக்குமாக தேவைப்படும் பண்பாகும். மேற்கத்திய நாகரிகம் சமநிலையற்ற ஒரு அழிவை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. உலகத்தில் இன்றுள்ள சிந்தனை, கொள்கை சமநிலைத் தீர்வைத் தரவுமில்லை. ஆக, இஸ்லாமிய அரங்கு அனைத்தையும் உட்கொள்ளும் அரங்காக உலக நாகரிகங்கள் பங்குகேற்கும் அரங்காக இருப்பது அதன் உன்னதச் சிறப்பாகும்.

உசாத்துணை

1. அன்வர் அல் ஜுன்தி, அல்-முஜ்தமா அல் இஸ்லாமி அல் முஆஸிரீ பீ முஆஜஹதி ரியாஹி அஸ்ஸமும், தாருல் இஹ்திஸாம், கெய்ரோ, 1977
2. இமாம் அல் அய்னி, உம்ததுல் காரி ஷரஹு ஸஹீஹில் புகாரி, பாகம் 13, பக்கம் 1356, 263 அல் மிம்பரியா பதிப்பகம், பதிப்புத் திகதி குறிப்பிடப்படவில்லை.
3. யாஸின் முஹம்மத் ஹஸன், அல் இஸ்லாம் வகழாயா அல் பன்னி அல் முஆஸிரீ, தாருல் அல்பாப் பதிப்பகம், டமஸ்கஸ், 1990. பக்கம் 267-268
4. கலாநிதி முஹம்மத் அப்துல் முன்இம் ஹபாஜி, அல் அதபுல் அல் அஹபி அல் ஹதீஸ், மக்தபதுல் குல்லியாத்தில் அஸ்ஹரியா, பாகம் 3, பக்கம் - 50
5. ரவாஹு முஸ்லிம் பீ கிதாபித்தவ்பா, ஹதீஸ் இல 2750
6. ரவாஹுல் புஹாரி பீ கிதாபித்தவ்வாத், ஹதீஸ் இல 6376.
7. இமாம் அல் அபுஹாமித் அல் கஸ்ஸாலி, இஹ்யாஉ உலூமித்தீன், கிதாபுல்ஸிமா, பாகம் 2, பக்கம் 1152-1153, மக்கள் பதிப்பு, எகிப்து.
8. கலாநிதி யூஸுப் அப்துல்லாஹ் அல் கர்னாவி, மலாமிஹ் அல் முஜ்தமஆ அல் முஸ்லிம் அல்லதி நுன்ஷிதிஹு வகபா பதிப்பகம், பக்கம் 335, 335, 336
9. முத்தபுன் அலைஹி, அல்லுஉலுஉ வல் மர்ஜான் (513), புஹாரி, கிதாபுல் ஈதைனி (952), முஸ்லிம் பீ ஸலாத்தில் ஈதைனி, (892)
10. முஸ்னத் அஹமத், ஹதீஸ் இல 931,
11. முத்தபுன் அலைஹி, அறிவிப்பவர் ஸஹல் பின் ஸஹத், அல்லுஉலுஉ வல் மர்ஜான் (243) புஹாரி பீகிதாபில் அதான், (684) முஸ்லிம் பீகிதாபில் ஸலாத் (951)
12. ஸஹீஹ் முஸ்லிம்
13. இணை ஆசிரியர் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, அரங்கு ஓர் அறிமுகம், பதிப்பு 2000.
14. கலாநிதி மாஜித் அர்ஸான், ஹாகதா லகர ஜீலு ஸலாஹித்தீன், அல் அய்யுபி, வாஹாகதா அஆத அல் குத்ஸ்
15. அலி அக்லா அர்ஸான், அல்லவாஹிர் அல் மஸ்ரஹிய்யா, அல்மன்ஷஅதுல் ஆமா லின் நஸ்ர், லிபியா, திப்போலி, 1983, பக்கம் 90-97.
16. இமாம் இப்னுல் ஜவ்ஸி, கிதாபுல் குஸ்ஸாஸ் வல் முதக்கரீன், பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி முஹம்மத் லுத்பி அஸ்ஸிபாவி, பெய்ருத், 1988, பக்கம் 14
17. அல் மஸ்ஊதி, முருஜ் அத்தகப் பாகம் 5, பக்கம் 185.
18. இமாம் இப்னுல் ஜவ்ஸி, கிதாபுல் குஸ்ஸாஸ் வல் முதக்கரீன், பக்கம் 295
19. மேற்படி நூல் பக்கம் 295
20. மேற்படி நூல் பக்கம் 296
21. அபுல் பரஜ்ஜ் அல் அஸ்பஹானி, கிதாபுல் அமானி, தாருல் குத்ப் பதிப்பகம், பாகம் 19, பக்கம் 171
22. கலாநிதி அப்துல் லதீப் ஹம்ஸா, அல் இஹ்லாம் பீஸதரில் இஸ்லாம், கெய்ரோ பதிப்பு 1978.
23. கலாநிதி முஹம்மத் உஜாஜ் அல் கதீபு, அழுவாஉன் அலல் இஸ்லாம் பீ ஸத்ரில் இஸ்லாம், அர்ரிஸாலா பதிப்பகம், பெய்ருத், 1985, பக்கம் 143
24. இமாம் அஸ்ஸுயூத்தீ, தஹ்ஸீர் அல் ஹவாஸ் மின் அகாதீப் அல் குஸ்ஸாஸ், பதிப்பு முஹம்மத் அஸ்ஸிபா, அல் மக்தபுல் இஸ்லாமி, பெய்ருத் 1974, பக்கம் 1992,
25. முஸ்தபா ஸாதிக் அர்ராபிஈ, வஹ்யுல் கலம், தாருல் கிதாபில் அஹபி, பெய்ருத், ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை. பாகம் 3, பக்கம் 372
26. மேற்படி நூல் பாகம் 3, பக்கம் 372-373
27. மேற்படி நூல் பாகம் 3, பக்கம் 373
28. அப்துல் காதிர் அல்அதப் வந்நக்துல் அஹபி, கலாநிதி அப்துல் ஹமீத் அல்கித், அல்காஞ்சி பதிப்பகம், கெய்ரோ 1989, பக்கம் 400
29. அமீமா அஸ்ஸாதி, அப்துல் அஹப் அல் ஸரப், ரஜா கரோதி வஹலாஹதுல் இஸ்லாம், மக்தபதுன் மிஸ்ர், கெய்ரோ 1984,
30. மஜுல்லதுல் மனாரில் இஸ்லாம், ஜுமாதா அல்ஊலா, ஹிஜ்ரி 1408, பக்கம் 80-83
31. கலாநிதி அலி அப்துல் ஹஸீம் மஹ்முத், அல் மர்அதுல் முஸ்லிமா வபிக்குத் தவ்வா, அல் மன்ஸுறா தாருல் வபா, 1991 பக்கம் 415.
32. வஹ்தி சுலைமான் ஆதீஜி அல் மர்அதுல் முஸ்லிமா, தாருல் கலம் பதிப்பகம், டமஸ்கஸ் 1987, பக்கம் 237

33. மஜல்லதுல் மனாரில் இஸ்லாம் ஜுமாதா அல்ஹலா, ஹிஜ்ரி 1408, பக்கம் 83
34. கலாநிதி இமாதுத்தீன் ஹலீல், பெளழா அல் ஆலம் பில் மஸ்ரஹில் கர்பி, அர்ரிஸாலா பதிப்பகம், பெய்ருத் 1977, பக்கம் 87
35. கலாநிதி இமாதுத்தீன் கலீல், பின் நக்தி அல்இஸ்லாமி அல் முஆஸிர், அர்ரிஸாலா பதிப்பகம், பெய்ருத் 1982, பக்கம் 179-180
36. அல் இஸ்லாம் வகலாயா அல்பன் அல்முஆஸிர், பக்கம் 268-269
37. மேற்படி நூல் பக்கம் 269-270
38. மேற்படி நூல் பக்கம் 260
39. கலாநிதி அப்துல் ரஹ்மான் ரஹ்பதி அல் பாஸா, நஹ்வ மத்ஹபின் இஸ்லாமிசுன் பில் அதபி வந்நக்தி, ரியாத், 1985, பக்கம் 40
40. அல்இஸ்லாம் வகலாயா அல்பன் அல்முஆஸிர், பக்கம் 264
41. பின்நக்தி அல் இஸ்லாமி அல் முஆஸிர், 184-185
42. அன்வருல் ஜன்தி, ஷஃப்ஹாத் அத்த.ரீத் பி கஸ்விலு பிக்ரில் இஸ்லாமி, அல்மக்தபுல் இஸ்லாமி பதிப்பகம், டமஸ்கஸ் 1978, பக்கம் 238, 222
43. குறதுல் அல் அலக் 3-5
44. ஆபாக் ஜதீதா லித்த.வா அல் இஸ்லாமியா, பீ ஆலமில் கர்பி, பக்கம் 199-200
45. ஸஃப்காத் அத்த.ரீத், பக்கம் 239
46. முஹம்மத் குத், மன்ஹஜுல் பன்னில் இஸ்லாமி, தாருஸ் ஸுருக் பதிப்பகம், பெய்ருத் 1983 பக்கம் 125
47. பின்நக்தி அல்இஸ்லாமி அல்முஆஸிர், பக்கம் 194

பின்னிணைப்பு

(இஸ்லாமிய உலகின் தலை சிறந்த அறிஞர் கலாநிதி யூசுப் அப்துல்லாஹ் அல்கர்ழாவி அவர்கள் நாடகம், அரங்கியல் பற்றி வழங்கிய ஃபத்வாவின் மொழிபெயர்ப்பு இதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.)

“தற்காலத்தின் புகழ் பெற்ற கலையாகக் கருதப்படும் அரங்கச் செயற்பாடுகளை கண்டுகழிப்பதுதான் இன்றைய பொழுது போக்காகும்.

தற்காலத்தில் கலை மக்களின் வாழ்வில் பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளது. அவர்களின் சிந்தனைகளிலும் உணர்வுகளில் நடத்தையிலும் பெரும் தாக்கத்தை வினைவித்துள்ளது.

இபாதா ஆன்மாவுக்கான களமாக இருந்தால், கல்வி அறிவுக்கான உணவாக இருந்தால், விளையாட்டு உடலுக்கான உணவாக இருந்தால் கலை உணர்வுக்கு விருந்தாகும்.

வணக்கத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்காமலும், நோயை ஏற்படுத்தாமலும் இருக்குமானால் மார்க்கம் உணர்வுக்கான விருந்தை தடுக்கமாட்டாது. நஞ்சு கலந்த உணவு, பழுதடைந்த உணவு, காலாவதியான உணவு, கலப்பட உணவு ஊட்டப் படுமாயின் அதன் அபாயம் கருதி அனுமதிக்கப்பட்ட உணவு தடுக்கப்பட்டதாக மாறிவிடும். நம் காலத்தின் பிரமாண்டமான கலையாகப் கருதப்படும் Drama வாழ்வில் நடந்த யதார்த்தக்கதைகளையே அல்லது கற்பனைக் கதைகளையே பிரதிபலிப்புச் செய்கின்றது. அரங்கேற்றமாக அல்லது திரைப்படமாக அல்லது தொடர் நாடகமாக வெளிப்படுகின்றது. ஷரிஆவின் நோக்கில் இக்கலை குறித்த இஸ்லாத்தின் தீர்ப்பு என்ன?

சிலர் அடிப்படையிலே இவ்வரங்கப் பணிகளை ஹராம் எனக் கூறுகின்றனர். ஏனெனில் அவர்களின் நோக்கில் இவை பொய்மையின் மீது கட்டப்பெற்றவையாகும். இதில் வரும் கதைகள், கதைமாந்தர்கள், கதைக்களங்கள் வார்த்தைகளால் புத்தாக்கம் செய்து மற்றொரு தளத்தில் ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றன. அவற்றுடன் சில செய்கைகள் இணைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றுக்கு எதுவித நிஜ இருப்பும் கிடையாது.

ஆனால் அரங்காற்றுகையை பொய்மையாகக் கருதுவது ஏற்கப்படத்தக்கதல்ல. பார்ப்போர் இவை ஆசிரியின் தயாரிப்பு என்பதை அறிந்துள்ளனர். ஆரம்பகால அறபு முஸ்லிம்கள் மிருகங்கள், பறவைகளை சடப்பொருட்கள் பேசுவதுபோல் கதைகளையும், உருவகங்களையும் மரபுத் தொடர்களையும் உருவாக்கியுள்ளனர். அவற்றை யாரும் பொய் எனக்கூறவில்லை.

சில குர்ஆன் விளக்கவுரையாளர்கள் “நாம் வானங்கள், பூமி மலைகளிடம் அமானிதத்தை எடுத்துவைத்தோம். அவை பயந்து அதனைச் சமக்க மறுத்துவிட்டன. மனிதன் அதனைச் சமந்து கொண்டான்” (அஹ்ஸாப்: 72) என்ற வசனம் நாடகம் பாங்கிலான உருவகம் அல்லது செய்யித்குதுப் குறிப்பிடுவது போல உருவக அணி என்றே விளக்கியுள்ளனர்.

ஆசிரியன் கதைமாந்தரின் நிலையில் நின்று சிலவேளை பேசக்கூடும். அதாவது இவ்வாறான கட்டத்தில் என்ன சொல்ல வேண்டுமென்பதை அவனது மொழியிலேயே நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு அற்புதமான அறபுமொழியில் பேசத் தெரியாவிட்டாலும் அல்கர்ஆனில் பேசுவதை நாம் பார்க்கலாம். ஹுத்ஹுத் பறவை பண்மொழியில் பேசுவதை அவதானிக்க முடியும்.

இன்னும் சிலர் இந்தத்திரைப்படங்களையும் மெகா தொடர்களையும் அடிப்படையில் ஹராம் என்று கூறுகின்றனர். அது உருவப் படத்தின் மீது நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. உருவப்படம் அவர்களைப்

பொறுத்தவரையில் ஹராமானதாகும். அல்ஹலால் வல்ஹராம் என்ற நூலிலும் எமது .:பதாவா ஒன்றிலும் இதனை தெளிவாக விளக்கியுள்ளோம்.

போட்டோ என்பது உருவப்படமாக இருந்தாலும் அதனை அறபு மக்கள் நிழல் படம் என்றே பெயரிட்டுள்ளனர். அல்லது படைப்பை ஸ்தூலப்படுத்துகின்ற தொலைக்காட்சி என்றே அழைக்கின்றனர். அல்லாஹ்வின் படைப்பை ஸ்தூலப்படுத்துகின்றதில் ஹதீஸ்கள் தடுத்து வந்திருப்பதுபோல அது அல்லாஹ்வின் படைப்புக்கு ஒப்பான தல்ல.

அவ்வாறானால் தொலைக்காட்சியில் வெளிவரும் செய்திப்படங்கள் தொடக்கம் சன்மார்க்கச் செய்திகள் வரை ஹராமாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இன்னும் சிலர் நாடகத்தில், திரைப்படத்தில் பெண்ணும் வருவதால் அதை ஹராம் என்று கூறுகின்றனர். இவர்களின் கருத்துப்படி பெண் முழுவதும் அவ்ரத்தாகும். அவளது முகம் அவளது குரல் அனைத்தையும் இவர்கள் அவ்ரத்தாக கருதுகின்றனர். ஆனால் பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்கள் பெண்ணின் முகம், அவளது மணிக்கட்டு, அவளது குரல் ஆகியவற்றை அவ்ரத்தின் அங்கமாகக் குறிப்பிடவில்லை. அஐனபிகளிடம் காமக் கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணும் நோக்கில் வெளிப்படும் குரலையே அவர்கள் தடுத்துள்ளனர். இதுபற்றி அல்குர்ஆன் குறிப்பிடும்போது பெண்களே 'நீங்கள் பேசும் போது குரலைத் தாழ்த்தி நளிணமாகப் பேச வேண்டாம். ஏனெனில் உள்ளத்தில் நோய்க் கூறு உள்ள ஆண் அதை இச்சிக்க கூடும் எனவே நல்ல வார்த்தைகளைப் பேசுங்கள்' (அஹ்ஸாப்: 32)

நான் கருதுவது தொலைக்காட்சியோ நாடகமோ அளிக்கை செய்யும் விடயங்களை அவற்றின் உள்ளடக்கத்தைப் பார்க்காமல் தன்னளவில் ஹராமானவையே அல்ல. அது சீர்மையானதாக இருப்பின் அவற்றில் தடையேதும் கிடையாது. அது மோசமானதாக இருப்பின் ஹராம் என்ற நிலைக்குச் செல்லும்.

முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவு இந்த விடயம் ஆழமான பகுப்பாய்வை வேண்டி நிற்கிறது. தனிமனித நிலையிலும் சமூகமட்டத்திலும் இந்த விடயத்தின் முக்கியத்துவம் கருதி மாநாடுகளையும் பட்டறைகளையும் நடத்தி ஆழமாக ஆய்வு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக இது ஒரு பொதுப் பிரச்சினையாக மாறிவிட்டது. மக்களோடு இந்த விடயங்கள் இரண்டறக் கலந்து விட்டன. அவர்களின் இல்லங்களை ஊடுருவி விட்டன. சிறியவர் பெரியவர் என்று பாராது அவை மனங்களில் அதன் தாக்கத்தைச் செலுத்தி வருகின்றது. எது ஹராம் என்பதை தெளிவாக எடுத்துரைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஹலால் ஹராம் தெளிவாக இருந்தாலும் அவற்றுக்கிடையே இருந்தாலும் பெரும்பாலானவர்கள் இது பற்றித் தெரியாதிருக்கின்றனர்.

பதிற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் தனித்துமாக இஸ்லாமிய உலகில் கலை உற்பத்திகள், இஸ்லாமிய முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக நாடகத் துறையில். ஆனால் வெற்றி கிட்டவில்லை. அதில் இஸ்லாமிய உலகில் 'ஆலா' என்ற நிறுவனம் தயாரித்த முஹம்மத் அல்பாதிஹ் பற்றிய கார்ட்டூன் படம் உச்ச பட்ச சாதனையாகும்.

இதில் இஸ்லாமிய சக்திகள் அடைந்த முன்னேற்றம் என்னவென்றால் மாநாடுகளையும் பட்டறைகளையும் உரையாடல்களையும் நடத்தியது மட்டும்தான் உண்மை. நாடக அரங்கப்பணி என்பது பிரமாண்டமான மனித உழைப்பை வேண்டிநிற்கின்றது. பெரும் பொருளாதார வளம் தேவைப்படும் தொடர்ச்சியான கலை முயற்சிகள் அவசியப்படுகின்றன. நாடகப் பிரதிபாக்கம் செய்பவர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். அதை இயக்கக்கூடியவர் அதற்காக செலவளிக்கக்கூடியவர்கள் தேவைப்படுகின்றார்கள். அதை வெளியீடு செய்பவர்கள் அதில் நடிப்பவர்கள் தேவைப்படுகின்றார்கள். விநியோகிப்பவர்கள் தேவைப்படுகின்றார்கள் இவையும் இலகுவான விடயமல்ல. இதில் அரசாங்கமும் பாரிய நிறுவனங்களின் உதவியும் தேவைப்படுகின்றன. இதில் ஏற்படும் இழப்புகள் தாக்கங்களுக்கு அர்ப்பணிப்பும் தேவைப்படுகின்றது. (www.qaradawi.net)

**இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்பும் அதில்
எதிர்நோக்கும் சவால்களும் தீர்வுகளும் - மருதமுனைப் பிரதேசத்தை
மையப்படுத்திய களஆய்வு**

Mrs. Imthisa Hassan Rawsan

ஆய்வுப் பிரதேசம் பற்றிய அறிமுகம்:

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் தெற்கே அம்பாரை மாவட்டம் அமைந்துள்ளது. அம்பாரை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கல்முனைப்பிரதேச செயலகப் பிரிவில் கல்முனை - மட்டக்களப்பு வீதியில் 390 வது மைல் கல்லிலும், கல்முனைக்கு வடக்கே 2.3 கிலோமீற்றர் தூரத்திலும் மருதமுனை அமைந்துள்ளது. இதன் மொத்த நிலப்பரப்பு 1.75 சதுர கிலோ மீற்றராகும். இது பிரதானமாக 09 கிராம சேவகர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. சுனாமிக்குப் பின்னரான கணக்கெடுப்பினை ஆராயும் போது தற்போது மருதமுனையின் ஒவ்வொரு கிராம சேவகர் பிரிவிலும் வதியும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை, மொத்த சனத்தொகை, பாலடிப்படையிலான சனத்தொகை என்பன (அட்டவணை இல: 01) இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை இல : 01

மருதமுனையின் சனத்தொகை விபரம் (2007)

கிராம சேவகர் பிரிவு	மொத்தக் குடும்பம்	மொத்த சனத்தொகை	ஆண்	பெண்
மருதமுனை - 01	261	997	502	495
மருதமுனை - 02	298	1330	720	610
மருதமுனை - 03	1135	4138	2040	298
மருதமுனை - 04	358	1288	634	654
மருதமுனை - 05	329	1273	631	642
மருதமுனை - 06	531	2011	980	1031
பாண்டிருப்பு - மு.பி.	430	1515	761	754
பெரியநீலாவணை - 02 (மு.பி.)	505	1922	973	949
பெரியநீலாவணை - 02 (மு.பி.)	392	1263	674	589
மொத்தம்	4239	15737	7915	7822

மூலம் : புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம், பிரதேச செயலகம், கல்முனை.

மருதமுனையில் கல்வி நிலையை நோக்கும் போது சுனாமிக்குப் பின்னர் கல்வி நடவடிக்கைகளில் பாரிய பின்னடைவுகளை எதிர்நோக்கும் என அஞ்சப்பட்டது. ஆனபோதும் பாதிப்புக்களிலிருந்து விடுபட்டு தனது கல்வி செயற்பாடுகளை தற்போது படிப்படியாக முன்னேற்றி வெற்றி பெற்று வருவதை காணலாம். இதன் பயனாக மருதமுனையின் கல்வி எழுச்சி பெற்று படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது.

மருதமுனையின் சுகாதார நிலையைப் பார்க்கும்போது மருத்துவ தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய சுனாமிக்குப் பின்னர் அனைத்து வசதிகளுடனும் கூடிய வைத்தியசாலை ஒன்று நிர்மானிக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது. இப்பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை தனிநபருடைய ஆயுட்காலம் கிட்டத்தட்ட 65 வயதெல்லையைக் கொண்டதாக கணிப்பிடப்படுகிறது. இன்றைய காலகட்டங்களில் வைத்தியர்கள், வைத்தியசாலைகள் போன்றவற்றின் மிகையான அதிகரிப்பால் மருதமுனையின் சுகாதார நிலையானது குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியோடு முன்னேறி வருவது மக்களின் சுகாதாரப் பாதுகாப்புக்கு வலுச்சேர்ப்பதாக அமைகிறது எனலாம்.

பொருளாதார நிலையைப் பெறுத்தவரை நெசவு, மீன் பிடித்தொழில், அரச தொழில் போன்றவை முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. சுனாமிக்கு முன்னரைப் போன்ற அடைவுகள் இல்லாவிட்டாலும் தம் வாழ்க்கைச் செலவுகளை நகர்த்திச் செல்லும் வகையில் சில குடும்பங்கள் தமது வீடுகளிலே உற்பத்திகளை மேற்கொண்டு அதன் மூலமான வருமானத்தில் தம் வாழ்நாளை கழித்து வருகின்றனர். தற்போது மக்கள் கல்விக்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து கல்விசார் நடவடிக்கைகளில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். இன்று மருதமுனையிலுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் குறைந்தது இருவர் விகிதம் அரச தொழில் புரிந்து வருகின்றனர்.

குழந்தை வளர்ப்பு ஓர் இஸ்லாமியப் பார்வை:

இஸ்லாம் குழந்தை வளர்ப்பிற்கு ஒரு மார்க்கக் கடமைக்குக் கொடுக்கின்ற அந்தஸ்த்தினைக் கொடுத்து, பெற்றோர்கள் மீது பொறுப்பாக்கியுள்ளது. அந்த வகையில் இத்தகைய குழந்தை வளர்ப்பிற்கு அல் குர்ஆனிலும், நபி (ஸல்) அவர்களது சன்னா மற்றும் ஸஹாபாக்கள், இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் முன்மாதிரிகள் போன்றவற்றிலும் ஏராளமான வழிகாட்டல்களும், போதனைகளும் நிரம்பியிருப்பதைக் காணலாம்.

அல்குர்ஆனின் கண்ணோட்டம்:

இஸ்லாமிய சட்டக் கோவைகளில் அல்குர்ஆன் முதன்மையானது அது மனித வாழ்விற்கான அனைத்து வழிகாட்டல்களையும் தெளிவாக வகுத்துள்ளது. இந்த வகையில் குழந்தை பிறப்பதற்கான அடிப்படை என்றவகையில் திருமணத்தை உடலிச்சையை மாத்திரம் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான ஏற்படுத்தப்பட்ட ஓர் அமைப்பாக அல்லாமல் அது ஒரு சிறந்த பரம்பரையைத் தோற்றுவிப்பதற்கான அடித்தளமெனக் கூறுகிறது. இதற்காக சிறந்த பண்புகளைக் கொண்ட மார்க்க உணர்வு மிக்க ஒரு நல்ல பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு ஆணையும், மார்க்கத்திற்காக உழைக்கும் சிறந்த பண்புள்ள கணவனைத் தேர்தெடுக்குமாறு பெண்ணையும் பணிக்கின்றது.

குழந்தை பிறந்தவுடன் மகிழ்ச்சியடைந்து அதற்கு “தஹ்னீக” எனும் இனிப்பான பொருளை சுவைக்க கொடுத்து, காதில் இகாமத் கூறி அழகிய பெயர்களை சூட்ட வேண்டும் என உபதேசிக்கிறது. “ஸகரிய்யாவே நாம் உமக்கு ‘யஹ்யா’ எனும் பெயருடைய குழந்தை பிறப்பதை பற்றி நன்மாராயம் கூறுகிறோம்.” (சூரா மர்யம்:07) என்ற வசனம் இதற்கு உதாரணமாகும். இதன் பின்னரான குழந்தைக்கான “அகீகா” கொடுத்தல், தலைமுடியகற்றல், விருத்தசேதனம், பாலூட்டல் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறுகின்றான். ‘.....தாய்மார்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு அவை பிறந்ததிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் வரை பூரணமாகப் பாலூட்டவும். தவிர, (அத்தாய்மார்கள் பாலூட்டும் வரையில்) அவர்களுக்கு ஆடையும் ஆகாரமும் கிரமமாகக் கொடுத்து வருவது குழந்தையின் தந்தை மீது கடமையாகும்....’ (சூறதுல் பகரா: 233)

இன்னும் பாவங்கள், நன்மைகள் குறித்து குழந்தைகளுக்கு பெற்றோர் அறிவுரைகள் வழங்க வேண்டுமென பணிக்கிறது. இது பற்றி சூரா லுக்மான் பின்வருமாறு போதிக்கின்றது. “எனது அன்பு மகனே நீ ஒரு போதும் இளை வைக்காதே இளைவைத்தல் மிப்பெரும் அநியாயமாக இருக்கின்றது.” (சூரா லுக்மான்: 12) இது பற்றி சஹீத் செய்யித் குதப் அவர்கள் தனது தப்ஸீரில் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர். ‘இவ்வாறு தந்தை தனது மகனுக்கு உபதேசம் செய்யும் போது பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும்ிடையே இருக்க வேண்டிய உறவு, தொடர்பு, அன்பு, இரக்கம் என்பவற்றின் மூலம் உறுதியான இணைப்பு ஏற்பட்டு இறை கொள்கை முதன்மையானது என்ற எண்ணம் மேலோங்கும்’ (பி ழிலாலில் குர்ஆன் (1992), பாகம் - 5, ப. 2786)

இப்பருவத்தில் பிள்ளைகளுக்கு வணக்க வழிபாட்டில் பற்றையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். “எனது அன்பு மகனே! நீ தொழுகையை நிலை நாட்டு.” (சூரா லுக்மான் : 17) அதே போன்று இப்பருவத்தில் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை போராட்ட உணர்வுள்ளவர்களாகவும் வளர்க்க வேண்டும். இதனை சூரா லுக்மான் பின்வருமாறு கூறுகிறது. “நன்மையைக் கொண்டு ஏவு, தீமையை விட்டுத் தடு, அதன் போது ஏற்படும் அசௌகரியங்களைச் சகித்துக் கொள்.” (சூரா லுக்மான்:17) இவ்வாறு குழந்தைகளுக்கு இஸ்லாமிய ஆளுமைகளை வளர்க்கும் இஸ்லாமியப் பயிற்றுவித்தலில் பெற்றோர் அதிக அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும்

நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிமுறைகள்:

நபி (ஸல்) அவர்களது கன்னாவானது, குழந்தை வளர்ப்புப் பற்றி நிறைவான வழிகாட்டல்களை முன்வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அதன் முதலாவது நிலையான திருமணத்தினை சிறந்த முறையில் நெறிப்படுத்துகின்றது. திருமண பந்தத்தில் இணையும் கணவனும், மனைவியும் தன் சந்ததியை சைத்தானின் தீங்கிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காக இறைவனிடம் பரார்த்திக்க வேண்டும். இதற்கான துஆவையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கற்றுத்தந்துள்ளனர். “பிஸ்மில்லாஹி அல்லாஹும்ம ஜன்னிபன்ச சைத்தான வஜன்னிபிச சைத்தான மா ரஜுத்தனா” அதாவது அல்லாஹ்வின் நாமம் கொண்டு மனைவியை புணர்கிறேன் அல்லாஹ்வே! சைத்தானை விட்டும் எம்மைப் பாதுகாப்பதோடு எமக்களிக்கும் சந்ததிகளையும் சைத்தானின் தீங்கை விட்டும் பாதுகாப்பாயாக. (புஹாரி-கிதாபு பத் இல் ஹல்-3124, கிதாபுல் நிகாஹ்-4871)

மேலும், குழந்தைக்கு அழகிய பெயர் சூட்டல் தொடர்பாக “..... பெயர்களைச் சிறந்த முறையில் சூட்டிக்கொள்ளுங்கள்.” (அபூதாவுத், கிதாபுல்அதப்-4318 அஹமத்-முஸ்னதுல் அன்ஸார்-2137)

மேலும் குழந்தை பிறந்து ஏழாம் நாள் ஆண் குழந்தைக்கு இரு ஆடுகள் பெண் குழந்தைக்கு ஓர் ஆடு வீதம் அறுத்துக் கொடுத்தல், இன்னும் முடி அகற்றப்படல் தொடர்பாகவும் பின்வரும் ஹதீஸ் உறுதிப்படுத்துகின்றது. “ஒவ்வொரு குழந்தையும் அதன் அகீகாவைக் கொண்டே பொறுப்பேற்கப்படுகின்றது. அது குழந்தை பிறந்து ஏழாம் நாள் அறுத்துக் கொடுக்கப்படும். அந்நாளில் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டப்படும். அதன் தலைமுடியும் அப்போது இறக்கப்படும் (தாரம்-கிதாபுல் அமாஹீ 1948 அபூதாவுத்-கிதாபுர் டி ஹாயா 2469)

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு குழந்தையின் விருத்த சேதனம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். “பின்வரும் ஐந்து விடயங்கள், மனிதன் படைக்கப்பட்ட இயற்கைத் தன்மையோடு தொடர்பானதாகும். விருத்தசேதனம் செய்தல், பிறப்புறுப்பின் முடியகற்றல்...” (புஹாரி கிதாபுல் ஸிபாஸ் - 5557, முஸ்லீம் கிதாபுல் தஹாரா 403) இன்னும் இபாதத்துகளின் பாலும் குழந்தைகளை நபியவர்கள் நிறைய தூண்டியுள்ளார்கள் “ஏழு வயதாகும் பிள்ளைக்கு தொழும் படி ஏவுங்கள் பத்து வயதாகும் போது அதற்காக அடியுங்கள்.” (அபூதாவுத்- தொழுமை - 423)

ஸஹாபாக்கள் வாழ்விலும் பல முன்னுதாரணங்கள் காணப்பட்டதை நாம் அவதானிக்கலாம். இதனடிப்படையில் அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள் குழந்தைகளிடம் மிகுந்த இரக்கமுடையர்களாக

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இருந்தார்கள். உமர்(றழி) அவர்கள் குழந்தைகள் மத்தியில் இன்றியமையாத ஒன்றாக விளங்கும் விளையாட்டை, அதன் தெரிவு முறைகளையும் கூறிச் சென்றுள்ளனர். “உங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு நீச்சல், அம்பெறிதல், குதிரைச் சவாரி ஆகிய விளையாட்டுக்களைக் கற்றுக் கொடுங்கள்” என்றுள்ளார்.

அஸ்மா (றழி) அவர்கள் தன் வீரமகன் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர் (றழி) அவர்கள் மரயத்தைக் கண்டு அஞ்சும் போது அஸ்மா (றழி) அவர்கள் தன மகனுக்கு “மகனே உன்னுடைய எண்ணம் சரிதான்! ஆனால் ஆட்டை அறுத்த பிறகு அதனுடைய தோலை உரிப்பதனாலோ அதன் சதைகளைக் கைமகாவாகக் கொத்துவதனாலோ அகற்கு எந்த வேதனையும் ஏற்படாதே!” என்று பதிலளித்து அவரை தைரியப்படுத்தினார்கள்.(நபித் தோழியர் வரலாறு (1991), பப. 6466)

அதேபோன்றுதான் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்புப் பற்றி இஸ்லாத்தின் நவீனகால அறிஞர்களும் பல்வேறு வழிகாட்டல்களை முன்வைத்திருப்பதை காணலாம். அந்தவகையில் இமாம் கஸ்லாலி (றஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற போது, “சிறந்த மார்க்கப்பற்றுள்ள, ஹலாலானதைச் சாப்பிடக்கூடிய பெண்ணையே குழந்தைக்குப் பாலூட்ட நியமிக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஹறாமான உணவில் உருவான பாலில் “பறக்கத்” இருக்கமாட்டாது. இவ்வாறான பாலூட்டலில் குழந்தை வளருமானால் அதன் இயல்பு இழிகுணங்களின் பக்கமே சார்ந்திருக்கும்.” என எச்சரிக்கை செய்கின்றார்கள். (இஸ்லாத்தில் சிறுவர் உளவியல் 1998, ப.20)

நவீன கால இஸ்லாமிய அறிஞர்களில் ஒருவரான இமாம் ஹஸனுல் பன்னா (றழி) அவர்கள் தங்களது ஆறு பிள்ளைகளையும் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலேயே வளர்த்தார்கள். இது பற்றி அவர்களது குழந்தைகள் குறிப்பிடும் போது “எமது தந்தை எம்மை சீரான இஸ்லாமிய அடிப்படையில் உருவாக்கி சிறு வயது முதலே இஸ்லாமிய ஒழுக்க விழுமியங்களை எமது உள்ளத்திலே விதைத்தார். எங்களை வளர்ப்பதில் மார்க்கத்தின் எந்தப் பகுதியிலுமே அவர் பொடுபோக்காக இருந்ததில்லை.” (மீள்பார்வை (2005), நவம்பர், இதழ் - 111, ப. 12). குர்ஆனைக் குழந்தைகளுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பது பற்றி கல்தூன் அவர்கள் தனது “முகத்திமா”வில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாறு இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்புக்குரிய அனைத்து வழிகாட்டல்களையும் இஸ்லாம் வழங்கியிருப்பதைக் காணலாம்.

ஆய்வுப் பிரதேசமும் குழந்தை வளர்ப்பும்:

மருதமுனையைப் பொறுத்தவரை வடக்கில் காணப்படும் பெரியநீலாவணைப் பகுதியும், தெற்கிலுள்ள பாண்டிருப்புப் பிரதேசமும் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளாகும். இவர்களோடு மருதமுனை மக்கள் இணைந்து வாழ்ந்ததன் காரணத்தால் அவர்களுடைய சடங்கு சம்பிரதாயங்களை முஸ்லிம்கள் தமதாக்கி செயற்பட்டனர். உதாரணமாக சீமந்தம், தாயத்து கட்டல், காது குத்தல், கல்யாணம், பொல்லடி, பூப்பெய்தல் சடங்கு.

ஆனால் 1980,90 காலப்பகுதிகளின் பின்னரான அண்மைய காலகட்டங்களில் இத்தகைய விடயங்கள் முற்றிலுமே வழக்கொழிந்து போயின. இதற்கு ஆன்மிக ரீதியாகத் தோன்றிய தப்லீக், தெளஹீத், ஜமாஅதே இஸ்லாம் போன்ற இயக்கங்களின் பணியும், கல்வி ரீதியான முன்னேற்றமுமே காரணம் எனலாம். இன்று மருதமுனைப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் 01வயது - 09 வயது வரையான குழந்தைகள் மொத்தம் 3151பேர் இருக்கின்றனர். இவர்களில் 1582 பேர் ஆண் பிள்ளைகளாகவும், 1569 பேர் பெண் பிள்ளைகளாகவும் இருக்கின்றனர். மருதமுனையின் ஒவ்வொரு கிராம சேவகர் பிரிவிலும் வாழும் 1 - 9 வயது வரையான குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை, பாலடிப்படையிலான சனத்தொகை என்பன (அட்டவணை இல: 02) இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(அட்டவணை இல : 02)

1 - 9 வரையான மருதமுனையின் குழந்தைகள் சனத்தொகை விபரம் (2007)

கிராம சேவகர் பிரிவு	வயது 01		வயது 02		வயது 03		வயது 04		வயது 05		வயது 06-09	
	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்
மருதமுனை-01	15	18	10	12	10	15	08	20	10	10	18	15
மருதமுனை-02	19	17	17	18	16	14	19	21	22	24	19	18
மருதமுனை-03	16	08	24	20	35	46	73	67	256	232	248	245
மருதமுனை-04	08	09	11	10	13	15	12	12	09	08	50	47
மருதமுனை-05	14	16	17	19	19	21	18	20	21	23	32	34
மருதமுனை-06	12	13	24	17	17	15	14	20	23	22	57	53
பாண்டிருப்பு-மு.பி.	18	13	09	21	13	20	14	11	11	14	56	48
பெரியநீலாவணை 01(மு.பி)	11	13	09	08	08	11	12	09	09	10	95	99
பெரியநீலாவணை 02(மு.பி.)	13	10	14	09	12	08	15	10	12	12	45	40
மொத்தம்	126	117	135	134	143	165	185	190	373	355	620	608

மூலம் : புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம், பிரதேச செயலகம், கல்முனை(2007).

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மருதமுனை மக்கள் ஆரம்ப நிலையை போலன்றி தற்காலங்களில் குழந்தைகளை மிகுந்த அக்கறையுடன் வளர்த்து வருகின்றனர். குழந்தைகளுக்கான குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள், அஹதிய்யா பாடசாலைகள் மருதமுனையில் அதிகளவில் உருவாக்கப்பட்டு இஸ்லாமிய ரீதியான வழிகாட்டல்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஐமாஅத் பிரிவும் அவர்களுக்கான தனிப் பாணியில் சொற்பொழிவுகள், உபதேசங்கள், வகுப்புக்கள், பயிற்சிப்பாசறைகளை பெற்றோர்களுக்காக அமைத்து நடாத்தி வருகின்றது.

மருதமுனைப் பிரதேச பெற்றோர்-குழந்தை உறவு நிலை:

குழந்தை வளர்ப்பில் பெற்றோர்-குழந்தை உறவு நிலை மிக முக்கியமானதாகும். குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து அது மரணிக்கும் வரை இவ்வுறவு இருந்து கொண்டே இருக்கும். தாய் தன் குழந்தைக்கு உதிரத்தை பாலாக வழங்கும் செயன் முறையே இவ்வுறவின் வலுவை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. அடுத்து குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து வளர்வதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் தந்தை தன் உழைப்பின் மூலம் வழங்குகிறான்.

குழந்தை 04 வயதானதும் வீட்டுச் சூழலில் இருந்து முன்பள்ளிக்கு செல்கின்றனர். இதற்கான பொருத்தமான பாடசாலையைப் பெற்றோர் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஏனெனில் பிஞ்சு உள்ளங்கள் வீட்டை விட முரண்பாடான சூழலில் அகப்பட்டுத் தடுமாறும் நிலை உருவாகலாம். இவ்வகையான நிலைப்பாடுகளே மருதமுனைப் பிரதேச மக்களின் குழந்தை தொடர்பான ஆரம்ப உறவுகளில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இங்குள்ள பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளின் உடல் ஆரோக்கியத்தில் மிகுந்த அக்கறையுள்ளவர்களாக காணப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய ஊட்டச்சத்துக்கள், போஷாக்குணவுகள் போன்றவற்றை தாராளமாக வழங்கி அவர்களை திடகாத்திரமான, நல்லாரோக்கியமுள்ளவர்களாக வளர்த்து வருகின்றனர். இதனால் சிறு வயதில் இருந்தே பெற்றோர்களுடனான பிள்ளையின் உறவில் இறுக்கம் ஏற்படுகிறது.

மருதமுனைப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை குழந்தைகளுக்கும்-பெற்றோர்களுக்கும்மிடையிலான உறவில் ஆன்மீகக் கல்வியும் சிறந்ததோர் இடத்தைப் பிடிக்கிறது. பெரும்பான்மையான பெற்றோர் குழந்தை பிறந்தது முதல் அதற்கு செய்ய வேண்டிய இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களை சரிவர நிறைவேற்றியே வருகின்றனர்.

உ-ம் : தஹ்னீத், தலைமுடி இறுக்கல் (வெள்ளி), அக்கா, கத்னா, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அல்லாஹ்வின் பண்புகளை உள்ளடக்கிய அழகிய இஸ்லாமிய பெயர்களைச் சூட்டுதல்.

குழந்தை வளர்ப்பில் முறைசார், முறைசாரா கல்வி நிறுவனங்களின் பங்கு:

முறைசார் கல்வி நிறுவனங்களின் அரசினுடைய கல்வித்திட்டத்தில் இஸ்லாம் ஒரு தனித்த பாடமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனால் குழந்தைகள் அதனை ஆரம்பத்திலேயே கற்க பழக்கப்படுகின்றனர். இங்கு கற்கும் மாணவர்களும், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் முஸ்லிம்களாக இருப்பதால் குழந்தைகள் அதனை இலகுவில் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

குழந்தைகளுக்காக இன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் புதிய திட்டமான 5'E's (FIVE E 'E's) திட்டம் அதாவது 'செயன்முறை வழிகாட்டல்' மூலம் அவர்களுக்கு பாடப்புத்தகத்தில் இருப்பவை அப்படியே செய்து காட்டப்படுகிறது. இஸ்லாம் பாடப் புத்தகத்திலுள்ள துஆக்கள், நற்பண்புகள் இயல்பாக ஊட்டப்படுகிறது. இன்னும் தொழுகைக்கான வழு செய்தல், நிற்றல், ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் செய்ய வேண்டியது, ஓத வேண்டியது என்பன சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. அடுத்து முறைசாரா கல்வி நிறுவனங்களாக பாலர் பாடசாலைகள், குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள், அஹதிய்யா வகுப்புக்கள், ஹாபிழ் மத்ரஸாக்கள் போன்றவைகள் இடம்பிடிக்கின்றன. இந்தவகையில் மருதமுனையில் 08 பள்ளிவாயல்களில் பகல் நேரங்களில் மத்ரஸாக்கள் இயங்கி பிள்ளைகளுக்கான குர்ஆன் ஓதலைக் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். இதில் மர்கஸூத் த:லிமில் இஸ்லாமி என்ற ஹாபிழ் மத்ரஸா 12 வருடகாலமாக இயங்கி வருகிறது. இதில் 125 ஆண் மாணவர்கள் ஆன்மீகக்கல்வி பெற்று வருகின்றனர். இங்கு மாணவர்கள் ஆன்மீகப் பயிற்சி, தஜ்விதுல் குர்ஆன் போன்றவற்றை கற்று வருகின்றனர்.

இவை தவிர பள்ளிவாயல்களின் தலைமையின் கீழல்லாத தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சியால் மருதமுனையில் நிறையவே மத்ரஸாக்கள் இயங்கி வருகிறது. இம்மத்ரஸாக்களை ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் நிகழ்த்துபவர்களில் பெண்கள் அதிகம் என்று கூறலாம். இது தவிர ஆன்மீகச் செயற்பாட்டில் அதிகம் பங்களிப்பு செய்து வரும் அஹதிய்யா நிறுவனம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஆன்மீக அமைப்பாக இயங்கி வருகிறது.

இன்னும் மருதமுனையிலுள்ள ஐமாஅதே இஸ்லாம், தெளஹீத் ஐமாஅத் அமைப்புகள் வாரந்தோறும் குழந்தை வளர்ப்புத் தொடர்பான உபதேசங்களை ஒவ்வொரு வாரமும் சனிக்கிழமைகளில் இதன் முதல் ஏற்பாடாக ஆன்மீக ரீதியான கற்றல் நடவடிக்கைகளுக்காக தம் பிள்ளைகளை தயார்படுத்தி பயிற்றுவிக்கின்றனர். இதன் காரணமாக இனிவரும்கால சந்ததியினர் இதற்கு முன்னிருந்த ஆன்மீக வெறுமையை பூர்த்தியாக்குவர் என நம்பப்படுகிறது.

மருதமுனைப் பிரதேச இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்பில் சவாலாகவுள்ள காரணிகள்

01. குழந்தைகளும் உளவியல் ரீதியான தாக்கங்களும்:

சிறார்கள் தமது ஆரம்ப நாட்கள் முதல் பல்வேறுபட்ட வாழ்க்கைக் கட்டங்களைத் தாண்ட வேண்டி இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பல வித்தியாசமான அனுபவங்கள், பிரச்சினைகள்,

உளத்தாக்கங்களுக்கு உட்படுகின்றனர். இவர்களுக்குண்டாகும் உளவியல் தாக்கமானது இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களை ஏற்று நடப்பதில் பின்னடைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

மருதமுனைக் கிராமத்தைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி (TV), வானொலி போன்ற ஊடகங்கள் காணப்படுகின்றன. மூன்று, நான்கு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் தொலைக்காட்சியில் ஒரு விளம்பரமோ, பாடல்களோ வந்தால் அதன் இசையைக் கொண்டே அவற்றைப் கூறி அல்லது பாடி முடிக்குமளவுக்கு உளவியல் ரீதியாக உள்வாங்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் குர்ஆன் வசனங்களையோ அல்லது துஆக்களையோ மனனமிடப் பழக்குங்கள் பெற்றோரிடம் என்று கூறினால் தமது குழந்தைகளுக்கு இப்போதுதான் சின்ன வயது அல்லது சின்னப் பிள்ளை என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் அக்குழந்தை ஒரு சினிமாப்பாடலை ஒரு தவறுமில்லாமல் அப்படியே பாடிமுடிக்கும் போது ஏன் குர்ஆன் வசனங்களை அல்லது துஆக்களை மனனமிட முடியாது என இன்றைய பெற்றோர்கள் உணர்கின்றார்கள் இல்லை.

பெற்றோர்களில் பலர் பிள்ளைகளை பிறந்ததிலிருந்தே படிக்க வைத்து வைத்தியர்களாக, பொறியியலாளர்களாக உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கூடுதலான அழுத்தங்களைக் கொடுக்கின்றனர். இதன் முதற்கட்டமாக குழந்தையின் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் தன் பிள்ளை எப்படியாவது வெற்றியடைய வேண்டும் என்ற அவாவில் இரவும், பகலும், வீட்டிலும், வெளியிலும் “படி.. படி..” என்று அக்குழந்தைகளுக்கு கல்வியைத் திணிக்கின்றனர். குர்ஆன் மதரஸாவுக்கு அக்குழந்தை சென்று கொண்டிருக்கும் வேளை அதை நிறுத்தி அந்த நேரத்தையும் அப்பரீட்சைக்கான முயற்சிகளிலே செலவிடத் தூண்டுகின்றனர். இதனால் அக்குழந்தைக்கு சிறு வயதிலேயே மன அழுத்தம், ஓய்வின்மை, கல்வி மீதான வெறுப்பு, போன்ற தாக்கம் ஏற்பட்டு இஸ்லாமிய அறிவை விட இக்கல்வியே சிறந்தது என்ற மனப்பதிவை வளர்க்கின்றனர். இதனால் ஆன்மீகம் மீதான நாட்டம் பிஞ்சு வயதிலேயே கிள்ளியெறியப்படுகிறது.

முரண்பாடுடைய பெற்றோர்களாலும், தொழில் புரியும் பெற்றோர்களாலும், விவாகரத்துப் பெற்ற பெற்றோர்களாலும், பிள்ளைகள் பராமரிப்பு ரீதியிலான உளவியல் தாக்கங்களுக்கு உட்படுகின்றனர். பெற்றோர்கள் தமது பிரச்சினைகளுக்கு மட்டும் சிரத்தை எடுத்து அச்சிக்கல்களை சீராக்க முனைவதால் குழந்தைகளை கவனியாது விட்டுவிடுகின்றனர். இதனால் பிள்ளை தாய், தந்தையின் வழிகாட்டல்கலின்றி தான் தோன்றித் தனமாக, தறிகெட்டு வளரும் ஒரு சூழல் உருவாகிறது. இதனால் அக்குழந்தை தன்னில் நற்பண்புகளையோ, நற்பழக்கங்களையோ, கல்வி முன்னேற்றத்தையோ, இஸ்லாமிய அறிவுட்டல்களையோ ஏற்படுத்த முடியாதளவான பிறழ்வான நடத்தையுடைய குழந்தையாக மாறுகிறது.

உடலியல் ரீதியாக பாதிப்புக்குட்பட்ட குழந்தைகள் காணப்படும் வீட்டில் இஸ்லாமிய நடவடிக்கைகள், செற்படுத்த முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. உடலியல் குறைபாடுடைய பிள்ளைக்கு பிறகு பிறக்கும் குழந்தைகளை அதன் பெற்றோர்களால் சரியான முறையில் பராமரித்து, வழிநடாத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. குறைபாடுடைய குழந்தையால் தனித்து இயங்க முடியாததால் அக்குழந்தையோடு ஒருவர் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக இருக்க வேண்டியேற்படுகிறது. தந்தை தொழில் புரிபவராக இருந்தால் தாயே முழுமையாக அக்குழந்தையைப் பராமரிப்பதால் ஏனைய குழந்தைகளை கவனிக்கவோ, இஸ்லாமிய அடிப்படை அறிவுரைகளை வழங்கவோ வாய்ப்பில்லாமல் போகிறது. இன்னும் அத்தாய்க்கு மார்க்க கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைக்கு தள்ளப்படுவதால் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான முன்னெடுப்பதில் பின்னடைவுகள் தோன்றுகின்றது.

அதே போன்று ஒரு குழந்தையை அளவுக்கு மீறி கட்டுப்படுத்தி, கண்டிப்புகள், தண்டனைகள் கொடுத்து வளர்ப்பதன் மூலம் அவர்களது மனநிலை இறுக்கமடைகிறது. இதனால் குழந்தை காலப்போக்கில் பயமற்று பெற்றோரை கனம் பண்ணாத போக்கில் வளரும் நிலையை உருவாக்கி விடுகிறது. இன்னும் சில பெற்றோர் தன் பிள்ளைகள் தவறு செய்தால் “அல்லாஹ் சுடுவான்”, “நாக்கில் தூண்டில் போட்டு இழுப்பான்”, “நரகில் எறிவான்” போன்ற வார்த்தைகள் பிரயோகிக்கின்றனர். இச்சொற்பிரயோகம் குழந்தைகள் மனோநிலையில் அல்லாஹ் என்பவன் கடுமையானவன், தண்டனை தருபவன், கோபக்காரன் போன்ற தவறான மனப்பதிவுகளை விதைத்துவிடுகிறது. இதனால் அவன் பற்றிய பயத்தை வளர்த்துக் கொண்டு அவனது மேலான, மிகையான அன்பை, அருளை அறியாதவர்களாக வளர முற்படும் வேளை இஸ்லாமிய அடிப்படைகளை பின்பற்றி நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணப்பாடுகள் குறைந்துவிடுகின்றன.

02. பெண்கள் தொழில் வாய்ப்பும் குழந்தைகளின் தாக்கங்களும்:

பெண்கள் தொழில் வாய்ப்புக்களில் ஈடுபடுவது இன்றைய காலங்களில் வெகுவாக அதிகரித்து வருகிறது. மருதமுனைப் பிரதேசத்தில் இது அதிகம் என்றும் சொல்லலாம். இதில் வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்பு, உள்நாட்டு தொழில் வாய்ப்பு ஆகியன அடங்கும். உழைக்கும் பெண்களில் அதிகமானவர் தாய்மார்களாகும். இவர்கள் வெளிநாடு செல்லும் போது தன் பிள்ளைகளை தன் உறவினர்களிடம், தன் கணவனிடம் கொடுத்துவிட்டுச் செல்கின்றனர். தாயைப் போன்று தன் பிள்ளைகளை இன்னுமொருவர் பராமரிக்கமாட்டார் என்பதற்கிணங்க இவர்களால் விடப்பட்ட பிள்ளைகள் கவனிப்பாரற்று, இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களின் அடிப்படை அறிவு, கல்வி கற்பதற்கான ஆதரவு இன்றி வளர்ந்து விடுகின்றனர்.

ஒரு தாய் தன் 2 வயது மகனை அவளது தாயிடம் ஒப்படைத்துச் செல்கிறாள். அவளது தாய்க்கும் பல பிள்ளைகள் இருப்பர். அனைவரையும் சரி சமனாகப் பராமரிப்பதென்பது அவளின் சக்திக்கப்பாற்பட்ட ஒரு விடயமாகும். இதனால் குறித்த குழந்தை அநாதையாக வளரும் நிலையாடுகளும் தோன்றியிருக்கின்றன. தாயும், தந்தையும், வெளிநாட்டில் தொழில் புரியும் சந்தர்ப்பத்தில் இத்தகைய நிலை சடுதியாக கூடுகிறது. பிறநாடு நின்று தன் பிள்ளைகளுக்கு பணத்தை அனுப்பும் போது அப்பணத்தை பிள்ளை தானே கையாண்டு செலவு செய்ய முற்படும்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

போது பணம் மீதான ஆர்வமும், ஆசையும், அதிகரிக்கிறது. இதனால் அப்பிள்ளை ஊதாரித்தனமான, பண்பற்றவனாக வளர்ந்துவிடுகிறான்.

தாய் வெளிநாடு செல்வதால் குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக பல பாதிப்புகளுக்குட்படுகின்றனர். தன்னையொத்த பிள்ளைகள் தம் பெற்றோரோடு பேசி, உண்டு, விளையாடி, மகிழ்வதைக்கண்டு ஏக்கமடைகிறது. தன் உறவினர்களிடம் அல்லது தனது தந்தையிடம் “உம்மா எப்போது வருவா... வருவா” என்ற கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. தன் தாயுடனான அன்பு, அரவணைப்பு, கண்டிப்பு போன்ற ஐக்கியங்கள் இழக்கப்படுவதால் தாய் மீதான குழந்தையின் வெறுப்புணர்வு அதிகரிக்கிறது. காலப்போக்கில் தாயின் முகம் மறக்கடிக்கப்பட்டு அவர் வெளிநாடு இருந்து நாடு வந்தால் அக்குழந்தை புதிதாக ஒருவரை காண்பது போன்று உணர்ந்து தாயை விட்டு ஒதுங்கி நின்று கவலையடைகிறது.

இவ்வாறு வெளிநாட்டுக்கு பெண்கள் தொழில் புரியச் செல்வதால் குழந்தைக்கு கிடைக்க வேண்டிய அன்பு, அரவணைப்பு, வழிகாட்டல்கள், கல்வி போன்ற செயற்பாடுகள் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இன்னும் குழந்தைக்கு பிறந்ததிலிருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டிய மார்க்க அடிப்படை கடமைகள் கூட நிறைவேற்றப்பட முடியாத நிலையையும் தோற்றுவிப்பதால் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்பை மேற்கொள்ள முடியாத நிலை தோன்றுகின்றது. ஆனால் கல்வி, ஆன்மீக ரீதியான விழிப்புணர்வுகளுக்குப் பிறகு வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்பு வெகுவாகக் குறைவடைந்ததுள்ளதெனலாம்.

உள்நாட்டுத் தொழில் வாய்ப்பைப் பொறுத்தவரை இதில் கூடுதலாக தாய்மார்களே அங்கம் வகிக்கின்றனர். ஆசிரிய, நிர்வாகத் தொழில்களில் சேவை புரிந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தன் பிள்ளை வளர்ப்பில் பல நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளை எதிர்கொண்டு வருவதால் குழந்தைகளும் பலவிதமான தாக்கங்களுக்குள்ளாகின்றனர். கர்ப்பமான நிலையிலே தொழிலுக்குச் செல்லும் பெண்களுக்கு கூடுதலான அலைச்சல், களைப்புகள் ஏற்படுவதால் பல அசௌகரியங்களை உணர்கின்றனர். பிரசவத்தின் பின்னர் கிடைக்கும் 04 மாத இடைவெளி வரை குழந்தையோடு இணைந்திருந்து அதனை உரிய முறையில் பராமரித்து, அதற்கு பசியெடுக்கும் வேளைகளிலெல்லாம் அதன் உணவான தாய்ப்பாலைக் கொடுத்து கண்ணும் கருத்துமாய் வளர்த்துப் பராமரிப்பார்கள். நான்கு மாதம் முடிவடைந்ததும் பிஞ்சுக் குழந்தையை வயது போன தாயிடம் அல்லது சகோதரிகளிடம், உறவினர்களிடம் கொடுத்துவிட்டுத் தொழிலுக்கு சென்றுவிடுவார்கள்.

இரண்டு வருடங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என அல்குர்ஆன் வலியுறுத்திய தாய்ப்பாலுணவு பல மணித்தியாலங்கள் வரை அக்குழந்தைக்கு கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுவதால் சிறு வயதிலேயே புட்டிப்பாலுக்கு பழக்கமாகிப் போகும் நிலைப்பாட்டுக்கு அக்குழந்தை வருகிறது. தாய்ப்பாலில் முளை விருத்திக்கு உதவுகின்ற சத்துக்கங்கள் தடைப்படுவதால் குழந்தை உளவியல் ரீதியான பாதிப்புகளுக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது. அதன் மூலமான போஷாக்கை, ஆரோக்கியத்தை அக்குழந்தை இழந்துவிடுகிறது. குழந்தைக்கு ஆரம்பத்தில் கிடைக்க வேண்டிய இஸ்லாமிய அடிப்படைகளை சொல்லிக் கொடுக்க தாய்க்கு நேரம் கிடைப்பதில்லை வீடு வந்ததும் வீட்டு வேலை, தன் கணவனின் சேவை, குழந்தையின் பராமரிப்பு, அடுத்த நாளைத் தொழில் விடயத்திற்கான முன்னாயத்தங்கள் என அவளின் வேலைப்பளு நீண்டு செல்வதால் இவைகளை கவனிக்கமுடியாமல் போகின்றது.

இன்னும் உள்நாட்டு தொழில் செய்யும் பெரும்பாலான பெண்கள் தம் வீடு, வாசல்களை கவனிப்பதிலும் அசமந்தப்போக்குடையவர்களாக காணப்படுகின்றனர். நேரப்பற்றாக்குறை, சோர்வு, வேலைப்பளு காரணமாக வீட்டை அசுத்தமாக வைத்திருப்பார்கள். இதனால் குழந்தைகளை தாக்கக்கூடிய நுளம்பு வகைகளின் பெருக்கம், கிருமித்தொற்று என்பவைகள் உருவாகி பிள்ளைகளின் உடல் ஆரோக்கியத்தை தீவறுச் செய்கிறது. இத்தகைய வீட்டுச் சூழலை பார்த்து வளர்கின்ற குழந்தை “சுத்தம் ஈமானின் பாதி என்ற இஸ்லாமிய போதனைகளிலிருந்து விலகி செயற்படுகின்றனர். வேலைக்கும் சென்று தன் கணவன், பிள்ளை, குடும்பம் என அனைத்து கடமைகளையும் ஆற்றிவிட்டு தன் வீட்டையும், சூழலையும் சுத்தமாக நிர்வகிக்கும் பெண்கள் சிலரும் இல்லாமலில்லை. இவர்களைப் போல் அனைவரும் மாறினால் பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளை இலகுவாகக் காணலாம்.

03. இயற்கை அனர்த்தமும் (சுனாமி) குழந்தைகளின் அனாதரவான நிலையும்:

அண்மையில் ஏற்பட்ட சுனாமி பேரனர்த்தத்தால் மருதுமுனைப் பிரதேசம் மிகையான உயிர், உடமை, தொழில் இழப்புக்களைச் சந்தித்து இன்று வரையும் மீள்நிர்மானப் பணிகள் முற்றுப் பெறாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. 17893 மக்களில் 922பேர் உயிர்களை இழந்தனர். இதில் 286 ஆண்களும், 636 பெண்களும் உள்ளடங்குவர். மொத்த உயிரிழப்பில் 68.9% பெண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வனர்த்தத்தால் அனாதரவான நிலையில் 1000க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள் காணப்படுவது குழந்தை வளர்ப்பில் சீரான போக்கை கடைப்பிடிப்பதில் பல சிரமங்களை ஏற்படுத்துவதாக அவதானிக்கப்படுகிறது.

தந்தையை இழந்தவர்களின் குழந்தைகள் பாதிப்படைவது குறைவு எனலாம். ஏனெனில் பெண்கள் மறுமணம் புரிவது அரிதாகும். தாயை இழந்த குழந்தைகளின் நிலையே பரிதாபமாகும். தந்தை இன்னொரு பெண்ணை மணப்பதால் அக்குழந்தைகளின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில், அவர்களது கல்வி விடயத்தில், சுத்தம் பேணுவதில், இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களைக் கற்றுக் கொடுப்பதில், நன்மை, தீமைகளை வலியுறுத்துவதில், மனைவி பொடுயோக்காகவே செயற்படுவாள். குழந்தைக்கு எதை செய்வதாக இருந்தாலும் கணவன் இருக்கும் போது சரியாகவும், கணவனில்லாத போது பிழையாகவும் நடந்து கொள்வாள். இச்செயற்பாடுகள் பிஞ்சு உள்ளத்தை வெகுவாகப்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பாதிப்பதால் அனாதரவான நிலை தோன்றுவதோடு சிறந்த வழிகாட்டல்களைப் பெறமுடியாமல் போகின்றது. குழந்தைகள் மீது தந்தை அதிக அன்பு கொண்டவராக இருக்கும் வேளை தன் குழந்தைகள் மீதான தன் இரண்டாவது மனைவியின் செயற்பாட்டில், பராமரிப்பில் சில தவறுகளை கண்டறியும் போது பல முரண்பாடுகள் தோன்ற வாய்ப்புண்டு. இப்பிரச்சினை நாளைவில் இருவருக்குமான விவாகரத்தில் போய் முடிந்த சம்பவங்களும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

சுனாமியால் தாய், தந்தையரை இழந்துவிட்ட பிள்ளைகளது நிலை இன்றுவரை கூட சீர் செய்யப்படாத வகையிலே காணப்படுகின்றது. தன் சொந்த அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு வழியில்லாமல் இருக்கும் போது இஸ்லாமிய குழந்தை வளர்ப்பை யார் போதிப்பது? யார் அவர்களை வழிநடாத்துவது? அன்றாடம் தன் வயிற்றுப் பசியை போக்குவதற்கு உறவினர்களைச் சார்ந்தும், தன் மேலதிகமான தேவைகளுக்காக கடற்கரையில் வலையிழுத்தும், பொருட்களை வியாபாரம் செய்தும், கூலித் தொழில் செய்ய முனைந்து நிற்கும் 09 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் தம் எதிர்காலம் குறித்த கனவை கூட இழந்துவிட்டு நிற்கின்றனர். இந்நிலையில் இஸ்லாமிய குழந்தை வளர்ப்பு என்பது ஒரு உபதேசமாக மட்டுமே இருக்கும்.

04. குழந்தைகளும் வறுமைப் பிரச்சினையும்:

ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வில் அவன் எதிர் நோக்கும் அனைத்துப் பிரச்சினைகளிலும் மிகையான எதிர்விளைவுகளை, கொடுமைகளை ஏற்படுத்துவதில் வறுமை முதன்மையானது எனலாம். இவ்வறுமை ஒரு மனிதனின் இளமையில் ஏற்படுமானால் அதைவிடப் பெரிய துயரம் எதுவுமே கிடையாது. வறுமையால் வாடுகின்ற பெற்றோர்கள் வறுமைக்குப் பயந்து தன் குழந்தைகளை வளர்த்துக்கொடுக்க வழியில்லாத போது அவர்களை கொலை செய்துவிடும் சம்பவங்களைக் நாம் அறிந்துமிருக்கிறோம்.

மருதமுனையைப் பொறுத்தவரை கல்வி மட்டம் அதிகம் என்றாலும் சில குறிப்பிட்ட வட்டங்கள் வறுமை நிலையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக அக்பர் கிராமம், 40 வீட்டுத்திட்டம், மக்பூலியா புரம் போன்ற பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் கூடுதலாக கடற்றொழில், நெசவுக் கைத்தொழிலை நம்பி ஜீவனம் நடத்துகின்றனர். கடற்கரையை அண்டிய பகுதிகளில் இவர்கள் வாழ்வதனால் கல்வி மீதான நாட்டம் குறைவாகவே உள்ளது.

தனது குடும்பத்தின் வறுமையால் என்றாவது தான் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் குழந்தைகள் மனதில் எழுவதால் ஹறாம், ஹலால், இறைவன் மீதான பயம் என்பவைகள் எதுவுமில்லாமல் சிறு வயதுகளிலேயே சிறு களவுகளில், ஏனையவர்களின் பொருள் மீது ஆசை கொள்ளுதல் போன்ற கெட்ட பண்புகளை தன்னுள் வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். இவை தொடர்பான முறையான பெற்றோரின் வழிகாட்டல்கள், கல்வியறிவு ஊட்டப்படாத போது சீர்கெட்ட சமூகமாக அவை வாழ தலைப்படுகிறது. காலை முழுவதும் மீன் பிடித்தொழில், மாலையானதும் வியாபாரமும் விளையாட்டும், இரவானதும் சோர்வில் தூக்கம். இவ்வாறே இப்பகுதிப் பிள்ளைகளின் நாளாந்த பொழுது கழிந்து செல்கின்றது. இத்தகைய கால ஓட்டத்தில் இஸ்லாத்தின் போதனைகளை இவர்களுக்கு யார் போதிப்பது? இவ்வாறு போதித்தாலும் அதை ஏற்று நடக்கக் கூடியளவான சூழல் அங்கு இடங்கொடுக்குமா? அல்லது அவர்களது மனநிலைதான் அதற்கு இயைந்து செல்லுமா? போன்ற கேள்வி அவர்களுக்கு முன்னாலே தடைகளாகவுள்ளது.

சில குடும்பங்கள் தந்தையின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய சரியான பராமரிப்பை அல்லது உழைப்பை தந்தையிருந்தும் இழந்துவிடுவதால் வறுமைக்குட்பட்டு கஷ்டப்படுகின்றனர். ஐந்து, ஆறு குழந்தைகளைக் கொண்ட சரியான உழைப்போ, வீடு, வாசலோ இல்லாமல் 3, 4 மாடங்களுக்குகொருமுறை வாடகை வீடுகளுக்கு இடமாறி, சீரழிந்து கஷ்டப்படும் பிள்ளைகளும் அதிகளவில் காணப்படுகின்றனர். போதியளவான போசாக்குணவுகள், சுத்தமான ஆடை, அணிகலன்கள், மருத்துவ வசதிகள் போன்ற இன்றியமையாத தேவைகளைக் கூட பெற வசதியில்லாத குழந்தைகள் உடல் பலவீனம், தொற்று நோய்களாலும் பாதிப்படைந்து காணப்படுகின்றனர்.

வசதி படைத்த குழந்தைகளின் உணவுகள், ஆடைகளைப் பார்த்து ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுகின்றனர். தனது பெற்றோரிடம் அதைப் போன்று வாங்கிக் கேட்டு அடம்பிடிக்கும் நிலையில் அப்பெற்றோர் குழந்தைக்கு, அதை மறக்க வைக்க பல சாக்கு போக்குகளை கூறுவார்கள். அதையும் அக்குழந்தை கேட்காத போது மேலெழுகின்ற கோபத்தால் பிள்ளைகளை போட்டு பாரதூரமாக அடித்து, ஏசி தமது இயலாமைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதனால் அக்குழந்தை உடலியல், உளவியல் ரீதியாகத் தாக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய குழந்தைகள்தான் தம் மனநிலையில் ஏற்பட்ட பாதிப்பை குறைக்க சிறுவயதுகளிலேயே வெளிநாடு சென்று நிறைய பணம் உழைத்து தம்மைப் போன்று தம் குழந்தைகளும் இன்னொருவரைப் பார்த்து ஏக்கமடையக் கூடாது என்பதை மட்டும் மனதில் கொண்டு குழந்தைகளை ஆடம்பரமாக வளர்த்துவிட துணிந்துவிடுகின்றனர். இத்தகையவர்களின் குழந்தைகளிடம் இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளை துளிகூடக் காண முடியாத நிலையும் காணப்படுகிறது.

இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்பை மேலும் மேம்படச் செய்வதற்கான

ஆலோசனைகளும், முன்மொழிவுகளும்:

மருதமுனைப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை முன்னர் கூறிய பல தடைகள் காணப்பட்ட போதும் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான குழந்தை வளர்ப்பு அறவே இங்கு இல்லை என்றோ, பூரணமாக நிலை பெற்றுள்ளது என்றோ சொல்ல முடியாத நிலையுள்ளது. மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் முடிவுகளின் படி மருதமுனையில் பெரும்பான்மையான குடும்பங்கள் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் குழந்தைகளை வளர்த்தாணாக்க முனைப்புடன் இருப்பது தெரிய வருகிறது. சிறு சிறு குறைபாடுகள்,

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பின்னடைவுகள் காணப்பட்டாலும் கூட இவைகளை படிப்படியாக களைவதன் மூலம் முன்னேற்றகரமான குழந்தைகளை சமுதாயத்தை உருவாக்கிவிடலாம். இதற்கான சில ஆலோசனைகளையும், முன்னேற்பாடுகளையும், வழிவகைகளையும் இங்குள்ள பெற்றோர் தொடர்ந்தேர்ச்சையாக கடைப்பிடித்து வருகின்ற போது இஸ்லாம் முன்வைத்த விசுவாசிகளாக நாம் மாறலாம்.

இதற்கு முதலில் இஸ்லாம் வலியுறுத்திய திருமண பந்தமானது சிறப்பாக அமைய வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆணும், பெண்ணும் தனக்கு வரப்போகும் கணவன், மனைவியை மார்க்கப் பற்றுள்ளவர்களாக தெரிவு செய்து மணம் முடிக்க உறுதி பூண வேண்டும். இயல்பிலேயே பிள்ளைகளின் உள்ளம் நன்மையின் பாலே சார்ந்திருக்கிறது. எனவே இளம் பராயத்திலே மார்க்க உணர்வை ஏற்படுத்தவும், சிறந்த ஒழுக்க நெறிகளை வளர்க்கவும், மார்க்கத்தில் ஹறாம் - ஹலால், நன்மை - தீமை பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்தவும் பெற்றோர் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கான சிறந்த சூழலையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் போது அது நல்ல பண்புள்ள பிள்ளையாக மாறிவிடுகிறது. உடல் வளர்ச்சிக்கு உணவு வழங்குதல் போல உள்ளத்துக்கு இஸ்லாமிய போதனைகள் உள்ளடங்கிய உணவு வழங்க பாடுபடுதல் முக்கியமானதாகும்.

குழந்தைகளுக்கான பெற்றோரின் அதிகாரமும், கட்டுப்பாடும் இல்லாதிருத்தலும் கூடாது. கட்டுப்பாடுகள் அதிகரித்துவிட்டால் ஒன்றில் பிள்ளைகள் கோழைகளாக அல்லது கட்டுப்பாடுகள் விதிப்போரை மதிக்காத முரடர்களாக மாறிவிடலாம். உளவியல், சமூகவியல், இலட்சியவாத இயந்திரங்கள் எதுவுமில்லாமல் இஸ்லாத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கைகளை உள்ளத்தில் பதித்துவிடுவதன் மூலமும், சுயகட்டுப்பாட்டுக்கு பயிற்றுவிப்பதன் மூலமும் அவனை திருத்த முடியும். மறுமை நாளைப் பற்றிய சரியான அச்சம் பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிக்கப்படல் வேண்டும். இது குழந்தையின் ஒரு வளர்ச்சிக்கட்டத்தில் மாத்திரமல்ல, எல்லா வளர்ச்சிக் கட்டங்களிலும் புதுப்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். இது பெற்றோர் மீதுள்ள பாரிய பொறுப்பாகும்.

பொதுவாக குழந்தைகளுக்கு எத்தனையோ விடயங்களில் ஆர்வமிருக்கும். இவ்வார்வங்களை இஸ்லாமிய வழிமுறையின் பால் செலுத்த பெற்றோர் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ்வின் ஆற்றல்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற படைப்புகளை அறியப்படுத்துவதன் மூலமும் பிரபஞ்சத்தின் அற்புத ஒழுங்கமைப்பை தெளிவுபடுத்துவதலாம். பொருட்களின் அழகு, அவற்றிடையே காணப்படுகின்ற உள்ளார்ந்த தொடர்புகளை ரசிக்கச் செய்து அவற்றில் காணப்படுகின்ற அற்புத உருவாக்கம் பற்றிய விளக்கம் அளிப்பதனுடாக அல்லாஹ்வின் ஆற்றல்களை உணர்த்தலாம்.

தாய், தந்தை இருவரும் தொழிலுக்குச் செல்லும் போது குழந்தையை ஒப்படைக்கும் உறவினர்களிடம் தம் பிள்ளைக்கு நல்லவைகளை, இஸ்லாமிய வழிமுறைகளைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அறிவுரைகளை வழங்க வேண்டும். இதனால் அக்குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுகின்ற உள ரீதியான தாக்கங்களைத் தடுத்து பெற்றோர் அருகிலில்லாதவிடத்தும் சீராக வளரும் வளர்ச்சியை எதிர்பார்க்கலாம். வாழ்வின் சகல துறைகளிலும் ஈமான், இறையச்சம்(தக்வா), ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடுகள், இபாதத்துக்கள் என்பவற்றுக்கு குழந்தைகளை சிறுவயதிலிருந்தே பயிற்சியளிக்க வேண்டும். எல்லா நிலையிலும் அல்லாஹ்வின் மார்க்கப்படி வாழவும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கட்டுப்பட்டு நடக்கவும், அவனுக்கு மாறு செய்யாமல் நற்கருமங்களை செய்து வாழவும் ஆசையூட்ட வேண்டும்.

அமல்களின் சிறப்புக் குறித்தும் அவற்றை உரிய நேரத்தில் செய்வதற்கு பயிற்சியளித்தல், திக்ரதுஆக்களில் அதிகம் ஆர்வமுடடல், குர்ஆன் சூறாக்களை மனனம் செய்ய வைத்தல், நபிமார்கள், ஸஹாபாக்கள், நல்லடியார்கள், இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை செவிமடுக்க வைத்தல், வுழ செய்யும் முறைகளை படிப்படியாக கற்றுக் கொடுத்தல், தாய் தொழும் போது அருகில் குழந்தைகளை அமர்த்தி பண்படுத்தல், இஸ்லாமிய ஒழுக்க விழுமியங்களை தெளிவுபடுத்தல் போன்ற ஆன்மீகப் பயிற்சிகளை தொடர்ந்தேர்ச்சையாக செய்து வருவதன் மூலம் குழந்தைகள் ஆழமாகப் பண்புறுவர். சிறுவர்களிடம் பரஸ்பர அன்பு, இரக்கம் என்பவற்றை ஏற்படுத்துவதற்காக ஏழைகளுக்கு செல்வம், உணவு வகை, உடைகள், மருந்துவகை என்பவற்றை ஸதகா செய்ய குழந்தையைப் பழக்க வேண்டும். மேலும் நோயாளிகளை நோய் விசாரிக்கச் செல்லல் போன்ற பண்பாட்டுப் பயிற்சிகளை வழங்க வேண்டும்.

குழந்தைகளின் வயதுக்கேற்ற முறையில் அவர்களுடன் மனத்திறந்து பேசி அவர்களை அலட்டாமலும், புறக்கணித்து விடாமலும் இருப்பதுடன் தவறுகளை உணர்த்தி அவர்களே விரும்பி திருந்திகொள்ள வழிகாட்டுவது முக்கியமாகும். நல்லவற்றைப் பாராட்டுவதும், பிழைகள் நிகழ்ந்தால் அவற்றை உணர்த்தி மன்னிப்பதும் கூட மிக முக்கியமாகும். மருதமுனை பிரதேசமானது இந்துக்கள் கலந்து வாழும் பகுதியாக காணப்படுவதால் எமது பிள்ளைகளை அவர்களுடன் இஸ்லாமிய வரம்புக்குள் அன்பாகவும், கண்ணியமாகவும் பழக விடுவது, புரிந்துணர்வுடன் நடந்து கொள்ளவும் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.

குழந்தைகள் அதிகமதிகம் இன்று ஆர்வம் செலுத்தி வரும் ஊடாக ரீதியான நாட்டத்தைப் குறைத்து அதற்கு மாற்றிடாக இஸ்லாமிய ரீதியான நடைமுறைகளை பின்பற்றுவதற்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த பெற்றோர் முன்வர வேண்டும். மருதமுனையைப் பொறுத்தவரை இஸ்லாமிய விழிப்புணர்வுகள் அதிகரித்து வருகின்ற சூழலில் பிள்ளைகளை ஆன்மீக ரீதியில் பயிற்றுவிப்பதில் நிறைய நன்மைகளை அடைந்து கொள்ளலாம். இந்தவகையில் சிறு வயதிலிருந்து குழந்தைகள் குர்ஆன் மத்ரஸாவுக்கு செல்லும் பழக்கமுடையவர்களாக இருப்பதால் இவர்களுக்கு குர்ஆனுடனான உறவை மேம்படுத்துவதில் பெற்றோர் அதிகம் சிரத்தை எடுக்க வேண்டும். இது பெற்றோரின் நீண்ட

நேரத்தையும், சிரமத்தையும் வேண்டி நிற்கும் அம்சமாயினும் அதன் விளைவு அல்லாஹ்வை அஞ்சி வாழும் பூமியில் கிலாபத் பொறுப்பை தம் தோள் மீது சுமக்கும் ஒரு நல்ல சந்ததியின் உருவாக்கமாகும்.

குர்ஆனுடன் பிள்ளைகளின் உறவை நெருக்கமானதாக மாற்றுவதற்கு பல வழிமுறைகள் காணப்படுகின்றன. குர்ஆன் வசனங்களடங்கிய ஒலி நாடாக்களை செவிமடுக்கச் செய்தல். சிறு பராயம் முதலே இப்பழக்கம் நடைபெறும் போது காலப்போக்கில் அதன் மீதான ஆர்வமும், விருப்பமும் உள்ளவர்களாக அவர்கள் மாறி தம் சிறு உள்ளத்திலும் அவ்வசனங்களைப் பதிந்து கொள்வார்கள். இது அவர்களது உள்ளத்தில் ஒரு வித ஆன்மீக உயிரோட்டத்தை வளர்த்து விடுகிறது.

மருதமுனையில் இஸ்லாமிய அடிப்பமையிலான குழந்தை வளர்ப்பு முறையானது எந்நிலையில் காணப்படுகிறது. அதை அமுல் நடாத்துவதற்கு தடையாக இருக்கின்ற காரணங்கள் எவ்வளவு தூரம் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. அதன் மூலம் குழந்தைகள் அனுபவிக்கும் தாக்கங்கள் எவை போன்ற விபரங்கள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றைய காலங்களில் இத்தகைய பல தடைகள் காணப்பட்ட போதும் ஆன்மீகத்தின் மீதான ஆர்வம் மக்களிடம் ஜமாஅத் அமைப்புகள் மூலமும், தமது சுய சிந்தனா ரீதியான விழிப்புணர்வு மூலமும் அதிரித்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இஸ்லாமிய அடிப்படைகளைக் கொண்டு தம் பிள்ளைகளை வழிநடாத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கூடுதலான பெற்றோர்களிடம் இருப்பதை அவர்களுடன் கலந்துரையாடி பேட்டி கண்டதன் மூலமும், வினாக்கொத்துகளின் தரவுகளிலிருந்தும் காணக்கூடியதாகவிருந்தது.

இஸ்லாமிய அடிப்படைகளை போதிக்க தடையாகவுள்ள காரணிகளை படிப்படியாக களைந்து அதற்கான மாற்று நடவடிக்கைகளை ஒவ்வொரு பெற்றோரும், இனிவரப்போகும் எதிர்கால என் போன்ற தாய்மார்களும் உணர்ந்து தம்மை முதலில் இஸ்லாத்தின் பால் தயர்படுத்த வேண்டும். இன்று காணப்படும் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து இனிவரும்கால மருதமுனை சிறுவர்கள் சமுதாயத்தை அல்லாஹ்வின் அருள் பொருந்திய, அவனது கோபங்களிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறும் சிறந்த சமுதாயமாக உருவாக்கலாம். அப்போதுதான் அல்லாஹ்வின் வாக்குப்பெற்ற தெர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சமூகத்தவராக நாம் மாறலாம். அதற்கு எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் துணை புரிவானாக.

உசாத்துணைப் பட்டியல்

நூல்கள்:

01. ஹஸன், எம்.எச்.எம்., (2007), அன்றாட வாழ்வில் அனைவருக்கும் உளவியல், கொழும்பு, அல் ஹஸனாத் வெளியீட்டகம்.
02. இத்ரீஸ், ஏ.பி.எம்., (1998), இஸ்லாத்தில் குழந்தை உளவியல், வாழைச்சேனை - 05, வெளியீடு உயிர்ப்பைத் தேடும் வேர்கள்.
03. ஜெயராசா, சபா., (2005), குழந்தை உளவியலும் கல்வியும்இ கொழும்பு, பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை,
04. மூலம் - மௌலானா முஹம்மத் யூஸுப் இஸ்லாஹி வெங்கட்ராவ் பாலு, டி.திருமதி சூரியகுமாரி, (2007), குழந்தை வளர்ப்பு எனும் அரிய கலை, டிநகர்,சென்னைஇ நர்மதா பதிப்பகம்.
05. முஹம்மது பஷீர், எஸ்., (1992), இஸ்லாத்தில் குழந்தை வளர்ப்பது எப்படி?, முஸ்லிம் தெரு. எம்.சாவடி, தஞ்சாவூர், ஹாஜியார் புக் டிப்போ.
- 06 முஹம்மது நஸீர் ஜமாலி, எஸ்.எம்., (1998), பெற்றோர்களே, சென்னை, ஸலாமத் 12.
07. ஸெய்யது முஹம்மத், எம்.எஸ்., (1991), நபித் தோழர்கள் வரலாறு, சென்னை: இஸ்லாமிய நிறுவனம் (ட்ரஸ்ட்).பதிப்பகம்.
08. மௌலவி மஸ்தான் அலி பாகவி (1991) நபித் தோழியர் வரலாறு, சென்னை: இஸ்லாமிய நிறுவனம் (ட்ரஸ்ட்).
09. முகம்மது முஸ்தபா, (1973) உண்மைக்கு ஓர் அபூபக்கர் (றழி), சென்னை: யுனிவர்ஸ் பப்ளிஷர்ஸ் புக் செல்லர்ஸ்.

பத்திரிகைகள்

10. அனிதா, உ., பெற்றோர்களின் புறக்கணிப்பால் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு உள்ளாகும் குழந்தைகள், 'வீரகேசரி' (14.08.2005), வெளியீடு கொழும்பு, இலங்கை. ப.18.
11. உயன்வத்த ரம்ஜான், அன்றாட வாழ்க்கைக்குரிய நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் ஆழமாக பதியக் கூடிய பாலர் பாடசாலைப் பருவம் , (27.03.2005), 'தினகரன்' வாரமஞ்சரி, கொழும்பு. ப. 23.
12. ஹில்மி, எம்.எஸ்.எம். பிள்ளைகளை நீங்கள் சரியாகக் கண்காணிக்கிறீர்களா?, (15.01.2006), 'தினகரன்' வாரமஞ்சரி, வெளியீடு, கொழும்பு, ப. 22.
13. சையத் முஸ்தபா ஜுவைல, பிள்ளைகளை பயிற்றுவித்தல் சில அவதானங்கள், 2006, மே, இதழ் - 117, 'மீன்பார்வை' வெளியீடு, கொழும்பு - 14, ப. 09.
14. பின்தி கதீஜா, குழந்தை உருவாக்கத்தில் பங்களிக்கும் பாலர் கல்வி, 'மீன்பார்வை' மே - 2006 - இதழ் - 117, ப. 09.

15. ரியாம் ஸாலிஹ், சிறந்த பரம்பரையை நோக்கி, 2006, ஜனவரி, இதழ் - 113, 'மீள்பார்வை', வெளியீடு கொழும்பு. ப .07.

சஞ்சிகைகள்

16. முஹம்மத் (ஜாபிர்), எஸ்.எம்.கே. (1992), மேற்கத்திய மருத்துவர்களின் பார்வையில் தாய்ப்பாலூட்டல், இஸ்லாமிய சிந்தனை (ஜூலை - செப்டம்பர், 1992), இஸ்லாமிய வெளியீட்டுப் பணியகம். பேருவளை: நளீமிய்யா
17. நாலிர், எம்.ஏ.எம். (1995), குழந்தை வளர்ப்பு-ஓர் உளவியல் நோக்கு, இஸ்லாமியசிந்தனை (ஜனவரி - மார்ச், 1995), நளீமிய்யா இஸ்லாமிய வெளியீட்டுப் பணியகம்.
18. இஸ்லாமிய வீடு பெற்றோர் - பிள்ளைகள் உறவு, ஸித்திக்க (2003), ஆயிஷா ஸித்திக்கா கலாபீடம், மாவனல்ல.

RECORDED AND UNRECORDED HISTORICAL EVIDENCES OF SRI LANKA MUSLIMS: A STUDY WITH SOCIAL REFERENCE TO AMPARAI DISTRICT

MSM. Jalaldeen, Former Dean, Faculty of Islamic Studies & Arabic Lang., SEUSL.

அறிமுகம்

பொதுவாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றிய ஆய்வு செய்ய முற்படுவோரும், இப்பணியில் பிரவேசிப்போரும் இரண்டு முக்கிய விடயங்களை – பிரச்சினைகளை – முதலில் எதிர்கொள்ள வேண்டியேற்படுகின்றது. அவையாவன:-

1. சிங்கள மக்களுக்கு அவர்களின் புராதன வரலாறு பற்றி கூறுகின்ற அவர்களின் சொந்த வரலாற்றுக் காவியங்களான “மஹாவம்சம்” (Mahavamsa) “குலவம்சம்” (Culavamsa), “ராஜவலிய” (Rajavaliya) போன்ற நூல்களும் தமிழ் மக்களுக்கு “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை”, “யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்”, பண்டைய யாழ்ப்பாணம் எனப்படும் அவர்களின் சொந்த சுயவரலாற்று நூல்களும் காணப்படுவது போன்று இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கென அவர்களின் சொந்த வரலாற்று நூல் எதுவும் இன்று வரை வெளிவரவில்லை. அவர்கள் சொந்த வரலாறும் பாரம்பரியமற்ற சமூகத்தினராகவே காணப்படுகின்றனர்”. (They are a people without historical tradition) ⁽¹⁾
2. முஸ்லிம்கள் பற்றி கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சில தகவல்களும் கூட போர்த்துக்கேயர் போன்ற முஸ்லிம்களின் எதிரிகளாக செயற்பட்டோரின் ஆவணங்களிலிருந்தே பெறவேண்டியுள்ளது.

உலக அரங்கில் இலங்கையின் தனித்துவம்

இலங்கையின் புவியியல் அமைப்பும் அதன் கேந்திரத் தன்மையுமே உலக அரங்கில் இலங்கையின் தனித்துவமான செல்வாக்கிற்குக் காரணிகளாக திகழ்கின்றன. இலங்கை இயற்கையாகவே ஆபிரிக்கா, இந்தியா, சீனா போன்ற உலகின் மிக முக்கிய நாடுகளின் மையப்பகுதியாக மத்திய நிலையமாக திகழ்வதும், வரலாற்றின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து உலக வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் பிரபலமான கேந்திர நிலையமாக விளங்கி வருவதும் இதன் தனித் தன்மைக்கு மெருகூட்டியது. அது மட்டுமன்றி இந்நாட்டில் வாசனைத் திரவியமும், மாணிக்கக் கற்களும், யானைத் தந்தங்களும், முத்தும் இயற்கையாகக் காணப்பட்டமையால், உலகின் பல்வேறு நாட்டவரையும் அது கவர்ந்தது. அதன் காரணமாகவே இலங்கை அராபிய உலகில் மிகப் புராதன காலம்தொட்டே ஜஸீந்துல் யாகூத் (جزيرة اليبان) “மாணிக்கத் தீவு” என அழைக்கப்பட்டு வந்தது.⁽²⁾ அராபியத் தீபகற்பம், மூன்று பகுதிகளாலும் கடலால் சூழப்பட்டிருப்பதனால் கடல் வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு பெரும் உந்து சக்தியாக திகழ்ந்தது என்று கூறலாம். இஸ்லாத்திற்கு முந்திய ஜாஹிலியாக் காலக் கவிதைகளில் அராபிய உலகின் வியாபார நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்புகளை நாம் காணலாம். அராபிய உலகிற்கும், சீன தேசத்திற்கும் இடையிலான வியாபார நடவடிக்கைகளும் தொடர்பும் நபி (ஸல்) அவர்களது பிறப்பிற்கு முன்பிருந்து இடம்பெற்று வந்துள்ளன. சீனாவுக்கான கடற்பிரயாண வழியில் இலங்கை அமைந்திருப்பது மட்டுமன்றி கிழக்குலகிற்கும், மேற்குலகிற்கும் இடையிலான கடல் வழி மையமாக இலங்கை அமைந்திருப்பதும் ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். இதன் காரணமாகவே அராபிகள் ஐரோப்பிய உலகிற்கும், ஆசியாக் கண்டத்திற்கும் வியாபார நடவடிக்கைகளை இலங்கையினூடாக மேற்கொண்டார்கள். இந்தியா, இலங்கை துறைமுகங்களிலிருந்து புறப்பட்ட அவர்களது கப்பல் மேற்கு யமனை (West Yemen) சென்றடைந்தது. அங்கிருந்து அராபிகள் பாலைவனப் பிரயாணத்தின் மூலமாக ஹிஜாஸ் வழியாக வட, தென் பிரதேசங்களுக்கும் எகிப்துக்கும் சென்றார்கள்.⁽³⁾

6ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட இஸ்லாத்தின் புத்தெழுச்சியின் பின் கலிபாக்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யம் விரிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து அராபியர்களின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் புதுத்தெம்பு பெற்றன. முஸ்லிம்களின் வியாபார நடவடிக்கைகள் இந்து சமுத்திரத்தினூடாக இலங்கையிலும் அதிகரித்தது. இலங்கையின் நீண்ட காலம் தரிக்கவும் இந்நாட்டு மக்களுடன் திருமண உறவுகளை கட்டி எழுப்பவும் வேண்டி ஏற்பட்டது. ஆறு மாதங்கள் தொடர்ந்து வீசும் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றும் (Monsoon) இவ்வாறு மாதமும் இலங்கை அல்லது இந்தியாவில் தருத்திருக்க வேண்டிய கட்டாய நிலையை ஏற்படுத்தியது.

அராபிய வர்த்தகர்கள் இந்து சமுத்திரப் பிரதேசங்களில் தமது வியாபார நடவடிக்கைகளுக்காக நாட்டு மனைவியரை அழைத்துச் செல்வதில்லை. பல பருவ காலங்களில் இவ்வாறு தமது மனைவியரைப் பிரிந்த நிலையில் பல ஆண்டுகள் தனித்து நிற்க வேண்டி ஏற்பட்டதால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள், துயரங்கள் பற்றிய அறடி மொழியில் அமைந்த அவர்களின் கடிதங்கள் இப்போதும் “கெனிஸா கடிதங்கள்” என்ற பெயரில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.⁽⁴⁾

இலங்கையின் சிங்கள மன்னனுக்கும், ஈராக் நாட்டின் கவர்ணரான ஹஜ்ஜாஜ் இப்னு யூசுப் (றஹ்) அவர்களுக்கும் இடம்பெற்ற ஒரு சம்பவம் பற்றிய பிரபல வரலாற்று ஆய்வாளர் அல்-பாலதூரி (Al-Balathuri) தனது புதாகுல் புல்தான் (فتوح البلدان) என்ற நூலில் குறிப்பிடும் விடயங்களை நவீன ஆய்வாளரும், அறிஞருமான சுலைமான் நதவி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். “இலங்கையில் அரபிகளின் மனைவியராக வாழ்ந்து, தனது கணவன்மார்கள் இறந்த பின் விதவைகளான இலங்கைப் பெண்களையும், அவர்களின் குடும்பத்தினரையும் இலங்கை மன்னன் ஈராக் கவர்ணர் ஹஜ்ஜாஜ் இப்னு யூசுப் அவர்களிடம் அனுப்பி வைத்தான். அவர்களின் கப்பல்

தேபால் (Daybal) என்ற இடத்தில் கடற் கொள்ளைக் காரர்களினால், தாக்கப்பட்டு அப்பெண்களும் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டனர். இதைக் கேள்வியுற்ற கவர்ணர் ஹஜ்ஜாஜ் இந்தியாவின் அப்போதைய அரசனான ராஜ் தாஹிர் (Raj dahir) என்பவனுக்கு அப்பெண்களையும், கைப்பற்றப்பட்ட பொருட்களையும் உடன் விடுவிக்குமாறு தூதனுப்பினார். அவ்வரசன் அவ்வெண்டு கோளை அலட்சியப்படுத்தியதால், இவ்விருவருக்குமிடையில் பிணக்கு ஏற்பட்டு, ஈற்றில் ஹஜ்ஜாஜ் படையெடுப்பு நடாத்தி கி.பி.715இல் சிந்து பிரதேசத்தை கைப்பற்றவும் அது வழிவகுத்தது.⁽⁵⁾

ஆதம் மலையும் முஸ்லிம்களும்

உலகளாவிய ரீதியில் இலங்கையின் புகழ் இன்றுவரை நிலைத்திருப்பதற்கு மனித இனத்தின் முதற் தந்தையும், முஸ்லிம்களின் நம்பிக்கைக்குரிய முதல் இறை தூதருமான நபி ஆதம் (அலை) அவர்களின் காலடிப்பட்டதாக நம்பப்படும் ஆதம் மலை இலங்கையில் காணப்படுவதும் மிக முக்கிய காரணமாகும். கி.பி. 9ம்,10ம் நூற்றாண்டின் காலப்பிரிவுகளில் அரபுலகின் சரித்திர, பிரயாண குறிப்புகளிலும், ஆவணங்களிலும் ஆதம் மலை பற்றிய குறிப்புகள் முக்கியமாக காணப்படுகின்றன. அறபு நாட்டில் இருந்து பல முஸ்லிம்கள் ஆதம் மலையை தரிசிக்கும் நோக்குடன் வந்து சென்றுள்ளதை இது எமக்கு நிரூபிக்கின்றது. பிரபல அரபுலக வரலாற்று ஆய்வாளர் சுலைமான் தாஜிர் (Sulaiman Tajir) கி.பி. 850 யில் ஆதம் மலையைத் தரிசித்தது பற்றிய குறிப்புகள் அவரின் சில்சிலத்துத் தவாரிஹ் (سلسلة التواريخ) என்ற நூலில் காணப்படுகின்றன. அவரைத் தொடர்ந்து கி.பி 900 ம் ஆண்டில் மற்றுமொரு வரலாற்றாய்வாளர் அபூஸயீத் அஸ்ஸிபாரி என்பவரும் 930ல் மஸூதி என்பவரும் இம் மலையைத் தரிசித்த குறிப்புகள் இன்னும் காணப்படுகின்றன. இது மட்டுமன்றி ஆதம் மலையை நேரில் தரிசிக்காத பல முஸ்லிம் அறிஞர்களின் குறிப்புகளிலும் கூட ஆதம் மலை பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவர்களில் அல் - இஸ்தக்ரி (Al-Isthakri)(கி.பி 950) இப்பினு ஹவ்கால் 977 அல் மக்திஸி (கி.பி 985) என்போர் மிக முக்கியமானவர்கள்.⁽⁶⁾

இந்நூற்றாண்டுகளில் அறபு மொழி உலகளாவிய மொழியாகவும் சர்வதேச வர்த்தக மொழியாகவும் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. அரபு மொழியும் வெளிநாட்டு விஞ்ஞானமும்(Arabic and Foreign Seiences) என்று கூறுமளவுக்கு இம்மொழி உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. இலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் தமது சமய கடமைகளை நிறைவேற்ற அறபு மொழி கற்பது கட்டாய மொழியாக மாறிக் கொண்டிருந்த போதுதான் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க அரபு மொழியையும், இஸ்லாமிய வழியையும் கற்பிப்பதற்காக பக்தாத்தில் ஆட்சி செய்த அப்பாசியக் கலீபா கி.பி (940 ஹி - 300ல்) “காலித் பின் அபூபக்காயா “ என்ற சமய போதகரை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்ததாகவும், இலங்கையில் இவர் தமது பணியை செவ்வனே நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருந்த போதுதான் கி.பி 929ல் (ஹி 317ல்) இவ்வுலகை விட்டு பிரிந்தார்கள்(இன்னா.....) என்று அறிகிறோம். இவர்களின் சிறப்பையும், திறமையையும் பக்தாத் கலீபா அனுப்பிய பட்டயக் குறிப்பொன்று இவர்களின் அடக்கஸ்தலத்தில் நாட்பட்டிருந்தது. இப்பதிவேடு இன்றும் லண்டன் தொல்பொருட் காட்சிசாலையில் காணப்படுகின்றது.⁽⁷⁾

உறுதி செய்யப்படாத தொல்லியல் ஆய்வுகள்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் தொன்மையை உறுதி செய்யும் வகையில் காணப்படும் சில தொல்லியல் ஆய்வுகளை சிங்கள, தமிழ் ஆய்வாளர்களின் நூலில் இருந்து இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த ஆய்வாளர்கள் யாரும் “இவை முஸ்லிம்களின் தொன்மையை உறுதிப்படுத்துவதாக” குறிப்பிடவில்லை.

1. “வட பகுதி மாந்தைத் துறைமுகத்தில் 1887 யில் தான் பி.ஜே. போக் (BOAK) என்பவரால் அகழ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவர் தாம் எழுதிய கட்டுரையில், அகழ்வாய்வின் போது காணப்பட்ட பெரிய கட்டிடங்கள், பழைய தெருக்கள், கிணறுகள், உடைந்த சிற்பங்களின் பாகங்கள், உடைந்த கூரை, ஓடுகள், மட்பாண்டங்கள் என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தூர கிழக்கு பிரதேசத்திற்கு மட்பாண்டங்களோடு மத்திய கிழக்கு பகுதிக்குரிய கண்ணாடிகள், மணி வகைகள், கண்ணாடி வகைகள், சங்கு வகைகள், வெண்கல இரும்பு பொருட்கள் ஆகியனவும் இவ்வகழ்வின் போது கிடைத்தன.”⁽⁸⁾
2. “1967 ல் “விமலாபேக்லே” இவ்விடத்தில் மேலாய்வை மேற்கொண்ட போது இப்பகுதியின் பழைமையை இனங்கண்டு கொண்டுள்ளதோடு, அரிக்கமேட்டிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட ரவு ரெட்லைட் மட்பாண்டங்கள், உரோம நாட்டு மட்பாண்டங்கள், சீன, ஈரானிய மட்பாண்டங்கள் ஆகியனவற்றையும் கண்டு பிடித்தார்”⁽⁹⁾
3. “இதனைத் தொடர்ந்து வரும் படையிற் காணப்படும் மத்திய கிழக்கு, தூர கிழக்கு பகுதிகளின் கிடைத்த மட்பாண்டங்கள், இதன் காலத்தை கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 11ம் நூற்றாண்டு வரை ஆக்கிவிடுகின்றன. இக்காலம் வரை ஒரு செல்வாக்குள்ள துறைமுகமாக விளங்கிய மாந்தை கி.பி 11, 12ம் நூற்றாண்டு அளவில் தனது முக்கியத்துவத்தினை இழந்தது என்பதும் இவரது கருத்தாகும்.”⁽¹⁰⁾

இங்கு மாந்தைத் துறைமுகம் நூற்றாண்டுகளில் தனது முக்கியத்துவத்தை இழந்தமை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான வரலாற்று காரணம் கி.பி 1258 இல் பக்தாத் நகர் உதுமானியர்களிடம் வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து அறபிய முஸ்லிம்களின் தூர கிழக்கு கடல் வழிப் பயணம் தடைப்பட்டமையாகும்.

4. இக்காலத்தில் உரோம நாட்டுடன் மட்டுமன்றி மத்திய கிழக்கு பிராந்தியம், தூரகிழக்கு பிராந்தியம் ஆகியவற்றுடனும் மாந்தைத் துறைமுகம் கொண்டிருந்த வாணிபத்தொடர்பினை எடுத்துக் காட்டும் எச்சங்களாக மேற்கூறிய பிராந்தியங்களில் வழக்கிலிருந்த மட்பாண்ட வகைகளும் சண்முகநாதனின் (1950) ஆய்வின் போது வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.⁽¹¹⁾
5. “வவுனியா மாவட்டத்தில் பெரிய குளம் பகுதியில் காணப்பட்ட 35 கல்வெட்டுகளில், 4 கல்வெட்டுகளில் இப்பகுதியில் காணப்பட்ட சிற்றரசு பற்றிய சான்றுகளைத் தருகின்றன. இவற்றின் வரி வடிவத்தினை ஆராய்ந்தோர் இவை ஈழத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற வரி வடிவத்தின் தொடக்க காலம் ஆகிய கி.மு 3ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியை சேர்ந்தவை என இனங்கண்டு கொள்வதாம். ஏறக்குறைய தேவநம்பிய தீஸனது ஆட்சிக் காலத்துக்குரியதென கொள்ளலாம். இந்த 4 கல்வெட்டுக்களிலும் ரஜ உதி பற்றியும், அவன் மனைவி அபிஅனூரதி பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன.⁽¹²⁾

ஏஸ். பரண விதாரண தனது நூலில் குறிப்பிடும் இச்சம்பவாத்தில், அபி அனூரதி என்ற கல்வெட்டில் அபி என்ற அறபு சொல்லின் திரிபு இடம் பெற்றதை அவதானிக்கலாம். இது தந்தையைக் குறிக்கும் அபு என்ற அறபுச் சொல்லின் திரிபாகும்.

6. “மொனராகலை மாவட்டத்திலுள்ள கொல்லுதேனியா” என்ற இடத்திலுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று “சோன” என்ற பெண் பெளத்த சங்கத்திற்கு அளித்த குகைத்தானத்தினை கூறுகின்றது.⁽¹³⁾

கலாநிதி சிற்றம்பலம் அவர்களின் குறிப்புரையில் காணப்படும் ‘சோன’ என்ற பெண் என்பது முஸ்லிம் பெண் ஒருவரையே குறிப்பதாக கருத முடியும். எனினும் இது பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

7. யாழ்ப்பாண நாவாந்துறையில் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்ட 2 சடலங்கள் கிட்டத்திட்ட 5 அடி நீளமானவை. மேற்குக் கிழக்குத் திசையை நோக்கியே புதைக்கப்பட்டிருந்தது. அரைக்கு மேலுள்ள பகுதி இரு கைகளையும் அரையை நோக்கி மடித்தவாறு இச்சடலம் புதைக்கப்பட்டதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த இச்சடலங்கள் 1987ல் இந்திய இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக அழிந்துவிட்டன.⁽¹⁴⁾
8. மாந்தையிலும் இதே போன்ற ஒரு சடலம் 1950ல் சண்முகநாதனால் (சடலம் 1950ல் சண்முகநாதனால்) மேற்குக் கிழக்குத் திசையை நோக்கி புதைக்கப்பட்டு இருந்தது. இவை அரையிற் கைகள் மடித்துக் காணப்பட்டன.⁽¹⁵⁾

மேற்கண்ட இரண்டு அகழாய்வுத் தகவல்களிலும், சடலங்கள் மேற்குக் கிழக்கு நோக்கி அரையில் கையை மடித்தவாறு புதைக்கப்பட்டிருந்ததாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. அராபியர்களும் முஸ்லிம்களுமே இவ்வாறு மேற்கு – கிப்லாவை – நோக்கியும் அரையிற் கையை மடிக்காதவாறும் சடலங்களை அடக்கம் செய்வது வழக்கத்தில் உள்ளது என்பது முக்கியமான விடயமாகும்.

இவ்வாறான நூற்றுக்கணக்கான தொல்லியச் சான்றுகள் அரபிகளினதும் முஸ்லிம்களினதும் தொன்மையை நிரூபிக்கக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளதை நாம் குறிப்பிடலாம்.

எனவே சர்வதேச அரங்கில் இலங்கையில் புகழ் நிலைத்திருப்பதற்கும் அப்புகழ் முஸ்லிம்கள் தமது ஆரம்பகாலம் முதலே (கி.பி 7ம் நூற்றாண்டில் இருந்தே) இந்நாட்டோடு மிகத் தொடர்புடையவர்களாகவும், இந்நாட்டில் தமது நிரந்தரக் குடியிருப்புக்களை அமைத்துக் கொள்வதற்கும் பின்வரும் தன்மைகளே காரணம் எனலாம்.

1. கிழக்கு மேற்கு நாடுகளுக்கு மத்தியில் மிக முக்கிய கடற் பிராந்தியத்தில் - இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் இலங்கை அமைந்துள்ள மையத்தன்மை.
2. இலங்கையில் இயற்கையாகவே காணப்பட்ட மாணிக்கற்கற்களும், முத்துக்களும், யானைத்தந்தங்களும், வாசனைத்திரவியங்களும்
3. மனித இனத்தின் தந்தை நபி ஆதம் (அலை) அவர்களின் புனித ஸ்தலமான ‘ஆதம் மலை’ இலங்கையில் காணப்படுகின்றமை.

இவ்வாறான காரணங்களினால் கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பத்திலிருந்தே தொடர்ந்து அரபுலக முஸ்லிம்களுக்கும், இலங்கைக்கும் இடையிலான தொடர்பு கி.பி. 1253ல் அரபுலகம் உதுமானியர்களிடம் (Ottomon Empire) வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து (பக்தாத் விழ்ச்சி) குன்றத் தொடங்கியது. பக்தாத்தில் ஏற்பட்ட அப்பாசிரியர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு அரபிய முஸ்லிம்கள் தமது வெளியுலகத் தொடர்புகளையும், வர்த்தக நடவடிக்கைகளையும் முற்றாகக் கைவிட வேண்டியதாயிற்று.

அம்பாறை மாவட்டம் - ஓர் அறிமுகம்

சிறிலங்கா தீவின் கிழக்கு மாகாணத்தில் 4414.90 சதுர கிலோ மீற்றர் (sq.K.M) விஸ்தீரணத்தைக் கொண்டதாக அம்பாறை மாவட்டம் அமைந்துள்ளது. (27) இம்மாவட்டம் உலக வரைபடத்தில் 81.50 வட அகலாங்குக்குக்கிடையிலும் கிழக்கு நெட்டாங்கு 6.25 – 7.40க்கிடையிலும் அமைந்துள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்திலே திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வடபகுதி தமிழர்களை பொரும்பான்மையினராகவும் அதற்கடுத்து பெரும்பான்மையினராக முஸ்லிம்களையும் கொண்டதாகக் காணப்பட்டது. அதேநேரம் இம்மாவட்டத்தின் தென்பகுதி இதற்கு மாற்றமாக அதிகளவு

முஸ்லிம்களையும் குறைந்தளவு தமிழர்களையும் கொண்டு காணப்பட்டது. மட்டக்களப்பு மாவட்ட வடமுனை வெருகல் ஆற்றை எல்லைகளையும், அதன் தென்பகுதி மிக நீண்ட ஒரு பிரதேசமாகவும் காணப்பட்டது. பட்டிப்பாலை ஆறு இதன் மேற்குப்பகுதித்திரை எல்லைப்படுத்துகின்றது. சுருங்கக்கூறின் இம்மாவட்டம் கடல் வளம், வயல் வளம் ஒரு செழிப்புமிக்க மாவட்டம் என்றே கூறவேண்டும்.

1941ஆம் ஆண்டு டி.எஸ். சேனநாயக்காவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்லோயாக் குடியேற்றத்திட்டக் கிராமங்கள் உருவாகின. இதன் காரணமாக இலங்கையின் தென்பகுதியிலிருந்து சிங்கள மக்கள் கொண்டு வரப்பட்டு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட குடியேற்றத்திட்டங்களில் குடியேற்றப்பட்டனர். இவை தவிரந்த மிகுதித் திட்டங்களே தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கு பகிரந்தளிக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் மூலமே தற்போதைய அம்பாரை மாவட்டம், மட்டக்களப்பு மாவட்டம் தென்பகுதியிலிருந்து 1960 ஆண்டு காலப்பகுதியில் உதயமானது. வடகிழக்கு மாகாணத்திலேயே அதிகளவு நிலப்பரப்பினைக் கொண்ட மாவட்டமாகவும் திகழ்கின்றது.

அம்பாரை மாவட்டம் முழுமையாக விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உலர் வலய- பசுமை - நிலப் பிரதேசமாகும். இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள இம்மாவட்டம் ஹம்மாந்தோட்டை, மொனறாகலை, பதுளை, மாத்தளை, பொலன்னறுவை, மட்டக்களப்பு என்ற ஆறு நிர்வாக மாவட்டங்களையும் சூழவுள்ள ஒரு மாவட்டமாகும். இம்மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதி நீர் நிலைகளை உள்ளடக்கியதாகும்.

நிர்வாக ரீதியாக அம்பாரை மாவட்டத்திற்கு மிக நீண்ட கால வரலாறு எதுவும் கிடையாது. ஏனெனில் 1960ஆம் ஆண்டிலும் 1976ஆம் ஆண்டிலுமாக இரு சட்டக் கோவைகள் மூலம் அம்பாரை மாவட்டம் சுயாதீன நிர்வாக மாவட்டமாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

சனத்தொகை

1981ம் ஆண்டைய சனத்தொகை மதிப்பீட்டின்படி இம்மாவட்டத்தில் மொத்தம் 388, 785 பேர் வாழ்ந்ததாக கணக்கிடப்பட்டாலும், 1994ம் ஆண்டின் மதிப்பீட்டின்படி இம்மாவட்டத்தில் மொத்தம் 512,000 பேர் வாழ்வதாகவும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. வடகிழக்கு முழு மாகாணத்திலும் வாழும் மொத்தம் 2,645,000 பேரில் அம்பாரை மாவட்டத்தில் 19.3 வீதத்தினர் வாழ்கின்றனர்.

அம்பாரை மாவட்டத்தில் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சனத்தொகை கணக்கெடுப்பு பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

1985ல்	432,000 பேர்
1986ல்	444,000 பேர்
1987ல்	452,000 பேர்
1988ல்	461,000 பேர்
1989ல்	470,000 பேர்
1990ல்	474,000 பேர்
1991ல்	482,000 பேர்
1992ல்	492,000 பேர்
1993ல்	501,000 பேர்
1994ல்	512,000 பேர்

அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு

அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறு கி.பி. 1960 ஆண்டுக்குப் பின்னுள்ள வரலாறாகும். ஏனெனில் இன்றைய அம்பாரை மாவட்டம் 1960ம் ஆண்டிலிருந்தே தனி மாவட்டமாக நிர்வாக ரீதியாக இயங்கத் தொடங்கியது. இன்றைய அம்பாரை மாவட்டம் 1960ம் ஆண்டுக்கு முன் முழுமையாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலேயே உள்ளடங்கி இருந்தது.

வரலாற்றின் - சில கால கட்டங்கள்

அம்பாரை மாவட்ட வரலாறு பின்வரும் வரலாற்று காலகட்டங்களை உள்ளடக்கியதாகும்.

1. அராபிய முஸ்லிம்களின் ஆரம்பக் குடியேற்றம்
2. சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலம்
3. அந்நியர் ஆட்சிக் காலம்
4. 20ம் நூற்றாண்டு

அராபிய முஸ்லிம்களின் ஆரம்பக் குடியேற்றம்

கீழத்தேச நாடுகளுக்கும், மேற்குலகிற்குமிடையில் பாரசீக வளைகுடாவினுடாக இந்து சமுத்திரத்தை மையமாக வைத்து நடைபெற்ற வணிகத்துள், இஸ்லாத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்த ஆரம்பத்தில் பாரசீகரும், அவர்களைத் தொடர்ந்து அராபியரும் முக்கிய இடத்தை வகித்தனர். பாரசீக வளைகுடாவிற்கும், சீனாவிற்குமிடையில் அமைந்திருந்த இந்த வணிகப் பாதையில் துறைமுகங்கள் வணிக மத்தியத் தலங்களாக விளங்கின. இந்த வணிக மத்திய நிலையங்களின் அமைப்பு, முக்கியத்துவம் என்பவற்றை இந்து சமுத்திரத்தின் காற்று வீசும் முறையே (Wind System) நிர்ணயித்தது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

உதாரணமாக பாரசீக வளைகுடாவிலிருந்து சுமாத்திராவுக்கு ஒரு காற்றைப் பயன்படுத்திப் பிரயாணத்தை மேற்கொள்வது சாத்தியமற்றதாக காணப்பட்டது. எனவே, இக்கப்பல்கள் தென் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரப்பகுதிகளிலுள்ள துறைமுகங்களிலோ அல்லது இலங்கைக் கரையிலுள்ள துறைமுகங்களிலோ தரித்துச் செல்லவேண்டிய அவசிய நிலை காணப்பட்டது.

இத்துறைமுகப்பிரதேசங்களில் வணிகப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தமை பாதுகாப்பான துறைமுகங்களாக அவை காணப்பட்டமை கப்பல்களை பழுதுபார்ப்பதற்கான வசதிகள் ஆகியன இத்துறைமுகங்களை தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன. பாரசீகர், அராபியர், சீனர் ஆகியோர் பங்குபற்றிய இந்து சமுத்திர வணிகத்தில் இலங்கையின் வடகிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு கரையோரங்களில் காணப்பட்ட துறைமுகங்கள் மிக முக்கிய இடத்தை வகித்தன. திருகோணமலை, மன்னார், புத்தளம், கற்பிட்டி, கொழும்பு, பேருவளை, காலி, வெலிகாமம், மாத்தறை போன்ற நகரங்கள் கால வளர்ச்சியில் கணிசமான முஸ்லிம் குடியேற்ற நகரங்களாக வளர்ச்சியடைந்தன. வரலாற்றுத் தகவல்களின் படியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களின் தரவுகளின் படியும் இஸ்லாத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்பிருந்தே இலங்கைக்கு வியாபார நோக்கமாகவும், ஆதம் மலையை தரிசிப்பதற்காகவும் வந்த அராபியர் கிழக்கு மாகாணத்திற்கும் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்கும் வந்து சென்றது மட்டுமன்றி, சில அராபியர்கள் இங்கேயே தரித்து தமது நிரந்தர உறையிடமாக இப்பிரதேசத்தை மாற்றியிருந்ததையும் வரலாறு நிரூபிக்கின்றது. ஏனெனில் அரபிகளின் கடல் வழிப்பயணம் செங்கடலிலிருந்து ஆரம்பித்து வங்காளவிரிகுடாவின்னூடாக இந்தியா, இலங்கை நாடுகளை சுற்றி சீனாவிற்கு செல்கின்ற வர்த்தகப் பயணமாக வரலாற்றுக் காலம் தொட்டு அமைந்திருந்தது. அரபிகளின் வர்த்தக சந்தையாக சீனா தேசம் பண்டைய காலத்திலிருந்தே திகழ்ந்து வந்தது. இதையே இன்றைய தொல்பொருளியல் திணைக்களம் பட்டுப்பாதை (Silk Road) என்ற தலைப்பில் இவ்வழிப்பயணப்பற்றிய ஆய்வொன்றை அண்மையில் நடாத்தியதை நாம் அறியலாம். அரபிகள் இந்திய நாட்டையும் சீன தேசத்தையும் எவ்வளவு தூரம் அறிந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதற்கு கி.பி 851ல் எடுக்கப்பட்ட அஹ்பாருஸ் ஸின்னி வல்லறிந்து இந்திய நாட்டினதும் சீனாவினதும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் என்ற பெயரில் சுலைமான் என்ற அராபிய வர்த்தகரால் எழுதப்பட்ட நூல் ஒன்றே தகுந்த ஆதாரமாக இன்றும் விளங்குகின்றது.⁽¹⁶⁾

இவ்வாறு சீனா நோக்கிச் செல்லும் கப்பல்கள் ஆறு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக வீசும் பெயர்ச்சிக் காற்றின் காரணமாக இந்தியா, இலங்கையில் காணப்பட்ட கப்பல்களை நங்கூரமிடக்கூடிய – துறைமுகங்களில் தரித்து ஆறு மாதங்கள் தொடர்ந்து அங்கிருப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். இவ்வகையிலேயே தென்னிந்தியாவில் அரபிகளால் பெயர் சூட்டப்பட்ட மஹ்பர் எனும் துறைமுகமும் கொமண்டல் (Coromondal) துறைமுகமும், கள்ளிக் கோட்டை பகுதி என்பன பிரசித்தி பெற்ற அராபியர்களின் தரிப்பிடங்களாக பண்டைக்காலம் தொட்டு விளங்கி வந்தன.⁽¹⁷⁾

அரபிகள் மட்டுமன்றி இஸ்லாத்தை அதன் தோற்ற ஆரம்ப காலங்களிலேயே ஏற்றுக் கொண்ட பாரசீகர்களும் கூட முஸ்லிம்களாக வங்காள விரிகுடாவின்னூடாக இத்துறைமுகங்களுக்கும், இப்பிரதேசங்களுக்கும் வந்து சென்றது மட்டுமன்றி அவர்களில் சிலர் தமது நிரந்தர வதிவிடங்களாக மாற்றி இருந்தமையும் நாம் அறியலாம்.⁽¹⁸⁾ அதனைத் தொடர்ந்து இந்தோனீசியா, கிழக்கு ஆபிரிக்கா, இந்தியாவும் இஸ்லாமிய குடையின் கீழ் ஒன்று சேர்ந்தன. இதில் முக்கியமாக குறிப்பிடக்கூடிய விடயம் யாதெனில் இந்து மகா சமுத்திரத்தில் முஸ்லிம்களாக காலடிவைத்த இவர்களில் எவரும் இப்பிரதேசத்திற்கு புதியவர்களாவல்ல. என்பதே எவ்வாறாகிலும் இஸ்லாத்தின் தோற்றத்தின் பின்னர் இவர்கள் இஸ்லாமியர் என்ற புதிய தனித்துவ அடையாளத்தை பெற்றுக்கொண்டனர்.

இந்த வரலாற்றுச் சம்பவங்களும் தகவல்களும் கி.பி. 7,8ம் நூற்றாண்டிலிருந்து இந்த 20ஆம் நூற்றாண்டு வரை எழுதப்பட்டு சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சகல வரலாற்று ஆவணங்களிலும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் தரிசித்த இந்த கரையோரப் பிரதேச நகரங்களிக் பட்டியலில் இன்றைய அம்பாறை மாவட்ட கரையோரப் பிரதேசங்களோ, மட்டக்களப்பு மாவட்ட கரையோரப் பிரதேசங்களோ பரந்தளவில் காணப்படவில்லை என்பது உண்மையே. எனினும் பண்டைய வரலாற்றுத் தகவல்களில் அவ்வூர்களினதும் பிரதேசங்களினதும் பெயர்கள் திரிபடைந்து வேறு சொற்தொடர்களில் காணப்படுவதால், இது பற்றிய இறுதி முடிவுக்கு எம்மால் வரமுடியாதுள்ளது. இவ்வகையில் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணமும் குறிப்பாக இன்றைய அம்பாறை மாவட்டமும், சிங்கள மன்னர்களின் காலத்தில் காணப்பட்ட பல்வேறு நிருவாக பிரிவுகளில் உறுகுணைப் பிரதேசத்திற்குட்பட்டதாக விளங்கியதாக சிங்கள, தமிழ் வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இலங்கையின் கிழக்கு கரை, வடமேற்கு கரை போன்று இக்காலத்தில் முக்கியம் பெற்று காணப்படாவிட்டாலும் கூட, இங்கு கிடைத்த அச்சக் குத்திய நாணயங்கள், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் குச்சுவெளியில் கிடைத்த கருப்பு, சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்கள், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கதிரவெளியில் கிடைத்துள்ள பெரும் தற்கால கலாச்சாரத்துக்குரிய கல்மேசை, கல்லறை, போன்ற ஈமச்சின்னங்கள் ஆகியன இப்பகுதியில் வரலாற்றுக் கால மனிதனின் நடமாட்டம் காணப்பட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.⁽¹⁹⁾

இலங்கையின் சகல கரையோரப் பிரதேசங்களிலும் (COASTAL AREA) ஆரம்பகால அராபிய முஸ்லிம்களும், பாரசீகர்களும் தரித்து வாழ்ந்து சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை எந்த ஆய்வாளரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதை நிரூபிப்பதுபோல் பின்வரும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அறுகம்பையில் அமைந்திருந்த லிட்டஸ் மக்னம் (LITTUS Magnum) எனும் மிகப் பெரிய துறைமுகம் பற்றிய குறிப்பு தொலமி (PTOLEMY) இன் குறிப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பிரதேசத்தின் அக்கரைப்பற்று எனும் ஊரிலுள்ள தீகவாபியின் புனிதப் பிரதேசத்தின் தெற்கிலே உள்ள நிலாலா போர்டஸ் (RIZALA PORTUS) என்ற அரிசி துறைமுகத்தைப் பற்றிய குறிப்புகளும் இதில் காணப்படுகின்றன.⁽²⁰⁾

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

போத்துக்கோயர் இலங்கையை அடைந்த போது மன்னார், அரிப்பு, கற்பிட்டி, புத்தளம், சிலாபம், கைமல், நீர் கொழும்பு, முகத்துவாரம், பேருவல், கொழும்பு, பாணந்துறை, களுத்துறை, மாக்கம், ஆஸிக்கோ, மாதம்பை, ஹைகோ, கித்துள்துறை, காலி, பெலிகோ, மாத்தறை, பாணமை, திருக்கோவில், அறுகம்பை, கற்குடா, மட்டக்களப்பு, ஆப்புளேத்து, கொட்டியாராம், திருகோணமலை, பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய 31 கடந்துறைகள் நன்னிலையில் இருந்தன என அவர்கள் எழுதி வைத்த துறைமுகக் குறிப்புக்களால் அறிகிறோம். அவற்றுள் பாணமை, அறுகம்பை, திருக்கோவில், மட்டக்களப்பு, கற்குடா, எனும் துறைமுகங்கள் கிழக்கிலங்கையைச் சார்ந்தனவாய் உள்ளன. இலங்கையைப் பற்றி போத்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் கூறும் குறிப்புக்களால் இத்துறைமுகங்கள் அக்காலத்தில் மிகவும் பேர்போனவையாய் இருந்திருந்தல் வேண்டுமென நாம் அறியலாம்.⁽²¹⁾

இக்கருத்தை மட்டக்களப்பு தமிழகம் எனும் நூலில் வித்துவான் வீ.சி. கந்தையா அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். அந்நூலில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்களின் இருப்பு பற்றிய தெளிவான குறிப்புக்கள் காணப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் மேற்கண்ட குறிப்புரை எமக்கு கீழ் வரும் சந்தேகத்தை தோற்றுவித்து விடைகாணத் தூண்டுகின்றது.

போத்துக்கேயர் இலங்கைக்கு காலடி வைத்த காலகட்டத்தில் பாணமை, அறுகம்பை, திருக்கோவில், மட்டக்களப்பு, கற்குடா, போன்ற மட்டக்களப்பு துறைமுகங்கள் விருத்தி அடைந்த நிலையிலும் புகழ்பெற்றவையாகவும் விளங்கியது. உண்மையெனில், இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் யாது? என்பதே அக்கேள்வியாகும்.

வரலாற்று ரீதியாக போத்துக்கேயர் இந்நாட்டில் காலடி பதித்த கி.பி. 1505ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தவர்களும், நிரந்தர விதிவிடங்களை அமைத்தவர்களும் ரோகிய முஸ்லிம்களே என்பது நாம் கண்ட உண்மை மட்டுமன்றி சர்வதேச ஆய்வாளர்களின் ஏகோபித்த முடிவாகும் அவ்வாறெனில் அதே அராபிய முஸ்லிம்களே கிழக்குக்கும் குறிப்பாக அன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கும் இன்றைய அம்பாறை மாவட்டத்திற்கும் விஜயம் செய்தது மட்டுமன்றி, தமது நிரந்தர இருப்பிடங்களை அமைத்து வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதுடன், கரையோரப் பிரதேச முறைமுகங்களின் அபிவிருத்திக்கும் காரணகர்த்தாக்களாக விளங்கியுள்ளார்கள்.

எனவே இலங்கையின் ஏனைய கரையோரப் பிரதேசங்களுக்கும், துறைமுகங்களுக்கும் பண்டைய அராபியரும், அதன் பின் முஸ்லிம்களும் வருகைதந்து வாழ்ந்து வரலாறு படைத்தது போலவே மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்ட கரையோரப் பிரதேசங்களுக்கும் துறைமுகங்களுக்கும் கூட வருகைதந்து, வாணிபம் செய்து, வாழ்க்கை நடாத்தியுள்ளார்கள் என்பது சந்தேகமின்றி தெளிவாகின்றது. மேற்கண்ட துறைமுகங்களில் பாணமை, திருக்கோவில், அறுகம்பை என்று குறிப்பிடுபவை இன்றைய அம்பாறை மாவட்டத்திலேயே அமைந்துள்ளது.

இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் இந்நூலாசிரியரின் மற்றொரு கருத்து காணப்படுகின்றது. இப்படிப் பல வேறான பண்புகள் கொண்ட தமிழ்ச் சாதியாருடன் இந்நாட்டில் பழமையான சோனகச் சாதியினரும் ஐக்கியமாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் அரேபியாவிலிருந்து வந்து கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டிற் குடியேறிய வியாபாரிகளின் சந்ததியாவார். தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இம்மக்கள் கரைவாசுப்பற்று, நிந்தவூர், சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று, ஏறாவூர் முதலிய இடங்களில் செறிந்து வாழுகின்றார்கள்.⁽²²⁾

மேற்படி கருத்துக்களிலிருந்து கி.பி. 7.8ம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேச குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டம், அம்பாறை மாவட்டத்திலும் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வந்து வருகின்றமை தெளிவாகின்றது. கிளாடியஸ் தொலமி (CLADIUS PTOLEMY) கி.பி. 150ம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து இங்குள்ள முக்கிய துறைமுகங்களையும், நகர்களையும் பல்வேறு இடங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் குழுக்களையும் தனது இலங்கைப் படத்தில் வரைந்து வைத்துள்ளார். அப்படத்தில் அவர் அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள குமன (KUMANA), கோமாரி (KOMARI), நாகதீப (NAGDIPA), பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் குழுக்களை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

- i. குமண (போகன சிவிடஸ், BOCHANA CIVITAS). இது போஜாகாஸ் (BOJAKAS) இனத்தின் நகரமாகும்.
- ii. கோமாரி (புரோகுரி சிவிடஸ் PROCURI CIVITAS) இது அரசாங்க அதிகாரியினதும் உள்நாட்டு ஆளுநரின் நகரமாகும்.
- iii. நாகதீப (NAGADIB CICAS) நாகதீப சிவிடஸ் இது அக்காலத்தில் நாகாஸ் இனங்களின் அல்லது உறுகுணை மக்களின் நகரமாகும்.⁽²³⁾

தொலமி இலங்கைப் படத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் குறிப்பிடும் மூன்று இடங்களிலும், அரபிகள் பற்றிய குறிப்புகளை தராவிட்டாலும் அவர் இந்நாட்டில் வாழ்ந்ததாக குறிப்பிடும் 12 இனங்களிலும் சோனி (SOANI) என்ற இனத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தவர் கொஸ்மஸ் இன்டிகோ பிளியஸ்டீஸ் (COSMOS INDICOPLEOSTES) இவர் இலங்கையில் தரித்துச் சென்ற, பின்னர் வெளியிட்ட சில குறிப்புக்களை முதலியார் இராச நாயகம் என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். பேரிப்புளுஸ் என்ற நூலின் ஆசிரியர் முன்னர் இக்காலத்து இந்திய வாணிபம் பற்றித் தரும் தகவல்களை கொஸ்மஸ் இது பற்றி கூறியுள்ள தகவல்களை உறுதி செய்வதோடு, இக்காலத்தில் மாந்தோட்டம், கதிரமலை,

போன்ற துறைமுகப் பட்டினங்கள் மேன்மை பெற்றுக் காணப்பட்டன. அவை எவ்வித சந்தேகமுமின்றி நிரூபித்துள்ளன. அரேபிய, பாரசீகம், மலையாளக்கரை ஆகியவற்றிலிருந்து வரும் கப்பல்கள் மாந்தோட்டம், தலைச்சேரி(கல்முனை) ஆகிய துறைமுகங்களுக்கு வருகை தந்ததோடு, சங்கடம் என்ற சிறு வள்ளங்களின் மூலமாக (வழுக்கை ஆற்றின் வழியாக) கதிரை மலைக்கு பண்டப்பொருளை அனுப்பின. யாழ்ப்பாண கோட்டைக்கு மேற்கே காணப்படும் நாவாந்துறை என்ற துறைமுகம் இன்றும் சங்கட நாவாந்துறை என அழைக்கப்படுகின்றது. இத்துறைமுகம் இப்பகுதியில் காணப்பட்ட சிறு வள்ளங்களுக்கு பாதுகாப்பை அளித்தது எனலாம்.⁽²⁴⁾

முதலியார் இராசநாயகம் அவர்களின் இக்குறிப்புரையின் மூலம் கல்முனை நகர் பற்றிய தகவல் ஒன்று காணப்படுகின்றது. இன்றைய கல்முனை நகருக்கு தலைச்சேரி என்ற பெயரும் வழங்கப்பட்டு வந்ததை எம்மால் அறியமுடிவது மட்டுமன்றி கொஸ்மலின் கூற்றிலிருந்து ரொபிய முஸ்லிம்களும் இப்பிரதேசத்திற்கு விஜயம் செய்து வணிகம் செய்ததை இங்குள்ள துறைமுகங்களை பயன்படுத்தியதையும் அறிய முடிகின்றது. ஏனெனில் கொஸ்மஸ் கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆரம்பகால அராபிய வர்த்தகர்கள் யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்புக் கரையோரங்களில் காணப்பட்ட துறைமுகங்களில் வியாபாரத்திற்காக குடியேறியிருந்தார்கள். இதை நிரூபிக்க 13, 14ம் நூற்றாண்டிற்குரிய அரபிகளின் கல்லறைக்கல் இரண்டு திருகோணமலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.⁽²⁵⁾ இன்றைய கல்முனையில் அரேபியரின் புராதன நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளமை இப்பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்களின் தொன்மையை எமக்கு நிரூபிக்கின்றன. இது பற்றி கலாநிதி சிற்றம்பலம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள். மாந்தையின் தொல்லியற் பாரம்பரிய மாந்தை தொட்டு பூநகரிப் பகுதிவரை காணப்படுவதை புஷ்ப இரத்தினத்தால் இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவற்றை விட கல்முனை, வெட்டுக்காடு ஆகிய இடங்களில் அரேபிய சீன நாணயங்கள் கிடைத்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.⁽²⁶⁾

இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த அரேபியரும் சரி, வேறு எந்த நாட்டவராயினும் சரி, அவர்கள் கரையோரங்கள் மூலமாகவே முக்கியமாக தென்கிழக்கு கரையோரங்கள் மூலமாகவே இலங்கைக்குள் பிரவேசித்து அங்கிருந்தே, இலங்கையின் உள்நாட்டுக்குச் சென்றுள்ளனர் என்பது வரலாற்றாய்வாளர்களின் கருத்தாகும். ஆதியில் மக்கள் பெருக்கம் இலங்கையில் வளர்ந்திருந்த இடங்கள் தீவின் வடமேல் பகுதியும், தென்கிழக்கு (அம்பாரை) பகுதியுமே ஆகும். இந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் வடக்கு வாயில்களால், அநுராதபுரியை அடைந்த வெளிநாட்டவருக்கு மலைப்பிரதேசங்களுக்கூடாகத் தெற்கு நோக்கிச் செல்லுதலிலும் பார்க்கச் சமவெளிகளின் வழியாகப் பரந்த சமவெளியாகக் கிடந்த கிழக்குப் பகுதிகளுக்குச் செல்லுதல் இலகுவானதாய் இருந்தது. அப்படி ஈழத்தின் கிழக்கு, தென்கிழக்கு பாகங்களிலுள்ள நதிக்கரைகளிற் குடிபுகுந்த மக்கள் அங்கு பல கிராமங்களை அமைத்து வயல் நிலங்களை வகுத்து ஒழுங்குற வாழத்தலைப்பட்டனர் எனலாம்.⁽²⁷⁾

இன்றைய கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு அம்பாரை மாவட்டங்களில் கடலோடு கலக்கும் பனிரெண்டுக்கு மேற்பட்ட கனிமுகங்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கற்குடா, கல்லடி, கல்லாறு, போன்ற இடங்களில் இக்கனிமுகங்கள் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. அக்கரைப்பற்றைச் சார்ந்த கருங்கொடித்தீவிலிருந்து தெற்கே இருக்கும் கனிமுகங்களும் காலா காலங்களிற் சிறு துறைமுகங்களாகப் பயன்பட்டன வென்றும், பெரிய வெள்ள காலங்களில் அக்கனிமுகங்கள் போக்குவரத்துச் செய்வதற்குத் தடையாக இருந்தன வென்றும் தெரிகின்றது.⁽²⁸⁾

இதுமட்டுமன்றி, அம்பாரை மாவட்டத்தின் மிக முக்கிய முஸ்லிம் நகரமாக இன்று காட்சிதரும் சம்மாந்துறை கூட, ஆரம்பகால முஸ்லிம் வணிகத் தொடர்புக்கும், அவர்களின் இருக்கைக்கும் மிகவும் பிரபலமான பிரதேசமாக வரலாற்று நூல்களில் பதியப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த - இப்பிரதேசம் கிழக்கு மாகாணத்தின் ஒரு பிரதான துறைமுகமாகவும் விளங்கி வந்துள்ளதை அதன் பெயர் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இது பற்றி பின்வரும் தகவல்கள் முக்கியமானவை.

சம்மாந்துறை எனும் பெயரில் சம்மான், துறை எனும் இரு பதங்கள் உள்ளன. சம்மான் என்பது மலாயரின் தோணிகளையும் துறை என்பது துறைமுகத்தையும் குறிப்பதாக வரலாறு கூறுகின்றது.⁽²⁹⁾

“இச்சிறப்புகள் வாய்ந்த மட்டக்களப்பு நாடு பண்டுதொட்டு சிங்கள ஆட்சியில் நெடுங்காலமாக இருந்து வந்துள்ளது. கண்டி மன்னருக்கு திறை கொடுத்து ஆண்ட தமிழ் சிற்றரசர்கள் தமிழர் பண்பாட்டை வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அக்காலத்தில் இங்கிருந்தோர் கண்டி நகருக்குப் பொதி எருதுகளில் சென்று வாணிபஞ் செய்து வந்துள்ளார்கள்.

கண்டிக்குச் சென்று வந்த மட்டக்களப்பு வணிகர்கள் கூறிய அநுபவ மொழிகளில் அட்டைக்கடியும் அரிய வழிநடையும் கட்டை இடறுகலும் காணலாம். கண்டியிலே என்னும் தொடர் பழமொழியாக இங்கு வழக்கத்தில் இருக்கின்றது. மண்டூர், பழகாமர், சம்மாந்துறை, என்னும் இடங்களிலிருந்து கண்டிக்குச் சென்ற பழைய கிட்டிய பாதைகள் தூர்ந்த நிலையில் இன்னும் உள்ளன. மட்டக்களப்பு நாட்டார் இவ்வழியிற் காணும் கண்டியின் எல்லை “கண்டியகட்டு” என்று இன்னும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.⁽³⁰⁾

காரைதீவு, சம்மாந்துறை, குடியேற்றங்கள் கஜபாகு மன்னன் காலப்பகுதியிலேயே ஏற்பட்டதாக வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் கூறுகின்றன. இப்பிரதேசத்தின் துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கிய சம்மாந்துறைக்கு பிற்காலத்தில் ஐந்து துறைமுனைகள் இருந்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இக்குறிப்புக்கள் மட்டுமன்றி, சம்மாந்துறைப் பிரதேசத்தில் இன்றுவரை காணப்படும் பல இறைநேசப் பெரியோர்களின் அடக்கஸ்தலங்களும் (ஸியாரங்களும்) கூட, இப்பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்களின் பூர்விகத் தன்மையை நிரூபிக்கின்றன. ஹி. 470ல் (கி.பி. 11ம் நூற்றாண்டில்) பிறந்த ஹஸ்ரத் அப்துல் காட்டிய காட்டிய வழியில் இஸ்லாத்தின் தூதைச் சுமந்தவர்களாக பலநூறு இறைநேசர்கள் எமது நாட்டிற்கு வந்தனர். நாட்டின் நாலா திக்கிலும் சென்று அவர்கள் தீனின் ஒளியைப் பாய்ச்சினர். அந்த வரிசையில் கிழக்குக்கு வந்த இறைநேசர்களின் ஜமாஅத் திருக்கோவிலில் தரையிரங்கி, சம்மாந்துறைக்கு வந்ததாக சரித்திரம் கூறுகின்றது. அந்த ஜமாஅத்தில் ஒருவர் திருக்கோவிலில் அடங்கியுள்ளார். ஏனையோர் பண்டைய கிராமங்களில் ஒன்றான மல்கம்பிட்டியில் கலந்தார் சிக்கந்தர் வலியுல்லா. (ரஹ்) தரித்து பணியினை மேற்கொண்டார். மேலும் சேனை வட்டையில் காட்டவலியா (ரஹ்) கொண்டைவட்டுவானில் வீரையடியப்பா (ரஹ்) கொடாவட்டையில் குருத்தையடியப்பா வலியுல்லா (ரஹ்) ஆகியோர் அடங்கியுள்ளனர் இன்றுவரை அவர்களின் அடக்கஸ்தலங்கள் எம்மால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.⁽³¹⁾

இன்று மட்டக்களப்பு என்று கூறப்படுவது கல்முனைக்கு வடக்கே 25 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள மிக வளர்ச்சி அடைந்த நகரமாகும். ஆனால் பூர்வீக காலத்தில் மட்டக்களப்பு என்பது இன்றைய கல்முனையை அதாவது பண்டைய ஊரையே குறித்து நிற்கின்றது. இன்றும் கூட சம்மாந்துறையில் ஒரு பகுதி “மட்டக்களப்பு தரவை” என அழைக்கப்படுவது இதற்கு நல்லதொரு சான்றாகும். சிங்கள மன்னர்கள் காலத்தில் மட்டக்களப்பு உருகுனைப் பிரதேசத்தோடு இணைந்திருந்திருந்தது. றுஹூனு என்றாலே கிழக்கு என்பதே பொருளாகும். மத்திய கிழக்கு வாசிகள் இலங்கையை (சிலொன்) கிழக்கு கதவினூடாகவே தரிசித்தனர். கல்முனை ஒரு வீதி இன்றும் “சைலான் வீதி” என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. கி.மு. 327ல் தொலமியால் வரையப்பட்ட உலகப்படத்தில் (ARAB ATHTHACIVTAC IN EXTREMIS) என குறிக்கப்பட்டுள்ள பகுதி இன்றைய கல்முனையைக் குறிக்கின்றது. மேலும் தொலமி இது பற்றிக் கூறும் போது இப்பகுதியில் அரபிகள் குடியிருந்தார்கள் அல்லது அரபிகளின் கடற்காவல் நிலையம் அமைந்துள்ளது எனக் கூறியுள்ளார்.⁽³²⁾

இப்பிரதேசத்தில் பூர்வீகக் குடிகளாக – பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இம்மக்கள் எக்காலப்பிரிவில் இப்பிரதேசத்தில் வந்தார்கள்? இவர்கள் தமக்கென ஒரு அரசாட்சியை நிறுவி இருந்தார்களா? என்பதில் பல்வேறு கருத்து வேற்றுமைகள் நிலவுகின்றன. கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து (சுமார் இறைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்) வாழ்ந்துவருவதாக தமிழ் கூறும் ஆய்வாளர்கள் நிறுவுகின்றனர். இவ்வாறு நீர்வள, நிலவள சான்றை கொண்ட இந்நாடு 2500 வருடங்களுக்கு முற்பட்டு இங்கே வாழ்ந்து வரும் தமிழ் குடிகளுடையது. விஜயன் கி.பி. 540ல் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த தமிழ் மக்களை கதிரகால் என்னும் மலைச்சாரலில் குடியேற்றினார் என்றும் அப்பகுதி அக்காலத்து வேடராற் குடியிருக்கப் பெற்றதென்றும் சிங்கள சரித்திர நூல்கள் கூறுகின்றன.⁽³³⁾

இவ்வாறான கூற்றை பெரும்பாலான வரலாற்றாசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்ற போதிலும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்களுக்கென உருவாக்கப்பட்ட எவ்வித அரசும் இருந்ததாக வரலாற்றுச் சான்றுகளில்லை. என பரனவிதாரண எஸ் (S. PARANAVITHARANA) குறிப்பிடுகின்றார். இம்மக்களோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த அராபியர்களும் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றோடு இரண்டறக்கலந்து. அவர்களின் பாதுகாவலர்களாகவும் செயற்பட்டதை பின்வரும் சம்பவம் எனக்கு நிரூபிக்கின்றது. முற்குகர் எனும் சாதியினரே மட்டக்களப்பு மண்ணை வளம் கொளிக்கச் செய்த முதல் மக்கள் என்று தெரிகின்றது. அவர்கள் இங்கு வரும் போது களைப்பின் (மட்டக்களப்பு வாவினின் கரை ஓரங்களிற் திமிலர் என்ற மீன்பிடி வகுப்பினர் குடியேறி வாழ்ந்தார் என்றும் அவர்களுடன் முற்குகருக்கு அடிக்கடி கலகங்கள் நிகழ்ந்தன என்றும் தெரிய வருகின்றது. திமிலர் மட்டக்களப்பிற் தமக்கென முதலில் அரண் செய்து கொண்ட இடமே திமிலைத்வீ என்றும் அவர்கள் வலைகளைக் கட்டி பெருமீன்களை அகப்படுத்தய இடமே வலை கட்டியிறவு என்றும் இக்காலம் வழங்கப்பெறும் இடங்களாம் என்பர். முக்குகருக்கும் திமிலருக்கும் ஏற்பட்ட கலகங்கள் வளர்ந்து பெரும் போராயின. அக்காலம் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தவரான பட்டாணியர்களின் உதவியையும் பெற்றுக் கொண்ட முற்குகர் திமிலரை வென்ற அவர்களை வடக்கே வெருகல் கங்கைக்கு அப்பால் துரத்திவிட்டார்கள். இந்தப் போரின் சின்னங்கள் போன்று இன்றும் சில ஊர் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. முற்குகர் பதுங்கியிருந்து தம் பகைவரை தொக்கிக் கொன்ற இடம் சத்துருக்கொன்றான் எனவும் பகைவரை நாற்புறமும் துரத்திச் சென்ற படைகள் வெற்றியுடன் மீண்டு வந்து சந்தித்த பெருவெளி சந்திவெளி எனவும் அப்படைபினர் வந்து ஆறியவிடத்து மகிழ்ச்சி கொண்டாடிய இடம் வந்தாறுமுலை எனவும் தமது சத்துருக்களை கொள்ள உதவி புரிந்த பட்டாணியரை குடியேற்றியதோடு பகைவரான திமிலர் மீண்டு வந்து தம்மூர்களுட் குடியேராத வகையிலும் அரண் செய்த ஏறாவூர் எனவும் இன்றும் பெயர் மாறாது வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. திமிலர் முக்குகர் பட்டாணியர் என்பாருக்கு முற்பட்டு கிழக்கிலங்கையில் மக்கள் வாழ்ந்தனரா? என்பதும் அவர்களுக்கு பின்னருங் குடியேற்றங்கள் இங்கு நடந்திருக்கின்றனவா என்பதும் அது நடந்திருப்பின் அவ்வாறு குடி புகுந்தவர் யாவர் என்பதும் எல்லாம் இன்னும் ஆராய்ச்சிக்குரியவை.⁽³⁴⁾

மட்டக்களப்பு தமிழகம் கூறும் இவ்வரலாற்றுச் சம்பவம் இலங்கையில் எழுதப்பட்ட பல்வேறு நூல்களில் காணப்படுகின்றன. உதாரணம். 1. முத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரை. 2. கல்முனைக்குடி ஜம்மாப்ளள்ளிவாசல் வரலாறு. 3. யாழ்ப்பாண தொன்மை வரலாறு (பக்க 152) 4. மட்டக்களப்பு மாணமீகம்

இக்கூற்றில் பட்டாணியர் என்று கூறப்படுவது அராபிய முஸ்லிம்களே என்றும் சிலரும் இவர்கள் ஆப்கானிஸ்தானியர்கள் என்று வேறு சிலரும் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். கல்முனையின் முன்னால் பாராளுமன்ற அங்கத்தவரும் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இராசவாசல் முதலியாராக

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கடமையாற்றியவருமான மர்ஹூம் எம்.எஸ். காரியப்பர் அவர்கள் பட்டாணியர்கள் என்று கூறப்படுவது அராபியரையே என்ற கருத்தை மிக உறுதியாக கூறுகின்றார்.⁽³⁵⁾

முக்குக குலமக்களும் வேந்தரும் தம் குலத்தின் 16 குடிகளிலிருந்து பெண் கொடுத்து சம்பந்தம் கலந்து முஸ்லிம்களைத் தம் உறவினராக்கிக் கொண்டதுடன், இப்பிரதேசம் எங்கும் இவ்விரு தரத்தாரும் கலந்து பகர்ந்து இரத்த பாசத்தோடு வாழும் வகையில் குடியிருப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து முக்குக குலத்தினிடையே இஸ்லாம் பரவியதுடன் பிற நாட்டு முஸ்லிம்களினதும் ஏனைய தமிழ் குலங்களைச் சார்ந்த மக்களினதும் பாதுகாப்பைக் கருதி தமிழர் குடியிருப்புக்களை அடுத்தடுத்து முஸ்லிம்கள் குடியேற்றப்பட்டார்கள்.

அக்காலத்தில் பட்டாணியர்கள் (ஆப்கானியஸ்தர்களை) வருகையும் இருந்ததென்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. எவ்வாறாயினும் அராபியரும் பட்டாணியரும் முஸ்லிம்களே ஆவார். அவர்கள் மூலமே இப்பிரதேசமெங்கும் இஸ்லாம் பரவிற்று. அம் முஸ்லிம்கள் முக்குக பெண்களை திருமணம் முடித்து அவர்கள் மூலமாக பிறந்தவர்களே மட்டக்களப்பு பிரதேச முஸ்லிம்களாகிய எம்மில் பெரும்பாலானோராவார். தமிழர் - முஸ்லிம்களிடையே நிலவிவரும் வகுத்துவர் (குடி) முறை இதற்குச் சான்றாகும்.⁽³⁶⁾

இலங்கை முஸ்லிம்களின் - குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தின் பள்ளிவாயல் நிர்வாகத்திலும், அப்பிரதேச மக்களின் சமய, சமூக நடவடிக்கைகளிலும் இடம் பெறும் குடிகளின் செல்வாக்கை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

மட்டக்களப்பின் தெற்கிலே குறிப்பாக மருதமுனை, நற்பிட்டிமுனை, கல்முனை, காத்ததன் குடி, சம்மாந்துறை, வறிப்பத்தாஞ்சேனை, இறக்காமம், நிந்தவூர், ஒலுவில், பாலமுனை, அட்டாளச்சேனை, அக்கறைப்பற்று, பொத்துவில் முதலான பிரதேசங்களில் காணப்படும் ஒவ்வொரு நகர கிராமங்களிலும் குடிகளின் செல்வாக்கை நாம் காணலாம். இக்குடி வழிமுறை தகப்பன் வழியிலன்றி தாய் வழியிலையே கணக்கிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குடிக்கும் மரைக்கார் ஒருவர் குடித்தலைவராக விளங்குவார். இக்குடிமுறைக்கான அத்திவாரம் தமிழ் மக்களின் முக்குவர் இனத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். முக்குவர் இன மக்களின் குடி மரபுகளும் முஸ்லிம்களின் குடி மரபுகளும் ஒத்திருப்பதை பல வழிகளில் நாம் காணலாம்.⁽³⁷⁾

குடிகளின் வழிமுறைகளும், சம்பிரதாயங்களும் கூட முஸ்லிம் தமிழ் உறவை வலுப்படுத்துவதாகவே அமைந்துள்ளன. இப்பகுதி மக்கள் வந்தேறு குடிகள் அல்ல. இம்மண்ணின் பூர்வீகக் குடிகளாவர். இஸ்லாம் உதயமான பின்னர் வேற்று நாடுகளிலிருந்து முஸ்லிம்கள் இங்கு வந்து குடியேறி இருக்கலாம். ஆனால் எம்மையெல்லாம் ஈன்றெடுத்த தாய்க்குலமோ தமிழ் சகோதரிகளின் புத்திரிகளேயாவர். அதுபோல் ஆண்களிலும் அதிகமானோர் இஸ்லாத்தின் வழிமுறைகளினால் கவரப்பட்டு முஸ்லிமான இப்பிரதேசத்தின் பூர்வீக தமிழ் மகனேயாகும். அதனால்தான் தமிழ் மக்களிடத்தில் பண்டு தொட்டு பழக்கத்தில் இருந்து வந்த குடி வழிமுறை இன்று வரை முஸ்லிம்களிடத்திலும் காணப்படுகிறது. ஒரே குடியைச் சேர்ந்த தமிழர்களுமுண்டு முஸ்லிம்களுமுண்டு. அக்குடி வழிமுறையின் படி இவ்விரு பிரிவாரும் இரத்த பந்தத்தைபுடையவராவர். இப்பிரதேசம் வாழ் இஸ்லாமியர்கள் இம்மண்ணின் சொந்தக்காரர்கள். அவர்களின் முதாதையர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக (இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்) இப் பெருமை மிகு பூமியிலே பிறந்து - வளர்ந்து - வாழ்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இக்குடி வழிமுறையே தக்க சான்றாய் திகழ்கின்றது. அக்குடிகளாவன.

01. மரைக்காண்ட குடி
02. வெள்ளரசங் குடி
03. உத்துப்பிள்ளை குடி
04. கொக்கக்கட்ட குடி
05. இராசம் பிள்ளைக் குடி
06. ஆலிம் குடி
07. லெவ்வைக் குடி
08. பொண்ணாச்சிக் குடி
09. பணிக்கனா குடி
10. படையாண்ட குடி
11. காம்பராச்சிக் குடி
12. ஓடாவிக் குடி
13. சங்கரப்பத்தான் குடி நெய்னா குடி
14. மாந்தராக்குடி
15. ஜாக்கூவக் குடி⁽³⁸⁾

கேரளாவும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களும்

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களுக்கும், கேரள முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே பல்வேறு அம்சங்களில் தொடர்பிருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். திருமணச் சடங்கு விருத்துணனுதல் முறை, மாப்பிள்ளை, மரைக்காயர் போன்ற சொற்கள் இவ்வுறவு முறையை எமக்கு நிரூபிக்கின்றன. கேரள முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் முக்கிய பிரிவினர் மாப்பிள்ளைகள் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அரபு நாட்டிலிருந்து குடியேறிய முஸ்லிம்களின் சந்ததிகளாவர்.

இவர்களின் குடிசன வளர்ச்சி, குடிவரவு, திருமண உறவு, மதம் மாறுதல் என்பவற்றின் மூலமாக அதிகரித்தது. இவர்கள் இலங்கை, மாலைதீவு நாடுகளுடன் மிக மும்முரமாக வியாபாரத் தொடர்பு

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கொண்டிருந்ததோடு தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பல்வேறு துறைமுகங்களுக்கும் சென்று வந்துள்ளார்கள். மாப்பிள்ளை எனும் வகுப்பாரிடையே மரைக்கார் எனப்படும் ஒரு பிரிவினரும் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் கப்பல் மாலுமிகளைக் குறிக்கும்.⁽³⁹⁾

மேற்கண்ட குறிப்பில் இடம்பெறும் மாப்பிள்ளை, மரைக்கார் எனும் சொற்கள் இலங்கையில் அதிலும் மிக அதிகமாக மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலேயே முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஆனால் வேறுபாடான அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்படுவதை நாம் அறிவோம். இதன் மூலம் கேரள முஸ்லிம்கள் அரபு குடிகளின் நேரடி சந்ததிகள் மிக அதிகளவில் அம்பாறை மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்களின் மத்தியிலும் காணப்படுவதை நாம் உணரலாம்.

இந்தியாவின் கேரளாவிலும், மலபாரிலும், கொரமண்டல பிரதேசத்திலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அராபிகளின் சந்ததிகளாகும். இதனை பின்வரும் குறிப்பொன்று நிரூபிக்கின்றது. “இந்திய மலபாரிலும் (MALAVAR) கொரமண்டல் (COROMANDEL) பிரதேசத்திலும் தனித்து வாழும் முஸ்லிம்கள் கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டில் இப்பிரதேசத்தில் குடியேறிய அராபிகளின் சந்ததிகளாகும்.⁽⁴⁰⁾

இந்திய முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் கிழக்கு கரையோரப் பிரதேசங்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்பை உறுதி செய்யும் வகையில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள குடிவில் பிரதேசத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டு அமைந்துள்ளது. இக்குடிவில் பிரதேசம், இன்றைய தீகவாப்பிற்கு அண்மையில் முஸ்லிம்களை அதிகமாகக் கொண்ட ஒரு பிரதேசம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக் கல்வெட்டு அநுராதபுரம், வவுனியா போன்ற பகுதிகளில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்களை ஒத்த காலத்துக்குரியதுதான். ஈழத்தின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் ஒரு முக்கிய பகுதியாக இது விளங்கியதனாற்தான் இவ்விடத்துடன் வாணிப நடவடிக்கைகளை தமிழகத்தார் (முஸ்லிம்கள்) மேற்கொண்டு இருந்தனர். இக்கல் வெட்டில் காணப்படும் “தீகவாபி பொறன வணிஜன” என்ற பதம் தீகவாபியில் வாழும் பழைய வணிகர் என்று அர்த்தத்தை தருகின்றது. இதன் மூலம் இதனோடு பண்டைய மக்கள் கொண்டிருந்த வணிகத் தொடர்பு தெளிவாகின்றது.

இவ்வாறு அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் ஆரம்பகால (கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பிருந்து) குடியேற்றங்களையும் அவர்களின் தொன்மையான இருப்பையும் உறுதி செய்யக் கூடிய பல்வேறு தகவல்கள் எமக்கு இன்றும் கிடைக்கின்றன. அவைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். பொதுவாக அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் குடி சனப் பரம்பல் கீழ் வரும் இரண்டு மூலகங்களிலிருந்து தோன்றியுள்ளதை மேற்கண்ட ஆதாரங்கள் மூலம் நாம் அவதானிக்கலாம்.

1. அராபிகளாகவும், பின்னர் முஸ்லிம்களாகவும் இந்நாட்டில் காலடி வைத்து, நிரந்தர இருப்பிடங்களை அமைத்து பரம்பரையைத் தோற்றுவித்தோர்.
2. இஸ்லாத்தின் இனிய அழைப்பினால் கவரப்படும் அழகிய அராபிகள் ஆண்களை திருமணம் செய்தும் இஸ்லாத்தை ஏற்ற தமிழ் பெருங்குடி மக்களின் சந்ததியினர்.

தொகுத்து நோக்கும் போது சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அம்பாறை மாவட்ட குடிசன பரம்பல் அதிகளவில் அதிகரித்தது என்று அபிப்பிராயப்படுவதற்கு பின்வருபவை காரணிகளாக அமைகின்றது.

1. அம்பாறை மாவட்டத்தில் நிறைந்து காணப்பட்ட மாடுகளைப் பிடிப்பதற்காக அடிக்கடி கண்டியிலிருந்து வந்து தங்கிய சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களின் வருகை.
2. இப்பிரதேசத்தில் இன்று வரை காணப்பட்ட, கருவாடு, புடவை, பாத்திரங்கள், அணிகலன்கள் வாங்கிச் செல்ல வந்தவர்கள்.
3. இப்பிரதேசத்தில் இன்று வரை காணப்படும் தீகவாபி எனும் சிங்கள மக்களின் புனித பிரதேசத்துக்கு புத்த பெருமான் மூன்று முறை விஜயம் செய்ததாக சிங்கள மக்களின் இதிகாசங்கள் கூறுவதோடு, சிங்கள மக்களும் பலமாக அதை நம்பியுள்ளனர்.

எனினும் சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் காணப்பட்ட முஸ்லிம்களின் குடிசனத் தொகை யாது? ஆவர்களின் குடிசன வளர்ச்சி வீதம் என்ன? என்பதை உறுதியிட்டுச் சொல்லக்கூடிய எந்தவித ஆதாரமும் இன்று வரை எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

REFERENCE AND FOOT NOTES

1. A.N.M. Sajahan, "Puttalam – History and Traditions, (Tamil) 1992, P – 728.
2. Ahamed Nafis, The Arabs Knowledge of Ceylon, Islamic Culture (19), 1940, P. 221.
3. M.A.M. Sukri, "Muslims of Sri Lanka" op.cit. P – 338.
4. S.D. Goitein, Letters and Documents on the India trade in medieval times, in Studies in Islamic History and Institutions, Leiden, 1968, P. 335.
5. Sulaiman Nadvi, "Muslim Colonies in India before the Muslim Conquests, Islamic Culture, Hyderaabad (VIII), P. 95.
6. M.A.M. Shukri – op.cit.
7. Mohamed Samir, "Archaeological Evidence of Earth Arabs in Ceylon "in Moor's Islamic culture Home, First twenty on years' Souvenir, Colombo, P. 31
8. Bell; H.C.P. "Archaeological Survey of Ceylon, Annual report, 1907, (Sessional Papers – 1991), PP. 26 – 30.
9. Sittambalam; Dr. C.K; op.cit, P – 93.
10. – Ibid – P – 98.
11. – Ibid – P – 99.
12. Paranavithana. S; (Ed) "Inscriptions of Ceylon, Part I, Brahmi, Inscriptiars (Colombo) 1970, P – IXVII.
13. Sittambalam. S.K; the tittle aga of Sri Lankan Brahmi Inscriptions, - A Reappraisal, Summary of the pager submitted to the Archaeological congress, (Colombo) 1988.
14. Yal – Tonmai – Varalaru – op.cit. P – 19.
15. Shanmuganathan; S., "Excavations at Thirukketis Waram", Thirukketiswaram Papers, (Ed) Valthtiyanattian Kandiah (Colombo) 1960, PP. 83 – 84.
16. B.Paul Wheatley, "the golden Kherson" Kualampuur 1961, Reprinted, 1966, P.224
17. Shukir M.A.M. Muslims of Sri Lanka op.cit. P. 343.
18. Sriima Kiribamune, Muslims of Sri Lanka op.cit. P. 89.
19. Sittampalam, S.K.; "The dawn of Civilization in Sri Lanka" Paper Presented at the first annual session of the Jaffna Science Association, 25.04.1992.
20. Dennis Fernaando, op.cit. P. XXVIII
21. Kandiah, V.C. Mattakkalappu Thamilaham" (மட்டக்களப்பு தமிழகம்), Sunnakam, 1964, ஐப்பசி, PP. 419 – 420.
22. – Ibid – P.16
23. Dennis, N. Fernando, op.cit. P. XXIV.
24. Rasanayagam, C., "Ancient Jaffna" (Madras), 1926. PP. 120 – 121.
25. Marina Azees, An Enthological..... Op.cit., P. 27.
26. சிற்றம்பலம். சி.க., "யாழ் மாவட்டத்தின் அண்மைக்காலத் தொல்வியல் ஆய்வும் ஆதிக் குடிகளும்" யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், 1982, P. 27.
27. மட்டக்களப்பு தமிழகம், op.cit. P. 395.
28. – Ibid – P. 427.
29. Kangarathnam, S.O., "Monograph of the Batticaloa District of the Eastern Province of Ceylon,
30. மட்டக்களப்பு தமிழகம், op.cit. P – 17.
31. Publication of Sammanthurai Publication Bureau, "Eelathin Innumoru Moolat" (Tamil) 1992 , P. 12.
32. Maruthur A.Majeed, மத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரை Kalmunai, 1995, P. 110 – 111.
33. Mattakkalappu Thamilaham" op.cit., P. 06 – 07.
34. – Ibid – P. 393.
35. Usman Sahid Haji "The History of the Kalmunaikudy Jumma Mosque (Tamil) 1993, P. 28.
36. – Ibid – P. 30.
37. Mahideen, M.Z. Jublie Year Souvenir, M.I.C.H., P. 25.
38. – Ibid – P. 03.
39. Dennis Fernando, op.coit., P. 05.
40. Marina Azees, An – Ethnological op.cit., PP. 03 – 07.

‘ISLAMIC REVIVALISM IN SRI LANKA FROM 19TH CENTURY WITH INTRODUCTION TO NOTABLE ISLAMIC MOVEMENTS’

MSM. Jalaldeen, *Former Dean, Faculty of Islamic Studies and Arabic Language, SEUSL.*

Introduction

The aim and objective of this paper is to identify the origin of Islamic revivalism of Sri Lanka from 19th century and to focus on some important Islamic movements of contemporary Sri Lanka based on Islamic revivalism.

At the end of the nineteenth century, European imperialism had reached its peak; it dominated Asia and Africa; its military and naval power was irresistible; its commerce spread throughout the world. In the first half of the nineteenth century, Buddhism and Hinduism had suffered from the British conquest. "On the whole the influence of Buddhism and Hinduism appears to have waned during this period and many Sinhalese and Tamils appear to have considered it more fashionable to call themselves Christian."¹

At the same time as the Buddhist revival took place among the Sinhalese, similar developments occurred with Hinduism among the Tamils. The recovery of Hinduism in nineteenth century Sri Lanka began a whole generation earlier than that of Buddhism.

In the nineteenth century the Muslims of Sri Lanka, like the Buddhist and Hindus, faced the challenge of Protestant Christianity, but to a much greater extent than both of them, the Muslims were notable for a refusal to succumb to the blandishments of Christianity. This resistance to conversion to Christianity persisted throughout the nineteenth century, but the survival of Islam in Sri Lanka had been secured, in a sense, at the expense of social if not economic advancement of its adherents. For almost three centuries, the Muslims of Sri Lanka struggled against all odds to preserve their religion and retain the religious identity in the face of Christian religious aggression, while the other indigenous religions succumbed to attractions and advantages of Christianity.

It took many years (1892) for a Muslim revival of real significance. The word "revival" is, perhaps, inaccurate for what in fact was resurgence in educational activity rather than a renaissance of the Muslim faith. The Muslim community was numerically less than the Sinhalese or the Tamils. It had survived the conversion propaganda of the Portuguese and the persecution of the Dutch. Under the British rule the Muslims were given greater facilities to trade and helped the administration to obtain information of conditions in otherwise inaccessible parts of the island at the time. As traders and businessmen they eschewed clerical posts under government and were, therefore, not attracted by Missionary education in English.²

Although the Dutch attitude towards the Muslims in trade and commerce relaxed towards the end of the 18th century, the Muslims were not enjoying the freedom which they had during the reign of the Sinhalese kings. Moreover, the Christian missionary activity, which had started in 1534 under the Portuguese patronage and continued under the Dutch, was not favorable to the adherents of Islam. However, neither the intensive Christian religious propaganda nor the rules framed by the Dutch affecting inheritance and succession could make much headway in getting converts of the Muslims. The Muslims struggled against heavy odds to maintain their religious identity. After the arrival of the British, the Muslims began to emerge gradually from the degrade, ignoble, and sordid state in which they were under the Portuguese and the Dutch. Under the British the Muslims found themselves on the whole in a much better position than they had been under the Dutch, because, the trade policy of the British was less unfavorable to them than that of the Dutch. The cultural contacts between the Muslims of Sri Lanka and Muslims of South India assumed a new proportion and a new dimension.

Muslim education had thus, far been restricted to the traditional schools of Islamic learning, the *Madrasas*. These Quranic schools were normally conducted in mosque premises. Although the lower income group Muslims also started to feel the need for Western education, they had neither the means nor the courage to send their children to the English schools. Thus, a large section of the community remained educationally backward.

But, towards the close of the nineteenth century there was an awakening in education activity. It dawned on the community that without progress in the field of education, little progress could be made in other field. One of the Muslim leaders in the revival of education was M.C. Siddi Lebbe. He was the

first Muslim proctor and practiced his profession in Kandy and social worker by inclination- in helping to bring the community to accept the need for a change of outlook. Like Arumuga Navalar, Mr. Siddi Lebbe saw the supreme importance of education as a means to the regeneration of his community.

The necessary impetus to the Muslim revivalist movement was provided with the arrival in Sri Lanka, in January 1883, of Orabi Pasha from Egypt. His presence in the island acted as a catalyst for the Muslim revivalism. Orabi Pasha advocated the educating of Muslim children, including girls, in the Christian schools, on account, both, of the absence of competent Muslim schools and the indisputable value of English education.

The revivalist movement led to a Cultural and Literary activity among the Muslims during the first decade of the twentieth century. Numerous literary and friendship societies were established during this period. In 1900 Moors Union was formed. A number of Muslim organizations have come to be formed in Sri Lanka in the post-Independent period. With the passage of time, these organizations have enhanced their activities apart from apart from wielding a greater influence on the Muslim community. Some of other Islamic Revivalist movements (Cultural and Literary) as follows:-

1) Young Men's Muslim Association (YMMA)

All Ceylon YMMA Conference was founded in the year 1950 by Dr. A.M.A. Azeez, at that time a member of the prestigious civil service. Seventeen YMMAs existing in various parts of the country in 1950 were brought under one banner and named the All Ceylon YMMA Conference. Dr. A.M.A. Azeez became its founder President and Mr. Lafir Cassim the founder secretary.

Dr. Azeez's very first introduction to the name YMMA was in 1933, on his way by ship to the UK after winning the University scholarship to Cambridge, when he had the opportunity of reading "Whither Islam" by Prof. H.A. Gibb, where a whole chapter had been devoted to the Cairo YMMA. Apparently it was this acquaintance with the Egyptian YMMA that influenced him to persuade the Kandy Muslim Association started in 1917 to change its name to Kandy YMMA in 1944 when as the Assistant Government Agent (A.G.A.) of Kandy, he was approached and invited to become the President of the Kandy YMMA. The formation of the All Ceylon YMMA Conference in 1950 was the crystallisation of his dream of 1933 after an interval of 17 years.

The YMMA has been formed with the following aims;

" ...to spread Islamic humanization and morals,
to Endeavour to enlighten the minds by knowledge in a way that is adapted to modern times,
to work against dissension and abuses amongst the Islamic parties and groups and
to take from the cultures of the East and the West all that is good,
and to reflect all that is bad in them.

The Y.M.M.A. Movement, though essentially a Cultural Movement is interested in all activities (other than politics in the narrow sense of party politics) that promote good life according to Islam, in an endeavor "to create a new generation of men worthy of the highest deeds to serve their country in every branch of modern life."³ The Y.M.M.A. Movement while deriving inspiration from its counterpart in Egypt, and basing its policies and programmes on the Islamic way of life, and equally conscious that there cannot be progress without a close adherence to the true Islam of Prophet stands for a Muslim synthesis of the cultures of the East and the West, in other words a synthesis of science with religion and politics with morality.

The Y.M.M.A. Movement is therefore opposed to the blind worship of either the past or the present and stresses strongly the need for a critical appraisal of all that is offered by the West in the light of Islamic ideology, and while it is prepared to adopt all that is good in Western civilization with zeal and energy, it is equally prepared to reject all that is repugnant to or incompatible with Islam. It therefore does not accept the new because of its newness, nor reject the old because of its oldness.

The Movement has gradually developed from a mere dream of a few enthusiastic young men to a visible organization of constituent Y.M.M.A.'s owing allegiance to a common name and aspirations. The history of the Y.M.M.A. Movement can be broadly divided into three periods. Following the

establishment of Y.M.M.A. in Mutwal, Kandy and Jaffna and a few other areas had Y.M.M.As formed by Muslim young men with the idea of building a society of Muslims based on the ideology of Islam. Having come into contact with Western civilization and its apparently tremendous progress in the spheres of science and technology Muslim young men were in a dilemma attempting to resolve the aims and aspirations flowing from Islamic ideology on the one hand with that of the visible progress of Western civilization on the other.

Twenty five years is not a long period for a Movement to take root and grow. During this period of conception and growth when Y.M.M.A's were struggling to build up their respective organizations in the face of stiff opposition, sometimes from the crass conservatism of some of their elders, and at times by those zealous adherents of contemporary organizations, social changes were following one another with amazing rapidity, and it is indeed a significant achievement that despite all obstacles, the Y.M.M.A. Movement was able to lay its foundations to mark the second period of its existence in 1950.

From 1950 to 1956 may well be the Movements interim period when it had to exert all of its available efforts to build a strong and stable organization with the immense fund of goodwill and enthusiasm that it was able to generate by its memorable Conference in 1950. The year 1956 has been deliberately chosen because it was in this year that the Movement was blessed with a Home at Colombo. From a few local Y.M.M.A's scattered in various parts of the country the Movement gradually spread to become what is today a strong disciplined and stable organization of 87 Y.M.M.A's affiliated to the All-Ceylon YMMA Conference, its local reputation enhanced annually and its international status securely established. The 'Young Muslim' is a monthly publication. A library is maintained consisting thousands books and Muslim periodicals.

2) *Young Women's Muslim Association (YWMA)*

The YWMA was established on the 6th April 1987 and is registered with the Department of Muslim religious and Cultural Affairs. The YWMA is a member of the National NGO Council and is currently awaiting its incorporation through an act of parliament. This is expected within a year. Membership is restricted to about 50 members to keep the group cohesive and focused. There is only one other branch in Kandy although there are ideas for two others.

The main organizational objectives are to:

- to educate women in self help, self employment and literacy;
- to educate children in religious instruction and in the study of English and in acquiring higher education;
- to create an awareness as an the need for primary health care, and the need to protect the environment; and
- to preserve the cultural and religious traditions of the community.

Governance Structure

The YWMA has no formal sub-committees; they may establish committee for particular issues but, in general, a member takes the lead on an issue and the other help out. They meet once a month. There is an AGM, but officer bearers are elected every three years. There is no part-time or full-time staff.

Programs and Activities

Education

Education is at the core of the YWMA's concern at the primary, secondary and tertiary levels. They want to introduce primary school children to reading programs in all three languages. The organization also supports a Muslim Girls primary school. In 1993 the YWMA – Arabian Scholarship Fund was established. Saudi Arabia has contributed to a this fund which provides scholarships for needy and deserving "A" level students.

School Project

The YWMA has supported the Al-Igbal Baliga Vidyalaya Slave Island in Colombo for last several years. This school is located in a slum area and the 400 students face several problems. Some mothers have gone to the Middle East, and children have been abandoned. Older girls cannot go to the school because they are looking after the small children. Most of the parents

are day labourers and do not have steady incomes. The YWMA considering into this problems has supported the school in several ways.

The Sewing School

In 1989, the YWMA took over the management of the sewing class that was run by the YMMA and is now run in collaboration with the Singer Sewing Machine Co.

Emergency Relief

The YWMA has provided assistance to a refugee camp. Services have included footwear for men and candy for children.⁴

3) '*Moors Islamic Cultural Home*' (MICH)

The MICH was founded on August 2, 1944 "for the promotion of the cultural, moral, social, and economic welfare" of the community, with Sir Razik Fareed as the president. The main intention of setting up the Home was based on the "need to organize the Ceylon Moors.... in order to preserve and foster their distinct pursuits as a separate entity.⁵ With a view to ensuring recognition by the government, the community got an Ordinance (No.46 of 1946) passed by the state council, incorporating Home. The main objects of the Home were stated to be the study and promotion of Islamic culture and religions; research into and study of the history, customs, traditions and habits of the Ceylon Moors.

The other objectives:-

1. The research into and study of the history, customs, traditions and habits of Sri Lankan Muslims.
2. The promotion of a spirit of fellowship among members of the MICH, and the inculcation in them of the principle of service to the community and country.
3. The promotion of the cultural, moral, social and economic welfare of the island.
4. The provision of the facilities for recreation.
5. The establishment and maintenance of a hostel for students, a guest house for visitors and restaurant for the convenience of its members and other persons approved by the Board of Trustees.
6. The construction and maintenance of a suite of rooms which are to be let for weddings and other social functions.⁶

One of the important tasks undertaken by the **MICH**, was to collect and compile the genealogical tables of Ceylon Moors, with a view, particularly, to highlighting their Arab ancestry. It is, however, interesting to observe that in spite of great efforts, the **MICH** could publish the family trees of only a handful of Ceylon Moors, whose ancestor were Arabs. For the benefit of the Muslim community, the **MICH** bring out an annual desk diary, containing information about prayer timings, names and addresses of Muslims in prominent positions in the government and public sector, professions, Mosque authorities, Muslim institutions, Quazis etc., apart from a wealth of information pertaining to Muslim shrines etc.

The **MICH** has also been running a technical training centre for affording vocational guidance to school drop-outs and for those who could not get admission to the government institutions or failed to get jobs with non-technical qualifications. The **MICH** also maintains a library at its head quarters for the benefit of the members of the Muslim community.

The Souvenirs (in English) brought out by the **MICH** on occasions comprise reproductions of the lectures delivered at the Home and other articles relating to the Moors of Sri Lanka and an occasional articles on the Malays. The **MICH** has also been sponsoring the publication of their books on Islamic culture. The activities of the **MICH** reflect the efforts of the community to promote and inculcate the spirit of Islam among the Muslims of Sri Lanka and to foster and preserve the distinct identity of the community.

4) *All-Ceylon Muslim League*

'Young Muslim League' developed into "All-Ceylon Muslim League" in 1924, with the following aims:-

- (a) increased representation in the legislature
- (b) full responsible government for Ceylon

- (c) Safeguard the cultural, social, economic interests of the Muslims and
- (d) to promote friendship in the community.

5) *Galle Muslim cultural Association*

It was established on 1st April 1963 at Galle, South Sri Lanka.

The Objectives are 'to instill among the youths and Muslims in general a sense of religious awakening and spiritual upliftment. The activities include organizing Religious, Cultural, social and Educational programmes.'

The publications are "Young Muslim" published annually and the annual diary. The library of Galle MCA consists of approximately 4000 books and 1000 periodicals and subscribers to many international journals. It holds annually cultural and educational competitions island wide among the students and younger. The membership is about 300.

6) *Islamic Secretariat*

It was established at Colombo after the post independence of Sri Lanka. The aims of Islamic Secretariat are;-

1. Study of world problems
2. Conducting classes, seminars and dramas
3. Promoting Islamic education
4. Promotions of relief and welfare actions
5. collaboration with other organizations.

There are 300 Muslim organizations housed at the Secretariat. The Ceylon Muslim Scholarship Fund and *Baithulmal* Fund are some of them. There are over 500 books and periodicals available in the its library.

7) *Muslim Library*

The Muslim Library was established in Colombo on 1932 to promote the Religion, Spiritual and Cultural life of Muslims. The Muslim library has been established as a old library among the Sri Lankan Muslims. The library can be used by any member of the public without any charge. A monthly publication called the "Star and Crescent" is published. It has a valuable collection of over 10200 books on Islamic ideology and many periodicals and journals.

8) *Sri Lanka Islamic Renaissance Movement*

SLIRM has been established in 1982 at Colombo for objectives are:-

1. To foster among Muslims of Sri Lanka a spirit of Islamic brotherhood fellowship and unity.
2. To continue, foster and promote an atmosphere of co-existence with other communities whilst safeguarding the interests of the Muslim community.
3. To study the problems of the Muslim community in Sri Lanka in the religious, educational, social and economic spheres and to offer constructive suggestions and assistance.
4. To provide assistance to necessitous and deserving Muslim students and enable them to pursue their studies in Sri Lanka or abroad.
5. To foster and promote the study of Islamic culture and religion.

9) *National Council of Y.M.M.A.'s of Sri Lanka*

It was established at Colombo, Maligawatte for the following objectives:

1. To aim at developing a generation of men worthy of highest traditions of Islam and capable of the highest deeds to serve their country in every branch of modern life.
2. To promote the cause of education generally and of Adult education in particular.
3. To arrange inter Young Men's Muslim Association debates, oratorical contests, games and other activities.
4. To foster inter-communal amity.

5. To arrange sports meets, picnics, and educational tours in Ceylon and abroad.

The monthly publication "**IQRA**" is published in all three languages. The library consists of more than 1000 books and subscribes to 50 periodicals. Has 55 branches island wide with 5000 members.

10) Muslim Women's Social League

It has been established at Colombo in 1958.

The objective is to strive and work for the upliftment and welfare of woman and children in the field of health, education, cultural, social and economic areas. It has about 325 members.

11) Sir Razik Fareed Foundation

Sir Razik Fareed Foundation was established in 1980 at Colombo with the following aims:-

1. To foster and encourage the teaching of Arabic among Sri Lankan Muslims.
2. To construct and maintain a building to be used for weddings and other functions and utilize the income there from for the relief of poverty.
3. To foster and promote education by founding scholarships.
4. To foster, promote and encourage the study of the history, customs, traditions, and habits of the Sri Lankan moors.
5. To established welfare facilities for the deaf, dumb and blind Muslims and a home for Muslim elders.

12) The Ceylon Moor Ladies Union

The Ceylon Moor Union was established at Colombo on 25th March 1936. This union was founded by members of the premier Muslim Girls School in Colombo (Now the Muslim Ladies College). The union inaugurated the Muslim Girls Orphanage at 8, Balapokuna Road, Colombo 6. This orphanage consists of 30 orphans and is registered with the Social Service Department.

**முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஊடகங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்களும் மீளமைப்பும்
மருதமுனைப் பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய களஆய்வு**

MSM. Jalaldeen, Former Dean, Faculty of Islamic Studies and Arabic Language, SEUSL.

&

AH. Mohamed Rifas, Lecturer, Dept. of Islamic Studies, SEUSL.

ஆய்வுப் பிரதேசம் பற்றிய அறிமுகம்:

மருதமுனைப் பிரதேசமானது இலங்கையின் தென்கிழக்கே அம்பாறை மாவட்டத்தில் கல்முனை மாநகரசபைக்கு உட்பட்ட செழிப்பானதோர் முஸ்லிம் பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. கல்முனைக்கு வடக்கே சுமார் 2.3 கிலோமீற்றர் தூரத்திலும், கல்முனை, மட்டக்களப்பு நகரங்களை இணைக்கின்ற பிரதான பாதை வழியே 390 ஆவது மைற் கல்லிலும் இப்பிரதேசம் அமைந்துள்ளது.

வடக்கே நீலாவணத் தமிழ் கிராமத்தையும், தெற்கே பாண்டிருப்புத் தமிழ் கிராமத்தையும், கிழக்கே வங்காள விரிகுடா கடற்பரப்பையும், மேற்கே குளம் மற்றும் வயல் வெளிகளையும் எல்லையாகக் கொண்டுள்ள இப்பிரதேசமானது 09 கிராம சேவகர் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை பெரியநீலாவண முஸ்லிம் பிரிவு, அக்பர் கிராமம், மருதமுனை மக்பூலியாபுரம், பிரான்ஸ்சிட்டி, பாண்டிருப்பு முஸ்லிம் பிரிவு ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசமானது சுமார் 1.75 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை கடந்த 2008 ஆம் ஆண்டு குடிசை மதிப்பீட்டின்படி இப்பிரதேசத்தில் 4233 குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு 7069 ஆண்களும் 7329 பெண்களுமாக 14398 பேர் வசிக்கின்றனர். இப்பிரதேசத்தில் குடிசைப் பரம்பல் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

இல	ஆண்டு	குடும்பங்கள்	ஆண்கள்	பெண்கள்	மொத்தம்
01	2003	3753	7536	7435	14971
02	2004	4289	7089	6843	13932
03	2005	4399	7089	6843	13932
04	2006	4399	7552	7527	15079
05	2007	4042	7741	7780	15521
06	2008	4233	7069	7329	14398

2004.12.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற சுனாமி கடல் அனர்த்தத்தின் காரணமாக இப்பிரதேசம் அதிகளவில் பாதிப்புக்குள்ளாகியது. இதனால் இப்பிரதேசத்தை சேர்ந்த 769 பேர் மரணமடைந்ததுடன் பல குடும்பங்கள் தற்காலிகமாகவும் நிரந்தரமாகவும் வேறு பகுதிகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தன. இதனால் இப்பிரதேசத்தின் குடிசைப் பரம்பலில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

பொருளாதார ரீதியாக செழிப்புற்று விளங்கும் இப்பிரதேசத்தின் பிரதான தொழிலாக ஆரம்ப காலத்தில் கைத்தறி நெசவு காணப்பட்டது. அத்துடன் விவசாயம், மீன்பிடி, குடிசைக் கைத்தொழில்கள், வர்த்தக நடவடிக்கைகள் போன்றனவும் காணப்பட்டன. 1990ஆம் ஆண்டுகளை அடுத்து நெசவுக் கைத்தொழில் முழுமையாக வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதாரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கல்வி மற்றும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புக்கள் போன்றவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. தற்போது இப்பிரதேச மக்கள் அரசு, தனியார் நிறுவனங்களில் தொழில் புரிதல், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கள், நெசவுக் கைத்தொழில் வர்த்தகம் போன்றவற்றின் மூலம் பொருளாட்டுகின்றனர்.

இப்பிரதேசம் கல்விரீதியாகவும் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்த பிரதேசங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. இப்பிரதேச மக்களின் எழுத்தறிவு 97%ஆகக் காணப்படுகின்ற அதேவேளை ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் குறைந்தது ஒரு பட்டதாரி அல்லது அரசு தொழில் புரிவோர் காணப்படுகின்றனர். மேலும் 20ற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் வருடம் தோறும் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கல்விக் கல்லூரிகளின் பல்வேறு துறைகளுக்காக தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். அத்தோடு ஆசிரியர்கள், வைத்தியர்கள், பொறியிலாளர்கள், பல்வேறு துறை சார்ந்த அரசு மற்றும் தனியார் சேவைகளில் பணிபுரிகின்ற பல்வேறு தரங்களையும் சேர்ந்த அதிகாரிகள் போன்றோர் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் காணப்படுகின்றமை இப்பிரதேசத்தின் கல்விரீதியான முன்னேற்றத்திற்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

மருதமுனை பிரதேச மக்கள் மத்தியில் தப்லி: ஜமாஅத், இலங்கை ஜமாஅதே இஸ்லாமி, தெளஹீத் பிரசார அமைப்புக்கள், MFCD ஆகிய த:வா அமைப்புக்கள் தொழிற்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரதேச மக்களின் சமயரீதியான பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைப்பதற்கு மருதமுனை ஜம்சயத்துல் உலமா சபையும், சமூகரீதியான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு மஜ்லிஸ்ஸ் ஷூரா அமைப்பும் அத்தோடு மஸ்ஜிதுகளின் நிர்வாக சபைகளும் இம்மக்கள் மத்தியில் செயற்படுவதோடு செல்வாக்கு மிக்கவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

இப்பிரதேசத்தின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளும் ஏனைய வசதிகளும் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் 02 சிரேஷ்ட பாடசாலைகள், 04 கனிஷ்ட பாடசாலைகள், 06 சிறுவர் முன்பள்ளிகள்,

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

06. மாலை நேரக் கல்வி வழங்கும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள், ஒரு பொது நூலகம், 02 இஸ்லாமிய நூலகங்கள், ஒரு குர்ஆன் மனனமிடும் ஆண்கள் மத்ரலா, ஒரு பெண்கள் அறபுக் கல்லூரி, 10 இற்கும் மேற்பட்ட அல்குர்ஆன் மத்ரலாக்கள், 05 ஜும்ஆ மஸ்ஜிதுகள், 12 சாதாரண மஸ்ஜிதுகள், 02 விளையாட்டு மைதானங்கள், ஒரு தபால் நிலையம், ஒரு உப தபால் நிலையம் போன்றவைகள் காணப்படுகின்றன.

அத்தோடு ஒரு அரசாங்க வைத்தியசாலை, 07 தனியார் சிகிச்சை நிலையங்கள், ஒரு மக்கள் வங்கிக் கிளை, ஒரு இலங்கை வங்கிக் கிளை, பிரதேச மக்களுக்கான குடிநீர் தாங்கி ஒன்று, அனர்த்த எச்சரிக்கை அமையம் ஒன்று, 02 மையவாடிகள், ஒரு பொதுச் சந்தை, ஒரு மாலை நேரச் சந்தை என்பனவும் வர்த்தக நிலையங்கள், மர மற்றும் அரிசி ஆலைகள், எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையம் உள்ளிட்ட அனைத்து வளங்களும் இப்பிரதேசத்தில் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. இவைகள் யாவும் இப்பிரதேசத்தின் துரித வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் பங்களிப்புச் செலுத்துகின்றன.

ஆய்வுப் பிரதேசமும் ஊடகங்களுடனான தொடர்புகளும்:

வெகுசன தொடர்பு சாதனங்கள் தொடர்பாகத் தற்கால முஸ்லிம் சமூகம் இரு வேறுபட்ட நிலைகளில் நின்று செயற்படுவதை அவதானிக்க முடியும். ஒரு தரப்பினர் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, கணினி உள்ளிட்ட அனைத்து வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களையும் முற்றாகப் புறக்கணித்து வாழ முனைகின்றனர். மற்றைய தரப்பினர் இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படாத மற்றும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான ஊடகங்களுடன் கூட மிக இறுக்கமான தொடர்புகளைப் பேணி வருகின்றனர். இத்தகைய மாறுபட்ட நடத்தைப் போக்குகள் மருதமுனை பிரதேச மக்கள் மத்தியிலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன.

மருதமுனைப் பிரதேச மக்கள் பொழுதுபோக்கை இலக்காகக் கொண்டும் கல்வி உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைசார்ந்த தேவைகளுக்காகவும் வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களைக் கையாண்டு வருகின்றனர். இந்த வகையில் இப்பிரதேச மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற ஊடகங்களை இரு பிரதான பிரிவுகளாக வகைப்படுத்த முடியும்.

01. இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்கள்.

02. ஏனைய ஊடகங்கள்

01. இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்கள்:

இஸ்லாமிய அடிப்படைகளைப் பின்பற்றி முஸ்லிம் சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்காக தொழிற்பட்டு வருகின்ற ஊடகங்கள் இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இஸ்லாமிய த.வா அமைப்புக்களால் வெளியிடப்படுகின்ற சில பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பனவும் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைந்த இணையத்தளங்களும் இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவை நிகழ்ச்சிகளுமே இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்கள் என்ற வரையறையுள் நின்று மருதமுனை முஸ்லிம்களின் மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கின்றன.

மருதமுனை பிரதேசத்தில் தொழிற்படுகின்ற இஸ்லாமிய த.வா அமைப்புக்களினால் பல்வேறு இஸ்லாமிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்றவை வினியோகிக்கப்படுகின்ற போதிலும் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையானவர்களே அவற்றைப் பெற்று பயனடைகின்றனர். இந்த வகையில் இப்பிரதேசத்தில் வினியோகிக்கப்படுகின்ற பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பற்றிய விபரம் பின்வருமாறு

இல	இஸ்லாமிய பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளின் விபரம்	வெளிவரும் கால அளவு	வினியோகிக்கப்படும் பிரதிகளின் எண்ணிக்கை	ஒன்றின் விலை ரூபா
01.	அல்-ஹஸனாத் சஞ்சிகை	மாதம் ஒரு முறை	460	40
02.	உண்மை உதயம் சஞ்சிகை	மாதம் ஒரு முறை	50	40
03.	அழைப்பு சஞ்சிகை	மாதம் ஒரு முறை	20	50
04.	இஸ்லாமிய சிந்தனை சஞ்சிகை	மாதம் ஒரு முறை	20	50
05.	மீள்பார்வை பத்திரிகை	மாதம் ஒரு முறை	100	30
06.	சத்தியக்குரல்	மாதம் ஒரு முறை	50	30
07.	எங்கள் தேசம்	மாதம் இரு முறை	130	25
08.	சர்வதேசப் பார்வை சஞ்சிகை	இரு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை	30	50
09.	வைகறை சஞ்சிகை	மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை	30	50
10.	பயணம் சஞ்சிகை	நான்கு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை	30	50

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இத்தகைய பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் மருதமுனைப் பிரதேசத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்ற போதிலும் அவை எல்லாத் தரப்பினரையும் சென்றடைவதில்லை. தொடர் தேர்ச்சையாக விநியோகிக்கப்படாமல், விலை அதிகமாக உள்ளமை, அமைப்புரீதியான முரண்பாடுகள், சமய ரீதியான விடயங்கள் மட்டும் உள்ளடக்கப்படுகின்றமை, வெளிவரும் ஆக்கங்கள் முஸ்லிம்களின் எதிர்பார்ப்புக்களைப் போதியளவில் பூர்த்தி செய்யாமை. என்பவற்றை இதற்கான காரணங்களாக குறிப்பிடலாம்.

02. ஏனைய ஊடகங்கள்:

இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படாத ஊடகங்களும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான ஊடகங்களும் ஏனைய ஊடகங்கள் என்ற வரையறையினுள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. மருதமுனைப் பிரதேச மக்கள் இஸ்லாமிய ஊடகங்களிலும் பார்க்க ஏனைய ஊடகங்களுடனே நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளனர். இப்பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் இலங்கையில் இயங்கும் பிறை FM, சக்தி FM, சூரியன் FM, வசந்தம் FM, இலங்கை வானொலி தென்றல், வர்த்தக சேவை போன்ற அரசு, தனியார் வானொலி சேவைகளோடும் ரூபவாஹினி, ஐ அலைவரிசை, சுயாதீன தொலைக்காட்சி, சக்தி தொலைக்காட்சி, வசந்தம் தொலைக்காட்சி போன்ற உள்நாட்டு அலைவரிசைகளுடனும் செய்மதி ஊடக வந்தடைகின்ற வெளிநாட்டு தொலைக்காட்சி சேவைகளுடனும் அதிக ஈடுபாடு காட்டுகின்றனர்.

குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான சிலர் இணைய தளங்களுடனும் தொடர்புகளை கொண்டுள்ளனர். இணைய தளங்களில் அதிகமானவை இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப் படாதவையாகவும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமானவையாகவும் இருப்பதால் அவற்றினால் விதைக்கப்படும் தவறான வழிகாட்டல்களுக்கு உள்ளாகும் நிலையும் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேச மக்கள் பத்திரிகை, சஞ்சிகை, நாவல்கள், புத்தகங்கள் போன்றவற்றையும் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக வாசித்து வருகின்றனர். இவைகளும் குறிப்பிட்ட சில பயன்களையும் பெருமளவான பாதிப்புக்களையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. மருதமுனைப் பிரதேசத்தில் தொடராக கொள்வனவு செய்யப்படுகின்ற பத்திரிகைகளின் விபரமானது இம்மக்கள் இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படாத, இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான ஊடகங்களுடன் கொண்டுள்ள தொடர்புகளுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இல	பத்திரிகைகள்	வெளிவரும் கால அளவு	விநியோகிக்கப் படும் பிரதிகள்	ஒன்றின் விலை	
				சுனி - சூரியறு	ஏனைய தினங்கள்
01.	தினசரி	தினசரி பத்திரிகை	60	20	15
02.	வீரகேசரி	தினசரி பத்திரிகை	160	35	20
03.	சுடரொளி	தினசரி பத்திரிகை	30	25	20
04.	தினக்குரல்	தினசரி பத்திரிகை	30	30	20
05.	நுவமணி	வாராந்த பத்திரிகை	30	25	
06.	மித்திரன்	வாராந்த பத்திரிகை	70	20	
07.	தினமுரசு	வாராந்த பத்திரிகை	60	30	
08.	ஐனனி	வாராந்த பத்திரிகை	20	25	
09.	பிரியா	வாராந்த பத்திரிகை	30	30	
10.	மெட்ரோ நியூஸ்	வாராந்த பத்திரிகை	50	15	
11.	டெய்லி நியூஸ்	தினசரி பத்திரிகை	10	20	
12.	டெய்லி மிரர்	தினசரி பத்திரிகை	05	20	
13.	த ஐலன்ட்	தினசரி பத்திரிகை	3	20	
14.	லங்கா தீப	தினசரி பத்திரிகை	4	50	
15.	சிழுமின	தினசரி பத்திரிகை	1	40	

இத்தகைய பத்திரிகைகள் விலை குறைவாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் கிடைப்பதனாலும், உலக மற்றும் சுவாரஸ்யமான விடயங்களுக்கும் முதலிடம் கொடுத்து வடிவமைக்கப்படுவதனாலும் இப்பிரதேச மக்களால் அதிகளவில் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றன. இத்தகவல் இப்பிரதேசத்தில் உள்ள பத்திரிகை விற்றபனை நிலையத்தில் இருந்து மட்டுமே பெறப்பட்டதாகும். மேலும் ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் வானொலி பெட்டிகளும், அதிகமான வீடுகளில் தொலைக்காட்சி பெட்டிகளும் கணினிகளும் இருப்பதனால் அவற்றில் வெளிவரும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான நிகழ்ச்சிகளாலும் அதிகளவான பாதிப்புக்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

ஊடகங்களின் இலக்குகளும் வளர்ச்சிப் போக்கும்:

தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான சாதனம் அல்லது கருவியாக ஊடகங்கள் (Media) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வெகுசன தொடர்பு சாதனங்கள், தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் என பல பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்ற இவ்ஊடகங்களின் பயன்பாடு தற்காலத்தில் இன்றியமையாததாக மாறியுள்ளதுடன், உலக ஒழுங்கை வழிநடாத்தி செல்லும் கருவிகளையும் இவை வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றன. இத்தகைய ஊடகங்களின் செல்வாக்கு மருதமுனைப் பிரதேச மக்கள் மத்தியிலும் மிக வேகமாக வேரூன்றி வருகின்றது.

இத்தகைய தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் அவற்றின் வடிவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலத்திரனியல் ஊடகங்கள், அச்ச ஊடகங்கள் என இரு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணையத்தளங்கள், என்பன இலத்திரனியல் ஊடகம் என்றும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பன அச்ச ஊடகங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

ஊடகங்களை அவற்றின் நோக்கங்களை மையமாகக் கொண்டு பொதுவாக தகவல்களை வழங்கும் ஊடகங்களை தகவல் ஊடகங்கள் என்றும் பொழுதுபோக்கை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படும் ஊடகங்களை விளம்பர ஊடகங்கள் என்றும் ஒரு சமயத்தை அல்லது கொள்கையைப் பரப்புவதற்காகவோ அல்லது வீழ்ச்சியடையச் செய்வதற்காகவோ பயன்படும் ஊடகங்களை கொள்கை பரப்பு ஊடகங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

தற்காலத்தில் அதிகமான ஊடகங்களின் செயற்பாடுகள் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமானதாகக் காணப்படுவதுடன் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான முன்றாவது படையெடுப்பாகவும் ஊடகங்களை இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் பிரகடனப் படுத்துகின்றனர். மிக ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான ஆக்கங்கள் வெளிவந்த போதிலும் கி.பி 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளை அடுத்து இந்நிலை வளர்ச்சிகண்டது. கி.பி 1897 ஆம் ஆண்டு சுவீட்சர்லாந்தின் போள் நகரில் ஒன்றுகூடிய சியோனிச சிந்தனையாளர்கள் முன்வைத்த சதித் திட்டங்களுள் ஊடகங்களை முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்துவதும் முக்கியமானதோர் அம்சமாக அமைந்தது. இவைகளின் விளைவாக முஸ்லிம் சமூகம் பாரிய சவால்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றது.

ஊடகச் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் தவறான செய்திகளை வெளியிடுதல், ஆபாச விச காட்சிகளை வெளியிடுதல், பக்கச்சார்பான திரிவுபடுத்தப்பட்ட, தனி மனித மற்றும் சமூக நலன்களை மீறுகின்ற, சமூக பிரச்சினைகளைத் தூண்டுகின்ற செய்திகளையும் காட்சிகளையும் வெளியிடுதல் போன்ற தீய செயற்பாடுகளில் அதிகமான ஊடகங்கள் செயற்பட்டு வகின்றன. இத்தகைய ஊடகங்கள் குறிப்பாக இஸ்லாத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்டாலும், செயற்படாது விட்டாலும் அவை இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான ஊடகங்களாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சர்வதேச சியோனிசம் 954 இற்கு மேற்பட்ட சஞ்சிகைகளையும் பத்திரிகைகளையும் சுமார் 77 நாடுகளில் வெளியிட்டு வருகின்றது. அத்தோடு பல ஒலி, ஒளிபரப்பு நிலையங்களும் இவ்வமைப்பினால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. யூத அமைப்பான மாசோனியா ஊடகங்களை ஆக்கிரமித்து அவற்றை அதிக தாக்கம் ஏற்படுத்தும் கருவியாக மாற்றி பொய்யான செய்திகளை மக்கள் மத்தியில் பரப்பி அவற்றை நம்பவைப்பதனை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.

கிறிஸ்தவ மிசனெறிகளின் கீழ் CBN தொலைக்காட்சி, NBN தொலைக்காட்சி போன்ற தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. CBN தொலைக்காட்சி 17 மில்லியன் குடும்பங்களை Cable TV வழியாக வந்தடைகின்றது. வத்திக்கான் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் 6 அலைவரிசைகளின் ஊடாக சுமார் 30 சர்வதேச மொழிகளில் தமது பிரச்சாரத்தை செய்து வருகின்றது. பிரித்தானிய தேசம் MTV (முஸ்லிம் தொலைக்காட்சி) எனும் அலைவரிசை வழியாக திட்டமிட்ட வகையில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக செயற்பட்டு வருகின்றது.

AFP (Agency France Press), ரொய்ட்டர் (Reuter), Associated Press of America போன்ற பல நிறுவனங்களும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான தகவல்களை வெளியிடுவதுடன் பல்வேறு செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளுக்கும் செய்திகளை வழங்குகின்றன.

கி.பி 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இணைய தளங்களில் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான தளங்கள் உருவாகி விட்டன. இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் எதிர்க்கும் ஆயிரக்கணக்கான இணையத் தளங்கள் உள்ளதாகவும் இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்திற்காக வருடாந்தம் ஒரு மில்லியன் டொலர் செலவிடப்படுவதாகவும். அல்-அஸ்கர் பல்கலைக்கழக கல்வித்துறை பேராசிரியர் கலாநிதி செய்யித் மார், தனது ஆய்வொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஊடகங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்கள்:

மருதமுனை மக்கள் மத்தியில் ஊடகங்கள் பல்வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க பயன்கள் உள்ள அதேவேளை பெருமளவான பாதிப்புக்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பின்வருமாறு விரிவாக அடையாளப்படுத்த முடியும்.

ஊடகப் பாவனையால் கிடைக்கும் பயன்கள்:

இப்பிரதேச மக்கள் இஸ்லாமிய ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதனாலும் ஏனைய ஊடகங்களை முறையாகக் கையாள்வதாலும் பல்வேறு பயன்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் பின்வருவன குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

01. சமய ரீதியான பயன்கள்:

இஸ்லாமிய அழைப்பு பணியை முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிமல்லாத மக்கள் மத்தியில் முன்னெடுப்பதற்கும் இஸ்லாமிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் தத்தமது வாழ்க்கை முறையை இஸ்லாமியமயப்படுத்துவதற்கும் ஓய்வு நேரங்களை இஸ்லாமிய அடிப்படையில் கழிப்பதற்கும் இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படாத ஊடகங்களினால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களை தவிர்ப்பதற்கும் ஏனைய சமயங்கள் கொள்கைகள் போன்றவற்றுடன் இஸ்லாத்தை ஒப்பிட்டு நோக்குவதற்கும் இஸ்லாத்தின் மகத்துவத்தினை அறிந்து கொள்வதற்கும் அல்லாஹ்வின் அன்பையும் அருளையும் பெறுவதற்கும் பாவங்களில் இருந்து தவிர்த்து நற்பிரஜையாக வாழ்வதற்கும் இஸ்லாமிய ஊடகங்கள் உறுதுணை புரிகின்றன.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

02. கலாசார ரீதியான பயன்கள்:

இஸ்லாமிய கலாசாரம், பண்பாடு, அவற்றின் சிறப்பம்சங்கள், இஸ்லாம் மற்றும் ஏனைய கலாசாரம் பண்பாடு என்பவற்றிற்கு இடையேயான வேறுபாடுகள் போன்றவற்றை அறிந்து கொள்வதற்கும் ஏனைய கலாசாரம் பண்பாடு போன்றவற்றின் தாக்கங்களிலிருந்து மீழ்வதற்கும் இஸ்லாமிய ஊடகங்கள் உறுதுணை செய்கின்றன.

03. கல்வி ரீதியான பயன்கள்:

கல்விரீதியாக முன்னேற்றம் அடைந்துவரும் மருதமுனைப் பிரதேச மக்களுக்கு தேவையான உலக விவகாரங்கள், அறிவியல்ரீதியான தகவல்கள், நாளாந்த விவகாரங்கள் போன்றவை தொடர்பான தகவல்களை ஊடகங்கள் வழங்குகின்றன.

04. ஒழுக்கவியல் ரீதியான பயன்கள்:

மருதமுனை பிரதேச மக்கள் இஸ்லாமிய ஒழுக்கவியல் கோட்பாடுகளை பின்பற்றி நடப்பதற்கும் ஒழுக்கவியலுக்கு முரணான அம்சங்களை விட்டு விடுபடுவதற்கும் இஸ்லாமிய ஒழுக்கவியல் கோட்பாடுகளை ஏனைய கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு இஸ்லாத்தின் மகத்துவத்தினை புரிந்து கொள்வதற்கும் இஸ்லாமிய ஒழுக்கவியல் கோட்பாடுகள் புறக்கணிக்கப்படும் போது ஏற்படும் பாதிப்புக்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் இஸ்லாமிய ஊடகங்கள் பெரிதும் பங்காற்றுகின்றன.

05. பொருளாதார ரீதியான பயன்கள்:

ஊடகத்துறை சார்ந்த பணிகளில் ஈடுபட்டு அதனூடாக வருமானங்களைப் பெறுவதற்கும் தமது நிறுவனங்களை விளம்பரப்படுத்தி வருமானத்தையும் புகழையும் சம்பாதிப்பதற்கும் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றை விநியோகம் செய்து அவற்றின் மூலம் வருமானம் பெறுவதற்கும் ஊடகங்கள் துணைபுரிகின்றன.

06. சமூக ரீதியான பயன்கள்:

முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு எதிரான சக்திகளின் நடவடிக்கைகளையும் முஸ்லிம் சமூகத்தின் நகர்வுகளையும் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு மத்தியில் உருவாகும் பிரச்சினைகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கும் முஸ்லிம் சமூகத்தை ஒன்றுபடுத்துவதற்கும் முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளையும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான பிற சக்திகளின் செயல்களையும் சமூக மயப்படுத்துவதற்கும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் பேருதவியாய் அமைகின்றன.

07. உளவியல் ரீதியான பயன்கள்:

உளவியல் ரீதியாக முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்கின்ற ஆன்மீக வறுமை, பொறாமை, கோபம், மனோ இச்சைக்கு கட்டுப்படல் இஸ்லாமிய வாழ்வை புறக்கணித்தல் தவறான கற்பனை, சிந்தனைப் போக்குகள் ஏனைய சமய கோட்பாடுகளை பின்பற்ற முனைதல் போன்ற உளரீதியான தாக்கங்களில் இருந்து மருதமுனைப் பிரதேச மக்களை மீட்டெடுத்தல். இஸ்லாமிய அடிப்படைகளை பின்பற்றுகின்ற தூய முஸ்லிம்களாக முஸ்லிம் சமூகத்தை மாற்றியமைத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை இஸ்லாமிய ஊடகங்கள் முன்னெடுத்து வருகின்றன.

குறிப்பிடத்தக்க இஸ்லாமிய ஊடகங்களினதும் சில இஸ்லாமியமயப்படுத்தப்படாத ஊடகங்களினதும் இத்தகைய பணிகளால் மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி முழு முஸ்லிம் சமூகத்திலும் பாரிய மாற்றங்கள் உருவாகி வருவதுடன் பல்வேறுபட்ட தேவைகளும் அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களும் இத்தகைய ஊடகங்களின் சிறப்பான செயற்பாடுகளால் நிறைவேறி வருகின்றன.

ஊடகப் பயன்படுத்தலினால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள்:

மருதமுனை மக்கள் மத்தியில் இடம்பெறுகின்ற தவறான ஊடகப் பயன்படுத்தலினாலும் இஸ்லாமியமயப்படுத்தப்படாத ஊடகங்களினதும் சில இஸ்லாமிய ஊடகங்களினதும் தவறான வழிகாட்டல்களாலும் பாரிய பல பாதிப்புக்கள் உருவாகி வருகின்றன. இத்தகைய பாதிப்புக்களில் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

01. சமய ரீதியான பாதிப்புக்கள்:

அல்லாஹ்வைப் பற்றிய நம்பிக்கையை தளர்வடையச் செய்தல், ஏனைய இறையியல் கோட்பாடுகளை நம்பவைத்தல், இஸ்லாமிய நம்பிக்கைக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணான சிந்தனைகள், கருத்துக்கள், நடத்தைகள் போன்றவற்றை வெளியிடுதல், இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் தவறாக சித்தரித்தல், பொய்யான தகவல்களை உண்மை என நம்பவைத்தல் போன்ற தவறான போக்குகளை ஊடகங்கள் கையாள்கின்றன.

வானொலி, தொலைகாட்சி நிகழ்ச்சிகளில் அதிக நேரத்தை செலவிடுவதன் மூலம் இஸ்லாமிய வணக்க வழிபாடுகள், கடமைகள், குடும்ப வாழ்வு குடும்பப் பராமரிப்பு போன்றவை பின்னடைவு காண்பதுடன் ஊடகங்களின் தவறான நடத்தைப் போக்கினால் விபச்சாரம், ஆபாசம், போதை பொருள் பாவனை, வட்டி, இசை கேட்டல் போன்றவையும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் அதிகரிக்கக் காரணமாக அமைகின்றன.

மேலும் தவறான ஊடகப் பயன்படுத்தலினால் பெறுமதி மிக்க காலங்களும் நேரங்களும் வீண்விரயமாவதுடன் இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியின் நோக்கங்கள் இலட்சியங்கள் போன்றவற்றை கருத்திற் கொள்ளாது சில இஸ்லாமிய ஊடகங்கள் செயற்படுவதனால் தேவையற்ற கருத்து முரண்பாடுகளும், பிரிவினைகளும் தோன்றுகின்றன. இவற்றின் தாக்கம் மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் காணப்படுகின்றன.

02. கலாசார ரீதியான பாதிப்புக்கள்:

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இஸ்லாம் அல்லாத கலாசார அம்சங்களின் அடிப்படையில் இப்பிரதேச முஸ்லிம்களில் சிலர் ஆடை அணிவதற்கும் பெண்கள் இஸ்லாமிய வரையறைகளுக்கு முரணான வகையில் அழகுசாதனப் பொருட்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் பயன்படுத்துவதற்கும் ஆண்களில் பலர் இஸ்லாம் தடை செய்துள்ள அம்சங்களான தாடியை முற்றாகச் சவரம் செய்தல், கரண்டைக் காலுக்குக் கீழ் ஆடை அணிதல் போன்ற வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்கும் தவறான ஊடகப் பயன்பாடு காரணமாய் அமைகின்றது.

அத்தோடு இஸ்லாமிய கலாசாரம் பற்றிய கூட்டு மறதியை ஏற்படுத்துதல், இஸ்லாமிய கலாசார அம்சங்களைத் திரிவுபடுத்துதல், பிற்போக்கு அல்லது அடிப்படைவாதமாக இஸ்லாத்தை சித்தரித்தல், பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்களை தூண்டுதல், ஒழுக்கச் சீர்கேடுகளை விதைத்தல், மேற்கினுடைய கலாசாரமே செழிப்பானதும் நவீன உலகிற்கும் பொருத்தமானதுமாகும் என்ற கருத்தியை மேலோங்கச் செய்தல். போன்றவற்றையும் இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படாத, இஸ்லாத்திற்கு முரணான ஊடகங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

03. கல்வி ரீதியான பாதிப்புகள்:

தவறான ஊடகப் பயன்படுத்தலினால் மாணவர்களின் கல்வி பாதிக்கப்படுவதுடன் சுயமாக கற்பதற்கான நேரமும் வாய்ப்பும் இல்லாது போகின்றது. பிள்ளைகளின் கல்வியில் பெற்றோர் கவனம் செலுத்துவதற்கும் இஸ்லாமிய ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும், அல்குர்ஆன் ஓதுதல், இஸ்லாமிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றுக்குமான வாய்ப்புகள் இல்லாது போகின்றன.

04. ஒழுக்கவியல் பாதிப்புகள்:

மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பயன்பாட்டில் உள்ள இஸ்லாமியமயப்படுத்தப்படாத ஊடகங்கள் ஆபாச, விரச உணர்வினைத் தூண்டுதல், ஆண் பெண் மத்தியில் தவறான உறவுகளை ஏற்படுத்துதல் இஸ்லாமிய ஒழுக்க மாண்புகளைத் தவறாகச் சித்தரித்தல், போன்ற செயற்பாடுகளில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இதனால் ஆபாசக் காட்சிகளை குடும்ப அங்கத்தவர்கள் ஒன்றாக அமர்ந்து இரசிக்கும் இழிவான நிலையும் ஒழுக்கக் கேடான வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கையாளும் நிலையும் உருவாகியுள்ளதுடன் இஸ்லாமிய வரையறைகளுக்கு முரணான ஆண் பெண் சந்திப்புகள் நிகழ்வதற்கும் வாய்ப்புக்களும் ஏற்படுகின்றன.

05. பொருளாதார ரீதியான பாதிப்புகள்:

தவறான ஊடகப் பயன்பாட்டினால் உழைக்கும் நேரம் வீண்விரையமாவதுடன் ஊடகங்களின் தவறான வழிகாட்டல்களால் வட்டி உள்ளிட்ட இஸ்லாம் தடைசெய்த பொருளீட்டல் முறைகளில் நாட்டமும் அவற்றுடனான தொடர்புகளும் ஏற்படுகின்றன. அத்தோடு சடவாத ஆசையைத் தூண்டுகின்ற. இஸ்லாம் வெறுக்கின்ற ஆடம்பரமான வாழ்வை நோக்கி முஸ்லிம்களை ஊடகங்கள் இட்டுச் செல்கின்றன.

06. சமூக ரீதியான பாதிப்புகள்:

சமூகத்தின் அனைத்துக் கட்டமைப்புகளையும் ஊடகங்கள் சீர்குலைத்து வருகின்றன. முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பிரச்சினைகளையும் பிளவுகளையும் ஏற்படுத்துவதிலும், முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் பக்கச் சார்பான கருத்துக்களை வெளியிடுதல், முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றங்களை மறைத்து இஸ்லாத்தின் விரோதிகளைப் பெரும் சக்திகளாக சித்தரித்தல், உலக மயமாக்கல் சிந்தனையை திணித்தல், முஸ்லிம் சமூகத்தின் தனித்துவத்தை இழக்கச் செய்தல் போன்ற சமூக ரீதியான பாதிப்புகளையும் ஊடகங்கள் உருவாக்கி வருகின்றன இவற்றின் தாக்கங்களும் மருதமுனைப் பிரதேச மக்கள் மத்தியில் உணரப்பட்டு வருகின்றன..

07. உளவியல் ரீதியான பாதிப்புகள்:

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பல்வேறுபட்ட உள ரீதியான பாதிப்புகளை ஊடகங்கள் உருவாக்கி வருகின்றன. சிந்தனை, நடத்தை, வார்த்தைப் பிரயோகங்களில் இத்தகைய உள ரீதியான தாக்கங்கள் உணரப்படுகின்றன. இஸ்லாமிய விரோதிகளை பெரும் சக்திகளாகவும் முஸ்லிம்களை பலகீனமானவர்களாகவும் எண்ணச் செய்தல், மீண்டும் முஸ்லிம் கிலாபத்தும் முஸ்லிம் அறிவியலும் வலுப்பெற முடியாது என்ற உணர்வை திணித்தல் உள்ளிட்ட உள ரீதியான பல பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்களும் முழு முஸ்லிம் சமூகமும் இத்தகைய ஊடகங்களின் தவறான போக்கினால் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாகி வருகின்றன.

ஊடகப் பயன்படுத்தலினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிவகைகள்:

இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படாத அல்லது இஸ்லாத்திற்கு விரோதமான ஊடகங்களின் பயன்பாட்டினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளில் இருந்து மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்களையும் இலங்கைவாழ் ஏனைய முஸ்லிம்களையும் பாதுகாக்க வேண்டுமாயின் பின்வரும் வழிமுறைகளை கையாள்வது இன்றியமையாததாகும்.

01. ஊடகங்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல்:

முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு பயனுள்ள, பயனற்ற ஊடகங்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வையும் ஊடகங்கள் ஏற்படுத்தி வருகின்ற பாதிப்புகளையும் இவ்ஊடகங்களுக்குப் பின்னணியிலுள்ள சக்திகள் அவற்றின் செயற்பாடுகள் பற்றியும் பாடசாலைகள், மதரசாக்கள், மஸ்ஜிதுகள், மார்க்க விளக்க வகுப்புகள் போன்றவற்றில் அதிகம் வலியுறுத்தப்படுவதன் மூலம் ஊடகங்களால் விதைக்கப்படும் பாதிப்புகளில் இருந்து முஸ்லிம்களை மீட்டெடுக்க முடியும்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

02. தவறான ஊடகப் பாவனையிலிருந்து தத்தமது வீடுகளைப் பாதுகாத்தல்:

ஒவ்வொரு வீடுகளிலுமுள்ள தொலைக்காட்சி, வானொலி, கணினி போன்றவை முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றதா? என்பதனை விட்டிலுள்ள பொறுப்புதாரிகள் முறையாக கண்காணிக்கும் அதேவேளை தேவையற்ற, இஸ்லாத்திற்கு முரணான நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து தன்னையும் தனது குடும்பத்தினரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதல்.

03. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைந்த ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தல்:

இஸ்லாமிய த.வா அமைப்புகள் கல்வி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றினால் வெளியிடுகின்ற பயனுள்ள ஊடகங்களை ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் பயன்படுத்தப்படுவதன் மூலம் அதிகளவு பயன்களை அடைவதுடன் தவறான ஊடகப் பயன்பாட்டினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளில் இருந்தும் மீள முடியும்.

04. பொதுவான ஊடகங்களை இஸ்லாமிய மயப்படுத்தல்:

இலங்கையில் தொழிற்படும் வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளும் பத்திரிகைகளும் இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடுவதற்கு விளம்பரதாரர்களாக முஸ்லிம் நிறுவனங்களும் செல்வந்தர்களும் முன்வருவதன் மூலம் இஸ்லாத்திற்கு முரணான நிகழ்ச்சிகள் வெளிவரும் நேரத்தை இஸ்லாமிய நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாகப் பயனுள்ளதாக மாற்றியமைப்பதுடன், படிப்படியாக இம்முயற்சி துரிதப்படுத்தப்படும் போது அனைத்து ஊடகங்களையும் முடியுமானவரை இஸ்லாமியமயப்படுத்த முடியும்.

05. நடைமுறையிலுள்ள ஊடகங்களை வினைத்திறனுள்ளதாக மாற்றியமைத்தல்:

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வெளிவருகின்ற இஸ்லாமிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்றவை வெறும் மார்க்க விடயங்களை அல்லது மிகக் குறுகிய அளவில் ஏனைய அம்சங்களை இணைத்து வெளிவருவதனாலும், தரமான ஆக்கங்கள் வெளிவராமையினாலும், காலம் பிந்திக் கிடைத்தல், தொடராகக் கிடைக்காமை, முறையான வினியோகமின்மை, கருத்து முரண்பாடுள்ள விடயங்களை முறையாக அணுகாமை, பிற த.வா அமைப்புகளையும் தனிநபர்களையும் அளவுகடந்து விமர்சித்தல் போன்ற பலகீனங்கள் காணப்படுவதால் இவ்வூடகங்களை வினைத்திறன் மிக்கவையாக செயற்படுத்த முடியாதுள்ளது எனவே இத்தகைய பலவீனங்களை இல்லாதொழிப்பதன் மூலமும் இஸ்லாமிய ஊடகங்களை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் அதிக செல்வாக்குப் பெறக் கூடியனவையாக மாற்றியமைக்க முடியும்.

06. துறைசார்ந்த பங்களிப்புகளை ஊடகங்களுக்கு வழங்குதல்:

முஸ்லிம் அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், உலமாக்கள், கவிஞர்கள், சிந்தனையாளர்கள் போன்றோரும் கல்வி மற்றும் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல் துறைசார்ந்த நிபுணர்களும் தம்மிடமுள்ள ஆற்றல்களை இஸ்லாமிய அடிப்படைகளுக்கு முரண்படாத வகையில் ஊடகத் துறைக்கு வழங்குவதன் மூலம் ஊடகத் துறை இஸ்லாமிய மயப்படுத்தப்படுவதுடன் இஸ்லாமிய ஊடகங்களின் பால் முஸ்லிம்கள் மீள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

07. இஸ்லாமிய வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளை உருவாக்கும் துரித முயற்சியில் ஈடுபடுதல்:

இலங்கையில் சுமார் 40 இற்கும் மேற்பட்ட வானொலி சேவைகளும், 10 இற்கும் மேற்பட்ட தொலைக்காட்சி சேவைகளும் 15 இற்கும் மேற்பட்ட வாராந்த, நாளாந்த பத்திரிகைகளும், அரசு மற்றும் தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கி வருகின்ற போதிலும் அவற்றுள் ஒன்று கூட முஸ்லிம்களின் கைகளில் இல்லை. எனவே இந்நிலையை கருத்திற் கொண்டு இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைந்த வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளையும் பத்திரிகைகளையும் உருவாக்கும் துரித முயற்சியில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினரும் ஈடுபட வேண்டும்.

இறுதியாக இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைந்த வானொலி சேவைகள் உருவாக்கப் படுவதுடன், மேற்கூறப்பட்ட ஆலோசனைகளும் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படும் போது முழு முஸ்லிம் சமூகத்தையும் இஸ்லாமிய ஊடகங்களின்பால் மீட்டெடுப்பதுடன் தவறான ஊடகப் பயன்படுத்தலால் ஏற்படும் பாதிப்புகளில் இருந்தும் பாதுகாக்க முடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

01. பழில். எஸ். எச். எம். (2006) “இஸ்லாமும் தொடர்பு சாதனங்களும்,” பேருவனை: அல்-கலாம் பதிப்பகம்.
02. றஷூப் ஸெயின். (2008) “கலாசார ஏகாதிபத்தியம் உலகமயமாதல் - இஸ்லாம்” இலங்கை: சமூக விஞ்ஞானங்களுக்கான இப்னு கல்தான் ஆய்வகம்.

இதழ்கள்:

01. “ஊடகத்துறையும் முஸ்லிம்களும்” றாபிதா இதழ் - 01 (2004) பேருவனை: நழீமிய்யா வெளியீடு.
02. “த.வாவில் ஊடகத்துறையின் அவசியப்பாடு” அல்-ஜாமிஆ இதழ் - 03, பேருவனை: நழீமிய்யா வெளியீடு.
03. “த.வாவும் நவீன ஊடகங்களும்” உண்மை உதயம் இதழ் - 105, 111, 112, 117, 118, 119 (2006-2007), பரகஹ்தெனிய: ஜமாஅத் அன்சாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா.
04. “வானொலியும் இளைஞர்களும்” உண்மை உதயம் இதழ் - 107 (ஜனவரி - 2006), பரகஹ்தெனிய: ஜமாஅத் அன்சாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா.
05. “நமக்கான ஊடகம் ஒன்றின் தேவை” மீழ்பார்வை (02.05.2008) கொழும்பு: மீள்பார்வை ஊடக மையம்.

இணைய தளங்கள்:

01. www.albayan.com
02. www.saaid.net
03. www.sultan.org

தகவல் வழங்கியோர்:

01. எம். ஐ. எம். மஸீன். மீள்பார்வை ஊடக மையத்தின் மருதமுனைப் பொறுப்பாளர்.
02. என். எம். முபாறக். உண்மை உதயம் மாத இதழ் விநியோகத்தர், மருதமுனை.
03. எம்.ஈ. முஹம்மது கலீல், மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளர், கல்முனைப் பிரதேச செயலகம்.
04. றஸ்மி மூஸா, கலாசார உத்தியோகத்தர், கல்முனைப் பிரதேச செயலகம்.

மருதமுனைப் பிரதேச தமிழ் - முஸ்லிம் உறவு

Jesmy M. Moosa, Maruthamunai.

அறிமுகம்:

கிழக்கு மாகாணத்தின் அம்பாறை மாவட்டத்தில் வடக்கே பெரியநீலாவணைக் கிராமத்தையும், தெற்கே பாண்டவர் பூமியான பாண்டிருப்பையும் எல்லையாகக் கொண்ட நல்லுறவுக் கிராமமே மருதமுனையாகும். 2.11 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இங்கு இருபதினாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்றனர். கல்வியே இவர்களது முதல்தாயினும் நெசவு, மீன்பிடி மற்றும் இன்னோரன்ன தொழில்சார் நடவடிக்கைகளால் இம்மக்கள் வளம் பெற்றிருப்பது ஆரோக்கியமான விடயமாகும்.

மட்டுநகரின் “காத்தான்குடி” என்ற முஸ்லிம் கிராமத்திற்கு அடுத்தபடியாக சுமார் 38 கிலோ மீற்றருக்கு அப்பால் அமைந்திருக்கும் ஒரேயொரு முஸ்லிம் கிராமமே மருதமுனையாகும். முழுக்க முழுக்க இந்துசமயப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட பெரியநீலாவணை, பாண்டிருப்பு ஆகிய இரு தமிழ்க் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் இவ்வூர் அமைந்திருப்பது ஓர் விஷேட தன்மையாகும். இத்தன்மையினால் இப்பிரதேசத்தவர்களின் பூர்வீகம், அரசியல், கல்வி, தொழில், சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் இலக்கியம் போன்ற அம்சங்கள் தமிழ் மக்களின் உறவுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. பல இருந்தும் வருகின்றன. இவைகளின் விளைவாகவே இப்பிரதேச தமிழ்-முஸ்லிம் உறவினை “பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவும்” என மெச்சும் வழக்கம் இன்றும் தொடர்கின்றது. இவ்விடயங்களை உரசிப் பார்ப்பதாகவே “மருதமுனைப் பிரதேச தமிழ்-முஸ்லிம் உறவு” எனும் ஆய்வு அமைகின்றது.

பூர்வீக உறவு:

மருதமுனைக் கிராமத்தின் பூர்வீகம் ஏனைய கிராமங்களைப் போன்று மத்திய கிழக்கு நாடுகளுடன் தொடர்புடையது. கி.பி.685 இல் ஆட்சி பீடமேறிய உமையாக் கலீபா அப்துல் மலீக் பின் மர்வான் (கி.பி.685-கி.பி.705) நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலிருந்து வந்த “ஹாலிம்” கிளையினரைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கினார். அவரது இம்சையினைத் தாங்கமுடியாத இவர்களில் பலர் தூரகிழக்கு நாடுகளான ஜாவா, சுமாதிரா, மலாயா போன்றவற்றில் குடியேறினர். பின்னர் அங்கிருந்து வெளியேறிய ஒரு குழுவினர் இலங்கையின் வடமேல் கரையிலுள்ள புத்தளம், கற்பிட்டி முதலிய இடங்களில் குடியேறியமையினாலேயே இலங்கையில் அரேபிய முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம் ஆரம்பமாகியதென நம்பப்படுகின்றது. இவ்வாறான குடியேற்றங்கள் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமானபோதிலும் அரேபிய வர்த்தகர்கள் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே இலங்கையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறாகக் குடியேறிய முஸ்லிம்கள் புத்தளம்,கற்பிட்டி உள்ளிட்ட வடமேல் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மொழியைப் பேசிய நாகர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த முக்குவ குலப் பெண்களை இஸ்லாத்தில் இணைத்துத் திருமணம் செய்து கொண்டனர். கி.பி. 16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கரையோரத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் ஐரோப்பியர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டபோது அவர்களுக்குக் கண்டியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட சிங்கள மன்னர்கள் அபயமளித்தனர். அம்மன்னர்களின் உதவியுடனேயே முஸ்லிம்கள் பலர் தென்கிழக்குப் பிரதேசங்களில் குடியமர்த்தப் பட்டனர். இப்பின்னணியில் மட்டக்களப்பு வாவினூடாக மரக்கலங்களில் பயணித்து, துறைநீலாவணைக் கிராமத்தை வந்தடைந்து அங்கு சிறிது காலம் வாழ்ந்து பின்னர் மருதமுனையில் குடியேறிய சேணியர் (நெசவாளர்) பரம்பரையினரே மருதமுனையில் குடியேறிய முதலாவது முஸ்லிம் குடியேறிகள் எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

துறைநீலாவணைக் கிராமத்தில் முஸ்லிம்கள் குடியேறியபோது அங்கு முக்குவக் குலத்தினரும், தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்தடைந்த சீர்பாத குலத்தினரும் வாழ்ந்துள்ளனர். சமகாலத்தில் மருதமுனையின் மேற்குக்கரையில் ஆரம்பக் குடியேறிகளாக வாழ்ந்தவர்களும் சைவ சமயத்தைப் பின்பற்றிய சீர்பாத குலத்தினரே. கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் நலிவடைந்த சோழப் பேரரசு கி.பி.831 இல் ஆட்சிபீடமேறிய சோழ மன்னன் குமராங்குசன் என்பவனுக்குப் பிறகு மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது.

இந்நிலையில் இலங்கையைச் சேர்ந்த இளவரசன் வாலசிங்கன் என்பவன் மன்னன் குமராங்குசனின் மகளாகிய சீர்பாததேவியைத் திருமணம் செய்தான். அவர்களின் பரம்பரையினரே இலங்கை வாழ் சீர்பாத குலத்தினராவர். மட்டுவாவியின் இருமருங்கிலும் குடியேற்றங்களை நிறுவிய இவர்களின் ஒரு பிரிவினர் பெரியநீலாவணை, பாண்டிருப்பு ஆகிய கிராமங்களுக்கு இடைப்பட்ட பிரதேசமான மருதமுனையில் குடியேறியதுடன் இக்கிராமத்திற்கு “மருதமுனை” எனும் நாமத்தையும் சூட்டினர்.

துறைநீலாவணையின் கல்லடி முனையிலுள்ள முன்பகுதிப்பிரதேசம் இன்றும் “பூரன்பிட்டி” (இபுறாஹிம் பிட்டி) என அழைக்கப்படுவதும், இதே பிரதேசத்தில் “பள்ளித்திடல்” என்ற இடத்திலுள்ள காணித்துண்டொன்றில் மஸ்ஜித் ஒன்று இருந்துள்ளமையினால் அவ்விடம் “பள்ளிப்பிட்டி” என அழைக்கப்படுவதையும் அறிய முடிகின்றது. மேலும் நெசவு செய்பவர்களைக் குறிக்கும் ஈசேணியர் குடும்பம்” என்றதொரு பரம்பரை மிக நீண்ட காலமாகத் துறைநீலாவணையில் இருந்தும் வந்துள்ளது. இவ்வாறே மருதமுனையில் குடியேறிய சீர்பாத குலத்தினர் இவ்ஈரின் மேற்குக்கரையில் பிள்ளையார் கோயிலொன்றை அமைத்து வழிபட்டுள்ளனர். அவ்விடத்திலேயே பிற்காலத்தில் ஈபெரியமௌலானா அப்பா” என்பவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். இவ்விடம் இன்றும் “கோயில் வளவு” என அழைக்கப்படுகிறது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இத்தொடர்புகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது துறைநீலாவணை மற்றும் மருதமுனைக் கிராமத்தவர்களிடையே ஒன்றிணைந்த பூர்வீகத் தொடர்பொன்று இருந்து வந்துள்ளமையினை அவதானிக்க முடிகின்றது.

குடி உறவும் பெயர் முறையும்:

இந்துப்பெண்களின் வழக்கத்தையொட்டி முஸ்லிம்களிடம் வந்து சேர்ந்த தாய்வழி உறவே குடியாகும். மருதமுனையிலும் அதனைச் சூழவுமுள்ள பூர்வீக வகுப்பினர் தங்களுக்கிடையே செய்து கொண்ட மாற்றுத் திருமணங்களினூடாகக் குடிக்கலப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் மருதமுனையிலுள்ள குடிகளில் சில தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள்ளும் அவர்களிடமுள்ள குடிகளில் சில இப்பிரதேசத்திற்குள்ளும் பரவியுள்ளன. இங்குள்ள ஆறுக்கு மேற்பட்ட குடிகள் துறைநீலாவணைக் கிராமத்திலும் உள்ளதாக அறிய முடிகிறது.

மருதமுனையை அண்மித்துள்ள தமிழ்க் கிராமங்களில் பெருமளவு பரவிக் காணப்படும் கோயிலான்குடி, வெள்ளாளன்குடி, சிந்தாத்திரன்குடி போன்ற குடிகளைக் கொண்டே கோயில்கள் நிர்வகிக்கப்படுவதுடன், பூசை உள்ளிட்ட சமயச்சடங்குகளிலும், திருமண நிகழ்வுகளை அரங்கேற்றுவதற்கும் இக்குடிவழி முறையே முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகின்றது. இதே போன்றே மருதமுனையின் பிரதான பள்ளிவாசல்களின் நிர்வாகத் தெரிவுகளிலும், திருமணப் பதிவுகளிலும் குடி முறையே இன்றும் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றது.

யாவாக்குடி(யாகுவாக்குடி), வடக்கனாகுடி, சேர்மதுகுடி, சம்மானோட்டிக்குடி, மாந்தராகுடி, ஆராய்ச்சிக்குடி, முத்தநாச்சிக்குடி, அம்மாநாச்சிக்குடி, ஆலங்குடி, ஐக்கியகுடி, கொசுக்கொட்டான்குடி, சுல்தாப்பிள்ளைகுடி, சின்னக்கதிரன்குடி உள்ளிட்ட இப்பிரதேசக் குடிகளில் சில தமிழ்க் குடும்ப உறவினாடாக ஏற்பட்டதே.

தென்னிந்தியாவில் வள்ளம் ஓட்டுபவர்களை சம்மானோட்டிகள் என்பர். (சம்மான் ஸ்ரீ கப்பல்) அவர்களிலொருவர் யாவாவிலிருந்து வந்த அக்குடியின் ஸ்தாபகர் அபூபக்கர்அலி என்பவரையும், சேர்மதுகுடி ஸ்தாபகர் சேர்மன் முகம்மது ஹாஜி என்பவரையும் மட்டக்களப்பு வாவியினாடாக மருதமுனைக்கு அழைத்து வந்திருக்கின்றார். இத்தொடர்பினால் மருதமுனையில் அவர் திருமணம் முடிக்க நேர்ந்தது. இத்திருமண உறவினால் ஏற்பட்டதே “சம்மானோட்டி” குடியாகும். இச்சம்மான் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இது தவிர இலங்கையின் வடக்கிலிருந்து வந்து இப்பிரதேசத்தில் குடியேறிய தமிழ்ப் பரம்பரையினாடாக ஏற்பட்டதே “வடக்கனாகுடி” எனவும் அறிய முடிகின்றது.

கண்டி அரசர்கள் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் வெத்தசிங்க ஆராய்ச்சி என்பவர் கல்முனைப் பிரதேசத்தின் பிரதானியாகத் தொழிற்பட்டார். இதன்போது அவரது தங்குமிடம் மருதமுனையில் இருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் உறவை வளர்த்துக் கொள்ளவும், தம் பணிகளைத் தொடரவும் வாய்ப்பாக இங்கு திருமணம் செய்து கொண்டார். இத்திருமண பந்தத்தினூடாகப் பெருகியதே ஆராய்ச்சிக்குடியாகும். இக்குடியை அடியொட்டி மருதமுனையிலும் அயல் தமிழ்க் கிராமங்களிலும் “ஆராய்ச்சியார்” என அழைக்கப்படும் ஒரு சாரார் வாழ்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

முக்குவர்களுக்கும் திமிலர் என்ற இனக் குழுவுக்குமிடையே அடிக்கடி சண்டைகள் மூண்டன. இதன்போது திமிலர் முக்குவர்களை விரட்டினர். இந்நிலையில் முக்குவர்களுக்கு “பட்டாணிமார்கள்” என அழைக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் உதவி, திமிலர்களிடமிருந்து காப்பாற்றினர். இச்சம்பவத்திற்குக் கைமாறாக முக்குவர் தமது இனத்தின் ஏழு குடிகளிலிருந்து ஏழு பெண்களைப் பட்டாணிமார்களுக்குத் திருமணம் முடித்துக் கொடுத்தனர். அவர்களுள் முத்தவரே முத்தநாச்சியாகும். இவரது வழித்தோன்றலினாடாக மருதமுனையில் பரவியதே முத்தநாச்சி குடியாகும். “ஈஅம்மா நாச்சி” என்ற குடியும் இவ்வாறே தோன்றியுள்ளது என்கின்ற நிறுவப்படாத கருத்தும் உண்டு. இப்பட்டாணிமார்களைக் கௌரவிக்கவென பாண்டிருப்பு கோயில் விஷேடங்களில் “பட்டாணி மடை” வைக்கும் வழக்கம் இன்றும் தொடர்கின்றது.

சின்னக்கதிரன் என்பவர் இஸ்லாத்தைத் தழுவி, மருதமுனைக் கிராமத்தவர்களோடு வியாபாரத் தொடர்புகளைப் பேணிப் பின்னர் திருமணம் செய்து கொண்டமையினால் ஏற்பட்டதே “ஈசின்னக்கதிரன்” குடியாகும். கொசுக்கொட்டான் குடி போன்றவையும் தமிழ் மக்கள் உறவினாடாக ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. எது எவ்வாறிருந்தும் குடிமுறையினூடாக நிலையான தமிழ்-முஸ்லிம் உறவொன்று மருதமுனைக் கிராமத்தவர்களுடன் கலந்துள்ளமையினை மறுதலிக்க முடியாது.

இக் குடிமுறைகள் தவிர ராசா, ராசர், தங்கராசா, வெள்ளைத்தம்பி, சின்னத்தம்பி, சின்னவன், வெள்ளையன், வெள்ளச்சி, முத்தவன், முத்தவன், இளையவன், இளையம்மா, சீனித்தம்பி, செல்லமரைக்கான், றோசான், றோசா, குழந்தைமரைக்கான், சிவத்தம்மா, மல்லிகா, தங்கம்மா, நாச்சி, நிறோசா, மீனா உள்ளிட்ட தமிழ்ப்பெயர்கள் மருதமுனைக் கிராமத்தவர்களிடம் பெயர்களாகவும், செல்லப்பெயர்களாகவும், பட்டப்பெயர்களாகவும் இருப்பதற்கு இப்பிரதேச தமிழ்ச் சகோதரர்களுடன் முஸ்லிம்கள் கொண்ட இறுக்கமான உறவே காரணமெனலாம்.

சம்பிரதாயங்களும் பழக்கவழக்கங்களும்:

மருதமுனையிலிருந்து அருகிவிட்ட சம்பிரதாயங்கள் பல தமிழ் சமூக உறவினாடாகவே ஏற்பட்டன. குழந்தைப்பேறு விஷேடம், ஆபரணங்கள் அணிவது, பூப்புநீராட்டுதல் விழா, திருமண சம்பிரதாயங்கள், மரணச்சடங்குகள் முதலியன இரு சமூகங்களிலும் ஒன்றிணைந்த வகையில்

தொடர்ந்து வந்துள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவற்றில் பெரும்பாலானவை வழக்கொழிந்து விட்டதென்றாலும் தலைப்பின் கீழான தேவையின் நிமித்தம் அலசப்படுகின்றது.

பிள்ளை பிறந்ததும் அதன் இடுப்பிலும் கழுத்திலும் மஞ்சள் கயிறும் தாயத்தும் கட்டி காவல் பண்ணுவது, வீட்டு வளவில் வேப்பிலைக் கொத்தைத் தொங்கவிட்டுக் கண்ணாறு கழிப்பது, பெயர்சூட்ட விழா எடுப்பது போன்றன இக்கிராம மக்களிடம் இழையோடிப் போயிருந்த சம்பிரதாயங்களாகும். இவற்றுடன் பூப்பெய்தவுடன் மஞ்சள் பூசி நீராட்டுதல், தென்னம்பாளை வைத்து அலங்கரித்தல், ஆட்களைக் கூட்டி மணப்பந்தல் அமைத்தல் முதலியனவும் இந்துக்களின் உறவினாடாக இப்பிரதேசத்தில் வேரூன்றியிருந்தன.

இஸ்லாமிய தெளவீத் சட்டத்தின் படி ஆணொருவர் தாம் விரும்பிய பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதாயின் அவருக்கு குடும்பத்தால் வழங்கப்பட்ட சொத்தின் மூலம் மணப்பெண்ணுக்கு ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்துத் திருமணம் முடிக்க வேண்டும். இம்முறைக்கு மாற்றமாக பெண்களை மையப்படுத்திச் சொத்துக்களைப் பெறுவது, அடையாளம் போடுவது, நல்ல நாள் பார்ப்பது, மருதாணி இடுவது, தென்னஞ்சோடனை, இந்துக்களிடம் இருக்கும் “பரிசம் போடுதல்” போல் திருமணநாள் குறித்தல், கொழுக்கட்டை கொட்டுதல், குரவை இடுதல், ஒற்றைப்பட்ட பலகார அன்பளிப்பு, கால் கழுவுதல், மணமேடை அலங்காரம், கூறைச் சேலை மற்றும் மதினி விஷ்டம், ஆராத்தி எடுத்தல், தெண்டக் கொழுக்கட்டை, கால் மாறுதல் முதலியவற்றில் பல இன்று மறைந்துவிட்ட போதிலும் இவையெல்லாம் தமிழ் மக்கள் உறவினால் ஏற்பட்டவைகளே. இவற்றுள் ஒரு சில முஸ்லிம்களிடமிருந்து இந்துப் பண்பாட்டுடன் இணைந்து கொண்டவைகளும் உண்டு.

புதுவீடு கட்டுகின்ற போது மௌலவி அல்லது சாத்திரியார் வந்து நிலம் எடுப்பது, தூண் மற்றும் வளை வைத்துக் கட்டப்பட்ட அன்றைய வீடுகளுக்கு நிலைகளை ஏற்ற சகுணம் பார்ப்பது, நிலத்தினுள் வெற்றிலை, சில்லறைக் காசு, தங்கம், வெள்ளி போன்றவற்றைப் போடுவது, வீடு கட்டி முடிந்ததும் “கொட்டைப்புக்கை” என்ற ஒருவகை இனிப்பைக் காய்ச்சி குடி போவதை விஷ்ட வைபவமாகக் கொண்டாடுவதெல்லாம் எம்மக்களால் பரிமாறப்பட்டவைகளே.

நோய்களின்போது பல்வேறு தமிழ்ச் சம்பிரதாயங்கள் இப்பிரதேச முஸ்லிம்களினாலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக “அம்மை” வந்துவிட்டால் அது தெய்வகுற்றம் எனக்கருதி பூசாரிகளை அழைத்து பேச்சி அம்மனுக்கு கிரியை செய்து தாலாட்டும் படிப்பர். வேப்பிலை கட்டி சந்தனமும் பூசி அம்மையை விரட்டுவர்.

சமய நடவடிக்கைகளுள் ஒன்றாகத் தமிழ் சகோதரர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் தேர் இழுத்தல் முறையினை ஒத்ததாக “சந்தனக்கூடு இழுத்தல்” என்றதொரு முறை மருதமுனையில் இருந்துள்ளது. குர்ஆனையும், அதனை வைத்து ஓதும் மடிப்புப்பலகையினையும் வெள்ளைச் சீலை ஒன்றின் மீது வைத்துச் சுமந்து வரும் பழக்கத்தை இம்மக்கள் கொண்டிருந்தனர். இருந்தும் மார்க்கத் தலைவர்களின் தலையீட்டால் இம்முறை கைவிடப்பட்டது.

சவுக்குமணிமாலை, சவடி, தாவத்துக்கொடி, தண்டை, கரணை, கொலுசு, அல்லுக்குத்து, முக்குத்தி, காதுப்பு, தோடு, சலங்கை, சிமிக்கி, அருணாக்கொடி முதலிய ஆபரணங்களும் குத்துவிளக்கு, அலங்காரவட்டா, கலசம் போன்ற அலங்காரப் பண்டங்களும் பொல்லடி, மேளம், மகுடி, வண்ணான்பறையன் உள்ளிட்ட இசைக்கருவிகளும் மருதமுனை மக்களால் மீட்டப்பட்டவைகளே.

ஒருவர் மரணம் அடைந்தவுடன் விதவைப்பெண்கள் வெள்ளை நிறப்புடவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது, ஆபரணங்கள் அணியாது தவிர்ந்திருப்பது, தென்னோலை இழைத்து வேலி கட்டுவது, இறந்தவரின் நாட்களைக் கணக்கிட்டு இந்துக்கள் 3,8,31,வருடம் என கிரியை செய்வது போல் சமயத் தலைவர்களை அழைத்து ஒன்று, நாற்பது, வருடம் எனப் பெயரிட்டு அன்னதானம் வழங்கி விருந்துண்டு பிரார்த்திப்பது போன்ற பல சம்பிரதாயங்களும் பழக்கவழக்கங்களும் முஸ்லிம்-தமிழ் பாகுபாடின்றி இருந்து வந்திருக்கின்றன.

சமய நம்பிக்கைகளில் இரு சமூகத்தினரும் வெவ்வேறாக இருந்தபோதிலும் இப்பிரதேச தமிழ்-முஸ்லிம் மக்கள் ஒருவரையொருவர் மதித்தே வந்துள்ளனர். பாண்டிருப்பு திரௌபதை அம்மன் கோயில் தீமிதிப்பு நிகழ்வில் இரு சமூகத்தவர்களும் உறவால் ஒன்றிணைகின்றனர். திரௌபதிக்கு மாலை சூட்டுவதனை உறுதிப்படுத்த பந்தக்கால் (கல்யாணக்கால்) அமைப்பதற்கான மரம் மருதமுனையிலுள்ள வளவொன்றிலிருந்தே இன்றும் வெட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இந் நிகழ்வினைக் காண மருதமுனை மக்களும் வருடாவருடம் புடைசூழ்கின்றனர். ஒவ்வொரு இனமும் தங்கள் இன அடையாளங்களை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு விரும்புவதில்லை. மாற்று இனம் பாதிப்புக்குள்ளானாலும் கூட தமது இனத்தின் அடைவினை மட்டுமே சிந்திக்கின்றன. இவ்வாறான நிலையிலிருந்து மாறி பொது சகிப்புத் தன்மையுடன் மருதமுனை மக்கள் இன்றும் கூட இந்நிகழ்வுக்கு வழங்கும் ஆதரவு அம்மக்கள் உள்ளங்களில் பதிந்துள்ள தமிழ்-முஸ்லிம் அடையாளப்படுத்தலின் வெளிப்பாடென்றே கூறலாம்.

கல்வியுறவு:

மருதமுனைப் பிரதேசத்தின் கல்வியிலிருந்து பிரிக்க முடியாதவொரு வகுப்பினராக உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் தமிழ்ச் சகோதரர்களே, இங்குள்ள பாடசாலைகளின் தலைமை ஆசிரியர்களாக அவர்களே இருந்துள்ளனர். பெரியநீலாவணை கோயிலடி வித்தியாலயம், பாண்டிருப்பு அரசடி வித்தியாலயம், வெஷ்லியன் மிஷன் ஆகிய பெயர் தாங்கிய கல்முனைப் பிரதேசத்தின் அன்றைய பாடசாலைகளுக்கு மருதமுனை மக்கள் சென்று தங்கள் கல்வித் தாகத்தைத் தீர்த்துள்ளனர்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மருதமுனையின் முதலாவது பாடசாலையான அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை (தற்போது அல்மனார் மத்திய கல்லூரி) 1911இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் தலைமை ஆசிரியராக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பீ.சின்னையா (1911-1914) என்பவரே இருந்துள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து கரவேட்டி ஜேம்ஸ் வேலுப்பிள்ளை (1915-1923) பாண்டிருப்பு கே.எஸ்.வரைமுத்து (1924-1936) பெரிய கல்லாறு வீ.சாமித்தம்பி (1937-1940) ஆரைப்பற்றை ரீ.சீனித்தம்பி (1941-1943) மீண்டும் கே.எஸ்.வரைமுத்து (1943-1948) என 1911ஆம் ஆண்டு முதல் 1948ஆம் ஆண்டு வரையான சுமார் நான்கு தசாப்தங்கள் தமிழ் தலைமையாசிரியர்கள் அறுவர் இருந்துள்ளனர். 1914இல் மருதமுனை தெற்குப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின் அதன் முதலாவது தலைமையாசிரியராகவும் பாண்டிருப்புச் சேர்ந்த தவமணி என்பவரே இருந்துள்ளார்.

பாண்டிருப்பு, துறைநீலாவணை, கல்லாறு முதலிய அயற்கிராமங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் மாணவர்கள் இப்பிரதேசப் பாடசாலைகளில் கற்றுள்ளதுடன் ஆசிரியர்கள் பலரும் பணி புரிந்துள்ளனர். மருதமுனை ஒரு கல்விக் கிராமமாக மாற முதற்கல்வியதிகாரியான ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அடங்கலாக அடித்தளம் இட்டவர்கள் சகோதர இனத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களே என்றால் அது மிகையாகாது. கல்முனைப் பிரதேசத்திலுள்ள தமிழ்-முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் விகிதாசார அடிப்படையில் அதிகமான தமிழ் ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் இடமாக மிளிர்வதும் மருதமுனையே.

கே.சின்னத்துரை (நீலாவணன்), புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் மகன் விஜயரெட்னம், எப்.பாக்கியநாதன், என்.மகாலிங்கம், வீ.சுப்ரமணியம், செல்வி. ராசம்மா, ஜெயந்தி, திருமதி.எஸ்.பீகரன், சந்திரா, பிரணவஜோதி, கே.சிவானந்தராஜா உள்ளிட்ட ஆசிரியர் குழாத்தினை அல்மனார் சமூகம் உச்சரித்துக் கொண்டிருப்பதானது அவர்களின் கல்விப் பணியினை நினைவு கூறவதுடன் மட்டும் சுருங்கி விடாமல் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுப் பாலத்திற்கு வலுச் சேர்ப்பதாகவும் உள்ளது. இக்கல்வியுறவு இன்றும் தொடர்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

தொழில் ரீதியான உறவு:

துறைநீலாவணைக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களிடம் நெசவுத் தொழிலில் நல்ல பரீட்சயம் இருந்தது. எனினும் அவர்களால் அத்தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான பெளதீக வளம் வாய்ப்பாக இருக்கவில்லை. ஆரம்பகாலத்தில் குழித்தறி முறையே வழக்கில் இருந்தது. இதற்கான குழிகளை அமைப்பதற்கும், பாவோடுவதற்குமான மரக்கட்டைகளை(sticks) நடுவதற்கும்

துறைநீலாவணையின் கந்தரை அமைப்பு பொருத்தமற்றதாக காணப்பட்டது.மேலும் சமீபத்திலிருந்த மட்டு நீரேறியினூடாக வீசிய குளிர்காற்று நெசவு செய்வதற்குத் தயாராக்கிய பாவினை (yarn roll) சேதப்படுத்தியும் வந்தது.

இது இவ்வாறுருக்க, மருதமுனையில் வாழ்ந்த சீர்பாத குலத்தினருக்கு நன்னீர் மீன்பிடியும் விவசாயமும் தெரிந்திருந்தது. இதற்கான சூழல் துறைநீலாவணையிலேயே காணப்பட்டது. அத்துடன் மருதமுனையிலிருந்த சீர்பாத குலத்தினர் கடற்றொழிலில் தேர்ச்சியற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். இவ்வாறான நிலையில் துறைநீலாவணையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களும், மருதமுனையில் குடியேறியிருந்த தமிழ் பண்பாட்டைக் கொண்ட சீர்பாத குலத்தினரும் தொழில் ரீதியாக இடம்மாறிக் கொள்ள இணங்கிக் கொண்டனர். இவ் இடமாற்றம் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவை வலுப்படுத்திப் பேசுவதற்கான தக்க சான்றாகும்.

மருதமுனையின் ஜீவனாம்சத் தொழிலாக மாறிய நெசவு தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவிலும் முக்கியத்துவம் பெற தமிழ் சகோதரர்களுடன் கொண்ட தொழிலுறவு காரணமாக அமைந்தது. நெசவு செய்ய, பசை போட, பாஓட எனப் பெருமளவு தமிழ் மக்கள் ஆண், பெண் வேறுபாடுகளின்றி வந்து சென்றனர். இதற்கான நூல்கள் (yarn) மட்டக்களப்பிலிருந்தே கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. 1940ஆம் ஆண்டு நெசவுப் பாடசாலையொன்று மருதமுனையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது இங்குள்ளவர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்க அ.நவரெட்னம் என்பவரே நியமிக்கப்பட்டார். ஆழிப்பேரலையினை அடுத்து நெசவுத் தொழிலில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்ட போதிலும் தொழில் நிமித்தம் வந்து செல்கின்ற அயற்கிராம தமிழ் சகோதரர்களின் தொடர்பு தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது.

இப்பிரதேச தமிழ் மக்களுக்கு முஸ்லிம் பிரதேசங்களிலும், முஸ்லிம்களுக்குத் தமிழ் பிரதேசங்களிலும் வயல் நிலங்கள் இருந்துள்ளன. இன்றும் இருக்கின்றன. இவைகளில் மாறிமாறி இரு சாராரும் வேலை செய்து வந்தும் உள்ளனர்.நொறுங்கன் பச்சைப்பெருமாள், இளங்கலையான் கறுப்புநெட்டி என தமிழ்ச் சமயப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் நெற்களுக்குரிய பெயர்களும் இருந்து வந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்க அம்சமாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் அதிகம் புகையிலை பாவிப்பவர்களாக இருந்தமையினால் அவர்களுக்கான புகையிலை “தம்மன் கடுவை” என்ற இடத்தில் மருதமுனையில் உள்ளவர்களால் செய்யப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. அன்னமலைக் காட்டிலிருந்து வெட்டி வரப்பட்ட மரங்களால் செய்யப்பட்ட தளபாடங்கள் இங்கு விற்பனை செய்யப்பட்டதுடன் பறங்கி இனத்தைச் சேர்ந்த தச்சன்மார்களே (ஓடாவிமார்) வேலைக்காக வருகை தந்துமுள்ளனர்.

மரம் அறுக்கும் ஆலை, அரிசி ஆலை, வீட்டுத் தோட்ட மரக்கறி விற்பனை, சலவைத் தொழில், சிகை அலங்காரம் மற்றும் வீதிகளில் செல்லும் நாளாந்த விற்பனை முதலியவற்றிலும் அதிகமாக தமிழ் மக்களே ஈடுபட்டு வருகின்றனர். தச்சன், கொத்தனார்(மேசன்) போன்ற தொழில்களுக்கு இப்போது மருதமுனைப் பிரதேசத்தவர்களும் அதிகம் ஈடுபட்டுள்ள போதிலும் சிகை அலங்காரம் மற்றும் சலவைத் தொழில்களுக்கு தமிழ் மக்களின் உதவியினையே நாடவேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு

மருதமுனை மக்களும் தமிழ் சகோதரர்களும் தொழில் ரீதியாக ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருக்கும் உறவு என்றும் தொடர்கின்றது.

அரசியல் உறவு:

1955ஆம் ஆண்டு அம்பாறை எனும் புதியதொரு மாவட்டம் உருவாக்கப்படும் வரை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பட்டினத்திற் தொகுதியிலிருந்த ஒரே ஒரு முஸ்லிம் கிராமம் மருதமுனையே. இதன் காரணமாக 1947ஆம் ஆண்டின் பின்னர் நடைபெற்ற மூன்று சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் (1947, 1952, 1956) உட்பட அனைத்திலும் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்ய மருதமுனை மக்களும் வாக்களித்தனர். பட்டினத்திற் தொகுதியில் போட்டியிடும் தமிழ் வேட்பாளர்களின் வெற்றி தோல்வியினைத் தீர்மானிக்கும் வாக்காளர்களாக (Deciding Voters) இம்மக்களே இருந்து வந்துள்ளனர். இதன் பிரதியுபகாரமாகவே அன்று தமிழரசுக் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த இராசமாணிக்கம் கல்லோய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட 4ஆம், 5ஆம் பிரிவுகளில் (Colony) 300க்கும் மேற்பட்ட மருதமுனைக் குடும்பங்களை தமிழ் மக்களுடன் சேர்த்துக் குடியேற்றினார்.

மருதமுனை மக்களுக்கான அரசியல் முன்னோக்கினையும் அதனுடான தமிழ்-முஸ்லிம் உறவினையும் தம்முள் அடக்கியவரே முன்னாள் செனட்டரும் கல்முனை மாநகர சபையின் தற்போதைய (2009) பிரதி மேயருமான எஸ்.இசட்.எம்.மகூர் மௌலானா ஆவார்.தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர் தந்தை செல்வா, கு.வன்னியசிங்கம் மற்றும் டாக்டர். ஈ.எம்.வி.நாகநாதன் ஆகியோருக்கு மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் (1949) தமிழ் மக்களால் மிகப் பெரும் வரவேற்பொன்று அளிக்கப்பட்டது. அதில் பேசிய 18 வயது இளைஞரான மௌலானா தந்தை செல்வாவால் ஈர்க்கப்பட்டு தமிழரசுக் கட்சியில் இணைக்கப்பட்டார்.

இதனைத் தொடர்ந்து 1956ல் தமிழுக்கு சம உரிமை கோரி காலி முகத்திலில் நடைபெற்ற சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்திலும், 1961ல் அம்பாறை கச்சேரிக்கு முன்னால் இடம்பெற்ற மக்கள் எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் தமிழ்த் தலைவர்களுடன் இணைந்து மௌலானா கலந்து கொண்டார். இதன் விளைவாக நான்கு மாதம் பனாகொட தடுப்பு முகாமிலும் அடைக்கப்பட்டார். திருமலை மாநாடு, தமிழரசுக் கட்சியின் மாநாடுகள் முதலியவற்றில் கட்டாயம் ஒலிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாக மௌலானாவின் குரல் மாறியது.

இவ்வறவுகளின் வெளிப்பாட்டால் 1960ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சி கல்முனைத் தொகுதியில் மௌலானாவை நிறுத்தி, பாராளுமன்றம் அனுப்பி, தமிழ்-முஸ்லிம் உறவை வலுப்படுத்த எண்ணியது. எனினும் 119 வாக்குகளால் அவர் தோல்வியைத் தழுவினார். இருந்தபோதிலும் 1966ம் ஆண்டு இரு சமூகங்களினதும் ஒன்றிணைந்த ஆதரவுடன் மௌலானா கரவாகு வடக்கு கிராம சபைத் தலைவரானார். செனட்சபை உறுப்பினராகவிருந்த கற்குடாவைச் சேர்ந்த மு.மாணிக்கம் மரணத்தைத் தழுவி யின்னர் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்கு மௌலானாவை நியமித்தமை மருதமுனையின் அரசியல் தடயத்தின் அழியாத சாட்சியமாகும். மௌலானாவால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் உறவு பிரதேச அரசியலில் சிலரால் முன்னெடுக்கப்பட்டபோதிலும் அது நீடிக்கவில்லை. இரு இனங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒன்றிணைந்த அரசியல் நகர்வுகள் இன்று காணப்படாதுவிட்டாலும் காலம் வேண்டி நிற்கும் முக்கிய தேவை அதுவொன்றே.

போராட்ட முன்னெடுப்புக்களில் மருதமுனை முஸ்லிம் இளைஞர்கள்:

“சுய நிர்ணய உரிமை” தமிழ் பேசும் இரு இனங்களுக்கும் தேவை என்ற நியாயத்தின் ஏற்றுக்கொள்ளலில் 1983 ஜூலைப் பயங்கரத்தை அடுத்து பல முஸ்லிம் இளைஞர்கள் விடுதலை இயக்கத்துடன் நாடுதழுவிய ரீதியில் இணைந்து கொண்டனர். அவ்வகையில் இக்காலப்பகுதிக்குள் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியுடன் (EPRLF) கைகோர்த்துக் கொண்டவரே மருதமுனையைச் சேர்ந்த ஏ.எம்.ஏ.மி.டீ.ளார் ஆவார்.

இவ் இயக்கத்தால் “கமலன்” என அழைக்கப்பட்ட இவர் கிழக்கு மாகாண அரசியல் குழுவின் தலைவராகச் செயற்பட்டார். மி.டீ.ளாரிடமிருந்த தூரநோக்குடைய அரசியல் சிந்தனை, தமிழ்-முஸ்லிம் உறவைப் பேண வேண்டுமென்ற அபர்தமான முனைப்பு என்பன ஈழ மக்கள் புரட்சிகர முன்னணிக்குள் அவருக்கிருந்த படித்தரங்களை உயர்த்தியது. இதன் வலுவாக 1988ம் ஆண்டு நடந்தேறிய கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலில் அக்கரைப்பற்று சின்னைய்யா, தம்பிலுவில் மோகன் ரவி உள்ளிட்டோரைக் கொண்ட அணியில் “பூ” சின்னத்தில் மி.டீ.ளாரும் போட்டியிட உள்ளாங்கப்பட்டார். இந்நிகழ்வு தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுக்குள் விரிசலை ஏற்படுத்தி அரசியல் செய்ய எத்தனித்த பலருக்கும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவொரு விடயமாக இருந்தபோதிலும் அன்று அது மி.டீ.ளாருக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரும் அங்கீகாரம் என்றே சொல்லலாம்.

1987ல் செய்துகொள்ளப்பட்ட இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழலை மீளக்கட்டியெழுப்புவதில் மி.டீ.ளாரின் பணி அளப்பரியது. இளைஞர்களை வழிப்படுத்தி அவர்களுக்கு அரசியல் விழிப்புணர்வை வழங்கும் நோக்கில் பல்வேறு முகாம்களை ஒழுங்குபடுத்தினார். மாகாணசபை முறைமையை கட்டுக்கோப்புக்குரியதாக்கி அதன் நிருவாகக் கட்டமைப்பு வரைபினையும் ஏற்படுத்த உழைத்தார். ஆட்கடத்தல், காணமல்போதல், இன வன்முறை முதலியன மலிந்திருந்த வேளையில் இவ்விடயங்களில் நிறுவன ரீதியாகத் தலையிடும் நோக்கில் ஈபிரணைகள் குழு” என்ற அமைப்பை நிறுவினார். இதனைப் பின்னர் அன்றைய அரசு வர்த்தமானியினூடாக ஏற்றுக்கொண்டது. இக்குழுக்கள் நாடு தழுவிய ரீதியில் உருவாகவும் இவரே வழிசமைத்தார்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

1990ம் ஆண்டு இக்கட்சியின் தலைவர் பத்மநாபா, மி.ளார் உட்பட 13 பேர் இந்தியாவின் கோடம்பக்கம் தீ நகரிலுள்ள தங்கு விடுதியொன்றில் இருக்கும் போது தாக்குதலுக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். இதனை அடுத்து ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் தியாக வரலாற்றில் மருதமுனை மி.ளாரும் பதிவானார்.

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்குள் மி.ளாரது சமகாலத்தில் இணைந்து கொண்ட மற்றுமொரு மருதமுனை இளைஞரே எஸ்.எம்.றசாக் ஆவார். “ரவி” என இயக்கத்தால் அழைக்கப்பட்ட இவர் கிழக்கு மாகாண நடவடிக்கைக் குழு உறுப்பினராகவும், ஆயுதக் குழுவின் முன்னணியாளராகவும் செயற்பட்டார். தமிழ்-முஸ்லிம் உறவில் கீறல் விழ எத்தனமாகும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் மி.ளார், றசாக் உள்ளிட்டோர் முன்னின்று அவைகளைக் கிள்ளி எறிந்தமை மருதமுனையின் வரலாற்றுப் பக்கங்களில் இடம்பிடித்துள்ள முக்கிய பதிவுகளிலொன்றாகும்.

மி.ளாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுப்பாலமும், நம்பிக்கையும் அவரது மறைவையடுத்து சுமார் இரு தசாப்தங்களின் பின்னர்(2006) அவரது மகன் முகமட் ஹன்ஸிரை தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் (TMVP) அமைப்புக்குள் உள்வாங்க வழி சமைத்தது. இவ்வமைப்பின் தலைவரும் தற்போதைய(2009) அமைச்சருமான விநாயக மூர்த்தி முரளிதரனால் (கருணா அம்மாள்) “ஆஸாத் மௌலானா” எனப் பெயர் சூட்டப்பட்ட ஹன்ஸிரை தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் ஊடகப் பேச்சாளராகச் செயற்பட்டார். 2008ம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாண சபை நிறுவப்பட்டபோது முதலமைச்சர் சிவநேசத்துரை சந்திரகாந்தனின்(பிள்ளையான்) இணைப்பாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். முதலமைச்சரின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவராக மாறியுள்ள ஆஸாத் மௌலானாவின் ஒன்றிணைவு எதிர்கால தமிழ்-முஸ்லிம் உறவு விரும்பிகளால் மிகவும் ஆழமாக ஒப்புநோக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

1986ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம்(LTTE) முனைப்புப் பெற்று வந்தபோது அதிலும் மருதமுனை முஸ்லிம்கள் சிலர் இணைந்து செயல்படத் தொடங்கினர். இவ் அமைப்பின் கல்முனைப் பிரதேச நிதிப்பொறுப்பாளராகச் செயல்பட்ட அமீன் மாஸ்டர், மருதமுனை-நீலாவணைப் பொறுப்பாளராக இருந்த “சலீம்” என இயக்கத்தால் அழைக்கப்பட்ட முஹம்மட் நவாஸ் போன்ற பலரும் இயக்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு விசுவாசமாக இருந்த போதிலும் இவ் அமைப்பின் தவறிய நடவடிக்கைகளால் இடை நடுவில் விலகிச் செல்லத் தொடங்கினர்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைபெற்ற முஸ்லிம்களுக்கெதிரான ஆயுத முன்னெடுப்புக்களால் பல்வேறு கிராமங்களும் பாதிப்புக்குள்ளான போதிலும் மருதமுனைக் கிராமத்தில் பெயர் குறித்துச் சொல்லும் அசம்பாவிதங்கள் எதுவும் நேரடியாக நடைபெறவில்லை. தமிழ்-முஸ்லிம் உறவைப் பேணும் முகமாக விடுதலை அமைப்புக்களின் தலைமைகளுடன் மருதமுனை கொண்ட உறவின் கைமாறே இந்நிலைமைக்குக் காரணமெனத் துணிந்து கூறலாம்.

இலக்கியமும் மொழி உறவும்:

மரபுவழி இலக்கியங்கள் பேசப்பட்டும், ஆய்வு செய்யப்பட்டும் வந்த காலம் முதல் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவு இலக்கியங்களினூடாக மருதமுனையில் முளைவிட்டிருந்தது. இதனை,

“அண்டை அயலிலொரு
மொழியால் இணையும் தமிழ்
நண்பர் உடனறவு”

என்ற மருதார்க் கொத்தனால் எழுதப்பட்ட மருதமுனைக் கீதத்தின் முதற் பகுதியில் காணமுடிகின்றது.

இலக்கியம் மற்றும் மொழிசார் அறிவினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் வேறுபாடுகளின்றி இருசாராரும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். ஒருவரை ஒருவர் தட்டிக்கொடுப்பதில் இவர்கள் பின் நிற்கவில்லை.

“வெண்பாவில் என்னை நீ வென்றாய் ஷரிபுத்தீன்
நண்பாவென் நாமம் உமக்கீந்தேன்”

எனப் பாராட்டி “புலவர்மணி” என்ற பட்டத்தை மண்டுர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை தமிழ்ச் சங்கப்பேரவையில் வைத்து ஷரிபுத்தீனுக்கு வழங்கியமை இதற்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும். “மருதமுனை அரசினர் தமிழ்-முஸ்லிம் பாடசாலையின் தலைமையாசிரியராக இருந்த கே.எஸ். வைரமுத்துவின் மொழி வழிகாட்டலும், முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகளாரின் ஆசியுமே எனக்கு பொற்கிழிகளையும், பொன்னாடைகளையும், பரிசுகளையும் ஏன்? புலவர் மணியென்ற பட்டத்தையுங் கூட பெற்றுக்கொடுத்தேன்” (2009:102) எனப் புலவர்மணி ஷரிபுத்தீனே கூறியிருப்பது இவ் இடத்தில் குறிப்பிட்டுச் செல்லப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

இன்றுள்ளது போல் விழாக்களிலும், இலக்கிய நிகழ்வுகளிலும் மட்டும் கலந்து விட்டுச்செல்கின்ற நிலைமையிலிருந்து விலகி மருதமுனைக் கடற்கரையில் கூட்டங்கள் வைத்து, நீலாவணைக் கோயில் விராந்தையில் கூடி முஸ்லிம் வெளிப்படுத்தலாளர்களால் தமிழர்களும் தமிழ் சகோதரர்களால் முஸ்லிம்களும் ஆசிரவதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். மருதமுனையைச் சேர்ந்த ஹசன் மௌலானா, கொத்தன், வாணர், கனி போன்றோரும் நீலாவணையில் நீலாவணன், மு.சடாச்சரன் ஆகியோரும் பாண்டிருப்பினில் பாண்டியூரான், சசி, உமாவரதராசன் உள்ளிட்டோரும் அடிக்கடி சந்திப்புக்களை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மேற்கொண்டனர். இச்சந்திப்புக்கள் மூலம் பரிமாறப்பட்ட விடயங்கள் இருசாராரினதும் கவிதை, சிறுகதை மற்றும் இன்னோரன்ன படைப்புக்களிலும் பரவியிருக்கின்றமையினையும் அறிய முடிகின்றது.

மருதமுனையில் வித்திடப்பட்ட இலக்கியச் சந்திப்புக்களின் பரிணாமமே 1961ல் கல்முனை தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தது. பெரியநீலாவணை விஷ்ணு கோயில் முன்றலில் உதயமான இச்சங்கத்தின் தலைவராக நீலாவணனும், செயலாளராக மருதூர்க் கொத்தனும் தெரிவானதுடன் மருதமுனை பொது நூலகத்திலேயே இச்சங்கத்தின் முதலாவது ஆலோசனைக் கூட்டம் நடைபெற்றுள்ளமையும் முக்கியமான அம்சங்களாகும்.

இப்பிரதேச தமிழ்-முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள் பலவற்றிலுள்ள கருத்துக்களும், பாத்திரவார்ப்புக்களும், கதைக்களங்களும், மொழியாடல்களும் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவை வெளிப்படுத்தி நிற்பதனை அவைகளுக்குள் பயணிக்கும் போது உணர முடிகின்றது.

மருதமுனையில் இருந்து வந்த நாட்டார் பாடல்களிலும் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவின் யதார்த்தத்தைக் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாய் உள்ளது. சிறுவர் பாடலொன்றில்

“யாரடா இந்தக் கோயிலுக்குள்ளாலே
நாங்கள்தான் ரெண்டு தட்டாரப்பிள்ளைகள்...”

என இடம் பெற்றிருப்பதனையும், மீனவர்களால் படிக்கப்படும் “அம்பா” பாடலொன்றில்

“மஞ்சல் நிறத்தான்
மாமரத்தான்-மல்லிகை மரத்தான்
மன்னார்க் கோயில் மக்கள் வெள்ளம்
ஆடோடா வலை
ஐயோடா வலை....”

எனப் பாடப்பட்டிருப்பதனையும் அவதானிக்கும் போது இரு பாடல்களிலும் வரும் கோயில், தட்டாரப்பிள்ளைகள் ஆகிய சொற்கள் ஊடுருவி இருப்பதானது தமிழ்-முஸ்லிம் மொழியாடல்களின் பேதமற்ற கலப்பிற்கு நல்லதொரு சான்றாகும்.

துறைநீலாவணைக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த நெசவாளர்களான சேணியர்களுடனான உறவும் தொழில்முறையும் மருதமுனையில் ஏற்பட்டதனாலோ என்னவோ “சேணியன் குடுமி சும்மா ஆடாது” எனக் கூறும் பழமொழியொன்றும் இப்பிரதேசத்தில் பெருவழக்கில் இருந்துள்ளது. இவ்வாறாக மருதமுனையின் வடக்கிலுள்ள தமிழ்க் கிராமங்களான கல்லாறு, மண்டூர், மகிழூர் பிரதேசங்களிலுள்ள நாட்டார் பாடல்கள் மருதமுனையில் இருந்துள்ள பாடல்கள் பலவற்றுடன் ஒன்றிணைவதனைக் காணமுடிகிறது.

மொழி ரீதியாகவும் ஒன்றுபட்ட இனமாகத் தொடர்ந்தும் காட்டிக்கொள்வதில் மருதமுனையும் அதனைச் சூழவுள்ளவர்களும் பின்நிற்கவில்லை. நீலாவணை மற்றும் பாண்டிருப்பு எல்லைப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற தமிழ்ச் சகோதரர்கள் மருதமுனைப் பிரதேச மொழி உச்சரிப்பினையே பெருமளவில் கையாள்கின்றனர். மறுகா (பிறகு), சுறுக்கா, கெதியா, டக்கண்டு (விரைவாக), அவிய (அவர்கள்), இவிய (இவர்கள்) உள்ளிட்ட பிரதேச வழக்குச் சொற்களும் இவர்களால் பரிமாறப்படுகின்றமை ஒன்றிணைந்த தமிழ்-முஸ்லிம் உறவின் வெளிப்பாடென்றே கூறலாம்.

முடிவுரை:

ஒரு சமூகம் இன்னுமொரு சமூகத்தையும், ஓரினம் இன்னுமொரு இனத்தையும் விலக்கி வாழ முடியாதென்பது கடந்து வந்த வரலாறுகளின் மூலம் பெற்ற படிப்பினைகளாகும். உதட்டளவில் மட்டும் பேசப்பட்டு வரும் அரசியல்சார் உறவாக இருந்து விடாது காலம் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கும் மனித உறவாக உறவுகள் மாற வேண்டும்.

நிலத் தொடர்புடனும், தொடர்பற்ற விதத்திலும் இனங்கள் கூறு போடப்பட்டு விடுமோ என அஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் மருதமுனைப் பிரதேச தமிழ்-முஸ்லிம் உறவை எப்போதுமே நிலைத்து நிற்கச் செய்ய வேண்டிய எடுகோளாகவே இவ் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

எதிர்கால சமுதாயத்தினரிடம் ஏற்படக் கூடிய உறவியல் சார்ந்த தன்னிலைப் போக்கை வளரவிடாது பாதுகாக்கும் பிரயத்தனங்களில் சிறிதளவான பங்களிப்பையாவது இவ் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். பூர்வீக உறவு, குடியுறவும் பெயர் முறையும், சம்பிரதாயங்கள், கல்வியுறவு, தொழிலுறவு மற்றும் இலக்கிய உறவு என பல தளங்களில் இவ் ஆய்வு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் பரப்புக் கருதிய நுனிப்புல் மேய்ந்த முயற்சியே இதுவாகும். எதிர்கால விரிந்த ஆய்வுகளுக்கு அதிர்வுகளை இவ் ஆய்வு விரித்து விடும் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

துணை நின்றவைகள்

1.	கந்தையா வீ.சி	(1964)	மட்டக்களப்புத் தமிழகம், ஈழகேசரி பொன்னையா வெளியீடு.
2.	ஷரிபுத்தீன் ஆ.மு	(1987)	கலங்கரை, 75வது ஆண்டு நிறைவு விழா மலர், அல்-மனார் மத்திய கல்லூரி, மருதமுனை.
3.	ஷரிபுத்தீன் ஆ.மு	(2009)	மருதமுனையின் வரலாறு, அன்னை வெளியீட்டகம், மருதமுனை.
4.	மஜீத் ஏ.எச்.எம்	(2005)	எனது கிராமத்தைத் தேடுகிறேன், மருதமுனை வாசகர் வட்டம், மருதமுனை.
5.	மஜீத் ஏ.எச்.எம்	(2008)	விடிவெள்ளி, இரட்டை விழா சிறப்பு மலர், மருதமுனை. பக்: 11, 12, 13, 14, 15, 35
6.	நீலாவணன்	(2003)	ஓட்டுறவு-நீலாவணன் கதைகள், நன்னூல் பதிப்பகம், கொழும்பு. பக்: x,xi,xii
7.	மூஸா எஸ்.எம்	(2000)	இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் ஓர் வெட்டு முகம், அல்-மனார் வெளியீட்டுப் பணியகம், மருதமுனை.
8.	மூஸா எஸ்.எம்	(2006)	அல்-மருதமுனை, மலர்-3, இதழ்-10, மருதமுனை. பக்: 9, 10, 11
9.	ஜெஸ்மி எம்.எம்	(2007)	முரண்பாட்டுச் சூழ்நிலையில் தமிழ்- முஸ்லிம் உறவுகள், மனித உரிமைகள் கற்கை நிலையம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம். பக்: 17 - 27
10.	மலர்க் குழு	(2008)	முனைமலர், பிரதேச செயலகம், கல்முனை.
11.	தினக்கதிர்	(2007.07.26)	அல்-மனார் மத்திய கல்லூரியின் 90வது விழா சிறப்பு மலர், மருதமுனை. பக் :4,5,6

நேர்காணல்கள்

12.	பாஸ்கரன் தி		பரிபாலன சபை, திரௌபதி அம்மன் கோயில், பாண்டிருப்பு.
13.	சுவாமி ஸ்ரீ சித்தானந்த சரஸ்வதி யோகி		யோகாசன கலாநிதி, பாண்டிருப்பு.
14.	மர்கூக் எம்.ஏ.எம்	(2009.09.01)	முன்னாள் சதொச முகாமையாளர், மருதமுனை.
15.	பீர் முகம்மட் எஸ்.எம்	(2009.09.04)	ஓய்வு பெற்ற அதிபரும் விவாகப் பதிவாளரும், மருதமுனை.

இலங்கையில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்களிடையே மோதுகை நிலை மாற்றத்திற்கான பங்குகொள்ளல் அரங்கு

Jeyaranjinee Gnanadas, Lecturer,
Drama and Theatre Arts, Sviyas, Eastern University, Batticalloa.

இலங்கையானது இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கும் மேலான பாரிய யுத்தச் சூழலுக்கு முகங்கொடுத்து வந்துள்ளது. இன்னமும் அதன் விளைவுகள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. முழுத் தேசமும் அது ஏற்படுத்தி நிற்கும் மோதுகையின் விளைவுகளுக்குள் சிக்கித் தவித்தவாறே உள்ளது. ஒவ்வொரு இனமும் மோதுகை வடிவங்களுக்குள் ஆட்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் மோதுகை வடிவங்கள் ஏனைய இனத்தவர்களும் எதிர் கொள்ளுகின்ற பயம், பீதி, நம்பிக்கையின்மை, விரக்தி, சோர்வு போன்ற மனிதப் பலவினங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற அதேநேரம் பிரத்தியேகமான பிரச்சினைகளையும் உள்ளடக்கியதாக உள்ளது. அந்தவகையில் இவர்கள் மத்தியில் நிலவுகின்ற மோதுகைகள் பிரத்தியேகமாக ஆராயப்பட வேண்டியதும் அந்த மோதுகையின் வடிவங்களை நினைமாற்றம் செய்வதற்கான முறைமைகளும், உத்திகளும் பிரத்தியேகமான முறைமையில் வடிவமைக்கப்படவும் சிந்திக்கப்படவும் வேண்டியவையும் ஆகும். பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கும் மக்களே தங்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தாமே அடையாளம் காணாத வரையில் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளும் எட்டப்பட முடியாதவையாகவே நீண்டு செல்லும். பிரச்சினைகளை அடையாளம் காண்பதன் மூலமாகத் தாம் எதிர்கொள்ளும் மோதுகை வடிவங்களைத் தீர்ப்பதற்குமான மூல உபாயங்களை வடிவமைக்கும் ஆளுமையினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இந்நிலைமையில் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் 'பங்குகொள்ளல் அரங்கு' (Participatory Theatre) எவ்விதம் மோதுகை நிலைமாற்றத்திற்குக் (Conflict Transformation) கைகொடுத்து உதவ முடியும் என்பதையே இவ் ஆய்வு ஆராய முற்படுகின்றது.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளும் மோதுகை வடிவங்கள் ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெரும் தாக்கத்தையும் வடுக்களையும் உண்டுபண்ணி நிற்கின்ற அதேவேளையில் அவை ஒவ்வொரு முஸ்லிம் குடிமகனையும் தனிப்பட்ட ரீதியில் அவனுடைய அல்லது அவளுடைய ஆளுமை, உற்சாகம் மற்றும் ஆரோக்கியம் சார்ந்து ஆழமானதும் மறைமுகமானதுமான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இந்த ஆய்வானது பங்கு கொள்ளல் அரங்குச் செயற்பாட்டின் மூலமாக ஒவ்வொரு முஸ்லிம் தனிக் குடிமகனும் அல்லது தனிக் குடிமகனும் எதிர்கொள்ளும் மோதுகை வடிவங்களை எவ்வாறு நிலைமாற்றம் அடையச் செய்யவும் அதனுடாக ஆளுமையும் உற்சாகமும், ஆரோக்கியமும் நிறைந்த மனிதர்களாக எவ்விதம் அவர்களை நிலைமாற்றமடைய வைக்கவும் முடியும் என்னும் நோக்கையே குறிப்பாகக் கொண்டுள்ளது.

முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் மோதுகை வடிவங்கள்:

ஒத்துப்போகாத நபர்கள் அல்லது கருத்துக்கள் அல்லது ஈடுபாடுகளுக்கிடையில் நிலவுகின்ற ஒத்திசைவற்ற நிலை.¹ என மோதுகை வரைவிலக்கணம் செய்யப்படுகின்றது. 'இரு வேறுபட்ட மக்கள் அல்லது நபர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றுக்கொள்ளத்தகாத செயல்களைச் செய்யும்போது மோதுகை தோன்றுகின்றது. அவர்கள் ஒரே செயல்களைச் செய்யலாம். உதாரணமாக அவர்கள் இருவரும் ஒரே அப்பிளைச் சாப்பிட விளையலாம். அல்லது ஒருவருக்கொருவர் விரும்பாத அல்லது ஒத்திசைவற்ற வெவ்வேறு செயல்களைச் செய்யலாம். உதாரணமாக ஒன்றாகத் தங்கியிருப்பவர்களில் ஒருவர் சினிமாவுக்குச் செல்ல விரும்பலாம் மற்றவர் வீட்டில் தங்கியிருக்க விரும்பலாம். பரஸ்பரம் ஒத்திசைவாக இருக்கக் கூடிய செயற்கொடுதி கண்டறியப்பட்டு அது நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றபோது மோதுகை தீர்விற்குட்படுகிறது. 'மோதுகை' என்பதன் வரைவிலக்கணம் தனிநபர்களுக்கிடையில் என்னும் தளத்திலிருந்து தேசங்கள், நாடுகள் என்னும் தளத்திற்கு விரிவாக்கம் அடையக் கூடியது. இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட தொகுதியினர் சம்பந்தப்பட்டதாகக் கூட இது இருக்கலாம். ஆனால், அடிப்படையான பண்பு ஒன்றாகவே இருக்கும்.'²

மோதுகை பற்றிய இச்சருக்கமான விளக்கத்துடன் இலங்கையில் முஸ்லிம் மக்கள் எத்தகைய மோதுகை வடிவங்களைப் பிரதானமாக எதிர் கொள்கின்றனர் எனப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். இலங்கையானது பலவினங்களைக் (Multi Ethnic) கொண்ட ஒரு நாடு. இதில் சிங்களவர்கள் பெரும்பான்மையினராகவும் தமிழர்கள் அடுத்த அதிகமான சனத்தொகையைக் கொண்டவர்களாகவும் முஸ்லிம்கள் அதிகபட்சம் குறைந்த சனத்தொகையைக் கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் ஏறத்தாள பதினான்கு வீதமானவர்களாக முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றனர். இந்த மூன்று இனங்களுக்கிடையில் காலாகாலமாக இரண்டு நிலைகளில் மோதுகைகள் ஏற்பட்ட வண்ணம் இருக்கின்றன. ஒன்று ஒரே பொருள் அல்லது விடயம் எல்லோருக்கும் தேவைப்படும் நிலை. உதாரணமாக, வேலை வாய்ப்பு, நிலம், பொருளாதார மேம்பாடு, கல்வி. மற்றையது ஒருவரின் செயல் அல்லது தேவை மற்றவருக்கு ஒத்திசைவு அற்றதாக இருக்கும் நிலை. உதாரணமாக, மதம், கலாசார விழுமியங்கள், மொழி மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள்.

'பலமுள்ளவனே வெல்வான்' என்பது பொதுவான விதி. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் நடைமுறையிலுள்ள பாராளுமன்ற அரசியற் கட்டமைப்பின்கீழ் இனங்களுக்கிடையிலான மோதுகை சம்பந்தமாக சனத்தொகையே பலமாக உள்ளது. அதிக சனத்தொகையைக் கொண்ட இனத்தவரே

1. <http://www.thefreedictionary.com/conflict>

2. M.Nicholson: Rationality and the Analysis of International Conflict. 1992:11

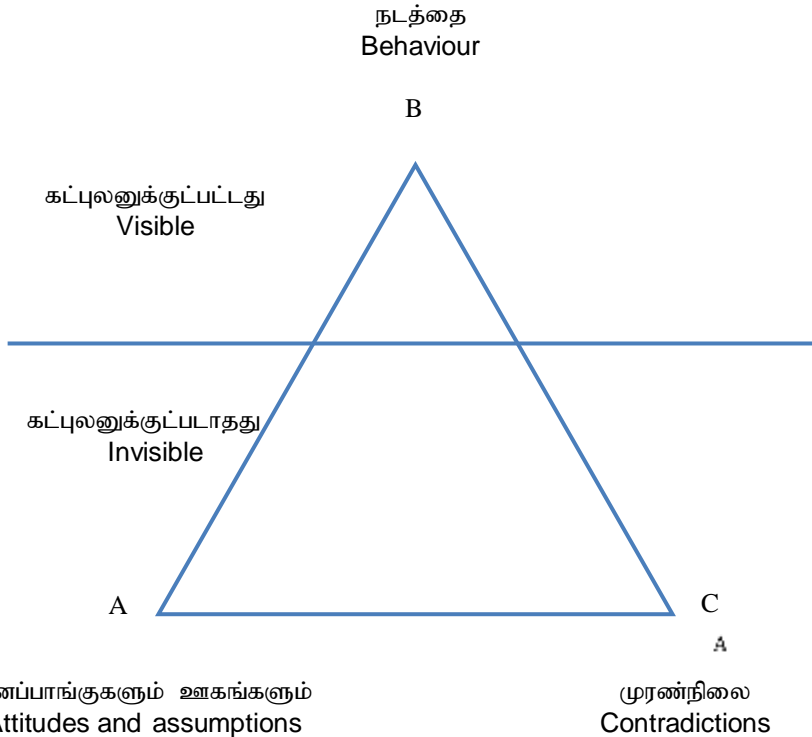
மற்ற இனத்தவரை வெல்லும் பலம் பொருந்தியவர்களாக உள்ளனர். அந்த வகையில் முஸ்லிம்கள் காலாகாலமாகத் தம்மை விட அதிக சனத்தொகையைக் கொண்ட சிங்களவர்களிடத்திலும் தமிழர்களிடத்திலும் தோற்றவாறே வருகின்றனர். ஒரு சமூகத்தில் பலம் பொருந்தியவர்களே முடிவு எடுப்பவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பது மோதுகைக் கோட்பாடு பற்றிய இன்னொரு முக்கிய விடயமாகும். பலம் கூடியவர்களே (Powerful People) பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளைக் காணும் ஆற்றல் பொருந்தியவர்களாகவும் (Decision Makers) பலம் குறைந்தவர்கள் (Powerless People) அதற்காகப் பலம் பொருந்தியவர்களில் தங்கி நிற்பவர்களாகவும் அமையும்படியே சமூக மற்றும் அரசியற் கட்டுமானங்கள் அமைந்துள்ளன. இந்தப் பலம் குறைந்த மக்கள் எப்பொழுதும் விளிம்பு நிலை மக்கள் (Marginalized People) என்னும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

ஏறத்தாள விளிம்புநிலை மக்கள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் ஒட்டுமொத்த அரசியற் கட்டமைப்பின் அடிப்படையிலும் மற்றும் இலங்கையில் நிலவிவரும் இனவாதச் சூழலின் அடிப்படையிலும் பிரதானமாகப் பின்வரும் மோதுகைகளுக்குக் காலாகாலமாக முகங்கொடுத்தவாறு உள்ளனர்.

- இருப்பிடப் பிரச்சினை – சொந்த நிலங்கள் காணிகளை இழக்கும் நிலை
- பொருளாதாரப் பிரச்சினை – வேலைவாய்ப்பு, பொருளாதார ரீதியிலான புறக்கணிப்பு
- சமயப் பிரச்சினை – சமய, கலாசார விழுமியங்கள் மீதான அச்சுறுத்தல்

காலாகாலமாகத் தொடர்ந்து வரும் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகள் எட்டப்படாத நிலையிலும் அப்பிரச்சினைகள் அல்லது மோதுகைகள் நிலைமாற்றம் அடையாத நிலையிலும் இன்று அது முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் பயம், பீதி, நம்பிக்கையின்மை, விரக்தி, சோர்வு போன்ற மனிதப் பலவீனங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. இது தொடர்பாக ‘முஸ்லிம் பூர்வீகம்’ என்கின்ற நூலில் எம்.எம்.எம். நூறில்ஹக் குறித்துச் செல்லும் விடயம் சிந்திக்கப்படத்தக்கது. “உண்மையில் முஸ்லிம்கள் ஒவ்வொரு நாளையும் அச்சத்தோடும், பீதியோடும், கேள்விக் குறிகளோடும் தான் கழிக்க வேண்டியுள்ளது. உயிர், கற்பு, உடைமைகள் போன்ற கேந்திரங்களுக்குக் கூட பாதுகாப்பில்லாத அச்சுறுத்தல் நிலையே இன்று உள்ளது.”³

மோதுகையானது மனப்பாங்குகளும் ஊகங்களும், நடத்தைகள், முரண்நிலை என்னும் மூன்று விடயங்களுக்கிடையிலான சங்கிலித் தொடர் போன்ற செயற்பாட்டுத் தொகுதியில் இருப்புக் கொண்டுள்ளது. இதனை ஒரு ABC முக்கோண வரைபினூடாக ஆழமாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.



Slide 1

கட்புலனுக்குட்படாத பகுதிக்குள் சமூக பண்பாட்டு வேர்களும் கட்டமைப்பு வேர்களும் ஆழப் பதிந்துள்ளன அல்லது பதிய விடப்பட்டுள்ளன. பெறுமானங்கள் (Values), நியமங்கள் (standards), தீர்மானங்கள் (Judgements), ஒழுக்கவியல் (Ethics), நம்பிக்கைகள் (Beliefs) போன்ற இன்னொரன்ன

3. எம்.எம்.எம். நூறில்ஹக், முஸ்லிம் பூர்வீகம் (2004), பக்கம் 36.

விடயங்களும் இவற்றுள் ஆழப்பதிந்துள்ளன. கட்புலனுக்கு உட்படாத அல்லது கட்புலனுக்குத் தெரியாத பகுதியான மனப்பாங்குகளும் ஊகங்களுமே மனிதப் பிரச்சினைகளுக்கான தூண்டல்களாக உள்ளன.

நேரிடையாக, இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான உறவின் அடிப்படையில் இதனைப் புரிந்து கொள்ளல் இலகுவானது, இங்கு ஒரு இனத்தின் நடத்தை மற்ற இனத்தின் மத்தியில் முரணநிலையை ஏற்படுத்தி வந்திருக்கிறது. அந்த முரணநிலை எதிரிடையான ஊகங்களையும் சந்தேகங்களையும் அவர்கள் மத்தியில் தோற்றுவிக்கிறது. எதிரிடையான ஊகங்களும் சந்தேகங்களும் நடத்தையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது ஒரு சங்கிலித் தொடர் போன்று ஒன்று இன்னொன்றை ஊக்குவித்த வண்ணம் செல்கிறது. இது எதில் தொடங்கியது என்பது கண்டறிய முடியாதது. கோழியிலிருந்து முட்டை வந்ததா, முட்டையிலிருந்து கோழி வந்ததா போன்ற கதைதான் இது. இந்நிலைமை தொடரும்போது பிளவுகள் விரிசலடைந்து (Polarization) வன்முறைச் செயற்பாடுகள் (Act of Violence) பிறக்கின்றன. பண்பாட்டுப் பரிமாணத்திலும் கட்டமைப்புப் பரிமாணத்திலும் இந்த வன்முறை வெளிப்பாடுகள் மறைமுகத் தூண்டல்களை உற்பத்தியாக்கிக் கொண்டிருக்கும். இவை உள், பௌதீக நடவடிக்கைகளில், நடத்தைகளில் நேரடித் தாக்கங்களைக் காண்பித்தவாறு இருக்கும். இவ்வாறான ஒரு நிலைமையே இன்று இலங்கையில் காணப்படுகின்றது. அதில் ஒவ்வொரு இனமும் எதிர் கொள்ளும் மோதுகை வடிவம் தனித்துவமானது. குறிப்பாக, முஸ்லிம்கள் பல பிரத்தியேகமான மோதுகைகளுக்கு முகங்கொடுத்து வந்துள்ளனர். இன்னமும் முகம் கொடுக்கின்றனர். இன்று அவர்கள் தமிழர்களையும் சரி சிங்களவர்களையும் சரி நம்பமுடியாத நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

முஸ்லிம் மக்கள் இலங்கையின் பரந்த அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு அடிப்படையில் மிக பாரதாரமான மோதுகை வடிவங்களுக்கு முகங்கொடுக்கும் அதே நேரம் தமது சொந்த சமய, கலாசாரப் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலும் பாரிய மோதுகைகளுக்கு முகங்கொடுப்பவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். மற்ற இனங்களுக்கும் இது பொருந்துமாயினும் முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளுகின்ற சமய, பண்பாட்டு ரீதியிலான மோதுகைகள் பிரத்தியேகமானதும் மற்ற இனங்களது பிரச்சினைகளைவிட ஆழமானதும் ஆகும்.

‘மோதுகை’ என்பதன் வரைவிலக்கணத்தை உள்வியல் ரீதியில் நோக்குவோமாயின் ‘எதிரெதிர் அல்லது ஏககாலத்தில் செயற்படத்தக்கது அற்ற (Mutually Exclusive) ஆனால், செயற்படுகின்ற உணர்ச்சிகள், ஆசைகள் அல்லது மனப்பாங்கு ஆகியவற்றிலிருந்து எழுகின்ற (ஆழ்மன) உள்ப்போராட்டம்’¹⁶ என வரைவிலக்கணம் கொள்ள முடியும். பெரும்பாலான முஸ்லிம் யுவதிகள் உள்வியல் ரீதியிலான மோதுகைகளுக்கு முகங்கொடுப்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர். பெண்ணியா என்னும் ஒரு முஸ்லிம் பெண் கவிஞர் தனது கவிதை ஒன்றில் பின்வருமாறு புனைந்து செல்கின்றார்.

‘ஒரு இருட்டு என்னைக் கொன்றது
நான் மிரண்டேன்
அல்லது மிரள வைக்கப்பட்டேன்
என் உறவுகள் வரையறுக்கப்பட்டன
ஆனால் என் இரவுகள்
என்னை விடுவதாயில்லை’¹⁷

மேற்கூறிய எதிரெதிர் அல்லது ஏககாலத்தில் செயற்படத்தக்கது அற்ற (Mutually Exclusive) ஆனால், செயற்படுகின்ற உணர்ச்சிகள், ஆசைகள் அல்லது மனப்பாங்கு ஆகியவற்றிலிருந்து எழுகின்ற (ஆழ்மன) உள்ப்போராட்டம் பெரும்பாலான முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற ஒரு மோதுகை வடிவமாகும். இது பெண்களை மட்டும் அல்ல ஆண்களையும் தான் பாதிக்கிறது. 2007ம் ஆண்டு ஒரு உண்மைச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த 25 வயது இளைஞன் பேருவல், நலீமியா அராபியக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு முடித்துவிட்டுத் தனக்கு மிகவும் விருப்பமான சினிமா மற்றும் தொலைக்காட்சித் துறைசார்ந்த துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள விரும்பினான். அவனது விருப்பப்படி சினிமாத்துறை சார்ந்த வேலைகளைச் செய்கின்ற ஒரு நிறுவனத்தில் அவனுக்கு முகாமைத்துவம் சார்ந்த வேலையும் கிடைத்தது. அந்த இளைஞன் நல்ல நடிகன். அந்த ரீதியில் அந்த இளைஞனுக்கு அந்த நிறுவனம் மூலமாக ஒரு தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அந்த நாடகம் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பான அதே காலப்பகுதியில் அரச தொலைக்காட்சி ஒன்றில் ஈரானியத் திரைப்படங்கள் சம்பந்தமான ஒரு கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சியிலும் அந்த இளைஞன் பங்குபற்றினான். (அந்த இளைஞன் ஒரு நல்ல சினிமா ஆய்வாளரும் கூட.) இவை இரண்டையும் அடுத்தடுத்துப் பார்த்த அவனது உற்றார், உறவினர், ஊரவர் யாவரும் கொதித்தெழுந்தனர். பட்டப் படிப்பு முடித்துவிட்டுச் சினிமாவிடமிடையே தொழில் செய்யப் போகின்றாய் என அவனது குடும்பத்தினர் கத்த அந்த இளைஞன் அன்றே அந்த வேலையையும் விட்டுவிட்டுக் காத்தான்குடி வந்து சேர்ந்தான். பின்னர் தன் ஆசைகளையும் கனவுகளையும் புதைத்தபடி சௌதி நாட்டில் வேலை செய்யச் சென்றுவிட்டான். இது தமது சமய, பண்பாட்டுக் கட்டுமானங்களின் நிமித்தம் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளும் ஒரு மோதுகை வடிவமாகும்.

¹⁶ M.Nicholson: Rationality and the Analysis of International Conflict. 1992:11

¹⁷ பெண்ணியா கவிதைகள் (என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு) 2008, பக்: 35

இலங்கையில் முஸ்லிம் மக்கள் அல்லது முஸ்லிம் என்னும் இனத்தின் பிரதானமானதும் வலுவானதுமான அடையாளமாகச் சமயமே உள்ளது. தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் அவரவரது மொழியே பிரதானமான அடையாளமாக உள்ளது. கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த, சிங்களத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட ஒருவர் சிங்கள இனமாக இருக்க முடியும். தமிழ் பேசுகின்ற ஒரு பௌத்தன் தமிழ் இனமாக இருக்க முடியும். ஆனால், இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றாத ஒருவர் முஸ்லிம் இனமாக இருப்பது கேள்விக்குறியான விடயமாக உள்ளது. ஒரு சிங்கள நபர் பௌத்த மதத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டுச் சிங்களவர் என்ற அடையாளத்தைக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால், இஸ்லாம் மதத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு ஒருவர் தன்னை முஸ்லிம் எனக் கூறுவதை முஸ்லிம் கட்டுமானம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் தனது முஸ்லிம் அடையாளத்துடனேயே வாழ விரும்புகிறான். ஆனால், அது பல வேளைகளில் அவனது அல்லது அவளது அக உணர்வுகள், கனவுகள், விருப்பங்களுடன் முரண்பாடு காண்பதாகவும் உள்ளது.

தமது பண்பாட்டு விழுமியங்களை வரையறை செய்து கொள்வதில் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் ஒருவித குழப்ப நிலை நிலவுகின்றது. இது சம்பந்தமாகப் பிரதானமாக மூன்று விதமான போக்குகள் கடைப்பிடிக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒன்று காலாகாலமாக முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் நிலவிவரும் பிரதேச ரீதியிலான பண்பாட்டுப் போக்கு. இது பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் மாறுபடுகிறது. இஸ்லாமிய சமய, சம்பிரதாய முறைமைகளையும் அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் மற்ற இனத்தவர் கடைப்பிடிக்கின்ற சம்பிரதாய பண்பாட்டு முறைமைகளையும் கலந்த ஆனால், முஸ்லிம் மக்களுக்கெனத் தனிப்பண்பைக் கொண்டதான பண்பாடு இதுவாகும். இது கிண்ணியா முஸ்லிம்கள், மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்கள், மத்திய இலங்கை முஸ்லிம்கள், தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் என ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அந்தந்தப் பிரதேசப் பண்பாட்டின் தாக்கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். இந்தப்போக்கின் அடிப்படையில் வரும் கட்டுப்பாடுகள், வரையறைகள் இஸ்லாத்தையும் பிரதேசப்பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கலந்த ஒரு கலவையாகும். இந்த ஒழுங்கானது அந்தந்தப் பிரதேசங்களுக்கேயுரிய கலை வடிவங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

இன்னொரு வகையிலான போக்கு முஸ்லிம் அடிப்படைவாதத்தைப் போதிப்பதாக உள்ளது. இது மிகவும் இறுக்கமானதாக முஸ்லிம் மக்களுக்குரிய குறிப்பாகப் பெண்களுக்குரிய கட்டுப்பாடுகளை வரையறை செய்கின்றது. இவர்கள் கிட்டத்தட்டத் 'தலிபான்கள்' கூறும் தூய இஸ்லாத்தைப் போதிக்கின்றனர். இவர்கள் பிரதேச ரீதியிலான முஸ்லிம் பண்பாட்டை வன்மையாக எதிர்க்கின்றனர். முஸ்லிம்களுக்கென்றே உரித்தான தனித்துவமான நாட்டார் கலை வடிவங்கள் மருவிப் போனமைக்கும் இத்தகைய முஸ்லிம் அடிப்படைவாதப் போக்கினையும் முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

மூன்றாவது வகையினர் குர்-ஆனை மீள வாசிக்கின்றனர். இவர்கள் பிரதேச ரீதியிலான விழுமியங்கள் சம்பிரதாயங்களை நிராகரிக்கின்ற அதேவேளை இஸ்லாத்தின் பெயரால் அல்லது குர்-ஆனின் பெயரால் கூறப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான கட்டுப்பாடுகள் குர்-ஆனில் இல்லாதவை அல்லது பிழையான முறையில் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டவை அல்லது விளக்கப்பட்டவை என்கின்றனர். அவர்கள் குர்-ஆனைச் சமகால நடைமுறைகளின் அடிப்படையில் விளங்கவும் விளக்கவும் முன்வந்திருக்கின்றனர்.

உண்மையில் முஸ்லிம் மக்கள் தமது பண்பாடு, கலை கலாசார அடையாளங்கள் பற்றி ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையிலேயே இருக்கின்றனர் எனலாம். "கலைகள் பற்றிய முஸ்லிம் மனோபாவம் தெளிவற்றதாகவும் பழைமைவாதிகளுக்குப் பணிந்து செல்வதாகவும் உள்ளது. இது பற்றிய கல்வி அறிவும் இது பற்றிய சிந்தனையும் விரிவுபடுத்தப்படுவதன் மூலம் இப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை எட்டமுடியும். கலை பற்றிய இஸ்லாத்தின் நோக்கினைப் புரிந்துகொள்வதில் ஏற்பட்ட தடைகளும் தவறான கற்பனையான விளக்கங்களும் சமூகத்தில் ஒரு பகுதியினரை எப்போதுமே கலைகளின் எதிர்ப்பாளர்களாகவே ஆக்கி வைத்துள்ளன. சமயத்தின் பேரில் இந்த வெறுப்பு அவர்களுக்கு ஊட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அநேக விடயங்களை அவர்கள் ஹறாம், இஸ்லாத்தினால் தடுக்கப்பட்டது என்று அனுமானித்தார்கள். ஓவியம், இசை என்று இத்தடைப்பட்டியல் நீண்டு சென்றது. ஈரான் தேசம் அதன் இஸ்லாமியப் புரட்சியின் பின்னர் ஒரு முஸ்லிம் குடியரசு என்ற பெயரில் இந்தத் தடைகளை உடைத்தெறிந்தது. "இஸ்லாமியச் சினிமாக்கலை" என்று பெயர் குறித்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு மிகுந்த கவனத்தோடும் எச்சரிக்கையோடும் கலை ஒழுங்குகளில் உயர்ந்த சாதனைகளோடு ஈரானியக் கலைஞர் இன்று சினிமாவைப் பயன்படுத்துகின்றனர். நூட்பங்களுக்கு அப்பால் சமூகப் பெறுமானங்களுக்கும் ஒழுக்க வரம்புகளுக்கும் பங்கம் ஏற்படாத வகையிலே புரட்சிகரமான பங்களிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றன"¹⁸ என்கின்ற எம்.எஸ்.எம். அனஸின் வார்த்தைகளின் ஊடாக இதனை நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

எப்பொழுதும் பலம் பொருந்தியவர்களே முடிவுகளை எடுக்கின்றனர். அவர்களே பலம் அற்றவர்களின் எதிர்காலத்தையும் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், அடையாளங்களையும் தீர்மானிக்கின்றனர். இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான மோதுகையில் அதிகரித்த சனத்தொகையில் உள்ள மக்களே முடிவெடுக்கும் விடயத்தில் பலம் பொருந்தியவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால், முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் நிலவுகின்ற அவர்களுடைய சமய, பண்பாட்டுக் கட்டுமானங்கள் பற்றிய முடிவுகள் சமூகக் கட்டுமானத்தில் பலம் பொருந்திய தளத்தில் இருக்கின்ற சிறுபான்மையினராலேயே எடுக்கப்படுகின்றது. இந்தச் சிறுபான்மையினர் அரசியல்வாதிகள், மதத் தலைவர்கள், மற்றும்

¹⁸எம். எஸ். எம். அனஸ், இலங்கையில் முஸ்லிம் நுண்கலை, பக்:4-6.

அதிகாரவர்க்கத்தினர் ஆவர். பெரும்பான்மை முஸ்லிம்கள் அவர்களின் முடிவுகளுக்குக் கட்டுப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

ஒரு புறம் இருப்பிடம், பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என்கின்ற ரீதியிலான ஒட்டுமொத்த ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் அடக்குமுறைக்கு முகங்கொடுக்கும் முஸ்லிம் மக்கள். இன்னொரு புறம் தத்தமது தனிநபர் அபிலாசைகள், கனவுகள், ஆளுமை, படைப்பாற்றத்திறன் ஆகியவற்றுக்கும் தமது இனம் சார்ந்த சமய, பண்பாட்டுக் கட்டுமானங்களுக்கும் இடையிலான மோதுகை நிலைமையிலும் சிக்கி உள்ள முஸ்லிம் மக்கள்.

அனைத்து மோதுகைகளின் ஒட்டு மொத்தத் தாக்கமானது இன்று ஒவ்வொரு முஸ்லிம் குடிமகனையும் அவரவர் 'சுயம்' சார்ந்த நிச்சயமற்ற நிலைக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது. சுயம் பற்றிப் பேசும்போது இரண்டு விடயங்கள் அடிப்படையானவை.

1. சுய மரியாதை அல்லது சுயம் பற்றிய மதிப்பீடு (Self Esteem)
2. சுய அடையாளம் (Self Identity)

இன்று ஒவ்வொரு முஸ்லிம் குடிமகனும் சுயம் பற்றிய மதிப்பீடு மற்றும் சுய அடையாளம் என்பது கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டே உள்ளது. இவ்விரண்டு அடிப்படை விடயங்களும் கேள்விக்குள்ளாகும் போது ஒவ்வொரு தனிநபரினதும் ஆளுமை, ஆற்றல், படைப்புத்திறன், உள் ஆரோக்கியம் ஆகியன பாதிப்படைகின்றன.

மோதுகை நிலைமாற்றம்:

மோதுகை என்பது தவிர்க்கப்பட முடியாதது. காலாகாலமாக மனித குலம் பல்வேறுபட்ட மோதுகை வடிவங்களுக்கும் முகங்கொடுத்தவாறே வந்துள்ளது. மனித பரிணாம வளர்ச்சியானது மோதுகையின் பெறுபேறாகவே நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. மோதுகைகள் தவிர்க்கப்படக் கூடியது அல்ல. ஆனால், அவை ஆக்கபூர்வமான முறையில் நிலைமாற்றம் அடையக் கூடியவை. 'மோதுகை நிலை மாற்றம்' என்னும் கோட்பாடு இதனையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. 'மோதுகை நிலை மாற்றம்' (Conflict Transformation) என்ற பதம் பிரயோகம் 1980 களுக்குப் பின்னரே அறிமுகமாகின்றது. இது முதலில் மத்திய அமெரிக்காவில் உள்ளூர் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இக்கோட்பாடு 'மோதுகை முகாமைத்துவம் (Conflict Management), மற்றும் மோதுகைத் தீர்வுக் (Conflict Resolution) கோட்பாடுகளிலிருந்து வேறுபட்டதாக உள்ளது. முக்கியமாக 'மோதுகை நிலை மாற்றக் கோட்பாடு' மோதுகைக்குட்பட்டவர்களே மோதுகை உருமாற்ற வழிமுறைகளைக் கண்டறியவும் அவற்றைத் தீர்வுக்குட்படுத்தவும் வழி செய்கிறது. வெளியிலிருந்து செய்யப்படும் 'Mediation' இன் அடிப்படையில் மோதுகைக்கான தீர்வு எட்டப்படுதலை இக் கோட்பாடு நிராகரிக்கிறது. 'மோதுகை நிலைமாற்றமானது மோதுகைக்குட்பட்ட தொகுதி மக்கள் மத்தியில் உள்ள மனித மற்றும் கலாசார வளங்களைக் கூர்ந்து நோக்கவும், அவற்றை உள்வாங்கவும், மதிக்கவும், ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும்' என்கின்றது.

குறிப்பாக, மோதுகை நிலைமாற்றச் செயற்பாட்டின் மூலமாக இன்று கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு முஸ்லிம் தனிநபரினதும்

1. சுய மரியாதை அல்லது சுயம் பற்றிய மதிப்பீடு (Self Esteem)
2. சுய அடையாளம் (Self Identity)

ஆகிய விடயங்களுக்கு விடை கண்டறிய முடியும்.

மோதுகை நிலை மாற்றத்திற்கான பங்குகொள்ளல் அரங்கு:

அரங்கு பேசும் விடயப் பொருள் மனித மோதுகைகளும் முரண்பாடுகளும் சார்ந்தவையே. அரங்கு என்பது மனிதர்கள் மத்தியில் நிலவும் மோதுகைகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவதிலும் அந்த மோதுகைகள் பற்றி மக்கள் விளிப்புடன் அவற்றை நோக்கவும் வழி செய்யக் கூடிய ஒரு அரிய கலை வடிவமும் ஊடகமும் ஆகும்.

அரங்கு ஏன் தேவை? (Why need theatre?) அரங்கு இறந்துவிட்டதா? (Is that theatre really dead?) என்ற கேள்வியும் நடைமுறையில் உள்ளது. இந்தக் கேள்வி நியம அல்லது பிரதான மைய நீரோட்ட அரங்குகளின் (Mainstream Theatres) தளத்திலிருந்து எழுகின்ற கேள்வியாகும்.

அரங்கு சமூகத்தில்தான் வாழ்கின்றது. அரங்கு இறக்கவில்லை. அதனுடைய வேர்கள் மேலும் ஆழ, ஆழ வேரூன்றிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அரங்கு வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்துவதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதையும் வாழ்வுக்கு வழி காட்டுவதையும் தனது பணியாகக் கொண்டுள்ளது. அரங்கு பேசும் விடயப் பொருள் மனித மோதுகைகளும் முரண்களும் சார்ந்தவையே.

எனினும் இந்த விடயப் பொருள் யாரால், யாருக்கு, எந்த வடிவத்தில் வழங்கப்படுகின்றது? இவற்றிற்கு அப்பால் அரங்கு எந்தச் சமூகக் குழுமத்திற்கு வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத அடிப்படைத் தேவையாக உள்ளது? என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. நியம அரங்குகள்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

(Mainstream Theatre) காலாகாலமாக மேலாதிக்க மனப்பான்மை கொண்டவையாகவே இருந்து வந்துள்ளன. மோதுகைகளுக்கான காரணங்கள், தீர்வுகள் வழிகாட்டுதல்கள் அரங்கப் படைப்பாளிகளின் அவர்களது மனோபாவம் மற்றும் வர்க்க நலன் போன்ற நிலைகளில் இருந்தே வியாக்கியானம் செய்யப்படுகின்றன. நியம அரங்குகளும் அதன் ஆற்றுகை வெளிகளும் மத்தியதர வகுப்பினருக்காக ஒதுக்கப்பட்டவையாக உள்ளன. இந்த அரங்குகள் கலைத்துவ அழகியலையும் அதன் இலக்கியத் தரத்தையும் தக்க வையபவையாக உள்ளன. இந்த அரங்குகள் சுதந்திரமாகப் பேசுவதற்கும் படைப்பாக்கம் செய்வதற்கும் இடமளிப்பவையாக இல்லை. சமூக இயந்திரம் ஒழங்கற்ற தனிச்சலுகைகளுக்குள் முறைமைப்படுத்தப்பட்டதாய் உள்ளது. இதன் பார்ப்போரும் செயன்முறையற்ற நிலையில் (Passive) இருந்து கொண்டு மேலாதிக்க மனோபாவத்தை நுகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மோதுகை உருமாற்றத்திற்கான அரங்கானது, ஒரு சமூக அசைவியக்க அரங்காக இருக்க வேண்டும். நியம வெளிப்பாடுகளுக்கு அப்பால் எல்லோரும் இணைந்து செயலாற்றும் பங்காற்றும் அரங்கினாலேயே மோதுகை உருமாற்றத்துக்குப் பங்களிக்க முடியும். (இத்தகைய ஒரு மாற்று அரங்கப் படிமுறையானது ஒரு தீவிரப் புரட்சிப் போக்காக உலகளாவிய ரீதியில் 20ம் நூற்றாண்டில் வடிவம் பெறத் தொடங்கியது.)

‘பங்குகொள்ளல் அரங்கானது’ நியம அரங்குகள் போலல்லாது ஆற்றுவோரும் பார்ப்போரும் இணைந்து செயலாற்றும் பங்காற்றும் வாய்ப்பினை வழங்குகிறது. அதனூடாக மோதுகைகளுக்கான காரணங்களும் மோதுகைக்குட்பட்ட மக்களாலேயே அடையாளம் காணப்படுகின்றது. மோதுகை உருமாற்றத்துக்கான வழிமுறைகளும் தீர்வுகளும் அவர்களாலேயே செயன்முறைரீதியாக வெளிப்படுத்திப் பார்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுகின்றது. தமது வாழ்முறையைத் தாமே தீர்மானிப்பதற்குரிய உந்து சக்தியைக் கொடுக்கின்றது. பங்குகொள்ளல் அரங்கானது பார்ப்போரின் தனிப்பட்ட, அந்தரங்க, உள்ளூர்க் கதைகளை நாடக ஆற்றலுடன் எடுத்துரைக்க இடமளிக்கின்றது.

நியம வெளிப்பாடுகளுக்கு அப்பால் எல்லோரும் இணைந்து செயலாற்றும், பங்காற்றும் அரங்கை மாற்று அரங்குகள் முன் வைத்தன. ஏனைய அரங்க வடிவங்களைப் போன்று உணர்ச்சிகளை அழகியல் பூர்வமாக வெளிப்படுத்துவதிலும் இந்த அரங்குகள் விதிவிலக்கு அல்ல. மாற்று அரங்குகளின் மேலான நோக்கம் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்டவர்களின் சமூக அசைவியக்கத்திற்கு அரங்கை எவ்விதம் பிரயோகிப்பது என்பதுவே. தமது ஒவ்வொரு வாழ்க்கை அனுபவங்களிலிருந்தும் புதிய சாத்தியங்களைத் துளிர்விடச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொள்ளலாயின. சமூக, பண்பாட்டு, அரசியல் யதார்த்தங்களை ஒரு தீவிரப் பார்வையுடன் நோக்கின. அரங்கைத் தமது கைகளில் ஏந்தி அதைப் படைப்பாக்கம் செய்யும் திறனை (To Make Theatres) வளர்த்துக் கொள்ளத் தூண்டின.

பொதுவான ஒடுக்குமுறை வடிவங்களுக்கும் போராட்டங்களுக்கும் பொதுவான இலக்குகளுக்கும் உட்பட்ட மக்கள் தமது வாழ்விட வெளியில் கூடுகின்றனர். அவர்கள் வாழும் வெளியிலிருந்து பூகோள வெளிக்கு (Global Space) அவர்களை அழைத்துச் செல்வதே இதில் ஈடுபடும் அரங்கச் செயலாளிகளின் நோக்கமாகும். பிரிட்டிஷ் நெறியாளர் Tim Etchells கூறுவது போன்று “ஆற்றுகைகள் பார்ப்போரை இன்னொரு உலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று திரும்பி வரும்போது பரிசுப் பொருட்களுடன் அவர்களை அழைத்து வருகின்றன.”¹⁹ இந்த அரங்குகள் வழங்கும் பரிசுப் பொருட்கள் யாவை? மனித உள்ளத்தைத் திறந்து உடலாலும், உள்ளத்தாலும், இதய சுத்தியுடனும், ஆத்மீக உள் உணர்வுடனும் உண்மையான தமது மனப்பாரங்களை மனந் திறந்து பேச வைக்கின்றன.

புலமைவாதிகளாலும் அரங்கச் செயலாளிகளாலும் தனியாள், சமூக மேம்பாடு கருதிய தொலைநோக்குப் பார்வையைக் கொண்ட செயன்முறையாகப் ‘பங்கு கொள்ளல் அரங்கு’ 1990 களில் தோற்றம் பெற்றது. இலங்கையிலும் அண்மைக்காலமாக இவ் அரங்க வடிவங்களின் தாக்க வன்மை புரிந்து கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. பிரயோக அரங்குகள், பிரயோக நாடகங்கள் இந்த வகையில் பங்குகொள்ளல் அரங்க முன்னெடுப்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுபவையாக உள்ளன. சமூகக் குழுமங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களது பிரச்சினைகளை அவர்களுக்கு ஊடாகவே போட வைத்து (Problem posing) அவர்களுடன் இடையீடு அல்லது குறுக்கீடு(Intervention) செய்து சொல்லாடல்களைத் தொடுப்பதன் மூலம் அவர்கள் எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகளையும் பிரச்சினைகளுக்கான மூலங்களையும் தீர்வுகளையும் கண்டறிந்து தாமே தம்மை விடுவிக்கும் பிரச்சினை விடுவிப்பாளர்களாக (Decision Makers) அவர்களை வலுப்படுத்துவதையே மைய இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. பிரயோக அரங்குகள் அறிமுறைக் காட்டுருக்களைச் (Theoretical Models) செய்முறைரீதியாக எழுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்துபவையாக உள்ளன. எனவே, பார்ப்போர் (Spect - Actors) ஒரே நேரத்தில் செய்முறை, அறிமுறை அனுபவங்களைப் பங்குபற்றிப் பட்டறிவினூடாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். ஒரே நேரத்தில் பார்ப்போர் அவதானிகளாகவும், செயற்பாட்டாளர்களாகவும் இயங்குகின்றனர். இதனாலேயே அவர்கள் Spect-Actors என அழைக்கப்படுகின்றனர். அரங்கு பெருங்காட்சிப் பண்புடன் மொழியினையும் தான் கொண்டுள்ளது. எனவே, தமது அதிகார ஒடுக்குமுறை வடிவங்களை எடுத்துப் பேசுவதற்கும் அரங்கில் இடமுண்டு.

7. Helen Nicholson (2005) Theatre and Performance Practices, Applied Drama, The Gift of Theatre, Palgrave, McMillan, p:59.

இத்தகைய அரங்கச் செயற்பாடானது, இன்று இலங்கையின் மோதுகை நிலைமாற்றச் செயற்பாட்டில் ஒரு பிரதான கருவியாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் அரங்கச் செயற்பாடு என்பது பல கோணங்களில் சிந்தித்து அறிமுகம் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாக உள்ள வேளையில் பங்குகொள்ளல் அரங்கானது அதற்கான அதிக சாத்தியங்களைக் கொண்டதாக உள்ளது.

நாட்டார் கலைகளில் முஸ்லிம் மக்கள் சாதனைகள் ஏலவே இருந்துள்ளன. இலங்கையில் புத்தளம் மாவட்டம், கிழக்கு மாகாணம் உட்பட முஸ்லிம்கள் செறிவாக வாழும் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் முஸ்லிம்கள் தமக்கேயுரிய கலைப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் இன்றைய நிலைமை வேறுபட்டதாக உள்ளது. முஸ்லிம் அடிப்படைவாதம் வேரூன்றிவிட்ட நிலையில் பாரம்பரியக் கலை வடிவங்களை முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் அரங்கேற்றுவது என்பது சாத்தியமற்றது என்பது ஒருபுறமிருக்க, இத்தகைய கலை வடிவங்கள் கடந்த காலங்களில் முஸ்லிம் மக்கள், தமது மோதுகைகளைக் கையாளுவதற்கு எந்த வகையில் உதவி இருக்கின்றன என்ற நியாயமான கேள்வியும் உள்ளது. இத்தகைய கலைகளில் நிலை மாற்றத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய சாத்தியங்கள் அதன் வடிவமைப்பில் இல்லாதிருப்பதும் இதற்கான ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

பங்குகொள்ளல் அரங்கானது நியம அரங்குகளுக்கேயுரிய அழகியல் அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், இந்த அரங்க வடிவம் வெறும் பொழுதுபோக்கினதாகவோ அல்லது களியாட்ட அரங்கினதாகவோ கருதப்பட இடமளிப்பதில்லை. மோதுகை நிலைமாற்றச் செயற்பாடுகளில் உலகெங்கும் கலை வடிவங்கள் (சினிமா, அரங்கு, இசை நிகழ்ச்சிகள், நாட்டியம், ஓவியம், ஒளிப்படங்கள்) பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது பொதுவான விடயமாகும். இவை யாவற்றுள்ளும் அரங்கச் செயற்பாடுகளின் மூலம் பெறப்படுகின்ற பெறுபேறுகளே அதிகமாக உள்ளன. முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் ஒரு சினிமாச் செயற்பாட்டையோ அல்லது, நாட்டியச் செயற்பாட்டையோ அல்லது நியமச் செயற்பாட்டையோ கொண்டு செல்வதை விடப் பங்குகொள்ளல் அரங்கச் செயற்பாட்டைக் கொண்டு செல்வது இலகுவானதாகும். பங்குகொள்ளல் அரங்கானது எந்தக் கலாசாரங்களையும், பண்பாடுகளையும் அவற்றின் கட்டுமானங்களையும் அரவணைத்துச் செல்லவல்லது என்பது ஒரு முக்கிய விடயம் ஆகும். பிரயோக அரங்கு அல்லது பங்குகொள்ளல் அரங்கு முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் மோதுகை நிலை மாற்றத்தில் எத்தகைய பங்கினை எடுத்துக் கொள்ள முடியும் எனத் தனித்துப் பார்ப்பது சிறந்தது.

அடுத்து, இன்று ஒவ்வொரு முஸ்லிம் தனிநபரும் எதிர் கொள்கின்ற முக்கிய கேள்விகள் எதுவாக உள்ளது என்பதையும் மீட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

1. சுய மரியாதை அல்லது சுயம் பற்றிய மதிப்பீடு (Self Esteem)
2. சுய அடையாளம் (Self Identity)

ஆகிய விடயங்கள் முக்கியமானவை.

அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் கூட்டம் எதிர் கொள்கின்ற பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியதாகவே பங்குகொள்ளல் அரங்கானது அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றது. தமது சொந்த நிலங்களை இழக்கும் நிலையிலிருக்கும் மக்கள் மத்தியில் ரோமியோ அன்ட் ஜூலியட் நாடகத்தை ஆற்றுகை செய்வது அல்ல 'பங்குகொள்ளல் அரங்கு'. பங்குகொள்ளல் அரங்கின் கதையானது இடத்துக்கிடம் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் மாற்றம் காணும்.

பங்குகொள்ளல் அரங்கின் அடுத்த விசேட அம்சம் பார்ப்போனின் குறுக்கீடு ஆகும். அதாவது நடந்து கொண்டு இருக்கும் நாடகத்தின் இடையில் பார்ப்போன் கேள்வி கேட்கவும் தான் விரும்பியபடி கதையின் போக்கை மாற்றவும் அதைப் பார்ப்போனே ஆற்றுகை செய்யவும் பங்குகொள்ளல் அரங்கு இடமளிப்பது தமது சுய மதிப்பீட்டையும் சுய அடையாளத்தையும் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் பொருத்தமானது ஆகும்.

“பங்குகொள்ளல் அரங்கானது இரண்டு அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டது. இது இரண்டு விடயங்களைக் குறி வைக்கிறது,

1. பார்ப்போன் பிரதான பாத்திரத்தின் (Protagonist) சூழமைவுக்குள் புகுந்து தனது நிலைமைகளை/ தனது எண்ணத்தினை ஆற்றுகை செய்ய இடமளித்தல்
2. தான் ஆற்றுகை செய்த விடயத்தை தனது நிஜவாழ்வில் ஒத்திகை செய்து பார்த்தல்.”²⁰

ஒவ்வொரு முஸ்லிம் குடிமகன் மீதும் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஒடுக்குமுறைகள், அதிகாரப் பிரயோகங்கள், அடக்கு முறைகள், அழுத்தங்கள், அரசியல் நெருக்கடிகள் அவர்களின் சுயம் பற்றிய மதிப்பீட்டையும் சுய அடையாளத்தையும் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ள இவ்வேளையில் அவர்கள் அவற்றை மீண்டும் கட்டியெழுப்பப் பங்குகொள்ளல் அரங்கு உதவ முடியும். பிரதான பாத்திரமாக மாறித் தனது சொந்த விருப்பின் எண்ணக் கருவின் அடிப்படையில் ஒரு ஆற்றுகையின் கதைப்போக்கை மாற்றும் உரிமையைப் பார்ப்போரிடம் கொடுப்பதன் மூலம் பங்குகொள்ளல் அரங்கானது பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை பார்ப்போனே அதாவது பிரச்சினைக்குட்பட்டவர்களே கண்டறிய வகைசெய்வதுடன் அதை அவர்கள் தமது வாழ்க்கையில் ஒத்திகை செய்து பார்க்கவும் தூண்டுகிறது. பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணத் துணியும் மக்கள் தமது சுய மதிப்பீட்டையும் சுய அடையாளத்தையும் உறுதி செய்து கொள்கின்றனர்.

²⁰ Baul, Augusto (1995), The Rainbow of Desire, New York:Routledge, P:40

ISLAM HADHARI (CIVILISATIONAL ISLAM) AND THE IMPORTANCE OF KNOWLEDGE

Prof Dr. N. Kanthasamy, *Department of Malaysian Studies*
Faculty of Social Sciences and Humanities, Sultan Idris Education University
Tanjong Malim, Malaysia

Introduction

Malaysia is a fast developing nation. Its advancement and prosperity largely depend on the attitude and the contribution of the people. However, the main obstacle that has to be encountered first is to eradicate any prevailing misconception about culture, religion and race among the members of the complex society. Malaysia is not only a multi-ethnic nation but also of multi-cultural and multi-religious nature. The government from time to time through various campaigns and programmes stresses the importance of everlasting peace and harmony. Today we notice that many countries having numerous problems related to not only in establishing communication and cooperation internationally but also in facing global poverty, political and economic stratification, war and violence, migration, population growth, ecology, censorship, nuclear proliferation, human rights, ethnic and gender conflicts, transitions to democracy, and labour relations. When countries consisting of citizens belonging to one race and practising one religion tend to be less harmonious, Malaysia has to be alert at all times not to allow any mishaps in the relationship among people of various races, religion and culture. The leaders had always reminded the people about the necessity of peace within the state. “We’re proud of the fact that our multicultural, multiracial, and multiethnic society – Malay, Chinese and Indian – has managed to live together in peace for 50 years since independence,” says Tan Sri Datin Paduka Zaleha Ismail, chairperson of GPF Malaysia.¹ Recently the concept of 1Malaysia has been promulgated by Prime Minister Datuk Seri Najib Razak’s administration. Ooi Kee Beng sums up excellently that concept as follows: “The 1Malaysian — or a member of *Bangsa Malaysia*, if one prefers — pursues excellence with full confidence and with pride in himself and his country, behaves democratically, holds himself to high ethical standards, feels that he/she belongs to the nation despite his/her cultural exceptionality, contributes to the scientific and technological civilisation that awaits mankind, is family-oriented, cares for the welfare of others and seeks to reduce economic inequality, and works hard” (The Malaysian Insider, August 16, 2009).

Rational

In the era of globalisation everyone faces numerous challenges as communication has become very easy. Countries and their people could not afford to segregate themselves from communicating with the other citizens or nations. The problem of terrorism is shaking the world. The general consensus is that religious and political leaders need to work together much more closely for establishing peace. Denouncing radical interpretations of Islam that seem to call for violence, Tun Abdullah Badawi, the former Prime Minister said that Islam must be a force for peace. “We must anchor peace on earth,” he said, “and that can only come through faith.” The concept of Islam proposes that a clear understanding of the faith is necessary to promote peace with other faiths. This seems to be the general phenomenon in all religions. Buddhism also says, “One should not honour only one's own religion and condemn the religion of others, but one should honour other religions for this or that reason. In doing so, one could help his own religion to grow and render service to the religions of others too” (Walpole Rahula, 1959:4-6). To promote such a concept, one has to have knowledge. *Islam Hadhari* stresses the importance of knowledge. Thus there is a need to elaborate this concept analytically with relevant comparisons from other faiths.

Objectives

The main objective of this paper therefore is to explain the principle of Knowledge and the Pursuit of Excellence in this era of information and communication technologies. The definition of knowledge according to *Islam Hadhari*, and similar aspects identified in other faiths will be of focus for comparative analysis. The validity of the knowledge in various aspects will be critically analysed.

Methodology

The methodology of this paper will closely adhere to the qualitative analysis. Religious texts and articles stating the importance of knowledge will be quoted and analysed. In this aspect writings about *Islam Hadhari* and also about knowledge will be referred to. Excerpts from scholars of Islam and other faiths will be used to focus on the type of knowledge discussed.

Review of Literature

When the government formulated the pertinence of *Islam Hadhari*, scholars and religious personnel began to interpret and explain the concept of *Islam Hadhari* to the people. Thus many articles and books were written. Professor Dato' Dr. Mahmood Zuhdi Hj. Abdul Majid edited a book with the title "Islam Hadhari: Pendekatan Pembangunan Peradaban" (Islam Hadhari: An Approach to Civilisational Development) explaining all the ten principles elaborately. One of the chapters vividly explains the importance of knowledge from the perspective of Islamic. The author has delved deep in elucidating the aspect of knowledge for mankind and how the scriptures had approached this field.

The Department of Islamic Development Malaysia has initiated four books written with the titles of *The ten principles of Islam Hadhari*, *Clarification of Islam Hadhari*, *Modules of Islam Hadhari* and *Articles on Islam Hadhari*. In the first book, the importance of acquiring knowledge is dealt with. Here various ways one could attain and enhance knowledge are explained. In the second book, the concept of *Islam Hadhari* is explained in all the major languages of Malaysia including Malay, Mandarin and Tamil. Here focus is made on all the principles and how one could practise the good virtues without affecting one's own belief. In the third book come the modules explaining related aspects such as developing human character, the aspects of 'Tasawwur' and 'Taqwa' so that one could practise it without fear or favour. In the final book, articles stating the method of practising *Islam Hadhari*, its relation with civilization, applying this concept in administration and its role as a model are explained. All the four books in detail elucidate and stress the importance of knowledge and the pursuit of knowledge as a vital factor.

One of the panel thinkers of Islam Hadhari, Professor Dr. Sidek Baba, has written an article on *Acquiring Knowledge* vividly explaining the place of knowledge in Islam. He has given an exhaustive explanation about knowledge and identified its relationship with mankind. He has also explained the connection between knowledge and education. He has identified four factors, viz. understanding, articulation, internalisation and practicality, as vital for prolonged mutual understanding in all aspects in a cosmopolitan society. The writer promotes the concept of *Islam Hadhari* to achieve the above objectives.

Other than the rich literary materials which could be read and analysed, in this paper an honest attempt is made to explain the quintessence of knowledge according to *Islam Hadhari*. In this technique, a comparative approach, wherever possible, is attempted to stress the importance of knowledge citing the views of religious and educational scholars.

The meaning of knowledge

A single agreed definition of knowledge is not available as different aspects and theories are involved in its explanation. The definition also varies according to the scholar who states the explanation. The Oxford English Dictionary defines that knowledge is (i) expertise, and skills acquired by a person through experience or education; the theoretical or practical understanding of a subject, (ii) what is known in a particular field or in total; facts and information or (iii) awareness or familiarity gained by experience of a fact or situation. A further explanation should state that knowledge is related to the cognitive aspect of the mind where processes such as perception, learning, communication, association and reasoning are included.

Syed Muhammad Naquib al-Attas (1969) explains that knowledge is the presence of true and meaningful information in one's self. He stresses that one should endeavour to attain information which would provide him with knowledge. The person must also ensure the source so that the information derived from is correct and accurate. John Locke defines knowledge as a synthesis of information which is a product of the experiences of the senses. He identifies three types of knowledge, viz. intuitive, demonstrative, and sensitive (1964).

The term knowledge is mentioned in 750 places in the al-Quran and is repeated more than 2800 times. This is a proof to show how Islam considers the uniqueness of knowledge. The scope of knowledge as elucidated by *Islam Hadhari* covers a wide range. To give a general definition, it is apt to say that *Islam Hadhari* enhances that all forms of development and success could not be achieved without knowledge. According to *Islam Hadhari*, knowledge is not limited to rituals but also covers modern and technological knowledge. Aspects such as history, civilization, science, astronomy, electricity, engineering, medicine, technology, sociology, language and so on are stressed by Islam. For the purpose for this paper, knowledge can be explained as a confident understanding of a subject with the ability to use it for a specific purpose if appropriate (Franz Rosenthal, 1975).

Knowledge about the Almighty

A study about nature and the universe will conspicuously show the incomparable expertise of God. The formation of the earth and the sky, the occurrence of day and night, the usage of water and rain in refreshing the worldly creatures and plants, the creation of various animals, the air and clouds which move between the sky and the earth all prove the immense knowledge available from the grace of God. Islam acknowledges the five elements known as the *pancabhuta* in Hinduism. Hinduism also reiterates that air, water, fire, earth and atmosphere as the five great elements without any comparison were created by God for mankind. What is required of man is to value these elements and safeguard them so that the continued benefits will be received. Therefore, knowledge about them is the first any individual should acquire not only to adore the greatness of the Almighty but also wonder His power of creation. If people of different background, even if they belong to different religions and sects, they could come together to pray and praise the Almighty. The five principles of *Rukun Negara* which were promulgated for the mutual understanding and peace shed much importance on the belief of God. Malaysians of different faiths pray to the Almighty according to the method proposed by their individual religion. One must understand that the monotheism concept of God is advocated by all religions, though many names are given in praise of God. The mode of worship or the concept about the multiplicity of Gods should not deter the people in admiring the greatness of the Lord. Today, everyone who utters the principles of *Rukun Negara* without fail unite as one to depict their cooperation and willingness to live together.

Knowledge about Freedom

Freedom of religion is a principle that supports the [freedom](#) of an individual or community, in public or private, to manifest [religion](#) or [belief](#) in [teaching](#), practice, [worship](#), and observance; the concept is generally recognized also to include the freedom to [change religion](#) or [not to follow any religion](#) (Barzilai, 2007). The true freedom is only possible if the country is independent and not in the clutches of foreign colonization. Malaysia had been constantly under the colonial and Japanese rules until she attained independence in 1957. Only then the citizens of the nation were able to divert their attention to different fields of development. The people were given democratic freedom to exercise their rights without having any suspicious eyes on others. We know the value of modern knowledge through the policies and programmes of the government. This shows that the knowledge about freedom alone is insufficient but the manipulation of such knowledge will give us development. Freedom in Islam is not experiencing all facilities but building good relationship with others. History shows that no one wants to be under the foreign rule physically or mentally because colonisation will lower the prestige of one's nation.

The citizens of Malaysia, though have different racial background, different religions and different cultures ought to understand the meaning of freedom. The knowledge about freedom will influence their soul thereby giving birth to practical freedom. The people will want to safeguard their freedom and pass it on to the future generations. The determination and eagerness to achieve development are not sufficient but there must be responsibility and endurance to eradicate any forms of terrorism which may occur in the society. Freedom is not only acting towards one's wish but also acting with responsibility. Nationalism and patriotism are two aspects which will bring about love towards the motherland.

Knowledge and Religion

The debate about the relationship between knowledge and religion has been going on for a long time. Although Einstein proves that knowledge and religion are two different entities,

there is a close relationship between them. In short, religion confirms the aims and objectives whereas knowledge shows the techniques of achieving them. Knowledge allows one to search for the truth. One who comprehends truth could achieve it. And religion shows the value of truth. Civilization under the umbrella of religion brings about dramatic changes. Religion depicts the co-relation between materialistic world and the spiritual world. Many scientists were religious men. This could be proved in Islam by quoting scholars such as Jabir Ibn Hayyan (Chemistry), Muhammad Ibn Musa al-Khawarizmi (Mathematics), Muhammad Ibn Zakaria al-Razi (Medicine), Ali Ibn al-Husain al-Mas'udi (Geography), Abu Raihan Muhammad Ibn Ahmad al-Biruni (Physics), Ibn Sina (Medicine), Umar Khayyam (Mathematics and astronomy), Abu al-Qasim al-Zahrawi (Surgery), Abu al-Walid Ibn Rusyd (Philosophy) and Ibn Nafis (Physiology). Examples of scholars with such calibre could also be witnessed in Hinduism and Christianity. In the modern era where man has landed on the moon, the knowledge of the Almighty has always been upheld. Religion has unlimited sources of knowledge and it is up to the individual to understand it. All religions have sacred scriptures which include valuable knowledge. The religious knowledge for a multi-racial nation like Malaysia is deemed as a prerequisite for mutual cooperation.

Knowledge and Learners

Knowledge as identified in *Islam Hadhari* is necessary for students at all levels. "In our ethnically diverse classrooms today, it is especially important that students be drawn into the mainstream of their common culture, that they learn the history, traditions, mores, and values of the civilization in which they live, and that they also be encouraged to make meaningful comparisons with others. Classical civilization offers students 2,500 years of human experience in the sciences, arts, literature, philosophy, religion, politics, government, and ways of living" (Virginia Barrett, 2005). In the Malaysian context, knowledge about civilization is being taught to the upper secondary students. The undergraduates at the public universities are taught the Islamic and Asian Civilizations since the year 1999. Some universities have set up departments or centres for the development of knowledge about civilisation. Intellectual discussions at these centres widen the scope of thinking. The Malaysian National Educational Philosophy is based on the amalgamation of values such as intellect, emotion, spiritual and physical. It sounds as follows "Education in Malaysia is an on-going effort towards further developing the potential of individuals in a holistic and integrated manner, so as to produce individuals who are intellectually, spiritually, emotionally and physically balanced and harmonious, based on a firm belief in and devotion to god. Such an effort is designed to produce citizens who are knowledgeable and competent, who possess high moral standards and who are responsible and capable of achieving high levels of personal well-being as well as being able to contribute to the harmony and betterment of the family, society and the nation at large" (Curriculum Development Centre, 1990). The basis for the emergence of the National Philosophy of Education is to show directly that the correlation of elements such as soul, body and mental will give a balanced emotion that could be absorbed in education. The new systems introduced in the curriculum, i.e. KBSR² and KBSM³ give importance to the formation of personality, attitude, emotion and responsibility in the process of knowledge acquisition. While the Muslim students are taught Religious Knowledge, the pupils of other faiths follow moral education. In this context, the higher educational institutions, public and private, are given the initiative to modernise and improve knowledge in the government's effort towards Vision 2020.

Students should understand that without proper knowledge monuments such as Pyramid in Egypt, Taj Mahal in India, the Petronas Twin Tower in Malaysia and many more are not possible. These buildings show the symbols of power and determination. The historical excellence of Islam could be seen by the many forts in the cities of Cordova, Baghdad and Constantinople. The elegant mosques in the Middle East have unique architecture. Similar knowledge of architecture could be traced in other religions too. The great temples in India and the numerous cathedrals in Europe prove the knowledge of man. Sculpture, murals and drawings too depict such invaluable knowledge man possessed. The younger generation should be made to realise that the skills and knowledge man had in order to have similar achievements in the future.

Knowledge and Peace

Hashim Musa writes, “The Malay society had high material and intellectual culture before the colonial rule” (2001:27-40). However, the excellence did not encompass the concept harmony before the arrival of Islam (Mohd Yusof Hasan, 1991:12-15). Islam laid the foundation for interaction and brotherhood among people stressing the relevance of peace. In a multiracial country the power sharing strategy, as applied in Malaysia, is an effective way of managing ethnic relations. A good management of ethnic relations rests on establishing the favourable environment for fairness especially in entertaining the requests of different communities. This would also check any communal fanaticism which may lead to tension among the people. All communities must respect the social contract as agreed upon in the constitution. Many factors contribute towards peace and harmony in the country. A harmonious atmosphere, mutual respect, sanctioning what a community deserves, upholding the social contract, having occasional discussions and dialogue sessions will bridge closer relationship and bring about peace. The internal peaceful atmosphere is strengthened further by all religions practised here.

Democracy may bring about peace in a country. The democracy practised must be supported by moral values and strengthened by integrity. If democracy changes to bring about false promises, hypocrisy and ‘dictatorship’ then the actions are not morally orientated. In such a case, it would become a place for dishonest people and eventually lead to corruption. Then the type of peace one craves for is difficult to achieve. Therefore morality is important in peace. Morality here should be based on religious norms and the concept of God. *Islam Hadhari* proposes the belief in God, truth, peacefulness, conscience, honesty, justice, and compassion as the vital elements for peace. “To understand this and to establish peace, man must first change the thoughts and qualities within him. He must change his qualities of selfishness and avarice, his desire for praise, and his love for earth, sensual pleasures, and gold. If he severs these qualities from himself and begins to feel the hunger, the pain, and the difficulties felt by others, and if he treats all lives as his own life, then he will find peace. If he can strive for this understanding and obtain inner patience, contentment, and trust in God, if he can imbibe God's qualities and acquire God's state, then he will know peace. And once he finds that clarity within himself, he will discover peace in every life.” (Bawa Muhaiyadeen, 1987).

Peace is a central concept of life and has been stressed by all world religions. Islam, Hinduism, Buddhism, Christianity, Sikhism and other minor religions advocate the necessity of peace in life. The Arabic word *salam* means making peace. The Chinese word for peace, *heping*, is comprised of two characters meaning harmony and level (or flat), which suggests equalizing and balancing. In classical Sanskrit the term *shanti* means peace, usually denoting tranquillity, calm, bliss, eternal rest, and happiness. Buddhists also believe that true peace and happiness come from the eradication of all desire, including the desire for permanence that creates conflict and division. They call peace as *ahimsa*.

Conclusion

Knowledge is the perfect way to attain the grace of God. The first verse in Al-Quran in promoting the concept of world-view stresses the importance of knowledge. Knowledge will determine a well-balanced life. All scriptures including The Bible, the Quran, The Vedas and others give useful knowledge. One should practise the culture of knowledge in his daily life. Knowledge is not limited to one field but could be equated to various fields found in the modern era. People of all faiths should be pro-active in enlightening themselves with knowledge. The recipe for togetherness, especially in Malaysia, is knowledge. Therefore the vision of knowledge as enshrined in *Islam Hadhari* has to be comprehended. The words of the former Prime Minister hold much meaning when he described,

“*Islam Hadhari* is not a new religion. It is not a new *mazhab* or religious order. Neither is it an effort to seek approval for a more friendly and gentle image of Islam. *Islam Hadhari* is certainly not an undertaking to apologize for the so-called Islamic threat. Islam is not a threat to anyone. The ten fundamental principles of *Islam Hadhari* explain and summarize the centrality of Islam in the lives of its believers, the way it is to be appreciated and practised in these modern times.”

Notes:

1. Quoted by Michael Balcomb and published in UPIU on October 28, 2008. Michael Balcomb is the Communications Director and an Assistant Secretary General of the Universal Peace Federation.
2. KBSR (Kurikulum Baru Sekolah Rendah) is the New Curriculum for Primary Schools.
3. KBSM (Kurikulum Baru Sekolah Menengah) is the New Curriculum for Secondary Schools.

Bibliography

Barzilai, Gad .(2007). *Law and Religion*. Ashgate.

Bawa Muhaiyaddeen, M.R. (1987). *Islam and World Peace: Explanations of a Sufi*. Philadelphia: The Fellowship Press.

Franz Rosenthal. (1975). *The Classical Heritage of Islam*. New York:Routledge and Kegan Paul Ltd.

Gordon D.Newby. (1990). "Muslim and Non-Muslim Relations: Lesson from the Past for a Better Future," in (ed.) Aidit Haji Ghazali. *Development, Islamic, Malaysian and American Perspectives*. Kuala Lumpur: INMIND.

Hashim Musa. (2001). *Merekonstruksi Tamadun Melayu Islam: Ke arah Pembinaan Sebuah Tamadun Dunia Alaf Baru* (Reconstruction of Malay Islamic Civilisation: Towards Building a Modern World Civilisation). Kuala Lumpur: Academy of Malay Studies.

Ibrahim Abu Bakar.(1994). *Islamic Modernism in Malaya*. Kuala Lumpur: University of Malaya Press.

John Locke. (1964). *An Essay Concerning Human Understanding*. Oxford: The Clarendon Press.

Mahmood Auhi Hj. Ab.Majid et al. (2008). *Islam Hadhari*. Kuala Lumpur: Foundation of Islamic Movement.

Mohd Yusof Hasan. (1991). *Dunia Melayu* (Malay World). Kuala Lumpur: DBP.

Ooi Kee Beng. (2009). *The Malaysian Insider*. Petaling Jaya.

Virginia Barrett. (2005). "How Students Benefit from Classical Civilization Courses" in *Pro Bono*. Cypress: Matinicus Court.

Walpola Rahula. (1974) .*What The Buddha Taught*. New York:Grove Press.

இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களும், தமிழ்த் தாலாட்டுப் பாடல்களும்

திருமதி. கிருபாசக்தி கருணா, BFA.(Jaf) M.A., M.Phil. (India)
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் தரம் ஐஐஇ இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்:

இசை அனைத்துத் தரப்பு மக்களின் வாழ்க்கையிலும் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இவ் இசை அனைத்து விழாக்களிலும், இறைவழிபாட்டிலும், விளையாட்டு மற்றும் அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகளிலும் தவிர்க்கமுடியாத ஒரு முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. பெரும்பாலான மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை இசையை இரசிப்பதற்கு தினம்தோறும் செலவிடுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்க்கைப் படிகளிலும் இசை இணைந்துள்ளது. ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் தாலாட்டில் ஆரம்பிக்கும் இசை, அவன் இறந்தபின் ஒப்பாரிப் பாடலின் இசையில் முடியும்வரை ஒவ்வொரு பருவத்திலும் மனிதனை ஆட்கொள்கின்றது. இதற்கு முஸ்லீம் சமூகமும் விதிவிலக்கானதல்ல. மேற்றியவற்றுள் தாலாட்டுப் பாடல்கள் கிராமத்து முஸ்லீம்களிடையே எவ்வாறு வளர்ந்துள்ளது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தரவுகள்:

இக்கட்டுரைக்கு ஆதாரமாகச் சில நூல்கள் மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் கிராமங்களைச் சேர்ந்த தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களிலிருந்தே தரவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. இலங்கை முஸ்லீம்களின் தாலாட்டுப்பாடல்கள் எஸ்.முத்துமீரான் அவர்களுடைய இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லீம்களின் தாலாட்டுப்பாடல்கள் என்னும் நூலில் இருந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தாலாட்டின் நோக்கம்:

குழந்தை பிறந்தவுடன் செய்யக்கூடிய முக்கிய தொழில் அழகை. இவ்வாறு அழும் குழந்தையை தாயானவள் சமாதானப்படுத்துவதற்கு பாடுவதே தாலாட்டு. தாயினுடைய வாயில் இருந்து வரக்கூடிய குறிக்கப்பட்ட ஒலி வடிவங்கள் அந்தக் குழந்தையின் செவியில் புகுந்து குழந்தையை அமைதியடையச் செய்கின்றன. அந்த வகையில் இசை மனிதனுடைய குழந்தைப் பருவத்தில் தாலாட்டுப் பாடல்கள் ஊடாக முதல் தாக்கத்தைச் செலுத்துகிறது.

தாலாட்டு விளக்கம்:

தாயின் நாவசைவில் தாலாட்டு பிறக்கிறது. தாலாட்டு என்ற சொல்லைத் தால் ஆட்டு எனப் பிரிக்கலாம். தால் என்றால் நாக்கு என்றும், நாவை ஆட்டிப் பாடுவதால் தாலாட்டு என்றும் பெயர் பெற்றிருக்கிறது.¹ தாலாட்டு எனும் சொல் ராராட்டு, தாலாட்டு, தாலேலோ, ஓராட்டு, ரோராட்டு, தொட்டில்பாட்டு, ஓலாட்டு, திருத்தாலாட்டு எனும் பல்வேறு பெயர்களால் இன்றைய உலக வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழில் தாலாட்டு என்று கூறுவதுபோல், மலையாளத்தில் “தாராட்டு” என்றும் தெலுங்கில் “ஊஞ்சோதி” என்றும் கன்னடத்தில் “ஜோகூல” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.²

தாலாட்டின் பொருள்:

தாலாட்டின் பொருள் பொதுவாக குழந்தையைப் பற்றியதாகவே இருக்கும். குழந்தைச் செல்வத்திற்காக ஏங்கிச் செய்த தானதருமங்கள் குழந்தைக்காகத் தாய் அடைந்த துன்ப துயரங்கள் பிரார்த்தனைகள், உறவினர்கள் செய்த உதவிகள், குழந்தையைப் பற்றிய வர்ணனைகள், குழந்தைக்குரிய கருவிகள் ஆகியவை தாலாட்டுப் பொருளாக அமையும்.

இலக்கியங்களில் தாலாட்டு:

இடைக்கால இலக்கியங்களில் தாலாட்டுப் பாடல்களைக் கருவாகக்கொண்டு எழுந்தவற்றை “தாராட்டு” என்றும், பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் தாலேலோ என்றும், குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ் மொழியில் முதன்முதலாகத் தாலாட்டுப் பாடியவர்கள் பெரியாழ்வார் ஆவார்.

பெரியாழ்வார் கண்ணனைத் தொட்டிலிலிட்டு,

“மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைக்கட்டி

ஆணிப் பொன்னால் செய்த வண்ணச் சிறு தொட்டில்

பேணியுனக்குப் பிரமன் வீடு தந்தான்

மாணிக்குறளனே தாலேலோ

வையம் அளந்தானே ! தாலேலோ”³ எனத் தாலாட்டுகிறார்.

இப்பாடல் நீலாம்பரி இராகம். ஆதி தாளத்தில் பாடப்பட்டு வருகிறது.

பெரியாழ்வாரைத் தொடர்ந்து குலசேகரஆழ்வாரும் இராமனைக் குழந்தையாகப் பாவித்து தாலாட்டுப் பாடல் பாடியுள்ளார்.

“தாமரை மேல் அயனவனைப் படைத்தவனே தசரதன் தன்

மாமதலாய் மைதிலி தன் மணவாளா வண்டினங்கள்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

காமரங்களிசைபாடும் கணபுரத்தென்கருமணியே
ஏமருவும் சிலை வலவா இராகவனே தாலேலோ”⁴

சீராட்டுதல் என்ற சொல்லாட்சி தாலாட்டுதல் என்ற பொருளை கொடுப்பதாக இலக்கியங்களில் இதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

எ-டு. :- இராகம் : காபி

“ஈரேழு புவனங்கள் படைத்தவனை – கையில்

ஏந்திச் சீராட்டி பாலூட்டி தாலாட்ட நீ (என்ன தவம் செய்தனை)”⁵

இந்த இலக்கியத் தாலாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஒரு அத்திவாரமாக அமைந்தது நாட்டுப்புற வழக்கிலுள்ள தாலாட்டுக்களே ஆகும். வாய்மொழி இலக்கியங்களிலிருந்தும் எழுத்திலக்கியம் தோன்றியது போல நாட்டுப்புற இசையின் வளர்ச்சியே செம்மைப்படுத்தப்பட்ட இசையாகும் (Classical Music).

இந்த வகையில் முஸ்லீம் மக்களின் நாட்டார் வழக்கிலுள்ள சில தாலாட்டுப் பாடல்களையும் அதன் இசை முறைமையையும் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். அத்துடன் மனித வாழ்க்கை முறையுடன் ஒன்றி, உண்மையானதாகவும் இயல்பானதாகவும் வழங்கிவரும் பாடல்கள் இவ் நாட்டுப் பாடல்களாகும். உழைப்போடும் வாழ்நிலையோடும் உணர்வோடும் நெருக்கமான உணர்வைக் கொண்டிருப்பது நாட்டுப்புற இசை.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஒரு வரையறைக்குட்பட்டதல்ல எனும் பேச்சை மறுக்கும் அளவிற்கு இன்று நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள் மேம்பட்டு நிற்கின்றன. “நாட்டுப்புற இசையில் அசையோ, வரியோ முக்கியமல்ல என்பதைவிட, அது பாடும்போது ஒலிக்கும் ஒலிக்கும் ஒலிப்பு முறையைப் பொறுத்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அதற்காக இசைவகையோ வகைப்படுத்தும் முறையோ இல்லை. என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு சொல்வது தவறு”⁶ என்று கே.ஏ. ஜோதிராணி அவர்கள் தன் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளது சிந்தனைக்குரியது.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்கு மெட்டுகள் உள்ளன என்றும், அவற்றை ஒவ்வொரு பாடல் வகைக்கும் வகைப்படுத்தி கூறியுள்ள செ. அன்னகாமு அவர்களின் கருத்துக்கள் “நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு” என்ற டாக்டர் ச. சக்திவேல் அவர்களின் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் தாலாட்டுப் பாடலுக்குரிய மெட்டு பின்வருமாறு.

“ஆராரோ ஆரிரரோ
ராராரோ, ராரிரரோ,
ரூரிரோ ரூரிரோ
ரீரீ ரீரீ ரீரீ”⁷

முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல் வகைகள்:

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் கிழக்கு மாகாண மக்கள் நாட்டார் பாடல்களுக்கு முதன்மையான இடத்தைக் கொடுத்துள்ளனர். இப்பாடல்கள் அந்த மக்களின் சாதாரண வாழ்வோடும் எண்ணங்களோடும் பண்பாட்டு வடிவங்களோடும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இவற்றுள் ஏராளமான பாடல்கள் எழுத்து வடிவில் நாட்டார் இயல் ஆய்வாளர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல் வகைகளை தாலாட்டு, விளையாட்டு, வினாவிடை, நகைச்சுவை, ஊர்வரலாறு, கந்தாரி, தர்ஹா, திருமணம், விவசாயம் எனப் பல கூறுகளாகப் பிரிக்கலாம்.⁸ இவற்றுள் தாலாட்டு, வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தின் வழிவருவது என்றே கொள்ளவேண்டும். நாட்டார் (Folk) எனும் எண்ணக்கரு, செந்நெறி சார்ந்தவற்றுக்கு எதிர்நிலையாகக் கொள்ளப்பட்டாலும், தாலாட்டு இரு மரபுகளுக்கும் உரியதாக இருப்பது, அனைத்துப் பண்பாடுகளிலும் தாலாட்டுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பைக் குறிக்கிறது.

தாலாட்டும் முஸ்லீம் தாய்மார்களும்:

தாலாட்டுப் பாடித் தங்கள் குழந்தைகளைத் தூங்க வைப்பதில் எல்லாத் தாய்மார்களையும் போலவே முஸ்லீம் தாய்மார்களும், தாலாட்டுப் பாடுகின்ற திறமையும் சிறப்பும் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களால் பாடப்பட்டுள்ள தாலாட்டுப் பாடல்கள் இறைவனைப் பற்றியும், இறைநேசர்கள், ஆன்மீக உணர்வுகள் பற்றியும் உடன்பிறப்புக்கள், வீட்டுச் சிறப்புக்கள், வட்டார மரபுகள், சமயச் சடங்குகள், இயற்கைச் சூழல் பற்றியும் எடுத்தியம்புகின்றன. முஸ்லீம் தாய்மார்களுக்கு ஏனைய மதங்களை விட, சில கட்டுபாடுகள் இருந்தாலும், தாலாட்டுப் பாடல்களில் காணப்படும் தூய்மையான பாசமும், அன்பும் இவர்களுடைய பாடல்களில் குறைவின்றிக் காணப்படுவது பாராட்டுதற்குரியது. இத் தாலாட்டுப் பாடல்களின் பொருளை வைத்துப் பல வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. வரம் பெற்றுப் பிறந்த குழந்தையைத் தாய் வருணிப்பதாக ஒரு பாடல் :

“தங்கமோ ... பொன்னோ ...

என்னரசி ... கண்ட மகனார் ... நீங்க.

தனிப் பொன்னோ ... தாவிடமோ ... ?

முத்தோ ... பவளமாமோ ...?

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

என்னரசி ... கண்ட மகனார் ... நீங்க
வெளயாடி ... வந்த முத்தோ ...?”

2. தாலாட்டுப் பொருண்மைகளுள் தாய்மாமன் பெருமை பேசுவது சிறப்புடையது. மாமன் என்னென்ன வாங்கிவருவார் என ஒரு ஏழைத் தாய் இயல்புடன் பாடுவதாக ஒரு பாடல்.

“புள்ளட மாமா ... இண்டைக்கு
பொறப்பட்டு ... வாறாரு
பசுமாடும் கண்டும் ... தம்பிக்கு ...
பரிசாகக் கொண்டுவந்து ... இப்ப
ஊட்ட ... தருவாரு ... நீ
..... .. கண்ணுறங்கு”¹⁰

இவ்வாறு ஒரு பாடல் தமிழ் நாட்டு தாலாட்டிலும் காணப்படுகிறது.

“ஆரிராரோ ஆராரோ
எங்களை தம்பிய
என்றாசன் பெத்த
ரவிமணி கண்ணே - உனக்கு
செண்டு பாட்டிலே
சோப்பு புட்டிய
சாராய பாடல்
ஓமப் பொடிய
ஓரணாக் காசிய
வாங்கி வருவாரே உன் மாமன்?”¹¹

3. ஒரு தாய் தன் குழந்தையை இறைவன் தந்த தென்பாடும் பாடல்
“அல்லா ... அளிச்ச யெந்தன் ...
ஆணி முத்தே ... ராசாவே ...
பொல்லாங்கு ... வேணாங்க ...
நல்லபடி ... நித்திரை செய்...”¹²

இவ்வாறான தமிழ் நாட்டு மரபிலுள்ள பாடல்

“எட்டாத கோவிலுக்கு
எட்டு விளக்கேற்றி
தூரத்துக் கோவிலுக்கு
தூண்டா விளக்கேற்றி
சோதி பரதேசிகளுக்கு
தாமடமும் கட்டி வைத்து ...”¹³

4. குழந்தை சாய்ந்தாடும்போது பாடும்பாடல் “
“சாய்ந்தாடு பாவா ... சாய்ந்தாடு
அண்ணல் முஹம்மது முன்னாலே ...
சாய்ந்தாடு பாவா ... சாய்ந்தாடு ...
அல்லாவத் தொழுது சாய்ந்தாடு”¹⁴

இம் மரபு தமிழ்நாட்டு வழக்கிலும் உள்ளது.

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
சாலைக்கிளியே சாய்ந்தாடு
குத்துவிளக்கே சாய்ந்தாடு
கோவில் புறவே சாய்ந்தாடு”¹⁵

5. குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் உணவு பற்றிய பாடல்

“பாலகரே ஓங்களுக்கு
பால்கொண்டு வந்திரிக்கி
பசியாற..... எங்களுக்கு
பால்பழமும் கரச்சிரிக்கி....
சோத்தோடு மீன்போட்டு..
சோக்கா... கடஞ்சிரிக்கி.....
வாழைப்பழமும்.... வடிதயிரும் போட்டுனக்கு
வாய்க்குருசியா.... வடிவாப் பெனஞ்சிரிக்கி....”¹⁶

6. தங்க ஆபரணங்களை உறவினர்கள் தருவதாகக் கற்பனை செய்யும் பாடல்

“முத்தம்மா தம்பிக்கு தங்க
மோதிரமும்..... போடரிக்கா

அப்பாவும் தம்பிக்கு வெள்ளி
 அர்ணாக் கொடி போடுவாரு
 அல்லாட காவலாக தம்பி நீ
 அழாமக் கண்ணுறங்கு.....”¹⁷

முடிவுரை:

- 1) கிராமத்து முஸ்லிம் மக்களின் இலக்கியங்களான பாடல்கள், யாவும் பேச்சு மொழியிலேயே காணப்படுகின்றன. மிகச் சிறந்த மொழி நடையிலே இயல்பு வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்த சிறப்பு முஸ்லிம் தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கு உண்டு. தமிழ் தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கும், முஸ்லிம் தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கும் நிறைய ஒற்றுமையும், தொடர்புகளும் உண்டு. முஸ்லிம் பாடல்களில் அரபு, உருது மொழிக் கலப்புக்கள் இருப்பது தனிச்சிறப்பு.
- 2) இத்தாலாட்டுப் பாடல்களை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிப் பிரிவு மூலமும், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிப் பிரிவு மூலமும் ஒலிபரப்பிப் பாதுகாக்க வேண்டியது அனைவரதும் கடமையாகும். உலகத்தவர் அனைவருக்கும் பொதுவான தாலாட்டும் தாய்மையும், உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டியது.
- 3) ஒரு குழந்தையின் முதலாவது கல்விக்கூடம் தாயின் மடியாகும். இந்தத் தாய் சிறந்த கல்வியறிவு உள்ளவளாக இருத்தல் வேண்டும். கல்வித் தேடல் பெண்களுக்குப் பொருத்தமற்றது. கடமையற்றது எனும் தவறான சிந்தனைப் போக்குப் பொதுவாக நிலவி வருகின்றது. இது இஸ்லாத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமானது. இஸ்லாம், பெண்களுக்குரிய அனைத்து சமய - சமூக உரிமைகளையும் வழங்கியுள்ளது. கல்வி பெறுவதைப் பெண்களுக்கான உரிமையாக மட்டுமன்றிக் கடமையாகவும் பிரகடனப்படுத்தி உள்ளமை இஸ்லாத்தின் முக்கிய பண்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. நபி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்: “அறிவைத் தேடிப் பெறுவது முஸ்லிமான ஆண், பெண் இருபாலார் மீதும் கடமையாகும்” (முஸ்லிம்)

ஆகவே முஸ்லிம்களின் நாட்டார் கலையிலும், செவ்வியல் இசைமரபிலும் முஸ்லிம் பெண்களுக்கும், ஏழைத் தாய்மார்களுக்கும் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக அவ்வக் காலங்களில் வாழும் முஸ்லிம் பெண்களும், அவர்களுடைய கலைப் பொக்கிஷங்களும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்..

அடிக்குறிப்புகள்:

1. டாக்டர் சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் அய்வு, ப. 27.
2. மேலது, ப. 27.
3. கி. வேங்கடசாமி நாட்டார், ஸ்ரீ நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், ப. 11.
4. மேலது, ப. 190.
5. டாக்டர் ருக்மணி ரமணி, பாபநாசம் சிவன் கீர்த்தனை மாலை, 3ம் பாகம், ப. 2007.
6. கே. ஏ. ஜோதிராணி, சடங்குப் பாடல்கள், ப. ஐஏஇ (முன்னுரை)
7. டாக்டர் சக்திவேல், மு. கூ. நூல், ப. 130.
8. கலாநிதி. எம். எஸ். எம். அனஸ், இலங்கையில் முஸ்லிம் நுண்கலை, ப. 58.
9. எஸ். முத்துமீரான், இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள், ப. 64.
10. மேலது, ப. 44.
11. டாக்டர் ஆறு. இராமநாதன், நாட்டுப்புறவியல், ப. 29.
12. எஸ். முத்துமீரான், மு. கூ. நூல் ப. 30.
13. டாக்டர் சக்திவேல், மு. கூ. நூல், ப. 29.
14. எஸ். முத்துமீரான், மு. கூ. நூல் ப. 101.
15. டாக்டர் ஆறு. இராமநாதன், மு. கூ. நூல், ப. 29.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

16. எஸ். முத்துமீரான், மு. கூ. நூல் ப. 72.

17. மேலது, ப. 44.

துணைநூற்பட்டியல் :

1. டாக்டர் ஆறு இராமநாதன் - நாட்டுப்புறவியல் சிதம்பரம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1986.
2. டாக்டர், சு. சக்திவேல் - நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, சிதம்பரம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1983.
3. வித்வான் வேங்கடசாமி செட்டியார்-கி - ஸ்ரீ நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம், 1995.
4. கே. ஏ. ஜோதிராணி - சடங்குப் பாடல்கள், பல்கலை வெளியீடு, 1996.
5. எஸ். முத்துமீரான் - இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள், National Publishers, Chennai, 2007.
6. கலாநிதி. எம். எஸ். எம். அனஸ், இலங்கையில் முஸ்லிம் நுண்கலை, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2007.
7. டாக்டர் ருக்மணி ரமணி, பாபநாசம் சிவன் கீர்த்தனை மாலை, 3ம் பாகம்

கவிஞர் சீனி நைனா முகமதுவின் கவிதைகளில் பாடுபொருள்

Associate Prof. Krishnan Maniyam,
MalasiyaShabahUniversity, Kotakinabalu, Malasia.

மலேசியக் கவிதையுலகம் ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது ஆண்டு கால வரலாற்றினைக் கொண்டதாகும். தொடக்க காலங்களில் முழுக்க முழுக்க தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் எழுத்துப் படிவங்கள் மறு பதிப்புகளாக வந்தன. அதே வேளையில், இக்காலப்பகுதியில் தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கையிலிருந்து நிர்வாகத்துறையில் பணிபுரிவதற்கும் வியாபார நோக்கத்திற்கு வந்தவர்களுள் தமிழ் மொழிக் கல்விக்கற்றவர்களும் இருந்தனர். இவர்களுள் சிலர் பத்திரிகைத் துறையில் ஈடுபடத் துவங்கினர். பிறர் படைப்பிலக்கியவாதிகளாக இருந்தனர். சாதாரண தோட்டத் தொழிலுக்காக வந்தவர்களுள் ஒரு சிலர் தமிழ்க் கற்றவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழிப்பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தனர். இவர்களும் பத்திரிகைகளுக்கும் இதழ்களுக்கும் படைப்பிலக்கியங்களை அனுப்பி வைத்தனர். தொடக்கக் காலப் படைப்புகளில் வளமான இடத்தைப் பெற்று கவிதையே ஆகும். இக்காலப் பகுதியில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளின் பாடு பொருள் பெருமளவில் சமயம் மற்றும் தெய்வம் சார்ந்த நிலையிலே இருந்தன. சீராச் சாதகம், முருகவேள் பஞ்சரத்தினப் பாமாலை, பிளாங்கு தண்ணீர்மலை முருகன் ஆடு மயில் பாடல்கள், கோலாலம்பூர் பத்துமலை சக்தி வடிவேலர் பேரில் காவடி அலங்கார ஆசிரியர் விருத்தம் முதலான படைப்புகள் சமயம் மற்றும் தெய்வம் சார்ந்த பாடு பொருளுக்கு சான்றாக விளங்குகின்றன. இது ஒரு கால் புதிய மண்ணில் தங்களுடைய வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் பொழுது தெய்வத்தின் துணை தங்களுக்கு வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே கவிதைகளைத் தெய்வம் போற்றும் கவிதைகளாகப் படைத்திருக்க வேண்டும்.

இதைத் தவிர்ந்து, சமகால நிகழ்வுகளைப் தங்களுடைய படைப்புகளில் பதிவு செய்வதில் கவிஞர்கள் பின்தங்கி விடவில்லை என்ற சான்றுகளும் உள்ளன. பிளாங்கு ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் வீரையா செய்த பரிதாபக் கொலைச் சிந்து, மலாயா நாட்டில் வெள்ளத்தால் விளைந்த விபத்தின் சிந்து, மலாயா நற்காலச் சிந்து முதலானவை மலாயா நாட்டுத் தன்மைகளை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளாக அமைந்தன. இவ்வகையில் வெளிவந்த கவிதைகளே பலரையும் கவிதைகள் எழுதத் தூண்டியது. மலேசிய நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னாளில் மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைகளின் பாடு பொருள் எல்லை மேலும் விரிவாகி மண்வாசனையுடன் கூடிய கவிதைகள் பத்திரிகைகளின் ஞாயிறு பதிப்புகளில் வெளிவந்தன. நூற்றுப் பற்று கவிதைகளுடன் சம கால நிகழ்வுக் கவிதைகள் இளம் கவிஞர்களிடையே கைவரப் பெற்று கவிதையுலகில் தளிர் நடைபோட்டு மிளிர்ந்து வந்தன. அவ்வகையில் தரமான கவிதைகள் படைத்து மலேசியத் தமிழ்க் கவிதையுலகிற்கு உரம் சேர்த்தவர்களில் முதன்மையானவர் கவிஞர் சீனி நைனா முகமது ஆவார். இவர் தமது கவிதைகளின் பாடுபொருள்களை மலேசியத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வாழ்வியலிலிருந்து பெற்றுள்ளதுடன் அவ்வாழ்க்கையை ஆக்கப் பூர்வமாக திறனாய்வு செய்துள்ளது இவரது படைப்புத்திறனை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

கவிஞர் சீனி நைனா முகமது

கவிஞர் சீனி நைனா முகமது அவர்கள் பிறந்தது சிவகெங்கை மாவட்டம் இளையான்குடி அருகிலுள்ள கீழாயூர் என்ற கிராமமாகும். இவர் தனது தொடக்க நிலைக் கல்வியைத் தமிழ்நாட்டிலே தொடங்கினார். பின்னர், மலேசியாவிற்கு வந்து தனது இடைநிலை மற்றும் உயர்நிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். மீண்டும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து திருச்சி ஐமால் முஹமது கல்லூரியில் சேர்ந்து ஆங்கில இலக்கிய கலையியல் கல்வியில் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டார். அதன் பின்னர், மீண்டும் மலேசியாவிற்கு சென்று பணிபுரியத் தொடங்கினார். முதல் தொழிலாக உபைதுல்லா கப்பல் நிறுவனத்தில் அலுவலராக அமர்ந்தார். இவருடைய அலுவலகம் அமைந்த இடம் இவருக்கு படைப்புலகத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள ஏதுவாக இருந்தது. தமிழ் நேசன் நாளிதழ் அலுவலகமும் உற்சாகமுடன் இலக்கிய நிகழ்வுகள் தொடர்ந்தாற்போல் நடந்து கொண்டிருக்கும் பிலால் உணவகமும் உபைதுல்லா அலுவலகத்தின் அருகிலேயே இருந்தன. பிலால் உணவகத்தில் இலக்கிய நண்பர்களுடன் இவர் நடத்திய உரையாடல்களும் கருத்தாய்வுகளும் பின்னாளில் தரமான படைப்பிலக்கியங்கள் இவரிடமிருந்து வெளிப்பட ஊற்றுக்கண்களாக இருந்தன என்பது முற்றிலும் உண்மை. மலேசியாவிற்கு வருகை புரிந்த எல்லா தமிழ்நாட்டு இலக்கியவாதிகளும் பிலால் உணவக கூடத்தில் இலக்கியச் சந்திப்புக் கூட்டம் நடத்தியுள்ளனர் என்ற அடிப்படையில் இங்கு நடந்த கூட்டங்கள் மலேசிய இலக்கிய வளர்ச்சியில் தமது பங்களிப்பினை செவ்வனே செய்துள்ளது என்று துணிந்துக் கூறலாம். கவிஞர் சீனி அவர்களின் தொடக்க கால அனுபவத்தை அவரே பகிர்ந்து கொள்வதை பின்வரும் பகுதியில் பார்க்க முடிகிறது.

“ 23 ஆண்டு இளைஞனாகத் தலைநகர் உபைதுல்லா கப்பல் நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்த காலம் அது. முற்பகல் வேளையில், பணி காரணமாக அம்பாங்கு வீதி ஐந்தடியில் நடந்து சென்றேன். அப்போதைய தமிழ் நேசன் அலுவலகத்தின் பக்கமாகப் பிலால் உணவகத்தை கடக்கும்போது ‘ சீனி’ என்ற அழைப்பொலி கேட்டுத் திரும்புகிறேன். உணவகத்துள்ளே தேனீர் பருகிக் கொண்டிருந்த

காரைக்கிழார், 'வாங்க தேநீர் குடிக்கலாம்' என்றார். உள்ளே சென்று உடனமர்கிறேன். அருகிலிருந்த, தமிழ் நேசன் உதவி ஆசிரியர் தில்லை அவர்களை அறிமுகம்செய்து வைக்கிறார்... நேசனுக்கு அடிக்கடி கவிதை எழுதும் சீனி நாந்தான் என்று அறிந்த தில்லை, உரையாடலுக்கு இடையில், 'புதுமையாக ஏதேனும் எழுதுங்களேன்' என்றார்."

இவ்வரிகள் உணர்த்தும் வண்ணமே கவிஞர் சீனி அவர்களின் கவிதைகள் பல கோணங்களில் புதுமைகளைக் காட்டிய வண்ணம் உள்ளன.

கவிஞர் சீனி நைனா முகம்துவின் கவிதை எல்லை மிக விரிந்த அளவில் இருந்தாலும் அது சமுதாயம் சார்ந்த ஒன்றாகவே உள்ளது. எளிமையான வார்த்தைகளுடன் சந்தத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர் வடித்த கவிதைகள் எளிதில் யாவரையும் சென்றடைய முடியும் வகையில் உள்ளன. இவருடைய கவி ஆற்றலில் பாரதியும் பாரதிதாசனும் ஆட்சி செய்வதை உணர முடியும். மொழிச் சிந்தனை, சமுதாயக் கொடுமைகள், நிகழ்கால நிகழ்வுகள் என்று கனமான கருத்துக்களை பாடுபொருளாக கொண்டு வரும் கவிஞர் சீனி, இளமை துள்ள துள்ள தன் முறைப் பெண்ணுக்கு காதல் கனி ரசம் சொட்ட சொட்ட கவிதை சொல்லவும் செய்கிறார். அதே வேளையில், கடுஞ்சொற்களுடன் நையாண்டி நடையுடன் சமுதாயத்தின் அவலங்களைக் கிளறி பார்க்கவும் தயங்கவில்லை கவிஞர் சீனி. தொடர்ந்து, நாட்டுப்புறப் பாடல்களை எளிமையான சொற்களுடன் பாடி மகிழ்வு உண்டாக்குவதிலும் கவிஞர் சிறந்து விளங்குகிறார். ஆனால் கவிஞர் சீனியின் ஆளுமை அவருடைய மொழிப்பற்றிலும் சமுதாயப்பற்றிலும் இறை நெறியிலும் மேலோங்கியிருப்பதை அவருடைய ஒவ்வொரு கவிதைகளும் தவறாது பறை சாற்றுகின்றன.

கவிதைகளில் பாடு பொருள்

கவிஞர்கள் பாடு பொருள்களை தனது அனுபவங்களிருந்து பெறுவர். அதே வேளையில், அவர்கள் பெற்ற அனுபவத்தை அப்படியே கொடுக்காமல் தங்களுடைய கருத்தையும் உணர்ச்சியையும் சேர்த்தே வழங்குவர். கவிஞர்களின் சொல்லாட்சியும் கற்பனை வளங்களும் கவிதைக்கு செழுமைச் சேர்த்து அப்படைப்பினை சிறந்த கலைப்படைப்பாக உருவாக்குகிறது. அவ்வகையில் கவிஞர் சீனி நைனா முகமது அவர்களின் கவிதைகள் பன்முகப் பார்வையில் அமைந்த கவிதைகளாக உள்ளன.

தமிழ் மொழியின் வளமை

தமிழ் மொழியை பாடுபொருளாகக் கொண்டு கவிஞர் பல கவிதைகள் படைத்துள்ளார். தமிழின்பால் மங்காத பற்றுக் கொண்ட கவிஞர் தமிழின் இனிமையைச் சுவைக் குன்றாமல் கூறுவதுடன் தமிழைப் பிழையாகப் பயபடுத்துவார் கண்டு வெகுண்டெழவும் செய்கிறார். தமிழ் மொழிக்குச் செம்மொழி அங்கீகாரம் கொடுத்தனர் என்ற செய்திக் கேட்டு கவிஞர் மகிழ்ச்சிக் கொள்கிறார். அந்த அங்கீகாரம் முறையான ஒன்றே என்று கூறும் வண்ணம் 'செம்மொழி யாவினும் செம்மொழி' என்ற கவிதையில்,

“ இம்மொழி போலொரு வண்மொழி தொன்மொழி
மண்மிசை ஏதடியோ!
எம்முறை தேரினும் எந்நெடுங் காலமும்
செம்மொழி ஈதடியோ!”

செம்மொழி அங்கீகாரம் தமிழ் மொழிக்கு பொருந்தி வரும் அழகை பழமையான வளமான இம்மொழிக்கு ஈடு செய்ய வேறு மொழி உண்டோ என்று உரிமையுடன் கேட்கிறார் கவிஞர் சீனி. மேலும், இக்கவிதையை கவிஞர் சீனி வல்லினச் சொற்களைப் பயன்படுத்தா வண்ணம் உருவாக்கியுள்ளது தமிழ் மொழியின் தனித்துவத்தைக் காட்டுகிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

இதுபோன்றே தமிழைப் பாடும் பொழுதெல்லாம் தமிழில் உள்ள தொன்மையையும் அது காலந்தோறும் பெற்றுவரும் புதுமையையும் ஒன்று சேர்த்து பாடுகிறார்.

“கதிர்போலும் மதிபோலும்
காலத்தால் பழையவளே
சதிராடும் தென்றலைப்போல்
முதிராத இளையவளே
புதிராடும் அறிவியலின்
புதுமைக்கும் புதியவளே!
எதிராடும் நெஞ்சினிலும்
இனியவளே செந்தமிழே!”

என்ற வரிகள் காலத்தால் பழமை வாய்ந்தாக தமிழ் மொழி இருந்தாலும் அது தென்றலைப் போல் என்றும் இளமைக் குன்றாமல் இருக்கும் என்றரைக்கிறார் கவிஞர் சீனி. அதே வேளையில், தமிழ் மொழி புதுமைக்கும் இடம் கொடுப்பதில் முதலிடம் வகிக்கிறது என்றே இன்றைய நவீன அறிவியல்

உலகத்தில் பேசப்படும் அத்துணை கருத்துகளும் தமிழ் மொழியில் விவாதிக்கலாம் என்று கவிஞர் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

தமிழ் மொழியை ஒரு நாட்டிற்கு மட்டுமே சொந்தம் என்று அடக்கி விட முடியாது. காரணம், இம்மொழி பல்வேறு நாடுகளில் வழங்கி வருகிறது. அந்த நாடுகளில் எல்லாம் தமிழ் இனத்தவருக்கு அடையாளமாகவும் தமிழ் மொழி விளங்கி வருவதையும் கவிஞர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். 'நிலைபெறநீ வாழியவே' என்ற கவிதையில் பிவரும் வகையில் இதைக் குறிப்பிடுகிறார்,

“ எங்களெழில் மலைசியத்தில்
சிங்கைதனில் ஈழமண்ணில்
இலக்கியமாய் வழக்கியலாய்
இனக்காவல் தருவளே”

தொடர்ந்து கவிஞரின் கற்பனையாற்றல் தமிழ் மொழியை நிலவு உலகத்திற்கும் கொண்டு செல்ல விரும்புகிறது. நில எல்லைகளையும் மற்ற தடைகளையும் கடந்து என்றும் இளமையுடன் திகழும் தமிழ், இன்று மனிதன் மிகவும் முயன்று வெற்றி கொள்ள எண்ணும் நிலவு உலகை வரும் காலங்களில் தன் வசப்படுத்தும் பொழுது அங்கும் தமிழ் மொழியின் ஆட்சி நிலவுவதுடன் தமிழ் மொழி குறையில்லாமல் நீடித்து வாழ வேண்டுமென்று கவிஞர் வாழ்த்துகிறார். நம்முடைய காலத்தில் வாழும் தமிழ் அறிஞர்களில் தலையானவரான இந்திய நாட்டின் மேநாள் அதிபர் மேதகு அப்துல் கலாம் அவர்கள் இளைஞர்களைக் களவு காணச் சொன்னார். அதையொட்டியே கவிஞர் சீனி அவர்களும் நிலவிற்கு மனிதன் குடி புகும்பொழுது தமிழும் உடன் சென்று கோலோச்ச வேண்டும் என்ற எண்ண வெளிப்பாட்டில் இக்கவிதையைப் புனைந்துள்ளார் என்று அறிய முடிகிறது.

“குலங்கடந்து நெறிகடந்து
நிலவரம்பின் தடைகடந்து
கோமகளாய்த் தமிழர்மனம்
கொலுவிருக்கும் தமிழணங்கே!
நிலவினுக்கே பெயர்ந்தாலும்
நினதாட்சி தொடருமம்மா!
நிறைகுறையாச் செம்மொழியே,
நிலைபெறநீ வாழியவே!

தமிழின் மேன்மையைப் பாராட்ட வந்த கவிஞர் அதனுடைய அழகியல் தன்மைகளையும் உன்னதங்களையும் மட்டுமே பார்க்காமல் அதனுடைய திறத்தையும் கண்டு வியக்கிறார். தமிழ் மொழி ஓர் அறிவியல் மொழியாக உள்ளது. தமிழ் மொழியை பேசும் பொழுது, அது பிறக்கும் இடத்தைப் பொறுத்து எழுத்துக்களை மூன்று இனமாக பிரித்து வைத்துள்ளனர் என்பதை 'எல்லாம் தமிழிலே' என்ற கவிதை வெளிப்படுத்துகிறது. பின்வரும் வரிகள் இக்கருத்தினை விளக்குகிறது.

“ எழுத்தில் கூட இனத்தில் மூன்று
இருக்கக் கண்டது தமிழிலே- அது
கழுத்தில் மூக்கில் நெஞ்சில் என்று
பிறக்கக் கண்டது தமிழிலே

தமிழில் குறிக்கப்படும் வல்லினம், இடையினம் மற்றும் மெல்லினம் என்ற பிரிப்பு முறைகள் அதன் பிறப்பொலிகள் கூறுகளின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறியும் பொழுது தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டு நெறிமுறைகள் தெளிவாகின்றன. இது தமிழ் மொழியின் அடித்தளம் எத்தகைய உறுதியான ஒன்று என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றது.

இதைத் தவிர்த்து, தமிழ் மொழியில் கூறப்பட்டுள்ள உயர் சிந்தனைகளையும் கவிஞர் சீனி அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்து மேற்குறிப்பிட்ட கவிதையிலேயே தொடர்ந்து பாடுகிறார்.

“யாதும் ஊரே யாரும் கேளீர்
என்றோ சொன்னது தமிழிலே- இங்குத்
தீதும் நன்றும் யாரால் என்று
தெளிந்து சொன்னது தமிழிலே”

என்ற வரிகள் கணியன் பூங்குன்றனார் சொன்ன கருத்தினை தமிழின் மேன்மையைக் குறிப்பிடும் நோக்கிலே இங்கு எடுத்தாளுகிறார் கவிஞர் சீனி. தமிழ் மொழியிலே உயர் சிந்தனைகளுக்கு தனியான இடம் உண்டு. இன்று ஐக்கிய நாட்டு சபை உலக சமாதானத்திற்கு தீர்மானங்கள் போடுகிறது. அமெரிக்கா போன்ற பொருளாதார சக்திமிக்க நாடுகள் சமாதானத்தை நிலை நாட்டுவதாக கூறிக் கொண்டு தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வராத நாடுகளை இரும்புக்கரத்தினால் சமாதானத்திற்குள் கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால், உலக சமாதானம் என்ற கொள்கையின் சிறப்பினை அறிந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் உலக மக்கள் யாவரையும் உறவினராக பார்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். அதே வேளையில், இக்கவிதையிலேயே கணியன் பூங்குன்றனாரின் மற்றொரு கருத்தான 'தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா' என்ற உயர்சிந்தனைக் கருத்தினையும் கவிஞர் சீனி

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

திறம்பட கையாண்டுள்ளார். உண்மையில், ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நல்லது மற்றும் கெட்ட நிகழ்வுகள் நிச்சயமாக அவரவருக்குத் தெரியாமல் நடைபெறுவதில்லை. ஒரு செயலின் எதிர் விளைவுகள் ஒருகால் உடனடியாக நடைபெறாமல் போவதால் பலரும் இதை உணராமல் போகலாம். ஆனால், ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனுடைய செயல்களினால் மட்டுமே பாராட்டையும் தண்டனையும் பெறுகிறான். இச்செய்தியை கவிஞர் சீனி அவர்கள் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டு தமிழிலும் உயர் சிந்தனைகள் குறைவில்லாமல் உள்ளன என்பதை உணர்த்துகிறார்.

தமிழ் மொழியின் பெருமைகளைச் சொல்லிச் சென்ற கவிஞர் சீனி, இன்று மலேசியாவில் தமிழ் மொழிக் கற்பதற்காக ஆர்வம் மேலோங்கியுள்ள சூழலையும் பதிவு செய்துள்ளார். அண்மைக் காலங்களில் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் மாணவர் சேர்க்கை மனநிறைவளிக்கும் நிலையில் இருக்கின்றது என்று புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. அதனையொட்டி, ‘குளிருதடா நெஞ்சு’ என்ற கவிதையில் மகிழ்ச்சிப் பொங்கும் தனது உள்ளக்கிடக்கையை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“வீறுநடை விரிந்தநகை வீசியகை கொண்டு
சீருடையில் தமிழ்பயிலச் சிலிர்த்துவரும் கன்று
பேறுயரும் பீடுதமிழ் பெருகுமினி என்று
கூறுதடா உன்தோற்றம் குளிருதடா நெஞ்சு!”

இவ்வரிகள் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டும் சூழலைக் காட்டுகின்றது. தமிழ் மொழியை தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்ல புதிய தலைமுறையினர் புறப்பட்டுவிட்டனர் என்ற பூரிப்பினை கவிஞரின் வரிகள் தெளிவாக காட்டுகின்றன. பன்மொழிச் சூழல் கொண்ட மலேசியா போன்ற நாடுகளில் புதிய தலைமுறையினரிடம் இத்தகைய போக்குகள் உருவாக வேண்டும், அதே வேளையில் அதற்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

தமிழ் மொழியைச் சிதைப்போர் மேல் சாட்டையடி:

தமிழ் மொழி மேல் அடங்காப் பற்று கொண்ட கவிஞர் சீனி, அத்தமிழ் மொழியைச் சிதைப்போர் மேல் அடங்காக் கோபம் கொள்கிறார். தமிழ் மொழியை ஒரு ‘சோறு’ போடும் வல்லமைக் கொண்ட மொழியா என்று கேள்விக் கேட்டு தன் மேதாவித்தனத்தைக் காட்டும் வீணர்கள் சிலர் உள்ளனர். கவிஞர் சீனி இத்தகையவர்களை வெறுமனே விட்டு வைக்கவில்லை. மாறாக, அவர்கள் மேல் வேங்கையென பாய்ந்து சீறுகிறார். அவர்களை தமிழனென்றே சொல்ல வேண்டாமென்று கூறுகிறார். ‘சோறு மட்டும் போதுமா’ என்ற கவிதையில்,

“தமிழனென்று சொல்வதென்றால்
தமிழைஒதுக்கித் தள்ளாதே!- நீ
தமிழை ஒதுக்கித் தள்ளாதே!- இன்பத்
தமிழுனக்கு வேண்டாமென்றால்
தமிழனென்றே சொல்லாதே!- உன்னைத்
தமிழனென்றே சொல்லாதே!

இவ்வரிகள் ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் அவனுடைய தாய் மொழி உணர்வினை ஊட்டியே தீரும் என்பது தெளிவாகிறது. இம்மாதிரியான செயல்களைக் கண்டிக்கும் பொழுது கவிஞர் சீனி மிகவும் கடுமையான சொற்களை பயன்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கவிதையின் முடிவில்,

“ சோறுபோடும் மொழிகளெல்லாம்
சொந்தமொழி ஆகுமா?- உனக்குச்
சோறுமட்டும் போதுமா?- நிலை
மாறும்போது தாயைக்கூட
மாற்றிக்கொள்ளத் தோன்றுமா?- தன்
மானம் உனக்கு வேண்டுமா?”

என்று உரைக்கும் கவிஞர் சீனி ஒரு தனிமனிதனின் போக்குகள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை மிகக் கடுமையாகவே முன் வைக்கின்றார். தாய்மொழியைக் கூட ஒரு பொருளாதார மொழியாகப் பார்க்கக் கூடியவன் சந்தர்ப்பவாதியாக இருப்பதுடன் தன்னுடைய தேவைக்காக இன்னுயிர் தாயைக் கூட மறுதலிக்கத் தயங்கமாட்டான் என்று சாடுகிறார். அதனுடன் ஒவ்வொருவருக்கும் தன்மானம் இருக்க வேண்டுமல்லவா என்ற கேள்வியையும் முன் வைக்கின்றார்.

தொடர்ந்து, ‘தப்பெல்லாம் சரியாச்சே தமிழா’ என்ற கவிதையிலே தமிழ் மொழியை பலர் தவறாக பயன்படுத்துவதைக் கண்டு மனம் பதைக்கிறார். சொல்லாட்சித் தவற்றினை மட்டுமே சுட்டிக்காட்டாமல் பொருளையும் தவறாகப் பயன்படுத்துவதையும் கவிஞர் சீனி தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்.

“எப்போதும் சொல்லலாம் வணக்கம்- அதில்
ஏன் காலை மாலை இணைத்திடும் குழப்பம்?
‘அப்படி யா’ என்று கேளு- அதை
‘ஆமாவா’ என்பதேன்? அது காட்டு மாடு!”

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இவ்வரிகள் ஒவ்வொரு தமிழனும் செய்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய தவறுகளை சுட்டிக் காட்டுவனவாக உள்ளன. மேலும், ஒரு தவறான சொல்லை சரியாக எடுத்துக்காட்டுவதற்காக கவிஞர் சீனி ஒரு புதிய பாணியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இன்றைய தமிழ்த் திரைப்படங்கள் கொச்சைத்தனத்தின் உச்சத்திற்கே சென்றிருக்கின்றன. அந்த செய்கைகளை இடித்துரைக்கும் வகையிலே யாவரும் உணரும் வகையில் கவிஞர் சான்றுகளை எடுத்தாண்டிருப்பது சிறக்கிறது.

“கொப்புழைத் தவறாமல் காட்டி - காசைக்
கொள்ளை அடிப்பதில் நடுகையர் போட்டி
தொப்புளாய் நயதை மாற்றி- தமிழ்ச்
சொல்லையும் பொருளையும் வதைக்கிறாய் வாட்டி!”

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட வரிகள் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலையுள்ளமும் கலை ரசனையும் எவ்வாறு கெட்டுப் போயிருக்கிறது என்று கவிஞர் உணர்த்த தவறவில்லை. காசிற்காக உடல் வளப்பைக் காட்டி தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் எதிர்கால தலைமுறையினரை சீரளிக்கும் செய்கைகளை தமிழ் மொழிச் சொற்பயன்பாடுகளில் இடம் பெறும் தவறுகளை சுட்டும் பொழுதே சுட்டுவது சாலப்பொருத்தமாகும்.

தொடர்ந்து, தமிழ் மொழியின்பால் அக்கறை கொண்டோர் இலவசமாக தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொடுக்க முயற்சி மேற்கொள்ளும்போது அங்கு செல்ல ஆர்வம் காட்டுபவரும் குறைவு, வந்தவர்களும் தமிழ் மொழியைக் கற்க வராமல் தங்களுக்கு ஏதேனும் பலன் கிடைக்குமா என்றே வருகின்றனர் என்று கவிஞர் சீனி ‘இலவசத் தமிழ்!’ என்ற கவிதையிலே குறிப்பிடுகிறார்.

“குளுகுளுன்னு கூடமெல்லாம் காத்து வீசும்ஹக-அங்கே
குத்தவைக்க மெத்தையுண்டு ரொம்ப சொகுசங்க!
கிளுகிளுன்னு காப்பியுண்டு வடையும் உண்டுங்க- நீங்க
கேட்டுமகிழப் பாட்டுங்கூட இடையிலுண்டுங்க!”

என்ற வரிகள் நையாண்டி நடையில் தமிழ் வகுப்பு நடத்துவோர் படும் சிரமங்களை துல்லிதமாக எடுத்துக் கூறுகிறார். இக்கவிதை முழுவதும் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொடுக்க ஏலம் போடும் நிலையிலும் வருபவருக்கு கையூட்டு கொடுக்கிற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம் என்ற மனக்குமுறலையும் கவிஞர் சீனி வெளிப்படுத்தியுள்ளதை உணர முடிகிறது.

தொடர்ந்து, தமிழ் விழா எடுக்கும் எத்தரங்களையும் கவிஞர் தன் சாட்டையால் சொடுக்குகிறார். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு விழா எடுப்போர் தமிழ் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் தங்களை முன்னிறுத்திக் கொள்ளும் செயலையும் அங்கு நடக்கும் தமிழ் மொழிக் கொலையையும், ‘விளம்பரத் தொகுப்பு’ எனும் கவிதையில் பார்க்கலாம்.

“தமிழ்விழா என்றார்கள் சென்றேன்- அங்கே
தமிழ்கிலர் அரங்கேறி டமில்பேசக் கண்டேன்!
தமிழ்க்கலை நாட்டியம் பார்த்தே- அந்தத்
தரங்கெட்ட குலுக்கலைத் தாளாமல் வேர்த்தேன்!”

தமிழ் விழா என்று கூறி, சினிமாத்தனத்தின் நகல் வடிவமாக உண்மையான தமிழ் மொழிச் சிறப்பையும் உன்னதமான கலைகளையும் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு ஆட்டம் போடும் கூட்டத்தினரைக் இக்கவிதை வழி நன்கு சாடியுள்ளார்.

தொடர்ந்து, தமிழ் மொழியால் வேலைக்குச் சேர்ந்த ஒருவன் பின்னர் தமிழுக்கு துரோகம் இழைக்கும் செயலில் ஈடுபடுகிறான் என்ற போதிலே கவிஞர் சீனி வெகுண்டெழுகிறார். ‘இவனா தமிழன்’ என்ற கவிதையிலே அறம் பாடுவது போலவே கடுமையான சொற்கொண்டு இத்தகைய கயவர்களை சாடுகிறார்.

“தமிழால் வேலையில் சேருகிறார்
தமிழால் பதவியில் ஏறுகிறான்
தமிழ்ப்பகை கூடி தன்னலம் நாடி
தமிழ்மர பெல்லாம் மீறுகிறான்- அதைத்
தடுத்தால் பாம்பாய்ச் சீறுகிறான்!”

என்ற வரிகள் வழி இத்தகையப் பண்புக் கொண்டவர்களை கவிஞர் சீனி பாம்பிற்கு ஒப்பிடுகிறார். மேலும், இக்கவிதையிலே தமிழ் மொழிக்கும் தமிழருக்கும் கோடாரி காம்பாய் செயல்படும் இவர்களைப் போன்றோர் களையப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணப்போக்கினை வெளிப்படுத்துவதை உணர முடிகிறது. இது போன்றவர்கள் ஒரு நச்சு மரத்திற்கு ஒப்பானவர்களாக இருப்பர். காரணம்,

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இவர்கள் தங்களைச் சுற்றியுள்ள நல்ல மரங்களையும் வளர விடாமல் தடுத்துவிடுவர். இவர்களே எதிர்கால தலைமுறைக்கும் ஆபத்தானவர்கள் ஆவார். ஒரு சமுதாயம் தனது மொழியை இழந்து அடையாளம் அற்று போவதற்கு காரணமாக அமைபவர்கள் இவர்களே ஆவர். எனவேதான் கவிஞர் சீனி கடுமையான சொற்கொண்டு இவர்களைச் சாடியுள்ளார்.

சமகால நிகழ்வுகள்

மலேசிய நாட்டிலே அவ்வப்போது நடைபெறக் கூடிய சில நிகழ்வுகள் கவிஞர்களைப் பாதிக்கவே செய்யும். அவ்வகையில் கவிஞர் சீனி அவர்களை தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிகழ்ந்த சில நிகழ்வுகள் அதிகமாகவே பாதிப்புறச் செய்துள்ளன. அண்மைக் காலங்களில் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் கல்வியில் அக்கறை செலுத்துகிறேன் என்று கூறிக் கொண்டு அவர்களை தேர்வை குறியாகக் கொண்டு சிறந்த தேர்ச்சிப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே தயார்படுத்துகின்றனர். அதேப் போன்று சமுதாய அமைப்புகளும் நன்கு தேர்ச்சிப் பெற்ற மாணவர்களுக்கு மட்டும் பரிசுகளும் பாராட்டுக்களையும் குவிக்கின்றனர். ஆனால், எல்லாப் பாடங்களிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சிப் பெறாத மாணவர்களைப் பற்றி சொந்தப் பெற்றோரும் மற்றோரும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இத்தகைய மாணவர்கள் மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். ஒரு சிலர் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளவும் தயங்கவில்லை. அந்த வகையில் பன்னிரண்டு வயதே நிரம்பிய தமிழ்ப்பள்ளி மாணவி எல்லாப் பாடங்களிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சிப் பெறவில்லை என்ற காரணத்தால் தாய் தந்தையும் தன்னிடம் முகம் கொடுத்து பேசவில்லை என்ற காரணத்தால் தூக்கில் தொங்கி தன்னுயிரைப் போக்கிக் கொண்ட நிலை எண்ணி கலங்கி 'மௌனத் தண்டனை மட்டும் வேண்டாம்' என்ற கவிதையை வடித்துள்ளார்.

“ பள்ளிக் கனுப்பிப் பலவிதக் கனவில்
உள்ளம் மிதக்க உவப்படைந் தீர்கள்!
ஆறாம் வகுப்பை அடைந்தேன், உடனே
‘ஏழு-ஏழைக் கடமையை எனக்களித்தீர்கள்
பெற்றோர் ஆவலைப் பெரிதாய்ப் போற்றிப்
பற்றுடன் சாதனை படைக்க விரும்பினேன்!
இயல வில்லையே! இயலவில்லையே!
முயலாக் குற்றமா? பயிலாப் பாவமா?
முயன்றேன் முயன்றேன் முடிந்த வரையில்
பயின்றேன் பயின்றேன் பகலும் இரவுமாய்!
இதற்கு மேலும் என்னதான் செய்வேன்?
.....
பேசாது மூன்று நாள் பெற்றதாய் இருந்தால்
எந்தப் பிள்ளையின் இதயம் தாங்கிடும்?
வந்து வந்துநான் வலிந்து பேசியும்
செப்பால் அடித்த சிலைபோல் இருக்க
எப்படி உங்களால் இயன்றதோ அம்மா?”

இக்கவிதை வரிகள் ஒரு பிஞ்சு உள்ளத்தை நோகடிக்காமல் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. கல்வி என்பது ஒரு மனிதனை மனிதனாக உருவாக்குவதற்கு உதவும் ஒரு கருவியாகும். ஆனால், அது ஒரு மனிதனின் வெற்றியை அளக்கும் ஒரு கருவியாகவோ ஒருவருக்கொருவரிடையே போட்டியை உருவாக்கி பெருமை தேடிக்கொள்ளும் போட்டிக் களமாகவும் அமைதல் கூடாது.

இதுபோன்றே ‘அம்மாமாரே! ஐயாமாரே’ என்ற கவிதையில் ஒரு மாணவன் தன் பெற்றோரிடம் தன்னுடைய கல்விச் சான்றிதழ் வெற்றியின் அடைவு இல்லையா என்ற கேள்வியை முன்வைக்கிறான்.

‘ஏழுஹைக்கைகள் எடுத்தால்தான் வெற்றியா?- நாங்க
ஹைஹையைத்தாண்டி ஹைஹைஎடுத்தால் எங்கப்படிப்பு வெட்டியா?
ஆளுக்காளு குத்துறாங்க ஈட்டியா- எங்க
ஐயாமாரே! கல்வியென்ன நூறுமீட்டர் போட்டியா?’

இந்தக் கவிதையில் அந்தச் சிறுவன் வழி கவிஞர் சீனி கேட்கும் கேள்வியில் நியாயங்கள் ஓங்கி நிற்பதை சமுதாயம் கவனிக்க வேண்டும். மேலும், பல்வேறு குறைகளுடன் இச்சிறுவர்கள் தங்களுடைய கல்வி வாழ்க்கையை மேற்கொள்கின்றனர். அவ்வகையில் அவர்கள் தோல்வியடையாமல் குறைந்தபட்சம் ஹைஹை தேர்ச்சி பெறுவது பெரும் சாதனையாகும். இவர்களைப் பாராட்டுவதுடன் கல்வி கற்பதின் நோக்கத்தை சமுதாயம் புரிந்துக் கொள்வது அவசியமாகிறது.

மலேசிய நாட்டில் நடந்த மற்றொரு சோகம், சிரம்பான் நகருக்கருகில் ஒரு பெண் தன்னுடைய குழந்தைகளுடன் தொடர் வண்டியில் பாய்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்டதாகும். இது, உண்மையில் சமுதாயத்தின் அலட்சியப் போக்கால் ஏற்பட்ட ஒரு பின் விளைவாகும். கவிஞர் சீனி

‘ஒரு தொடர் வண்டியின் துயரம்’ என்ற கவிதையில் தொடர் வண்டி அந்த கோழைப் பெண்ணை கேள்விக் கேட்பது போல கவிதை படைத்துள்ளார்.

“உன்னிலும் தாழ்ந்தவர் இல்லையா- நீ
உற்றதே துன்பத்தின் எல்லையா?
இன்னல் படாதவர் யாரம்மா?- இரவு
இல்லாத நாளிங்கே ஏதம்மா?”

தொடர் வண்டியின் மூலமாக அப்பெண்ணிற்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் சொல்லும் வகையில் கவிஞர் கூறியிருப்பது சமுதாயத்திற்கு பெரும் சாடலாகவே உள்ளது. பொதுநலம்தான் முக்கியம் என்று இருந்த நிலை மாறி சுயலமிக்க முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் பண்புகளையே இன்றைய தமிழ்ச் சமூகம் வரித்துக் கொண்டதன் விளைவே இப்பெண்ணின் மரணம் என்று கவிஞர் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளார்.

அண்மைக்காலங்களில் நடந்தேறும் மற்றொரு அவலம், பெண்களை ஏமாற்றி கர்ப்பக் கோலத்தில் அவர்களை நிரக்கதியாக விட்டுவிடுவது. இச்செயல் இரண்டு பின் விளைவுகளைக் கொண்டு வந்தது. ஒன்று, தனித்து வாழும் தாய்மார்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டியது. மற்றொன்று, பிறந்த சிசுக்களை கொப்புழ் கொடி விழும் முன்னே குப்பைத் தொட்டியில் போடுவது. ‘எங்கே நீ இருக்கிறாய் அம்மா?’ என்ற கவிதையில் குப்பைத்தொட்டியில் விழுந்த குழந்தை புலம்புவதுபோல் கவிஞர் சீனி பின்வரும் வகையில் குறிப்பிடுகிறார்.

“எப்படியோ கருவைத்தான் வளர விட்டாய்
ஈன்றெடுத்த பிறகேனும் உயிரைப் போக்கி
அப்புறமாய்க் குப்பையிலே போட்டிருந்தால்
அவலமின்றி மடிந்திருப்பேன் அன்றோ அம்மா!
இப்படியேன் உயிருடனே கதற விட்டாய்?
எலிபூனை நாயெல்லாம் கிளற விட்டாய்?
குப்பையிலே கண்டெடுத்த குழந்தை என்னும்
குறிப்பையென்றன் பிறப்பிதழாய்க் கொடுப்பதற்கா?”

இவ்வரிகளில் வெளிப்படும் குழந்தையின் வேதனைக் குரல் சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் சாட்டையடியாகும். தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுச் சீரழிவிற்கு இதுவே மிகப் பெரிய சான்றாகும். காரணம், இந்த செயல்கள் தற்போதைய தலைமுறையினரை மட்டும் பாதிக்கக் கூடியது அல்ல. மாறாக, இது வருங்கால தலைமுறையினருக்கு அவலமான முன்னுதாரணங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வல்லதாகும். மேலும், தமிழ்ச் சமூகம் பிறப்புச் சான்றிதழ் பதிவுகளில் பலநூறு நெருக்கடிகளை அனுபவித்து வருகின்ற இவ்வேளையில் குப்பைத்தொட்டிக் குழந்தைகள் சமூகக் குப்பைகளாக சுமையாகிப் போவார்கள் என்ற கவலையையும் இக்கவிதையில் கவிஞர் சீனி வெளிப்படுத்தி இருப்பது அவருடைய சமூகக் கடப்பாடுகளையும் அறிய முடிகிறது.

அதே வேளையில் இன்றைய மலேசியத் தாய்மார்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை தானே வளர்க்காமல் பணிப்பெண்களை நம்பியிருக்கும் நிலையையும் கவிஞர் சீனி அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்துள்ளார். இதன் வழி, அக்குழந்தைகள் உண்மையான அன்பிற்கு ஏங்குகின்றன என்பதையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆனால் அக்குழந்தைகளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் இரவல் அன்புதான் கிடைக்கின்றது என்பதே உண்மையாகும். அவருடைய ‘யாரேனும் சொல்லுங்களேன்’ மற்றும் ‘என்னை விட்டு போகாதே அம்மா!’ கவிதைகள் இக்கருத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளன.

“பட்டான உடைகளுண்டு பகட்டான நகைகளுண்டு
பக்குவமாய்ப் பணிபுரியப் பக்கத்தில் ஆயாவுண்டு
சிட்டாக நாந்தவழ்ந்து சிரிக்கின்ற அழகுண்டு
சில்லென்று மலருமுன்றன் செல்லமுகம் இல்லையம்மா!”

என்ற வரிகள் ஒரு குழந்தையின் மனநிலையைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. ஒரு குழந்தைக்கு தேவைப்படுவது உடையும் அணிகலன்களும் சேவகர்களும் அல்ல. அவர்களுக்கு அதன் மதிப்புகளும் சமூகத்தில் அப்பொருள்களுக்கு உள்ள சிறப்புகளும் தெரியப்போவதாயில்லை, அப்பொருள்கள் மீது குழந்தைகளுக்கு அக்கறையும் கிடையாது. ஆனால், அவர்கள் ஏங்குவது தாயின் அரவணைப்பிற்காக மட்டுமே. இதையே, மற்றொரு குழந்தை பின் வருமாறு கேட்கிறது,

“வேலைவிட்டு வந்தபின்னும் விரும்பியென்னைப் பார்ப்பதில்லை!
விற்பனையாம்! நற்பணியாம்! மீண்டுமெங்கோ ஓடுகிறார்!
காலைமுதல் இரவுவரை காணாமல் நானழுகும்
கண்ணீரை மிஞ்சியதா கார்வீடு காசுபணம்?”

இவ்வகையான பாடுபொருள்களை கவிஞர் சீனி கவிதைகளில் கொண்டு வரும்பொழுது இச்சமுதாயம் தன்னுடைய உண்மையான இயல்புகளை இழந்து விட்டு ஒருவகையான போலி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வருவதை உணர முடிகிறது.

சமகால நிகழ்வுகளில் சமூக அவலங்களைத் தட்டிக்கேட்ட கவிஞர் சீனி அவர்கள் ஊடகங்களுள் மிக வலுவான ஊடகமான வனொலி நிலையங்கள் செய்யக் கூடிய தவறுகளையும் துணிவுடன் சுட்டிக்காட்ட தவறவில்லை. அண்மையில், மலேசிய வனொலியின் தமிழ்ப்பிரிவு, ‘பூஜ்ஜியம்’ என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக ‘சுழியம்’ என்று பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். ஆனால், ஒரு சிலர் புழக்கத்தில் வெகுகாலம் இருந்ததை ஏன் மாற்ற வேண்டும் என்று கேள்வி எழுப்பியதைத் தொடர்ந்து மீண்டும் பழைய சொல்லே புழக்கத்திற்கு வந்தது. இம்மாதிரியான குதர்க்கமான முடிவுகளைக் கண்டு, கவிஞர் சீனி தன்னுடைய இலக்கண ஆளுமையின் அடிப்படையில் கண்டிக்கிறார். தனது ‘விடுதலை எப்போது’ என்ற கவிதையில்,

“பூச்சியந்தான் எல்லோருக்கும் புரியுமாம்- அதைப்
பூந்தமிழில் சுழியமென்றால் சிலருள்ளே எரியுமாம்!
பூச்சியத்தைச் சுழியமென்ற வானொலி- சில
பூச்சியங்கள் பேச்சைக்கேட்டு மாற்றியதாம் மறுபடி”

என்று குறிப்பிடும் கவிஞர் சீனி குறையடியான இம்முடிவினைச் செய்தவர் மீது தன் கோபக்கணைகளை வீசியிருப்பதை உணர முடிகிறது. இதைத்தவிர்த்து, ஷருக்கான் என்ற இந்தி நடிகருக்கு மலாக்கா மாநில அரசு ‘டத்தோ’ என்ற உயர் விருதை அளிக்க முடிவு செய்த பொழுது, அம்முடிவினையும் கண்டித்து கவி பாடியுள்ளார் கவிஞர் சீனி. ‘சாருகானு உசத்தியா?’ என்ற கவிதையில்,

“சொந்தநாட்டுச் சாதனைக்கு
முந்திவிருதை ஒதுக்கையா!
அந்தநாட்டு நடிகனுக்கு
அரசுவிருது எதுக்கையா?”

என்ற கேள்வியை ஆட்சியாளர்க்கே கவிஞர் சீனி முன் வைப்பது அக்காலத்துப் புலவர்களின் வீரப்பண்பின் வெளிப்பாடாக அமைவதாகவே உள்ளது. உண்மையில் சமகாலத்தில் நடக்கும் சிக்கல்களை உடனடிக்குடன் படைப்புகளில் கொண்டு வரும் படைப்பாளர்கள் வெகு சிலரே என்று துணிந்து கூறலாம். இது போன்ற எதிர்வினைகளை தொடுக்கும்போதுதான் சமுதாயம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற உண்மை வெளிப்படும். அவ்வகையில், கவிஞர் சீனி அவர்கள் உள்நாட்டு நிகழ்வுகள் மட்டுமின்றி வெளிநாடுகளில் நடக்கும் நிகழ்வுகள் குறித்தும் கருத்துக்களை வெளிக்காட்டுவதில் தயக்கம் காட்டியதில்லை. ‘சுவனமே திறந்ததம்மா!’ என்ற கவிதை ஓட்டிப் பிறந்து வளர்ந்து பின் வெட்டிப் பிரிக்கும் முயற்சியில் இறந்த லாடன், லாலே என்ற ஈராக்கிய சகோதரிகளுக்கு பாடிய இரங்கப் பாவாக அமைந்திருக்கிறது.

இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகள்

கவிஞர் சீனி நைனா முகமது தனது மதம் போதிக்கின்ற கோட்பாடுகளைத் தவறாமல் கடைப்பிடிப்பவராவார். அவ்வகையில் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தி கவிதைகள் படைப்பதில் இயல்பாகவே வெற்றிக் கவிஞராக விளங்குகிறார். ‘பெருநாளே அருள்கொண்டு வருவாய்’ என்ற கவிதையில் இஸ்லாமிய சமயத்தவர் நோன்பு நோற்றுக் காத்திருந்து கொண்டாடும் பெருநாள் பற்றியும் அப்பெருநாள் கொண்டு வரும் பொருள் பற்றியும் ஆழமுடன் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார்.

“ வீண்பெருமைத் திமிரொடுங்க இரவு தோறும்
விழித்திருந்து தொழுதுநின்றோம்! பகலில் எல்லாம்
நோன்பிருந்தோம்! வறியவர்கள் பசியால் வாடி
நொந்திருக்கும் துன்பநிலை பட்டு ணர்ந்தோம்!
மாண்புயர்ந்த ரமளானில் எளியோர்க் கெங்கள்
வரவுகளில் முறையாகப் பங்கு தந்தோம்!
வான்புகழ், வையமெல்லாம் புகழ் வந்த
வள்ளல்நபி வழிவாழப் பயிற்சி கொண்டோம்!”

மேற்கண்ட வரிகள் மூலம் ஒருவருக்கு இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டிலே பெருநாள் பற்றி என்ன சொல்லப்படுள்ளது என்றும் ரமளான் மாதத்து பெருமைதனையும் இஸ்லாமிய சமயத்தைச் சாராதவர் கூட புரிந்துக் கொள்ளும் வண்ணம் எளிமையாக விளக்கியுள்ளார்.

அதே வேளையில், நோன்பு நோற்று இஸ்லாமிய நெறிப்படி வாழ்ந்து வருபவருக்கு எப்பொழுதும் சாத்தானின் சோதனைகள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கும் என்றும் அச்சோதனைகளை வெற்றிக் கொண்டு ஒரு சிறந்த மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்று இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகள் கூறுவதை கவிஞர் சீனி வலியுறுத்துகிறார். ‘நோற்றேனா? தோற்றேனா?’ என்ற கவிதையிலே,

“ அடுத்திருந்து கெடுப்பவனே, அகன்றொழிவாய்! என்றேன்
அடுத்தடுத்து வந்துபல ஆசைமொழி சொன்னான்
அடிக்கடிமேல் அடிவிழுந்த அம்மியினைப் போலே
அசைந்தஎனை அப்படியே வாரிவிட்டான் போலே
தடுத்துவைத்த இச்சையெல்லாம் புடைத்துவந்து தாக்கத்
தலைசுழன்று நிலையிழந்தேன். ஒருதிங்கள் நோன்பை
முடித்தபின்னும் முன்போல முகம்கறுத்துப் போனேன்.
முப்பதுநாள் நோற்றேனா தோற்றேனா நானே?”

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

என்று குறிப்பிடும் கவிஞர் சீனி நோன்பு நோற்று தன்னை புனிதனாக்கிக் கொண்ட பிறகு, தொடர்ந்து புனிதனாக வாழ்வதற்கு தனது உறுதியை எவ்வாறு கட்டிக்காக்க வேண்டும் என்று விளக்குகிறார். ஒரு சராசரி மனிதன் உலகத்து ஆசைகளுக்கு எப்பொழுதும் அடிமையாகிப் போவதுண்டு. ஆனால், இதுதான் சாத்தானிற்கு அடிமையாகிப்போவதற்கான வழியாகும் என்று கவிஞர் சீனி குறிப்பிடுவதுடன் அதிலிருந்து தப்பிப்பதற்கு நோன்புக் காலங்களில் கொண்ட மன வலிமையை தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகின்றார். சமயத் தொடர்பான கருத்துக்களை கவிஞர் சீனி அவர்கள் இலகுவாக தருவது ஒரு சீரிய செயலாகும்.

காதலும் கல்யாணமும்

காதல் என்ற பாடுபொருள் கவிஞர்களுக்கு விருப்பமான ஒன்றாகும். இதில் கவிஞர் சீனி நைனா முகமது சிறிது வித்தியாசப்படுகிறார். இவருடைய கவிதையிலே காதல் கனி ரசம் சொட்டுவதில் குறைவில்லை. ஆனால், இவருடைய பாத்திரங்கள் திருமண உறவு முறைக் கொண்டவர்களாக உள்ளதால் கவிதையில் காதலுக்கு மரியாதை இருக்கின்றது. அதேவேளையில், இந்த கவிதைகளின் நோக்கமே காதலை கல்யாணத்தில் கொண்டு சேர்ப்பதாகும். எனவேதான் கவிஞர் சீனி அவர்களின் கவிதைகளில் கண்ணியமிக்க காதலும் நேர்மையான காதலும் மட்டுமே இருக்கின்றன. ‘கொஞ்சம் நில்லு பாத்திமா!’ என்ற கவிதையில் மாப்பிள்ளைக்கு தெரியாமல் வரதட்சனைக் கேட்ட அம்மாவை தன் மனதுக்கினியவளிடம் திட்டித் தீர்க்கிறான் ஓர் ஆண்மகன்.

“ மார்க்கத்துக்கு மாறுசெஞ்சா வாழ்வு சிறக்குமா- பெத்த
மகனையிப்படி ஏலம்விட்டா மதிப்பு நிலைக்குமா
வாழ்க்கையின்னா உன்னோடுதான் வாழ்ந்து காட்டுவே- நம்ம
மரபுப்படி மகர்கொடுத்து நிக்கா ஒதுவேன்
உன்னை நிக்கா ஒதுவேன்”

இவ்வரிகள் ஒரு ஆண்மகனின் உள்ளத்து கிடக்கையை காட்டினாலும் அதில் வெளிப்படும் நியாயங்களையும் காதலையும் உற்று நோக்கினால் கவிஞர் சீனி போற்றும் ஒழுக்கமிக்க காதலை தரிசிக்க முடிகிறது.

அதேவேளையில், ‘ஆசை மச்சி’ என்ற கவிதையிலே கவிஞர் சீனி ஓர் இளைஞன் காதலில் வீழ்ந்த பின்னர் படும் வேதனையைக் குறிப்பிடுகின்றார். காதலில் பிரிவு என்பது மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால், முஸ்லிம் சமூகத்தார் பெருமளவில் வணிகத்தின் காரணமாக வெளிநாடுகளுக்கு சென்று வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். தான் வெளிநாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்ட நேரம் பார்த்து தன்னுடைய காதலியை வேறு யாருக்கேனும் கல்யாணம் முடித்து விடுவார்களோ என்று பயந்து போகும் காதலன் தான் பிரியும்பொழுது விரைவில் மீண்டும் வந்து ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் வந்து கல்யாணம் செய்து கொள்வேன் என்று உறுதி கூறி காத்திருக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கின்றான்.

“ முக்காட்டு மேகத்திலே
முழுநிலவை முடிவைச்சு
நிக்காமே நீநடந்து
நெஞ்சை அள்ளிப் போனியிடே
கச்சப் பொறை கழியுமுன்னே
கருசமணி போட்டபின்னே
மச்சமேலே பாய்விரிச்சு
மனந்திறந்து பேசிடலாம்
காதலென்னும் நூலெடுத்துக்
கண்ணாலே தச்சவளே
பாதியிலே பிரிச்சவிட்டாப்
பறந்திடுமே என்னுசிரு!”

மேற்கண்ட வரிகள் தன்னுடைய காதலியின் அழகில் மயங்கிய காதலனின் காதலுணர்வுகளைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. காதலுணர்வுகளுக்கிடையே தொக்கி நிற்கும் பயமும் வேதனையும் கலந்த ஒரு நிலையையும் கவிஞர் சீனி அழகுற அமைத்துள்ளார். தன்னுடைய காதலி தன்னை விட்டுப் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகவே அவளிடம் கல்யாண நாள் குறித்துச் சொல்வதுடன் கல்யாணத்திற்குப் பிறகு வரும் நாட்களில் காணக்கூடிய இனிய அனுபவத்தையும் வர்ணனை செய்து காட்டுகிறான் காதலன்.

முடிவுரை

கவிஞர் சீனி நைனா முகமது லட்சியத்துடன் எழுதும் படைப்பாளியாவார். இவ்வாறு தனது நோக்கத்தை வரையறை செய்து கொண்டு எழுத்துப் படிவங்களைக் கொண்டு வந்தால் அதில் வாழ்க்கையின் யதார்த்தம் இருக்காது என்று ஒருசிலர் கூறுவர். ஆனால், இவருடைய எழுத்துக்கள் சமுதாயத்தை முன்னிறுத்தி படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களாக இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சமகால நிகழ்வுகளைத் தொட்டு எழுதும் பொழுது வாழ்க்கையின் யதார்த்தங்களையும் உன்னதங்களையும் எழுத்துக்களில் தரிசிக்க முடியும். அவ்வகையில், கவிஞர் சீனி நைனா முகமது வாழ்வியலில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் உடனடியாக எதிர்வினைகளை தனது கவிதைகளின் வழி வெளிப்படுத்தியே வருகிறார்.

இவருடைய கவிதைகளின் பாடுபொருள்கள் பரந்த எல்லையைக் கொண்டதாகும். எனவே, ஒரு பருந்துப் பார்வையின் வழி பார்க்கின்ற பொழுது தமிழ் மொழியின் மீது இவர் கொண்டுள்ள பற்றும் அம்மொழியை எவ்வாறு காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற அக்கறையும் தெளிவாகின்றது. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் புறையோடிப் போயிருக்கும் சமூக அவலங்களை கவிஞர் சீனி நைனா முகமது காத்திரமாக அணுகியுள்ளார் என்றே கூற வேண்டும். மொத்தத்தில், கவிஞர் சீனி நைனா முகமது ஒரு பன்முக கவிஞராவார்.

துணை நூல்கள்:

1. மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்.
2. மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
3. தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம்
4. இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியம்
5. கவிஞர் சீனி நைனா முகமதுவின் கவிதைகள் (2000-2008)

மலேசிய மேம்பாட்டில் இந்திய முஸ்லிம்களின் பங்கு

முனைவர் எஸ். குமரன், பேராசிரியர், இந்திய ஆய்வியல் துறை
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலம்பூர்

முன்னுரை

ஆறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இஸ்லாம் மார்க்கம் கடல் வழியாகவும் தரை மார்க்கமாகவும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் பரவி 10-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்தியக் கலை, கலாச்சாரமும் பௌத்த சமயக் கொள்கைக் கோட்பாடுகளும் நிறைந்த ஜாவா, சுமத்ரா, போர்னியோ, பாலி முதலிய இந்தோனேசியத் தீவுகளிலும் சீனா, கம்போடியா, சயாம், பர்மா, மலாயா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலும் இஸ்லாம் பரவியது.

முஸ்லிம்களின் ஆட்சி இந்தியாவில் நிலை பெறுவதற்கு முன்பே, தமிழ் நாட்டில் அரபு வணிகர்கள் மூலம் இஸ்லாம் மார்க்கம் பரவத்தொடங்கியது என வரலாறு கூறுகிறது. “வணிகத்தின் பொருட்டு மேற்குக் கடற்கரைக்கும் கி.பி. 642-ல் இஸ்லாமியர் முசிறிக்கும் (கொடுங்கலூர்) வந்ததற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. முதலில் சேர நாட்டிற்கு வந்த இஸ்லாமியர் பின் பாண்டிய நாட்டிற்கும் சோழ நாட்டிற்கும் சென்றனர். காயல்பட்டினத்தில் கி.பி. 711-லும் திருச்சியில் கி.பி. 734-லும் இஸ்லாமியர் வாந்ததற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன” என்கிறார் கல்வெட்டு ஆராச்சியாளர், ஈரோடு செ. இராகு.

சங்க காலம் முதல் தமிழகத்தில் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த அரபு நாட்டவர் தொடக்கத்தில் யவணர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். கின், சோனாகர், துலுக்கர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். மதுரை மன்னர் சீர் நெடுமாறன் என அழைக்கப்பட்ட கூன் பாண்டி அரசர், அரபு வணிகர்களுக்கு ஆதரவு தந்து மதுரையில் அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு அமைவதற்கு உதவியாகவும் உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட சோழ மன்னர், முஸ்லிம் வணிகர்கள் நாட்டில் தங்க உதவி செய்ததாகவும் வரலாறு கூறுகிறது.

கி.பி. 726-ல் திருச்சியில் கட்டப்பட்ட பள்ளிவாசல் முஸ்லிம்கள் வரவுக்குச் சான்று பகர்கின்றது. மலபாரிலுள்ள முசிறி துறைமுகப் பட்டினத்தில் கி.பி 642-ல் கட்டப்பட்ட பள்ளிவாசல், முஸ்லிம்கள் தென்னாட்டுக்கு வந்ததை அறிவிக்கின்றது. கி.பி. 1572-ல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ் முஸ்லிம்களின் முதல் இலக்கியமான “ஆயிரம் மசாலா” என்ற புராணம் அரங்கேறிய செய்தியால் முஸ்லிம்கள் தென்னாட்டில் ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் குடியிருந்து வந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

கி.பி. 1012-ல் அரியணை ஏறிய இராஜேந்திரசோழன் ஜாவா, மலாயா போன்ற நாடுகளுக்குப் படை எடுத்தபோது தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கு “சோழியர்” என்ற பட்டப் பெயரும் உண்டு. மலபார் முஸ்லிம்கள் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்களை இன்றும் “சோழியர்” என்றே கூறுகின்றனர். இன்று மலேசியாவில் வாழ்ந்துவரும் “மரைக்கான்” என்ற முஸ்லிம்களின் முன்னோர்கள் சோழ மன்னரால் சிறப்பிக்கப்படவர்கள் என சரித்திரம் கூறுகிறது.

அரேபிய நாட்டில் இஸ்லாம் தோன்றுவதற்குமுன், அந்த நாட்டிலிருந்து மரைக்கலத்தில் பயணம் செய்து தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய இவர்களைச் சோழ மன்னர் அரவணைத்து கடல் கடந்து வாணிபம் செய்யவும் படகுகளைப் பழுது பார்க்கவும் பண்டமாற்று வணிகம் செய்யவும் பயன்படுத்திக் கொண்டதுடன் சுதந்திரமாக வாழவும் சந்தர்ப்பம் அளித்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது. இவர்களின் முன்னோர்கள் ராஜராஜ சோழர் காலத்திலும் ராஜேந்திர சோழர் காலத்திலும் அரசவையில் இடம் பெற்றிருந்ததாகவும் வரலாறு கூறுகிறது (அமீரா பேகம், 2002:77).

அக்காலக்கட்டத்தில் சுமத்ரா பகுதியில் சுல்தான் மாலிக் கல்-சாலிஹ் என்னும் பாசாய் சமுத்ரா அரசன் ஆண்டு வந்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது. கி.பி. 1292-ம் ஆண்டில் அப்பகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்த “மார்க்கோ போலோ” சுமத்ராவின் கிழக்குக் கரையில் “பெர்லாக்” என்ற நாடு ஒன்று இருந்தது என்றும் அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் இஸ்லாமிய நெறியைப் பின்பற்றினர் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கி.பி. 1345-ல் சுமத்ரா, மலாயா பகுதிகளுக்கு வந்த “இப்னு பதூகா” போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள், பாசாய் வட்டாரத்தில் இஸ்லாமியர்கள் வாழ்ந்து வந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். மலாயாவில் திரெங்கானு மாநிலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பழைய சாசனங்கள் மூலம், 1326-ம் ஆண்டளவில் அங்கு முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

வாணிபம் செய்ய வந்த முஸ்லிம்கள் அக்கால மன்னர்களுடன் நெருங்கிப் பழகி வந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. வணிகர்களுக்கு “சௌடாகார் ராஜா” (அரச வணிகர்) என்னும் சிறப்புப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. அக்காலத்தில் மலாக்காவை ஆண்ட முசபர்ஷா என்ற ராஜா காசிமின் மாமனாகிய துவான் அலி, அரியணை யாருக்கு என்ற போட்டி எழுந்தபோது ஜலாலுதீன் என்ற இந்திய முஸ்லிம் வணிகரின் உதவியை நாடியதாக வரலாறு கூறுகிறது. பிற்காலத்தில் ஜலாலுதீன் வழித் தோன்றலான மத்தகீர் என்பவரைச் சுல்தான் மாமுட் “பெண்டஹராக” நியமித்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது. அக்காலத்தில் இந்திய முஸ்லிம்களும் மலாய் அரசர்களும் அவர்களுக்குள் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டதாகவும் சரித்திரத்தில் சான்றுகள் உள்ளன (அமீரா பேகம், 2002:78).

இந்திய முஸ்லிம்கள் பூர்வீகத்தை ஆராய்கையில் இவர்கள் இந்திய துணைக்கண்டத்தில் இருந்தே மலாயாவிற் குக் குடிபெயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இந்திய முஸ்லிம்கள் இந்தியாவில் இந்துக்களுக்கு அடுத்து மிகப் பெரிய சமூகமாக விளங்குகின்றனர். இந்திய முஸ்லிம்கள் தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, உருது, கன்னடம் என்று பல மொழிகளைப் பேசுவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆயினும், மலாயாவிற் குக் குடிபெயர்ந்தவர்களுள் பெரும்பாலோர் தமிழ் மற்றும் மலையாள முஸ்லிம்களே ஆவர். இந்தியாவுக்கும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பிரிவினையால் இந்தியாவில் இந்துக்களின் கை ஓங்கியது. வட இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லிம்கள் பாக்கிஸ்தானில் தஞ்சம் புகுந்தனர். அங்கு உருது மொழியே முக்கிய மொழியாக விளங்கியது. தென்னிந்திய முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் தமிழ், மலையாளம் மற்றும் தெலுங்கு பேசுவர்களாதலால் பாக்கிஸ்தானுக்குக் குடிபெயர்வதில் அவர்கள் தயக்கம் காட்டினர். இந்திய இலக்கியத்தில் தென்கிழக்காசியாவைப் பற்றி கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிலேயே எழுதப்பட்டிருந்த “சுவர்ண தீபம்”, “யாரா தீபம்” என்னும் சமஸ்கிருத வார்த்தைகள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளைக் குறிக்கும் வார்த்தைகள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (மு. பக்ருதீன், 2002: 123).

இந்திய முஸ்லிம்களின் வருகை இஸ்லாமிய மதம் தென்கிழக்காசியாவில் ஆழமாக வேஷருன்றும் சம்பவங்களோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. S.Q. :பாத்தியமின் “Islam Comes to Malaysia” என்னும் நூலில் இஸ்லாமிய மதம் குஜராத், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து மலேசியாவிற் குப் பரப்பப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கத்திய ஆய்வாளர்களான ஸ்னோவ்ஃக் ஹஃக்ரோஞ்ச், துஃ. மோக்சேட், சு.யு. கெர்ண்டன் ஹெரிசன் போன்றோரும் இக்கூற்றை மறு உறுதிபடுத்தியுள்ளனர். அமினுடன் அபு பாக்கார் எழுதிய “Socio-economical Studies of Indian Muslim of Kuala Lumpur” என்னும் நூலில் மலேசிய இந்திய முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக மலபார் மற்றும் கிழக்குக்கரை கரையோரங்களிலிருந்து வந்திருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தொடக்க காலத்தில் இந்திய முஸ்லிம்கள் பொருளீட்டுவதிலேயே கருத்தாய் இருந்தனர். எனவே, அரசியலில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைத்தும் அவர்கள் தங்களின் நிலையை மாற்றிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. மலாய்ப் பெண்களைத் திருமணம் செய்தவர்கள் மலாய்க்காரர்களாக மாறினர். மற்றவர்கள் தமிழகத்திற்குப் போகவும் வரவுமாக வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். இவர்களைத் தங்களது உறவினர்கள் என்னும் உரிமையில் “மாமா” எனவும் மலாய் மக்கள் அழைத்து வந்தனர். இதே காலத்தில் மலாயாவில் வாழ்ந்து வந்த மலபார் முஸ்லிம்கள் தங்களை “காக்கா” என மலாய் மக்கள் அழைக்கும்படிச் செய்தனர். மலையாள மொழியில் “காக்கா” என்ற சொல்லுக்கு “அண்ணன்” என்று பொருள்.

தொடக்கத்தில் இந்திய முஸ்லிம் சமூகத்தினர் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதைத் தவிர்த்து கடற்பயணங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக விளங்கியதாகப் புலப்படுகின்றது. மலேசியாவில் இந்திய முஸ்லிம்கள் மளிகைச் சாமான்கள் கடை, நகை வியாபாரம், மற்றும் உணவுப் பொருள் வியாபாரங்களிலும் சிறந்து விளங்கினர். மலேசியாவில் மண்ணின் மைந்தர்களாக (Bumiputera) மலாய்க்காரர்களும் இந்திய முஸ்லிம்களும் இஸ்லாம் என்ற ஒரே மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தபடியால் இந்திய முஸ்லிம் வியாபாரிகளை மலாய்க்காரர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். அத்துல் ரஷ்மான் அப்துல்லா எழுதிய “Sejarah Penilaian Islam” என்னும் நூலில் தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் மற்றும் மலபார் முஸ்லிம்களே வியாபாரத்துறையில் ஈடுபட்டு மேம்பாடடைந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மலேசியாவில் வியாபாரத்திற்கு வந்த இந்திய முஸ்லிம் ஆண்களில் பலர் இங்குள்ள பெண்களை மணந்து மலேசியப் பிரஜைகளாகவே வாழ ஆரம்பித்தனர். அவர்களுள் பெரும்பாலோர் பினாங்கிற்குக் குடிபெயர்ந்து ‘மாமாக்’ என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். பினாங்கைத் தவிர்த்து தற்போது மலேசியா முழுவதும் பரவி மலேசியச் சமுதாயத்தில் முக்கிய அங்கமாக விளங்கி வருகின்றனர்.

இந்தோனீசியாவின் ஜாவா, சுமத்ரா போன்ற தீவுகளில் வாழ்ந்து வந்த இந்திய முஸ்லிம் மதச்சாரியர்கள் கி.பி. 1250 - கி.பி. 1300-ம் ஆண்டுகளில் மலாயாவினுள்ள கடாரத்திற்கு வரத்தொடங்கினர். அக்காலகட்டத்தில் ‘லங்கா சுகா’ என்று அழைக்கப்படும் கடாரம் மேம்பாடு கண்டது. கி.பி. 13-ம் நூற்றாண்டில் சுமத்ரா இந்திய முஸ்லிம்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டது (சுவாமி சத்தியானந்தா, ப. 1952:69). கி.பி. 12-ம் நூற்றாண்டில், இந்தியாவின் வட பகுதி முகம்மதியர் ஆதிக்கடத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது. தென் பகுதியிலும் அவர்கள் பிரவேசிக்கத் தொடங்கினர். இதனால் முன்பு இந்தியர்கள் மலாயாவோடு நடத்தி வந்த வாணிபம் அரேபியர், துருக்கியர் முதலிய முகம்மதியர் கைவசமாயின. கி.பி. 14, 15-ம் நூற்றாண்டுகளில் முகம்மதிய சமயமும் அதன் நாகரிகமும் மலாயா எங்கும் பரவின. மலாக்கா இவர்களின் பிரதான வாணிப மையமாக உருவெடுத்தது (சுவாமி சத்தியானந்தா, ப. 1952:85).

1286-ல் சுந்தர பாண்டிய மன்னர், தமது படைத்தளபதியாக இருந்த சையித் ஜமாலுதீன் என்பரைச் சீனப் பேரரசர் குப்ளாய் கானின் அரசவைக்கு அனுப்பி வைத்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. இலங்கைப் படையெடுப்பின் போதும், பாண்டிய நாட்டு சேனையின் தளபதியாக இவரையே மன்னர் அனுப்பிவைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. அது போன்றே கடாரம் கொண்ட சோழ மன்னருக்குப் படைத்தளபதியாக இருந்தவரும் ஓர் இந்திய முஸ்லிம்தான் என வரலாற்றுக் குறிப்புகள் காட்டுகின்றன.

1498-ம் ஆண்டு போர்த்துகீசியரின் இந்திய வருகையினால் இந்திய முஸ்லிம்களின் வணிகத் தொடர்புகள் பாதிப்பட்டன. இலங்கை, மலாயா. தாய்லாந்து, பர்மா, இந்தோனீசியா போன்ற

நாடுகளுடன் இந்திய முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த வணிகத்தைப் பாழ்படுத்தினர். முஸ்லிம்களின் கப்பல்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, தீக்கிரையாக்கப்பட்டன (அறம்' அப்துல் சுப்ஹான், ப. 6).

1501-ம் ஆண்டு இலங்கையில் காலூன்றிய போர்த்துகீசியர் அங்குக் குடியேறி வணிகர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இந்திய முஸ்லிம்களை எதிரிகளாகவே எண்ணினர். அது முஸ்லிம்கலைப் பெரிதும் பாதித்தது. அவர்கள் தாய்நாடு (இந்தியா) செல்வதற்கு ஆயத்தமாயினர். இதனால் தங்களின் வணிகம் பாதிக்கக்கூடும் என்ற அச்சத்தில் போர்த்துகீசியர், தங்களால் முஸ்லிம்களுக்கு எந்தப் பாதிப்பும் ஏற்படாது என்று உறுதி அளித்தனர். அந்நிலை அதிக நாள் நீடிக்கவில்லை. இலங்கையையும் வணிகத்தையும் கைப்பற்றும் நோக்கில் அவர்கள் செயல்பட்டனர். அதனால் முஸ்லிம்களுக்குப் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது (ஈழத் தமிழர் வரலாறு, மக்கள் ஓசை, மார்ச். ஏப்ரல் 2009).

15-ம் நூற்றாண்டில் கொழும்பு ஒரு முஸ்லிம் நகரம் எனக் கூறுமளவிற்கு அங்கே முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழ்ந்தார்கள். இலங்கையின் வெளிநாட்டு வாணிகம் முஸ்லிம்களின் கையில் இருந்ததைப் போன்று, உள்நாட்டு வாணிபமும் அவர்கள் கையிலேயே இருந்தது. கண்டிப் பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாகக் குடியேறுவதற்கும் வாணிகமே காரணமாக அமைந்தது.

இலங்கையில் கிறிஸ்துவத்தைப் பரப்பி வந்த போர்த்துகீசியருக்குக் கரையோரச் சிங்களவர் மத்தியிலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் மத்தியிலும் தடைகள் ஏதுமில்லை. ஆனால், எவ்வளவு முயன்றும், முஸ்லிம்களைக் கிறிஸ்துவர்களாக்க அவர்களால் முடியவில்லை. கத்தோலிக்க கிறிஸ்துவக் குருமார்கள் பார்வையில் முஸ்லிம்கள் எரிதிகளாகக் கருதப்பட்டனர். போர்த்துகீசியரால் கொழும்பு பட்டணத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு கண்டி அரசர் சேனரத் ஆதரவு கொடுத்துவந்தார். கண்டி மக்களின் பொருள்கள், கரையோரப் பகுதிகளில் விளையாவதையும் வெளிநாட்டுப் பொருள்கள் கண்டிக்கு வருவதையும் தடுப்பதற்கு எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்தும் முடியாமல் போனது. கண்டி அரசின் செல்வ வளத்திற்கு முஸ்லிம்கள் காரணமாக இருந்தனர். கண்டியின் பொருளியல் வளர்ச்சியே கண்டி மன்னன் தம்மை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் என்று எண்ணிய போர்த்துகீசியர், முஸ்லிம்களையும் அவர்களின் வணிகத்தையும் அழிப்பதில் முர்க்கத்தனமாக ஈடுபட்டனர்.

இந்தியப் பெருங்கடல் நாடுகளின் வணிகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களின் கப்பல்களைப் போர்த்துகீசியப் போர்க் கப்பல்கள் கடலில் மூழ்கடித்தன. அப்போது முஸ்லிம்கள் கப்பல்களில் பீரங்கியோ புதுமையான ஆயுதங்களோ இல்லாமலிருந்தன.

அந்தக் காலகட்டத்தில் போர்த்துகீசியர் நாடுகளைப் பிடிக்கும் தங்களின் எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்தையும் வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் 'வணிகர்' என்ற போர்வையில் மலாயாவுக்கு வந்து போய்க்கொண்டிருந்தனர்.

1511-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 15-ம் நாள் போர்த்துகீசியரிடம் மலாக்கா வீழ்ச்சியடைந்த பின்னர், முஸ்லிம்களின் புனித ஹஜ் பயணக் கப்பல்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. தங்களின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள அவர்கள் இந்திய முஸ்லிம்கள் மீது அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். மிளகு, தங்கம், ஈயம், நறுமணப்பொருள்கள் ஆகியவற்றின் வாணிபம் போர்த்துகீசியரின் ஏகபோக உரிமையானது. முஸ்லிம் வணிகர்களின் வியாபாரங்கள், மத நடவடிக்கைகள் தடை செய்யப்பட்டன.

அன்று போர்த்துகீசியர்களைத் தட்டிக் கேட்கவும் அவர்களை எதிர்த்துப் போர் புரியவும் துணிந்து நின்றவர் குஞ்சலி மரைக்காயர் என்ற வணிகராவார். தென்னிந்தியப் பகுதிகளிலிருந்து மற்ற நாடுகளுக்குச் செல்லும் அவர்களின் கப்பல்களை வழி மறித்துத் தாக்கி கடலில் மூழ்கடித்தார். கி.பி. 1528-ல் தொடங்கிய இக்கடல்போர் எட்டாண்டுகள் வரை நீடித்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. குஞ்சலி மரைக்காயரின் நினைவாகப் பிற்காலத்தில் இந்தியக் கடற்படையின் ஒரு போர்க் கப்பலுக்கு "குஞ்சலி" எனப் பெயரிடப்பட்டு இருந்ததாகவும் சரித்திரம் கூறுகிறது (அறம்' அப்துல் சுப்ஹான், ப. 8).

தொடக்க காலத்தில் மலாயாவில் முதன் முதலாகக் கால் பதித்த இந்திய முஸ்லிம்கள் "மரைக்காயர்" என்ற மரைக்கலத்தார் என்பது உண்மையாகிறது. நாளடைவில் அவர்களின் பெயர் மருவிப் போய் இன்று "மரைக்கான், மரைக்கார்" எனக் கூறப்படுகிறது. பிணங்குத் தீவிலுள்ள "மஸ்ஜித் கெப்பித்தான்" என்ற பள்ளிவாசலை உருவாக்கத் துணை புரிந்தவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களை அடுத்து அன்றைய மலாயாவில் காலூன்றியவர்கள் தமிழ் மன்னர்களின் குதிரைப்படை வீரர்களாக மலாயாவுக்கு வந்த இராவுத்தர்கள் என்பதும் அறியப்படுகிறது.

இவ்வாறு, மேற்கக்கரை துறைமுகங்களில் வந்திறங்கிய தமிழ் முஸ்லிம் வணிகர்கள் மலாயாவின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்று வந்தனர். சிலர் தாயகம் திரும்பினர். பலர் இந்நாட்டின் மங்கையரை மணந்து இல்லறம் நடத்தினர். அவர்கள் வாழ்ந்த இந்நாட்டை தாயகமாக எண்ணி இங்கேயே தங்கி விட்டனர். அன்றைய தென்னக முஸ்லிம்களின் வழித்தோன்றல்களில் பலர் இன்றும் இந்த மலேசிய மண்ணில் மலாய்க்காரர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்திய முஸ்லிம்கள் மலாய்ப் பெண்களை மணந்து இரண்டு மொழிகளையும் இரண்டு கலாச்சாரங்களையும் பின்பற்றி வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு "ஜாவி பிரானாக்கான்" (துயறான 'நசயயெமயெ) என்ற சிறப்புப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. (அறம்' அப்துல் சுப்ஹான், ப. 19).

மலேசியாவில் வாழ்ந்து வரும் இந்திய முஸ்லிம்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதல் வகையினர் மலாய் மக்களோடு ஐக்கியமாகி விட்டவர்கள். இவர்கள் உருவத்திலும் நிறத்திலும் மட்டும் இந்திய முஸ்லிம்களாய் வாழ்கின்றனர். தாய் மொழியான தமிழ் மொழியையும் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தையும் மறந்துவிட்டனர். மலாய்க் கலாச்சாரத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் முழுமையாக ஏற்று வாழ்கின்றனர்.

இரண்டாம் வகையினர் தங்கம், வைரம், மளிகை வியாபாரம், நாணயமாற்று வியாபாரம், உணவகம், போன்ற வாணிபத்திலும் அரசாங்கப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு சிறப்புடன் வாழ்கின்றனர். இவர்கள்தான் தமிழ் மொழியையும், கலாச்சாரத்தையும் வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். மூன்றாம் வகையினர் தன் முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்தே மலாயா மண்ணில் வாழ்ந்து வருபவர்கள். இவர்கள் இந்தியக் கலாச்சாரத்தை மலாய்க் கலாச்சாரத்தையும் பின்பற்றி வாழ்கின்றனர். மலாய் மொழியில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாத இவர்கள் அம்மொழியில் பேச மட்டுமே தெரிந்தவர்களாக உள்ளனர்.

இந்திய முஸ்லிம்களிடையே கைலி அணிவது மிகப் பிரபலமாக உள்ளது. திருமணமான இந்திய முஸ்லிம் பெண்கள் கழுத்தில் “கருமணி” அணிவதும் வழக்கமான ஒன்றாகும். மலேசிய இந்திய முஸ்லிம்களின் இளைய தலைமுறையினர் தங்களது வாழ்க்கை முறையை மலாய்க்காரர்களைப் போல் விரும்புகின்றனர். இவர்களது மொழியும் கலை, கலாச்சாரமும் மலாய்க்காரர்களைப் பின்பற்றியே இருக்கிறது. மத ஒற்றுமையே இந்த இளைய சமுதாயத்தின் மாற்றத்திற்கு ஊன்கோலாக உள்ளது. மலேசிய இந்திய முஸ்லிம் இளைஞர்கள் மலாய்க்காரர்களோடு மிக நெருக்கமான தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளதால் இவர்களிடையே பெரும் மாற்றம் தென்படுகிறது. அதுமட்டுமின்றி இந்தியர்களின் கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றுவது தவறு என்ற கருத்து இந்திய முஸ்லிம் இளையோரிடையே ஆணித்தரமாகப் பதிந்துள்ளது. தமிழ் மொழியும் இந்தியக் கலை, கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதி என்பதால் இந்திய முஸ்லிம் இளைஞர்கள் தமிழ் மொழியைவிட மலாய் மொழியில் பேசுவதையே விரும்புகின்றனர். ஆயினும், இந்திய முஸ்லிம்களில் ஒரு சாரார் இன்னும் தமிழ் மொழியில் புலமை பெற்று தாய்மொழிப் பற்றுதலைக் கைவிடாமல் கட்டிக் காத்து வருகின்றனர்.

இருப்பிடம்

மலேசிய இந்திய முஸ்லிம்களில் 63 சதவிகிதத்தினர் நகர்ப்புறங்களிலும் 37 சதவிகிதத்தினர் தோட்டப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் வாழ்கின்றனர். பெரும்பாலோர் வியாபாரிகளாகவே வாழ்கின்றனர். கிராமப்புறங்களில் கூட இந்திய முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் சிறு சிறு உணவு கடைகளோ வேறு வியாபாரங்களோ செய்பவர்களாகவே உள்ளனர்.

கல்வி

1998-ம் ஆண்டு மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி இந்திய முஸ்லிம் முதியோர்கள் அதாவது 49 வயதுக்கு மேற்பட்டோரில் 87 சதவிகிதத்தினர் ஆரம்பப்பள்ளி (ஆறாம் ஆண்டு) வரையிலேயே தங்களது கல்வியைப் பயின்றள்ளனர் என்பது அறியமுடிகிறது. நடுத்தர வயதினருள் (30 முதல் 48 வயதுக்குட்பட்டவர்கள்) 53 சதவிகிதத்தினரே இடைநிலைப்பள்ளி (ஐதாம் படிவம்) வரைப் படிப்பைத் தொடர்ந்துள்ளனர். இளைஞர்களுள் (17 வயது முதல் 29 வயது வரை) 16 சதவிகிதத்தினரே ஆறாம் படிவம் அல்லது பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப் படிப்பைத் தொடர்ந்துள்ளனர். இதில் வருந்தத்தக்க விபரம் யாதெனில் இந்திய முஸ்லிம் ஆண்களிடையே கல்வியின்பாலுள்ள நாட்டம் மிகக்குறைவாகவே உள்ளது என்பதாகும். இவர்களுள் பெரும்பாலோர் பெற்றோர்களின் வியாபாரத்தை வழிநடத்துவதிலேயே ஆர்வமாக உள்ளனர். பெண்கள்தான் ஆர்வமுடன் மேற்படிப்பு வரை கல்வி கற்று வருகின்றனர். எனவேதான் தற்போது இந்திய முஸ்லிம் சமூக இயக்கங்கள் இவர்களுக்குக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் வகையில் பல கருத்தரங்குகள் நடத்தி வருகின்றன (அமீதா பிந்தி அப்துல் காதர், 1998).

பொருளாதாரம்

மலேசிய இந்திய முஸ்லிம்கள் பொருளாதாரத் துறையில் நாளுக்கு நாள் மேம்பாடடைந்து வருகின்றனர். கீழுள்ள அட்டவணை இதனை நன்கு விளக்குகின்றது.

வியாபாரம்	சதவிகிதம் (மு)
உணவக வியாபாரம்	33.4
தளவாட்பொருள்கள் வியாபாரம்	20
ஆடை அலங்காரப் பொருள்கள் வியாபாரம்	20
நகை வியாபாரம், புத்தகக் கடை வியாபாரம்,	
நாணய மாற்று வியாபாரம்	26

பொருளாதாரத் துறையில் இந்திய முஸ்லிம்கள் சிறந்து விளங்குகின்றனர் என்பதற்கு மேலுள்ள அட்டவணையே சான்று.

சமூகப் பிரச்சினைகள்

மார்க்கக் கல்வி

மலேசிய இந்திய முஸ்லிம்கள் பல துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும் சில சமூக சிக்கலுக்கு ஆளாகியுள்ளதையும் நாம் அறியமுடிகின்றது. குறிப்பாகத் தோட்டப்புறங்களில் வாழும் இந்திய முஸ்லிம்கள் இந்துக்களோடு இணைந்து வாழ்வதால் அவர்கள் வாழ்க்கை முறையும் இந்துக்களைச் சார்ந்ததாகவே அமைந்துவிடுகின்றது. எனவே, மார்க்கக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் சற்று குறைந்தே காணப்படுகிறது. மார்க்க அறிவும் உலக அறிவும் குறையும் தருவாயில்

தோட்டப்புற இந்திய முஸ்லிம்களுள் சிலர் சட்டத்திற்குப் புறம்பான காரியங்களில் ஈடுபடத்தொடங்குகின்றனர். சமய கோட்பாடுகளை முழுமையாகக் கடைபிடிக்காத நிலையும் பரவலாக உள்ளது. சிலர் மதம் மாறி திருமணம் செய்து வாழும் நிலையையும் நாம் காணுகின்றோம். இதன்மூலம் தங்களின் பிள்ளைகள் அநேக சட்டச் சிக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழலுக்கு ஆளாகின்றனர். இப்பிரச்சினைகளை அடையாளங்கண்டு சமய இயக்கங்கள் அவ்வப்போது இந்திய முஸ்லிம் அன்பர்களுக்கு நல்லாலோசனைகள் வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

கலாச்சார அடையாளம்

நகர்ப்புறங்களில் வாழும் இந்திய முஸ்லிம் இளைய தலைமுறையினர் தங்களது வாழ்க்கை முறையை முழுமையாக மலாய்க்காரர்களைப் போல மாற்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர். நடை, உடை, பாவனை அனைத்திலும் தங்களை மலாய்க்காரர் என்றே அடையாளங்காட்டும் அளவுக்கு மாறியுள்ளனர் என்றால் அது மிகையாகாது. சில வேளைகளில் தங்களை இந்தியர் என்று கூறுவதற்குக்கூட வெட்கப்பட்டுகின்ற சூழலைப் பார்க்கின்றோம். தங்களின் அடிப்படைக் கலை, கலாச்சாரங்களை மறந்து தங்களை மலாய்க்காரர்கள் என்றே கூறிக்கொள்கின்றனர். மத ஒற்றுமையால் மலாய்க்காரர்களைப் பின்பற்றுவது தவறில்லை என்றாலும் இந்திய முஸ்லிம்களுக்கே உரிய கலை கலாச்சாரத்தை முற்றாக மறப்பது என்பது வருந்தத்தக்கச் செயலாகும். இந்நிலை தொடர்ந்தால் கால ஓட்டத்தில் இந்திய முஸ்லிம் என்ற ஒரு சமூகம் சுவடுகளேதும் இல்லாமல் அஸ்தமனமாகிவிடும் அபாயம் உண்டு. எனவே தங்களின் தாய் மொழியான தமிழை மறவாது அதனை மதித்து தங்கள் தனித்தன்மையை நிலைநிறுத்த வேண்டிய கட்டாய நிலையில் உள்ளனர். இந்திய முஸ்லிம் அமைப்புகள் இதற்குத் தூண்டுகோளாக இருக்க வேண்டும்.

முதிர்க்கன்னிகள்

மலேசிய இந்திய முஸ்லிம்களிடையே நிலவிவரும் மற்றுமொரு சிக்கல் நிறைய முதிர்க்கன்னிகள் இருப்பதேயாகும். திருமணமாகாத இந்திய முஸ்லிம் பெண்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றது. 2000-ம் ஆண்டு மே மாதம் நான்காம் திகதி, மலேசிய உள்துறை துணை அமைச்சர் மாண்புமிகு டத்தோ சைனால அபிடின் சின் இப்பிரச்சினை குறித்துப் பேசியிருந்தார். மலேசியாவில் இந்திய முஸ்லிம் ஆண்கள் வெளிநாட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்வதை நிறுத்திக்கொள்ளும்படி ஆலோசனை கூறப்பட்டது. மலேசிய இந்திய முஸ்லிம் ஆண்கள் இந்தியாவுக்குச் சென்று அங்குள்ள பெண்களைத் திருமணம் செய்து வருகின்றனர். இக்காரணத்தால் இந்திய முஸ்லிம்களிடையே முதிர்க்கன்னிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது என்றார். வெளிநாட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து வருவதால் அப்பெண்களும் விசா மற்றும் குடியுரிமை பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

இந்திய முஸ்லிம் பெண்களின் குடும்பங்களின் அதிக எதிர்பார்ப்பும் விட்டுக் கொடுக்காத மனப்பான்மையும் தன்மூப்பான செயலும் இப்பிரச்சினையை மேலும் மோசமடையச் செய்துள்ளது எனலாம். 1999-ம் ஆண்டு மலேசியப் புள்ளியியல் கழகம் மேற்கொண்ட ஆய்வில் எட்டு பெண்களுக்கு ஓர் ஆண் என்ற விகிதத்தில் மலேசியர்கள் இருப்பதாகவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. நல்ல வசதியான குடும்பமும் படித்த மற்றும் உயர்ந்த வேலைகளில் அல்லது பதவிகளிலுள்ள மாப்பிள்ளைகளையே இவர்கள் விரும்புவதால் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றனர். இந்திய முஸ்லிம் ஆண்களில் உயர்கல்வி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்த அளவிலும் படித்த பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகவும் இருப்பதால் நிலைமை மோசமாகியுள்ளது.

GEPIMA மற்றும் PERMIM போன்ற இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் இந்திய முஸ்லிம் திருமணப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய நற்பணி மன்றம் மற்றும் உபைதி அறவாரியமும் இந்திய முஸ்லிம்களின் சமூக மேம்பாட்டுக்கும் நிலைத்தன்மைக்கும் அரும்பாடுபட்டு வருகின்றன. KIMMA (Kongress India Muslim Malaysia) என்ற அரசியல் கட்சி, அரசியல் ரீதியாக மலேசிய இந்திய முஸ்லிம்களின் பல பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயன்று வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

மலேசியாவில் இந்திய முஸ்லிம்களின் கலை, கலாச்சாரம் மற்றும் வாழ்க்கை முறை மலேசிய இந்தியர்கள் மற்றும் மலாய்க்காரர்களின் வாழ்க்கை முறையைச் சார்ந்திருந்தாலும் அவர்களுக்கென தனி கலை, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் இருக்கின்றது. நாட்டின் நீரோட்டத்தில் இணைந்து தமது சந்ததியை முன்னேற்றுவதில் மிகுந்த சிரத்தை கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றனர். மலேசியாவின் அரசியல் நிலைத்தன்மையிலும், பொருளாதார மேம்பாட்டிலும் கணிசமான பங்கினை ஆற்றி வரும் இந்திய முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம் சிறந்து விளங்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

துணைநூல்கள்

அப்துல் ரஹீம், எம். ஆர். எம். இஸ்லாமிய கலைக் களஞ்சியம்

அமீரா பேகம், 2002, “நேற்று - இன்று - நாளை”, அகில மலேசிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டு மலர், கோலாலும்பூர்.

அறம்' அப்துல் சுப்ஹான், 2009, மலேசிய சரித்திரத்தில் இந்திய முஸ்லிம்கள் (முதல் பாகம்), கோலாலும்பூர்: திருமுகள் அச்சகம்.

சந்திரகாந்தம், ப. மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் வரலாறு

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

சுப்பையா. இராம. 1968. மலாக்கா மன்னர்கள் வரலாறு, இந்திய ஆய்வியல் துறை, மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலம்பூர்.

சுவாமி சத்தியானந்தா, ப. 1952. மலாயா சரித்திரம்

தமிழ் நேசன் நாளிதழ்

பக்ருதீன், மு. 2002. “மலேசியத் திருநாடும் இந்திய முஸ்லிம்களும்”, அகில மலேசிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டு மலர், கோலாலம்பூர்.

பால சுமரமணியம், தி. 1958. உலக வரலாறு

மக்கள் ஓசை நாளிதழ்

மலேசிய நண்பன் நாளிதழ்

.பாத்திமியின், S.Q. “Islam Comes to Malaysia”, Kuala Lumpur.

அமினுதீன் அபு பாக்கார், Socio-economical Studies of Indian Muslim of Kuala Lumpur.

அப்துல் ரஹ்மான் அப்துல்லா, Sejarah Penilaian Islam, Kuala Lumpur.

ஆனந்தரங்கர் காலப் புதுச்சேரியில் இஸ்லாம்

**Dr. A. Lakshmi Duttai, Senior Lecturer,
Pondicherry University Social Studies College.**

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் பிரெஞ்சிந்தியாவின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலை கலாசார நிலையினை ஆராய்ந்து, அறிய முயலும் வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய தினப்படிசேதிக் குறிப்பு (Diary) ஒரு தவிர்க்க இயலாத ஆதாரமாகத் திகழ்கிறது. புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியரான பேராசிரியர் சீனுவாசாச்சாரியார், ஆனந்தரங்கரைப் “பிரெஞ்சிந்தியாவின் பெபிஸ் (Pepys of French India)” எனக் கொண்டாடுகிறார் (மேற்கோள் க.ப. அறவாணன், 1997 : 262).

ஆனந்தரங்கர் 1709ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் முப்பதாம் நாள் சென்னையை அடுத்துள்ள பெரப்பூரில் பிறந்தார். அவர் தந்தை திருவேங்கடம் பிள்ளை, மைத்துனர் நைனியப்பரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் புதுவையில் குடியேறினார். ஆனந்தரங்கர் தமிழ், பிரெஞ்சு, தெலுங்கு, ஆங்கிலம், பெர்சியம் ஆகிய மொழிப் புலமை பெற்றவர். பன்மொழி அறிஞராகத் திகழ்ந்த போதிலும் தமிழ்மீது பெரும் பற்றுடையவர். அரசுப் பதிவேடுகள், கடிதப் போக்குவரத்துகள் ஆகியன வேறு மொழியில் அமைந்த போதும் இவர் தமிழில் **ரங்கப்பன்** என்றுதான் கையொப்பம் இடுவார். பிரெஞ்சு ஆளுநருக்கு இணையாகக் கையெழுத்து இடும்போது கூடத் தமிழிலே இட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆனந்தரங்கர் வாழ்ந்த காலத்தில் குறுநில மன்னராக, பிரெஞ்சு ஆட்சியினரின் திவானாக, கொடை வள்ளலாக, புலவர்களைப் போற்றுவவராக, ஏழை எளியோருக்கு மனந்தளராது அருள்புரிபவராக, பெருவணிகராக, கப்பலோட்டிய முதல் தமிழராக, எளியோராய் அதே சமயம் ஏற்றமிகு வாழ்வு வாழ்ந்தவர்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர், தலைமை துவிபாசியாகப் (Chief Dubash) பிரெஞ்சிய ஆளுநர் துய்ப்பளே (Duplex) காலத்தில் பணியாற்றியவர். அரசியல் களத்தில் முதன்மை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தவர். இவரது ஆலோசனை, அரசியல் களத்தில் வரலாற்று முதன்மை வாய்ந்த பல முடிவுகளை ஆளுநர் துய்ப்பளே எடுப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளது. பன்மொழி அறிஞராகவும் அரசியல் சாணக்கியராகவும் விளங்கியுள்ளார்.

ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை தமிழில் எழுதியுள்ள நாட்குறிப்பு தமிழ்மொழியின் ஓர் ஒப்பற்ற நூல். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து, தன்னைச் சுற்றி நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளை முயற்சி குன்றாமல் 25 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பதிவு செய்து வைத்தமை சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும். இந்நாட்குறிப்பு 18 நூற்றாண்டு வரலாற்றை அறிய மிக முக்கிய ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது என்பதை ஆங்கிலப் பதிப்பினை உருவாக்கிய பிரெடரிக் பிரைஸ், டாட்வெல் இருவரின் கூற்றின்மூலம் அறியலாம். சமயச் சார்பற்ற ஒரு வரலாற்றுச் சமூக ஆவணம் என்றவகையில் தமிழில் இதற்கு இணை இதுவே.

நாட்குறிப்பு : வெளிப்பட்டமை:

காலியோ மான்பிரன் (Gallios Montbrun) என்பவர் 1846இல் பிள்ளையின் வீட்டிலிருந்து நாட்குறிப்பினை முதன் முதலில் வெளி உலகிற்குக் கொணர்ந்தார். அதன் சில பகுதிகளை மட்டும் மான்பிரன் பிரெஞ்சு மொழிக்குப் பெயர்த்துள்ளார். பாரஸ்ட் (G.W. Forest, Director General of Imperial Records) என்பவரும், புதுச்சேரியில் பிரிட்டிஷ் கான்சல் ஜெனரலாக இருந்த லெப்பினன்ட் ஜெனரல் மெக்லியாட் (H. Macleod) என்பவரும் இந்நாட்குறிப்பைப் பற்றி 1892இல் சென்னை அரசுக்குத் தகவல் கொடுத்தனர். அன்றைய சென்னை ஆளுநர் லார்ட் வென்லாக் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, மெக்லியாடின் பொறுப்பிலேயே பிரதி செய்யுமாறு ஆணையிட்டார். நாட்குறிப்பின் தேவையைக் கருதி தேடுதல் நடைபெற்ற போதுதான், பல முக்கிய பகுதிகள் விடுபாடு அடைந்துள்ளன என்பது தெரியவந்தது. தமிழ்மொழியில் கிடைக்கப்பெறும் இந்நாட்குறிப்பு கி.பி. 1736இல் தொடங்கி கி.பி. 1761 வரையிலான, இருபத்தைந்து ஆண்டுகாலத் தென்னிந்திய அரசியல் சமூக, சமய வரலாற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. 12 தொகுதிகளில் 4247 பக்கங்களில் இந்நாட்குறிப்புப் பதிவாகியுள்ளது.

நாட்குறிப்பின் அமைப்பு:

- தொடக்கத்தில் தானே பதிவு செய்துள்ளார்.
- குறிப்புகள் கொடுத்தப் பிறரைப் பதிவு செய்யக் கூறியுள்ளார்.
- தான் வாய்மொழியாகக் கூறக்கூறப் படியெடுக்கவும் செய்துள்ளார்.
- தமிழ் மற்றும் பிரெஞ்சு நாட்காட்டிகளின் தேதி, கிழமை, மாதம், ஆண்டு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுப் பதிவுகளைத் தொடங்குகின்றார்.
- ஐரோப்பிய மணிக்கணக்கும், இந்திய மணிக்கணக்கான, சாமம், நாழிகை இவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

செய்திகளின் நம்பகத் தன்மை:

ஆங்கிலேயர்கள் கர்னாடகத்தில் தாங்கள் நிகழ்த்திய போர்கள், அரசியல் போர்கள் முதலியவற்றை Orme Manuscripts, Military Dispatches, Public Dispatches to England, Public Consultations, Country

Correspondence, Military Consultations போன்ற பற்பல ஆவணங்களில் குறித்து வைத்துள்ளனர். இவ்வாணங்கள் தரும் செய்திகளைப் பிள்ளையின் செய்திகளோடு ஒப்பிட்டுச் சரிபார்த்துள்ளனர் ஆங்கிலப் பதிப்பாசிரியர்கள்.

“ஐரோப்பிய ஆவணங்களும் நூல்களும் பிள்ளை குறிப்பிடும் நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னே தயாரிக்கப்பட்டவை. எனவே, நிகழ்வுகளின் போதே எழுதப்பட்ட இந்த நாட்குறிப்பேடு அதிக அதிகாரப்பூர்வமானது என்பதை அவர்களால் அறிய முடிந்தது.” (இரா. ஆலாலசுந்தரம், 1999 : 8).

மதிப்புரையாக ஆங்கிலப் பதிப்பாசிரியர் பிரடரிக் பிரைஸ்:

“சில பகுதிகள் ஓரளவு சலிப்பூட்டுவன என்றாலும், ஒரு ஆவணம் என்ற வகையில் மிகவும் சுவாசியமான நாட்குறிப்பாக அது உள்ளது. இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக் காலனி ஆதிக்கத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, உச்சகட்டம், வீழ்ச்சியின் துவக்கம் ஆகியவை உள்ளிட்ட ஒரு காலத்தின் வரலாறு, அரசியல், சமுதாயம் பற்றிய போற்றற்குரிய ஒரு பதிவேடாக அது உள்ளது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளதாக ஆலாலசுந்தரம் அவர்கள் மேற்கோளிடுகிறார்.

பிள்ளையின் நாட்குறிப்பு அவருக்கு முன் இருந்த துவிபாசிகளின் பட்டியலைத் தருகின்றது:

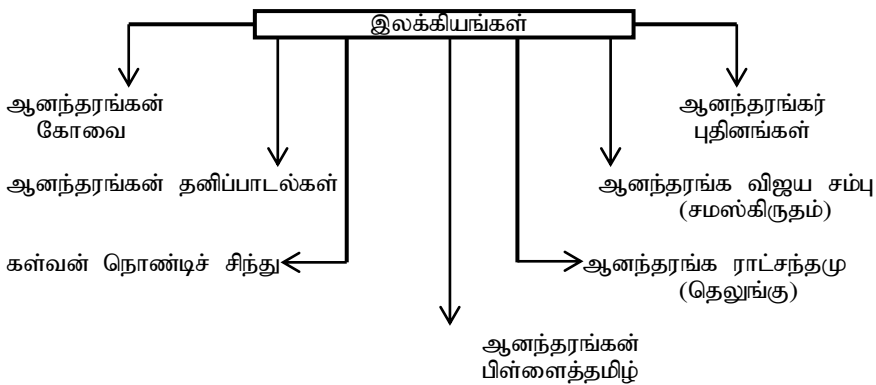
- அவருக்கு முன்னதாகப் பதவி வகித்த நயினியப்பிள்ளை.
- கனகராய முதலியார் ஈராண்டுகள்.
- குருவப்பப் பிள்ளை நீதி வேண்டி ஐரோப்பா சென்ற சமயம் மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் அப்பதவி காலியாக இருந்தமை.
- மீண்டும் அவரே ஈராண்டுகள் துவிபாசியாகப் பதவி வகித்தமை.
- கனகராய முதலியார் 21 ஆண்டுகள் அப்பதவியிலிருந்து மரணமுற்றது.
- ஆனந்தரங்கர் பதவியேற்றமை 12.02.1746.

தன்னைச் சுற்றி நடைபெறுவனவற்றை அறிந்து எழுதி வைக்க வேண்டுமென்ற பிள்ளையின் தணியாத ஆர்வம் இன்று நமக்கு வரலாற்றுப் பெட்டகமாகக் கிடைத்துள்ளது. காட்டாக ஒன்றைக் கூறலாம். பிரான்சின் அமைச்சரவை பற்றிக் கூட அவர் குறித்து வைத்திருந்தது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

“பிரான்சு அரசரின் நான்கு அமைச்சர்கள் பற்றிய விவரம். ஒருவர் படை நிர்வாகம், ஒருவர் கடற்படை, கடல்வாணிபம், ஒருவர் நீதி போன்ற பொறுப்புகள், நான்காமவர் அயல்நாட்டு விவகாரம் என அமைச்சர்களின் பொறுப்புகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்தமை, தலைமை அமைச்சர் கார்டினல் பிலூரி (Fleury) இவரது பதவி காலியான போது, தானே அனைத்தையும் நிர்வகிக்க எண்ணிய அரசர் வேறு எவரையும் அந்த இடத்திற்கு நியமிக்கவில்லை.” (9 : 302) என்று பிள்ளை அவர்கள் குறித்து வைத்துள்ளார்.

தூய்ப்ளே காலத்துத் தென்னிந்திய அரசியலின் சாணக்கியராகத் திகழ்ந்த ஆனந்தரங்கர் தென்னிந்திய மன்னர் பலரோடு நெருங்கிய நட்பு பூண்டிருந்தவர். தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் என மூன்று மொழி இலக்கியங்களிலும் பாட்டுடைத் தலைவனாகப் பெருமை பெற்றவர்.

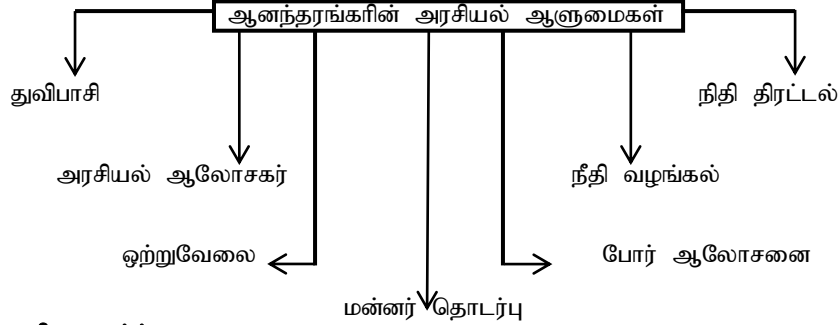
அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த புலவர்கள் எண்மர், அவர்மேல் இலக்கியங்களை இயற்றிப் பரிசில் பெற்றுள்ளனர். அவர் மறைந்து இருநூற்று நூற்றத்தேழு ஆண்டுகள் ஆனபின்பும் கூட அவர் பற்றிய இலக்கியங்கள் உருவாகி வருவது அவரின் சிறப்புகளுள் ஒன்று.



ஆனந்தரங்கர் பெற்ற விருதுகள் மற்றும் சிறப்புகள்:

- 1749ஆம் ஆண்டில் முசபர்சங், ஆனந்தரங்கரை மூவாயிரம் குதிரைகளுக்கு அதிபராக்கிவிட்டு அவருக்கு “மன்சுபேதார்” என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கினார்.
- “வஜாரதராய் விஜயர்” என்னும் பட்டமும் முகபர்சங் அவர்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- செங்கற்பட்டுக் கோட்டையின் “தளபதி”.
- செங்கற்பட்டு மாவட்டம் முழுமைக்கும் “ஜாகீர்தார்”.

- ஆளுநர் மாளிகைக்குள் பல்லக்கில் செல்ல உரிமை. செல்லும்போது மேளவாத்தியங்கள் முழங்கும்.
- தங்கப் பிடிவைத்த கைத்தடி வைத்துக்கொள்ள உரிமை.
- ஆளுநர் மாளிகைக்குள் செருப்பு அணிந்து செல்லும் உரிமை.”
- பொதுமக்கள் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரித்து, தீர்ப்புக்கூறும் உரிமை.



வணிக வாழ்க்கை:

ஆளுந்தரங்கர் பதினேழாவது வயதிலேயே வர்த்தகக் கழகத் தலைவராகத் தன் வணிக அனுபவத்தை மேற்கொண்டவர்.

- பிரெஞ்சு வணிகக் கழகத்திற்குச் சரக்குகள் பெற்றுத் தருவது, தங்க நாணய சாலையில் பங்கு, கிராமங்களைக் குத்தகைக்கு எடுப்பது.
- துணி வணிகம், வெளிநாட்டு வணிகத்தில் பங்குதாரர்.
- கொழும்பில் ஆளுந்தரங்களின் வணிக உதவியாளராக, மீர் மரக்காயரும், முத்துக்குமாரப் பிள்ளையும் இருந்துள்ளனர்.
- கடல் வணிகத்திற்கு “ஆனந்தப் புரவி” எனும் பெயரில் ஒரு கப்பலை வைத்திருந்தார்.
- சாராய வணிகம்: கொழும்புச் சாராயம், பட்டைச் சாராயம், கோவாச் சாராயம் முதலிய சாராயங்கள் விற்கப்பட்டன.

ஆளுனர் தூய்ப்பே:

1742 ஜனவரி 14ஆம் தேதி சந்திரநாகூரிலிருந்து கப்பல் மூலம் ஆளுநராகத் தூய்ப்பே அவர்கள் புதுச்சேரிக்கு வந்தார். 1742 முதல் 1754 வரை ஆளுநராக இருந்தார்.

“அரசு ஏசுசபை நடத்திய பள்ளி ஒன்றில் சில ஆண்டுகளே பயின்றார் எனினும் அறிவியல், இலக்கியம், இசை, கவிதைகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். புதுச்சேரியில் 1720 – 31இல் இரண்டாம் கவுன்சிலராக இருந்தபின், சந்திரநாகூருக்கு டைரக்டராகச் சென்றவர். சந்திரநாகூரில்தான் வென்சானின் விதையை அவர் மணம் புரிந்துகொண்டார். துய்மாவைப் போன்றே அவருக்கும் டில்லி பாதுஷா நவாபுப் பட்டம் அளித்திருந்தார்.”

(இர. ஆலாலசுந்தரம், 1999 : 60)

ஆளுநர் துய்ப்பேக்ஸ் ஆற்பாட்டு நவாப்பையும் மராத்திய மன்னரையும் கூடத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தவர் நர்மதை ஆற்றிலிருந்து குமரி வரைக்குமான தென்னிந்தியாவின் “நவாபாக” துய்ப்பேக்ஸ் இருந்தார். ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்துக்கு, இந்தியாவில் ஒரு பேராசை அமைப்பது மிகவும் சுலபம் என்று கற்றுக் கொடுத்தவர் துய்ப்பேக்ஸ். அப்படி ஒரு பேராசைத் துய்ப்பேக்ஸ் ஸ்தாபித்துப் பெரும் பகுதி வெற்றியும் கண்டார். “இவரிடம் நான்கு படைகள் இருந்தன. 1. காலாட்படை, 2. குதிரைப்படை, 3. பீரங்கிப் படை, 4. சூழ்ச்சி என்கிறார். ஒரு பிரெஞ்சு ஆசிரியர் (மேற்கோள் : பிரபஞ்சன் 1999) ஆனால் பிரிட்டிஷ்காரர்களிடம் இருந்த கப்பற்படை இவர்களிடம் இல்லையாதலின் பிரெஞ்சு ஆதிக்கம் குறையத் தொடங்கியது. மேலும், பிரிட்டிஷ் வணிகச் சங்கத்துக்கு இருந்த செயலாற்றும் சுதந்திரம், பிரெஞ்சிந்திய வணிகச் சங்கத்துக்கு இல்லை. பணம் சேர்ப்பதில் துய்ப்பேக்ஸ் கண்ணும் கருத்துமானவர் என்பதைப் பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். துய்ப்பேயின் பட்டங்கள்:

- 1748இல் மகாராசராக ஸ்ரீ அசரத்து நவாபு முசே ஷெவாலியே துய்ப்பேக்ஸ் பகதூர் முஜாபர் சங்கு கவர்னர் ஜெனரல் என்று விளித்து எழுதியுள்ளார். ஆளுந்தரங்கர்.
- 1741இல் பிரெஞ்சு அரசிடமிருந்து சென்மி ஷெல் ஷெவாலியே என்ற ஒரு பதக்கம் தரப்பட்டது.
- சென்லூயி குருசும் (Cross of St. Louis) என்பதும் மர்க்கி (Marquis) என்ற பட்டமும் மன்னரிடமிருந்து அளிக்கப்பட்டது.

ஆளுந்தரங்கர் கால இஸ்லாமியர்கள்:

நாட்குறிப்பில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்று முதன்மை வாய்ந்த இஸ்லாமியச் செய்திகள்:

- புதுவைக்கு அன்வாருதீன்கானின் வருகை.

- சந்தாசாகிபு நண்பன் அலிஅக்பரின் வருகை.
- சந்தாசாகிபுவிடம் ஆனந்தரங்கர் தூது சென்றமை.
- சந்தாசாகிபு மகன் திருமணத்திற்கு ஆளுநர் வரிசை அனுப்பியமை.
- ஆற்காட்டு நவாபுக்கும் பிரெஞ்சியருக்குமிடையே நடந்த கடிதப் போக்குவரத்துகள்.
- இமாம் சாயபு, உசேன்சாயபு, தஞ்சாவூர் மராட்டியர் ஆகியோரிடையே நிலவிய உறவு நிலைகள்.
- சந்தாசாகிபு, நாசர்ஜங், பிரெஞ்சு அரசர், துய்ப்ளெக்சிடையே நடந்த கடிதப் போக்குவரத்தில் அடங்கிய செய்திகள்.
- இஸ்லாமியர் திருமண முறை பற்றிய செய்திகள்.
- சந்தாசாகிபிற்கு ஆற்காட்டு நவாபுப் பட்டம் வழங்கியமை.
- வேதபுரீஸ்வரர் கோவில் இடிப்பும் “மகுதி” காப்பாற்றப்பட்டமையும்.
- இதுபோன்ற பல செய்திகள் நமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

இஸ்லாமியர்களின் உட்பிரிவுகள்:

- இந்துஸ்தானி பேசிய முஸ்லிம்களும் தமிழ் பேசிய லப்பைகளும் (சோனகர்) தமிழகத்திலிருந்தனர் (3 : 53).
- காரைக்கால் முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் லப்பைகளே (1 : 53).
- இவர்களுக்குள்ளே மந்திரவாதிகள் சிலர் இருந்தனர். கோழியும் சோறும் சுற்றிப்போட்டு இவர்கள் பேய் பிசாசு கழித்துள்ளனர் (1 : 79).
- தமிழகக் கடற்கரை மரக்காயர்கள் கப்பலோட்டிகளாகத் திகழ்ந்துள்ளனர் (1 : 79).
- பரங்கிப்பேட்டையிலும் கூட இவர்கள் வசித்துள்ளனர் (9 : 117).
- ஆற்காட்டுச் சேவையில் சில பட்டாணிகளையும் பார்க்கிறோம். இவர்கள் லேவா தேவியும் செய்தனர் (4 : 378).
- சிப்பாய்களாகவும் அடியாட்களாகவும் 50ம் 100மாகப் பட்டாணிகளும் போண்டிலிகளும் நவாபுகளுக்குப் பயன்பட்டுள்ளனர்.

புதுவையைச் சுற்றி அமைந்த இஸ்லாமியர் ஆட்சி:

1732இல் ஆர்காட்டின் நவாபாக இருந்த தோஸ்த் அலிகான் தன் பதவிகளை மகன் சப்தார் அலியிடமும் மருமகன் சந்தாசாகிபிடமும் பகிர்ந்தளிக்கிறார். சந்தாசாகிபுவின் பேராசையின் காரணமாக மதுரை அரசி மீனாட்சியை வஞ்சித்துச் சிறைபிடிக்கின்றார். ஆனால், மராட்டியப் படை திருச்சிச் சென்று சந்தாசாகிபைப் போரில் வீழ்த்தி, தமிழகப் பக்கமே வரமுடியாதபடிச் சதாரச் சிறையில் அடைத்தது. சப்தர் அலி ஆர்க்காட்டில் இருக்க விரும்பாமல் தம்முடைய குடும்பத்தையும், சந்தாசாகிபு குடும்பத்தையும் புதுச்சேரியில் ஆளுநரிடம் தஞ்சம் ஒப்படைத்து விட்டுச் செல்கிறார்.

1742 ஜனவரி மாதம் 14ஆம் திகதி புதுவையின் கவர்னராகத் தூய்ப்ளே பொறுப்பேற்றதில் இருந்து தமிழகத்து வரலாற்றில் புதியதொரு அத்தியாயமே தொடங்குகின்றது. 1740இற்கும் 1744இற்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் ஆர்காடு, சப்தர் அலிகான், முகம்மது சையதுகான், காஜா அப்துல்லாகான், அன்வருத்தீன்கான் எனப் பல நவாபுகளைக் கண்டது. ஆங்கிலேயரிடம் சந்துசெய்விக்க தூய்ப்ளே அவர்கள் அன்வருத்தீன் காளை நாடியதும், அன்வருத்தீன்கான் நட்பின் காரணமாகப் புதுச்சேரி வந்தமையும் ஆங்கிலேயருக்கு அன்வருத்தீன் மீது ஐயத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆனால், தூய்ப்ளே பல நிகழ்வுகளுக்குப் பின் சென்னையைப் பிரெஞ்சு ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வருகிறார். இம்மாற்றத்தைத் தாளாத ஆங்கிலேயர்கள், ஆர்காட்டு நவாபான அன்வருத்தீனிடம் முறையிடச் சென்னையை ஆங்கிலேயருக்குத் திருப்பித் தருமாறு நவாப், தூய்ப்ளேவுக்கு உத்தரவிட. தூய்ப்ளே மறுத்துவிடுகின்றார். போர் ஏற்பட்டு, போரில் மீண்டும் தூய்ப்ளே வெற்றி பெறுகிறார். 1749 செப்டம்பர் முதல் நாள் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி சென்னை ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைக்கும் நிலை தூய்ப்ளேவுக்கு ஏற்பட்டது.

சந்தாசாகிபின் மகன் ராசாசாகிப், மராத்தியரின் சதாரா சிறையில் இருக்கும் தன் தந்தையை விடுவிக்குமாறு தூய்ப்ளேவிடம் வேண்டுகிறார். ஏழு இலட்சம் ரூபாய் பிணையாகத் தந்து தூய்ப்ளே சந்தாசாகிபை விடுதலை செய்கிறார். தக்காண சுபேதாராக முசபர்ஜங் வர தூய்ப்ளேவை நாடுகிறான். சந்தாசாகிபு, முசபர்சங், தூய்ப்ளே மூவரும் இரகசியக் கூட்டேற்பாடு செய்தி ஆர்காட்டு நவாபு அன்வருத்தீனைக் கொன்று ஆம்பூரைக் கைப்பற்றுக்கின்றனர். கர்நாடகத்துக்கு முசபர்ஜங் நிஜாமாகவும், சந்தாசாகிபு ஆர்காட்டு நவாபாகவும் பொறுப்பேற்கின்றனர். இருவரும் புதுவைக்கு வந்து தங்களது வெற்றிக் களிப்பை 25.09.1749 முதல் 25.10.1749 வரை ஒரு மாதம் தங்கிக் கொண்டாடியதாகச் செய்தியைப் பதிவு செய்கிறார் ஆனந்தரங்கர்.

எச்சரிக்கைக் கடிதம்:

முசபர் ஜங்கும் சந்தாசாகிபும் வெற்றியின் மிதப்பில் திருச்சியைத் தாக்க முற்படுகின்றனர். இவற்றையெல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த நாசர்ஜங் பெரும்படையுடன் தமிழகம் நோக்கி வந்தான். தூய்ப்ளேவுக்கு, ஆர்க்காடு விசயத்தில் பிரஞ்சுக்காரர்களின் தலையீட்டைக் கண்டனம் செய்ததுடன் இனியேனும் விலகிக் கொள்ளுமாறு உத்தரவிட்டுக் கடிதம் அனுப்புகிறான் நாசர்ஜங்.

மும்முனை உறவு:

- சந்தாசாகிபு, முசபர்ஜங், தூய்ப்ளே மூவரும் ஓரணியில் நின்று பல செயல்பாட்டில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர். இவர்களின் தென்னகப் படையெடுப்பு தஞ்சைக் கோட்டை முற்றுகை, ஆம்பூர் வெற்றி போன்ற நிகழ்வுகள் தமிழகப் பகுதிகளில் பெரும் மதிப்பினை ஈட்டித் தந்தது.
- தக்காண நிஜாமாக முடிசூட்டிக் கொண்ட முசபர் ஜங் பிரெஞ்சுக் கழகத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்கு 50,000 பவுள்களும் தூய்ப்ளேவுக்கு 100,000 பவுள் வருமானம் தரும் ஜாகீரையும் வழங்கியுள்ளார்.
- சந்தா சாயபுவும் தூய்ப்ளேவும் திருச்சிராப் பள்ளிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டு முகம்மது அலிக்கானை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளனர்.
- திருச்சிராப்பள்ளி போரின் உச்சக்கட்டமாக சந்தா சாயபுவைத் தஞ்சாவூர் மனோஜி அப்பாவின் மூலமாக மமுதல்லிகான் கொண்டு விடுகிறான். (8 : 70) சந்தாசாகிபு இறந்தது தூய்ப்ளேவின் ஆட்சிக்குச் சாவு மணியாக ஒலித்ததோடு தென்னகத்தை ஆள வேண்டும் என்ற தூய்ப்ளேவின் கனவும் இத்தோல்வியின் மூலம் தகர்த்தெறியப்பட்டது.

தூய்ப்ளேவும் இஸ்லாமியர்கள் உறவும்:

ஆளுநராகப் பதவியேற்றுப் புதுச்சேரி வந்த செய்தியறிந்து தில்லி பாதுஷாவே ஆளுநரின் சன்னத்தை அங்கிகரித்து அவருக்கு “நவாப்” அந்தஸ்தும், நவாபுக்கான கொடியையும் அனுப்பியிருந்தார் “நவாப் சாகேப்” என்று தூய்ப்ளேக்கான் மனைவி மூன் தூய்ப்ளே அழைக்கப்பட்டார். தில்லி பாதுஷா வழங்கிய கொடியை ஊர்வலமாகக் கொண்டு வந்தனர்.

- பட்டத்தை ஒழுகரைக்குக் கொண்டு வராமல் வழிதாவுரிலேயே நிறுத்தினர். வழிதாவுரில் நிற்கலாம்.
- வழிதாவுரில் வாயிலில் இருந்து, சின்னதூரையும், ஆலோசனைச் சபையாரும் ஒழுகரைக்குப் போய் விருதினை எதிர்கொள்ள வேண்டும்.
- ஆளுநர் பல்லக்கில் அமர்ந்து வர, அவருக்கு முன்னதாக யானையில் கொடி ஊர்வலமாக வருதல்.
- கொடி முக்கோண வடிவத்தில் இருந்தது. வெள்ளை நிறக்கொடி, நடுவில் பொன் நிறத்தில் அமைந்த சூரியன் ஜொலித்தது. சூரிய மஞ்சள் அசல் பொன் துகள்களால் ஆனது. “ஷீத் மதாபி” என்னும் உயர்வகைத் துணியால் கொடி தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது.
- நவாப் மேளம் எனப்படும் டக்கா மேளம் இரண்டு யானைகளில் வந்தது.
- சிறு கொடிகளைப் பன்னிரண்டு பேர் பிடித்துக்கொண்டு வந்தனர்.
- தாசி ஆட்டம் நடைபெற்றது.

ஆளுநராகத் தூய்ப்ளே பொறுப்பேற்று ஆறு வாரங்கள் சென்ற பின் நவாப் சப்தரலி, மயிலாப்பூரிலிருந்து அவரது அமைச்சர்களின் மூலம் குதிரைகள், சீரொப்பா போன்ற வெகுமதிகளை அனுப்பினார்.

நவாப் சப்தர் அலிகான், சந்தா சாகிபு, டக்கே சாயபு ஆகியோரின் புதுச்சேரிக்கு வருகை புரிந்தபோது, கொடி, புல்லாங்குழல், தம்புரா, கொம்பு, தழுக்கு, மேளதாளம் மற்றும் ஆடற்பெண்களுடன், கனகராயரும் முத்தையாவும் துணை கவர்னருடன் ஐம்பது காவலர்கள் வர முன் சென்று வரவேற்றனர்.

சந்தாசாகிபு புதுவை வந்தபோது ஆனந்தரங்கரைக் கட்டித் தழுவித் தன் அன்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பிரெஞ்சு வணிகத்திற்குச் சந்தாசாகிபு பட்ட கடனை அடைக்கப் பத்து இலட்சம் வராகன் வருவாய் தரும் ஊரை அடமானம் வைக்கவும் சந்தாசாகிபு தயாராக இருந்துள்ளார்.

தோஸ்த்தலியின் மரணத்தையடுத்து, புதுச்சேரியில் குடியமர விரும்பினாள் அவரது மனைவி. தோஸ்த்தலி நவாபாயிருந்தபோது தூய்ப்ளேவுக்குக் கொடுத்துப் போல் தனக்கும் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவரைச் சீரும் சிறப்புமாக வரவேற்று அடைக்கலம் தர முடியும் என்று தூய்ப்ளே கூறியதாக நாட்குறிப்பில் அறிகிறோம்.

“ஒரு வர்த்தகன் 4000 – 5000 கடன் வாங்குவதற்கு உதவினால் அவன் ஆயிரமோ அதிகமோ இனாம் கொடுப்பதில்லையா? இத்துறையினால் உங்களுக்கு ஆகக் கூடிய காரியங்கள், கலியாணம் எல்லாம் உள்ளன. சந்தா சாயபுவையும் விடுவிக்கப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டும். எனவே, துறைமனதுக்குச் சந்தோஷம் பண்ணினால் அல்லாமல் எதுவும் நடாவது” என்று பிள்ளை கூறியுள்ளார்.

அதேபோல், நயினியாப்பிளைச் சாவடியில் இறங்கியிருந்த அந்த அம்மாள் தூய்ப்ளேவின் கட்டளைக்கு இணங்கிய பிறகே மரியாதையான வரவேற்பு கொடுப்பதற்குத் தூய்ப்ளே இணங்கினார் (2 : 218 – 20). இவ்வாறு நகைகள், யானை, குதிரை காசு, பிறபொருட்கள் ஆகியவற்றை முஸ்லிம்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அரச குடும்பத்தினரிடம் பெற்றுக் கொண்டுதான் தூய்ப்ளே அவர்களுக்கு அடைக்கலம் தந்தார் (1 : 15, 2 : 343, 3 : 74) தோஸ்த்தலி, சப்தரலி, சந்தா சாயபு, முசபர் சங் ஆகியோரின் குடும்பத்தினர் புருச்சேரியில் பணம் பறிப்பதற்கான பிணைக் கைதிகள் போலவே நடத்தப்பட்டன.

மூன் தூய்ப்ளேவும் இஸ்லாமியரும்:

1. ஆளுநராகப் புதுச்சேரிக்குத் தூய்ப்ளே வந்தபின் மூன் தூய்ப்ளேவைக் காண அடைக்கலமாகப் புதுச்சேரியில் இருந்த சந்தாசாயபு குடும்பத்தின் வந்தனர்.
2. சந்தாசாயபுவின் மனைவியும் மருமகனும் மூனைச் சந்திக்க மாளிகைக்கு வந்தனர்.
 - இச்சந்திப்பை ஏற்படுத்தியவர் கனகராய முதலியார்.
 - ஆண்களின் பார்வையில் படாமல் தனிப்பல்லக்கில் மாளிகையின் பின்கட்ட வழியாக வந்தனர்.
 - கன்னங்கரிய பர்தா அணிந்து, ஆறுசோடிப் பெண்களை உடன் அழைத்து வந்தனர்.
 - மூனின் தனியறைக்குச் சென்றனர், கதவு தாழிட்ட பிறகு, சாயபு பெண்கள் இருவரும் அங்கியை விலக்கினர்.
 - அவர்கள் அணிந்திருந்த வைரமும் பச்சையும் புஷ்பராகமும் அறையில் விளக்கேற்றியது போல் ஜொலித்தன.
 - ஒரு தட்டில் தங்க பகோடாக்கள், வெள்ளை ஒளி உமிழும் வைர வளையல்கள் 2, மற்றொரு தட்டில் பொன்சரிகை இழைத்த சீரொப்பாக்கள் (நவாபு உடைகள்) வைத்து மூனுக்கு அளித்தனர்.
 - தூய்ப்ளே மனைவியின் மூலம் தங்களுக்கான ஆதரவையும் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டி, இஸ்லாமியப் பெண்கள் மூன் தூய்ப்ளேவுக்கு இப்படிப் பொன்னும் பொருளும் அள்ளி வழங்கியுள்ளனர்.

“துலக்கப்பெண் ஆச்சதே, அம்மாள் விரல் நகத்துக்குக் கூட ஆபத்து வராமல் காக்க வேண்டும் என்று தூய்ப்ளே கூறியுள்ளார்”. என்பது ஆனந்தரங்கரின் பதிவு.

பிரான்சு அரசின் கௌரவிக்க விருந்தாளிகளாக இஸ்லாமியப் பெண்கள் கருதப்பட்டுள்ளனர். அதே சமயம் பிரான்சு அரசிற்கு இஸ்லாமியர்களின் உதவி பெரிதும் தேவையாக இருந்திருக்கின்றது. காரணம், தென்னகம் முழுவதையும் பிரான்சு அரசின் ஆதிக்கத்தில் கொண்டுவர இவர்கள் உதவி மிக அவசியம்.

“தக்காணத்து நிஜாமும் ஆர்க்காட்டு நவாப் சப்தர் அலிகாணும் நம்மோடு பட்சமாகத்தானே இருக்கின்றனர். நாமும் அவர்களுக்குப் பட்சமாக இருந்த வெகுமதிகளை அளிக்கலாம்.” என்று ஆனந்தரங்கர் தூய்ப்ளேவிடம் கூறுவதாக நாட்குறிப்பில் பதிவாகியுள்ளது.

பிள்ளையவர்கள் நவாப்பிற்கும் அவருடைய தளபதிக்கும் பரிசுகளை வாரி வழங்கித் தன்பக்கம் இழுக்க வேண்டும் என்று தூய்ப்ளேவுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றார். இவர்களுக்கு அளிக்கப்பெற்ற பரிசுப் பொருள்களில் சில ஈகை அரிய அருங்கலங்கள் (Prestigious Goods) என்று கூறலாம். பிரஞ்சு நாட்டிலிருந்தும், சீன நாட்டிலிருந்தும் கொண்டு வரப்பெற்ற பொருட்கள் அவை.

இஸ்லாமியர் திருமண முறை:

ஆனந்தரங்கர் கால முகமதியரின் திருமணச் சடங்கு முறைகளும் நாட்குறிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. துலுக்கருக்குள்ளே வழக்கமென்னவென்றால், “மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டாருக்கு ஒரு நாளைக்கு நலங்கு கொண்டு போக வேண்டும். அன்றைய தினம் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கெல்லாம் பெண் வீட்டிலே விருந்து. பெண் வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளை போய் தாலி கட்டுகிறதுக்கு எத்தனை நாளைக்குமோ அதே நாள் மட்டுக்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார், பெண் வீட்டார் ஒரு நாள் மாற்றி மாற்றி நலங்கு வரிசையும் அனுப்புகிறது வாடிக்கையாம் என நாட்குறிப்பில் ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார் (4 : 290). மாப்பிள்ளை வீட்டார் என்பதனை அடையாளப்படுத்துவதற்காக, மாப்பிள்ளை வீட்டார் எல்லாருக்கும் செகப்புகுக் குகம்பாவில் தைத்த அங்கி, அசாபி பாகை, நடுக்கட்டு அணிந்திருக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தமையை அறிய முடிகின்றது.

மாப்பிள்ளைக்குக் கங்கணம் அவிழ்க்கின்ற சடங்கு நடைபெறும் நாளில் வெளியே செல்லக் கூடாது என்ற வழக்கமும் முகமதியரிடையே நிலவியிருந்தமையை உணர முடிகின்றது.

சமயப் பிணக்குகள்:

ஆனந்தரங்கர் காலத்தில் கிறித்துவருக்கும் இந்து மற்றும் இஸ்லாமியருக்குமான மும்முனை உறவு பலநேரங்களில் சமயப் பிணக்குகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தூய்ப்ளே இஸ்லாமியர்களிடம் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவராக இருந்தாலும் தனக்கான இடம், தன்னுடைய மதம் என்று வரும்போது அதிகார முறைப்படியே நடந்துகொண்டுள்ளார்.

வேதபுரீஸ்வரர் கோயில் இடிப்பு:

1746 மார்ச் 17 வியாழனன்று யாரோ கல்பாசியிலே நரகலைக் கரைத்து வந்து ஈசுவரன் கோவிலிலே இறைத்துள்ளனர். அதனைக் கொண்டு, சகல சாதியாரும் ஒன்றுகூடிப் பிரச்சினையை எழுப்பினர். நீண்ட நாட்களாகவே வேதபுரீஸ்வரன் கோவிலை இடித்து வேறொரிடத்துக்கு மாற்றிவிட வேண்டும்

என்பது துய்ப்பே எண்ணம். அதற்குச் சில தமிழர்களும் ஆதரவாய் இருந்துள்ளனர். இன்சினீர் கெர்போ, பரதி முதலானோர், காமாட்டிகள், கொலுத்துக்காரர், கூலிக்காரர் என 200 பேரைக் கொண்டு துய்ப்பே வேதபுரீஸ்வரர் கோயிலை இடித்துத் தள்ளிவிட்டார். உள்ளிருந்த விக்ரகங்கள் மற்றும் அனைத்துப் பொருட்களும் இடமாற்றப்பட்டன.

மகுதி இடிப்பும் இஸ்லாமியர் ஒற்றுமையும்:

வேதபுரீஸ்வரர் கோயில் இடிக்கப்பட்ட அதே நோக்கத்தோடு “சம்பாக் கோயிலுக்குப் பின்புறமிருந்த மகுதியையும் இடிக்க துய்ப்பே ஆணையிட்டிருந்தார். மதிலை இடிக்க ஆட்கள் ஆரம்பித்த உடனே சில சோனகர் போய் அத்துல் ரகுமானிடம் சொல்ல, அவர் உடனே துரை முன் சென்று சலாம் பண்ணி, எங்கள் மசீதை இடிக்கச் சொல்லி உத்தாரம் கொடுத்தீராம். இதை இடித்தால் ஒரு சிப்பாய் இருக்கப் போகிறதில்லை. இடிக்கிறவர்கள் பேரிலே விழுந்து சாவார்கள் என்று சொன்னதும், அந்த வேளையே மகுதியை இடிக்க வேண்டாமென்று சொல்லி அனுப்பிப் போட்டுச் சம்பாக் கோயிலுக்குப் போனார்கள்” (5 : 289).

இதன் பிறகு ரகுமான், பிள்ளையின் பாக்குக் கிடங்குக்கு வந்து “சத்துரு வந்து நம் பட்டணத்தை வாங்குவேனென்று இறங்கியிருக்கும் வேளையில் சகல சனங்களையும் சந்தோசமாய் வைத்து முதுகைத் தட்டிக்கொடுத்துக் காரியம் கொள்ளுகிறதை விட்டுப்போட்டு, பொண்டாட்டிப் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு அவரவர் மனதை முசேதுய்ப்பே முறித்துப் போடுகிறார். இங்கிலீஸ்காரனே செயித்தால் கூட என்று சனங்கள் நினைக்கும்படி பண்ணுகிறார் ... என்று பேசிப் போனதாக ஆனந்தரங்கர் பதிவு செய்கிறார்.

இப்படி வேறிண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் இஸ்லாமியர்களின் ஒற்றுமையைப் பிள்ளை கண்டதாகப் பதிவுகள் கிடைக்கின்றன.

1. மீர் குலாம் உசேனின் வீட்டில் லசேல் சேவகரோடு புகுந்து அங்கிருந்த வேலைக்காரரை அடித்துப் படுக்கையறை, சமையலறை போன்றவற்றுள் நுழைந்து எங்கேயாவது தானியம் தேவைக்கு மேல் இருக்கிறதா என்று சோதனை போட்டார். கருமார்களை அமைத்து அவ்வறைகளின் பூட்டை உடைத்துப் பத்துப் பாளை நெல்லைக் கைப்பற்றி எடுத்துப் போகையில் அருகிலிருந்த முஸ்லிம்கள் திரண்டு லசேலின் ஆட்களை ஓட ஓட விரட்டினர்.

“நான் இருக்கும்போதே துலக்க ஜாதிக்கு மரியாதை தாழ்வு வரவிடுவேனா? நாங்கள் 1,500 சிப்பாய்கள் இருக்கிறோம். செத்து மடிவோம். இப்போதே கோட்டைக்கு வெளியே போய்விடுவோம். போகிறபோது ஒரு கைப் பார்த்துப் பின்னைப் போவோம் என்று அத்துல் ரகுமான்”, பிள்ளையிடம் கூறியுள்ளார் (5 : 416).

2. “சென்னப் பட்டணத்தில் முசே பர்த்தலெமி துலுக்கர் மசீதை இடிப்பதற்கு உத்தாரஞ் செக்கிறார். மசீதை இடித்தல் கூடாது, அவருக்கு உடனே எழுதுங்கள்.” என்று துய்ப்பேவிடம் ரகுமான் கூறினார் (5 : 19).

ஆய்வின் வழிப் பெறலாரும் செய்திகள்:

- துவிபாஷியாக, அரசியல் சாணக்கியராக, குறுநில மன்னராக அது மட்டுமல்லாது ஆனந்தரங்கர் வரலாற்றுப் பதிவாளராகவும் சமூகத்தின் பார்வையாளராகவும் நின்று நாட்குறிப்பினை வழங்கியுள்ளார்.
- அந்தக் காலகட்டத்திலேயே இஸ்லாமியர்களிடம் உட்பிரிவுகள் காணப்பட்டுள்ளது. இவ்வுட்பிரிவுகளுக்குள் உட்பூசல்களும் இருந்துள்ளன.
- உட்பூசல்களைப் பயன்படுத்தி ஆங்கிலேயர்களும் பிரஞ்சுக்காரர்களும் தங்களுக்கான காரியங்களைச் சாதித்துக் கொண்டுள்ளனர்.
- அடைக்கலமாக வந்த இஸ்லாமியர்கள் பிரஞ்சு அரசின் கௌரவமிக்க விருந்தாளிகளாக நடத்தப்பட்டாலும், பணம் பறிப்பதற்கான பிணைக் கைதிகளைப் போலவே புதுச்சேரியில் நடத்தப்பட்டுள்ளனர்.
- ஒற்றுமை வலிமை என்பதைப் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியர்கள் கடைப்பிடித்துள்ளனர்.

குறிப்பு நூல்கள்:

1. அறவாணன், க.ப., (பதி), (1997), ஆனந்தரங்கர் காலத் தமிழ்ச் சமுதாயம், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.
2. ஆலாலசுந்தரம், இர., (1999), ஆனந்தரங்கர்பிள்ளை காலத் தமிழகம், G.R.S. பதிப்பகம், புதுச்சேரி.
3. ஆலாலசுந்தரம், இர., (2001), ஆனந்தரங்கர்பிள்ளை கால அரசியலும் சமுதாயமும், G.R.S. பதிப்பகம், புதுச்சேரி.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

4. ஆனந்தரங்கர்ப்பிள்ளை நாட்குறிப்பு.
5. ஆனந்தரங்கர்ப்பிள்ளை செய்திக் கோவை, (1990), ஆனந்தரங்கர்ப்பிள்ளை திருஉருவம் சிலை திறப்பு விழா மலர், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.
6. ஆனந்தரங்கர்ப்பிள்ளை நாட்குறிப்பு – ஆய்வு, I, II, III, தமிழ்த்துறை, புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி – 8.
7. சிலம்பு நா., செல்வராசு, (2008), ஆனந்தரங்கர்ப்பிள்ளை (இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்) சாகித்திய அகாடெமி, நியூடெல்லி.
8. பிரபஞ்சன், (1999), வானம் வசப்படும் (நாவல்) கவிதை பப்ளிகேஷன், சென்னை.

பெருவாயின் முள்ளியாரின் ஆசாரக்கோவையும் அப்துல் மஜீதுவின் ஆசாரக் கோவையும் ஓர் ஒப்பீடு

Dr. Manonmani Sanmugas, *Former Research Associate,
Gakushuin University, Tokyo.*

1. முன்னுரை:

தமிழிலக்கியங்களில் கோவை இலக்கியங்கள் தனித்துவமான இலக்கியங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவை சிற்றிலக்கிய வகையுள் அடக்கப்பட்டுள்ளன. கோவை அகப்பொருள் கூறும் இலக்கிய வடிவமாக அகப்பொருள் தொடர்பான துறைகளை ஒரு நெறிப்படக் கோவைப்படுத்தி விளக்கும் நூலாகவே அமைந்துள்ளது. ஆனால் இக் கட்டுரையிலே ஒப்பீடு செய்யப்படுகின்ற கோவைகள் அமைப்பிலே வேறுபட்டவை என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

சிற்றிலக்கியத்தைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் பிரபந்தம் என்னும் வடசொல்லாலும் குறிப்பிடுவர். இச் சொல்லின் பொருள் 'நன்கு கட்டப்பட்டது' என்பதாகும். இத்தகைய சிற்றிலக்கியங்கள் தொண்ணூற்றாறு எனக் கருதப்படுகிறது. இவ்வெண்ணிக்கையின் வரையறை பிற்காலத்திலேயே தோன்றியுள்ளது. பிரபந்தவகைகளைப் 'பிரபந்ததீபிகை' என்னும் நூல் விளக்கமாகக் கூறுமிடத்து அதன் வகைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.¹ பிரபந்த மரபியல் என்னும் நூல் பிள்ளைக்கவி முதல் புராணம் ஈறாகவுள்ள 96 பிரபந்த இலக்கணம் பற்றிக் குறிப்பைத் தருகிறது.² பன்னிரு பாட்டியல் 61 சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றியும், வெண்பாப்பாட்டியல் 58 சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றியும் நவந்தப் பாட்டியல் 44 சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றியும் சிதம்பரப்பாட்டியல் 63 சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றியும் இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல் 63 சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றியும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

எனவே சிற்றிலக்கியங்களின் தொகைபற்றிய வரையறை காலத்திற்குக் காலம் வேறுபட்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சிற்றிலக்கியங்கள் 96 என்ற வரையறை தோன்றியிருக்க வேண்டும்.³ இக்காலத்திற்குப் பின்னரும் சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. எனவே இந்த வரையறையை முடிந்த முடிபாகக் கொள்ள முடியாது. 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்னும் நூல் இக்கருத்தை வருமாறு தெளிவு படுத்தியுள்ளது.

“இத்தொண்ணூற்றாறு என்னும் எண்ணிக்கையுள் அடங்காத வஞ்சி வளமடல், பெயர் இன்னிசை போன்ற இன்ன பிற இலக்கியங்களும் சிற்றிலக்கிய அமைப்பினையே கொண்டிருப்பதனால் இப் பிரிவுகளையும் சிற்றிலக்கியங்களின் எண்ணிக்கையுள் அடக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறாயின் தொண்ணூற்றாறு என்ற எண்ணிக்கை பெருகிவிடும். இது மட்டுமன்றி பாட்டியல் நூல்களில் அடங்காதுள்ள தேவபாணி, யானைத் தொழில், செந்தமிழ்மாலை, மறக்கள வஞ்சி, மெய்க்கீர்த்தி முதலான பல இலக்கியப் பிரிவுகளுக்கும் பாட்டியல் நூல்களில் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதால் அக்காலத்திலேயே தொண்ணூற்றாறு என்ற எண் வரையறைக்கும் அடங்காத பல சிற்றிலக்கியங்கள் இருந்திருக்கின்றன என்பது பெறப்படுகின்றது. இதே போல் தொண்ணூற்றாறு சிற்றிலக்கியங்களுள் அடங்கியுள்ள இயன்மொழி வாழ்த்து, எழு கூற்றிருக்கை போன்ற பலவற்றிற்கும் பன்னிருபாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல் முதலான இன்னபிற இலக்கணநூல்களும் ஏதும் கூறவில்லை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.⁴

சிற்றிலக்கியங்களின் எண்ணிக்கையில் மட்டுமன்றி அவற்றை நிரைப்படுத்துதலிலும் பாட்டியல் நூல்களிடையே வேறுபாடு காணப்படுகிறது. சில இலக்கண நூல்கள் சதகம் முதல் காப்பியம் ஈறாக என்றும் வேறு சில நூல்கள் பிள்ளைக்கவிமுதலாகப் புராணம் ஈறாகவும் எனச் சிற்றிலக்கியங்களை நிரைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளன. இதன் மூலமாகவும் சிற்றிலக்கியங்களின் எண்ணிக்கை தொண்ணூற்றாறு என்ற எண்ணிக்கையுள் அடங்காது என்பது தெளிவாகிறது. இன்னும் பல சிற்றிலக்கியங்களும் தோன்றக்கூடும். இன்றைய நிலையில் ஏறத்தாழ நூற்றிருபது சிற்றிலக்கிய வகைகளை இளங்காணமுடிகின்றது.

2. ஆசாரக்கோவை:

'ஆசாரக்கோவை' என்னும் பெயர் இரண்டு சொற்களாலாக்கப்பட்ட ஒரு தொடராகும். ஆசாரம், கோவை என இரண்டு சொற்கள் இணைந்து ஆசாரக்கோவை என வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆசாரம் என்பது வடமொழிச் சொல். கோவை என்பது தமிழ்ச்சொல். பின்பற்றக்கூடிய நடைமுறைகள் ஆசாரம் எனப்பட்டன. தொகுக்கப்பட்டது கோவையாகும். எனவே பின்பற்றக்கூடிய நடைமுறைகளின் தொகுப்பே ஆசாரக்கோவை என்பதன் பொருளாகும். வடமொழிச்செல்வாக்கால் இத்தகைய நூல்கள் தமிழிலே எழுந்துள்ளன. வடமொழியில் உள்ள ஸ்மிருதி போலவே ஆசாரக்கோவையும் காணப்படுகிறது. வடமொழி ஸ்மிருதிக்கும் தமிழ்மொழி ஆசாரக் கோவைக்கும் உள்ள வேறு பாட்டைச் சாமி சிதம்பரனார் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

வடமொழியில் உள்ள ஸ்மிருதிகளிலே இன்னினை வருணத்தார் இன்னினை ஆசாரங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் மொழி ஆசாரக்கோவையிலே சாதிக் கொரு நீதியென்று பிரித்துக் கூறப்பட வில்லை. மக்கள் அனைவரும் ஆசாரத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றே பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த முறையே தமிழுக்குள்ள ஒரு தனிச்சிறப்பு சாதிக்கொரு நீதி கூறும் முறையைத் தமிழ் நூலார் பின்பற்றவில்லை.⁵

தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் 'ஆசாரம்' என்ற சொல் ஒழுக்கம் என்ற பொருளிலேயே வழங்கப்படுகிறது. திருக்குறள் 'அச்சமே கீழ்துகளின் ஆசாரம்' எனக் கூறுகிறது. நான்மணிக்கடிகை ஆசாரம்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

என்பது கல்வியென விளக்குகிறது. முதுமொழிக்காஞ்சி 'அறியாத் தேயத்து ஆசாரம் பழியார்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. பெருவாயில் முள்ளியார் பாடிய ஆசாரக் கோவையில் ஆசாரம் ஒழுக்கம் என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. ஏனைய கோவை இலக்கியங்கள் அகப்பொருள் மரபான விடயங் களையே எடுத்துக்கூற ஆசாரக்கோவை தனித்துவமாக ஒழுக்கம் பற்றிய கருத்துகளை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. எனவே இப்பெயர் உள்ளடக்கத்தை விளக்குவதாக அமைந்ததெனலாம். இக்கட்டுரையில் ஒப்பீடு செய்யப்படும் இரு ஆசாரக் கோவைகளும் காலத்தால் வேறுபட்ட வையாகும்.

2.1 பெருவாயில் முள்ளியாரின் ஆசாரக்கோவை:

இந்நூல் தமிழில் முதல் எழுந்த ஆசாரக்கோவையாகும். இந்நூலை இயற்றிய பெருவாயின் முள்ளியார் வடமொழிப்புலமையும் பெற்றவர். எனினும் நூற்பாடல்களில் வடமொழிக் கலப்பு அதிகமாக இடம் பெற்றவில்லை. இரண்டடி முதல் ஐந்தடி வரையுள்ள வெண்பாக்கள் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. நூறு பாடல்கள் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. பாடலடிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டு.

இரண்டடிப்பாடல்: “பகல் தெற்கு நோக்கார் இராவடக்கு நோக்கார்
பகல் பெய்யார் தீயினுள் நீர்” (பாடல்: 38)

மூன்றடிப்பாடல்: “கைப்பன எல்லாம் கடை தலைத்திப்பி
மெச்சம் வகையால் ஒழிந்த இடை ஆக
துயக்க முறை வகையால் ஊண்” (பாடல்:25)

நான்கடிப்பாடல்: உடுத்து அலால் நீர் ஆடார் ஒன்று உடுத்து உண்ணார்
உடுத்த ஆடை நீருள் பிழியார் விழுத்தக்கார்
ஒன்று உடுத்து என்றும் அவை புகார் - என்பதே
முந்தையோர் கண்டமுறை, (பாடல்:11)

ஐந்தடிப்பாடல்: காட்டுக்களைந்து கலம்கழீ, இல்லத்தை
ஆப்பி நீர் எங்கும் தெளித்து சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரகம் நிறைய மலர் அணிந்து
இல்லம் பொலிய அடுப்பினுள் தீப்பெய்க
நல்லது உறல் வேண்டுவார். (பாடல்: 46)

நூறு வெண்பாக்களிலும் குறள் வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, ப.ஹோடை வெண்பா, சலவை வெண்பா என்னும் வெண்பா வகைகள் உண்டு. நூலின் தற்சிறப்புப்பாயிரம் வருமாறு அமைந்துள்ளது.

ஆரெயில் முன்று மழித்தான் அடியேத்தி
ஆரிடத்துத் தானறிந்த மாத்திரையான் ஆசாரம்
யாரும் அறிய அறனாய மற்றவற்றை
ஆசாரக் கோவை யெனத் தொகுத்தான் தீராத்
திருவாயிலாய திறல் வண் கயத்தூர்ப்
பெருவாயின் முள்ளியென் பான்.

இலக்குமி விலாசம் பொருந்திய வண்கயத்தூரில் வாழும் பெருவாயின் முள்ளியென்பவர் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி மிருதிகளில் எல்லாரும் அறியத்தக்க சதாசாரங்களை ஒன்றாகத் திரட்டி ஆசாரக்கோவையென்னும் இந்நூலை அருளிச் செய்தாரென்பது இப்பாடலின் கருத்து. இதனால் பெருவாயின் முள்ளியார் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவரென்று கூறப்படுகிறது.

இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் வழி நூலை விளக்கும் சூத்திர உரையில் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு ஆசாரக்கோவையை உதாரணம் காட்டியுள்ளார். ஆசாரக்கோவை பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்த நூலென இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் கொள்கின்றனர்.

2.2 மு.க.அ அப்துல் மஜீதுவின் ஆசாரக்கோவை:

இந்நூல் 1902ஆம் ஆண்டில் அச்சாகியுள்ளது. கட்டளைக் கலிப்பாவால் ஆனது. எழுத் தெண்ணிப் பாடப்படும் 100 கட்டளைக் கலிப்பாக்களைக் கொண்ட இந் நூல் புலவரின் புலமை யாற்றலையும் மார்க்க சட்டஞானத்தையும் ஒருங்கே எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளதென ஐ.எம்.எஸ்.எம் பழில் மௌலானா கூறுகிறார்.⁶ அப்துல் மஜீது இளமையிலேயே மார்க்கக் கலையைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். தமிழ்ப்புலமையும் இலக்கண அறிவும் கொண்ட இவர் பண்ணூரல் ஒன் றையும் ஆக்கியுள்ளார். நபிகள் நாயகம் அவர்கள் மேல் பாடிய கீர்த்தனங்களும் உண்டு.

இந்நூலுக்கு குலாம் காதிரு நாவலர், பிச்சையிபுறாகீம் புலவர், அருள்வாக்கு அப்துல் காதிர்ப்புலவர் முதலிய பல புலவர்கள் சிறப்புப்பாயிரம் பாடி வழங்கியுள்ளனர். நூலாசிரியருக்குக் கற்பிட்டியில் வாழ்ந்த முஸ்லீம் கொடைவள்ளல் ஒருவர் பொருள் உதவி செய்துள்ளார். இக் கொடை வள்ளலின் பெயர் முகம்மது தம்பி மரைக்காயர் நூறு செய்யுட் கொண்ட ஆசாரக் கோவையின் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் இவ்வள்ளலுடைய பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒவ்வொரு விதமாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளார். காப்புச் செய்யுள் முதலிலே அமைந்துள்ளது. அது வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“பூமேவு மாமறையோர் போதித்த முதுரையால்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கோமேவு மாசாரக் கோவை சொல – நாமேவும்
ஆக்கு மழிக்கும் மகில சராசரமும்
காக்கு மொரு புனிதன் காப்பு” 7

நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றி ம.மு.உவைஸ் வருமாறு கூறுகிறார்.

“ஓழுக்க முறைகளையும் ஆசாரங்களையும் கூறுவனவற்றுள் ஆசாரக் கோவையும் ஒன்று இது இஸ்லாமிய ஆசாரங்களைக் கூறுகிறது. இஸ்லாமிய ஓழுக்கமுறையை விபரிக்கிறது. வாழ்க்கை வழியை எடுத்து ஓதுகிறது. நினைக்கவேண்டியவை இவை. மறக்க வேண்டியவை இவை என்று குறிப்பிடுகிறது. எவ்விடத்தில் எதனைப் பேணல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறது. அவசியம் செய்ய வேண்டியன இவை என இயம்புகிறது”

பெருவாயின் முள்ளியாரின் ஆசாரக் கோவையைப் பின்பற்றியதாக இருக்கலாம் எனவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸ பதினொரு சிறப்புப் பாயிரங்களைக் கொண்ட இந்நூல் இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கிய வரிசையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாமிய ஆசாரங்களின் அடிப்படையில் கொடைவள்ளலின் வெவ்வேறான பண்புகள் இணைந்த நன்னெறிகளே கோவைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புலவரின் குணச்சிறப்புக்களைப் பாடுவதே புலவரின் நோக்கமாகவுள்ளது. இதனை அவையடக்கப்படலும் நன்குணர்த்துகிறது.

“வட்ட வாரிதி வையக மீதிலே
வடித்த செந்தமிழ் வாணரின் முன்னிலே
கட்டளைக் கலிப் பாவொரு கோவை யாய்க்
கற்றறிந்திலன் கூறுத லெற்றரோ
மட்டிலாச் சுடர் மாமணி யோடினை
மழுங்க லுற்ற பளிங்கினைப் போலுமே
தட்டி லாத்திரு மேவுமு கம்மதுத்
தம்பி மாமரைக் காயச காயனே”

2.3 இரு ஆசாரக்கோவைகளின் பாடு பொருள்:

இரு ஆசாரக்கோவைகளும் 100 செய்யுளில் பாடு பொருளை அடக்கியுள்ளன. பாடு பொருளைக் கீழ்வரும் அட்டவணை தொகுத்துக்காட்டும்.

அட்டவணை 1

1	தொழுகை முறை	9	உணவு நிலை
2	குணநலன்கள்	10	தூய்மை நிலை
3	செயற்பாடுகள்	11	யாத்திரை: வழிப்போக்கு
4	பயனுள்ளவை: பயனற்றவை	12	குாலநிலை
5	நடைமுறைகள்	13	முனிதவகை
6	நன்மை பயப்பன	14	கல்விநிலை
7	தீமை பயப்பன	15	செல்வநிலை
8	உறவு நிலை	16	வினை: ஊழ்வினை

பொருவாயின் முள்ளியாருடைய ஆசாரக் கோவையில் பெண்கள் பற்றிய செய்திகள் சில தனித்துவமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றை வருமாறு அட்டவணைப் படுத்தலாம்.

அட்டவணை 2

1	தலைவியைப் பிரியப் பெறாத காலம் (42)
2	மனைவியை மருவலாகாத நாள்கள் (43)
3	இற்கிழத்தியர் இல்லம் பொலியச் செய்வன (46)
4	மனைவியன்றி மற்ற மங்கையரோடு தனித்திருக்கலாகாமை (65)
5	குலமாதர் தவிர்வன (77)
6	பொது மகளிருக்குச் சமீபத்தில் வசிக்கலாகாமை (82)

அமைப்பு நிலையில் அப்துல் மஜீதுவின் ஆசாரக்கோவை நூலின் இறுதியில் இரு பாடல்களை அமைத்துள்ளது. ஆக்கியோன் பெயரும் பிரார்த்தனையுமென அவை பாடப்பட்டுள்ளன.

“பாரக் கோவைய நிந்தம கத்துவர்
பரவு மாமகு மூதிரு தாண் மலர்
ஆரக் கோவைமு கம்மதப் துல்கார்
அருட்கு மாரனப் துல்மஜீ திந்தவர்
சாரக் கோவையு ரைத்தன னாயந்தவர்
சாற்றி டார்குறை காண்கினு மென்றரோ
தாரக் கோவைய ணிந்தமு கம்மதுத்
தம்பி மாமரைக் காயச காயனே”

(பாடல் 101)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

நிறைவுப் பாடலாக அமைந்த பிரார்த்தனைப் பாடல் வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“துய்யனே யெமக் கில்லற நன்மையும்
 துறவ றத்தினி னன்மையுந் தந்தருள்
 உய்ய நேர்வழி காட்டிம னத்தினுள்
 உறுதியாகிய ஞானமும் தந்தருள்
 செய்ய நற்றவ வாஞ்சையும் தந்தருள்
 சேம லாபச வுக்கியந் தந்தருள்
 வெய்ய பாவம னைத்தும் ளித்தருள்
 வேத னேபரி பூரண நாதனே” (பாடல்: 102)

இவ்வமைப்பு தேவாரப்பதிகங்களின் முத்திரைக் கவியமைப்பைப் பின்பற்றியதாகக் காணப்படுகிறது. அப்துல் மஜீதுப் புலவருடைய முழுமையான வரலாறு ஆராயப்படும் போது ஆசாரக் கோவையை அவர் பாடியதற்குரிய காரணத்தைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளமுடியும். இவர் வள்ளல் சீதக்காதி அவர்களின் ஒரே மகளான முறியியீத்தீன் நாச்சியார் அவர்களின் கொள்ளுப் பேரர் ஆதலால் வள்ளல்களைப் பாடும் குண இயல்பைப் பெற்றுள்ளார். பெருவாயின் முள்ளியாரின் ஆசாரக்கோவையின் பாடுபொருள்களோடு ஒற்றுமையாகப் பாடல்கள் அமைந்த போதும் பாடலிறுதி அமைப்பு மாறுபடுவதற்கு இக்குணவியல்பு காரணமாக அமைந்ததெனலாம்.

3. இரு ஆசாரக்கோவைகளினதும் ஒப்பீடு:

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஒப்பீடு என்னும் சிந்தனை பலவகையாக உள்ளது. அவற்றிலே சில பொதுத்தன்மைகளை ஒப்பிலக்கியக் கொள்கைகள்” என்னும் நூல் வருமாறு கூறுகிறது.

1. மேற்போக்காகக் கருத்துரைத்தல்
2. தற்சார்புக் கண்ணோட்டத்துடன் கூடிய ஆய்வாக அமைதல்
3. ஒப்புமைப் பகுதிகளைத் தொகுத்துக் கூறல்
4. ஒரு புடை ஒப்புமைகளைச் சுட்டிக்காட்டுதல்

ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் இருமுறைகளில் ஒப்பீடு நடைபெறுகிறது. இலக்கியங்களுக்கு இடையே காணப்படும் தொடர்பான அடிப்படையிலே உருவாகும் பரிமாற்றங்கள். இதனைத் தாக்க ஆய்வு என ஒப்பியலாளர் குறிப்பிடுவர். பிறிதொரு வகை இணைநிலை ஆய்வாகும். இது சற்று விளக்க மானது. இது இலக்கியம் எங்கு தோன்றியிருப்பினும் எந்தச் சூழலில் தோன்றியிருப்பினும் அடிப்படையில் சாராம்சத்தில் ஒன்றிய நிலையில் வாசகரை அணுகச் செய்தல். இதனால் இலக்கியம் பற்றிய சிறப்பான புரிதலை உருவாக்க முடியும்.

இத்தகைய ஆய்வு முறையில் இலக்கியங்களுக்கிடையே உள்ள பொது மூலத்தைத் தேடும் முயற்சி நடைபெறுகிறது. அதன் மூலம் அதற்குரிய சமூக வரலாற்றுப் பின்னணிகளைக் கண்டறியும் முயற்சி நடைபெறுகிறது. இதன் மூலம் குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகளின் தனித் திறன்களும் ஆளுமைகளும் வெளிப்படுத்தப்படும். இலக்கியங்களுக்கும் பிறதுறைகளுக்கு முள்ள தொடர்புகளும் செல்வாக்கு நிலைகளும் இதன் மூலம் கண்டறியப்பட வாய்ப்பும் உண்டாகிறது.

3.1 தோன்றிய காலச் சூழல் வேறுபாடும் இலக்கும்:

இரு ஆசாரக்கோவைகளினதும் தோற்றக்காலம் வேறுபட்டது. பெருவாயின் முள்ளியாரது ஆசாரக்கோவை சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்தது. அறநீதி நூல்களின் தொகுப்பான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அப்துல் மஜீது வின் ஆசாரக்கோவை 1902ஆம் ஆண்டு நூல்வடிவம் பெற்று இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. ‘ஆசாரக்கோவை’ என்ற பெயர் இவ்விரு நூலுக்கும் ஒரு பொதுப்பண்பை வழங்கியுள்ளது. நல்லொழுக்க நடைமுறைகள் பற்றிய தேவையை வலியுறுத்த வேண்டிய வேறு வேறு காலச் சூழலில் இவ்விரு நூல்களும் எழுந்துள்ளன.

நூலை இயற்றும் இலக்கு நிலையில் ஒரு பொதுத்தன்மை காணப்படுகிறது. மனித வாழ்வியலைச் சீர்செய்ய வேண்டிய தேவையை நிறைவேற்றும் பணியாக இந்நூலாசிரியர்கள் ஆசாரக் கோவை என்ற பெயரில் நூலை இயற்ற முற்பட்டுள்ளனர். ஆனால் நூலின் அமைப்பு நிலையிலும் செய்யுள் அமைப்பிலும் ஒரு வேறுபாட்டைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பெருவாயின் முள்ளியார் நூலினுள்ளே ஆசாரம் என்ற சொல்லையும் பொருளையும் பாடலில் விளக்கிச் செல்வதன் மூலம் தன் இலக்கைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். ‘ஆசாரவித்து’ (1), ‘ஆசாரம் எப்பெற்றியானும் படும்’ (96), ‘ஆசாரம் வீடு பெற்றார்’ (100) எனவரும் இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். மேலும் ‘ஒழுக்கம்’ (2,21), ‘நெறி’ (!6-27) ‘முறை (11), ‘வழி (29,30) என்னும் சொற்களாலும் அதனைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். நூலமைப்பிலும் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் ‘ஆசாரவித்து’ (1) எனத் தொடங்கி ‘ஆசாரம் வீடு பெற்றார்’ (100) என ஒரு நெறிப்பட அமைந்துள்ளமையும் அவரது இலக்கைத் தெளிவாய்ப் புலப்படுத்துகின்றது. இந்நூலில் பொது வகையான மரபான ஒழுங்கங்களைத் தொகுத்திருப்பதும் நாள் தோறும் வாழ்க்கையில் பின்பற்றி நடக்க வேண்டிய கடமைகளை அல்லது நித்திய ஒழுக்கங்களையும் நிரைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். அகத்தாய்மையை வலியுறுத்தும் அதே வேளையில் புறத்தாய்மையையும் உடல் நலம் பேணலையும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறார். நூலின் முற்பகுதியில் அதனை அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கது. கீழ்வரும் அட்டவணை அதனைத் தெளிவாக விளக்கிக்காட்டும்.

அட்டவணை 3

1	வைகறை எழுலும் சிந்தனையும் செயலும் (4)	9	தவிர்வன சில (12,13,17,36, 44, 50, 56, 59, 83, 87, 88, 89, 90)
2	எச்சிலுடன் தீண்டலாகதவை (5)	10	நீராடு நீர்மை - 14
3	எச்சிலுடன் காணலாகாதவை (6)	11	தன்னுடம்புபோல் போற்றத்தக்கவை (15)
4	நால்வகை எச்சில் (7)	12	ஐங்குரவரும் அவரைத் தொழுதலும் (16)
5	எச்சிலுடனே செய்யத்தகாதவை (8)	13	போசனக்கிரமம் (18) விருந்து 28 வரை
6	காலை, மாலை கடவுள் வணக்கம் (9)	14	அந்திப் பொழுது செய்வன தவிர்வன (29)
7	நீராடுதல் இன்றியமையாத வேளைகள் (10)	15	சயனக்கிரமம் (30)
8	ஆடையுடுத்தல் (11)	16	கழிப்புநிலை, வாய்பூசல் (32-35)

இன்னும் நடைமுறை வாழ்வியலில் மேற்கொள்ளத்தக்கன இவை, விலக்கவேண்டிய இவை எனச் சில ஆசாரங்களை விதித்தும் விலக்கியும் செல்வது இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

இத்தகைய இலக்கினை நூலாசிரியர் கொள்வதற்கு வடமொழியிலுள்ள கருத்துகளே காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆசாரக்கோவை நூலைப் பதிப்பித்த தி.செல்வகேசவராய முதலியார் தமது பதிப்பின் முகவுரையிலே ‘இந்நூலிற் கூறிய ஆசாரங்கள் பெரும்பான்மையாய் வடமொழியிலுள்ள சுக்ரஸ்மிருதியிலிருந்து தொகுத்தவை என வடநூற்புலவர் கூறுகின்றனர்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை எழுதிய (ஆங்கிலத்தில்) தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஆபஸ்தம்ப கிருஷ்ண குத்திரம், ஆபஸ்தப தர்ம குத்திரம், போதாயனதர்ம குத்திரம், கௌதம குத்திரம், விஷ்ணுதர்ம குத்திரம், வீட்டதர்ம குத்திரம், மனுஸ்மிருதி, உசனஸ ஸம்ஹிதா, ஸங்க ஸ்மிருதி, லகுஹாரித ஸ்மிருதி ஆகியவையெல்லாம் இந்நூலுக்கு அடிப்படையாய் அமைந் துள்ளன. என்கிறார். ஆனால் நூலாசிரியர் முன்னோர் கண்ட ஒழுக்கநெறிகளை எல்லோரும் அறியச்செய்ய எண்ணியே நூலை இயற்றியுள்ளார். ‘யாவரும் கண்ட நெறி’ (16), ‘மிக்கவர் கண்ட நெறி’ (27) ‘நல்லறிவாளர் துணிவு’ (17), ‘பேரறிவாளர் துணிவு’ (19) நூல் முறையாளர் துணிவு’ (19) என வரும் தொடர்கள் இதற்குச் சான்றாக உள்ளன.

இந்நூற் பாடல்கள் பத்துப்பாட்டு, சீவக சிந்தாமணி முதலிய இலக்கியங்களின் உரைகளிலும் நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், பிரயோகவிவேகம் முதலிய இலக்கண நூல்களின் உரைகளிலும் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு தனிச்சிறப்பாக உள்ளது. இந்நூலில் உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல், காலைக்கடன், ஐங்குரவரை வழிபடல், இல் லொழுக்கம், மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் என்னும் மனித வாழ்வியலுக்கு இன்றியமையாத நடைமுறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சமூகத்தில் நல்ல மனிதரை உருவாக்க வேண்டும் என்ற இலக்கு நூலாசிரியருக்கு இருந்ததை இது புலப்படுத்துகிறது. நூலின் முதற் செய்யுளிலேயே ஆசாரத்துக்கு வித்து என முக்கியமான விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

“நன்றி அறிதல் பொறையுடைமை இன் சொல்லோடு
இன்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை கல்வியோடு
ஒப்புரவு ஆற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
நல் இனத்தாரோடு நட்பல் - இவை எட்டும்
சொல்லிய ஆசார வித்து.” (1)

இங்கு கூறப்பட்ட எட்டு விடயங்களும் ஒரு நல்ல மனிதனை உருவாக்கும் நற் பண்புகளாக உள்ளன. நூலின் நிறைவுச் செய்யுள் ஆசாரத்திற்கு விலக்கானவர்களைக் காட்டுகிறது.

“அறியாத தேயத்தான் ஆதலன், மூத்தான்
இளையான் உயிர் இழந்தான் அஞ்சினான் உண்பான்
அரசன் தொழில் தலை வைத்தான் மணாளன் என்று
ஒன்பதின்மர் கண்டீர் உரைக்குங் கால் மெய்யான
ஆசாரம் வீடு பெற்றார்.” (100)

இச் செய்யுளின் விளக்கப்படி அந்நிய நாட்டான், வறியவன், மூத்தோன், சிறுவன், உயிர் இழந்தோன், பயந்தவன், அளவுக்குமேல் உண்பவன், அரசாங்க அலுவல் பார்ப்போன், மணமகன் ஆகியோர் ஆசாரத்திலிருந்து விலக்குப் பெற்றவராகக் கணிக்கின்ற மரபு இருந்துள்ளமை புலனாகின்றது.

அப்துல் மஜீதுவின் ஆசாரக்கோவை நூலின் தொடக்கத்தில் காப்புச் செய்யுளையும் முடிவில் பிரார்த்தனைச் செய்யுளையும் கொண்டுள்ளது. சமய நிலையான சூழல் ஒன்றைப் பேணும் மரபு

நூலாக்கத்தில் தென்படுகிறது. மனிதவாழ்வியலில் அறிந்திருக்க வேண்டிய ஆசாரங்களைச் சொல்லும் இலக்கில் இரு நூல்களும் ஒற்றுமையுடையன. கூர்மையான வேறுபாடு இரு விடயங்களில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஒன்று வேதம் ஓதுவது தொடர்பானது. மற்றையது பெண்கள் பற்றிய செய்தியுரைப்பு. பெருவாயின் முள்ளியார் வேதம் ஓதலாகாத நாள் என் ஒரு பாடலை அமைத்துள்ளார்.

“அட்டமியும் ஏனை உவாவும் பதின்நான்கும்
அப்பூமி காப்பார்க்கு உறுகண்ணும் மிக்க
நிலத்துளக்கு விண் அதிர்ப்பு வாலாமை – பார்ப்பார்
இலங்கு நூல் ஓதாத நாள்” (பாடல்:47)

அட்டமி நாளும் அமாவாசை பெளர்ணமிகளும் சதுர்த்தி நாள்களும் அரசர்க்கு ஆபத்துக் காலமும் பூகம்பம் இடி முழக்கம் உள்ள நாள்களும் தமக்குத் தூய்மை போதாத நாள்களும் பார்ப்பார் வேதம் ஓதாத நாள்களெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதே போலக் குலமாதர் தவிர்வன பற்றிய செய்யுளும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“தம்மேனி நோக்கார் தலை உளரார் கைந்நொடியார்
எம்மேனி ஆயினும் நோக்கார் தலைமகன்
தன் மேனியல்லால் பிற” (பாடல்:77)

குலமாதர் தம்முடைய கணவரது தேகத்தின் வடிவத்தையன்றிப் பிறருடைய தேகத்தின் வடிவழகை வியந்து பாரார். தம்முடைய வடிவழகையும் (கண்ணாடி முதலியவற்றில்) வியந்து பாரார். தலைமயிரைக் கோதுதலும் கைந்நொடித்தலும் செய்யார். என இவ்வாறு அவர்களுடைய சிறப்பான செயற்பாடுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பெண்களின் ஒழுக்கம் அக்காலத்திற் பெரிதும் பேணப்பட வேண்டும் என்ற இலக்கு இருந்ததை இச் செய்தி நன்கு உணர்த்துகின்றது.

அப்துல் மஜீதுவின் ஆசாரக் கோவையில் பாடலின் நிறைவுப் பகுதியில் அவருக்கு உதவிய வள்ளலின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவது தனிச்சிறப்பியல்பாக உள்ளது.

“முகம்மதுத் தம்பி மாமரைக்காயசகாயனே”

என்னும் தொடருடன் எல்லாம் பாடல்களும் நிறைவு பெற்றுள்ளன. இது அவருடைய நன்றி மறவாத பண்பினைச் சுட்டி நிற்கிறது. இவ்வமைப்பைக் கொடைபெற்றோர் யாவரும் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதும் அவரது இலக்காக இருந்துள்ளதெனலாம். பெயருடன் பல்வேறு அடைமொழிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளமை கொடையாளர். குணநலங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக உள்ளது. ‘தட்டிலாத்திருமேவு’, சாதிமேன்மை தழைத்த, தடவரைப்புயவீர, சற்குணாலயமான, சத்தியந் தவறாத, குலதீப, சீலமணிந்த, கீர்த்தி செழிக்கும், சகலயோகமிருந்த, சந்தத்திண்புய சுந்தர, நற்குணமுள்ள, தன்னடக்க மிகுந்த, தருமசற் குணசீல, சாந்த சற்குணம் வாய்ந்த, தாமரைத் திருவாகும், தன்னை நம்புநர்க்காக்கும் போன்ற எடுத்துக் காட்டுக்களைக் காணலாம்.

தனது நூலை இயற்றுவதற்கு உதவிய கொடைவள்ளலைப் புலவர் புகழ்ந்து பாடுவதும் ஒரு மரபாகும். உமறுகத்தாபு மரைக்காயரின் புதல்வாரன முகம்மது தம்பி மரைக்காயர் செய்த உதவியைப் பதிவு செய்வதற்கு ஒரு நல்ல முறையைக் கையாண்டுள்ளார். அப்துல் மஜீத் புலவரின் இலக்கைப் பழில் மௌலானா வருமாறு விளங்கியுள்ளார்.

“அறியாமையை அகற்றி ஆத்ம விடுதலைக்கு வழிகாட்டி நெறி கெட்ட வாழ்க்கைப் போக்கினைத் தடுத்து நிறுத்தி மனிதன் தன் உயர் லட்சியத்தை அடைவதற்குரிய ஆசாரங்கள் என்ன என்பதையே ‘ஆசாரக்கோவை’ கூறுகின்றது. எனச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். ஒழுக்க நெறிகளையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறத் தனது இஸ்லாமிய சகோதரனையும் சமய நெறியோடு வாழ்வனாகக் காண ஆசைப்படுகிறார் அப்துல் மஜீத் புலவர் ⁽¹⁰⁾

மார்க்க நெறியோடு மக்கள் வாழவேண்டும் எனப் புலவர் விரும்புகிறார். அவசியம் செய்ய வேண்டியவை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது வருமாறு பாடலை அமைத்துள்ளார்.

“மார்க்கந் தன்னைய நிற்திட வேண்டுமே
மனத்த முக்கைய கற்றிட வேண்டுமே
தீர்க்க மாயொரு சற்குரு முன்னிலே
தீட்சையானது பெற்றிட வேண்டுமே
முர்க்கமானகு ணத்தை யடக்கியே
முழுது மஞ்சிநடந்திட வேண்டுமே
தார்க்க வின்பு வாகை முகமதுத்
தம்பி மாமரை காயச காயனே” ⁽⁵⁾

மார்க்கத்திலே எல்லோரும் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சற்குரு முன்னிலையிலே தீட்சை பெறவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். முர்க்கமான குணங்களை அடக்கி வாழ்வதற்கு மார்க்க நெறி அவசியமானது என்பதே புலவர் முடிவாக உள்ளது. இதுவே நூலகத்திற்குரிய முக்கிய காரணமாகவுள்ளது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அடுத்து 3 முக்கியமான குற்றங்களை ஒரு பாடலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். கல்வி தொடர் பாகப் புலவர் கொண்டிருந்த தெளிவை அப்பாடல் நன்கு புலப்படுகின்றது.

“கற்ற றிந்தவர் கற்றறி யார்க்குறக்
கற்பியாம விருப்பதுங் குற்றமே
கற்றிலாதவர் கற்றறிந் தோரிடம்
கற்றிடா மலிருப்பதுங் குற்றமே
கற்றறிந்தவர் கற்றவை போலவே
கடமையாய் நடவாமையுங் குற்றமே
தற்பதந்தனி வாய்ந்த முகம்மதுத்
தம்பிமா மரைக் காய சகாயனே”

இப்பாடலில் கல்வி தொடர்பான மூலகையான குற்றங்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். கற்றறிந்தவர் செய்யும் குற்றம், கற்றிலாதவர் செய்யும் குற்றம், கற்றபடி நடவாதவர் குற்றம் என அவற்றை விளக்கியுள்ளார். படித்தவர்கள் தாம் கற்ற கல்வியை மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கவேண்டும் என்பதும் கல்வியறிவில்லாதவர்கள் கற்றவரிடம் சென்று படிக்கவேண்டும் என்பதும் கற்றபடி ஒழுகவேண்டுமென்பதும் புலவருடைய கொள்கையாக உள்ளதை இதனால் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ற கருத்துகளை இன்றியமையாத ஆசாரங்களாக வகுத்துப் பாடியமை புலவரது தனிச்சிறப்பாகும்

சமூகத்து வாழும் மக்களை அவரவர் குணவியல்புக்கேற்ப அடையாளம் காட்ட இவருடைய பாடல்கள் உதவியாக உள்ளன. மிக நல்லவர், அதி தீயர், பெருந்தரித்திரர், நரகவாதிகள், புகழ்த்தக்கவர், இகழ்த்தக்கவர், யோக்கியர், புத்திசாலிகள், வர்த்தகர், முனாபிக்கானவர், பொறாமையர். அற்பர், பாவியிற் பாவிகள், தீயவற்றியவர், தோசிகள், வீணரில் வீணர், பேதையிற்பேதை, இறந்தும் இறவாதவர், இறவாதிருந்தும் இறந்தவர், சொல்லை நம்பத் தக்கவர், நம்பத்தகாதோர் எனப் பலரைப் பற்றி அறிய வழி செய்துள்ளார்.

உலக வாழ்க்கையில் ஆயுளைக் குறைத்திடும் வினைகளை மிகத் தெளிவாக ஒரு பாடலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றை வருமாறு குறிப்பிடலாம்

1. தந்தை தாய் சொல்லைத் தட்டி நடத்தல்
2. தன்னினத்தை வெறுத்து விலக்கல்
3. ஏழையைத் திட்டி வெருட்டல்
4. சீரிலாத பகீல்தனஞ் செய்தல்
5. வந்த வேளையை விட்டு வணங்கல்

இவ்வகையில் பெருவாயின் முள்ளியார் சமூகத்தில் உள்ள மனிதரை வருமாறு வகைப் படுத்திக் கருத்துக்களைச் சொல்லியுள்ளார்.

1. ஐங்குரவர்: அரசன், ஆசிரியன், தாய், தந்தை, அண்ணன்
2. மனைவி (42,43)
3. இறக்கிழத்தியர் (46)
4. விருந்தினர் (54)
5. பெரியோர் (60)
6. அந்தணர் (61)
7. குரவர் (62)
8. ஆசிரியர் (74)
9. குலமாதர் (77)
10. பொதுமகளிர் (82)
11. அரசர் (84,85)

இருவரும் சமூக நலத்தை மேம்படுத்த எண்ணியுள்ளதைப் பாடல்கள் மூலம் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு சமூகம் பற்றிய தெளிவூட்டல் இருபுலவர்களுடைய காலத்திலும் வேண்டப்பட்டுள்ளது. மத நிலையிலே வேறுபட்டவர்களாக இருந்தபோதும் மக்கள் பற்றிய சிந்தனையில் இரு புலவர்களும் ஒன்று பட்டுள்ளனர். ஆசாரக் கோவையென நூலுக்குப் பெயரிட்டமைக்கும் இதுவே காரணமென்று கொள்ளலாம்.

4. தொகுப்புரை:

இரு ஆசாரக் கோவைகளையும் ஒப்பீடு செய்து நோக்குமிடத்து நான்கு நிலைப்பாடுகளைக் காணமுடிந்தது. அவை வருமாறு

1. சமயச் செய்திகளை மக்களுக்கு அறிவிக்கும் பணியில் தமிழ் மொழி ஓர் ஊடகமாகத் தொடர்புற்றிருக்கும் நிலை.
2. பழைய இலக்கிய வடிவத்தைக் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் பயன்படுத்தும் நிலை
3. புலவர்களது புலமைத் திறனும் தனித்துவமும் வெளிப்படும் நிலை
4. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலும் சமய வரலாற்றிலும் இரு ஆசாரக்கோவைகளதும் இன்றியமையாத நிலை.

சமயச் செய்திகளை மக்களுக்கு உணர்த்தவேண்டிய ஒரு தேவையை நிறைவேற்றத் தமிழ் மொழியில் நூல் இயற்ற வேண்டியிருந்தது. பொதுமக்கள் நிலையில் செய்திகள் சென்றடையப் பேச்சு மொழியான தமிழைப் பயன்படுத்துவதே பொருத்தமெனப் புலவர் அப்துல் மஜீது கருதியுள்ளார். அதனால் பாடல்களில் பிறமொழிச்சொற்கள் மிகக் குறைவாகவே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இத்தகைய அமைப்புக்கு பெருவாயின் முள்ளியாரது ஆசாரக்கோவை ஒரு தூண்டுதலாக அமைந்திருக்கக் கூடும். அவர் வடமொழிக் கருத்துக்களைத் தமிழிலே வெண்பா யாப்பிலே

எளிமையாகப் பாடியுள்ளார். அதனைக் கற்றுத்தன் நோக்கத்தை அத்துல் மஜீது புலவரும் நிறைவேற்றியுள்ளார்.

இதனால் சங்கமருவிய காலத்துப் பழையகோவை வடிவத்தையே எடுத்தாண்டுள்ளார். சொல்லவேண்டியற்றைத் தொகுத்துக் கோவைப்படுத்திச் செய்யுள்வடிவிலே கூறும் மரபு தொடரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பெருவாயின் முள்ளியாரது ஆசாரக்கோவை சிற்றிலக்கியங்கள் என்ற இலக்கியகட்டமைப்பில் அடக்கப்படவில்லை. அத்துல் மஜீதுவின் ஆசாரக்கோவை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களால் சிற்றிலக்கியம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. எனினும் அகப் பொருள் இலக்கணமல்லாத கோவை என்ற பகுப்பினுள்ளேயே அடக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலில் மும்மணிக்கோவை, பதானந்தக்கோவை, முகம்மது காசிம் பொன்மொழிக்கோவை, செய்கு தம்பிப் பாவலரின் கோவை நூல்களென்பன எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதனால் பெருவாயின் முள்ளியார் தொடக்கி வைத்த மரபு பின்னரும் பேணப்பட்டதை அறியமுடிகிறது.

புலவர்களது புலமைத் திறனும் தனித்துவமும் இரு நூல்களிலும் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன. மொழி நடை, பாடல் நயம், பாவடிவம், உவமைகள் என்பன மூலம் இவை வெளிப்பட்டுள்ளன. பெருவாயின் முள்ளியார் வெண்பா வடிவத்தையே பயன்படுத்தியுள்ளார். அதுவே ஏற்றதென்ற நிலை பிற்காலத்திலும் இருந்துள்ளது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இரு ஆசாரக் கோவைகளையும் ஒருசேர வைத்து நோக்கும் நிலை புதியதாகும். எனினும் 'ஆசாரக்கோவை' என்னும் பெயர் இரு நூல்களின் பண்பிலும் ஒரு பொதுத்தன்மையைத் தேடுவதற்கு ஒரு உந்ததலைத் தரும். அவ்வகையிலே இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காலத்துக்கு காலம் சமூகத்தை மேம்படுத்த வேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்படும்போது இத்தகைய ஒப்பீடுகளும் அவற்றின் மூலம் ஏற்படும் தெளிவும் ஒரு நல்லிணக்க வாழ்வியலை நல்கும் என்பதே இந்த ஆய்வினால் பெற்ற முடிபாகும்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்.

1. தமிழ் இலக்கண நூல்கள், பதிப்பு, சுப்பிரமணியன் ச.வே.ப.544, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2007.
2. மேலது, ப. 537
3. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி 3, ப.10, ம.முகம்மது உவைஸ், பீ.மு அஜ்மல்கான், பதிப்புத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1986.
4. மேலது, ப. 11
5. சிதம்பரனார். சாமி'பதினெண்கீழ்க் கணக்கும் தமிழர் வாழ்வும், ப. 115-116, ஸ்டார் பிரசுரம், மதுரை, 1957
6. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற் பொழிவுகள், ப.160, தொகுப்பு, எஸ்.ஏ.செய்யிது ஹசன்' மௌலானா, அரசு வெளியீடு, கொழும்பு, 1968.
7. ஆசாரக் கோவை மு.க.அ. அத்துல் மஜீது ப. 2 மரைக்காயர் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
8. மேலது ப.4
9. திருமலை ம, சீனிவாசன்.ச, ஒப்பிலக்கியக் கொள்கைகள், ப.3-4, மதுரை, 1991.
10. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், ப. 163

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரிணாமவளர்ச்சிப் பின்னணியில் மருதூர்க் கொத்தன் சிறுகதைகள் - ஓர் அவதானிப்பு

Mansoor A. Cader, Former Acting Registrar, South Eastern University

1.0 அறிமுகம்:

2004ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 19ஆம் திகதி இறையடி சேர்ந்த ஓய்வு பெற்ற அதிபர் ஜனாப் வீ.எம். இஸ்மாயில்- மருதூர்க்கொத்தன் தமிழ்ச் சிறுகதையுலகு அவதானத்துடன் பார்க்கவேண்டிய ஒரு சிறந்த படைப்பாளியாவார். கவிஞரும் விமர்சகரும் நாடகக்கலைஞருமான மருதூர்க்கொத்தன் தமிழ் இலக்கிய விமர்சன உலகத்தின் ஒரு தகவல் சேகரிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளாரே தவிர அவரின் ஆக்கங்கள் முறையியலாளரின் கூர்மையான வாசிப்புக்கு இதுவரை உள்ளாக்கப்படவில்லை என்பது தமிழிலக்கிய உலகின் ஒரு பிரதான குறைபாடாகக் குறிப்பிடத்தக்கதே. அவர்களின் 40 சிறுகதைகள் மருதூர்க்கொத்தன் கதைகள் எனும் பெயரில் அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளாக அவரது எழுத்துப்பணியின் ஒரு தவிர்க்கமுடியாத ஆவணமாக இன்று கருதத்தக்கதாகும்..

தான் வாழ்ந்த மண்ணுக்கும், தன் சமூகத்துக்கும், தனது நாட்டுக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக எல்லா மனித குலத்துக்கும் தன்னாலியன்ற அத்தனையையும் புரிந்துவிட்ட திருப்தியுடன் தனது 69ஆவது வயதில் மருதூர்க் கொத்தன் காலமானார். 1935ஆம் ஆண்டு கலாவெவ கிராமத்தில் வாப்பு மரைக்கார் சின்னமுத்து தம்பதியினருக்கு இஸ்மாயில் மகனாகப் பிறந்தார்.

1950களில் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்த இவர் இலக்கியத்திலும், மாக்கிய தத்துவ ஞானத்திலும், புலமைசார் அரசியலிலும் தன்னுடைய ஆளுமையை நிலை நாட்டினார். 'தாஜூல் அதீப்' என்ற முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சின் விருதும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையின் ஒரு விருதும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் கலாபூஷணம் விருதும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் இலக்கிய விருதும் இவரின் ஆளுமைக்கு நின்று நிலைக்கும் சான்றுகளாகும்.

அவர் இலங்கையிலுள்ள குக்கிராமங்களிற் தொடங்கி மாநகரங்கள் வரை முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கடமையாற்றி கல்விப்பணியாற்றிய பின்னர் ஓய்வு பெற்றார். ஏராளமான கவிதைகளையும் சிறுகதைகளையும் நாடகங்களையும் இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் தத்துவார்த்தக் கட்டுரைகளையும் மருதூர்க்கொத்தன் இலக்கிய உலகிடம் விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

சமூக அவலங்களையும் எல்லாவகையான அடக்கு முறைகளையும் மட்டரகமான பொருளாதாரச் சுரண்டல்களையும் செவிப்பறைகளை அதிர்ச் செய்யும் இனவாதக் கூக்குரல்களையும் எதிர்த்து தன்னுடைய பேனாமுனையை போர் வாளாய்க் கொண்டு ஆத்ம பலத்துடனும் அழகியல் பரிமாணத்துடனும் (aesthetic dimension) படைப்பியல் நுட்பங்களுடனும் (creative techniques) தன்னுடைய தன்னிகரற்ற எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தினார். இன்னும் சிலகாலம் வாழக்கொடுத்திருப்பின் நமது இரத்தத்திலும் நமது தசையிலும் பிழிந்தெடுத்த - நமது கலாசாரத்திலும் நமது மண்ணிலும் பிசைந்தெடுத்த - நமது நெருக்கடிகளிலும் நமது போராட்டங்களிலும் முறுக்கேற்றப்பட்ட - நமது வட்டக்களரியிலும் நமது அம்பலங்களிலும் செதுக்கி எடுக்கப்பட்ட ஓர் அற்புதமான நாவலை, அண்மையில்தான் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு மெய்யியல் கோட்பாட்டைப்போல பின்நவீனத்துவம் (post modernism) தமிழிலக்கியங்களிலே அதிக மரியாதைப் படுத்தப்படும் இக்காலத்திலே நாம் கண்டிருக்க முடியும்.

1.2 அரசியற் கோட்பாடும் இலக்கியம் படைத்தலும்:

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியமும் செல்நெறியும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோற்றத்துடன் புதிய உத்வேகத்துடனும் நவீனத்துவப் பரிமாணத்துடனும் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் தீவிரமாகவும் வியாபிக்கத்தொடங்கிற்று. 1956இல் இலங்கையின் அரசியல் மற்றும் சமூகவியல் போக்குகளில் கருத்தியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட மாற்றமும் தாய்மொழி மூலமான கல்வி மறுமலர்ச்சியால் ஏற்பட்ட புதிய ஒழுங்கமைப்புடன் கூடிய ஒரு சமூகத் தொகுதியும் இலங்கையின் கலை இலக்கியத்துறைகளில் வேறுபட்ட தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலேயும் பாரிய அளவிலான சமூகப் புரட்சியையும் வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திற்று. இப்பாரிய மாற்றமானது இலக்கியத்தின் கருத்தியல் உள்ளடக்கம் (idealistic content) சார்பாக மட்டுமன்றி இலக்கிய உற்பத்தித் தொகையளவிலும் (quantity) அதன் தர அளவிலும் (quality) அபரிமிதமான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திற்று. தவிரவும் ஐரோப்பிய இலக்கிய செல்நெறியில் வியாபித்திருந்த கோட்பாடுகள் ரீதியான தேடலும் அவற்றில் ஒரு முதிர்ச்சித் தன்மையும் அல்லது பக்கச்சார்புத் தன்மையும் தீவிர வாசிப்பின்பால் அபரிமிதமான ஆர்வமுங் கொண்ட பரந்துபட்ட ஒரு வாசகர் தொகுதியையும் அது உருவாக்கிற்று. அதில் தரீரீதியான படைப்பாளிகள் வரிசையிலே குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக இனங்காணப்படக் கூடியவர் மருதூர்க்கொத்தனாவார்.

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் அவர் தீவிரமாக இலக்கியம் படைத்த காலக்கட்டமானது இலக்கியக்கோட்பாட்டு ரீதியாக முற்போக்கு வாதத்தையும் யதார்த்த வாதத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய உலக அளவில் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட நவீனத்துவம் (modernism) எனும் கோட்பாடு பிரபல்யம் பெற்ற காலக்கட்டமாகும். இக்காலக்கட்டம்தான் அரசியல் ரீதியாக மார்க்ஸிஸ, லெனினிஸ, மாவோயிஸ கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சி புத்திஜீவிகள் மத்தியிலே தீவிர செல்வாக்கு செலுத்திய காலக்கட்டமுமாகும். கலை கலைக்காகவா அல்லது கலை மக்களுக்காகவா என்ற

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கோட்பாட்டு ரீதியான தர்க்கமானது ஓர் அரசியல் கோஷத்தைப்போல இக்காலப்பகுதியில் செல்வாக்குச் செலுத்திற்று. இந்த சர்ச்சைக்குள்ளான அரசியல் கோட்பாட்டினூடாகவே அக்காலத்தில் கலை இலக்கியம் எல்லா மூலை முடுக்குகளிலும் பார்க்கப்படத் தொடங்கிற்று. இக்காலகட்டத்தை நோக்கும்போது முற்போக்குவாத முத்திரையுடன் கலை மக்களுக்காக என்று வாதிட்டவர்களே பெரும்பாலும் ஆற்றல் மிகுந்த படைப்பாளியாக அங்கீகரிக்கப்படும் போக்கும் காணப்பட்டது என்பதையும் தகவலுக்காக இங்கு அவசியம் குறிப்பிட்டாக வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய வரையறைக்குள் தங்களை இனங்காட்டிக்கொள்ளாமல் படைப்பாற்றலில் கோட்பாடொன்றின் செல்வாக்கிற்கு ஆட்படாமல் ஒரு தூய்மை வாதத்தைக் கடைப்பிடித்தோரும் இருப்பியல்வாதிகளும் (existentialists) அமைப்பியல்வாதிகளும் (structuralists), surrealist களும் பிற்போக்கு வாதிகளாக, கருத்துமுதல் வாதிகளாக, முதலாளித்துவ வாதிகளாக, பொருள் முதல்வாதத்தின் எதிரிகளாக மிகக் கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களால் இக்காலகட்டத்தில் விமர்சிக்கப்பட்டனர். தீவிரவாதத் தன்மை, சர்வதேச அரசியல் போக்குகளில் ஏற்பட்ட புதிய கோட்பாடுகளை – அதன் நெளிவு சுளிவுகளை இனங்கண்டு ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம், நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகளை அறிந்து கொள்வதில் தீவிர ஆர்வம் முதலான இன்னோரன்ன பல நல்ல அம்சங்கள் முற்போக்குவாத இலக்கியக் கோட்பாட்டின் பிரத்தியட்சங்களாக காணப்பட்ட அதேவேளை மேற்சொன்ன பலவீனங்களும் அதன் இன்னொரு பரிமாணமாகக் காணப்பட்டது.

அத்துடன் முற்போக்குவாத இலக்கியக் கோட்பாடானது கலைத்தூய்மை வாதத்தை மட்டுமன்றி மத நம்பிக்கைகளையும் வழிபாடுகளையும் பிற்போக்குத்தனமான ஆசாரங்களாகவும் முதலாளித்துவ அமைப்பின் இருப்புக்கு சேவகஞ்செய்யும் நிறுவனங்களாகவும் இனங்கண்டது. இம்முற்போக்கு வாதமானது கலைப் படைப்பை சராசரி மக்களின் கலையாக மாற்றுவதற்கு எவ்வாறு பாடுபட்டதோ அதனைப்போல கலைப் படைப்பை ஓர் அரசியற் கோட்பாட்டின் பிரச்சார ஊடகமாக மாற்றும் செய்யும் அபாயம் நிகழத்தக்க சாத்தியப்பாட்டையும் உருவாக்கிற்று. இதனை இன்னும் சற்று வெளிப்படையாகக் கூறினால் மத அடிப்படையான வாதத்தின் கண்முடித்தனமான வெளிப்பாடுகள் தற்காலத்தில் பிரத்தியட்சமாகத் தோற்றம்காட்டி நிற்பதனைப்போல ஒரு வகை இடதுசாரித்துவ அடிப்படையான அக்காலத்தில் தோற்றம் காட்டிற்று. இது சில எதிர்மறையான பக்கவிளைவுகளை சமூகத்தின் மத்தியில் அப்போது உருவாக்கிற்று. கலை மக்களுக்காக என்ற பயன்பாட்டுவாதக் கோட்பாடானது சிலவேளைகளில் அபரிமிதமான அடிப்படையான தன்மையுடன் சாதாரண மக்களை இடதுசாரி அரசியற் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றும் கட்சிகளின் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்க்கும் ஊடகங்களாக செயற்பட்ட தன்மையும் அக்காலத்தில் ஓரளவிற்குத் தலை காட்டியது. அன்றைய இலக்கியங்களில் தொழிலாளர்கள் அடக்குமுறைக்கு எதிராக குரலெழுப்பாத – அப்பட்டமான பிரச்சாரத் தன்மையில்லாத கலை இலக்கியப்படைப்புக்கள் அவை எவ்வளவுதான் creativeness அக்கறையுடன் படைக்கப் பட்டிருப்பினும் கூட கலை இலக்கிய அந்தஸ்தில் இருந்து முர்க்கமாக நிராகரிக்கப்படக் கூடிய அபாயகரமான ஒரு தன்மையும் காணப்பட்டது. இதனால்தான் விமர்சகர் வி. ஆனந்தன் போன்றோர் “கலை கலைக்காக இல்லை என்றாலும் அக்கலையானது கட்சிக்காக அல்ல” என்று வெளிப்படையாகவே கூறத்தொடங்கினர்.

இத்தகைய எதிர்மறை விளைவுகள் முற்போக்குவாத இலக்கியக் கோட்பாட்டின் மூலம் ஏற்பட்டதனை காலம் தாமதித்துத்தான் பலரும் உணரத்தொடங்கினர். அதேவேளை இதே முற்போக்குவாத இலக்கியக் கோட்பாட்டினூடாக தங்கள் படைப்பாற்றலை புடம்போட்டுக்கொண்ட பல எழுத்தாளர்களை இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் நாம் பெயர் கூறிக் குறிப்பிட முடியும். அதனைப்போன்றே இலக்கிய, அரசியல், சமூகவியல் கோட்பாடுகளினூடான தீவிர சர்ச்சைகளுக்கிடையில் தமது இலக்கியங்களை அதன் படைப்பியல்சார், அழகியல்சார் பெறுமானங்களை உச்சக்கட்டமாகப்பேணிய பலரை கிழக்கிலங்கையில் நாம் பெருமையுடன் குறிப்பிட முடியும். குறிப்பாக ஷண்முகம் சிவலிங்கம், நு.மான், பாவலர் பஸில் காரியப்பர், யுவன், புரட்சிக் கமால், அண்ணல், எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா, நீலாவணன், மருதூர்க் கொத்தன் என குறித்த கால கட்டத்தைச் சேர்ந்த இன்னும் பலரை முற்போக்குவாத கோட்பாட்டினூடாக சிறந்த படைப்பாளிகளாக தங்களைப் புடம்போட்டுக் கொண்டவர்கள் என நாம் இனங்காட்ட முடியும். ஓர் அரசியற் கோட்பாட்டின் பிரச்சார ஊடகங்களாக தங்கள் படைப்புக்களுக்கு இடசாரித்துவ ஞானஸ்தானம் செய்யப்பட்டது இறுக்கமான படைப்பாற்றலையும் அழகியல் அந்தஸ்தினையும் தங்கள் எழுத்துக்களிலே இயல்பாகவும் கச்சிதமாகவும் இவர்கள் பேணி வந்தனர்.

2.1 இலக்கிய உள்ளடக்கம்:

இந்தப் பின்னணியில்தால் மருதூர்க் கொத்தனின் சிறுகதைகளை நாம் எடுத்து நோக்கமுடியும். முன்னர் நாம் குறிப்பிட்டவாறு 1956களில் நிகழ்ந்த சுதேசிய முதலாளித்துவத்தின் அதிகாரக் கைப்பற்றலின் பின்னர் தேசியவாதம், சிங்களத் தேசியவாதம், தமிழ்த் தேசியவாதம், நவீனத்துவவாதம், பின்நவீனத்துவவாதம் முதலிய பல்வேறு இலக்கிய காலக்கட்டங்களை ஊடறுத்து மருதூர்க் கொத்தன் தனது இலக்கிய ஆளுமையையும் படைப்பாற்றலையும் நிலைநிறுத்தியுள்ளார்.

2.1.1 முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வியலும் பொருளியலும்:

பெரும்பாலும் முஸ்லிம் மக்களின் பழக்கங்கள், வழக்கங்கள், ஒழுக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலிய வாழ்வியலை, கலாசாரத்தை பல்வேறு பரிமாணங்களில் வெளிக்கொணர்வதற்கு மருதூர்க் கொத்தன் நிறைய அக்கறைப்பட்டிருப்பது தெளிவாகின்றது. அது மட்டுமன்றி தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் கலந்தும் செறிந்தும் வாழ்கின்ற கிராமங்களின் கலாசார விழுமியங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட இரட்டைத்துவ மற்றும் பன்மைத்துவ வாழ்க்கைத் தரிசனங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளமையை மருதூர்க் கொத்தனின் கதைகளினூடாக நாம் காணமுடியும்.

மேலும் தமிழை மொழியாகவும் இஸ்லாத்தை வழியாகவுங்கொண்ட மக்களின் வாழ்வியல் அடிப்படை அம்சங்களையும் சமூகப் பெறுமானங்களையும் தனக்கேயுரிய சமூக விமர்சனப் பாணியில் அதேவேளை சிறுகதையின் அமைப்பியலிலும் அழகியலிலும் பிசிறல் ஏற்படாமல் ஒட்டுமொத்தமான படைப்புக்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

அத்துடன், தமிழ் மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகள், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் தொழிலாளர்களின் பொருளியல் நிலைப்பாடு சார்ந்த அவலங்கள், மேட்டிமை வர்க்கத்தினரின் சமூக விரோத நடவடிக்கைகள் என்பன பட்டவர்த்தனமான விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமன்றி மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான காத்திரமான விமர்சனங்கள் இவரின் கதைப்பண்புகளில் மற்றுமோர் சிறப்பம்சமாகக் காணப்படுகின்றது.

1956க்குப் பின்னர் ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஏற்றப்பட்ட பல்வேறு கோட்பாடுசார் இலக்கிய அம்சங்களையும் பரிணாமங்களையும் உள்வாங்கி செல்லும் பண்பே இவரின் கதைகளில் விரவிக் காணப்படுகின்றது. 1956இல் ஏற்பட்ட தேசியவாத எழுச்சியும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட தேசிய முதலாளித்துவ எழுச்சியும் தொடர்ந்து கூர்மைப்பட்டு நின்ற வர்க்கப் போராட்டத்துக்கும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்துக்கும் சாதகமான போர்க்குரலும் அத்துடன் நவீனத்துவ இலக்கிய கோட்பாட்டுவாத அம்சங்களும் இவர் கதைகளில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. இதற்கு உதாரணமாக பல கதைகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டமுடியும். என்றாலும், பதச் சோறாக தாட்டாந்தம், அந்தரித்தவர்கள் முதலிய கதைகளை குறிப்பாகச் சொல்ல முடியும்.

முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களும் அவர்களின் அரசியல் யதார்த்தமும் கலைத்துவமாக கதைக்குள் பின்னப்பட்டிருப்பதை நாம் காணலாம். பெரும்பாலான கதைகள் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வியல் அம்சமும் யதார்த்தமும் சமூக விமர்சனப்பார்வையோடு பின்னப்பட்டிருப்பது அவரின் கதைகளிற் காணப்படும் பொதுவான அம்சமாகும். எனினும் 1980களுக்குப்பின்னர் தோன்றிய முஸ்லிம் மக்களின் இனத்துவ அரசியல் (ethno politics) சம்மந்தமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்ற 'சித்தம் அழகன்' என்னும் பரிசோதனைக்கதை சமூகம்சார் கரிசனையுடனும் கலைத்துவ அக்கறையுடனும் எழுதப்பட்டுள்ளது. கலை மக்களுக்காக எனும் நவீனத்துவ இலக்கியக் கோட்பாட்டின் பிரதிநிதியாக தன்னைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ள முனைந்த மருதூர்க் கொத்தன் தாம் சார்ந்த சமூகத்தின் அரசியலையும் அதில் காணப்படும் கோமாளித்தனங்களையும் அம்மணமாக அரங்கத்துக்குக் கொண்டுவந்ததில் பெரிதும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றார். அவரின் அந்திம காலத்திலே பின்னப்பட்ட இக்கதை முஸ்லிம் சமூக அரசியலின் சமூக யதார்த்தத்தை (social reality) அழகுறப் படம் பிடித்துள்ளது.

2.1.2 இரட்டைக் கலாசாரப்போக்கு:

அதனைப்போல் கிழக்கிலங்கைக் கலாசாரத்தின் இரட்டைப் பரிமாணமும் தமிழ் இலக்கிய மரபின் அழகியல் வார்ப்பும் பெரும்பாலான கதைகளில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. அதிலும் தமிழ் மக்களின் கலாசார வாழ்வியல் பின்னணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகளும் அவர்களின் பிராந்திய மொழிப்பிரயோகமும் பெரும்பாலான கதைகளில் கையாளப்பட்டிருப்பது மருதூர் கொத்தனின் கலாநிர்மாண ஆளுமைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இதற்கு உதாரணமாக 'மரையாம் மொக்கு' என்ற கதையைக் குறிப்பிடலாம். இது போலவே முஸ்லிம் மக்களின் தனித்துவமான மொழிப்பிரயோகங்கள் அம்மக்களின் கலாசாரப் பின்னணியோடு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக 'இத்தா', 'ஹத்து' முதலிய கதைகளைக் குறிப்பிட்டுச் செல்லலாம்.

2.1.3 கிளைமொழிப் பிரயோகம்:

மருதூர் கொத்தனிடம் காணப்படும் மற்றுமோர் குறிப்பிடத்தக்க பண்பு மருதமுனை மக்கள் மாத்திரம் குறிப்பாகக் கையாளும் உச்சரிப்பு முறைகளை கிராமியப் பாத்திரங்களிடையே கொண்டுவந்திருப்பதாகும். இது இப்பிராந்தியத்தின் ஏனைய கிராமங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்மக்களிடம் காணப்படவில்லை. உதாரணமாக, 'வந்ததா' எனப்படும் வினாச்சொல்லை 'வந்தத' எனக்குறிப்பிடப்படும் முறைமை மருதமுனை மக்களிடம் மாத்திரம் காணப்படும் பேச்சு வழக்குக் கிளைமொழி மரபு முறையாகும். புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன் குறிப்பிடுவது போல் இந்த வழக்கு சிங்கள பிரயோகத்தின் பரிச்சயத்தால் வந்தது என்றும் அது குறிப்பாக மருதமுனை மக்களிடம் காணப்படுவதற்கு காரணம் மத்திய மாகாண முஸ்லிம் கிராமங்களுக்கும் மருதமுனைக்கும் காணப்பட்ட உயிரியல் மற்றும் பொருளியல் தொடர்பான இடைத்தாக்கத்தின் விளைவு எனக் கொள்ளவும் இடமுண்டு. சிங்கள மொழியின் வினாச் சொல்லுக்கு இறுதி ஒலியாக 'ங' என்ற குறில் ஒலி அமைந்திருப்பதைப் போல அந்த 'ங' தானாவாக தமிழ்ப் படுத்தப்பட்டு குறிலாக இங்கு ஒலிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பண்பானது மருதமுனையைச் சேர்ந்த பிரபல்யம் பெற்ற ஏனைய எழுத்தாளர்களிடம் பெரிதும் காணப் பட்டிருக்கவில்லையென்றாலும் கிளை மொழிப் பிரயோகத்தில் இது இருக்கின்றமை கண்கூடு.

அதுமட்டுமன்றி 1970களில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றமானது அக்காலகட்டத்தில் தெற்காசியாவின் பிரதான நாடுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்திற்கு சமாதானமாகக் காணப்பட்டது. குறித்த அரசியல் மாற்றத்தின் பின்னர் மாக்லிய சித்தார்த்தவாதிகளின் கைகளுக்கு அரசியல் அதிகாரம் ஓரளவுக்கேனும் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தது. இந்தப் பின்னணியில் ஈழத்து இலக்கியங்களிலும் மாக்லியமும் நவீனத்துவமும் பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கிற்று. இதனால் வர்க்க முரண்பாடானது கூர்மைப்படும் தொனியில் மருதூர் கொத்தன் இக்காலகட்டத்தில் சில முக்கியமான கதைகளை எழுதியிருக்கின்றார் இதற்கு உதாரணமாக 'அல்லும் பகலும் பில்லஸ்', 'கழிப்பு', 'மழை' முதலிய கதைகளை எடுத்துக்காட்டலாம் இந்த அம்சத்துடன்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இக்காலகட்டத்தில் தேசிய ஒருமைப்பாடு தொடர்பான கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் தன்மையும் பெரும்பாலான கதைகளில் இழையோடிச்செல்கின்றது.

ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கும்போது கிராமத்து வாழ்வியல், வாக்கமுரண்பாடு, தேசிய ஒருமைப்பாடு, தமிழ் முஸ்லிம் ஐக்கியம், பால்வகை முரண்பாடு, சமுதாய சீர்திருத்தம் முதலிய அம்சங்கள் இத்தொகுதியெங்கும் இழையோடிக் காணப்படுகின்றன.

மருதூர்க் கொத்தனின் மொழிக்கையாட்சியைப் பொறுத்தவரை இரண்டு அம்சங்கள் இங்கு கோடிட்டுக் காட்டத்தவை. ஒன்று, பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் அவருக்கிருந்த பரிச்சயமும் பயிற்சியும் அவரின் மொழிக் கையாட்சியை நன்கு செழுமைப்படுத்தியுள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கையாளப்படுகின்ற மரபுத்தொடர்களை அச்சொட்டாகப் பொருந்திவரக் கையாழ்வதில் மருதூருக்கொத்தன் தனக்குள்ள ஆளுமையை நிறுவியுள்ளார்.

2.1.4 ஆளுமைகளின் செல்வாக்கு:

அதேபோல ஆங்கில மற்றும் ஐரோப்பிய இலக்கியப் பரிச்சயத்தினாலும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் ஆழ்ந்த பயிற்சியினாலும் தமிழில் சிறந்த சிறுகதைகளைப் பலரின் ஆளுமை இவரில் இடைக்கிடை செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமை சிலவேளைகளில் சில விமர்சகர்களின் பார்வைக்கு மின்னல்போல் மின்னி மறையவுங் கூடும். அப்படிப் பார்க்கையில் தி. ஜானகிராமன், மௌனி, லா.சா. ராமாமிர்தம், கி. ராஜ நாராயணன், வைக்கம் முஹம்மது பஷீர் முதலியோர் இவருக்கு மிகவும் பிடித்துப்போன எழுத்தாளர்களாக இருந்திருக்க முடியும். இந்த ஆளுமைகளின் பாதிப்பானது ஓர் அமைப்பியல்வாதக் (structuralism) கண்ணோட்டக்காரனின் பார்வையில் மருதூர்க் கொத்தனின் நிருமாண ஆற்றலை (creative skill) மிகவும் உன்னத நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது எனலாம்.

இன்னுமொரு பரிமாணமும் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டப்படுவதன் மூலம் மருதூர்க் கொத்தனின் ஆளுமையின் விலாசத்தை நாம் ஆச்சரியத்துடன் இவ்விடத்தில் பகிர்ந்துகொள்ள முடியும். மருதூர்க் கொத்தனின் தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் கருத்துக்களில் பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்திய அவரின் நண்பர் இளங்கீரன் அவரின் படைப்பாற்றலில் எவ்வித தாக்கத்தையும் செலுத்தியிருக்கவில்லை என்பதை இளங்கீரனின் 'நீதியே நீ கேள்' முதலிய படைப்புக்களை வாசித்திருப்பின் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். அத்தகைய ஒரு செல்வாக்கு நிகழ்ந்திருப்பின் அழகியல்வாதம், அமைப்பியல்வாதம், நவீனத்துவவாதம், பயன்பாட்டுவாதம் என்பன ஒருங்கே காணப்பட்ட ஒரு காத்திரமான படைப்பாளியை நவீனத்துவ தமிழிலக்கியம் தவறவிட்டிருக்கும்.

அதே சமகாலத்தில் வாசிப்பதிலும் ஓரளவு எழுதுவதிலும் ஆர்வம்கொண்டிருந்த அக்கால முஸ்லிம் இளைஞர்கள் பலர் தி.மு.க. எழுத்துக்களின் கவர்ச்சிக்கு அடிமைப்படிருந்தனர். ஆனால், மருதூர்க் கொத்தன் இந்தப் போக்கிலிருந்து முழுவதும் மாறுபட்டு படைத்தல் தொடர்பாகவும் மொழியைக் கையாளுதல் தொடர்பாகவும் மிகத் தெளிவான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருந்தது அவர் பற்றிய ஆச்சரியங்களை நம்மிடையே தோற்றுவிக்கின்றது.

பக்கச் சார்பின்றி தெளிவாக நோக்கும்போது புதுமையில் அதீத நாட்டம் கொண்டிருந்த புதுமைப் பித்தனோ அல்லது பழமையில் லயித்துப்போன மு. வரதராசனோ அவரின் படைப்பாற்றலில் செல்வாக்குச் செலுத்தவில்லை என்பதனையும் நாம் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். தவிரவும் சமகாலத்திலே தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் படைப்பதில் உச்சாணியைத்தொட்ட சுந்தர ராமசாமியோ அல்லது இளைஞர்களால் அன்று மிகத் தீவிரமாக வாசிக்கப்பட்ட இந்திரா பார்த்த சாரதியோ அல்லது எண்பதுகளின் ஆரம்பம் முதல் பலரினதும் கவனத்தையும் ஈர்த்த நாகூர் ரூமியோ அல்லது அவரது அந்திம காலத்திலே பரபரப்பாகப் பேசப்பட்ட ஜெயமோகனோ இவரை அதிகம் பாதித்தாகத் தெரியவில்லை.

2.1.5 மொழிக் கையாட்சி:

எனினும், ஒரு கவிதைையைப்போல அழகியல் முலாமிடப்பட்ட அவரின் மொழிக்கையாட்சி அவரின் சிறுகதைகள் ஓர் ஓவியம்போல ஒரு சட்டகத்துள்ளே சிறைப்பிடிக்கப்பட அவருக்குப் பெரிதும் உதவிறெனலாம். மருதூருக்கொத்தனின் மிக முக்கியமான தார்மீகப் பலம் அது எனத்துணிந்து கூறப்படமுடியும்.

அதேவேளை சிறுகதையின் அமைப்பியல் தொடர்பாக அவர்தம் மொழி ஆளுகையை நாம் அவதானிக்கின்ற பொழுது அழகியல் முலாமிடப்பட்ட அவரின் மொழிக்கையாட்சியானது தனது இறுக்கத் தன்மையிலிருந்து சில வேளைகளில் மேலதிக வருணனைகளுக்காகத் தொய்வடைகையில் அதுவே அவரின் பலஹீனமாகவும் பார்க்கப்படலாம். மேற்குறித்த தன்மை செழுமையடையும்போது நவீனத்துவம் நோக்கிய நகர்ச்சியும் அது தொய்வடையும்போது சாதாரண கதைசொல்லும் போக்கும் காணப்படுவதினால் பழமைமையை நோக்கிய உட்பாய்ச்சலும் மருதூர்க் கொத்தனின் கதைகளில் தோற்றம் காட்டுகின்றன. மொழிக்கையாளுகை தொடர்பான இத்தகைய இரு முரண்பட்ட தன்மை மருதூர்க் கொத்தனின் கதைகளில் காணப்படுவதற்கு பல உதாரணங்களை காணக்கூடியதாயுள்ளது.

பின்நவீனத்துவ இலக்கியப் போக்குகளில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற இனக்குழுமம் தொடர்பான கருத்தாக்கங்களுள்ள படைப்புக்கள் இங்கு விரவிக் காணப்படவில்லை என்றபோதும் அத்தன்மை தலைகாட்டுகின்ற தன்மை ஆங்காங்கே காணப்படவே செய்கின்றன. அத்துடன் அவ்வினக்குழுமங்களின் பாரம்பரிய மொழிப்பிரயோகத்தை கச்சிதமாக உள்ளவாங்கி அதற்கு ஜீவகளை வளங்கியுள்ளமையும் மருதூர்க் கொத்தனின் இலக்கிய ஆளுமைக்குப் பலம் சேர்த்த அம்சங்களேயாகும்.

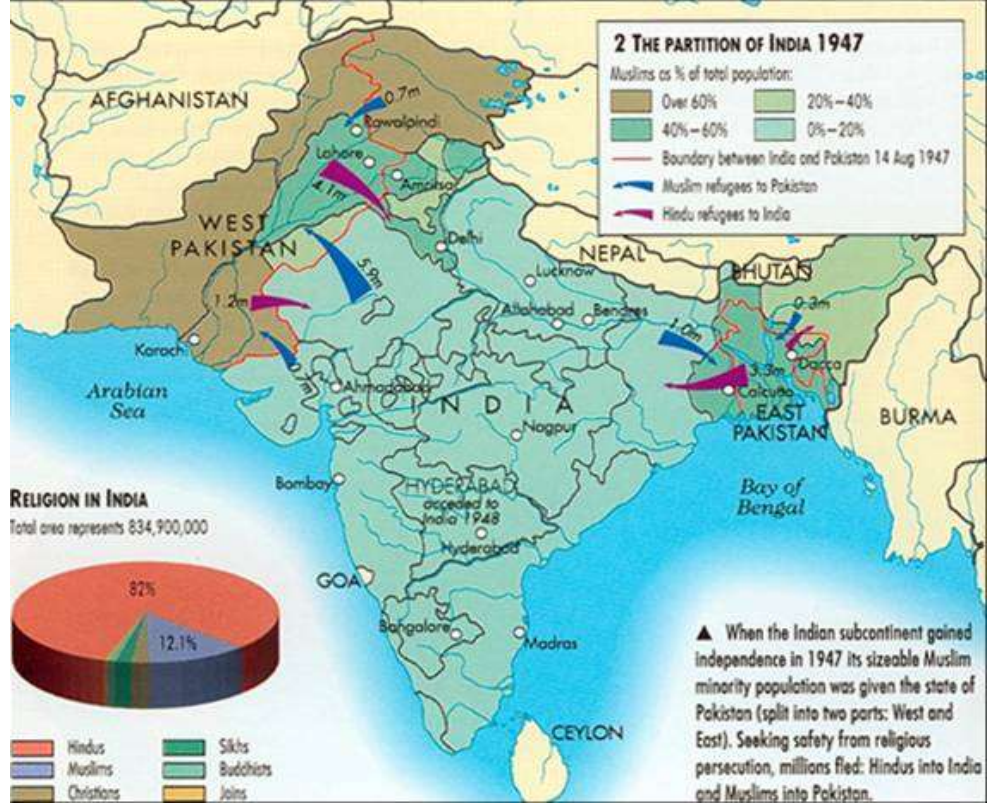
இந்த அம்சத்தை நம்மால் உள்வாங்க முடியுமாயின் நவீனத்துவ அழகியலை மட்டுமன்றி பிரக்ஞையுடனோ அல்லது பிரக்ஞை இல்லாமலோ பின்நவீனத்துவச் சாயலையும் மருதூர்க் கொத்தன் கொண்டிருந்தார் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டி வரும்.

3.0 முடிவுரை

ஒட்டுமொத்தமாக மேற்பார்த்த விவாதங்களுக்கு நம்மால் பெரும்பாலும் உடன்பாடு காண முடியுமாயின் மருதூர்க் கொத்தனின் படைப்புத்தளத்தில் நின்று பார்க்கும்போது காலத்தாலும் அழகியல்வாத, அமைப்பியல்வாத மற்றும் பயன்பாட்டுவாத கோட்பாடுகளாலும் மறுதலிக்க முடியாத பல படைப்புக்களை மருதூர்க் கொத்தன் தந்துள்ளார் என ஒப்புக்கொள்ள முடியும். இதனடிப்படையில் ஒருமுழுநேர இலக்கியக்காரனாகத் தொழிற்படும் வாய்ப்பு உத்தியோக ரீதியாக பாடசாலை அதிபராகத் தொழிற்பட்ட மருதூர்க் கொத்தன் அவர்களுக்கு கிடைக்கப் பெற்றிருக்குமாயின் எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன் சொல்வதுபோல இன்னொரு கி. ராஜ நாராயணனாகவோ அல்லது இன்னொரு வைக்கம் முஹம்மது பஷீராகவோ அவரை தமிழிலக்கிய உலகம் கண்டிருக்கும் என்ற கூற்றை நாம் கூட இன்னும் உரத்து வலியுறுத்த முடியும்.

பின்காலனித்துவ முஸ்லிம்களின் இருப்பும் சமூக இயக்கமும் - இந்திய முஸ்லிம்களை சிறப்பாகக் கவனத்திற் கொண்ட ஓரியண்டலிச மீளாய்வு

ந.மயூரூபன், விரிவுரையாளர், சமூகவியல் துறை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.



அறிமுகம்

இஸ்லாம் பற்றி உலாவுகின்ற புனைவுகள் பெரும்பாலும் வன்முறை போர்த்தியதாகவே அமைந்துள்ளன. பலஸ்தீனம், அல்ஜீரியா, போஸ்னியா, காஸ்மீர் என்பன சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்கள்

‘மலிஸ் ருத்வென்’¹ குறிப்பிடுவது போல் ‘இஸ்லாமிய தீவிரவாதம்’ எனும் பிம்பம் சற்றும பொருத்தமானதல்ல. ஏனெனில் இஸ்லாம் எனும் அரபுச் சொல்லின் பொருள் ‘சரணடைதல்’ என்பதாகும். ‘அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்’ (உங்களுக்கு சமாதானம் உண்டாகட்டும்) எனும் சொல்தான் உலகம் முழுவதும் இருக்கும் முஸ்லிம்கள் தமக்கிடையிலும் அயலாரிடமும் முகமன் கூறும் வார்த்தைகள். தீவிரம் - போர்க்குணம் என்பது மேற்கு சக்திகளின் புனைவே. பொதுவாக இப்போது இஸ்லாம் எனும் சமயத்தை அரசியலோடு சேர்த்துப் பார்க்கின்ற மரபு காணப்படுகின்றது. இதனை வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டுமென்பதே அரசியல் மற்றும் இஸ்லாம் தொடர்பாக திறனாய்வு செய்யும் அனைவரின் கருத்தாகும்.

எந்தவொரு மதமும் புறச்சக்திகளின் செல்வாக்குக்குட்பட்டு தம்மைத் தன்னிடமுள்ள கருத்துருக்கள், சின்னங்கள், ஆன்மீக ஒழுங்குமுறைகளை அதன் வளத்துடன் பேணுவது என்பது உலகுடன் இசைந்து போவதில் சிக்கல்களை முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் மற்றவர்கள் அந்நியமாக அல்லது விரோதமாகப் பார்த்தல் என்பது இதன் பின்னணியிலேயே எழுந்ததாகக் கூறிக்கொள்ள முடியும். இவ்வாறான ஒரு பொதுப் பார்வையின் மத்தியில் இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள் தொடர்பான ஒரு சுருக்கமான பார்வையும் அவசியமாகின்றது.

வட இந்தியாவில் அராபிய முஸ்லிம்களால் சிந்து வெற்றிகொள்ளப்பட்டதையடுத்து கரையோர இந்தியாவின் பெரும்பாலான நகரங்களில் முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் மூலம் சிறு சமுதாயங்களாக உருப்பெற்றார்கள் என வரலாற்றுப் பதிவுகள் கூறுகின்றன. பின்னர் துருக்கிய இடப்பெயர்வாளர்கள் பத்தாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமை பரவலடையச் செய்தனர். இஸ்லாமிய அரசு உருவாக்கம் மற்றும் கஜினிமுகமது டெல்லி சுல்தானாக வட இந்தியாவை வெற்றியீட்டியமை இஸ்லாமுக்கும் இஸ்லாமிய கலாசார பண்பாட்டு விரிவுக்கும் வழிவகுத்தது.

இந்து அரசர்களும் இஸ்லாமிய அரசர்களும் முட்டிக்கொள்வது வரலாற்றெழுதிகளின் எழுத்துக்களில் வெளித்தெரிகின்றன.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இந்தப் பின்னணியில் இந்து இஸ்லாமிய பாரம்பரியங்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களின் சந்திப்பென்பது எப்போதும் முரண்பட்டிருப்பதாயே பெரும்பாலான வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறவிரும்புகின்றனர். மதச்சின்னங்களை வைத்து அரசியல் விளையாட்டு நடத்தும் இந்துத்துவ அரசியல் வாதிகள் இந்திய முஸ்லிம்களை 'மற்றவர்களாகவே' பார்க்கின்றனர்.

கீழ்த்திசை வாதத்தில் இந்திய முஸ்லிம்கள்:

இந்தியச் சூழலில், இந்து முஸ்லிம் என்ற வேறுபடுத்தல்கள் பெருங்கதையாடல்களாக இருக்கக்கூடிய மேற்கு - கிழக்கு என்ற வேறுபடும் அர்த்தப்படுத்தல்களைக் 'கீழைத்தேசவாதம்' எனும் அணுகுமுறைக்கூடாக விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பதே இந்தக் கட்டுரையின் அடிப்படையாகும்.

Edward said மேற்கிற்கான தனது சொல்லாக 'Occident' (இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா) பயன்படுத்துகின்றார். அதேபோல் தூரகிழக்கு மற்றும் மத்தியகிழக்கு தொடர்பான தவறான புரிந்துகொள்ளல் மற்றும் புனைவுகளுக்கான சொல்லாக 'Orient' என்பதனை பயன்படுத்துகின்றார். இங்கு,

Occident - Orient என்று இருப்பதை
Hinduthwa - Islam என மறுபிரதியீடு செய்து பார்க்க முயலலாம்.

கீழ்த்திசைவாதம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது கிழக்கு கிழக்காகவும் மேற்கு மேற்காகவும் எப்போதும் சந்திக்க முடியாத இரண்டு எல்லைகளாகவே உள்ளன என்பர்.² அதேபோலவே இந்தியாவின் முஸ்லிம்களும் இந்துக்களும் தமது கலாசாரம், ஒழுக்கம், பண்பாடு என்பவற்றால் தூரப்பட்டிருக்கின்றனர்.



'ஓரியண்டலிசம்' கீழ்த்திசைவாதம் என்பது பல்வேறு தளங்களில் செயற்படுகின்றது, எனினும் அதில் முக்கியமான மூன்று விடயங்களை செய்து சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

01. ஐரோப்பாவுக்கும், ஆசியாவுக்கும் இடையில் மாறி வந்திருக்கும் கலாசார வரலாற்று உறவுகள், அது நான்காயிரம் ஆண்டு கால வரலாறு உடையது.
02. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் முதல் கீழைத்தேச மரபுகள், பண்பாடுகள் முதலானவற்றை ஆராய்ந்த அறிவியல் ரீதியான போக்கு.
03. தற்போது முக்கியத்துவம் கொண்டதாகவும், அரசியல் ரீதியில் உடனடியாக அவசரமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகவும் உள்ள கீழ்த்திசை நாடுகள் பற்றிய கருத்தியல் ரீதியான அனுமானங்கள், பிம்பங்கள் மற்றும் புனைவுகள்.

இந்த மூன்று கூறுகளுக்கும் பொதுவான அம்சமாக இருப்பது கீழைத்தேசத்தை மேற்குலகிலிருந்து பிரிக்கும் கோடு ஆகும் என்கிறார் செய்து.³ இந்தப் பிரிவினை இயற்கையான ஒன்றல்ல. மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்டதெனவும் கூறுகின்ற அவர், அந்த மனோபாவம் காலனிய ஆக்கிரமிப்புக்களை நியாயப்படுத்துவதற்கு உதவியதென்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். உண்மையில் 'செய்த' இன் ஓரியண்டலிசம் தொடர்பாக நிறைய விமர்சனங்கள் இருந்த போதிலும் அதன் அடிப்படை எண்ணக்கருவினை ஓர் அணுகுமுறை சார்ந்ததாக பயன்படுத்துகின்றேன்.

இங்கு எந்தவிதமான கோட்பாட்டு ஆய்வுகளையும் முயற்சிக்கவில்லை. அவ்வாறான பார்வை இங்கு, குறிப்பாக ஓலியண்டலிசத்திற்கு பொருத்தமுடையதல்ல எனவே நினைக்கிறேன்.

பின் காலனித்துவ சூழமைவு:

எல்லா இடங்களிலும் கலாசாரங்களுக்கு இடையிலான பிரிவினைகள், எல்லைக்கோடுகள் பற்றிய புரிதல் அதிகமாகி வருகின்றது. ஒரு கலாசாரத்திலிருந்து மற்றையதைப் பாகுபடுத்துகின்ற பிரிவினைகள் வித்தியாசங்கள் மட்டுமல்ல, கலாசாரங்கள் என்பவை எப்படி அதிகாரம், பங்கேற்பு எனப் பல்வேறு காரணிகளால் கட்டமைக்கப் பட்டுள்ளன என்பதைப்பற்றியும், பல்வேறு கூறுகளை உள்வாங்குகிற, செரித்துக்கொள்கின்ற தன்மையில் உள்ள பரந்த மனப்பான்மை, வேறுபல கூறுகளை விலக்குகின்றது, தாழ்த்துகின்ற தன்மையில் வெளிப்படும் மனப்பான்மை என எல்லாவற்றையும் குறித்த புரிதல் அதிகரித்து வருகின்றது.⁴ இவ்வகையான புரிதலின் அடிப்படையில் தேசம், தேசியம் தொடர்பான உருவாக்கங்கள் புனைவுகள் நிகழ்ந்தவண்ணம் உள்ளன. இங்கு அது ஆய்வுக்குரிய பகுதியல்ல. எனினும் சில முற்புரிதல்கள் எமக்கு அவசியமாகின்றன.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இதுவரை கட்டமைக்கப்பட்ட தேசியம் சார்ந்த கூறுகள் எல்லாம் ஆதிக்க வடிவங்களைச் சார்ந்தே அமைந்திருந்தது.

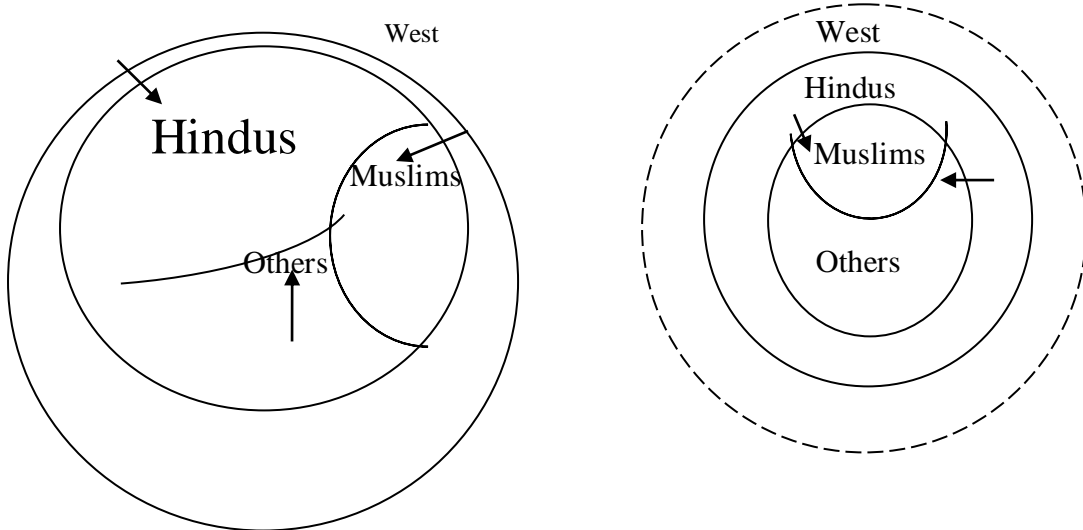
மேலாதிக்க சமூகத்தின் கருத்தியல் அல்லது ஆளும் வர்க்கத்தின் கருத்தியல் என்பது அவர்களுக்குள்ளேயுள்ள வல்லமைமிக்க சமூக நிறுவனங்களின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டதாகவே (உ-ம்: இந்தியா - இந்துத்துவா) அமைகின்றது. சிறுபான்மை சமூகங்கள் இவ்வாதிக்க நடைமுறையை ஏற்கும் நிலைக்கு அல்லது அதற்குள் அமிழ்ந்து போகும் எல்லை நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

இங்கு பின்காலனியச் சூழலில் ஒரு பல்லின நாட்டுக்குள் இருக்கும் சிறுபான்மை இஸ்லாமியரின் இருப்பினை இவ்வாறான ஒரு கட்டமைந்த சூழலுக்குள்ளேயே பார்க்க முடிகின்றது. இந்திய ஏகாதிபத்தியத்தைத் துணைகொண்டு வளர்ச்சியைக் கட்டமைக்க முனைகின்றது. இது சமனற்ற வளர்ச்சிப் போக்கினையும் ஒடுக்குமுறையினையும், சனநாயக உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதனையும் மையப்படுத்துகின்ற நிலைக்கும், பெருந்தேசிய பெருமத வெறிகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

இந்தியாவில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் காலகட்டத்தில் அகில இந்திய தேசியம் புனையப்பட்டது. பல்வேறு பண்பாடு, மொழி, மதத் தனித்துவங்கள் மிகுந்த மக்கள் திறனை ஒன்றிணைக்க 'இந்துமதம்' என்கிற ஒற்றுமைக் காரணி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 'வேற்றுமையில் ஒற்றுமை' என்கிற முடிக்கம் முன்வைக்கப் பட்டது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பெரும்பாலும் ஆதிக்க சாதியினராலேயே தலைமை தாங்கப்பட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் விலகி நின்றது தவிர முஸ்லிம்களும் தொடர்ந்து விலக்கப்பட்டே வந்தனர்.⁵ இதன் ஒரு தொடர்ச்சி நிலையே பின்காலனித்துவ சூழமைவுக்குள் இஸ்லாமியரின் இருப்பாக அமைந்துள்ளது.

பெரும்பாலான வேறுபாடுகள் மேற்குலகம் அல்லாத மக்களுக்கிடையே நிலவுகின்றன. மேற்குலகிற்கும், பிற உலகத்தவருக்குமான பிரிவை 19ஆம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பிய பேரரசுகளின் பரவல் உறுதியாக நிலைப்படுத்தியது. காலனிய, ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை மானிடவியல் கொள்கைகள் நியாயப்படுத்தின. காலனியப்படுத்தப்பட்ட மக்களை இக்கொள்கைகள் கீழானவர்களாக, அப்பாவிகளாக, பெண்மைப்பண்பு கொண்டவர்களாக தம்மைத் தாமே பாதுகாத்துக்கொள்ளத் தெரியாதவர்களாகச் சித்திரித்தன.⁶

இதே வார்த்தைகளை இந்தியச் சமகாலச் சூழலுக்குள் நாம் பொருத்திப் பார்க்க முடியும். இந்து, இந்துத்துவா என்ற உயர் நிலைப்படும் சிந்திக்கும் மனோபாவ வெளிப்படுத்தல்கள் மத்தியில் அரசாங்கம், சட்டம், பொருளாதாரம், அறிவியல், மொழி, கலை, இலக்கியம் அனைத்தும் இஸ்லாமியருக்கான புறக்கணிப்புச் சாயம் பூசப்பட்டிருப்பதைப் பெரும்பாலும் மறைமுகமாகவும் சில நேரங்களில் நேரடியாகவும் அறிய முடிகின்றது. உண்மையில் செய்த இன் கூற்றாக அமைகிற 'கீழ்த்திசை வாதம்' என்பது கிழக்கு மீதான அதிகாரம், சக்தி என்பவற்றின் பயிற்சியாகவே பார்க்க .:உணர் முடிகிறது.⁷ இவ்வாறு கீழ்த்திசை வாதம் உற்பத்தி செய்வதனையும் நிர்வகிப்பதனையும் நாம் பின்வருமாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்.



மேற்கு நாடுகளின் கருத்தியலும் அவர்களின் கிழக்கு நாடுகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகளும் எவ்வாறு ஒரு அதிகாரம் குவிந்த அடக்குமுறை வடிவமாக இருந்ததோ, அதே மேற்கின் பாத்திரத்தினை இன்று இந்துத்துவ அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. (அது கண்ணுக்குப் புலனாகாத வகையில் மேற்கு கருத்தியல்கள் இந்துத்துவ கருத்து நிலையின் பலமாக அமைந்துள்ளது).

தேசிய அடையாளத்தை ஒருமுகப்படுத்துவதில் அமெரிக்கா பெருமளவு வெற்றிகண்டதாகக் கூறுகிறார்கள். இங்கு பின்காலனித்துவ அரசுகள் பெருந்தவறு செய்ததாக ராபர்ட் ஜே.சி.யங் கூறுகின்றார்.⁸ இவை அதிகமாக ஜெர்மனிய புனைவுவாததேசம் என்ற கருத்தாக்கத்தினைப்

பின்பற்றின. அதுமட்டுமே தேசத்தைக் கட்டமைக்கும் வழியாக கருதப்பட்டது. ஒரே பொதுமொழி, வரலாறு, பண்பாடு, இனம் கொண்ட ஒரே இந்தியாவில் இந்துத்துவ இயக்கம் இப்போக்கின் சமீபத்திய எடுத்துக்காட்டு.⁹ காஷ்மீர், அருணாசல பிரதேசம், அஸாம், மணிப்பூரி போன்ற இந்தியப் பகுதிகள் இவ்வாறுதான் எதிர்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்துராஷ்டிரம் அமைக்கப்பட்டு, இனத்தூய்மை மிக்க இந்துதேசம் அமைக்கப்படும். அது சிறுபான்மையினரான முஸ்லிம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மக்களை அழிக்கும் அல்லது ஒதுக்கும். தலித்துக்களையும் ஆதிவாசிகளையும் சாதி என்ற அழியாத இனத்துவப் படிநிலைக்கேற்பச் சரி செய்யும்.¹⁰ கீழ்த்திசைவாதம் கொண்டிருக்கிற கூறுகளை நாம் இங்கு அடையாளம் காண முடிகின்றது. அருகிலுள்ள சமூகங்கள் தொடர்பான பிழையான புரிந்துகொள்ளல்கள் குறிப்பாக அவர்களின் தொன்மங்கள், படிமங்கள் எவ்வாறு கருத்தியல் ரீதியாக உலகுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியது. இந்நிலையில்தான் ஆதிக்க சமூகத்திற்கு எதிரான வேலைகளை சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் செய்ய முனைகின்றனர்.

மேற்கு மற்றும் கிழக்கிற்கிடையிலான ஓர் உட்செயலில் செய்த கவனம் செலுத்தியது போல் நாமும் ஆதிக்க சமூகம் மற்றும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கிடையிலான இடைவினைச் செயலைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம்.

இந்துத்துவ - இஸ்லாமிய அல்லது மேற்குலக - இஸ்லாமிய வேறுபடுத்தலில் முக்கிய சின்னமாக முகத்திரை விளங்குகின்றது.¹¹ 'ஹிஜாப்' அரசியல் முக்கியத்துவத்தினையும் பல்வேறு பொருள்களையும் தந்துள்ளது. ஐரோப்பியர்களுக்கு முகத்திரை கிழக்குலகின் காமம் மிகுந்த கற்பனைப் பொருளாக இருந்தது. முஸ்லிம்களுக்கு முகத்திரை சமூக நிலைக் குறியீடாக இருந்தது. இன்று முகத்திரையின் பொருள் மாறியுள்ளது. பெண்கள் அடக்கப் படுவதன் சின்னமாகப் பலர் கருதுகின்றனர். இஸ்லாமிய சமூகங்களில் முஸ்லிம் பெண்கள் மத்தியில் முகத்திரை பண்பாட்டு, மத அடையாளத்தின் குறியீடாகி வருகின்றது. முன்பைவிட இன்று சுயதேர்வின் அடிப்படையில் பெண்கள் தம்மை மறைத்துக் கொள்வது அதிகரித்து வருகின்றது.¹² இதனைக் காலனித்துவ யுகத்தில் கீழ்த்தேயம் குறித்த மேற்கு நிலைப்படுத்தப்பட்ட பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலின் சரியான எடுத்துக்காட்டாக 'கீழ்த்திசை வாதம்' என்பதற்கு உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். 20ம் நூற்றாண்டில், இஸ்லாமியச் சமூகங்களை மதச்சார்பற்றதாக்க பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அல்ஜீரியாவிலும் வேறுபல இடங்களிலும் 'முகத்திரை யுத்தம்' தொடங்கி உள்நாட்டுப் பெண்களைக் கட்டாயமாக முகத்திரைகளை விலக்க வைத்தனர்.

இந்துத்துவ அரசு

சிறுபான்மை மக்களை குறிப்பாக இந்திய முஸ்லிம் மக்களை தங்களது குடிமக்களாக கருதி அவர்களுக்குரிய பாதுகாப்பினை வழங்குவதில் இந்துத்துவ அரசு குறிப்பாக பாரதிய ஜனதாவின் ஆட்சிக்கான பாத்திரத்தினை விளங்கிக் கொள்வதென்பது இங்கு முக்கியமாகிறது. இங்கு இந்துத்துவத்திற்கும் பாசிசத்திற்குமான நெருக்கமான உறவுகள் அடையாளம் காணப்படுகிறது. இதனை நேரு, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் எனப் பலர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.



பாசிச அரசுகளின் சில கூறுகள்:

- ❖ அரசியலதிகாரத்தை முழுக்க மையப்படுத்தல்
- ❖ எதேச்சதிகார தேசியவாதம்
- ❖ இறுக்கமான மொத்தத்துவ அரசு
- ❖ விரிவாக்க நோக்கமுள்ள அயலுறவுக் கொள்ளை
- ❖ கட்டமைக்கப்பட்ட "மற்றது" "எதிரி"க்கு எதிரான சமூக ஒருமிப்பு
- ❖ நாடும் கலாசாரமும் கெட்டுச் சீரழிந்துவிட்டன என்கிற ஓலம்
- ❖ கவர்ச்சிகரமான தலைமை
- ❖ வன்முறையின் புகழ்பாடுதல்
- ❖ அரசியல் கூட்டங்களை அல்லது நிகழ்ச்சிகளைத் திட்டமிட்டு ஒருங்கிணைத்து செயலை நோக்கி உந்துதல்
- ❖ "ஆண்மை"யை வலியுறுத்துதல்
- ❖ அரசு மற்றும் இராணுவப் பொறியாளவுகளைத் தனது அணியினரை புகுத்தி நிரப்புதல்
- ❖ படிப்படியாக அரசை பாசிச மயமாக்குதல்

இவை சில இந்துத்துவத்துடன் பொருந்தாமல் இருக்கலாம்.¹³ இந்தப்பின்னணியில் 'இந்து' எனும் கலாச்சாரக் கட்டமைப்பை மேற்கொள்ளுதலும் எதிரியை கற்பிதம் செய்தலும் கவனத்திற்குரியது.

இந்துவத்துவ சக்திகள் ராமனை முன்னிறுத்தி ஒரு பாரம்பரியத்தை கட்டமைக்க முனைகின்றன. பார்ப்பனிய மேலாண்மையைத் தகர்க்க முனைந்த முன்னோடி ‘ஜோதிபா பூலே’ அவர்கள் பாலிமன்னனை (மகாபலி) இப்படி ஒரு எதிர்க்குறியீடாக உருவாக்க முனைந்தார். இந்துஸ்தான் என்பதற்கு பதிலாக பாலிஸ்தான் எனவும், ராம நவமிகரும் பதிலாக மகாபலி பிறந்த நாளை கொண்டாட்டமாக்கவும் முனைந்தார். எனவே மேலாண்மையை நிறுவுவதில் போட்டியானது பாரம்பரியத்தை கண்டுபிடிப்பதிலான போட்டியாகவும் வெளிப்படுகிறது.¹⁴ தங்களது கட்டமைப்பின் மூலம் மக்களை ஒரு அடையாளத்தின் கீழ் திரட்டும் முயற்சி இங்கு யாரை உள்ளடக்குவது யாரை விலக்குவது, யாரை எதிரியாக நிறுத்துவது என்பது இஸ்லாமியரை அல்லது முஸ்லிம் மக்களை எதிரிகளாக பார்க்கின்ற மரபு இந்துத்துவ கலாசாரமாக வளர்ந்துள்ளது.

வகுப்புக் கலவரங்களின் போது இஸ்லாமியப் பெண்களின் உடல்கள் இந்துத்துவத்தின் ‘தர்மயுத்தக்’ களங்களில் ஒன்றாக மாற்றப்படுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. மும்பாய். அரசுக் கலவரங்களில் வெள்ள விளக்குகளில் (Flood light) வெளிச்சத்தில் இஸ்லாமிய பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதும், அந்நிகழ்ச்சி வீடியோ படம் எடுக்கப்பட்டதும் பின்னர் அப்பெண்கள் நிர்வாணமாக நடத்திச் செல்லப்பட்டதும் குறித்துச் சொல்லத்தக்கது.

மேலும் 1917 கலவரத்தின் போது இஸ்லாமியர் மீதான தாக்குதல் தொடுக்கப்பட வேண்டியது குறித்த சுற்றறிக்கைகளில் “இதனை சுற்றுக்கு விடாதவர்களும், இதன்படி நடக்காதவர்களும் தமது மகனைப் புணர்ந்தவர்களாக, மனைவியின் மூத்திரத்தை குடித்தவர்களாக, ஒரு துலுக்கனுக்கு தாயைக் கட்டிக் கொடுத்தவர்களாக கருதப்படுவர்” எனக்குறிப்பிட்டதையும் இங்கு இணைந்து நோக்கத்தக்கது.¹⁵



இஸ்லாமிய எதிர்ப்பின் பரிணாமம்:

வட இந்தியாவில் முகலாய அரசுகளில் குறிப்பிடத்தக்களவு இஸ்லாமியர் அரச வேலைகளில் இருந்தனர். வணிகம், நிதி, நிர்வாகம் ஆகியவற்றில் அவர்களுக்கு தொடர்பில்லை. பெரும்பான்மையான இஸ்லாமியர் கைவினைஞர்களாகவும், சாயத்தொழில், தண்ணீர் சுமத்தல் போன்ற சாதாரண தொழில்களிலும் இருந்தனர். இந்தியாவிலிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட அடிநிலை மக்கள், உயர்சாதியினர், இஸ்லாமியர் என மூன்று பிரிவினரையும் வெள்ளையர் மூன்றுவிதமாக அணுகினர்.

இங்கு இஸ்லாமியரைப் பொறுத்தளவில் ‘சிலுவைப்போர்’ இவர்களின் நினைவிலிருந்தது. இந்தியாவில் ஆட்சியதிகாரத்தை தங்களிடமிருந்து பறித்தவர்களாகப் பார்த்தனர். அக்காலத்தில் இஸ்லாமியருக்கு எதிராக ஐரோப்பியரின் செயற்பாடுகள் இருந்தன. இதனால் வெள்ளையருக்கெதிரான ஆரம்பகட்ட எழுச்சிகளில் இஸ்லாமியர் முனைப்புடன் செயற்பட்டனர். வெள்ளையரும் தங்கள் முதல் எதிரியாக இஸ்லாமியரையே அணுகினர்.¹⁶ இதனால் தாழ்ந்த சாதியினர், உயர் சாதியினர், இஸ்லாமியரை தனித்துப்பிரித்து நிறுத்துவதில் முனைப்புக் காட்டினர். வெள்ளையர் அப்போது உருவாக்கிய ஒரு சமூக மாதிரியே இப்போதும் வரலாற்றுப் படிநிலைகளுக்கிடாகத் தொடர்கிறது. இந்து எதிர் இஸ்லாமியர் என்கிற முரணும் வகுப்புவாதம் எனும் கருத்தியலும் காலனி ஆட்சியாளர்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒன்று.

இஸ்லாமியருக்கு எதிரான முதல் பிரிவினை மொழி அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1774இல் கல்கத்தாவில் உச்ச நீதிமன்றம் தொடங்கப்படும்வரை வட இந்தியாவில் கீழ்மட்ட நீதிமன்றங்களில் உருதும், மேல் நீதிமன்றங்களில் பெர்சிய மொழியும் பயன்பட்டன. வெள்ளையர்கள் அவ்விடங்களில் ஆங்கிலத்தை கொண்டு வந்தனர். சையத் அகமது கான் போன்ற இஸ்லாமிய தலைவர்கள் பெர்சிய வரிவடிவத்துடன் இருந்த உருது நீடிக்க வேண்டும் என்றனர். மகாராஜா கிஷன் பிரசாத் போன்றோர் தேவனாகிரி வரிவடிவத்துடன் இருந்த இந்தியை முன்மொழிந்தனர். ஆங்கிலத்தை நீக்குவது சாத்தியமற்றது என்றபோது இந்து உயர்சாதியினர் ஆங்கிலம் கற்கத் தொடங்கினர். இஸ்லாமியர் பின்தங்கினர்.¹⁷ ஆங்கிலேயர் இந்தியாவிலிருந்த சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் இஸ்லாமியர் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதனையும் பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் மனதில் திரும்பத் திரும்ப பதித்தனர்.

இவ்வாறான ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி தான் இஸ்லாமியர் மீதான எதிர்ப்புணர்வை தக்க வைத்திருப்பதற்கான பலத்தினைக் கொண்டிருக்கிறது.



வகுப்புவாதம்:

முன்னிறுத்தப்பட்ட எதிரிகளுக்கு எதிராக, தங்களால் புனையப்பட்ட கருத்து நிலைகளுக்கு இணையாக செயற்படுகின்ற நிலையினை நாம் இந்துத்துவ சக்திகளிடம் காணலாம். இஸ்லாமியருக்கு எதிரான நடவடிக்கை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

பாபர் மசூதி இடிப்பிற்கு பின்னர் பஜ்ராத், ஆர்.எஸ்.எஸ் ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்ட தடைகளை நீக்கிய நீதிமன்றம் ஐ.எஸ்.எஸ் எனும் இஸ்லாமிய அமைப்பின் மீதான தடையை அனுமதித்தது. தமிழகத்தில் 'அல் உம்மா' அமைப்பையும் தடைசெய்துள்ளது. இவ்வாறான சம்பவம் இஸ்லாமிய மக்களை தங்களுடைய நீதி நடவடிக்கைகளால் வஞ்சிப்பதாக அமைந்தது. சிறுபான்மையினர் பெரும்பான்மை சமூகத்தின் மீது நம்பிக்கையிழக்கின்ற நிலையும் ஏற்பட்டது. இதேபோல் பத்திரிகைகளின் செய்தியிடல்களும் இஸ்லாமியர் மீதான காழ்ப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைந்தது. பாபர் மசூதியை “Disputed structure (விவாதத்திற்குட்பட்ட கட்டுமானம்) என்ற சொல்லால் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் குறிப்பிட்டன. ஆனால் மசூதி இருந்த இடத்தில் சட்ட விரோதமாக வைக்கப்பட்டுள்ள சிலைகளை “பாலராமர்” என்று குறிப்பிட்டன. மசூதி இடிப்பிற்கு அடுத்தநாள் (டிச.7,92) தினமணி தலையங்கத்தில், “பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக இஸ்லாமியன் பெயரால் இந்துக் கோயில்களுக்கு என்ன நடந்ததோ அதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் ஹிந்து மனோவிரதம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சகாப்தம் தொடங்கிவிட்டது என்று இந்து தீவிரவாதிகள் தங்களுடைய சாதனையை மார்தட்டிக் கொள்ளலாம்”. எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.¹⁸ மேற்குறித்த வரிகள் மூலம் இஸ்லாமிய மசூதிகள் இடிக்கப்பட வேண்டியவைதான் என்கிற உள்ளார்ந்த கருத்து நியாயப்படுத்தப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது.

“இந்து உணர்வு என்பது நாடு முழுமையும் அலைவீசம் போது அந்தக் கோபத்திலிருந்து இஸ்லாமியரை அரசியல் கட்சிகளோ, அரசோ, காவல்துறையோ காப்பாற்ற முடியாது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும்”. இது விஷ்ட இந்து பரிஷத்தின் அசோக் சிங்கால் (இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நவ 15-91) இவ்வாறான எடுத்துக்காட்டுகள் இஸ்லாமியர் என்ன நிலையில் வைத்து கணிக்கப்படுகின்றனர் என்பதை விளக்கிக் கொள்ள ஏதுவானது.



இஸ்லாமியப் பண்பாடு:

இஸ்லாமியப் பண்பாட்டு தொடர்பாக இந்தியாவில் நிலவுகின்ற சில எதிர்க்கருத்து நிலைகளை எடுத்துக் கொள்வோம்.

1. ஒன்றுவிட்ட சகோதர உறவு முறையை திருமணம் செய்கின்றனர்.
2. இஸ்லாமியர் பசுவதை செய்கின்றனர்.
3. நாம் இறந்தவர்களை எரிக்கிறோம் அவர்கள் புதைக்கின்றனர்
4. பலதார மணத்துக்கான அனுமதி குர்ஆனில் உள்ளது.

இங்கு முதலாவது கருத்து நிலையை எடுத்துக் கொண்டால்; இந்தியாவில் அக்காவின் பிள்ளைகள், மாமாவின் பிள்ளைகள், அத்தையின் பிள்ளைகளை திருமணம் செய்கின்ற மரபு காணப்படுகின்றது. இதில் இஸ்லாமியர் பெற்றோருடன் கூடப் பிறந்தவர்களின் பிள்ளைகளை திருமணம் செய்து

கொள்கின்றனர். எவ்வாறெனினும் நெருங்கிய இரத்த உறவுடையோரை திருமணம் செய்வது நல்லதல்ல என்பது விஞ்ஞானம் சொல்லும் முடிவு.

அடுத்து, உண்மையில் பசுவதை செய்வதென்பது மாட்டிறைச்சி சாப்பிடுகின்றனர் என்ற பொருளில் வருவதுதான். எல்லோரும் ஆட்டிறைச்சி சாப்பிடுகின்றனர் - அதே போல்தான் இதுவும். இந்துக்களிலும் அநேகமானோரும், வெளிநாட்டினரும் மாட்டிறைச்சியை விரும்பிச் சாப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறான தனியான கூட்டிக்காட்டல் என்பது இஸ்லாமியர் மீதான காழ்ப்புணர்ச்சியாகவே அமையும். இங்கு “உங்கள் பிள்ளைகள் அறிவுடையோராகவும், வேதமறிந்தவராகவும், நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றவராகவும் இருக்க வேண்டுமானால் நெய் சேர்த்த மாட்டுக்கறி சாப்பிடுங்கள்” (பிருகதாரண்ய உபநிடதம் 6-4-18) என்பது கவனங்கொள்ளத்தக்கது. மூன்றாவதாக புதைக்கும் வழக்கம் என்பது அநேகமான மேலை நாட்டினரிடம் இனங்காணக்கூடிய வழக்கங்களில் ஒன்று. பண்டைய தமிழ்ச்சமுக்கத்தில் புதைக்கும் வழக்கம் இருந்துவந்தது.

அடுத்ததாக, பலதாரமணம், போர்களில் ஆண்கள் ஏராளமாக கொல்லப்பட்டதையடுத்து சமூகத்தின் பெண்கள் தொகை அதிகரித்தது. சமூக சமநிலையை காப்பற்றவும், விதவைகளுக்கு மறுமணம் செய்யவும் பலதாரமணத்தை இஸ்லாம் அனுமதித்தது. குர்-ஆனின் இந்த அனுமதியால் முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் பல பெண்களை திருமணம் செய்திருக்கிறார்கள் என நினைப்பது தவறு. இதற்கு 1981 இல் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு சரியான எடுத்துக்காட்டாக அமையும்.¹⁹

பலதாரமணம்		
எண்ணிக்கைகள் சதவீதங்களை குறிக்கின்றன		
ஆண்டுகள்	இந்துக்கள்	இஸ்லாமியர்
1931 - 41	6.79	7.29
1941 - 51	7.15	7.06
1951 - 61	5.06	4.31

இப்படியாக இஸ்லாமிய பண்பாடுகள் வழக்கங்கள் மீதான எதிருணர்வுகள் பல்வேறு வகையில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான முற்சாய்வு எண்ணங்களுடன் முஸ்லிம்கள் புறக்கணிக்கப்படுவது என்பது ஒரு வகையில் தன்னின உயர்வுக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் உருவானதே ‘பிறரை’ இழிவாக கருதுகின்ற இந்த தன்னின உயர்வுக் கொள்கையின் (Ethno-centrism) அடிப்படைகளை பல புலங்களில் நாம் இனங்காண முடியும்.

முடிவுரை:

நம்முடைய சிந்தனை, அடையாளம் எல்லாமே அதிகாரத்தின் உரையாடலால் கட்டமைக்கப்பட்டவை என்கிறார் ஃபூக்கோ.²⁰ எனவே அதற்கு எதிரான மாற்று உரையாடல் தேவை என்பதே அவர் வலியுறுத்தும் செய்தி. உண்மையில் இந்திய முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளுகின்ற அனைத்தும் இந்திய மக்களின் சிந்தனை அடையாளம் என்பன இந்துத்துவ அதிகாரத்தின் உரையாடலால் கட்டமைப்பு அகப்பட்டமையைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. செய்த சொல்வது போன்று மேற்கின் கருத்தியல்கள் எப்படிக்கிழக்கைப் பார்க்கின்றனவோ அதற்கொத்தவகையில் (மேற்கு நாடுகளின் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் உள்ளவாங்கிக் கருத்தரித்து) இந்தியா போன்ற மூன்றாமுலக நாடுகள் பின்காலனிச சூழமைவுக்குள் தமது சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் மீது பிரயோகிக்கும் அதிகார வடிவங்களை வளர்த்துள்ளன.

இன்னொரு வகையில் கீழ்த்திசை வாதம் என்பது மாறும் விவாத (Discursive) அமைப்பின் உற்பத்திகளாகவே தொழிற்பட்டு வருகின்றன. அதனை ‘உரையாடலின் ஒழுங்குகள்’ மூலம் உரையாடுகின்றன என ஃபூக்கோ குறிப்பிடுகின்றார்.²¹ ஒழுங்குகள் அறிவுகள் என்பன மாறிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அதற்கான அர்த்தங்களும் பிரயோகங்களும் வேறுபடும் ஒழுங்கு நிலையிலேயே கட்டமைந்து கொள்கின்றன.

அந்தவகையில் இன்றைய சூழலில் காலனிய ஆதிக்க மனோபாவம் புதிய வடிவத்தினையும் புதிய இடத்தினையும் புதிய செயற்பாடுகளையும்கொண்டு தன்னை மீளமைத்துக் கொள்வதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறான ஒரு உலகப்போது நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ள சமன்பாட்டுக்குள் ஓர் அங்கமாக இருக்கும் இந்திய முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை தமக்கான கூட்டுப் பிரக்ஞை (Collective Consciousness) என்பதனை சரியான வடிவத்துள் வைத்திருப்பதாலேயே தம்முடைய இருப்பையும் இயக்கத்தையும் தகவமைத்துக் கொள்ள முடியும்.

அந்தவகையில் சமூக யதார்த்தம் தொடர்பாக Emile Durkheim கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. அவர்கள் தங்களுடைய செயற்பாட்டு மனம் (Manners of acting), சிந்தனை முறை (Ways of thinking) தங்களுக்கான அகவய உணர்வு என்பவற்றை சிதைந்து போகாமல் காப்பாற்ற வேண்டியது அவசியமாகின்றது. ஒருமித்த நிலையில் இஸ்லாம் திரெளன உலக அரங்கில் தோன்றியதல்ல என்பதுவும் உலகு தழுவிய தனது வரலாற்றை இஸ்லாம் தானே படைத்தது என கொட்ஜன் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். நாகரிகங்கள் தொடர்பான ஒரு அடுக்கமைவு எமது ஒழுங்குக்குள் இருப்பது எமது ஆய்வுகள், வரலாறுகள் சொல்லுகின்ற உண்மை.

அந்தவகையில் பின்நவீனத்துவ உரையாடல்களில் முதன்மை பெறுகின்ற கட்டுடைப்பு அல்லது தகர்வமைப்பு என்பன இங்கு ஆய்வு நிலையில் பரிசீலிக்கக் கூடியது.

முடிவாக கீழ்த்திசை வாதம் தொடர்பான அடிப்படைகளிலிருந்து முஸ்லிம்களின் இருப்புக்கும் தொடர்ச்சிக்குமான சாத்தியங்களின் கோடுகளை அழுத்திக் காட்ட முடியும்.

மேற்கு எப்படிக்கீழ்க்கை அறிந்து வைத்திருக்கிறது என நாம் புரிந்து கொண்டவகையில் இந்தியா, இந்திய முஸ்லிம்களை எப்படிப் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றது என ஒரு உரையாடல் அவசியமாகிறது. இங்கு இந்தியா, இந்திய முஸ்லிம்கள், மூலக் கொள்கை (Ontology) ²² என்பன கவனப்படுத்தப்பட வேண்டியன.

மேலும் இந்திய முஸ்லிம்களைக் கட்டுப்படுத்தி நிர்வகிக்கும், இந்திய முஸ்லிம்களை விபரித்தல், அவர்களை உள்ளடக்கி வைத்திருத்தல், கட்டுப்படுத்தல், இவற்றைப் பற்றி கற்றலும் கற்பித்தலும், இவற்றை அறிவித்தல், வெளிப்படுத்தல்கள் செய்தல், இது தொடர்பான கருத்துக்களை அங்கீகரித்தல், நிராகரித்தல் போன்ற பணிகளை அடையாளம் காணுகின்ற விமர்சிக்கின்ற அறிவிக்கின்ற கடமை என்பது அனைத்துப் புலமையாளர்களின் கைகளிலும் தங்கியுள்ளது.

இவ்வாறான யதார்த்த கூட்டுப் பிரக்கஞ்சார் வெளிப்பாட்டினூடு தான் பின்காலனித்துவ இந்திய முஸ்லிம்களின் இருப்பு மற்றும் இயக்கத்தின் ஆரோக்கியத்தினைத் தேட முடியும்.

குறிப்புகள்:

1. ருத்வென் மலிஸ், இஸ்லாம் மிகச் சுருக்கமான அறிமுகம், (மொ.பெ) அடையாளம்,
2. Eaton Richard M., Essays an Islam and Indian History, Oxford University press 2006, P.133.
3. செய்த் எட்வர்ட், பணியமறுக்கும் பண்பாடு – தொகுப்பு ரவிக்குமார், காலச்சுவடு பதிப்பகம் 2003, ° 12.
4. Alfred A.Knoph, Culture and Imperialism, Newyork 1993.
5. மார்க்ஸ் - அ.; ஒழுங்கவிழ்ப்பின் தேவைகள் சாத்தியங்கள், அடையாளம் 2003. P – 136.
6. யங்ராபர்ட் ஜேசி., பின்காலனியம், அடையாளம் 2007, P -3.
7. Said Edward, Orientation, 1978.
8. மேலதிக வாசிப்பிற்கு யங்ராபர்ட், ஜேசி., .பின்காலனியம், அடையாளம் (மொ.பெ)
9. ibid
10. ibid
11. ibid
12. ibid
13. மார்க்ஸ்.அ., இந்துத்துவம் ஒரு பன்முக ஆய்வு, அடையாளம் 2001. P. 25.
14. ibid
15. ibid
16. ibid
17. ibid
18. ibid
19. ibid
20. சுரேஷ், எம்.ஜி., .பூக்கோ, அடையாளம், 2007, ப.17
21. Ibid.
22. Sardar, Ziauddin, Orientalism, Viva Books Private Ltd, 2002, p.58.

**முஸ்லிம் சமூகத்தில் இடம்பெறும் விவாகரத்திற்கான காரணங்களும் விளைவுகளும்
மருதமுனைப் பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய கள ஆய்வு**

**Dr. SMM. Mazahir, Senior Lecturer,
Department of Islamic Studies, SEUSL, Oluvil.**

&

**AH. Mohamed Rifas, Lecturer,
Department of Islamic Studies, SEUSL, Oluvil**

ஆய்வுப் பிரதேசம் பற்றிய அறிமுகம்:

மருதமுனைப் பிரதேசமானது இலங்கையின் தென்கிழக்கே அம்பாறை மாவட்டத்தில் கல்முனை மாநகர சபைக்கு உட்பட்ட செழிப்பானதோர் முஸ்லிம் பிரதேசமாகும். கல்முனைக்கு வடக்கே சுமார் 2.3 கிலோ மீற்றர் தூரத்திலும் கல்முனை, மட்டக்களப்பு நகரங்களை இணைக்கின்ற பிரதான பாதை வழியே 390 ஆவது மைற் கல்லிலும் இப்பிரதேசம் அமைந்துள்ளது.

வடக்கே நீலாவணைத் தமிழ் கிராமத்தையும் தெற்கே பாண்டிருப்புத் தமிழ் கிராமத்தையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடா கடற்பரப்பையும் மேற்கே குளம் மற்றும் வயல் வெளிகளையும் எல்லையாகக் கொண்டுள்ள இப்பிரதேசமானது 09 கிராம சேவகர் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை பெரியநீலாவணை முஸ்லிம் பிரிவு, அக்பர் கிராமம், மருதமுனை மக்பூலியாபுரம், பிரான்ஸ்சிட்டி, பாண்டிருப்பு முஸ்லிம் பிரிவு ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசமானது சுமார் 1.75 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை கடந்த 2008ஆம் ஆண்டு குடிசை மதிப்பீட்டின்படி இப்பிரதேசத்தில் 4233 குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு 7069 ஆண்களும் 7329 பெண்களும் 14398 பேர் வசிக்கின்றனர். இப்பிரதேசத்தில் குடிசைப் பரம்பல் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

இல	ஆண்டு	குடும்பங்கள்	ஆண்கள்	பெண்கள்	மொத்தம்
01	2003	3753	7536	7435	14971
02	2004	4289	7089	6843	13932
03	2005	4399	7089	6843	13932
04	2006	4399	7552	7527	15079
05	2007	4042	7741	7780	15521
06	2008	4233	7069	7329	14398

2004.12.26 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற சனாமி கடல் அனர்த்தத்தின் காரணமாக இப்பிரதேசம் அதிகளவில் பாதிப்புக்குள்ளாகியது. இதனால் இப்பிரதேசத்தை சேர்ந்த 769 பேர் மரணமடைந்ததுடன் பல குடும்பங்கள் தற்காலிகமாகவும் நிரந்தரமாகவும் வேறு பகுதிகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தன. இதனால் இப்பிரதேசத்தின் குடிசைப் பரம்பலில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

பொருளாதார ரீதியாக செழிப்புற்று விளங்கும் இப்பிரதேசத்தின் பிரதான தொழிலாக ஆரம்ப காலத்தில் கைத்தறி நெசவு காணப்பட்டது. அத்துடன் விவசாயம், மீன்பிடி, குடிசைக் கைத்தொழில்கள், வர்த்தக நடவடிக்கைகள் போன்றவை காணப்பட்டன. 1990 ஆம் ஆண்டுகளை அடுத்து நெசவுக் கைத்தொழில் முழுமையாக வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதாரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கல்வி மற்றும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புக்கள் போன்றவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. தற்போது இப்பிரதேச மக்கள் அரசு, தனியார் நிறுவனங்களில் தொழில் புரிதல், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கள், நெசவுக் கைத்தொழில், வர்த்தகம் போன்றவற்றின் மூலம் பொருளீட்டுகின்றனர்.

இப்பிரதேசம் கல்விரீதியாகவும் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்த பிரதேசங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. இப்பிரதேச மக்களின் எழுத்தறிவு 97% ஆகக் காணப்படுகின்ற அதேவேளை ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் குறைந்தது ஒரு பட்டதாரி அல்லது அரசு தொழில் புரிவோர் காணப்படுகின்றனர். மேலும் 20 இற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் வருடம் தோறும் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கல்விக்கல்லூரிகளின் பல்வேறு துறைகளுக்காக தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். அத்தோடு ஆசிரியர்கள், வைத்தியர்கள், பொறியிலாளர்கள், பல்வேறு துறை சார்ந்த அரசு மற்றும் தனியார் சேவைகளில் பணிபுரிகின்ற பல்வேறு தரங்களையும் சேர்ந்த அதிகாரிகள் போன்றோர் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் காணப்படுகின்றமை இப்பிரதேசத்தின் கல்விரீதியான முன்னேற்றத்திற்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

மருதமுனை பிரதேச மக்கள் மத்தியில் தப்லிஃ ஜமாஅத், இலங்கை ஜமாஅதே இஸ்லாமி, தெளவீத் பிரசார அமைப்புக்கள், MFCD ஆகிய தஃவா அமைப்புக்கள் தொழிற்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரதேச மக்களின் சமயரீதியான பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைப்பதற்கு மருதமுனை ஜம்ஸயத்துல் உலமா சபையும் சமூகரீதியான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு மஜ்லிஸுஸ் ஷுஹா அமைப்பும் அத்தோடு மஸ்ஜிதுகளின் நிர்வாக சபைகளும் இம்மக்கள் மத்தியில் செயற்படுவதோடு செல்வாக்கு மிக்கவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இப்பிரதேச மக்கள் தமது ஓய்வு நேரங்களை பத்திரிகை வாசித்தல், தொலைக்காட்சி பார்த்தல், வானொலி கேட்டல், இணைய பாவனை, உறவினர் அயலவர்களின் வீடுகளுக்கு செல்லுதல், கடற்கரையில் ஓய்வெடுத்தல், சுற்றுலா செல்லுதல் போன்றவற்றில் கழிக்கின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளும் ஏனைய வசதிகளும் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் 02 சிரேஷ்ட பாடசாலைகள், 04 கனிஷ்ட பாடசாலைகள், 06 சிறுவர் முன்பள்ளிகள், 06 மாலை நேரக் கல்வி வழங்கும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள், ஒரு பொது நூலகம், 02 இஸ்லாமிய நூலகங்கள், ஒரு குர்ஆன் மனனமிடும் ஆண்கள் மத்ரஸா, ஒரு பெண்கள் அறபுக் கல்லூரி, 10 இற்கும் மேற்பட்ட அல்குர்ஆன் மத்ரஸாக்கள், 05 ஜும்ஆ மஸ்ஜிதுகள், 12 சாதாரண மஸ்ஜிதுகள், 02 விளையாட்டு மைதானம், ஒரு தபால் நிலையம், ஒரு உப தபால் நிலையம் போன்றவைகள் காணப்படுகின்றன.

அத்தோடு ஒரு அரசாங்க வைத்தியசாலை, சுமார் 07 தனியார் சிகிச்சை நிலையங்கள், ஒரு மக்கள் வாங்கிக் கிளை, ஒரு இலங்கை வங்கிக் கிளை, பிரதேச மக்களுக்கான குடிநீர் தாங்கி ஒன்று, அனர்த்த எச்சரிக்கை அமையம் ஒன்று, 02 மையவாடிகள், ஒரு பொதுச் சந்தை, ஒரு மாலை நேரச் சந்தை என்பனவும் வர்த்தக நிலையங்கள், ஆலைகள், எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையம் உள்ளிட்ட அனைத்து வளங்களும் இப்பிரதேசத்தில் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. இவைகள் யாவும் இப்பிரதேசத்தின் துரித வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் பங்களிப்புச் செலுத்துகின்றன.

ஆய்வுப் பிரதேசமும் விவாகரத்துக்களும்:

பல்வேறு துறைகளிலும் துரித வளர்ச்சிகண்டு வருகின்ற மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பரவலாக விவாகரத்துக்கள் நடைபெற்று வருவதுடன் விவாகரத்துக்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. 2004ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2008ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற திருணங்கள் மற்றும் விவாகரத்துக்கள் தொடர்பான விபரங்களை பின்வரும் அட்டவணை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இல	ஆண்டு	நடைபெற்ற திருமணங்கள்	விவாகரத்துக்கள்		மொத்தம்	விவாகரத்துக்களின் வீதம்
			தலாக்	பஸ்கு		
01	2004	159	17	10	27	17%
02	2005	285	16	27	43	15%
03	2006	199	13	11	24	12%
04	2007	187	32	28	60	32%
05	2008	165	23	31	54	33%

இப்பிரதேசத்தில் நடைபெறுகின்ற விவாகரத்துக்களின் எண்ணிக்கை சராசரியாக மொத்தத் திருமணத்தின் 21%மாக உள்ளமை விவாகரத்தின் அதிகரிப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அத்தோடு ஆண்களை விட சற்று அதிக எண்ணிக்கையில் பெண்கள் விவாகரத்துக் கோரி வருகின்றமையும் 2006ஆம் ஆண்டில் காழி நீதிமன்றம் மருதமுனைக்கு மாற்றப்பட்டதனால் நிரந்தரமாகப் பிரிந்து வாழ்ந்த அதிகமானோர் உத்தியோகபூர்வமாக விவாகரத்துப் பெற்றுள்ளமையும் தெளிவாகின்றது.

இஸ்லாமும் விவாகரத்தும்:

மனித உரிமையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் இஸ்லாம் முன்வைத்துள்ள வழிகாட்டல்களில் ஒன்றாக விவாகரத்து அமைகின்றது. திருமண பந்தத்தின் மூலம் கணவன் மனைவியாக வாழ்கின்ற தம்பதியினர் மத்தியில் பிரச்சினைகள் தோன்றி அது தீர்வற்றதாக மாறும் போது இருவரினதும் நலன் கருதி அவர்களை திருமண பந்தத்திலிருந்து பிரித்து விடுவதே விவாகரத்து எனப்படும்.

“அல்லாஹ் ஆகுமாக்கிய காரியங்களுள் அவனுக்கு மிகவும் வெறுக்கத்தக்க காரியம்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் எச்சரித்துள்ள இத்தகைய விவாகரத்துக்கள் மனித சமூகத்தில் அதிகமான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதால் அல்லாஹ்வுக்கு வெறுப்புக்குரியதாக இருக்கும் அதேவேளை சில பயன்களும் இருப்பதனாலேயே அதனை நிரப்பந்த நிலையில் இஸ்லாம் அனுமதித்துள்ளது. அத்தோடு இஸ்லாம் விவாகரத்துக்களின் வகைகளையும் அவை மேற்கொள்ள வேண்டிய முறைகளையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. இந்த வகையில் தலாக், பஸ்கு, குல்உ-, ஈலாஉ-, ழிஹார், லிஆன் என்பன இஸ்லாம் கூறும் விவாகரத்தின் வகைகளாக அமைகின்றன.

தலாக்:

கணவனால் தனது மனைவிக்குரிய உரிமைகளை அல்லது கடமைகளை அல்லது எதிர்பார்ப்புக்களை முறையாக நிறைவேற்ற முடியாதபோது அல்லது மனைவி கணவனுக்குரிய உரிமைகளை அல்லது கடமைகளை அல்லது எதிர்பார்ப்புக்களை முறையாக நிறைவேற்றாத போது திருமண

பந்தத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள இஸ்லாம் கணவனுக்கு மட்டும் வழங்கியுள்ள அனுமதியே தலாக் எனப்படும்.

இத்தகைய தலாக் கணவனால் நேரடியாகக் கூறப்பட வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. அது ஏனையவர்களினூடாக சொல் மூலமாகவோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ மனைவிக்கு வழங்கப்படலாம். இருப்பினும் தற்காலத்தில் காழி நீதிமன்றங்களினூடாக உத்தியோகபூர்வமான முறையில் இவ்விலாகரத்து முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய தலாக் பிரதானமாக இரண்டு வகைப்படுகின்றது.

1. தலாக் சுன்னி
2. தலாக் (B)பிதஇ

1. தலாக் சுன்னி - முறையான தலாக்:

கணவன் தனது மனைவி மாதவிடாயில் இருந்து சுத்தமாக இருக்கும் வேளை, அக்காலப்பகுதியில் அவளோடு உடலுறவு கொள்ளாத நிலையில் ஒரு முறை மாத்திரம் தலாக் கூறுவதற்கே தலாக் சுன்னி என்று கூறப்படுகின்றது, இவ்வாறு தனித்தனியாக மூன்று சந்தர்ப்பங்களை கணவனுக்கு இஸ்லாம் வழங்கியுள்ளது.

திருமண பந்தத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள இஸ்லாம் அனுமதித்துள்ள முறை இதுவாகும். இத்தகைய முறையான தலாக் இரு வகைப்படும்.

- அ. தலாக் ரஜூஃ
- ஆ. தலாக் பா(B)யின்

அ. தலாக் ரஜூஃ - மீட்டிக் கொள்ளும் தலாக்:

திருமண பந்தத்தில் இருந்து மனைவியை பிரிந்துவிடும் பொருட்டு கணவன் மூன்று முறை தவணை அடிப்படையில் தலாக் சொல்ல வேண்டும். இருப்பினும் முதலாம் அல்லது இரண்டாம் முறைகள் தலாக் கூறிய பின்னர் மீண்டும் மனைவியுடன் சேர்ந்து வாழ விரும்பினால் அவளுடைய இத்தாக் காலம் முடிவடைய முன்பு மனைவியை குடும்ப வாழ்விற்கு மீட்டிக் கொள்ள முடியும். இதுவே தலாக் ரஜூஃ எனப்படும்.

ஆ. தலாக் பா(B)யின்

முற்றுப் பெற்ற தலாக் அல்லது மனைவியை மீட்டிக் கொள்ள முடியாத தலாக்கிற்கே தலாக் பா(B)யின் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய தலாக் இரு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

- அ) தலாக் பைனுனா சுக்ரா
- ஆ) தலாக் பைனுனா குப்ரா

(அ) தலாக் பைனுனா சுக்ரா:

கணவன் முதலாம் முறையோ அல்லது இரண்டாம் முறையோ தலாக் கூறிய நிலையில் கணவனுக்காக மனைவி காத்திருக்க வேண்டிய மூன்று மாதவிடாய்க் காலமும் நிறைவு பெற்ற பின்னர் மீண்டும் கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து வாழ விரும்பினால் புதிய திருமண ஒப்பந்தம் ஒன்றின் மூலம் வேறு எந்த நிபந்தனைகளும் இன்றி இணைவதற்கான வாய்ப்பினை வழங்குவதே பைனுனா சுக்ரா எனப்படும்.

(ஆ) தலாக் பைனுனா குப்ரா:

மனைவியை மீட்டிக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அனைத்தும் முடிவடைந்த பின் அதாவது மூன்று முறையும் கணவன் தலாக் கூறிவிட்டால் அதன் பிறகு திருமண பந்தம் முற்றாக முறிந்து விடுவதுடன் மனைவியை மீட்டிக் கொள்ளும் வாய்ப்பும் இல்லாது போய்விடும்.

மீண்டும் அப்பெண்ணுடன் வாழ வேண்டுமாயின் அதற்கான கடினமான நிபந்தனையை இஸ்லாம் முன்வைத்துள்ளது. அதாவது குறித்த பெண் வேறொரு ஆணைத் திருமணம் செய்து அத்திருமணம் விவாகரத்தான நிலையில் அல்லது கணவன் மரணித்து அவளது இத்தாக் காலமும் முடிவடைந்த பின்னரே புதியதோர் திருமண பந்தத்தின் மூலம் அவ்விருவரும் இணைய முடியும்.

2. தலாக் (B)பிதஇ (முறையற்ற தலாக்):

இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் விதிமுறைக்கு முரணாக நிகழும் தலாக்கிற்கே தலாக் (B)பிதஇ என்று கூறப்படுகின்றது. மூன்று தலாக்கையும் ஒரே தடவையில் சொல்லுதல், ஒரே அமர்வில் மூன்று தலாக்கையும் கூறுதல், மனைவியின் மாதவிடாய்க் காலத்தில் அல்லது பிரசவ காலத்தில் அல்லது மனைவியோடு உடலுறவு கொண்டதன் பின்னர் தலாக் சொல்லுதல் போன்ற தவறான வழிமுறைகளால் நிகழும் தலாக்கையே தலாக் (B)பிதஇ எனப்படும்.

குல்உ

திருமண பந்தத்திலிருந்து மனைவி விலகிக் கொள்வதையே குல்உ என்று அழைக்கப்படுகின்றது. குடும்ப வாழ்வில் வெறுப்புறும் மனைவி கணவன்மீது பிரிந்து செல்ல இஸ்லாம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இருப்பினும் வேண்டுமென்றே நியாயமான காரணமின்றி பெண்கள் பிரிந்து சென்றால் மறுமையில் அவர்களுக்கு சுவனத்தின் வாடை கூட ஹறாமாகிவிடும் என இஸ்லாம் எச்சரித்துள்ளது.

நீண்டகாலம் பிரிந்திருந்தல், கணவன் மனைவி ஆகிய இருவரும் தமது உரிமைகளையும் கடமைகளையும் பேணாதிருத்தல், தீராத நோய்கள், கணவனின் தவறான நடத்தைகள், அதன் பக்கம் மனைவி அழைக்கப்படல், மனைவி துன்புறுத்தப்படல், இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றாத தடையாக

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அமைதல், இல்லறவியலில் திருப்தியின்மை, முறையான அன்பு கிடைக்காமை போன்ற ஏற்கத்தக்க காரணங்களுக்காக விவாகரத்தினை மனைவி கோர முடியும்.

மனைவி தன்னை கணவனிடமிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு குறிப்பிட்ட தொகை பணத்தையோ அல்லது பொருளையோ கொடுத்து விவாக விலக்குப் பெறுவது குல்உ என்றே கூறப்படும். மேலும் குல்உ முறையில் கணவன் தமது மனைவிக்குக் கொடுக்கும் மஹரை மீட்டிக் கொள்ளவும் முடியும்.

ஒரு முறை மட்டுமே குல்உ நிறைவேற்றப்படும், குல்உ நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர் மீண்டும் இருவரும் சேர்ந்து வாழ விரும்பினால் குறித்த பெண்ணை வேறொரு ஆண் திருமணம் செய்யது அதிலும் விவாக விலக்குப் பெற்று அல்லது கணவன் மரணித்து அதற்குரிய இத்தாக் காலமும் நிறைவு பெற்ற பின்னர் புதியதொரு திருமண ஒப்பந்தத்தின் மூலமே இருவரும் இணைய முடியும்.

ழிஹார்:

கணவன் மனைவியை உடலரீதியாக தாய்க்கு ஒப்பிடுவது ழிஹார் எனப்படும். இவ்வாறு செய்வதால் திருமணம் முறிந்துவிடாது. மாறாக கணவன் மனைவியுடன் உடலுறவு வைப்பதற்கு தற்காலிக தடை ஏற்பட்டுவிடும். இத்தகைய நிவர்த்தி செய்ய குற்றப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும். பின்னர் மீண்டும் மனைவியுடன் சேர முடியும்.

லிஆன்:

கணவன் தனது மனைவி மீது விபச்சாரக் குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தி விவாக பந்தத்திலிருந்து விலகிக் கொள்வதே லிஆன் எனப்படும். இதன் போது கணவன் குற்றச்சாட்டை சுமத்தி அதற்கு நான்கு சாட்சிகளை கொண்டுவர முடியாது போனால் அல்லாஹ்வின் மீது நான்கு முறை சத்தியமிட்டு, குற்றச்சாட்டை சுமத்தி ஐந்தாவது முறை இக்குற்றச்சாட்டு பொய்யாயின் அல்லாஹ்வின் சாபம் என்மீது உண்டாகட்டும் என்றும் மனைவி தனது தாய்மைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தி நான்கு முறை சத்தியமிட்டு கூறி, ஐந்தாவது முறை அவன் உண்மையாளனாயின் அல்லாஹ்வின் கோபம் என்மீது உண்டாகட்டும் என்று கூறுவாள். இதுவே லிஆன் நிறைவேற்றப்படும் வழிமுறையாகும். லிஆன் நிறைவேற்றப்பட்ட கணவனும் மனைவியும் மீண்டும் சேர்ந்து வாழ முடியாது.

பஸ்கு:

கணவன், மனைவி ஆகிய இருவருக்குமான பொதுவான விவாகரத்து முறையாக பஸ்கு அமைகின்றது. பொருளாதாரப் பிரச்சினை, இல்லறவியல் பிரச்சினைகள், திருமண சட்ட விதிகள் மீறப்பட்டிருத்தல், மதம் மாறுதல் போன்ற காரணங்களை முன்வைத்து கணவனோ அல்லது மனைவியோ காழியாரிடம் முறைப்பாடு செய்து விவாக விலக்கைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கே பஸ்கு என்று கூறப்படும்.

ஈலாஉ:

கணவன் மனைவியிடம் “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக உன்னுடன் உடலுறவு கொள்ள மாட்டேன்” என்று சத்தியமிட்டு, இந்நிலை நான்கு மாதங்கள் அல்லது அதற்கு மேல் நீடித்தால் மனைவி காழியாரிடம் சென்று விவாக விலக்குப் பெற முடியும். கணவன் நான்கு மாதங்களுக்குள் வாய்மொழி மூலமாகவோ அல்லது மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்வதன் மூலமாகவோ இதனை முறிக்க முடியும். நான்கு மாதங்கள் கடந்தால் குற்றப் பரிகாரம் செய்த பின்பே மனைவியுடன் சேர முடியும்.

இஸ்லாமிய விவாகரத்து முறைகளுள் லிஆன், ழிஹார், ஈலாஉ ஆகியவை இலங்கை முஸ்லிம்களின் நடைமுறையில் காணப்படுவதில்லை. அத்தோடு குல்உ என்ற விவாக விடுதலை முறையும் இவ்வார்த்தைப் பிரயோகத்தில் பயன்படுத்தப்படாது பஸ்கு என்ற பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தவகையில் தலாக், பஸ்கு என்பனவே தற்போது பயன்பாட்டிலுள்ளன.

விவாகரத்திற்கான காரணங்கள்:

மருதமுனைப் பிரதேச மக்கள் மத்தியில் நடைபெறுகின்ற ஒவ்வொரு விவாகரத்திற்கும் தனித்தனியான காரணங்கள் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு விவாகரத்துக்களைத் தூண்டுவதில் சுற்றுப்புறச் சூழலும் கால மாற்றமும் பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. இவை அனைத்தையும் கருத்திற் கொண்டு இம்மக்கள் மத்தியில் நடைபெறுகின்ற விவாகரத்துக்கான காரணங்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்க முடியும்.

01. விவாகம், விவாகரத்து தொடர்பான விழிப்புணர்வின்மை:

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இடம்பெறும் விவாகரத்திற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக விவாகம், விவாகரத்துப் பற்றிய விழிப்புணர்வின்மையைக் குறிப்பிடலாம். விவாகம், விவாகரத்து பற்றிய இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடு, விவாகம் செய்வதன் நோக்கம், பயன்கள் பற்றிய தெளிவும் விவாகரத்தினால் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புக்கள் பற்றிய போதிய விழிப்புணர்வும் விவாகரத்தில் ஈடுபடுவோர் மத்தியில் காணப்படுவதில்லை. இதுவும் இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் இடம்பெறும் விவாகரத்துக்கான காரணமாக அமைகின்றது.

02. மது மற்றும் போதைப் பொருள் பாவனை:

குடும்ப, சமூக அமைப்புக்களைச் சீர்குலைக்கும் காரணிகளுள் ஒன்றாக மது, போதைப்பொருள் பாவனை அமைகின்றது. இத்தகைய இழிவான செயலில் கணவன் ஈடுபடுகின்ற போது சமூக அந்தஸ்து இழக்கப்படுவதுடன் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைந்த குடும்ப அமைப்பு கணவன்-மனைவி உறவு, குழந்தை வளர்ப்பு, பொருளாதாரம் போன்றவை சீர் குலைகின்றன. அத்தோடு

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

குடும்பத்தின் எதிர்காலமும் கேள்விக்குள்ளாகின்றது. இந்நிலைமைகள் காலப் போக்கில் விவாகரத்துக்களுக்கு வழிகோலுகின்றன.

03. முரண்பாடுகள்:

கணவன், மனைவி மத்தியில் உருவாகும் முரண்பாடுகளாலும் பிரச்சினைகளாலும் பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, விட்டுக்கொடுப்பு போன்றவற்றின் மூலமே தீர்க்கப்பட வேண்டும். மாறாக கணவனும் மனைவியும் வாய்த் தர்க்கத்தில் ஈடுபடுகின்ற போது அது பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் மேலும் வலுவடையச் செய்வதுடன் குடும்ப அமைதியையும் நிம்மதியையும் சீர்குலைத்து விவாகரத்தின் பால் இட்டுச் செல்லுகின்றது.

04. வறுமை:

இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் இடம்பெறுகின்ற விவாகரத்திற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக வறுமை அமைகின்றது. தொழில் வாய்ப்பின்மை, சோம்பேறித்தனம், திட்டமிட்டு செலவு செய்யாமை, தவறான நடத்தைப் போக்குகள், தீராத நோய்கள் போன்றவற்றின் காரணமாக குடும்பத்தில் வறுமை ஏற்படுகின்றது. இதனால் செழிப்பான வாழ்வை எதிர்பார்க்கும் மனைவியின் எதிர்பார்ப்பு சீர்குலைந்து விவாகரத்து ஏற்படுகின்றது.

05. இல்லறவியல் திருப்தியின்மை:

இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் இடம்பெறும் விவாகரத்திற்கான மற்றுமொரு காரணமாக கணவன் மனைவியையும் மனைவி கணவனையும் பாலியல்ரீதியாக திருப்திப்படுத்தாமை அமைகின்றது. பொருளாதாரத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தல், நீண்ட காலம் தூர இடங்களில் பிரிந்து வாழ்தல், அடிக்கடி உருவாகும் முரண்பாடுகள், உடல் பலவீனம், தீராத நோய்கள், இல்லறவியலில் ஈடுபாடின்மை, ஆணாதிக்கம், பெண்ணாதிக்கம் போன்ற காரணங்களினால் இல்லறவியலில் திருப்திகாண முடியாத நிலை உருவாகி அது விவாகரத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

06. மனைவி, பிள்ளைகள் துன்புறுத்தப்படுதல்:

மனைவியின் குடும்பத்தினரிடமிருந்து சொத்துக்களைக் கோரியோ அல்லது போதைப் பொருள் பாவனையின் காரணமாகவோ அல்லது மனைவி மீது தப்பெண்ணம் கொண்டோ அல்லது வேறு தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காகவோ தொடர்ச்சியாக மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் கணவன் கொடுமைப்படுத்துவதனாலும் இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் விவாகரத்துக்கள் நிகழ்கின்றன.

07. சந்தேகப்பார்வை:

கணவன், மனைவி மீதோ மனைவி, கணவன் மீதோ சந்தேகம் கொள்ளும் போது அது காலப் போக்கில் இருவர் மத்தியிலும் கசப்புணர்வையும் குடும்பத்தில் அமைதியின்மையையும் உருவாக்கி விவாகரத்து ஏற்படுவதற்கும் வழியமைத்து விடுகின்றது.

08. குழந்தைப் பேறின்மை:

கணவன் அல்லது மனைவியிடத்தில் மலட்டுத்தன்மை காணப்படுவதும் விவாகரத்திற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாகும். இருப்பினும் கணவனிலும் பார்க்க மனைவியிடம் காணப்படும் குழந்தைப் பேறிற்கான வாய்ப்பின்மையே இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் இடம்பெறும் விவாகரத்துக்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக அமைகின்றது.

09. முரண்பட்ட கலாசாரப் போக்கு:

கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரும் இரு வேறுபட்ட கலாசாரம், நடத்தைப் போக்கு போன்றவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதும், தமது கலாசாரத்திலும் நடத்தையிலும் இறுக்கமான போக்கை கடைப்பிடித்துக் கொண்டு மற்றவரை தனது வழிமுறைக்கு மாறும்படி நிர்ப்பந்திப்பதும் இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் இடம்பெறும் விவாகரத்துக்களுக்கான காரணங்களுள் ஒன்றாகும். ஒருவர் இஸ்லாமிய கலாசாரத்தையும், மற்றவர் இஸ்லாமிய கலாசாரத்திற்கு முரணாக அல்லது ஏனைய கலாசாரங்களையும் உறுதியாகப் பின்பற்ற முயலும் போதே இவ்விவாகரத்துக்கள் உருவாகின்றன.

10. கணவனின் குடும்பத்தினரால் இழைக்கப்படும் கொடுமைகள்:

கணவனின் குடும்பத்தினர் திருமணமான பெண்ணைக் கொடுமைப்படுத்துதல், தீய வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்தல், அதிகமாக வேலை வாங்குதல், மதிப்பளிக்காமை, கணவனின் உடமைகளை அனுபவிக்க தடையாக இருத்தல் போன்ற காரணங்களினால் துயருறும் பெண்கள் உடல் மற்றும் மனோரீதியாக பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனர். அத்துடன் இது தொடர்பில் கணவன் நீதமான போக்கினைக் கடைப்பிடிக்காமல் போகுமிடத்து வாழ்வில் வெறுப்புறும் மனைவி கணவனையும் அவனது குடும்பத்தையும் விட்டுத் தூரமாகும் பொருட்டு விவாகரத்துக் கோரும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறாள்.

11. திருமண பந்தத்தின் மூலம் கிடைக்கும் உறவுகளை அலட்சியப்படுத்தல்:

மனைவியின் குடும்பத்தினரை கணவனும் கணவனின் குடும்பத்தினரை மனைவியும் தவறாகப் பேசுதல், அவர்களை இழிவுபடுத்துதல், அவர்களை வெறுத்தல், அவர்களுடனான உறவுகளை வேண்டுமென்றே துண்டித்தல், பெற்றோருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை செய்ய விடாது தடுத்தல் போன்ற காரணங்களினாலும் கணவன், மனைவி மத்தியில் விரிசல்களும் விவாகரத்துக்களும் உருவாகின்றன.

12. நீண்ட காலம் கணவனும் மனைவியும் பிரிந்து வாழ்தல்:

வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புக் காரணமாகவோ அல்லது வேறு தேவைகளின் காரணமாகவோ கணவனும் மனைவியும் நீண்ட காலம் ஒன்று சேராது இருக்கும் போது திருமண உறவின் மூலம் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வும், இல்லறவியலும் கிடைக்காது போகின்றது. இதனால் குடும்ப

வாழ்வில் வெறுப்புணர்வும் இச்சைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையும் தோன்றுவதுடன் மனைவி வேறு ஆண்களைத் தேடிச் செல்லும் நிலையும் கணவன் வேறு பெண்களை நாடிச் செல்லும் நிலையும் உருவாகின்றன. இத்தகைய சூழ்நிலைகளும் விவாகரத்திற்கு காரணமாக அமைகின்றன.

13. கணவன் / மனைவி தேர்வில் கடைப்பிடிக்கப்படும் தவறான போக்குகள்:

கணவன் / மனைவி தேர்வின் போது நற்குணங்களும் மார்க்கப் பற்றும் முதன்மைப்படுத்தப்படாது பொருளாதாரம், அழகு, குடும்ப அந்தஸ்து போன்றவை மட்டுமே முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுவதன் காரணமாக திருமண பந்தத்தின் பின் உருவாகும் குடும்ப வாழ்வு வெறும் சடவாத இலட்சியம் கொண்டதாக அமைவதுடன் கால ஓட்டத்தில் கணவன் / மனைவி உரிமைகளும் கடமைகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டு விவாகரத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன.

14. விருப்பங்களும் எதிர்பார்ப்புக்களும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றமை:

மணமகள், மணமகளின் எதிர்பார்ப்புக்களை புரிந்து கொள்ளாது குடும்பத்தினர் நிர்ப்பந்தித்து திருமணம் செய்தல், திருமணத்தின் பின் மனைவி கணவனினதும், கணவன் மனைவியினதும் எதிர்பார்ப்புக்களைப் புரிந்து கொள்ளாது அல்லது புறக்கணித்து நடப்பது போன்ற காரணங்களாலும் விவாகரத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன.

15. பிரச்சினைகளை மேலும் விரிசலடையச் செய்தல்:

கணவன் மனைவி மத்தியில் பிரச்சினைகள் உருவாகும் போது அப்பிரச்சினைகளை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைப்பதற்கான வழிமுறைகளை கையாளாது பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்கு சார்பாக நடந்து கொள்வது, நண்பர்களும் உறவினர்களும் புத்திமதி கூறி பிரச்சினைகளை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைப்பதற்குப் பதிலாக பிரிவினைகளை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்வது போன்றவற்றாலும் விவாகரத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன.

16. சிறிய விடயங்களைப் பெரிதுபடுத்துதல்

குடும்பத்தில் நடைபெறுகின்ற சிறு சிறு தவறுகளையும் கருத்து முரண்பாடுகளையும் பெரிதுபடுத்துவதுடன் அதற்காக சண்டையிடுதல், ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்தல், கடினமான வார்த்தைப் பிரயோகங்களை பரஸ்பரம் பிரயோகித்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும் போது குடும்ப அமைதி சீர்குலைந்து, உளரீதியான பாதிப்புக்கள் உருவாகின்றன. இந்நிலைகள் தொடரும் போது அதற்கான தீர்வாக விவாகரத்துக்களை மேற்கொள்ள வேண்டிய துரதிர்ஷ்ட நிலை உருவாகின்றது.

17. அஜ்னபி, மஹ்ரமி உறவுகள் பேணப்படாமை:

குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் அஜ்னபி, மஹ்ரமி உறவுகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றமையும் விவாகரத்துக்கான காரணங்களுள் முக்கியமானதாகும். வீட்டில் மனைவியின் சகோதரிகள் மற்றும் திருமணம் செய்யாத தற்காலிக தடையுள்ள குடும்பப் பெண்கள் போன்றோருடன் கணவன் அளவு கடந்து பழகும் போது தவறான தொடர்புகள் ஏற்பட்டு மனைவியை விவாகரத்துச் செய்து, தற்காலிக மஹ்ரமான பெண்களுடன் புதிய உறவுகளை உருவாக்கும் சூழல் ஏற்படுகின்றது.

அத்தோடு கணவனின் சகோதரன் மற்றும் தற்காலிக மஹ்ரமான ஆண்களுடன் மனைவிக்கு ஏற்படும் தவறான உறவுகளும் கணவன்-மனைவி விவாகரத்திற்கு வழிகோருகின்றன. மேலும் ஆண்களும் பெண்களும் இஸ்லாம் அனுமதிக்காத முறையில் பரஸ்பரம் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ளும் போதும் கணவன் - மனைவியாக வாழ்ந்த தம்பதியினர் மத்தியில் விவாகரத்துக்கள் உருவாகின்றன.

18. பரஸ்பர அன்புப் பரிமாற்றம் இன்மை:

கணவனும் மனைவியும் தமக்குள் இறுக்கமான அன்பும் பரிமாற்றத்தினை மேற்கொள்ளும் போது பிரிவினைக்கான வாயில்கள் அடைக்கப்படுவதுடன் குடும்பத்தில் அமைதியும் திருமணத்தின் இலட்சியங்களும் பூரணமாக நிறைவேற்றப்படுகின்றது. ஆனால், அன்புப் பரிமாற்றம் போதியளவில் காணப்படாது போகுமிடத்து சிறு சிறு பிரச்சினைகள் கூட இருவரையும் நிரந்தரமாக பிரித்து விடுகின்றன. எனவேதான், பரஸ்பர அன்புப் பரிமாற்றம் இடம்பெறாமையும் விவாகரத்துக்கான காரணங்களில் ஒன்றாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது.

19. பெண்களுக்கு வயது கடந்த நிலையில் திருமணம் செய்து வைத்தல்:

பருவ வயதில் உருவாகும் இச்சைகளை ஆகுமான வழியில் தீர்ப்பதற்காகவே திருமணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் சீதனக் கொடுமையின் காரணமாகவோ அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகவோ பெண்களின் திருமண வயதெல்லையை நீடிக்கின்ற போது உடல் மற்றும் உளரீதியாக பெண்கள் பெரும் பாதிப்புக்களை எதிர்கொள்கின்றனர். தேவையான நேரத்தில் கிடைக்காத இத்தகைய திருமண சுகங்கள் இப்போது கிடைப்பதால் பயனில்லை என்ற உணர்வு அவர்களது உள்ளங்களில் உருவாகின்றது. அத்தோடு தமது வயதை ஒத்த, தம்மை விட வயதில் இழைய பெண்களின் செழிப்பான வாழ்வை ஒப்பிட்டு நோக்குகின்றனர். இதனால் மற்றவர்கள் போன்று தமது வாழ்வு அமையவில்லை என்ற எண்ணம் மேலெழுகின்றது. இது தாமதமாகக் கிடைத்த திருமண பந்தத்தையும் புறக்கணித்து, சமூகத்தை விட்டும் தனித்து வாழும் நிலையை உருவாக்குகின்றது.

20. பலதார மணம் புறக்கணிக்கப்படுகின்றமை:

பலதாரமணம் இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் இழிவான செயலாகவே கருதப்படுகின்றது. பெண்களது நலனைப் பாதுகாக்க இஸ்லாம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அதாவது நான்கு திருமணங்கள் வரை ஆண்களுக்கு அனுமதித்துள்ளது. ஒரு மனைவியிடம் அளவுகடந்த அன்பை கணவன் செலுத்தும்

அதேவேளை அவள் மலட்டுத்தன்மை, அல்லது தீராத நோய் அல்லது வேறு ஏதாவது குறைபாடுடையவளாகவோ இருக்கும் போது தனது நலனை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேறொரு பெண்ணை திருமணம் செய்ய இல்லாமல் அனுமதித்துள்ளது. ஆனால் இவ்வனுமதி புறக்கணிக்கப்படுவதனால் வேறு பெண்களை திருமணம் செய்ய வேண்டுமாயின் முந்திய மனைவியை விவாகரத்துக் செய்யும் நிலை இப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றது.

21. அடுத்தவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், பேசுதல்:

கணவனும் மனைவியும் மற்றவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், பேசுதல் போன்றவற்றின் காரணமாகவும் குடும்ப அமைதியும் நிம்மதியும் சீர்குலைந்து போகின்றது. மேலும் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் தோன்றி அது விவாகரத்தில் முடிவதற்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

22. காதல் திருமணங்கள்

பருவ வயதுப் பெண்கள் மற்றும் ஆண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பருவக் கோளாறு காரணமாக இருபால் கவர்ச்சி உருவாகின்றது. வாழ்வின் யதார்த்தத்தை அன்றி வெறும் கவர்ச்சியை மட்டும் மையப்படுத்தி உருவாகும் இத்தகைய உணர்வுகள் திருமண உறவுக்கு இட்டுச் சென்றாலும் வாழ்வின் யதார்த்தங்கள் புரிய ஆரம்பிக்கின்ற போது குடும்ப வாழ்வில் பிடிப்பின்மை ஏற்படுகின்றது. இது விவாகரத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

23. வேறு ஊர்களில் திருமணம் செய்தல்:

ஒவ்வொரு ஊருக்கும் தனியான மொழிநடை, வாழ்க்கை முறை, நடத்தைப் போக்குகள், மரபுகள் போன்றவை காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையும் அதன்படி வாழ முடியாத நிலையும் உருவாகின்ற போது வெளியூரில் செய்யப்பட்ட சில திருமண உறவுகள் முறிவடைகின்றன. மேலும் வெளி ஊரைச் சேர்ந்த ஆண், பெண் அவர்களது குடும்பத்தினர் போன்றோரின் நடத்தைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. திருமணத்தின் பின்னர் அவர்களது நடத்தை தீயதாக அமையும் போது விவாகரத்து உருவாகின்றது.

24. தாழ்வுச் சிக்கல்:

கணவனை விட மனைவி கல்வியிலோ, பொருளாதாரத்திலோ, அந்தஸ்திலோ அல்லது வேறு ஏதாவது அம்சத்திலோ முதன்மை வகிக்கின்ற போது அது கணவன் மத்தியில் தாழ்வுச் சிக்கலை உருவாக்குவதுடன் மனைவியின் இயல்பான நடத்தைகளைக் கூட தவறாகப் புரிகின்ற நிலையினை உருவாக்கி விடுகின்றது. இத்தகைய போக்குகள் விவாகரத்திற்கு காரணமாக அமைந்து விடுகின்றன.

25. தவறான ஊடகப் பயன்பாடு:

தற்காலத்தில் ஊடகங்களின் தவறான வழிகாட்டல்களினால் யதார்த்த வாழ்வு புறக்கணிக்கப்பட்டு கற்பனையான காட்சிகள் யதார்த்தமாக நடைபெற வேண்டும் என்ற உணர்வும் சடவாத சிந்தனையும் உலகத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வும் உருவாகின்றது. ஆனால் யதார்த்த வாழ்வு இவ்வுணர்வுக்கு முற்றிலும் மாறாக உள்ளதால் கணவனில் மனைவிக்கும் மனைவியில் கணவனுக்கும் பிடிப்பில்லாது பேசுகின்றது. அத்தோடு தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதிலேயே அதிக நேரம் செலவிடப்படுவதனால் கணவனுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளும் கொடுக்க வேண்டிய உரிமைகளும் புறக்கணிக்கப் படுகின்றன. இந்நிலை தொடர்கின்ற போது குடும்ப வாழ்வில் பிடிப்பில்லாத நிலை உருவாகி அது விவாகரத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

26. பொய்யான வாக்குறுதிகளை வழங்கி திருமணம் செய்து வைத்தல்:

கணவனின் தரப்பிலிருந்தோ அல்லது மனைவியின் தரப்பிலிருந்தோ நிறைவேற்ற முடியாத வாக்குறுதிகளை வழங்கி அல்லது பொய்யான வாக்குறுதிகளை வழங்கி அல்லது ஏமாற்றி திருமணங்கள் செய்து வைக்கப்படுவதும் விவாகரத்துக்கான காரணங்களுள் உள்ளடங்குகின்றது. உண்மை நிலை தெரிய வருகின்ற போது குடும்பத்தில் பெரும் பிரச்சினைகளும் சர்ச்சைகளும் தோன்றுவதுடன் சமூகத்தில் இழிவான நிலைகளையும் சந்திக்க வேண்டி ஏற்படுவதுடன் திருமண பந்தமும் சீர்குலைந்து போகின்றது.

27. தீர விசாரிக்காமை:

திருமணத்திற்கு முன்பாக மணமகள், மணமகன் அவர்களது குடும்பத்தினர் பற்றி தீர விசாரிக்காது திருமண பந்தத்தினை மேற்கொள்கின்றமையும் விவாகரத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக அமைகின்றது.

இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட காரணங்களினால் மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் மத்தியில் விவாகரத்துக்கள் நடைபெறுகின்ற அதேவேளை விவாகரத்துக்களினால் பல்வேறுபட்ட விளைவுகள் உருவாகின்றன.

விவாகரத்துக்களினால் ஏற்படும் விளைவுகள்:

முஸ்லிம் சமூகத்தில் நடைபெறுகின்ற விவாகரத்துக்களினால் தனி மனித, குடும்ப மற்றும் சமூக ரீதியாக பல்வேறுபட்ட விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய விளைவுகளில் சில சாதகமானதாக அமைந்துவிடுகின்ற அதேவேளை அதிகமான விளைவுகள் பாதகமானதாக அமைந்துவிடுகின்றன.

விவாகரத்துக்களினால் ஏற்படும் சாதகமான விளைவுகள்:

இல்லாமல் விவாகரத்தை வெறுக்கின்ற போதிலும் அதனை முற்றாகத் தடை செய்யவில்லை. விவாகரத்துக்களால் கிடைக்கின்ற சில பயன்களை கருத்திற் கொண்டே இவ்வனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தவகையில் விவாகரத்துக்களால் பின்வரும் பயன்கள் கிடைக்கின்றன.

01. மனித உரிமை - பாதுகாப்பு:

இஸ்லாம் அனுமதிக்கின்ற வழிமுறைகளுக்கு ஏற்ப ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதும் சேர்ந்து வாழ்வது சாத்தியமற்றதாக மாறும் போது பிரிந்து விடுவதும் மனித உரிமையாகும். இவ்வுரிமை இஸ்லாம் விவாகரத்தினூடாக வழங்கியுள்ளது. இவ்வுரிமை புறக்கணிக்கப்படுகின்ற போது மனித அவலங்கள் ஏற்படும். எனவேதான், மனித உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு முறைமையாக விவாகரத்து அமைந்துவிடுகின்றது.

02. தவறிழைப்போருக்கு தகுந்த தண்டனை:

கணவன் அல்லது மனைவி குடும்ப வாழ்வில் தொடர்ந்து தவறுகளைச் செய்கின்ற போது கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள், ஏனைய உறவினர்கள் மத்தியிலும் அவை பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய பாதிப்புக்களில் இருந்து மீழும் பொருட்டு தவறிழைப்போருக்குத் தகுந்த தண்டனையாக விவாகரத்து அமைகின்றது.

03. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான பரிகாரம்:

கணவன் அல்லது மனைவியின் தவறான நடத்தைப் போக்குகளினால் இருவரில் ஒருவர் அதிக பாதிப்புக்களை எதிர்கொள்கின்றனர். எனவேதான், இவ்வாறு பாதிப்புக்கு உள்ளானோருக்கான தகுந்த பரிகாரமாக விவாகரத்து அமைந்துவிடுகின்றது.

04. சமூகத்திற்கு சிறந்த படிப்பினை:

தவறான போக்குகளினால் ஒரு குடும்பத்தில் விவாகரத்து நிகழ்கின்ற போது அதனை சமூகத்திலுள்ள ஏனைய அங்கத்தவர்கள் அறிந்து கொள்கின்றனர். இதன் மூலம் விவாகரத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கான தவறான நடத்தைப் போக்குகளில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் நிலை உருவாகின்றது.

05. குடும்ப மானம் பாதுகாக்கப்படுதல்:

குடும்ப வாழ்வில் வெறுப்புறும் கணவனும் மனைவியும் அடிக்கடி வாய்த்தர்க்கத்திலும் சண்டைகளிலும் ஈடுபடுகின்ற போது அது குடும்ப மானத்திற்கும் கௌரவத்திற்கும் பங்கம் விளைவிப்பதாக ஆகிவிடுகின்றது. எனவேதான், இந்நிலமையிலிருந்து விடுபடும் பொருட்டு இஸ்லாம் விவாகரத்தினை அனுமதித்துள்ளது.

06. சமூக நலன் பாதுகாக்கப்படுதல்:

குடும்ப வாழ்வில் வெறுப்புறும் கணவனும் மனைவியும் தொடர்ந்து வாய்த்தர்க்கத்திலும் சண்டைகளிலும் கைகலப்பிலும் ஈடுபடுகின்ற போது சமூகரீதியாகவும் பல பாதிப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. தீய வார்த்தை பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்துதல், வீதியில் சண்டையிடுதல், கோரமான முறையில் மனைவி தாக்கப்படல் போன்ற செயற்பாடுகள் சமூகத்திலுள்ள ஏனைய குடும்பங்களிலும் தாக்கம் செலுத்தக்கூடும். எனவேதான் இத்தகைய நிலைகள் ஏற்படாதிருக்கும் பொருட்டு விவாகரத்து நடைபெறும் போது சமூக நலன் பாதுகாக்கப்படும்.

07. மறு வாழ்வுக்கான ஓர் வாய்ப்பு:

கணவன் மனைவியாக வாழ்வது சாத்தியமற்றதாக மாறும் போது இருவரையும் விவாகரத்தினூடாகப் பிரிந்துவிடுவது இன்றியமையாததாகும். இதன் மூலம் அவ்விருவரும் தமது விருப்புக்கு ஏற்ற வகையில் புதியதோர் வாழ்வைத் தேடிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

விவாகரத்துக்களினால் ஏற்படும் பாதகமான விளைவுகள்:

விவாகரத்துக்களினால் சில பயன்கள் கிடைக்கின்ற போதிலும் பாதிப்புக்களே மிக அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. இந்த வகையில் முஸ்லிம் சமூகத்தில் விவாகரத்துக்களால் பின்வரும் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

01. குடும்ப அமைப்பு சீர் குலைதல்:

கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள் என இணைந்து வாழ்ந்த குடும்பங்கள் விவாகரத்தினால் சிதைந்து போகின்றன. கணவன் அல்லது மனைவி தனிமைப்படுத்தப்படுவதுடன் குடும்பத்தின் எதிர்காலமும் கேள்விக்குள்ளாகின்றது.

02. குடும்ப உறவுகள் துண்டிக்கப்படுதல்:

கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரும் விவாகரத்தினைப் பெறும் போது அவர்களது பெற்றோர்களுக்கு மத்தியில் உருவான உறவுகளும் முறிந்து விடுகின்றன. அத்தோடு நெருங்கிய உறவுகளுக்குள் நடைபெற்ற திருமண உறவுகள் முறிக்கின்ற போது இரு சாரரது குடும்பத்தினரும் நிரந்தர பகைவர்கள் போல் மாறும் நிலை உருவாவதுடன் குடும்ப உறவினர்களின் மரணங்களில் கூட ஒன்று சேர் முடியாத நிலை உருவாகின்றது.

03 பொருளாதார ரீதியாக குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படுதல்:

விவாகரத்தினால் உழைக்கும் பொறுப்பு பெண் மீது சுமத்தப்படுகின்றது. அத்தோடு விவாகரத்தான தம்பதியினருக்கு பிள்ளைகள் இருப்பின் அவர்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பினும் பெரும் பகுதி மனைவியிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. குழந்தைப் பராமரிப்புச் செலவு குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்ற போதிலும் அவை குழந்தைப் பராமரிப்புக்குப் போதாதுள்ளதுடன் சில ஆண்கள் இத்தாபரிப்புச் செலவினை முற்றாகவோ அல்லது உரிய முறையிலோ செலுத்தாது விடுகின்றனர். இதனால் தனக்காகவும் தனது பிள்ளைகளுக்காகவும் உழைக்க வேண்டிய கடினமான பொறுப்பை பெண்கள் ஏற்கவேண்டியுள்ளது.

04 குடும்பத்தின் தலைமைத்துவம் இல்லாது போதல்:

விவாகரத்தின் விளைவாக குடும்பத்தின் தலைமைத்துவம் பெண்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக பெண்கள் உளரீதியாக பாதிக்கப்படுவதுடன் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளையும் துயரங்களையும் சந்திக்க வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது. அது மட்டுமன்றி குடும்பத்தின் பாதுகாப்பும் கேள்விக் குறியாகின்றது.

05 குடும்ப அந்தஸ்த்து இழக்கப்படுதல்:

விவாகரத்துக்களின் விளைவாக ஏற்படும் பாதிப்புக்களில் குடும்ப அந்தஸ்த்து இழக்கப்படுவதும் முக்கியமானதொன்றாகும். விவாகரத்தின் விளைவாக பெண்கள் விதவைகளாக மாறுவதுடன் பிள்ளைகள் அனாதைகளாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். குடும்ப வருமானம் வீழ்ச்சியடைகின்றது. உறவுகள் முறிந்து போகின்றன. இவைகளின் விளைவாக குடும்பம் பின்னடைவு காண்பதுடன் சமூகத்தின் மத்தியில் அக்குடும்பத்தின் அந்தஸ்தும் இழக்கப்படுகின்றது.

06. அடுத்தவரில் தங்கிவாழும் நிலை உருவாகுதல்:

விவாகரத்தின் விளைவாக குடும்பத்தின் அனைத்து துறைசார்ந்த நடவடிக்கைகளும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால் விவாகரத்தான பெண்களும் அவர்களது பிள்ளைகளும் பல்வேறுபட்ட தேவைகளுக்கு குடும்பத்தின் ஏனைய உறவினர்களிலும் தெரிந்த அயலவர்களிலும் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. இந்நிலை சில வேளைகளில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

07. மறுமணம் புரிவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அரிதாகக் காணப்படுகின்றன:

விவாகரத்தின் பின்னர் ஆண்களைப் பொறுத்தவரை மறுமணம் செய்வது ஓரளவு இலகுவான விடயமாக இருப்பினும் பெண்களைப் பொறுத்தவரை சீதனம், விவாகரத்தான பெண்கள் சம்பந்தமான தப்பிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், மறுமணம் புரிய பெண்கள் விரும்பாமை, விதவைகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதில் ஆண்கள் கரிசனை செலுத்தாமை, பிள்ளைகளுக்காக தமது வாழ்வை சில பெண்கள் அர்ப்பணிக்க முயல்கின்றமை போன்றவற்றால் பெண்களின் மறுவாழ்வு சாத்தியமற்றதாக மாறுகின்றது.

08. பிள்ளைகளின் நலன்கள் பாதிக்கப்படுதல்:

கணவன் மனைவி மத்தியில் நடைபெறும் விவாகரத்தினால் பல்வேறுபட்ட பாதிப்புக்களை அவர்களது பிள்ளைகள் எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். தாய், தந்தை ஆகிய இருவரோடும் இணைந்து வாழ்கின்ற போது பெற்றோரின் பிரிவு பிள்ளைகளை உளரீதியாக பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாக்குகின்றது.

பெற்றோரின் விவாகரத்தை அடுத்து இருவரோடும் ஒரே நேரத்தில் பழகும் வாய்ப்பு இழக்கப்படுவதுடன் ஒன்றில் தாய் அல்லது தந்தையினால் பிள்ளைகள் பராமரிக்கப்படுவதுனால் இருவரில் ஒருவர் மீது இறுக்கமான அன்பு இல்லாது போவதுடன் அவர்களது அன்பும் கிடைக்காமல் போகின்றது.

பெற்றோர்கள் இருவரும் மறுமணம் புரிகின்ற போது பிள்ளைகள் அனாதையாக்கப்படுவதுடன் உளரீதியாகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனர். அத்தோடு பெற்றோர் மீது வெறுப்புணர்வு ஏற்படுவதுடன் காலப்போக்கில் சில பிள்ளைகள் முரட்டு சபாவம் கொண்டவர்களாகவும் ஒழுக்க மாண்புகள், சமயப் பற்று போன்றவை அற்றவர்களாகவும் மாறுகின்றனர்.

விவாகரத்தின் விளைவாக தந்தையின் பங்களிப்பு குடும்பத்தில் இல்லாது போகும்போது குடும்ப சுமை பிள்ளைகள் மீது சுமத்தப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக அதிகமான பிள்ளைகளின் கல்வி பாதிக்கப்படுவதுடன் சிறு வயதிலேயே கடினமான வேலைகளை செய்ய வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது.

மேலும் பிள்ளைகளின் சிறுபராயம் துயரங்கள் நிறைந்ததாகக் கழிவதுடன் அவர்களது உணர்வுகளும் ஆசைகளும் எதிர்பார்ப்புக்களும் சீர்குலைந்து போகின்றன. அத்தோடு இத்தகைய பிள்ளைகள் சமூகத்தினால் பின்தள்ளப்படுவதுடன் சமூகத்தில் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளிலும் தாமதமே பின்தங்கி அல்லது ஒதுங்கி விடுகின்றனர்.

09. சமூகத்தின் தவறான பார்வை:

கணவனது தவறான நடத்தைப் போக்கினால் அல்லது அவனது வேறு ஏதாவது நிலைமைகளின் காரணமாக விவாகரத்துக்கள் ஏற்படுகின்ற போதிலும் விவாகரத்தான பெண்ணைப் பற்றிய விமர்சனங்களே அதிகம் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இதனால் குறித்த பெண்ணும் அவளது குடும்பத்தினரும் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

10. பாலியல்ரீதியான தவறான நடத்தைகள்:

விவாகரத்தின் மூலமாக கணவனால் கைவிடப்பட்ட மிக அரிதான எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் பாலியல்ரீதியான தவறான நடத்தைப் போக்குகளுக்கும் உள்ளாகின்றனர். இந்நிலை குறித்த பெண்ணின் குடும்பத்திலும் முழு முஸ்லிம் சமூகத்திலும் பெரும் பாதிப்புக்களையும் அச்சுறுத்தல்களையும் உருவாக்குகின்றன.

இவ்வாறாக விவாகரத்துக்களின் விளைவாக பல்வேறுபட்ட சாதக, பாதக விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, விவாகரத்துக்கான காரணங்களை இனங்கண்டு அவற்றை இல்லாதொழிப்பதன் மூலமாக விவாகரத்துக்களால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களில் இருந்து மீள முடியும்.

விவாகரத்துக்களை குறைப்பதில் காழி நீதிமன்றங்களின் பணிகள்:

முஸ்லிம் சமூகத்தில் நடைபெறுகின்ற விவாகம், விவாகரத்து மற்றும் பிள்ளைப் பராமரிப்புத் தொடர்பாக எழுகின்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் பொருட்டு 1936ஆம் ஆண்டு 8256ஆம் வர்த்தமானி அறிக்கையின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பே காழி நீதிமன்றமாகும். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்குமேன நிறுவப்பட்டுள்ள இந்நீதிமன்றத்தில் விவாகரத்துக்களுக்காக விண்ணப்பிக்கப்படும் விண்ணப்பங்களை ஏற்று உடன் விவாகரத்துக்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. மாறாக விவாகரத்துக்களைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அவை பயனளிக்காது போகின்ற போதே விவாகரத்துக்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த வகையில் காழி நீதிமன்றங்களினால் விவாகரத்துக்களை தவிர்க்கும் பொருட்டு பின்வரும் வழிமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

01. சமரச முயற்சியில் ஈடுபடுதல்:

விவாகரத்தைக் கோரும் கணவனையும் மனைவியையும் காழி நீதிபதி அழைத்து அவர்களது பிரச்சினைகளை சமூகமாக தீர்ப்பதற்கான ஆலோசனைகளையும் புத்திமதிகளையும் விவாகரத்தினால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களையும் தெளிவுபடுத்துவார். அது பயனளிக்காத போது அடுத்த கட்ட முயற்சியில் ஈடுபடுவார்.

02. ஊர் முக்கியஸ்தர்கள், உலமாக்கள், நெருங்கிய உறவினர்களுடான ஆலோசனை:

பிரச்சினைகளுக்குள்ளான தம்பதியினரையும் அவர்களது நெருங்கிய உறவினர்கள், ஊர் முக்கியஸ்தவர்கள், உலமாக்கள் என்போரை அழைத்து அவர்களுடாக விவாகரத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுவதோடு விவாகம், விவாகரத்துப் பற்றிய இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடு, விவாகரத்தினால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் போன்றவையும் தெளிவுபடுத்தப்படும்.

03. தவணைக்கு இடையிலான இடைவெளியை நீடித்தல்:

விவாகரத்தைக் கோரிவரும் தம்பதியினரை விசாரித்து விட்டு அடுத்த கட்ட விசாரணைக்கான தவணையை நீண்டதாக ஆக்கி விடுவதன் மூலம் விவாகரத்தினை தவிர்க்கும் முயற்சி நடைபெறும். தவணைக்கு இடையிலான இடைவெளி அதிகம் இருப்பதனால் இக்கால எல்லைக்குள் சிலவேளை பிரச்சினையின் தாக்கம் குறைவடைந்து அல்லது தமது தவறுகளைப் புரிந்து அல்லது கணவன் மனைவியாக வாழ்வதால் கிடைக்கும் பயன்களை உணர்ந்து ஒன்று சேரும் வாய்ப்பு உருவாகலாம்.

இத்தகைய அனைத்து முயற்சிகளும் பயனளிக்காது போகும் போதே விவாகரத்து வழங்கப்படுகின்றது. விவாகரத்துக்களை தவிர்ப்பதற்காக காழி நீதிமன்றங்கள் இத்தகைய வழிமுறைகளைக் கையாளுகின்ற அதே வேளை விவாகரத்துக்கள் அதிகரிக்காமல் இருப்பதற்கு மேலும் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

விவாகரத்துக்களைக் குறைப்பதற்கான வழிமுறைகள்:

மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் மட்டுமன்றி முழு முஸ்லிம் சமூகத்தின் மத்தியிலும் நடைபெறுகின்ற அனைத்து விவாகரத்துக்களையும் இல்லாதொழிப்பது சாத்தியமற்றதாகும். தகுந்த காரணங்களின் அடிப்படையில் விவாகரத்துக்கள் கோரப்படுகின்ற போது அவ்விவாகரத்துக்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இருப்பினும் தகுந்த காரணமின்றி நடைபெறும் விவாகரத்துக்கள் பல்வேறு பாதிப்புக்களை உருவாக்குவதனால் அவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். எனவேதான் இத்தகை விவாகரத்துக்களை தவிர்க்க வேண்டுமாயின் பின்வரும் வழிமுறைகளைக் கையாள்வது அவசியமானதாகும்.

01. விவாகம், விவாகரத்து அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள் என்பன தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளை வழங்குதல்:

அனைத்துத் தரப்பினர் மத்தியிலும் விவாகம், விவாகரத்து அதனால் ஏற்படுகின்ற சாதக, பாதக விளைவுகள் என்பவை தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளை மஸ்ஜிதில்கள், மார்க்க விளக்க வகுப்புக்கள், மத்ரலாக்கள் பாடசாலைகள் போன்றவற்றில் வழங்குவதன் மூலமாக முஸ்லிம்கள் மத்தியில் அதிகரித்து வரும் விவாகரத்துக்களைக் குறைக்க முடியும்.

02. பிள்ளைகளை மார்க்கப் பற்றுள்ளவர்களாக வளர்த்தல்:

இஸ்லாமிய வழிகாட்டலின் அடிப்படையில் சிறு வயதிலிருந்தே பிள்ளைகள் வளர்க்கப்படுவதன் மூலமாக அவர்களது திருமணமும் அதற்குப் பின்னரான இல்லற வாழ்வும் அமைதியானதாகவும் மகிழ்சியானதாகவும் அமையும் அதே வேளை விவாகரத்துக்களுக்கான வாய்ப்புக்களும் ஏற்படாதிருக்கும்.

03. மார்க்கப் பற்றுள்ளவர்களை துணையாக தேர்வு செய்தல்:

மார்க்கப் பற்றுள்ளவர்களை திருமணம் செய்யுமாறு இஸ்லாம் வலியுறுத்துகின்றது. எனவே தனது துணையை தெரிவு செய்கின்ற போது அழகு, செல்வம், கௌரவமான பரம்பரை போன்றவற்றை முதன்மைப்படுத்தாது மார்க்கப் பற்றிற்கு முதலிடம் கொடுப்பதன் மூலமாக திருமண வாழ்வு மகிழ்ச்சிகரமாக அமைவதுடன் விவாகரத்திற்கான தேவை இல்லாது போகும்.

04. நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்தல்:

இஸ்லாம் வலியுறுத்துகின்ற பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, விட்டுக்கொடுத்தல் ஒழுக்க மாண்புகள் போன்றவற்றை கணவனும் மனைவியும் முறையாகக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பிறக்கின்ற பிள்ளைகளும் நற்பிரஜைகளாக வளர்வதுடன் விவாகரத்திற்கான வாய்ப்பும் தவிர்க்கப்படும்.

05. அதிக குழந்தைப் பேறுள்ள குடும்பத்தில் திருமணம் செய்தல்:

அதிகமான குழந்தைகளைப் பெறக்கூடிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களை ஆண்களும் ஆண்களைப் பெண்களும் தமது துணையாக ஆக்கிக் கொள்கின்ற போது குழந்தைப் பேறினமையால் உருவாகும் விவாகரத்துக்களும் தவிர்க்கப்படும்.

06. பரஸ்பரம் அன்பைப் பரிமாறுதல்:

கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்வதன் மூலமாகவும் விவாகரத்துக்களை தவிர்க்க முடியும். துன்பங்களின் போது அதிக சிரத்தை எடுத்தல், கலந்தாலோசித்தல், இருவரும் இணைந்து உணவருந்துதல், உறவினர் வீடுகளுக்கு செல்லுதல், சுற்றுலாக்கள் செல்லுதல் போன்ற வழிமுறைகளினூடாக பரஸ்பரம் அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் போது விவாகரத்துக்கள் குறைவடையும்.

07. எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றுதல்:

தனது கணவன் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு மனைவிக்கும் தனது மனைவி எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு கணவனுக்கும் இருப்பது இயல்பானது. எனவே எதிர்பார்ப்புக்கள் இஸ்லாத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கின்ற போது அவற்றை நிறைவேற்றக் கூடியவர்களாகவும் ஒருவரால் செய்ய முடியாத காரியத்தை திணிக்காதும் பிடிக்காத காரியத்தை செய்யாதும் நடந்து கொள்ளும் போது விவாகரத்துக்களைத் தவிர்க்க முடியும்.

08. இஸ்லாம் வெறுக்கின்ற செயல்களை செய்யாதிருத்தல்:

மதுவருந்தல், கணவனுக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தல், நன்றி கெட்டு நடத்தல், வாய்த்தாக்கம் புரிதல், பிரச்சினைகளைப் பகிரங்கப்படுத்தல், தவறான வார்த்தைப் பிரயோகங்களை மேற்கொள்ளுதல், மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் துன்புறுத்தல் போன்ற வழிமுறைகளைக் கணவனும் மனைவியும் முற்றாக தவிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் விவாகரத்திலிருந்து தனது குடும்பத்தை பாதுகாக்க முடியும்.

09. தலாக்கின் போது இஸ்லாம் வலியுறுத்துகின்ற விதிமுறைகளை கடைப்பிடித்தல்:

மனைவி தொடர்ந்தும் தவறுகளை செய்கின்ற போது முதலில் நல்லுபதேசம் மூலமாகவும் அது பயனளிக்காது போகுமிடத்து படுக்கையை விட்டுத் தூரப்படுத்துவதன் மூலமாகவும் அதுவும் பயனளிக்காது போகுமிடத்து கணவன் என்னை தண்டிக்கும் அளவு எனது நடத்தை தவறானதாக ஆகிவிட்டது என்பதை மனைவி உணரும் வகையில் காயம் ஏற்படா வண்ணம் மென்மையாக அவளை தண்டிப்பதும், அதுவும் பயனளிக்காது விடும்போது உறவினர்களை அழைத்து நிலைமையைத் தெரியப்படுத்தி உறவினர்களுடாக நல்லுபதேசம் வழங்குவதன் மூலமாகவும் இதுவும் பயனளிக்காது போகும் போதே இறுதியாக தலாக் சொல்ல வேண்டும். இத்தகைய வழிமுறைகளை கடைப்பிடிப்பதன் மூலமும் விவாகரத்தைத் தவிர்க்க முடியும்.

10. குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரமாக வைத்திருத்தல்:

குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தை உறுதியாக வைத்திருப்பது கணவனின் கடமையாகும். இக்கடமையை கணவன் முழுமையாக நிறைவேற்றும் அதேவேளை முடியுமானவரை கணவனுக்கு மனைவியும் உறுதுணையுரிய வேண்டும் இதன் மூலமாக பொருளாதாரம் சீர்குலையாது பாதுகாக்கப் படுவதுடன் அதன் மூலம் ஏற்படும் விவாகரத்துக்களும் தவிர்க்கப்படும்.

11. இல்லறவியலில் திருப்திப்படுத்தல்:

கணவனும் மனைவியும் இல்லறவியலில் ஒருவரை ஒருவர் திருப்திப்படுத்துவதன் மூலமாகவும் இல்லறவியல் தொடர்பான பிரச்சினைகள், இல்லறவியலில் ஈடுபாடினமை போன்ற நிலைமைகள் ஏற்படும் போது உரிய வைத்திய நிபுணர்களை அணுகி அதற்குரிய தீர்வுகளை பெற்றுக் கொள்வதன் மூலமாகவும் மகிழ்ச்சியான வாழ்வினை அனுபவிப்பதுடன் விவாகரத்திலிருந்தும் தமது குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க முடியும்.

12. தீர விசாரித்த பின் திருமணம் செய்தல்:

திருமணம் செய்வதற்கு முன்பதாக மணமகள், மணமகள், அவர்களது குடும்பம் உள்ளிட்ட பல்வேறுபட்ட விடையங்களை தீர விசாரித்து அதில் திருப்தி கண்ட பின்னர் திருமணம் செய்து வைப்பதன் மூலமாகவும் விவாகரத்துக்களை தவிர்க்க முடியும்.

13. முடியுமான விடையங்களுக்கு மாத்திரம் வாக்குறுதியளித்தல்:

திருமணம் செய்யவிருக்கும் பெண், ஆண், அவர்களது குடும்பத்தினர் ஆகியோர் பரஸ்பரம் தம்மால் முடியுமான விடையங்களுக்கே வாக்குறுதி அளிக்க வேண்டும். முடியாத பொய்யான விடையங்களுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கின்ற போது அது விவாகரத்திலேயே முடிவடையும். எனவே, இந்நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு செயற்பட வேண்டும்.

14. தவறான ஊடகப் பயன்படுத்தலில் இருந்து தவிர்ந்து கொள்ளுதல்:

வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களுடன் அதிக நேரங்களைக் கழித்தல், அவற்றினால் விதைக்கப்படும் தவறான வழிகாட்டல்களுக்கு உட்படுதல் போன்றவற்றிலிருந்து தவிர்ந்து இஸ்லாமிய ஷரீஆ அனுமதித்துள்ள முறையில் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துபவன் மூலமும் தவறான ஊடகப் பயன்பாட்டினால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களையும் விவாகரத்துக்களையும் தவிர்க்க முடியும்.

இவ்வாறாக மருதமுனைப் பிரதேச முஸ்லிம்களும் முழு முஸ்லிம் சமூகமும் விவாகரத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களையும் அவற்றால் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புக்களையும் இனங்கண்டு அவற்றிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு மேற்கூறப்பட்ட இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைந்த

வழிமுறைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் நடைபெறுகின்ற விவாகரத்துக்களை குறைக்க முடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. அப்துஸ்ஸமத், எச். (2004) “இஸ்லாமிய ஷரியத்தில் பெண்களின் நிலை” சென்னை: புர்கான் பப்ளிகேஷன்ஸ் ட்ரஸ்ட்.
02. அமீன், ஏ. எச். ஜீ., (2001), “காழி நீதிமன்ற நடைமுறைகளும் செயற்பாடுகளும்” கொழும்பு: அல்-அமீன் சட்ட மத்திய நிலையம்.
03. அப்துல் ஹக், எஸ். எல். ஏ (1996) “(முத்) தலாக் பற்றிய ஓர் ஆய்வு” கொழும்பு: ஹாதி புத்தக நிலையம்.
04. அபூ யூசுப். “முஸ்லிம் பெண்கள் அறிய வேண்டிய முக்கிய விஷயங்கள்” சென்னை: வெலாமத் பதிப்பகம்.
05. குலாம் ரசூல். (1990) “பெண்ணைப் பெற்றவர் படும்பாடு” தஞ்சாவூர்: காஜியார் புக் டிப்போ.
06. முஹம்மது மைதீன் உலவி, கே. எம். (2004), “திருமணச் சட்டங்கள்” மதுரை: மாலிக் பப்ளிகேஷன்ஸ்.
07. முஹம்மது பஷீர், எஸ்., (1999), “முஸ்லிம் கணவனின் கடமைகள்” தஞ்சாவூர்: காஜியார் புக் டிப்போ.
08. முஹம்மது யூசுப் மிஸ்பாஹி.எம்., (2005), “இஸ்லாமிய ஷரியத் நீதிமன்றம்” சென்னை: அனஸ் புக் சென்டர்.
09. ஜூல்பிக்கார், (1997), “தலாக் சொல்லாதீர்கள்” தஞ்சாவூர்: காஜியார் புக் டிப்போ.
10. சமீம். ஏ. எம். “இலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சட்டங்கள்” கல்கெதர: றிசானா பப்ளிகேஷன்ஸ்.
11. Chulani Kadikara, (1999) “Muslim family law in Sri Lanka” (Theory, Practice and issues of women)
12. Asgar Ali chawdhry, shahnaz Bugum, “Ideal women Before Marriage & After Marriage”, New Delhi: Adam Publishers & Distributors

நோக்கானல்:

01. எம். ரீ. முஹம்மது கலீல், மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளர், மல்முனைப் பிரதேச செயலகம்.
02. ஏ. எச். ஏ. மஜீத், ஹாழி, ஹழி நீதிமன்றம், மருதமுனை.
03. றஸ்மி மூஸா, கலாசார உத்தியோகத்தர், கல்முனைப் பிரதேச செயலகம்.

அறபுத் தமிழில் தமிழ் இலக்கணப் பயன்பாடு

Dr. SMM. Mazahir, Senior Lecturer,
Department of Islamic Studies, SEUSL, Oluvil.

அறபுத் தமிழ் - ஓர் அறிமுகம்:

தென்னிந்தியாவில் உருவாக்கப்பட்டு, இலங்கையில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு மொழிமரபே அறபுத் தமிழ் எனப்படுகின்றது. “லிஸானுல் அர்வி”, “அர்வி மொழி” எனவும் அழைக்கப்படுகின்ற அறபுத் தமிழ் முஸ்லிம்களின் சமய, கலாசார, பண்பாட்டுத் தேவைகளின் அழுத்தம் காரணமாகத் தோன்றிய ஒரு சிறப்பு மொழி எனக் கூறலாம். “அறபிகளால் ஓரளவு வாசிக்கலாம். ஆனால் விளங்க முடியாது. பிறர் வாசித்தால் ஓரளவு தமிழ் பேசும் முஸ்லிமல்லாதவர்களால் விளங்கலாம். ஆனால் அவர்களால் வாசிக்கவோ எழுதவோ முடியாது” என்ற தனித்துவத்தை இம்மொழி கொண்டுள்ளது.

அறபுத் தமிழுக்குப் பிரதானமாக இரு வரைவிலக்கணங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவையாவன:

01. தமிழை அறபு அட்சரங்களில் எழுதுதல் அறபுத் தமிழாகும்.

பொதுவாக அறபுத் தமிழ் எனும் போது இவ்வரைவிலக்கணமே வழங்கப்படுகின்றது. இதுவே அடிப்படையான கருத்தாகும். தமிழ் மொழியை அறபு வரிவடிவத்தில் எழுதும் போது அறபுத் தமிழாகிறது. போராசியர் எம். ஏ. நு.மான், மணவை முஸ்தபா, அ. மா. சாமி, மயிலை சீனி வேங்கடசாமி போன்ற அறிஞர்கள் இவ்வரைவிலக்கணத்தையே ஏற்றுள்ளனர்.

02. அறபு வரிவடிவத்தைப் போலவே, தமிழ் வரிவடிவத்தில் அறபுச் சொற்களைக் கலந்து எழுதுதலும் அறபுத் தமிழாகும்.

முன்னைய வரைவிலக்கணத்தையும் உட்படுத்திய இந்த வரைவிலக்கணத்தின்படி, சாதாரணமாக தமிழ் மொழியில் எழுதும்போது அறபுச் சொற்களைக் கலந்து எழுதுவதும் அறபுத் தமிழாகிறது. இதனைக் கலாநிதி எம்.ஏ.எம். சுகீரி, ஏ.எம்.ஏ. அஸ்ஸீ, எம்.ஐ.எம். அமீன் போன்ற ஆய்வாளர்கள் முன்வைக்கின்றனர்.

இல்லாத்துக்கும் அறபு மொழிக்குமிடையிலான இறுக்கமான தொடர்பு காரணமாக சமய, பண்பாட்டுத் துறைசார்ந்த நிறைய அறபுச் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தைப் பேணும் வகையில் இது அமைந்து காணப்படுவதால் தமிழர்கள் எழுதும் தமிழில் இருந்து முஸ்லிம்கள் எழுதும் தமிழைப் பிரித்துக் காட்டும் ஓர் அம்சமாக இது அமைகின்றது. இதனால் இதனையும் அறபுத் தமிழ் எனப்படுதல் வேண்டும் என்பது இவர்களின் வாதமாகும்.

இவ்விரு வரைவிலக்கணங்களுள் முதலாவது வரைவிலக்கணமே பொதுவாக வழங்கப்படுவதாகும். அறபுத் தமிழின் ஆரம்ப காலத்தில் அறபு அட்சரங்களில் அமைந்த தமிழுக்கே அறபுத் தமிழ் எனப்பட்டமை, வேற்று மொழிச் சொற்கள் கலந்த மொழிகளையெல்லாம் பொதுவாக தனி மொழிமரபாகக் கருதாமை, முஸ்லிம் கல்விமான்களால் அறபு லிபியில் அது திட்டமிடப்பட்ட உருவாக்கப்பட்டமை போன்ற காரணங்களால் இக்கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

“அறபுத் தமிழில் தமிழ் இலக்கணப் பயன்பாடு” என்ற இவ்வாய்வு அறபுத் தமிழில் அமைந்த பதினொரு நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. தப்ஸீர், ஹதீஸ், ஸீறா, பிக்ஹ் துறைகளைச் சார்ந்தவையாக அந்நூல்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காற்பகுதியில் எழுதப்பட்டவை. அவை கீழ்வருமாறு:

- காதிர் ஷம்ஸுத்தீன் அல் மக்தூமி அவர்களின் திருநபி சரித்திரம் முபாரக் மாலை.
- சுலைமான் இப்னு முஹம்மத் அவர்களின் (இலங்கை காலியைச் சேர்ந்தவர்) ரஹ்மதுல் மன்னான் அலல் முதஅல்லீன மினல் வில்தான்.
- பழல் இப்னுல் கௌஸ் அவர்களின் பவாரிகுல் ஹிதாயா லி ஸாஹிபில் பிதாயா.
- நூஹ் இப்னு அப்துல் காதிர் அவர்களின் தப்ஸீரு பத்ஹில் கரீம்.
- நூஹ் இப்னு அப்துல் காதிர் அவர்களின் அல்ஜவாஹிருஸ் ஸலீமா.
- முஸ்தபா ஆலிம் அவர்களின் (இலங்கை பேருவளையைச் சேர்ந்தவர்) பத்ஹூர் ரஹ்மான் பீ தர்ஜுமதி தப்ஸீரில் குர்ஆன்.
- ஹபீப் முஹம்மத் அவர்களின் புதூஹாதூர் ரஹ்மானிய்யா பீ தப்ஸீரி கலாமிர் ரப்பானிய்யா.
- ஹபீப் முஹம்மத் அவர்களின் பத்ஹூர் ரஹீம் பீ தப்ஸீரில் குர்ஆனில் கரீம்.
- ஷாம் நைனா லெப்பை அவர்களின் ஸலாதுல் அர்கான் மாலை.
- எழுதியவரின் பெயர் குறிப்பிடப்படாத அல் மனாபிஉல் அதம பீ தப்ஸீரி அம்ம.
- எழுதியவரின் பெயர் குறிப்பிடப்படாத திருமுடியிறக்கின ஹதீஸ்.

அறபுத் தமிழ் சொற்களில் தமிழ் இலக்கண விகுதிகள்:

எழுத்துக்கள் ஒன்றோ பலவோ சேர்ந்து கருத்தைத் தருமாயின் அதற்கு சொல் அல்லது பதம் எனப்படும். அறபுத் தமிழ், தமிழ் மொழியிலிருந்து கிளைத்தெழுந்த ஒரு கிளை மொழி என்ற வகையில் அதில் தமிழ்ப் பதங்கள் விரவி இருந்தல் இயல்பானதாகும். எனினும் அதில் அறபுச் சொற்களும் குறிப்பிட்டத்தக்கதோர் அளவில் இடம் பிடித்துள்ளன.

முஸ்லிம்கள் பிரதானமாக தங்களது சமயரீதியான தேவைகளுக்கென உருவாக்கிய மொழி என்ற வகையில் அறபுத் தமிழில் அதிக அறபுச் சொற்களை அவதானிக்கலாம். அத்தோடு முஸ்லிம்களுடைய வாழ்வியலுக்கும் அறபு மொழிக்குமிடையிலான பிரிக்க முடியாத, மிக இறுக்கமான தொடர்பும் இவ்வாறு அதிகமாகக் காணப்படுவதற்கு மற்றுமொரு காரணமாகும்.

இந்த வகையில் இன்காரு செய்கிறார்கள் (மறுக்கிறார்கள்), முராதாவது (கருத்தாவது), மொளத்து (மரணம்), ஷக்கு (சந்தேகம்), மஃஷத்து (வாழ்வு), வக்து (நேரம்), யெ.னி (அதாவது), ஆகிறத்து (மறுமை), துன்யா (இம்மை), குப்ர் (இறை நிராகரிப்பு), ஷிர்க் (இணை வைத்தல்), ஹத்து (எல்லை), ஹயாத்து (வாழ்க்கை), அமல் (செயல்), இஷாரத்து (சுட்டிக் காட்டுதல்), வஜுத் (இருப்பு) போன்ற சொற்கள் அறபுத் தமிழ் நூல்களில் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிலபோது ஒரு பந்தியில் 20, 25 வீதமான சொற்கள் அறபுச் சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன. இது அறபுத் தமிழுக்கு இருக்கும் மிகப் பிரதானமான சிறப்பம்சமாகும்.

அறபுத் தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அறபுச் சொற்களும் தமிழ் மொழியின் விகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே பெரும்பாலும் அமையப் பெற்றுள்ளன. இதனை விளக்குகின்ற பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ், “உண்மையானவன் என்று முஸ்லிம் புலவர்கள் அல்லாஹ்வை வர்ணிக்க முற்படும்போது ‘ஹக்’ அல்லது ‘ஹக்கு’ என்னும் உண்மையைக் குறிக்கும் அறபுச் சொல்லுடன் ‘அன்’ என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் விகுதியைச் சேர்த்து ‘ஹக்கன்’ என்றே குறிப்பிடுவர். இங்கு கிரந்த எழுத்தைப் பயன்படுத்த விரும்பாத முஸ்லிம் புலவர்கள் அதனைத் தமிழ் மரபுக்கியைய தமிழ்ப்படுத்தி ‘கக்கன்’ என்றும் ‘அக்கன்’ என்றும் குறிப்பிடுவர். (உவைஸ், ம.மு. தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி, பப. 11,12)

பன்மையை உணர்த்துவதற்கு அறபுச் சொற்களுடன் ‘கள்’ என்னும் பன்மை விகுதி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அல்குர்ஆன் வசனம் ‘ஆயத்’ என அறபியில் அழைக்கப்படுகிறது. அதன் பன்மை ‘ஆயத்துக்கள்’ என ‘கள்’ என்னும் பன்மை விகுதி பெற்று வந்துள்ளது. வானவரைக் குறிக்கும் சொல் ‘மலக்’ அல்லது ‘மலக்கு’ என்பதாகும். அதன் பன்மை ‘கள்’ விகுதி பெற்று ‘மலக்குகள்’ என வழங்கப்படுகின்றது. மக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘மக்கிகள்’ என்றும் மதீனாவைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘மதனிகள்’ என்றும் வழங்கப்படுவர். இதே போன்று மக்காவில் செல்வாக்கோடு வாழ்ந்த ஒரு கோத்திரமான ‘குறைஷ்’ என்ற கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் குறிப்பதற்கு ‘குறைஷிகள்’ எனப்படுகின்றது. அநாதைகள் என்பதைக் குறிக்க ‘யதீம்கள்’ எனப்படுகின்றது.

அறபு இயற்பெயர்கள் சிலவற்றை கௌரவமாக குறிப்பிடுமுகமாக அப்பெயர்களுடன் ‘அர்’ என்னும் உயர்திணைப் பலர்பால் விகுதியைச் சேர்ப்பர். முகம்மது - முகமதர், அகும்மது - அகும்மதர், மகுமுது - மகுமுதர்.

முஸ்லிம் இயற்பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு ‘ஆர்’ என்னும் பலர்பால் விகுதியைப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. அலி - அலியார், ஹசன் - ஹசனார், ஹுசைன் - ஹுசைனார். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை முஹம்மதனார் எனவும் கண்ணியமாக அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கண மரபுக்கியைய வரும் மற்றொரு விகுதி ‘இயர்’ என்பதாகும். இதுவும் பன்மையை உணர்த்தும் விகுதியாகும். அசகாப் - அசகாபியர், குறைஷி - குறைஷியர், மக்கி - மக்கியர், மதனி - மதனியர், எமனி - எமனியர், அஜமி - அஜமியர். (உவைஸ், ம.மு. தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி, ப. 12)

பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.மான் தனது அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம் என்ற நூலில், மார் விகுதி பெறும் பெயர்கள் பற்றி விளக்கியுள்ளது போல் (பார்க்க: அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், 2006, ப. 61) அறபுத் தமிழிலும் அறபுச் சொற்களை மார் விகுதி பெற்றதாக அமைந்துள்ளனர். அஸ்ஹாபிமார் என்ற பதம் மீண்டும் பன்மையாக்கப்பட்டு அஸ்ஹாபிமார்கள் என வழங்கப்படுகின்றது. அதேபோன்று தனம் என்ற விகுதியும் தமிழில் உள்ளதாகும். (பார்க்க: அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், 2006, ப. 46) அதையொட்டி அறபுத் தமிழிலும் முனாபித்தனம் என்பது போன்ற சொற்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

அறபுத் தமிழில் உபயோகிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பதங்களைப் பொறுத்தளவில் அவற்றுள் பெரும்பாலானவை அசல் தமிழ் சொற்களாக அமைந்துள்ளன. செய்தி, பூமி, விரிப்பு, இரவு, பகல், நாயன், உமக்கு, அளவு கடந்து, பரிசுத்தம், நேர்வழி, காண்பிக்கிறேன், எண்ணிக்கை, பெயர், சகலதும், ஒத்தாசை, தவறாமல், செவி, பாசை, ஒழுங்காக, கோபம், நெருப்பு, உயிரை, திருவளமானார்கள், உலர்ந்து, வழக்கு, நீர், அவர்களுக்கு போன்றவை இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

எனினும் சில இடங்களில் பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்கள் பாவிக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடியும். அந்த வகையில் தேல்வை (தேவை), ஒன்றாவது (முதலாவது), இறங்கிச்சுது (இறங்கியது), புலங்குற (புலங்குகின்ற), ஆராகிலும் (யாராகிலும்), ஆரெண்டு (யாரென்று), ஒன்னாயிருக்கும் (ஒன்றாயிருக்கும்), புதுசானதுகளுடைய (புதியவைகளுடைய), செய்யிறார்கள் (செய்கிறார்கள்), நபிக்கி (நபிக்கு) போன்ற சொற்கள் ஆங்காங்கே பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அறபுத் தமிழில் றகரம் பெரும்பாலும் டகரமாக மாறி இருப்பதைக் காணலாம். பேச்சு வழக்கிலும் றகரத்தை டகரமாக மாற்றி உச்சரிக்கும் அமைப்பு இருப்பது இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். உதாரணமாக: நின்றும் (நின்றும்), எண்டு (என்று), இல்லையென்து (இல்லையென்றது), யாதென்றியாமல் (யாதென்றறியாமல்), ஒன்றுமில்லை (ஒன்றுமில்லை), என்படி (என்றபடி) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சிலபோது றகரம் தகரமாக மாறியுள்ளதையும் அவதானிக்கலாம். ஏத்துக் கொள்ளாவிட்டால் (ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால்), பத்தி (பற்றி), மாத்தத்தை (மாற்றத்தை), மத்தும் (மற்றும்) போன்றன இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

தமிழ் மொழியில் ஐ உருபை வெளிக்காட்டும் சங்கிலி (ஐ) சாதாரணமாகப் பாவிக்கப்படுவதுண்டு. அறபுத் தமிழிலும் இந்தப் பாவனையை பல சொற்களோடு இணைந்ததாகக் காணலாம். உதாரணமாக: வைக்கப்படும், மலைகள், அழைத்த, அவனை, குர்ஆனை, தண்ணீரை போன்ற சொற்களைக் கூறலாம். ஆனாலும் பல இடங்களில் சங்கிலி (ஐ) நீக்கப்பட்ட சொற்களை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதற்குச் சான்றுகளாக ஓடயில் (ஓடையில்), நிலயில் (நிலையில்), உம்முடய (உம்முடைய), மூஸா உடய (மூஸா உடைய), உண்டானவயடங்களுக்கும் (உண்டானவையடங்களுக்கும்), ஆகயால் (ஆகையால்), மொளதயும் (மொளத்தையும்), தூய்மயாய் விட்டான் (தூய்மையாகி விட்டான்), தங்களுடய (தங்களுடைய), நப்களையே (நப்களையே) போன்ற பதங்களை முன்வைக்கலாம். எனவே, இதிலிருந்து ஐ உருபு பாவனையில் இருந்திருக்கிறது என்பதும் ஏதோ காரணத்தால் அது சில சொற்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படாது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் புலனாகின்றது. ஆய்வானதுக்குக் கிடைத்த எல்லா நூல்களிலும் இதனை அவதானிக்க முடிந்தது.

தமிழ் மொழியில் ட. ற. ர. ல. என்ற எழுத்துக்கள் சொல்லின் முதலில் வருவதில்லை. பொதுவாக அவை இ என்ற எழுத்தை முதலில் கொண்டு எழுதப்படுகின்றன. உதாரணமாக இறப்பர், இராக்கை, இறாத்தல், இலாம்பு போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். இவை பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வந்து சேரும் போது உபயோகிக்கப்படும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இவற்றை 'இ' எழுத்தை இணைக்காமலேயே பாவிக்க முடியும் என பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.மான் குறித்துக் காட்டியுள்ளார் (பார்க்க: அடிப்படை தமிழ் இலக்கணம் 2006. ப. 24) அறபுத் தமிழிலும் ராஜாங்கம் (இராஜாங்கம்) ரண்டு (இரண்டு) போன்ற சொற்கள் 'இ' எழுத்தைப் ஆரம்பத்தில் பிரயோகிக்காமல் வழங்கப்படுகின்றன.

அறபுத் தமிழில் வித்தியாசமான பல தமிழ்ச் சொற்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உடுமானம் (உடை), விதர்ப்பம் (கருத்து வேறுபாடு), சதிமானம் (ஏமாற்று), திட்டாந்திரம் (அத்தாட்சி), ஓடுக்கத்து நாள் (முறுமை நாள்), கோந்தாளி (கோடாரி), துன்மை (தூய்மை), பது (தலைவர்), கர்மம் (விடயம்), தத்துவம் (ஆட்சி, அதிகாரம்) போன்ற பதங்கள் இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

அறபுத் தமிழ் வசனங்களில் தமிழ் இலக்கணப் பயன்பாடு:

சொற்கள் இணைந்து வாக்கியங்களாக அமைகின்றன என நாம் பொதுவாகக் கூறுகின்றோம். ஆயினும், ஊரில் வந்தேன் நேற்று நான் இருந்து என்ற சொற்களின் சேர்க்கை வாக்கியமாகாது. இந்த வரிசையில் உள்ள சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருள் தரக்கூடிய முறையில் சரியாக இணையவில்லை. அதனால், இது பொருளுடைய வாக்கியமாக அமையவில்லை. இதே சொற்கள், நான் ஊரிலிருந்து நேற்று வந்தேன் என்ற ஒழுங்கில் இணையும் போது வாக்கியமாகிறது. இதே சொல்வரிசையை சற்றுமாற்றி நான் நேற்று ஊரிலிருந்து வந்தேன், ஊரிலிருந்து நான் நேற்று வந்தேன், நேற்று நான் ஊரிலிருந்து வந்தேன் எனவும் வாக்கியங்கள் ஆக்கலாம். இவ்வாறு பொருள் தரத்தக்க வகையில் சொற்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்கு முறைக்கு ஏற்ப ஒன்றுடன் ஒன்று அமைப்பு ரீதியாக இணைந்து ஒரு முற்றுப் பொருளைத் தருமாயின் அதனை வாக்கியம் என்று கூறலாம். (அடிப்படை தமிழ் இலக்கணம், 2006. ப. 144)

தமிழ் மொழியை அறபு வரிவடிவில் எழுதுகின்ற அறபுத் தமிழில், தமிழ் இலக்கண விதிகள் பெருமளவில் பேணப்பட்டு வந்துள்ளதாகவே தெரிகிறது. இது பற்றி ஏ. எம். நஹியா குறிப்பிடுகையில், “அறபுத் தமிழில் அறபுச் சொற்கள் விரவிக் கிடந்தாலும் வசனங்கள் தமிழ் இலக்கணப்படியே அமையும்” (நஹியா, ஏ. எம். அஸ்ஸம் தமிழும், ப. 53) என்கின்றார்.

அறபுத் தமிழ் நூல்களில் காணப்படும் வசனங்களை எடுத்து நோக்குகையில் அவை பொதுவாக தமிழ் இலக்கண விதிகளைப் பின்பற்றியுள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

“தமிழ் வாக்கிய அமைப்பில் பெயர்ச் சொற்களில் திணை, பால், எண், இடம் என்பன (தி. பா. எ. இ.) முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. எழுவாய்ப் பெயரின் தி. பா. எ. இ. என்பனவற்றுக்கு ஏற்ப பயனிலையாக வரும் வினைச் சொல்லின் விசுதி அமைய வேண்டியது கட்டாயம்” என பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.மான் கூறுகின்றார். (அடிப்படை தமிழ் இலக்கணம், 2006, ப. 65)

இந்த விதிகளுக்கேற்பவே பொதுவாக அறபுத் தமிழ் வாக்கியங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக: நாம் ஆக்கினோம், குறைஷிகள் கேட்டு கொள்கிறார்கள். உன்னை அழைக்கிறேன். நீர் அவர்களுக்கு சொல்லும், செய்தி உமக்கு வந்ததா, நாங்கள் ஈமான் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற வசனங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். இவை முழுமையாக தமிழ் இலக்கண விதிகளோடு இணைந்த வசனங்களாகும்.

அறபுத் தமிழ் வசனங்களில் தமிழ் இலக்கண வரம்புகள் பேணப்பட்டிருந்தாலும் சிறிசில இடங்களில் முஸ்லிம்களின் பேச்சுமொழி சார்ந்த வசன அமைப்புகளையும் எழுத்தாளர்கள் கையாண்டுள்ளனர். வாசகர்களின் அறிவுத் தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாறான பிரயோகங்களை அவர்கள் உபயோகித்திருக்க முடியும். உதாரணமாக: “இதுவாகிறது ஹிஜரத் 1305 - ஆயிரத்து முன்னாத்தி ஐந்தாம் வருடம் காலிக் கோட்டை கதீப் காதிர் ஷம்சுத்தீனில் மக்தூமி இப்னில் கதீப் முஹம்மத் லெப்பை மரைக்காயரில் மக்தூமிய்யென்னும் வித்துவ சிரோமணியவர்களால் இருலோகத்துக்கும் சர்தாராகிய திருநபி நமது நாயகம் முஹம்மத் முஸ்தபா றஸூலுல்லாஹ் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் ஜீவிய சரித்திரத்தை யாவரும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டும் மனதில் **எப்பவும்** பாடமாய் தரிப்படிருக்கும் பொருட்டும் இலேசான செந்தமிழில் தொங்கல் நடையாகப் பாட்டாகப் பாடி அதற்கு முபாரக்கு மாலையென்று நாமம் சூட்டப்பட்ட கிதாபாயிருக்கும்.” (ஷம்சுத்தீன் அல்-மக்தூமி, திருநபி சரித்திரம் முபாரக் மாலை, ப. 2,3)

தமிழ் மொழி இலக்கணத்தில் ‘புணர்ச்சி’ என்ற தலைப்பில் உயிர் முன் மெய் புணர்தல் என்று வகைப்படுத்தப்படுகின்ற பகுதியில் உள்ள அம்சங்கள் (பார்க்க: நு. மான், எம். ஏ. அடிப்படை இலக்கணம், 2006, ப. 205-207) அறபுத் தமிழில் காண்பதரிது. இணைப்பெழுத்துக்கள் அங்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை. *முஸாவுக்கு சொன்னான்*. (முஸாவுக்குச் சொன்னான்), *தண்ணீரை தடுக்கிற* (தண்ணீரைத் தடுக்கிற), *மொளத்துக்கு பிறகு* (மொளத்துக்குப் பிறகு), *தன்னை கொண்டு* (தன்னைக் கொண்டு), *தண்ணீரை புகட்டினான்* (தண்ணீரைப் புகட்டினான்) போன்ற வாக்கியங்கள் இவ்விடயத்திற்கு தக்க சான்றுகளாகும்.

அறபுத் தமிழில் உள்ள சில வாக்கியங்கள் அல்லது சொற்றொடர்களின் முடிவுறும் அமைப்பு பேச்சுத் தமிழை ஒத்ததாக அமையப் பெற்றுள்ளது. உதாரணமாக: *வுழுவுக்கு முன் ஷர்த்துகள் ஆறு 1 - இஸ்லாமாயிருக்கிறது 2 - புத்தி உண்டாயிருக்கிறது 3 - வுழ பர்ளு என்று எண்ணுகிறது 4 - வுழவுக்குண்டான அடவுகளை அறிகிறது 5- வுழவுக்கு ஆகுமான துப்புரவான தண்ணீர் தேடுகிறது 6 - வுழவில் பர்ளான மேனியில் தண்ணீரை தடுக்கிற வஸ்துக்கள் ஓட்டியிருந்தால் நீக்கி கொள்கிறது*. (ஷாம் நெய்னா லெப்பை, ஸலாதுல் அர்கான் மாலை, ப. 7) இவ்வசனங்களில் இறுதியில் முடியும் வினைகளைப் பொறுத்தளவில் இருத்தல் / இருப்பது, உண்டாயிருத்தல் / உண்டாயிருப்பது, எண்ணுதல், அறிதல் / அறிந்திருப்பது, தேடுதல், கொள்ளுதல் என அமைந்திருத்தலே தமிழ் இலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்.

“அவர்களை கொண்டுதான் வுஜுது நிரப்பமாகி அதன் அவ்வலை கொண்டு சேர்ந்து இதுவால்தான் அவர்களை காதமெனும் தீர்மானமான முத்திரயாக்கப்பட்டு ஆகயால் லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் என்ட கலிமாவுடன் முஹம்மத் ரசூலுல்லாஹ்வை சேர்த்தல்லாமல் இஸ்லாமென்டது உண்டாகாது” (ஹபீப் முஹம்மத், புதூஹாதுர் ரஹ்மானிய்யா..., 1879, ப. 3) இவ்வசனங்களில் உள்ள பயனிலைகளான சேர்ந்து, முத்திரயாக்கப்பட்டுள்ளது, உண்டாகாது என்பவற்றை சேர்ந்து விட்டது / சேர்ந்து, முத்திரயாக்கப்பட்டது, உருவாகாது என அமைந்திருப்பின் தமிழ் இலக்கண விதிகளுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கும்.

அறபுத் தமிழில் பரவலாக ‘அளவில்’ என்ற பிரயோகம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அச்சொல் இற்கு, இற்காக, இற்காக வேண்டி, இடம், நோக்கி என்ற கருத்துக்களைத் தரும் வகையில் கையாளப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக: *பரிசுத்தமாகிறதளவில்* (பரிசுத்தமாவதற்கு), *அவனளவில்* (அவனிடம் / அவனை நோக்கி), *அறிவதளவில்* (அறிவதற்காக வேண்டி) *பிரஅவ்னளவில்* (பிரஅவ்னிடம்), *கருமத்தளவில்* (கருமத்தை) என்ற சொற்றொடர்களைக் குறிப்பிடலாம். பல கருத்துக்களைச் சுட்ட ‘அளவில்’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் வாசகர்களுக்கு அது பொருள் மயக்கத்தைத் தரமுடியும்.

அறபுத் தமிழ் வாக்கியங்களில் சர்வசாதாரணமாக சில வித்தியாசமான பிரயோகங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. *அப்படிக்கொத்த* (அப்படியான) *சமைக்கப்பட்ட தடங்களைக் கொண்டும்* (சமைக்கப்பட்ட எல்லாப் பொருட்களைக் கொண்டும்) *ஆனபடியினால்தான்* (அதனால்தான்), *செய்தியை தொட்டும்* (செய்தியைப் பற்றி), *அவனெப்போல் கொத்தவனானால்* (அவன் எப்படியானவன் என்றால்), *அவனாகிறாவன்* (அவன்), *உண்டாயிருக்கிறார்கள்* (இருக்கிறார்கள்) *இப்பனு உபை போல் கொத்த* (இப்பனு உபை போன்ற) என்ற பதப் பிரயோகங்கள் இதற்கு நல்ல உதாரணங்களாகும். இவை அக்காலத்தில் முஸ்லிம்களால் பொதுவாகப் பாவிக்கப்பட்ட பிரயோகங்களாகவும் இருக்க முடியும். இன்றும் இத்தகைய சொற்பிரயோகங்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தப் படுவதுண்டு. அத்தோடு அறபு வாக்கியங்களைச் சொல்லுக்குச் சொல் மொழி பெயர்க்க (Direct Translation) முனையும் போதும் இந்நிலை தோன்றமுடியும்.

சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து. அறபுத் தமிழில் உள்ள வசனங்களைப் பொறுத்தளவில் அவை பெரும்பாலும் தமிழ் மொழி இலக்கணத்தை அடியொட்டி அமைந்தவை. சில இடங்களில் தனிநபர் பலவீனங்களினாலோ அல்லது பேச்சு மொழியின் செல்வாக்கினாலோ மாறியமைந்துள்ளன எனக் கூறலாம்.

நிறுத்தற் குறிகள்:

எந்த ஒரு மொழியிலும் நிறுத்தற் குறிகள் மிகவும் முக்கியத்துவமுடையன. வசனங்களினூடாக எடுத்துக் காட்ட விரும்பும் பொருளை மிகவும் துள்ளியமாக வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு நிறுத்தற் குறிகள் இன்றியமையாதன. தமிழ் மொழியும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. அம்மொழியிலும் இந்த விடயத்திற்கு உரிய இடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அறபுத் தமிழைப் பொறுத்தளவில் நிறுத்தக் குறிகளின் பயன்பாடு முழுவதுமாக இல்லாதிருப்பது மிகவும் ஆச்சரியத்திற்குரிய விடயமாக உள்ளது. முற்றுப்புள்ளி, காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, கேள்விக் குறிகள் போன்ற அடிப்படையான குறிகள் கூட உபயோகிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இது அம்மொழி ஆக்கங்களை வாசிப்பவருக்கு பொருள் மயக்கத்தையும் சிரமத்தையும் தருகின்றன. சிலபோது அவ்வசனங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள விடயம் என்ன என்று கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியாமற் போகமுடியும். அத்தோடு சொற்களுக்கிடையிலான இடைவெளிகளையும் பொதுவாகக் காணமுடியவில்லை. இது நிலமையை இன்னும் சிக்கலாக்குகின்றது. உதாரணத்திற்காக கீழ்வரும் பந்திகளை முன்வைக்கின்றோம்.

“குறைவிகள் எந்த வஸ்தை தொட்டு ஒருவருக்கொருவர் கேட்டு கொள்கிறார்கள் அதில் விதர்ப்பமானவர்களாக இருக்கிறார்களே அப்படிக்கொத்த வலுப்பமான செய்தியை தொட்டும் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கேட்டு கொள்ளுறார் அந்த செய்தியை மு.மினானவர்கள் தரிப்படுத்துறார்கள் காபிரானவர்கள் இங்காரு செய்யிறார்கள் அந்த செய்தியாவது மொளதுக்கு பிறகு எழுப்புறது கேள்வி கணக்கு கேட்கிறது கூலி கொடுக்கிறது முதலானதன் பேரில் பொதிந்திருக்கும் குர்ஆனில் நின்று ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் கொண்டு வந்தார்களே அந்த ஒன்னாயிருக்கும்” (.... அல்மனாபிடல் அதம பீ தப்ஸீரி அம்ம, ப. 5)

“நீ அவனுக்கு சொல்லு அல்லாஹு தஆலா சொல்லியிருக்கிறான் முஹம்மதே சொல்லும் காரியமாகிறது அல்லாஹ்வாகிறவன் ஒருவனாயிருக்குமென்று” (பழல் இப்னு கௌஸ், எம்.எஸ். பவாரிகுல் ஹிதாயா லிஸாஹிபில் பிதாயா, ப. 8)

சொற்களுக்கிடையிலான இடைவெளிகள் இல்லாதவகையில் நூலில் இருப்பது போன்றே தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட கீழ்வரும் பந்தி அமையப்பெற்றுள்ளது.

“அவர்கள் அந்தப் பாவத்தை விட்டும் தெளபாச் செய்து மீள்வதற்காக அவர்கள் செய்த அமலில் சிலதுக்கு வேதனை அவர்களுக்குப் புகட்டுவதற்காக வேண்டி அப்படி பஸாது வெளியாயிட்டது அறிந்து கொள்க ரயில் மழயும் பூண்டுகளும் குறைந்தது கடலில் மழை பெய்யாதது கொண்டு கடல் மிருகங்களுடைய கண்கள் மறைந்து போறது சிப்பியில் முத்தில்லாது போறது கடலில் மனிதர் சாவது இன்னம் இதுபோல் கொத்தது வெளியாயிட்டது பூமி முகத்தில் முதலாவது வெளியான பாவமாகிறது காபீல் ஹாபீலைக் கொண்டது” (நூஹ் இப்னு அப்துல் காதீர், தப்ஸீரு பத்ஹில் கரீம், 1907, பாகம் 3, ப.17)

மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட பந்திகளைப் போன்றுதான் ஆய்வானதுக்குக் கிடைத்த அனைத்து நூல்களிலும் பந்திகளும் வசனங்களும் அமையப் பெற்றுள்ளன. எனவே, நிறுத்தற்குறிகள் பிரயோகிக்கப்படாமை அறபுத் தமிழில் காணப்படும் பெரும் குறைபாடு எனக் கொள்ளலாம்.

எனினும் சில நூல்கள் இலக்கங்களைப் பயன்படுத்தி வசனங்களைப் பிரித்துக் காட்டியுள்ளன. உதாரணமாக: வுபூவில்லாதவர்களுக்கு மூன்று செயல் ஹராம் 1- குர்ஆனை தொடுகிறது 2- தொடுகிறது 3- கஃபதுல்லாஹ்வை தவாபு செய்கிறது (ஷாம் நைனா லெப்பை, ஸலாதுல் அர்கான் மாலை, ப. 10)

கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிகளில் தமிழ் மொழி ஆக்கங்களிலும் நிறுத்தற் குறிகள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டனவா எனவும் ஆய்வு செய்தல் வேண்டும்.

அறபுத் தமிழ் பேச்சு மொழியா? செந்தமிழா?

அறபுத் தமிழில் வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்களை நுணுகி ஆராய்கின்ற போது அவை பேச்சுத் தமிழ் சிறிதளவு கலந்த செந்தமிழ் என்ற முடிவுக்கு வரலாம். கீழ்வரும் பந்திகள் இவ்வுண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

“**இன்னம்** அவர்கள் ஸகாத் அல்லது பீங்கான் கோன்தாளி கிடாரம் இது போல் **கொத்த புலங்குற** வஸ்தை இரவல் கொடாமல் விலகுறவர்கள் ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் திருவுளமானார்கள் **ஆராகிலும்** ஒருவன் நெருப்பு கொடுத்தானாகில் அந்த நெருப்பை கொண்டு சமைக்கப்பட்ட தடங்களை கொண்டும் ஸதகா கொடுத்தது போலாகும் **இன்னம் ஆராகிலும்** ஒருவன் உப்பு கொடுத்தானாகில் அந்த உப்பை கொண்டு ருசியாக்கப்பட்ட தடங்களை கொண்டும் ஸதகா கொடுத்தது போலாகும் **இன்னம் ஆராகிலும்** ஒருவன் **தண்ணியில்லாத** தளத்தில் ஒரு **முடர்** தண்ணீரை புகட்டினால் ஒரு உயிரை ஹயாத்தாக்கினது போலாகுமென்று சொன்னார்கள்”. (நூஹ் இப்னு அப்துல் காதீர், அல் ஜவாஹிருஸ் ஸலீமா, ப. 512)

“மனிதரில் சிலர் உண்டாயிருக்கிறார்கள் அவர்கள் அல்லாஹ்வை கொண்டும் ஒடுக்கத்து நாளை கொண்டும் ஈமான் கொண்டோமென்று வாயினால் சொல்லுவார்கள் அவர்கள் ஈமான் கொண்டவர்களில்லை இந்த ஆயத்து இப்னு உபை போல்கொத்த முனாபிகீன்களுடய ஹக்கில் **இறங்கினது** அவர்கள் நபி நாயகத்துடய அஸ்ஹாபிமார்களை விட்டும் தப்பி கொள்வதற்காக அவர்களை கண்டால் நாங்கள் ஈமான் கொண்டிருக்கிறோமென்று சொல்வார்கள் மனதில் அதற்கு **மாத்தத்தை நிண்ணயம்** கொண்டிப்பார்கள் அந்த

முனாபிகீன்கள் அல்லாஹ்வுக்கும் மு.:மினானவர்களுக்கும் சதிமானம் **செய்யிறார்கள்** (நூஹ் இப்னு அப்துல் காதிர், தப்ஸீரு பத்ஹில் கரீம், ப. 34)

மேலே எடுத்தாளப்பட்ட பந்திகளில் உள்ள வசனங்களுள் பெரும்பாலானவை செந்தமிழை அடியொட்டியவை. இடைக்கிடை பேச்சு மொழி கலந்திருப்பதைக் காணலாம். எனவே, அறபுத் தமிழ் முழுமையாக செந்தமிழ் எனக் கூறமுடியாது. அதேநேரத்தில் முற்று முழுதாக பேச்சுத் தமிழ் எனவும் கூறிவிட முடியாது. செந்தமிழிலே சிறிதளவு பேச்சுத் தமிழ் கலந்த ஒரு வகை மொழி எனக் கூறமுடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. காதிர் ஷம்ஸுத்தீன் அல்மக்தூமி கே.எம்.எல்.எம். (ஹி.1344) **திருநபி சரித்திரம் முபாரக் மாலை**, காலி: முஹம்மத் ஷம்ஸுத்தீன் இப்னு அப்துர் ரஹ்மான்.
 02. பழல் இப்னுல் கௌஸ் எம்.எஸ் (n.d.) **பவாரிகுல் ஹிதாயா லி ஸாஹிபில் பிதாயா**, சென்னை: மஜீதிய்யா.
 03. சுலைமான் இப்னு முஹம்மத் (n.d.) **ரஹ்மதுல் மன்னான் அலல் முதஅல்லிமீன மினல் வில்தான்**, கொழும்பு: வாப்பிச்சி மரைக்கார்.
 04. நூஹ் இப்னு அப்துல் காதிர் (1907) **தப்ஸீரு பத்ஹில் கரீம்**, மும்பை: அல்காழி அப்துல் கரீம்.
 05. நூஹ் இப்னு அப்துல் காதிர் (n.d.) **அல் ஜவாஹிருஸ் ஸலீமா**,
 06. முஸ்தபா ஏ. பீ. (1873) **பத்ஹூர் ரஹ்மான் பீ தர்ஜுமதி தப்ஸீரில் குர்ஆன்**,.....
 07. ஹபீப் முஹம்மத், (1879) **புதாஹாதூர் ரஹ்மானிய்யா பீ தப்ஸீரி கலாமிர் ரப்பானிய்யா**, முல்லா நூருத்தீன் இப்னு ஜீவாகான்.
 08. ஹபீப் முஹம்மத், (1887) **பத்ஹூர் ரஹீம் பீ தப்ஸீரில் குர்ஆனில் கரீம்**,
 09. ஷாம் நைனா லெப்பை (n.d.) **ஸலாதுல் அர்கான் மாலை** (மொழிபெயர்ப்பு), கொழும்பு: ஹாஜி எம். ஏ. ஷாஹூல் ஹமீது லெப்பை ஸன்ஸ்.
 10., (n.d.) **அல் மனாபிஉல் அதம பீ தப்ஸீரி அம்ம**, சென்னை: ஹாஜி எம். ஏ. ஷாஹூல் ஹமீது அன்ட் ஸன்ஸ்.
 11., (n.d.) **திருமுடியிறக்கின ஹதீஸ்** சென்னை: ஷாஹூல் ஹமீது அன்ட் ஸன்ஸ்.
-
01. உவைசு, ம.மு. **தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி**, மதுரை: காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.
 02. சன்முகதாஸ் அ. (1997) **தமிழ் மொழி இலக்கண இயல்புகள்**, கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையம்.
 03. நஹியா, ஏ. எம். **அஸ்ஸும் தமிழும்**, நிந்தவூர்: இக்ர.: வெளியீட்டகம்.
 04. நு.:மான் எம். ஏ. (2006) **அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம்** கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையம்.

**“அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் பெண்களின்
சமகால இருப்பு நிலையும் சவால்களும்”
வினாடி ஆய்வுப் பரப்பு - அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலகப் பிரிவு**

Minnathul Suheera Safeek, Lecturer, FIA, SEUSL

பிரதேச அறிமுகம்

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசம் அம்பாறை மாவட்டத்தின் கிழக்குக் கரையோரத்தில் கடலும், கடல் சார்ந்த வளமும், வயல் நிலங்களும், நீர் நிரம்பிய சதுப்பு நிலம் கொண்ட பகுதியினையும், குடிப்பரம்பலுள்ள நிலப்பரப்பையும் கொண்டுள்ளது. ஏனைய அம்பாறை மாவட்டத்தின் பிரதேசங்களை விடவும் இப்பிரதேசம் ஆறு, குளம், களப்பு நீர் போன்ற இயற்கை வளங்களையும், கல்வியற் கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, பல்கலைக்கழகம், பௌத்த விகாரை, கோயில், பள்ளிவாயல்கள், நெசவு நிலையங்கள், வைத்தியசாலை. கமநலசேவை நிலையம், விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையம், நூதனசாலை, மக்கள் வங்கி போன்ற சேவை மையங்களையும் உள்ளடக்கிய 94.2 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

இப்பிரதேசமானது அட்டாளைச்சேனை, ஒலுவில், பாலமுனை, திராயக்கேணி, தீக்கவாபி ஆகிய ஐந்து கிராமங்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும். இங்குள்ள கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றின் பின்னணியிலும் முஸ்லிம் கிராமங்களின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் ஒவ்வொரு கிராமங்களும் ஏனைய கிராமங்களிலிருந்து வேறுபட்ட வினாடி பண்புகளையும் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக அட்டாளைச்சேனைக் கிராமம் மீனோடைக்கட்டு, கோணர்வத்தை, தைக்காநகர், முல்லைத்தீவு, சம்புநகர், றகுமானியாபாத், ஆலங்குளம் என்ற கிராமங்களையும், பாலமுனை சின்னப்பாலமுனை, உதுமாபுரம், ஜலாலபுரம், ஹுசைனியாநகர் என்ற வினாடி கிராமப் பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இப்பிரதேசத்தின் சனத்தொகைப் பரம்பலானது கிராமியரீதியாக பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

கிராமங்கள்	ஆண்கள்	பெண்கள்	மொத்தம்
அட்டாளைச்சேனை	11531	11897	24428
ஒலுவில்	4249	4341	8590
பாலமுனை	4587	4641	9236
தீக்கவாபி	1118	1137	2255

மூலம் : திட்டமிடல் பிரிவு, பிரதேச செயலகம் அட்டாளைச்சேனை, 2008

இங்குள்ள மொத்த சனத்தொகைப் பரம்பலில் பெண்களின் எண்ணிக்கை கிராமிய ரீதியாக ஆண்களைவிட அதிகமாக உள்ளது.

இப்பிரதேசத்தில் இனரீதியாக முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாகவும், சிங்களவர்கள் அடுத்தநிலையிலும், தமிழர்கள் 3ம் நிலையிலும் உள்ளனர். ஏனைய கிழக்கின் முஸ்லிம் கிராமங்களை விட இப்பிரதேசத்தில் முவினங்களும் வாழுகின்ற நிலமையினைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வினப்பரம்பலை நோக்கும் போது

இனம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
முஸ்லிம்கள்	20127	20638	40765
சிங்களவர்கள்	1108	1137	2245
தமிழர்கள்	240	249	498

மூலம் : திட்டமிடல் பிரிவு, பிரதேச செயலகம் அட்டாளைச்சேனை, 2008

வயது அடிப்படையில் இப்பிரதேச சனத்தொகையினை நோக்கும் போது

வயதுப் பிரிவு	ஆண்	பெண்	வீதம்
18 வயதுக்கு கீழ்	8401	9120	40.29
18 – 53 வயது வரை	9983	10025	45.99
55 க்கு மேல்	3091	2879	13.72

மூலம் : திட்டமிடல் பிரிவு, பிரதேச செயலகம் அட்டாளைச்சேனை, 2008

இப்பிரதேசத்தின் பொதுவான சனத்தொகைப் பரம்பலில் வயது அடிப்படையிலும், இன ரீதியான பெண்களின் அடிப்படையிலும் பெண்களின் வீதம் ஆண்களைவிட கூடுதலாகவுள்ளது. அதிலும் விசேட அம்சமாக 18 – 55 வயதுப் பிரிவினரில் பெண்கள் கூடுதலாக உள்ளமை சிறப்பித்துக்காட்டக் கூடியதாகவுள்ளது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகள்	ஏக்கர்
விவசாயம்	9238
தெங்கு	510
சிறு உணவுப் பயிர்ச்செய்கை	490
கரும்பு	379
மீன்பிடி (கடல், நன்னீர்)	-
கால்நடை வளர்ப்பு	-
கைத்தொழில்	-
சேவைகள் (அரசு, தனியார்)	-

மூலம் : திட்டமிடல் பிரிவு, பிரதேச செயலகம் அட்டாளைச்சேனை, 2008

பெண்களின் சமூக நிலமை

பொதுவாக ஒரு சமூகம் ஆண்களையும், பெண்களையும் உள்ளடக்கிய செயற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இவர்களின் இணைப்பின் மூலமான இடைவினைகள் சமூகத்தின் நிலையமைப்பிற்கும் இயக்கத்திற்கும், மாற்றங்களுக்கும் காரணியாக அமைந்துள்ளன. எனவே ஒரு சமூகத்தின் இருப்பிற்கும், அபிவிருத்திக்கும் அச்சமூகம்சார்ந்த ஆண், பெண்களின் நடவடிக்கைகளான கூட்டுறவு, போட்டி, முரண்பாடு, தகவமைதல், தன்வயமாதல், இணங்குவித்தல், செயற்பாடுகள் பிரதானமாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வகையில் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் பெண்களின் செயற்பாடுகளும், சமூக அந்தஸ்த்து நிலைகளும் இப்பிரதேசத்தின் வரலாற்று, கலாசார, பாரம்பரிய, நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் உருவான ஒன்று.

ஆரம்பகால நிலமைகளை விடவும் பெண்களின் சமகால நிலைகளில் வெளிப்படையாகக் காணக்கூடிய மாற்றங்களை அவதானிக்கக் கூடிய அதே வேளை, அவர்களின் பொருளாதார பண்பாட்டு நிலமைகளும் ஓரளவு மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வகையான மாற்றங்கள் இப்பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மொத்தப் பெண்களின் அளவீட்டில் திருப்தியளிக்கும் வீதத்தை எட்டவில்லை.

இப்பிரதேசத்தில் பெண்களின் தனித்துவ அடையாளங்கள் சமூகத்தில் 'தனித்துவமான ஒன்று' எனும் எண்ணக்கரு மக்களிடையே உள்வாங்கப்படுவதற்கு இன்னும் நீண்ட காலம் தேவைப்படுகின்றது. காலத்தின் ஓட்டத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறுபட்ட தொடரானதும், திடீரென உருவானதுமான எழுச்சிகள், சட்டரீதியானதும், சட்டரீதியற்றதுமான மற்றும் சிறிய சிறிய அழுத்தங்கள், மாற்றங்கள் இன்று ஓரளவு சாதாரண நிலையில் உள்ள பெண்களையும் சென்றடைந்த வண்ணம் உள்ளது. இதன் வெளிப்பாடுகள் எதிர்காலங்களில் இச் சமூகத்தின் அங்கீகாரம் வழங்கப்படும் செயற்பாடுகளிலேயே தங்கியுள்ளது.

இந்தவகையில் இப்பிரதேசத்திலுள்ள பெண்களின் சமூக நிலமைகளையும், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் பின்வரும் உள்ளடக்கங்களின் ஊடாக நோக்கலாம்.

1. பெண்களின் கல்வி நிலையும், சவால்களும்
2. பெண்களின் பொருளாதார பங்களிப்பும் சவால்களும்
3. அரசியல் பங்குபற்றலும் சவால்களும்
4. சுகாதார ஆரோக்கிய நிலமைகளும் சவால்களும்
5. சமூகத்தில் விசேடமாக நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் பெண் தலமைக் குடும்பங்களும், சவால்களும்

பெண்களின் கல்வி நிலையும் சவால்களும்

ஒரு சமுதாயத்தை வழிநடாத்துவதும், அச்சமூக நாகரீகத்தின் அச்சாணியாக இருப்பதும் கல்வி ஒன்றே. இக் கல்வியே முற்போக்கான சமூகத்தின் மூலதனமாக அமைகின்றது. இவ்வகையில் சமுதாயத்தில் பெண்கள் பெறும் கல்வியானது அச்சமூகத்தின் மேம்பாட்டை உருவாக்கும் உந்து சக்தியாக அமையும். ஏனெனில், பெண்கள் பெறும் கல்வியானது தனி நபரின் அபிவிருத்தியை மட்டுமல்ல முழு சமூக அபிவிருத்தியையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் பெண்களே சமூக கலாசாரத்தினைப் பாதுகாப்பவர்களாகவும், அதனை முன்கொண்டு செல்பவர்களாகவும் உள்ளனர். அத்துடன் எதிர்கால சமூகத்தை உருவாக்கும் பாரிய பொறுப்பும் இவர்களிடமே அமைந்துள்ளமையால் அவ்வெதிர்கால சந்ததியினை சீரானதும், மேம்பட்டதுமான நிலையில் உருவாக்க பெண் கல்வி அவசியமாய் உள்ளது. ஆக பெண் கல்விக்கு இடம் வழங்கப்படாத சமுதாயம் முன்னேற்றத்தையோ, அபிவிருத்தியையோ அடைந்ததாக எந்த உலக வரலாறுகளும்மில்லை.

இந்த வகையில் இப்பிரதேசத்தின் கல்வி நிலையையானது குறிப்பாக 1912 ம் ஆண்டின் பின்பே ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது எனலாம். தேசிய பாடசாலைகளின் வரவின் பின்பே இங்கு அரசு பாடசாலைக் கல்வி என்பது அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் இப்பிரதேசத்தில் பெண்கள் கல்வி முற்றாக புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவே இருந்தது.

1980ம் ஆண்டு வரைக்கும் பெண்கல்வி ஆண்களின் கல்வி அடைவுகளை விட பின்தங்கியே இருந்து வந்துள்ளது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இப்பிரதேசத்தில் இருந்த ஆசிரியர்கள், உலமாக்கள், சமூகத்தின் முன் மாதிரியாய் இருந்தவர்களின் குடும்பப் பெண்கள் கல்விச் செயற்பாடுகளில்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

முன்னுதாரணமாக இருக்கவுமில்லை. இதனால் அக்காலப் பகுதியில் பெண்கல்வி அவசியமான ஒன்றா இருக்கவுமில்லை.

இருப்பினும் 1938, 1944ம் ஆண்டுகளில் இப்பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்ட பெண்கள் பாடசாலைகள் பெண்களைக் கல்வி நடவடிக்கையில் உள்வாங்க வேண்டும் எனும் முயற்சியில் அமைக்கப்பட்டும் கூட மொத்தமாக 51 மாணவிகளே கல்வி பயில முன் வந்தனர். இவர்கள் பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியிலேயே கல்வியினைத் தொடர வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு கல்வி கற்ற பெண்களில் அரைவாசிப்பேர் இடைவிலகல் மூலம் கல்வியினை இடைநிறுத்திக் கொண்டனர். இவர்களின் 3ம் கல்வி அடைவு 3ம் ஆண்டாக இருந்தது. ஏனைய பெண் மாணவிகளும் 5ம், 6ம் தரத்துடன் கல்வியினை இடைநிறுத்திக் கொண்டனர். இவர்கள் கல்வி கற்றதன் நோக்கம் அவர்களது குடும்ப அந்தஸ்த்தினை ஓரளவு உயர்த்துவதாக அமைந்ததே தவிர அறிவைப் பெறவேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு இருக்கவில்லை.

1980 களின் பின்னர் பெண் கல்வி நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தின. குறிப்பாக அக்கரைப்பற்று, நிந்தவூர் போன்ற அயற் கிராமங்களில் பெண்கள் கல்வி கற்கும் நடைமுறையும் இப்பிரதேசத்தில் தாக்கம் செலுத்தத் தொடங்கியது. அத்துடன் அவ்வாறான அயற் பிரதேசங்களிலும் தூர இடங்களிலும் இருந்து வந்த பெண் ஆசிரியைகள் இப்பிரதேச பாடசாலைகளில் சேவை புரிந்த வேளைகளில் பெண் பிள்ளைகளை பாடசாலையில் இணைப்பதற்கான பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். மேலும் கல்வியினை வழங்குவது புனிதமானசேவை என்ற வகையில் பெண் ஆசிரியைகள் மிகவும் மதிக்கப்பட்டமையால், பெண் ஆசிரியர்களின் வருகையாலும் தமது பெண் பிள்ளைகளையும் கல்வி பயில அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பெற்றோர் மத்தியில் மெதுவாக உருவானது.

அதேபோல அட்டாளைச்சேனை பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களில் இருந்தும் பெண்கள் பயிற்சிக்காக வந்து இப்பிரதேசத்தில் தங்கியிருந்தமையால் இந்நிலமை கூட ஓரளவு பெண்களின் கல்விக்கான அனுமதி பற்றி பெற்றோரை சிந்திக்க வைத்தது.

இத்தகைய காரணிகளின் உந்தல்கள் 'பெண் கல்வி' தொடர்பான சிந்தனை இங்கு உருவாகக் காரணமானது.

1990களில் இப்பிரதேச கிராமங்கள் தோறும் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டமை பெண் கல்வி வளர்ச்சிக்கான மிகப்பிரதான காரணியாக அமைந்தது என்பதை குறிப்பிடலாம். இதனால் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புவதில் தூரம், பயம், செலவு என்பவைகளை கவனிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போனது. அத்துடன் அரசின் கல்விக் கொள்கைகளும், ஆசிரியர்கள், சமூகநலத் தொண்டர்களின் விடா முயற்சிகளும், கல்விச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளும் பெண் கல்வியில் பெற்றோர் அக்கறை செலுத்தக் காரணமாக அமைந்தது.

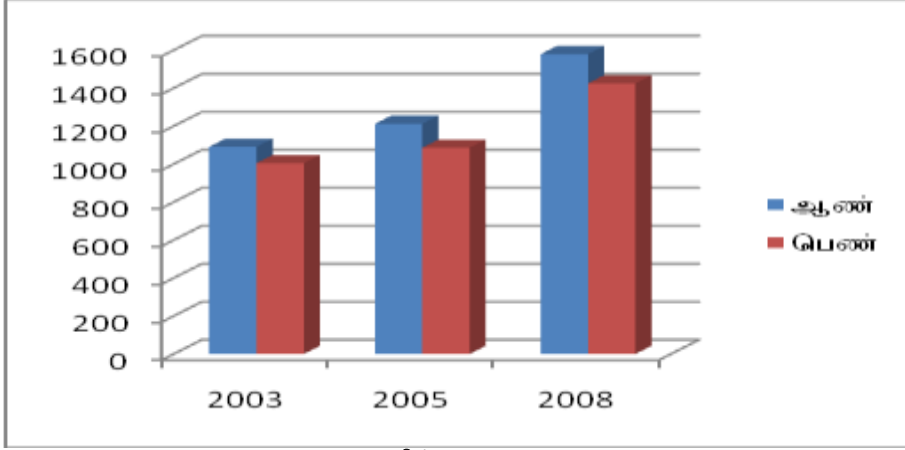
1995களின் பின்பு இப் பிரதேசத்தில் குறிப்பாக 1997இல் கொண்டுவரப்பட்ட கட்டாயக் கல்விச் சட்டத்தின் கீழ் உருவான பாடசாலைக் கட்டாயக் கல்வி குழு (School Attended Committee) வின் செயற்பாடு இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று. இக் குழுவானது 14 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்துப் பிள்ளைகளையும் பாடசாலையில் இணைக்கும் நடவடிக்கையினை வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டது. இதன் விளைவாக பெண்களை கட்டாயம் பாடசாலைக்கு அனுப்பவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பெற்றோருக்கு ஏற்பட்டது.

இதன் பயனாக 1990களின் பின்பும், 1995களின் பின்பும் பெண்களை பாடசாலைக் கல்விக்காக அனுமதிக்கும் வழமை சமூகத்தின் இயல்பான அம்சமாக உருவானது. 1990களின் பின்பு தேசியக் கல்லூரியின் வருகை, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வருகை பெண்கள் அறபிக் கல்லூரியின் உருவாக்கம் என்பன ஓரளவுக்கு இப்பிரதேசத்தின் (Grassroot) மக்களிடமும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் பல செய்தியினைக் கொண்டு சென்றது. இதன் விளைவாக 2000 ம் ஆண்டுகளின் பின்பு ஓரளவிற்கு பெண் கல்வியில் தாழ்மட்டப் பொருளாதார மக்களும் அக்கறை செலுத்தத் தொடங்கினர். இதற்கு உதாரணமாக முதலாவது பெண் ஆசிரியர் பாலமுனைக் கிராமத்திலிருந்து 2000 ம் ஆண்டிலேயே ஆசிரியர் சேவையில் இணைந்தார். இன்று இப்பிரதேசத்தின் பெண் கல்வி நிலை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

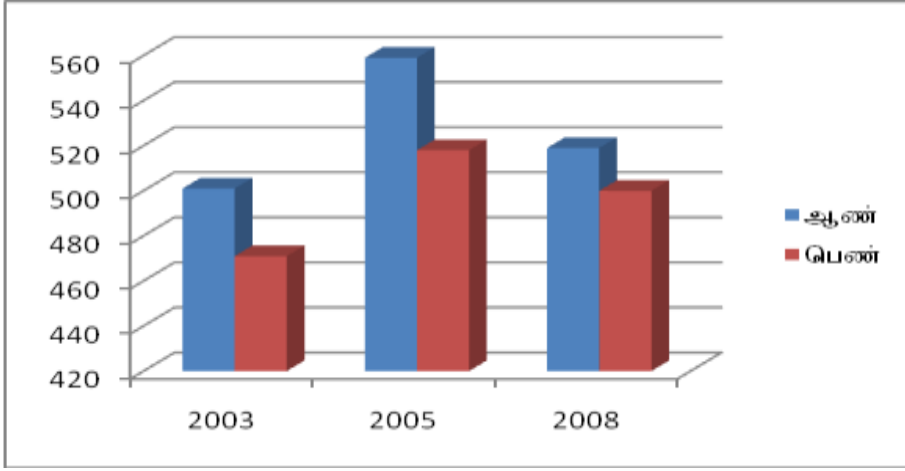
அட்டாளைச்சேனை பிரதேச மாணவர்களின் விபரம்.

ஆண்டு	பிரதேசரீதியான மாணவர்கள்						மொத்தம்
	ஒலுவில்		பூலமுனை		அட்டாளைச்சேனை		
	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	
2003	1091	1005	501	471	2483	2336	7887
2005	1212	1086	559	518	2612	2406	8393
2008	1579	1425	519	500	2791	2494	9308

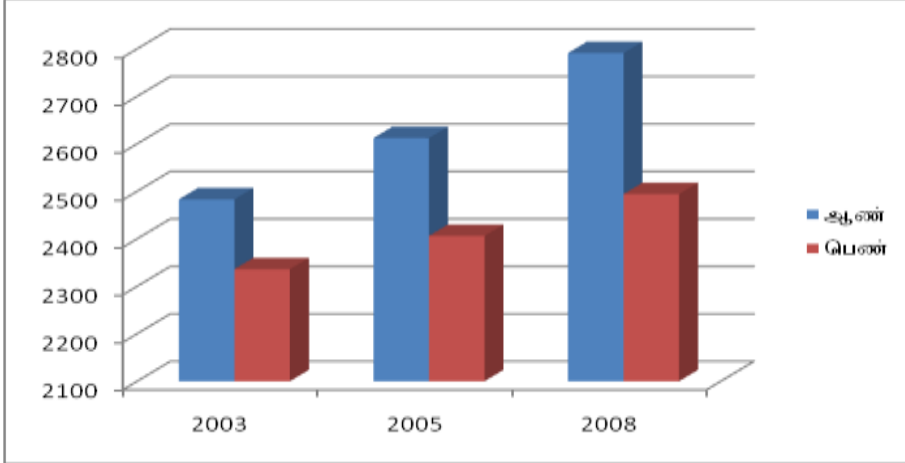
மூலம் : வலயக் கல்வி அலுவலகம் அக்கரைப்பற்று 2009



ஒலுவில்



பாலமுனை



அட்டாளைச்சேனை

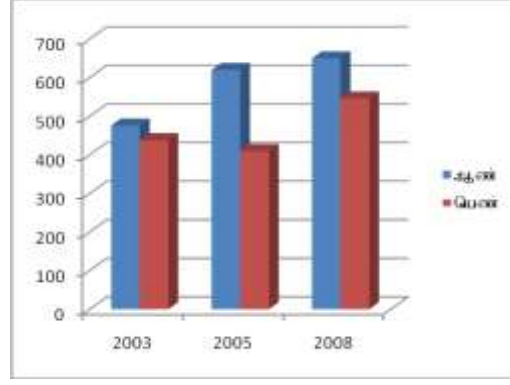
பொதுவாக ஆண்களைவிட பெண்கள் பாடசாலைக் கல்வியினை தொடரும் வீதம் குறைவாகவே உள்ளது. குறிப்பாக இப்பிரதேசத்தில் 6ம் ஆண்டிலிருந்து 9ம் ஆண்டு வரையான இடைப்பட்ட பெண் மாணவிகளின் இடைவிலகல் அதிகம் காணப்படுகிறது. இதில் பெண்கள் கட்டிளமைப்பருவத்தினை அடையும்போது பெற்றோர் பிள்ளைகளை கல்வியினைத் தொடர அனுமதிக்காததும், இளவயதுத் திருமணம், வறுமை, தாய் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பிற்குச் செல்வதனால் வீட்டுவேலைகளைப் பெண் பிள்ளைகள் பொறுப்பேற்றல் போன்ற காரணிகளால் பெண் மாணவிகளின் இடைவிலகல்கள் இவ்வாண்டுகளில் அதிகம் காணப்படுகின்றது.

பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் மாணவிகளின் தொகை இக்காலப்பகுதியில் ஆண்களை விட மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

6ம் தரத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் விபரம்.

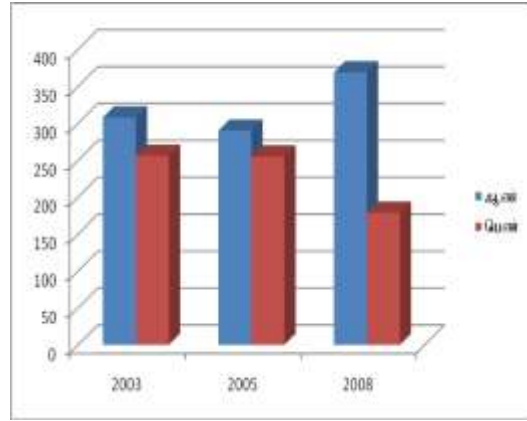
ஆண்டு	ஆண்	பெண்
2003	476	438
2005	620	410
2008	650	546



6ம் தரத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் விபரம் வரைபில்.

9 தொடக்கம் 11 ம் தரத்தின் பின்புள்ள மாணவிகளின் விபரம்

ஆண்டு	ஆண்	பெண்
2003	308	256
2005	290	255
2008	369	179



(மூலம் : வலயக் கல்வி அலுவலகம் அக்கரைப்பற்று 2009)

உயர்தரப் பிரிவுகளில் இன்றும் விஞ்ஞானம், கணிதம், வர்த்தகம் போன்ற துறைகளைப் பெண்கள் தெரிவு செய்வது இங்கு மிகவும் அரிதாகவே உள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் ஓரளவு பெண்கல்வி வளர்ச்சியடைந்து வந்தாலும் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடும் போது இப்பிரதேச பெண் கல்வி குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியினை எய்தவில்லை. இதற்கு இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் பல்வேறு தடைகள் காரணமாயுள்ளது.

1. பெண்களின் கல்வியினைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகப் பெற்றோர் காணப்படுவது.
2. குடும்ப வறுமையும், குடும்ப அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாயுள்ளமையும்.
3. இள வயதுத் திருமணம்.
4. பெற்றோரின் கல்வியறிவின்மை.
5. பெண் பிள்ளைகள் குறிப்பிட்ட வயதின் பின்பு பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற பெற்றோரினதும் சமுதாயத்தினதும் மனோநிலை.
6. பெண் கல்வி கற்பது தொழில் ஒன்றினைப் பெற, அப்படித் தொழில் பெற்று குடும்பத்தைப் பெண் பராமரிக்கத் தேவையில்லை. அப்பொறுப்பு ஆணுக்குரியது என்ற மனோநிலை.
7. சமூக ரீதியாக கலாசாரமாகப் பேணப்பட்டுவரும் கலாசாரம் சார்ந்த அடிப்படையில் பெண் பாரம்பரிய வகிப்புகளையே (Traditional Role) வகிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து.
8. பெண்களுக்குப் பிள்ளைப்பராமரிப்பு, குடும்பப் பராமரிப்பு ஆகியவையே முதன்மையானது இதற்குக் கல்வி அவசியமில்லை என்ற கருத்து நிலை.

இவ்வாறான குறைபாட்டினை நிவர்த்தி செய்வதற்காக இப்பிரதேசத்தில் சேவை புரியும் அரசு, அரசாசார்பற்ற, சமூக அக்கறைகொண்ட குழுக்களின் பங்களிப்பு ஒப்பீட்டு ரீதியில் குறைவாகவே உள்ளது.

இப்பிரதேசத்தில் கல்வி நிலையினை உயர்த்தும் போது அது பெண்களின் குடும்ப, சமூக ரீதியான அந்தஸ்தை மேம்படுத்துவதுடன் அவர்களின் சுயத்தை (Shelf) விருத்தியடையச் செய்யும்.

இன்று வழங்கப்பட்டுள்ள கல்வியினால் உலக அறிவையும், சீரான பண்பாட்டைப் பேணும் அறிவையும் முழுமையாகப் பெற்றுள்ளனரா? என்றால் இல்லை என்றே குறிப்பிடலாம். ஒரு குறிப்பிட்டளவு மாற்றங்கள் இன்று பரவி வருகின்ற அதே வேளை முறையான கல்வியினை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அனைத்துப் பெண்களுக்கும் கட்டாயமாக வழங்கும் போது புதிய முன்னேற்றத்தையும், அபிவிருத்தியையும் கொண்ட சீரான நடத்தை, மனோபாவங்களைக் கொண்ட சிறந்த சமூகத்தை உருவாக்கலாம். இதற்காக இப்பிரதேசத்தில் பின்வரும் விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

1. பெண் கல்வி முக்கியத்துவத்தை விளக்கும் வகையிலான விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்குகளை நடாத்துதல்.
2. பிரதேச ரீதியாக வயது வந்தோருக்கான கல்வியை (Adult Education) அறிமுகப்படுத்தல்.
3. சீரான முறையில் அமைந்த குடும்ப வாழ்வு, சிறந்த கலாச்சாரங்களைப் பின்பற்றக் கூடிய சமய அணுகுமுறையுடனான கல்விச் செயற்பாடுகளை முன்கொண்டு செல்ல இப்பிரதேச உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆர்வம் செலுத்தல்.
4. உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் வெறுமனே உள்ளார்ந்த ரீதியான கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாமல் வெளிநிலைசர்ந்து சமூகத்துடன் இணைந்து பெண்களின் கல்விநிலை வளர்ச்சியில் உள்வாங்குவதற்கான தொழிற்பாடுகளை மேற்கொண்டுவரல்.
5. சமூகத்திலுள்ள சமூக சேவைக் குழுக்கள் பெண் கல்வியை முன்னேற்றும் திட்டங்களை அமுல்படுத்த முனைதல்.

இவ்வாறு திட்டங்களை முன்னெடுக்கும் போது இப்பிரதேசத்துப் பெண்கள் பிரதேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும், அபிவிருத்திக்கும் உறுதுணைபுரிய வாய்ப்புகள் உண்டு.

பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்களிப்பும் சவால்களும்.

இப்பிரதேச பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்குபற்றல் செயற்பாட்டினை இரண்டு வகைக்குள் உள்ளடக்கி ஆராயலாம்.

1. வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பும் பொருளாதாரப் பங்குபற்றல்.
2. சுய தொழில் வேலைவாய்ப்பும் பொருளாதாரப் பங்குபற்றல்.

இதனடிப்படையில் இப்பிரதேச பெண்களின் பொருளாதார பங்குபற்றல் 1980 களின் பின்னர் அதிகரித்த பங்களிப்பினை வழங்குகின்றது. குறிப்பாக 1983 களில் ஏற்பட்ட பிரதேச ரீதியான இனக் கலவரச்சூழல் ஆண்களின் தொழில், வருமான நிலமைகளில் வீழ்ச்சியினை ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலமையினைச் சீர்படுத்தும் முகமாக வெளிநாடுகளுக்கு (மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு) பணிப் பெண்களாகச் சென்று குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் பங்களிப்பவர்களாக அதிக பெண்கள் காணப்பட்டனர்.

1990களின் பின்னர் பாரியளவில் பெண்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்வது வீழ்ச்சியடைந்தாலும் குறைவருமானம் நிவவும் குடும்பங்கள் பெண்தலைமைக் குடும்பங்களில் இருந்து அதிகமான பெண்கள் மத்தியகிழக்கு நாட்டிற்குச் சென்று குடும்பத்திற்கு உழைப்பவர்களாயுள்ளனர்.

இப்பிரதேசத்தில் பெண்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற இறுக்கமான நிலமைகள் இருந்தாலும் மறுபுறம் பெண்உழைப்பில் தங்கியிருக்கும் குடும்ப நிலைகளும் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் மத்திய கிழக்கில் தொழில் புரியும் பெண்களின் கூடுதலானளவு வருமானம் ஈட்டிவருகின்றார்கள் இருப்பினும் குடும்பத்தில் சேமிப்பு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. குடும்பத்தில் பெரும்பாலும் இப்பணம் ஊதாரித்தனமாகவே செலவு செய்யப்படுகின்றது.

உதாரணமாக பின்வரும் வகையில் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும்.

1. பெரும்பாலான கணவர்கள் பிள்ளைகளை பராமரிப்பதில் பணத்தை செலவிடுவது குறைவு
2. கணவன் / மனைவியின் குடும்பத்திற்குப் பணத்தை மீதப்படுத்தும் அக்கறையின்மை.
3. கணவர் வேறு திருமணம் முடித்தல்.
4. புகை போதைப் பொருள் பாவனைக்காகப் பணத்தைச் செலவிடல்.

பிள்ளைகளினதும், குடும்பத்தினதும் நலன்களைக் கருதியே பெண்கள் வெளிநாடு செல்வது அதிகமாக இருந்தபோதும் மறுபுறம் பெண் பிள்ளைகளின் பாடசாலைக் கல்வி பாதிக்கப்படுகின்றது. குறிப்பாக பெண் பிள்ளைகளின் பாடசாலைக் கல்வி இப்பிரதேசத்தில் 60 வீதமாகவுள்ளது. இருப்பினும் பாடசாலைகளில் இருந்து இடைவிலகும் பிள்ளைகளில் 60 -70 வீதமானவர்கள் பெண் பிள்ளைகளாகவே உள்ளனர். இவர்கள் தாயின் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்பதனாலும் தாயின் பராமரிப்பின்மையாலும் இவர்களின் பாடசாலைக் கல்வி இடைநிறுத்தப்படுகின்றது.

இப்பிரதேச பெண்கள் அநேகமாக வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பெற்றுச் செல்வதற்கான காரணங்களை பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தலாம்.

1. திருமணம் முடிக்க வேண்டும் என்ற நிலை - இதனால் பொருளாதார நிலையில் ஸ்தீர்னத்தன்மை ஒன்றைப் பெற (குறைந்தது வீடு ஒன்றையாவது கட்ட)
2. குடும்ப வறுமையினை நிவர்த்தி செய்தல்
3. குடும்பத்தலைவரின் வருமானம் குறைந்த நிலை , வருமானமின்மை.
4. கணவனின் குடும்ப அக்கறையின்மை.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இந்த அடிப்படைகளிலும் மத்தியகிழக்கு வேலைவாய்ப்பிற்காக பெண்கள் பயணிக்கின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டுள்ள சீதன முறைமை வறுமையான குடும்பங்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. பெண் திருமணம் முடிப்பதற்கு குறைந்த அடிப்படையாக ஒரு வீடாவது இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணக் கருவாக்கம், வறுமை போன்றன பெண்களை வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பிற்கு உந்தும் காரணிகளாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பெற்றுச் செல்வது சமூகத்திற்கு சீரழிவினை தரக்கூடிய நிலைமைகளையே கூடுதலாக வழங்கியுள்ளது.

மேலும் 1990 – 1995க்குப் பின்பு இப்பிரதேசத்தில் ஆண்கள் திறன் தொழிலாளர்களாகவும் (Skill Labours) திறன்ற தொழிலாளர்களாகவும் (Unskill Labours) மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு பெற்றுச் செல்லும் நிலை காணப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக பெண்களின் பாத்திரங்களில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளமையினைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

குறிப்பாகக் கணவர் வெளிநாடு சென்றுள்ளமையினால் குடும்பப் பணம், பொருளாதாரத்தை நிருவகிக்கும், தீர்மானம் எடுக்கும் வகிபங்கினை இவர்கள் ஏற்றுள்ளனர். அத்துடன் வங்கிச் செயற்பாடுகளில் பங்குபெறல், குடும்பச் செலவை நிருவகித்தல், தனது குடும்பத்தின் வெளிவேலைகளைச் செய்வதில் தன்னை ஈடுபடுத்தல் போன்ற நடிபங்குகளை இவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு வருகின்றனர். இந்நிலையினை ஆரம்பத்தில் சமூக அங்கீகாரம் வழங்கப்படாத விமர்சிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தாலும் பிற்காலத்தில் சமூகத்தின் தவிர்க்கமுடியாத விடயமாக மாறியுள்ளது.

பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு, போசாக்கு, நலன்கள் ஆகிய அனைத்திலும் குடும்பத்தில் ஆண் இருந்து செய்த வேலையினை பெண் ஏற்றுக்கொண்டு வருகின்றாள். இது ஓரளவிற்கு பெண்கள் வெளியில்கு பற்றிய அறிவினைப் பெறவும், தங்களது ஆளுமையினை வளர்க்கவும் உதவியும் வருவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

சுயதொழில் ரீதியான பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்களிப்பு

கைத்தொழில் ரீதியான பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்களிப்பு ஒப்பீட்டு ரீதியில் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. இதற்குப் பிரதான காரணம் பெண் உழைப்பில் தங்கி வாழ்வது ஆணுக்கு அழகல்ல. ஆணே உழைப்பவராகவும், பெண்ணுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் வழங்குவவராக இருக்க வேண்டும் என்ற மனோநிலை பெண்களிடமும் நிலவதால் குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் தானும் இணைந்து பங்கு பெறவேண்டும் என்ற மனோநிலையும் அதன் அடிப்படையிலான செயற்பாடுகளும் குறைவாகவே உள்ளது.

இருந்தும் ஒரு சிறியளவில் பெண்கள் இன்று குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் பங்களிப்புச் செய்யும் தன்மைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு வருகின்றனர். குறிப்பாக 2005 களின் பின் அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் மூலம் 'பெண்களின் அபிவிருத்தி' தொடர்பான எண்ணக்கருவினை நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில் இங்கு பொருளாதார ஆலோசனைகள் உதவிகள் பெண்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. எனவே இவற்றைப் பயன்படுத்தி பெண்கள் குடும்ப, கிராமிய அபிவிருத்திப் பங்களாளர்களாக மாறிவிடுகின்றனர்.

இன்று பெண்கள் சங்கங்கள், சமுர்த்திச் சங்கங்கள், கிராமியப் பெண்கள் சங்கங்கள் என்பன தனியாகப் பெண்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. இவ்வாறு இவர்கள் பொருளாதார நோக்குடன் சங்கங்களாக இயங்கி வந்தாலும் அதனை முன்கொண்டு செல்லும் போது குடும்ப, சமூக ரீதியான சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் இன்று பெண் அங்கத்துவம் கொண்ட சங்கங்களில் பண்புரள்வு அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. பின்வரும் வகையில் பெண்கள் இன்று பாரிய முதலீட்டைக் கொண்ட குழுக்களாக இருப்பதனைக் காட்டலாம்.

கிராமியப் பெண்கள் சங்கம், பெண்கள் அபிவிருத்திச் சங்கங்களும் நிதிகளும் 2009

நிதி நிறுவனங்கள்	வழங்கும் அட்டாளைச்சேனை	பிரதேசமும் தொகையும்			தீகவாபி
		ஒலுவில்	பாலமுனை		
NECCDEP	35,50,000.00	10,00000.00	8,00000.00	-	
Department (Provincial)	95,000.00	40,000.00	50,000.00	-	
Department (Central)	1,00000.00	40,000.00	40,000.00	2,50,000.00	
DCC (De – Centralized Budget)	1,99211.00	88,931.00	1,00000.00	-	
RDS					1,10,000.00
NEIAP	9,000,00.00				-
மொத்தம்	74,63,142.00	49,44,211.00	11,68931.00	9,90,900.00	3,60,000.00

மூலம் : திட்டமிடல் பிரிவு, பிரதேச செயலகம் அட்டாளைச்சேனை, 2008

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச மகளிர் சங்கங்களுக்கான – NECCDEP ன் ஜீவனோபாய நிதி ஒதுக்கீடு – 2009

பிரதேசம்	நிதி ஒதுக்கீடு	பயணிகளின் எண்ணிக்கை
அட்டாளைச்சேனை- 07	8,000,00.00	80
08	9,50,000.00	95
15	9,50,000.00	95
16	9,50,000.00	95
பாலமுனை – 01	8,00,000.00	80
பாலமுனை – 04	10,000,000.00	100
மொத்தம்	54,50,000.00	545

மூலம் :- NECCDEP – Ampara – 2009)

இருந்தும் இப்பாரிய முதலீட்டைக் கொண்டு சுயதொழிலில் ஆர்வமுடன் எல்லோரும் செயற்படுகின்ற போதும், அதன் வெளியீடுகள் குறைவாகவே உள்ளது. சுயதொழில் முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்கான காரணம் ஆர்வம் இவர்களிடம் அதிகமாக காணப்பட்டாலும் பின்வரும் தடைகள் சுயதொழில் முயற்சிகளை முன்னெடுப்பதில் ? செயற்பாட்டு வேகத்தைக் குறைப்பதில் தடையாக அமைந்துள்ளது.

1. தங்களிடமுள்ள முதலீட்டைக் கொண்டு சுயதொழிலினை புதிய தொழினுட்பத்துடன் மேற்கொள்வதற்கான போதிய அறிவின்மை
 2. பாரம்பரிய நுட்ப முறைகளை அதிகம் கையாள்கின்றமை.
 3. முதலீட்டை உரிய முறையில் கையாள்வதிலும், சேமிப்பதற்குமான முகாமைத்துவ அறிவின்மை.
 4. சுயதொழில் புரிவோரின் உற்பத்திக்கான சந்தை வாய்ப்புக்கள், குறைவாக உள்ளமை, ஏனையோர் சுயதொழிலில் ஆர்வம் காட்டாமை.
 5. குடும்ப ரீதியான ஆதரவு குறைந்த தன்மை.
 6. ஆண்களின் பங்கேற்பும், உதவியும் குறைவாக உள்ளமையும், விமர்சனப்பார்வையும்.
 7. சமூக மட்டத்தில் / கிராமிய மட்டத்தில் பெண்கள் சங்கங்களின் செயற்பாட்டை பெறுமதியானதாகக் கருதும் மனப்பாங்கு குறைவாக உள்ளமை.
- அரசியற் பங்குபற்றலும், சவால்களும்.*

இப் பிரதேசத்தின் அரசியற் செயற்பாடுகள் ஏனைய முஸ்லிம் பிரதேச அரசியல் செயற்பாட்டு முறைகளில் இருந்தும் சற்று வித்தியாசப்பட்டு அமைந்துள்ளது. அரசியல் முன்னெடுப்புக்கள், அரசியற் கட்சியில் பங்குபற்றல் என்பவை குடிவழி மூலமே செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்றது.

நேரடியான அரசியலில் குடிவழி முறையிலான ஆதரவு வழங்கல் என்பது அடிப்படையான ஓர் அம்சமாக இங்கு காணப்படுகின்றது.

இந்தப் பொது அரசியலில் பெண்களின் நேரடியான, மறைமுகமான பங்களிப்புக்கள் காணப்பட்ட போதிலும், அது பெண்கள் தங்களது அரசியல் உரிமையைப் பயன்படுத்தும் நேக்கிலானதாக அமையவில்லை. தமது குடும்ப உறுப்பினர் அரசியலில் பங்கு பெறும் போது குடிவழி ஆதரவினைத் திரட்டுவதில் பெண்களின் பங்களிப்பு இங்கு காணப்படுகிறது. குடும்ப உறுப்பினர்களின் வீடுகளுக்கு குடும்பத்துடன் சென்று வாக்களிக்க ஆதரவு வழங்கக் கோரும் முறைமை காணப்படுகிறது. அத்துடன் பெண்கள் சாதாரணமாக வாக்களிப்பதில் ஆர்வம்காலங்களைவிட ஆர்வமாக பங்கு பெறுவது காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ் ஆர்வமான பங்களிப்பிற்கு சமய ரீதியான, பிரதேச ரீதியான அரசியல் பின்னணிகள் காரணமாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக 1980 களின் பின்னர் “முஸ்லிம் காங்கிரஸ்” கட்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் ‘முஸ்லிம்களுக்கென்ற கட்சி’, ‘எமது மார்க்கக் கடமை’ என்ற இரண்டு கண்ணோட்டத்தில் இதனை பெண்கள் நோக்குவதனையும் காணமுடிகிறது.

அதேபோல, குடும்ப அரசியல் வழமைகள் இன்னும் இப்பிரதேசத்தில் மாறவில்லை. அதாவது குடும்பத்தலைவர் அல்லது குடும்பத்தில் குடிவழியில் யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றதோ ‘அவர்களுக்குப் பெண்கள் வாக்களித்தல்’ எனும் நடைமுறை அம்சம் பின்பற்றப்படுகின்றது.

இவ்வாறு பெண்கள் வாக்களித்தற் செயற்பாடுகளில் அதிகம் நாட்டம் காட்டினாலும் பெண்கள் அரசியலில் நேரடியாகப் பங்கு பெறல், அரசியற் கட்சிகளை அமைத்தல், அரசியல் குழுக்களில் இணைதல், குழுக்களை உருவாக்குதல், தேரலில் போட்டியாளர்களாக ஈடுபடுதல் என்பவை பற்றிய 1% மான சிந்தனைகளும் பெண்களிடம் காணப்படவில்லை. இதற்குப்பிரதான காரணியாக ‘சமயத்தின் கொள்கைகளில் இருந்து விலகி நடக்கக் கூடாது’ எனும் ஆழமான அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை இவர்களிடம் காணப்படுகிறது.

அரசியல் என்றால் அது ஆண்களுக்குரியது, தலைமைத்துவம் தாங்குவது அணுகுக்கே உரியது என்ற சிந்தனைகள் இப்பிரதேசப் பெண்களிடம் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது.

அதே போல் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் சமயரீதியான இயக்கங்கள், கலாசாலைகள் என்பவற்றின் போதனைகள், கண்காணிப்பு, சமூகரீதியான கட்டுப்பாடுகளும் செல்வாக்குச் செலுத்திவருகிறது.

இருந்தாலும் ஒருசிறு மட்டத்தில் இளம்பெண்களிடம், பல்கலைக்கழக, A/L சித்தி பெற்ற யுவதிகளின் ஓரளவு பொது அரசியல் எண்ணமும், அரசியல் விடயங்களை விமர்சனமாக நோக்கும் அறிவும் வளர்ந்து வருவதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

சுகாதார ஆரோக்கிய நிலையும் சவால்களும்

பெண்கள் சமூகத்தின் எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்குபவர்கள். இவர்கள் நலிந்த ஆரோக்கியமின்மை கொண்டவர்களாக இருக்கும் போது நலிந்த சமுதாயத்தையே உருவாக்கமுடியும். இந்த சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் பெண்களின் சுகாதார, ஆரோக்கிய நிலைமைகளை கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய தேவைகள் அடிப்படையில் இவ்வாய்வும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

இப்பிரதேசத்தின் சுகாதார, ஆரோக்கிய நிலைமைகள் 1990 – 1995 ஆண்டு காலப்பகுதி வரைக்கும் மிகவும் கீழ்ப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்பட்டது. இதற்குப்பிரதான காரணம் பிரதேச கிராமிய ரீதியான வைத்தியசாலை வசதிகள் இப்பகுதிகளில் குறைவாக இருந்தமையே. 19 ஆண்டு வரைக்கும் 94Km² பரப்பிற்குற்பட்ட முழுமக்களுக்கும் போதுமான வசதி இங்கு இருக்கவில்லை. அயற் கிராமங்களிலேயே வைத்தியசாலை வசதிக்காக தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது.

இதனால் 'பெண்களின் ஆரோக்கியம்' எனும் எண்ணக்கரு கவனத்தில் எடுக்கப்படவேயில்லை என்று குறிப்பிடலாம்.

19 களின் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட வைத்தியசாலை வசதி கிராமங்களுக்கான சேவையினை வழங்கியது. பாலமுனை, ஒலுவில், அட்டாளைச்சேனை ஆகிய கிராமங்களுக்கு ஒரு ஒரு வைத்தியசாலை இருந்தும் அவை பூரணமாக அனைத்து வசதிகளையும் பெற்றிருக்கவில்லை. இவை தரம் ()ஆகவே காணப்பட்டது.

19 களின் பின்னர் மாவட்ட வைத்தியசாலையாக தரமுயர்த்தப்பட்ட பின்பு பல்வேறு சேவைகள் வழங்கப்பட்டன. அத்துடன் MOH எனும் தனியான பிரிவு பெண்களின் சுகாதார சேவைகளில் கூடிய கவனஞ் செலுத்தும் தனியான இடமாக அமைந்தது. ஆரம்ப கட்டங்களில் பொதுச்சுகாதார மாதர் (PHM), பொதுச் சுகாதார மருத்துவப் பரிசோதகர்(PHI) ஒருவர் என்ற விகிதப்படியே இங்கு காணப்பட்டது. இவர்கள் பொதுவாக

1. தடுப்பு மருந்தேற்றல்
2. கர்ப்பிணித் தாய்மார்களின் பராமரிப்பு
3. சூழல் பராமரிப்பு

ஆகிய சேவைகளில் மட்டுமே ஈடுபட்டனர். இவர்களினால் இப்பிரதேசத்தின் மொத்தப் பெண்களின் ஆரோக்கியத்திலும் கவனஞ் செலுத்துவது கடினமாக அமைந்தது. இதனால், குறிப்பிட்ட எல்லையினை பெண்களின் சுகாதாரம் தொடர்பான சேவைகளில் குறிப்பிட்ட எல்லையினை அடைந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்தது.

இதனால் தாய்மரணம், சேய் மரணம், கர்ப்பிணித் தாய்மார் போசாக்கின்மை, மரணம் என்பன அதிகம் இடம் பெற்றது. அத்துடன் இளவயதுத் திருமணம் தொடர்பான பிரச்சினைகளும் இப்பிரதேசத்தில் பெண்களிடம் அதிகம் நிலவியது. குறிப்பாக,

- ✓ இளவயதில் பெண்களை (14,15,16 வயதில்) திருமணத்தில் இணைத்தல்
- ✓ திருமணத்தின் பின் இச் சிறுபிள்ளைகள் கர்ப்பம் தரித்தல்.
- ✓ பிள்ளைப் பேறின் போது மரணம் சம்பவித்தல்
- ✓ பிறந்த குழந்தைகளைச் சுகாதார, ஆரோக்கிய நிலையில் பேணும் அறிவின்மை.
- ✓ அதிகளவில் பிள்ளைகளைப் பெறல், இதனால் பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியத்தில் தனியாக கவனஞ் செலுத்த முடியாத நிலை.

EX : 4 வயதுக்குட்பட்ட 3 பிள்ளைகள் குடும்பத்தில் அங்கத்துவம் பெறல்

இத்தகைய பிரச்சினைகள் பெண்களின் சுகாதார ஆரோக்கியத்தில் தாக்கம் செலுத்தியது.

2002ம் ஆண்டின் பின்பு பெண் வைத்திய அதிகாரிகளின் முயற்சியும், அதிகளவிலான பெண் தாதியர்கள், குடும்பநல உத்தியோகத்தர்கள் சேவைக்காக அமர்த்தப்பட்டமையினால் ஓரளவு ஆரம்பத்தில் முன்னைய நிலையிலும் பார்க்க முன்னேற்றம் காணப்பட்டது.

குறிப்பாக 2007ம் ஆண்டின் பின்னர் இப்பிரதேசத்தில் பெண்களின் சுகாதார நடவடிக்கைகளில் துரித மாற்றங்கள் இடம் பெற்றன. 2007ம் ஆண்டின் பின் 15 குடும்பநலத் தாதிகள் 5 பொது மருத்துவப்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பரிசோதகர்கள் உள்வாங்கப்பட்டமையும் தனித்தனியான பிரிவுகளில் பொதுச்சுகாதார நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டமையும் துரித வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியது.

2007இன் பின் வருமுன் தடுக்கும்படை எனும் இப்பிரிவானது சகலவிதமான சேவைகளையும் வழங்கியது. பெண்களுக்கு இன்று பின்வரும் சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

- ✓ முழுமையான கர்பிணித் தாய்மார் பராமரிப்பு
- ✓ வீடுகளுக்குச் சென்று பெண்களின் கர்ப்பம் தொடர்பான தொடர்ச்சியான பராமரிப்பு.
- ✓ பிள்ளை பிறந்த பின் தொடங்கி, 5 வயது வரைக்குமான பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல், வீடுகளுக்குச் சென்று கண்காணித்தல்.
- ✓ பிள்ளைகளின் போஷாக்கு, நீர்ப்பீடனம், தடுப்புமருந்தேற்றல், வளர்ச்சிப்படிநிலை, ஆரோக்கியம், தன்சுத்தம் போன்றவைகளில் பெருங் கவனஞ் செலுத்தும் வகையிலான கற்பித்தல் செயற்பாடுகள்.
- ✓ பாடசாலை பெண் பிள்ளைகளுக்கு பருவ வயதின் பின்னரான சுகநலம் தொடர்பான அறிவூட்டல். (Adolescence Health Cave)
- ✓ ரூபெல்லா தடுப்பூசி ஏற்றல்.
- ✓ திருமணம் முடிப்பதற்கு முன்னரான சுகாதாரம் தொடர்பான அறிவூட்டல்.
- ✓ 35 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கான நல் ஆரோக்கியத் திட்டங்கள் (well women clinic)
- ✓ குடும்பத்திட்டமிடல்.

இவ்வாறான செயற்பாடுகள் இன்று இப் பிரதேசத்தின் 34 நிரந்தர நிலையங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதன் காரணமாக, பெண்கள் - குழந்தைகளின் ஆரோக்கிய நிலைமைகள் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. பெண்கள் இன்று எவ்விதமான சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டாலும், அவைகளை குடும்பநலத் தாதிமார்களிடம் சென்று தீர்த்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இது மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் கிட்டிய வெற்றியாகும்.

இதன் சிறந்த பயனாக, சிசு மரணம், தாய்சேய் மரணம் என்பன அரிதாகவே இடம்பெறுகின்றன. இதனை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

ஆண்டு	தாய் மரணம்
1990களின் முன்னர்	18
2007	1
2008	0
2009 October வரை	1

மூலம்: (MOH, அட்டானைச்சேனை - 2009)

இன்று முன்கொண்டு செல்லப்படும் சிறந்த ஆரோக்கியமான சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கான சுகாதாரம் தொடர்பான திட்டங்கள் நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இருப்பினும் இம்மாற்றம் மேலும் மேம்படுவதில் சில காரணிகள் தடையாகவுள்ளது.

1. இப்பிரதேசத்தில் இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த குடும்பநல மாதுக்கள் இன்மை.
2. பெண்கள் வழங்கப்படும் அறிவினை வீடுகளில் நாளாந்தம் கடைப்பிடிப்பது குறைவு.
3. வெளிப்பிரதேச குடும்பநல மாதுக்கள் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வேலை புரிவது. (தூரம்)
4. வைத்தியசாலைகளில் பிரதேசத்திற்கான முழுமையான வசதிகள் இன்மை.

கருவள ஆரோக்கியம் என்பது முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ இங்கு பேணப்படுவதில்லை. இங்கு சமய ரீதியான காரணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் விளைவாக, பெண்களின் உடல் நிலை பாதிக்கப்படல், ஏனைய பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க முடியாத நிலை, வறுமை போன்றவை ஏற்படுகின்றது.

வைத்தியசாலையில் பெண்கள் இலகுவாகவும், விரைவாகவும் நோய்நிவாரணங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வரையிலான சேவைகள் இப்பிரதேசத்தினுள் இல்லாவிடினும், அயற் பிரதேசத்தில் அமைந்த வைத்தியசாலை வசதி வாய்ப்புக்கள் 2005 களின் பின்பு ஓரளவு உதவியாக அமைந்துள்ளது.

இருப்பினும் ஏனைய சமூக நிறுவனங்களோடு ஒப்பிடும் போது இச்சுகாதார நிலைமை மேம்பட்டே வருகின்றது. இப்பிரதேச சுகாதார நிலைமையினைப் பின்வரும் வகையில் உள்ளடக்கி நோக்கலாம்.

MOH Area – 2009

Area Population – 44765

PHMM Area – 14

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

PHM Area – 12

Elegiblile Family – 6716

Registered Family – 5516 - (87%)

Pregnancy mothers – 621

Registered Pregnancy Mothers – 920

Deliveries – 892

Home – 5

Family Planning programmes

Pills – 138 – 2.4%

Damp – 390 – 7%

Lucd – 19 – 0.52%

1 Mpl – 42 – 0.16%

Condum – 73 – 1.32%

Modern Method – 992 – 17.98%

**இலங்கையின் அம்பாறை மாவட்ட சம்மாந்துறைப் பிரதேச பேச்சு வழக்கு -
ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு**

AB. Mohamed, Teacher, Addalaichenai M.M.M.V.

அறிமுகம்:

மொழி மிகச் சிறந்த அடிப்படையான தொடர்பாடல் ஊடகம். இது பேச்சு மொழி (Oral language) இசைகை மொழி (Body Language) எனவும் பேச்சு மொழி, எழுத்து மொழி எனவும் வகைப்படுத்தப்படுவதுண்டு. இதனை வழக்கு(இரு வழக்கு) எனவும் அழைப்பர். எழுத்து வழக்கினை செவ்வியல் வழக்கு எனவும் அழைக்கப்படும்.

இரு வழக்கு என்பதை 'இரு முறைமை' (2 Method / 2 Mode) எனலாம். அதாவது பேசுகின்ற முறை (பேச்சு வழக்கு), செவ்வியலாக எழுதும் முறை (எழுத்து வழக்கு) என கணிப்பிடப்படுகின்றது.

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த வரையிலும் செவ்வியலாக எழுதும் முறை எவ்விடத்தும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க, மக்களிடையே பேசும் முறையில் தான் நாட்டுக்கு நாடு, பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம், இனத்திற்கு இனம், சமயத்திற்கு சமயம், தொழில் முறை என்பவற்றுக்கேற்ப மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது.

ஆய்வுப் பிரதேசம்:

அந்த வகையில், இலங்கையின் கிழக்கு மாகாண அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் செரிந்து வாழும், வளங்கொளிக்கும் வயல் பிரதேசங்களால் நிரம்பப் பெற்று இஸ்லாமிய சமூகப் பண்பாடு விழுமியங்களால் அலங்காரமாகக் காணப்படும் ஊரே சம்மாந்துறைப் பிரதேசமாகும்.

ஆய்வுப் பிரதேச பேச்சு வழக்கு:

இப்பிரதேச முஸ்லிம்களுக்கென்றிரிய பேச்சு வழக்கொன்றுண்டு. அன்றாட பேச்சு வழக்கில் அவை சொற்களாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பேச்சு வழக்குகள் தனித்தன்மை, மண்வாசனை பெற்று மிளிர்வதனைக் காணமுடிகின்றது.

சம்மாந்துறைக் கிளை மொழி:

பிரதேசம், தொழில் முறை, சமயநெறிமுறை (Religion), சமூக அந்தஸ்து, மனித இனவகை (Race) என்பவற்றுக்கேற்ப பேச்சு வழக்கு வேறுபட்டு வருவதனை "கிளை மொழிகள்"

(Dialect Language) என்றழைக்கலாம். அதனால் தான் கட்டுரைத் தலைப்பில் "சம்மாந்துறை கிளை மொழி" எனும் சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தென் கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது உலக ஆய்வு மாநாடு:

இ.தெ.கி.பல்கலைக்கழகமானது, முதலாவதாக நடாத்தும் "தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்களின் தமிழியல் பண்பாடு சமூகம்" எனும் கருப்பொருளிலான சர்வதேச மாநாட்டிற்காக குறிப்பிடப்பட்ட பிரதேசத்தின் பேச்சு வழக்கினை அல்லது கிளை மொழியின் அறிமுகத்தினை பெருத்த அறிஞர் நிறை அவையில் சமர்ப்பிக்க எண்ணி ஆய்வுச் சுருக்கம் கட்டுரையாக எழுதப்படுகின்றது.

விடயம்:

இனி 03 உப தலைப்புக்களின் கீழ் குறிப்பிட்ட ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் பிரதேச வழக்குச் சொற்கள் அல்லது கிளை மொழிச் சொற்கள் சிலவும் அவற்றுக்கான பொருள் அல்லது செவ்வியல் வடிவம் என்பன ஆய்வாளரால் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

அன்றாட பேச்சு வழக்குகள் சில

- | | |
|---------------------|---|
| 1. காக்கா பிடிக்கிற | - தனது தேவை நிறைவேற உரியவரை எப்படியாவது அடைந்து தேவையை பூர்த்தியாக்கிக் கொள்ளல். |
| 2. வண்டில் | - (மாட்டு) வண்டி. |
| 3. லோட்டு | - வீதி (சுழயன்) |
| 4. புச்சப் பொய் | - அதிகரித்த பொய் பேசுதல். |
| 5. வாரண்ட | - வருகின்றேன் என்று சொன்னார். இதே போல பல வினை அடிகள் புழக்கத்திலுள்ளன. (போரண்ட, தாரண்ட, |
| 6. சென்ன | - சொன்ன, என்பதன் மருஉ இது. |

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

7. காலத்தாலெ – காலையில்.
8. மத்தியா நேரம் – மதிய நேரம்.
9. பின்னரம் – மாலை நேரம் அல்லது மாலைவேளை.
10. இரவையிலெ – இரவில்.
11. செரியான கஸ்டமாரிக்கி – மிகுந்த சிரமமாக இருக்கிறது/மிகுந்த பாடு.
12. மாலெ மஹரிய நேரம் – பி.ப. 6.00 தொடக்கம் சுமார் 6.30 வரையான வேளையை இவ்வாறு அழைப்பார்கள்.
13. செரிசாமம் – நள்ளிரவு / நடு இரவு
14. இஞ்செ வாடா – இங்கே வா.
15. வாங்களன்-இருங்களன் – வாருங்கள், அமர்ந்து இளைப்பாறி சிறிது களைப்பாறி விட்டு செல்லுங்கள் எனும் பொருள்பட பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் பெண்களால் அதிகம் பிரயோகிக்கப்படும் வார்த்தை இதுவாகும். குடிங்களன், சாப்பிடுங்களன், போங்களன், செய்ங்களன், என்பன இதே போன்ற வகை மாதிரிகளாகும்.
16. போப்புறீங்களா? – இது வினாச் சொற்களில் ஒன்று. செல்லப் போகின்றீர்களா? என்பது இதன் செவ்வியல் வழக்காகும்.
17. சாப்பிட்டுப் பொட்டு போங்களன் – சாப்பிட்டு விட்டு செல்லுங்கள்.
18. நிக்கான். நிக்காண்டா – ஒருவர் நிற்பதைக் குறிக்க இவ்வாறு கூறப்படும் எதிரியை பார்த்த ஒருவர் கோபத்துடன் இவ்வாறு கூறுவதுமுண்டு இது நிக்கான் / நிக்காளா என பெண்கள் விடயத்தில் அமையும்.
19. வாறயா .: வருவிங்களா – ஓர் ஆணைப் பார்த்து நீங்களும் வருவீர்களா? ஏன்ற அர்த்தத்தில் இவ்வாறு கேட்கப்படும். எதிர் பாலிடத்தில் இது வாறயாஹா / வருவிங்களாஹா? என்று அமையும். வருவிங்களா? என்பது பன்மைச் சொல்லாகவும் அமையும்.
20. போவமே – இருவர் பேசி முடிந்து, தற்காலிகமாக பிரியும் நேரத்தில் இவ்வாறு கூறிக் கொள்வர்.
21. பேசிறயிமில்லெ – பேசுவதில்லை.
22. வாவெங்கா – பிரதேச பெண்களிடையே பெருவாரியாக வழங்கும் பேச்சுவழக்கில் இதுவும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. வந்து அமருங்கள் என்ற பொருளை இது தரும். போவெங்கா, இரியெங்கா, சொல்லங்கா, குடியெங்கா, வெங்கா, சாப்பிடங்கா, என்று “கா” ப்படலம் விரிந்து செல்லும்.
23. தண்ணீ – தண்ணீர் / நீர்
24. இறச்சி – இறைச்சி
25. வெத்திலெ – வெற்றிலை
26. அவரிட்ட, இவரிட்ட – அவரிடம், இவரிடம்.
27. எங்கட அவரு .: எங்கட மச்சான் – திருமணமான பெண்கள் தமது அன்புக் கணவர்களை மேற் கண்டவாறு அழைப்பர்.
28. கரச்சல் – சிக்கல் / பெரிய பிரச்சினை
29. கதைக்கன் – கதைக்கிறேன்.
30. சென்னன் – சொன்னேன்.

31. சொல்லிப்பொட்டு வாவன் - சொல்லி விட்டு வாருங்கள் என்றபடி அமையும்.
32. வாதோ .: வாதா - சிறுவர்களைப்பார்த்து அன்பாக அல்லது பகைவர்களைப் பார்த்து கொடுமையாகவும் இவ்வாறு அழைப்பர். தாதோ / தாதா, போதோ / போதா, என “தோ / தா” படலமும் விரிந்து செல்லும்.
33. சும்மாரிடா - ஒரு குறிப்பிட்ட வேலை வேளையில் அது தவிர்ந்த தேவையற்ற பிரச்சினையான வேலையை மேற்கொள்ளும் ஒருவரைப் பார்த்து கோபமாக இவ்வாறு கூறப்படும்.
34. எடுத்தாச்சா - எடுத்து விட்டீர்களா?
35. என்னடப்பா - நன்கு பழக்கமான ஒருவரிடம் வந்து அளவளாவதற்கு ஆரம்பாக இவ்வாறு கேட்கப்படும். இந்த “டப்பா” இட்டு கதைக்கும் படலமும் பெருவாரியாக பெண்களிடம் காணப்படும். உதாரணம்: வாங்களன்டப்பா, கேளுங்களன்டப்பா, தாங்களன்டப்பா பாப்பம், வாரண்டப்பா என்ற படி அமையும்.
36. டேய் - சிறுவர்கள், மனைவியரை அன்பாக அழைக்கவும், பகைவர்களை கோபமாக அழைக்கவும் இது பயன்படும்.
37. வேறது - இன்னொரு விடயம் .: இன்னொரு பொருள்.
38. தெகரம் - அதிகளவான பிரச்சினை தரும் விடயம்.
39. எப்ப - எப்போது?
40. அதாண்டா - அது தான்
41. சென்னலவா - ‘சொன்னேன் தானே’ என்றபடி இதன் பொருள் அமையும்.
42. லூஸ்காரன்/பேயன்/மடையன் - தேவையற்ற விடயத்தை ஒருவர் கதைக்கும் போது / மேற்கொள்ளும்போது கோபமாக அவரை மேற்கண்டவாறு அழைக்கப்படும்.
43. கைலெமடியிலெ இல்லாத நேரத்திலெ - பண வசதி குறைந்த வேளை

உறவு முறை கிளைமொழிச் சொற்கள் சில :

- | | | |
|---------------|---|--|
| 1. பொம்புள | - | பெண் |
| 2. ஆம்புள | - | ஆண் |
| 3. புருஷன் | - | கணவன் |
| 4. பொண்டாட்டி | - | மனைவி |
| 5. பிள்ளையள் | - | பிள்ளைகள் |
| 6. வாப்பா | - | தந்தை .: தகப்பன் |
| 7. உம்மா | - | தாய் .: அன்னை |
| 8. காக்கா | - | மூத்த சகோதரர் |
| 9. தம்பி | - | இளைய சகோதரர் |
| 10. லாத்தா | - | மூத்த சகோதரி |
| 11. தங்கச்சி | - | இளைய சகோதரி |
| 12. மச்சான் | - | மாமாவின் மகன் .: அன்புக்கணவரை மனைவி இவ்வாறு அழைப்பார். மனைவி கணவனின் சகோதரர்களையும் இவ்வாறு அழைப்பார். |

13. மச்சி - மாமியின் மகள், மனைவியின் சகோதரிகளையும் இவ்வாறே அழைப்பார்.
14. கெழவன் - கிழவன்
15. கெழவி - கிழவி
16. மாமா - தாய் மாமன், மனைவியின் தந்தையையும் கணவர் மாமா என அழைப்பார்.
17. மாமி - தந்தை மாமி, கணவனின் தாயையும் மனைவி மாமி என அழைப்பார்.
18. மூத்தப்பா - பாட்டன்
19. மூத்தம்மா - பாட்டி
20. மச்சினன் - மனைவியின் சகோதரனை கணவர் இவ்வாறு அழைப்பார்.
21. சகலப்படி - தனது மனைவியின் சகோதரிகளினது கணவன்மாரை குறிப்பிட்ட கணவர் சகலப்படி என அழைப்பார்.
22. சம்மந்தன் : சம்மந்தி - தனது மகனின் மனைவியின் தாய் தந்தையரை கணவனின் தாய்தந்தையர் சம்மந்தன் : சம்மந்தி என அழைப்பார். இதன் மறுவடிவமாக மனைவியின் பெற்றோருக்கு கணவனின் பெற்றோர் 'சம்மந்தன் - சம்மந்தி' என அழைக்கப்படும் பேச்சு வழக்கு - மரபுண்டு.

விவசாயத் தொழில் முறை கிளை மொழிச் சொற்கள் சில

1. அவரி கட்டற - நெல் வேளாண்மை அறுவடையின் போது நெல் மணிகளை குப்பை கூழங்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்க சற்று உயரமான அதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட பொறிமுறை அல்லது கருவி என இதனைக் (அவரி கட்டற) குறிப்பிடலாம். இப்படியான உபாய முறையினை தொழிநுட்பம் வளர்ச்சியடைந்துள்ள இன்று காண்டல் அரிது.
2. வாடி அல்லது பறண்- வயல் வெளியில் வேலை செய்பவர்கள் களைப்பாற என அமைக்கப்பட்ட சிறு குடில். இன்று இந்த அமைப்பு முறையையும் காண்பதரிது.
3. வரம்பு - வயல் வரம்புகளால் தான் அமைக்கப்பட்டு சீரான எல்லையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்.
4. உழவுறெ - நெல் வேளாண்மை மேற்கொள்வதற்காக வயல் வெளிகள் உரிய முறையில் பண்படுத்தப் படுவதனை உழவுறெ என அழைப்பார். இதனைத் தொடர்ந்து,
5. அரவடிக்கிற
6. முள எறியிற
7. வரம்பு கட்டற
8. தண்ணி உற்ற
9. பசள எறியிற
10. புல்லுப் புடுங்குற
11. வரம்பு கொத்துற அல்லது வரம்ப செறிக்கிற
12. வக்கட கட்டற
13. வரம்பறுக்கிற
14. அளவெடுக்கிற
- போன்ற துணைச்செயற்பாடுகள் பல இடம் பெறும். அவை மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சொற்களால் அழைக்கப்படும்.
15. பொலி - அறுவடையின் பின்னரான நெல்மணிக் குவியல். இவற்றின் தரத்தினைப்படையில், (அ) தலப்பொலி (ஆ) இரண்டாம் பொலி (இ) கள்ளன் பொலி (பதக்கட) என 03 வகையாக பெயர்குறிப்பிட்டு அழைப்பார்.
16. பதக்கட(கள்ளன் பொலி) - நெல் அறுவடையில் பிரயோசனமற்ற வெறுமையான நெல் பதர்களை பதக்கட என அழைப்பார்.

17. சாக்கு - அறுவடை செய்யப்பட்ட நெல் மணிகளை சாக்குகளில் இட்டு வீடு அல்லது விற்பனைக்காக அரிசி ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். இன்று 'சாக்கு' என்பது மருவி-இல்லாமலாகி பேக்(Bags) களாக மாறிவிட்டன.
18. பட்டறை - வயல் வெளியிலிருந்து சாக்கு மூலமாக கொண்டு வரப்பட்ட நெல் மணிகளை வீட்டின் ஓர் அறையை தேர்வு செய்து மிக நீண்டகாலத்திற்கு பழுதுபடாமல் இருக்கும் வண்ணம் மிகப் பெரிய நீண்ட - அகல - உயரமாக சாக்கு போன்ற அப்பினுள் பாதுகாப்பாக பத்திரப்படுத்தி வைக்கும் ஓர் அமைப்பே 'பட்டறை' என அழைக்கப்படுகிறது. இந்தப் பட்டறை அமைப்பு முறை இன்று குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வழக்கில் இல்லை. அதற்கு நவீன தொழிநுட்ப உலகம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று கூடச் சொல்லலாம். விரைவான உலகு எதிலும் விரைவையே வேண்டி நிற்கிறது.
19. மம்பெட்டி - மண் வெட்டி.
20. களவெட்டி - வயல் வெளிகளில் குறிப்பாக நெல் அறுவடை செய்யப்பட்டு, துப்பரவாக்கப் பட்டு சாக்குகளில் பொதி செய்யப்படும் இடத்தினையே களவெட்டி என்றழைத்தனர் அல்லது என்றழைப்பர்.
21. கைப் பொட்டி - நெல் அறுவடையின் போது நெல் மணிகளை அளந்து சாக்கினுள் இடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒருவகையான பெட்டியே இது. இன்று இதன் பாவனை அருகி பதிலாக 'வாளி' எனும் பாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொடர் ஆய்வுக்கான முடிவுரை

இவ்வாறு குறிப்பிட்ட ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் கிளை மொழியியல் அல்லது பேச்சு வழக்குகள் பற்றிய ஆய்வு, நீண்டு தொடர்ச்சியாக முறைப்படி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஏனெனில், குறிப்பாக சமூக விஞ்ஞான, மானிடவியல், பண்பாட்டு மொழியியல் ஆய்வுகளுக்கு இது துணைபுரியும், பழைமைப் பொக்கிஷங்களை தற்கால நவீன பரம்பரை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது என்பன இதன் பிரதான காரணிகளாகும்.

**THE STUDY ON PROMOTING THE LIVING STANDARDS OF
DIFFERENTLY ABLE PERSONS IN ADDALAICHENAI DIVISIONAL
SECRETARIAT DIVISION – SPECIAL REFERENCE TO OLUVIL AND
PALAMUNAI AREA**

Dr. AMM. Mustafa, *Senior Lecturer, SEUSL*
&

MB. Mohamed Irshad, *Senior Lecturer, SEUSL*.

Abstract

Many activities have been taking place in promoting the living standard of differently able persons all over the world. It has been widely accepted that the differently able persons should be treated with fair and dignity as with others in the society. When describing the activities related to persons with disabilities, the WHO in 1980, has adopted an international classification of the terms “Impairment”, “Disability”, and “Handicap”.

Impairment is any loss or abnormality physiological or anatomical structure or function. It can be temporary or permanent. A disability is any restriction or lack of ability to perform an activity within the range considered normal for a human being. This may also be temporary or permanent. Further, handicap results from impairment or a disability and limits or prevents the fulfillment of a function that is considered normal for human beings.

The standard of living in different countries is frequently compared based on annual per capita income and on an individual level; the standard of living is a measure of the quality of life in such areas as housing, food, education, clothing, transportation and employment opportunities. It is the easy by which people living in a time or place are able to satisfy their wants.

Palamunai and Oluvil in the Addalaichenai Divisional Secretariat division were selected as the sample location for this research. The area is mostly populated with Tamil speaking Muslims. The survey and interview were used as the technique to collect the data. The total population in the above division is 43,499 and 9,236 in Palamunai and 8,590 in Oluvil respectively. The total differently able persons are 1.1% of total population in Palamunai and 1.6% of total population in Oluvil as in 2008.

Out of these differently able persons, 24% of legs impairment, 20% of hands impairment, 13% of vision impairment, and other 43% of other impairments in Oluvil and 27% of legs impairment, 9% of hands impairment, 8% of vision impairment, and other 56% of other impairment in Palamunai. These people undergo severe hardships in meeting their living means and their main livelihood are sewing (4%), poultry farming (8%), fishing (5%), weaving mats (5%) small business (20%) and begging (5%). Moreover, most of them depend on others (53%).

Further, this research identified various problems faced by the differently able persons in the above division and appropriate recommendations for promoting the living standard of the same have been proposed. This would in turn help the Government, INGOs, Politicians, and well wishers to find appropriated strategies to promote their living standards.

Key Words: *Living standard, differently able people, impairment*

Introduction:

Many researches have been done on the issues of differently able persons to address their issues in different perspectives. Many organizations and people have realized that the differently able persons are part and partial of the society where they live and they should be cared and treated as others. Promoting the living standards of these people has become the important task that everyone should focus on and it has become more burdens during this period of economic crisis. In poor countries, the effect of disability on people’s lives is likely to be worse than in rich countries: The World Bank has estimated that persons with disabilities account for up to one in five of the world’s poorest people, that is, those who live on less than one dollar a day and who lack access to basic necessities such as food, clean water, clothing and shelter. Another figure shows around 10 per cent of the world’s population, or 650 million people, live with disabilities (Ashokhans and Shanta, 2006).

However, all over the world, persons with disabilities continue to face barriers to their participation in society and are often forced to live on the margins of society. They are routinely denied basic rights

such as to equal recognition before the law and legal capacity, freedom of expression and opinion, and the right to participate in political and public life, such as voting.

Eighty per cent of persons with disabilities – more than 400 million people – live in poor countries and there is a strong link between disability and poverty. For example, the statistics on employment for persons with disabilities are staggering. In developing countries, 80 per cent to 90 per cent of persons with disabilities of working age unemployed and in industrialized countries it is estimated to be between 50 per cent and 70 per cent. The rights to education and health are also routinely denied. Ninety per cent of children with disabilities in developing countries do not attend school, says UNESCO.

In Sri Lanka, it is estimated about 7% to 10% of the total population is disabled. This means around 1.6 million Sri Lankans are living with disability. For many reasons, there is a wide range of people who too will fall under the category of disabled by their physical imbalances. This group includes elderly people, pregnant mothers, sick people and mothers with small children. Altogether about 25% of the population is in need of access facilities to public buildings, public places common services in this country.

Further, Minister of Social Services and Social Welfare presented an important progressive Regulation that was Gazetted last October 2006 for the benefit of the increasing disabled population in this country and was passed by the Parliament. These regulations will pave the way for the disabled people to have access to all public buildings, public places and common services (The Island, P.03).

This research focuses on promoting the living standard of differently able persons in Addalaichenai Divisional Secretariat Division – Special Reference to Oluvil and Palamunai Area.

Research Objectives:

The following objectives were set to carry out the above research.

1. To identify the problems faced by the differently able persons in Addalaichenai Divisional Secretariat Division – Special Reference to Oluvil and Palamunai Area.
2. To suggest some strategies to promote the living standard of these people.

Literature Review:

Many previous researches have been done on the issues faced by the differently able persons and contributed to the knowledge paradigm of differently able persons. Researches focused on the human rights of the disable people in terms of adults, women, and children, disability and poverty, disability and disaster etc. (Nora Ellen Groce, 1999; Noel Smith et al, 2004; Unicef, 2007; Hon Hazel Blears, 2008; Ashok Hans, 2005).

Disability defined:

The Disability Discrimination Act – 1995 (DDA) defines a disabled person as someone who has a physical or mental impairment that has a substantial and long-term adverse effect on his or her ability to carry out normal day-to-day activities (Disability Discrimination Act 1995)

Many interpretations have been given to this term from different point of view. During the 1970s there was a strong reaction among representatives of organizations of persons with disabilities and professionals in the field of disability against the then current terminology. The new concept of disability was more focused on the close connection between the limitations experienced by individuals with disabilities, the design and structure of their environments and the attitude of the general population. Recent development has seen a shift in terminology and an increasing tendency towards viewing the disability complex as a process (the disablement process), involving a number of different elements on individual and societal levels.

Further, disability means 1) a condition which prevents one from performing all usual physical or mental functions. This usually means a permanent state, like blindness, but in some cases is temporary. 2) a legal impediment, including being a minor who cannot make a contract, or being insane or incompetent, as determined by others.

Impairment, disability and handicap:

The term 'Impairment' is used to refer to the loss or limitation of physical, mental, or sensory function on a long-term or permanent basis. Disability on the other hand, is used to describe the condition, whereby the physical and /or social barriers prevent a person with impairment from taking part in the normal life of the community on an equal footing with others.

The following distinction is made by the World Health Organization, in the context of health experience, between impairment, disability and handicap: "*Impairment*" Any loss or abnormality of psychological, physiological, or anatomical structure or function. Disability: Any restriction or lack (resulting from an impairment) of ability to perform an activity in the manner or within the range considered normal for a human being. Handicap: A disadvantage for a given individual, resulting from an impairment or disability, that limits or prevents the fulfillment of a role that is normal, depending on age, sex, social and cultural factors, for that individual.

"A handicap is therefore a function of the relationship between disabled persons and their environment. It occurs when they encounter cultural, physical or social barriers which prevent their access to the various systems of society that are available to other citizens. Thus, handicap is the loss or limitation of opportunities to take part in the life of the community on an equal level with others. Disabled people do not form a homogeneous group. For example, the mentally ill and the mentally retarded, the visually, hearing and speech impaired, those with restricted mobility or with so-called "medical disabilities" all encounter different barriers, of different kinds, which have to be overcome in different ways (International Classifications of impairment, disabilities and Handicaps, 1980)

For this research, the term differently able person is used to refer to a condition which prevents one from performing all usual physical or mental functions. This usually means a permanent state, like blindness, but in some cases is temporary.

Disaster Management and Disability:

Disabled persons suffer disproportionately during disasters. Disasters not only create impairment, they also further discrimination against already disabled people, compromising the determinants of their health and creating conditions for the worsening of their overall health and well-being. Understanding these issues is problematic as there is inadequate documentation of the structural, social, financial and cultural barriers to improving the health and well-being of people with disabilities, in general, and during disasters in particular. The disabled do have specific issues that make them more vulnerable, and this fact is not clearly understood or accepted. Until recently, researchers felt that natural disasters did not discriminate among their victims but study of post disaster stress shows that disabled are usually marginalized, abused and invariably abandoned (Ashok Hans,2006).

Disability and Poverty:

While real progress has been made in recent years, there is still much to do. Disabled people are more likely to live in poverty, have fewer educational qualifications, be out of work and experience prejudice and abuse. They still routinely find themselves experiencing poorer services. Disabled people can feel that they are fighting a system which is fragmented, complex and bureaucratic, and which does not put their needs at the centre of service provision.

Disability and Living Cost:

It is well known that disabled people face additional costs to enable them to meet their needs. Disabled people experience additional costs in most areas of everyday life, from major expenditure on equipment essential for independence, to ongoing higher expenses for, for example, food, clothing, utilities and recreation. According to a recent research finding, the weekly budget standards required for disabled people are for example £1,513 for a person with high-medium mobility and personal support needs; £448 for a person with intermittent or fluctuating needs (i.e. from relatively negligible needs to higher needs); £389 for a person with low-medium needs; £1,336 for a person with needs arising from hearing impairment; £632 for a person with needs arising from visual impairment. Deaf people face particularly high costs due to their need for interpreter/communicator services (Joseph Rowntree Foundation, 2004).

Living Standards:

The term Standard of Living is interpreted in many ways and has been given different definitions from different discipline. Living standard refers to a level of material comfort as measured by the goods, services, and luxuries available to an individual, group, or nation.

According to Guillermo Cantor (2004), “as many other categories in social sciences, this one can have so many interpretations and definitions. Several questions arise around this concept and the meanings that can be assigned to it. Is a household’s standard of living determined by how much monetary income its members earn? Is it a product of the needs that it can satisfy? By what criterion do we consider a household as poor? Is that poverty status only the consequence of the lack of resources or is it related to the capacity that a household has? ”.

Another, interpretation says that the degree of prosperity in a nation, as measured by income levels, quality of housing and food, medical care, educational opportunities, transportation, communications, and other measures. The standard of living in different countries is frequently compared based on annual per capita income. On an individual level, the standard of living is a measure of the quality of life in such areas as housing, food, education, clothing, transportation, and employment opportunities. (Financial and Investment Dictionary, 2006).

According to Encyclopedia, the standard of living refers to the quality and quantity of goods and services available to people and the way these services and goods are distributed within a population. It is generally measured by standards such as income inequality, poverty rate, real (i.e. inflation adjusted) income per person. Other measures such as access and quality of health care, educational standards and social rights are often used too. Examples are access to certain goods (such as number of refrigerators per 1000 people), or measures of health such as life expectancy. It is the ease by which people living in a country are able to satisfy their wants. Income inequality metrics or income distribution metrics are techniques used by economists to measure the distribution of income among members of a society.

Standard of living and quality of life

The idea of a 'standard' may be contrasted with the quality of life, which takes into account not only the material standard of living, but also other more subjective factors that contribute to human life, such as leisure, safety, cultural resources, social life, mental health, environmental quality issues etc. More complex means of measuring well-being must be employed to make such judgments, and these are very often political, thus controversial. Even among two nations or societies that have similar material standards of living, quality of life factors may in fact make one of these places more attractive to a given individual or group.

However, for this research, living standards means the ability of differently able persons in accessing material comfort as measured by the goods, services, and luxuries available to an individual, group, or nation as with others in the society.

Methodology:

The differently able persons in Addalaichenai Divisional Secretariat Division – Special Reference to Oluvil and Palamunai Area were selected as the sample population for this research. There are 240 differently able people in these areas with different impairments. Of these 50% of differently able people were selected from each area (Palamunai - 51 and Oluvil – 69). The survey method was used to collect the secondary data and the interview was used to collect first hand data from the differently able people in the areas. The data were analysed to get the findings.

Findings and Conclusions:

The area is mostly populated with Tamil speaking Muslims. The survey and interview were used as the technique to collect the data. The total population in the above division is 43,499 and 9,236 in Palamunai and 8,590 in Oluvil respectively. The total differently able people are 1.1% of total population in Palamunai and 1.6% of total population in Oluvil as in 2008.

Table 1: Total Populations in Addalaichenai Divisional Secretariat

S.NO	Areas	2005	2006
1	Addalaichenai	23077	23428
2	Palamunai	9171	9236
3	Oluvil	8547	8590
4	Deegaapiya	953	2245
	Total	41856	43391

(Source: Resource Profile, Divisional Secretariat, Addalaichenai, 2008),

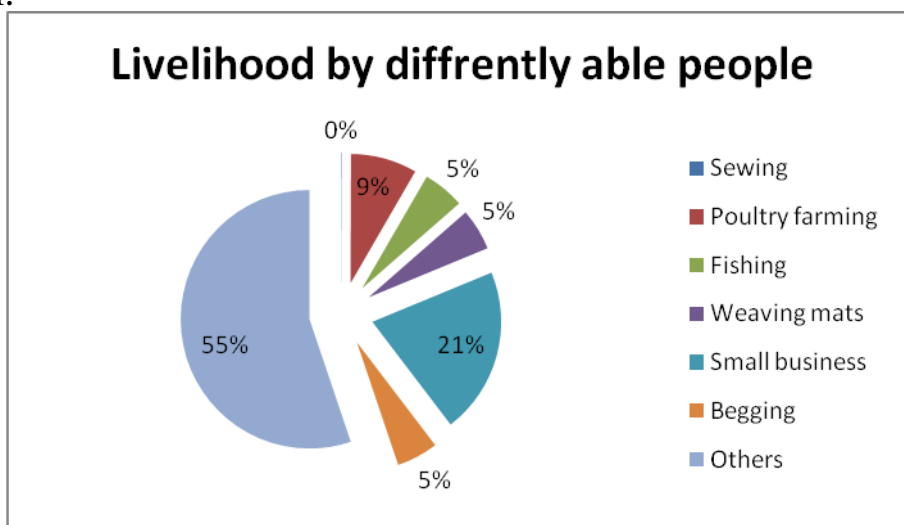
Out of these differently able people, 24% of legs impairment, 20% of hands impairment, 13% of vision impairment, and other 43% of other impairments in Oluvil and 27% of legs impairment, 9% of hands impairment, 8% of vision impairment, and other 56% of other impairment in Palamunai. These people undergo severe hardships in meeting their living means and their main livelihood are sewing (4%), poultry farming (8%), fishing (5%), weaving mats (5%) small business (20%) and begging (5%). Moreover, most of them depend on others (53%). The following table shows this in detail

Table 2: Differently able people in Oluvil and Palamunai

Area	Legs	Hands	Eye	Other Injuries	Total
Oluvil	33 (24%)	28 (20%)	18 (13%)	59 (43%)	138
Plamunai	28 (27%)	09 (9%)	08 (8%)	57 (56%)	102

Source: (Social Residence Council, Palamunai, 2007)

When analyzing differently able person's livelihood in this areas, it shows that they are involved in different occupations such as sewing, poultry farming, and fishing, weaving mats small business and begging (5%). Moreover, most of them depend on others. The following Figure 1 shows this.

Figure 1:

Further, this researchers were able to identify identified various problems faced by the differently able people during the interview in the above division. They are faced with many social and economic problems due to the impairment of different nature.

Economic issues:

1. Poverty: Poverty affects the differently able people in many ways in these areas. The first reason is that those differently able persons' family consist many children; thus they are unable to meet the expenses for medical and others with the income that they earn.

2. Getting equipments: Many differently able people depend on some special equipment so as to facilitate their day to day life. They cost more than what they can afford. Hence, they are unable to go without their supportive equipments. This in turn affects the ability to earn money by engaging in any venture.

3. Poor availability of capital: These people face many difficulties in finding the initial investment as capital to start a venture with the help of some skills that they acquired and they feel that they would be able to do some ventures if they are provided with capital.

4. Poor employment opportunities: Differently able persons have less opportunity to get employment in the open labor market due to their impairment though they are capable of doing expected tasks. This also affects them in finding means to manage their day to day life.

Social issues:

Differently able persons are not treated as equal as with others in the society. They are treated in isolation and the society looks them as incapable people and they are not even invited to any events in the family and society.

1. Looking sympathetically: People look at these differently able people with pity and they give money to them. This affects them psychologically.

2. Maintenance: Differently able persons need others help to do their day to day activities. Some people look after them for sometimes. Later, they also feel tired and their mental set up also change as with earlier stage towards the differently able persons. Thus, differently able persons are subject to many tortures and violence.

3. Marriage: Marriage has become another major issue among differently able persons in the society. It is difficult to find partners to either side of the mankind with impairment. A differently able person has to look for another person equal to his or her level and also they continue to face problems eve after the marriage such as health related problems.

4. Poor education: Differently able persons get less chance for education especially children with disability. They are reluctant to sit and study with other children due to their disability and it is observed that they are dropped the education and remain at home in the middle. Though there are many schools for special needs students, differently able persons rarely go there due to poor knowledge about the existence of them and poor income to afford to get education from these places.

5. Poor chance to display their abilities: Differently able persons have rare chance to bring out their talents though many of them have different unique skills. Their skills are not staged and brought to the light.

6. Different treatment under law: Though there are some special acts in terms of differently able persons, some common law do not provide the benefit to differently able persons such as rules with driving license etc.

Conclusion

Promoting their living standards of the differently able persons has become the major work of the members in society. Thus, the issues that they are faced with should be resolved to promote their living standard as with others. Many interested people have started working on it including the government and nongovernmental organizations in many ways. The following strategies can also be adopted to promote the living standards of the differently able persons in these areas.

1. Grants or loans can be given to these people to encourage the differently able persons to enter into any profitable venture.
2. Actions should be taken to provide special equipments that the differently able people need since they cost more and without those equipments they are unable to get some services like medical care, education etc. Hence, equipments like wheel chair, Walking stick, Interpreter for deaf impairment, artificial legs, eye glasses etc.
3. Make special arrangements to get medical facilities from relevant authorities such as mobile health service, special permit with the hospitals.
4. Establish educational institutes especially designed for special needs in these areas for these people so as to give them opportunities to have access to these facilities.

5. Conducting awareness programs for people in the society so as to promote the inclusive policy that enables the differently able persons to be part and partial of other people in the society.
6. Measures should be taken to identify the special skills that differently able persons have and actions should be taken to formalize the same. They can be trained in different areas of their capacity.
7. Develop special infrastructure facilities to enable differently able people to access the service facilities such as special crossings on the roads, roads itself. Hence, access by ramps, elevators, special parking places and other special arrangements have become required in many statutes.
8. Sports activities could be organized among differently able persons so as to bring out their abilities.
9. Actions could be taken to bring some changes in the present day's law to incorporate special provisions to differently able persons.
10. Job opportunities should be generated to these people and organizations should give chance to capable persons from these group.
11. Non profitable organizations can be formed to look after the well being of these people in these areas and could be linked with other international organizations of this nature.

REFERENCES

1. Arne h. Eide, Sekai nhiwathiwa, Jennifer Muderredzi, Mitch. E. Loeb, Living conditions among people with activity limitations in Zimbabwe. A representative regional survey, (2003).
2. Asha Hans, Anne Patri, Woman disability and identity sage publications, India. (2003)
3. Ashok Hans Shanta, Memorial Rehabilitation Centre, Bhubaneswar (2006)
4. Employment of people with disabilities a human rights approach (Asia) (2006) Bangkok.
5. Guillermo Cantor, Kimnguyen, Measuring standard of living the asset approach and its implications, University of Maryland, College Park (2007).
6. Heiberg, M., Øvensen, G., Palestinian society in Gaza, (1993).
7. West Bank and Arab Jerusalem. A survey of living conditions.
8. Fafo Report no. 151. Oslo, Fafo.
9. Hem, K. G., Eide, A. H. Sakker Akterut, Tross(1998).
10. Forbedringer and Samfunnspeil, 2, 20 – 25.
11. House passes disabled persons regulations Act, the Island 21st March 2007.
12. World programme of action concerning disabled persons.
13. United Nations, New York (1983).
14. Venkatesan, S. Children with development disabilities, Sage Publication India (2004).
15. <http://encyclopedia.farlex.com/differently-abled+people>
16. <http://www.jrf.org.uk>
17. <http://www.sintef.no/teknologi-og-samfunn/global-helse/velferd-og-levekar/studies-on-living-conditions/>
18. <http://portal.unesco.org/education/en/ev.php->
19. <http://www.phrases.org.uk/meanings/111450.html>
20. <http://legal-dictionary.thefreedictionary.com/differently-abled+people>
21. <http://pdhre.org/rights/disable>
22. <http://www.disabledartistsnetwork.net>
23. <http://www.disabledartistsnetwork.net>
24. *Disability Discrimination Act 1995*

ஈழத்து முஸ்லிம் பெண்கவிஞர்களின் அனுபவ வெளிப்பாடும் மொழியும்

Dr. Nadira Mariyasandanam, Senior Lecturer,
Department of Languages, Eastern University of Sri Lanka.

பெண்ணின் பால் அடையாளத்தை அவளது இலக்கிய உயிரோட்டத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாது. பெண்கள் கையாளும் வடிவம், மோடிமை (style), அடிக்கருத்து (themes), பாத்திரப் படைப்பு என்பன பால்நிலையை (gender) வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற மொழியும் பல்வேறு இலக்கிய உத்திகளும் வாழ்வனுபவங்களின் முத்திரைகளைத் தாங்கியிருக்கின்றன.

சன்றா கில்பர்ட் (Sandra Gilbert)

I

மொழியும், பண்பாடும் மிகவும் இறுக்கமான முறையில் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளன. ஒரு பண்பாட்டுச் சூழலில் காணப்படும் அதிகாரக் கட்டமைப்பும், அதன் பல்வேறு படிநிலைகளும் மொழி மூலமாகவே இயங்குகின்றன. உறுதி செய்யப்படுகின்றன. பண்பாட்டில் காணப்படும் அதிகாரப்படிநிலைகள், அசமத்துவம் என்பன மொழியிலும் மிக இறுக்கமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல வன்முறையின் பல்வேறு வடிவங்களும் மொழி மூலமாகவே நிலைபெறுகின்றன.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் தேசியம் சார்ந்த அடையாளமாயினும் சரி, இனம் சார்ந்த அடையாளமாயினும் சரி பண்பாட்டு அடையாளமென்பது அவர்களது தனித்துவங்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற, இல்லாதொழிக்கின்ற பெருங்கதையாடலாகவே திகழ்கின்றது.

இலக்கியம் சமூகத்தில் பெண்களது நிலையைப் பிரதிபலிக்கின்றது என்பதையும் கடந்து அவர்களது வாழ்க்கைச் சூழலை எதிர்வினை புரிகின்ற, மாற்றியமைக்கின்ற சக்தியாகக் காணப்படுகின்றது. மனிதர்கள் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்கின்ற, கட்டமைக்கின்ற ஊடகமாக மொழி இருப்பதனால் இலக்கியத்தின் மொழிப் பிரயோகம் பற்றிய ஆய்வு பயனுள்ளதாகும். வார்த்தைகளாக, படிமங்களாக (imageries), குறியீடுகளாக (symbols), தொன்மங்களாகப் பெண்கள் பற்றிய வார்ப்புக்கள் மொழியூடாகவே பதிவு செய்யப்பட்டு தலைமுறை தலைமுறையாகப் பேணப்படுகின்றன.

ஆண்முதன்மை அதிகாரத்தைப் பேணுகின்ற வகையில் இயற்கையையும் யதார்த்தத்தையும் மனித உணர்வுகளையும் இரட்டை எதிர்நிலைகளாக அல்லது இருதுருவ நிலைகளாக (binary oppositions) ஆண்முதன்மை மொழி கட்டமைக்கின்றது.

இம்மொழியில் சாதாரண உணர்வுகள் கருத்துக்களுக்கு இடமில்லாமல் போகிறது. அதாவது, இந்த இருதுருவ நிலைக்கு அப்பாற்பட்டதாக முன்றாவது கருத்து, முன்றாவது உணர்வு, முன்றாம் நிலை அனுபவம் என்பவற்றிற்கு மொழியில் இடம் இல்லாமல் போகிறது. பெண்ணிற்கான கருத்து, செயல், சிந்தனை ஆகிய வெளிகள் (space) மொழியில் நிராகரிக்கப்படுகின்றன.

யதார்த்தத்தின் பன்முகத்தன்மையும், கருத்துக்களின் பன்முகத்தன்மையும் அழிக்கப்பட்டு, மொழி மூலமாக அதிகார, அதிகாரமற்ற இருதுருவ நிலைகளாக நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, ஆண்கள் ஆகாயத்துடனும், மலைகளுடனும் பருத்த வலிய வேட்டை மிருகங்களுடனும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கு எதிர்நிலையாக பெண்கள் பூமி, நதி, வலிமையற்ற, வேட்டையாடப்படுகின்ற மிருகங்களுடனும், பறவைகளுடனும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இதேபோல் ஆண் உடலும், பெண் உடலும் கூட வலியது, அகன்றது எனவும், எதிர்நிலையில் மென்மையானது, வலிமையற்றது எனவும் மாற்றப்படுகின்றது. (தேவதை- இராட்சசி) இந்த இரட்டை எதிர்நிலைச் சொற்கள் படிமங்களாகி இலக்கிய மரபுகளினூடாக நிலை நிறுத்தப்படுகின்றன. இவற்றோடு ஆண்நிலை நின்று எழுதப்பட்ட பெண் பற்றிய ஆதர்ஷ மாதிரியங்களும் இலக்கியங்களினூடாகப் படிமப்படுத்தப்பட்டு, சீதைகளாக அல்லது சூர்ப்பனைகளாக மட்டுமே மொழியினூடாக நிலைநிறுத்தப்படுகின்றனர்.

இந்த வகையில் மொழி அதிகாரத்தின் கருவியாக மட்டுமன்றி அதிகாரக் கருத்தியலையும் கட்டமைப்புகளையும் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்துகின்ற காவியாகவும் தொழிற்படுகின்றது. (It is not only tool of oppression but a career of the system of oppression)

மேற்குறிப்பிட்ட முறையில் (binary oppositions) மூலம் பெண்கள் மொழி என்ற மிகப் பிரதானமான ஊடகத்திலிருந்து, கருத்தியலை மாற்றும் சாதனத்திலிருந்து, சிந்தனைச் செயற்பாட்டின் அடிப்படையான கருவியிலிருந்தும் அந்நியப்படுத்தப் படுகின்றனர் (யடநையெவழை டை டயபெரயபந). ஆண் “self” (தான்) ஆகவும், பெண் “other” (மற்றைய) ஆகவும் மாற்றப்படுகின்றனர்.

பெண்ணுடல், உணர்வு, அனுபவம், கருத்துக்கள் என்பன மொழியிலிருந்து புறந்தள்ளப்பட்ட நிலைக்கு அடுத்த படிநிலையாக, விளைவாக எழுத்துத் தொழிலில் பெண்ணின் இரண்டாந்தர நிலை இடம்பெறுகிறது. ஆண் சிருஷ்டிகருத்தாவாகவும், எதிர்நிலையில் பெண் படைக்கப்படும் பொருளாகவும், பெண்ணுடல் எழுதப்படுபொருளாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. பெண்கள் எழுத

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

முற்படுகின்ற பொழுது இந்தக் கட்டமைப்புக்களெல்லாம் உளவியல் தடைகளாக அவளைத் தடுக்கின்றன.

இத்தகைய தடைகளினூடாக, அதை மீறிப் பெண்ணின் படைப்பாற்றல், கற்பனைத் திறன் என்பன பால்நிலை அடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறையினை வெளிப்படுத்துவது இயல்பானதே. இத்தகைய வேறுபட்ட வாழ்வனுபவங்களே பெண்களின் ஆக்கங்களின் புலப்பதிவு (perspective) ஆண்களது ஆக்கங்களின் புலப்பதிவுகளிலிருந்து வேறுபடக் காரணமாக அமைகின்றது.

பெண்கள் மொழியில் எதிர்கொள்கின்ற “அந்நியப்பாடும்” இதனால் படைப்புச் செயற்பாட்டில் ஏற்படுகின்ற சிக்கலும் பெண்ணின் படைப்புக்கத்திலும் அதன் வெளிப்பாட்டிலும் குறிப்பாகக் கவிதை புனைகின்றபோது அவர்களது மொழியிலும் எடுத்துரைப்பு உத்திகளிலும் தனித்துவமான பண்புகளைச் சாத்தியமாக்குகிறது.

தம்மை விளிப்பு நிலையில் கொள்கின்ற மொழியினூடாகப் பெண்கள் தமது தனித்துவமான உணர்வுகளை, விளிப்பு நிலை அனுபவங்களை இலக்கியத்தில் பதிவு செய்வதென்பது இரு பரிமாணச் செயற்பாடாகும். தமது உணர்வுகளுக்கும் அனுபவங்களுக்கும் உரிய நியாயமான வெளிகளைக் (space) கொண்டிராத மொழி மீது பெண்கள் பிரக்ஞைபூர்வமாக எதிர்வினை புரிந்து மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றனர். தமது எடுத்துரைப்பு (யெசயவளைந்) முறையில் புதிய நுட்பங்களைக் கையாளுகின்றனர். இதுவரை ஆணாதிகாரத்துவம் கொண்டவர்களால் கட்டிக் காக்கப்பெற்று வந்த புனிதங்கள் பெண் மொழியில் கட்டுடைபடுகின்றன. பெண்களுக்கு எதிராகக் கட்டப்பட்டுள்ள சொல்லாடல்களைக் கொண்டே புதிய சூழலையும் அதற்கான சொல்லாடல்களையும் படிமங்களையும் உருவாக்குகின்றனர்.

எதிர்ப்பிலக்கியம் என்ற வகையில் பெண்களிலக்கியம் மரபு சார்ந்த இலக்கிய வடிவங்களையும் உத்திகளையும் சார்ந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் அனுபவங்களின் உருவாக்கத்திற்கான சமூகப் பின்னணி பெண்களின் தனித்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

எதிர்ப்பிலக்கியத்தின் பிரதான அம்சம் மாற்றுக் கருத்துக்களாகும், மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்ற மொழி, வடிவம், உத்திகள் என்பன நிச்சயமாக மரபுக்கு எதிரானவையாக, மரபிலிருந்து விடுபட்டவையாக அமைகின்றன. பெண்களுக்கான மாற்றுமொழி, மாற்று இலக்கிய வடிவங்கள், உத்திகள் என்பன பெண்ணிய எழுத்துக்களுக்கு இன்றியமையாதன. ஏனெனில் இதுகாரும் பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட தனித்துவமான ஒரு “வெளியைக்” கட்டமைப்பதற்கு இவை இன்றியமையாதனவாகும்.

இந்தப் புரிதல்களின் அடிப்படையிலேயே பெண்களின் கவிதைகளையும் அவற்றின் அனுபவ வெளிப்பாடுகளையும் மொழியையும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

II

இவ்வடிப்படையில் இக்கட்டுரை ஈழத்து முஸ்லிம் பெண் கவிஞர்களது கவிதைகளின் அனுபவ வெளிப்பாடும், மொழியும் பற்றி ஆராய்கின்றது.

தமிழில் பெண்கள் இலக்கிய வரலாற்றில் சமகாலம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பரிமாணங்களை எட்டியுள்ளது. முன் எப்போதும் இல்லாதவாறு பிரக்ஞைபூர்வமாக பெண்நிலை அரசியல் பேசுகின்ற கவிதைகள் எழுதப்பெற்றுள்ளன. இது உலகளாவிய போக்கின் ஒரு பகுதியாயினும் கவிதையைப் பொறுத்தளவில் தமிழ்ச் சூழலிலே சங்கப் பெண் கவிஞர்கள், ஆண்டாளுக்குப் பிறகு சமகாலமே ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தைப் பெற்றுள்ளது. இப்போக்கு 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் (இரா.மீனாட்சியுடன்) ஆரம்பிக்கிறது. எனினும் எண்பதுகளிலும் அதற்குப் பின்னருமே பெண் கவிஞர்கள் பலர் எழுதத் தொடங்குகின்றனர். இவர்கள் பிரக்ஞைபூர்வமாகப் “பெண்” என்ற நிலைநின்று தமது உணர்வுகளையும் மாற்றுக் கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்தினர்.

ஈழத்தில் எண்பதுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் ஈழத்துத் தமிழ்பேசும் மக்கள் அனைவரையும் அனைத்து மட்டத்திலும் புதிய அனுபவங்களுக்கு முகங்கொடுக்கச் செய்தன. இத்தகைய சூழலில் தோற்றம் பெற்ற ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை முற்றிலும் புதிதான வெளிப்பாட்டு முறைகளைக் கொண்டதாக அமைந்தது. இக்காலகட்டத்திலேயே பெண் விடுதலை தொடர்பான பெண்ணியக் கருத்துக்கள் ஈழத்துப் பெண்களின் சிந்தனைப் போக்கில் புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இலக்கியத்தில் முன்பு பேசப்படாத விடயங்களைப் பெண்கள் பேசத் தொடங்கினர். இவ்வகையில் பெண்ணியக் கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொண்ட பெண் கவிஞர்களின் குரலாக “சொல்லாத சேதிகள்” (1986) கவிதைத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. இத்தலைப்பே இவ்விழிப்புணர்ச்சியின் ஒரு குறியீடாக அமைகிறது.

இந்த வகையில் ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பிலே முஸ்லிம் பெண் கவிஞர்களின் தனித்துவமான எழுச்சி முக்கியத்துவமுடையதாகும். இவர்களது கவிதைகள் ஈழத்து, நவீன தமிழ்க் கவிதைக்குப் புதிய பரிமாணங்களைத் தருகின்றன. வாழ்வனுபவங்களும், அரசியல் நுண்ணுணர்வும், துணிவும், மொழி அழகும் இவர்களது கவிதைகளினூடாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம். பால் ரீதியாக மாத்திரமின்றி பிரதேச, மத, இன, மொழி ரீதியாகவும் தமது உணர்வுகளையும், அனுபவங்களையும் தமது படைப்புக்களினூடாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். மொழியின் தளத்தைப், பரப்பை விஸ்தரிக்கும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டுள்ளனர். இதன் மூலம் இவர்கள் ஈழத்து நவீன

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கவிதையில் ஒரு பெருவீச்சினை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று கூறலாம். இந்த வகையில் சுல்பிகா, அனார், பெண்ணியா (நஜீபா), பஹீமா ஜஹான் மகூரா.ஏ.மஜீட் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பெண் எழுத்தாளர்களது தனித்துவமான அனுபவங்களுக்கும், அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்ற இலக்கிய வடிவம், கருப்பொருள், படிமம், மொழிநடை என்பவற்றுக்குமிடையில் மிக நெருக்கமான தொடர்புள்ளது. இதனைத் தனது கவிதை வெளிப்பாடு பற்றி சுல்பிகா குறிப்பிடுவதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

“இத்தொகுதியில் அடங்கும் 22 கவிதைகளும் எனது அனுபவங்கள், எனது உணர்வுகளுக்கூடாக வெளிப்படுகின்றபோது வருகின்ற பிரதிபலிப்புக்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும். என் உணர்வுகளுக்குள் புகுந்துகொண்ட வெளிப்புற அனுபவங்கள் பலவகைப்பட்டவை. அவ்வாறே என் உணர்வுகளுக்கு என் வாழ்வியலின் பரிமாணங்கள் அனைத்துமுண்டு. அவற்றிற்குச் சட்டமிட்டு வகைப்படுத்தி எனது உணர்வின் முழுமையைக் கூறுபோட என்னால் முடியவில்லை....கவிதைகள் எழுதுவதென்பது என்னுணர்வைக் கொட்டுவதுதான் என்று எனக்குப் பலவேளை தோன்றுகின்றது. அப்போது யாரிடமும் கூறமுடியாத நிம்மதியும், அமைதியும், அற்புதமும், குதூகலமும்கூட என்னுள் ஏற்படுகின்றது. எனக்கு இறக்கைகள் முளைக்கின்றன. பிரபஞ்சத்தில் உலாவரும் சக்தியும்கூட எனக்குள் சுரக்கின்றதாக அப்போது நான் உணர்கின்றேன். நெருப்பு வேகத்தில் ஆத்திரங்களும் ஆதங்கங்களும் பீச்சிடுகின்றன.....” என்கிறார். (உயிர்த்தெழல்)

இக்கவிதைகள் பெண்நிலை அனுபவங்களுக்கான புதிய வெளிகளை (new spaces), புதிய உத்திகளை, புதிய படிமங்களை உருவாக்குவது பற்றித் தமது கவிதைகளினூடாகப் பேசுகின்றனர். கவிதை எழுதுவது பற்றி நான் பாடல் / எனக்குக் கவிதை முகம் என்று அனார் பெருமிதத்துடன் குறிப்பிடுகிறார். ‘என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வை’ என்று அதிகாரத்துக்கெதிரான எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்துகிறார் பெண்ணியா. இதுவரை நிலைபெற்று வந்துள்ள பெண் பற்றிய கற்பிதங்களை மாற்றி அவற்றிற்குப் புதிய அர்த்தங்களைத் தமது நோக்கில் கற்பிக்க முனைகின்றார். இவர்கள் ஆண்மைய மொழியின், மொழிச் சொற்களின் அர்த்தங்களை மாற்றி அவற்றிற்குப் புதிய அர்த்தங்களைக் கொடுக்கின்றனர்.

III

இன்றைய சூழலில் பெண்களின் இருத்தல் பற்றியும், வாழ்நிலை அழுத்தத்தில் விலங்கிடப்பட்டுக்கிடக்கும் மானுடம் சகல தழைகளிலிருந்தும் அடக்குமுறைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு உயிர்த்தெழ வேண்டும் என்பதும் இவர்களது கவிதைகளின் அடிநாதமாகவும் அவாவாகவும் ஒலிக்கின்றது. பெண் பற்றிய பாலியல் படிமத்தை நிராகரித்து பெண்ணின் சுயத்தை, இருப்பை வெளிப்படுத்தும் உரத்த தொனிகளையும், தன்னைத்தான் உணர்தலின் ஆழம், பெருமிதம், உறுதி ஆகியவற்றையும் இவர்களது கவிதைகளில் காணலாம். பெண் என்ற தன்னடையாளத்தைப் பிரகடனம் செய்யும் எழுச்சிக் குரல்களாக இவை ஒலிக்கின்றன. இதனால் இக்கவிதைகளில் வித்தியாசமான படிமங்களின் பயன்பாட்டினை அவதானிக்க முடிகிறது.

எ-டு : 1 நான் பெண்

ஒரு காட்டாறு
ஒரு பேரருவி
ஓர் ஆழக் கடல்
ஓர் அடை மழை
நீர் நான்
கரும் பாறை மலை
பசும் வயல் வெளி
ஒரு விதை
ஒரு காடு
நிலம் நான்
உடல் காலம்
உள்ளம் காற்று
நானே ஆகாயம்
நானே அண்டம்
எனக்கென்ன எல்லைகள்
நான் இயற்கை
நான் பெண்

(அனார்- எனக்குக் கவிதை முகம்)

எ-டு : 2 திரைகளின் பின்னால்

.....
.....
இறந்தவரல்லர் நாம்,
இதயம் துடிக்கும் ஏழைப்பெண்கள்
மண்ணின் குழந்தைகள்
மானிடப் பெண்கள் நாம்
இனியும் சகியோம்
இருளின் ஆட்சியை

எதற்கும் அஞ்சோம்
துன்பம் ஏற்றிடோம்.
துயர் மிகக் கொள்ளோம்.
வென்று இவ்வுலகில்
நிலைத்திட வந்தோம்.
இன்று பிறந்தோம்
இன்று பிறந்தோம்
வென்று வாழ்ந்திட
இன்று பிறந்தோம்.

(சுலபிகா - விலங்கிடப்பட்ட மாணிடம் - 1992)

எ-டு : 3

.....
இவ்வுலகில் தீயனவெல்லாம்
செயலிழக்கச் செய்வேன்
தோல்வி என்னைத்
தோற்கடிக்க முடியாது
தேவைகள் எதுவரினும்
தேறிநான் செல்வேன்

(சுலபிகா)

எ-டு : 4 முட்களின் கதைகள்

.....
நான்
வாழ்தலையும் மரணித்தலையும்
எனக்காய்ப் புரிய இசைகிறேன்
தீக்கிடங்கினுள் கிடந்து
நான் உயிர்வாழ்வதாய்க் கூச்சலிட
எத்தகைய பிடிப்புகளுமில்லை எனக்கு.

இத்தகைய வாழ்ந்து அழிதலுடன் கூடிய
நடிப்புத்திறன் எனக்கிருப்பதாய்
மார்தட்டிக் கொள்ள நான்
உங்களுள் ஒருத்தியும் அல்ல.

நான் எனை ஓர்
உன்னதப் பிறவியெனக் கருதிக்கொள்வேன்
ஒளிர்ந்து பின் தேய்தல்
உறுதியென விதியெழுதப்பட்ட பின் கூட
பொன்னிலவு கரைந்து விடவில்லையே!
என் முயல்வுகளும் சிந்தனைகளும்
தோற்கடிக்கப்படலாமென உணர்ந்தும்
நான் போரிடுகிறேன்
உங்களுள் ஒருத்தியாய் அல்ல
ஓர் உன்னத பிறவியாய்

ஆதலால் உலகில் எங்களைப்
பெற்றுத் தள்ளி
உணர்வுகளைத் தனியே உறிஞ்சி
பிணங்களாய் வாழவிடும்
ஓழுக்கம் மிகும் மேன்மக்களே
எனை வாழ விடுங்கள்
அல்லது என்னையும் அவர்கள் போல்
உணர்வுகளை உறிஞ்சி
பிணங்களாய்த் தான் வாழவைப்பீரெனின்
உடனேயே எனைக்
கொன்று விடுங்கள்
ஏனெனில்
வாழ்தலுடன் கூடிய நடிப்புத்திறன்
எனக்கிருப்பதாய் மார்தட்டிக்கொள்ள
நான் நிஜங்களைப் பொய்ப்பிப்பவளல்ல
- பெண்ணியா என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வை-

எ-டு : 5

அரசி

உன் கனவுகளில்
நீ காண விரும்புகின்றபடியே
நான் அரசி
அயல் நாட்டு மகாராஜாக்களின் அரியணைக்கு
சவால் விடும் பேரரசி
அடிபணிய அல்ல

கட்டளையிடப் பிறந்தவள்
 ஆணையிடுகிறேன் மந்தைகளுக்கு
 குகைகளிலிருந்து தப்பிச் செல்லுங்கள்
 ஆணையிடுகிறேன் சூரியனுக்கு
 ஒரு இனத்தையே விழுங்கிக்கொண்டிருக்கும்
 சமையலறையின் பிளந்தவாயைப் பொசுக்கிவிடுமாறு
 பெரும் மலைகளை நகர்த்தித் தளர்ந்துவிட்ட
 மூதாட்டிகளின் பாரித்த பெருமூச்சுக்களை
 வருடிவிடுமாறு பறவைகளைப் பணிக்கிறேன்
 ஒருத்தி சொல்கின்றாள்
 'என்னிடமிருப்பது தீர்வற்ற புலம்பல் கசப்பு'
 இன்னொருத்தி கூறுகின்றாள்
 'குரலில் இறக்க முடியாச் சமை'
 இருண்டு வரும் பொழுதுகளில் நேர்ந்த
 துஷ்பிரயோகங்களைக் காட்டுகிறாள் எளிய சிறுமி
 நான் என்னுடைய வாளைக் கூர் தீட்டுகின்றேன்
 சுயபலம் பொரந்திய தேவதைகள்
 விடுதலை பெற்ற பரவச வாழ்வொன்றை
 வென்றெடுத்ததாய் கொண்டாடுகிறார்கள்
 பாட்டம் பாட்டமாய்
 பெண்கள் குலவையிடும் ஓசை
 பெரும் பேரிகைகளாய் கேட்கின்றன
 நான் சாம்ராஜ்ஜியத்திலிருந்தபடியே
 கைகளிரண்டையும்
 மேலுயர்த்திக் கூவுகின்றேன்
 நான்
 நான் விரும்புகின்றபடியான பெண்
 நான் எனக்குள் வசிக்கும் அரசி

(எனக்குக் கவிதை முகம் - அனார்)

எ-டு : 6 நாங்கள்

நாங்கள் நீண்ட பயணத்தின் புதல்விகள்
 அடுத்த நூற்றாண்டின் அரசியலைப்
 பிறப்பிக்க இருக்கும் தாய்மார்கள்
 நாங்கள் அறிவோம்
 எல்லா விடயங்களுமே
 எமது விடயங்களே என்று
 எமது விருப்புக்களை
 எமது தேவைகளை
 எமது நாளைகளை
 மீட்டெடுக்க இருப்பவர்கள் நாங்கள்

நாங்கள்
 களைத்து விடமாட்டோம்
 வினாத் தொடுப்போம்
 நியாயத்தின் பேரால்
 மீளவரையறை செய்வோம்
 அதிகாரம் உட்பட
 எல்லாவற்றையும்

நாங்கள்
 புறப்பட்டு விட்டோம்
 எங்கள் நீண்ட மௌனத்தையும்
 விக்கல்களையும் துடைத்தெறிந்து
 எமது பிழைத்தலுக்காக
 புதுமைகள் செய்ய
 நாங்கள்
 புறப்பட்டு விட்டோம்

நாங்கள் கூறுவோம்
 காற்று எழுகின்றது
 வேர்கள் அசைகின்றன என்று
 (உயிர்த்தெழல் - சுல்பிகா)

எ-டு :7 புறுபுறத்தது போதும்

.....
 பெண்ணின் பாலியலில்
 குளிர் காயவும்

பெண்ணின் தலைகுனிவில்
பெருமை கொள்ளவும்
தருணம் இதுவென்று
தம்பட்டம் அடிக்கின்றார்

பெண்ணே
நீ அவர்களிடம் கூறு
தங்கள்
எதிர் காலத்திற்காகப் போராடவும்
இயற்கையின் அமைதியை
மீள நிலைப்படுத்தவும்
பெண்கள்
தயாராகி விட்டார்கள் என்று.

.....

(உயிர்த்தெழல் -சல்பிகா)

பெண்கள் பண்பாட்டுத் தளத்தில் அந்நியப்படுத்தப்பட்டு அதன் விளைவாக எழுதப்படு பொருளாக, படைக்கப்படு பொருளாகத் தமது உடலிலிருந்தும், உணர்வுகளிலிருந்தும் அந்நியப்படுத்தப்பட்டவர்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்ற நிலையை இக் கவிஞர்கள் தெளிவாக உணர்ந்து இந்நிலையை மாற்றுவதற்கான உத்திகளாகத் தமது உடலை (தமது பாலுணர்வுகளை) வலுவின் மூலங்களாக அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.

இதுவரை பெண்ணின் அழகு, உடல் உறுப்புக்கள் என்பவற்றை மையப்படுத்தியும், பெண் உடலை நுகர்வுக்கான பொருளாகவும் கொண்ட நிலைக்கு மாற்றாகப் பெண்களுக்குச் சாதகமான முறையில் உடல் வலிமையும், உடலின் தனித்துவங்களும் படிமங்களாகக் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குழந்தைப்பேறு, மாதவிலக்கு என்று பெண்களால் பேசப்படாதவை, பேசக்கூடாது என்று விலக்கப்பட்டவை, கலாசாரத்தில் மெளனப்படுத்தப் பட்டவை கவிதையிற் பேசப்படுகின்றன. தமது உடலைக் கொண்டாடும் உரத்த தொனிகளைக் கேட்க முடிகின்றது. இவர்களது கவிதை வெளிப்பாட்டு முறையும், எடுத்தாளும் சொற் பிரயோகங்களும் வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளன. இவை பிரக்ஞைபூர்வமாகப் பெண் என்ற நிலைநின்று உணர்வுகளையும் மாற்றுக் கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

எ-டு 1 உனக்காக அல்ல

குரல் - I

கொட்டிக் கிடக்கிறது
பெண்ணின் பாலியல்
மடி முட்டுமளவுக்கு நீ
வெட்டிக் கொள்ளலாம்
குற்றம் ஒன்றும்
உன் மேலே வராது
குற்றம் செய்தது
கொட்டிக் கிடந்த
பெண்ணின் பாலியல் தான்

பெண்களின் பாலியல்
விற்பனைப் பண்டம்
விளம்பர யுத்தி
கைலஞ்சக் கற்பகம்
களியாட்டவிருந்து
அரசியல் ஆயுதம் ஏன்
அடக்கு முறையின் அடித்தளமும் தான்
இப்படி இப்படி
எப்படி வேண்டுமானாலும் நீ
வெட்டிக் கொள்ளலாம்

குற்றம் ஒன்றும்
உன்மேல் வராது
குற்றம் செய்தது
கொட்டிக் கிடந்த
பெண்ணின் பாலியல் தான்.
வேண்டுமானால்
தண்டனையையும் நீயே கொடுக்கலாம்
மூடி வைத்தல்,
ஒடுக்கி வைத்தல்,
முற்றாக அடக்கி விடுதல், அல்லது
அழித்தே விடுதல்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

எதுவென்றாலும்
குரல் II

.....
அது
இயற்கையின் வனப்பு
பிறப்பின் உயிர்ப்பு
கொட்டிக் கிடப்பது
ஒன்றும் குற்றமே இல்லை

.....
பெண்ணின் பாலியல்
தொன்மையிலும் தொன்மையானது
அது இயற்கைக்காகவே உருவேயானது
மென்மையிலும் மென்மையானது
அது மெல்லியளாளின் நுகர்வுக்காகவே உருவாகியது
உன்காகவுமல்ல
உன் உலகாசைக்காகவுமல்ல
அது பெண்ணுக்காக
அது அவள் இயற்கைக்காக
எவ்வளவு வேண்டுமானாலும்
எடுக்கும் உரிமை
அவளைத் தவிர யாருக்குண்டு?

ஆமாம்
கொட்டிக்கிடக்கின்றது
பெண்ணின் பாலியல்
அது அவளுக்காக
அவளின் இயற்கையாக

குரல்கள்

எமக்கு வேண்டாம்
முகாமை செய்யாத
உணர்ச்சிமய சமூகம்
எமக்கு வேண்டாம்
பாலியலின் பின்னால்
அலைகின்ற சமூகம்

எமக்கு வேண்டாம்
அடுத்தவரின் பாலியலை
கொள்ளையிடும் சமூகம்

எமக்கு வேண்டும்
பண்பட்ட சமூகம்

.....

(உயிர்தெழல் - சுல்பிகா)

எ-டு 2 மேலும் சில இரத்தக் குறிப்புகள்

மாதம் தவறாமல் இரத்தத்தைப் பார்த்து
பழக்கப்பட்டிருந்தும்
குழந்தை விரலை அறுத்துக் கொண்டு
அலறி வருகையில்
நான் இன்னும் அதிர்ச்சியுற்றுப் பதறுகின்றேன்
இப்போதுதான் முதல் தடவையாக காண்பதுபோன்று

“இரத்தம்” கருணையை பரிதவிப்பினை
அவாவுகின்றது
இயலாமையை வெளிப்படுத்துகின்றது

வன் கலவி புரியப்பட்ட பெண்ணின் இரத்தம்
செத்தக் காட்டுப் பூச்சியின் அருவருப்பூட்டும் இரத்தமாயும்
குழறும் அவளுயிரின் பிசுபிசுத்த நிறமாயும்
குளிர்ந்து வழியக் கூடும்

கொல்லப்பட்ட குழந்தையின்
உடலிலிருந்து கொட்டுகின்றது இரத்தம்
மிக நிசப்தமாக
மிகக் குழந்தைத் தனமாக

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

களத்தில்
 இரத்தம் அதிகம் சிந்தியவர்கள்
 அதிக இரத்தத்தை சிந்த வைத்தவர்கள்
 தலைவர்களால் கௌரவிக்கப்படும்
 பதவி உயர்த்தப்படும் உள்ளர்கள்

புகை வெடித்த பூக்களின் காதுகளுக்குள்
 “கோள்” மூட்டுகின்றது
 பெயர் தெரியா ஒரு காட்டுப் பூச்சி

அதனாலென்ன
 எனக்குத் தெரியும்
 அவன் வாள் உறைக்குள்
 கனவை நிரப்புவது எப்படியென்று
 எனக்குத் தெரியும்
 மகத்துவம் மிகுந்த இசை
 தீர்வதேயில்லை

நான் பாடல்
 எனக்கு கவிதை முகம் (பெயல் மணக்கும் பொழுது – அனார்)

பண்பாட்டின் பெயரால் பெண்ணுக்குச் சுதந்திரமாக இயங்க விதிக்கப்படும் தடையையும் அவளைச் சுற்றியிருக்கும் தளைகளையும் கட்டுடைத்து வெளிவர வேண்டும் என்று தன் சுயத்தை உணர்ந்து எழுதிய கவிதைகள் இவை. சுதந்திரமான தம் இருப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் ஆதங்கமும் உடையவை. இதனால் விளிம்புநிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட பெண்களின் குரலாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

எ-டு 1 விடியல்

இதுவல்ல
 நான் தேடிய விடியல்

உறைந்து போன குருதி இன்னும்
 புல் வெளியில் காய்ந்துள்ளது
 மரணச் சமவெளி யெங்கும்
 மிருக வெறி புல்மேய்கின்றது.
 இறந்து போன சொர்க்க வெளிச்சம்
 இன்னும் புத்துயிர் பெறவில்லை.

இதுவல்ல
 நான் தேடிய விடியல்
 கடந்த காலமே
 நிகழ்காலமும் எதிர்காலமுமாய்
 பெண்கள்
 நினைவுப் புண்களுடன்
 சுருண்டு படுத்துள்ளனர்.
 அவை எனக்கொரு
 பொருட்டல்ல என்று
 சமத்துவமற்ற ஆட்சியின்

சிம்மாசனத்தில்
 சர்வாதிகாரிகளே இன்னும்
 அரசோச்சுகின்றார்.

 கிழிக்கப்பட்ட என் புன்னகையும்
 நெரிக்கப்பட்ட என்
 குரல்வளையின் ஒலிகளும்
 எங்கும் பரவுகின்ற
 மனித மன அழுக்குகளை
 அகற்றுகின்ற
 சொர்க்க வெளிச்சம் எங்கும் பரவுகின்ற
 அந்தக் காலையின் விடியல்

அதுதான்
 நான் தேடுகின்ற விடியல்

எ-டு 2 துயரம்

.....
எவ்வெப்போதெல்லாம் என்
உணர்வுகள் உயிர்பெற்றனவோ
உறுதியடைந்து உரத்துப் பேசினவோ
அவ்வெப்போதெல்லாம்
வாய்ப்பூட்டுக்கள்
தயார்படுத்தப்பட்டே வந்துள்ளன

வேண்டுமென்றே மிதித்துவிட்டு
வுக்கிரமான சுயநலத்துடன்
மன்னிப்புக் கோரும் “ஆண்மை”க்கு முன்னால்
தசாப்தகால வதைகளும் துயரங்களும் தூசுகளாயின

இறுதியில் பலப்படுத்தப்பட்ட புதைகுழிக்குள்
மீண்டும் நான் வாய்ப்பூட்டுடன்

(உரத்துப் பேசும் உள்மனம் - சுல்பிகா)

எ-டு 3 என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வை!

என் ஈர்ப்பு அறுகிறது
இப்பேய் உலகை விட்டும்
அதன் ஆதிக்கங்களை விட்டும்

பரந்து கிடந்தன என் உணர்ச்சிகள்
அவற்றையெல்லாம் முடக்கி வை என்றனர்
நான் அவாவிருந்த வாழ்வையும்
என் சுதந்திரம் நுரைத்த கனவுகளையும்

.....

என் பயணம் ஆரம்பித்தாயிற்று
முடிவுகளற்ற இலக்கை நோக்கி
தனித்தாயினும் பயணிப்பதே இயன்றவரை
என் சிறகுகளின் மீது நீளும்
எல்லாக் கைகளுக்கெதிராகவும்
என் கனவுகளின் மீது
கொடுரங்களை வரைய நீளும்
எல்லாத் தூரிகைகளுக்கெதிராகவும்

(பெண்ணியா - என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வை-)

எ-டு 4 பெண்பலி

அது போர்க்களம்
வசதியான் பரிசோதனைக் கூடம்
வற்றாத களஞ்சியம்
நிரந்தரச் சிறைச்சாலை
அது பலிபீடம்
அது பெண் உடல்
உள்ளக் குமுறல்
உயிர்த் துடிப்பு
இருபாலாருக்கும் ஒரே விதமானது
எனினும்
பெண்ணுடையது என்பதனாலேயே
எந்த மரியாதையும் இருப்பதில்லை அதற்கு
என் முன்தான் நிகழ்கின்றது
என் மீதான கொலை

(எனக்குக் கவிதை முகம் - அனார்)

எ-டு 5 கருகுதல்களும் கனவுகளும்

.....
எங்கு போய்த் தொலைந்தனர் இவர்கள்
என்னவர்கள்...
நீண்டு அந்தோ தெரியும்
வெற்றுப் பாதையில் அசைவற்று
கற்களாய் உறைந்திருப்பன
இவர்களுடை உடல்கள்தாமோ!
என்னதான் ஆயிற்று

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பெருத்த ஓசையுடன் எழும்
வெறும் காற்றுக்குக்கூட
அசைந்தசைந்து இயலுமையற்று
இவர்கள் இவர்கள்....
என்னதான் நிலையிது!

எவ்விதமெனினும்
நாளை இவர்கள்
இறத்தல் மட்டும் உறுதி...
மிதிபட்டோ அல்லது நசிபட்டோ
ஆக்கினைகளுற்று இறப்பதென்பது
மிக மிக உறுதி...
என்றேனும் அதிசயமாய்
கண்கள் விழித்தாலேயேயன்றி!

(பெண்ணியா -என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வை-)

எ-டு 6 இருப்பின் பின்னால் வாழ்வின் வெளி

ஓய்விடத்தை நோக்கிப் பயணிக்கின்ற
சூரியன் மீதும்
விரைந்து செல்லத் தூண்டப்படும்
காலைப்பொழுதின் மீதும்
காற்று வெளியின்
ஒவ்வொரு துணிக்கையிலும்
என் வேட்டைகளை எழுதுகிறேன்
இடிபாடுகளை அதிகாரத்தை
வெறுமையை எழுதுகிறது காலம்
வெடித்துச் சரிந்து விழுந்த
கற்சுவர்களின் புழுதி
சாக்கால முகத்தைத் துலக்குகின்றது
சுற்றியெழுப்பப்பட்ட சுவர்களின் மேலால்
என்னுடைய பெருமைகள்
தன்னம்பிக்கைகள்
சுயமரியாதைகள் வளர்கின்றன
இணைக்கவும் விடுபடவுமான
நிர்ணயங்களோடு
சாபத்தை உடைத்துப் பூத்திருக்கின்றேன்
மீளும் உரிமை கோரி
ஆற்றலை உறுதி செய்து
என் உள்ளம் திறந்துகொள்கின்றது
பூமியில் முடிவற்ற பிரமாண்டாய்

(எனக்குக் கவிதை முகம் - அனார்)

எ-டு 7 புத்துயிர்த்தல்

எனது தகப்பனின்
நம்பிக்கையற்ற பார்வைகளினூடும்
தாயின் குமுறல்களினூடும்
உறவுகளின்
என் திருமணம் பற்றிய
சகிக்க இயலாத பேச்சுகளினூடும்
சுதந்திரமாய் நான் வாழ்வதென்பது எவ்வாறு?

என் இனிமை,
இதம் என்பனவெல்லாம் அவளுக்கானவை
அவளற்ற என் உலகுபற்றி
கனவுகளும் வேண்டாம் ஒருவருக்கும்
போலியும்
வஞ்சகப் பாசமும் நிறைந்த முகங்கள் தான்

எனைச் சூழ எங்கும்
மென்மேலும் என்னால்
தோல்வியுறுதல் இயலாது
எனது அவள் தோழி மட்டுமல்ல...

அது பற்றியும் சொல்வேன்
அது காதல்
அவனது வேர்களைப் பிடுங்கி எறியவும்

பிறருக்கிருக்கும் மனதின் பரப்பெங்கும்
கள்ளிச் செடிகள் நடடுப் பார்க்கவும்
கணம் கணம் இங்கு போர்

எவ்விதம் பிரிவேன் அன்பே
எவ்விதம் வாழ்வேன் நான்?
ஆயினும் ஆயினும் வாழ்வேன்
ஆச்சரிய மேயாயினும்
எனையழுத்தும் இவ்
இறுகிய பாறைகளினூடிருந்து
வீறு கொண்டதொரு புல்லாய் நிமிர்வேன்.

கூவத்தான் முடியாதாயினும்
ஈனஸ்வரத்திலேனும் என் பாடல்களை முன்கியபடி
யார் முன்னும் பணிதலன்றி
எனது உணர்வுகளோடும் அவர்களோடும்
எவ்வகை வாழ்வெனப் புரியாத இது
குழப்பமிகு வாழ்வேதானாயினும்

வாழ்வேன்
வாழ்வேன்
வாழ்வேன் நான்.

- பெயல் மணக்கும் பொழுது - நஜீபா

ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டின் பேரால் சமூகம் விதித்த கட்டுப்பாடுகள், அடிமை வாழ்வு முதலான விடயங்களுக்கு மாத்திரமின்றி அரசியல் விடயங்களுக்கும் முதன்மையளிப்பதைக் காணலாம். எமது அன்றாட அனுபவத்தின் பிரதான பகுதியாகிவிட்ட யுத்தம், வன்முறை என்பவற்றால் ஏற்பட்டுள்ள மனிதத்துவத்தின் அழிவினைத் தத்தமது நோக்கில் பதிவு செய்கின்றனர்.

இன ஒடுக்குமுறையின் வெவ்வேறு வடிவங்களான மரணம், படுகொலைகள், இழப்புக்கள், துயரங்கள் என இரத்தம் சிந்தும் அரசியலைப் பேசுகின்ற கவிதைகளாக இவை காணப்படுகின்றன. சூழலின் யதார்த்தத்தைப் பதிவு செய்வன. ஆதலால் உறுதியும், மனவெழுச்சியும் கோபமும் விரவிய மொழிநடையாக அமைகின்றன. கவிதைகளில் வரும் மொழியாட்சி, படிமம், குறியீடு என்பன முற்றிலும் புதியவையாக உள்ளன.

எ-டு 1 கறை படிந்த அதிகாலை

பகலிலிருந்து இரவு பிரிக்கப்பட்டது
பலாத்காரமாக
பகல் பொழுதுகளை அறவே இல்லாது
அழித்துக்கொன்றது அந்த அதிகாலை.
யாரும் யாரிடமும் சொல்லிக்கொள்ளாது
விடை பெற்றுக்கொண்டனர்.
உடலிலிருந்து உயிர்ப்பு பறித்தெடுக்கப்பட்டது
குழந்தைகள் தாயிடமிருந்தும்
சகோதரன் சகோதரியிடமிருந்தும்
மனைவி கணவனிடமிருந்தும்
கணவன் மனைவியிடமிருந்தும்
கணப்பொழுதில் பிரிக்கப்பட்டனர்.
தீயின் கரங்கள் குடிமனைகளை சாம்பலாக்கிற்று.
எத்தனை தடவை, எத்தனை இடங்களில் நடந்தது.
பாதிநித்திரையில் அப்பாதகர்கள்
'உன்னை'க்கொன்றனர்.

பட்டினி, வறுமை, உழைப்பு, களைப்பு
இவை தவிர எதனையும் அறியமாட்டாய்.
என்ன குற்றம் செய்தாய்?
பொல்லாப்பு, வன்முறை, என்ற
சொல்லைக்கூட நீ அறியமாட்டாய்

இந்த உலகில் பிறந்து உன் இருப்பை
அறிவித்தாய் அவ்வளவுதான்.
நிலத்தில் காலூன்றி நிற்கக்கூட உனக்கு
இன்னும் உரம் வரவில்லை.
மனித உயர் விழுமியங்களை மதிக்காத
இம்மாபாதகர்கள்
உன்னைக் கொன்றனர்.

பாதி இரவில், நித்திரையின் மடியில்

நீ உலகை விட்டுப் பிரிந்தாய்
 உன் இருப்பு உனக்கு மறுக்கப்பட்டது ஏன்?
 மிருகங்களின் மதத்தின்போது மிதியுண்ட
 புற்களைப் போல
 நீ உயிர் நீக்க நேர்ந்தது.
 ஆனால் இதுதற்செயலானதல்ல,
 தீதேதும் அறியாத நீ இதற்கிரையானாய்
 யாது நிகழ்ந்தது? ஏன் நிகழ்ந்தது?
 என உரைக்காது நாம் இருந்தால்
 வரலாற்றுப் பாவிகளாய் நாம் இறக்க நேரும்.
 இன்று நீ வரலாறானாய்,
 இந்த வரலாறு தொடராது காப்பது உங்கள்
 கடன் என எமக்குணர்த்தி மறைந்தாய்.
 நெஞ்சில் கொட்டும் குருதியை உன் கால்களில் இட்டு
 அஞ்சலி செய்கிறோம்
 வீரசுவர்க்கம் உனது புகலிடமாகட்டும்.
 எமது சிந்தை இனிப்பரந்து செல்லட்டும்.
 மனித நேயத்தையும், மனிதா பிமானத்தையும்
 குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு
 நாங்களே உலகில் உயர்ந்தோர்
 நமதே உலகம் என இறுமாப்படைந்தோர்
 வரலாற்றில் என்ன ஆனார்கள்?
 மற்றவரின் இருப்பையும் வாழ்வையும் மறுத்தவர்கள்
 வரலாற்றில் என்ன ஆனார்கள்?
 மனித இருப்பையும், நேயத்தையும்
 அவன் உரிமையையும், அவனுக்குரிய
 கண்ணியத்தையும்,
 மதிக்காத அவர்கள் மிலேச்சத்தனம்
 துயரக்கதைகளையே அவர்களுக்குரியதாக்கிற்று....

(சுலபிகா - விலங்கிடப்பட்ட மாநாடம் - 1992)

எ-டு 2 போர் இரவுகளின் சாட்சிகள்

பேரிடி,
 எங்கும் வெளிச்சம் கணநேரம்,
 கடும் மழையோ என விழிக்க,
 உறக்கம் கலைகின்றது.
 காரிருள் எங்கும் கவிந்துள்ளது.
 கடும்பனையின் நிழல்கூட
 பூமியில் பதிவாகவில்லை.
 இருளைக் கடந்து
 பனை ஓலைச் சரசரப்பு.
 எங்கிருந்தோ,
 தனித்து விட்ட நாயின் ஊளை ஒலி.
 மீண்டும் பேரிடி,
 மின்னல்,
 கனவா-?
 கள்வனா?
 இல்லை...இல்லை...
 இடி,இடி, பேரிடி,
 மழை இல்லை மின்னல் மட்டும் தெரிகின்றது.
 துப்பாக்கி வெடிச்சத்தம்
 தொடர்ந்து கேட்கின்றது.
 எல்லோரும்
 எழுந்து திண்ணையில் உட்கார்ந்தோம்.
 என்ன இது என்று கேட்க
 வார்த்தை வரவில்லை.
 வாயடைத்துப் போயிற்று.
 வார்த்தை வழி மறந்தது?

(சுலபிகா - விலங்கிடப்பட்ட மாநாடம் - 1992)

எ-டு 3 சாபங்களையகற்றிய குழிகளின் மீதிருந்து.....

சாபங்களையகற்றிய குழிகளின் மீதிருந்து
 காற்றிலே கரைகிறது சூனியம்!

அவர்களும் விதைத்தனர்
 இவர்களும் விதைத்தனர்
 எந்தப் பாதமொன்றோ தம்மீது படும்வரை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

உறுமலை உள்ளடக்கிக்
காலங்கள் தொறுமலை காத்துக் கிடந்தன!

தத்தித் தவழும் பாலகனோ...
ஏழைத் தாயொருத்தியோ.....
இனிய இளைஞனொருவனோ.....
மதகுருவோ....
மேய்ச்சலுக்குச் சென்ற மந்தையொன்றோ....
அல்லது
குறிவைத்த அவர்களிலும் இவர்களிலும் எவரோ?

அறுவடை காண மறந்த வன்னிப் பெருநிலத்தில்
நச்சுக் கிழங்குகளை நாளெல்லாம் தோண்டலாம்
நீண்ட கோடைகளிலும் மரிப்பதில்லை
மாரிகாலம் கடந்துபோன பின்னும் முளைப்பதில்லை
ஏவிவிடப்பட்ட பூதங்களைத் தமக்குள் பிடித்துப்
பாதையோரங்களிலும் பொட்டல் வெளிகளிலும்

காத்திருந்தன!
நெஞ்சிலுள்ள செஞ்சிலுவை அவனைக் காத்திட
தன் கரம் சுமந்த கோலுடன்
அங்குல மங்குலமாக
வன்னிப் பெருநிலம் தடவி நச்சுக் கிழங்குகள் தோண்டுகிறான்!

எங்கிருந்தோ வந்த தேவதாதனாய்
எம்மொழியும் அறியான்...எமதினமும் அறியான்
அவனொருவன் சாபங்களைத் தோண்டியகற்றிய குழிகளில்
நாமினி எதை நடப்போகிறோம்!

(பெயல் மணக்கும் பொழுது - பஹீமா ஜஹான்)

எ-டு 4 இறுதி அஞ்சலி

வாவிக்கரையில்
ஒரு புறத்தில் வயல் நிலம்
மறு புறத்தில் இப்பாதை
வயல் நிலமும் வாவிபுமாக
மாறி மாறி வரும்
பாதையின் இரு மருங்கு

நீண்டு கிடக்கும் இப்பாதையில்
ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
எனது பஸ் வண்டி

எதையோ தேடும் எனது கண்கள்
எப்பொழுதும் போல்

குறும்பு தவழும்
உன் கண்களின் ஒரு பகுதி
உன் ஆடைகளின் கிழிந்த ஒரு துண்டு
நடுவில் பிளந்து
உக்கியதாய் காட்சிதரும்
உனது கட்டை விரலின்
நகச் சுவடு
அவர்களது காட்டுக் கூச்சல்
மிரட்டும் குரல்களுக்கிடையில்
முனகி எழும் உனது அனுங்கல்கள்
எதுவென்றாலும் எது வென்றாலும்
ஆண்டுகள் பத்து ஓடி மறைந்தது எப்படி?
யாராவது ஒருவரது தடயம்
என்றாவது ஒரு நாள்
மீண்டும் மீண்டும் நினைவுகளுக்குள்
புதையுண்டு போகும்
பகுத்தறிவற்ற எனது மனம்

வாழ்வின் மறுப்பு
யாருக்கு எங்கிருந்து வரும்
எதிர்ப்புக் காட்டக் கூட
இடமளிக்கா மறுப்பே

உனக்கு எனது இறுதி அஞ்சலி
(உரத்துப் பேசும் உள்மனம் - சுல்பிகா)

எ-டு 5 சபதம்

சருகுகள் ஒதுங்கிக்கிடக்கும்
சகதிக்குள் தடையின்றி ஓடுகின்றது நீர்

சாக்கடையின் சகதிக்குள்
சிக்குண்டிருந்தது உனது சடலம்

நேற்றுக் காலை நீ கணவனுடன்
கரையில் உலவியதாய்
காற்றுடன் கலந்து செய்திகள் வந்தன

உடல் சுற்றிய ஒரு துணித்துண்டேனும்
உன் மீதில்லை
மனித தர்மங்களும் தார்மீக மதங்களும்
தரிப்பிடம் தேடி அலைந்து திரிந்தன

தேசியத்தின் பேரால் ஒரு யோனி
பயங்கரவாதத்தின் பெயரால் மற்றொன்று
பலவந்தத்தின் பிடியில் இன்னுமொன்று
சுய நலத்தின் சூறையில் பிறிதொன்று

எத்தனை யோனிகள் எத்தனை உடல்கள்
இன்னும் அழிய உள்ளன

தோற்று விட்டதா மனித தர்மங்கள்
மனித உயர் விழுமியங்கள்
உயிர்த்தெழும்வரை
எமது யோனிகள்
எமது உடல்கள் மற்றொரு காழகனைப்
பெற்றுப்போடாதிருக்கட்டும்

(உரத்துப் பேசும் உள்மனம் - சுல்பிகா)

போர்க்கால சூழலின் அவலம், ஆழ்ந்த துக்கம் என்பன சமூகப் பிரக்ஞையுடன் இக்கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். இக்கவிதைகளில் வரும் படிமங்கள் யதார்த்தத்தின் குரூரத்தை மிகவும் அழுத்தமாகக் காட்டுகின்றன.

IV

எனவே இவ்வாறு பெண்கள் தங்களது அனுபவத் திரட்சியையும் உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் கேள்விகளையும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளதைக் காணலாம். லிங்கமுதன்மை (Phallic) / ஆண்முதன்மை மொழியை நிராகரித்துப் பெண்ணுடலின் பன்முகப்பட்ட உணர்வுநிலைகளையும் பிரதிபலிக்கக் கூடியதுமான மொழியை உருவாக்கி மொழியின் தளத்தைப், பரப்பை விஸ்தரிக்கும் முயற்சியில் வெற்றிகண்டுள்ளனர். இதுவரை நிலைபெற்று வந்த ஆண்மைய மொழியின், மொழிச் சொற்களின் அர்த்தங்களை மாற்றி அவற்றிற்குப் புதிய அர்த்தங்களைத் தமது நோக்கில் கற்பிக்க முனைந்துள்ளமையைக் காணலாம். அதனால் அவர்கள் கையாளும் மொழியாட்சி, படிமம், குறியீடு என்பன புதியனவாகவும் வித்தியாசமானவையாகவும் அமைந்துள்ளன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மானுடத்துவம் இவர்களது கவிதைகளில் மேலோங்கி நிற்கின்றது. அனாரின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்,

‘கிழிந்த ஆசைகளையும்
கீறல் விழுந்த காயங்களையும்
சுமந்த.....’

வலியும், மறுக்கப்படும் உரிமைகளுக்கெதிரான எழுச்சிக்குரல்களாகவும் இவை ஒலிக்கின்றன.

THE ROLE OF INFORMAL SECTOR SAVING IN ECONOMIC DEVELOPMENT: A SPECIAL RESEARCH ON MICRO FINANCE APPLICATION IN ADDALAICHENAI DIVISION

**Dr. AAM. Nufile, Senior Lecturer, South Eastern University of Sri Lanka
&**

MC. Fathima Zakeela, Management Assistant, Pradesh Shab, Akkarai pattu.

ஆய்வின் அறிமுகம்:

சர்வதேச நிதியியல் மற்றும் பொருளாதாரம் என்பவற்றில் நுண்பாக நிதியியல் வளர்ந்து கொண்டும் செல்வாக்குச் செலுத்தியும் காணப்படுகின்றது. இது ஒரு புதிய கோட்பாடல்ல; 1700களின் நடுப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றது (www.mitpress.mit.edu). ஆனாலும் 1960களுக்குப் பின்னரே இது முக்கியத்துவம் பெற்றது (Chadradasa-1995). உலகில் பல்வேறு நாடுகளில் வறுமைக்கெதிராக போராடுதல் மற்றும் புதிய தொழில்களை உருவாக்குதல் போன்றவற்றிற்காக நுண்பாக நிதியிடல் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இதனுடைய தோற்றத்திலிருந்து தென்னாசிய நாடுகளிலும் குறிப்பாக இலங்கையிலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் இச்செயன்முறை செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. இலங்கையின் பேரினப் பொருளாதார முகாமைத்துவத்தில் முன்னேற்றம் காணப்படுகின்ற ஏக்காலத்தில் அதன் முறைசாராத் துறைகளும் வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கிராமிய மக்களின் அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கத்தினாலும், தனியாரினாலும் பல்வேறு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்திட்டங்கள் மூலம் ஏழை மக்களுக்கு கடன்களை வழங்குவதனுடாக அவர்களுடைய சுயதொழில் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொடுக்க அவை முனைகின்றன. மேலும் இவற்றினுடாக கட்டாய சேமிப்புத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, மூலதனத் திரட்சியை ஏற்படுத்தவும் முயற்சிக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டதாக முறைசாராத் துறை சேமிப்பு காணப்படுகிறது. பொருளியல் துறையில் சட்ட அங்கீகாரமற்ற முறையில் மக்கள் மத்தியில் இடம்பெறும் ஒரு சேமிப்பு நடவடிக்கையாக இது காணப்படும் (Todaro-2003). இம்முறைமை அதிகமாக கிராமிய மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறப்பட்ட விடயங்கள் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்திலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முறைசாராத் துறை சேமிப்புக்கள் மற்றும் நுண்பாக நிதியிடல் திட்டங்கள் என்பன செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றன. மக்களிடையே காணப்படும் குழுக்கள், கழகங்கள், சங்கங்கள், கிராமிய வங்கி, சமுர்த்தி வங்கி, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் ஸக்காத் நிதியம் எனப் பல்வேறு அமைப்புக்கள் இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றன. இதன் நிமித்தம் “கடந்த 10 வருடங்களில் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பின் பங்களிப்பு: நுண்பாக நிதிப் பிரயோகம் குறித்த ஒரு விசேட ஆய்வு” எனும் பரப்பில் இவ் ஆய்வு முன்வைக்கப்படுகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்:

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பல்வேறு காரணிகளும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றன. அவற்றுள் சில மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. அதற்கேற்ப இன்று வறுமை ஒழிப்பு, கிராமிய அபிவிருத்தி என்பன நாடுகளின் முக்கிய இலக்குகளாக மாறிவருகின்றன. கிராமிய மட்டங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் நடவடிக்கைகளின் இலக்குகள் அடையப்பெற்றுள்ளனவா என்பதனை அறிந்துகொள்ள அவை ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். இந்தவகையில் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நுண்பாக நிதியிடல் மற்றும் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு என்பன ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் தொடர்பாக பல்வேறு பிரதேசங்களில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளதன், உலகின் பல நாடுகளிலும் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் இது தொடர்பான ஆய்வுகள் இன்றுவரை மேற்கொள்ளப்படாத ஆய்வு இடைவெளி ஒன்று காணப்படுகின்றது. இந்தவகையில் இப்பிரதேசத்தின் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நுண்பாக நிதியியல், முறைசாராத் துறை சேமிப்பு என்பன ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை அறிந்துகொள்வதில் இவ் ஆய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை:

கடந்த 10 வருடங்களில் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நுண்பாக நிதியிடல், முறைசாராத் துறை சேமிப்பு என்பன எவ்வாறான பங்களிப்பை செய்துள்ளன என்பது இவ் ஆய்வின் மையப்பிரச்சினையாக உள்ளது.

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நுண்பாக நிதியிடல், முறைசாராத் துறை சேமிப்பு என்பன சாதகமான பங்களிப்பை மேற்கொண்டுள்ளதா?, இப்பிரதேசத்தில் மேலும் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த நுண்பாக நிதியிடல் மற்றும் முறைசாராத் துறை சேமிப்பில் எத்தகைய மாற்றங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்?, இப்பிரதேசத்தில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, நுண்பாக நிதியிடல் என்பன எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

யாவை? போன்ற வினாக்களுக்கு பொருத்தமான விடைகளை அறிந்து கொள்வதும் இவ் ஆய்வின் பிரச்சினைகளாக உள்ளன.

ஆய்வின் நோக்கம்:

ஆய்வின் நோக்கமானது பிரச்சினைகளை, மாற்றங்களை இனங்கண்டு, அதற்கு சாத்தியமான நடவடிக்கைகளையும் தீர்மானங்களையும் எடுப்பதாகும். இதனடிப்படையில் கடந்த 10 வருடங்களில் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நுண்பாக நிதியிடல், முறைசாராத் துறை சேமிப்பு என்பன எத்தகைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதனைக் கண்டு கொள்வதனை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் நுண்பாக நிதியிடல் அமைப்புக்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளைக் கண்டறிதல், இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நுண்பாக நிதியிடல் மற்றும் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு ஏற்படுத்திய சாதக, பாதக விளைவுகளைக் கண்டறிதல், ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, நுண்பாக நிதியிடல் என்பன எதிர்நோக்கும் சவால்களை இனங்கண்டு, அதற்கான மாற்று வழிகளைக் கண்டறிதல் போன்ற துணை நோக்கங்களையும் இவ் ஆய்வு கொண்டுள்ளது.

ஆய்வுக் கருதுகோள்:

- ◆ அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு நேர்கணியத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது.
- ◆ ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் வறுமையைக் குறைப்பதில் நுண்பாக நிதியிடல் செயற்பாடுகள் சாதகமாக உள்ளன.

ஆய்வு முறையியல்:

ஆய்வுக்கான தகவல் திரட்டுதல் என்பது ஓர் ஆய்வின் இன்றியமையாத ஒரு விடயமாகும். தகவல்களின் உண்மைத்தன்மை, ஆய்வு நுட்பமுறைகள் என்பவற்றிலே ஆய்வின் வெற்றி தங்கியுள்ளது. எனவேதான் இவ்வாய்வில் ஆய்வுக்குரிய தகவல்கள் முதலாம்நிலைத் தரவுகள், இரண்டாம் நிலைத்தரவுகள் என்ற அடிப்படையில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் ஆய்வு புதிய தரவுகளை வேண்டி நிற்பதனாலும், ஆய்விற்குட்பட்ட மக்களும் அமைப்புக்களினதும் அபிப்பிராயங்களும் தகவல்களும் பெறவேண்டியிருப்பதனாலும், பின்வரும் அடிப்படையில் ஆய்வின் தரவுகளும் தகவல்களும் சேகரிக்கப்பட்டு, பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முதலாம் நிலைத்தரவுகள் என்ற பிரிவுக்குள் ஆய்வுக் களத்திற்கு சென்று பெற்ற தரவுகள் உள்ளடங்கும். நேர்காணல் முறை, வினாக்கொத்து முறை, அவதானிப்பு முறை, கலந்துரையாடல் முறை போன்ற முறைகளில் முதலாம் நிலைத்தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்முறையைப் பயன்படுத்தி சங்கங்கள், கழகங்கள், அரசு சார்பற்ற அமைப்புக்கள், சமுர்த்தி வங்கி, கிராமிய வங்கி உத்தியோகத்தர்கள், ஸக்காத் நிதியப் பொறுப்பாளர்கள், பிரதேச மக்கள், முறைசாரா துறை சேமிப்பைக் கொண்டு நடாத்துபவர்கள் போன்ற பல்வேறு நபர்களிடம் தரவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதுடன், மேலதிக ஆலோசனைகளையும் எதிர்பார்க்க முடியும். சங்கங்கள், அமைப்புக்களின் மாதாந்த கூட்டத்தொடர்களை அவதானிப்பதன் மூலம் சில நடவடிக்கைகள் தரவுகளாக சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் மக்களுடன் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்டதன் மூலமும் தரவுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் நிலைத்தரவுகள் என்பது ஏற்கனவே சேகரிக்கப்பட்ட அல்லது ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட தரவுகளாகும். இந்தவகையில் சஞ்சிகைகள், கட்டுரைகள், பத்திரிகைகள், நூல்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், ஆண்டறிக்கைகள் போன்றவற்றால் வெளியிடப்பட்ட தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் வெளியிடப்படாத ஆக்கங்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணையத்தளம் என்பவற்றிலிருந்து பெற்ற தரவுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுப் பிரதேசம்:

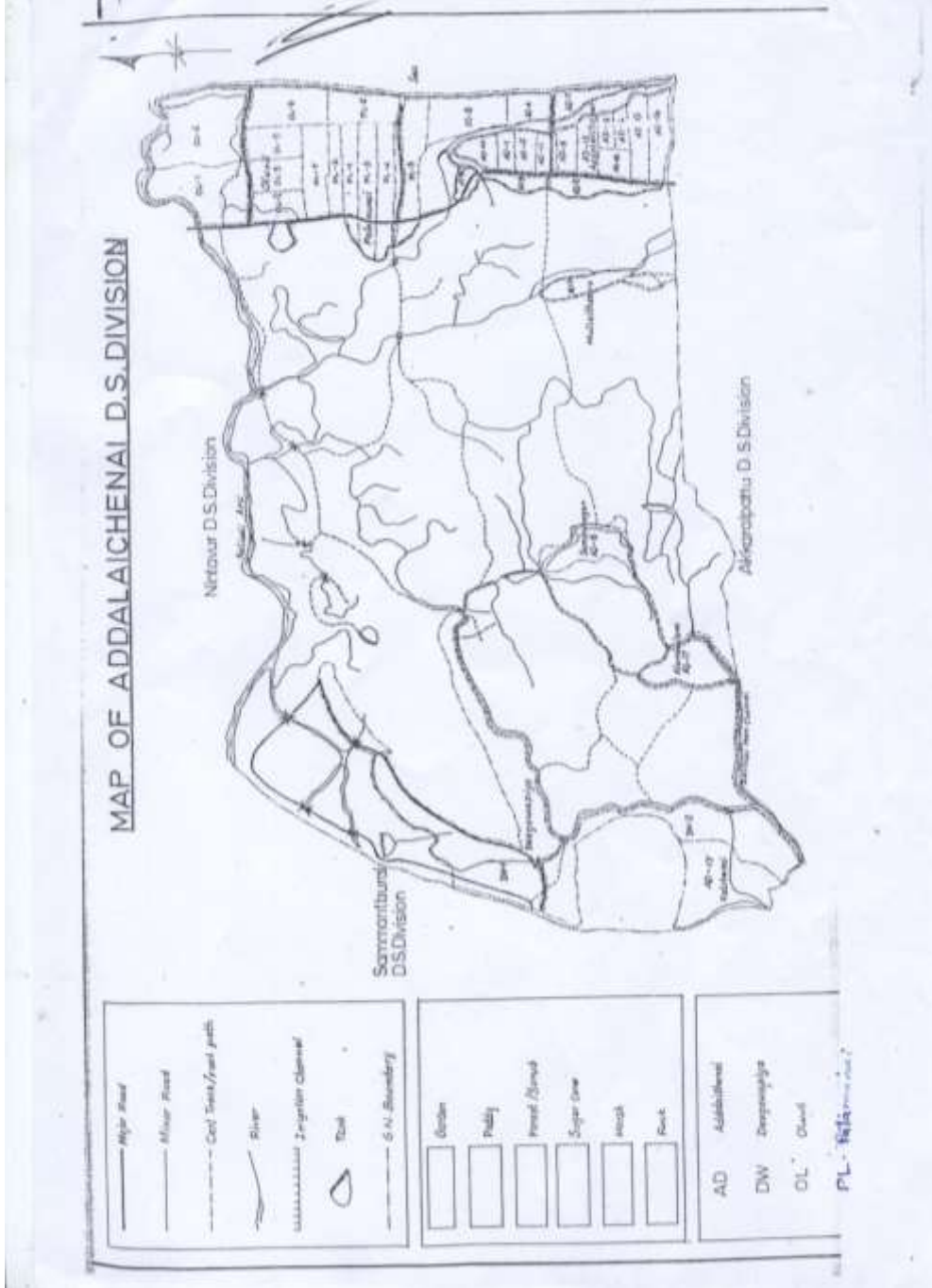
ஆய்வுப் பிரதேசமானது அம்பாறை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசம் சனத்தொகை கூடிய ஓர் இடமாகவும் பரந்த ஒரு பிரதேசமாகவும் காணப்படுகின்றது. இதன் வடக்கே கலியோடை ஆற்றினால் பிரிக்கப்பட்ட நிந்தவூர் பிரதேச செயலகப் பிரிவும் கிழக்கே கடல் வளமும் தெற்கே அக்கரைப்பற்று பிரதேச செயலகப் பிரிவும் மேற்கே வயல் நிலங்களும் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசமானது சில கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் மூவின மக்களைக் கொண்டதாகவும் விளங்குகின்றது. வர்த்தகம், விவசாயம், மீன்பிடி, சிறு கைத்தொழில்கள், கூலி வேலை மற்றும் சேவைத்துறை எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் மக்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மேலும் இப்பிரதேசம் அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற ஒரு பிரதேசமாகும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த வகையில் விரைவான இவ் அபிவிருத்தியில் பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தினாலும் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, நுண்பாக நிதியிடல் செயற்பாடுகளின் பங்களிப்பு முக்கிய ஒன்றாகவுள்ளது. இதன் காரணமாகவே அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசம் ஆய்வுப் பிரதேசமாக அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றது.

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலகப் பிரிவானது அட்டாளைச்சேனை, பாலமுனை, ஓலுவில், தீகவாபி ஆகிய நான்கு முக்கிய கிராமங்களை உள்ளடக்கி, 32 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. இதில் அட்டாளைச்சேனைக் கிராமமானது ஆலங்குளம், கற்சேனை, கோணாவத்தை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி, 17 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளையும் பாலமுனையானது சின்னப்பாலமுனை, திராய்க்கேணி என்பவற்றைக்கொண்டு 07 கிராம

உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளையும் ஒலுவில் கிராமமானது, அஷ்.ரப் நகர் போன்ற சிறு கிராமங்களை உள்ளடக்கி, 07 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளையும் தீவாபிக் கிராமமானது, 02 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

வரைபடம் - 01

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலகப் பிரிவின் வரைபடம்



மூலம் - அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலகத்தின் மூலவள அறிக்கை (2007)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அட்டவணை இல: 01

கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவு வாரியாக பரப்பளவு (2007)

இல	கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவு	பரப்பளவு சதுர கிலோ மீற்றர்
01	அட்டாளைச்சேனை - 01	04.630
02	அட்டாளைச்சேனை - 02	00.462
03	அட்டாளைச்சேனை - 03	00.407
04	அட்டாளைச்சேனை - 04	03.217
05	அட்டாளைச்சேனை - 05	04.783
06	அட்டாளைச்சேனை - 06	10.848
07	அட்டாளைச்சேனை - 07	00.512
08	அட்டாளைச்சேனை - 08	00.860
09	அட்டாளைச்சேனை - 09	03.496
10	அட்டாளைச்சேனை - 10	00.780
11	அட்டாளைச்சேனை - 11	00.560
12	அட்டாளைச்சேனை - 12	06.629
13	அட்டாளைச்சேனை - 13	00.407
14	அட்டாளைச்சேனை - 14	05.618
15	அட்டாளைச்சேனை - 15	00.452
16	அட்டாளைச்சேனை - 16	00.552
17	அட்டாளைச்சேனை - 17	04.700
18	பாலமுனை - 01	05.736
19	பாலமுனை - 02	00.688
20	பாலமுனை - 03	04.300
21	பாலமுனை - 04	00.748
22	பாலமுனை - 06	00.496
23	பாலமுனை - 07	00.708
24	ஓலுவில் - 01	15.304
25	ஓலுவில் - 02	01.192
26	ஓலுவில் - 03	00.516
27	ஓலுவில் - 04	01.178
28	ஓலுவில் - 05	00.280
29	ஓலுவில் - 06	00.632
30	ஓலுவில் - 07	00.598
31	தீகவாபிய - 01	08.845
32	தீகவாபிய - 02	04.361
	மொத்தம்	94.495

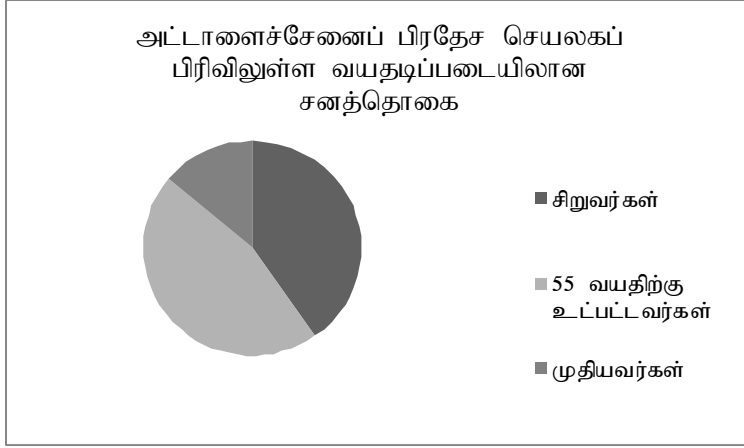
மூலம் - அட்டாளைச் சேனைப் பிரதேச செயலகத்தின் மூலவள அறிக்கை (2007)

சனத்தொகை:

இப்பிரதேசத்தில் 10,684 குடும்பங்களும் அவற்றில் 43,499 மக்களும் காணப்படுகின்றனர். மேலும் இது 94.495 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளதுடன், சதுர கிலோ மீற்றருக்கான சனத்தொகை அடர்த்தி 460 ஆகவும் உள்ளது.

வயதடிப்படையிலான சனத்தொகையினை நோக்கும்போது, 17,521 சிறுவர்களும் (18 வயதிற்குக் கீழ்) 18 – 55 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் 20,008 பேரும் 5,970 முதியவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

வரைபடம் :02



மூலம் - பிரதேச செயலகத்தின் மூலவள அறிக்கை (2007)

அட்டவணை: 02

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்திலுள்ள பால்வாரியான சனத்தொகை - 2006

பால்	தொகை	வீதம்
ஆண்	21,475	49.37
பெண்	22,024	50.63
மொத்தம்	43,999	100

மூலம் - பிரதேச செயலகத்தின் மூலவள அறிக்கை (2007)

இங்கு சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகிய மூவின மக்களும் வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக, பாலமுனை 06 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவான திராயக்கேணியில் தமிழ் மக்களும் தீகவாபி கிராமத்தில் சிங்கள மக்களும் வாழ்கின்றனர்.

அட்டவணை:0.3

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசப் பிரிவிலுள்ள இன .: சமய வாரியான சனத்தொகை - 2006

இன / சமயம்	குடும்ப எண்ணிக்கை	சனத்தொகை		
		ஆண்	பெண்	மொத்தம்
முஸ்லிம் / இஸ்லாமியர்கள்	9,929	20,127	20,638	40,765
சிங்களவர் / பௌத்தர்கள்	631	1,108	1,137	2,245
இல.தமிழர்கள் / இந்துக்கள்	124	240	249	489
மொத்தம்	10,684	21,475	22,024	43,499

மூலம் - அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலகத்தின் மூலவள அறிக்கை (2007)

பொருளாதாரம்:

இப்பிரதேச மக்களின் பிரதான தொழில் விவசாயம், மீன்பிடி, சிறு கைத்தொழில் என்பனவாகும். எனினும், அதிகமான மக்கள் விவசாயத்தையும் குறைந்த அளவினர் மீன்பிடியையும் மிகக் குறைந்த அளவினர் சிறு கைத்தொழிலையும் மேற்கொள்கின்றனர். இத்தொழிலுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள் இப்பிரதேசத்தில் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ளதால், இப்பிரிவில் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அட்டாளைச்சேனையானது, கடல் சார்ந்த பகுதியில் மணல் மண்ணையும் ஏனைய பகுதிகளில் இருவாட்டி மண், செம்மண், களிமண் போன்ற மண் அமைப்புக்களையும் கொண்ட ஒரு சமதரைப் பிரதேசமாகும். மேலும் இது உலர் வலயத்தில் காணப்படுவதுடன், இங்கு தெங்கு, உப உணவுப் பொருட்கள், மற்றும் பழங்கள் என்பனவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மீன்பிடித் தொழிலைப் பொறுத்தவரை, இப்பிரதேசத்தில் போதுமான கடல் நீர்ப்பரப்பு காணப்படுகின்ற போதிலும் நவீன மீன்பிடிச் சாதனங்கள் இன்மையால், கடல் மீன்பிடி குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. மேலும் 2004ல் ஏற்பட்ட சுனாமி பேரழிவு காரணமாக மீன்பிடி வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. சில பகுதிகளில் செங்கல் உற்பத்திக்குத் தேவையான மண்வளம் காணப்படுவதனால், அதனைக் கொண்டு சில குடும்பங்கள் தங்களது கைத்தொழிலாக செங்கல் உற்பத்தியை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

இப்பிரதேசத்தின் பிரதான வருமான மூலங்களாக வர்த்தகம், சேவைத் துறை, நெற்செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு, வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு, மீன்பிடி, கைத்தொழில் போன்றன காணப்படுகின்றன. நீர்ப்பாசனத்தின் மூலம் 2,740 ஏக்கர் காணியும் மழைவீழ்ச்சி மூலம் 3,715 ஏக்கர் காணியும் நெற்செய்கைக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மேலும் 582 ஏக்கர் நிலத்தில் உப உணவுப் பொருட்கள் பயிரிடப்படுகின்றன.

அதிகமான மக்களின் ஆண்டு வருமானம் சுமார் ரூபா 50,000 ஆகும். இவர்களில் 889 பேர் அரச துறையிலும் 637 பேர் தனியார் துறையிலும் வேலை செய்கின்றனர். மேலும் 6,436 குடும்பங்கள் சுய தொழிலில் ஈடுபடுவதுடன், 3,625 பேர் வெளிநாடுகளில் தொழில் புரிகின்றனர்.

அட்டவணை: 04

அட்டாளைச்சேனை பிரதேச மக்களில் தொழில் புரிவோர் விபரம் (2006)

தொழில்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
ஆசிரியர்	490	192	682
இலிகிதர்	132	84	216
வைத்தியர் (மேல்நாடு)	09	01	10
வைத்தியர் (நாட்டு வைத்தியம்)	04	----	04
மருத்துவத் தாதி	08	12	20
மருத்துவ மாது	----	16	16
மருத்துவ தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்	05	----	05
தபாலதிபர்	05	----	05
தபால்காரர்	12	---	12
கிராம சேவையாளர்	29	01	30
சமுர்த்தி ஊக்குவிப்பாளர்	22	08	30
சமுர்த்தி முகாமையாளர்	03	----	03
பாதுகாப்புப்படை	218	01	219
காரதி	105	--	105
பஸ் நடத்துனர்	24	--	24
தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்	16	--	16
வைத்தியசாலை சிற்றாழியர்	11	09	20
ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள்	76	19	95
மொத்தம்	1169	343	1512

மூலம் - அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலகத்தின் மூலவள அறிக்கை (2007)

முறைசார் துறை சேமிப்பு நிறுவனங்கள்:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசமானது சில கிராமங்களைக் கொண்ட ஒன்றாக இருந்த போதிலும் கூட, இங்கு ஒரு சில முறைசார் துறை நிறுவனங்களும் இயங்கி வருகின்றன. அவைகளுள் கிராமிய வங்கி, மக்கள் வங்கி, சமுர்த்தி வங்கி என்பன காணப்படுகின்றன. இந்நிறுவனங்கள் கடந்த 30 வருடங்களுக்குள் ஆரம்பிக்கப்பட்டவையாக உள்ளன.

மக்கள் வங்கி:

மக்கள் வங்கியின் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச கிளை 1978ல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இப்பகுதியில் யுத்த சூழ்நிலை நடைமுறையில் இருந்தமை காரணமாக 1984 - 1992 வரை இக்கிளை தற்காலிகமாக மூடப்பட்டு, அக்கரைப்பற்றுக் கிளையுடன் இணைக்கப்பட்டது.

இவ்வங்கி ஒலுவில் கிராமத்தில் அடகு பிடிக்கும் நிலையம் ஒன்றையும் பல்கலைக்கழகத்தில் வங்கிச் சேவைக் கிளை ஒன்றையும் கொண்டுள்ளது. மேலும் இதன் சிறப்பம்சங்களாக 2002ல் வங்கிச் சேவைகள் பூரணமாகக் கணனி மயப்படுத்தப்பட்டமை, மற்றும் 2006ல் தன்னியக்க இயந்திர சேவை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டமை என்பன காணப்படுகின்றன.

அட்டவணை: 05

மக்கள் வங்கியின் சேமிப்பு விபரம் (1997 - 2007)

ஆண்டு	சேமிப்பு
1997	11,928,144.35
1998	14,711,305.74
1999	18,145,407.40
2000	29,558,902.72
2001	41,127,973.43
2002	49,061,275.29
2003	65,485,013.42
2004	58,044,757.25
2005	120,921,772.41
2006	131,624,157.23
2007	167,283,988.13

மூலம் - அட்டாளைச்சேனை மக்கள் வங்கியின் அறிக்கை (1997-2007)

கிராமிய வங்கி:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் 1971ல் கிராமிய வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது வங்கியாக இது காணப்படுகிறது. பலநோக்குக் கூட்டுறவு சங்கத்தின் கீழ் இவ்வங்கி ஏற்படுத்தப்பட்டது. பலநோக்குக் கூட்டுறவு சங்க ஊழியரே இதில் சேவையாற்றுகின்றார். இவருக்கான சம்பளமும் ஏனைய கொடுப்பனவுகளும் சங்கத்தின் பொது இலாப நட்டக் கணக்கின் கீழ் கணக்கிடப்படுவதனால், இவ்வங்கி செலவின்றி வருமானத்தையே பெற்றுக் கொள்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் கிராமியத்துறையில் கடன் வசதிகளையும் சேமிப்புக்களையும் ஏற்படுத்துவதற்காகவும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்காகவும் இவ்வங்கி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாட்டின் காரணமாக குறுகிய கால கடன் வட்டி, விவசாய ஓய்வூதியத் தரகு, சேவைக் கட்டணம் ஆகியன வங்கியின் வருமானமாகப் பெறப்படுகின்றன. மேலும் மக்கள் வங்கியில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள சேமிப்புக்கான வட்டியும் பெறப்படுகின்றது.

இவ்வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டது முதல் அடகுபிடிக்கும் முறை இருந்து வந்தது. ஆனால், 1983ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனக் கலவரத்தினால் ஏற்பட்ட அச்ச சூழ்நிலை காரணமாக 1984ம் ஆண்டின் இந்நடைமுறை கைவிடப்பட்டது. அடகு பிடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் இப்பிரதேசத்தின் அருகில் அமைந்துள்ள அக்கரைப்பற்று பிரதேசத்தில் காணப்படும் மக்கள் வங்கியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

குறைந்த வட்டி வீதத்தில் பருவகால அடிப்படையில் விவசாயக் கடனை வழங்கி வருகின்றது. மேலும் மக்களிடமிருந்து சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதுடன், கிராமிய அபிவிருத்திக் கடன்களையும் வழங்கி வருகின்றது. ஆகக் குறைந்த சேமிப்பாக 100 ரூபாவும் கடன் எல்லையாக 100,000 ரூபாவும் காணப்படுகின்றது. இவற்றுடன், சேமிப்புக்கான தற்போதைய வட்டி வீதமாக 9% உம் கடனுக்கான வட்டி வீதம் 12% உம் காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை: 06

அட்டாளைச்சேனை கிராமிய வங்கியின் சேமிப்பு விபரம் (1996 - 2006)

ஆண்டு	சேமிப்பு	
	ஒலுவில் கிளை	அட்டாளைச்சேனை கிளை
1996.:1997	38,988	57,045.95
1997.:1998	38,987.45	57,000.35
1998.:1999	35,084.6	56,453.85
1999.:2000	32,284.6	56,453.85
2000.:2001	32,284.6	56,453.85
2001.:2002	32,284.6	56,453.85
2002.:2003	32,284.6	56,453.85
2003.:2004	32,284.6	56,453.85
2004.:2005	32,284.6	1,318,204.85
2005.:2006	32,284.6	442,127.1

மூலம் - ப.நோ.கூ.சங்கத்தின் வருடாந்த கணக்கறிக்கை (1996-2006)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

விவசாய ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து ஓய்வூதியத் திரட்டல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் இவ்வங்கி தனது சேவையை விரிவுபடுத்துவதனூடாக வருமானத்தைப் பெற்று வருகின்றது. இந்த அடிப்படையில் 2007ம் ஆண்டு றுநளவநசெருமெழெ பண்பரிமாற்றல் சேவையை அறிமுகம் செய்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

இவ்வங்கி தனது வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்காக மேலும் சில சேவைகளை வழங்க இருக்கின்றது. அதாவது, மின்சாரக் கட்டணம், நீர் வழங்கல் கட்டணம் போன்ற சேவைகளை வழங்குவதனூடாக மேலும் இலாபத்தைப் பெற முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

சமுர்த்தி வங்கி:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் 2000.07.12 ஆம் திகதி சமுர்த்தி வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வறிய மக்களை இனங்கண்டு, அவர்களை சுபீட்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதே இவ்வங்கியின் பிரதான நோக்கமாகக் காணப்படுகின்றது. இதற்காக அவர்களுடைய தொழிற் பிரச்சினைகளை இனங்காணல், தொழிலுக்கான கடன் வழங்கல், வேறு ஊக்குவிப்புக்களை வழங்கல் போன்ற நடவடிக்கைகளை இவ்வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

சமுர்த்தி உதவிபெறும் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரதான பிரச்சினையாக தொழிலுக்கான மூலதனப் பற்றாக்குறை இனங்காணப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக சுயதொழில் கடன் (5,000 - 20,000 ரூபா வரை), விவசாயக் கடன் (5,000 - 20,000), மீன்பிடிக்க கடன் (5,000 - 10,000), மக்கள் எழுச்சிக் கடன் (10,000 - 100,000) ஆகிய கடன் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

2002ம் ஆண்டிலிருந்தே கடன் வழங்கும் முறை இருந்து வருகின்றது. இந்தவகையில் 2002 - 2007ம் ஆண்டுவரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்கப்பட்ட கடன் தொகை பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை: 07

சமுர்த்தி வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட கடன் விபரம் - (2002 - 2007)

ஆண்டு	கடன் தொகை
2002	1315,000
2003	2326,000
2004	1356,000
2005	2133,000
2006	4338,931
2007	2741137

மூலம் - சமுர்த்தி வங்கியின் வருடாந்த கணக்கறிக்கை (2002 - 2007)

சமுர்த்தி வங்கியானது கடன்களை வழங்கும் அதேவேளை, ஒவ்வொரு அங்கத்தவரிடமிருந்தும் கட்டாய சேமிப்பினையும் பெற்றுக்கொள்கின்றது. ஒரு குடும்பத்துக்கு 15. ஸ்ரீ வீதம் சேமிப்பிற்காகவும் 10. ஸ்ரீ வீதம் சீட்டிமுப்பிற்காகவும் பெறப்படுகின்றன. இவ்வாறு சேமிக்கப்படும் பெறுமதிகள், சமுர்த்தி உதவி பெறும் மக்களுக்கு ஏதேனும் நடடம் ஏற்படும் போது நடடஈடாக வழங்கப்படும்.

இவ்வங்கி பங்கு சேமிப்பு, அங்கத்துவ சேமிப்பு, குழு சேமிப்பு, திரிய மாதா (மகளிர்) சேமிப்பு, அங்கத்தவர் அல்லாத சேமிப்பு, சிறுவர் சிசுறக, கட்டாய சேமிப்பு ஆகிய சேமிப்பு வகைகளினூடாக தமது சேமிப்பைத் திரட்டிக் கொள்கின்றது. இவ்வாறு 2000ம் ஆண்டு முதல் 2007ம் ஆண்டுவரை திரட்டப்பட்ட சேமிப்பு தொடர்பான விபரம் பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்படுகிறது.

அட்டவணை: 8

சமுர்த்தி வங்கியின் சேமிப்பு விபரம் (2002 - 2007)

ஆண்டு	அங்கத்தவர்கள்	சேமிப்புத் தொகை
2000	574	222,730
2001	2,839	1,138,278
2002	2,906	2,265,525
2003	2,935	3,350,442
2004	2,941	4,622,264
2005	2,945	5,208,017
2006	3,077	6,898,883
2007	3,183	8,089,562

மூலம் - அட்டாளைச்சேனை சமுர்த்தி வங்கியின் வருடாந்த கணக்கறிக்கை (2000-2007)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

சமுர்த்தி வங்கியின் சேவையை விரிவுபடுத்தும் முகமாக 2001 ஆம் ஆண்டு பாலமுனையில் வங்கிக் கிளை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து சேமிப்பு நடைமுறை இருந்து வருகின்றது. இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வருடமும் திரட்டப்பட்ட சேமிப்பினை பின்வரும் அட்டவணையில் காணலாம்.

கடன் வழங்கல் 2007ம் ஆண்டிலிருந்தே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு சுயதொழில் கடன், மக்கள் எழுச்சிக் கடன் ஆகிய இரண்டு வகையான கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. குறைந்து செல்லும் வட்டி வீதத்தின் அடிப்படையில் கடன் வழங்கப்படுகின்றது.

முறைசாராத் துறை சேமிப்பு நுட்பங்கள்:

மேலே கூறப்பட்டவாறு அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசம் கிராமப் பகுதிகளைக் கொண்டமைந்துள்ளமையால், முறைசார்ந்த துறைகளுடைய விஸ்தரிப்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுக் காணப்படுவதனால், முறைசார்ந்த துறை சேமிப்புகளும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றன. இதனால் மக்கள் தமது நிதித் கொடுக்கல் வாங்கல்களை முறைசாராத் துறையினூடாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அதாவது, முறைசாராத் கடன், மற்றும் சேமிப்பு என்பவற்றினூடாக தமது நிதித் தேவைகளை நிறைவு செய்கின்றனர்.

சங்கங்கள்:

இப்பிரதேசத்தில் மீனவர் சங்கங்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள், மகளிர் சங்கங்கள் போன்ற பல சங்கங்கள் காணப்பட்ட போதும் நிதி நடவடிக்கையை நோக்காகக் கொண்ட ஒரு சங்கமாக மகளிர் சங்கம் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் பெண்கள் தங்களுக்குள் சங்கங்களை உருவாக்கி, தமது பணத்தை சேமிப்பதுடன், அதிலிருந்து கடனைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

இந்நடைமுறை எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கூறமுடியாதுள்ளது. இருப்பினும் 1980களிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கக் கூடும் என்று இப்பிரதேச மக்கள் கூறுகின்றனர்.

குறிப்பிட்ட சில பெண்கள் தங்களுக்குள் ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி, ஒரு சங்கம் போன்று வழிநடாத்துவர். சங்க அங்கத்தவர்களிடமிருந்து மட்டுமே அங்கத்துவப் பணம் என்றடிப்படையில் சேமிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வர். அதே போல் அங்கத்தவருக்கு மட்டுமே கடன் வழங்கப்படும். ஆனால், ஏனையவர்கள் குறிப்பிட்ட சங்கத்தில் கடன் பெற விரும்பினால், சங்க அங்கத்தவருக்கூடாகப் பெறவேண்டும்.

இந்த சங்கங்களில் சேமிப்பிற்கான வட்டி வீதம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்றாகவோ மாற்றமடையக்கூடிய ஒன்றாகவோ காணப்படமாட்டாது. ஆனால், கடனுக்கான வட்டி வீதம் குறிப்பிடப்பட்ட வீதமாகக் காணப்படுகின்றது. கடந்த 10 வருடங்களில் மாத வட்டி வீதமாக 10% நடைமுறையிலுள்ளது. இவ்வாறு திரட்டப்படும் வட்டிப் பணம் அங்கத்தவர்களுக்கிடையில் சங்கம் கலைக்கப்படும் போது அங்கத்துவத்திற்கேற்ப பகிர்ந்துகொள்ளப்படும். ஒருவர் பல அங்கத்துவங்களைப் பெற முடியும் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பிரதேசம் முஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருப்பதனால், அண்மைக் காலமாக இந்நடைமுறை அருகிக் கொண்டு வருகின்றது. ஏனெனில்; இஸ்லாத்தில் வட்டி தடைசெய்யப்பட்ட ஒன்றாகக் காணப்படுவதனாலும் இவற்றில் பங்குபற்றுவவர்கள் சமூக கண்ணோட்டத்தில் இழிவாகப் பார்க்கப்படுவதனாலும் மக்கள் இந்த நடைமுறையைக் குறைத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்.

இம்முறையில் காணப்படும் வட்டி வீதமானது ஏனைய நிதிநிறுவனங்களினது வட்டி வீதத்தைவிட அதிகமாக உள்ளது. மேலும் இச்சங்கங்களில் மக்கள் தமது சேமிப்பினை தேவைக்கேற்ப மீள் பெற முடியாதுள்ளதுடன், தேவைகளை நிறைவுசெய்ய கடனைப் பெற வேண்டிய சூழ்நிலையும் காணப்படுகின்றது. இவற்றுடன், இம்முறைமை அதிகமாக பாமர மக்கள் மத்தியிலேயே காணப்படுகின்றது. இதனால் இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டு வருகின்ற கல்வி வளர்ச்சி, மார்க்க எழுச்சி, மற்றும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றின் காரணமாக இந்நடைமுறை அருகிக்கொண்டு வருகின்றது.

2004.12.24ல் ஏற்பட்ட சனாமியின் பின்னரான புனர்நிர்மாணம் மற்றும் மீள் கட்டுமான நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும் மக்கள் இந்நடைமுறையைக் கைவிடத் தொடங்கினர். இதனால் தற்போது இவ்வாறான ஒரு சில சங்கங்களே இயங்கி வருகின்றன.

ஸகாத் நிதியம்:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் முகமாக ஸகாத் நிதியம் கடுமையாக உழைத்து வருகின்றது. ஸகாத் உரிய முறையில் வசூலித்து, விநியோகிப்பதில் இந்நிதியம் பாரியளவு செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் ஸகாத் நிதியம் எப்போது தோற்றம் பெற்றது என்பதில் கருத்து முரண்பாடு காணப்படுகின்றது. ஏனெனில்: இது முறைசாரற்ற ஒரு அமைப்பாக இருப்பதனால் ஆதார பூர்வமான தகவல்கள் காணப்படவில்லை. எனினும்; சிலர் 1990களில்

ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர். இன்னும் சிலர் இத்திட்டம் மத்தோடு தொடர்புபட்ட ஒன்றாகக் காணப்படுவதனால், நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது எனத் தெரிவிக்கப்படுகின்றனர்.

இத்திட்டத்தை செயற்படுத்த அட்டாளைச்சேனை உலமாசபையும் பிரதான ஜும்ஆப்பள்ளிவாசல் நிருவாகமும் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கி வருகின்றன. மேலும் இப்பிரதேசத்திலுள்ள மார்க்க அறிஞர்கள், கல்விமான்கள், கொடையாளிகள், நலன் விரும்பிகள் போன்றோர் ஸகாத் நிதியம் வெற்றிகரமாக இயங்குவதில் பங்களிப்புச் செலுத்தி வருகின்றனர்.

ஸகாத் திட்டம் ஒரு நீண்டகாலத் திட்டமாகக் காணப்படுவதனால், குறுகிய கால அவகாசத்தில் இப்பெருஞ் செயற்பாட்டை செய்து முடிப்பதென்பது இலகுவான ஒரு காரியமல்ல. எனினும்; ஸகாத் குழு சிறப்பாக செயற்பட்டு, ஸகாத் வசூலையும் விநியோகத்தையும் நிறைவேற்றி வருகின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் பிரதான தொழிலாக விவசாயம் காணப்படுவதனால், இரு போகங்களில் (பருவங்களில்) விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அவைகளாக சிறுபோகம், பெரும்போகம் (மகாபோகம்) என்பன காணப்படுகின்றன. இந்தடிப்படையில் இரு போகங்களினதும் விளைச்சலின் குறிப்பிட்ட வீதமான அளவு ஸகாத்தாகப் பெறப்படுகின்றது.

நெல் விளைச்சலைப் பொறுத்தவரையில் 653 கிலோகிராமிற்கு அதிகமான விளைச்சல் இருந்தால் மாத்திரமே ஸகாத் கடமையாகும். செலவுகள் இல்லாமல் விளைச்சல் இடம்பெற்றிருப்பின், 10 வீதமான விளைச்சலும் செலவுடன் கூடிய விளைச்சலாயின், 5 வீதமான அளவும் ஸகாத்தாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஸகாத் நிதியம் பணமாகவும் ஸகாத்தை வசூலித்து வருகின்றது. வியாபாரிகள், செல்வந்தர்கள் போன்றவர்களிடம் அவர்களிடமுள்ள செல்வத்திற்கு ஏற்ப ஸகாத் பெறப்படுகின்றது. இந்த அடிப்படையில் 2002ம் ஆண்டிலிருந்து 2007ம் ஆண்டு வரை வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத் தொடர்பான விபரங்களை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
அட்டவணை: 9

ஸகாத் நிதியத்தினால் வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத் - அட்டாளைச்சேனை (2002 - 2007)

ஆண்டு	சிறுபோகம்		மகாபோகம்	
	நெல் (மூடை66முப)	பணம் (ரூபா)	நெல்	பணம்
2002	437	49,500	169	95,130
2003	கிடைக்கவில்லை	கிடைக்கவில்லை	கிடைக்கவில்லை	9,100
2004	கிடைக்கவில்லை	கிடைக்கவில்லை	கிடைக்கவில்லை	50,000
2005	274.5	426,300	37.5	12,900
2006	234.5	123,900	159.5	98,500
2007	கிடைக்கவில்லை	கிடைக்கவில்லை	64	201,900

மூலம் - ஸகாத் வசூல் விநியோக கணக்கறிக்கை (2002 - 2007)

இவ்வாறு பெறப்பட்ட ஸகாத் இப்பிரதேசத்தில் வழும் ஏழைகள், பரம ஏழைகள், கடன்காரர்கள், புதிய முஸ்லிம்கள் போன்ற ஸகாத் பெறத்தகுதி யானவர்களுக்கிடையில் பகிர்ந்நளிக்கப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. இதில் புதிய முஸ்லிம்களுக்கு ஸகாத் வழங்குவதில் மறு பரிசீலனை ஒன்றை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளதால், 2005ம் ஆண்டு முதல் இவர்களுக்கான ஸகாத் விநியோகம் நிறுத்தப்பட்டு காணப்படுகின்றது. மேலும் 'ஆமில்' என்றழைக்கப்படும் ஸகாத்தை அறவீடு செய்யவருக்கும் ஸகாத்தின் ஒரு பங்கு வழங்கப்படுகின்றது.

ஸகாத்தானது நெல், மற்றும் பண வடிவிலேயே விநியோகிக்கப்பட்டு காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் 2003ம் ஆண்டு 15 தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன், 12 கிணறுகளும் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் 2005ம் ஆண்டு ஸகாத் கிராமம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. 2006ம் ஆண்டு 3 தையல் இயந்திரங்களும் 4 மா இடிக்கும் இயந்திரங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் 2007ம் ஆண்டு அகதிகளாகக் காணப்படும் குடும்பங்களுக்கு கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு வருடமும் பெறப்படும் ஸகாத் அந்தந்த வருடமே விநியோகிக்கப் படுவதுடன், மீதமுள்ள நெல்லை விற்றுப் பெறும் பணத்தையும் ஸகாத்தாக பெற்ற பணத்தையும் சேமித்து அடுத்துவரும் ஆண்டில் விநியோகிக்கின்றனர்.

ஸகாத் நிதியம் - ஒலுவில்:

1990ம் ஆண்டு இக்கிராமத்தில் ஸகாத் நிதியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன்போது 155.5 மூடை நெல் ஸகாத்தாகப் பெறப்பட்டது. இந்நடைமுறை 2002ம் ஆண்டு வரை சுமார் 12 ஆண்டுகள்

கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டது. எனினும் 2002ல் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஸகாத் நிதியம் மிகவும் சிறப்பாக இன்றுவரை இயங்கிக்கொண்டு வருகின்றது.

அட்டவணை: 10

ஸகாத் நிதியத்தினால் வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத் - ஒலுவில் (2002 - 2003)

ஆண்டு	சிறுபோகம்		மகா போகம்	
	நெல்	பணம்	நெல்	பணம்
2002	கிடைக்கவில்லை	கிடைக்கவில்லை	60	95,100
2003	67.5	11,000	102.5	325,950
2004	25	153,200	39	23,250
2005	34	139,250	15	32,500
2006	31.5	135,250	05	32,800

மூலம் - ஒலுவில் ஸகாத் சபைக் கணக்கறிக்கை (2002 - 2006)

வீடு கட்டுதல், கிணறு கட்டுதல், சத்திர சிகிச்சைக்கான உதவிகளை வழங்குதல் போன்றவற்றுக்கான உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் 2004ல் ஏற்பட்ட சுனாமிப் பேரலைத் தாக்கத்தினைத் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. இவற்றுடன், சிலருக்கு மாதா மாதம் கொடுப்பனவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

சீட்டு முறைமை:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பில் அதிகளவு நடைமுறையில் உள்ள ஒரு துறையாக சீட்டு முறை காணப்படுகின்றது. இம்முறைமை ஆண், பெண் என்ற பாலியல் வேறுபாடின்றி இரு சாராரிடமும் காணப்படுகின்றது. மக்களிடமிருந்து சேமிப்பைத் திரட்டும் ஒரு நுட்பமாக இது காணப்படுகின்றது.

சீட்டு முறையை நடைமுறைப்படுத்துபவர்கள் சீட்டுப் பிடிப்பவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் சீட்டு ஒன்றினை ஆரம்பிக்க முற்படும்போது அதற்காக ஆட்களை இணைத்துக் கொள்கின்றனர். சாதாரணமாக 20 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக இது காணப்படுகின்றது. இவ்வாறாக இப்பிரதேசத்தில் எண்ணிறைந்த சீட்டுப் பிடிப்பவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

இம்முறையை எவ்வாறு மேற்கொள்கின்றீர் என சீட்டு பிடிப்பவர் ஒருவரிடம் கேட்ட போது, சீட்டு ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கு 20 பேரை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதில் முதல் சீட்டினை நான் பெற்றுக்கொள்வேன். மீதமுள்ளவற்றை பேச்சுவார்த்தையின் அடிப்படையில் மற்றவர்களிடத்தில் பிரித்துக் கொடுப்பேன் எனக் கூறினார்.

இவ்வாறு மற்றொருவரிடம் கேட்டபோது அவர், “நான் 21 பேரை இணைத்துக் கொள்வேன். ஏனெனில்: சீட்டினைப் பெறுபவர் தனது கொடுப்பனவினைச் செலுத்தாமல் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதாவது, 21 அங்கத்தவரைக் கொண்ட ஒரு சீட்டிற்கு மாதமொன்றிற்கு ரூபா 5000 கொடுப்பனவினைச் செலுத்துபவர் தனது சீட்டினைப் பெறும்போது தனது செலுத்தல் இல்லாமல் ரூபா 100,000 ஐப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்” எனக் கூறினார். மேலும் இப்பிரதேசத்தில் பேச்சுவார்த்தையின் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும் சீட்டு முறையே பொதுவாகக் காணப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரே குழுக்கல் முறை மூலம் சீட்டினைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்றனர்.

குழுக்கல் முறையிலான சீட்டினை இப்பிரதேச மக்கள் விரும்புவதில்லை. ஏனெனில், அதிக தேவையுள்ளவர்களுக்கு தூரத்தில் உள்ள சீட்டு கிடைக்கும் வாய்ப்பும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சீட்டினைப் பெறுபவர்களுக்கு அனைத்து சீட்டும் தூரத்தில் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் காணப்படுகின்றது. இதனால், மக்கள் பெறும் சீட்டின் எண்ணிக்கை, அவர்களுடைய தேவை என்பவற்றின் அடிப்படையில் சீட்டு பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

மாதச் சீட்டு, நாள் சீட்டு என்பனவே இப்பிரதேசத்தில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. மாதமொன்றிற்கு ரூபா 5000, 2500, 1000 உம் நாள் ஒன்றிற்கு ரூபா 1000, 500, 100 உம் செலுத்தும் சீட்டுக்கள் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன. மாதாந்த வருமானம் பெறுபவர்கள் மாதச் சீட்டினையும் நாளாந்த வருமானம் பெறுபவர்கள் நாள் சீட்டினையும் தெரிவு செய்கின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தில் உள்ள சீட்டுப் பிடிப்பவர்கள் பொதுவாக ஒரே காலத்தில் மூன்று சீட்டினைப் பிடிக்கின்றனர். அதாவது ஒரு சீட்டிற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபா வீதம் மூன்று சீட்டிற்கும் மூன்று இலட்ச ரூபாய்களைத் திரட்டுகின்றனர். சிலர் ஒரு சீட்டினை மட்டும் கொண்டு செல்கின்றனர். இவ்வாறு இப்பிரதேசத்தில் எண்ணிறைந்த இலட்ச ரூபாய்கள் மாதமொன்றிற்கு சீட்டின் மூலம் திரட்டப்படுகின்றன.

இப்பிரதேசத்தில் சுமார் 150ற்கு மேற்பட்ட சீட்டு பிடிப்பவர்கள் காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் பலர் பரம்பரைரீதியாக இதனை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். சிலர் புதிதாக இதனை ஆரம்பித்த போதிலும் சில வருடமாகத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில், இவர்கள் மூலம் வருடம் ஒன்றிற்கு சுமார் ரூபா 350,000,000 சேமிப்பாகத் திரட்டப்படுகின்றது என்பது தெரிய வருகின்றது.

சீட்டு பிடிப்பவர்கள் சீட்டின் மூலம் பெறும் பயனாக, முதல் சீட்டை அவர்களே பெற்றுக்கொள்வது காணப்படுகின்றது. மேலும் இவ்வாறு பெறும் முதல் சீட்டின் மூலம் இவர்கள் தங்களுடைய தொழிலை விரிவாக்குகின்றனர். இவர்கள் பிரதானமாக வியாபாரம் செய்தல், கோழி வளர்த்தல் போன்ற சுயதொழிலில் ஈடுபடுபவர்களாகவும் சிலர் அரசு துறையில் சேவையாற்றுவவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மேலும் இவர்கள் சீட்டு பணத்தைக் கொண்டு புதிய தொழில்களில் முதலீடுகளை மேற்கொள்கின்றனர்.

இம்முறைமையில் சீட்டு பிடிப்பவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையாக, மாதாந்தம் பணத்தைத் திரட்டுவதற்காக ஒவ்வொரு அங்கத்தவரின் வீட்டிற்கும் செல்ல வேண்டிய நிலைமை காணப்படுகின்றது. இது தவிர வேறு பிரச்சினைகள் அவர்களிடத்தில் காணப்படவில்லை. ஏனெனில்: சீட்டிற்கான ஆட்களை இணைக்கும்போது, மாதாந்த வருமானம் பெறும் நபர்களையும் வியாபாரம் மேற்கொள்பவர்களையுமே கூடுதலாக இணைத்துக் கொள்கின்றனர். இதனால் பெறுவனவுகளில் கால தாமதமோ, ஏமாற்றுக்களோ இடம்பெறுவதில்லை. மேலும் இம்முறை காலாகாலமாக மேற்கொள்ளப்படுவதனால் நம்பிக்கையானவர்களை மட்டுமே இணைத்துக் கொள்கின்றனர்.

இவ்வாறு இம்முறையினை மேற்கொள்பவர்கள் இப்பிரதேசத்தில் மக்களிடத்தில் சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி, சேமிப்பைத் திரட்டுவதில் பாரிய பங்களிப்புச் செலுத்தி வருகின்றனர். இது முறைசாரற்ற ஒரு துறையாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் பொருளாதாரத்தில் சேமிப்பை அதிகரிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றது.

பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, நுண்பாக நிதியியல் ஆகியவற்றின் பங்களிப்பும் அவற்றினால் ஏற்பட்ட பிரதேச அபிவிருத்தி மாற்றங்களும்

எழுமாறாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட 100 பேரிடம் வினாக்கொத்துக்கள் வழங்கப்பட்டன. ஆனாலும் அவற்றில் 70 வினாக்கொத்துக்களே சேகரிக்கப்பட்டன. மீதி 30 வினாக்கொத்துக்கள் சேகரிக்கப்படவில்லை. இந்தவகையில் 70 வினாக்கொத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஸகாத் நிதியத்தினூடாக ஸகாத் பெற்றவர்கள் 20 பேரைப் பேட்டி கண்டபோதும் 15 பேர் மட்டுமே சரியான முறையில் ஒத்துழைப்பு வழங்கியதுடன், தகவல்களையும் வழங்கினர்.

சேமிப்பு வழிமுறைகள், கடன் பெறும் வழிமுறைகள், அவற்றுக்கான காரணங்கள், மற்றும் சேமிப்பின் பயன்பாடு, கடன் பெறுகைக்கான காரணங்கள் போன்ற அம்சங்கள் வினாக்கொத்தின் மூலம் வினவப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஸகாத் மூலம் ஸகாத் பெறும் மக்கள் எவ்வாறான பயன்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர், அதனால் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் எவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பன போன்ற விடயங்கள் பேட்டி முறை மூலம் பெறப்பட்டுள்ளன.

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை சேமிக்கக் கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறு இவர்கள் தங்களது சேமிப்பினை சில காரணங்களின் அடிப்படையில் வேறுபட்ட வழிமுறைகளினூடாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

இப்பிரதேச மக்கள் தங்களுடைய நடைமுறை வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை எதிர்கால தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு சேமிக்கக் கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மேலும் தாங்கள் வருமானம் பெறும் கால அடிப்படையில் தங்களுடைய சேமிப்பினை மேற்கொள்ளக் கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அதாவது, நாளாந்த வருமானம் பெறுவோர் நாளாந்தம் சேமிக்கக் கூடியவர்களாகவும், வாராந்த வருமானம் பெறுவோர் வாராந்தம் சேமிக்கக் கூடியவர்களாகவும், மாதாந்த வருமானம் பெறுவோர் மாதாந்தம் சேமிக்கக் கூடியவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றின் அடிப்படையில் இப்பிரதேச மக்களில் எத்தனை சதவீதத்தினர் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் முறைசாரந்த துறைகளான மக்கள் வங்கி, கிராமிய வங்கி, சமுர்த்தி வங்கி போன்றவற்றில் தங்களது சேமிப்பினை மேற்கொண்டு வருகின்றனர் என்பதனைப் பின்வரும் அட்டவணை மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

அட்டவணை: 11

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்திலுள்ள முறைசாரந்த துறை சேமிப்புத் தெரிவு(2007)

முறைசாரந்த துறை	மக்களின் எண்ணிக்கை (சதவீதத்தில்)
மக்கள் வங்கி	22.857
கிராமிய வங்கி	2.857
சமுர்த்தி வங்கி	5.71
மொத்தம்	31.427

மூலம்- கள ஆய்வு (2007)

இப்பிரதேச மக்களில் 22.857 சதவீதமானவர்கள் மக்கள் வங்கியிலும் 5.71 சதவீதமானவர்கள் சமுர்த்தி வங்கியிலும் 2.875 சதவீதமானவர்கள் கிராமிய வங்கியிலும் தங்களுடைய சேமிப்பினை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவர்களுடைய இந்த தெரிவிற்கு பல காரணங்களை இவர்கள் முன்வைக்கின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் வங்கி வாடிக்கையாளர்களான தமக்கு சிறந்த சேவையை வழங்கி வருகின்றது. அதாவது, பணத்தை இலகுவாகவும் நினைத்த போது எந்தேரமும் பெறக் கூடியதாக உள்ளது. இதற்கு ஒலுவில் கிராமத்திலுள்ள வங்கியின் தன்னியக்க பணப்பரிமாற்றல் சேவை உதவக்கூடியதாகவும் உள்ளது என இப்பிரதேச மக்கள் கூறுகின்றனர்.

இவ்வங்கியில் சேமிப்பதன் மூலம் சேமிப்புக்கான வட்டி கிடைப்பதுடன், பரிசளிப்புகளும் கிடைக்கின்றன. இவற்றுடன், இவ்வங்கி அரசு வங்கியாகக் காணப்படுவதனால், சேமிப்புக்கான பாதுகாப்பு அதிகமாக காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான காரணங்களினால் இவர்கள் மக்கள் வங்கியில் தமது பணத்தை சேமிக்கின்றனர்.

பொதுவாக பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தில் அங்கத்துவம் பெறுபவர்கள் கிராமிய வங்கிகளில் கட்டாய சேமிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளதால், சமுர்த்தி உதவி பெறும் மக்கள் தாம் பெறும் உதவித் தொகையில் ஒரு பகுதியை கட்டாய சேமிப்பாக ஏற்படுத்த வேண்டி இருப்பதனால் சமுர்த்தி வங்கியில் சேமிக்க முடிகின்றது என இப்பிரதேச மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்வாறு இப்பிரதேச மக்கள் மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களுக்காக முறைசார்ந்த துறையினூடாக தாங்கள் சேமிப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில், 40 சதவீதமான மக்கள் முறைசாராத் துறையினூடாக சேமிக்கின்றனர். அதாவது சீட்டு முறையினூடாக தங்களுடைய பணத்தை சேமிக்கின்றனர். அட்டவணை: 12

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்திலுள்ள முறைசாராத் துறை சேமிப்புத் தெரிவு (2007)

முறைசாராத் துறை (சீட்டு)	எண்ணிக்கை (சதவீதம்)
மாதச் சீட்டு	25.71
நாள் சீட்டு	5.71
மாதம் - நாள்	1.42
வாரம் - நாள்	4.28
மாதம் - வாரம்	2.85
மொத்தம்	40

மூலம் - கள ஆய்வு (2007)

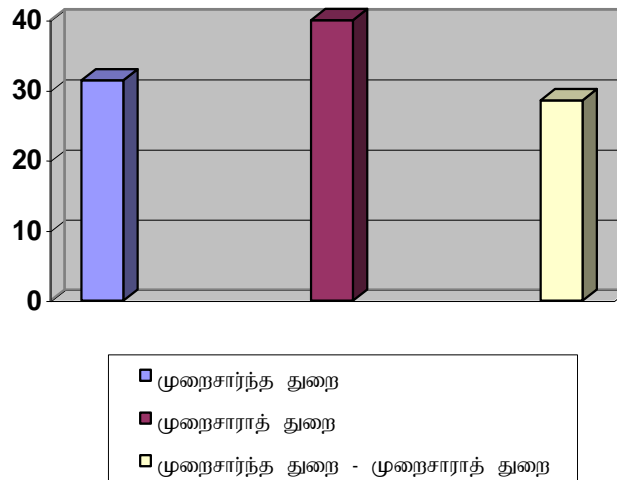
அட்டவணை: 13

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் சேமிப்புத் தெரிவு (2007)

துறைகள்	மக்களின் எண்ணிக்கை (சதவீதம்)
முறைசார்ந்த துறை	31.427
முறைசாராத் துறை	40
முறைசார்ந்த துறை - முறைசாராத் துறை	28.573
மொத்தம்	100

மூலம்: கள ஆய்வு (2007)

வரைபடம்: 03



மூலம்: அட்டவணை: 13

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

சீட்டு முறை சேமிப்பானது, கட்டாய சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அதாவது, தாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை தொடர்ச்சியாக சேமிக்க முடிகின்றது. மேலும் சீட்டு முறையில் சேமிக்கும் போது நினைத்த போது பணத்தை மீள்ப் பெறமுடியாது. இதனால் திரட்டப்பட்ட ஒரு முழுத் தொகையைப் பெற முடிகின்றது என இத்துறையைத் தெரிவு செய்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

நாளாந்த வருமானம் பெறுபவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் சேமிக்கக் கூடிய வாய்ப்பை சீட்டு முறை வழங்கின்றது. அதாவது, சீட்டுப் பிடிப்பவர் தினமும் சீட்டுக்கான தொகையை அறவிடு செய்வதனால், நாளாந்தம் சேமிக்கக் கூடியதாக உள்ளது என நாளாந்தம் சேமிக்கக் கூடியவர்கள் கூறுகின்றனர்.

முறைசாரந்த துறைகளில் சேமிக்க வேண்டின், அந்த நிறுவனங்களுக்கு சென்று சேமிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், சீட்டு முறையில் அவ்வாறில்லை. ஏனெனில்: சீட்டு பிடிப்பவர்கள் சீட்டுப் பணத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்களே வருகின்றனர். இதனால் தங்களுக்கு சேமிப்பதில் சிரமங்கள் இல்லை எனக் கூறுகின்றனர். மேலும் இப்பிரதேசத்தில் பெண்கள் வங்கிகளுக்கு செல்வது குறைவாகக் காணப்படுவதனால், வங்கிகளுக்கு செல்வதனை பெண்கள் விரும்பவில்லை. இம்முறையினூடாக தொடர்ச்சியான சேமிப்பினை ஏற்படுத்த முடிவதுடன், முன்கூட்டிய சேமிப்புத் திரட்சியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதாவது, அண்மையிலுள்ள சீட்டினைப் பெறுவதனால் தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாகவும் உள்ளது என இம்முறையினைத் தேர்வு செய்தவர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறான பல காரணங்களுக்காக இப்பிரதேச மக்களில் அதிகமானவர்கள் முறைசாராத் துறையினூடாக சேமிக்கின்றனர் என்பதனை இவ்வாய்வின் மூலம் அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

சேமிப்பின் மூலம் பிரதேச மக்கள் அடையப்பெற்றுள்ள பயன்கள்:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் கடந்த 10 வருடங்களில் மக்கள் தங்களால் சேமிக்கப்பட்ட சேமிப்பின் மூலம் பல்வேறு மாற்றங்களை அடைந்துள்ளனர். இந்த அடிப்படையில் பொருளாதாரத்திலும், சமூகத்திலும் பல பயன்களை இவர்கள் பெற்றுள்ளனர்.

கடந்த 10 வருடங்களில் தாங்கள் மேற்கொண்ட சேமிப்பின் மூலம் தற்போது சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளதாக இப்பிரதேச மக்கள் கூறுகின்றனர். இந்த வகையில் முச்சக்கர வண்டி சாரதி ஒருவர் தெரிவிக்கையில், தான் கடந்த வருடங்களில் மேற்கொண்ட சேமிப்பின் மூலம் தற்போது சொந்தமாக ஒரு முச்சக்கர வண்டியை வாங்கியுள்ளதாகக் கூறினார். மேலும் அதன் மூலம் சுயமாக உழைப்பதனால், கூடுதல் வருமானம் கிடைப்பதாகவும் தெரிவித்தார். இவ்வாறு பலரும் உழவு இயந்திரம், நெல் அறுவடை செய்யும் இயந்திரம் போன்றவற்றை கொள்வனவு செய்துள்ளனர். இங்கு காணப்படும் மீனவர்கள் தங்களுடைய சேமிப்பினைக் கொண்டு மீன்பிடிக்கான படகுகளையும் மீன்பிடி சாதனங்களையும் பெற்றுள்ளனர்.

இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் வியாபாரிகள் தங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சேமிப்பினைக் கொண்டு தங்களுடைய தொழிலை விரிவாக்கியுள்ளனர். அதாவது, முன்னரிலும் பார்க்க அதிக முதலீட்டைக் கொண்டு வியாபாரத்தை நடாத்தி வருகின்றனர். இதற்காக அதிகமானவர்கள் வியாபார ஸ்தலத்திற்கான கட்டடங்களை சொந்தமாக வாங்கியுள்ளனர். இதனால் இதுவரை கட்டடத்திற்காக செலுத்தப்பட்ட வாடகைக்கான செலவு இல்லாமல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால், அதிக வருமானம் கிடைப்பதுடன், மேலும் சேமிக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் ஏற்படுகின்றது எனத் தெரியவருகின்றது.

அட்டவணை: 14

சேமிப்பின் மூலம் அடையப்பெற்ற பயன்கள் (2007)

சேமிப்பின் மூலம் பெற்ற பயன்கள்	எண்ணிக்கை (சதவீதம்)
சொத்துக்கள் கொள்வனவு	25.71
கல்வி, சுகாதாரம்	17.14
அவசரத் தேவைகள்	14.28
குடியிருப்பு வசதிகள், திருமணச் செலவு	27.14
புதிய முதலீடும், தொழிலை விரிவுபடுத்தலும்	15.71
மொத்தம்	100

மூலம்: கள ஆய்வு (2007)

இப்பிரதேச மக்களின் வருமானம் பெறும் மூலங்களில் நெற் செய்கை முக்கிய பங்குவகிக்கின்றது. இதனால் விவசாய நிலங்கள் இவர்களின் சொத்துக்களில் பெறுமதி கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேச மக்களில் அதிகமானவர்கள் தங்களுடைய சேமிப்பினைக் கொண்டு விவசாய நிலங்களைக் கொள்வனவு செய்துள்ளதனால், இவர்களுடைய சொத்திருப்பு அதிகரித்துள்ளதுடன், வருமானமும் அதிகரித்துள்ளது.

சிறுவர் சேமிப்புக் கணக்கினூடாக ஏற்படுத்தப்பட்ட சேமிப்பின் மூலம் தற்போது பிள்ளைகளுக்கான சிறந்த கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதாக இப்பிரதேச மக்கள் கூறுகின்றனர். அதாவது, கடந்த கால சேமிப்பினைக் கொண்டு தற்போது தகவல்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

தொழிநுட்பக் கல்வி, ஆங்கிலக் கல்வி போன்றவற்றை தனியார் நிறுவனங்களில் அதிக செலவில் கற்க முடிகின்றது என சில மாணவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இன்னும் சிலரிடம் கேட்ட போது அவர்கள் தங்களுடைய சேமிப்பினைக் கொண்டு, தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நோயினை குணப்படுத்துவதற்கான சத்திர சிகிச்சைக்காகப் பயன்படுத்தியதாகக் கூறினர். இவர்கள் சேமிப்பினைக் கொண்டு தனியார் மருத்துவ மனையில் மருத்துவ சேவைகளைப் பெறுகின்றனர். மேலும் திடீரென ஏற்படும் தேவைகளுக்கும் கடந்த கால சேமிப்பினை பயன்படுத்துவதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தின் பெரும்பான்மை மக்கள் தங்களுடைய சேமிப்பினை வீடு கட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பழைய வீடுகளில் வாழ்ந்தவர்கள் சகல வசதிகளும் அடங்கிய புதிய வீடுகளைக் கட்டியுள்ளனர். மேலும் மின்சார வசதி, தொலைத் தொடர்பு வசதி, குடிநீர் வசதி போன்றவற்றை சேமிப்பின் மூலம் பெற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இவற்றுடன், வீட்டுப் பாவனைக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் (தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, குளிர்நட்டி, சலவை இயந்திரம்), மற்றும் தளபாடங்களையும் (கதிரை, மேசை, கட்டில்) வாங்கியுள்ளனர்.

இங்கு வாழும் பெரும்பான்மை மக்கள் தங்களது சேமிப்பினை பிள்ளைகளின் திருமணத்திற்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சீதனக் கொடுப்பனவு, மற்றும் திருமண வைபவத்தின் போதான செலவுகளை ஈடு செய்வதற்கு கடந்தகால சேமிப்பு பயன்பட்டது என பலர் தெரிவித்தனர்.

இன்னும் சிலர் தமது போக்குவரத்தை இலகுவாக்குவதற்காக வாகனங்களை (மோட்டார் சைக்கிள், கார்) வாங்கியுள்ளனர். மேலும் சிலர் தங்களுடைய சேமிப்பினை வேலைவாய்ப்பிற்காக வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இவ்வாறாக உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் சொத்துக்களை வாங்குவதற்கும் வருமானங்களை அதிகரிக்கவும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் மக்கள் தங்களுடைய கடந்தகால சேமிப்பினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

ஸகாத் மூலம் அடையப்பெற்ற பயன்கள்:

கடந்த வருடங்களாக இப்பிரதேசத்தில் உள்ள ஸகாத் நிதியங்கள் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன. இந்த வகையில் அட்டாளைச்சேனை, பாலமுனை, ஒலுவில் ஆகிய கிராமங்களில் காணப்படும் ஏழை மக்களுக்கு ஸகாத் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு வழங்கப்பட்ட ஸகாத் மூலம் ஸகாத்தினைப் பெற்ற மக்கள் பல்வேறு பயன்களைப் அடையப்பெற்றுள்ளனர்.

இந்தவகையில் ஸகாத் நிதியத்தின் மூலம் சிலர் தையல் இயந்திரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இதன் மூலம் இவர்கள் தையல் தொழிலை மேற்கொள்வதுடன், போதுமான வருமானத்தையும் பெற்று வருகின்றனர். இதனால் முன்னரிலும் பார்க்க தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இருப்பதாக இவர்கள் கருதுகின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தில் ஸகாத் நெல்லாகவும் பணமாகவும் திரட்டப்படுகின்றது. இவ்வாறு பெறப்படுகின்ற ஸகாத் நெல்லாக வழங்கப்படுவதுடன், பணமாகவும் வழங்கப்படுகின்றது. ஸகாத்தாக நெல்லைப் பெற்றவர்களில் சிலர் அந்த நெல்லை அரிசியாக மாற்றி (குற்றி) விற்பனை செய்யக்கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறு அரிசி விற்பனை மூலம் பெறும் வருமானத்தைக் கொண்டு மேலும் நெல்லைக் கொள்வனவு செய்து அரிசியை விற்பனை ஒரு தொழிலாகத் தொடர்ந்து மேற்கொள்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

இன்னும் சிலர் ஸகாத் நிதியத்தினூடாகப் பெற்ற நெல்லைக் கொண்டு இடியப்பம் சுடுதல், அவல் இடித்தல், பலகாரம் செய்தல் போன்ற குடிசைக் கைத்தொழிலை மேற்கொள்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மேலும் பணமாக ஸகாத்தினைப் பெற்றவர்களில் சிலர் சிறியளவான வியாபாரங்களை மேற்கொள்பவர்களாகவும் சேனைப் பயிர்கள் செய்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இதன் மூலம் பெறும் வருமானம் தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் பயன்படுவதாக இவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஸகாத் நிதியம் சிலருக்கு கிணறுகளைக் கட்டிக் கொடுத்துள்ளது. இதன் மூலம் தமக்குத் தேவையான நீரை இலகுவாகப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதுடன், வீட்டுத் தோட்டங்களை செய்யவும் முடிகின்றது என இம்மக்கள் கூறுகின்றனர். மேலும் வீட்டுத் தோட்டங்கள் மூலம் வருமானம் பெறுவதாகவும் இவர்கள் கூறினர்.

புதிய முஸ்லிம்கள் பலர் ஸகாத் நிதியத்தின் மூலம் ஸகாத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். தமது வாழ்க்கையை சிறப்பாக அமைத்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான தொழில் வாய்ப்பிற்குத் தேவையான நிதி வசதிகளை ஸகாத் மூலம் தாம் பெற்றுக்கொண்டதாக இவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

இவ்வாறு ஸகாத் நிதியத்தின் மூலம் தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடியளவு வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான தொழிலை மேற்கொள்ளவும் தங்களுடைய வாழ்வாதாரங்களை சிறந்த முறையில் அமைத்துக்கொள்ளவும் முடிந்துள்ளது என ஸகாத்தைப் பெற்ற மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். ஆரம்ப காலங்களில் ஸகாத்தினைப்

பெற்றவர்களில் சிலர் தற்போது ஸகாத்தினை வழங்குபவர்களாக மாறியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகக் காணப்படுகின்றது.

முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, நுண்பாக நிதியியல் ஆகியவற்றால் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்:

முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, மற்றும் நுண்பாக நிதியியல் செயற்பாடுகள் ஆகியன அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச மக்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்த வகையில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பான சீட்டு முறை மூலமும் நுண்பாக நிதி நடவடிக்கையான ஸகாத் மூலமும் மக்கள் பல மாற்றங்களை அடையப்பெற்றுள்ளனர்.

சீட்டு முறையினூடாக சேமிப்பினை மேற்கொள்வதன் மூலம் திரட்டப்பட்ட ஒரு சேமிப்புத் தொகையினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்தவும் ஏற்கனவே மேற்கொண்ட தொழிலை விரிவுபடுத்தவும் முடிகிறது. இதனால், தொழில் உறுதியடைவதுடன், அதிகமான வருமானத்தினையும் பெறக்கூடியதாக உள்ளது. மேலும், இவ்வாறு வருமானம் அதிகமாகப் பெறப்படுவதனால், முன்னரிலும் பார்க்க தற்போது அதிகமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாகவுள்ளது.

முறைசாராத் துறை சேமிப்பின் மூலம் பெறப்பட்ட சேமிப்பினைக் கொண்டு வீடு, நெற்காணி, நிலம், தங்க ஆபரணங்கள், உபகரணங்கள், தளபாடங்கள் போன்ற சொத்துக்களை இப்பிரதேச மக்கள் வாங்கியுள்ளனர். இதனால் இவர்கள் முன்னரிலும் பார்க்க அதிக சொத்துடையவர்களாகக் காணப்படுவதுடன், உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கொண்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மேலும் கடன்பட்டவர்களில் அதிகமானவர்கள் சீட்டின் மூலம் சேமித்த பணத்தினைக் கொண்டு தமது கடனை மீளளித்துள்ளனர். இன்னும் சிலர் ஏனையவர்களுக்கு கடன் வழங்கக் கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

சீட்டு முறையின் மூலம் கட்டாய சேமிப்பினை மேற்கொண்டதனால் வீண்விரயமான செலவுகளைக் குறைத்து சிக்கனமான முறையில் வாழப் பழகியுள்ளதுடன், முன்னரிலும் பார்க்க அதிகமாக சேமிக்கக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளதாக இப்பிரதேச மக்கள் கூறுகின்றனர்.

கடந்த 10 வருடங்களில் சீட்டு முறையினூடாக பொருளாதார அபிவிருத்தியில் எவ்வாறான மாற்றங்களை அடைந்துள்ளீர் என வினவப்பட்டபோது மக்கள் தாம் அடையப்பெற்ற மாற்றங்களில் முக்கியமானதாக வருமானம் அதிகரித்துள்ளதைக் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைப்பதனால் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

கடந்தகால சேமிப்பினைக் கொண்டு மின்சாரம், தொலைத்தொடர்பு, குடிநீர் ஆகிய வசதிகளைக் கொண்ட சிறந்த குடியிருப்பு வசதியினைப் பெற்றுள்ளனர். மேலும், மாடி வீடுகள், கணனி, காற்றுச் சீராக்கி (யுசை உழனெவைழை), ஆகாசுழ முளநெ போன்ற நவீன தொழிநுட்பங்களுடன் கூடிய சாதனங்கள், மற்றும் உயரக தளபாடங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தங்களுடைய வேலைகள் இலகுவாக்கப் பட்டுள்ளதுடன், விரைவாகவும் முடிகின்றது என மக்கள் கூறுகின்றனர்.

இவற்றுடன், தற்போது இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் மக்கள் தனியார் மருத்துவ மனைகளில் வைத்திய சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதுடன், தனியார் கல்வி நிலையங்களில் கல்வி கற்கும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. மேலும் தற்போது ஆகக் குறைந்தது ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு மோட்டார் சைக்கிளையாவது காணக்கூடிய நிலைமை இப்பிரதேசத்தில் உள்ளது.

இப்பிரதேசத்தின் நுண்பாக நிதியியல் செயற்பாடான ஸகாத்தின் மூலம் பல ஏழைகளுடைய வறுமை இல்லாமல் செய்யப்பட்டுள்ளதுடன், மற்றவர்களின் வறுமை நிலை குறைக்கப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஸகாத் நிதியம் செல்வந்தர்களிடமிருந்து ஸகாத்தைத் திரட்டி, ஏழை மக்களுக்கு வழங்குவதனூடாக இப்பிரதேச மக்களிடையே காணப்பட்ட வருமான ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைத்துள்ளது.

முடிவுரை

சுருக்கம்:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, மற்றும் நுண்பாக நிதியியல் ஆகிய அம்சங்கள் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் எவ்வாறு பங்களிப்புச் செலுத்துகின்றன என்பதனை ஆய்வு செய்யுமுகமாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

பொருளாதார அபிவிருத்திக்குத் தேவையான முதலீட்டைத் திரட்டிக்கொள்ளும் வழிவகைகளில் உள்நாட்டு சேமிப்பு முக்கிய பங்காற்றக் கூடியதாய் அமைகிறது. இந்தவகையில் உள்நாட்டு சேமிப்பைத் திரட்டும் முறைசாராத் துறை நிறுவனங்களாக வங்கிகளும் வங்கியல்லா ஏனைய நிதி நிறுவனங்களும் செயற்பட்டு வருகின்றன.

இலங்கை போன்ற குறைவிருத்தி நாடுகளில் முறைசார்ந்த துறை சேமிப்புடன், முறைசாராத் துறை சேமிப்பும் இடம்பெற்று வருவதனைக் காணமுடியும். இதன் அடிப்படையிலேயே அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்திலும் இந்நடைமுறைகளின் செயற்பாடுகளைக் காணமுடிகின்றது.

இவற்றை ஆய்வு செய்வதற்காக அபிவிருத்தி தொடர்பான கோட்பாடுகளும் நிதி நிறுவனங்கள் தொடர்பான கொள்கைகளும் இவ்வாய்வில் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தவகையில் இவ்வத்தியாயம் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கொள்கைப் பிரயோகத்தின் செயற்பாடு தொடர்பாக ஆய்வு செய்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, மற்றும் நுண்பாக நிதியியல் நடைமுறைகளினால் எவ்வாறான மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதும், இவற்றிலுள்ள குறைபாடுகள் என்ன, இவற்றை வெற்றிகரமாக செயற்படுத்த எவ்வாறான மாற்றங்களைக் கொண்டுவரலாம் போன்றவற்றுக்கான மேலதிக ஆலோசனைகளும் இவ்வத்தியாயத்தில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுக் கருதுகோள்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், இவ்வாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்ட தீர்வுகளும் இவ்வத்தியாயத்தில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

கொள்கைப் பிரயோகம்:

பொருளாதார அபிவிருத்தியில் சேமிப்பு, மற்றும் நுண்பாக நிதியியல் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான கொள்கைகள் இவ்வாய்வில் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு முதலீட்டின் அவசியம், முதலீட்டைத் தீர்மானிப்பதில் சேமிப்பின் முக்கியத்துவம் ஆகியன பற்றிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய வருமானம் இன்றைய சேமிப்பைத் தீர்மானிக்கும் என்ற கோட்பாட்டு நடைமுறையை இப்பிரதேசத்தில் காணமுடிகின்றது. இப்பிரதேச மக்கள் தாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை சேமிக்கக் கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறு சேமிக்கப்பட்ட பணம் மீண்டும் முதலீடாக மாறுகின்றது. தொழிற்சாலை மும்படுத்தவும் புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்தவும் சேமிப்புக்கள் முதலீடாக மாற்றப்படுகின்றன. முதலீடு அதிகரிப்பதனூடாக வருமானம் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

சேமிப்பைத் தீர்மானிப்பதில் வட்டி வீதம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என்ற கொள்கையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஏனெனில்: ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் சேமிப்பிற்கான வட்டி வீதம் வழங்கக் கூடிய வங்கிகள் காணப்பட்ட போதிலும் மக்கள் வட்டி இல்லாமல் காணப்படும் சீட்டு முறையினூடாகவே சேமிக்கின்றனர்.

சேமிப்பின் மூலம் முதலீடு அதிகரிப்பதனால் ஊழியத்திற்குப் பதிலாக தொழிநுட்பம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கடந்த 10 வருடங்களை எடுத்துநோக்கும் போது இம்மாற்றத்தை இப்பிரதேசத்தில் காணமுடிகின்றது. மனிதனால் செய்யப்பட்ட பல வேலைகள் இயந்திரங்களைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. விவசாயத்திற்காக காணிகளை உழுதல், நீர் இறைத்தல், நெல் அறுவடை செய்தல் போன்றவற்றை மேற்கொள்வதற்கு மனித ஊழியமே ஆரம்ப காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், கடந்த சில வருடங்களாக இவற்றுக்காக புதிய தொழிநுட்பத்துடன் கூடிய இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

மிகை ஊழியம் காணப்படும் போது சேமிப்பிற்கான சாத்தியப்பாடு குறைவாகக் காணப்படும் என்ற கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில்: இப்பிரதேசத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் சேமிக்கப்படுகின்ற தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே செல்லும் நிலையைக் காணமுடிகின்றது. வேலையற்றவர்களும் குறைவான வருமானங்களைப் பெறுபவர்களும் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் உயர் வருமானங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் வெளிநாடுகளுக்கு செல்கின்றனர். இதனால், இவர்களுடைய வருமானம் அதிகரித்து சேமிப்பு அதிகரிப்பதுடன், இப்பிரதேசத்தில் ஊழியத்திற்கான கேள்வியும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. ஊழியத்திற்கான கேள்வி அதிகமாகக் காணப்படுவதனால், ஊழியத்திற்கான கூலி அதிகமாகப் பெறப்படுகின்றது. இதன் மூலம் வருமானம் அதிகரித்து, சேமிப்பு அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது.

வங்கியியல் கோட்பாடுகளுக்கமைய வங்கிகள் காணப்பட்ட போதிலும் இஸ்லாமிய வங்கி நடைமுறை இப்பிரதேசத்தில் இல்லை. பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் இஸ்லாமிய வங்கி முறையின் தேவைப்பாடு காணப்படுகின்றது.

நுண்பாக நிதியியல் கோட்பாடுகளுக்கிணங்க இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்ற சங்கங்கள் இயங்கிவருகின்றன. மக்களிடமிருந்து சிறியளவான சேமிப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், சிறிய கடன்களை வழங்குதல் போன்ற சிறியளவான நிதி நடவடிக்கைகளை இச்சங்கங்கள் மேற்கொள்கின்றன. இப்பிரதேச மக்களுக்குத் தேவையான சிறியளவான முதலீடுகளை இச்சங்கங்கள் வழங்கி வருகின்றன.

ஸகாத்தை வசூலித்து உரிய முறையில் வழங்குவதன் மூலம் வறுமையை நீக்கலாம் என்ற கொள்கைக்கு ஏற்ப இப்பிரதேசத்திலுள்ள ஸகாத் நிதியம் செயற்பட்டு வருகின்றது. செல்வந்தர்களிடமிருந்து ஸகாத் அறவீடு செய்யப்பட்டு, ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வாறாக இவ்வாய்வில் முன்வைக்கப்பட்ட கொள்கைகளின் நடைமுறைப் பிரயோகத்தை இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, மற்றும் நுண்பாக நிதியியல் ஆகியன செயற்படுத்தி வருவதனைக் காணமுடிகின்றது.

தீர்வுகள்:

அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு நடைமுறைகள், மற்றும் நுண்பாக நிதியியல் செயற்பாடுகள் ஆகியன இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் எந்தளவு பங்களிப்புச் செலுத்துகின்றது என்பதனை இவ்வாய்வின் மூலம் அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

இந்தவகையில், இப்பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் சீட்டு முறையினூடாக சேமிக்கக் கூடியவர்களாகக் காணப்பட்ட போதிலும் இம்முறையில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளின் காரணமாக சிலர் முறைசார்ந்த துறையினூடாக சேமிக்கின்றனர். சீட்டு முறையில் பாதுகாப்பு குறைவாகக் காணப்படுவதுடன், விரும்பியபோது சேமிப்பினை மீள்பெறவும் முடியாதுள்ளது என இப்பிரதேச மக்களில் சிலர் கூறுகின்றனர்.

எனவேதான், சீட்டு முறையில் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த சீட்டில் ஈடுபடுபவர்கள் எழுத்து மூலமாக தங்களது கொடுக்கல், வாங்கல்களை பதிவுசெய்து கையொப்பம் இடக்கூடியவாறான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். சேமிப்பினை மீள்பெறக்கூடிய வாய்ப்பினை சீட்டு முறையில் ஏற்படுத்த முடியாதவிடத்து முறைசாராத் துறை சங்கங்களில் மக்களால் கூறப்படும் குறைபாடுகளான சேமிக்கப்பட்ட பணத்தை தேவைக்கேற்ப மீள்பெற முடியாமை, கடனுக்கான உயர் வட்டி வீதம் ஆகியவற்றை நீக்குவதன் மூலம் அத்துறைசார்ந்த சேமிப்புக்களை அதிகரிக்க முடியும். அதாவது, மக்கள் தமது சேமிப்புக்களை மீள்பெறக்கூடிய நடைமுறையையும் முறைசார்ந்த துறைகளைவிட குறைந்தளவான வட்டி வீதத்தில் கடன் வசதிகளைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகளையும் இச்சங்கங்கள் வழங்க வேண்டும். இவற்றுடன், இச்சங்கங்கள் தமது நடவடிக்கைகளை எழுத்து மூலமான பதிவுகளைக் கொண்டு செயற்படுத்தும் போது அது மக்களிடத்தில் போதியளவு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இதன் மூலம் நுண்பாக நிதியியலின் இலக்குகளை சிறந்த முறையில் அடைந்துகொள்ள முடியும்.

வட்டிக்கு கடன் வழங்கக் கூடியவர்கள் மக்களுடைய நிதித்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கின்ற போதிலும் இம்முறையில் காணப்படும் அதிக வட்டி வீதம் காரணமாக இதனூடாகக் கடன் பெறுவதை மக்கள் குறைத்துக்கொண்டு வருகின்றனர். இம்முறையிலுள்ள வட்டி வீதம் குறைக்கப்படும் போது அதிகமான மக்கள் இம்முறையினூடாக அதிகளவான கடனைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த முடியும்.

ஆய்வுப் பிரதேசத்திலுள்ள அதிகமான மக்கள் தமக்குத் தேவையான நிதியினை நண்பர்கள், உறவினர்களிடமிருந்தே கடனாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இம்முறையினூடான நிதிக்கொடுக்கல், வாங்கல்கள் அதிகரித்துச்செல்கின்ற போதிலும் கடன் வழங்கும் போது எழுத்து மூலமான சாட்சியங்களை ஏற்படுத்தும் நடைமுறையைக் கொண்டுவருவதன் மூலமே எதிர்காலத்திலும் இம்முறை நிலைக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் ஸகாத் நிதியம் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்ற போதிலும் அதன் நோக்கங்களை பூரணமாக அடைவதற்கு அதில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வருதல் வெற்றியளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதாவது, இப்பிரதேசத்திலுள்ள அட்டாளைச்சேனை, பாலமுனை, ஒலுவில் ஆகிய கிராமங்களிலுள்ள ஸகாத் நிதியங்கள் வெவ்வேறாக செயற்படுகின்றன. இவற்றின் செயற்பாடுகள் அந்தந்த கிராமங்களுக்குள்ளேயே ஒடுக்கப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றன. இதனால், ஸகாத் பகிர்நதளிப்பின் போது குறிப்பிட்ட ஒரு கிராமத்தில் ஸகாத் பெறக்கூடிய தகுதியான ஒருவர் இருந்தும் கூட அவருக்கு போதுமானளவு ஸகாத் வழங்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில்: குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் வசூலிக்கப்படும் ஸகாத் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கே பகிர்நதளிக்கப்படுகின்றது.

ஸகாத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவர்களில் ஒரு பகுதியினர் தாம் பெற்றுக்கொண்ட ஸகாத்தை முதலீடாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். மற்றையவர்கள் தமது நுகர்வுத் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். புதிய தொழில்களை இனங்காண்பதிலுள்ள சிரமங்கள், தொழில் மேற்கொள்வது தொடர்பான குறைவான அறிவு, மற்றும் ஆற்றல் போன்றவற்றின் காரணமாக முதலீடுகளை மேற்கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். எனவே இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களின் போது ஸகாத் வழங்குவதுடன், இது தொடர்பான ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் ஸகாத் பெறும் மக்களுக்கு பெற்றுக்கொடுப்பதன் மூலம் ஸகாத்தின் நோக்கங்களை மேலும் வெற்றிகரமாக அடைய முடியும்.

இவ்வாறு இருந்த போதிலும் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு, மற்றும் நுண்பாக நிதியியல் நடைமுறைகள் ஆகியன கடந்த 10 வருடங்களில் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் தெரிய வருகின்றது.

முறைசாராத் துறை சேமிப்பு அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் தெரிய வருகின்றது. சீட்டு முறை மூலம் மக்கள் தங்களுடைய சேமிப்பினை மேற்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு சேமிக்கும் பணத்தைக் கொண்டு சிறந்த உணவு, உடை, உறையுள் ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகளையும் சிறந்த கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற மேலதிக தேவைகளையும் நிறைவேற்றுகின்றனர். மேலும் முதலீட்டுத் தேவைகளையும் சேமிப்பினூடாக நிறைவு செய்கின்றனர். இதனால், இப்பிரதேச மக்கள் சிறந்த வாழ்வாதாரங்களைப் பெற்றுள்ளதடன்,

முன்னரிலும் பார்க்க கூடுதலான வருமானங்களைப் பெற்று, உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தினைப் பெற்றுள்ளனர் என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் தெரியவருகின்றது.

நுண்பாக நிதியியல் செயற்பாடுகள், மற்றும் ஸகாத் நிதியம் ஆகியன இப்பிரதேசத்தில் வறுமையை ஒழிப்பதில் பங்களிப்புச் செலுத்தி வருகின்றன. நுண்பாக நிதியியல் செயற்பாடுகள் மக்களிடையே சிறியளவான குழுக்களை ஏற்படுத்தி, அதனுடாக சேமிப்பினைத் திரட்டுவதுடன், மக்களுக்குத் தேவையான கடன்களையும் வழங்கி வருகின்றன. இதனால், மக்கள் தமக்குத் தேவையான சிறியளவான நிதியுதவிகளை நுண்பாக நிதியியலினூடாகப் பெறுகின்றனர். இவ்வாறு சேமிப்பைத் திரட்டல், மற்றும் கடன் வழங்கல் ஆகிய செயற்பாட்டின் மூலம் மக்களுடைய நிதிச் செயற்பாடுகளை வடிவமைத்து, பிரதேசத்தில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதில் நுண்பாக நிதியியல் செயற்பாடுகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

வறுமையை ஒழிப்பதில் ஸகாத் நிதியம் பங்களிப்புச் செய்வது இவ்வாய்வின் மூலம் தெரியவருகின்றது. வறுமையை இல்லாமல் செய்வதற்காக வருமான சமமின்மையைக் குறைப்பதில் ஸகாத் நிதியம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. செல்வந்தர்களிடமிருந்து ஸகாத்தினை அறவிடு செய்து, வறியவர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுடைய நிதித் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன. இதனுடாக அவர்களுடைய தேவைகள் நிறைவு செய்யப்பட்டு, வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்வடைகின்றது. இந்தவகையில் நோக்கும்போது இவ்வாய்வில் முன்மொழியப்பட்ட “அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முறைசாராத் துறை சேமிப்பு நேர்கணிதத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது”, மற்றும் “ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் வறுமையைக் குறைப்பதில் நுண்பாக நிதியிடல் செயற்பாடுகள் சாதகமாக உள்ளன” ஆகிய கருதுகோள்கள் இவ் ஆய்வினூடாக மெய்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

உசாவியவை:

1. Andreas Madestam (2005), “*Informal Finance : A Theory of Moneylenders*”, JOB MARKET PAPER, www.gdrc.org.
2. Beatriz Armendariz and Jonothan Morduch(2007), ”*The Economics of Microfinance*”, www.mitpress.mit.edu.
3. Chandradasa, A.J.M. (2004/05), “*What is Microfinance?*”, *Economic Review*, vol-30, No-9/10, People’s Bank, pp. 27-28,30.
4. Johnson, Susan & Thalia Kidder (1999), “*Globalization and gender dilemmas for microfinance*, Small Enterprise Development”, vol-10, pp. 4-5
5. Karunatilaka, H.N.S (1986), “*The Banking and Financial System of Sri Lanka*”, Colombo, Centre for Demographic and Economic Studies. pp. 31-45
6. KLAUS SCHMIDT-HEBBLE & LUIS SERVEN (1999), “*The Economics of Saving & Growth*”, Cambridge University. pp. 230-241
7. Siwan Anderson(2003), “*Enforcement and Organizational Design in Informal Saving Groups*, Department of Economics”, Canada, University of British Columbia. . pp. 271-294
8. THIRLWALL, A.P (1994), “*Growth and Development*”, Fifth Edition, Hampshire, The Mcmillan Ltd. pp. 27-130.
9. Todaro, Michael P. & Smith, Stephen C. (2003), “*Economic Developmet*”, Eighth Edition, Singapore, Pearson Education, pp. 742-745.
10. அப்துர்ரஹ்மான், த, (1999), “*வறுமை ஒழிப்பு*”, புதுடில்லி, CHENNAI CHAPTER INSTITUTE OF OBJECTIVE STUDIES. பக்- 04-20
11. அஹமட் யு.கே.ரு நுபைல், யு.யு.ஆ. (2002), “*வணிக வங்கிகளும் அவற்றின் தொழிற்பாடுகளும்*”, கொழும்பு, நவபொருளியலாளன்.
12. ஆரியதாஸ், டப். ஜீ., (1997), “*இலங்கையில் நிதிக் கட்டமைப்பும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்*”, பொருளியல் நோக்கு, இதழ்-9, மக்கள் வங்கி, பக்-8-11,15,30.

13. வீரகேசரி (20.11.2007), “இஸ்லாமிய நிதி முகாமைத்துவமும் வங்கி முறையும்”, இலங்கை. பக்-15
14. குருசாமி, மா.பா. (1972), “வங்கியியல்”, இந்தியா, தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம். பக்-05-31
15. வரதராஜன், எம். (1994:95), “வறுமை ஒழிப்பினையும் கிராமிய அபிவிருத்தியினையும் கொண்ட “சமுர்த்தித் திட்டம்””, சமூகஒளி, இதழ்-06, சமூக விஞ்ஞான மன்றம், யாழ். பல்கலைக்கழகம், பக்-106-113.
16. மக்கள் வங்கி, (1998), “சுதந்திர இலங்கையின் பொருளாதார முன்னேற்றம்”, பொன்விழா மலர். பக்-22-35
17. முத்துக்கிருஷ்ணா சர்வானந்தன் (தொகுப்பாசிரியர்), பாலகிருஷ்ணன், என்.(தமிழாக்கம்) (2006), “இலங்கையில் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள்”, இலங்கை, இனத்துவக் கற்கைகளுக்கான சர்வதேச நிலையம். பக்-43-45.
18. ஸெய்யிது முஹம்மது,ஆ.ளு. (1994), “வறுமை ஒழிப்பில் ஸகாத்தின் பங்கு”, இல்காம் பப்ளிகேஸன்ஸ். ப-11

நேர்காணல்

01. ஜுவாத், A.C (வங்கி உதவியாளர்), ஆஹ்லா வீதி, அட்டாளைச் சேனை - 01
02. றிஸ்வான், M.A.L.M (உதவி முகாமையாளர்), GTC வடக்கு வீதி, அட்டாளைச் சேனை- 04
03. நிசார், M.B.A (ஸகாத் நிதிய கணக்காய்வாளர்), தபாலக வீதி, அட்டாளைச்சேனை - 02
04. வஹாப், A.M.A (கணக்காளர்), பிரதான வீதி, அட்டாளைச்சேனை - 01
05. சுபைதா, அ.லெ, பழைய தபாலக வீதி, ஒலுவில் - 03
06. சிக்கந்தர் லெப்பை, இ.லெ, மத்திய வீதி, அட்டாளைச்சேனை - 02
07. வற்று நிசா, சு.லெ, 12, பாலத்தடி வீதி, அட்டாளைச்சேனை - 06
08. மர்யம், அ.லெ, 43, இம்றானியா வீதி, அட்டாளைச்சேனை - 01
09. றஹீமா, மு.ஐ, 02, பிரதான வீதி, பாலமுனை - 03
10. அஸீஸ், எம்.எல், ஜலால்தீன் வீதி, அட்டாளைச்சேனை - 13

இணையத்தளங்கள்

01. www.mitpress.mit.edu
02. www.islamic-finance.net
03. www.papers.ssrn.com
04. www.blackwel.com

அஷ்ரப் நகர் வாழ்வாதாரத் தொழில் மீது இனப் பிரச்சினை ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள்: ஒரு சான்றாதார ஆய்வு

Dr. AAM. Nufile, Senior Lecturer, South Eastern University of Sri Lanka.

அறிமுகம்:

அஷ்ரப் நகர் பிரதேசத்தில் 1983ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து வாழ்வாதாரத் தொழில் மீது ஏற்பட்ட மாற்றங்களை ஆராயும் இவ் ஆய்வானது, பின்வரும் அம்சங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைக் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது. அவையாவன் விவசாய நிலங்களின் நிலவுடைமை, பயிரிடல் முறை, அறுவடை முறை, கூலியமைப்பு முறை, சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் மாற்றுப் பயிரிடல்.

இனப்பிரச்சினைக்கு முன்னர் முஸ்லீம்களும் தமிழர்களும் விவசாய உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் பரஸ்பரம் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருந்தே வாழ்ந்து வந்தனர். நிலவுடைமையைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட இப்பிரதேச வாழ் முஸ்லீம்களின் பயிரிடல் நிலங்கள் பரவலாக தமிழர்களினதும் சிங்களவர்களினதும் வாழ்விடங்களைச் சுற்றியே காணப்படுகிறது.

விவசாயச் செய்கை முறையானது இரு போக முறையையும் அதற்கான நீர்ப்பாசனமும் கூட வலது கரைக் கால்வாய் மற்றும் இடது கரைக் கால்வாய் மூலம் சிங்களப் பிரதேசத்திலுள்ள நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்தே எடுத்துவரப்படுகின்றன.

நிலப் பண்படுத்தல், விதைப்பு, களை பிடுங்குதல், அறுவடை, சந்தைப்படுத்தல் போன்ற அம்சங்கள் பெரிதும் மனித உழைப்பினாலேயே பூர்த்திசெய்யப்படுகிறது. அத்துடன் இவற்றில் போதிய கைத்திற அறிவும் அனுமும் உள்ள தமிழ்த் தொழிலாளர்களிடமிருந்தே இச் சேவைகள் பெறப்பட்டன.

அம்பாறை மாவட்டத்தின் இயல்பு இவ்வாறு இருப்பதன் மூலம் மூவின மக்களும் பரஸ்பரம் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருந்தல் இயற்கையாகவே அமைந்துவிட்டது. ஆனாலும், 1993 மற்றும் 1990 களில் ஏற்பட்ட இன முரண்பாடும் இனப்பிரச்சினையும் மேல் கூறப்பட்ட அனைத்து அம்சங்களிலும் உடனடியாகவும் படிப்படியாகவும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

பரஸ்பரம் ஏற்பட்ட அச்சம், பீதி மற்றும் அவநம்பிக்கைகள் மக்களின் சுயாதீனமான நகர்வைப் பாதித்ததுடன் அம்மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையையும் கூட சிதைந்து போயிற்று. மக்களின் வருமானம் தேடலுக்கான வாழ்வாதாரங்கள் அவர்களின் வாழ்விடங்களைச் சுற்றி மாத்திரம் இடம் பெற இச் சூழல் நிர்ப்பந்தித்தது. விவசாயப் பயிரிடல் நிலங்கள் சுருங்கத் தொடங்கின. அத்துடன் விவசாயக் கூலிகளின் வருகை முதற் கொண்டு முதலீடு மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வரை அனைத்துமே குறைவடைந்தது.

நிலப் பாவனையில் ஏற்பட்ட குறைநிலை விவசாய உற்பத்திகளைக் குறைவடையச் செய்ததுடன் உணவுப் பொருட்களின் விலை ஏற்றத்துக்கும் வருமான வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாயிற்று. இவை வறுமையையும் தங்கியிருப்பையும் முன்னரைவிட அதிகரிக்கச் செய்தன.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்:

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பல்வேறு காரணிகளும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றன. அதற்கேற்ப இன்று வறுமை ஒழிப்பு, கிராமிய அபிவிருத்தி என்பன நாடுகளின் முக்கிய இலக்குகளாக மாறிவருகின்றன. கிராமிய மட்டங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் நடவடிக்கைகளின் இலக்குகள் அடையப்பெற்றள்ளனவா என்பதை அறிந்துகொள்ள அவை குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். இந்த வகையில் அஷ்ரப் நகர் வாழ்வாதார அபிவிருத்தியில் இனப் பிரச்சினையும் அது ஏற்படுத்திய மாற்றங்களும் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றுவரை மேற்கொள்ளப்படாத ஆய்வு இடைவெளி ஒன்று காணப்படுகின்றது. இந்த வகையில் இப்பிரதேசத்தின் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியில் இனப் பிரச்சினை ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை அறிந்து கொள்வதில் இவ் ஆய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை:

இனப்பிரச்சினையும் முரண்பாடுகளும் சமூகங்களின் மரபுரீதியான வாழ்விடங்களையும் அவர்களின் வாழ்வாதாரத் தேடல்களையும் கூர்மையாகப் பாதித்திருப்பதை வரலாற்றுரீதியாக காலம் காலமாக அறிய முடிகிறது. மக்களின் வாழ்வியல் இடப் பெயர்வும் கூட பெருமளவுக்கு இதனை மையமாகக் கொண்டே காணப்படுகிறது.

இனரீதியில் அருகருகே அமைந்துள்ள மூன்று வேறுபட்ட சமூகங்களிடையே இனப்பிரச்சினையானது அம்மக்களின் வாழ்வாதாரத் தொழில்களை எவ்வாறு பாதித்துள்ளது என்பதையும் வாழ்வாதாரத் தொழில் முயற்சிகளில் இடம் பெற்ற பல்வேறுபட்ட மாற்றங்களையும் அறிந்து கொள்ளவதும் இன முரண்பாட்டின் சவால்களிலிருந்து விடுபட அவர்கள் மேற்கொண்ட பல்வேறு உபாயங்களையும் கண்டறிவதே இவ்வாய்வை மேற்கொள்ள என்னைத் தூண்டியது.

ஆய்வு நோக்கம்:

அஷ்ரப் நகர் மக்களின் வாழ்வியல் மூவின சமூகங்களின் பரஸ்பர தங்கியிருத்தலில் முற்றிலுமாகக் கட்டுண்டுள்ள ஒரு பிரதேசமாக இருப்பதனாலும் வறுமையும் முன்னேற்றமின்றிய பின்தங்கிய நிலமையும் அங்கு ஏன் தொடர்ந்திருக்கின்றது? இந்நிலை தொடர்திருப்பதற்கு கடந்த காலங்களில்

இடம் பெற்ற இன வன்முறையும் இடப்பெயர்வும் காரணமாக அமைந்துள்ளதா என்பதைக் கண்டறிவதும் அவசியமாகிறது. அவர்களின் இவ்வாறான துன்பவியலிலிருந்து மீள்வதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிவதும் அதன் மூலம் பெறப்படுகின்ற தகவல்களை கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் திட்டமிடலாளர்களுக்கும் அரசியல் வாதிகளுக்கும் தெரியப்படுத்துவதுமே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுக் கருதுகோள்:

மேற் கூறப்பட்ட நோக்கங்கள் பின்வரும் கருதுகோள்கள் மூலம் பரீட்சிக்கப்படும்.

- இனமுரண்பாடு அஷ்ரப் நகர் மக்களின் வாழ்வாதாரத் தொழில்களைப் பாதித்துள்ளது.
- அஷ்ரப் நகர் மக்களின் வறுமைக்கும் பின்தங்கிய நிலைக்கும் இனப்பிரச்சினை நேர்க்கணியப் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது.
- அஷ்ரப் நகர் மக்களின் பிரதான வாழ்வாதாரத் தொழிலான சேனைப் பயிர்ச்செய்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்துக்கு இனமுரண்பாடு நேர்க்கணியப் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது.

ஆய்வு முறையியல்:

இவ் ஆய்வானது பிரதானமாக வரலாற்றுச் சான்றாதாரங்களையும் முதலாம் நிலைத் தகவல்களையும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத் தரவுகள் பின்வரும் மூலங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. அவையாவன, அரசாங்க அறிக்கைகள், அரசாங்க நிறுவனங்களின் புள்ளிவிபரத் திரட்டுக்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் தகவல் சேகரிப்புத் திரட்டுக்கள் மற்றும் நேரடி களஆய்வும் பேட்டி முறை மூலமும் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

மேற்படி திரட்டப்பட்ட தகவல்கள் பண்புசார் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதுடன் கூடியளவுக்கு விமர்சனரீதியிலமைந்த ஒப்பீட்டாய்வுக்கு உட்பட்டதாகவும் அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுப் பிரதேசம்:

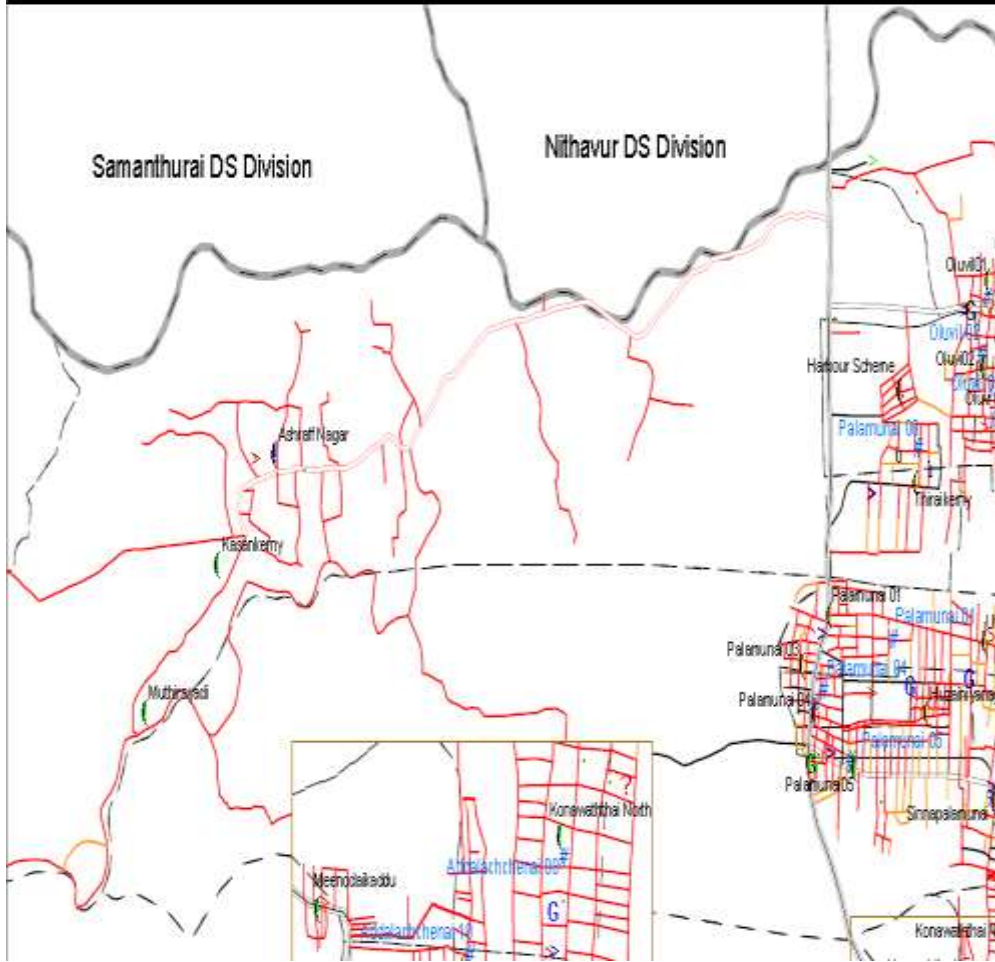
ஆய்வுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட அஷ்ரப் நகர் பிரதேசமானது, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் அம்பாறை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசமானது அட்டாளைச்சேனை பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட ஒலுவில் கிராமத்தின் கிராம சேவகர் பிரிவு ஒன்றில் காணப்படும் ஓர் கிராமமாகும். இப் பிரதேசமானது, வடக்கே களியோடை ஆற்றினையும், தெற்கே பாலமுனை வயற்காணிகளையும், கிழக்கே ஒலுவில் கிராமத்தையும், மேற்கே தீகவாபி பிரதேசத்தையும் எல்லைகளாக கொண்டமைந்துள்ளது.

அஷ்ரப் நகர் 'ஆலிம்சேனை' என வரலாற்றில் ஏற்கனவே அழைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆலிம்சேனை என்ற மரபு ரீதியான பெயரானது மாற்றம் கண்டு பின்னர் ஆலிம் நகர் எனவும் தற்போது (சுனாமிக்குப் பின்னரான மீள்குடியேற்றத்தின் பிறகு) அஷ்ரப் நகர் என பெயர்மாற்றம் கண்டுள்ளது. அதாவது மறைந்த எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்கள் இக்கிராமத்தின் மீள்குடியேற்றத்துக்கும், புணர்நிர்மாணத்துக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினை நினைவுகூரும் அடிப்படையிலேயே அஷ்ரப் நகர் என இதற்கு புதிய பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

5.5 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பைக் கொண்ட அஷ்ரப் நகரானது, நாலா பக்கமும் வயற்காணிகளாலும், பயிர்ச்செய்கை நிலங்களாலும் சூழப்பட்ட ஓர் அழகிய பாரம்பரியமிக்க கிராமமாகும். இது ஒலுவில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து சுமார் 10 கிலோமீற்றர் தொலைவிலுள்ளது. இதன் கிழக்குப் பகுதியில் தீகவாபி என்ற சிங்களக் குடியேற்றக் கிராமமும் அமைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வரைபடம்: 01

அஷ்டரப் நகர் வரைபடம்



தகவல் - சர்வதேச தொழிலாளர் தாபனம் (இலங்கை):

அஷ்டரப் நகர் மூன்று பக்கம் வயல் நிலங்களாலும், மற்றைய பகுதி அருகி வரும் வளமான பள்ளக்காடு என அழைக்கப்படும் காட்டினால் சூழ்ந்து காணப்படும் பிரதேசமாகும். வடக்கே செல்லும் களியோடை நதியானது அப்பிரதேசத்தின் நீர் வளத்தில் பாரிய செல்வாக்கினை கொண்டு காணப்படுகிறது. இங்கு காணப்படும் அதிகமான நிலங்கள் சேனைப் பயிர்ச்செய்கைக்கும், உலர் நில பயிர்ச் செய்கைக்கும் உகந்ததாக காணப்படுகிறது.

இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் வளங்களுள் ஒன்றாக செங்கபில நிற மண்ணைக் குறிப்பிட முடியும். இதனைக் கொண்டு மக்கள் சேனைப்பயிர்ச் செய்கையில் அதிக ஆர்வத்தோடு ஈடுபடுகின்றனர். மற்றும் இங்கு கிரவல் எனப்படும் செங்கபில நிற மண் அதிகம் காணப்படுவதினால் அதனை அகழ்ந்து வயல் நிலங்களை பெற்று நெற்செய்கை மேற்கொள்கின்றனர். மற்றும் இப்பிரதேசத்தில் ஓடுகின்ற ஆறு மிகவும் முக்கியமான வளமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இவையோடு இம் மக்கள் ஏனைய தொழில்களாக மீன்பிடி, சிறு வியாபாரம், கூலி என்பனவற்றிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

ஆய்வு பிரதேசத்தின் காலநிலையை நோக்கின் இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் அஷ்டரப் நகர் அமைந்து காணப்படுவதால் இக்கிராமம், டிசம்பர் – பெப்ரவரி வரை வடகீழ் பருவப்பெயர்ச்சி காற்றினால் 1500 – 2000 மில்லிமீற்றர் மழையைப் பெறுகின்றது. இங்கு நிலவும் வெப்பநிலை சராசரியாக 27°உ – 30°உ வரை வேறுபடுகின்றது (வளிமண்டல திணைக்களம்). இக் காலநிலையைப் பிரதிபலிப்பதாகவே இப்பிரதேசத்தின் பயிர்ச் செய்கைகள், இயற்கைத் தாவரங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன.

ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி:

அஷ்டரப் நகர் வரலாறு என்பது நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டதாகும். இது சுமார் 250 வருடங்களுக்கு முன் சேனைப் பயிர்ச் செய்கை நிலத்தினை நாடி வந்த தொழிலாளர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட தொழில் கிராமமாகும். அக் காலப்பகுதியில் அஷ்டரப் நகரானது பள்ளக்காடு என்றே அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் சேனைப்பயிர்ச் செய்கைக்காக மக்கள் வருகைத்தந்தினால் இது ஓர் கிராமமாக மாறியது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

1990 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் அங்கு வாழ்ந்த மக்களினால் இப்பிரதேசம் ஆலிம்சேனை என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அக்காலப்பகுதியிலேயே இம்மக்கள் தமக்கான சமய வழிபாட்டுத் தலத்தினை (பள்ளிவாசல்) அமைத்தும் கொண்டனர். 1993ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட சிறந்த காலநிலை காரணமாகவும் இப்பகுதியை நோக்கிய மக்களின் அதிக வருகை காரணமாகவும் இங்கு சேனைப் பயிர்ச் செய்கையானது சிறந்த விளைச்சலை வழங்கியது. இதன் விளைவாக இக்கிராமம் சோளம், கச்சான், மரக்கறி, வாழைப்பழம் போன்றவற்றுக்கு பிரசித்தி பெற்று விளங்கியதைக் குறிப்பிடலாம்.

2004 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சனாமி அனர்த்தம் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட ஒலுவில், பாலமுனைப் பிரதேச மக்களுக்கு மீள்குடியேற்றத்திற்காக அஷ்ரப்நகர் தெரிவு செய்யப்பட்டு அம்மக்களுக்கு வீடுகளும் நிலங்களும் பகிர்நதளிக்கப்பட்டது. அப்போது அஷ்ரப்நகர் கிராமமானது அக்கரைப்பற்று பிரதேசத்திலும் ஆலிம் சேனை எனும் கிராமம் காணப்படுவதன் காரணமாக, ஆலிம் நகராக பெயர்மாற்றம் பெற்றது.

2007 ஆம் ஆண்டு மேலதிக அரசாங்க அதிபர், பிரதேச செயலாளரின் உதவியுடன் ஆலிம் நகர் என்ற பெயர் அஷ்ரப் நகராக உத்தியோக பூர்வமாக பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர் அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மீள்குடியேற்றத்தின் விளைவாக பல சர்வதேச தொண்டர் தாபனங்களின் கவனமும் இக்கிராமத்தின் மீது திரும்பியது. இதனடிப்படையில் இங்கு பல்வேறு அபிவிருத்தி திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. வீதி அமைப்புக்கள், நீர்த் தாங்கி, மின்சாரம், சனசமூக நிலையங்கள், பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் என்பன அமைக்கப்பட்டன.

அஷ்ரப் நகரின் சமூக நிலை

குடும்பம்:

அஷ்ரப் நகர் கிராமத்தின் குடும்ப அமைப்பானது ஆரம்பத்தில் கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பினை அதிகமாக கொண்டிருந்தது. இக்கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பினில், இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவரே தொழிலில் ஈடுபட்டு குடும்ப அங்கத்தவர்களைக் காப்பாற்றும் நிலை காணப்படுகிறது. ஆய்வுப் பிரதேசமான அஷ்ரப் நகரின் குடும்பக் கட்டமைப்பானது, முஸ்லிம் சமுதாயத்துக்குரிய சிறப்பியல்புகளை கொண்டிருக்கின்றன. இங்கு ஆண்களே வேலைக்குச் செல்பவர்களாக காணப்படுகின்றனர். பெண்கள் வீட்டிலேயே சமையலுடன் கூடிய வீட்டு வேலைகள், வீட்டுத் தோட்டப் பராமரிப்பு என்பவற்றில் ஈடுபடுபவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

இங்கு வாழும் மக்கள் நன்னீர், உவர்நீர் மீன் பிடித்தொழிலிலும் ஈடுபடுகின்றவர்களாக காணப்படுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் சேனைத் தொழிலை பிரதான தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இன்று சிறு கைத்தொழில்கள், கூலித் தொழில்கள் போன்றவைகளையும் மேற்கொள்கின்றனர். இப்பிரதேசம் கிராமிய பகுதி என்பதினால், இம்மக்களின் சனத்தொகைப் பெருக்கமானது சற்று அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. அத்தடன் இங்கு பயங்கரவாதத்தினாலும் யானைகளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளின் காரணமாகவும் இடப்பெயர்வுகளின் காரணமாகவும் சனத்தொகை சிலவேளைகளில் ஏற்றத்தாழ்வைக் கொண்டிருக்கும். ஆனால், இச் சனத்தொகை மாற்றமானது பாரிய அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

ஆனால், தற்போது நடைபெற்று வரும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள், நவீனத்துவ போக்குகளின் காரணமாகவும், பொருளாதார நெருக்கடிகள் காரணமாகவும் பெண்கள் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் இன்று குடும்ப நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதினைக் காணலாம்.

குடும்பங்கள் வசிக்கும் வீடுகள் பெரிதாக இல்லாமல் சிறிய குடிசைகளாகவும், சிறிய கல் வீடுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இவ்வீடுகளில் கூட்டுக் குடும்பங்களாகவும் தனிக் குடும்பங்களாகவும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். அதிகமான மக்கள் தமது வீடுகளில் வீட்டுத் தோட்டங்களைச் செய்கின்றனர். இதன்போது குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் சேர்ந்தே தோட்ட பராமரிப்பு வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். மேலும் குடும்பங்களின் வீட்டுத்தொழிலாக பாயிழைத்தல், பனையோலை பாவனைப் பொருட்கள், மிருக வளர்ப்பு போன்றவைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அஷ்ரப் நகரில் காணப்படும் சமுதாய முன்னேற்ற அமைப்புகளாக கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், பெண்கள் அபிவிருத்திச் சங்கம், மீனவச் சங்கம், விவசாயச் சங்கம், சமுர்த்திச் சங்கம் என்பன காணப்படுகின்றன.

பால் அடிப்படையில் நாம் சனத்தொகை போக்கினை நோக்கும் போது, அஷ்ரப் நகரில் பெண்களை விட ஆண்கள் அதிகமாயினும் பாரிய வேறுபாட்டைக் காணமுடியாதுள்ளது.

அட்டவணை இல: 02

அஷ்ரப் நகரத்தின் பால் ரீதியான சனத்தொகை

பால்	எண்ணிக்கை
ஆண்கள்	230
பெண்கள்	240
மொத்தம்	470

தகவல் - சர்வதேச தொழிலாளர் தாபனம் (இலங்கை கிளை) 2007

இன ரீதியாக நாம் சனத்தொகையை நோக்கும் போது இந்த கிராமத்தில் 100மு முஸ்லிம்கள் மட்டுமே வாழுகின்றனர். அயலில் உள்ள கிராமங்கள் சிங்கள, தமிழ் இனத்தவர்கள் வசிக்கும் கிராமங்களாக இருப்பினும் அவ்ரப் நகர் கிராமத்தை பொறுத்தவரை வேறு இனங்களின் குடியேற்றங்கள் இல்லை.

அவ்ரப் நகரத்தின் வாழ்வாதாரத் தொழில்கள்:

அவ்ரப் நகர் கிராமத்தின் பொருளாதார நிலையை நோக்கும் போது, இங்கு சேனைப் பயிர்ச் செய்கை பிரதான தொழிலாகவும் ஏனைய தொழில்களாக நெற்செய்கை, மீன்பிடி, கல்வெட்டுதல், மண்ஏற்றுதல், கூலி போன்ற தொழில்களும் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு சிறு வியாபாரமும் ஓரளவு காணப்படுகிறது. ஆனால் இது பருவகாலத் தொழிலாக மட்டுமே காணப்படுகின்றது.

இக்கிராமத்தை பொறுத்தவரை சேனைப் பயிர்ச்செய்கையானது பிரதான தொழிலாக காணப்பட்டாலும், அதனோடு இணைந்த ஏனைய தொழில்களுமே முதலிடத்தைப் பெறுகின்றது. சேனைப் பயிர்ச்செய்கையில் சோளம், கச்சான், இறுங்கு, மரவள்ளி போன்றன பயிரிடப்படுகின்றன. அத்தோடு பழவகைகள், கீரைவகைகள், என்பனவும் பயிரிடப்படுகின்றன.

சிறு கைத்தொழில்களாக பாயிழைத்தல், பெட்டியிழைத்தல், அப்பம் சுடுதல், என்பன காணப்படுகின்றன. இதில் பெண்களே அதிகம் ஈடுபடுவதினை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இங்கு வாழும் சனத்தொகை குறைவாக காணப்படுவதினால், சிறு கைத்தொழில்களானது போதிய வருமானத்தை வழங்க கூடியதாக இருக்கவில்லை.

இங்கு பொருட்களை பெறுதல் என்பதைப் பார்க்கின்ற போது இங்கு கூட்டுறவுக் கடைகளோ, பாரிய வியாபாரக் கடைகளோ கிடையாது. மக்கள் தமக்கு தேவையான பொருட்களைப் பெறுவதற்கு ஒலுவில், பாலமுனைப் பிரதேசங்களுக்கு சென்றே பெற வேண்டியுள்ளது.

விவசாயமும் விலங்கு வேளாண்மையும்:

அம்பாறை மாவட்டம் விவசாயத்தில் சிறந்து விளங்கும் பிரதேசம் என்ற வகையில் அவ்ரப் நகர் பிரதேசத்திலும் முதலாம் இடத்தை சேனைப்பயிர்ச் செய்கையும் இரண்டாம் இடத்தை நெற்செய்கையும் பிடித்துள்ளது.

இங்கு, சோளம், கச்சான், மரவள்ளி, இறுங்கு போன்றன பயிரப்படுகின்றன. இங்கு உற்பத்தியாகும் சோளத்திற்கு நல்ல கேள்வி காணப்படுகின்றது. இதனால் மக்கள் தொடர்ந்தும் இச்சேனைப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபடுகின்றனர். சோளமானது விற்பனைக்காக வெளியே கொண்டு செல்லப்படுவதை விட வெளியூர் வியாபாரிகளே இக்கிராமத்துக்கே வந்து பெற்றுச் செல்லும் நிலையே அதிகமாக அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது.

கச்சான், மரவள்ளி செய்கைகளே சோளச் செய்கைக்கு அடுத்ததாக மேற்கொள்ளப்படும் தொழில்களாகும். சோள அறுவடை நடந்ததன் பிற்பாடு மரவள்ளி, கச்சான் உற்பத்தியில் மக்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்துகின்றனர். 2000 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அரசினால் இறுங்குச் செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இறுங்கும் இங்கு நல்ல விளைச்சலை வழங்குவதினைக் காணலாம். 2004 இற்குப் பின் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சனல் செய்கையும் இங்கு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மக்களின் போதிய வரவேற்பை பெறவில்லை என்பதால் அது கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது.

நெற்செய்கையைப் பொறுத்தவரை இக்கிராமத்தைச் சுற்றி வயல் நிலங்கள் காணப்படுகின்றன. என்றபோதிலும் இக்கிராமங்களுக்கு சொந்தமாக 30 ஏக்கர் விவசாய நிலங்கள் மாத்திரமே காணப்படுகின்றன. இதனால் இங்கு வாழும் மக்கள் வயல் வேலைகளுக்கு கூலிக்குச் செல்வதின்மே அதிகம் காணலாம். இது பருவகால தொழிலாகக் காணப்படுவதினால் விவசாயிகள் இரட்டைத் தொழிலை மேற்கொள்வதைக் காணலாம்.

அத்தோடு அங்கு வாழும் மக்களில் 10% மானோர் மிருக வளர்ப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். மாடு வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதன் மூலம் தமது வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்கின்றனர். இங்கு காணப்படும் அதிகமான நிலத்தின் காரணமாக இது சாத்தியப்பாடுடையதாக காணப்படுகின்றது.

கைத்தொழிலும் வியாபாரமும்:

இக்கிராமத்தில் சிறிய அளவிலான வியாபாரங்களே காணப்படுவதினால் இத்துறை பெரியளவிலான வளர்ச்சியைக் காட்டவில்லை. வியாபாரம் இப்பகுதியில் வளர்ச்சியடையாதற்குக் காரணம், இங்கு மக்கள் குறைவாக வாழ்வதும் மூலதனப் பற்றாக்கை குறையுமாகும்.

கைத்தொழிலைப் பொறுத்தவரை சிறுகைத்தொழில்களே காணப்படுகின்றன. பாயிழைத்தல், பெட்டியிழைத்தல், தயிர் உற்பத்தி, அப்பம் சுடுதல் போன்றன காணப்படுகின்றன. இவை பாரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்படவில்லையாயினும், இங்கு வாழும் குடும்பங்களின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஓரளவு செல்வாக்கை செலுத்துகின்றன.

சேவைகள் துறை:

சேவைத்துறையை அரச சேவை, தனியார் சேவை என இரண்டாக நோக்க முடியும். அவ்ரப் நகரின் அரச சேவைத்துறையை நோக்கும் போது சுகாதார நிலையம், மின்சார சேவை, பாடசாலை போன்றன மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இங்கு வங்கி வசதிகளோ தபால் சேவை வசதிகளோ கிடையாது. மக்கள் வங்கி, தபால் தேவைகளுக்கு ஒலுவில், பாலமுனைப் பிரதேசங்களுக்கு

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

செல்வதினை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்வாறு செல்கின்ற போது போக்குவரத்து வசதிகள் இன்மையின் காரணமாக பெரிதும் கஸ்டத்தை எதிர் நோக்குகின்றனர்

தனியார் சேவைத்துறையில், அதிகளவான தொண்டர் நிறுவனங்கள் தமது சேவைகளைப் புரிந்துள்ளன. வீதியமைப்புக்கள், வீடமைப்புகள், நீர்வழங்கல், சிக்கன கடன் திட்டங்கள், சேமிப்புத் திட்டங்கள், விதைகள் வழங்குதல் என்பனவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். இங்கு, சேவைத் துறை அமைப்புகளாக Save The Children, Jarman Red Cross, British Red Cross, Forut, Solider, UNO, IOM, Islamic Relife போன்றவற்றைக் குறிப்பிட முடியும். போக்குவரத்தினைப் பொறுத்தவரை தனியார் முச்சக்கர வண்டிகள், உழவு இயந்திரங்கள் என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மீன்பிடித்துறை:

மீன்பிடியானது நன்னீர், உவர்நீர் மீன்பிடுகள் என இரண்டு வகையாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அஷ்ரப் நகரின் நன்னீர் மீன்பிடித்துறையை நோக்கும் போது, குறைவான வீதத்தினரே நன்னீர் மீன்பிடித்துறையில் ஆர்வம் காட்டிவருகின்றனர். நன்னீர் மீன்பிடி களியோடை ஆறு, அடங்காட குளம், கரடிக் குளம் என்பவற்றில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

உவர்மீன்பிடித்துறையை நோக்கும் போது, ஆரம்ப காலங்களில் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் உவர் நீர் மீன்பிடித்துறையில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை. போக்குவரத்து பாதைகள் மோசமடைந்து இருந்தமை, மின்சார வசதியின்மை, மிருகங்களின் தொல்லை போன்ற காரணத்தினால் உவர் நீர் மீன்பிடித் துறை வீழ்ச்சியடைந்து காணப்பட்டது.

2004ம் ஆண்டிற்கு பின் அஷ்ரப் நகரின் உவர் நீர் மீன்பிடித்துறையானது எழுச்சி கண்டது எனக் கூறலாம். இதற்கு முக்கிய காரணம் ஒலுவில் கடற்கரையேர மக்கள் இங்கு குடியமர்த்தப்பட்டமையாகும். அத்தோடு பாதைகள் சீரமைப்பு, மின்சார வசதி போன்றவற்றின் காரணமாகவும் உவர் நீர் மீன்பிடித்துறையானது முன்னேற்றம் கண்டுவருவதினைக் காணலாம்.

தொழில் நிலை:

அஷ்ரப் நகர் கிராமத்தினது தொழில்வாய்ப்பை பொறுத்தவரை 90% மான மக்கள் தொழில்வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். வேளாண்மை, சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, மந்தை வளர்ப்பு மீன்பிடி போன்றவற்றில் இளைஞர்கள் அதிகம் ஈடுபடுகின்றனர். இங்கு கல்வித் தரமானது மக்கள் மத்தியில் குறைவாக காணப்படுவதன் விளைவாக பாரபட்சம் இன்றி தொழில்களில் ஈடுபடுவதினைக் காணலாம்

இங்கு அரச சேவைத்துறையில் வேலைவாய்ப்பை ஒரு சிலர் மாத்திரமே பெற்றுள்ளனர். என்ற போதிலும் அவர்கள் உயர் உத்தியோகத்தவர்கள் அல்லாது சாதாரண உத்தியோகத்தர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

பெண்களின் தொழில் வாய்ப்பில் சிறுகைத்தொழில்கள், மந்தை மேய்ப்பு, சேனைப் பயிர்ச் செய்கை என்பன முக்கிய இடம் பிடித்துள்ளன. குடும்பத்தில் உள்ள அனைவருமே சேனைப் பயிர்ச் செய்கை, மந்தை மேய்ப்பில் பங்கு கொள்வதினால் தொழில் இல்லாத நிலை குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை இல: 03

அஷ்ரப் நகர மக்களின் நாளாந்த வருமானம் (2008)

குடும்பங்கள் வீதத்தில்	வருமானம் (ரூபாயில்)
75	200
8	500
8	800

ஆதாரம்: அட்டாளாசச்சேனை பிரதேச அலுவலகம் - சமுர்த்தி பிரிவு 2008

சேனைப் பயிர்ச்செய்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

வரலாறு:

கடந்த 60 வருடங்களுக்கு மேலாக அஷ்ரப் நகர் மக்களின் பிரதான வாழ்வாதாரத் தொழிலாக சேனைப் பயிரிடல் இருந்து வருகின்றது. பரம்பரை பரம்பரையாக காட்டு நிலங்களை பண்படுத்தி வருடத்துக்கு இரு முறை முழுவதும் மழை நீரை மட்டுமே ஆதாரமாகக் கொண்டு சோளம், இறுங்கு போன்ற தானியங்களையும் மரவள்ளி, நிலக் கடலை, சுரக்காய் போன்ற காய்கறி வகைகளையும் பப்பாசி, வாழை போன்ற பழவகைகளையும் பயிரிட்டு வருகின்றனர். இப் பயிரினங்கள் அதிகளவு நீரை நுகர்வதில்லை என்பதனால்தான் இவை மாத்திரம் பயிரிடப்படுகின்றன. அத்துடன் நீண்ட காலப் பராமரிப்பும் கூடத் தேவைப்படுவதில்லை. எனவே, மக்கள் குறிப்பிட்ட சில காலங்களுக்கு மாத்திரம் தற்காலிகமாக தங்கியிருந்து அறுவடைக்குப் பின்னர் சொந்த இடங்களுக்கு சென்றுவிடுவதாகவும் இருந்தனர்.

இதனால்தான் 1950 இக்கு முன்னர் வரை நிரந்தரக் குடியேற்றம் என்ற அம்சம் இங்கு இருந்திருக்கவில்லை. அதாவது, குறிப்பிட்ட பயிரிடல் காலங்களில் காலை முதல் மாலை வரை அப்பிரதேசத்தில் தற்காலிகமாகத் தங்கியிருந்து இரவு வேளைகளில் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்றனர்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இடைப்பட்ட காலத்தில், இனப்பிரச்சினையும் சிலில் யுத்தமும் ஏற்படும் வரைக்கும் பயிரிடல் நிலம் பற்றிய உரிமையோ, அனுமதிப் பத்திரம் குறித்த தேவையோ ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. பரம்பரையாக நிலப் பாவனை வம்சாவழியாக இருந்து வந்ததுடன் அரசாங்கத்தின் தடையோ அல்லது வேறு தடைகளோ ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால், ஆயுதப் போராட்டத்துக்குரிய மறைவிடமாகவும் மறைவான போக்குவரத்துப் பாதையாகவும் போராளிக் குழுக்களால் இப் பிரதேசம் பயன்படுத்தப்பட ஆரம்பித்ததினால் முதன் முறையாக சேனைப் பயிற்ச செய்கை இடர்பாட்டை எதிர் கொள்ள ஆரம்பித்தது.

மேலும், சிங்கள மக்களது கலை கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு அதிகரித்தமையும் அதனுடன் ஓட்டிய அரசியல் கட்சிகளின் விபுக்களும் மாற்றமடைந்ததையடுத்து “புனிதப் பிரதேசம்” (Holy Land Area) எனும் சுலோகம் முதன்மை பெறத் தொடங்கியமையையடுத்து இப்பயிரிடல் நிலங்களின் உரிமைச் சர்ச்சை முதன் முறையாக எழுப்பப்பட்டது. ஏலவே, நில உரிமை குறித்த எழுத்துமுல ஆவணம் இல்லாமையும் நிலமையை மேலும் சிக்கலுக்குள் இழுத்துவிட்டது. சமகாலத்தில், முஸ்லிம்களின் அரசியல், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, வாழ்விடம் பற்றிய விழிப்புணர்வும் அதிகளவில் உணரப்பட்டமையினால் அவர்களும் நில உரிமையை வலியுறுத்த ஆரம்பித்தனர்.

எனவே, தமது பரம்பரை உரிமைக்கான ஆதாரங்களைத் தேட ஆரம்பித்தனர். இது பற்றி இப்பாலெப்பை அலியார்(64) என்பவர் பின்வரும் அம்சங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஏ.எம்.ஏ. அஸ்ஸு எனும் அரசாங்க அதிபர் 1942 ஆம் ஆண்டு அஷ்ரப் நகரைச் சுற்றியுள்ள பள்ளக்காடு, ஆலீம் காடு, கரையான் காடு, காட்டு வட்டை, கரடிக் குளம், வெள்ளைக் கல் தோட்டம், அடம்பன் குளம் போன்ற இடங்களிலுள்ள விவசாய நிலங்களை அட்டாளைச்சேனை, ஒலுவில், பாலமுனை மக்களுக்கு தலா 5 ஏக்கர் வீதம் வழங்கியதாகவும் இக்காணிகளில் வரம்பு அமைக்கவும், களை பிடுங்கவும், நிலத்தைப் பண்படுத்தவும், விதைப்பு மற்றும் அறுவடைக்காகவும் பெண்கள், சிறுவர்கள், ஆண்கள் பலரும் சென்று வந்துள்ளனர். இவ் விவசாயக் குடியான்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருந்தமை கபரணமாக, இப் பிரதேசம் மட்டக்களப்புக் கச்சேரியின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த போது 1951 இல் அப்போதைய அரசாங்க அதிபராக இருந்த கணபதிப்பிள்ளை என்பவரால் காடு வெட்டி நிலத்தில் சேனைப் பயிற்ச செய்கை மேற்கொள்ளத் தற்காலிக அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அதன் பின்னர் 1972 ஆம் ஆண்டில் சிரீமாவோ பண்டார நாயக்க அவர்களின் அரசாங்கத்தால் முறையான குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் ஒலுவில், பாலமுனை, அட்டாளைச்சேனை, நிந்தவூர், சாயந்தமருது போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்து வந்த 272 ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு தலா 3 ஏக்கர் வீதம் அனுமதிப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது (இ. அலியார் 64).

இனப்பிரச்சினையும் அதன் விளைவும்:

இவ்வாறு அமைதியாக வாழ்ந்து வந்த இப்பிரதேச மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையும் வாழ்வாதாரத் தொழிலும் 1983 ஆண்டில் ஏற்பட்ட இன முரண்பாடு பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் போது ஏற்பட்ட பதட்டமான சூழ்நிலையடுத்து ஆலீம் காடு வீடுகளில் இடம்பெற்ற கொள்ளை, களவு முயற்சிகளும் 1988 இல் தீகவாபி பிரச்சினையின் போது 45 சிங்கள மக்கள் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டமையும், 1990 ஜூன் 10 ஆம் திகதி சரணடைந்த முஸ்லீம் பொலிசார் தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட சம்பவமும் அஷ்ரப் நகர் மக்களின் வாழ்வாதாரத் தொழில்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய முக்கிய நிகழ்வுகளாக எடுத்துக் காட்டத்தக்கன.

1993 ஜூலைக்குப் பின்னர், சுமார் 85 குடும்பங்கள் ஒலுவில் மத்திய பகுதிக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றனர். இக் குடும்பங்களில் சில தமது ஜீவனோபாயத்துக்காக ஆழ்கடல், கரைவலை, மாயவலை மீன் பிடி முறைகளில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து கொண்டன. இன்னும் சிலர் செங்கல் வெட்டுதல், விவசாயக் கூலி, தச்சுத் தொழில், மேசன் போன்றவற்றில் ஒன்றை தெரிவு செய்து கொண்டனர்.

இவ் இடம் பெயர்வானது, இடம் பெயர் குடும்பங்களின் சிறுவர் கல்விக்காகவும் தீகவாபி இராணுவ முகாம் இராணுவத்தினரின் பாதுகாப்பு உத்தரவு இன்மையினாலும் நீடித்திருந்தது.

1988 இல் 156 குடும்பங்கள் இடம் பெயர்ந்து ஒலுவில்-2 இல் தற்காலிகமாகக் குடியேறியிருந்தனர். சில காலங்களின் பின்னர் 12 குடும்பங்கள் மீண்டும் பழய இருப்பிடம் திரும்பியிருந்தனர். இக் குடும்பங்கள் தமது வாழ்வாதாரத்துக்காக சேனைப் பயிற்ச செய்கையையே மீண்டும் தெரிவு செய்து கொண்டனர். இவர்களின் விளைச்சல்கள் ஒன்றில், நிந்தவூர், கல்முனை, அக்கரைப்பற்று போன்ற இடங்களுக்கு அவர்களால் சந்தைப்படுத்தப்பட்டது அல்லது, சிங்களப் பிரதேசங்களிலிருந்து வருகை தரும் வியாபாரிகளால் நேரடியாகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.

இடைக் காலத்தில், நில நிர்வாகம் அம்பாறைக் கச்சேரியின் கீழ் எடுத்துவரப்பட்டமையினால் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட உத்தரவுப் பத்திரத்தினை புதுப்பிக்க வேண்டும் என கச்சேரி நிர்வாகம் கேட்டுக் கொண்ட போது ஒப்படைக்கப்பட்ட உத்தரவுப் பத்திரமானது, அரசியல் மற்றும் இனரீதியான வேறுபாடுகள் ஆழமாக ஊடுருவியதையடுத்து நிர்ந்தர உறுதிப் பத்திரம் இதுவரை வழங்கப்படவே இல்லை என்பது அஷ்ரப் நகர் மக்களின் அங்கலாய்ப்பாகும்.

இராணுவத்தினரால் இப்பிரதேசம் மோதல் நடைபெறக் கூடிய இடம் என தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டமையினால் ஆக நான்கு (4) குடும்பங்கள் மாத்திரமே 1996 இல் இங்கு வாழ்ந்து வந்தன. 1997 இல் மேலும் ஒரு குடும்பம் குடிவந்ததாயினும் 1997 மத்தியில் ஏற்பட்ட அச்சுறுத்தலையடுத்து எல்லாக் குடும்பங்களும் மீண்டும் இடம் பெயர்ந்து விட்டன.

2002ஆம் ஆண்டில் அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சமாதான ஒப்பந்தத்தையடுத்து ஏற்பட்ட சுமுக நிலைமை காரணமாக சுமார் 90 குடும்பங்கள் மீண்டும் இங்கு வந்து குடியேறினர்.

முன்னர் சராசரியாக 3 முதல் 4 ஏக்கர் வீதம் ஒவ்வொரு குடும்பமும் சேனைப் பயிர்ச் செய்கைக்காக வைத்திருந்தனர். ஆனால், 'புனித நிலம் மீட்பு' திட்டத்தின் காரணமாகவும், சுற்றுச் சூழல் சட்டத்திட்டம் காரணமாகவும் இப்போது ஒரு குடும்பத்துக்கு கால் (1/4) ஏக்கர் முதல் அரை (1/2) ஏக்கர் என்றளவிலேயே உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் கூட நிரந்தர உத்தரவுப் பத்திரமன்றி தற்காலிகமானதாகவே உள்ளது. ஆயினும், புத்தசாசன அமைச்சினால் வழங்கப்பட்ட எழுத்து மூல உறுதி மொழியடுத்து நிலம் மீண்டும் பறிபோகும் என்ற அச்சம் தற்போது நீங்கியுள்ளது.

நிலவுடைமையில் ஏற்பட்ட மேற்படி அபிவிருத்திக்குப் பிறிம்பாக பயிரிடல் முறையிலும் மாற்றங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக முன்னர் நிலத்தைப் பண்படுத்தல், பயிரிடல், களை பிடுங்குதல், பசனையிடல், நீர்ப்பாசனம் போன்றன மிகச் சிறியளவிலேயே வேண்டப்பட்டிருந்தது. அல்லது தேவைப்பட்டிருக்கவில்லை. இது பயிரிடப்பட்ட உணவுப் பயிரின் இயல்பில் தங்கியிருந்தது. மிகக் குறைந்தளவான மனித உழைப்பு அதாவது, ஒரு குடும்பத்தவர்களாலேயே பயிர் பாதுகாப்பு முதல் பராமரிப்பு போன்ற சேவைகளையும் வழங்கக் கூடியதாக இருந்தது. இதனால், உற்பத்திச் செலவும் கூட குறைந்த மட்டத்திலேயே காணப்பட்டது. ஆனால், இப்போது இயந்திரங்கள், கிருமி நாசினி, இரசாய உரம் போன்றவற்றின் பாவனையும் ஆழ் கிணற்றிலிருந்து நீர்ப்பாசனமும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதனால், உற்பத்திச் செலவு 5,000 ரூபாய்கள் முதல் 6,000 ரூபாய்கள் வரை தேவைப்படுவதுடன் யானை மற்றும் ஏனைய மிருகங்களிடமிருந்து பாதுகாப்புப் பெற வேலியடவும் வெடிமருந்து போன்றவற்றுக்கும் செலவு ஏற்படுவதாக விவசாயிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

சமாதான ஒப்பந்தத்தையடுத்து அரசாங்க, மாகாண சபை அதிகாரிகள் மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் சில பரீட்சாத்த முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. இந்தவகையில், புதிய பயிரினங்களாக சணல்புரி, உழுந்து மற்றும் புதிய வாழை இனங்கள் பரீட்சிக்கப்பட்டன. அவற்றில் வாழை மாத்திரமே வெற்றியளித்திருந்தது. மற்றவற்றுக்கு போதிய நீர்வசதி இல்லாததால் ஆழ் கிணறு அமைக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அதற்கு சுமார் 50,000 ரூபாய்கள் வரை தேவைப்பட்டதால் ஏழை விவசாயிகளால் அவ்வாறானதொரு மூலதனத்தை திரட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆழ் கிணறு அமைத்துக் கொள்வதற்கான உதவி கிடைக்குமானால் கரும்பு மற்றும் புகையிலை போன்ற பணப் பயிரிடலிலும் ஈடுபட்டு தமது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும் என்பது விவசாயிகள் பலரதும் கருத்தாகவுள்ளது.

முன்னர் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 4 முதல் 5 நபர்கள் 4 ஏக்கர் நிலத்தை 24 மணிநேரமும் பராமரிக்க முடிந்ததாகவும், இப்போது ஓர் கூலி ஆள் 4 மணிநேரம் மாத்திரம் (காலை 8 மணி முதல் நண்பகல் 12 மணி வரை) உழைக்க விரும்புவதாகவும் அதன் காரணமாக சுமார் 10 முதல் 20 வரையான தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டியுள்ளதாவும் அறிய முடிகின்றது. இச் செய்முறை சேனைப் பயிர்ச்செய்கையை இன்னும் பிழைப்புதிய மட்டத்திலேயே தொடர்ந்திருக்கச் செய்துள்ளது.

வளமிக்க பயிரிடல் நிலங்கள் புனித நிலம் எனும் கருத்திட்டத்தின் கீழ் எல்லையிடப்பட்டு பறிமுதல் செய்யப்பட்டதனால், மக்களிடம் இப்போது எஞ்சியிருப்பது வளமற்ற குடியிருப்புக்கு மாத்திரமே பொருத்தமான அல்லது நீர்பாசனத்துக்கு பொருத்தமற்ற மேட்டு நிலங்களே. இது சேனைப் பயிரிடல் முறையிலிருந்து மக்களை வேறு முன்னேறிய பயிர்ச் செய்கையை நோக்கிய நகர்வை தாமதிப்படுத்தி வருகின்றது.

இன்னும், சேனைப் பயிரிடலில் இயந்திரங்கள், இரசாய வளமாக்கிகள், இரசாய கிருமி நாசினிகள் போன்றவற்றின் பாவனையை அதிகரிக்கச் செய்ததுடன் ஆழ் கிணற்றிலிருந்து நீரை மேல் எடுத்துவருவதற்கு நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தின் அறிமுகத்தையும் அதற்கான எரி பொருள் பாவனையையும் தூண்டச் செய்து அதிகளவான மூலதனவாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. மொத்தத்தில் இச் செய் முறையானது, ஏழை விவசாயிகளின் கடன் சுமையைப் பெருக்கமடையச் செய்ததுடன் குறிப்பாக- முதலாளித்துவ பொறிக்குள் சிக்குண்டுள்ள அம்மக்களை தொடர்ந்தும் விவசாயக் கூலிகளாக நீடித்திருக்க வைத்திருப்பதே நிதர்சனமாகும்.

முடிவுரை:

மூலப் பொருட்களின் உள்ளீடுகளில் பதிலீடுகள் அதிகளவில் இடம் பெறுவதற்கு இனப்பிரச்சினை காரணமாயிற்று. அதாவது, மரபுரீதியானவையாகவும் பிரதேசத்துக்குள்ளேயே பெறக்கூடியவையாகவும் இருந்த மூலப் பொருட்களின் தொடர்ச்சியான கிடைப்பனை இனப்பிரச்சினை தடையை ஏற்படுத்தியது. இது உற்பத்தியாளர்களை மாற்று வழி முறையை நாடிச் செல்லத் தூண்டியது. இவை ஒன்றில், மாவட்டத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களிலிருந்து அல்லது மாவட்டத்திற்கு வெளியிலிருந்து எடுத்து வரப்பட்டன.

மூலதனவாக்கத்தில் அதுவரை இருந்து வந்த மரபு வழி முறை - நண்பர்கள், உறவினர்கள், கிராமியக் கடன் ஈவோர் மூலம் பெறப்பட்ட நிலை மாறி, அரச மற்றும் தனியார் வங்கிகள், சிசுக்கனக் கடன் உதவிச் சங்கங்கள், சமுர்த்தி வங்கி, நுண்பாக நிதியிடல் (Micro Credit Finance) போன்றவற்றின் மூலம் நிதியிடல் இடம் பெற்றுவருகின்றது.

தயாரிப்பு முறையை எடுத்துக் கொண்டால், மரபு வழி உற்பத்தி முறைகள் மங்கி மறைந்து பதிலாக நவீன உற்பத்தி முறைகளும், இயந்திரங்களின் அறிமுகமும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஏற்ப பயிற்சி பெற்ற அல்லது நுட்பத்திறன் பெற்ற ஊழியத்தின் தேவையும் கூட ஏற்பட்டுள்ளது.

சந்தைப்படுத்தலைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை காலமும் முடிவுப் பொருட்கள் அரிதாகவே மாவட்டத்துக்கு அப்பால் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட நிலை மாறி நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டுள்ளது.

மேற்படி மாற்றங்களால், அதுவரை சமூகங்களிடையே இருந்து வந்த பரஸ்பர தங்கியிருப்பும் சார்பு நிலையும் தகர்ந்து விட்டது. உற்பத்தி முதல் சந்தைப்படுத்தல் வரை சமூக இடைவெளி அதிகரித்துக் கொண்டு சென்றது. இதனால், வேலையின்மை பெருக்கமடைந்து உள்நாடு மாத்திரமன்றி வெளிநாடு நோக்கிய ஊழிய நகர்வை இது தூண்டியது. இச் செய்முறை விவசாய உற்பத்தி கட்டமைப்பில் பெண்களின் சார்புரீதியான பங்களிப்பை நேர்க்கணயத்தில் அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது.

தற்காலிக இடப் பெயர்வும் கூட நீண்ட காலத்தில் நிரந்தரக் குடியேற்றம் என்ற நிலைக்கும் இட்டுச் சென்றது. இச் செய்முறை இனரீதியான சமநிலையை பாதிக்கச் செய்ததுடன் ஊழியப் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தியது. சென்று சேர்ந்த இடங்களில் கிடைத்த உதவிகளும் அங்கு கிடைத்த தொழில் வாய்ப்புக்களும் இந்நிலையை ஊக்குவித்திருந்தன. மேலும், இனப்பிரச்சினை தோற்றுவித்த பாதுகாப்பு கெடுபிடிகளும், பரஸ்பர அவநம்பிக்கைகளும் கூட இடம் பெயர் ஊழியர்களை மீண்டும் தமது சொந்த இடங்களுக்கு மீளவும் திரும்புவதை தாமதப்படுத்திவிட்டன.

நுகர்வோரைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட இன முரண்பாடானது, மரபு வழி உற்பத்திகளை நுகர்வதிலிருந்தும் படிப்படியாக விலகியிருக்கச் செய்தது. புதிய பல உற்பத்திகள் மாவட்டுத்துக்குள் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் இறக்குமதிப் பொருட்களும் தாராளமாக சந்தைகளில் கிடைத்தன. ஏற்கனவே, தொழில் ரீதியான பிளவு அதிகரித்து விட்டிருந்த நிலைக்கு அப்பால் நுகர்வு ரீதியிலான பிளவும் கூட இப்போது ஏற்பட்டுள்ளதையே இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

எனவே, தமது உற்பத்திகளுக்கான புதிய சந்தைகளை அல்லது மாற்றுச் சந்தைகளை உற்பத்தியாளர்கள் தேடிக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தினை இச் சூழல் ஏற்படுத்தி விட்டது.

உசாத்துணை நூல் பட்டியல்

1. Abraham A. Ariyasena V. Chendrasekara B, (1990), 'A Manual for Social Development', Toronto, Canadian Scoler's press.
2. Georg. E, (1991) 'Participation in Development Activates at the Local Level', case studies from a Sri Lankan Village, Pakistan, Braquesons Pvt.
3. Hanratty, J, Joan Vipond, (1982), 'Macro Economics theory and police', Australia, Prentice-hall of Australia Pvt.
4. Johan Levy. M, (1981), 'Economic Development Programs for Cities, Countries and Towns, New York, Prager Publishing.
5. Ralph Feure, (2003), 'The New Sociology of Economic Behavior, New Delhi, Sage publication.
6. குணராசா, க., (1994), 'அபிவிருத்திப் புவியியல்', யாழ்ப்பாணம், கமலம் பதிப்பகம்.
7. அமிர்தலிங்கம், கோ., (2008), 'இலங்கைப் பொருளாதாரம்', கொழும்பு, பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை.
8. சிறிரஞ்சன், என்., (2004), 'பொருளாதார மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்', கொழும்பு, குமரன் புத்தக இல்லம்.
9. நித்தியாணந்தன், வி., (2003), 'இலங்கைப் பொருளாதார வரலாறு வடக்கு - கிழக்குப் பரிணாமம்', யாழ்ப்பாணம், உயர் கல்வி சேவை நிலையம்.

நேர்காணல்

10. அ. இளையதம்பி (45) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
11. ஏ. இப்றாஹிம் (76) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
12. இ. அலியார் (64) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
13. இ. ஆயிஷத்தும்மா (55) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
14. எம். ஏம். சரிப் (30) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
15. க. சித்தி ஹம்மத் (35) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
16. அ. இஸ்ஸத் (43) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
17. ஜே.எம்.ஸக்கரியா (50) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்
18. எஸ்.எம்.விசுவம்மா (45) அஷ்ரப் நகர் ஒலுவில்

இணையத்தளங்கள்

19. www.wikipidiya.org
20. www.koodal.com
21. www.icit.gov.lk
22. www.inuvilinfo.com
23. www.whitesmoke.com
24. www.newlankasri.com

**“அனர்த்தத்தின் பின்னரான மீள் குடியேற்ற பிரதேசங்களில் முஸ்லிம் சமூகம்
எதிர்கொள்கின்ற சவால்கள்” –
மட்டக்களப்பு மாவட்ட, உறுகாமம் புதூர் கிராமத்தை
விசேட தரவாகக் கொண்ட ஆய்வு**

**Mr. KM. Prahasan, Assistant Lecturer,
Department of Social Sciences, Eastern University, Sri Lanka
&**

**Mr. T.Vimal, Assistant Lecturer,
Department of Social Sciences, Eastern University, Sri Lanka**

ஆய்வுக் கட்டுரை:

01. ஆய்வு அறிமுகம்:

ஒரு சமூகத்தினுடைய காத்திரமான இருப்பிற்கும், முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளுக்கும் வாழ்விட ஒழுங்கமைப்பு முறைமைப்படுத்தப்பட்டு நிலையான தன்மையுடையதாக அமைந்திருப்பது இன்றியமையாததாகும். நிலையான வாழ்விட முறையிலேயே ஒரு சமூகத்தின் அங்கத்தவர்கள் தங்களுடைய சமூக தகவமைப்பினை சிறப்பாக பேணிக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் வாழ்கின்ற குடும்பம், உறவுகள், ஏற்படுத்திக் கொள்கின்ற தொடர்புகள், தொழில் நடவடிக்கைகள், சமய செயற்பாடுகள் முதலானவை கட்டுடையாமல் பேணப்படுவது இவ்வாறான ஒரு சமூக அமைப்பிலேயே சாத்தியமானதாக இருக்கும். பொதுவான நோக்கில் பார்க்கின்றபோது அனைத்து மனித சமூகங்களுமே ஒரே பொதுவான இயல்புகளையும், நடத்தைக் கோலங்களையும் கொண்டிருப்பது இல்லை. முறையாக கட்டமைக்கப்பட்ட விதிகளை பின்பற்றி இயல்நெறியில் வாழ்கின்ற மனிதர்களை கொண்டுள்ள சமூகம் ஒன்று தன்னுடைய உறுதித் தன்மையினை சிறப்பாக பேணிக் கொண்டிருக்கும் என்பது திண்ணம். உதாரணமாக உலக பிரதான மதங்களில் ஒன்றாகிய இஸ்லாத்தை பின்பற்றுகின்ற முஸ்லிம் சமூகங்களுடைய கட்டமைப்பு ஒழுங்கு என்பது பல வகைகளிலும் சிறப்பானதாகும்.

பாரம்பரியமான வாழ்விடங்களை விட்டு ஒரு சமூகம் வெளியேறுகின்றபோதும், நீண்ட கால இடம் பெயர்வு வாழ்க்கையின் போதும் அச் சமூகத்தினுடைய மரபு ரீதியான அம்சங்கள், கட்டுப்பாடுகள் என்பன இவ்வாறான உறுதித்தன்மை சிதைவுக்கு உள்ளாகி வலுவிழந்த நிலையினை அடையும். மேலும் இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த மக்கள் நீண்ட கால இடைவெளியின் பின்னர் தங்களுடைய பாரம்பரிய இடங்களுக்கு சென்று வாழ்க்கையினை மீள ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிக்கின்றபோது பல அசௌகரியங்கள் எதிர்கொள்ளப்படுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளது. குறிப்பாக இரண்டு வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்ட சமூக அமைப்பில் ஒரு சமூகம் குறித்த பிரதேசத்தில் தொடர்ச்சியாக தங்கியிருக்க ஒரு சமூகம் மாத்திரம் இடம் பெயர்ந்து பின்னர் மீண்டும் குடியேறுகின்றபோது இவ் அசௌகரியங்கள் அதிகமாகவே இருக்கும்.

இலங்கையின் மூன்று தசாப்தகால அனுபவங்களின்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட இடம் பெயர்வுகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. இதனால் ஏராளமான இழப்புக்களும் எதிர்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான அதிருப்தியளிக்கின்ற விடயங்களில் இருந்து மீள்வதற்கான செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இவ் ஆய்வானது இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும், தமிழ் விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் இடையிலான ஆயுத முரண்பாட்டின் காரணமாக கிழக்கு மாகாண மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏறாவூர் பற்று பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் அமைந்துள்ள உறுகாமம் - புதூர் கிராமத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டு தற்போது ஆயுத முரண்பாட்டின் பின்னரான காலப்பகுதியில் மீளவும் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ள குறித்த பிரதேசத்தினை சேர்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் தங்களுடைய சமூக வாழ்க்கையினை தகவமைப்பதில் எவ்வாறான சவால்களினை எதிர் கொள்கின்றனர்?, என்பதனையும், அச் சவால்கள் வெற்றிகரமான வகையில் எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் ஆராய்ந்து அதற்கான வழிமுறைகள் தொடர்பில் கவனம் செலுத்துவதாகவும் உள்ளது.

02. ஆய்வின் கருதுகோள்

இவ் ஆய்வின் பொருட்டு “தனித்துவமான இயல்புகளைக் கொண்டு தன்னுடைய சமூக இருப்பின் கட்டமைத்துள்ள சமூகம் ஒன்று மீள் குடியேற்ற பிரதேசங்களில் தமது தகவமைப்பிற்காக பல்வேறு சவால்களினை எதிர்கொள்வது என்பது இயல்பானது, இச் சவால்கள் முறையாக கையாளப்பட்டு தீர்வு காணப்படுகின்றபோதுதான் அச் சமூகத்தின் காத்திரமான இருப்பையும், வளர்ச்சியினையும் உறுதிப்படுத்த முடியும்” என்ற கருதுகோள் முன்வைக்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது

03. ஆய்வின் நோக்கங்கள்:

இவ் ஆய்வானது

01. ஏறத்தாள ஒரு தசாப்தகால இடம் பெயர்வு வாழ்க்கையின் பின்னர் மீளக் குடியேறியுள்ள குறித்த பிரதேச மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கை தகவமைப்பில் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களினை இனங்காணல்.
02. தங்களுடைய பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்னவென அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பதனை அறிந்து கொள்ளுதல்.
03. குறித்த மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களினை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய செயற்பாடுகள் தொடர்பில் பரிந்துரை செய்தல்.

என்பனவற்றினை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

04. ஆய்வு முறை:

இவ் ஆய்வானது விபரணரீதியான ஆய்வாக அமைந்துள்ளதன் அடிப்படையில் இங்கு தர ரீதியான ஆய்வு முறையும், எண் ரீதியான ஆய்வு முறையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ் ஆய்வின் முதல் நிலைத்தரவுகளை சேகரிப்பதற்காக அவதானம், நேர்காணல் முதலான முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இவ் ஆய்வின் இரண்டாம் நிலைத்தரவுகள் பிரதேச செயலக தரவுகள், கிராம சேவகர் ஆவணங்கள், சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் அறிக்கை என்பனவற்றில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. மேலும் ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் பரந்து பட்ட தன்மை காரணமாக தரவுகளை சேகரிக்கும் பொருட்டு எழுமாற்று ரீதியான மாதிரிகளே கையாளப்பட்டது.

05. ஆய்வு பிரதேச பின்னணி:

மட்டக்களப்பு - பதுளை (A - 05) பிரதான வீதியில் செங்கலடி நகர் சந்தியில் இருந்து சுமார் பதினெட்டு கிலோ மீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ள உறுகாமம் கிராமத்தில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற புதூர் எனும் இவ் ஆய்வுப் பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. விவசாயம், சேனைப்பயிர்ச்செய்கை, விலங்கு வளர்ப்பு, மீன்பிடி உட்பட்ட தொழில்களின் பிரதானமாக மேற்கொள்கின்ற வாய்ப்பினைக் கொண்டுள்ள இப் பிரதேசத்தில் ஆயுத முரண்பாடு ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் தமிழ் - முஸ்லிம் இன மக்கள் பெருமளவில் மிகவும் ஒற்றுமையுடனும், சகோதரத்துவத்துடனும் வாழ்ந்திருந்தனர். ஆனால் ஆயுத முரண்பாடு மோசமான நிலையினை அடைந்த 1990 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இப் பிரதேசத்தில் இருந்த முஸ்லிம் குடும்பங்கள் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இடம் பெயர்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன. இதன்படி 1990.08.18 அன்று இங்கிருந்த இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் இடம் பெயர்ந்து முதலில் மகோயாவிற்கும், அங்கிருந்து பின்னர் அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள அக்கரைப்பற்று பிரதேசத்தில் உள்ள இடைத்தங்கள் முகாமிற்கும் இடம் பெயர்ந்தனர். 1995 ஆம் ஆண்டு கௌரவ அமைச்சர் எம்.எச்.எம்.அலரப் அவர்களினால் கொண்டுவரப்பட்ட “இடம் பெயர்ந்த நிலையில் வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள முஸ்லிம்கள் அவர்களுடைய சொந்த மாவட்டத்திற்கு திரும்புதல் வேண்டும்” என்ற கொள்கைக்கு இணங்க 1996 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏறாவூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் உள்ள தாமரைக்கேணி, மற்றும் மீராக்கேணி ஆகிய கிராமங்களில் 121 குடும்பங்கள் தற்காலிகமாக குடியேற்றம் செய்யப்பட்டன. இவர்களுக்குரிய கிராம சேவகர் பதிவுகள் உறுகாமம் கிராம சேவகர் பிரிவிலேயே தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டு வந்ததுடன் இடம் பெயர்ந்து முகாம்களில் உள்ளவர்கள் என்ற அடிப்படையில் நிவாரண உதவிகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர்.

இக் காலப்பகுதியில் பலர் தங்களுடைய குடியிருப்பு நிலங்களையும், விவசாய காணிகளையும் தமிழர்களுக்கு விற்றுள்ளனர், சிலர் குத்தகைக்கு கொடுத்து ஆயுத தொகையினை பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். எனினும் நேரடியாக தங்களுடைய இடங்களுக்கு சென்று செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருக்கவில்லை.

தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் அழிக்கப்பட்டு சமாதான சூழ்நிலை ஏற்பட்டதையிட்டு 2008.07.20 ஆம் திகதியன்று புதிதாக திருமணமான தம்பதிகளினால் உருவான குடும்பங்கள் உட்பட 138 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 465 பேர் புதூர் பிரதேசத்தில் மீள குடியேறினர். பதினெட்டு வருடகால இடைவெளிக்குப் பின்னர் மீளவும் தங்களுடைய கிராமங்களுக்கு சென்றபோது அவர்கள் தங்குமிடங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கென்று ஒரு குடும்பத்துக்கு இருநூறு கிடுகுகள் வீதம் வழங்கப்பட்டன. தவிர வேறு எவ்விதமான அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்குரிய உதவிகளும் வழங்கப்படவில்லை. ஆய்வினை மேற்கொண்ட குறித்த காலப்பகுதியில் (2009.08.27) பல குடிசைகளின் கிடுகுகள் சிதைவடைந்தும், கரையான்களினால் அழிக்கப்பட்டும் இருந்த நிலையில் இரண்டு குடும்பங்களுக்கு மாத்திரம் இரண்டு அறைகள் உள்ளிட்ட வகையில் கற்களினால் கட்டப்பட்டு, தகரத்தினால் மேயப்பட்ட வீடுகள் இரண்டு வழங்கப்பட்டிருந்தன.

06. எதிர்கொள்ளப்படும் சவால்கள்

06.01. குடியிருப்பு வசதிகள் இல்லாமை:

இப் பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் இடம் பெயர்வதற்கு முன்னர் நிலையான, தனித்தனி வீடுகளிலேயே வாழ்ந்திருந்தனர். ஆனால் இடம் பெயர்வினால் ஏற்பட்ட தொடர்ச்சியான பொருளாதார இழப்புக்கள், பொருளாதார மந்த நிலைகளுக்கு மத்தியில் மீளவும் குடியேறியுள்ள இவர்கள் தங்களுக்கான வீடுகளை சுயமாக கட்டிக் கொள்வதற்குரிய நிலையில் இல்லை. கிடுகுகளினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள வீடுகள் சிதைவடைந்துள்ள நிலையில் தங்குமிட வசதிகள் இல்லாமையினால் பல குடும்பங்கள் மீண்டும் தங்களுடைய பழைய தற்காலிக தங்குமிடங்களுக்கே திரும்பிச் சென்றுள்ளதுடன், பலர் காலையில் வந்து பிற்பகலில் திரும்பிச் செல்பவர்களாக உள்ளனர். இந்த நிலைமையானது ஒரு பிரதேசத்தினுடைய முறையான வளர்ச்சிக்கு பொருத்தமானது அல்ல. மக்கள் தொடர்ச்சியாக தங்கியிருக்கின்றபோதுதான் அப் பிரதேசத்தில் செழிப்பினையும், வளங்களையும் ஏற்படுத்த முடியும். ஆனால் இங்கு இந்த நிலையினை காண முடியவில்லை. இத்தகைய நிலைமை நீண்ட காலத்துக்கு தொடருமாயின் குறித்த இம் மக்கள் இப்பிரதேசத்தில் இருந்து பூரணமான வகையில் வெளியேறுவதற்குரிய நிர்ப்பந்தங்கள் மாற்று வழியில் ஏற்படலாம். எனவே இது தொடர்பில் கவனம் செலுத்தி செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது.

06.02. உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் சீரற்ற தன்மை:

இப் பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியேறியதனைத்தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட சிரமதான செயற்பாடுகளின் ஊடாக கிராமத்திற்குள் போக்குவரத்துக்குரிய வீதிகள் புனரமைப்பு

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

செய்யப்பட்டுள்ளன. எனினும் இதர உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மகிழ்ச்சிக்குரிய வகையில் இல்லை. மின்சார வசதி அண்மித்த பிரதேசங்களில் இருக்கின்றபோதிலும் இங்கு இல்லாதிருப்பதனால் இரவு வேளைகளில் பூரணமாக இருளில் மூழ்கிவிடும்தன்மை காணப்படுவதுடன் இதன் காரணமாக காட்டு விலங்குகளுடைய அச்சுறுத்தலும் நிலவுவது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாக உள்ளது. மக்கள் இரவு வேளைகளில் இங்கு தங்கியிராமல் போவதற்கு இதுவும் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

மேலும் ஆய்வினை மேற்கொண்ட காலப்பகுதியில் குடிநீரினை பெற்றுக்கொள்வதற்கு மிகவும் சிரமங்கள் எதிர்நோக்கப்பட்டமை கண்டறியப்பட்டது. உறுகாமம் குளம் பூரணமாக வற்றியிருந்த நிலையில் குடிநீரை பெற்றுக்கொள்வதற்காக அதிக தூரம் செல்ல வேண்டியிருந்ததுடன், அங்கும் போதியளவு நீர் கிடைப்பனவாக இல்லை எனவும், தாமதித்து செல்பவர்களுக்கு நீர் கிடைப்பதில்லை எனவும் ஆய்வுக்கு உட்பட்டவர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

மேலும் இப்பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் மருத்துவ சேவைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்காக ஏறத்தாள எட்டு கிலோ மீற்றர் தூரம் பிரயாணம் செய்து கரடியானாறு கிராமத்துக்கோ அல்லது பதினேழு கிலோ மீற்றர் தூரம் பிரயாணம் செய்து செங்கலடி வைத்தியசாலைக்கோ வரவேண்டிய நிலைமை காணப்படுகின்றது. இது காரணமாக பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்ற மக்கள் சுகயீனமடைந்திருப்பின் ஏறாவூர் பிரதேசத்திற்கே திரும்பிச் சென்று விடுகின்ற தன்மை காணப்படுகின்றது. இதுவும் இங்கு மக்கள் தொகை குறைவாக உள்ளமைக்கு காரணமாக உள்ளது என்று குறிப்பிடலாம்.

06.03. சமய கல்வி நிறுவனங்களுடைய சிதைவு:

இங்குள்ள மக்களில் பாடசாலைக்கு செல்கின்ற பிள்ளைகளை காணமுடியவில்லை. இதற்கு முறைமைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் கல்வியினை பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் இங்கு இல்லாதிருப்பது காரணமாக அமைந்துள்ளது. இதன் காரணமாக இவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை ஏறாவூர் பிரதேசத்திலேயே கற்றல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தியுள்ளனர். விடுமுறை தினங்களில் இவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அழைத்து வருவதுண்டு எனினும் பல பிரச்சினைகள் எதிர்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய நிலையில் அவர்களை தங்களுடன் தங்க வைத்துக் கொள்வதற்கு விரும்பவில்லை எனவும் குறிப்பிட்டனர். இவ்வாறு முறையான கல்வியினை பெற்றுக்கொள்ள முடியாதிருப்பது இங்கிருக்கின்ற புதிதாக குடியேறியுள்ள மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினை மட்டுமல்ல பொதுவாக இங்கிருக்கின்ற அனைவருக்கும் முறையான கல்வியினை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையே காணப்படுகின்றது. மேலும் இறை நம்பிக்கையினையும் விசுவாசத்தினையும் அதிகம் கொண்டு, மார்க்கக் கடமைகளை பெரிதும் மதிக்கின்ற முஸ்லிம்கள் தங்களுடைய வழிபாட்டிற்கென பள்ளிவாசல் ஒன்றினை அமைத்துள்ள போதிலும் இங்கு மார்க்கக் கடமைகளை மேற்கொள்வதற்குரிய வசதிகள் போதாமல் உள்ளது என்று குறிப்பிட்டனர். குறிப்பாக நீர் வசதி இல்லாமையினால் மௌலவி ஒருவரை அங்கு தங்கியிருக்கச் செய்வதில் சிக்கல் நிலை உள்ளதென குறிப்பிட்டனர். இத்தகைய தன்மையில் சமய, கல்வி செயற்பாடுகளில் பின்னடைவினை எதிர்கொள்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளமையினை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

06.04. வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்வதில் உள்ள சவால்கள்:

இங்குள்ள மக்களுடைய பிரதான வருமானமீட்டும் செயற்பாடுகளில் விவசாயம், சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, விலங்கு வளர்ப்பு, மீன்பிடி என்பனவற்றில் பிரதானமாக ஆண்கள் ஈடுபடுகின்றனர், வீட்டுத்தோட்டம், பாய் தயாரித்தல், கிடுகு இழைத்தல், பனையோலையிலான சிறு பொருட்கள் தயாரித்தல் என்பனவற்றில் பிரதானமாக பெண்களும் ஈடுபடுகின்றனர். ஆனால் தற்போதைய நிலையில் இவற்றினை மேற்கொள்வதில் பாரிய சவால்கள் எதிர்கொள்ளப்படுகின்றன.

முதலாவதாக விவசாயத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் போதியளவான விவசாய நிலங்கள் கிடைப்பனவில் இருந்தும் நீண்டகாலமாக செய்கை மேற்கொள்ளப்படாமல் இருந்தமையினால் இவற்றினை விவசாயத்துக்கு உகந்தவையாக மாற்றியமைப்பதற்கு பெருமளவிலான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இந்த செலவுகளை மேற்கொண்டு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்குரிய முதலீடு இப் பிரதேச விவசாய செய்கையாளர்களிடம் இல்லை என்பதுடன் விதை நெல், பசளை, களை நாசினிகள் முதலானவற்றை கொள்வனவு செய்வதற்கும் இயலாத நிலை காணப்படுகின்றது. இரண்டு போகங்களுக்கும் செய்கை பண்ணக்கூடியதான நிலங்கள் இருந்த போதிலும் இங்கு போதியளவு நீர் வசதிகள் கிடைப்பனவு இல்லாமை மற்றும்மொரு மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக உள்ளது.

சேனைப் பயிர்ச்செய்கையினை பொறுத்தளவில் தற்போது இவர்கள் மரவள்ளி பயிரிட்டுள்ளனர். ஆனால் யானை, பன்றி முதலான காட்டு மிருகங்கள் இரவில் அத்துமீறி பிரவேசித்து இவற்றினை நாசம் செய்கின்ற தன்மை காணப்படுகின்றது. இதனால் தங்களுடைய பயிர்களை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக இம் மக்கள் கடுமையாக போராட வேண்டியுள்ளது. மேலும் வேறு வகையான பயிர்களை சேனைப்பயிர்களாக செய்கை மேற்கொள்வதற்குரிய முறையான வாய்ப்புக்கள் (விதைகள், பசளைகள், களை நாசினிகள்) இல்லாத நிலைமையும் காணப்படுவது இவர்கள் பெருமளவிலான நேரத்தினை வெறுமனே கழிக்கின்ற நிலைமையினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது உழைப்பு மேற்கொள்ளப்படாமல் வெறுமனே பயனற்றுப்போவதாக அமைந்துள்ளது.

விலங்கு வளர்ப்பினைப் பொருத்தளவில் இப் பிரதேசத்தில் உள்ள தமிழ் மக்களுக்கு ஆடு வளர்ப்பதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் அதேயளவான பாதிப்புக்களையும், இழப்புக்களையும் எதிர்கொண்டு பின்னடைந்த நிலையில் உள்ள முஸ்லிம் மக்களுக்கு இவ்வாறான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படவில்லை என்பதுடன் தங்களுடைய சொந்த

பணத்தில் கால்நடைகளை வாங்கி வளர்க்கக்கூடிய சாத்தியமும் இல்லாதுள்ளது. மீன்பிடித்தல் செயற்பாடுகளை இம் மக்கள் உறுகாமம் குளம் மற்றும் கித்துள் குளம் என்பனவற்றில் மேற்கொண்ட போதிலும் தற்போது நீர் இல்லாது குளம் வரண்டு போயுள்ளமையினால் இத் தொழில் பூரணமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுடன் மீன்பிடியினை மேற்கொள்வதற்குரிய தோணி, வலை போன்ற உபகரணங்களை பெற்றுக்கொள்வதிலும் சிக்கல் நிலையினை எதிர்நோக்கியதாக குறிப்பிட்ட இவர்கள், பல தடவைகள் தமிழ் மக்களிடம் இருந்து இந்த உபகரணங்களை பெற்று மீன்பிடி செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டதாக குறிப்பிட்டனர். ஆனால் தனியான உபகரணங்கள் கொண்டு செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் சுதந்திரம் இதில் இல்லை எனவும், பிரச்சினைகள் எதிர்கொள்ளப்பட வாய்ப்புக்கள் உள்ளன எனவும் குறிப்பிட்டனர்.

பெண்கள் பாரம்பரியமாக செய்துவந்த கைத்தறி, பாய் தயாரித்தல், கிடுகு நெய்தல் முதலான செயற்பாடுகள் தற்போது கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. இதற்குரிய பொருத்தமான உபகரணங்கள் இல்லாதிருப்பதும், பெரும்பாலும் பெண்கள் இங்கு தங்கியிராமல் போவதும் இதற்கான பிரதானமான காரணங்களாக உள்ளன என்று குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு பல்வேறு வழிகளிலும் தொழில் நிலையில் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்ற இவர்கள் வறுமை நிலையிலேயே உள்ளமையினை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

07. மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்கள்:

பொதுவான அடிப்படையில் இங்குள்ள மக்களுடைய எதிர்பார்ப்பானது ஒரு சராசரி வாழ்க்கையினை அடைந்து கொள்வதற்கு முயற்சிக்கின்ற தன்மையுடையதாகவே அமைந்துள்ளது. வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு முறையாக, உகந்ததாக கட்டமைக்கப்பட்ட வாழ்விடங்கள், உள்ளக வசதிகள் என்பவற்றுடன் பொருளாதார ரீதியாக முன்னேற்றமடைந்த நிலையில் இருக்கும் பொருட்டு தொழில் உத்தரவாதம் குறிப்பாக இங்குள்ள வளங்களினை பயன்படுத்திக் கொண்டு உரிய வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கித் தரப்படுதல் வேண்டும் என்பது இவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது.

பொதுவாக அரசாங்க, அரசாங்கப் பற்ற நிறுவனங்களிடம் இருந்து குறிப்பிட்டுக் கூறும்படியான உதவிகள் எதுவும் இவர்கள் பெற்றிராத நிலையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்துக்காக அவர்கள் உதவவேண்டும் என்பதும் வசதிபடைத்த முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் வறுமையில் இருக்கின்ற தங்களது துயரினை போக்குவதற்கு ஏதாவது செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது என்று குறிப்பிடலாம்.

08. சவால்களை எதிர்கொள்வதற்குரிய முன்மொழிவுகள்:

நீண்டகால யுத்தத்தின் தாக்கத்தினால் சிதைவடைந்த நிலையில் இருந்த தங்களுடைய பூர்வீக பிரதேசத்தில் குடியேறியுள்ள இம் மக்களுடைய வாழ்க்கை பூரணப்படுத்தப்படுவதற்காக பல்வேறு செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன.

08.01. நிலையான இருப்பிடங்களையும், உள்ளக வசதிகளையும் ஏற்படுத்துதல்:

இங்கு முதலில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய செயற்பாடாக, மக்கள் நிலையாக தங்கியிருப்பதற்குகந்த வகையில் இருப்பிட வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். தற்போது மிகவும் மோசமான நிலையில் குடிசைகளிலேயே வாழ்கின்ற இவர்கள் தங்களுடைய குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவருடனும் சௌகரியமாக வாழ்வதற்குரிய அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். அதுபோல இங்குள்ள பிள்ளைகள் கல்வியினை பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும், குறிப்பாக சிறுவர்கள் தங்களுடைய மார்க்கக்கல்வியினை சிறு வயது முதலே பயில்வது அவசியமாக உள்ளமையினால் மார்க்கத்தை போதிக்கின்ற ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் மிகவும் அவசியமாக உள்ளது. இவற்றுடன் கோடை காலங்களில் (ஆய்வினை மேற்கொண்ட காலப்பகுதி) குடிநீரை பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய சிரமங்கள் எதிர்கொள்ளப்படுகின்ற நிலையில், பொதுக் கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுப்பது அல்லது அருகில் உள்ள உறுகாமம் குளத்தினையண்டிய பகுதியில் பெரிய கிணறு அமைத்து குழாய் வழியாக அந்த நீரினை விநியோகிக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுதல் சிறப்பானதாக இருக்கும்.

மருத்துவ உதவிகளை பெற்றுக் கொள்வதற்காக ஏறத்தாழ பத்து கிலோமீற்றர் தூரம் பயணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதனால் ஏற்படும் சிரமங்களை தவிர்த்துக் கொள்வதற்காக சிறிய மருத்துவமனை ஒன்றேனும் அல்லது நடமாடும் மருத்துவ மனை ஒன்றினை வாரத்துக்கு ஒரு தடவையேனும் இங்கு வந்து மருந்து வழங்குதல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இவற்றுடன் மின்சாரம் குறிப்பாக இரவு வேளைகளில் வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. இதன் பொருட்டு சோலார் மின்கலங்களை பயன்படுத்துகின்ற நுட்பங்கள் பற்றியும் அவற்றினை இம் மக்கள் பெற்றுக் கொள்வதற்குரிய வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

08.02. தொழில் செயற்பாடுகளை சிறப்பாக மேற்கொள்ளக்கூடிய நிலையினை ஏற்படுத்துதல்:

இங்கு பொருளாதார வளத்தினை தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின் இங்குள்ள உறுகாமம் குளத்தில் நீர் சேகரிப்பு செயற்பாடுகள் திட்டமிட்ட வகையில் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். விலங்கு வளர்ப்பு செய்கையின்போது அவற்றுக்கு தேவையான புற்களை வளர்ப்பதில் இக் குளத்து நீரினை பயன்படுத்துகின்ற பட்சத்தில் இக் குளம் வரண்டுபோகாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது.

மேலும் சேனைப் பயிர்ச்செய்கையினை மேற்கொள்பவர்களுக்கு உப உணவுப்பயிர்களை செய்கின்ற முறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதுடன் அதனை ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும். இதன்போது காட்டு விலங்குகளுடைய அச்சுறுத்தல் நிலவுவதன் காரணமாக இவற்றில் இருந்து பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியதும் அவசியமாக உள்ளது. இது பொருளாதாரத்தினை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று குறிப்பிடலாம்.

மேலும் இப் பிரதேசத்தினுடைய பொருளாதாரம் பெருமளவு விவசாயத்திலேயே தங்கியுள்ளது. இவற்றுடன் விலங்கு வளர்ப்பு, மீன்பிடி, வியாபாரம் என்பனவும் பிரதானமான தொழில்களாக அமைந்துள்ளன. இங்கு விவசாய நிலங்களினை மீளவும் பயன்பாட்டிற்கு உரியதாக மாற்றியமைப்பது அவசியமாக உள்ளது. இதன்பொருட்டு விவசாய உபகரணங்களை பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய உதவிகள் செய்யப்பட வேண்டியதுடன், குறுகிய காலத்தில் விளைச்சலை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நெல் இனங்கள் பற்றி அறிமுகம் செய்யப்படுவதுடன் புதிய தொழில்நுட்ப முறைகள் தொடர்பான அறிவும் புகட்டப்படுதல் வேண்டும். இதேபோன்று மீன்பிடி செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கும், விவசாயத்துக்கு தேவையான நீரினை பெற்றுக்கொள்வதற்கும் இரண்டு குளங்களும் புளரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டியுள்ளதுடன் மீனவர்களுக்கு மீன்பிடி உபகரணங்கள் அது தொடர்பான அறிவூட்டல்கள் என்பன வழங்கப்படுதல் அவசியமாக உள்ளது. இதேபோன்று அவசியமான பொருட்களை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக வியாபார நிலையங்களை அமைத்துக்கொள்வதற்கு உதவிகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இதன்பொருட்டு குறைந்த அல்லது வட்டியில்லாத நீண்ட கால கடன் உதவிகளை இங்குள்ள மக்களில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட நபர்களுக்கு வழங்குவது சிறப்பானதாக அமையும். மற்றும் கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கு சிறப்பான பிரதேசமாக உள்ளமையினால் குறிப்பாக உயர்ந்த கறவைப்பசுக்களை வளர்ப்பதற்குரிய ஆலோசனைகளையும் அவற்றினை பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய மானிய உதவிகளையும் வழங்குவது பொருளாதார கட்டமைப்பினை உறுதிசெய்வதற்கு உதவுவதாக அமையும்.

08.03. மக்களை நிறுவனமயப்படுத்துதலும், சமூக ஒழுங்கினை பேணுதலும்:

இப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி பின்னடைவுகளுக்கு இம் மக்களுடைய ஒருமைப்பாடு முறைப்படுத்தப்படாமல் உள்ளமையும், சுய மீளமைப்பு செயன்முறைகள் ஊக்குவிக்கப்படாமல் இருப்பதும் பிரதானமான காரணங்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வடிப்படையில் முறையான அபிவிருத்தியினை அடைந்து கொள்ளும் பொருட்டு பிரதேச மட்டத்திலான குழுக்களையும் சங்கங்களையும் அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. இதன் பொருட்டு சமூக உறுப்பினர்களுக்கு இது தொடர்பான விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துவதுடன் அமைக்கப்படுகின்ற சங்கங்கள் தங்களுடைய செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கு நிதியுதவிகளை வழங்க வேண்டியதும் அவசியமாக உள்ளது. இதன் பொருட்டு அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் தங்களுடைய காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்க முடியும். மேலும் வெளிவாரியான உதவிகள் மூலம் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற கட்டமைப்புக்கள் அதன் ஊடான இடைவினைகள் என்பன நிலைப்புத்தன்மையினை கொண்டிருக்காது என்பதுடன் மக்களிடத்தில் தங்கிவாழ்கின்ற மனப்பாங்கினை தொடர்ச்சியாக நிலைத்திருக்கச் செய்வதாகவும் அமையும். இப் பாதகமான நிலைமைகளை தவிர்ப்பதற்காக மக்கள் அவர்களாகவே சுய, சமூக ஒழுங்குகளை சீர் செய்வதற்குரிய விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துவது அவசியமாக உள்ளது. இதுவே முறையான அபிவிருத்திக்கு அவசியமான முன்னிந்தனையாக அமையும் என்று குறிப்பிடலாம்.

08.04. கட்டமைப்புக்கூறுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்தல்:

இப் பிரதேசத்தில் சமூக ஒழுங்கிற்கான ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் வகையில் சமய நிறுவனத்தினை கட்டியெழுப்புவது மிகவும் அவசியமானதாக உள்ளது. வழிபாட்டிடங்களில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புக்களை சீரமைத்து அவற்றினை புனருத்தானம் செய்வது மக்கள் ஆன்மீக செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொள்வதற்கு உதவுவதாக அமையும். வழிபாட்டிடங்களை மையமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த மார்க்க போதனைகளை மீளவும் இயங்கச் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்தல் வேண்டும். இது இப்பிரதேசத்தில் பண்பாட்டுக்கூறுகளை சீரமைப்பதற்கு உதவும். அதாவது நிறுவனச் சீராக்கங்கள் மக்களுடைய பழைய நடத்தைகளை மீளமைக்கும் பொழுது பண்பாட்டுக்கூறுகளும் மீளமைக்கப்படும். இந் நிலையில் சீராக்கப்பட்ட தங்களுடைய வாழ்வினை தக்க வைத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு மக்கள் நெறிமுறைகள், விழுமியங்களை முறைப்படி கடைப்பிடிக்க முன்வருவர். இது பண்பாட்டுக்கூறுகளின் மறு சீரமைப்பிற்கு வழிவகுக்கும்.

09. முடிவுரை:

இதனடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது உறுகாமம் புதூர் கிராமத்தில் மீள் குடியேறியுள்ள முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களுக்கான பிரதான காரணங்கள் சமூக, இயற்கை ரீதியான பின்புலங்களுடன் இணைந்து காணப்படுகின்றன. எனினும் இவைகளை சீர்ப்படுத்திக் கொண்டு படிப்படியாக முன்னேற்றமடைவதற்கு இம் மக்களுக்கு, குறிப்பாக பாராளுமன்ற, மாகாணசபை அமைச்சர்களாக பல முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் காணப்படுவதனால் இவர்களின், உதவி கிடைக்கின்றபோது மிகவும் அதிகளவானதும் விரைவானதுமான சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. ஏனெனில் இங்கு பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முன்மொழிவுகள் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு மிகவும் சாத்தியமானவையாக காணப்படுவதனாலும், அவசியமானவையாக இருப்பதனாலும் இவற்றை சரியாக நடைமுறைப்படுத்துகின்றபோது மக்களுடைய வாழ்வு சுபீட்சமாகும். மேலும் உயர் அதிகாரிகள் பாரபட்சம் இல்லாமல் பொது மக்களுடைய முன்னேற்றகரமான நலன்களுக்காக திட்டங்களை தயாரித்து செயற்படுத்துகின்றபோது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் சரியாக இனங்காணப்பட்டு, உள்வாங்கப்பட்டு முறையான வகையில் பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியும். மேலும் மக்களுக்கு நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய, ஊக்கமுடக்கூடிய செயற்திட்டங்களும் அவசியமாக உள்ளன.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இவை மக்களுடைய உள்தீயான பலத்தினை அதிகரிக்கச் செய்து மக்கள் கய உழைப்பில் தன்னிறைவு கண்டு அபிவிருத்தியில் முன் செல்வதற்கு உதவுவதாக அமையும். பிரச்சினைக்கு தீர்வு என்று குறிப்பிடுகின்றபோது சில தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் கால தாமதம் ஏற்பட்டாலும் பிரச்சினைக்கு உரிய தீர்வு கிடைப்பது அவசியமாகும். எனினும் காலம் கடந்த செயற்பாடுகள் வெற்றியினை பெற்றுத் தராது என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. இதன்படி மக்களுடைய வாழ்வியல் நிலை சரியாக நிலை நிறுத்தப்படுகின்ற போதே எல்லா பிரதேசங்களும், மக்களும் பாகுபாடற்ற, முரண்பாடற்ற சிறப்பான வளர்ச்சியினை அடைந்துகொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிடலாம்.

உசாத்துணைகள்

01. Ernesto A. Anasarias, Rebulding Commnities, Balay Rehabilitation Centre, Philippines, 2005
02. Loreine B.Dela Cruz, A Primier on Internal Displacement, Balay Rehabilitation Centre, Philippines, 2008
03. Silva, Kalinga Tudor, "Armed Conflict, Displacement and Poverty Trends in Sri Lanka: Evidence from Selected Displaced Populations", Macmillan India Ltd, 2003
04. கிராம சேவகர் அறிக்கை - 2008
05. சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் அறிக்கை - 2008

பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் ஒப்பியல் நோக்கு

Dr. Rahila Ziyad, Senior Lecturer, Dept. of Languages, SEUSL.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்து அவை தொடர்பான கருத்துக்களையும் நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டவர்களுள் முன்னோடி ஆய்வாளராகத் திகழ்ந்தவர் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள். இவரது சுமார் 40 வருடகால அயராத முயற்சியின் காரணமாக, சொந்த நூல்கள், பயண நூல்கள், மொழிபெயர்ப்புக்கள், பதிப்புகள், கவிதைகள், கட்டுரைத் தொகுப்புக்கள் என பல்வேறு வடிவங்களில் சுமார் 79இற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவர் முதுமாணிப்பட்ட ஆய்வாக 'முஸ்லிம்களின் தமிழ்த்தொண்டு' என்ற ஆய்வையும் மேற்கொண்டு உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படும் அடிப்படைக் கருத்துக்களை முதலில் இனங்கண்டு அவை இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளுக்கு உட்படக் கூறப்பட்டுள்ளனவா என்பதையும், பின்பு அக்குறிப்பிட்ட இலக்கிய வடிவத்தில் படைப்பு அமைவது நியாயம்தானா என்பதை எடுத்துக்காட்ட முயற்சி செய்வதையும் அவரது இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகளில் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மேலும், இவரது ஆய்வுகள் பெரும்பாலும், இஸ்லாமிய சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்தமையால், இவர் பெரும்பாலும் சமயம், இலக்கியம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஒப்பியல் ஆய்வையே மேற்கொண்டுள்ளார்.

இலக்கிய ஆராய்ச்சி என்பது, புலவர் ஒருவர் இயற்றிய இலக்கியத்தினுள் புகுந்து, மற்றொருவர் காணும் காட்சியாகும். ஒரு புலவருடைய காலம், அவர் காலத்துச் சொற்கள், அவர் காலத்துப் புரவலர்கள், அக்காலம் பற்றிய அறிவு, ஏனைய குறிப்புக்கள் போன்றவற்றை ஆராய்ந்து ஒப்பு நோக்குவதைக் குறித்து நிற்கின்றது. (வரதராசன், மு, 1960:01)

“ஒப்பியல் ஆய்வானது, இலக்கிய கர்த்தாக்களிடமும் இலக்கிய ஆய்வாளர்களிடமும் தொன்று தொட்டுக் காணப்படுகின்றது. இலக்கணகாரரை விட, இலக்கியகாரரும் இலக்கியகாரரை விட சமய நூலாரும் பன்மொழிப் புலமையும் பரந்த ஒப்புநோக்கும் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். மேலும், கூடியளவு ஒப்பு நோக்குடையவர்களாக இருந்தவர்கள் சமயவாதிகளும் சமய நூல்களை ஆய்வு செய்தவர்களும் ஆவர். தொல்காப்பியர் மரபியலிலே தந்திரவுத்திகளை விரித்துக்கூறும்போது, ஒப்பக்கூறல், தன்கோட்கூறல், பிறனுடம்படுதல் என்பவற்றை சமயம் சார்ந்த ஒப்பியலின் அடிப்படைகளாகக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு, இலக்கண நூலாரும் சமய நூல் ஆய்வு செய்தவர்களும் தத்தம் தேவைகளுக்கு ஏற்பப் பொருள்களை ஒப்பு நோக்கியுள்ளனர்.” என்று கைலாசபதி (1991:02) கூறுகிறார்.

இந்தவகையில் நோக்கும்போது, பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்தமையால் இவர் பெரும்பாலும் ஒப்பியல் ஆய்வையே மேற்கொண்டுள்ளார். இஸ்லாமியச் சித்தர்களுக்கும் சைவ சித்தர்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமைகளை எடுத்துக் காட்டுவதிலிருந்து, இவரது ஒப்பியல் நோக்கு சிறப்பாகப் புலப்படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை எடுத்து நோக்கும்போது, சைவ நாயன்மார்களும் வைணவ ஆழ்வார்களும் சைவ சமயப் பெரியார்களும் தமிழ் மொழிக்கும் சைவ சமயத்திற்கும் புத்தயிர் அளிப்பதற்காக, ஆற்றியுள்ள பெருந் தொண்டு முதன்மையான இடத்தை வகிக்கின்றது. அவர்களுடைய பக்தித் திருப்பாக்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. இதேபோல, தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் ஞானிகளின் பக்தி ததும்பும் பாக்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. முஸ்லிம் ஞானப்பாக்களுள் பெரும்பகுதியைப் பாடியவர்களாக குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு, காலங்குடி மச்சரேகைச்சித்தன், தக்கலை பீர் முஹம்மது சாஹிபு ஆகிய மூவரையும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறார். (1976:25)

பல்வேறு சமயங்களைச் சேர்ந்த சித்தர்கள், ஞானிகளின் பக்திப் பாடல்களில் அவரவர்களுக்குரிய சிறப்பியல்புகள் காணப்பட்டாலும் தத்தமது அனுபவங்களில் உச்ச நிலையை அடைந்த பொழுது ஏறக்குறைய ஒரே பாணியில் பாடியுள்ளனர் என்பதனை தாயுமான சுவாமிகளின் திருப்பாடல்களுக்கும் மஸ்தான் சாஹிபுப் பாடல்களுக்கும் இடையே காணப்படும் பல ஒற்றுமைகளை உவைஸ் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். மஸ்தான் சாஹிபுப் பாடல்களுள் பெரும்பாலானவற்றில் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளும் அறபுச் சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளவற்றைக் கொண்டே மஸ்தான் சாஹிபுப் பாடல்களுக்கும் தாயுமான சுவாமிகளின் பாடல்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது என்றும் அவரது பாடல்களில் பல இடங்களில் இந்து சமயக்கோட்பாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளமைக்கான காரணம் அவர் வாழ்ந்த சூழலே என்றும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். (தில்லை நாதன், சி: 1967:59)

மஸ்தான் சாஹிபுப் பாடலில் உள்ள நிராமயக் கண்ணி, நந்தீஸ்வரக்கண்ணி ஆகியவற்றில் இந்து சமயக் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றிருப்பதை தாயுமானவர் பாடல்களை ஒப்பிடுவதன்மூலம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

தாயுமானவர் தமது பராபரக் கண்ணியில்,

“எண்ணாத வெண்ண மெல்லா மெண்ணி யேழை நெஞ்சம்
புண்ணாகச் செய்ததினிப் போதும் பராபரமே”

என்று பாடியுள்ள அதே கருத்தை மஸ்தான் சாஹிபு அவர்கள் தமது நிராமயக் கண்ணியில்,

“எண்ணாத வெண்ண மெல்லா யெண்ணி யிடைந்து மனம்
புண்ணாவதற்கோ புகுந்தே நிராமயமே”

என்று பாடியுள்ளமையை ஒப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், மனித உடம்பை நீரிலே உண்டாகும் ஒரு நீர்க் குமிழிக்கு ஒப்பிட்டு, மஸ்தான் சாஹிபு நிராமயக் கண்ணியில்,

“நீராற்றிரள் குமிழி நேர்மை தருமிவ்வுடலம்
யாரார்க்குக்கை கொடுத்ததையா நிராமயமே” என்றும்

தாயுமான சுவாமிகள் பைங்கிளிக் கண்ணியில்,

“நீரிற் குமிழி போன்ற வுடலிற் கையிலே சாசுவதஞ்
சேர்க்க வறியாமற் றிகைப்பேளோ பைங்கிளியே”

என்றும் பாடியுள்ளமையை ஒப்பிட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

காலங்குடி மச்சரேகைச் சித்தனின் பாடல்கள், காலங்குடி மச்சரேகைச் சித்தன் திருப்பாடல்கள் என்று தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் திருப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் நூறு பாடல்களைக் கொண்ட பத்துச் சதகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சதகமும் பப்பத்துப் பாக்களைக் கொண்ட பதிகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சைவ சித்தாந்த முறைப்படி, திருப்பாடல் பதிகங்கள் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. அறபுத் தலையங்கங்களைக் கொண்டு ஹம்துப் பதிகம், அலிபுப் பதிகம் என்று பதிகங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும் திருவருட் கண்ணிகளும் ஞானிகளின் பாடல்களில் காணப்படும் ஆனந்தக்களிப்பும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளதாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். (1961 : 109,112)

அடுத்து, இஸ்லாமிய சித்தர்களுள் பீர் முஹம்மது சாஹிபு பாடிய ஞானமணி மாலையில் இஸ்லாம் மதத்தின் மூலமந்திரமான கலிமாவின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ளமையையும் அதில் பொதிந்துள்ள பல கருத்துக்கள் உருவகங்களுடன் அமைந்துள்ளமையையும் இவ்வாறு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். (1961 : 113)

“பெருமைக் குரியவனைப் பிறப்பொன் றில்லாணை
யருமைப் பெரியானென் றார்சொன்னார் - பெருமையுறுங்
காணிநவ கோடிதரும் ஹக்காமெஞ் ஞானமறைப்
பேணியுள் ளத்தே பிடி”

இந்தப்பாடலை, “ஆலங் குடியானை யாலால முண்டானை
ஆலங் குடியானென் றார்சொன்னார் - ஆலங்
குடியானே யாயிற் குவலயத்தோ ரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மீதிலே” (காளமேகப்புலவர் பாடல்: 1923 : 23)

என காளமேகப்புலவருடைய தனிப்பாடலுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளமை, அவரது ஆழ்ந்த ஒப்பியல் புலமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

மேலும், இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களை தமிழ்க் காப்பியங்களோடு ஒப்பீடு செய்துள்ளார். அதாவது, பன்னிரண்டு இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களை தமது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றில் தண்டியலங்காரத்தில் கூறப்படுகின்ற காப்பிய இலக்கணங்கள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளதோடு, விசேடமாகச் சீறாப்புராணம் காப்பிய இலக்கணங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே பெற்று பெருங்காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது எனவும் ஆய்வு செய்துள்ளார்.

விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவத்துக் காண்டம், ஹிஜ்ரத்துக் காண்டம் என மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டு காணப்படும் சீறாப்புராணத்தில் விலாதத்துக் காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள நாட்டு, நகர, ஆற்று வருணனைகள் கம்பராமாயண பால காண்டத்தை பெரிதும் ஒத்திருப்பதாகக் கூறியுள்ளார். இரண்டு காப்பியங்களிலும் சில இடங்களில் ஒரே விதமான இயற்கை வருணனைகள் இடம் பெற்றிருப்பதாகக் காட்டியுள்ளார்.

அதாவது, உமறுப்புலவர் ஓர் ஆற்றின் ஓட்டத்தை வருணிக்கும்போது, அதனை ஒரு பரத்தைக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார். பரத்தையானவள் அரசனின் புயங்களைத் தழுவி, அவனை மகிழ்வித்து, அவனிடமிருந்து பொருட்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு செல்வதைப்போல மலையிலே

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பிறந்து, பல்வகை செல்வங்களையும் கவர்ந்து, ஆறு பாய்ந்து ஓடுவதை உமறுப் புலவர் நாட்டுப் படலத்தில் இவ்வாறு வர்ணித்துள்ளார்.

“மலையெனுமரசன் புயங்களைத் தழுவி
மகிழ்ச்சி செய்தவனுழைச் சிறந்த
நிலைகெழு பொன்னுமுரசு செம்மணியும்
நித்தில ராசியுங் கவர்ந்து
தொலைவிலாப் பண்டமனைத்தையும் வாரிச்
சுருட்டியே யெல்லை விட்டகலும்
விலைமகள் போலும் பலபல முகமாய்
வெள்ளருவித் திரள் சாயும்”

இதே வர்ணனை கம்பராமாயண நாட்டுப் படலத்திலும் இவ்வாறு ஒரே விதமாக இடம் பெற்றுள்ளமையை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“தலையு மாகமுந் தாமுந் தழீஇயதன்
நிலைநி லாதிறை நின்றது போலவே
மலையிலுள்ள வெலாங் கொண்டு மண்டலால்
விலையின் மாதரை யொத்ததவ் வெள்ளமே”

சீவக சிந்தாமணியில் அதன் பாட்டுடைத் தலைவனான சீவகன் அரசு செலுத்திய இராசமாபுரம், “பூமிமானகர் பொன்னுலகொத்ததே” என்று சுவரகத்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது என்றும், கம்பராமாயணத்தில் இராமனின் தலைநகரான அயோத்தியானது “அங்கண் மாஞாலத் தன்னக ரொக்கும் பொன்னகரமரர் நாட்டியதே” என்று தேவர்களால் நிறுவப்பட்ட விண்ணுலகுக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது என்றும், சீறாப்புராணத்தில் முஹம்மது நபி அவர்கள் பிறந்த மக்கமா நகர் எட்டு சுவர்க்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்தது போல காட்சி அளித்தது என்று பொருள் படப் “பொன்னுலக மெட்டு மொன்றெனத் திரண்டு வந்திருந்ததொத்திருக்கும்” என்று ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது என்றும் உவைஸ் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி இருப்பது, அவரது பல்காப்பியப் புலமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படும் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஆற்றுப்படை, அந்தாதி, கலம்பகம், கோவை, பிள்ளைத்தமிழ், அம்மாணை, மாலை, ஏசல், திருப்புகழ், கீர்த்தனை, சிந்து, குமமி, தாலாட்டு, ஆனந்தக்களிப்பு முதலியன இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் புலவர்களாலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவைகள் தமிழ் இலக்கிய மரபுக்கு அமையவும் இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்பவும் அமைந்துள்ளன என விளக்குகிறார். மேலும், தமிழ்ப் பரணிப் பிரபந்தங்களை ஓரளவு ஒத்திருக்கும் ‘படைப்போர்’ என்ற இலக்கிய வடிவமும் அறபு மொழியில் இருந்து தமிழுக்கு வந்த ‘மஸ்அலா’, ‘கிஸ்ஸா’ ஆகிய வடிவங்களும் ‘நாமா’ என்ற பாரசீக மொழிப் பெயரில் அமைந்த இலக்கிய வடிவமும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் காணமுடியாதவாறு தனித்தன்மை பெற்றுள்ளமையை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஓசை நயத்துக்காக பல்வேறு அணிகளை அமைத்து இலக்கியம் படைப்பது நாயக்கர் காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பம்சமாகக் காணப்பட்டது. இந்த முறையை பிற்காலப் புலவர்களும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். முஸ்லிம் திருத்தலங்களுள் ஒன்றான நாகூரைப் பற்றி புலவர் நாயகமவர்களால் பாடப்பட்டுள்ள நாகையந்தாதியில் மடக்கு என்னும் சொல்லணி வகைகள் பல இடம்பெற்றிருப்பதாக கூறியுள்ளார். அதாவது முதலடியே ஏனைய மூன்று அடிகளிலும் எவ்வித வேறுபாடுமில்லாது வந்து, சொல்லுக்குச் சொல் கருத்து வேறுபட்டு வரும் முதல் முற்று மடக்கு என்ற அணியானது எவ்வாறு இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது என்பதை ஒரு பாடல் மூலம் இவ்வாறு விளக்கியுள்ளார். (1961 : 115)

“செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே
செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே
செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே
செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே”

இதன் பொருள்:

சிவந்த நிறத்தையுடைய நிதி மகளின் செல்வ மிகுதியை உடைய இளமைப் பருவத்தினை உடைய அரசர்கள் கவிகளின் சீரிடத்தும் போந்த குற்றங்களை ஒழித்தலை செய்யும், அழகு பிரகாசித்த நாளினது ஒழுக்கத்தை உடையவர்கள் சித்திரமும் அடையாளமும் உள்ள முடியும், குற்றம் தருகின்ற உயிர்களது வலி குறைய நடவு நிலை பூண்ட கையும் உடையவர்கள், செல்வத்து அழகுடைய சிவந்த கைகள் வயலும் பூஞ்சோலையும் சூழ்ந்த பெரிய தவம் செய்த நாகூரின் ஆண்டவர் நன்மை பூண்ட இரண்டு பாதங்களையும் பரவா நிற்கும்.

இருவர்க்கப் பாட்டு என அழைக்கப்படும் இரண்டு எழுத்தால் அமையும் மடக்கு என்ற மற்றொரு சொல்லணியும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளதாகக் குறிப்பிடும் உவைஸ் அவர்கள், அதையும் நாகையந்தாதியிலுள்ள ஒரு பாடலின் மூலம் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“காத்திகைத் தேத்தத் தத்தைகொக் கொக்கக் கதத்துக் கொத்திக்
காத்திகைத் தேத்துத் கத்தாதக் கீதத் தகத்துக் கொத்துக்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

காத்திகைத் தேதொத்தித் தாதுகத்தித் திம்ம காதத் தைத்தேக்
காத்திகைத் தேதத்தித் தூதத்த நாகைக் கத்தாத் துதியே”

இதன் பொருள்:

வேனிலது வெப்பம் காய்ந்து துன்புறுத்தக் கிளிகள் தேமாம் பழத்தோடு கோபித்துக் கொத்தி தம் பெடைகளை காவல் புரிந்து கொடுத்தே தின்னுமிடத்தில், உரிமையால் கூவும் ஓசையின் பொருள்களும் ஓசையும் பூங்கொத்துடைய பூஞ்சோலைப் புறத்தில் வண்டினங்கள் படர்ந்து மகரந்தம் உதிர, இனிமையான மதுவினை நிறைய உண்டு மயங்கிப் பாய்ந்து ஆரவாரம் செய்தலில் கிடந்த பொருள்களும் நாகூரின் ஆண்டவரது துதிகளே யாம்

இப்பாடலில் கடைசி அடியில் வந்துள்ள நா, யே என்ற எழுத்தைத் தவிர்ந்துப் பார்த்தால், செய்யுள் முழுவதிலும் ககரமும் தகரமும் வந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது என்றும் பேராசிரியர் நாகையந்தாதியிலுள்ள பாடல்களின் மூலம் புலவர் நாயகத்தின் சொல்லாட்சித் திறனும், பொருள் வளத்தின் சிறப்பும் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன என்றும் விவரித்துள்ளார்.

அருணகிரி நாதரால் முருகக் கடவுள் மீது பாடப்பட்ட திருப்புகழ்க்கும் காசிம் புலவரால் இயற்றப்பட்ட திருப்புகழ்க்கும் இடையேயுள்ள பல ஒற்றுமைகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இரு வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்த வெவ்வேறு மார்க்கங்களைச் சேர்ந்த இரு புலவர்கள் கருத்தொருமித்து, ஒரே புலவரால் பாடப்பட்டவை போன்று இரண்டு திருப்புகழ் நூல்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன என்று கூறுகிறார். மேலும், இரண்டு திருப்புகழிலும் முதற்பிரிவில் காளையரை மயக்கக்கூடிய விலைமகளிரின் இயல்புகளும், இரண்டாம் பிரிவில் முதற் பிரிவில் வருணிக்கப்பட்டுள்ள விலைமாதரின் வலைக்குள் சிக்காமல் காப்பாற்றி அருளுமாறு இரண்டு ஆசிரியர்களும் தத்தமது பாட்டுடைத் தலைவர்களை ஒரே மாதிரி வேண்டிக் கொள்வதை இரண்டு திருப்புகழ்களிலும் இருந்தும் பாடல்களை எடுத்து ஒப்பிட்டுள்ளார்.(1961:118)

“எங்கள்குல தீமதி மைக்கார முந்தவரு தேவர்முது மைக்கார என்றுமக லாதஇள மைக்கார	புலவனாதி
எங்குமொரு வேதசமை யக்கார கெம்பொனூல காருநீல் மைக்கார எண்டிசைய ளாவுவிரு துக்கார	மதீனாவாழ்
துங்கநபி மலர்கள்தலை மைக்கார நம்புமடி யார்களுசி தக்கார துஞ்சதலி லாதவீர தக்கார	எழில்தூய
தும்பிமகு முதின்தை யக்கார அஞ்சபொழு தானதொழு கைக்கார துன்றுகலை ஞானமுறை மைக்கார	இறகூலே”

என்ற காசிம் புலவரின் திருப்புகழ் பாடலோடு, அதே பாணியில் அமைந்த அருணகிரிநாதரின் பாடலை இவ்வாறு ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

“இந்த காதன்முதன் மைக்கார சம்பமம் பூரதூர கக்கார என்றுமக லாதவிள மைக்கார	குறுமாகூன்
இன்பஅனு போகசர சக்கார வந்தஅசு ரேசர்கல கக்கார எங்களுமை சேயென மைக்கார	மிகுபாவின்
செந்தமிழ்ச் சொல் நாலுகவி தைக்கார குன்றெறியும் வேலின்வலி மைக்கார செஞ்சொலடி யார்களெளி மைக்கார	எழில்மேவும்
திங்கள்முடி நாதர்சம மக்கார மந்திரவுப தேசமகி மைக்கார செந்திருதர் வாழுமரு மைத்தோழா	பெருமானே

என்று எடுத்துக் காட்டுவதோடு, புலவர்களுக்கு தாம் விரும்பிய ஓசை நயத்தை ஒழுங்கான முறையில் ஒவ்வொரு அடியிலும் அமைக்க அலாதியான திறமை வேண்டும் என்றும், எந்த எந்த இடத்தில் மெய் எழுத்துக்களும் உயிர் எழுத்துக்களும் இடம்பெறல் வேண்டும் எனத் தேர்ந்த சொற்களைத் தெரிவு செய்யும் ஆற்றல் இருத்தல் அவசியம் என்றும் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

இஸ்லாமிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்த தமிழ் நூல்களை ஏனைய தமிழ் நூல்களிலிருந்து பிரித்துக் காட்டும் இன்னொரு முக்கிய அம்சம், இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்களில் கையாளப்பட்டுள்ள அறபுச் சொற்களாகும். இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளையும் போதனைகளையும் திறம்பட விளக்குவதற்கு அறபுச் சொற்களே மிகவும் இன்றியமையாதனவாக அமைகின்றன. பாகதம்,

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பாளி, சமஸ்கிருதச் சொற்கள் சமண, பௌத்த, வைணவ நூல்களிலிருந்து பிரிக்க முடியாது இருப்பதுபோல் இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்களிலிருந்து, அறபுச் சொற்களைப் பிரிக்க முடியாது என்று சுட்டிக் காட்டுவதோடு, அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள அறபு பாரசீக சொற்களுக்குத் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் விளக்கமளிக்கிறார்.

மேலும் இவர், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் விரவி வரும் அறபுப் பாரசீகச் சொற்களைத் தமது பன்மொழிப் புலமை மூலம் விரிவாக விளங்கப்படுத்தி, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை முஸ்லிம்கள் மாத்திரமன்றி, ஏனைய மதத்தாரையும் ஆர்வத்தோடு கற்கச் செய்வதற்கு தாம் இயற்றிய தமிழ் இலக்கிய சொல் அகராதி வாயிலாக ஓர் இன்றிமையாத முயற்சியைச் செய்துள்ளார்.

ஓப்பியல் ஆய்வென்பது, பொழுதுபோக்கிற்காக செய்யும் ஆய்வாக அமையாது. ஓப்பியல் ஆய்வின் மூலமாகவே ஒரு நூலின் தனிப் பண்புகளை திட்டவட்டமாகக் கூற முடியும். ஒற்றுமைக்கு மத்தியிலும் நுண்ணிய வேறுபாடுகள் காணப்படும். அவற்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டே தனிச் சிறப்புக்களை அறிய முடியும். அதாவது இரு இலக்கியங்களை ஒப்பிடும்போது அவற்றின் பொதுப் பண்புகள், சிறப்புப் பண்புகள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியும். இதற்கையவே பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களும், இத்தகைய ஓப்பியல் பண்புகளின் அடிப்படையில் மறைந்து கிடந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை எல்லோருக்கும் தெரியப்படுத்தியதோடு, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கருத்தாக்களின் பெரும் பணிகளையும் பங்களிப்புக்களையும் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவராகவும் திகழ்கிறார்.

பயன்பட்ட நூல்கள்:

01. உமறுப் புலவர், (1987), சீறாப்புராணம், சென்னை, மரைக்காயர் பதிப்பகம்.
02. உவைஸ், எம். எம், ((1976), இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும், சென்னை, யுனிவர்ஸல் பப்ளிஸர்ஸ்.
03. உவைஸ், எம். எம், (1961), இஸ்லாமியத் தென்றல், இலங்கை, மணிக்ஞரல் பதிப்பகம்.
04. கைலாசபதி,க., (1972), இலக்கியமும் திறனாய்வும், யாழ்ப்பாணம், வரதர், வெளியீடு.
05. தில்லைநாதன், சி., (1967), வள்ளுவன் முதல் பாரதிதாசன் வரை, சென்னை, தமிழ்ப்புத்தகாலயம்.
06. வரதராசன்,மு.,(1960), இலக்கிய மரபு, சென்னை, பாரிநிலையம்.

இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் கல்விநிலை

Dr. (Mrs.) J. Rasanayagam, Senior Lecturer,
Department of Education, University of Jaffna.

அறிமுகம்:

கல்வி என்பது அன்னையின் கருப்பையில் இருந்து இறைவனடி எய்தும்வரை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது பெருமானார் அவர்களின் பொன்மொழியாகும். இத்தத்துவமானது இஸ்லாம் சமயம், கல்விக்கு வழங்கிய உயர்ந்த இடத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. எந்த ஒரு சமுதாயமும் காலத்தோடொத்த வளர்ச்சியைப் பெறவேண்டுமானால் கல்வி தொடர்பான சிந்தனைகள் வரவேற்கப்படுவதாக அமைதல் வேண்டும். இலங்கை முஸ்லிம்களின் இன்றைய கல்வி நிலையை நோக்கும்போது முகம்மது நபி அவர்களின் கல்வி தொடர்பான சிந்தனைகளுக்கும் நடைமுறைகளுக்கும் இடையே சற்று வேறுபாடு இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. முகம்மது நபி அவர்களின் சிந்தனையில் உதித்த விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சில பிரச்சினைகள் எதிர் கொள்ளப்படுகின்றன. மனிதர்கள் அறிவினாற் குறைந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் உயர்ந்ததோர் நிலைமையை அடைவதற்கு அவர்களுக்கு உதவுவது கல்வியாகும். எத்தகைய கல்வி முறைகளாயினும் அவைகளின் முக்கிய நோக்கம் மாணவனுக்கு அறிவைப் புகட்டி ஆளுமையை விருத்தி செய்து அவனைப் பயனுள்ள சமூக அங்கத்தவன் ஆக்குதலாகும். காலம் காலமாக இக் கொள்கைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் கல்வியின் சமூக நோக்கம் முழுமையாக நிறைவு பெறாமலும் போய் விடுகின்றது.

இஸ்லாமிய கல்வித் தத்துவம்:

இந்து, பௌத்தம், கிறிஸ்தவம் போன்ற மதங்களின் கல்வி மரபைப் போன்று இலங்கையில் இஸ்லாமிய மதமும் பல கல்விக் கொள்கைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு சிறப்பாக விளங்கி வந்தது. இஸ்லாமிய கல்வியானது தத்துவம், மருத்துவம், கலைகள் போன்ற உயர் விழுமியங்களையெல்லாம் வளர்த்து வந்தது. அறிவாகிய ஒளியினை இஸ்லாமிய சமயத்தில் யாவரிடமும் பரவச் செய்தல் இஸ்லாமியக் கல்வி முறையின் நோக்கமாகும்.

“ஓதுவீராக மனிதனைக் குருதிக் கட்டியிலிருந்து
படைத்த உமது இறைவன் பெயரால்
ஓதுவீராக உமது இறைவன் கொடையால் மிகுந்தவன்,
பேனாவாற் கற்பிப்பவன்,
மனிதன் அறியாதவற்றை மனிதனுக்குக் கற்பிப்பவன்”

இவையே முகம்மது நபி அவர்களுக்கு முதன்முதல் அனுப்பப்பட்ட வேத வசனங்களாகும். கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம், அரசியல் ஆகிய துறைகளில் முஸ்லிம்கள் இன்று சிறந்து விளங்குகின்றார்கள். அறிவையும், அடிப்படைக் கல்வியையும் ஊட்டுவதற்கு “மக்தப்” சிறந்ததோர் சாதனமாயிற்று. “மக்தப்” சமயத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து நன்முறைப் பாங்கான சமூகத்தை உருவாக்குதலை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்ததனால் அமைப்பிலும், பாடத்திட்டத்திலும் பள்ளி வாசலுடன் தொடர்புடையதாய் இருந்தது. இதனால் நகரங்கள், கிராமங்களில் ஒவ்வொரு மக்தப் அமைக்கப்பட்டு அடிப்படைக் கல்வி வசதிகள் சமூகமான முறையில் நடத்தப்பட்டன. இக்கல்வியை வழங்கும் “மக்தப்”புகள் அரசிடமிருந்து உதவி பெறாமல் தாமாகவே இயங்கி வந்தன.

முஸ்லிம் கல்வி வரலாறு:

முஸ்லிம் சமூகத்தின் கல்விச் செயற்பாடுகள், மக்களின் வாழ்வியல் முறைகள் போன்றவற்றிற்கு முஹம்மது நபி அவர்களின் வாழ்க்கை நடைமுறைகள் வியாக்கியானங்களாக அமைந்தன. பயனற்ற மரபுக் கொள்கைகளிலிருந்து இஸ்லாம் மக்கள் விடுபட வேண்டுமென விரும்பினார்கள். ஆனாலும் இறையுண்மை என்ற விடயத்தில் அவர்களின் ஆழமான நம்பிக்கை இஸ்லாம் சமயத்தின் இன்றைய புனிதத் தன்மையின் சீரான நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இறைவனை உணர்தற்கு அறிவு முக்கியமானதொரு அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது. ஒரு மனிதன் தனக்கு முக்கியமான கையிருப்பு என்று கூறப்படுவது அவனுடைய அறிவாற்றல் என்றே பொருள் கொள்ளப்பட்டது. கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம், அரசியல் ஆகிய துறைகளில் இஸ்லாமியர் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். அக்காலத்தின் பொருளாதார தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் வழியாகக் கல்வி செயற்பட்டது.

கல்வி பெரும்பாலும் சமயத் தொடர்புடையதாகக் காணப்பட்டமையால் அதனைப் புனிதக் கடமையாகவே இஸ்லாமியர் கருதிக் கொண்டனர். எனினும் முற்று முழுதாகச் சமயம் அவர்கள் வாழ்க்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்தவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். விஞ்ஞானமும் அவர்களது வாழ்க்கையில் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. முஸ்லிம் மரபின் விசேட அம்சமாகக் கருதிக் கொள்ளப்பட்ட விடயம் அவர்களது புனித நூலாகிய “திருக்குர்ஆனை”யே கல்வியினது ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தது என்பதாகும்.

திருக்குர்ஆனுடனே கல்வி தொடங்குவதால் புனிதமாகக் கருதப்பட்ட அறிவைப் பெறுவதற்காக முஸ்லிம்கள் ஆரம்பக் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காகப் பள்ளிவாசல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்கள். ஆரம்பக் கல்வியை வழங்கும் பாடசாலைகள் “மக்தப்” என்று அழைக்கப்பட்டன. ஆரம்பக் கல்வி கூட்டுக் கல்வியாக வழங்கப்பட்டது. இங்கு எண், எழுத்து, சமய அனுட்டான விதிகள் என்பன கற்பிக்கப்பட்டன. “மக்தப்புகள்” முக்கியமாக அறிவை மட்டுமல்லாமல் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல பழக்க

வழங்கங்களை வழங்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. அரபு மொழி கற்றலும் முக்கியமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

பிள்ளைகள் ஆரம்ப வகுப்புகளில் கற்பனயாவும் முக்கியமாகக் குர்ஆன் என்பதனால் கல்வி இலாகாவில் அங்கீகாரம் பெற்று நடத்தப்படும் கல்விச் செயற்பாடுகளில் முஸ்லீம் பிள்ளைகள் பெரிதளவு அக்கறை காட்டவில்லை. இதனால் அக்கல்வி முறையை விடுத்து உலகியலோடு தொடர்புபடும் கல்வி முறைகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவது கடினமான முயற்சியாயிற்று. திருக்குர்ஆனை நன்கு பயிற்சி செய்யும் வரைக்கும் ஏனைய பாடங்களில் பயிற்சி பெறுவது பிள்ளைகளுக்குத் தவிர்க்கப்படுகின்றது. ஆகவே முஸ்லீம்கள் சமயக் கல்விக்கு முதன்மை அளித்தனர் என்பதை உணர முடிகின்றது. இதனால் ஏனைய பிள்ளைகளோடு ஒப்பிடும்போது முஸ்லீம் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சி தடைப்பட்டிருந்த நிலையை ஆரம்ப காலங்களில் காண முடிந்தது. இதனால் பாரம்பரிய முறைகளையும், நவீன காலத்திற்குத் தேவையான புதுமுறைக் கல்வியையும் ஒருங்கே இணைப்பது கடினமான முயற்சியாக இருந்தது. முஸ்லீம்கள் தமது கல்வியில் அரபு பாசை திருக்குர்ஆன் இரண்டையும் முக்கியமாகக் கொள்வதோடு தமது தாய் மொழியையும் அதோடு ஏனைய உலகியல் வாழ்க்கைக்கு உதவும் கல்வியையும் அடுத்தபடியாகச் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது கல்வித்திட்டம் சிறப்பாக அமையும்.

முஸ்லீம் சமுதாயம் தனது மாணவருக்குக் கல்வி புகட்ட இலங்கையில் குர்ஆன் பாடசாலை என வழங்கப்பட்ட மக்தப்பையே பெரிதும் நம்பியிருந்தன. முதன்மைப் பாடசாலைகள் பல இடங்களில் நடத்தப்பட்டு வந்தன. இவர்கள் அக்காலத்திலேயே ஆங்கிலேயரின் அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட புதிய முறைக் கல்வியைப் பயில மறுத்தனர். முஸ்லீம்களின் முதன்மைப் பாடசாலைகள் பள்ளி வாசற் காணிகளிலே நடைபெற்றது. இக்கற்கை நெறிகள் திருக்குர்ஆனோடு தொடர்புபட்டமையால் அரபு எழுத்து மொழியிலும் முதலிடம் கொடுத்து போற்றப்பட்டது. முஸ்லீம்கள் தமது சமுதாயத்திலே உள்ள பெரியோர்களினால் மதிப்பையும், ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அரபு மொழி, இஸ்லாமிய இறையியல் போன்ற விடயங்களை விரும்பிக் கற்றார்கள். தமது எதிர்காலத்தை வளம்படுத்துவதற்காக உத்தியோகங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் அமைந்த கல்வி முறைகளை விரும்பவில்லை. ஏனைய பாடசாலை மாணவர்கள் கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களுக்குச் செலவிடும் நேரத்தை இஸ்லாமிய மாணவன் சமயக் கல்வியைப் பெறுவதில் ஈடுபாடு காட்டினான். “மக்தப்” படிப்பை முடித்து மேலும் மதரசாக்ககளிற் சேர்ந்து கல்வி கற்றார்கள். உலகியற் கல்வி எவ்வளவு அவசியமாக இருந்தாலும் சமயக் கல்வியை அலட்சியம் செய்யக்கூடாது என்பதை இஸ்லாமியர் நம்பினார்கள்.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்த காலத்தில் முஸ்லீம்கள் இலங்கையில் வியாபாரத்தில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டு வந்தனர். இதனால் அரசியலிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர். அரசியலிலும் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆனாலும் அக்காலத்தில் முஸ்லீம்களுக்கென்று இருந்த பாடங்கள் மக்தப் என்பன பெரும்மாறுதல்களுக்கு உள்ளாகின. மக்தப் என்னும் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் திண்ணைப் பாடசாலைகளாக மாற்றமடைந்தன. இத்தகைய வசதியீனங்கள் பிரித்தானிய ஆட்சியின் முற்பகுதியிலேயே நீக்கப்பட்டன. எனினும் இக்கால கட்டத்தில் இடம்பெற்ற கிறிஸ்தவ மதம் பரப்பும் நடவடிக்கைகள் முஸ்லீம்களுக்குத் தமது பிள்ளைகளை அரசினர் ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைப்பதில் ஒருவித பயத்தையும் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தியது. இதனால் அவற்றை வெறுத்தனர் இத்தகைய பல செயற்பாடுகள் இஸ்லாமியர் கல்வி கற்பதற்குத் தடையாக அமைந்திருந்தன. இக்காலத்தில் பௌத்தர்கள், இந்துக்கள் மத்தியில் மதமாற்றம் நிகழ்ந்ததனால் அவ்விதமான அபாயங்களிலிருந்து முஸ்லீம்கள் தமது பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பதற்குத் தாம் எதையும் அர்ப்பணிப்பதற்குத் தயாராக இருந்தனர். சமயப்பற்று அதிகமுடையோராய் இருந்ததனால் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட அறிவுக் கல்வியில் பெரிதளவு அக்கறை கொள்ளாத நிலை இடைக்காலங்களில் காணப்பட்டது.

தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளினால் கல்வியானது கிறிஸ்தவ திருச்சபையின் ஆதிக்கத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது. இதனால் முஸ்லீம்களில் சிலர் தமது பிள்ளைகளை ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். இதனால் அவர்களது கல்வித்தரம் உயர்த்தப்பட்டதோடு சமூக முன்னேற்றம், சமூக அந்தஸ்து போன்றவைகளைப் பெறுவதற்கு முடிந்தது. எனினும் ஆங்கிலக் கல்வியின் செல்வாக்கு பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ கூட்டத்தினரிடையே இருந்ததனால் முஸ்லீம்களின் ஒத்துழையா மனப்பான்மை மிகவும் இறுகி வலுவடைந்தது. இந்நிலையிலும் கல்வி விழிப்பு பெற்ற சில முஸ்லீம் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளைக் கிறிஸ்தவர்களின் பாடசாலைகளுக்கு ஆங்கிலம் படிக்க அனுப்பி வைத்தார்கள்.

இக்கால கட்டங்களில் பௌத்தர்களும், இந்துக்களும் தமது சமயத்துக்குப் பாதகமில்லாத ஆங்கிலக் கல்வியை தம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிப்பதற்கு ஆர்வம் காட்டினர். இதனால் ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதற்காகச் சில ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்துக்களினதும், பௌத்தர்களினதும் இத்தகைய செயற்பாடுகள் முஸ்லீம்களின் கவனத்தை ஈர்த்தமையினால் அவர்களும் அத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடலாயினர். இந்நிலையில் அரசாங்க சேவையில் உள்ள உயர்ந்த உத்தியோகங்களிலிருந்தும் வேறுவகையான பதவிகளிலிருந்தும் விலகியிருப்பதை விரும்பாத முஸ்லீம்கள் விழிப்படைந்தார்கள். வியாபாரத்துறையில் கூட அவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு இல்லாமல் பெரும் பிரச்சினையாக இருந்தது. இது சமூக முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாக இருந்தது. இதனை உணர்ந்த முஸ்லீம்கள் தமக்கும் ஆங்கிலக் கல்விப் பாடசாலைகள் நிறுவ வேண்டுமென்ப பெருவிருப்பம் உடையவர்களாகிப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள். இந்நிலையில் அறிஞர் எம்.சி. சித்திலெவவை தம் சமூகத்திற்காகத் தீவிரமாக உழைத்து கொழும்பு ஸாஹிராக் கலாசாலை தோன்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார். இதன் பின் கொழும்பு முஸ்லீம் கல்விச் சங்கமும்,

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அல்லது ரஹத்துஸ் ஸாஹிரா பாடசாலையும் நிறுவப்பட்டது. பல இஸ்லாம் பத்திரிகைகள் அச்சிடப்பட்டன. முஸ்லீம் கல்வி மகாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. ஸாஹிராக் கலாசாலை மட்டும்தான் முஸ்லீம் உயர்தரப் பாடசாலையாக இருந்த போதிலும் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் ஐந்து இருந்தமை அவர்களின் கல்வி வெற்றிக்குக் காரணமாயின.

எத்தகைய செயற்பாடுகள் இடம்பெற்ற போதிலும் முஸ்லீம்களின் ஆங்கிலக் கல்வி தொடர்பாக ஒரு தெளிவற்ற நிலைதான் காணப்பட்டது என்றாலும் முஸ்லீம் சமூகத்தின் கல்வி நிலை மட்டுமல்லாது அரசியல், வியாபாரம் போன்ற செயற்பாடுகளுக்கும் ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமானது என்பது முஸ்லீம்களுக்கு வலியுறுத்தப்பட்டது. நாட்டின் முன்னேற்றம் எல்லோரையும் கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வுள்ளவர்களாக ஆக்கிவிடும். அதேவேளையில் இலங்கையில் தமது கல்வித் தேவைகளைக் கவனிக்க ஒரு வலிமை வாய்ந்த முஸ்லீம் நிறுவனம் ஒன்றின் அவசியத்தை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். இல்லாவிடில் தாம் மிகவும் பின்னணியில் நிற்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து பல செயற்பாடுகளில் இறங்கினார்கள். 1918ம் ஆண்டு இலங்கை முஸ்லீம் கல்விச் சங்கம் என்று ஒரு சட்டமுறையில் பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அச்சங்கமும் எதிர்பார்த்ததுபோல இல்லாமல் கொழும்பு நகரத்தில் ஒரு சில ஆரம்பப் பாடசாலைகளை நடத்தும் ஒரு நிறுவனமாக விளங்கியது. 1927ம் ஆண்டு இச்சங்கத்தின் கீழ் உள்ள பாடசாலைகளை ஸாஹிராக் கலாசாலையோடு இணைக்கும் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் இக்கலாசாலை முன்னேற்றமடைந்ததுடன் முஸ்லீம் மக்களை விழித்தெழுச் செய்தது. பாடத்திட்டத்தில் அரபு பாலையும் இஸ்லாமியச் சரித்திரமும் முக்கியமாக இடம் பெற்றதால் இஸ்லாமியப் பிள்ளைகள் பலர் இக்கலாசாலைக்குச் சென்றனர். இக்கலாசாலையின் பழைய மாணவர்கள் முஸ்லீம் மாணவர்களின் கல்விக்கு மிக உற்சாகம் தந்தனர். முஸ்லீம்களின் எண்ணங்களையும் முயற்சிகளையும் பிரதிபலிக்கும் ஒரு இடமாக இக்கலாசாலை விளங்கியது.

மதக் கல்வியில் அதிக ஈடுபாடும், இறுக்கமும் கொண்ட முஸ்லீம்கள் ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதனால் தமது மதத்திற்கு ஏதாவது அபாயம் வரும் என்று பயந்த நிலை தற்போது இல்லை. தமது அச்சத்தை தவிர்ந்தார்கள். கல்விச் செயற்பாடுகளில் எதுவித பயம் இல்லாமல் முழுமையாகத் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்கள். இக்காலத்தில் கல்வி அரசாங்கத்தின் விசேட கவனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. அப்போது சுயமொழிப் பாடசாலைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைகள் திட்டவாட்டமான முன்னேற்ற நிலைக்கு வந்தமையினால் அரசு காட்டும் நெறி வழி மூலம் கல்வியை வளர்த்தெடுக்கலாம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. சமூகங்களின் ஒருமித்த வளர்ச்சிக்குச் சம சந்தர்ப்பத்தையும் குறிப்பிட்ட தராதரத்தையும் வழங்கத்தக்க கல்வித்திட்டம் அமைந்தது. இதனால் இங்கு முஸ்லீம்களுக்கு என்னென்ன பிரச்சினைகள் உண்டு என்பதை அறியும் நோக்கில் இப்பிரச்சினைகளை அரசு ஆராய்ந்தது. முஸ்லீம்களும் தம்மிடையே இவ்வளவு காலமும் நிலவி வந்த குறைபாட்டினை நன்குணர்ந்து இத்திட்டத்தினை ஆர்வத்துடன் வரவேற்றதன் பயன் முஸ்லீம்களின் கல்விச் செயற்பாடுகள் பெரிய வளர்ச்சி கண்டுள்ளன.

கல்வியில் மொழி:

ஒரு நாட்டினுடைய கல்விச் செயற்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைவது மொழியேயாகும். தாய்மொழி மூலம் கற்றலே ஒரு குழந்தையினது உடல் உள ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்ததாகும். இதனால் கல்வி என்பது ஒரு குழந்தைக்கு தாய்மொழி தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் புகட்டுதல் அதனுடைய உளவளர்ச்சியைக் கெடுக்கும் ஒரு செயற்பாடாக அமைகின்றது.

முஸ்லீம்களைப் பொறுத்தவரையில் தமது தாய்மொழி எது என்பதில் சில பிரச்சினைகள் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்தன. சர்வதேச மொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் ஆங்கிலம் இருந்த காரணத்தினால் ஆங்கிலத்திலேயே குழந்தைகள் கல்வி பயிலலாம். என்பதைச் சில முஸ்லீம்கள் எண்ணினர். அதே போன்று சிங்களம் உத்தியோக மொழியாக இருத்தல் வேண்டுமென்ற கருத்தும் காணப்பட்டது. அதேபோன்று அரபு மொழியும் தாய்மொழி என்று கருதுபவர்களும் உண்டு.

பல மொழிகள் தொடர்பான அறிவு அவர்களுக்கு இருந்த காரணத்தினால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் அவர்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தின. எனினும் இலங்கையில் பேசும் வீட்டு மொழி தமிழாக இருந்தமையாலும், புனித நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ் மொழியில் அமைந்திருந்ததனாலும் தமிழே தாய்மொழியாக அமைதல் வேண்டும் என்பது பெரும்பாலானோரின் கருத்தாக அமைந்தது. வீட்டு மொழியே கல்வி மொழியாக இருப்பதில் அவர்கள் உறுதியாக இருந்தனர்.

ஆங்கிலம் முஸ்லீம் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாததோடு சர்வதேசத் தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கும் அது முக்கியமானதாகும். ஆனாலும் அதனைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளுவதில் உள்ள பிரச்சினைகளையும் எம்.எ.அஸீஸ் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். முஸ்லீம் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்கலாம் என்பதை வைத்துக்கொண்டு ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாக்க முடியாது எனக் கருதினார். நாடு முழுவதிலும் முஸ்லீம்களின் போதனாமொழியாகத் தமிழ் அங்கீகரிக்கப்படல் வேண்டுமெனவும் அஸீஸ் அவர்கள் விரும்பினார்கள். சிங்களத்தைத் தாய் மொழியாக முஸ்லீம்கள் கொள்ளமுடியாது. தமிழைத் தாய்மொழியாக ஒரு சாராரும், சிங்களத்தைத் தாய் மொழியாக இன்னொரு சாராரும் கொள்ளும்போது பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. முஸ்லீம் சமூகம் ஒருபோதும் இரண்டாகப் பிளவுபட முடியாது. இதனால் இலங்கை முஸ்லீம்களின் தாய் மொழியாகத் தமிழ் மொழியே இருக்க வேண்டும். முஸ்லீம் இலக்கியங்களும் பெரும்பகுதி தமிழிலேயே இருக்கின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனினும் சிங்கள மொழியை முற்றாகப் புறக்கணிக்க முடியாமல் இருப்பதனால் 6ம் வகுப்பிலிருந்து சிங்களம் கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டு கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தனது விருப்பத்தையும் அஸீஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஒரு பிள்ளைக்குத் தாய்மொழியே சிந்தனையை வளப்படுத்துகின்றது. இதன் மூலம் ஒரு குழந்தை தன்னையும் தனக்கு முன்னால் விரிந்து கிடக்கும் உலகையும் உணர்ந்து கொள்கின்றது. ஒரு குழந்தையின் சிந்தனை வளர்ச்சியில் தாய்மொழி ஒரு படைப்புப் பங்காளியாகச் செயற்படுகின்றது. என்றாலும் ஏனைய மொழிகளைக் குழந்தைகள் புறக்கணிக்கக் கூடாது. எல்லா மொழிகளையும் அறிந்து கொள்ளும்போது வித்தியாசமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றலைப் பெறுகின்றது. இரு மொழித்திறன் வித்தியாசமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றலை வளர்த்து, படைப்பாற்றலை வளப்படுத்துவதாக அமையும். தாய்மொழித் தன்ம வலுவாக இருத்தல் என்பதில் உறுதி வேண்டும்.

தனது மொழியையே முழுமையாகப் பிள்ளைகள் அறிந்து பழக்கப்படுத்த முன்னரே இன்னொரு மொழியில் கல்வி கற்பது என்பது திணிப்பு முறையாகும். ஆனாலும் இலங்கையில் சிங்களப் பாடசாலைகளிலுள்ள முஸ்லீம் மாணவர்களில் 45 வீதமானோர் பெண்கள் என்பதால் அவர்கள் தமது எதிர்காலச் சந்ததிக்கும் சிங்களத்தையே ஊடக மொழியாகத் தெரிவு செய்கின்றனர். இதனால் சிங்களத்தை மட்டும் எழுதவும், பேசவும் தெரிந்த ஒரு பிரிவினர் முஸ்லீம் சமூகத்தில் இருந்து வருகின்றனர். இதனால் முஸ்லீம்கள் தாய்மொழிக் கல்வியையும் தாய்மொழிவழிக் கல்வியையும் கற்பதன் மூலம் தமது அறிவுப் பெருக்கத்திற்கும், அடையாள உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் இலகுவாக இருக்கும்.

முஸ்லீம் மக்களின் உயர்கல்வி:

முஸ்லீம்களை ஏனைய சமூக மக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கல்வித்துறையில் மிகவும் பின்னிற்ற நிலையைக் காண முடிகின்றது. ஆனாலும் இந்நிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இன்று முஸ்லீம்கள் கல்வித்துறையில் நாட்டம் செலுத்தி வருகின்ற பொழுதிலும் பெரிதளவில் கல்விப்பூரட்சி ஒன்றும் இருக்கவில்லை. நகரப் புறங்களில் விட்டப் பெரும்பாலும் கிராமப் புறங்களில் கல்வியில் பிற்போக்கான ஒரு நிலையையும் காணமுடிகின்றது. அரசு உயர் உத்தியோகத்திலும், தொழில் நிறுவனங்களிலும் தமிழர்கள் சிங்களவர்களை விட முஸ்லீம்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்திருந்தனர். ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் முஸ்லீம்கள் சனத்தொகை ஏனையவர்களை விடக் குறைவடைந்திருந்தமையும் இதற்கொரு காரணமாகின்றது.

முஸ்லீம்கள் உயர்கல்வியை கற்பதற்குப் பொருளாதார நிலையும் சில இடங்களில் தடைக்கற்களாக அமைந்தன. இதனை முஸ்லீம்களின் கல்வி முன்னேற்றத்துக்கு அரும்பாடுபட்ட எல்.எம்.அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்குக் கல்வி முறைகள் அவசியமானவை என்றும் அத்துடன் ஆங்கிலக் கல்வியை முஸ்லீம்கள் கற்க வேண்டுமென்றும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள். ஆனாலும் இஸ்லாமியருடைய முகாமையின் கீழ் பெரும் தொகையான ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் இல்லாமையாலும், ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதற்குப் பணம் கூடுதலாகத் தேவைப்பட்டமையாலும் அதிகமான முஸ்லீம்கள் ஆங்கிலத்தைக் கற்கவில்லை. ஆனாலும் இன்று இஸ்லாமிய சமுதாயம் கல்வித் துறையில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இஸ்லாமியப் பாடசாலைகளின் தரமும் உயர்ந்துள்ளது. ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று வெளியேறுகின்றார்கள்.

1961ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதி புள்ளி விபரங்களின்படி சிங்கள மாணவர்கள் 2205 பேரும் தமிழ் மாணவர்கள் 355 பேரும் முஸ்லீம் மாணவர்கள் 37 பேருமே பல்கலைக்கழகக் கல்விக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதில் முஸ்லீம் மாணவர்கள் தொகை ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாகவேயுள்ளது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மொத்த மாணவர் தொகையில் இம் மாணவர்களது விகிதாசாரம் 1.4 ஆகும். இந்நிலையானது படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. 2007 – 2008ம் கல்வியாண்டின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இக்காலப்பகுதியில் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்ற முஸ்லீம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1089 ஆகும். ஆனாலும் 2006 – 2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஒப்பிட்டுமீபோது 39 மாணவர்கள் குறைந்து காணப்பட்டனர். இக்காலப்பகுதிகளில் இலங்கையின் மொத்தம் பதினான்கு பல்கலைக்கழகங்களில் பல்வேறு கற்கை நெறிகளுக்கு 18703 பேர் தெரிவாகியுள்ளனர்.

இத்தகைய நிலையில் மேலும் ஒரு சாதகமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமானால் மனிதவளம், பௌதிகவளம் போன்றவைகளில் அதிக கவனம் எடுக்க வேண்டும். நவீன கல்வி முறையைப் பொறுத்தமட்டில் இன்று கல்வித் தொழில்நுட்பம் பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இலங்கையில் முஸ்லீம் பாடசாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் பௌதிக வளப்பற்றாக்குறை ஒரு காரணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆய்வு கூடம், நூலகம், மைதானம், கலைக்கூடம், விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாத நிலையில் பல பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன.

இலங்கையில் 801 முஸ்லீம் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. இதில் 31 பாடசாலைகள் வடமாகாணத்தில் மூடப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. இலங்கையின் மொத்த பாடசாலைகள் 9972 ஆகும். இதில் முஸ்லீம் தேசிய பாடசாலைகள் 42 ஆகும். முஸ்லீம் மாணவர்கள் 316633 ஆவர். ஆசிரியர்கள் 13001 என்ற எண்ணிக்கையில் அமைந்துள்ளது.

மொத்த அரசு பாடசாலைகள்	-	9972
மொத்த மாணவர்கள்	-	4190657
தமிழ்மொழி மூலப் பாடசாலைகள்	-	2835
முஸ்லீம் பாடசாலைகள்	-	801
இயங்கும் நிலையிலுள்ள முஸ்லீம் பாடசாலைகள்	-	751
முஸ்லீம் தேசிய பாடசாலைகள்	-	42
1யுட தர முஸ்லீம் பாடசாலைகள்	-	60
1ஊ தர பாடசாலைகள்	-	207

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

வகை - 2 பாடசாலைகள்	-	225
வகை - 3 பாடசாலைகள்	-	294
முஸ்லீம் மாணவர் தொகை	-	316633
முஸ்லீம் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை	-	13001

இன்றைய நிலையிலும் முஸ்லீம் பாடசாலைகள் முழுமையான கல்வி அடைவுகளைக் கொண்டுள்ளன என்று கூறமுடியாது. 1970, 80 களில் கல்வியில் பிரகாசித்த முஸ்லீம் பாடசாலைகள் இன்று கல்வியில் பின்னடைவுகளைச் சந்தித்த வண்ணமுள்ளன. என்றாலும் ஒரு சில தேசிய பாடசாலைகள் கல்வியில் முன்னணியில் நிற்கின்றமையும் பெருமைக்குரிய விடயமாகும். இன்று ஒரு மாணவனுடைய கல்விப் புலத்தினைத் தீர்மானிப்பதாக க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் அமைவதன் காரணமாக இன்று மாணவர்கள் கல்வியில் தவறிழைத்தால் அது அவர்களது எதிர்காலத்தையே பாழடித்துவிடும். இதனால் கல்விப் பின்னடைவுகளுக்கான காரணிகளை ஆராய்ந்து அதற்குரிய தீர்வுகளை முன்வைக்க வேண்டும். இதற்குப் பின்வரும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல் வேண்டும்.

- ❖ ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்
- ❖ பௌதீக வளப்பற்றாக்குறையில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
- ❖ சிறந்த பாடசாலை நிர்வாகம் கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும்.
- ❖ வினைத்திறனுள்ள முகாமைத்துவம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும்.
- ❖ இஸ்லாமிய பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட வேண்டும்.
- ❖ சமூகம் கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.
- ❖ இடைவிலகும் மாணவர்கள் பிரச்சினைகள் சரியான முறையில் ஆராயப்பட்டு சீர் செய்யப்பட வேண்டும்.
- ❖ ஆரம்பக் கல்வியில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.
- ❖ சிறுவர் உழைப்பு நீக்கப்பட வேண்டும்.
- ❖ பெண்கள் கல்விக்கான ஊக்குவிப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- ❖ இளவயதுத் திருமணம் தடைசெய்யப்படல் வேண்டும்.
- ❖ மாணவர்களின் குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலை தொடர்பாகவும் அதிபர், ஆசிரியர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இத்தகைய செயற்பாடுகள் சீர்செய்யப்படும்போது கல்வியில் அதிகளவு முன்னேற்றம் ஏற்படச் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. இன்று முதுகல்விமாணி, முதுகலைமாணி, கலாநிதி பட்ட ஆய்வுகள், முதுவிஞ்ஞானமாணி, பட்டத்தின் பின் கல்வி டிப்ளோமா போன்ற பட்டத்தின் கற்கை நெறிகள் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பல நிறுவனங்கள் ஊடாக நடைபெறுகின்றபோதிலும் இங்கும் இஸ்லாமிய மாணவர்கள் தொகை மிகக் குறைவாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாண முஸ்லீம்களின் கல்வி நிலை:

முஸ்லீம்களுக்கென்று தனித்துவமான பண்பாடும் நாகரீகமும் உள்ளது. இத்தகைய தன்மைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு கலாசாரத்தைத்தான் முஸ்லீம் பாடசாலைகள் வளர்ப்பதில் கூடுதலான கவனத்தை கொண்டுள்ளன. பண்பாடு, கலாசாரம் போன்ற விழுமியங்கள் கல்வி முறைகளிலிருந்தும் வகுப்பறைகளிலிருந்தும் ஆரம்பமாக வேண்டும். சுய கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் போன்றவைகளும் பாடசாலைகளின் மூலம் மாணவர்களுக்குப் போதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு மதத்தில் கூடிய இறுக்கமான போக்கையும், அறிவை வளர்ப்பதில் அக்கறையையும் உடையதாக யாழ் நகரப் பகுதியிலே ஆறு முஸ்லீம் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன.

ஓஸ்மானியா கல்லூரி
ஹதீயா மகாவித்தியாலயம்
முஹம்மதியா பெண்கள் பாடசாலை
மஸ்ற உத்தீன் ஆரம்பப்பாடசாலை
மண்பஉல் ஒலூம் ஆரம்பப் பாடசாலை
அல்ஹம்ரா ஆரம்பப் பாடசாலை

போன்ற பாடசாலைகள் இருந்த போதும் நாட்டின் போர்ச்சூழல் காரணமாக இவை அனைத்தும் மூடப்பட்டன. இவற்றுள் ஓஸ்மானியா கல்லூரி 1963ம் ஆண்டு கல்லூரியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது 1௮௮ பாடசாலையாகும். ஆரம்பத்தில் ஆண்பிள்ளைகள் மட்டும் இங்கு கல்வி கற்றனர். யாழ் நகர இடப்பெயர்வோடு மூடப்பட்ட இக்கல்லூரி மீண்டும் 25.09.2003ம் ஆண்டு திறக்கப்பட்டது. அப்போது பெண் பிள்ளைகளும் அங்கு படிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பமளிக்கப்பட்டது.

ஏனெனில் பெண் பிள்ளைகளுக்கு வேறு முஸ்லீம் பாடசாலைகள் இருக்காதமையினால் இங்கு கல்வி கற்றனர். ஆரம்ப வகுப்புகள் இக்காலப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. யாழ் நகர முஸ்லீம் பிள்ளைகளுக்கென்று இயங்கும் ஒரே பாடசாலை தற்போது இது ஒன்றேயாகும். தற்போது க.பொ.த. சாதாரண தரம் வரையான வகுப்புகள் உள்ள இப்பாடசாலையில் 13 ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பிக்கின்றார்கள். மதத்தைப் போதிப்பது முக்கியமாகப் பாடசாலைகள் ஊடாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற போதும் இப்பாடசாலைகளில் தற்போது மதக் கல்விக்கென்று நிரந்தரமான ஒரு ஆசிரியர் இல்லாமை பெரிய குறைபாடாக உள்ளது. தற்போது பாடசாலை அதிபராக திரு.ரு.யு.ஆ.முபாறக் அவர்கள் கடமையாற்றுகின்றார். இக்கல்லூரியை மீண்டும் முன்னர் இருந்ததைப் போன்று கட்டியெழுப்புவதில் பல பிரச்சினைகள் உண்டு என்பது தெரிய வருகின்றது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அல்லும்ரா ஆரம்பப்பாடசாலை புதியதாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே இடப்பெயர்வு ஏற்பட்டதனால் அத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது. வேலணையில் மண்கும்பான் என்ற இடத்தில் இயங்கி வந்தது. தற்போது அப்பாடசாலையும் மூடப்பட்ட நிலையில் உள்ளது. ஒஸ்மானியாக் கல்லூரியும் க.பொ.த சாதாரண தரம் மட்டும் வகுப்புகளைக் கொண்டு இன்று இயங்குவதனால் இங்கு க.பொ.த சாதாரண தரம் சித்தியடைந்த மாணவர்கள் க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு யா. வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரிக்கே செல்கின்றனர். இது அப்பிள்ளைகளின் கல்வி அடைவு மட்டம் குறைவடைவதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு இன மக்களுக்கும் அவர்களுக்கென்று பாடசாலைகள் இல்லையானால் அது கல்வியில் பெரும் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த வாய்ப்புண்டு. இந்நிலைதான் இன்று யாழ்நகரைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கின்றது. நெடுந்தாரம் சென்று ஒரு பாடசாலையில் கல்வி கற்பது கடினமானதாகையால் சில முஸ்லீம் பிள்ளைகள் தமக்கு அருகில் உள்ள ஏதாவது ஒரு பாடசாலையை நாடிச் செல்லும் நிலையும் உண்டு. அங்கு மதக் கல்வி போன்ற பாடங்களைக் கற்பதில் பாரிய பிரச்சினைகள் உண்டு.

நாட்டின் போர்ச்சூழல் ஓய்ந்த நிலையில் இன்று பல முஸ்லீம்கள் தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பும் நிலையில் மீண்டும் இத்தகைய பாடசாலைகள் இயங்கும் நிலை ஏற்படும்போது மாணவர்கள் கல்வியில் கூடிய அக்கறை எடுத்து கற்பது இலகுவாக இருக்கும்.

முடிவுரை:

கல்வி என்பது மனிதர்களை அறிவுடையவர்களாக மாற்றுவது மட்டுமன்றி சிறந்த ஆளுமையுள்ளவர்களாகவும் மாற்றி விடுகின்றது. இச்செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குப் பிரதான நிறுவனமாக விளங்கும் பாடசாலைகள் வரையறுக்கப்பட்ட இலக்குகளையும், நோக்கங்களையும் கொண்டு விளங்குவது முக்கியமாகும் அத்தகைய செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் முஸ்லீம் பாடசாலைகள் கல்வி என்ற பெயரால் மதப் பற்றினை வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டன. ஆயினும் இன்றும் மதப் பற்றுள்ள ஒரு பிரஜையை உருவாக்குவதே முஸ்லீம்களது கல்வியின் நோக்கமாக அமைந்தாலும் கல்வியிலும் கூடிய அக்கறை காட்டி வருகின்றனர். எனினும் இவர்கள் கல்வி தொடர்பாக மேலும் அக்கறையுடையவர்களாக மாற வேண்டும். இவர்கள் கல்வியைத் தொடருவதற்குப் பல தடைக் காரணிகள் இனம் காணப்பட்ட போதும் அவற்றுள் சிலவற்றை நீக்கி விடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன.

கல்விக்கு இல்லாமல் மதம் முக்கிய இடம் வழங்கிய போதிலும் முஸ்லீம்கள் அதனைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இதனால் கல்வியை முழு மூச்சாகக் கொண்டு செயற்படுவதில் அக்கறை போதாததாக உள்ளது. அத்தோடு முஸ்லீம் பெண்களுக்கும் அதிகமான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுவதனால் அவர்களும் கல்வியில் காட்டும் அக்கறை குறைவாகவே உள்ளது. இதனால் சமூகம் கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வுள்ளவர்களாக மாறவேண்டும். அரசும் இவ்விடயத்தில் அக்கறை கொண்டு மாணவர்கள் எதுவித தடைகளும் இல்லாமல் கற்பதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்போது கல்வி நிலை சிறப்பானதாக அமையும். எனினும் முஸ்லீம்களின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குக் கல்வியில் அவர்களுக்குரிய மொழி தொடர்பான தெளிவின்மை நீக்கப்பட வேண்டும். அதே போன்று போரினால் அழிவடைந்த யாழ் முஸ்லீம்களின் கல்வி நிலையும் இன்று முக்கியமாகக் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகின்றது.

நூல் விபரப் பட்டியல்:

1. அஸ்ஸ.எ 2007 – இலங்கையில் இஸ்லாம், குமரன் புத்தக இல்லம்
2. சந்திரசேகரம் 1985 – கல்வியியற்புலம், யாழ் பல்கலைக்கழகம்
3. ஜெமீல்.எச்.எம் 1980 – எ.அஸ்ஸ கல்விச் சிந்தனைகளும் பங்களிப்பும், ஸாஹிற வெளியீடு
4. ஜெமீல்.எச்.எம் 1996 – கல்விச் சிந்தனைகள், தமிழ் மன்றம், ராஜகிரிய
5. றஷூப் ஸெய்ன் 2009 – இலங்கையில் முஸ்லீம் கல்வி சவால்களும் முன்மொழிவுகளும், சமூக விஞ்ஞானங்களுக்கான இப்னு கல்தூன் ஆய்வகம், கொழும்பு
6. அஸ்ஸ எம்.ஏ. 1969 – கல்வி நூற்றாண்டு விழா மலர் இலங்கை கல்வி, கலாசார அலுவல் அமைச்சின் வெளியீடு
7. அஸ்ஸ எம்.ஏ. 1966 – இலங்கையிலுள்ள முஸ்லீம் சமூகத்தினர் பற்றிய சில அம்சங்கள். கோலாலம்பூர்

**யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மொழியினதும் முஸ்லீம் தமிழ்மொழியினதும் மாற்றுப் பெயர்கள்
- ஓர் ஒப்புமை ஆராய்ச்சி**

**Dr. (Mrs.) Ratnamalar Kailainathan, Senior Lecturer,
Department of Linguistics & English, University of Jaffna.**

இலங்கையில் மூன்று மொழிகள் வழக்கில் உள்ளன. அவை சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகும். இவற்றுள் சிங்களமும், தமிழும் பண்தொட்டு நம் நாட்டு மக்களின் தாய்மொழியாக இருந்து வருகின்றன. தமிழ்மொழி தமிழ் மக்களாலும் இஸ்லாமியர்களாலும் பேசப்படுகின்றது. சிங்களமொழி சிங்கள மக்களால் பேசப்படுகிறது. ஆங்கிலம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத் தொடக்கத்தில் இருந்து இந்நாட்டு மக்கள் பலரின் இரண்டாவது மொழியாக இருந்து வருகின்றது.

இலங்கையில் வழங்கும் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கினை யாழ்ப்பாணத் தமிழ், மட்டக்களப்புத் தமிழ், நீர் கொழும்புத் தமிழ், மலைநாட்டுத்தமிழ் என ஐந்து வட்டாரக் கிளைமொழிகளாகவும், முஸ்லீம் தமிழ், முஸ்லீம் அல்லாதார் தமிழ் அல்லது இந்துக்கள் தமிழ் என இரு சமுதாயக் கிளைமொழிகளாகவும் கொள்ளலாம் என எம். ஏ. நு. மான் தன் ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் முஸ்லீம் மக்கள் பெரும்பாலும் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தனிமொழியாளர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். தமிழ் அவர்களது முதல் மொழியாகக் காணப்படுகின்றது. முஸ்லீம் மக்கள் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களது பேச்சுமொழி இடத்துக்கு இடம்வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. நாட்டின் வடக்கு, கிழக்குத் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் வாழும் முஸ்லீம் மக்கள் தமிழ், சிங்கள மொழிகளைப் பேசும் இரு மொழியாளர்களாயும், சிலர் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளையும் பேசும் மும்மொழியாளர்களாயும் இருக்கின்றனர்.

இலங்கையில் தமிழ் மக்களும் தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லீம் மக்களும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களாகவும் தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகப் பேசுகின்ற இரு வேறு இனத்தவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

முஸ்லீம் சமூகம், தமிழ் சமூகத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு சமூக அமைப்பைக்கொண்டுள்ளது. முஸ்லீம் மக்கள் இஸ்லாமிய மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள். இவர்களது சமூகம் சாதிக்கட்டுப்பாடற்ற ஓர் சமூகம். தமிழ், முஸ்லீம் மக்களது கலாசாரப் பண்பாடுகள் முற்றிலும் முரண்பாடானவை. இலங்கையில் முஸ்லீம் மக்கள் தனிப்பட்ட ஓர் சமூகக் குழுவாக இருப்பது மாத்திரமன்றி ஒரு தனிப்பட்ட தமிழ்க் கிளைமொழியும் முஸ்லீம் தமிழ்மொழியே. முஸ்லீம் மக்களது மொழியானது அவர்களது சமூக வாழ்க்கை, சமூக ஒழுங்கு முறை, கலாசாரம் ஆகியனவற்றைப் பிரதிபலித்துக்காட்டுகின்றது.

இவ்விரு சமூகங்களுக்கிடையே பேசப்பட்டு வருகின்ற இரு வேறு கிளைமொழிகளுக்கிடையேயும் பயன்பாட்டில் உள்ள மாற்றுப் பெயர்கள் அமைப்பில் குறிப்பாக மூவிடப்பெயர்களும் அவற்றுக்கிடையே உள்ள முரணநிலை அமைப்புகள் பற்றியும் அமைப்பு அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தற்காலத்தமிழில் நான், நாம், நாங்கள் ஆகிய மூன்று தன்மைப் பெயர்கள் வழக்கில் உள்ளன. நான் - தன்மை ஒருமை, நாம், நாங்கள் - தன்மைப் பன்மை. நாம், நாங்கள் இரண்டும் தன்மைப் பன்மை எனினும் பயன்பாட்டில் இரண்டுக்கும் இடையே வேறுபாடு உண்டு. ஒன்று உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை. மற்றது உள்பாட்டுத்தாத தன்மைப்பன்மை. இவற்றை ஆங்கிலத்தில் முறையே First person inclusive plural எனவும், First person exclusive plural எனவும் கூறுவர். உள்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை என்பது கேட்போரை உள்படுத்திக் கூறுவது. மற்றது கேட்போரை நீக்கித் தன்னைச் சார்ந்தோரை மட்டும் உள்படுத்துவது.

தற்காலத் தமிழ்மொழியில் நாம், நாங்கள் ஆகியன தன்மைப் பன்மைப் பெயர்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இவ்வடிவங்களின் பயன்பாட்டைக் கவனிக்குமிடத்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ் ஏனைய தமிழ்க்கிளைமொழிகளில் இருந்தும் வேறுபடுவதை நன்கு அவதானிக்கலாம். யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பேச்சு வழக்கில் நாங்கள் என்ற வடிவம் மாத்திரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏனைய தமிழ் பேசும் இடங்களில் காணப்படுவது போன்ற நாம் (உள்பாட்டு), நாங்கள் (உள்பாட்டுத்தாத) என்ற வேறுபட்ட பொருள் தரும் வடிவங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் இவ் வடிவங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு அமைப்பாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வடிவங்களின் பயன்பாட்டைக் கவனிக்குமிடத்து யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ் வழக்கிற்கும். முஸ்லீம் பேச்சுத் தமிழ் வழக்கிற்கும் இடையே பெரியதொரு வேறுபாட்டை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது.

முஸ்லீம் மக்களது தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கில் நாமள் உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மையாகவும் (inclusive) நாங்கள் உள்பாட்டுத்தாத தன்மைப் பன்மையாகவும் (exclusive) பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ் வேறுபாட்டை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்கள் படித்தவர்களாயினும் சரி படிக்காதவர்களாயினும் சரி முற்றும் முழுதாய் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள். காரணம் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு இப்பயன்பாடு புரியாத பழக்கமற்ற ஓர் அமைப்பாகும்.

அட்டவணை - 1:

தன்மைப் பெயர்கள்

தன்மை	யாழ்ப்பாணத் தமிழ்	முஸ்லீம் தமிழ்
ஒருமை	நான்	நான்
உள்பாட்டு பன்மை	நாங்கள்	நாமள்
உள்படுத்தாத பன்மை	நாங்கள்	நாங்கள்

நாமள், நாங்கள் என்ற தன்மைப் பன்மை வடிவங்களின் வேற்றுமை ஏற்கும் வடிவங்கள் நம்மள், எங்கள் என்பனவாகும். யாழ்ப்பாண பேச்சுத் தமிழில் நாமள், நம்மள் போன்ற வடிவங்கள் புரியாத வடிவங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

தற்காலத் தமிழில் முன்னிலைப் பெயர்கள் மூன்று. அவையாவன நீ, நீர், நீங்கள் என்பனவாம். நீ, நீர் இரண்டும் ஒருமை வடிவங்கள். நீங்கள் என்னும் மரியாதை வடிவம் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவானதாகும். பழைய இலக்கணகாரர் நீர் என்பதனையும் பன்மை வடிவம் என்றனர். இன்று யாழ்ப்பாணத் தமிழில் யார் யாரிடம் நீ, நீர் நீங்கள் என்னும் வடிவங்களைப் பயன்படுத்துவது என்பது ஒருவர் காட்ட விரும்பும் மதிப்பளவைப் பொறுத்து அமைகின்றது. சிலரிடம் மட்டுமே தான் நீ என்ற வடிவத்தைக் கூறலாம். ஆனால் படிக்காத கிராமத்து மக்கள் பெரும்பாலும் எல்லோரிடமும் நீ என்று பேசுவதைக் காணலாம். நீ என்னும் வடிவம் மரியாதை அற்ற வடிவம் எனக் கருதப்படலும் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் இம் முன்னிலைப் பெயர்கள் மரியாதை, மரியாதை அற்ற வடிவங்கள் என எதையும் பிரித்துக் காட்ட முடியாத வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பேச்சில் நீ என்பது மரியாதை அற்ற வடிவம் அல்லது மிகவும் நெருங்கிய உறவினைக் காட்டும் வடிவமாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நீர் என்பது ஓர் நடுத்தர மதிப்பளவைக் காட்டும் வடிவம். வழக்கமாக நீர் என்பது வயது, கல்வி, அந்தஸ்து சாதி போன்றவற்றில் ஒத்த அளவில் உள்ளவர்களுக்கிடையிலே பயன்படுத்தப்படும். காரியாலயங்களில் ஒரே அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள் மாணவர்கள். தங்களுக்கிடையே நீர் என்னும் வடிவத்தைப் பயன்படுத்துவர். ஓர் உயர் பதவியில் அல்லது உயர் தரத்தில் உள்ள ஒருவர் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற ஒருவருக்கு நீர் என்னும் வடிவத்தைப் பயன்படுத்தலாம். ஓர் ஜெமானி தனது வேலையாளை நீ என்று அழைக்கலாம். ஓர் உயர் சாதியில் உள்ள ஒருவர் கீழ் சாதியில் உள்ள ஒருவரை நீ என்று அழைக்கலாம். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை நீ என்று அழைத்தனர். ஆனால் தற்போது நீர் என்ற சொல்லையே அதிகம் பயன்படுத்துவர். எனினும் கிராமப் புறங்களில் இன்றும் பழைய பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை நீ என்று அழைப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இன்று காரியாலயங்களில் உயர் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களும் கீழ் நிலையில் உள்ளவர்களை நீ என்று அழைக்கின்ற முறை மறைந்து போக நீர் என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் நீ, நீர் ஆகிய வடிவங்களை சரியான இடங்களில் பாவிக்காவிடில் அவை நகைப்புக்கிடமாகப் போய்விடும். அது மாத்திரமல்ல நீ, நீர் இரண்டினையும் சரியான முறையில் சமுதாயத்தில் பயன்படுத்தாவிடில் அது குற்றமாகவும் மாறி விடலாம். யாழ்ப்பாணத்தவர் சமூகத்தில் இம் மூன்று முன்னிலைப் பெயர்களும் மதிப்பளவு அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. காலப்போக்கில் சமுதாயம் மாற்றம் அடையும்போது இம் மதிப்பளவு நிலைகளும் மாறும் தன்மையான என்பது கண்கூடு.

தமிழ்பேசும் முஸ்லீம் சமூகம் நீ, நீங்கள் ஆகிய இரண்டு முன்னிலைப் பெயர்களையே பயன்படுத்துகின்றனர். நீர் என்னும் வடிவம் இவர்களால் அருமையாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. முஸ்லீம் சமூகத்தில் நீ என்னும் வடிவம் மிகவும் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படுத்தப்பட்டே பேசப்படுகிறது. தற்காலத்தில் உற்ற நண்பர்கள் தமது உரையாடலின்போது ஒருவர்க்கொருவர் நீ என்று விளிப்பதுண்டு. முஸ்லீம் சமூகத்தவர் ஒருவர் தன்னிலும் பார்க்க வயதில் மூத்தவரை நீ என விளிப்பது மிக மிக அருமையான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. நீ அல்லது நீங்கள் என்ற வடிவங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போது வயது மிக முக்கியமாக அவர்களால் கவனிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும். ஆனால் தமிழ் சமூகத்தில் ஓர் இந்துவோ கிறிஸ்தவரோ தன்னிலும் வயது மூத்த ஒருவருக்கு அதாவது அவர் கீழ் சாதியாகவோ அல்லது அந்தஸ்தில் தாழ்ந்தவராகவோ இருப்பாராயின் நீ என்ற பெயரையே பயன்படுத்துவர். ஆனால் முஸ்லீம் மக்கள் தம்மிலும் வயதில் மூத்தவருக்கோ இளையவருக்கோ நீ என்று முன்னிலைப் பெயரைப் பயன்படுத்தி விளிப்பதில்லை. தம்மிலும் வயதில் இளையவருக்கு மிகவும் அருமையாகவே நீ என்று விளிப்பர். இதனை விட மிகவும் முக்கிய அம்சம் முஸ்லீம் சமூகத்தவரிடையே நீங்கள் என்ற வடிவம் கிராமப்புறத்திலும் நகரப் புறத்திலும் மிகவும் ஓர் ஆளுமையுள்ள சொல்லாகக் காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை - 2:

முன்னிலைப் பெயர்கள்

	ஒருமை		பன்மை
	மரியாதை அற்ற	மரியாதை	மரியாதை வடிவம்
யாழ்ப்பாணத் தமிழ்	நீ	நீ நீர் நீங்கள்	நீங்கள்
முஸ்லீம் தமிழ்	நீ	நீங்கள்	

தமிழ்மொழியில் படர்க்கைப் பெயர்கள் அ, இ ஆகிய சுட்டு அடியாகப் பிறந்தவை. தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்களைப் போல் அல்லாது படர்க்கைப் பெயர்கள் உயர்திணை, அ:றிணை, ஆண்பால், பெண்பால் வேறுபாடுகளைக் காட்டும். படர்க்கைப் பெயர்களினையும் முன்னிலைப் பெயர்களைப் போல் மரியாதைப் பெயர், மரியாதை அற்ற பெயர் என வேறுபடுத்தலாம்.

தற்காலத்தமிழில் இவன், இவள், இவர், இவர்கள், இது, இவை முதலிய படர்க்கைப் பெயர்கள் பேசுவோனுக்கு அண்மையில் இருப்பவரையோ அல்லது இருப்பதையோ குறிக்கும். அவன், அவள், அவர், அவர்கள், அது, அவை முதலியன பேசுவோன் கேட்போன் ஆகியோருக்கு சேய்மையில் இருப்பவரையோ அல்லது இருப்பதையோ குறிக்கும். அத்துடன் பழந்தமிழில் உ என்ற இடைச் சுட்டின் அடியாகப் பிறந்த உவன், உவள், உவர், உவர்கள், உது, உவை என்பன குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவை கேட்போன், பேசுவோன் ஆகியோருக்குச் சேய்மையில் அதாவது கண்ணுக்குத் தெரிந்த தூரத்தில் இருப்பவரை அல்லது இருப்பதைக் காட்டுவன. இவர், அவர் ஆகியன படர்க்கைப் பெயர்கள். தற்காலத்தில் மரியாதைப் பொருளில் ஒருமையில் மட்டுமே வழங்குகின்றன. இவை எழுத்துத் தமிழில் ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் பொதுவானவை.

யாழ்ப்பாணத்தமிழ், முஸ்லீம் தமிழ் ஆகிய இரண்டு வழக்குகளிலும் உள்ள படர்க்கைப் பெயர்களும் சுட்டு அடியாகப் பிறந்தவைகளே. படர்க்கைப் பெயர்களைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிடத்தக்களவு வேறுபாடு இருமொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் மூன்றாம் இடப்படர்க்கைப் பெயர்கள் மூன்று வகை வேறுபாட்டினைக் காட்ட முஸ்லீம் தமிழ்மொழியில் படர்க்கைப் பெயர்கள் இரு வேறு வகைப்பாட்டினைக் காட்டுகின்றன. அதாவது யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அண்மை, சேய்மை I, சேய்மை II என வேறுபடுத்திக்காட்ட முஸ்லீம் தமிழ் அண்மை, சேய்மை என இரு வகை வேறுபாட்டினையே காட்டுகின்றது.

அட்டவணை - 3:

படர்க்கைப் பெயர்கள் - யாழ்ப்பாணத் தமிழ்

உயர்திணை		அண்மை		சேய்மை I		சேய்மை II	
		ஒருமை	பன்மை	ஒருமை	பன்மை	ஒருமை	பன்மை
மரியாதை அற்ற வடிவம்	ஆண்பால்	இவன்	இவங்கள்	உவன்	உவங்கள்	அவன்	அவங்கள்
	பெண்பால்	இவள்	இவளவை	உவள்	உவளவை	அவள்	அவளவை
மரியாதை வடிவம்	ஆண்பால்	இவர்	இவையள்	உவர்	உவையள்	அவர்	அவையள்
	பெண்பால்	இவா	/ இவை	ஊவா	/ உவை	அவா	/ அவை
அ:றிணை		இது	இதுகள்	உது	உதுகள்	அது	அதுகள்

இது, அது ஆகிய அ:றிணைப் படர்க்கைப் பெயர்கள் பால் வேறுபாடு காட்டுவதில்லை. எனவே ஆண்பால், பெண்பாலுக்கு பொதுவான வடிவங்களாக இருக்கின்றன. இந்த அ:றிணை வடிவங்கள் உயர்திணைக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

அட்டவணை - 4:

படர்க்கைப் பெயர்கள் - முஸ்லீம் தமிழ்

உயர்திணை		அண்மை		சேய்மை		
		ஒருமை	பன்மை	ஒருமை	பன்மை	
மரியாதை அற்ற வடிவம்	ஆண் பால்	இவன்	இவனுகள்	அவன்	அவனுகள்	
	பெண் பால்	இவள்	இவளுகள்	அவள்	அவளுகள்	
ஈழப்பாடி	I	ஆண் பால்	இவன்கள்	-	அவன்கள்	
		பெண் பால்	இவகள்		அவகள்	
	II	ஆண் பால்	இவர்	இவன்கள்	அவர்	அவன்கள்
		பெண் பால்	இவா	இவகள்	அவா	அவகள்
அ.றிணை		இது	இதுகள்	அது	அதுகள்	

இரண்டு மொழிகளிலும் படர்க்கைப் பெயர்கள் ஒருமை, பன்மை, உயர்திணை அ.றிணை, ஆண்பால், பெண்பால், மரியாதை, மரியாதை அற்ற வடிவம் என மேலும் பாடுபடுத்தப்படும். 3ம், 4ம் அட்டவணைகள் இரு மொழிகளிலும் உள்ள படர்க்கைப் பெயர் வடிவங்களைக்காட்டுகின்றன.

முஸ்லீம் தமிழில் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் உள்ள சேய்மை I வடிவத்துக்கு சரிநிகரான வடிவங்கள் இல்லை. அதாவது யாழ்ப்பாணத் தமிழில் இது, உது, அது என்ற வடிவங்களுக்குப் பதில் முஸ்லீம் தமிழில் இது, அது என்ற இரு வகைப்பாடு மாத்திரம் காணப்படுகின்றது. முஸ்லீம் தமிழில் மரியாதை வடிவமாகக் கருதப்படும் இவன்கள், அவன்கள் ஆகியன யாழ்ப்பாணத் தமிழில் மரியாதை அற்றவடிவங்களாகக் கருதப்படும் இன்னும் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் இவையள் இவை, உவையள் உவை, அவையள் அவை மரியாதை வடிவங்கள். இவை பால் வேறுபாட்டிணைக் காட்டமாட்டா. ஆண்பால், பெண்பாலுக்குப் பொதுவானவை.

இதுவரை ஒப்பீட்டாய்வு அடிப்படையில் கூறிய சில கருத்துக்கள் ஊடாக நாம் இவ்விரு தமிழ் பேசும் சமூகங்களிலும் காணப்படுகின்ற மூவிடப் பெயர்களின் பயன்பாடு குறிப்பாக சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக இருப்பதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இதுவரை காலமும் தமிழ்மொழி பேசும் இரு இனங்களிடையே காணப்படும் மூவிடப்பெயர்களின் மொழிக்கூறுகள் பற்றிய ஒப்பீட்டாய்வினை எந்தவொரு ஆய்வாளரும் செய்யவில்லை என்றே கூறலாம். இக்கட்டுரையில் இருந்து முஸ்லீம் தமிழ்மொழியில் பல விசித்திரமான வடிவங்கள் இருப்பதை ஆய்வாளர் அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. எனவே எதிர்காலத்தில் விரிவாக ஆராய விரும்பும் ஆய்வாளர்களை இத்தகைய ஆய்வு தூண்டும் எனக் கூறினால் மிகையாகாது.

உசாத்துணை நூல்கள்

- (01) கயிலைநாதன், இ. பங்குனி 1985, தமிழ் மொழியில் உள்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை; சிந்தனை, கலைப்பீட வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், தொகுதி III, இதழ் I.
- (02) சண்முகதாஸ், அ. 1982, 'தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
- (03) முத்துச்சண்முகன், 1980, இக்காலத்தமிழ், முத்துப் பதிப்பகம், மதுரை.
- (04) நு.மான், எம். ஏ. 1999, அடிப்படைத்தமிழ் இலக்கணம் யூனி ஆட்ஸ், (Pvt) Ltd., 48 B, Bloemendhal Road, Colombo 13.
- (05) Balasubramaniam, K., Ratnamalar, K. and Subathini, R. (eds), 1998, 'studies in Sri Lankan Tamil Linguistics & culture, selected papers of professor Suseendirarajah, Sixty fifth Birthday Commemoration volume, Madras.
- (06) Nuhuman, M. A. 2003, A contrastive Grammar of Tamil and Sinhala nounphrase, University of Peradeniya publication.

THE IMPACTS OF ENGLISH LANGUAGE LEARNING ON THE VALUES OF THE TAMIL SPEAKING MUSLIMS

Mrs. S. Ravindran, *Senior Lecturer,*
English Language Teaching Centre, University of Jaffna

Introduction

Sri Lanka is a multi-ethnic society with Sinhalese, Tamils, Muslims and others who coexisted for centuries. It is a social formation with more than a single ethnic group sharing a common country. Today the Tamil speaking Muslims live scattered from the south of the island from Galle in the south to the Tamil dominated Jaffna Peninsula in the North. The Tamil speaking Muslim community gives prime importance to its traditional, social, cultural, religious and other values. The values are cherished by this community. They are transferred from the people through tradition, heredity and through an implicit process of education obtained from schools, parents, peers, and environment.

English language is taught as a second language in the Sri Lankan schools from grade three to GCE Advanced Level. English language has its own characteristics like any other language. It is researched in this study whether the learning of a language which is used by a totally different group or society or community with totally different values has a positive impact on the values on the Tamil speaking Muslims. Values are defined by numerous scholars in a number of ways. Among the various value classifications Kulshrestha's (1979) classification of values becomes appropriate, clear, and useful for the present study.

Objective

Learning English as a second language has been researched with numerous variables. The researchers have found the degree of influence learning English as a second language (ESL) has on other variables. It is intended to research on the impacts ESL learning has on the values of Tamil speaking Muslims as there have not been many researches on the values of a community and the impacts English language learning has on it.

The major hypothesis is English Language learning has a positive impact on the values of Tamil speaking Muslims.

Impacts of English language learning Positive on the values of Tamil speaking Muslims

Methodology

Samples of this research are one hundred Tamil speaking Muslim teacher students following a teachers' training program at the Kopay Training College, Jaffna. As the teacher students are Tamil speaking Muslims from various places of Sri Lanka who represent the Tamil speaking Muslims the sample was collected from the Kopay Training College.

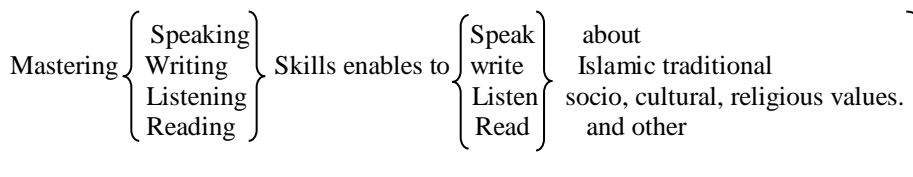
Sample and Data Collection

Random selections of one hundred teacher students from the Kopay Training College who follow a two years training were used as the sample for this study. As the majority of the teachers are Muslims in this Institution it was found to be very useful to conduct the research here. The case study was conducted by administering a multiple choice value questionnaire, a language skill and value questionnaire and an informal interview with the student teachers of the Kopay Training College. In this present study, ten values of the Tamil speaking Muslims which are considered as important or core values were chosen and the impact of ESL learning on the values was tested. The values used for the study are chosen from the list of values which Kulshrestha uses in his research. The data were collected based on the impacts of English Language on the values of Tamil speaking Muslims.

Analysis and findings

Analysis and findings of Skill oriented questionnaire

Figure 1



தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

The analysis and findings of skill oriented questionnaire are shown in figure1. It is found that 84% of the respondents by mastering speaking skills in English are able to express more about the values of Tamil speaking Muslims. By mastering the writing skills in English 78% of the respondents disclosed the fact that they are able to write more about their values with a lot of information gathered from various sources about values of Tamil speaking Muslims. From the findings it is observed that 88% of them feel that after mastering the reading skills in English they are able to read and understand and could read more about their values. It is found that it has been an advantage for 80% of the respondents that by mastering listening skills they are able to listen and understand more about their values. On the whole the findings derived from the skill oriented questionnaire reveals the fact that learning the English language skills has influenced the respondents positively on the values of Tamil speaking Muslims.

Analysis of Multiple Choice Questionnaire

Table 1

Values	Affected value	Retained value
Traditional	28%	72%
Moral	20%	80%
Educational	30%	70%
Social	28%	72%
Cultural	16%	84%
Religious	12%	88%
Aesthetic	12%	88%
Professional	16%	84%
Economic	16%	84%
Authoritarian	20%	80%

Table:1 is formulated from the multiple choice questionnaire administered to the Tamil speaking Muslims following a two years teachers training program at the Kopay Training College, Jaffna. The respondents expressed that even though they studied in non Muslim schools, 72% of their traditional values are retained. The respondents feel that 80% of the moral values are not affected. They stated that even though they studied at the non Muslim schools 70% of the educational and 88% of the religious and aesthetic values are retained respectively. They also disclosed the fact that learning English as a second language has not affected their social and cultural values. Among the values that are tested the respondents expressed that 84% of economic and 80% of authoritarian values are retained. On the whole the study reveals that almost all the values are still retained but in different percentages indicating the positive influence of Learning English as a second language on the values of Tamil speaking Muslims.

According to Kulshetra's interpretation of the values, traditional value stands for the belief in old things, supporting religious practices and customs. Those who believe in the traditional value do not welcome the new changes. Such people are very conservative and god fearing. In this research it is found that the respondents' traditional value is still maintained and ESL learning has a positive impact on the values of the Tamil speaking Muslims. Kulshetra's interpretation of the religious value is it is a "broad value which includes non-violence, truth, love, peace, righteousness, kindness, equal mindedness, and more such values". He further states that it is observed that peoples' value patterns are related to their religions. Such people consider their service first and profession next. In this study it is found that the religious value is prominent in the respondents. It reveals the fact that the impact the ESL learning has on the values of the Tamil speaking Muslims is positive.

All port (1958) in his study on the values stated that aesthetic value stands for appreciation of beauty, form, harmony, grace, symmetry and system. The respondents in their response disclosed the fact that they wish to wear their traditional dress and they are proud to wear the dress which is symbolic of their community. This shows that the aesthetic value of the Tamil speaking Muslims is very much retained and the influence the ESL learning has on the respondents is positive.

Varma (1972) defines the social value in terms of "charity, love, kindness, sympathy for the pupils, sacrificing personal comforts and gains to relieve the needy and afflicted of their misery." The respondent disclosed the fact that they show sympathy to their students. They stated that they have left

their hometown and have sacrificed a lot to undergo the training in order to upgrade themselves for the benefit of their students. They further stated that their social values are not affected by learning ESL.

Kulshrestha stated that economic value indicates that the person who cherishes this value is “economic in time and in the use of material resources and even in his talks and teaching”. The study reveals that majority of the respondents trust that ESL learning has a positive influence on the economic value of Tamil speaking Muslims.

The respondents stated that they follow the values of their culture. They expressed that they are able to follow their culture in spite of learning ESL.

Kulshrestha describes the authoritarian value as a “prominent value in any worker”. He further stated that “Authoritarian teachers lay more emphasis on prestige, position, dominance and power in the school affairs. Each worker tries to dominate his subordinate”. As this value is indispensable for the teachers to have class control, most of the respondents stated that the authoritarian value is very much retained”

In defining the educational value, Milton Rokeach (1971) writes that “there is somewhat larger value gap between the educated and the less-educated than between the rich and the poor”. In this study the respondents disclosed the fact that learning ESL has motivated them to learn more about their values.

The Negative and Positive Impacts

The impacts of learning English as a second language has on the values are tested and then categorized as positive and negative, based on the findings from the data collected. The following table depicts the negative and positive impacts of learning ESL on the values of Tamil speaking Muslims

Table 2

Values	Negative impact	Positive impact
Traditional	28%	72%
Moral	20%	80%
Educational	30%	70%
Social	28%	72%
Cultural	16%	84%
Religious	12%	88%
Aesthetic	12%	88%
Professional	16%	84%
Economic	16%	84%
Authoritarian	20%	80%

Table 2 is derived from table 1. The affected values are considered as negative impacts and the retained values are considered as positive values. The analysis shows that ESL learning has 28% negative influence on traditional and social values. The respondents expressed that due to the learning of a second language a negligible number of the Tamil speaking Muslims are compelled to conceal or give up their traditional and social values. They further stated in the informal interview that the ESL learning has influenced a considerable number of people in their community to shift to the cities and made them go abroad. The respondents disclosed the fact that when the Tamil speaking Muslims who have left their home towns, especially their Tamil speaking environment are the ones whose moral and authoritarian values are affected. Similarly the respondents expressed that ESL learning has 12% negative influence on the religious and aesthetic values. The respondents stated that by learning ESL the educational values are 30% affected. They stated that the traditional way of providing education is very much disturbed after the introduction of ESL learning. The study shows that due to the ESL learning the Tamil speaking Muslims have given up the professions that their ancestors have been doing. They also disclosed the fact that ESL learning had induced the Tamil speaking Muslims to leave their native places and home towns to seek better jobs with better salaries which had resulted in the negligence of their cultural and economic values.

On the whole the questionnaire survey reveals that ESL learning has positive influence on almost all the values of the Tamil speaking Muslims. At the same time it can be concluded that the Tamil speaking Muslims have not given up their values. Instead they have retained the values.

Analysis of interview with the respondents

The interview with the Kopy Training College teacher students revealed the fact that by mastering the four skills in English they are able to understand more about the Islamic values. They expressed that mastering English language skills facilitates them to read, write, listen, and speak more about the Islamic values of the Tamil speaking Muslims. They further stated that they can speak about their values to people belonging to other communities too. They believe that mastering ESL skills promotes communication with other communities which will lead to the spread of their values.

A few respondents disclosed the fact that leaving their native places compels them to get exposed to the values followed by the other communities. They disclosed the fact that their colleagues who have studied in private schools have given up wearing their traditional dresses. Some of them have changed their religion and food habits. Others have even got married in a different community. The respondents further stated that those who leave their homes to obtain English medium education in the private schools get exposed to another culture followed by another community. Such people naturally tend to get influenced by the other community and its values. The respondents concluded that for the Tamil speaking Muslim community the ESL learning has a negative impact on all their values.

The respondents expressed that majority of the Tamil speaking Muslim retain their values. This leads to the revelation that the English Language Learning has a positive impact on the values of the Tamil speaking Muslims.

Conclusion

The data elicited in the study reveal that English Language learning has positive impact on the values observed by Tamil speaking Muslims. The teacher students seem to be absolutely free from the anticipated 'cultural shock' which may be experienced when learning a second language to which the culture at the speech community that speaks the language is interwoven. There seems to be no clash between the native culture encompassing the values specified in the study of the teacher students and the new culture associated with the second language. Further more, student teachers possess confidence and vehemently stick to their own ethical standards. They have even gone to the extent of expressing about their preparedness for mentally adapting to the western culture so as to prompt themselves to learn English in an environment conducive to calm and pleasurable learning.

In order to retain the values of the Tamil speaking Muslims the following suggestions are presented. English language should accommodate the Islamic lexical concepts, terms and ideas phonetically and orthographically. The Muslims who have mastered the English language should be exemplary in retaining Islamic values. The terms of Islamic traditional, religious, social, cultural, educational, aesthetic, economic, professional and authoritarian values should be retained and maintained with their help. Educationists and religious leaders' should disclose their views on the impacts of ESL learning. Several concepts and contents of Islamic values should be incorporated into English as a second language syllabus and in teaching.

Recommendation

When designing syllabus for English language, adequate focus should be made on incorporating language items concerning native cultural elements and values which the students are familiar with. In this manner, the barrier created by cultural variation between the languages concerned that checks learning can be eliminated. The second language teacher should play a major role in illustrating the basic constituents that compose the entire cultural aspect appreciated with the native language and second language so that students could be free from confusing between the two cultures and learn the second language more confidently. The teacher should also provide ample explanation on how certain expressions become fixed in the second language as they are linked with the respective culture.

References

- Allport.G.W. (1956): Personality. Psychological Interpretation, Constable and Company Ltd., London.
- Kulshrestha S.P (1979) Emerging value patterns of Teachers and New Trends of Education in India. Light and Life Publishers.2428, TilakStreet, Patharganj, NewDelhi 110055.
- ResidencyRoad, Jammu Tawi, 180001 (J & k) Model Town, Delhi Road, Rohtak-124001 Haryana. First Edition 1979.
- Rokeach,Milton.(1971): Million Rokeach's Value Survey(Description from Dissertation abstract) Vol.31, No7, "Social Transition and Education in Pakistan." Academy of Educational Planning and Management. Ministry of Education, Pakistan. SAARC Journal of Educational Research.
- Government of Pakistan, Islamabad Vol. 2 No.1. 1996. ISSN 1391-1880.
- Varma, R.P (1972): Concept of Value. Chapter 11, PhD Theses in Education, Agra University, Agra.

தமிழ் சதக இலக்கிய மரபில் இறகூல் சதகம்

Ruby Valantina Francis, Senior Lecturer,
Department of Languages, Eastern University.

“ ‘பழைய கலசம்’ ‘புதியமது’ என்பதற்கேற்ப இச்சதகம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழியிலுள்ள ஏனைய சதகங்களைப் போல் இதுவும் ஒரு பொதுநூல். முன்னிலைப்படுத்தும் நாமம் ‘இறகூல்’ என்றிருப்பதால் இது முழுவதும் முஸ்லிம்களுக்கேயுரியது என்று யாரும் கூறினால் அப்படிச் சொல்பவரைக் கவிமரபு தெரியாதவரென்றே நான் கூறுவேன்.”

‘இறகூல் சதகத்தின் முன்னுரையில் அதன் ஆசிரியர் கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்கள் கூறியுள்ள கருத்தே இதுவாகும்.

அறிமுகம்:

தமிழிலுள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் சதகமும் ஒன்றாகும். இது நூறு பாக்களால் அமைந்தது. பாடல்களின் எண்ணிக்கையால் நூல்களுக்குப் பெயரிடுதலும், தொகுத்தலும் பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபில் உள்ள வழக்கங்களுள் ஒன்றாகும். அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, நான்மணிமாலை முதலானவற்றை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூற முடியும். இம்மரபினையொட்டி நூறு பாடல்களைக் கொண்டமைந்த நூல் சதகம் எனப் பெயர் பெற்றது. ‘சதம்’ என்ற வடமொழிச்சொல் நூறு என்ற பொருளுடையது. சதம் என்ற சொல்லில் ‘க’கரம் சேர்வதால் சதகம் என வழங்கப் பெற்றதெனவும், சதகம் என்பது ‘நூறு கொண்டது’ எனப் பொருள்படும் எனவும் கூறுவர்.¹

கி.பி 17ம் நூற்றாண்டில் வைத்தியநாததேசிகரால் இயற்றப்பெற்ற இலக்கணவிளக்கம் என்னும் நூலிலேயே சதகத்திற்கான இலக்கணம் முதன்முதலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“விழையும் ஒரு பொருள் மேலொரு நூறு
தழையவுரைத்தல் சதக மென்ப”
(இலக்கணவிளக்கம்: 847)

என்பதன் மூலம், விரும்பும் ஒரு பொருள்மீது (அகப்பொருள் அல்லது புறப்பொருள்) நூறு பாடல்கள் பாடுதல் சதகத்தின் இலக்கணம் என இலக்கணவிளக்கம் குறிப்பிடுகின்றது.

நீதி, ஒழுக்கம், வரலாறு, துதி முதலானவற்றில் புலவர் தாம் விரும்பும் பொருளை விரும்பி வழிபடும் தெய்வத்தை முன்னிலைப்படுத்தி விளக்குவதே சதக இலக்கியத்தின் பொதுவான இயல்பாகும்.

இவ்விலக்கியவகை வடமொழியிலும் உள்ளது. ‘சதகா’ என வடமொழியில் குறிப்பிடப்படும் இவ்விலக்கிய வகை கி.பி 6ம் நூற்றாண்டில் முதன்மை பெற்றிருந்ததாகவும், பர்த்ருஹரியின் நீதி சதகம், வைராக்கிய சதகம் மற்றும் நரஹரியின் சிருங்கார சதகம் ஆகியனவற்றை இதற்கான உதாரணங்களாகக் கூற முடியும் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.²

தமிழில் கி.பி 9ம் நூற்றாண்டில் முதன்முதலில் ‘திருச்சதகம்’ என்ற நூறு பாடல்களுடனான இலக்கியத்தை மாணிக்கவாசகர் இயற்றினார். திருவாசகத்தில் ஐந்தாவதாக இது இடம்பெற்றுள்ளது. திருச்சதகம் ஆன்ம அனுபவ வெளிப்பாடாக அமைவது. பின்வந்த காலத்துச் சதகங்களின் அமைப்போ பொருளோ இதற்கு காணப்படவில்லை. இந்நிலையில் கி.பி 11ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அவிநாசி ஆறையாழ்வார் என்னும் புலவரால் இயற்றப்பெற்ற கார்மண்டல சதகமே தமிழில் சதக இலக்கிய வளர்ச்சியில் முழுமையுடைய முதல் சதகமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. தமிழில் ஏறத்தாழ இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட சதகங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.³

ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம், கட்டளைக்கலித்துறை முதலியன சதகங்கள் இயற்றப்படுவதற்குரிய யாப்புக்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பல சதகங்கள் நூல் முழுமையும் ஏதாவதொரு வகை யாப்பினைக் கொண்டே பாடப்பட்டுள்ளன. திருச்சதகம் சொற்றொடர் அந்தாதி அமைப்பு நிலையில் அமைவது. பிற சதகங்களில் இவ்வந்தாதி அமைப்புமுறை காணப்படவில்லை. அத்துடன் யாப்பு நிலையில் திருச்சதகத்தில் பத்துப் பாடல்களுக்கு ஒரு யாப்பு மாறிமாறிப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பக்தி, வாழ்வியல், தத்துவம், வரலாறு, மருத்துவம், அகம், பாடாண், வாழ்க்கை வரலாறு முதலான பொருள்களின் அடிப்படையில் சதகங்கள் நுணுக்கமாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.⁴ இறைவனைப் போற்றி வழிபடும் முறையில் அமைந்தவை பக்திச் சதகங்கள்: வாழ்க்கை அமைந்துள்ள முறைமையையும், அமைய வேண்டிய முறைமையையும் விளக்குவன வாழ்வியற் சதகங்கள்: சமயக் கொள்கைகளைச் சாத்திரங்களாக்கிக் கூறுவன தத்துவச் சதகங்கள்: உடல்நலம் பேணும் தன்மைகளைக் கூறுவன மருத்துவச் சதகங்கள்: சிருங்காரம் பற்றிப் பேசுவன அகச் சதகங்கள்: தன்னைப் பாதுகாத்த வள்ளலைப் பற்றிப் பேசுவன பாடாண் சதகங்கள்: ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விரித்துக் கூறுவன வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சதகங்கள்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இவ்விதம் சதகங்கள் நுணுக்கமாக வகைப்படுத்தப்படும் வரலாறு, துதி, நீதி ஆகிய முப்பொருள்களின் அடிப்படையிலேயே வகைப்படுத்துவது பெருவழக்காகும். கார்மண்டல சதகம், தொண்டை மண்டல சதகம், கொங்கு மண்டல சதகம் முதலியவை வரலாறு தொடர்பானவை: அறப்பளிக்வர சதகம், தண்டலையார் சதகம் முதலியவை நீதியுரைப்பவை: அருணாசல சதகம், குருநாத சதகம், வடவேங்கட நாராயண சதகம் முதலியன இறைவனை வணங்கும்படியமைந்த துதிச் சதகங்கள்.

மக்களுக்கான வாழ்வியல் முறைமைகளையும், நீதியையும் எடுத்துரைக்கவும், தத்தமது சமயக் கடவுளரைப் புகழ்ந்துரைக்கவும், சமயக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் பல்வேறு சமயத்தினரும் இச் சிற்றிலக்கிய வடிவத்தினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

தமிழ் மரபில் இணைந்துகொண்ட இஸ்லாமியரும், கிறிஸ்தவர்களும் கூட முற்குறித்த நோக்கங்களுக்கமைய இச்சிற்றிலக்கிய வடிவத்தினைப் பயன்படுத்தினர். அந்த வகையில் இஸ்லாமிய நோக்கில் இருபதிற்கும்⁵, கிறிஸ்தவ நோக்கில் பத்திற்கும்⁶ மேற்பட்ட சதகங்கள் இயற்றப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. இந்த ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இறகூல் சதகம் உட்பட திருமுகம்மதுநபி சதகம், முகையதீன் சதகம், வேதாந்த சதகம், சீறாச் சதகம் முதலானவை முதலாவது வகைக்கும் இயேசுநாதர் சதகம், அர்ச். சூசையப்பர் சதகம், சத்தியசபை விளக்க சதகம் முதலானவை இரண்டாவது வகைக்கும் உதாரணங்களாகக் கொள்ளத்தக்கவை.

இத்தகைய சதக இலக்கிய மரபில் கவிஞர் அப்துல்காதர்லெப்பை அவர்களால் (1913 – 1983) இயற்றப்பெற்ற ‘இறகூல் சதகம்’ (1966) என்னும் சதகத்தினை மதிப்பிடுவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

நூலாசிரியர்:

கவிஞர் அப்துல்காதர்லெப்பை (1913 – 1984) கிழக்கிலங்கையின் காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர். அ.ப.அலியார் லெப்பை – கதீஜா உம்மா தம்பதியினருக்கு மகனாக 07.09.1913 இல் பிறந்த இவர், 1934 தொடக்கம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தனது இளம் வயதிலேயே எழுத்துலகிற் பிரவேசித்த இவர், கவிஞராகத் தமிழுலகில் நன்கறியப்பட்டவர். அத்துடன் மொழிபெயர்ப்புக் கவிஞராகவும் அவர் சிறப்புப் பெற்றிருந்தார். இக்பால் இதயம் (1961), ருபையாத் (1965), இறகூல் சதகம் (1966), மெய்நெறி (1966), செய்னம்பு நாச்சியார் மாண்மியம் (1967), முறையீடும் தேற்றமும் (1970), கார்வான் கீதம் (1974), என் சரிதை (1983), நான் (1986), பாத்துமா சரிதை (1987), ஜாவித் நாமா (1989), தஸ்தகீர் சதகம் (1990), எதிரொலியும் மறையந்தாதியும் (2002), காலம் மறவாக் கவிதைகள் (2007), ஆகியன இவரது ஆக்கங்களுட் சிறப்பிடம் பெறுபவை.

இறகூல் சதகம்:

இறகூல் சதகம் காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக தொண்ணூற்றொன்பது செய்யுள்களையுடையது. அனைத்துச் செய்யுள்களும் ‘இறையருள் கொண்ட ஒரு மறைதனைக் கண்ட நபி ஏந்தலே யாறகூலே’ என இறகூலை முன்னிலைப்படுத்தியதாக அமைகின்றன. இங்கு இறகூல் எனக் குறிப்பிடப்படுபவர், இறைதூதரான முகம்மது நபி அவர்களே. இச் சதகம் மக்களுக்கு நீதியுரைப்பதை முதன்மை நோக்காகக் கொண்டது. அத்துடன் வரலாறு, துதி முதலானவற்றையும் பல செய்யுள்கள் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இப்பண்பு இச்சதகத்தின் விசேட அம்சங்களுள் ஒன்றாகும்.

அவ்வடிப்படையில் இந்நூலிலுள்ள செய்யுள்களை பின்வரும் பகுப்பு முறையில் அடக்கி ஆராயலாம்.

1. துதியும் வரலாறும்
2. நீதி
3. தத்துவம்

1. துதியும் வரலாறும்:

முழுமுதல் இறைவனும், ஏகனும், இணையற்றோனும் என இஸ்லாத்தில் வலியுறுத்தப்படுகின்ற

(அ) அல்லாஹ்வின் அருட்பெருமைகளையும்,

(ஆ) இறைதூதரான முகம்மது நபியின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சம்பவங்களினூடாக அவரது புகழையும் கூறுவனவாக அமைந்துள்ள பாடல்களை இவ்வகையில் அடக்கலாம்.

(அ) அல்லாஹ்வின் பெருமைகளைப் போற்றுவன:

பெரும்பான்மையான பாடல்களில் இதனை உள்ளீடாகக் காண முடியுமாயினும், காப்புச் செய்யுள் மற்றும் இறுதிச் செய்யுள் ஆகியனவற்றில் மிகச் சிறப்பாக இதனை அவதானிக்க முடியும்.

ஆதியாய் நிற்பவனாகவும், ஓளியாகவும், ஞானத்தினதும் சுருதிகளினதும் மூலமாகவும், எல்லாம் அறிந்தவனாகவும், ஏகனாவும் இறைவன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

‘ஆதியாய் நிற்குமொரு சோதியே ஆலங்கள்

அத்தனையும் ஆளுமரசே

அணுவினுக் கணுவாக நின்றிடும் உயிர்களையும்

அழியாது காக்கும் அருளே

நீதியாய் நிற்குமொரு முதலே மனுக்குலம்

நெறிகாண விழையுமிறையே

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

.....
 ஏதென்று புகழுவேன் ஏழையேன் உணர்வினால்
 இறகுலை முன்னோக்கியே
 இயற்றிடும் சதகத்தில் ஏதேனுங் குற்றங்கள்
 ஏறாமற் காத்தருள்வையே'
 (காப்பு)

என முழு முதற் கடவுளைக் கவிஞர் வாழ்த்தி வேண்டுகின்றார்.

'இடரின்றி மக்களைக் காக்குமவ் விறைவனே
 எல்லாம் அறிந்தவ னுமாம்' (31)

என்பதில் இறைபுகழ் பாடப்படுவதைக் காணலாம்.

(ஆ) முகம்மது நபியின் சிறப்புக்களைக் கூறுவன:

முகம்மது நபியினை முன்னிலைப்படுத்தியதாக இச் சதகம் அமைந்திருப்பதனால், அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சம்பவங்களும், அவற்றினூடாக அவரதும், இறைவனதும் சிறப்புக்களும் மிக அதிகமான பாடல்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். 'இறையருள் கொண்ட ஒரு மறைதனைக் கண்ட நபி', 'எச்சத்துராதியும் தலைகுனிய எளிமையில் இன்பங் கண்ட அருள்'(2), 'எதிரியும் மனமுருக அன்பினை என்றுமே காட்டிநின்ற றகுல்'(9), 'இருமைக்கும் நல்வழிபோதித்து மக்களை ஈடேற்ற வந்த குரு'(16), 'இடையூறு கண்டும் தளராது மக்களை ஈடேற்ற வந்த தகை'(20), 'இறவாத புகழ் தங்கு மதினாவில் நிலை கொண்ட குரு'(23), 'இல்லையென்று கேட்டவர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாத இதயம் கொண்டவர்'(27), 'தியாகமே உருவான இறை தந்த மாணிக்கம்'(36), 'செயல்கொண்டு பணி பல புரிந்த தியாகி'(40), 'ஈருலகுமே துதி கூறுமொரு கருணையாய் ஈடேற்ற வந்த பதி'(41), 'இறையொன்று நிகரில்லை என்று நிலை நாட்டவே இறுதியாய் வந்த ஜோதி'(45), 'எப்போதும் அழியாத அமரத்துவ வாழ்வினை எடுத்தோத வந்த குரு'(59), 'ஏங்கிடும் சிறுவனுக்காய் தந்தையாகிய ஏழைகள் தங்கு நிழல்'(63), 'இப்ஹீறாம் வழித்தோன்றல்'(66), 'இரையாக நின்ற இரு புறவினைக் கூட்டிலே இடுமாறு சொன்ன அருள்'(74), 'இலக்கற்ற மனிதனை நேர்வழி காட்டவே ஏவலைக் கொண்டவர்'(77), 'என்னற்ற தீமைகள் செய்தோரை ஒரு வார்த்தையில் மன்னித்த தகை'(78), 'ஹிராவினில் எழுந்த ஜோதி'(82), 'எண்ணத்திலே ஒரு புரட்சியை எழுப்பி இஸ்லாமை ஈந்த ஜோதி'(88), எனப் பலவாறு முகம்மது நபி அவர்கள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றார்.

89 தொடக்கம் 97 வரையிலான 93ம், 94ம் பாடல்கள் தவிர்ந்த ஏனைய ஏழு பாடல்கள் அவரது சிறப்புக்களை மட்டுமே முழுமையாகக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு:

பாதகஞ் செய்திடும் மக்களைக் கண்டுளம்
 பதறிய ஞான குருவே
 பசியை வெறுத்தொரு குகையை யடைந்திறை
 பாரமென் றேயிருந் தீர்
 ஓதுமா றேவிய ஜிப்பறயீல் கண்டதும்
 ஓதினீர் உண்மை கண்டீர்'
 (89)

'அருளாக வந்த வடிவே மனுக்குலம்
 அருள்பெற நின்ற கூடரே
 ஆனந்த வாரிதியின் முத்தே இறைதந்த
 அழியாத மாணிக்கமே
 இருளஞ்சி விலகிடும் சோதியே ஏழைகள்
 இன்புறத் தங்கு நிழலே
 இருமையும் காத்திட வந்ததிரு மேனியே
 இறைவனே தந்த ஒளியே'
 (95)

'மதியே மனுக்குல மாணிக்கமே இறையின்
 மறையூறு ஞான ஊற்றே
 மாநிலங் காத்திட வந்தஒரு கருணையே
 மருளோட்டு ஞான ஒளியே
 கதியே இப்பாவியேம் கரைகாண நின்றிடும்
 கலங்கரை விளக்கமே எம்
 காரணக் குரிசிலே கடலே மனக்கவலை
 மாற்றிடுங் கருணை ஒளியே
 நிதியே இம்மாநிலம் கண்டஒரு செல்வமே
 நிமலனைக் காட்டு நிறையே
 நித்தமும் வாடிடும் பக்தர்கள் கரைகாண
 நீட்டிடுங் கருணை நிழலே
 இதமே நன்னேசமே ஏழைகள் பாசமே
 இரங்கிடும் அருள் வாசமே
 இறையருள் கொண்டஒரு மறைதனைக் கண்டநபி
 ஏந்தலே யா றகுலே'
 (96)

‘குற்றம் புரிந்திடும் மக்களைக் கண்டுளம்
 குழறியே நின்ற தகையோய்
 கொலைகாரர் ஈற்றிலே சரணடைந்தும் மனம்
 கோணாமல் உரிமை ஈந்தீர்
 பெற்றார் இழந்துமே தாய்தந்தை மீதில்
 பேரன்பு வைத்திருந்தீர்
 பெண்குலம் உயர்த்தினீர் தாயினது பாதத்தில்
 பிள்ளைகள் சொர்க்கமென்றீர்’
 (97)

என இவ்வாறு முகம்மது நபி அவர்களின் சிறப்புக்கள் இந்நூலில் எடுத்தோதப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

2. நீதி:

மக்களைச் சிறந்த வாழ்விற்கு வழிநடாத்தும் வகையில் அறிவுரை கூறுவனவாக அமையும் பாடல்களை இப்பகுப்பில் அடக்கலாம். இவ் வகையில் இச்சதகத்தில் பின்வரும் முறைகளின் மூலம் இந்நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுவதனைக் காணலாம்.

அ) வாழ்க்கை அமைந்துள்ள முறைமை.

ஆ) வாழ்க்கை அமைய வேண்டிய முறைமை.

இ) முஸ்லிம்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தனித்துவமான நெறிமுறைகள்.

இன, மத பேதமற்ற வகையில் சகல மனிதர்களுக்கும் பொதுவான நெறிமுறைகளைப் பல பாடல்களில் கூறும் கவிஞர், சில பாடல்களில் இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றும் முஸ்லிம்கள் கடைப்பிடித்து வாழவேண்டிய நெறிமுறைகளைத் தனித்துவமாகவும் கூறிச் செல்கின்றார்.

அ) வாழ்க்கை அமைந்துள்ள முறைமை:

ஏறத்தாழ இருபது பாடல்கள் இவ்வகையிலானவை. அவற்றைத் தொகுத்து நோக்குவது சிறந்தது.

மனிதகுல முன்னேற்றத்தையும், விஞ்ஞானத்தின் விந்தையையும் விதந்துரைக்கும் கவிஞர், அவற்றினூடாக மட்டும் மனிதன் நிரந்தர சாந்தியைப் பெற முடியாதென்ற யதார்த்தத்தைப் பின்வரும் பாடலில் வலியுறுத்திகின்றார்.

‘அண்டங்கள் யாவிலும் கப்பல்கள் ஓட்டுவார்
 ஆழ்கடலில் ஊர்தி விடுவார்
 ஆகாய வெளியெலாம் பவனிவரு வார்பல
 அற்புதக் கருவி விடுவார்
 கண்டங்கள் கேட்டிட ஒலிசெய்கு வாரதில்
 காட்சியும் பாய விடுவார்
 கால்மணியில் உலகையே சுற்றிவரு வார்பின்னர்
 கால்வைத்த எல்லை யடைவார்
 துண்டங்க ளாகவே உலகை ஒரு நொடியிலே
 தூளாக்க வழி செய்குவார்
 தொல்லுலகில் அற்புதம் தோன்றிடச் செய்யுமிவ்
 மானிடத் தோன்றல் கள்தான்
 எண்டிசையு முதிரமே சிந்தியுயிர் வாழ்கிறார்
 என்றுமே சாந்தி யில்லை’
 (4)

மக்கள் மத்தியில் காதல், கல்வி, சாதி, அரசியல், கண்டுபிடிப்பு, வணிகம், உலக அழிப்பு முதலான எல்லா விடயங்களிலும் போட்டி மனப்பான்மை நிலவுவதனை எடுத்துக் காட்டும் கவிஞர், இவற்றினை மனிதர் தாங்குவதற்கு சக்தியில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் வலியுறுத்துகிறார். (17)

தனது சம கால வாழ்க்கைமுறைமை பற்றி அவர் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘பந்தம் கருத்தினில் பிறழ்ந்திடுங் காலமிது
 பாவையர் ஓடு காலம்
 பாட்டியும் காதலைப் பேசுநிடுங் காலமிது
 படமாளி கைகள் காலம்
 சொந்தம் கதைத்துச் சுரண்டிடுங் காலமிது
 சோரர்கள் மிக்க காலம்
 சுகபோக வாழ்க்கையைக் கும்பிடுங் காலமிது
 சூதுகள் மலிந்த காலம்
 விந்தைகள் செய்து பொருள் விற்பிடுங் காலமிது
 வேடங்கள் போடு காலம்
 விதவைகள் சங்கம் அமைத்திடுங் காலம்’
 (18)

மக்கள் தம் மனத்திற்கேற்ப தாம் விரும்பியதையே தெய்வங்களாகக் கொள்கின்ற நிலைமையை ‘மனங்கொண்ட தெய்வங்கள்’ என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

‘பாஷையைக் கல்லாத மக்களரு நூற்களைப்
பக்தியின் சின்னமென்பார்
பணத்தையே கும்பிடும் மக்கள்தாம் கண்கண்ட
பணமதே தெய்வ மென்பார்

.....
ஆட்சியில் பெருமைகொள் மக்கள்தம் நாட்டையே
ஆதியாம் தெய்வமென்பார்’

(21)

உண்மையை நிலைநாட்ட எதிரியை அழிப்பதும், வீரத்தை நிலைநாட்ட எதிரியைச் சிறைப்படுத்துவதும், புதுமையைக் காட்ட பழைமையை அழிப்பதும், மதியின் வலிமையைக் காட்ட மடமையை நகைப்பதும் ஆகியன தவறான அளவுகோல்கள் என்றும் இத்தகைய அளவுகோல்களையே மனிதன் தற்போது பயன்படுத்துகிறான் என்றும் கவிஞர் கூறுகின்றார்.

அடுத்து பெண்களின் நிலை குறித்துப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

‘சுற்றவர் வேலியும் மதிலுமாய்க் கட்டியொரு
சுந்தர மனை யமைத்துச்
சொகுசான மனைகளும் அணைகளும் போட்டதில்
சுந்தரி யவளை வைத்து
மற்றவரை நோக்காத வகையிலே தலைமீது
மறைத்திடுந் திரையு மிட்டு
மண்ணையும் விண்ணையும் அன்றியொரு காட்சியும்
மருவிடா வகையுஞ் செய்து
பெற்றவரின் வார்த்தையை அன்றியொரு வார்த்தையும்
பேசாத வகையில் வைத்துப்
பெருமைதரு காதையும் கண்ணையும் மூடஒரு
பெரியஉட் டிரையுந் தூக்கி
இற்றைவரை பெண்ணினம் இருந்துவரு நிலையினை
என்னென்று சொல்ல வல்லேன்’

(6)

‘அநாகரிகப் பெண்’ என்னும் தலைப்பிலான பாடலில் நாகரிகம் என்ற போர்வையில் சில பெண்கள் சீரற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். (பாடல் 7)

ஆ) வாழ்க்கை அமைய வேண்டிய முறைமை:

1. பாவத்தை விலக்குதல் - பஞ்ச காலத்தில் கொள்ளை லாபம் பெறுதலும் பதுக்குதலும், பரிதவித்திடும் மக்களின் துன்பத்தை இன்புடன் பார்த்து மகிழ்தல், மற்றவர் உழைப்பில் வாழ்தல், வழியற்ற மக்களை ஏமாற்றி அவர் பொருள் பறித்தல், சேர்ந்திருந்து அடித்துக் கெடுத்தல், குலமுறை பேசி தலைமுறையைக் கூறுபோடுதல் ஆகியனவற்றைப் பாவங்கள் எனக் கூறும் கவிஞர் இப்பாவங்களை விலக்க வேண்டுமென்கிறார். (பாடல் 2)
2. மது அருந்தாமை - அறிவோடு வாழ்பவன் நித்திரையிலே மட்டுமே தன் அறிவை இழந்து நிற்பான். ஆனால் மதுவருந்துபவன் அல்லும் பகலும் தன் மதியையிழப்பான். நெறியற்ற வாழ்வினை வாழ்வான், கேட்டால் நினைவில்லையென்பான். எனவே தீமை தரும் மதுவினை விலக்க வேண்டும் என்றும் இறைபக்தியுள்ளவர் மதுவினைத் தீண்டார் என்றும் கூறுகின்றார். (பாடல் 65)
3. அச்சத்தைத் தவிர்த்தல் - ஏகத்துவத்தை நிராகரித்தல், இறையை மறுத்தல், வாழ்வை நலிவுறச் செய்தல், வாழ்விற்கு இறுதியை வருவித்தல், வேதனையையும் நரகத்தையும் தருதல் ஆகியன அச்சத்தின் பண்புகளாதலால் அச்சத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்கிறார். (பாடல் 46).
4. தீமை தரும் உறவைத் தவிர்த்தல் - கூடிக் கெடுப்போர், இறை கொள்கையில் தவறுவோர், கோள் கூறுவோர், அவதூறு பேசுவோர், வாடிக்கையாளரை வஞ்சிப்போர், நயங் கருதிக் காட்டிக் கொடுப்போர் ஆகியோரின் உறவு தீமையைத் தருவதால் அவர்தம் உறவைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்கிறார். (பாடல் 1)
5. வாழும்போதே நன்மை செய்தல் - அறிவோடு வாழும்போது மற்றவர்க்கு இரங்காது உயிர்போகும் நேரத்தில் பகுத்துவிட நினைப்பதற் பயனில்லை. பொருள் நிலையற்றது எனவே அவற்றை யாருக்கும் கொடாது வாழ்வதைவிட அறிவு தவறி இறுதிக் கணம் வருமுன்னர் நன்மை செய்ய வேண்டும் எனவும் கூறுகிறார். (பாடல் 43)
6. பொய் கூறாமை - கை, வாய், கண் ஆகியன வெவ்வேறு சாடை காட்ட மற்றையோரை ஏமாற்றி வாழுவோர், காசாசை கொள்வோர், போலியாய்க் கும்பிடுவோர், பொய்ச் சாட்சிக்காகக் கோடேறுவோர் ஆகிய அனைவரையும் பொய்யர்கள் எனக் கூறும் கவிஞர் இத்தகையோர் நரகத்தையடைவது நிச்சயமாதலால் அப்பொய்மையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்கிறார். (பாடல் 47)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

7. தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தல் - தாகத்திலே ஓடி வருகின்ற நாயின் தாகத்தைத் தீர்த்தல், ஏழைகளுக்கு உதவுதல், சாகுந்தறுவாயில் இருக்கும் உறவினரை உயிரோடு சென்று காணுதல், தெருவிற காணும் கல்லையும் முள்ளையும் அகற்றுதல், தம்மை நம்பி வாழ்வோரின் குறைகளைக் களைதல், பஞ்சத்தில் வாடும் மக்களுக்கிரங்குதல் ஆகியனவற்றைத் தர்மங்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார் கவிஞர், எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெருந் தர்மம் ஏகத்துவத்தில் நின்றலாகும் என்பதனை சிறப்பாக இஸ்லாத்தைத் தழுவிவியோருக்காகக் கூறுகிறார். (பாடல் 62)
8. விவேகம், முயற்சி, ஊக்கம் என்பனவற்றைக் கொண்டிருத்தல் - விவேகம் மனிதரை உயர்த்தும் சக்தி, மாக்களுக்கில்லாதது, இறைவன் தந்த கொடை, புனிதமானது, கல்விக்கு அவசியமானது எனவே இத்தகைய சிறப்புக்களையடைய விவேகத்தினை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கிறார். (பாடல் 64). திடமுடன் முயற்சி செய்கின்ற மனிதனே வாழ்க்கையில் வெற்றி காண்பர் ஆதலால் முயற்சியினைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்கிறார். (பாடல் 74). காலத்திற் பழி போடாது ஊக்கமுடன் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்றும் அப்போதே இறைவனும் உதவுவார் என்றும் வலியுறுத்தியுள்ளார். (பாடல் 86)
9. பெண்கள் முன்னேற்றம் பெறுதல் - கவிஞர் தான் காண விரும்பும் அவர் காலத்திற்குத் தேவையான 'இலட்சியப் பெண்' குறித்து வருமாறு கூறுகின்றார்.
- ‘ஆண்களைப் போலவள் வெளியிலே செல்லுவாள்
ஆடைகள் உடலை மூடும்
அழகிய தலைமுடி காலணி போடுவாள்
ஆபரணம் நீக்கி விடுவாள்
வீண்கதை கூறாத வகையிலே முன்னேற்ற
வேலையிற் பங்கு கொள்வாள்
வெளியிலும் உள்ளிலும் அவள்சேவை தன்னையே
வேண்டிடும் சமூகம் என்றும்
தூண்களைப் போலவள் குடும்பமே தாங்குவாள்
துலங்கிடும் கல்வி கற்பாள்
துன்பங்கள் வந்திடில் ஆணோடு சரிநின்று
தூக்குவாள் வீர வானை
ஈண்டிவை கொண்ட பெண் இன்று நம் தேவையே’
- (8)

மற்றும் பெண்ணடிமைத்தனத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்றும் கூறுகின்றார்.

இவ்விதம் மனிதர் வாழ வேண்டிய முறைமைகளை நற்பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கியுள்ளமையை நூலிற் காணலாம்.

இ) முஸ்லிம்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தனித்துவமான நெறிமுறைகள்:

‘உண்மை முஸ்லிம்’ யார் என்பது பற்றிப் பின்வருமாறு கவிஞர் கூறுகிறார்:

ஏகத்துவத்திலே உறுதி கொண்டோர், ஏக இறைவனைத் தவிர வேறொதையும் வணங்காதவர், இறைவனுக்காக உயிர், பொருள் அனைத்தையும் துறக்கத் துணிந்தோர், சகோதரர் தம் இன்னல்களைத் துடைக்க உதவுவோர், போகத்தைப் பூசித்து வாழ்வதை வெறுப்போர் இவர்களே உண்மை முஸ்லிம்கள் எனக் கூறுவதன் மூலம் அவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளை மறைமுகமாக வலியுறுத்தியுள்ளார். (பாடல் 39).

‘இவரா முஸ்லிம்’ என்ற பாடலில் (19) நூறு தெய்வம் காண்பவர், ஊரோடி பேயென்று கூறி மந்திரிப்பவர், பூசை செய்பவர் ஆகியோர் முஸ்லிம்களாக இருக்கத் தகுதியற்றோர் என்கிறார். (19)

‘தக்வா’ என்பதன் முக்கியத்துவத்தையும், பண்புகளையும் பின்வரும் பாடல் மூலம் விளக்குகிறார் கவிஞர்.

‘இறைவனே சரண்’ என்ற கொள்கையில் நிற்பதே
இயம்பிடும் ‘தக்வா’ வதாம்
இதன்பொருள் சும்மா இருந்துருப் போடுதல்
என்பதல் வென்று தெளிவீர்
முறையோ டியங்குதல், வாழுதல், தடைவரின்
முன்னேற வழி தேடுதல்
முழுவது மவன்பார மென்றுயிர் போம்வரை
முனைந்தவன் சேவை நிறுதல்
மறையோடு பழகுதல், மனுசேவை தாங்குதல்
மனதையே சுட்டி நிறுதல்
மாறாத இவையெலாம் கூறிடுந் தக்வாவில்
மறைந்துள்ள உண்மைகள் காண்’

(பாடல் 66)

அடுத்து தொழுகையின் முக்கியத்துவத்தை வருமாறு வலியுறுத்துகின்றார். அது மனிதனை உயர்த்துவது, சாந்தி தருவது, ஷெய்த்தானை விலகிடச் செய்வது, இறைவனை மகிழ்விப்பது,

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அச்சத்தை நீக்குவது, பிணிகளை நீக்குவது, ஒலியாக மோட்சமாக அருளாக அன்பாக வடிவங்கொண்டது. இவ்விதம் தொழுகையின் சிறப்புக்களை வலியுறுத்துவதன் மூலம் அதை முஸ்லிம்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியத்தை தெளிவாக்கியுள்ளார்.

மேலும் “ஷிர்க்” பற்றிக் கூறுகையில் ஷிர்க் என்பது இறை சக்திக்கு எதிராக வேறொன்றை இயற்றுதல் எனவும் மறைவாக எல்லாவற்றையும் நம்புதல், அஞ்சுதல், மனிதனை மனிதன் வணங்குதல், இறைவனோடு ஒருவரை இணைத்து மொழிதல், முன்னோரை வணங்கி முறையிடுதல் ஆகியனவும் அதனுள் அடங்குகின்ற பாவங்கள் எனவும் கூறியுள்ளார்.(பாடல் 45)

3. தத்துவம்:

சமயக் கொள்கைகளைச் சாத்திரங்களாக்கி சமய தத்துவங்களாக முன் வைக்கும் பாடல்களும் இச்சதகத்தில் உள்ளன. இப் பண்பினை ஏனைய சதகங்களிலும் காண முடியும். இச் சதகம் இஸ்லாமிய தத்துவங்கள் சிலவற்றை வலியுறுத்துகின்றது. அவற்றுட் சில மானிடர்க்குப் பொதுவான தத்துவங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. பின்வருவனவற்றை முதலாவது வகைக்கு உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

அ) இறைவன் ஒருவனே. ஏகத்துவத்தை ஆசிரியர் வலியுறுத்தியுள்ளார். ஏகத்துவத்தில் இல்லாத ஈமான் (நம்பிக்கை) எங்கிருந்தாலும் இல்லாததற்குச் சமன் என்கிறார் (பாடல் 10)

ஆ) இம்மை மறுமை ஆகிய இருமைகள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.(16,17)

இ) மறுமை சிறப்பாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. (82)

ஈ) கடவுளைச் சிலை செய்தல் தவறானது.(76)

உ) சடமாக இறைவனைக் காண்பது சாத்தியமற்றது.(76)

பின்வருவன இரண்டாவது வகையின:

அ) நிலையாமை வலியுறுத்தப்படுதல் (36,74)

‘இன்னல்தரு உடலையே சதமென்று நம்புவோர்க்கு
இதமொன்றும் இல்ல வாழ்வில்’(36)

‘திரையிலே விழுகின்ற நிழல்போல வாழ்வினை
நினைப்பவர் ஏமாறுவார்’(76)

ஆ) விதியை நம்புதல் கூடாது.

விதியை நம்புவோர் நித்திய அடிமையாகுவர்(60)

விதியை நம்பி சோர்வுறுவோர்க்கு ஆக்கமில்லை(40)

இவ்வித கருத்துக்களை உள்ளடக்கியுள்ள இச்சதகத்தில் பல்வேறு உத்திகளைக் கவிஞர் பயன்படுத்தியுள்ளார். உதாரணமாக ஒரு விடயத்தை உடன்பாட்டிலும், எதிர்மறையிலும் கூறி வலியுறுத்துகிறார். தவிரவும் இயற்கை மீதும் உயிர்கள் மீதும் அதிக அக்கறையுள்ளவர் என்பதைப் பல பாடல்கள் பறைசாற்றுகின்றன.(16,23,27,58)

தொகுத்து நோக்குமிடத்து தனித்தொரு விடயத்தினை மட்டும் கூறாது துதி, வரலாறு, நீதியும் வாழ்வியலும், தத்துவம் முதலான பல்வேறு விடயங்களை வலியுறுத்துவதன் மூலம் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இறகூல் சதகம் கவன ஈர்ப்பிற்குரியதொன்றாக அமைகின்றது. இதனூடாகக் கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பையின் புலமைத்திறனும் அதனூடாக முஸ்லிம் கவிஞர்களின் பங்களிப்பும் முக்கியத்துவமும் அடையாளப்படுத்தப்படுவதனையும் கண்டுணர முடியும்.

ஆசிரியர் முன்னுரையிற் கூறியதுபோல பழந்தமிழ் இலக்கிய வடிவத் தெரிவினூடாக புதிய மற்றும் ஆசிரியரின் சம காலத்து நிகழ்வுகளையும் பதிவு செய்து வைத்திருப்பதும், ‘இது முஸ்லிம்களுக்கே உரியது’ என்று முத்திரையிடப்பட முடியாததாக இருப்பதும், மனுக்குலத்தின் பொதுச்சொத்தாகும் அரிய கருத்துக்களின் தேட்டமாய் அமைவதற்குத் தகுதியுடையதாக இதனை ஆக்கியிருக்கின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. சா.கிருட்டினமூர்த்தி, ச.சிவகாமி, சிராஜ் உன்னிசா நாசர், லொ.ஆ. உமாமஹேஸ்வரி, அபிதா சபாபதி (பதிப்பாசிரியர்கள்) :2005: **தமிழ் இலக்கிய வகைமையியல்:2**: உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் : பக்:165.
2. மேற்குறித்த நூல்: பக்: 165-166
3. சுப்பிரமணியன்.ச.வே.: 2003: **தமிழ் இலக்கிய வரலாறு**: மணிவாசகர் பதிப்பகம்: சென்னை: பக்:208.
4. சிவகாமி.ச : 1985: **தமிழ் சதக இலக்கியம்**. உலகத்தமிழ் கல்வி இயக்கம்: பக் 26.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

5. ஜெகாதா: 2003: **இதயம் தொட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியம்:** சிறீ செண்பகா பதிப்பகம்: சென்னை. பக்: 15
6. இன்னாசி.சூ. 2001: **கிறிஸ்தவத் தமிழ்க்கொடை-** தொகுதி- 1: மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்: சென்னை. பக்: 163

உசாத்துணை நூல்கள்:

- * கலைக்களஞ்சியம்
- * வாழ்வியற் களஞ்சியம்
- * சா.கிருட்டினமூர்த்தி, ச.சிவகாமி, சிராஜ் உன்னிசா நாசர், லொ.ஆ. உமாமஹேஸ்வரி, அபிதா சபாபதி (பதிப்பாசிரியர்கள்) :2005: **தமிழ் இலக்கிய வகைமையியல்:2:** உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- * சிவகாமி.ச : 1985: தமிழ் சதக இலக்கியம்: உலகத்தமிழ் கல்வி இயக்கம்:
- * சுப்பிரமணியன்.ச.வே.: 2003: **தமிழ் இலக்கிய வரலாறு:** மணிவாசகர் பதிப்பகம்: சென்னை:
- * சிவகாமி.ச : 1985: **தமிழ் சதக இலக்கியம்:** உலகத்தமிழ் கல்வி இயக்கம்:
- * ஜெகாதா: 2003: **இதயம் தொட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியம்:** சிறீ செண்பகா பதிப்பகம்: சென்னை.
- * இன்னாசி.சூ. 2001: **கிறிஸ்தவத் தமிழ்க்கொடை-** தொகுதி- 1: மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்: சென்னை.

புரட்சிக் கமால் கவிதைகளில் காணப்படும் தத்துவங்கள்

Dr. (Mrs.) MASF. Saadhiya Fowzer, Head, Senior Lecturer,
Department of Languages, SEUSL.

ஏறாவுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட புரட்சிக்கமாலின் இயற்பெயர் எம்.எம்.ஸாலிஹ். 1928-07-17 இல் பிறந்த இவர் சைபல் இஸ்லாம், சோனகர், கவிராயர், கமால், புரட்சிக்கமால் முதலிய புனைப்பெயர்களில் 18வது வயது முதல், கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை முதலியவற்றை சுதந்திரன், தினகரன், தினபதி, வீரகேசரி, தேசாபிமானி, மணிவிளக்கு, தோழன், திராவிட நாடு, பிறை, முஸ்லிம்முரசு, மலாயா நண்பன், தாரகை, பாலியன் முதலிய பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதி, இலக்கியத்திற்கான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார். 1950, 1960களில் பிரபல்யம் மிக்க கவிஞராக விளங்கினார். சுவனத்துச் செல்வி, புரட்சிக் கமால் கவிதைகள் (1963), புதிய தொனி, (1995), திரு நபி மொழிக்குறள் ,பேரூள், கவியரங்கம், கிராமியக் கவிதைகள், கம்பரும் உமரும் முதலிய கவிதைத் தொகுதிகளை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் புரட்சிக்கமால் கவிதைகள், புதிய தொனி முதலிய தொகுதிகளே இதுவரை அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. இவரது கவிதைகள், மனிதநேயம், சமூகம், தத்துவம், சமயம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமத்துவம், காதல் முதலிய கருப்பொருள்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவரது கவிதைகள் பற்றி, “புரட்சிக்கமால் கவிதைகள்” எனும் கவிதை நூலுக்கு எழுதிய கணிப்புரையில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்,

“....இஸ்லாமிய வழி நின்றுத் தமிழ் இலக்கிய மரபு வழிநின்றும் கவிபாடும் நமது கவிஞர் பெயர் புரட்சிக் கமால். பெயருக்கேற்ப புதுமைக் கருத்துடையவர். இத்தொகுதியில் ஏறத்தாள எல்லாப் பாடல்களுமே சமயச் சார்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் இஸ்லாமியன் அல்லாத என்னைப் போன்ற வேறொரு சமயத்தவனுக்கும் பூரணமாக ஈடுபட்டுச் சுவைக்கும் வண்ணம் அவை அமைந்துள்ளன. இப்பண்பையே நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.”

இக்கூற்றின் மூலம் இவரது கவிதைகளின் தனித்துவத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும். இவரது கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை சமூகக்கருத்துக்களைக் கொண்டதாகக் காணப்பட்டாலும் அவை சமயத்தின் நிழலில் நின்று எழுதப்பட்டுள்ளன.

உலகில் ஒழுக்க விழுமியங்களை நிலைநிறுத்தி ஆரோக்கியமான ஒரு சமூக நிலையை உருவாக்குவதற்காகவே சமயங்கள் தோன்றின. அந்த வகையில் இஸ்லாமும் விதிவிலக்கல்ல. தத்துவம் எனும்போது, ஏதோ ஒன்றின் உண்மைத்தன்மையை கண்டறிவதையே குறிக்கும் இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் தத்துவங்கள் யாவும் அல்குர்ஆன், அல் ஹதீஸ் ஆகிய மூலவீரர்களில் இருந்து பிறந்தவைகளே. அவை இரண்டையும் சரிவரப் பின்பற்றுவதே உண்மையான முஸ்லிமாவான்.

“அறவாழ்வு மக்கள் குலம்
பெற வாழ்வு பெற்ற மறை
திறனாயும் இவ்வலகம்”¹

என புரட்சிக்கமால் கூறுகிறார். ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்க்கை ஒவ்வொரு பகுதியும் குர்ஆன் ஹதீஸ் ஆகிய மூலவீரர்களில் இருந்து உருவான தத்துவங்களாகவே விளங்குகின்றன அல்லாஹ் தன் திருமறையில் பின்வருமாறு கூறுகிறான், “நான் மனிதர்களையும் ஜின்களையும் என்னை வணங்குவதற்காகவே அன்றி படைக்கவில்லை”² இதன் அர்த்தம் ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்வில் இடம்பெறும் அனைத்துக் கருமங்களும் இறைவனுக்காகவே செய்கிறோம் என்ற எண்ணம் கலந்திருக்க வேண்டும். அப்போது அனைத்து செயற்பாடுகளுமே தூய்மை பெறும். முழு மனித வாழ்வுமே அறநெறிப்பட்டதாகவே அமைய வேண்டும். இக்கருத்தினையே புரட்சிக் கமாலின் மேற்கூறப்பட்ட கவிதை எடுத்து இயம்புகின்றது. புரட்சிக் கமால் பல இஸ்லாமிய தத்துவங்களை தமது கவிதை வாயிலாக வெளிக்கொண்டுவந்துள்ளார்.

புரட்சிக் கமாலின் தத்துவக் கருத்துக்கள்:

இவரது கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை சமய தத்துவங்களை அதாவது சமய உண்மைகளை வெளிக்கொண்டு வருவதாகவே அமைந்துள்ளன. புரட்சிக் கமாலைப் பொறுத்தவரை அவர் சூபித்துவக் கவிஞர்களில் ஒருவராக அன்றி தமது கவிதைகளில் பக்தி சுவை ததும்ப பாடியுள்ளார்.

புரட்சிக் கமாலின் கவிதைகளில் காணப்படும் இறைவன் பற்றி தத்துவம்:

புடைப்புக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இவ்வண்ட கோளம் அனைத்தையும் அவற்றில் உள்ள உயிருள்ள உயிற்ற அனைத்தையும் இறைவனே படைத்துள்ளான். ஆட்சியும் செலுத்துகின்றான் அவனுக்கு இணையோ துணையோ இல்லை என்று இஸ்லாம் கூறுகின்றது. இதனையே புரட்சிக் கமால் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“தன்னில் தானாம் நிலையுடையான்
தனியோர் ஆட்சி வலியுடையான்
தன்னை உணர்வார் அருகமைவான்”³

இக்கருத்தினை வீரமுகம்மது ஷாகிப் அவர்கள் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்

“காணும் சொருபம் எல்லாம் ஹக்கின்
மழ்ஹர் என்றே பேணி சுஜது செய்து
பெலப்படுவது என்னாளோ”⁵

என் கூறுவதிலிருந்து உலகத்தில் காட்சி அழிக்கின்ற அனைத்துப் பொருட்களும் இறைவனின் படைப்பு என்பதை சிந்தித்து உறுதிபெறுகின்ற நாள் என்னாளோ எனப் பாடியுள்ளார். அல்குர்ஆன் கூட அல்லாஹ்வின் படைப்புகளைப் பார்த்து அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்பதை உறுதி செய்து கொள்ளுமாறு கூறுகின்றது. இதனையே புரட்சிக் கமால்,

“காண்போன் காட்சி எனும்
கட்டுக் கடந்தகன்று
யாண்டும் யாவுமென
யான் விளங்கி நிலவெறிக்க
வாழ்கை வசம் வேண்டும்”⁶

எனக்கூறுகிறார் நம்மாழ்வாரின் கவிதை ஒன்றில் சூபித்துகவக் கவிஞர்களின் சாயலை கானமுடிகின்றது

“தின்னும் வெற்றிலையிலும்
உண்ணும் சுண்ணாம்பிலும்
கண்ணா உனைக் கண்டு அலமறுகிறேனே”⁷

எனக் கூறுவதில் இருந்து எல்லாப்பொருட்களிலுமே இவர் இறைக்காட்சியைக் காண்பதாக கூறியுள்ளார்.

பிரபஞ்சம் பற்றி தத்துவம்:

பிரபஞ்சத்தின் உருவாக்கம் பற்றி அல்லாஹ் தந்திருமறையில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளான். “நிச்சயமாக நான்தான் வானங்களையும் பூமிகளையும் அதற்கு மத்தியில் உள்ளதையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தோம்”⁸ இதனை புரட்சிக் கமால் ‘விளக்கெங்கே’ என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“ஆறு நாட்களில் சிருஷ்டித்து
அறுஷு கொண்ட அற்புதனே
கூறும் “குன்பயகூனின்”
குணத்தை விளக்கும் விளக்கெங்கே”⁹

இக்கவிதை முழுவதும் பிரபஞ்ச உருவாக்கம் பற்றியே கூறுகின்றது. இறைவன் எதனையாவது படைக்க நினைத்தால் ‘குன் பயகூன்’ அப்படியே ஆகுக எனக் கூறுகிறான் உடனே அது ஆகிவிடும் என்ற அல்குர்ஆனின் தத்துவத்தையே கவிஞர் தமது கவிதையில் சித்திரித்துள்ளார்.

இறை நியதி பற்றிய தத்துவம்:-

மனிதனது அனைத்து செயல்களுக்கும் பின்னணியாக இரண்டு விடயங்கள் உள்ளன ஒன்று, மனிதனது முயற்சி இரண்டு, இறைவனின் நாட்டம். இது இரண்டும் ஒன்றுபடும் போதுதான் ஒரு செயல் நடைபெறுகின்றது. மனிதமுயற்சிக்கு இல்லாமல் அதிக முக்கியத்துவத்தினை வழங்குகின்றது. அதேவேளை இறைவனின் நாட்டம் என்ற அம்சத்தினையும் வலியுறுத்தி உள்ளது. இதனையே புரட்சிக் கமால் தம் கவிதையில்,

“ஆட்டக் காரன் நம்மிறைவன்!
ஆடும் காய்கள் நாமாவோம்!
நாட்டம் போல நகர்த்துகிறான்!
நானும் நீயும் நகர்கின்றோம்!
தேட்டம் யாவும் அவன் சித்தம்!
தெளிவும் மயக்கும் நம்வசமே!

பாட்டும் பயனும் பாடகனும்
பரமன் கூத்தே தெளி மன்னா!
அருளின் தோற்று வாயன்னான்!
ஆன்பர் - அயலார் என்கின்ற
திரையொன் றின்றி அருள்கின்றான்!
திணையும் ஏற்றத் தாழ்வில்லை”¹¹

என்ற அடிகள் மூலம் மிகத்தெளிவாகச் சித்திரித்துள்ளார். மேலும் அனைத்து செயற்பாடுகளும் இறைவனின் நாட்டப்படியே நடக்கின்றன என்பதை பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“மானிடச் சேட்டைகள் இல்லை
மாமன்னன் அல்லாஹ்வின் ஆணை
வானுயர் விருட்சத்தின் வித்தாய் - வையம்
வாழ்ந்து சிறப்பவன் முஸ்லிம்”¹³

மனிதன் எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் இறைநம்பிக்கை இன்றி செய்யப்படும் செயல்களில் மனிதன் திருப்தி காண்பது அரிது எது நடந்தாலும் அது நன்மைக்கே என திருப்தி காண்பவன் முஸ்லிம் ஏனெனில் ஒன்றில் உள்ள நன்மை தீமைகளை நன்கு அறிந்தவன் இறைவனே என்ற நம்பிக்கை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

முஸ்லிம்களிடம் காணப்படுகின்றது. வெற்றி தோல்விகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் போக்கு இறை நியதி பற்றிய நம்பிக்கை உள்ளவனுக்கே இருக்கும் அவ்வாறானவர்கள் இறைவனன்றி எவருக்கும் பயப்படவோ எதற்கும் கவலைப்படவோ மாட்டார்கள். இக்கருத்தினை புரட்சிக் கமால் இறைவன் நம்பிக்கை அற்றவன்தான் கவலையில் மூழ்குவதும் துன்பம் ஒன்றின்போது துவண்டு விடுவதுமென அழகாக சித்திரித்துள்ளார்,

“உனக்கோர் இறைவன் உள்ளானேல்
உனக்கேன் கவலை பெருமூச்சு!
கணக்கும் இலாப நட்டத்தின்
கணக்கில் சித்தம் கரைவானேன்...”¹⁴

எனக் கூறுவது இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கது. மேலும் இறை நாட்டாம் என்ற ஒன்றிற்கு எதிர்மறையாக நிற்கும் மேற்கத்திய வாதத்தை ‘வான் ஏறு’ எனும் கவிதையின் வாயிலாக சாடியுள்ளார்.

“அறிவே எல்லாம் என்கின்றாய்
அழித் தமிழ்த் தாய்ந்தே சலிக்கின்றாய்”¹⁵

மேலும் ‘சாக்காட்டின் ஆளன்’ என்ற கவிதையின் வாயிலாக எமது சமூகத்தில் மிகவும் கஸ்டப்பட்டு உண்ண உணவின்றி மக்கள் வாட, தேவைக்கதிகமாக நாளுக்கு நாள் பள்ளி வாயல்கள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருவதனை வேதனையோடு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இதற்காக அவர் இறைவனிடம் முறையிடுகின்றார். இப்பிரச்சினைக்குரிய தீர்வினை மனிதர்கள்தான் எடுக்க வேண்டி இருப்பினும் அதன் ஒருபகுதி இறை நியதியைச் சார்ந்ததாகும் என்பதனையே இக்கவிதையின் இறுதிப் பகுதி சித்திரித்துக் காட்டுகின்றது.

மனித இலட்சியம் பற்றிய தத்துவம்:

எல்லாச் சமயிகளுமே சம்பூரணமான மனிதத்துவத்தை அடைவதே இலட்சியம் எனக் கொள்கின்றனர். சம்பூரணமான மனிதன் என்று இஸ்லாமும், இந்து வேதாக்கமங்கள் மாயாப்பிரதிபிம்பன் என்றும் விராப் புருடன் என்றும் பலவாறு கூறுகின்றன.

‘அவனே, தான் படைத்த ஒவ்வொரு பொருளையும் ஆழாக்கினான். இன்னும் மனிதனின் படைப்பை களி மண்ணிலிருந்து ஆரம்பித்தான்.’

‘பிறகு நளவும் (அற்ப) துளியாகிய (இந்திரியச்) சத்தில் இருந்து அவனுடைய சந்ததியினை உருவாக்கினான்.’

“பிறகு அவன் அதை சரிசெய்து அதனுள்ளே தன் ரூஹில் இருந்து ஊதினான், இன்னும் அவன் உங்களுக்கு செவிப் புலன்களையும், பார்வைப் புலன்களையும் இருதயங்களையும் அமைத்தான். (இருப்பினும்) நீங்கள் நன்றி செலுத்துவது மிகச் சொற்பமே.”¹⁶

என்று திருக்குர்ஆன் வசனங்களின் மூலம் இறைவன் அவனைப் படைத்த பாங்கையும் அவனுடைய உயிரில் (ரூஹில்) நின்று ஊதிய உண்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றான். மேலும், இறைவன் மனிதனை அனைத்து உயிரினங்களையும் விடவும் மேலாகவே கருதுகிறான். இதனாலேயே முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள்;

‘ரூஹைக்கான (உயிரை) பெரிய ஒரு படைப்பை அல்லாஹ் படைக்கவில்லை.’ என்று கூறியுள்ளார்கள். இதனாலேயே மனிதனை இறைவனின் பிரதிநிதி (கலீபா) என இஸ்லாம் வலியுறுத்துகிறது.

இதனாலேயே கிறிஸ்தவ சமயமும் ‘தேவன் மனிதனை தனது சாயலில் படைத்தான்’ என்று கூறுகின்றது.

இதனைத்தான் தமது புலவர் ‘யாக்கை நிலை கடந்த வாழ்க்கை வசம் வேண்டும்’ என்கிறார். இதனை இன்னும் சற்று விரிவாகப் பார்ப்போமானால்,

“அண்டம் அணுச் செறிந்து
அத்தனையும் சித்தாடி
பண்டைப் பழம் பாலின்
பாடு சுகித்தயர
வாழ்க்கை வசம் வேண்டும்.

எண்ணம் நினைவகன்று
இயக்க நிலை தழுவாத
வண்ண வழி தோய்ந்து
வானக் கனவு செய
வாழ்க்கை வசம் வேண்டும்”¹⁷

என்று இறை பிரதிநிதியாகும் வழியை வேண்டி நிற்கிறார். ‘நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்’ என்று பாடற் பகுதியிலும்.

“வானக் கூரைப் பந்தரின் கீழ்

ஐவய கத்துப் பெரு மனையில்
 மானிடத் தின் பிள்ளை களை
 மருவி மகவாய் விருந்தோம்ப...
 நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்”¹⁸

‘பூரண மனிதனின்’ உயர் பண்பைக் கூறுகிறார். இத்தகைய அரும்பண்பைக் கொள்ளும் போது இறையான்மையைப் பெற்று அனைத்துப் படைப்பின் உண்மை, இன்மைத் தன்மைகளை அறியும் ஆற்றலைப் பெற்று விடுகின்றான். இத்தன்மையை அடைய மனிதன் தன்னை இறைவனிடம் முழுமையாக ஈடுபடுத்தல் வேண்டும். நமது புலவர்,

“....ஐய! உன்னைத் தொழுகின்றேன்; உன் பால் என்னை
 அழித்தொழிய விளைகின்றேன்! அல்லாஹ் அல்லாஹ்...”¹⁹

என்று பாடுகின்றார். இதனை இந்து மத வேதாந்தியான சொரூபஞான தேசிகர் மனு ஈசனாகிவிட்ட ஒரு விராட்புருடனைப் பார்த்து,

“உனைத் தவிர மற்றிங்கு ஒன்றுமில்லை உன்னாளை
 பொன்னைத் தவிர விலாப் பூடணம் போல் - பொன்னையுரு
 வேறாக்கிப் பேருரைத்த வேற்றுமைபோல் எம்மையும் அவ்
 வாறாப் பகுத் துரைத்தோமால்”²⁰

என்றார். உண்மையில் மனிதன் மேற்போன்ற நிலையை அடைதல் மிக அரிதாகையால் ‘பிரார்த்தனை’ என்ற பாடல் ஒன்றில் கவிஞர் புரட்சிக் கமாலும்,

“நீ என்றப்பு! ‘நா’ னாக
 நேரும் முன்னர், என்னியலின்
 நாயன் ஆவாய்! நீ வகுத்த
 நாட்டம் எனது பேறாகும்!
 தூயோய்! உன்றன் பேரடிமைத்
 துணியைக் கொண்டே ஒரு பிச்சைக்
 காரனாக நெருங்கி நேன்!
 ஹக்கே! லாபம் தேடுவ னோ!

என்னில் தனியோர் நோக்கில்லை!
 எண்ணம் துணிவு உழைப் பில்லை!
 என்னை உன்பால் ஈக்கின்றேன்!
 எடுப்பாய்! விடுப்பாய்; உன்னோக்கே!
 என்னைக் கருதி அருளறிக!
 இறையே உன்றன், தகுதிக்கு
 மன்னும் கொடைகள் ஏதுவாமோ!
 மன்னா அதுவே என் வாழ்வு!”²¹

என்று பாடி இறைவனிடம் தஞ்சம் புகுகின்றார் ‘எடுப்பாய், விடுப்பாய் உன்னோக்கே!’ என்கிறார் இவ்வாறு புரட்சிக் கமாலும் வைதீக சித்தாந்த சூபித்துவக் கவிஞர்கள் சென்றவழியே சென்று ஆத்மீகக் கருத்துக்களை இலகுவான மொழி நடையைப் பயன்படுத்தி அழகியல் உணர்வுடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நபிகளார் ‘எவன் தன்னை அறிந்தானோ, அவன் தன் நாயனை அறிந்தான்’ என்ற கருத்தினை சூபித்துவக் கவிஞரான வீர முஹம்மத் ஸாஹிர் அவர்கள் தமது பிஸ்மில் குறத்தில் பின்வருமாறு சித்திரித்துள்ளார்.

“உருவுக்குள்ளே உருவமில்லா உருவை அறியாமல்
 உலகமெல்லாங் கருத்தறிய போகுதே அல்லாஹ்”
 இக்கருத்தினையே சைவ சித்தாந்த கவிஞரான திருமுலரும்
 “தேனுக்குள்ளே இன்பம் சிவப்போ கறுப்போ
 வானுக்குள் இறைவனைத் தேடும் மதியிலீர்
 தேனுக்குள் இன்பம் செறிந்திருந்தாற் போல்
 ஊனுக்குள் இறைவன் ஒளிந்திருந்தானே”²²

என்ப பாடுகிறார். ஊனுக்குள் ஒளிந்திருக்கும் இறைவனை அடைய தனித்திருந்து பசித்திருந்து விழித்திரிந்து தவமிருந்தால் மாத்திரமே அடையலாம் என இவர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு இரவு பகலாக இறைவனை ஞாபகப் படுத்தும் உச்சாடணங்களை இஸ்லாம் திகர் என்ற சொல்லால் அழைக்கின்றது. அதாவது இறைவனை ஞாபகப் படுத்தல் என்பது அதன் பொருளாகும். ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்வில் அனைத்து செயற்பாடுகளிலும் இறைவனை ஞாபகமுடடல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பெரும்பாலும் ஒரு முஸ்லிம் எந்தவொரு துன்பம் வந்தாலும் இறுதியில் இறைவனிடமே தஞ்சம் புகுகின்றான். எவ்வாறானதொரு கட்டத்திலும் அல்லாஹ்வின் உதவியோடுதான் எதனையும் செய்வான் என்பதனை கீழ் வரும் கவிதை வரிகள் மூலம் உணர்த்துகின்றார் புரட்சிக் கமால்.

“அல்லாஹ்வின் தோழமையே அல்லாமல், வேறு
 அணுப்பிளவின் சிறு முனையும் நண்ணேன்! என்னைத்
 தொல்லையிட வருகின்ற கோடி கோடித்
 துன்பத்தும் வல்லவனின் சுவையே காண்பேன்!”²⁴

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

புரட்சிக் கமாலின் இப்பாடல் வைணவ ஆழ்வார்களின் பாடல்களை ஒத்திருப்பதை அவதானிக்கலாம், இறைவனின் அருளில் மூழ்கி இருக்க வேண்டும் என்ற வேட்கையினை ‘இறுதி வேட்கை இது’ என்ற கவிதையின் வாயிலாக பின்வருமாறு காட்டியுள்ளார்,

“என்றும் எங்கும் எந்நிலையும்
இறைவா! உன்னில் சஜ்ஜாதாகும்
குன்றாய் என்னைக் குணமாக்கு”²⁵

வல்லம் வேங்கடபதியின் கவிதையொன்றில் இறைவனின் அருளில் மூழ்கி தவம் கிடப்பதற்கு வரம் கேட்பது போல் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்,

“வாழ்ந்தாலும் வீழ்ந்தாலும்
வளைந்து மனம் தாழ்ந்தாலும்
வாழ்வு வேண்டி
வாழ்த்தியொரு வரங்கேட்டு
வாழ்கையெலாம் தவம்.”²⁶

தர்மம் வெல்லும் எனும் தத்துவம்:

இஸ்லாம் உண்மைக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் அழித்துள்ளது. இறைவிசுவாசி பேசினால் உண்மையே பேசுவான் என இஸ்லாம் கூறுகிறது. சிலவேளைகளில் சிறந்த செயல்களைச் செய்யும் போது பல தவறுகள் பிழைகள் வரலாம். பல்வேறு சிக்கல்களையும் துன்பங்களையும் அனுபவிக்க நேரிடும். அவற்றைப் பொறுமையோடு எதிர்கொண்டால் வெற்றி நிச்சயம் எனக் கூறுகிறது. உண்மைக்காகப் போராடினால் எப்படியும் வெற்றி கிடைக்கும். என்பதை சமூகத்தலைவர்களை ஆதாரம் காட்டியும் கூறுகிறார். அத்தோடு,

“தீயினில் இறைத்த போதும்
சிந்தனை செத்ததில்லை!
நாயெனத் தாழ்த்திப் பேசும்
நாவுகள் வாழ்ந்ததில்லை”²⁷

என மன உறுதியோடு சமூகத்தை விழிப்படைய வைக்கிறார். “நெஞ்சே துடித்தெழு” என்ற கவிதையில் உலகில் உண்மையான உழைப்பாழிக்கு இன்று இடமில்லை. என்ற யாதார்த்தத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

அல்குர்ஆன் பற்றிய தத்துவம்:

அல்குர்ஆன் முஹம்மது நபி அவர்களுக்கு அல்லாஹ்வின் அருளப்பட்ட வாழ்கை வழிகாட்டியாகும். இது அக்கால மக்கள் தேவைக்கேற்ப கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 23 வருடங்களாக இறக்கி அருளப்பட்டதாகும். இதனை முஹம்மது நபியவர்கள் மக்களுக்கு போதனை செய்தார்கள். இதுவே, முஸ்லிம்களின் வாழ்வுக்கான வழிகாட்டியாகும். மனித வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு தேவையான அனைத்து அம்சங்களுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குர்ஆனை சரியான முறையில் விழங்கி ஓதினால் அறியாமை என்கின்ற நோய் பூரணமாக அகற்றப்பட்டு விடும். பல்துறை அறிவையும் அல்குர்ஆன் மூலம் பெறமுடியும். குர்ஆனின் கருத்துக்கள் சுருக்கமாகவும் கருத்தாளமிக்கதாகவும் விளங்குகின்றது. மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரைக்குமான வழிகாட்டல் கல்வி, சமயம், மருத்துவம், புவியியல், வானியல், பொறியியல் முதலிய பல துறைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு சிறிய நூல் வடிவில் அமைந்திருப்பதென்றால் அது ஒரு அற்புதமே. அல்குர்ஆன் அறிவியியல் ரீதியாக சிந்திப்பவர்களுக்கு அது அற்புதமாகவே இருக்கும் என்ற கருத்தை அல்குர்ஆன் கூறுகிறது. இதன் உள்ளடக்கம் பற்றி ஒரு தத்துவமாகவே புரட்சிக் கமால் கவிபாடியுள்ளார்.

“ஆல்விதையின் துளைவூடே
இமயத்தை புதைத்திட்ட புதுமையன்ன
பாலினிய ஒரு சொல்லில்
பாரிடத்தை விண்கதிரை உடுவைக் காட்டும்
மாலினிய நூல் வடிவில்
மானிலத்தார்க் கிறையளித்த பொற்குவையே! அழகே! உன்னை
சாலமகிழ்ந் தோதுகையில்
கண் வாய் நா நெஞ்செல்லாம் களிப்பைச் செய்வாய்!”²⁸

திருக்குறலின் சிறப்புப் பற்றி கூறவந்தவர்கள் ‘கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்தியன்ன’ என்று கூறினர். இதே போன்று அல்குர்ஆனின் கருத்தாழமும் பற்றி கூறவந்த புரட்சிக் கமால் ஆலம் விதைக் கடுகைவிடவும் சிறியது, அதனுள் மாபெரும் மலையாகிய இமய மலையை புதைத்து வைத்தாற் போன்ற சொற்கள் என்று மிகவும் அருமையாக கூறுகிறார். ஒரு சிறு நூல்வடிவில் முழு உலகையும் உள்ளடக்கி உள்ளது என்பதைக் கூறுகிறார்.

‘கொட்டு முரசே’ என்ற கவிதையின் வாயிலாகவும் புரட்சிக் கமால் குர்ஆன் பற்றிக் கூறுகிறார்.

பிரார்த்தனை பற்றிய தத்துவம்:

பிரார்த்தனை என்பது, மனிதன் தன் இயலாமையை இறைவனிடம் கூறி அவனது உதவியைக் கோருவதாகும். இஸ்லாத்தில் பிரார்த்தனை செய்வது கூட வணக்கமாகும். பாவங்கள் பல செய்துவிட்டாலும் தன் தவறை உணர்ந்து உள்ளம் கசிந்துருகி இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கோரினால் அவன் மன்னிப்பான். மன்னிப்பதில் அவன் தாராளமானவனாகவே இருக்கின்றான். இறைவன் தன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்பவர்கள் மீது அன்பு கொள்வதாக கூறுகின்றான். சுமண, பௌத்த

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மதங்களைப் போன்று மன்னிப்பில்லாத பாவம் ஏதுவுமில்லை. அல்லாஹ்வுக்கு இணையாக இன்னொரு தெய்வத்தை கொண்டுவருவதை தவிர, மற்ற எந்தப் பாவத்திற்கும் தன் தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கோரினால் இஸ்லாத்தில் மன்னிப்புண்டு. எந்தவொரு செயலையும் செய்வதாயினும் முஸ்லிம்கள் அவரது முயற்சியோடு இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொள்வது வழக்கம். அவை சிலநேரம் இவ்வுலகிலேயே பிரதி பலனைத்தரும். அவ்வாறு இல்லாவிட்டாலும் கவலைப்பட தேவையில்லை அதற்குரிய கூலி மறுமையில் கிடைக்கும். இதனை அல்லாஹ் தன் திருமறையில் 'எந்தவொரு ஆத்மாவினதும் கூலியை அல்லாஹ் வீணாக்கி விடமாட்டான்' என்ற கருத்தை கூறியுள்ளான். இக்கருத்தினையே புரட்சிக் கமாலும்,

“கருணையாளன் இல்லத்தே
ஐயமிட்டு வெறுங் கையர்
ஆனோர் இல்லை....”²⁹

என மக்களை துணிவோடு பிரார்த்தனையின்பால் அழைக்கின்றார் அத்தோடு சைவ சமயம் கூட 'ஆவுரித்துண்ணும் புலையரேனும் இறைவன் திருவடி பரவுவாராயின் அவருக்கு மோட்சம் உண்டு' என்றே கூறுகின்றது. இதற்கு சிறந்ததொரு எடுத்துக்காட்டாக கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரம் விளங்குகின்றது.

இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை அல்லாஹ் கூறுகிறான் அவன் மனிதனது பிடரி நரம்பைவிட நெருக்கமாக இருப்பதாக அதனால் அவனிடமே பிரார்த்தனை செய்யும்படி கூறியுள்ளான்.

“உங்கள் இறைவன் கூறுகிறான்: நீங்கள் (உங்களுக்கு வேண்டியவை யாவையும் கேட்க) என்னையே அழையுங்கள் நான் உங்க (ளுடைய பிரார்த்தனை) க்குப் பதிலளிப்பேன்....”³⁰ என அல்லாஹ் தன் திருமறையில் கூறிய விடயத்தையே புரட்சிக் கமால் 'கண்ணை எங்கள் கண்ணாவாய்' என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

“என்பும் அயலாம் எனும் வண்ணம்
எங்கள் துணையாய் இணைந்தோனே
உன் நன்கொடையில் அருள்நோக்கில்
உருக் கொண்டெழுந்தோர் யாமன்றோ!”³¹

எனக் கூறுவதன் மூலம் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வதற்கு எவருக்கும் எதுவித தடையும் இல்லை. இறைவன் மாபெரும் கருணையாளன். எவரிடத்திலும் தேவையற்றவன் அதனால் எவ்வாறானவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் நேரடியாக இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யமுடியும் இக்கருத்தினையே புரட்சிக் கமால்,

“மறை திறைகள் எவற்றிற்கு? உன்னில் தாவ
சென்னிதரை இட்டேங்கி மாளுகின்றேன்”³²

நீங்கள் அல்லாஹ்வின் அருளில் நம்பிக்கை இளந்திட வேண்டாம் என்று கூறும் இறைவன் “நிச்சயமாக உங்கள் இறைவன் மன்னிப்பதில் மிகவும் தாராளமானவன்” எனவும் கூறும் கருத்தினையே இவர் மேற்கூறிய கவிதை வரிகளில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

இறைவனின் படைப்புக்கள் பற்றிய தத்துவம்:

'மனிதர்களையும் ஜின்களையும் என்னை வணங்குவதற்காகவே அன்றி படைக்கவில்லை' மேலும் இவை தவிர்ந்த ஏனைய உயிருள்ள உயிர்ற்ற படைப்புக்கள் அத்தனையும் மனிதனுக்காகவே படைக்கப் பட்டுள்ளதாக அல்லாஹ் தன் திருமறையில் கூறுகின்றான். 'அல்லாஹ்தான் வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவன். அவனே வானத்திலிருந்து மழைபொழியச் செய்து அதனைக் கொண்டு உங்களுக்கு ஆகாரமாக (ப் பற்பல) கணிவர்க்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றான் (நீங்கள் யாத்திரை செய்யும் பொருட்டு) கப்பலை உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்து தன் கட்டளைப்படி சமுத்திரத்தில் செல்ல வைக்கிறான். ஆறுகளையும் (கால்வாய்களையும்) உங்கள் விருப்பப்படி பாய வசதியளித்தான் (தவறாது) ஒழுங்காக நடைபெற்று வருமாறு சூரியனையும் சந்திரனையும் உங்களுக்கு பயனளிக்க கூடிய விதத்தில் (படைத்து) அமைத்தான் (மாறி மாறி வரக்கூடிய) இரவு, பகலையும் உங்களுக்காக (அமைத்து அதில்) பயனடைய வகை செய்தான். (இறையன்றி) நீங்கள் கேட்டவைகளையெல்லாம் அவன் உங்களுக்கு அளித்தான் ஆகவே அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொடைகளை நீங்கள் கணக்கிடும் பட்சத்தில் அதனை உங்களால் எண்ண முடியாது...'³⁴

அல்குர்ஆனின் இக்கருத்தினை புரட்சிக் கமால் பின்வருமாறு சித்திரித்துள்ளார்.

“வைகயத்தை வானத்தை அனைத்தும் சூழ்ந்து
வகுத்த பொருள் அனைத்தையும் எனக்குத் தந்தாய்
மெய்யகத்து உணர்வு தர மறையும், தூதும்
மேலோனே! தந்தருள அடியேன் என்னை”³⁵

மேலும் இறைவனின் படைப்புக்களின் மூலம் அவனது வலிமையையும் ஆற்றலையும் கண்டு அவனது இருத்தலை உறுதிசெய்து கொள்ள முடிகின்றது. 'மலடியம் விளைவனோ?' என்ற கவிதையில் இக்கருத்தினை புரட்சிக் கமால்

“.....விண்ணடர் சக்திக்கும்
விண்தரும் மா சக்தி
உண்டெனும் சத்தியம்
ஓர்ந்த லிம் மானிடன்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மண்டலம் சிறி தெனும்
மலடியம் விழைவனோ?"³⁶

எனக் கூறும் பகுதி இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கது.

இறையச்சம் பற்றிய தத்துவம்:

மனிதன் எந்தவொரு வனக்கத்தில் ஈடுபடுவதாயின் அவன் உள்ளச்சத்தோடு செய்ய வேண்டும் அப்போதுதான் அதற்கான பயனை அவனால் அடைந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாக நோன்பு தொழுகை, ஸகாத், ஹஜ் என பெரும் கடமைகள் இஸ்லாத்தில் உண்டு. இவற்றை நிறைவேற்றும் போது இறைவனுக்காகவே அவற்றினை செய்கின்றோம் என்ற எண்ணம் மனிதனுக்கு தோன்றவேண்டும். வணக்கங்களின் தாற்பரியங்களை உணர்ந்து செயற்படுவதனையே உள்ளச்சத்தோடு செயற்படல் என்கிறோம் இவ்வாறன்றி பொருளுக்காக, புகளுக்காக, ஏதோ கடமைக்காக எல்லாரும் செய்கிறார்களே நாமும் செய்வோம் என்பதற்காக செய்வதனை இஸ்லாம் முற்றாக வெறுக்கின்றது எந்தவொரு செயலையும் உள்ளச்சத்தோடு செய்யும்போது உளத்தாய்மை ஏற்படுகின்றது. மனிதர்களில் அல்லஹ்வுக்கு மிகவும் சிறந்தவர், உயர்ந்தவர் உள்ளச்சம் உள்ளவரே என அல்லாஹ் தன் திருமறைவயில் கூறுகின்றான் அதாவது,

“மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஒரு ஆண், ஒரு பெண்ணில் இருந்துதான் சிருஷ்டித்தோம் பின்னர் ஒருவர் மற்றவரை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு, உங்களை கிளைகளாகவும் கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம் (ஆதலால் உங்களில் ஒருவர் மற்றவரை விட மேலென்று பெருமைபாராட்டிக் கொள்வதற்கு இல்லை, எனினும்) உங்களில் எவர் மிகவும் பயபக்தி உடையவர்களாக இருக்கின்றனரோ, அவர்தான் அல்லாஹ்விடத்தில் நிச்சயமாக மிக்க கண்ணியவான் ஆவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிந்தோனும் நன்கு தெரிந்தோனுமாக இருக்கின்றான்.”³⁷

இதன்மூலம் உள்ளச்சம் எந்தளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது என்பதனை உணர்ந்து கொள்ளமுடியும் இதனால்தான் புரட்சிக் கமால் உள்ளச்சமின்றி இஸ்லாமிய கடமைகளை நிறைவேற்றுவோரை எள்ளி நகையாடியும் வண்மையாக சாடியும் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். ஹஜ்மூலம் ஒரு மனிதரிடம் தியாக உணர்வும் சமத்துவமும் உருவாகவேண்டுமென இஸ்லாம் எதிர்பார்க்கின்றது. ஆனால் இவ்வயரிய நோக்கத்தினை அடைந்து கொள்வதற்காக செல்வோர் அரிதாகவே உள்ளனர்,

“இப்புவியில் பல திசையும்
இருந்திங்கு வருகின்றீர்! பெற்றார், சுற்றம்
ஒப்பரிதாம் பொன்னாடும்,
உறு பொருளும் கைவிட்டு இறையாணை பால்
செப்பரிதாம் வெறி கொண்டு
திரள்கின்றீர், பல்லாண்டாய்! ஆனால், நீவிர்
எப்பெரிதாம் உணர்வுற்றீர்?
உரம் பெற்றீர்? ஈண்டதனை இயம்பிச் செல்வீர்!”³⁸

மேலும் ஒரு கவிதையில் ஹஜ் பயணத்தை ஹாஜி என்ற பெயர் பெறுவதற்காகப் பயன் படுத்துவோர் பற்றியும் கூறுகின்றார்.

“அரிசாலை முகப்பினிலே, எமது பேரை
ஆழகாக ‘ஹாஜிகவி ராயர் அன் கோ
ஆரிசாலை’ என்றிடலாம்! பிஸநசுக்கு
அது பெரிய தோதாகும்! அதுவு மன்றி...
ஹாஜிகவி ராயரென நாமம் வீசம்!
ஹாஜத்து அத்தனையும் நின்று பேசம்!”³⁹

மேலும் நோன்பு மூலம் ஏழைகளின் துன்பத்தை பணக்காரரும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமெனவும் அவர்கள் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்பவர்களாக மாறவேண்டுமென்றெல்லாம் இஸ்லாம் எதிர்பார்க்கிறது. “அவர்களும்-நோன்புதான்” என்ற கவிதை வாயிலாக, உள்ளச்சமற்ற நோன்பின் தத்துவம் புரியாமல் செயல்படும் செயலை எள்ளி நகையாடுகிறார். இதில் தொடராக கூறிக்கொண்டு வந்து இறுதியில், ஒரு நேரம் பசியில் இருந்து விட்டு நோன்பு திறந்தும் அதற்கான பிராத்தனை கூட செய்ய முடியாதளவுக்கு மூச்சடைக்க உண்கின்றார்கள் என எள்ளி நகையாடுகிறார்.

“முன்னிழுத்து, பின்னிழுத்து
முக்கி னோர் பகுதி மட்டும்
தடையோட்ட மூச்சோடு
‘இறவை, நீ அளித்த-
இரணத்தை, மனம் பொருந்தி
பருளை இறுத்தோம்
பணிந்தோம் - என்பார்கள்;
என்றாலும், என்றாலும்;
‘அவரக்கள்’ நோன்புதான்!”⁴⁰

‘ஸகாத்’ என்பது வசதி படைத்தவர்கள் ஏழைகளுக்காக அவர்களது உழைப்பிலிருந்து சிறுபகுதியை அல்லாஹ்வுக்காக கொடுப்பதன் மூலம் அவரது பணம் தூய்மை பெறுவதோடு ஏழைகளும் உதவி

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பெறுகின்றார்கள். ‘வசதி படைத்தவர்களின் பணத்திலிருந்து நீங்கள் உங்களுக்கான உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்’ என ஏழைகளுக்கு அல்லாஹ் கூறுகிறான். ஏனெனில் உலகில் உள்ள அனைத்திற்கும் சொந்தக் காரன் அல்லாஹ்வே! இதனால்தான் பணக்காரர்கள் ஏழைகளுக்கு உதவவேண்டும். இதனைப் பின்வருமாறு கூறிகின்றார்.

“.....பழிதரும் யாசகம், வறுமை
புசி, பிணி, பலாக்காரக் கொடுமை,
ஒழிபடும் முயற்சியில், செல்வர்
உறு பொருள் வெள்ளமாய் ஓடி,
குழிபடும் பள்ளங்கள் பாய்ந்தே-
குதுகலஞ் சூழ்ந்திட வேண்டும்!”⁴¹

அனைத்தும் உள்ளச்சத்தோடு செய்தால், அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பெறலாம். உண்மையாளர்கள் அல்லாஹ்வின் திருப்தி ஒன்றையே எதிர்பார்ப்பார்கள். அதனால் அவர்கள் உள்ளச்சமுடையவர்களாகவே இருப்பார்கள். இதனைப் புரட்சிக் கமால்,

“ ‘உன் திருப்தி’- என்னும்
‘என்னுடைய வாழ்மை’
எங்கிருத்தி யுள்ளாய்...?

கோடி, பெறும் கோடி
கோண்ட சுகப் பேறே
ஓடினும்; உன் காதல்;
ஒன்றே ஒன்று போதும்!”⁴²

மேலும் ‘செம்பொருள் விருத்தி ஒன்றே!’ என்ற கவிதைவாயிலாக தொழுகை பற்றியும் அதனை உள்ளச்சத்துடன் செய்வது பற்றியும் அதன் தத்துவம் வாழ்வின் அசைவொவ்வொன்றிலும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் அதன் நோக்கம் ‘இறை திருப்தி’ என்றும் வலியுறுத்திக் கூறப்படுகின்றது.

இந்தவகையில், அல்-குர்ஆனும் ஹதிஸும் கூறும் இன்னோரன்ன பல தத்துவங்களை புரட்சிக் கமால் தமது கவிதைகளில் கருவாக அமைத்து சமூகத்துக்கு வழங்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது மட்டுமன்றி பாராட்டுக்குரியதுமாகும்.

சான்றாதாரங்கள்

1. புரட்சிக் கமால் (1962) புரட்சிக்கமால் கவிதைகள், இக்பால் பதிப்பகம், கண்டி, ப.15
2. அல்-குர்ஆன் அத்தியாயம்: 52, வசனம் 56
3. வரதராசனார், மு.(1995) திருக்குறள் தெளிவுரை, அப்பர் அச்சகம், சென்னை, .ப.32
4. புரட்சிக்கமால் (1962) புரட்சிக்கமால் கவிதைகள், ப.07
5. பீர்முஹம்மத் சாஹிப், பீர்முஹம்மத் சாஹிப் பாடல்கள்.
6. புரட்சிக்கமால் (1962), மு.கு.நூ, ப.95
7. நம்மாழ்வார் (1984), நாலாயிரம் திவிய பிரபந்தம்
8. அல்-குர்ஆன்: அத்தியாயம் 3, வசனம்-190-191
9. மேலது அத்தியாயம் 50, வசனம் 38
10. புரட்சிக்கமால், (1995) புதியதொனி, ப. 19
11. புரட்சிக்கமால், (1962) மு.கு.நூ, ப.38
12. லோகநாதன், ப. (1988) வல்லம் வேங்கடபதி கவிதைகள் ஓர் ஆய்வு, ப.159
13. புரட்சிக்கமால், (1962) மு.கு.நூ, ப.19
14. புரட்சிக்கமால், (1995) மு.கு.நூ, ப.12
15. மேலது ப. 27
16. அல்-குர்ஆன் அத்தியாயம் 32, வசனம் 7,8-9
17. புரட்சிக்கமால் (1962), மு.கு.நூ, ப.95
18. மேலது. ப. 88
19. மேலது. ப. 12
20. முஹம்மத் அப்துர்ரஹ்மான் சாஹிபு, (-) முஸ்லிம் அத்தைவத மூலமொழி, பக். 169-170
21. புரட்சிக்கமால், (1962), மு.கு.நூ, ப. 11
22. நம்பியாண்டார் நம்பி, (1993), தேவாரத்திரட்டு, திருமந்திரம்
23. புரட்சிக்கமால், (1962) மு.கு.நூ, ப.88
24. மேலது ப.76
25. மேலது ப.145
26. லோகநாதன், ப. (1988), மு.கு.நூ, ப. 192
27. புரட்சிக்கமால், (1962), மு.கு.நூ, ப. 43
28. மேலது. ப. 14
29. மேலது. ப.9
30. அல்-குர்ஆன், அத்தியாயம் 40, வசனம் 60
31. புரட்சிக் கமால் (1962) மு.கு.நூ, ப. 9
32. மேலது. ப. 12
33. அல்-குர்ஆன், அத்தியாயம் 53, வசனம் 32

34. மேலது அத்தியாயம் 14, வசனம் 32,33,34
35. புரட்சிக்கமால் (1962) மு.கு.நூ, ப.12
36. மேலது. ப.123
37. அல்-குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 13
38. புரட்சிக்கமால் (1962) மு.கு.நூ, ப.28
39. புரட்சிக்கமால் (1995) மு.கு.நூ, ப.37
40. மேலது. ப.42
41. மேலது. ப. 7
42. புரட்சிக்கமால் (1962) மு.கு.நூ, ப. 97

அசனார் லெவ்வைப் புலவரின் சறுசறு படைப்போர் - ஓர் ஆய்வு

Dr. (Mrs.) MASF. Saadhiya Fowzer, Head, Senior Lecturer,
Department of Languages, SEUSL.

படைப்போர் இலக்கியம் ஓர் அறிமுகம்:

அரபு, பாரசீக வழிவந்த இலக்கிய வடிவங்களாக படைப்போர், நாமா, கிஸ்ஸா, முனாஜாத்து, மஸ்அலா முதலிய இலக்கிய வடிவங்கள் விளங்குகின்றன. இவ்விலக்கிய வடிவங்கள், முஸ்லிம்களுக்குரிய தனித்துவமான இலக்கிய வடிவங்களாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழில் தோற்றம் பெற்ற பரணி இலக்கியங்களை ஒத்த போரிலக்கியங்களே படைப்போர் இலக்கியங்கள். படைப்போர் இலக்கியம் என்பதற்கு, படைகளுக்கிடையே உருவான போர், படைக்கப்பட்ட போர் எனப் பலவாறு பொருள்கொள்வர். படைப்போரின் பிரதான பண்புகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்,

- போர் பற்றிக் கூறல்
- பாட்டுடைத் தலைவனின் வீரம் கூறப்படல்
- எதிரியின் வீரம் கூறப்படல்
- தோல்வியுற்றோரின் பெயரால் இலக்கியம் பெயர் பெறல்
- போர்க்கள வர்ணனைகளைக் கூறல்
- படை வலிமை பற்றிக் கூறல்
- தூது அனுப்புதல் (எதிரித் தலைவனுக்கு)
- போரின் பின்னரான நிலைமைகள் கூறப்படல்

சறுசறு படைப்போர்

இப்படைப்போர் இலக்கியம் அக்கரைப்பற்று அசனார் லெப்பைப் புலவர் என்பவரால் ஹிஜ்ரி 1263 இல் பாடப்பட்டுள்ளது. இவ்விலக்கியம் ஏட்டு வடிவில் காணப்பட்டது. அகமது லெப்பை என்பவரால் அவ் ஏடுகள் பாதுகாக்கப்பட்டு 2002 இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் “சறுசறு படைப்போர்” என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் ஆரம்பத்தில் காப்பு, கடவுள் வாழ்த்து, அவையாடக்கம் முதலிய 22 செய்யுள்கள் அமைந்துள்ளன. அவை நீங்கலாக 281 செய்யுள்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்விலக்கியம் தழுவலாக அல்லது மொழிபெயர்ப்பாக அமைக்கப் பட்டிருக்கலாம். இதற்கு பின்வரும் பாடலை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

அதிகதவத் தாலுதித்த அன்பராகி ஆலநபி யுல்லாதான் வாழ்ந்தநாடு
மதினாவில் சுகாரிதுக் கறவென்னும் அசஹாபி கரத்துவந் தடைந்தநூலை
புதினமதாய்க் கிதாபுரையின் கீர்த்தியாவும் வலிமக்காத் தீலையி ஓறுத்தவாறும்
சுதிசெய்திஸ் லாமாக்கி யலிமீண்ட தலைமைபல சேதியெல்லாஞ் சாற்றினாரே

(பாடல்: 2)

கதைநிகழ் காலம்

இந்நூலில் கூறப்படும் கதை நிகழ்ந்த காலமாக நபிகளாரின் காலம் கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக நபிகளாரின் மதீனா ஆட்சிக்காலம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு பின்வரும் பாடல் சான்று பகர்கின்றது.

“தீனுக்குத் தூணுமாகிச் செகதலம் புரக்கும்வேந்தர்
மானுக்குப் பிணையாய் நின்ற நபிகளும் கலீபாமாரும்
தேனின்கூழ் பறவைப்போலத் திரண்டச ஹாபிமார்கள்
வானஞ்சூழ் மதினாநாட்டில் வாழ்த்தினி திருக்கும்நாளில்”

(பாடல்: 1)

உலகை ஆட்சி செய்தவரும் இஸ்லாத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் வளர்ப்பதற்கும் துணைநின்றவரும் மானுக்குப் பிணை நின்றவருமான முஹம்மது (ஸல்) அவர்களும் மலரில் தேனை அருந்துவதற்காக மலரைச் சூழ்ந்திருக்கும் பறவை இனங்களைப் போல் எப்போதும் நபிகளாரைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற அவரது தோழர்களும் மதீனாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் இக்கதை நிகழ்ந்தது என இப்பாடலடிகள் கூறுகின்றன.

கதைக்கரு

சறுசறு நாட்டுத் தலைவன் மக்காத் தீலுக்கும் அலி (றழி) அவர்களுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற போர் பற்றியே இந்நூல் கூறுகின்றது. இப்போரில் சறுசறு நாட்டுத் தலைவன் அலி (றழி) யிடம் தோற்றதால் போரிலக்கிய மரபைப் பேணி சறுசறு படைப்போர் எனப் பெயர் பெற்றது. இவ்விலக்கியத்தில் படைப்போர் இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் அனைத்து அம்சங்களையும் காணமுடியும்.

நாட்டு நகர வர்ணனைகள்

பொதுவாக காவியங்கள், பேரிலக்கியங்களில் நாட்டு நகர வர்ணனைகள் இடம்பெறுவது மரபு. அம்மரபு சறுசறு படைப்போரிலும் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். அறபு நாடு வர்த்தக மையமாக விளங்கியமை பற்றி

“அத்தேசந் தனிலிருந்து கச்சவடஞ் செய்யவென் அறபுநாட்டில்
அத்துபான் நாவாயில் பலசரக்கா டையாப ரணமேற்றி
மெத்தவுமே பலரிணைந்து திரைகடலில் வங்கமதி லேறிவீறாய்க்
கர்த்தனருள் பெருகுமற புக்கரையில் கப்பல்தனை யிறக்கினாரே”

(பாடல்: 4)

என்று குறிப்பிட்டு அரபுநாடு, என்றுமே அல்லாஹ்வின் அருள் இறங்கும் சிறப்புமிக்க க.பதுல்லா அமைந்துள்ள மக்கமா நகரத்தைக் கொண்ட நாடு என பின்வருமாறு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது:

“தண்டலை சூழும்மக்காத் தலத்தினில் க.பத்துல்லா
உண்டது தனக்குமேலா லொருபற வையுமேகா
கொண்டன லெழுந்தவெய்யோன் குளிர்நிலா விலகியேகும்
என்றுமே நிறைந்தகோமான் றஹ்மத்தங் கிறங்கும்நாடே”

எனவும் சறுசறு நாட்டுச் சிறப்பைக் கூறும் போது, உலகமக்கள் வியக்கத்தக்க வகையில் அமைந்த, மன்னர்களுடைய கடைகள் நிறைந்த தெருக்களும் மாளிகைகளின் தெருக்களும் எப்போதும் இசைக் கருவிகளால் ஓசை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் தெருக்களும் போருக்காக தயார்படுத்தப்பட்ட மதங்கொண்ட பெரிய யானைகள் செல்லும் தெருவும் வில், ஆயுதங்களோடு எப்போதும் தயாரநிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள படைகள் கொண்ட தெருவும் நிறைந்த நாடு என பாடல் 246 இல் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் வர்த்தக நகர வர்ணனையில், முத்துக்கள், மாணிக்கம், பவளம் முதலியன குவிக்கப்பட்ட கடைகளால் சூழப்பட்ட தெருக்களும் பலநாட்டு வர்த்தகக் குழுக்களும் தலைவர்களும் வந்து குவியும் வீதிகளும் பன்னாட்டுப் பொருட்களும் குவிக்கப்பட்ட வீதிகளும் நிறைந்த நகரம் என 22ஆவது பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல்கள் சிலப்பதிகார கானல்வரியில் இடம்பெறும் பாடல்களை ஒத்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. இது புலவரின் தமிழ் இலக்கியப் பரிச்சயத்தால் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம்.

பாட்டுடைத் தலைவர் பற்றிய சித்திரிப்புக்கள் - அலி (றழி) பற்றியது

பொதுவாக படைப்போர் இலக்கியங்களிலும் காவியங்களில் போன்று பாட்டுடைத் தலைவரின் புகழ், வீரம், படைகள் முதலியன பற்றிக் கூறப்படுவது மரபாக உள்ளது. அம்மரபு இவ்விலக்கியத்திலும் புலவரின் கூற்றாகவும் எதிரிகளின் தலைவரது கூற்றாகவும் அற்புதக் கதைகள் மூலமாகவும் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். இதில் பாட்டுடைத் தலைவராக அலி (றழி) அவர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளார்கள். பல்வேறு சிறப்புக்களையுடைய நபிகளாரின் மருமகனாக விளங்கியவரும் நாட்பெரும் தலைவர்களில் ஒருவருமாகிய அலி அவர்கள், போர்க்களத்தில் எதிரிகள் வாடி சளைக்கும்படியாகப் போராடுவார்கள் என 14 ஆவது பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது. பாடல் 21, 165 முதலியவற்றில் எதிரிகளின் கூற்று மூலமாக அலி (றழி)யின் புகழ் , வீரம் என்பன தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

புகழ்

“எத்திசையும் புகழ்விசு முஹம்மதுவு மலிப்புலியும்
நற்றவத்தே உதித்துளராம்.....”

(பாடல் 21)

எனவரும் பகுதியில், எல்லா திசைகளிலும் நபிகளாரின் புகழ் பறந்து காணப்பட்டது எனவும் புலியை ஓத்த வீரம் கொண்ட அலி (றழி) எனவும் நபிகளாரினதும் அலி(றழி) அவர்களினதும் புகழ் இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

படைகள்

“மன்னரை வதைக்கவென்றால் வானெள வுயருந்துல்துல்
துன்னலர் முடியைவவ்வித் துகள்பட எறியுந்துல்துல்
பின்னயுந் தாளாட்பந்து பிடித்தடித் தாடுந்துல்துல்
அண்ணலா ரலிகைவாளுக் காருமாற் றார்களென்றான்”

(பாடல் 16)

“யானைகள் நூறுகோடி அடர்பரி கணக்கில்லாரும்
பேணியே அறியமாட்டார் பெலத்தஜின் பத்துக்கோடி
சேனைகள் பத்துக்கோடி தெரிந்திட அரசதானை
பூனைதான் எலிக்கஞ்சிப் போகுமோ சொல்மந்திரி”

(பாடல் 127)

புறத்திணை பாடல்களில் படைகள் பற்றிய வர்ணனைகள் இடம்பெறுவது மரபு. அந்தவகையில் சறுசறு படைப்போரிலும் நபிகளாரினதும் அலி (றழி) அவர்களினதும் படைச்சிறப்பு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களுடைய குதிரைப் படை பகை அரசர்களை அழிப்பதற்கு வானளவு உயர்ந்து செல்லும். அதேவேளை பகை அரசர்களின் மணிமுடியை கவர்ந்து துகள்பட எறியும். அவற்றை பந்தாடுவது போல் காலால் உதைத்து விளையாடும். நபிகளாரினதும் அலி (றழி) அவர்களினதும் வாளிலிருந்து பகைவர்கள் தப்ப முடியாது எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

வீரம்

மக்காத்தீலினுடைய படைகளில் யானைகள் நூறு கோடி எனவும் குதிரைப்படைகளையும் காளாட்படையினரையும் கணக்கிட முடியாது எனவும் ஜின்கள் பத்து கோடி எனவும் ஏனைய சேனைகள் பத்து கோடி எனவும் புலவர் வர்ணித்துள்ளார். அதேவேளை மக்காத்தீல் தனது மந்திரியைப் பார்த்து பூனை தான் எலிக்கு அஞ்சி போகுமோ என தமது பெரும் படைக்கு முன்னால் அலி (றழி) யின் படை மிகச் சிறியது என உவமை மூலம் கூறுவதாக ஆசிரியர் இங்கு காட்டியுள்ளார்.

“சோதியி னருள்சே ரலிதுகள் படைவெட்டி வெட்டிக்
கோதுறு மக்காத்தீல் சேனைக் குலவரை விழுங்குமாப் போல
பாதமுந் தலையும் வேறு படப்பட விருதுண்டம்
ஆதர வில்லா வண்ணம் அடித்துடைத் துருட்டுவாரே

(பாடல் 217)

மேலும், அரவத்தை வென்ற சம்பவம், ஊசிக்காந்த மலையை உடைத்தெறிதல் முதலிய அற்புதக்கதைகள் மூலமாகவும் இவரின் புகழ் கூறப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். பாட்டுடைத் தலைவரின் புகழ் கூறப்படுவதோடு எதிரிப் படைகள் படைத்தலைவன் வலிமை முதலியனவும் இவ்விலக்கியங்களில் இடம்பெறுவது மரபு. இது பாட்டுடைத் தலைவனின் புகழை மேம்படுத்துவதற்கான ஓர் உத்தியாக அதாவது, பாட்டுடைத் தலைவன் தனது வீரத்திற்கு நிகரான ஒருவரோடுதான் போர் புரிந்து வெற்றி பெற்றான் என்பதைக் கூறுவதற்கான வழிமுறையாக இருக்கலாம். அந்த வகையில் சறுசறு நாட்டுத் தலைவனான மக்காத்தீலின் வலிமை, படைகள் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது,

“ஒலிகடலுக் கப்பாற்சற் சர்நாட்டுக் குரவனாம்மக் காலத்தீல்தன் பிதாபேர்சேரிசு
வலியபடை ஜின்செயித்தான் குதிரையானை மாநிலத்தில் கணக்கொருவாக் கடங்காதென்றும்
சலியாம லவனெடுக்கும் வடிவாளு மாயுதமும் பின்தானவ னெடுப்பதல்லால்
கலியாண லுலகரினால் வேறொருவ ரெடுக்கமுடி யாதெனவுங் கழறினாரே”

(பாடல் 3)

மக்காத்தீலின் படையில் ஜின்கள், ஷைத்தான்கள், குதிரைகள், யானைகள் முதலியன எண்ணிலடங்காது என்றும் மக்காத்தீல் போர்தொடுக்க நினைத்தால் நேரம் காலம் பார்க்காது தன்னுடைய உடைவாளை உறுவி நிற்பான் என்றும் அவனோடு மற்றொருவர் போராடி வெல்ல முடியாது என்றும் இப்பாடலினுடைய ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

யுத்தத்திற்கான பின்புலம்

- சறுசறு நாட்டு வர்த்தகர் அத்தூபான் கொல்லப்படல் (பாடல் 21)
- அத்தூபானின் மகன் றைஹான் அலியிடம் வஞ்சகமாக நடந்து கொள்ளல் (பாடல் 118)
- மக்காத்தீலையும் அவரது கூட்டத்தையும் இஸ்லாத்தை ஏற்கக் கூறல் (பாடல் 38, 39)

இவற்றை பின்வரும் பாடல் உணர்த்துகின்றது:

ஏகும்போ தலியார்கண்டு எழில்பெறும் உவனியேந்திச்
சாகுவ துண்மைகண்டீர் தான்கலி மாச்சொல்லென்ன
வேகுற நரகில்வீழ்வான் விரண்டலி யோடெதிர்க்க
வாகொடு வரச்சொல்லென்ன வாட்கொடு பிளந்திட்டாரே.

குளுரைத்தல் - வெஞ்சினம் கூறல்

பொதுவாக போருக்குச் செல்வோர் குளுரைக்கும் வழக்கம் காணப்பட்டது. இம்மரபு அறபு இலக்கிய மரபிலும் தமிழிலக்கிய மரபிலும் ஆரம்ப காலம் தொட்டு இருந்து வந்திருப்பதை அக்கால இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. அம்மரபு இப்படைப்போர் இலக்கியத்திலும் பின்பற்றப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

“பண்டொன்று மறிந்திலாரோ பகையர்க்குப் பகைவன்நானே
மண்டலங் கள்போற்றும் வரிப்புலிச் சிங்கம்நானே
இன்றுநூ றாண்டுக்கால மிகுந்தர சாண்டேன்பாரை
என்றுபற் பலதுங்கூறி எழிலுறு வேந்தன்சொல்வான்”

(பாடல் 128)

தன்னை பகைத்தவர்களுக்கு நானே பகைவன். உலகமெல்லாம் போற்றும் வீரம் மிக்க வரிப்புலியும் சிங்கமும் நானே. நூறாண்டு காலம் இந்த உலகை அரசாண்டவன் நான். அப்படிப்பட்ட என்னோடு பகைத்தவர்களை அழிக்காமல் நான் உயிர் வாழ மாட்டேன் என மக்காத்தீல் வெஞ்சினம் கூறுகின்றான். அதேவேளை அவனுடைய படைத்தளபதிகளும் தம்புகழை உரைக்கின்றனர். இவற்றைத் தொடர்ந்து அலி (றழி) அவர்களும் வானோர்கள் புகழும்படியாக போர் செய்து பகைவர்களை அழிப்பவன் நான் எனவும் தீய எண்ணம் கொண்ட காபிரகளை அழிக்கும் புலியும் பருந்தும் நானே என அலி (றழி) அவர்கள் கூறுவதாக ஆசிரியர் பின்வரும் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

அம்பக மும்விழி கெட்டவ னேவுள்ள கத்திரு ளானவனே
உம்பர்பு கழந்திட வேசமர் செய்துமொ றுப்பது நானல்லவோ
வெம்புவ னக்கச டோர்களை வெட்டி விசுக்கும் லிப்புலிநான்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இம்பர்மீ துள்ளகா பிர்களுக் கொருரா ஜாளியும் நானல்லவோ

(பாடல் 162)

போர்

இவ்விலக்கியத்தில் ஐந்து கட்டங்களாக போர் நடைபெறுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

1. தரைவழிப் போர்:- கைஸ்-அலி
கடல்வழிப்போர்:- சனுஹா-அலி(றுழி)
2. மக்காத்தீலின் மகன்மார் - ஹசன், ஹாசைன் (பாடல்கள் 160 – 204)
3. நிமாஹ் - கைஸ் - அலி (றுழி) (பாடல்கள் 212 – 230)
4. மக்காத்தீல் - அலி(றுழி), ஹஸன், ஹாசைன் (பாடல்கள் 236 – 238)
5. அலி(றுழி) – மக்காத்தீல் (கொல்லப்படல்) (பாடல் 267)

போர்க்கள வர்ணனைகள்

நபிகளார் தம்முடைய படைகளை அனுப்புவதற்கு முன் இறைவனை வணங்கி, பிரார்த்தித்து தமது படைகளை அனுப்ப தயாரானார்கள் என்பதனை பின்வரும் பாடல் சித்திரிக்கின்றது.

நலமான ஆண்டவன் கிருபையுண் டானதால் நபியுல்லாத் திருமுகம்
நிலவான ஒளியிலும் அதிகமென வேநிறைந்த செந்தாம ரைகள்போல்
திலகமிடு நுதலினா லிரண்டுரக் காஅத்திறைஞ்சி ஆ மோதிச்
சிலைவைத்த பாவிையப் பொருதவே படையைச்சீக் கிரமனுப்ப வேண்டி'

(பாடல் 40)

மேலும், 13, 113, 114, 112ஆவது பாடல்களில் போர்களம் பற்றிய வர்ணனைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டு படைகளுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற கடுமையான போரும் அவற்றில் அலி (றுழி) அவர்கள் போரிட்ட முறைமையும் மக்காத்தீலின் படைகளுக்கு ஏற்பட்ட அழிவும் இறுதியில் மக்காத்தீலின் படை தோற்று பின்வாங்குவது பற்றியும் இப்பாடல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தூதனுப்புதல்

யுத்தம் இடம்பெறுவதற்கு முன்பும் யுத்த காலங்களிலும் எதிரிப்படைகளுக்கு சரணடையும்படி தூதனுப்பும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறு சரணடையாத பட்சத்திலேயே தொடர்ச்சியாக போரிட்டு எதிரிப்படைகளை அழிப்பது போர் ஒழுக்கமாக காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு தூதனுப்பும் மரபை சறுசறு படைப்போரின் ஆசிரியரும் பின்பற்றியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதில் நபிகளாரும் அலி (றுழி) அவர்களும் மக்காத்தீலை தம்மிடம் சரணடையும்படி தூதனுப்புவதாக 241, 242ஆவது பாடல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

போருக்குப் பின்னரான நிலைமை

மக்காத்தீலுடன் அலி (றுழி) அவர்களின் படைகள் போரிட்டு இறுதியில் மக்காத்தீல் கொல்லப்படுகின்றான். அதனை தொடர்ந்து பின்வரும் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றதாக ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்:

1. மக்காத்தீலின் மனைவி இஸ்லாத்தை ஏற்க முடிவெடுத்தல்
2. மனைவியின் புலம்பல் (பாடல் 269 – 270)
3. இஸ்லாத்தை ஏற்றல்
4. பள்ளி கட்டுதல்
5. தலைவரை நியமித்தல் - ரபீகுவை தலைவராக்கல் (பாடல் 277)
6. முஸ்லிம் படைகள் நாடு திரும்புதல்

வர்ணனைகள், உவமைகள்:

இவ்விலக்கியத்தில் காணப்படும் வர்ணனைகளும், உவமைகளும் விதந்து நோக்கத்தக்கதாகும். பின்வரும் உவமைகளை ஆசிரியர் தமது இலக்கியத்தில் கூறியுள்ளார்:

- “ஆடுபுலி யோடெதிர்ந் தமர்புரியு மோஅரிவை ஆணுடன் பெண்நிற்பனோ
- கோடரிய கொம்பனொடு யானையெதிர் நிற்குமோ குரைகடலோ டாறுசரியோ
- ஆடரிய அரவமொடு தவளையெதிர் நிற்குமோ சங்கும்முத்துஞ் சரியோ
- தேடரிய நிதியோடு செம்புநிகர் நிற்குமோ செகமீதுநாமெதிரியோ” மேலும் 166ஆவது பாடல்.

நபிகளாரின் புகழ் கூறல்:

முஸ்லிம்கள் தம்முடைய எல்லா செயற்பாடுகளிலும் நபிகள் நாயகத்தின் புகழை ஓதுவதை கட்டாயமான செயலாக ஆக்கியுள்ளனர். அந்த ரீதியில் புலவர் தம்முடைய சமயச் செல்நெறியை மறக்காமல் நபிகள் நாயகத்தின் மீது புகழ் பாடியுள்ளதை நோக்கலாம்.

- (அ) “...நபியில்லாத் திருமுகம் நிலவான ஒளியிலும் அதிகமென வேநிறைந்த செந்தாம ரைகள்போல்....” (பாடல் 40)
- (ஆ) “அறபினிற் கோலமாய் இஸ்லாத்தின் வடிவமாய்..” (பாடல் 29)
- (இ) “...செவிமுகம் நிலவென வொளிர்ந்திடுஞ் செல்வரானோர் புவிநிலத் திடைபோற்றும் நாயகக் குறைஷியென்பார்” (பாடல் 30)
- (ஈ) “நாடுசூழ் நகரமெங்கும் நாயக மாகவந்தோர் வேடுவன் பிடித்தமாணை விலக்கியே பிணையாய் நின்றோர்..” (பாடல் 14)

புரவலர் வாழ்த்து

இலக்கியங்களைப் படைப்பதற்கு உதவுவோரை வாழ்த்திப் பாடல்கள் பாடப்படும் பரபும் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் சடையப்ப வள்ளலை வாழ்த்திப் பாடியிருப்பதையும், அத்துல் மஜீதுப்புலவரின் ஆசாரக்கோவையில் முகம்மது தம்பி மாமரைக்காயரை விளித்தும் வாழ்த்தியும் பாடப்பட்டிருப்பதையும் இதற்கு சான்றாகக் கூறலாம். சறுசறு படைப்போரைப் பாடுவதற்கு உதவிய இபுறா லெப்பை என்பவரை வாழ்த்தி இப்புலவரும் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்,

“கதிரவன் அடையக் காபிர்கள் மனமது போலிருள் பரந்தேக
கதியவன் எழவிருள் அகன்றே மாசுகள் அகன்றிடு வதுபோல
கதியிலா தவர்க்குத் தனத்தினை யீந்து கலியக நறிடல்போல
தாதுசேர்கிபுறா லெவ்வை மரைக்கார் தரணியில் வாழிவாழி”

(பாடல் 96)

இதேபோன்று 188, 240 ஆவது பாடல்களிலும் புரவலர் வாழ்த்து இடம்பெற்றுள்ளது.

விமர்சனம்

1. ஜின்கள் பற்றிய வர்ணனையானது ஆசிரியரின் முழுமையான கற்பனையே அன்றி இஸ்லாமிய வரலாற்றில் இடம்பெற்ற விடயமல்ல. ஆனால் ஆசிரியர் கதையினை சுவாரஷ்யமாக நடாத்திச் செல்வதற்காக உருவாக்கிய கற்பனையே இது.

‘செல்லுகிற படைத்திரள் வெகுவேயல் லாதுபின் சிறுபடை யனுப்பலாமமோ
அல்லெனு காதவிறை யோனருள் தரித்திடும் றகுலுல்லா வேகேளுங்கள்
வல்லமை தரித்திடும் மக்காத்தல் படைப்பெருமை வாயாலே உரைக்கவரிதே
தொல்லுலகில் ஜின்செயித்தான் கண்கண்ட தாகிலொ கோரவே நடுநடுங்குமே”

(பாடல் 44)

2. இஸ்லாத்தில் கட்டாயம் இல்லை என்ற கருத்திற்கு முரணான கருத்துக்கள் இவ்விலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மதீனாவுக்கு வர்த்தகத்திற்காக வந்த அத்துபானை அலி (றழி) பலவந்தமாக இஸ்லாத்தை ஏற்கும்படி கூறினார் என ஏழாவது பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான ஒரு செய்தி இடம்பெற்றதற்கு இஸ்லாமிய வரலாற்றில் எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை.

“கட்டிய கணவன் நீக்கிக் கள்வனைச் சேர்ந்தேயாகில்
நட்டமே செய்வானல்லால் நயமொருக் காலுங்காட்டான்
திட்டமாய் நமைப்படைத்த ஏகனைத் துதிப்பதல்லால்
கெட்டபுத் தகலவைத்துக் கிருபைசேர் கலிமாச்சொல்வீர்”

(பாடல் 7)

3. இஸ்லாமிய வரலாற்றில் இவ்வாறானதோர் போர் இடம்பெற்றதற்கான அகச் சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

4. உண்மைப் பாத்திரங்களைக் கொண்டு படைக்கப்படும் இலக்கியங்களில் போலியான வரலாறுகளை இணைத்துக் கூறுதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

5. கதை உடைவு காணப்படுதல் இவ்விலக்கியத்தின் கதையோட்டத்தில் இடையே உடைவு ஏற்பட்டுள்ளது. யுத்தத்திற்கான பின்புலம் கூறப்படும் வேளை, அத்துபானின் மரணம் பற்றியும், அதன்பின் நடந்த நிகழ்வுகளையும் கூறிவிட்டு, இடையில் திடீர் என மக்கா, க.பா பற்றிய வர்ணனைகள் இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறான செய்திகள் இடையில் கூறப்படுவது கதையின் வளர்ச்சிப் போக்கில் தளர்வினை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

உசாத்துணைகள்:

1. அசனாலெப்பை புலவர், (2002), சறுசறு படைப்போர், முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
2. அஜ்மல்கான், பீ.மு., (1992), படைப்போர் இலக்கியங்கள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
3. உவைஸ், ம.மு., (1990), இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி இரண்டு, காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

THE SOCIO - ECONOMIC STATUS OF TAMIL SPEAKING MUSLIMS IN SRI LANKA: A COMPARATIVE STUDY WITH DEVELOPING WORLD

Dr. S. Santhirasegaram, *Senior Lecturer,*
Department of Economics, University of Jaffna.

&

K. Amirthalingam, *Senior Lecturer,*
Department of Economics, University of Colombo.

1. Introduction

Social scientists in the last half of twenty century have been focusing socio-economic factors which influence on economic status of society. Race, religion, cast, ethnic division, gender, culture and ethics of society have been determining economic development of society. Generally speaking, the countries have more Christians population are developed countries in the world. In contrast, most of the countries which have Muslims as majority communities are developing countries. It is argued that East Asian rapid economic development occurred due to the dominance of Chinese people. In Singapore, majority of Chinese people have been enjoying higher living standards as compared to Malaysian Muslims where Muslims are majority. Does Muslim population make case for economic development in developing countries? Economic performances of developing countries can be explained by ethnic composition, ethnic division, religion, gender equality etc. Marshall and Gurr (2001, 2003 and 2005) show that peace building capacity in Middle East and Africa has been very low and these countries have low level of economic development. If we look at the ethnic composition of these countries, most of the countries are Muslims dominated nations. Muslims dominated countries such as Iraq and Afghanistan have been suffering due to severe social unrests and sporadic terrorist attacks and experiencing low level of economic development.

Furthermore, economic performance of Muslims dominated countries is stagnant in comparing to other developing countries. Are there any relationship between Muslim population and socio-economic status of developing countries? Are there any relationship between Muslim population and socio-economic status of Muslims dominated divisional secretariats divisions in Ampara district of Sri Lanka? This study tends to show that the countries which have Muslim population as minority in the developing world have been performing a better economic status than countries which have Muslim population as a majority. Our study on Ampara districts also reveals that though Muslims are minority community in Sri Lanka they enjoy greater socio-economic prosperity. Despite of ethnic discrimination of public services such as education, health, water supply *etc.* on the regions which have minority people, socio-economic status of Muslims dominated divisional secretariats divisions in Ampara district of Sri Lanka have been enjoying better economic status than other DS divisions.

Minority status of Muslim people in developing countries has positive relationship with their peace building capacity and socio-economic status. In contrast, majority status of Muslim people diminishes their peace building capacity and socio-economic status. Even ethnic divisions have negative effect on national output in many cross country analysis. However, when countries have ethnic division with Muslim people are minority, Muslim people enjoy better economic status than majority. The inadequate support of the Government leads them to stand on their own legs and enhancing socio-economic status. As Lee Kuan Yew pointed out normally the support the Government have blunted people to achieve personal achievements but inadequate support of the Government to Muslim minority has pushed them to achieve personnel achievements²¹. The history of the World also show that the minority which discriminated by their government fled to rest of world have been living with good economic status²².

²¹ Lee Kuan Yew said that "from the late 1960s, I have visited Hong Kong almost every year, to study and to understand why Hong Kong people work with so much more drive and vigorous than the people in Singapore and to learn something from them....through the Hong Kong experience, I concluded that state welfare and subsidies blunted the individual's drive to succeed...I resolved to reverse course on the welfare policies which my party had inherited or copied from the British labor party's policies".(Michael,2000)

²² Even though Jews were expelled from Germany, they live through out the world with higher living standard.

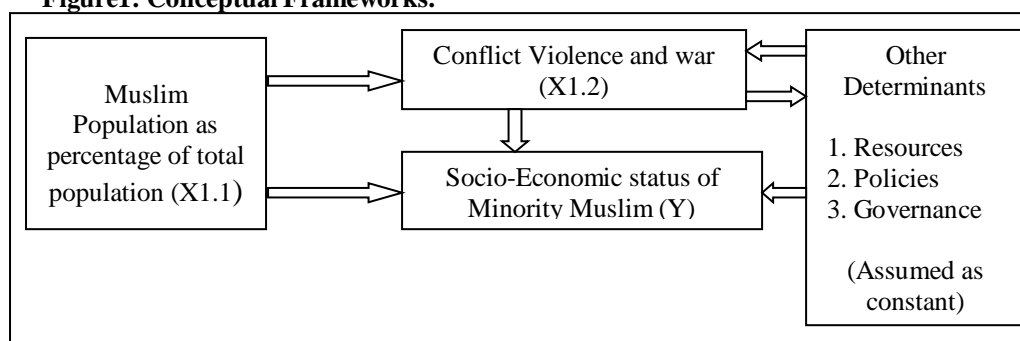
2. Review of Literature

Easterly (2001) points out that ethnic diversity, measured by people under the same government speaking different languages, is negatively correlated with economic growth. The ethnic divisions result in redistributive conflicts that distract resources and attention away from growth. Recent empirical work by Easterly and Levine (1997) has also shown that ethnic diversity in a nation is associated with poorer economic performance. Easterly and Levine estimated a cross-country unbalanced, Seemingly Unrelated Regression (SUR) system, for the period from 1960 to 1990. They regressed annual real GDP per capita growth on a constant, regional dummy, initial income and its square, an education measure, a set of policy controls, and an ethnic diversity. They found that even after introducing policy controls, greater ethnic diversity was significantly associated with slower economic growth. Specifically, their regressions indicate a 0.46–0.8 percentage point reduction in annual growth for the average level of ethnic diversity. Easterly and Levine argue that ethnic diversity leads to poor policy choices for the country as a whole, which in turn impacts economic growth. If such a causal link exists, the question then arises as to whether particular institutional structures exist which would ameliorate such negative effects of ethnic diversity. Zak and Knack (1999) show that low level of trust environments reduce the investment and the rate of economic growth. Trust is higher in economically, socially, and ethnically more homogeneous societies and in countries where social and legal mechanism for reducing opportunistic behavior are better developed. Bluedorn (2001) pooled decadal data analysis in 60 countries during 1960s, 1970s, and 1980s by using democracy measures. He shows that ethnic diversity has negative influences on growth.

Conceptual Framework

The explanation of Easterly shows that ethnic divisions reduce real output in national level but within a country, a marginalized ethnic minority can enjoy better living standard than majority. Figure 1 shows the conceptual framework of variables considered in this study.

Figure1: Conceptual Frameworks.



Our objective variable- Muslim Population as percentage of total population- influences on the degree of violence and war and also influences on economic status. In addition to our objective variable, other determinants such as resources, policies, governance also influence economic status of people. For simplicity of study, we assume that they are constant.

3. Methods and Data

With the assumption of other determinants which influences the socio- economic status of people are constant, we can formulate a model as

$$Y = f(X1, \dots, N)$$

Where, Y is socio- economic status of developing countries in cross section data analysis of developing world and socio economic status of divisional secretariats divisions in cross section data analysis of Sri Lanka. X1 is our objective variable, percentage of Muslim population in national population. Y stands for various measures which show the various socio- political conditions of the country and DS divisions. Each measure of socio-economic status is marked as follows.

Measures of socio-economic statuses for cross country analysis in the developing world

- Y1 – Degree of democracy (Measure for political liberty)
- Y2 – Degree of conflicts and war, violence (Measure for peace building capacity).
- Y3 – Defense expenditure as percent of GDP (Proxy measure for peace).
- Y4 – Degree of economic freedom (Measure for economic liberty)

- Y5 – Per capita income (Measure for income of people)
- Y6 – Telephones connections per 1000 people (Measure for physical capital)
- Y7 – Percentage of registration for tertiary education (Measure for human capital)
- Y8 – Total net FDI as percentage of total FDI in the world. (Measure for external technology)

Measures of socio-economic statuses for cross divisions' analysis in Ampara District

- Y1 – Literacy rate.(Measure for basic education)
- Y2 – O/L registration as a percentage of total educational registration (Measure for education)
- Y3 – A/L registration as a percentage of total educational registration (Measure for education)
- Y4 – Graduates as a percentage of total educational registration (Measure for education)
- Y5 – Semi government and Government jobs as a percentage of total jobs (Measure for employment)
- Y6 – Government jobs as a percentage of total jobs (Measure for employment)
- Y7 – Semi Government jobs as a percentage of total jobs (Measure for employment)
- Y8 – Permanent Houses as a percentage of total house unit.(Measure for status of houses)
- Y9 – Semi Permanent Houses as a percentage of total house units
- Y10 – Permanent houses as a percentage of total house units
- Y11 – Cement floored houses as a percentage t of total house units
- Y12 – Electricity for lighting as a percentage of total households
- Y13 – Gas using households for cooking as a percentage of total households
- Y14 – No of households with taps from mainline as a percentage of total households
- Y15 – No of households with tap outside from mainline as a percentage of total households
- Y16 – No of households with protected drinking water from well as a percentage of total households
- Y17 – No of households with protected drinking water from inside well as a percentage of total households
- Y18 – No of households with protected drinking water from outside well as a percentage of total households
- Y19 – Land ownership as a percentage of total agricultural operators
- Y20 – Average Land holding of households– Acres
- Y21 – No of Coconut trees as a percentage of total coconut trees available in the district
- Y22 – No of Muslim owned industrial establishments to as a percentage of total industrial establishments in the district
- Y23 – No of persons engaged in industrial production as a percentage of total employment in the district

We hypothesize that

$$\partial Y / \partial X1 < 0$$

Data for the sample of 70 developing countries from all regions in the world have been taken from various sources such as World Fact Book, on line data base of the World Bank, Polity iv Reports and the data base of Heritage Foundation. Data of Sri Lanka have been gathered from various reports of the Department of Census and Statistics. After 1981, Ampara district was included in the Census only in 2001 due to the escalation of conflict since 1983. Therefore, this study uses 2001 Census data.

4. Results and Discussion

The percentage Muslim population of the total population is 31.4 percent in selected 70 developing countries. According to our study, the percentage of Muslim population is significantly correlated with the sociopolitical and economic status of the countries. Table 1 shows the relationship between Muslim population and socio political indicators.

Table 1: Relationship between Muslim population and Sociopolitical and economic status in developing countries

Indicators(Ys)	Correlation between Muslim population as percentage of total (X1) and socio political indicators (Ys)
Degree of democracy	-0.60
Degree of Conflicts and War, Violence	0.45
Defense expenditure as percent of GDP	0.34
Degree of economic freedom	-0.46
Per Capita Income (US\$)	0.27
Telephones main lines per 1000 people	-0.33
Percentage of registration for tertiary education	-0.22
Total net FDI as percentage of world	-0.23

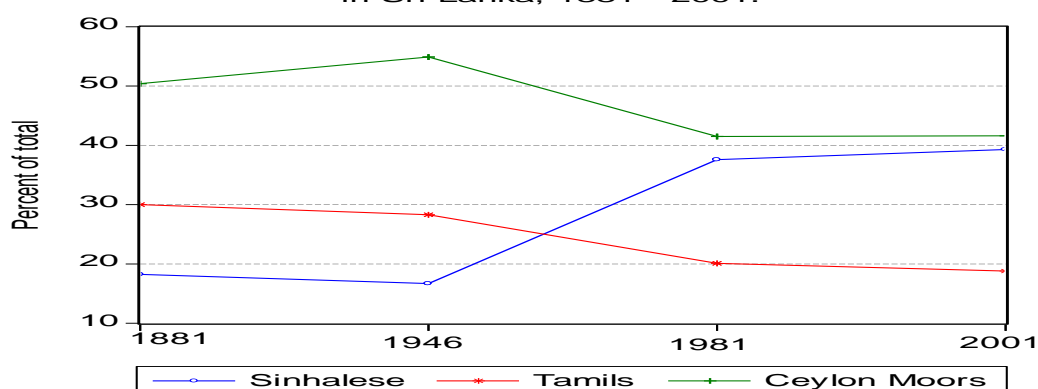
Computed from several data sources (average for 2000-2004)

There is a negative correlation (60%) between Muslim population and degree of democracy in developing countries. Countries which have low level of Muslim population enjoy higher degree of democracy. Muslim population is also positively correlated (45%) with the degree of conflicts and war. Higher degree of conflict and war in the developing countries is not a matter of minority status of Muslim population. Economic freedom also is negatively correlated with Muslim population. Higher percentage of Muslim population could not allow to liberalize the economies in the world. But, countries which have low level of Muslim population have more liberal economic policy. Physical capital, human capital and technology are also negatively correlated with percentage of Muslim population but they are not showing strong correlations.

Muslims constitute second largest minority in Sri Lanka. But, in comparing other minority communities, their socio- economic status in the country is significantly high. Figure 2 shows the ethnic composition of Ampara district. After independence, both Tamil and Muslim population have declined while Sinhalese population has increased. However, Muslims have managed their majority status in this district until now.

Figure 2: Ethnic composition in selected district in Sri Lanka.

Changes in Ethnic Composition of Amparai District in Sri Lanka, 1881 - 2001.



The Table 2 shows the percentage of population in 19 divisions of Ampara district on the basis of religion.

Table 3 shows the socio- economic status of ethnic groups of Ampara district. A/L registration as a percentage of total educational registration, graduates as a percentage of total educational registration, permanent houses as a percentage of total house units, cement floored houses as a percentage of total house units, electricity for lighting as a percentage of total households, gas using households for cooking as a percentage of total households, no of households with taps from mainline as a percentage of total households, land ownership as percent of total agricultural operators and Average Land – Acres are shown in the Table 3.

Table 2: Composition of religious groups in 19 divisional secretariats divisions of Ampara

D.S Divisions	Muslims %(X1)	Buddhists%(X2)	Hindus%(X3)
Dehiattakandiya-S	0.21	99.2	0.1
Padiyathalawa-S	0.61	98.96	0.09
Mahaoya-S	0.44	99.33	0.03
Uhana-S	0.09	99.55	0.04
Ampara-S	1.21	96.58	0.4
Lahugala-S	1.17	90.52	7.87
Damana-S	0.51	98.66	0.08
Pothuvil-M	77.66	2.99	15.77
Sammanthurai-M	85.6	0.54	13.07
Kalmunai-M	61.13	0.74	33.69
Sainthamaruthu-M	99.53	0.21	0.17
Ninthavur-M	94.3	0.26	5.3
Addalaichenai-M	91.7	6.06	1.8
Irakkamam-M	89.32	6.95	3.29
Akkaraipattu-M	95.98	1.4	2.47
Alayadiwembu-T	1.26	1.48	88.45
Thirukkivil-T	0.21	1.27	90.88
Navithanveli-T	26.67	6.82	56.86
Karaitivu-T	36.25	2.43	60.31

Source: Compiled from Various Reports of the Department of Census and Statistics.

No of coconut trees as a percentage of total coconut trees available in the district, No of Muslim owned industrial establishments as a percentage of total industrial establishments in the district and No of persons engaged in industrial establishments a percentage of total employment in the district are higher in divisions in which Muslims maintain their majority. However, some indicators such as semi government and government jobs a percentage of total jobs, semi permanent houses as a percentage of total house units and no of households with protected drinking water from outside well as a percentage of total households are not higher in Muslim populated divisions.

Table 3: Socio- Economic status of religious groups of Ampara district of Sri Lanka

Socio-Economic Indicators	Average of district (19 DS divisions)	Average for Buddhist Majority (7 DSs) (X2)	Average for Muslim Majority (8 DSs) (X1)	Average for Hindu Majority (4 DSs) (X3)
Y1	83.94	85.64	82.52	83.8
Y2	12.78	12.5	12.5	13.75
Y3	6.21	5.48	6.72	6.4
Y4	0.43	0.45	0.51	0.22
Y5	20.7	23.63	19.35	18.29
Y6	18.32	21.15	16.96	16.09
Y7	2.38	2.48	2.38	2.19
Y8	94.87	97.54	94.11	89.9
Y9	30.38	53.96	14.1	21.54
Y10	64.53	44.6	80.1	68.38
Y11	72.9	52.54	87.75	78.9
Y12	47.01	36.56	61.56	36.04
Y13	7.04	3.69	12.01	2.98
Y14	6.9	9.7	6.91	2.0
Y15	1.67	2.6	1.4	0.44
Y16	74.5	57.0	82.9	88.0
Y17	46.8	19.0	64.4	60.5

Source:

Y18	27.67	38.0	18.6	27.5
Y19	62.23	53.6	68.6	65.97
Y20	3.54	3.09	4.1	3.24
Y21	5.26	1.84	7.39	7.0
Y22	5.26	5.31	6.5	2.75
Y23	5.26	5.47	6.53	2.37

Estimated from Various Reports of the Department of Census and Statistics

Table 4 illustrates our important hypothesis that percentage of Muslim population (Muslims who are

Socio-Economic Indicators	Correlations between percent of Buddhist population(X2) and	Correlations between percent of Muslim population (X1)and	Correlations between percent of Hindu population (X3)and
Y1	0.22	-0.27	0.029
Y2	-0.07	-0.05	0.18
Y3	-0.30	0.25	0.12
Y4	0.05	0.19	0.32
Y5	0.27	-0.14	-0.17
Y6	0.07	0.03	-0.13
Y7	0.56	-0.026	-0.75
Y8	0.83	-0.71	-0.26
Y9	-0.74	0.75	0.096
Y10	-0.81	0.74	0.20
Y11	0.33	0.02	-0.46
Y12	-0.39	0.64	-0.25
Y13	-0.39	0.61	-0.24
Y14	0.17	-0.05	-0.18
Y15	0.36	-0.19	-0.27
Y16	-0.65	0.42	0.40
Y17	-0.77	0.60	0.34
Y18	0.52	-0.53	-0.07
Y19	-0.30	0.25	0.14
Y20	-0.50	0.56	0.002
Y21	-0.66	0.37	0.46
Y22	0.00	0.29	-0.24
Y23	0.02	0.19	-0.21

minority in the national level and majority in some divisional secretariats divisions in Ampara district) is positively correlated with socio – economic statuses of DSs. Permanent houses as a percentage of total house units, electricity for lighting as a percentage of total households, gas using for cooking as a percentage of total households, no of households with protected drinking water from inside well as a percentage of total households and average land to household are highly correlated with the percentage Muslim population positively. A/L registration as a percentage of total educational registration, graduates as a percentage of total educational registration, land ownership as a percentage of total operators, No of coconut trees as percent of total coconut trees available in the district, No of Muslim owned industrial establishments as a percentage of total industrial establishments in the district and no of persons engaged in industry as percentage of total employment in the district are correlated positively but correlations are not strong.

Table 4: Correlations between Muslim Population and Socio- Economic Statuses in 19 DSs

Source: Estimated from Various Reports of the Department of Census and Statistics

All correlations confirm that Muslim population as minority in Sri Lanka has been enjoying better socio- economic statuses than other community in Ampara. These results are parallel with developing country's experiences in which lower Muslim population have better economic development. There are many reasons for minority Muslim population has better socio- economic statuses than other ethnic groups. Firstly, Muslim people as minority has been living very active population in economic

activities in all over the world²³. This phenomenon is similar to Sri Lanka. Muslim people as minority have been very active role in economic activities in Sri Lanka²⁴. Secondly, Muslim political parties in Sri Lanka have been with the government as a coalition partners. This pro- government politics led them to generate more development opportunities to their regions from the government²⁵. However, some public services such as public well water and public employment which are delivered by government in this district negatively correlated with Muslim population implies that coalition politics have not been make public employment and other public services in favor to Muslim regions. Thirdly, the two major ethnic groups- Sinhalese and Tamils- engaged confrontational politics even before independence, and engaged in a bloody war since 1983 (Athukorala and Jayasuriya, 1994). However, by and large Muslims, the third majority community, avoided direct confrontation against these two major ethnic groups and make use of this opportunity for their economic development. Fourthly, like the politics of Muslims in other countries, Sri Lankan Muslim politics is not infused with radical religious ideology or sectarian Jihadism. This flexible religious based political ideology led them to make peace in spite of some violence against Muslim by various groups. This flexible religious based political ideology led them to increase their economic status than other minority communities in Sri Lanka²⁶. Fifthly and finally, Muslim leaders have been working with major political parties of majority Sinhala community. Importantly, Muslim political leaders have been always sharing ministerial posts in the Governments. As a result, Muslims regions have been benefited much as far as economic development is concerned²⁷.

5. Conclusion

This study concludes that the correlation between the percentage of Muslim population and socio-economic status in developing countries is comparable to Sri Lanka as well. Economies which have a smaller percentage of Muslim population in developing countries have been enjoying better economic status in compared to Muslims dominated countries. Despite the allegations of giving priority in the provision public services to Sinhalese dominated regions, socio-economic status of Muslim dominant divisions of Ampara district is far better than other divisions. This commendable status has been achieved by hard working and the collaboration with government rather than adopting antagonistic politics toward the government. Muslims as a minority community play an important role in peace building measures and greater economic development in developing countries as well as in Sri Lanka.

References

- Athukorala,P and Jayasuriya,S (1994) Macroeconomic Policies, Crisis, and Growth in Sri Lanka, 1969-90. The World Bank, Washington D.C
- Bluedorn C John, (2001). "Can Democracy Help to Growth and Ethnic Division?" Economic Letter 70:121-26
- Dennis B . Mcgilvray and Mirak, Rabeem, (2007). Muslim Perspectives on Sri Lankan Conflict, Politics Studies - 41, East –West Centre, Washington.
- Department of Census and Statistics, (2002). Census of Agriculture, Ampara District, pp:35 Sri Lanka,
- Department of Census and Statistics, (2006). Census of Industry, (2003/2004), pp:191/97, Sri Lanka
- Department of Census and Statistics (2001) Census of Population and Housing, Ampara District Report,pp: 505-604, Sri Lanka
- Department of Census and Statistics (2002) Census of Agriculture, Ampara District,pp: 35 Sri Lanka
- Easterly William, (2001). The Elusive Quest For Growth: Economists' Adventures and Misadventures In The Tropics, MIT Press

²³ This is not applicable to countries where Muslim people live as majority. For example, Muslims dominated Pakistan, Bangladesh and some countries in the Middle East do not have economically active population to greater extent and as a result experience sluggish economic development.

²⁴ My personal observation is that most of businesses in major cities in Sri Lanka are belongs to Muslims and Muslim who were evicted by the LTTE from the Northern province in 1990 have rebuilt their economic activities mainly in Putalam district to greater extent with in a short period of time.

²⁵ Muslim politicians emphasized coalition politics with mainstream Sinhala parties(Dennis and Mirak , 2007)

²⁶ Sri Lankan Muslim politics is not infused with religious ideology or sectarian Jihadism. There are no well funded Muslim religious political parties operate in Sri Lanka, like in Pakistan and Bangladesh. There is no conclusive evidence of militant or violent Islamist movements has been funded in Sri Lanka (*Ibid*.p.3)

²⁷ By playing politics with the existing national political parties, the Muslim leadership of post independence Sri Lanka shrewdly guided their community to attain a level of progress which is unique in the history of any contemporary ethnic minority (*Ibid*.p.16)

- Easterly, W. and Levine, R., (1997). "Africa's Growth Tragedy: Policies and Ethnic Divisions". Quarterly Journal of Economics 112: 1203–1250.
- Marshall M.G., (2005). Conflicts Trends in Africa, Available At [Http://Members.Aol.Com/Cspgcm/Africaconflictrends2005us.Pdf](http://Members.Aol.Com/Cspgcm/Africaconflictrends2005us.Pdf)
- Marshall, M.G. and Gurr, Ted Robert, (2001, 2003 And 2005). Peace and Conflict Centre for International Development and Conflict Management. Available In June 2007 at [Http://Www.Cidcm.Umd.Edu/Publications/Titlesearch.Asp](http://Www.Cidcm.Umd.Edu/Publications/Titlesearch.Asp)
- Marshall. M. G., (2006). Major Episodes of Political Violence 1946-2006, Center For Systematic Peace (CSP) Available In May 2007 at [Http://Members.Aol.Com/Cspmgm](http://Members.Aol.Com/Cspmgm)
- Michael D.Barr, (2000). "Lee Kuan Yew's Fabian Phase", Australian Journal of Politics and History 46:110-25

Appendix : Selected developing countries

- | | | |
|-----------------|----------------|---------------|
| 1.Nepal | 25.Kazakhstan | 49.Central |
| 2.India | 26.Bolivia | 50.Rep.Congo |
| 3.Indonesia | 27.Colombia | 51.Ethiopia |
| 4.Pakistan | 28.Guatemala | 52.Rwanda |
| 5.Sri Lanka | 29.Peru | 53.Benin |
| 6.Philippines | 30.Dominican | 54.Guinea |
| 7.Cambodia | 31.El Salvador | 55.Cameroon |
| 8.Bangladesh | 32.Honduras | 56.Chad |
| 9.China | 33.Jamaica | 57.Ghana |
| 10.Laos | 34.Nicaragua | 58.Kenya |
| 11.Thailand | 35.Ecuador | 59.Lesotho |
| 12.Vietnam | 36.Haiti | 60.Mozambique |
| 13.Mongolia | 37.Algeria | 61.Niger |
| 14.Russia | 38.Iran | 62.Senegal |
| 15.Azerbaijan | 39.Egypt | 63.Tanzania |
| 16.Georgia | 40.Jordan | 64.Togo |
| 17.Tajikistan | 41.Morocco | 65.Zambia |
| 18.Kyrgyzstan | 42.Tunisia | 66.Malawi |
| 19.Turkmenistan | 43.Burundi | 67.Mali |
| 20.Ukraine | 44.D.R.Congo | 68.Namibia |
| 21.Uzbekistan | 45.Angola | 69.Madagascar |
| 22.Latvia | 46.Eritrea | 70.Mauritania |
| 23.Lithuania | 47.Nigeria | |
| 24.Romania | 48.Uganda | |

மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறு

Dr. RA. Sarjoon, Senior Lecturer, Dept. of Islamic Studies, SEUSL.

ஆய்வுக்கோர் அறிமுகம்:

தன் பூர்வீகத்தை பூரணமாக உணர்ந்த ஒரு மனிதனாற்றான் தன் பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு பங்கம் தோன்றா வண்ணம் நாகரிக மனிதனாய் நடமாட முடியும். இதேபோல் கடந்தகால வரலாறு பற்றி தெளிவற்ற ஒரு சமூகம் தனக்கென்று ஒரு தெளிவுள்ள எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொள்வது சிரமமானது. இலக்குகளோடு கூடிய எதிர்காலத்தை நோக்கி நடைபோடுவதும் கடினமானது.

எனவேதான், ஒவ்வொரு சமுதாயமும் நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட முறையான வரலாற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும். அதனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு வருங்காலச் சந்ததியினர் தமது வாழ்வுப் பாதையினை முறையாக அமைத்துக்கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறான ஒரு சிந்தனைத் தளத்தில் ஒரு புதிய தேடுதலாக “The History of Muslims in Moneragale District – Field Research” (மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறு – கள ஆய்வு) எனும் தலைப்பில் இவ்வாய்வு எழுத்துருப்பெற்றுள்ளது.

மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் சாதாரணமாக 500 வருடகால வரலாற்றை அண்மித்துள்ளனர். பலர் 10 நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட வரலாறு இப்பிராந்திய முஸ்லிம்களுக்கு உண்டு எனக் கூறுவர். எனினும், போதிய சான்றுகள் முன்வைக்கப்படுவதில்லை. இவ்வாறான நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டிருப்பினும் அண்மைக் காலம் வரை இச்சமூகத்தின் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரத் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை எனினும், பிந்திய இரு தசாப்த காலமாக கல்வி, பொருளாதார ரீதியாக இம்மாவட்ட முஸ்லிம்கள் சற்று எழுச்சி பெற்று வருவதனை அவதானிக்கலாம். இத்தகையதோர் சமூகத்தின் வரலாற்று நிலை பற்றியே இவ்வாய்வு விளக்க முனைகிறது.

எனவே மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம் சமூகம் கடந்த கால வரலாற்றில் காலூன்றி எதிர்காலத்தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்ல அவர்களது வரலாறு ஒரு தூண்டுதலாக அமைதல் வேண்டும். இதுவே சமூகங்களைப் பொறுத்தளவில் வரலாற்றின் பணியாகும். ஒவ்வொரு சமூகமும் தனது வரலாற்றுச் சமையை முதுகில் சுமந்து கொண்டே எதிர்காலத்தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்கின்றது எனும் அல்லாமா இப்பாலின் கூற்று இதனையே பறைசாற்றுகின்றது.

மொனராகலை மாவட்டம் - ஓர் அறிமுகம்:

இலங்கையின் 25 நிர்வாக மாவட்டங்களுள் மொனராகலையும் ஒன்றாகும். இம்மாவட்டம் ‘வெல்லஸ்ஸை’ எனும் பண்டைய பெயர் கொண்டும் அழைக்கப்படுகிறது. இது இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் ஊவா மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளது. 5639 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட (தொகைமதிப்பு புள்ளிவிபரத் திணைக்கள ஆண்டறிக்கை - 2003) இம்மாவட்டத்தின் புவியியல் பிரதேசம் இலங்கையின் இரண்டாவது அதிகூடிய நிலப்பிராந்தியமாகக் காணப்படுகின்றது. கிழக்கே அம்பாறை, வடக்கே பதுளை, அம்பாறை, மேற்கே பதுளை, இரத்தினபுரி, தெற்கே ஹம்பாந்தோட்டை என்பவை இம்மாவட்டத்தின் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இம்மாவட்டத்தில் 3 தேர்தல் தொகுதிகளும் 11 பிரதேச சபைகளும் காணப்படுகின்றன. இது வரை மாநகர சபையோ, நகர சபைகளோ இதில் அமையப்பெறவில்லை. இம்மாவட்டம் 1963க்குப் பின்னரே தனி அலகாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் பதுளையுடன் இணைந்ததாகக் காணப்பட்டது. மொனராகலை நகரம் இம்மாவட்டத்தின் தலைநகராகும்.

ஆரம்ப காலங்களில் மொனராகலை மாவட்டமாகிய இப்பிராந்தியம் ஊவா என்றும் வெல்லஸ்ஸை என்றும் அழைக்கப்பட்டது. தற்போது ஊவாப் பிராந்தியத்தை ஒரு மாகாணமாகக் கொண்டு, அதனுள் பதுளை, மொனராகலை ஆகிய மாவட்டங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. 1873ஆம் ஆண்டு ஊவா என இப்பிராந்தியம் நிருவாக ரீதியாக ஆங்கிலேயர்களால் பிரிக்கப்பட்டது. (கண்டி மாவட்ட முஸ்லிம்கள், 1996, ப.03) எனினும், அதற்கு முன்பும் சிங்கள மன்னர்களால் ஊவாப் பிராந்தியம் தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பத்தில் இதனை ஊவை என அழைத்தனர். (மேலது ப.01) முஸ்லிம்கள் இதனை ஊவையூர் என அழைத்துள்ளனர். ஊவையூர் குடும்பம் என குடும்பப் பெயர்களிலும் இது இன்று வரை இணைத்து பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது.

மிகப்பழமையான காலந்தொட்டு ஊவாப் பிரதேசத்தில் மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இப்பகுதியில் சிங்களவர்களும் காட்டு வேடுவரும் பிரதானமாக வசித்தனர். இவ்வேடுவ இனத்தவர் சிங்களவர்களோடு திருமண சம்பந்தம் ஏற்படுத்தி பொது வாழ்க்கையில் நுழைந்தனர். அப்போது இப்பகுதியில் சொற்பமான தமிழரும் முஸ்லிம்களும் வசித்தனர். இப்பகுதியில் வாழ்ந்தோரின் பிரதான தொழில் விவசாயமும் வேட்டையாடுதலுமாகும். (ஏ.எம்.நஜ்முதீன், ப. 20) மொனராகலை என்ற பெயர் கி.பி. 1900இற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் தோற்றம் பெற்றதாகும். வெல்லஸ்ஸை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஒரு பிராந்தியமாக கருதப்படுகிறது. பிரித்தானிய ஆட்சியின்போது தற்போதைய மொனராகலை நகரம் முப்பனைவெளி என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது.

ஆரம்பகாலங்களில் இப்பிரதேசத்தில் ஒரு இலட்சம் ஏக்கர் நெல் வயல்கள் பயிர் செய்யப்பட்டன. இதனால் இப்பகுதியை ‘வெல்லக்ஷ’ என அழைத்தனர். வெல்லக்ஷ என்பது ‘ஆயிரம் வயல்கள்’ என பொருள்படுகிறது. காலவோட்டத்தினால் வெல்லஸ்ஸை என இப்பெயர் திரிபடைந்து இன்னும் இதே பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. இப்பெயரின் அழிவைத் தடுக்கும் முகமாக பலர் பல

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

நிறுவனங்களை வெல்லஸ்ஸ எனும் பெயரில் அமைந்துள்ளனர். இது தவிர தாம் ஒரு வீரப்பரம்பரை என மார்தட்டிப் பேசுவதற்கும் அப்பிராந்திய மக்கள் வெல்லஸ்ஸை எனும் பெயரையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

பழைய பஸ் நிலையம் இருந்த, தற்போது சந்தைத் தொகுதியாக அமைந்துள்ள இடத்தில் அதிகளவு பனை மரங்கள் காணப்பட்டன. அவ்விடத்தில் அருகருகே மூன்று பனை மரங்கள் இருந்ததால் அவ்விடம் அதிக நிழல் தரும் இடமாகக் காணப்பட்டது. எனவே, இம்மர நிழல் பயணிகள் தங்கி ஓய்வு பெறும் இடமாக ஆயிற்று. மூன்று பனைகள் இருந்த இவ்விடத்தையே முப்பனைவெளி என அழைக்கலாயினர். இன்று வரை சிலரால் இப்பெயர் பன்படுத்தப்படுவதை அவதானிக்கலாம். அது மட்டுமல்லாது இன்று கூட 'முப்பனை' எனும் பெயரில் கிராம சேவகர் பிரிவு ஒன்றும் காணப்படுகின்றது. மொனராகலைப் பிரதேச சபையின் மத்திய பகுதியில் இது அமைந்துள்ளது. இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் நகரங்களை நோக்கி இடம் பெயர்ந்தனர். இதன்காரணமாக முப்பனை வெளி சிங்கள இனத்தவர்களைக் கொண்ட பிரதேசமாக மாற்றம் பெற்று இந்நகருக்கு சிங்களப் பெயர் வந்தது. (எம்.எஸ்.எம்.சல்சபீல், (2001) மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறு, ப.02)

முஸ்லிம் குடிசனப் பரம்பல்:

இம்மாவட்டத்தின் குடிசனப்பரம்பல் பற்றி நோக்குமிடத்து, மூன்று தேர்தல் தொகுதிகளைக் கொண்ட இம்மாவட்டத்தின் 11 பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளிலும் 1198 கிராமங்கள் காணப்படுகின்றன. மாவட்டத்தின் மொத்த சனத்தொகை 396173 (2001) ஆகும். இதில் கிராமப்புற மக்கள் 387949 பேரும் தோட்டத்தில் வாழ்வோர் 8224 பேரும் உள்ளனர். பெரும்பாலும் தோட்டத்தில் வாழ்வோர் தமிழர்களேயாவர்.

1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மொனராகலை மாவட்டத்தின் சனத்தொகை தனியாகக் கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு முன்னர் பதுளையுடன் இணைந்த பகுதியாக மொனராகலை அமைந்திருந்தது.

மொனராகலை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஐந்து கிராமங்கள் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு சிறுபான்மையாக வாழும் கிராமங்கள் பலவும் மற்றும் குக்கிராமங்கள் சிலவும் காணப்படுகின்றன. 11 பிரதேச சபைகளிலும் மெதகம, பிபிலை, படல்கும்புற, வெள்ளவாய, புத்தல, மொனராகலை ஆகிய ஆறு பிரதேச செயலகப்பிரிவுகளில் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். இவற்றில் அதிகூடிய முஸ்லிம்கள் மெதகமைப் பிரதேச சபையில் வாழ்கின்றனர். மற்றும் கதரக, தனமல்வில, மடுல்ல, சியம்பலாண்டுவ பிரதேச சபைகளில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியளவில் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் வியாபார நோக்கத்திற்காக தங்கியிருப்பவர்களாவர். செவனகலை பிரதேசத்தில் முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. பின்வரும் மதிப்பீட்டு அட்டவணை இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

முஸ்லிம் கிராம சேவகர் பிரிவுகளும் அவற்றில் முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையும் (மொனராகலை மாவட்டம்)

இல.	பிரதேச செயலகப்பிரிவு	மொத்த கிராம சேவகர் பிரிவுகள்	முஸ்லிம் கிராம சேவகர் பிரிவுகள்	இலங்கைச் சோனகர்	மலாயர்
01	மேதகம	35	04	3899	-
02	பிபிலை	40	02	801	01
03	படல்கும்புற	41	02	1649	23
04	வெள்ளவாய	29	03	806	20
05	புத்தல	29	01	409	00
06	மொனராகலை	26	02	334	14
07	கதரகம	05	-	69	12
08	தனமல்வில	28	-	15	02
09	மடுல்ல	38	-	7	7
10	சியம்பலாண்டுவ	40	-	58	-
11	செவனகலை	14	-	00	04

அட்டவணை 2.3 (தொகைமதிப்பு புள்ளிவிபரத் திணைக்கள ஆண்டறிக்கை - 2003)

2001 ஆம் ஆண்டு தொகைமதிப்பில் சமயத்தின்படி சனத்தொகை (மொனராகலை மாவட்டம்)

சமயம்	சனத்தொகை	விகிதாசாரம்
மொத்தம்	396173	100
பௌத்தர்	373989	94.40
இந்துக்கள்	11916	3.01
முஸ்லிம்	8145	2.06
கத்தோலிக்கர்	1482	0.37
கிறிஸ்தவர்	609	0.15
ஏனையோர்	32	0.01

அட்டவணை 2.5

(தொகைமதிப்பு புள்ளிவிபரத் திணைக்கள ஆண்டறிக்கை - 2003)

மேற்குறிப்பட்டவாறு மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் குடிசனப் பரம்பல் அமைந்துள்ளது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

பண்டைய காலத்தில் ஊவா வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியம்:

ஊவா, வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியம் பண்டைய காலத்தில் மிகப் பிரபல்யம் பெற்ற பகுதியாக திகழ்ந்துள்ளதை வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது. ஆரியக் குடியேற்றம் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளமை, துட்டகைமுனு மன்னனின் விஜயங்கள், வேடர்களின் செயற்பாடுகள் என்பன இதற்கு சான்றுகளாக அமைகின்றன.

கி.மு. 06ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் ஆரியக் குடியேற்றம் இடம்பெற்றுள்ளது. இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியிலிருந்தும் கிழக்குப்பகுதியிலிருந்தும் இந்நாட்டுக்கு கடல், தரை மார்க்கமாக பல ஆரியர் குழுக்கள் வந்துள்ளன. (கல்வெளிப்பட்டுத் திணைக்களம், 2006, வரலாறு, தரம்-10, ப.16) ஆரியர்கள் மல்வத்து ஓயாப் பள்ளத்தாக்குக்கு அருகில் தமது குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். காலப் போக்கில் குடித்தொகை அதிகரிப்பு, ஆற்று நீர் போதியளவில் கிடைக்காமை போன்ற காரணங்களினால் வேறு ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளிலும் குடியேற்றங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய தேவை தோன்றியது. இதன் பிரகாரம் வடமேல் மல்வத்து ஓயா, கலா ஓயா போன்ற பிரதேசங்களிலும் மகாவலி கங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசத்திலும் மாணிக்க கங்கை, கிரிந்தி ஓயா, கும்புக்கன் ஓயா போன்ற ஆறுகளின் தென்கிழக்குப் பிரதேசங்களிலும் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றுள் மாணிக்க கங்கை, கும்புக்கன் ஓயா ஆகியன ஊவா, வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியத்திற்கு உட்பட்ட ஆறுகளாகும்.

ஆரியர் சமூகம் ஒரு தந்தை வழிச் சமூகமாக இருந்து வந்தது. பெரும்பாலும் விவசாய மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு என்பனவே அவர்களுடைய ஜீவனோபாயமாக இருந்தது. (கல்வெளிப்பட்டுத் திணைக்களம், 2006, ப.9) இதன்படி வெல்லஸ்ஸை பண்டைய காலத்திலிருந்து விவசாயத்திற்கு பெயர் பெற்ற பிராந்தியமாகும். எனவே இவ்விவசாய நடைமுறை சிலவேளை ஆரியர்களிடமிருந்து பரவியிருக்கலாம் என அனுமானிக்க இடமுண்டு. அதுமட்டுமல்லாது கால் நடை வளர்ப்பிலும் இப்பிராந்திய மக்கள் கைத்தேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். இன்றும் இதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவற்றை ஆரியர்களிடமிருந்து இப்பிராந்திய மக்கள் பெற்றிருக்கலாம் என நம்ப முடிகின்றது.

மஹியங்களை, விந்தனை, சிறிஸ்தவத்து, கதிர்காமம், தீகவாபி ஆகிய பகுதிகளில் ஆரியக் குடியிருப்புக்கள் இருந்ததாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. இது கி.மு.05ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் இடம்பெற்றதாகவும் கூறுகின்றது. மஹியங்களை, கதிர்காமம் ஆகிய பகுதிகள் ஊவாவுக்கு உட்பட்டவைகளாகும். (ச.குணராசா, 2003, மகா வம்சம் தரும் இலங்கைச்சுதந்திரம், ப.6-7)

இலங்கையின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால தகவல்கள் கிடைக்கும் இடங்கள் 12 உள்ளன. அவற்றில் இராவண எல்ல, புத்தள ஆகிய இரண்டு பகுதிகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. (கல்வெளிப்பட்டுத் திணைக்களம், வரலாறு, தரம்-10, ப.15) இராவண எல்ல என்பது வெள்ளவாய – பண்டாரவெல பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ளது. இப்பெயரில் நீர்வீழ்ச்சி ஒன்று இவ்விடத்தில் காணப்படுகின்றது. எனவே, வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால தகவல்களை வெளிக்கொணரும் பிராந்தியமாக ஊவா, வெல்லஸ்ஸை அமைந்துள்ளமை அதன் தொன்மைக்கு சான்றாகும்.

வெல்லஸ்ஸை, இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான வேடுவர்களின் பிராந்தியமாகும். நூர் யல்மன் என்பவர் வெல்லஸ்ஸையை, பண்டைய வரலாற்றைக் கொண்ட பிரதேசமாகவும் வேடர்கள் வாழ்ந்த பகுதியாகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றார். (Noor Yalman, (1971), Under the bo Tree, p.229)

துட்டகைமுனு மன்னன் (கி.மு. 161 – 137) ஊவா, வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியத்துடன் கூடுதல் தொடர்புற்றிருந்ததாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. அதில் துஷ்ட காமியின் வெற்றி எனும் அத்தியாயத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“மஹியங்களைவுக்கு வந்து சேர்ந்த அவன் சந்தன் என்ற தமிழனை வெற்றி கொண்டான். அதே இடத்தில் அவனைக் கொன்று விட்டு அம்திட்டகத்துக்கு வந்தான். அங்கு நதியிலிருந்து ஒரு அரங்க வாயில் இருந்தது.” (மகாவம்சம், தமிழாக்கம்: எஸ்.சங்கரன், ப.263 - 264)

ஒரு பெரும்படையுடன் சுப வேளையில் துட்டகைமுனு மாகமையிலிருந்து புறப்பட்டு மாகமையிலிருந்து புத்தளை வரையில் அமைந்திருந்த பழைய பாதையில் பயணித்து மகாவலி ஆற்றுங் கரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த எல்லாளனின் கோட்டைகள் அனைத்தையும் அவன் முறியடித்தான். இறுதியில் விஜிதபுர கோட்டையை வெற்றி கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அவன் மேற்கொண்டு இப்போரில் துட்டகைமுனு வெற்றியீட்டினான். (மகா வம்சம், ப.263-264)

அத்தோடு, புத்தளை வழியால் பயணித்தமைக்கு இன்னும் பல ஆதாரங்களை முன்வைக்க முடியும். பகினிகஹவெலையிலுள்ள உடகம்கொட வீதியினால் துட்டகைமுனு மன்னன் பயணித்ததாக இப்பிரதேச மக்களிடம் செவிவழிக் கதை ஒன்று பரவியிருப்பதைக் காணலாம். இப்பாதையூடாக கண்டிக்குச் செல்லும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. எனவே, இப்பாதை வழியே துட்டகைமுனு மன்னன் மகாவலி கங்கையை அடைந்திருக்கலாம்.

எனவே மேற்படி ஆதாரங்கள், ஊவா வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியமானது இலங்கை நாட்டின் வரலாற்றுத் தொன்மை மிக்கதாக விளங்குவதோடு, இன்றும் இதன் வரலாறு ஓங்கி நிற்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

3.4 மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் ஆரம்பகால குடியேற்றங்களும் அவற்றின் பரம்பலும்:

மொனராகலை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, இங்கு முஸ்லிம்களின் ஆரம்பக் குடியேற்றங்கள் எக்காலப்பிரிவில் இடம் பெற்றதென உறுதியாக நிச்சயித்துக் கூறுவதற்கான வரலாற்று ஆவணங்களோ, சிலாசன ஆதாரங்களோ காணப்படாமை இம்மாவட்டத்தின் வரலாற்றை ஆராயும் போது ஒரு வரலாற்று ஆய்வாளன் எதிர் நோக்கும் முதலாவது பிரச்சினையாகும். எனவே, இம்மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை, முஸ்லிம்களிடம் வழக்கிலுள்ள மரபு வழிச் செய்திகள், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் என்போர் விட்டுச் சென்றுள்ள சில குறிப்புகள், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட சனக்கணக்கெடுப்பு அறிக்கைகள், நிருவாகப் பதிவேடுகள், பழமைவாய்ந்த பள்ளிவாயல்கள், ஸியாரங்கள், அன்றாடப் பாவனைப் பொருட்கள், காணி உறுதிகள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தியே ஆராயவேண்டியுள்ளது.

கண்டி இராச்சியத்திற்கும் கிழக்கு மாகாணத்திற்குமிடையிலான வர்த்தகத் தொடர்புகள் மத்திய காலப்பிரிவில் (கி.பி.1500) இடம்பெற்றதாகவும் இதில் முஸ்லிம்களின் ஈடுபாடு அதிகரித்துக் காணப்பட்டதாகவும் இத்தொடர்பு வெல்லஸ்ஸை ஊடாக இடம்பெற்றதாகவும் எம்.எல்.ஏ.காதர் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே இலங்கையின் தென் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் அப்போது முதல் முஸ்லிம்கள் குடியேறியிருக்கலாம் என அவர் கருதுகின்றார். இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்திலேயே மொனராகலையும் அமைந்துள்ளது. எனவே, மத்திய காலப்பிரிவில் வெல்லஸ்ஸையிலும் முஸ்லிம்கள் குடியேறி விட்டதாகக் கருத இடமுண்டு. (அப்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள், (1997) ப.15)

மத்திய காலப்பிரிவில் இலங்கை - இந்திய வர்த்தகம் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியது. இதன் போது வெல்லஸ்ஸையில் முஸ்லிம்கள் குடியேறியிருக்கலாம் என அனுமானிக்க இடமுள்ளது. ஏனெனில் பகிளிகஹுவெலை, அலுப்பொத்தைப் பகுதிகளில் அடங்கப்பட்டுள்ள சேஹ் சம்சுத்தீன் வலி, சேஹ் முஹம்மத் மாஹாத் வலி ஆகிய இருவரும் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வருகை தந்து கோட்டை இராச்சியத்தினூடாக கண்டிக்கு வந்து, இங்கிருந்து வெல்லஸ்ஸையூடாக தென் மாகாணத்தை அடைந்ததாக கிராம வாசிகள் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். பின்னர் அங்கிருந்து திரும்பி வரும் போது இருவரில் ஒருவரின் மரணம் அலுப்பொத்தையில் நிகழ்ந்ததாகவும் இதனைத் தொடர்ந்து மற்றவர் பகிளிகஹுவெலையில் தங்கியிருந்து மார்க்கப் பணி புரிந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். எனினும் இவ்விருவரும் மலாய முஸ்லிம்கள் என்றும் இவர்கள் இந்தோனேசியா - பத்தேவியாவிலிருந்து வருகை தந்தனர் என்றும் மற்றும் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் இவ்விருவரின் பெயர்களை நோக்குகின்ற போது இவை மலாய முஸ்லிம்களின் பெயர்கள் போன்று தென்படுவதில்லை. எனவே இவர்கள் இந்திய முஸ்லிம்கள் என அனுமானிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. அத்தோடு மத்திய காலப்பிரிவில் இந்திய முஸ்லிம்களே இலங்கையுடன் கூடுதலான தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். இந்த வகையினும் இவ்விருவரும் இந்தியர்கள் என்ற மேற்படி கூற்றை உண்மைப்படுத்த முடியுமாக உள்ளது. எனவே இந்த ரீதியில் நோக்குகின்ற போது மத்திய காலப்பகுதியில் (கி.பி. 1500களில்) வெல்லஸ்ஸையில் முஸ்லிம்கள் குடியேறிவிட்டதாகக் குறிப்பிடமுடியும்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் முஸ்லிம்கள் கடுமையான வதைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். எனவேதான் முஸ்லிம்கள் மறைவான பகுதிகளைத் தேடி குடியேற ஆரம்பித்தனர். இதன் படி வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியம் பிரபல்யம் பெற்ற காட்டுப்பகுதியாகவும் பாதுகாப்புமிக்க நிலப்பகுதியாகவும் அமைந்திருந்தது. 'மன்னனைக் காத்த மண்' என்ற ஒரு சிறப்புப்பெயரும் வெல்லஸ்ஸைக்கு உண்டு. தற்போது பகிளிகஹுவெலைக்கு அண்டியுள்ள ஒரு பகுதியான 'தம்பதென்ன' என்ற இடம் சிங்கள ராஜாவைப் (இரண்டாம் இராஜசிங்கன், 1635 - 1658) பாதுகாத்த இடம் என்று முஸ்லிம்கள் இன்றும் கூறி வருகின்றனர். எனவேதான் கரையோரங்களில் போர்த்துக்கேயர்களால் கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம்கள் வெல்லஸ்ஸை வந்தடைந்தனர். அப்போது வெல்லஸ்ஸைக்குச் செல்லும் பாதைகள் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கியதோடு சன நடமாட்டமும் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது.

சுமார் 4 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கண்டியிலிருந்து ஒன்பது ஆண்டுகள் வெல்லஸ்ஸைக்கு வருகை தந்துள்ளனர். இவர்கள் பொதிமாடுகளுடன் வர்த்தகர்களாக, இங்கு ஈச்சானாவத்தை, (யல்கும்புற) தொடங்குகொல்ல ஆகிய கிராமங்களை வந்தடைந்தனர். இவ்விடங்கள் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் சேற்று நிலமாக இருந்தபடியால் ஐவெலை எனும் பகுதி ஊடாக கொட்டபோவை எனும் கிராமத்தைச் சென்றடைந்தனர். இங்கு தமது பொதிமாடுகளை, தற்போதுள்ள பழையதபார் கந்தோர் வளாகத்தில் கட்டி வைத்து விட்டு உணவு தயாரித்து உண்டு சற்று ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த போது கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து கண்டி நோக்கிச் செல்லும் ஐரோப்பிய வெள்ளைக்காரர்கள் குழுவொன்று இவர்களைச் சந்தித்தது. இக்குழு இம்முஸ்லிம்களிடம் தாம் தங்கியுள்ள இடத்திற்கு என்ன பெயர் எனக் கேட்டனர். அதற்கு இம்முஸ்லிம்கள், தமக்குப் பக்கத்தில் அரச மரக்குற்றி ஒன்று இருக்கக் கண்டு 'அரச மரக்குற்றி' எனும் பொருளைத் தரும் 'கொட்டபோ' (சிங்கள மொழிச் சொல்) என்ற பெயரைக் கூறினர். இதனை இந்த வெள்ளைக் காரக் கோஷ்டியினர் 'கொட்டபோவ' என தமது ஆவணங்களில் பதிந்து கொண்டனர். மேற்படி சம்பவத்தை கொட்டபோவைக் கிராமவாசி ஒருவர் தம் மூதாதையரிடம் இருந்து பெற்றதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இச்சம்பவம் சுமார் 400 வருடங்களுக்கு முன்னர் நடைபெற்றதாகவும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே மேற்படி வெள்ளைக்காரக் குழுவினர் போர்த்துக்கேயராக இருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு.

கி.பி. 1580இல் போர்த்துக்கல் ஸ்பானியாவின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. முஸ்லிம்கள் மீது கொண்டிருந்த துவேசத்தின் காரணமாக ஸ்பானிய அரசு தன் நாட்டில் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளைப் பறித்தது. சமய சுதந்திரத்தை மறுத்து அறபு மொழி உபயோகத்தைத் தடுத்து முஸ்லிம்களின் பழக்க வழக்கங்களையும் தடை செய்தது. பலாத்கார மதமாற்றமும் இடம் பெற்றது. இக்கொடுமையிலிருந்து

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

தம்மைக் காத்துக் கொள்வதற்கு முஸ்லிம்கள் புறத்தோற்றத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் போல் நடித்து உள்ளத்தால் முஸ்லிம்களாக வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு அவர்களைத் தம் நாட்டில் வாழ விட்டமைதான் கி.பி. 1588இல் நடைபெற்ற “ஆர்மடா” யுத்தத்தில் தாம் தோல்வியடையக் காரணம் என்றும், இத்தோல்வி ஒரு தெய்வீகத் தண்டனை என்றும் ஸ்பானியர் கருதினர். இதனால், அங்கிருந்த அனைத்து முஸ்லிம்களையும் கி.பி. 1609 – 1614இற்குமிடையில் முற்றாக வெளியேற்றினர். இதனைப் பின்பற்றி இலங்கையில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவ மதகுருமாருமும், அதிகாரிகள் சிலரும் கோட்டை இராச்சியத்திலிருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றுமாறு கோரிக்கை விடுத்தனர். ஸ்பானியாவில் முஸ்லிம்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட மேற்குறித்த நடவடிக்கையோடு இன்னும் பல காரணிகளும் கோட்டை இராசதானியிலிருந்து இரண்டாம் முறையும் (முதலாவது வெளியேற்றம் 1526இல்) போர்த்துக்கேயர் முஸ்லிம்களை வெளியேற்றத் தீர்மானிப்பதற்குத் துணையாகின. முஸ்லிம்கள் உள்நாட்டின் அமைதிக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறார்கள் எனக் கருதியமை, கண்டியரசுடன் அவர்கள் வர்த்தகம் செய்து தமது எதிரியின் கரங்களை வலுப்படுத்துவதாகக் கண்டமை, சிறுபான்மையினராக இருந்தும் பொருளாதார ரீதியாக செல்வாக்குடன் விளங்கியமை என்பவை போர்த்துக்கேயரிடம் காழ்ப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்து முஸ்லிம்களை கோட்டை இராச்சியத்திலிருந்து வெளியேற்றத் துணைசெய்தது. (எம்.ஐ.எம். அஃன், 2000, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும், ப. 22)

இவ்வாறு போர்த்துக்கேயரினால் இரண்டாம் முறை வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் கண்டி நோக்கி நகர்ந்தனர். 1626இல் இச்சம்பவம் இடம்பெற்றது. அப்போது கண்டியை செனரத் மன்னன் (கி.பி. 1604 – 1635) ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தான். இவன் இம்முஸ்லிம்களை வரவேற்று தனது இராச்சியத்திற்குட்பட்ட வெல்லஸ்ஸைப் பகுதிகளான கொட்டபோவ, பங்கரகம முதலான இடங்களிலும் மற்றும் மட்டக்களப்பு, இறக்காமம் போன்ற பகுதிகளிலும் குடியமர்த்தினான். மட்டக்களப்பில் மாத்திரம் 4000 முஸ்லிம்களைக் குடியேற்றியதாக வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது. (ஜே.எம். சம்குதீன் மெனலாண்டர் (1997) வரலாறு பண்பாடும், நூல்: அப்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள், ப.191) இதுவே கண்டியிலிருந்து முஸ்லிம்கள் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் வெல்லஸ்ஸையில் குடியேறினர் என்பதற்கு போதிய சான்றாக அமைந்துள்ளது.

அன்றைய காலப்பகுதியில் முஸ்லிம்கள் கண்டி மன்னர்களுடன் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை அடிப்படையிலான தொடர்புகளே வெல்லஸ்ஸையில் இவர்கள் குடியமர்த்தப்படக் காரணமாக அமைந்தது. கண்டி மன்னர்கள் முஸ்லிம்களை ஆதரித்தமைக்கு அருமையான சான்றுகள் உள்ளன. முதலாம் இராஜ சிங்கன் (1581 – 1592) காலம் தொடங்கி செனரத் (1604 - 1635), இரண்டாம் இராஜசிங்கன் (1635 - 1658), இரண்டாம் விமலதர்மசூரியன் (1687 – 1707), கீர்த்தி இராஜசிங்கன் (1741-1747) ஆகியோரெல்லாம் முஸ்லிம்களின் அன்பர்கள். இவர்களுள் செனரத் மன்னனுக்கு தனியிடமுண்டு. இவன் முஸ்லிம்களுக்கு அபயமளித்து அரவணைத்த தோழனாவான். (மாளா மக்கீன் (2001), வரலாற்றில் இலங்கையும் - காயப்படிணமும், ப. 208)

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் தென்மாகாணத்திலிருந்தும் முஸ்லிம்கள் வெல்லஸ்ஸையில் குடியேறியுள்ளனர். குறிப்பாக மாத்தறை, வெலிகமை, திக்வெல்லை, தெவந்தரை பகுதிகளில் வர்த்தக ரீதியான செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் கொடுமைக்கும் இம்சைக்கும் ஆளாக்கப்பட்டனர். மாத்தறைப் பிரதேசத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த போர்த்துக்கேய தளபதி அன்டோனியா டி அமரல் டி மெனலிஸ் (Anotnio De Amaral DE Manezis) மாத்தறை முஸ்லிம்கள் மீது பயங்கரமான கொடுமைகளை இழைத்தான். 1643ஆம் ஆண்டு மாத்தறை முஸ்லிம்கள் வாழும் கடை வீதியை முற்றுகையிட்டு 200க்கும் 300க்கும் இடைப்பட்ட முஸ்லிம் ஆண்களையும், இளைஞர்களையும் வெட்டிக் கொலை செய்ததோடு, பெண்களையும், குழந்தைகளையும் கொழும்புக்கு அடிமைகளாக அனுப்பி வைத்தான். இத்தகைய பயங்கரச் செயல்களால் அச்சமடைந்த முஸ்லிம்கள் சிலர் உள்நாட்டில் சென்று தஞ்சம் புகுந்து அப்பிரதேசங்களில் குடியேறியதாக எம்.ஏ.எம்.சுகீரி (1995) குறிப்பிடுகின்றார். (மாத்தறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள், ப.37) இவர்கள் வெல்லஸ்ஸைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள அலுப்பொத்தை வரைக்கும் வந்து குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். பின்னர் இங்கிருந்து வெல்லஸ்ஸையின் பல பிராந்தியங்களுக்கும் முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் பரவ ஆரம்பித்தது. புத்தல, வெள்ளவாய, பகினிகஹுவெல, மெதகம ஆகிய கிராமங்களில் சனத்தொகைப் பெருக்கம் ஏற்படுவதற்கு மேற்படி நிகழ்வே பின்னணிக் காரணமாக அமைந்திருந்தது. இதனாலேயே இன்றும் அலுப்பொத்தை, பகினிகஹுவெலை, புத்தலைப் பகுதிகளில் திக்வெல்லை, வெலிகமை போன்ற தென்மாகாணப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். வர்த்தக நோக்கில் வருகை தந்த சிலரும் உள்ளனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இத்தகவல்களை தென் மாகாண முஸ்லிம்கள் செவிவழியாக அறிந்து வைத்துள்ளனர்.

இவர்கள் பின்வரும் காரணங்களுக்காக வெல்லஸ்ஸையில் குறியேறியிருக்கலாம்.

1. போர்த்துக்கேயரின் கொடுமைகள் அடிக்கடி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்க கரையோரங்கள் பயங்கரவாதப் பிரதேசங்களாக மாற்றமடைந்து வந்தமை
2. அக்காலப் பிரிவில் வெல்லஸ்ஸை பாதுகாப்பான பிரதேசமாக அமைந்திருந்தமை
3. தாம் ஏற்கனவே வர்த்தகத்துக்காகச் சென்று வந்த பிராந்தியமாக வெல்லஸ்ஸை அமைந்திருந்தமை
4. தென் பிராந்திய முஸ்லிம்கள் வெல்லஸ்ஸையூடான போக்குவரத்துப் பாதைகளை நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தமையும் போக்குவரத்தில் போதிய அனுபவமும் பெற்றிருந்தமை.
5. போர்த்துக்கேயரின் தோல்லைகளால் இன்னலுற்ற முஸ்லிம்கள் யாவரும் அக்காலத்தில் கண்டி மன்னர்களை நாட வேண்டி ஏற்பட்டிருந்தமையும், இவர்களே அக்காலப்பிரிவில் முஸ்லிம்களை தம் பகுதிக்குள் வரவேற்றுக் குடியமர்த்திக் கொண்டிருந்தமையும்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

6. ஏற்கனவே முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வரும் பிரதேசம் என்பதை தென்மாகாண முஸ்லிம்கள் அறிந்துவைத்திருந்தமை.
7. வர்த்தக ரீதியாக வெல்லஸ்ஸை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததனால் இங்கு உழைத்து வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் காணப்பட்டமை.

எனவேதான் கண்டி இராச்சியத்திற்குட்பட்ட வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியத்தை தென் மாகாண முஸ்லிம்கள் நாடிவந்தனர்.

எனவே வெல்லஸ்ஸை பிராந்தியத்தில் முஸ்லிம்களின் குடியேற்றமானது செனரத் (1604 – 1635) மன்னன் காலத்திலிருந்து ஆரம்பித்தது என்பதை நிரூபிக்கப் போதுமான சான்றாக மேற்படி கூற்றுக்கள் அமைவதோடு, இக்குடியேற்றங்கள் கண்டிப் பிராந்தியத்திலிருந்தும், தென்மாகாணத்திலிருந்தும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது என்பதும் உறுதியாகின்றது.

கண்டி இராச்சியம் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கிய செனரத் மன்னனின் ஆட்சிக் காலத்தின் போது கோட்டை இராச்சியத்திலிருந்தும் தென் மாகாணத்திலிருந்தும் போர்த்துக்கேயரால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் அதிகமானோரை இம்மன்னன் கண்டியின் பல பிராந்தியங்களிலும் பல தடவைகள் குடியமர்த்தி வந்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் படி ஆரம்பமாக ஊவாப் பிராந்தியமான பங்கரகமையிலும் அதன் பின்னர் வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியமான கொட்டபோவையிலும் அதனைத் தொடர்ந்து தீகவாப்பிய இராச்சியத்திற்கு உட்பட்டிருந்த இறக்காமத்திலும் மேற்படி முஸ்லிம்கள் குடியமர்த்தப் பட்டதாக வெல்லஸ்ஸைப் பிரதேச மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பங்கரகமை, கொட்டபோவை என்பவை கண்டி இராச்சியத்தினால் பராமரிக்கப்பட, இறக்காமம் தீகவாப்பிய இராச்சியத்தினால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்ததாகவும் இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஊவா மாகாணத்தில் மஹியங்கனையை அண்டியதாக அமைந்துள்ள பங்கரகமையிலிருந்து வெல்லஸ்ஸைக்கு முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றிருக்கலாம் என அனுமானிக்க முடியும். ஏனெனில் வெல்லஸ்ஸை, இக்கிராமத்தை அண்மித்ததாக அமைந்திருந்ததோடு ஒரே போக்குவரத்துப் பாதையில் பங்கரகமையும் வெல்லஸ்ஸைக் கிராமங்களும் அமைந்திருந்தன. மற்றும் இவற்றுக்கிடையில் வர்த்தகத் தொடர்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறே பங்கரகமையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்ந்து வந்தனர். எனவே குடியேற்றங்கள் இடம்பெற வாய்ப்புக்கள் அதிகம் காணப்பட்டதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

எம். நஜ்முதீன் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது, ஊவாவில் பல கிராமங்களில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் காணப்பட்டன. இக்குடியேற்றங்கள் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தவை ஆகும். எடுத்துக் காட்டாக, பின்தென்னைப் பகுதியில் பங்கரகம்மன என்ற கிராமம் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்ந்த ஒரு கிராமமாகும். 1901ஆம் ஆண்டு குடிசை மதிப்பீட்டின் படி அங்கு வாழ்ந்த மொத்த சனத்தொகை 320 பேராகும். அதில் முஸ்லிம்கள் 240 பேர்களும், 78 கண்டியச் சிங்களவர்களும் இருந்தனர். கண்டி மன்னன் இரண்டாம் இராஜசிங்கன் காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்த ஒரு முஸ்லிம் பெண்மணி மன்னனின் உயிரைக் காக்க தனது உயிரை மாய்த்த ஒரு நிகழ்ச்சி வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஊவாவில் சிங்களவர்களுக்கும் போர்த்துக் கேயருக்கும் முண்ட யுத்தமொன்றில் தன் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இரண்டாம் இராஜசிங்க மன்னன் பங்கரகம் என்ற கிராமத்தினுள் நுழைந்து, அங்கு ஒரு மரப்பொந்தினுள் மறைந்து கொள்கின்றான். மன்னன் அந்த இடத்திற்கு வந்ததைக் கண்டு துரத்தி வந்த போர்த்துக்கேயப் படைவீரர்கள், அங்கு பால் கறந்து கொண்டிருந்த முஸ்லிம் பெண்மணியை விசாரித்தனர். அவள் மன்னனை காப்பாற்ற எண்ணி இரகசியத்தைக் கூறவில்லை. போர்த்துக்கேய படை வீரர்கள் அவளைக் கொன்றனர். தன் உயிரைக் கொடுத்து மன்னன் உயிரைக் காத்ததால் அந்த ஊர் மக்களுக்கு கண்டிய மன்னன் விசாலமான நிலப் பரப்பொன்றை அன்பளிப்பாக வழங்கினான். (ஏ.ஏ. நஜ்முதீன், 2002, முஸ்லிம்களும் கலவரச் சூழலும், ப.23)

மேற்படி சம்பவத்தின்படி இரண்டாம் இராஜசிங்கன் காலத்தில் பங்கரகமையில் முஸ்லிம்கள் ஓர் சமூகமாக வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது. ஊவாவின் முதற்குடியேற்றம் பங்கரகமையில் இடம்பெற்றதாக கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. எனவே பங்கரகமையிலிருந்து முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் வெல்லஸ்ஸை நோக்கி பரவியிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ஆரம்பமாக பிபிலைக்கும் அதன் பின்னர் கொட்டபோவை, பிபிலை ஆகிய கிராமங்களுக்கும் முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் பரவியிருக்கலாம். கொட்டபோவைக்கும் பங்கரகமைக்கும் இடையில் அன்று முதல் இன்று வரை இரத்த உறவு காணப்படுகிறமை இவ்வனுமானத்துக்கு அடிப்படையாக உள்ளது.

இம்மாவட்டத்தின் வயது முதிர்ந்தவரான அப்துல் குத்தாஸ் லெவ்வை (பிறப்பு – 1916) என்பவர், கண்டி, அக்குறையைலிருந்து பகிளிகஹுவெலைக்கு நான்கு பேர் வருகை தந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். (கண்டியிலுள்ள தற்போதைய உடதளவின்ன எனும் கிராமத்திலிருந்து வெல்லஸ்ஸைக் கிராமமான பகிளிகஹுவெலைக்கு முஸ்லிம்கள் குடியேறியதாகக் கூறும் மற்றொருவரின் கூற்றும் கவனிக்கத்தக்கது.) இவர்களுள் சேகமதார் என்பவரின் தந்தை வாப்புக் கண்டு மரைக்கார் என்பவரும் ஒருவராவார். இவர்களின் வருகைக்கு முன்னரும் இங்கு முஸ்லிம்கள் சமூகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். இதனைக் கேள்வியுற்ற இவர்கள் இங்கு வருகை தந்து, பின்னர் இவர்களும் பகிளிகஹுவெலை மக்களுடன் கூடி வாழ ஆரம்பித்தனர். இங்கு வந்த இவர்கள் சிங்களவர்களிடம் சுமார் 360 ஏக்கர் நிலங்களைப் பெற்றனர். இந்நிலப்பரப்பில் மூன்று பகுதிகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. உடகங்கொட பங்குவ, மொறகஹமட பங்குவ, வளவ்வ வத்த பங்குவ என்பவைகளே இவையாகும். இம் மூன்று பகுதிகளுக்கும் 'ரால்' எனும் பிரபுக்கள் மூவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் முஸ்லிம்களாக இருந்ததோடு கண்டி இராச்சிய அரசாங்கத்திற்கும்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மன்னனுக்கும் பல பாரிய உதவிகளை செய்து வந்தனர். இதனால் இப்பகுதிகள் இவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டு விட்டது. பின்னர் இங்கு முஸ்லிம்கள் பரவலாகக் குடியமர ஆரம்பித்தனர். சேகு மதார், மீரா ஸாஹிபு அப்பா, வாப்புக் கண்டு மரிக்கார், மீரா ஸாஹிபு அப்பா, மீரா ஸாஹிபு அப்துல்லாஹ் மத்திச்சம், பெரியதம்பி மத்திச்சம், அலீ உதுமான் மத்திச்சம் இவர்கள் 1800களில் சமூகத் தலைவர்களாக கடமையாற்றியவர்களாவர். தற்போது கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்ந்து வரும் காரியப்பர் குடும்பம்பத்தவர் வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். கலந்தன் வளவ்வ, குஞ்சி வளவ்வ எனும் நிலப்பகுதிகளில் இவர்கள் வாழ்ந்தனர். A.K. காரியப்பர், ஆறு விரல் காரியப்பர், M. S. காரியப்பர் என்போர் சுமார் 250 வருடங்களுக்கு முன்னர் வெல்லஸ்ஸையில் வாழ்ந்தவர்களாவர்.

வெல்லஸ்ஸையில் காணப்பட்ட முஸ்லிம்களால் கைவிடப்பட்ட ஒரு கிராமமான மல்கஸ்தலாவை வெல்லஸ்ஸையின் தாய்க் கிராமம் என முஸ்லிம்கள் கருதுகின்றனர். எனினும் இக்கிராமத்தில் முஸ்லிம்கள் எப்போது, எங்கிருந்து குடியேறினர் என்பது பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. எனினும் செனரத் மன்னனால் கொட்போவையில் குடியமர்த்தப்பட்ட முஸ்லிம்கள் பலர் இங்கு வந்து குடியேறியிருக்க வேண்டும் என சிலர் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் கொட்போவை, மல்கஸ்தலாவை ஆகிய இரண்டு கிராமங்களும் மிக அண்மித்ததாக அமைந்திருக்கின்றன. அத்தோடு கொட்போவையில் உள்ள பலர் மல்கஸ்தலாவைக்குச் சேனை செய்வதற்கு வருகை தந்துமுள்ளனர்.

பொதுவாக நோக்கின் வெல்லஸ்ஸையின் எந்தப்பகுதிக்கு ஆரம்பக் குடியேற்றம் இடம் பெற்றது என்று தீர்க்கமாகச் சொல்ல முடியாதுள்ளது. அலுப்பொத்தை, பகினிகஹுவெலை, கொட்போவை, மல்கஸ்தலாவை ஆகிய நான்கு கிராமங்களுக்கும் முஸ்லிம்கள் சமகாலத்தில் குடியேறியிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட முடியும். வரலாற்று ரீதியாக இக்கிராமங்கள் நான்குமே இம்மாவட்டத்தின் பழங்கிராமங்களாகும். இங்கிருந்தே ஏனைய கிராமங்களுக்கு முஸ்லிம்களின் பரவல் ஏற்பட்டது. அலுப்பொத்தையை மையமாகக் கொண்டு, சுற்றிவளைத்து பல கிராமங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவை படல்கும்புறை, புத்தளை, வெள்ளவாய, இலுக்குமுல்லை ஆகிய கிராமங்களாகும். மெதகமைக் கிராமம் மத்திய பகுதியில் அமைந்திருந்தமையால் சுற்றியிருந்த கொட்போவை, மல்கஸ்தலாவை, பகினிகஹுவெலை, பொறகொடை ஆகிய கிராமங்களினால் தோற்றம் பெற்றது. கொட்போவை மூலமாக பொறகொடை, கனுல்வெலை ஆகிய கிராமங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இவ்வாறே 10ஆம் கட்டை மல்கஸ்தலாவை மூலம் தோற்றம் பெற்றது எனவும் வரலாற்றுடாக அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு முஸ்லிம்கள் மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் பரந்து வாழும் அதேவேளை பிபிலைத் தேர்தல் தொகுதியில் அதிகூடிய முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இம்மாவட்ட முஸ்லிம்கள் கண்டியிலிருந்து குடியேறினார்கள் என்பதற்கு பல ஆதாரங்களை முன்வைக்க முடியும். நிருவாகப் பதவிப் பெயர்கள், குடும்பப் பெயர்கள், வம்சாவழிப் பெயர்கள், மற்றும் விவசாய உற்பத்திகள், வர்த்தகப் பண்டங்கள் போன்றன சான்றுகளாக அமைகின்றன. இங்கு சில முஸ்லிம்களின் பெயர்கள் பொல்வத்தே கெதர முதியன்சேலாகே, ஹேரத் முதியன்சேலாகே, திசானாயக் முதியன்சேலாகே போன்ற கண்டியச் சிங்களவர்களின் பரம்பரைப் பெயருடன் ஆரம்பிக்கின்றது. திசானாயக்க முதியன் சேலாகே சேகுமதார் பகீர் சாயிபு சித்தி பரீதா உம்மா, ஹேரத் முதியன்சேலாகே சித்தீக் முஹாஜிர் போன்ற பெயர்கள் வெல்லஸ்ஸையில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் கண்டியின் பதவிப் பெயர்களும் முஸ்லிம்களுக்கு இங்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஹஜ்ஜி என்பவருக்கு முகந்திரம் எனும் பதவி வழங்கப்பட்டதால், இன்றும் வரலாற்று நூல்களில் இவரை ஹஜ்ஜி முகாந்திரம் என்றே அழைக்கின்றனர். இவர் வெல்லஸ்ஸையுடன் கூடுதல் தொடர்புடையவர். காரியதிகாரிகள் - காரியப்பெரும் என அழைக்கப்பட்டனர். பின்னர் இப்பெயர் காரியப்பர் என திரிபடைந்தது. இது அரசாங்கத்தின் பெரும்பதவிகளில் ஒன்றாகும். இது வெல்லஸ்ஸைப் பிராந்திய முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் இப்பெயர் குடும்பப் பெயராக மாறி கிழக்கு மாகாணத்தில் பெரும் பெயர் பெற்று விளங்குகின்றது. இது தவிர இன்னும் பல பதவிகள் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. கம்முலாதானியா, டவுன் ஆராச்சி, ராலஹாமி, மடிகே விதான, கொஸ்தப்பல் என்பவை கண்டி அரசின் பதவிப் பெயர்களாகும். 1925ஆம் ஆண்டுளில் பகீர் சாயிபு என்பவர் கொஸ்தாப்பல் பதவி வகித்துள்ளார். இவரின் அலுவலகக் குறிப்புப் புத்தகம் இன்றும் அவரது உறவினர்களால் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. கனுல்வெலைப் பழைய பள்ளிவாயலைக் கட்டியவர் மடிகே விதான அப்பா என்பவராவார். இவர் நீண்ட காலமாக விதான நிறுவனத்தின் பணியாளராக செயற்பட்டுள்ளார்.

கொட்போவையைச் சேர்ந்த முஹம்மது காசிம் (1904 - 1993) என்பவர் ஆங்கில அரசில் கல்முலாதானியா பதவி வகித்துள்ளார். பல சேவைகளிலும் இவர் ஈடுபட்டுள்ளார். 1963ஆம் ஆண்டு வரை டவுன் ஆராச்சி, கல்முலாதானியா, கொஸ்தப்பல் போன்ற பதவிகள் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் கிராம சேவகர் (G.S) எனும் புதிய பெயர் ஆரம்பமானது. இஸ்மைல் கொஸ்தாப்பு, மீரான் கொஸ்தாப்பு, மம்ம கொஸ்தாப்பு போன்றோரும் உதாரணமாகக் குறிப்பிட முடியுமானவர்களாவர். கண்டி, மட்டக்களப்பு, மாத்தறை ஆகிய வெளிமாவட்டங்களில் ஆரம்பகாலங்களில் முஸ்லிம்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட சில பெயர்களும் மொனராகலை மாவட்டத்தில் பரவியிருந்தன. பள்ளிவாயல் நிருவாக சபைத் தலைவர் மத்திச்சம் என வெளிப்பிராந்தியங்களில் அழைக்கப்பட்டது. அதே பதவிப் பெயர் இங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உமர் லெவ்வை மத்திச்சம், இஸ்மாயில் மத்திச்சம், அலி உதுமான் மத்திச்சம் என்பவர்கள் இங்கு இப்பதவியில் அமர்ந்து பணிபுரிந்துள்ளனர். இதே போன்று மரைக்கார், போடியார் போன்றவையும் வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து இம்மாவட்டத்தை வந்தடைந்தது. எனினும் இன்று இவை மங்கி மறைந்து போயுள்ளன.

கண்டியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வெளிப்பிராந்தியங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகிய விவசாயப் பண்டங்கள் அதிகமாக வெல்லஸ்சையிலும் உற்பத்தியாகின. இந்நிலை கண்டியிலிருந்து மக்கள் வெல்லஸ்சையை நோக்கி இடம் பெயர்ந்துள்ளனர் என்பதை தெளிவுபடுத்துவதற்குள் ஒரு சான்றாகும். வெல்லஸ்சை விவசாயத்துக்கு மிகப் பொறுத்தமான நிலப்பகுதியாக அமைந்திருந்தமையால் கண்டியிலிருந்து பலர் இங்கு வருகை தந்து விவசாய ஏற்றுமதிப் பொருட்களைப் பயிரிட முனைந்தனர். கண்டியின் உற்பத்திப் பொருட்களுள் பாக்கு மிகப்பிரதானமானதாகும். இது இந்தியாவுக்கு தென் கரையோர வர்த்தகத் துறைமுகத்தின் ஊடாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இதனால் பாக்கு வெல்லஸ்சையிலும் மிகப்பிரதான உற்பத்திப் பண்டமாக மாற ஆரம்பித்தது. இன்று முஸ்லிம்களிடம் பாக்குத் தோட்டங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். கண்டியிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்களே இவ்வற்பத்தியை இங்கு ஆரம்பித்துள்ளனர். இவ்வாறே கோப்பி, கொக்கோ, பலா, கறுவா, போன்ற விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களும் கண்டிய மக்களால் வெல்லஸ்சையில் உற்பத்தி செய்து காண்பிக்கப்பட்டன. எனவே இவ்வற்பத்திப் பொருட்கள் கண்டியிலிருந்து வெல்லஸ்சை நகர்ந்ததை அவதானிக்கும் போது பெரும்பாலானோர் கண்டியிலிருந்தே இங்கு குடியேறியிருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட முடியும்.

தென்மாகாண முஸ்லிம்கள் கண்டி இராச்சியத்தில் விளைந்த பொருட்களை தம் பிராந்தியத்துக்கு எடுத்துச் செல்லவே வருகை தந்தனர். தென்பகுதி, துறைமுகப் பகுதியாக இருந்தமையால் அங்கு விவசாய உற்பத்திகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்க வில்லை. இதனால் தென் மாகாண உற்பத்திகள் வெல்லஸ்சையை வந்தடையவில்லை. கடற்பிராந்திய உற்பத்திப் பொருட்களான உப்பு, கருவாடு என்பவற்றை இவர்கள் வெல்லஸ்சைக்குக் கொண்டு வந்து, நெற் செய்கையில் பிரபல்யம் வெற்றிருந்த வெல்லஸ்சையில் அரிசி, வெற்றிலை, பாக்கு, வாசனைத் திறவியங்கள் என்பவைகளை தம் பிராந்தியங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றனர். இவ்வாறு வர்த்தகத் தொடர்பின் போது சிலர் அலுப்பொத்தை, பகினிகஹுவெலை போன்ற பிராந்தியங்களில் குடியிருக்க ஆரம்பித்தனர். இக்கிராமங்களிலிருந்து இன்னும் பல கிராமங்களுக்கும் முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் பரவ ஆரம்பித்தது.

வெல்லஸ்சையில் இன்றும் உற்பத்தியாகும் விசேடமான பொருட்களில் ஒன்றே பாக்கு ஆகும். மூன்று வகையான பாக்கு இங்கு விளைகின்றன. சாதாரணமாக எல்லா இடங்களிலும் காணப்படக் கூடிய நாட்டுப்புறப் பாக்கு இதில் ஒரு வகையாகும். மற்றும் கைப்பர் பாக்கு, பத்தாவி பாக்கு ஆகியவைகளும் இங்கு விளைகின்றன. பத்தாவிப் பாக்கு ஒரு வகைப் பெரிய பாக்கு ஆகும். இது பத்தாவியிலிருந்து கொண்டு வந்து (இந்தோனேசியா) இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக பிரதேச வாசிகள் கருதுகின்றனர். இவ்விரண்டு வகையும் மிகக் குறைவாகவே இங்கு உற்பத்தியாகின்றன. மொனராகலை மாவட்டத்தின் ஸியாரங்களில் அடங்கப்பட்டுள்ள இரு அவ்லியாக்கலும் பத்தாவியிலிருந்து வருகை தந்தார்கள் என்பதற்கு பத்தாவிப் பாக்கு சான்றாக அமைவதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். இவர்கள் இதனை இங்கு கொண்டு வந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. எனவே மேற்படி அவதானம், ஆரம்ப காலங்களில் வெல்லஸ்சையில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றமைக்கான சான்றாக அமைவதைக் காணலாம்.

ஓல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலங்களில் வெல்லஸ்சையில் முஸ்லிம்கள் பெரும் சமூகமாக வெல்லஸ்சைப் பிராந்தியம் எங்கும் பரந்து வாழ்ந்தமைக்கு மிகப் பெரிய சான்றாக இருப்பது, இது காலம் வரை பகினிகஹுவலைப் பழைய பள்ளிவாயளில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ள பீங்கான்கள், தேநீர் மறைவைகள், கோப்பைகள் போன்ற ஓல்லாந்துப் பளிங்குப் பொருட்களாகும். (இது பற்றி விரிவாக 3.5.3 பகுதியில் விளக்கப்படவுள்ளது) இவ்வாறே ஆங்கிலேயர் காலத்தில் வெல்லஸ்சை முஸ்லிம்கள் செல்வச் செழிப்புடனும் மிகுந்த செல்வாக்குடனும் வாழ்ந்தனர். ஆங்கிலேய முத்திரையிடப்பட்ட சில பாவனைப் பொருட்களும் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

இவ்வாறு 1920ஆம் ஆண்டு காலம் வரை செறிந்து வாழ்ந்து வந்த வெல்லஸ்சை முஸ்லிம்கள் சனத்தொகைப் பரம்பல் அதனைத் தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதற்கு வெல்லஸ்சை முஸ்லிம்களின் வெளிமாவட்டங்களை நோக்கிய இடப்பெயர்வு காரணமாக அமைந்தது. 1818களில் நடைபெற்ற வெல்லஸ்சைக் கலவரம், 1915களில் நடைபெற்ற கண்டியக் கலாவரம், 1920இல் ஏற்பட்ட கொலரா நோய் என்பவை அதிகளவிலான முஸ்லிம்களை கிழக்கு மாகாணம் நோக்கி குடிபெயரச் செய்தன. இத்தகைய இடப்பெயர்வே வெல்லஸ்சையின் சனத்தொகை வளர்ச்சிப் போக்கில் மந்த நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

தொகுத்து நோக்கின் மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் போர்த்துக்கேயர் காலம் முதல் வெல்லஸ்சையில் குடியேறி, அக்காலப் பிரிவு தொடக்கம் பெருமைப்படத்தக்க வரலாற்றுத் தனித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். பல்வேறு நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டும் அவர்கள் தங்களது சமூக அந்தஸ்தையும் தனித்துவ அடையாளத்தையும் பாதுகாத்துக் கொண்ட வரலாறு, அவர்களது இஸ்லாமியப் பற்றுக்கும் சமூக ஒருமைப்பாட்டுக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக பெரும்பான்மைச் சிங்களவர் மத்தியில் வாழும் மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் தங்களது மத கலாசார, பாரம்பரியத்தைப் பேணிவாழும் அதேநேரத்தில் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுடன் புரிந்துணர்வுடனும், இணக்க மனப்பான்மையுடனும் இணைந்து வாழ்வதும் அவர்களது வரலாற்றினதும் பாரம்பரியத்தினதும் சிறப்பம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

English Books:

1. De Silva, K.M., (1981) A History of Sri Lanka, S.K. Mookerjee, Madras: Oxford University Press.
2. Geoffrey Powell, (1973) The Kandyan Wars - The British In Ceylon 1803 - 1818, New Delhi: Nawarang.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

3. Lorna Dewaraja, (1994) The Muslims of Sri Lanka: One Thousand Years of Ethnic Harmony 1900 - 1915, Colombo: Chamara Printers.
4. Nur Yalman, (1971) Under the Bo Tree - Studies In Caste, Kinship and Marriage In the Interior of Ceylon, London: University of California Press.
5. Shukri, M.A.M, (1986) Muslims of Sri Lanka, Beruwela: Jamia Naleemia Institution.

Statistical Reports:

1. Department of census and statistics, (2001) Atlas on population and housing census, Department of census and statistics in collaboration with UNICEF, Sri Lanka.
2. Department of census and statistics, (2001) statistical pocket book, Colombo: Department of census and statistics.
3. தொகை மதிப்பு புள்ளிவிபரத்திணைக்களம், (2002) புள்ளிவிபரத் தொகுப்பு, கொழும்பு: தொகை மதிப்பு புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்.
4. நில அளவைத் திணைக்களம், (1998) இலங்கைத் தேசிய வரைபடப் புத்தகம், கொழும்பு: இலங்கை நில அளவைத் திணைக்களம்.

தமிழ் மொழி நூல்கள்:

1. அமீன், எம்.ஐ.எம்., (2000), இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும், (1870 - 1915), ஹெம்மாதகம்: அல் ஹஸனாத் பதிப்பகம்.
2. அஸீஸ், ஐ.எஸ்.எம்., (1907), திரு இராமநாதனது இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு எனும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்கான ஒரு திறனாய்வு, மொழிபெயர்ப்பு: எம்.சி.எம். சாஹிர், கொழும்பு: சோனக இஸ்லாமிய கலாசார நிலையம்.
3. ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம், (2005), ஏறாவூர் வரலாறு, ஏறாவூர்: ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்.
4. கந்தையா, வீ.சி., (1964), மட்டக்களப்புத் தமிழகம், பிரான்ஸ்:எக்சில் வெளியீடு.
5. கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம், (1992), வரலாறு - தரம் 10, கொழும்பு: கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.
6. கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம், (2001), சமூகக் கல்வியும் வரலாறும், கொழும்பு: கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.
7. கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம், (2006), வரலாறு - தரம் 10, கல்வி கொழும்பு: வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.
8. காசிம்ஜி, எம்.எம்.எம்., (2002), எம்.எம்.எம். காசிம்ஜியின் தென்கிழக்கு இலங்கை முஸ்லிம்களின் மான்மியத்துக்கு முன்னோர் அளித்த அருஞ்செல்வம், பகுதி - i-ii, கொழும்பு: உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு.
9. கிறிஷ்ணராசா., செ., (2002), இலங்கை வரலாறு (கி.பி 1505 - 1796), பாகம் - ii, திருநெல்வேலி: பிறைநிலை வெளியீட்டகம்.
10. சலீம், ஏ.ஆர்.எம்., (1990), அக்கறைப்பற்று வரலாறு, அக்கறைப்பற்று: பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம்.
11. சல்சபீல், எம்.எஸ்.எம்., (2001), மொனராகலை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறு. (வெளியிடப்படாத ஆய்வு)
12. சுக்ரி, எம்.ஏ.எம்., (1975), இலங்கை முஸ்லிம்கள் - சில வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், இன்சானியா, பாகம் 1, பதிப்பாளர்: எம்.ஐ.ஏ.ரஹ்மான், கௌனிய: பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸ், வித்தியாலங்கார வளாகம்.
13. நஜிமுதீன், ஏ.எம்., (1998), கண்டி இராச்சிய முஸ்லிம்களின் சிங்கள வம்சாவழிப் பெயர்கள், மாத்தளை: ஏ.எம். நஜிமுதீன்.
14. நஜிமுதீன், ஏ.எம்., (2002) முஸ்லிம்களும் கலவரச்சூழலும், மாத்தளை: ஏ.எம். நஜிமுதீன்.
15. மரைக்கார்., ஏ.எம்., ஏ.எல்.எம். லாபிர், ஏ.எச். மாக்கன் மாக்கர், (1981), இலங்கைச் சோனகர் பற்றிய கடந்த கால நினைவுகள், மொழிபெயர்ப்பு: எம்.சி.எம். சாஹிர், கொழும்பு: சோனகர் இஸ்லாமிய கலாசார நிலையம்.
16. மருதூர் மஜீத், ஏ., (2001) தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு (ஆய்வியல்), சாய்ந்தமருது: மருதூர் வெளியீட்டுப் பனிமனை.
17. மல்லிகை பதிப்பகம்,(1962), மகா வம்சம் - இலங்கைத் தீவின் புராதன வரலாறு, சென்னை: மல்லிகைப் பதிப்பகம்.
18. மஹ்ரூப், எம்.எம்.எம்., 1971, பிறைவளர்ந்த கதை, (கட்டுரைத் தொகுப்பு) கொழும்பு: லேக் ஹவ்ஸ் - தினகரன் வாரமஞ்சரி.
19. மானாமக்கீன், (2001), வரலாற்றில் இலங்கையும் - காயல்பட்டினமும், பதிப்பு: லேனா தமிழ்வானனம், சென்னை: மணிமேகலைப் பிரசுரம்.
20. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு, (1992), அநுராதபுர மாவட்ட முஸ்லிம்கள் - வரலாறும் பாரம்பரியமும், கொழும்பு: முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.
21. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு, (1995), மாத்தறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள், கொழும்பு: முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.
22. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு, (1996), கண்டி மாவட்ட முஸ்லிம்கள், பதிப்பாசிரியர்: எம்.எஸ்.எம். அனஸ், கொழும்பு: முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.
23. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு, (1997), அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள், பதிப்பாசிரியர்: எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல், கொழும்பு:முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.

24. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு, (2001), அக்குறணை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் பாரம்பரியமும், பதிப்பாசிரியர்: முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள பதிப்பாசிரியர் குழு, கொழும்பு: முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.
25. ஷாஜஹான், ஏ.என்.எம், (1992), புத்தளம் வரலாறும் மரபுகளும், கொழும்பு: நிப்போன் பிரின்டர்ஸ்.

Web Sites:

1. <http://www.gorge.org/dilini/dombagahawela.shtml>
2. www.geographic/docs/district/Admin_moneragala__version2_06Sep05.pdf
3. www.kataragame.org/docs/popular-religion.htm.
4. www.lankalibrary.com/geo/keppetipola3.htm
5. www.mongabay.com/reference/country_studies/sri_lanka/SOCIETY.html.
6. www.root.com/~lkwgw/colonia.html
7. www.tutiempo.net/Tierra/Sri_Lanka/kurundugoda_CE071429html
8. www.sri-lanka.net/?PG=POSTAL_CODES&PG_NO=7
9. www.worldcitydb.com/uva_in_sri_lanka_state.

மலேசியாவில் மைதீ சுல்தான் சிறுகதைகள்: ஓர் ஆய்வு

Segar Narayanan, Lecturer,

Institute for Malaysian Teacher Education, Ipoh Campus, Perak, Kuala Lumpur.

ஆசிரியரைப் பற்றி :

மலேசிய மக்கள் நன்கறிந்த நாடறிந்த நல்லதொரு கவிஞரும், கவினமிகு கதாசிரியருமான திரு. மைதீ சுல்தான் அவர்கள் 1941 ஆம் ஆண்டு பிளாங்கு மாநிலத்தில் பிறந்தவராவார். 1971ம் ஆண்டு கத்ஜா பீவியைக் கரம் பிடித்து, இவருக்கு மூன்று குழந்தைச் செல்வங்கள் உள்ளன. விடாத முயற்சியும், சலியாத உழைப்பும் சுல்தானின் தனிச் சொத்துகள். பிளாங்குத் தமிழ் இளைஞர் மணி மன்றத்தில் சுல்தான் ஆற்றிய பணிகள் தன்னிகரற்றவை. பகுதிநேரக் கலைஞனாகப் பிளாங்கு வானொலியில் இடம் பிடித்த சுல்தான், பலரும் புகழும் வண்ணம் தனக்கே உரிய குரல் வளத்தோடும், திறத்தோடும் முழுநேர அதிகாரியாக வானொலி, தொலைக்காட்சியில் பணிபுரிந்துள்ளார். ஏறக்குறிய இருபது ஆண்டுகள் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர். இவர் கைவண்ணத்தில் மலர்ந்த கவிதைகளும், சிறுகதைகளும் மக்கள் மத்தியில் நல்ல பாராட்டுகளையும், வாழ்த்துகளையும் பெற்றவைகளாகும். இவருடைய கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் சிறந்த படைப்பாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு பரிசுகள் பெற்றதோடு இன்றுவரை மக்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக அமைகிறது.

நல்ல திறமையும், அறிவாற்றலும் கொண்ட மைதீ. சுல்தான் அவர்கள் நல்ல தரமும், கருத்தாழமும் கொண்ட சிறுகதைகளை மலேசிய சமுதாயத்துக்கு மட்டுமல்லாமல் உலகத்தமிழனுக்காவும் படைத்துள்ளார். இவரின் சிறுகதைகள் யாவும் சிறந்த கருவையும் முழுமைப்பெற்ற கதையாகவும் நிகழ்கின்றன. இரா. தண்டாயுதம் சிறுகதைகளைப் பற்றி கூறும்போது, சிறுகதை என்பது ஒரு “நெத்திலி மீன்” போன்றது. அது உருவத்தில் சிறியதாக இருந்தாலும், தனக்குள்ளே எல்லாம் பகுதிகளையும், பாகங்களையும் கொண்டதாகும். அதேபோல்தான் மைதீ. சுல்தானின் சிறுகதைகளும் என்றால் அது மிகையாகாது. இவரின் சிறுகதைகள் பல விழுமிய கருத்துகளைக் கொண்டதாகும்.

அ. தன்முனைப்பு, விழிப்புணர்வு

மைதீ. சுல்தான் சிறந்த சிறுகதைகளுள் “நூறு மீட்டர்” என்ற சிறுகதையும் ஒன்றாகும். இந்தச் சிறுகதை எப்போதும், எந்த நேரத்திலும் இளைஞர்களுக்குத் தன்முனைப்புக் கொடுக்கக் கூடிய ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. தோட்டப்புறத்தில் ஓர் ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்த சந்துரு என்ற இளைஞன் ஒலிம்பிக் போட்டியில் நூறு மீட்டர் ஓட்ட பந்தயத்தில் தங்கம் வென்று இந்திய சமுதாயத்திற்கும் நாட்டுக்கும் பெருமை சேர்ந்தவனாகப் படைத்திருக்கின்றார். அவர் கதையில் கையாண்ட சொற்கள் தன்முனைப்பும், விழிப்புணர்வும் ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அமைகிறது. “சந்துரு யூ கென் மேக் இட்” என்ற தாரகை மந்திரம் உற்சாகத்தையும், உடவேகத்தையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய சொல்லாகும். இந்தக் கதை 1988ம் ஆண்டு மலாயா பல்கலைக்கழகம் இந்திய ஆய்வியல் துறை நடத்திய பேரவைக் கதைகள் போட்டியில் முதல் பரிசை வென்று ஐயாயிரம் மலேசிய ரிங்கிட்டை வென்ற சிறுகதையாகும்.

ஆ. உரிமை

“எங்கும் எதிலும்” என்ற சிறுகதையில் ஆசிரியர் அவர்கள் இந்திய சமுதாயம் இந்த நாட்டில் சிறந்து வாழவேண்டுமென்றால் உரிமையோடு எதையும் தட்டிக் கேட்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். மலேசிய இந்தியர்கள் இந்த நாட்டிலே பிறந்தவர்கள் ஆவார்கள். எனவே, சிறப்பு சலுகைகள் இந்நாட்டிலே பெறுவதற்கு உரிமையும், கடமையும் உண்டு என தைரியமாகக் கூறுகின்றார். மலேசிய இந்தியர்கள் அனைவரும் மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் (ம. இ. கா) கட்சியிலே உறுப்பியம் பெற வேண்டும் என்றும், உரிமையைக் கட்சியின் வாயிலாகவே பெறவேண்டும் என்றும் கூறுகின்றார். கதையில் ஒரு பகுதியில் கூறும்போது “என்ன அப்படிக்கே கேட்டீங்க.... இந்தியரா இருக்கிற எல்லாருமே.... குறிப்பா தமிழனா இருக்கிற ஒவ்வொருத்தனும் ம. இ. கா. கட்சியிலே சேர்ந்து ஆவனுங்க.... நீங்க இல்லியா?” என்று பகர்கின்றார். இக்கதையின் வாயிலாக அன்பையும், பற்றையும் சிறப்பாக விளக்குகின்றது.

இ. நேர்மை

“ஓரே மண்ணில்” என்ற சிறுகதை 1986ஆம் ஆண்டு மலாயா பல்கலைக்கழகம் இந்திய ஆய்வியல் துறை நடத்தில் பேரவைக் கதைகள் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு வென்று மூவாயிரம் வெள்ளி ரொக்கத்தைப் பெற்றதாகும். ஆசிரியர் இக்கதையில் தைரியமாக “பூமிபுத்ரா” என்ற அந்தஸ்து பெற்ற மலாய்க்காரர்களைச் சாடுகின்றார். “பூமிபுத்ரா” என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தால் எல்லா சலுகைகளையும் பெற முடியும் என கூறுகின்றார். ஓரே மலேசியா மண்ணில் பிறந்த மலாய்க்காரர்களுக்கும், இந்தியர்களுக்கு ஏன் பாகுபாடு, ஏன் வெவ்வேறு சலுகைகள் என வினா எழுப்புகின்றார். இதனை உணர்த்தும் வகையில் இக்கதையில் “ஓரே மண்ணில் பிறந்த ஓரே பள்ளியில் படித்து ஓரே விதமாக வளர்ந்து வரும் மக்களிடையே இப்படிப்பட்ட வேறுபாடுகள் தேவைதானா? இதை உணர்வது எப்போது? திருத்துவது யார்? என தைரியமாக கூறுவது ஆசிரியரின் கடைமையுணர்ச்சியினையும், பொறுப்புணர்ச்சியினையும் காட்டுகின்றது.

பல்கலைக்கழகத்திற்கும் “பூமிபுத்ரா” என்ற அந்தஸ்து பெற்ற மலாய்க்காரர்களுக்குத் தகுதி அடிப்படையில் இடம் வழங்காமல் அந்தஸ்து என்ற ரீதியில் இடம் வழங்கப்படுவதை இங்கே ஆசிரியர் எடுத்துக் கூறுகின்றார். “ஓ.... நீங்கள்லாம் முப்பதொன்பது நாப்பது யூனிட்

எடுத்திருந்தாக்கூட உங்க பிள்ளைங்கள் யூனிவசிட்டிக்கு அனுப்புவீங்க.... பெரிய ஆபிசர் வேலை வாங்கிக் கொடுப்பீங்க.... நாங்க மட்டும் சாதாரண கிராணி வேலைக்கும் பியூன் வேலைக்கும் அனுப்பலாம் அப்படிதானே.... இதுதான் நியாயமா?” என கோபாலன் இந்தக்கதையில் ஒரு மலாய் நண்பனிடம் கூறும் போது, ஆசிரியரின் மன உணர்வுகளை இக்கதையிலே காண முடிகிறது. இக்கதையின் இறுதியில் ஆசிரியர் எதிர்காலத்திலாவது நேர்மை அடிப்படையிலும், திறமை அடிப்படையிலும் தேர்வுகளும், சலுகைகளும் அமைய வேண்டுமென எதிர்பார்ப்போடு கதையை முடிக்கின்றார்.

ஈ. ஒற்றுமை

மைதீ. சுல்தான் சிறுகதைகளில் அதிகமாகப் பார்க்கக்கூடிய செய்திகளில் ஒற்றுமையும் புரிந்துணர்வும் ஆகும். சமுதாயம் ஒன்றுபட வேண்டும், ஒருவொருக்கொருவருக்குப் புரிந்துணர்வு வேண்டும், சமுதாயத்தினரிடையே பிளவு கூடாது என்று உணர்த்துவதை நாம் காணலாம். “பரிகாரம்” என்று சிறுகதையில் ஆசிரியர் “திரைகடல் ஓடி திரவியம் தேடு” என்ற பழமொழிக்கேற்ப தமிழ்த்திலிருந்து மலேசியாவிடம் வந்த இந்தியர்களின் நிலையை விரிவாகக் கூறுவதைக் காணலாம். தமிழகத்தில் இந்தியர்கள் பல கட்சிகளையும், சங்கங்களையும் அமைத்து மக்களைப் பிளவுபடுத்துகின்றார்கள். அந்தப் போக்கு இங்குக் கூடாது என்றும் நமக்குள்ளே கட்சி சண்டை, சாதிச் சண்டை கூடாதென்று சாடுகின்றார். இக்கதையில் ஆசிரியர் கூறும்போது

இந்த நாட்டுக்குக் குடியேறிய ஒரே ஊர் மக்கள் அதுவும் ஏதாவது ஒரு வகையில் ஒருவர்க்கொருவர் உறவாக இருப்பவர்கள், ஒரே சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நீங்கள். ஏன் உங்களுக்கிடையே இத்தனை சங்கங்களையும் பிரிவுகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டு பிளவு பட்டுக் காரியமாற்றுகிறீர்கள்?

என்று துணிச்சலாகக் கூறுகின்றார். நாம் முன்னேற வேண்டும், சண்டை சச்சரவு கூடாது, ஒற்றுமை உணர்வு வேண்டும் என்ற கருத்தினை சிறப்பாக இக்கதையிலே கூறுவதைக் காணலாம். மேலும் கூறும்போது,

“நாங்கள்தான் அங்கே அரசியலிலும் சினிமாவிலும் மனதைப் பறிக்கொடுத்து கட்சி கட்சியாகப் பிரிந்து அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம். பிழைக்கவந்த இடத்தில் நீங்களாவது மற்ற சமூகத்தினரின் உழைப்பைப் பார்த்து எடுத்துக்காட்டாகப் பின்பற்றக் கூடாதா?”

என்று மனம் நொந்து கூறுவதுபோல் ஆசிரியர் பகர்கின்றார். சமுதாயம் ஒன்றுபட வேண்டும். கடினமாக உழைக்க வேண்டும். நமக்குள்ளே பல கட்சிகளும், சாதிகளும் கூடாது என உரிமையோடு ஆசிரியரின் சமுதாய உணர்வைக் காண முடிகிறது.

உ. பெண்களின் அவலநிலை

“மாதாராய் பிறப்பதற்கு மாதவம் செய்திருக்க வேண்டும்” என்ற கூற்றினை நிராகரித்து ஆசிரியர் “பெண்ணை போதும்” என்ற சிறுகதையில் பெண்களின் அவலநிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டிகின்றார். சுந்தரம் என்ற கதாப்பாத்திரத்தின் வாயிலாக பெண் பிள்ளைகளால் ஏற்படுவது இன்னலும், அவல நிலையுமே என்ற கருத்தினை விவரித்துள்ளார். சமுதாயம் பெண்கள்மீது வைத்துள்ள எதிர்மறையானக் கருத்துகளை இப்படி கூறுகின்றார்

“எனக்குத் தெரியும் இந்தப் பொம்பளைப் பிள்ளைகளையும் பெத்து வளர்க்குறதுக்குப் பதிலா ஏதாவது நாய் பூனைகள் வளர்த்துக்கலாம் எந்தத் தொந்தரவும் வராது”

மேற்காணும் இந்தக் கருத்துகள் ஓர் எதிர்மறையான அவலநிலை விவரிப்பதைக் காணலாம். ஆண் சமுதாயம் பெண்கள்மீது வைத்துள்ள இயற்கைக்குப் புறம்பானக் கருத்துகளை இங்கே காணலாம்.

“பெண் பிள்ளைகளே நன்றி கெட்டதுகள் என்றுதான் நான் சொல்வேன். அஞ்சு பொன்னு பெத்தா அரசனும் ஆண்டியாவான்’னு சொன்னாங்களே அது நாத்துக்கு நூறு உண்மை. எங்க குடும்பத்தை எடுத்துக்க. எனக்கு மூனு தங்கச்சிங்கதான். அதுபோதுமே. எங்க குடும்பத்தை இன்னிக்கிவரைக்கும் குழப்பி ஆட்டிப் படைச்சிக்கிட்டிருந்துங்க. அந்த மூணு ஜென்மங்களும். இதுங்களோட தொல்லை பொறுக்காமத்தான் எங்கப்பாவும்தான் மண்டையைப் போட்டாரு”

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

என்ற கூற்றின் வாயிலாக ஆசிரியர் சமுதாயத்தில் நிலையை தெளிவாக விளக்குகிறார். பெண்கள் குடும்பத்தாருக்கும், நாட்டுக்கும் தீமையை விளைவிப்பவர்கள் என்றும் அவர்களைப் பெற்றெடுப்பது அவல நிலையென்றும் அக்கதையில் சுந்தரம் – சுசிலா என்ற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக விவரிக்கின்றார்.

ஊ. போதைப் பொருள்

1980களில் உலகத்தையே ஆட்டிபடைத்தப் போதைப்பொருள் இந்தக் கதாசிரியரையும் விட்டுவைக்கவில்லை. பெரும்பாலானக் கவிதைகளும், நாவல்களும், சிறுகதைகளும் இந்தக் கருவையே தங்களது படைப்புகளில் கதாசிரியர்கள் பயன்படுத்தினர். போதைப்பொருள் சமுதாயத்தை ஆட்டிப்படைத்ததோடு இளைஞர்களின் வாழ்க்கையையே நாசப்படுத்தியது. நாட்டின் முதுகெழும்பாக இருக்கக்கூடிய இளைஞர்கள் போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகி தங்களையும், தங்கள் குடும்பத்தாரையும் நாசப்படுத்தினர். “உறுத்தல்” என்ற சிறுகதை போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகும் இளைஞர்களைப் பற்றி சித்தரிக்கூடியது.

தோட்டப்புறங்களில் பிறந்து வளர்ந்த ராகவன் என்ற இளைஞன் நகர்புறத்தில் மாற்றலாகி போதைப்பொருளில் ஈடுபட்டு பணக்காரணக்கிறான். மேலும், அவனுக்கு அறிமுகமான நண்பர்களையும் அதில் ஈடுபடுத்தி அவர்களின் எதிர்காலத்தைப் பாழாக்குகிறான். ஓர் ஏழை குடும்பத்தில் பிறந்த முத்துவேல் என்ற இளைஞனைத் தன் வசமாக்கிப் போதைப்பொருளுக்கு வசப்படுத்துகிறான். இறுதியில், உண்மைத் தெரிவர காவல்துறையினரிடம் அகப்பட்டு சிறைவைக்கப்படுகிறான். அவனை நம்பியிருந்த குடும்பமே நிலைகுத்தி சரிகிறதை ஆசிரியர் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

“இடிந்துபோய் சோபாவில் சாய்ந்தேன்.
ஒவ்வோர் எலும்பும் தன் சக்தியை
இழந்த என் உடம்பே தொய்ந்து
கொண்டிருந்தது. அண்ணனுக்கு
மொத்தம் ஏழு பிள்ளைகள். முத்து
மூத்தப்பிள்ளை. தம் குடும்பத்தின்
எதிர்காலத்தையே அவன்
மீதிலான நம்பிக்கையில்தான் அடகு
வைத்திருந்தார் அவர்”

இந்த உரைநடையின் வாயிலாக தன் மகன் போதைப் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டு சீர்குழைந்ததைக் காட்டுகிறது. இந்தச் சிக்கல் பல குடும்பத்தையே அழித்ததையும் நாம் காணலாம்.

கதைப்போக்கு

மிகவும் எளிமையான முறையில் தெளிவாக விளக்கக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றவர் மைதி. சுல்தான் என்றால் அது மிகையாகாது. மிகவும் யதார்த்தமான முறையில், சம்பவம் செறிவு கண்டு, உணர்வுகளையும், சிறப்பான முறையில் வெளிப்படுத்தும் திறன் இந்த ஆசிரியருக்கு உண்டு. சம்பங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் இணைத்து வாசகர்களை அதிர்ச்சிப்படுத்துவதில் மைதி. சுல்தான் வல்லவர். சம்பவங்களும் உணர்ச்சிகளும் ஒரு சதுரங்க ஆட்டத்தில் காய்போல் நகர்த்தப்பட்டு வாசகனின் வாசிப்பு நுகர்ச்சியை வெட்டி வெல்லும் இணைப்பில் முடிவதை சுல்தானின் சில கதைகளில் காண முடிகிறது.

முடிவு

சுல்தானின் கதைகளில் முதிர்ச்சியும் அறிவுச் செறிவையும் காணமுடியும். சமுதாயச் சிந்தனைகளையும் அதன் விளைவுகளான ஏமாற்றம், நம்பிக்கை ஆகிய உணர்வுகளையும் காண முடியும். சமகால வாழ்க்கை, அவற்றின் சிக்கல்கள், அவற்றின் தீர்வுகள் ஆகியவற்றை உணர்ச்சி, அறிவு ஆகிய இரண்டையும் கலந்து பேசும் நல்ல எழுத்தாளனைப் பார்க்க முடிகிறது. சுல்தானின் சிறுகதைகள் மலேசிய இந்தியர்களுக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சியும், தன்முனைப்பும் ஏற்படுத்தக்கூடியது என்றால் அது மிகையாகாது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முகியித்தீன் புராணத்தின் வகிபங்கு

Selva Ambigai Nadarajah, Senior Lecturer in Tamil, University of Jaffna.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பகுப்பு – ஒரு வரையறை

தமிழ்மொழி, இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகள் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தையும் இலக்கண இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் கொண்டது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை அரசியல் சமூகப் பொருளாதார சமய தத்துவ நோக்கில் காணலாம். உலகப் பெருஞ் சமயங்கள் தமிழகத்தின் மண்ணில் தழைத்தோங்கியுள்ளன. சமணம், பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய பெருஞ் சமயங்களின், இலக்கியங்கள் பெற்ற பெருமை இந்திய மொழிகளில் தமிழுக்கே உண்டு. 'பக்தியின் மொழி தமிழ்' என்ற சிறப்பு எல்லாச் சமயத்தவர்களுக்கும் பொருத்தமானதே. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இஸ்லாமியரின் பங்கும் பணியும் விதந்து போற்றத்தக்கன. தமிழை வளர்த்து வளம்படுத்தியவர்கள் மட்டுமல்லாது குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் தமிழை அழிவினின்று தடுத்துக் காத்தவர்களும் இஸ்லாமியர்கள்.

தமிழக வரலாற்றில் மூன்று முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டுவரை வடக்கே இருந்து படையெடுத்த களப்பிரர்களால் தமிழகமே இருண்ட காலமாக ஆகியிருந்தது. இதேபோன்ற இருண்டகாலச் சூழல் தமிழகத்தில் மீண்டும் ஏற்பட்டது. தெலுங்கர், மராட்டியர், கன்னடத்தவர்களின் ஆட்சியினால் தமிழ்நாடு சிதறுண்டு கிடந்தது. பிறமொழிகளின் செல்வாக்கு மேலோங்கி இருந்ததால் சிறந்த தமிழிலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. தமிழ் இலக்கிய உலகம் இருள் சூழ்ந்திருந்த இந்தக் காலகட்டத்தை இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலமையுலகம் முழுமையாக தமக்கு உரிமை உடைய காலமாக ஆக்கிக்கொண்டது. கி.பி 16ஆம், நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி 'இஸ்லாமியர் காலம்' எனச் சிறப்பித்துக் கூறுமளவிற்கு இஸ்லாமியர் தமிழ் இலக்கியப் பணி ஆற்றியுள்ளனர்.

பழங்காலந்தொட்டே அரபுமக்கள் தமிழ் நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இக் கால கட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் வாணிபத்தோடு நின்று விட்டாரேயன்றி இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகள் எதுவும் மேற்கொள்ளவில்லை. கி.பி 14ஆம் நூற்றாண்டளவில் மாலிக்கபூர் தென்னாட்டின் மீது படையெடுத்த நாளில் இந்துக்கள் சிலர் இஸ்லாம் சமயத்தைத் தழுவினர். 17ஆம் 18ஆம் நூற்றாண்டு களில் நவாபுகள் தமிழகத்தை ஆட்சி செய்தனர். அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் முஸ்லிம்கள் தொகை பெருகியது. முஸ்லிம் மக்களின் குடியேற்றம் அதிகரிக்க இஸ்லாம் பற்றிய அறிவு நூல்கள் தேவைப்பட்டன. ஆரம்ப காலத்தில் முஸ்லிம் அறிஞர்கள் தமிழில் நன்கு பயிற்சி பெற்றவர்களாக விளங்கவில்லை. ஆகவே அந்த இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் இஸ்லாம் பற்றிய தமிழ் நூல்களை அரபு எழுத்துக்களில் எழுதத்தலைப்பட்டனர். இவை 'அரபுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்' என வழங்கப்படலாயின.

காலப் போக்கில் தமிழ் அறிவு வளரத் தமிழில் நன்கு பயிற்சி பெற்ற இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் உருவாகினர். அரபுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் தமிழ் எழுத்துக்களிலும் எழுதப்பட்டன. தமிழைத் தாய்மொழியாக ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பலவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என ஆர்வம் கொண்டனர். இஸ்லாமியச் சமயக் கருத்துக்களையும் கோட்பாடுகளையும் வெளியிடக்கூடிய ஊடகமாகத் தமிழ்மொழி அமைந்திருந்ததை உணர்ந்தனர். இதன் காரணமாக இலக்கியத்துறை இவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. இக்காலத்தில் எழுந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் போக்கையும் நோக்கையும் அவதானித்தால் மரபுகளின் சுவடுகளும் சமுதாய ஒழுங்குகளும் புதிய சிந்தனைகளும் வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். இஸ்லாமியப் புலவர்கள் தமிழிலக்கிய மரபினை முற்றும் ஏற்றுக் கொண்டு காப்பியம், சிற்றிலக்கியம் முதலான இலக்கிய வடிவங்களை ஆக்கினர். தமிழிலக்கியப் பிரபந்தங்கள் மட்டுமன்றி இஸ்லாமியருக்குரியதான படைப்போர், நாமா, கிஸ்ஸா, மசலா முதலான புதிய சிற்றிலக்கியங்களையும் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தனர்.

தமிழ்க் காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தோன்றியவை ஆகும். கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு காப்பியங்கள் பிற சமயங்களால் பெரிதும் வழங்கப்படவில்லை. தனிமனிதர் புகழ்பாடும் நூல்களும் சிற்றின்பச் சுவை பயக்கும் நூல்களும் நிறைந்த அளவில் வெளிவரத் தொடங்கின. திசை மாறிச் சென்றுகொண்டிருந்த இலக்கியப் போக்கினைக் கட்டுப்படுத்தித் தலைசிறந்த இலக்கியங்களை எழுதித் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் இஸ்லாமியப் புலவர்கள் ஆவார். இஸ்லாமியர் படைத்துள்ள பெருங்காப்பியங்களின் எண்ணிக்கை பதினெட்டு ஆகும். அவற்றுள் பதினாறு காப்பியங்கள் இக்காலப் பகுதியில் தோன்றி யுள்ளன. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய காப்பியங்களுள் பெரும்பாலானவை இஸ்லாமியப் பெரியார்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு காப்பிய இலக்கணங்கள் அமையப் பாடப்பட்டவை. சில காப்பியங்கள் இஸ்லாமியப் பெரியார்களின் உலக சாதனைகளை விவரிக்கின்றன. மறைந்த பின்னர் சில பெரியார்களின் ஆற்றல் மிக்க செய்கைகளை வருணிப்பவைகளாக வேறு சில காப்பியங்கள் அமைகின்றன. இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த போர்களை விளக்கும் காப்பியங்களாக சில திகழ்கின்றன.

இஸ்லாம் தமிழுக்குத் தந்த இனிய காப்பியங்களுள் ஒன்று முகியித்தீன் புராணம் ஆகும். காதிற்றியா என்னும் ஆத்மீக வழியை நிறுவிய முகியித்தீன் அப்துல் காதிரு ஜீலானி(றலி) அவர்களின் வாழ்வியல் நிகழ்ச்சி காப்பியத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்துள்ளது. இக் காப்பியம் கி.பி 1816 ஆம்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. முகியித்தீன் புராணம் என்னும் காப்பியத்தின் ஆசிரியர் பதுறுத்தீன் புலவர் ஆவார். இலங்கையில் வாழ்ந்து இக் காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளார். இவர் இலங்கையே என ஒரு சாரார் கூறுவர். மற்றொரு சாரார் இவர் சென்னையில் பிறந்து இலங்கையிலே வாழ்ந்தவர் எனக் கருதுவர். இலங்கையின் வடக்கே அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணத்திலே தான் தமது முகியித்தீன் புராணத்தை இயற்றியுள்ளார். இயற்றப்பட்ட ஆண்டு மாதமும் தேதியும் ஆசிரியரின் பெயரும் அகச்சான்றாக ஒரே ஒரு செய்யுளில் அமைந்துள்ளது.

**அருணி ஹிஜிறத் தாயிரத்திரு நூற்றுமுப்பத்
தொருவரு டத்தில் ஐமாத்து லாகிறு பிறையின் நேதி
இருசத முன்று திங்கள் வாரத்தி லின்புற் றேங்கி
மருவியே எவருங் கேட்பப் பதுறுத்தீன் கவிசொன் னானே
(பாயிரம்:22)**

முகியித்தீன் ஆண்டகையின் வரலாறு பேசும் தொகை நூலாகிய குலாத்தால் முபாகிர் என்ற அரபு நூற்செய்திகளை மூலமாகக் கொண்டே இக்காப்பியம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அரபு நூலுக்குத் தமிழரை தந்தவர் அப்துல் காதிரு ஆலிம் என்பவராவார். மேலும் பதுறுத்தீன் புலவர் இக்காப்பியத்தை இயற்றப் பொருளுதவி வழங்கி ஊக்குவித்தவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த செய்கு மீறான் என்பவராவார். கொடை நாயகரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் முகியித்தீன் புராணத் தில் பல இடங்களில் வந்துள்ளன.

முகியித்தீன் புராணத்தின் கட்டமைப்பும் கவித்திறனும்

அ) கட்டமைப்பு

முகியித்தீன் புராணம் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாம் பாகத்தில் உள்ள நாற்பது படலங்களில் 2162 திருவிருத்தங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. முப்பத்து நான்கு படலங்களைக்கொண்ட இரண்டாவது பாகத்தில் 1821 திருவிருத்தங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மொத்தமாக இரண்டு காண்டங்களிலும் 74 படலங்களும் 3983 திருவிருத்தங்களும் அமைந்துள்ளன.

முதற்பாகத்தின் முக்கிய கூறுகள் முகியித்தீன் ஆண்டகையின் பிறப்பு, அவர் இறைநேயர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் குறிகளும் நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறல், ஜெனபு நாச்சியாரை அவர் திருமணம் செய்தல் என்பவையே ஆகும். இவையே முக்கிய கதைநிகழ்ச்சிகள். இக்கதையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு தமிழ்க்காப்பிய மரபிற்கேற்ப அவையடக்கம், நாட்டுப் படலம், நகர்ப்படலம் ஆகியவற்றை அமைத்துள்ளார். முகியித்தீன் புராணத்தில் கடவுள் வாழ்த்துப் படலத்துக்குப் பதிலாக அமைந்துள்ள பாயிரத்தில் காப்புச் செய்யடக்களாகவே முதல் ஆறு செய்யுட்களும் இருக்கின்றன. நாட்டு நகர வருணனை என்பது முன்னைய காப்பியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள வருணனை கட்டமைப்புக் கூறுதான் பழைய மரபு முறையிலேயே கடலிலிருந்து மேகம் நீரை எடுத்தல், மழைபெய்தல், வெள்ளம் பெருகல், ஆறாக ஓடுதல், கடலை அடைதல் என்று பதுறுத்தீனும் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு ஐவகை நிலவருணனையைப் பாடியிருப்பதால் அரபுநாடு பற்றிய வருணனைகளாக நாட்டுப் படலம் அமையவில்லை என்பதை எளிதில் உணரலாம். காப்பிய மரபுக்கூறு ஒன்றினைத் தமிழ் மரபில் பாடவேண்டும் என்ற நிலையிலேயே இவ்வாறு பதுறுத்தீன் பாடியுள்ளார். புகுதாது நகர்பற்றிக் கூறும்போதும் இவ்வாறே மாளிகைகள், கடைவீதிகள், பள்ளிகள் போன்றவற்றைக் காப்பிய மரபிற்கேற்ப வருணித்துள்ளார்.

முகியித்தீன் ஆண்டகை பிறந்ததைக் கூறுமுன் அவருடைய முந்தைய குலவழி மரபினை விரிவாகக் காட்டுகின்றார். முகியித்தீன் பிறந்த நிலையில் பதுறுத்தீனின் கூற்றுக்கள் முகியித்தீன் இறைநேயர் என்ற நிலையை நன்கு வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

முகியித்தீன் ஆண்டகையின் திருமணம் மணம்புரி படலத்தில் மரபான இலக்கிய வருணனைகளோடு விரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாமியத் திருமணமுறை தமிழ்நாட்டுத் திருமண வழக்கோடும் தமிழிலக்கியத்தில் பேசப்படும் திருமண மரபுகளோடும் கலந்து சுவைபடப் பேசப்பட்டுள்ளது. மணத்தூது விடுதல், நிச்சயம் செய்தல், மண அறிவுப்புச் செய்து முரசறைதல், நகர அலங்காரம், முகியித்தீனின் திருமணக்கோலம், திருமணத்திற்காக முகியித்தீன் குதிரையிலமர்ந்து ஊர்வலம் செல்லல், மணப்பெண்ணின் அலங்காரம் என காப்பிய மரபுக் கூறுகள் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறு முதற் பகுதியில் பாயிரம், அவையடக்கம், வருணனைத் தொடக்கம், பிறப்பு, இயற்கை இறந்த நிகழ்ச்சி, நன்மணம்புணர்தல் என ஒரே சீராகக் கதை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இங்கே மேலாட்சி செய்வன அற்புதங்களும் இறையருள் தொடர்பான இயற்கை இறந்த நிகழ்ச்சிகளுமாகும். உலகியல் வாழ்வைவிட ஒரு சமயச் சார்பின் வரலாறே மிகுதியாக நிகழ்ச்சிகளில் இயங்குகின்றது.

இரண்டாவது காண்டத்தில் பெருமானார் கொணர்ந்த அருமார்க்கத்திற்குப் புத்துயிர் ஊட்டிப் பொலிவு பெறச்செய்த ஆண்டகை போற்றிய 'காதிரிய்யா' என்ற வழிமுறை பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ளது. காதிரிய்யா வழியில் பேணப்படும் பல்வேறு மரபுகள் குறித்துக் காட்டப்படுகின்றது. தம் சீடர்களை ஆண்டகை வழிப்படுத்திய அருமையும் அவ்வழிப்பட்டோர் பெறும் இம்மை மறுமைப் பேறுகளும் புலவரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றுடன் அற்புதச் செயல்களும் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இறைநெறியை உலகில் பரப்புவதற்கும் இறை நேயர்களைப் பிறருக்கு உணர்த்துவதற்கும் இறைநேயர்கள் தங்கள் பணியில் வெற்றிபெறவும் துணை நின்ற இந்த

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

அற்புதங்கள் இயல்பான வாழ்வில் இஸ்லாமிய நோக்கில் தொடர்பில்லாதவை. மனித வெற்றி என்பது கடும் உழைப்பால் அடையக்கூடியது. ஆனால் புலவரின் காப்பியப் பார்வையில் ஆண்டகையின் அற்புதங்கள் பேரிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. அற்புதங்களுக்குள் உள்ள இஸ்லாமிய அடிப்படையைத் தெளிவாகக் காட்டுவதோடு பதுறுத்தீன் புலவர் தன் காப்பியக் குறிக்கோளான ஆண்டகையின் பெருமையை முழுமையறக் காட்டுவதற்கு அற்புதங்களை ஒரு சிறந்த கருவியாகக் கொள்கிறார்.

இவ்வாறாகப் பாயிரம், அவையடக்கம், வருணனைத் தொடக்கம், பிறப்பு, இயற்கை இறந்த நிகழ்ச்சிகள், நன்மணம் புரிதல், காதிரிய்யா எனப்படும் ஆத்மீகவழிப் போதனைகள், அவ்வழியைப் பின்பற்றுவோர் பெறும் பயன்கள், ஆண்டகையின் அற்புதச் செயல்கள் என்ற கட்டமைப்புக் கூறுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆ) கவித்திறன்

பதுறுத்தீன் புலவர் முகியித்தீன் புராணத்தில் கையாண்ட வருணனை நயம், அணிநயம், சொல்லாட்சித்திறன் எல்லாம் அவர்தம் கவித்திறனைக் காட்டும் வகையில் காப்பியச் சுவையைப் பெருக்கி நிற்கின்றன. வருணனைகளில் தமிழிலக்கிய மரபு சார்ந்து எழுதும் பாங்கே அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக நிலவருணனை, நகரவருணனை, பேய்வுருணனை எழுவகைப்பருவ மகளிர் தலைவன் உலாவரக்கண்டு புலம்பும் வருணனை தரீசா என்னும் பெண்ணின் கேசாதிபாத வருணனை போன்றவற்றில் புலவரின் வருணனைத் திறம் போற்றத்தக்கது. எடுத்துக் காட்டாக குறிஞ்சி நில வருணனை ஒன்றினைப் பார்க்கலாம்.

**கொவ்வைய ரழகு வாய்ந்த கொடிச்சியர் கவண்கல் லேந்தி
யவ்வணச் சார நின்றங் கருங்கிளி கடியுமோதைச்
செவ்வியர் செவியின் மாந்திச் செல்வரும் பொருளினோடுங்
குவ்வினி னுயர்ந்த மேருக் குறிஞ்சியுங் கடந்து போனார்.**

(பிராயணப் படலம் : 34)

கொவ்வைப் பழம் போன்ற அழகுடையவர்கள் குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள். திணைப் புனங் காக்கச் சென்று கவண்களிலே கற்களை ஏற்றி அழகு மிக்க அந்த மலைச் சாரலிலே நின்று திணைப் புனம் மேய வந்துள்ள கிளிகளை விரட்ட முயலும் பொழுது எழுப்பப்படும் ஓசை அங்கே எதிரொலிக்கின்றது. அவ்வொலியைச் செவிமடுத்த நல்லவர்கள் தமது பொருளோடு செல்லும் உயர்ந்த நிலமாகக் குறிஞ்சி திகழ்கின்றது. இங்ஙனம் குறிஞ்சி நிலக் காட்சியைப் புலவர் வருணித்துள்ளார்.

வருணனை நிலையிலே உவமை, உருவகங்களையும் தற்குறிப்பேற்ற அணிகளையும் பதுறுத்தீன் புலவர் அமைத்துள்ளார். சூரியோதயம் இயல்பாக நிகழ்வதொன்றாகும். ஆனால் வைகறையில் சேவல் கூவி சூரியனை வாவென அழைக்கவே சூரியன் உதயமானான் எனப் பாடலில் தற்குறிப்பேற்ற அணியினை ஆசிரியர் அமைத்து விரிவாக விளக்கி உள்ளார்.

**இரவினை யகற்றி யுலகெலாம் விளக்க
வெழுபரி நடத்திவிண் ணெழுக்கென்
நீரவியை வாவென் றழைத்தபோற் செவந்த
விளங்கிளி யோட்டஞ் செஞ்சூட்டு
விரிசிறைச் சரணா யுதங்கரம் புடைத்து
விளங்கிட முழங்கிய தொனியாற்
பரியினை நடத்திக் குணகடல் வெழுப்பப்
பானுவு முதையஞ்செய் தனளே**

(அவதாக்களின் நிலையுற்ற படலம்:15)

இப்பாடலில் சேவல் பற்றிய வருணனை விரிவாக அமைந்துள்ளது. சேவலைச் சரணாயுதம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிறகை விரித்தது என்று மட்டும் கூறாமல் கரம் புடைத்து சேவல் கூவியது என்கிறார். சேவலினுடைய உச்சிக் கொண்டை சிவப்பு என்கிறார். சூரியனை வா எனச் சேவல் அழைத்தது. இரவை அகற்றி உலகை விளக்க ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரினால் இழுக்கப்பட்டு வருக என பானு என்னும் சூரியனை அழைக்கச் சேவல் கூவியது எனப் புலவர் வருணித்துள்ளார்.

பதுறுத்தீன் புலவர் தமது முகியித்தீன் புராணத்தில் மேற்கொண்டுள்ள சொல்வளமும், சொல்லாட்சித் திறனும் அவருடைய மொழிப் புலமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. பல பாடல்களில் ஒரு செய்தியை விரிக்கும் போது புலவர் கையாளும் ஒரு பொருட் பன் மொழிகள் அவருடைய சொல் வளத்தைக் காட்டும். கலிங்கம் உடுத்த காரணப் படலத்தில் (27:1209-1309) ஆடையைக் குறிக்கும். புடைவை, தாளை, கலை, கலிங்கம், கோடி, வஸ்திரம், துகில் எனப் பல சொற்களை எடுத்தாள்வர். பதுறுத்தீன் புலவர் அருமையான சொல் உபயோகங்களையும் தம் பாடல்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றுக்கு சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

அண்ணை	- அறிவின்றி இருப்பவன்	(படலம் : 9)
அழுப்பு	- சோறு	(படலம் : 15)
இவனி	- இவ்வுலகம்	(பாயிரம் : 24)
உலம்	- திரட்சி	(படலம் : 15)
ஓவுதல்	- நீங்குதல்	(படலம் : 4)
கங்கம்	- கழுகு	(படலம் : 24)
கவுத்துவம்	- வஞ்சகம்	(படலம் : 73)
பிசிதம்	- இறைச்சி	(படலம் : 93)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

போனகம் - உணவு (படலம் : 24)
சோளி - பை (படலம் : 20)

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முகியித்தீன் புராணத்தின் வகிப்பங்கு

தமிழில் முகியித்தீன் ஆண்டகை பற்றி வந்துள்ள நூல்கள் மிகுதியானவை. இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களுள் முகியித்தீனைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு நான்கு காப்பியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இது இஸ்லாமிய உலகிலும் தமிழ் உலகிலும் தனிச்சிறப்புப் பெற்ற நிலையாகும். இஸ்லாமியப் புலவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அப்பெரியாரின் வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு சிறப்பம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். முக்கியமான வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் ஒவ்வொரு காப்பியத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளன. எனினும் அப்பெரியாரின் வாழ்க்கையில் தம்மைக் கவர்ந்த செய்திகளை விரிவாக விளக்க முயன்றுள்ளனர்.

முகியித்தீன் ஆண்டகையின் வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு சேகானாப் புலவர் குத்பு நாயகமும் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் குத்பு நாயகமும் பதுறுத்தீன் புலவர் முகியித்தீன் புராணமும் இயற்றியுள்ளனர். இம் மூவரும் முகியித்தீன் ஆண்டகையின் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையே பெரும்பாலும் தத்தம் காப்பியங்களில் விவரித்துள்ளனர். நவமணி மாலையின் ஆசிரியர் ஐதூராசு நயினார்ப் புலவர் முகியித்தீன் ஆண்டகையின் வாழ்க்கையை வேறொரு கோணத்தில் பார்த்து ஆண்டகை நிகழ்த்திய அற்புத நிகழ்ச்சியையே தமது காப்பியத்துக்கான கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளார்.

ஆண்டகையின் புகழைப்பாடும் இலக்கியங்களில் அளவால் பெரியதும் இலக்கிய வளத்தில் சிறந்ததுமாக அமைவது முகியித்தீன் புராணம், இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களுள் மூன்றாவது இடத்தைப் பெறும் சிறப்புக்குமுரியது. பதுறுத்தீன் புலவர், காப்பியத்தலைவர் முகியித்தீன் ஆண்டகையே தமக்கு முன்பு பின்பும் தோன்றிய இறை நேயர்களின் தலைவரானவர் என்பதைப் போற்றி அவரது அரும்புகழைப் பாடுவதையே காப்பியத்தின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளார். இறை நேயர் என்னும் பொருளில் வரும் 'வலி' என்ற அரபுச் சொல் தமிழில் 'ஓலி' என அமையும் 'வலிகட்கு நாயகம்', 'ஓலிமார் சீயம்', 'ஓலிமர்களில் அரசனானவர் என்றெல்லாம் ஆண்டகையின் புகழ்பாடப்பட்டுள்ளது.

அற்புத ஆற்றல்கள் நிறைந்தவர் ஆயினும் முகியித்தீன் ஆண்டகை நபிமார்களுக்கு (இறைதூதர்) அடுத்த நிலையில் உள்ளவர் தாம் (இறைநேயர்) என்ற இஸ்லாமிய நெறியைத் தெளிவுற எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ஆண்டகையின் புகழைப்பாடும் போதே இஸ்லாமியக் கொள்கை விளக்கங்களையும் கூறிச் செல்வார். இறைவனின் பெருமை, முகம்மது நபியின் புகழ், தொழுகையின் சிறப்பு, நோன்பின் மாண்பு ஹஜ்ஜைக் கடமையின் உயர்வு, ஜாக்காத் கொடைக் கடமை, இறைமறை ஓதுதல் போன்றவற்றின் சிறப்புக்களை ஆங்காங்கே பாடிச் செல்வார்.

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் இறைதூதர்களுக்கு அடுத்தநிலையில் போற்றப்படுபவர்களாகிய இறைநேயர்கள் எல்லோருக்கும் குரிசிலாகத் திகழ்பவர் முகியித்தீன். இவர் இஸ்லாமிய நெறிக்கு சோதனைகள் ஏற்பட்ட காலகட்டத்தில் ஓரிறைக் கொள்கை வழிநின்று இஸ்லாத்தைப் பரப்பியவர். பல்லவர் காலத்தில் சைவசமயத்தை வளர்த்தெடுத்த நாயன்மார்களின் வரலாற்றுப் பணியைச் சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணமாகப் பாடியுள்ளார். அதேபோன்று காலத்தின் தேவை உணர்ந்து இஸ்லாமிய நெறியைப் பரப்பிய முகியித்தீனின் பணியை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியாக பதுறுத்தீன் புலவரும் காப்பியம் படைத்துள்ளார். மேலும் ஈழத்தில் எழுந்த முதல் தமிழ்க்காப்பியம் என்ற பெருமை முகியித்தீன் புராணத்துக்கே உண்டு. பிற சமயங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கூட இத்தகைய பெரிய காப்பியத்தை இயற்றவில்லை. ஈழத்தில் இருந்து எமக்குக் கிடைத்துள்ள இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் காலத்தால் முந்தியது. முகியித்தீன் புராணமே ஆகும். பிற்காலத்தில் ஈழத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு முகியித்தீன் புராணம் வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

பிற்கால இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் முகியித்தீன் புராணமும்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் விளங்குகின்றது. இஸ்லாம், தமிழ், இலக்கியம் என்னும் மூன்று சொற்களையும் கொண்ட சொற்றொடரே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம். இஸ்லாம் சமயம் சார்பான இலக்கியங்களையே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் எனலாம். ஏனைய சமயங்கள் சார்ந்த தமிழ் இலக்கியங்களிற் காணமுடியாத சில தனித்துவமான அம்சங்களையும் சிறப்பியல்புகளையும் இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியத்தில் காணமுடிகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இஸ்லாமியரின் பங்கும் பணியும் அளப்பரியன. இஸ்லாமியருக்குக் கனமான இலக்கியப் பரப்பொன்று இருப்பதை இஸ்லாமியப் புலவர்களால் ஆக்கப்பட்ட மரபான இலக்கிய வடிவங்களும், புதியவகைச் சிற்றிலக்கியங்களும் சான்றுபகர்கின்றன. இஸ்லாமி யப் புலவர்கள் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதை மட்டுமே தம் இலக்கிய நோக்காகக் கொண்டிருந்தனர் பதுறுத்தீன் புலவரும் இஸ்லாமியக் கொள்கை விளக்கங்களை முகியித்தீன் ஆண்டகையின் வாழ்வியலூடாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். நேரடியாகக் கொள்கைகளைப் போதிப் பதிலும் பார்க்க அந்நெறி நின்று உயர்ந்த ஒருவரின் வாழ்க்கைக்கு ஊடாகக் காட்டும்போது சமயக் கொள்கைகள் இலகுவில் மக்களைச் சென்றடைகின்றன. அத்தகையதொரு நோக்கம் பதுறுத்தீன் புலவருக்கும் இருந்துள்ளதென்பதைப் பாடல்கள் வாயிலாக உணரமுடிகின்றது. இவருடைய காப்பிய முயற்சியின் பெறுபேறாகப் பிற்காலத்தில் முகியித்தீன் ஆண்டகையைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு பல சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. முகியித்தீன் ஆண்டகையின் ஆன்மிகச் செறிவிலும் அற்புத ஆற்றலிலும் ஈடுபாடு கொண்ட மக்கள் அவர்களுடைய வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி உலகமெங்கிலும்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இஸ்லாத்தைப் பரப்பும் தொண்டர்கள் ஆகியுள்ளனர். இவருடைய பெயரில் 'காதிரிய்யா தரீக்கர்' என்று தோன்றிய ஆன்மிக இயக்கம் இன்றும் பல நாடுகளில் தழைத்து இஸ்லாமிய நெறியினைப் பேணிப் பரப்பி வருகின்றது.

நீண்டகாலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இஸ்லாமியரின் தமிழ்ப்பணி அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கவில்லை. பெரும்பாலானவர்கள். உமறுப் புலவர், குணங்குடி மஸ்தான் ஆகிய இருவரைத்தவிர பிற இஸ்லாமியப் புலவர்கள் பற்றித் தெரிந்திருக்கவில்லை. இஸ்லாமியருக்கான இலக்கியப் பரப்பை இனங்கண்டு அவற்றை 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூலினூடாகப் பதிவுசெய்த பெருமை முகம்மது உவைஸ் அவர்களைச்சாரும். இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பற்றிய தேடலுக்கும் ஆய்வுக்கும் இவரது நூல் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

பிற சமயத்தவர்களைப் போலவே இஸ்லாமியப் புலவர்களும் தமிழ்ப்பணி ஆற்றியிருந்தும் அதன் சிறப்பை உணர்ந்து தெளிய வழியில்லாது மறக்கப்பட்டிருந்த நிலைமை இன்று விரைந்து மாறிவருகின்றது. மறக்கப்பட்டிருந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைத் தேடி மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பணியில் அறிஞர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதன் விளைவாக இஸ்லாமியக் கருத்தரங்குகளும் மாநாடுகளும் நடைபெற்றுவருகின்றன. இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலங்களை மீள் பதிப்புச் செய்யும் அமைப்புகளும் தோன்றி உள்ளன. உலகம் சுருங்கி வரும் இன்றைய நிலையில் மனித உள்ளங்களை நெருங்கி உறவாடி ஒன்றுபடுத்தும் ஆற்றல் இலக்கியங்களுக்கே உண்டு. ஒருமைப்பாடு என்னும் உயர்ந்த குறிக்கோளை மனிதகுலம் அடைவதற்கு இலக்கியமே இணையற்ற சாதனம் என்பதை அறிவுலகம் உணர்ந்து வருகின்றது. இளந்தலைமுறை ஆய்வாளர்கள் புதிய சிந்தனைகளில் தமது நோக்கத்தைச் செலுத்துவதன் மூலம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய செய்திகளை வெளிக்கொணர முடியும்.

பயன்படுத்திய நூல்கள்

1. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி ஐ, ஐஐ, ம.முகம்மது உவைஸ், மதுரைக்காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், 1990.
2. இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு, மு.சாயபு மரைக்காயர், கங்கை புத்தக நிலையம், திருந்திய பதிப்பு, 1996.
3. இஸ்லாமியர் இலக்கிய நோக்கு, அ.ஸ.அப்துல் ஸமது, இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம், 1996.
4. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், தொகுப்பாசிரியர் எஸ்.ஏ.செய்யிது ஹசன் மௌலானா, அரசு வெளியீடு, 1968.
5. இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம், ஆர்.பி.எம்.கனி, அருள்நூல் பதிப்பகம், 1963.
6. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சி.பாலசுப்பிரமணியம், பாரிநிலையம், 1959.
7. முகியித்தீன் புராணம் -I,II, பதுறுத்தீன் புலவர், பதிப்பாசிரியர் மு.அப்துல் கரீம். ஆயிர்ா பதிப்பகம், 1983.
8. வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி பதின்மூன்று, தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1994.

முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல்களும் மொழியும்

Dr. S. Selvaranjitham, Senior Lecturer,
Department of Tamil, University of Jaffna.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் முஸ்லீம்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு விதந்து குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும். சர்வதேசத்தில் இருக்கும் முஸ்லீம்கள் அரபு, பாரசீகம், உருது மொழிகளைப் பேசுகின்றவர்களாக உள்ளனர். இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் உள்ள முஸ்லீம்கள் தமிழ் மொழியையே தமது தாய் மொழியாகப் பேசுவார்கள். முஸ்லீம் மக்கள் இலக்கியம், கவிதை, நாவல், சிறுகதை, நாடகம், நாட்டாரியல் எனப் பல்துறைகளிலும் தமது ஆளுமையைச் செலுத்தியுள்ளனர். முஸ்லீம் மக்கள் பல நாட்டார் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். முஸ்லீம் ஆண்களும் பெண்களும் பல நாட்டார் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். கிராமிய பண்பாடு பேணப்படுகின்றது. சமுதாய இயக்கத்திற்கான அடிப்படைகளுள் ஒன்று மொழி, பேச்சு மூலமும் எழுத்து மூலமும் கருத்துக்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன. மொழி ஆய்வின் ஊடாக நாட்டார் பாடல்களின் பொருண்மையையும் ஆளுமையத் திறனையும் வெளிப்படுத்த முடியும். முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களும் மொழியும் பற்றியதாகவே இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

01. நாட்டார் பாடல் இலக்கணம்

நாகரிகம் அடையாத மக்கள் வாழும் இடங்களையே கிராமப்புறம் எனப் பொதுவாக அழைக்கப்படுகின்றது. தொழிலையும் மொழியையும் மற்றும் பொதுவான அடிப்படைக் கூறுகளைக் கொண்ட குழு அல்லது கூட்டத்தினரை கிராமப்புறம் என அழைக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் பாடிடும் பாடல்களை நாட்டார் பாடல் என்றழைத்தனர். இலக்கணம் என்பது காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமுற்று வருகின்றது. கிராமப்புறம் என்று அழைத்தவையெல்லாம் இப்பொழுது நாகரிகம் உற்று வருவதை நோக்கலாம். நாட்டுமக்கள் (கிராமிய) பாடிவரும் பாட்டுக்களை நாட்டுப் பாடல் என்று இக்காலத்தில் வழங்கப்படுகின்றது. நாட்டார் பாடல், நாட்டுப் பாடல், நாட்டுப்புறப் பாடல் என்ற கலைச்சொற்கள் வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவை எல்லாம் ஒரே பெயரவில் தான் பயன்படுகின்றன.

02. இலங்கையில் நாட்டார் பாடல் தேடலும் ஆய்வு முயற்சிகளும்

1950ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே இலங்கையில் நாட்டார் இலக்கியம் பற்றிய தேடலும் ஆய்வு முயற்சிகளும் நடைபெற்றன. பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் எம்.ஏ. நு.:மான், கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம், கலாநிதி சி.மௌனகுரு போன்றோர் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இத்துறையில் ஈடுபட்டனர். முஸ்லீம் அறிஞர்கள் பலர் இத்துறையில் ஈடுபட்டனர். அக்கரைப்பற்று அ.ஸ.அப்துல் ஸமது, ஏ.கா.எம்.ஸபீம், எஸ்.முத்துமீரான் அல்ஹாஸ், எஸ்.எச், எம்.ஜெபீல் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடலின் பண்பும் மொழியும் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் இரண்டாவது அனைத்துலக முஸ்லீம்களின் மாநாடு கொழும்பில் நடைபெற்றபோது ஆய்வுக்கட்டுரை படித்துள்ளனர். மேலும் பேராசிரியர் நாட்டார் பாடலும் மொழியமைப்பும் என்னும் பொருளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் ஆய்வுக் கட்டுரை படித்துள்ளனர். பேராசிரியர் சு.சுந்திரராஜா நாட்டார் பாடலும் மொழியும் என ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.:மான் “கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் வாழ்க்கை முறையும் நாட்டார் வழக்குகளும்” என்ற பொருளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் கட்டுரை படித்துள்ளார். இவ்வாய்வுகள் நாட்டார் பாடல் மொழி ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவனவாகும்.

முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களில் ஒலி

பெரும்பாலான ஒலிமாற்றங்கள் பேச்சு வழக்குத் தமிழிலேயே இடம் பெறுகின்றன. நாட்டார் பாடல்களில் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. ஒலிகள் இடத்துக்கிடம் வேறுபட்டு அமைகின்றன. இந்தியாவில் வெளிவரும் நாட்டார் பாடல்களுக்கும் ஈழத்தில் வெளிவரும் நாட்டார் பாடல்களுக்கும் இடையே ஒலி வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களிலும் மட்டக்களப்பு, மன்னார், அம்பாறை, கல்முனை போன்ற இடங்களில் உள்ள ஒலிகள் வேறுபட்டும் உள்ளதை நோக்கலாம். பண்பாட்டு மாற்றம், மதநடைமுறைகள், வர்த்தக உறவு, பிறமொழிகளின் தாக்கம் என்ற காரணங்களால் மொழியில் மாற்றங்கள் உண்டாகின்றன.

நாட்டார் பாடல்களில் உயிரொலிகளில் நிகழும் மாற்றங்கள்

பேச்சு வழக்குச் சொற்களில் இகரம் - எகரமாகவும், உகரம் - ஓகரமாகவும், இகரம் - உகரமாகவும், உகரம் - இகரமாகவும். ஐகரம் அய் எனவும் ஒலிகள் பொதுவாக மாற்றம் அடைகின்றன. முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களில் ஒலிகள் எத்தகைய மாற்றத்தை அடைகின்றன என நோக்கலாம்.

உகர ஒலி இகர ஒலியாக மாற்றமடைந்துள்ளது. மொழிக்கு இறுதியில் வரும் குற்றியலுகர சொற்கள் முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களில் இகரமாக ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

“ஆதங்காக்கா ஆதங்காக்கா
அவரக் கண்டாச் செல்லிருகா
நம்மட
மாதாளங்கண்ணி - இப்ப

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மடல் விரிஞ்சி போச்சிதெண்டு”¹

மேல்வரும் பாடலில் விரிஞ்சு - விரிஞ்சி, போச்சு - போச்சி என உகரம் - இகரமாக ஒலிப்பதை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல் சான்று தருகின்றது. அதே பாடல் மட்டக்களப்பில்

“ஆதங்காக்கா ஆதங்காக்கா
இவரைக் கண்டாச் சொல்லிருங்க
பூவரசங் கன்னி யொன்று
பூமலர்ந்து போச்சு தெண்டு”²

போச்சு என குற்றியலுகரமாக ஒலிக்கின்றது. முஸ்லீம் மக்கள் தமது பண்பாட்டைக் காப்பதற்காக சில மொழி நடையைக் கையாளுகின்றனர். பெண் பெரியவளான செய்தியை நேரடியாகச் சொல்லாமல்

பூ மலர்ந்து போச்சு தெண்டு

என நாகரிகமான முறையில் குறிப்பிட்டதை மொழி காட்டுகின்றது. முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களிலேயே உகரமும், இகரமும் பயன்படுகின்றது. யாழ்ப்பாண வழக்கில் உகரமாக ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

ஐகார ஒலி முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் சிலவற்றில் அகர ஒலியாக மாறுகின்றது.

“மூலயில வெள்ளாம
முறுக விளஞ்சிரிக்கி”³

இப்பாடலில் வெள்ளாமை வெள்ளாம என முஸ்லீம் நாட்டார் பாடலில் ஐகாரம் அகரமாக ஒலிப்பதைக் காணலாம். அதே பாடல் மட்டக்களப்பில்,

ஏத்தால வெள்ளாமை
இளங்குடலை பூஞ்சோலை
மாட்டால் அழியுதென்று - எங்கட
மன்னவருக்குச் சொல்லிருங்கோ⁴

இப்பாடலில் வெள்ளாமை என ஐகாரம் ஒலிப்பதைக் காணலாம். காலை - காலம் என ஐகார ஒலி அகரமாக மாறுகின்றது. அகர ஒலி முஸ்லீம்களுக்கே உரியது. பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் ஒலி மாறுகின்றதை முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல் சான்று காட்டுகின்றது.

எகர ஒலி ஓகர ஒலியாக முஸ்லீம் நாட்டார் பாடலில் அமைகின்றது. பெட்டி - பொட்டி, பெட்டகம் - பொட்டகம். உகர ஒலி ஓகர ஒலியாக ஒலிக்கின்றது. உங்க - ஓங்க, உனக்கு - நொக்கு, உறங்குதல் - ஓறங்குதல், குழல் - கொழல், புறா - பொறா என உகரம் ஓகரமாக ஒலிக்கின்றது. இகர ஒலி ஓகர ஒலியாக மாறுகின்றது. பிறை - பொற, பிறந்து - பொறந்து என நாட்டார் பாடலில் வருகின்றன. அகர ஒலி எகர ஒலியாக மாறுகின்றது. பலாப்பழம் - பெலாப்பழம் என வருகின்றது. அகர ஒலி உகர ஒலியாக முஸ்லீம்களின் வழக்கில் இடம் பெறுகின்றது. அம்மா - உம்மா

முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களில் மெய்யொலிகளில் நிகழும் மாற்றங்கள்

அண்ண ஒலி பல்லொலியாக பேச்சு வழக்கில் இடம் பெறுகின்றது.

“கூர் விழுந்த மூக்கழகும்
நெத்தியழகும் மச்சி - என்ர
நெஞ்சு உட்டு மாறுதில்ல”⁵

மேல்வரும் பாடலில் உயிருக்கு உயிராக நேசிக்கும் காதலன் மச்சியைப் பிரிந்து வாழமுடியாமல் கூறுகின்ற பொழுது பாடப்படும் பாடலில் நெத்தியழகு என மொழியைப் பயன்படுத்தும் பொழுது (ற் - த்) அண்ண ஒலி பல்லொலியாக மாறுகின்றது.

மற்றவர்கள் - மத்தவர்கள்
நெற்றி - நெத்தி
பெற்றவளின் - பெத்தவளின்

அண்ண ஒலி நாமடி ஒலியாக மாறுவதை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களில் காணலாம். ன்ற் - என்ர அண்ண ஒலி பேச்சு வழக்கிலும் முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களிலும் ண்ட் என நாமடி ஒலியாக மாறுகின்றது.

“ஒண்டாய் இருந்தோம்
ஒரு கல்லையிலே சோறு தின்றோம்
ஆகாத காலம் வந்து - இப்ப
ஆளுக்கொரு திக்கிலயாம்”⁶

“என்ர கிளிக்கு
என்னோடிர்க்க மெண்டால்
இளனிவெட்டி முள்திறந்து
இடைவழிக்குக்கொண்டருமாம்”⁷

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மேல்வரும் பாடல்களில் ஒண்டாய் (ண்ட்) எண்டால் (ண்ட்) என பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களாலும் அமைகின்றன.

ஒன்றாய் (ன்ற்) ஒலி ஒண்டாய் (ண்ட்)
என்றால் (ன்ற்) ஒலி எண்டால் (ண்ட்)
ன்ற் ஒலி ண்ட் ஒலியாக மாறியதை காணலாம்.

பல்லின ஒலி அண்ண ஒலியாக மாறுவதையும் காணலாம். த் பல்லின ஒலி ஃ என அண்ண ஒலியாக மாறுகின்றது. ந் பல்லின ஒலி ஞ் என அண்ண ஒலியாக மாறும்.

“மண்ணால் எறிஞ்சேன் - உன்ற
மனசறிய வேண்டுமென்று”⁸

எறிந்தேன் - எறிஞ்சேன் (ந் - ஞ்) மனதறிய - மனசறிய (த், ஃ) என பல்லின ஒலி அண்ண ஒலியாக மாறியதைக் காட்டுகின்றது.

முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல்களும் சொற்களும்

முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல்களில் பேச்சுவழக்குச் சொற்களும் எழுத்து வழக்குச் சொற்களும் (சென்நெறி எழுத்தும்) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நாட்டார்களால் இயற்றிய கிராமிய பாடல்கள், அப்பாடல்களில் கூடுதலாக பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் காணப்படும். நாட்டார் பாடல்களில் (இலக்கியத்தில்) சென்நெறி மரபுகளும் பேணப்படுகின்றமை பொதுவான வழக்கு.

பாலகரே ஓங்களுக்கு
பால் கொண்டு வந்திரிக்கி
பசியாற ஓங்களுக்கு
பால்பழமும் கரச்சிரிக்கி
சோத்தோடு மீன்போட்டு
சோக்க கடஞ்சிரிக்கி
வாழப்பழமும் வடிதயிரும் போட்டுனக்கு
வாய்குருசியா வடிவாப்பெனஞ்சிரிக்கி
குடிச்சிப் பசியாற மகனாருக்கு
குறுணல்கஞ்சி காச்சிரிக்கி
எல்லாதயும் திண்டுபோட்டு
என்ற ராசா கண்ணுறங்கு,⁹

இப்பாடலில் வந்திரிக்கி, கரச்சிரிக்கி, சோத்தோடு, கடைஞ்சிரிக்கி, வாழப்பழம், பெனஞ்சிரிக்கி என்ற சொற்களும், மேலும் வெளயாடி, ஊட்டி, உட்டுப்போட்டு(விட்டெறிந்து) பொற (பிறை) செஞ்சி என பேச்சு வழக்குக் சொற்கள் கையாளப்படுகின்றன. பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் உயிர்ப்புடையன. அவர்களின் வாழ்க்கை நடைமுறைகளை பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் காட்டுகின்றன. பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் அழகு உடையனவாகவும் சுவையுடையனவாகவும் அமைகின்றன. பேச்சு வழக்குச் சொற்களை இழிசனர் வழக்கு என உரையாசிரியர்கள் தட்டிக்கழித்தனர். ஆனால் இன்று பேச்சு வழக்கே உண்மையான ஆய்வினை நடாத்துவதற்கு உதவுகின்றது என்பதை மொழியியல் ஆய்வு காட்டுகின்றது.

“அக்கரையில் நின்று
ஆசைக்குழல் ஊதுகின்றான்
தாங்குதில்லை உம்மா - நான்
தண்ணீருக்குப் போய்வரட்டா
காட்டுவழி நடக்க - உங்க
காக்காமார் காவலாமே”¹⁰

மேல்வரும் நாட்டார் பாடல்களில் வரும் உம்மா (அம்மா) என்ற சொல் பெற்ற தாயைக் குறிக்கும். இச்சொல் முஸ்லீம்களுக்கு தனித்துவமானது காக்கா (சகோதரன்) என்பது முத்த சகோதரனை அழைப்பது. தம்மைவிட வயது கூடியவரை அழைக்கவும் மரியாதை காரணமாகவும் காக்கா என்ற சொல் பயன்படுகின்றது. இந்த உறவுமுறைச் சொற்கள் முஸ்லீம் மக்களுக்கே தனித்துவமானவை. இத்தகைய சொற்கள் நாட்டார் பாடல்களில் அமைவதால் இவை முஸ்லீம் மக்களின் நாட்டார் பாடல் என்ற அடையாளத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன.

நாட்டார் பாடல்களில் எழுத்து வழக்குச் சொற்கள் பல காணப்படுகின்றன. இயற்கையாகவே பல சொற்கள் மூலவடித்திலேயே எழுத்து வழக்கச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

“உள்ளபடி நடக்க
உள்ளும் புறமும் ஒன்றாய்
உள்ளமெய்யைக் கண்டறிந்து - மக
உற்றுணர்ந்து நித்திரை செய்”¹¹

ஒன்றாய் (ஒண்டாய்) அறிந்து (அறிஞ்சு) உணர்ந்து (உணந்து) என எழுத்து வழக்குச் சொற்கள் கையாளப்படுகின்றன. முத்துமீரான் தொகுத்த தாலாட்டுப் பாடல்கள் அப்படியே ஏட்டு வடிவப் பாடல்களாகவே அமைகின்றன. ஆனால் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் பதிப்பித்த மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள், மன்னார் நாட்டார் பாடல்களில் எழுத்து வழக்குச் சொற்கள் பல காணப்படுகின்றன. இதனை பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் கூறும் பொழுது “மொழிவளம் மாற்றப்பட்டுள்ளது. அவதானிக்கலாம். பேச்சுத்தமிழ் அமைதியினை இலக்கியத் தமிழமைதிக்கு

மாற்றியே அனுப்பினார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.”¹² இரு தொகுப்பு நூல்களையும் பார்க்கும் போது இவ்வுண்மை புலாகின்றது. நாட்டார் பாடல்களை மூலத்தில் உள்ளது போன்றே பதிப்பிக்க வேண்டும். மாற்றம் செய்யக் கூடாது. என்ன நூலாக இருந்தாலும் மூலத்தில் மாற்றம் செய்யக்கூடாது. சி.வி.தாமோதரம்பிள்ளை போன்றவர்கள் பாட பேதத்தை குறிப்பிட்டே பதிப்பித்துள்ளனர். மூலத்தை மாற்றினால் மொழி ஆய்வு செய்ய முடியாது. உண்மையான வரலாறு இல்லாமல் போகும்.

“ஊரு விட்டு ஒன்பதுநாள்
உங்கள் முகம் காணாமல்
பார்வையற்ற கண்ணாலே
பாயுதுகாண் கண்ணீரே”¹³

ஒன்பது (ஓம்பது) என்ற எழுத்து வழக்குச் சொல்லாக அமைகின்றது.

முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல்களில் எண்ணுப் பெயர்கள் கையாளப்படுகின்றது.

“ஓரொலி கூடி ஊரெல்லாம் சொல்லுதாம்
ஈரெலி கூடி இனிப்பெல்லாம் வாங்குதாம்
மூன்றெலி கூடி முன்னங்கால் நாட்டுதாம்
நாலெலி கூடி நாற்கால் நாட்டுதாம்”¹⁴

“இட்டதுவோ முணுமுட்டை
பொரித்ததுமே ரெண்டு குஞ்சி
மூத்த குஞ்சுக் இரைதேடி
முணுமலை சுத்தி வந்தேன்
இளைய குஞ்சுக் இரைதேடி
ஏழுமலை சுத்தி வந்தேன்”¹⁵

முஸ்லீம்கள் நாட்டார் பாடல்களில் எண்ணுப் பெயர்கள் கூடுதலாகக் கையாளப்படுகின்றது.

முஸ்லீம்க்கள் பல்வேறு இனமக்களுடன் நெருங்கி வாழ்பவர்கள் குறிப்பாக இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் குடியிருப்புக்கு அண்மையில் முஸ்லீம்கள் வாழ்வதால் அவர்களின் பேச்சு வழக்கில் சிங்களச் சொற்கள் பெருமளவு கையாளப்படுகின்றது. முஸ்லீம்கள் தமிழைத் தாய்மொழியாக கொண்டாலும் சிங்கள மொழியில் நல்ல பயிற்சி உடையவர்களும் இருக்கின்றனர். நாட்டார் பாடல்களில் சில சிங்களச் சொற்கள் கையாள்வதை நோக்கலாம். சில உறவுமுறைச் சொற்களும் சிங்களச் சொற்களாக அமைவதை நோக்கலாம்.

“பொன்னாலை காமிரங்காய்
போளயுடன் வீதுறுக்காய்
தூக்கி விளையாட – காலும்
மூத்தமச்சான் கொண்டருவான்
சின்னமகனே – என்ற
சீதேவியே – நித்திரை செய்”¹⁶

போள என்ற சொல் சிங்களச் சொல், போள – என்பதன் பொருள் உருண்டை வடிவான குண்டு என்பதாகும். இச்சொல் பொதுவாக எல்லா இனமக்களும் கையாள்வதைக் காணலாம். தமிழ் பேசும் மக்களும் இச்சொல்லைக் கையாளுவர். நாட்டார் பாடலில் முஸ்லீம் மக்கள் கையாள்வதை இப் பாடல் காட்டுகின்றது. வீதுறு – என்ற சிங்களச் சொல்லின் தமிழ்ச் சொல் கண்ணாடி, வீதுறுக்காய் என்றால் கண்ணாடிக்காய். இச்சிங்களச் சொல்லும் நாட்டார் பாடலில் கையாளப்படுகின்றது.

ஆச்சி அழுதிடுவாள்
அம்மானும் கதறிடுவாள்
சாச்சி கலங்கிடுவாள்¹⁷

ஆச்சி என்ற சொல் சிங்கள மொழியிலும் கையாளப்படுகின்றது. முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடலிலும் வருகின்றது. தமிழ் பேசும் இந்துக்களும் இம்முறையினைக் கையாளுவர். ஆச்சி, அப்பம்மா, அம்மப்பா – உறவு முறையாக சிங்கள மொழியில் உள்ளது. இத்தாலாட்டுப் பாடலில் வயதுபோன கிளவி என்ற பொருளில் பயன்பட்டது. பல்வேறு மக்களும் ஒருங்கு நெருங்கியிருப்பதால் ஒரு மொழியின் செல்வாக்கு மற்றமொழியிலும் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணும், இதனை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல் மூலம் அறியலாம். ஆச்சி என்ற சொல் முதலில் எந்தமொழியில் தோன்றியது என்பது ஆய்வுக்குரியது. தமிழ்மொழியில் இருந்து மற்றமொழிகளுக்குப் போயிருக்கலாம்.

நாட்டார் பாடல்களை படிக்கும் பொழுது இப்பாடல்கள் முஸ்லீம் மக்களினுடையது என்று சொல்லுமளவுக்கு அடையாளங்களாகச் சில சொற்கள் அமைகின்றன. முஸ்லீம் மக்கள் நாட்டார் பாடல்களைப் பாடும் பொழுது பல பாடல்களில் அல்லாஹ், முகமதுவை முன்னிறுத்திப் பாடுவதைக் காணலாம். இஸ்லாமிய தத்துவம், அடையாளங்கள் மதவழி பாட்டு முறைகளைக் கூறும் கலைச் சொற்கள் அரபுச் சொற்களாக அமைவதைக் காணலாம்.

ஏழைக்குச் செய்த தீங்கை – அல்லா,
எள்ளளவும் ஏற்கமாட்டான்¹⁸

“அல்லாஹ் இருக்கான்

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

ஆகிறத்தப் பாம்பிருக்கு”¹⁹

‘அல்லாட காவலாக – தம்பி நீ
அழமக் - கண்ணுறங்கு’²⁰

முத்தான முத்தொளியோ?
மொகமதரின் ஆணிமுத்தோ
ஆணிமுத்து மாணிக்கமே நீ
அல்லா தந்த – புத்திரனோ? ²¹

அல்லா, மொகமது, அல்லாஹ் என்ற சொற்களையே பயன்படுத்துவார். இறைவன் என்ற சொல் நாட்டார் பாடல்களில் வருவதில்லை.

நாட்டார் பாடல்களில் அரபுச் சொற்கள் அமைகின்றன. மவுத்த (மரணம்) ஹயாத்து (வாழ்வு, உயிரோடிருத்தல்) சுஜுது(தொழுது) தீன் (மார்க்கம், உண்மை) தீனோர் (ஒரு சமயத்தைப் பின்பற்றுவோர்) ஐ ஹக்கள் - (இறைவன்) ரம்ழான் (நோன்பு மாதம்) ஹஜ்ஜு (இஸ்லாத்தின் இறுதிக்கடமை) சபராளி (பிரயாணி) சக்காத்து (ஏழைவரி)

“தீனை முகந்திடுவாய்
தீனோரை அண்டிடுவாய்
தீனில் உறங்கி என்
திப்பு மகள் நித்திரை செய்”²²

ஓராவதான கலிமாச் சஹாதத்து
உரைக்கும் பொருளின் கருத்தறிந்து
நேரான ஓஸ்தாதின் சொல்லை அறிந்த நீ
நேர்வழி பெற்றிடச் சாய்ந்தாடு”²³

இவ்வாறு முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் ஏனைய மதத்தவரின் நாட்டார் பாடல்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவனவாக அரபுச் சொற்கள் அமைகின்றன.

உருபனியல்புகள்

நாட்டார் பாடல்களில் பேச்சு வழக்கிலே உருபனியல்பு அடிப்படையில் பலவேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

கண்டச் செல்லானே - ஓங்கிட
உறுதியுள்ள காலாலே
கண்டச் செல்லானே - எங்கிட
அயாத்து நபி துணையால்
கண்டச் செல்லானே - நம்முட
போடி வந்தா ஏகவண்டா
கண்டச் செல்லானே - நாம²⁴

“காட்டுவழி நடக்க - உங்க
காக்கமார் காவலாமே
ஊரு நிறைஞ்ச சனம் - எங்க
உம்மாவும் திண்ணையிலே”²⁵

முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களில் ஓங்கிட, எங்கிட, நம்முட, நாம, எங்க, உங்க என ஆறாம் வேற்றுமைத் தன்மை பன்மைச் சொற்கள் அமைகின்றன.

பாலால அரிசரித்துப்
பன்னீரால் உலைவைத்து
நெய்யால் கறி சமைத்தேன் - என்ற
நேசக்கிளி சாப்பிடுங்கோ²⁶

“பெரிக்கரிசி நிறத்தாளே - உந்தன்!
சிரிச்சமுகம் காணாமல்
தயங்கித் தவித்தேன்”
“மருதாணி தானும் மச்சி உன்
மலர்மேனி தாங்காதே”²⁷

என்ற உந்தன் உன் என ஆறாம் வேற்றுமை ஒருமையாக வந்துள்ளது.

முஸ்லீம் நாட்டார் பாடலில் தொடரியல்

நாட்டார் பாடல்களில் பலவகையான வாக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன.

“அல்லாஹ் இருக்கான்
ஆகிறத்தப் பாம்பிருக்கு
கடிக்குமடி உன் தலையை”²⁸

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

மேல்வரும் மூன்று அடிகளில் மூன்று வாக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. அல்லாஷ், பாம்பு, உன் என்பன எழுவாய் ஆகவும், இருக்கான், இருக்கு, கடிக்கும் என்பன வினை முற்றாகவும், தலையை என்பது செயற்படுபொருளாகவும் வந்துள்ளது.

“வாப்பருக்கார் பன் அறுக்க
உம்மாருக்கா பாய் இழைக்க
காக்காருக்கார் விற்றுவர்”²⁹

மூன்று அடிகளிலும் மூன்று வாக்கியங்கள் உள்ளன. வாப்பா, உம்மா, காக்கா என்பன எழுவாய் ஆகவும் இருக்கார் என்பது வினைமுற்றாகவும் பன், பாய் என்பன செயற்படுபொருளாகவும் அறுக்க, இழைக்க என்பன வினை எச்சங்களாகவும் வந்துள்ளன.

நாட்டார் பாடல்களில் வினா வாக்கியங்கள் அதிக அளவில் இடம் பெறுகின்றன.

அக்கரையில் நின்று
ஆசைக் குழல் ஊதுகின்றான்
தாங்குதில்லை உம்மா – நான்
தண்ணீருக்குப் போய்வரட்டா?³⁰

இப்பாடலில் காதலால் வசப்பட்ட பெண்ணின் நிலை புலப்படுகின்றது. காதலனின் குரல் கேட்டதும் அவளால் பொறுதியாக நிற்க முடியவில்லை. அவனைக் காணத் துடிக்கிறாள். அதனால் தாயிடம் தண்ணீருக்குப் போய் வரட்டா என வினா வினை முன்வைத்து அனுமதியையும் பெறுகின்றாள். தண்ணீருக்குப் போகும் வழியில் காதலனைக் காணலாம் என்று செல்லுகின்றாள்.

கூட்டாகக் சேர்ந்து
குரவையிட்டோச் செல்லுகின்ற
சோட்டுக் கிளியினங்கள் சுந்தரியால் சேமமென்ன?³¹

என வரும் நாட்டார் பாடலில் தூது சென்ற கிளிகளிடம் தன் தலைவியின் செய்தி என்ன என்று வினாவுகின்றான்.

செப்பெடுத்த மாயமென்ன?
பூமனமு கல்லாமே?
எதால்புள்ள வாறதுகா?
சாச்சா அடிச்சாரோ சாயப்பிரம்பாலே?

என வினா வினை வாக்கியங்களுக்கு ஏற்ப சொற்களுக்கு இயைபாக அமைத்துப் பாடல் பாடப்பட்டுள்ளன.

வினா விடை வடிவில் வாக்கியங்கள் அமைகின்றன.
எங்கே போறாய்?
மாட்டுக்குப் போறேன்.
மாடு என்னத்தற்கு?
மாட்டுப்பீ எடுக்க
மாட்டுப்பீ என்னத்திற்கு?
ஊடு மெழுக.³²

பொதுவாக குழந்தைகள் விளையாடும் பொழுது கூட்டாகச் சேர்ந்து இவ்வாறு வினா வினை எழுப்பி விடை கூறுவதாக நாட்டார் பாடல்கள் அமைகின்றன. முஸ்லீம்களின் சிறுவர்களும் இவ்வமைப்பினை பயன்படுத்துவதை மேல்வரும் நாட்டார் பாடல் சான்று காட்டுகின்றது.

பெயர்களே விளியாகத் தொடர்ந்து வாக்கியமாக அமைகின்றன.
முத்தான முத்தொளியோ
மௌகமதரின் ஆணிமுத்தோ
ஆணி முத்து மாணிக்கமே³³

வினைமுற்று இல்லாமல் வினை எச்சங்களால் அமைந்த வாக்கியங்கள் நாட்டார் பாடலில் வருகின்றன.

பச்சை இலுப்பை வெட்டி
படுக்கைக்கு தொட்டில் கட்டி³⁴

“மரத்தால் தொட்டில் செஞ்சி
கயித்தூஞ்சல் போட்டு”³⁵

அடைகொடுத்து வாக்கியங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.
மல்லிகைப்பூ கோட்டத்தில் கண்டார்
மடுக்கொழுந்து தொட்டிலிலே
நல்லபடி நித்திரை செய்
பச்சைக்கிளியெல்லாம் கண்டார்

ஏவல் வாக்கியங்கள் நாட்டார் பாடலில் வருகின்றன.

‘தலைவருக்கு செல்லிருங்கோ’
‘என் துயரைச் செல்லிருங்கோ’

‘துயர் கூறி வந்திரிங்க’
‘தங்க வண்ட கொண்டு வாங்கோ’
‘விசையா நடந்திருங்க’

வியங்கோள் வாக்கியங்கள் பின்வருமாறு வருகின்றன.

“வெள்ளாம விளஞ் சிரணும்”
“நல்லபடி சுகமாயிருப்பாய்”
“நல்லவனாய் நீ வரணும்”

தொடரியலில் மாற்றமைப்பு முறை இஸ்லாமிய நாட்டார் பாடல்களில் அமைவதைக் காணலாம். திறமையான கவிதை படைக்கும். ஆற்றல் பெற்றவர்களாலே தான் மாற்றமைப்பு முறையினைக் கையாள முடியும். ஆழமைப்பிலுள்ள ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அடிப்படை வாக்கியங்கள் தொடர் வாக்கியமாக ஆழமைப்பில் இடம் பெறுவதையே மாற்றமைப்பு என்பர்.

அக்கரைப் பற்றிலையோ
அங்கு கரை வாகிலையோ
சம்மாந்துறையிலையோ – என்ற
தங்கவண்டார் தங்கிறது³⁶

இதில் மூன்று வாக்கியங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

01. என்ற தங்க வண்டார் அக்கரைப் பற்றிலையோ தங்கிறது.
02. என்ற தங்கவண்டார் அங்குகரை வாகிலையோ தங்கிறது.
03. என்ற தங்கவண்டார் சம்மாந்துறையிலையோ தங்கிறது.

இஸ்லாமிய நாட்டார் பாடல்கள் கவித்துவம் மிக்க பாடல்கள் என்பதை மொழி வளம் காட்டுகின்றது. திறமைமிக்க கவிஞர்கள் தான் ஆழமைப்பு வடிவத்தை கையாளுவர்.

நாட்டார் மரபில் செந்நெறி மரபு

நாட்டார் பாடல்களில் பொதுவாக உவமை, உருவாக்கங்கள் கையாளப்படுகின்றன. முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்களிலும் உவமை உருவகங்கள் பெருமளவில் எழுத்தாளப்படுகின்றன. பாமர மக்களும் தமது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த உவமை உருவகங்களை கையாளுகின்றனர்.

“அலிக்கம்ப வட்டயில்
அஞ்சேக்கர் செஞ்சிரிக்கன
தாலிக்கொடி வாங்க – என்ற
தங்கமயில் நாகூருக்கு”³⁷

இப்பாடலில் காதலனின் உள்ளத்து உணர்வு வெளிப்படுகின்றது. இப்பாடலில் வரும் வட்டை என்ற சொல் வயல், காணி என்ற பொருளில் வழங்கப்படுகின்றது. முஸ்லீம்கள் வயல், காணியினை வட்டை என்ற சொல்லால் அழைப்பர். முஸ்லீம்களுக்கே தனித்துவமான மொழி வழக்கு காணப்படுகின்றது. இப்பாடலில் தங்கமயில் நாகூர் என்ற பதங்கள் உவமைகளாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. தென்னிந்தியாவிலுள்ள நாகூர் என்னும் இடத்தில் உள்ள ஹமிது ஒலியுல்லா அவர்களின் பள்ளிவாசல் எல்லா மதத்தினராலும் மதிக்கப்படும் சக்தி பெற்ற ஒரு இடமாகக் கருதப்படுகின்றது. இப்பள்ளியில் உள் மணிவிளக்கிற்கு தன் காதலியை அவன் உவமையாக்கி தன் காதலியின் அன்பையும் பெருமையையும் அன்பையும் உயர்த்திக் காட்டுகிறான்.

நடவாக் இடாமாடும்
நானு மிந்தப் பாடு பட்டால்
காயாப் புழங்கலு மென்
கண்மணியும் என்னபாடோ? ³⁸

உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட்ட விவசாயி உழவில் மாடு தன் வேலையை சீக்கிரமாக முடியாததால் தன் மனைவியின் நிலை என்னவோ என பாடோ என கதறுகிறான் தனது மனைவியை கண்மணியும் என்ன பாடோ என்பதால் உருவாக்கித்து விசேடிக்கின்றான்.

‘வாழயில் கொலயிருக்க
வாழ்மயிலாள் சிறையிருக்க’

என வரும் பாடலில் வாழ்மயினாள், மேலும் ஆசைக்கிளி, மாடப்புறா, நீலவண்டார், மாம்பழமே என்பன வெல்லாம் உருவகங்களாக விசேடிக்கப்பட்டுள்ளன. முஸ்லீம்களின் மக்கள் நிறைந்த கற்பனை ஆற்றலும் புலமையும் மிக்கவர்கள். நாட்டுப்பாடல்களில் பல உவமை, உருவகங்களை எடுத்தாள்வதை நோக்கமுடிகின்றது.

எதுகைமோனை இடம் பெறுதல்

யாப்பு மரபில் பாடலின் ஓசையையும் ஒலிநயத்தையும் பேணுவனவாக எதுகை, மேனைத் தொடர்கள் அமைகின்றன. செந்நெறி இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்களில் அறுஇலக்கியங்களில் எதுகை, மோனை தாராளமாகவே எடுத்தாளப்பட்டன. கிராமிய மக்களும் புலமை, கற்பனை நிறைந்தவர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர். இயற்கை அமைப்பு, கிராமிய முறைமை மக்களை புலமையாளர்களாகவும் கற்பனை வலயம் நிறைந்தவர்களாகவும் உருவாக்கியது. அதனால் உணர்வு நிறைந்த புலமைமிக்க பாடல்களாக நாட்டார் பாடல்கள் அமைந்தன. அவர்கள் கையாண்ட மொழி தனித்துவமானது, முஸ்லீம் மக்கள் தாலாட்டுப் பாடல், காதற்பாடல்கள் தொழிற் பாடல்கள் பொல்லடிப் பாடல்கள்

என்பவற்றில் மோனை சொற்கள் அதிகம் கையாள்வதைக் காணலாம். ‘மோனை என்பது முதலெழுத்து ஒன்றுதல்’ ‘முதலெழுத்து ஒன்றி வருதலாகிய மோனைக்கு முதலெழுத்து வந்த எழுத்தே வருதலின்றி இன எழுத்தும் வரும்’³⁹

ஆரும் எழுதினதை
அழிச் எழுதிப் பேட்டிரலாம்
அந்த ஆதி எழுதினதை – அவன்
அழிச் செழுதப் போறதில்ல⁴⁰

எவருடைய எழுத்தையும் அழித்து எழுதிவிடலாம். ஆனால் ஆண்டவன் எழுதியதை யாவராலும் அழித்து எழுதிவிட முடியாது என்ற இஸ்லாமிய தத்துவம் பேசப்படுகின்றது. அதில் ஆரும், அழிச், அந்த, ஆதி என மோனைச் சொற்களால் விளக்கப்படுகின்றது.

மக்கா முகம்மதுவை
மனதில் நிலைநிறுத்தி
முக்காலும் நீயுணர்ந்து
முத்திபெற நித்திரைசெய்⁴¹

இஸ்லாமிய தத்துவத்துடன் இணைத்து தாலாட்டுப் பாடல்கள் அமைகின்றன. மக்கா, மனதில், முக்காலும் முத்தி என்ற சொற்கள் மோனை அமைப்பில் அமைகின்றன.

“இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றுதல்
எதுகையாகும்”⁴²

அடிகளில் முதற்சீரில் இரண்டாவது எழுத்து ஒன்றுதல் எதுகை எனப்படும்.

“கஞ்சி குடித்தாலும் காலம் கழிக்கலாம்
வஞ்சியே எனைக் கொஞ்சம் பாரு
வள்ளல் நபிவழி எள்ளும் பிசகாமல்”

கஞ்சி, வஞ்சி, வள்ளல், எள்ளும் என்பன எதுகை சொற்களாகும். இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்தது.

ஒவ்வொரு பாடல்களும் ஒவ்வொரு அமைப்பில் அமைகின்றன. அனேகமான பாடல்கள் சிந்துவடிவில் அமைகின்றன. முஸ்லீம்களின் பொல்லடிப் பாடல்கள் விருத்த யாப்பில் அமைகின்றன. தரு அமைப்பில் பொல்லடிப் பாடல்கள் அமைகின்றன. பொதுவாக முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல்களின் யாப்பு அதன் இசை பற்றி மேலும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல்களின் மொழி தனித்துவமானது. நாட்டார் பாடல்களை படிக்கும் பொழுது இது முஸ்லீம்களினுடைய பாடல் என கூறும்படியாக மொழி தனித்துவமாக அமைகின்றது. முஸ்லீம் மக்களினுடைய நாட்டார் பாடல்கள் பொதுவாக காரணப் பொருளில், நிபந்தனை முறையில் அமைவதைக் காணலாம். இம்முறை ஏனைய நாட்டார் பாடல்களில் இருந்து முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடலை வேறுபடுத்திக் காட்டுபவாக அமைகின்றன. ஒலிகள் சில இவர்களுக்கே தனித்துவமானவை. சொற்கள் பல முஸ்லீம்களுடையவை. முஸ்லீம் மக்கள் அல்லாவை முன்னிறுத்திப் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். முஸ்லீம்களுக்கே தனித்துவமான மதநம்பிக்கையுடைய சொற்கள் பல நாட்டார் பாடல்களில் வருகின்றன. அரபுச் சொற்கள், சிங்களச் சொற்கள் பல கையாளப்படுகின்றன. பண்பாட்டு மாற்றம், மதநடைமுறைகள், வர்த்தக உறவு, பிறமொழிகளின் தாக்கம் என்ற காரணங்களால் மொழியில் மாற்றங்கள் உண்டாகின்றன.

முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் மேலும் பல நுண்ணாய்வுக்கு உட்பட வேண்டியன. நாட்டார் பாடலும் ஒலியும், நாட்டார் பாடலும் உருபனியலும், நாட்டார் பாடலும் தொடரியலும், நாட்டார் பாடலும் யாப்பும், நாட்டார் பாடலும் இசையும் என பல ஆய்வுகளை நுண்ணாய்வுக்கு உட்படுத்தலாம்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

01. முத்துமீரான் .எஸ். : கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள், மீரா உம்மா நூல் வெளியீட்டகம், நிந்தவூர் ஸ்ரீலங்கா, 1997. ப.176.
02. ஸ்ரீகந்தராசா.சு : மனதைக் கவரும், மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள், மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை 2002, ப.86.
03. முத்துமீரான்.எஸ் : மு.கு.நா. ப.118.
04. ஸ்ரீகந்தராசா.சு : மு.கு.நா. ப.88
05. முத்துமீரான்.எஸ் : மு.கு.நா. ப.153.

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

06. வித்தியானந்தன்.சு. : மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள், இலங்கைக் கலைக்கழகம் தமிழ் நாடகக் குழு வெளியீடு.1962. ப.28.
07. மேலது : ப. 24
08. மேலது : ப. 24
09. முத்துமீரான் : இலங்கை கிராமத்து முஸ்லீம்களின் தாலாட்டுப் பாடல், நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ் தியாகராயர் நகர், சென்னை. 2007.
10. ஸ்ரீகந்தராசா : மு.கு.நா. ப.94
11. முத்துமீரான் : தாலாட்டுப் பாடல்
12. சண்முகதாஸ்.அ : “ஈழத்து நாட்டார் பாடல்களின் மொழியமைப்பு” இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் தமிழத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1980. ப.304
13. வித்தியானந்தன் : மன்னார் நாட்டுப் பாடல் மன்னார் மாவட்டப் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வெளியீடு இலங்கை. 1964. ப.28
14. எஸ்.முத்துமீரான் : கிழக்கிலங்கை, முஸ்லீம்களின் நாட்டார்பாடல் ப.76
15. மேற்படி : ப.74
16. முத்துமீரான் : இலங்கை கிராமத்து முஸ்லீம்களின் தாலாட்டுப் பாடல், தாலாட்டுப் 11
17. மேலது : தாலாட்டுப் 11
18. ஸ்ரீகந்தராசா : மு.கு.நா. ப.97.
19. வித்தியானந்தன்.சு : மன்னார் நாட்டுப் பாடல்
20. முத்துமீரான் : இலங்கை கிராமத்து முஸ்லீம்களின் தாலாட்டுப் பாடல், தாலாட்டு 4
21. மேலது : தாலாட்டு 10
22. மேலது : தாலாட்டு 16
23. மேலது : தாலாட்டு 17
24. முத்துமீரான் : கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம் நாட்டார் பாடல்கள் ப.114
25. ஸ்ரீகந்தராசா : மு.கு.நா., ப.94
26. மேலது : ப.74.
27. மேலது : ப.70
28. வித்தியானந்தன் : மன்னார் நாட்டுப் பாடல் ப.30.
29. ஸ்ரீகந்தராசா : ப.95
30. ஸ்ரீகந்தராசா : ப.94.
31. முத்துமீரான் : கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல் ப.173.
32. மேலது : ப.62
33. முத்துமீரான் : தாலாட்டு 10
34. மேலது : தாலாட்டு 10
35. மேலது : தாலாட்டு 8
36. வித்தியானந்தன்.சு : மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல் ப.34
37. முத்துமீரான் : கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல். ப.109

38. மேலது : ப.114
39. புலவர் குழந்தை : யாபபதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.2006
ப.24 - 26
40. முத்துமீரான் : கிழக்கிலங்கை. மு.கு.நா ப.209
41. மேலது : தாலாட்டு
42. புலவர் குழந்தை : மு.கு.நா ப.27.

**பொலநறுவை மாவட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களில் பயின்றுவரும்
சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள் ஓர் ஆய்வு**

Dr. SY. Sirithar, Senior Lecturer in Tamil,
Department of Languages, Sabaragamuwa University of Sri Lanka.

1.0 அறிமுகம்

படிப்பறிவற்ற கிராமப்புற மக்களின் சகல பண்பாட்டம்சங்களும் ஒன்றாகக் கொட்டிக் கிடக்கும் ஒரு துறைதான் நாட்டாரியலாகும். இந்த நாட்டாரியலுள் ஒரு பிரிவே நாட்டார் பாடல்களாகும். இப் பாடல்களுள் ஒரு பகுதியே சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்களாகும்.

பொலநறுவை மாவட்டத்தில் உள்ள முஸ்லிம் கிராமங்களில் சிறுவர், சிறுமியரால் விளையாடப்படும் விளையாட்டுக்கள் நூற்றுக்கு மேல் இருந்தபோதிலும் அவற்றுள் பல அழிந்துவிட்டன. எஞ்சியிருப்பவற்றை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றி ஆவணப்படுத்துவதும் ஆவணப்படுத்தியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவற்றின் சமூகப்பண்பாட்டுத்தளம் போன்றவற்றையும் ஆய்வதே இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

1.1 ஆய்வுப் பிரதேசம்

இலங்கையில் உள்ள ஒன்பது மாகாணங்களுள் வட மத்திய மாகாணம் அனுராதபுர மாவட்டம், பொலநறுவை மாவட்டம் என இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுக்குட்பட்ட பிரதேசமான பொலநறுவை மாவட்டம் 3077 சதுர கிலோமீற்றர் (Sg.KM) பரப்பை உடையது. இங்கு ஏழு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளும் 98 கிராம சேவகர் பிரிவுகளுங் காணப்படுகின்றன. ஏழு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளின் பெயர்களும் பின் வருமாறு. **i. எலஹர் ii. ஹிங்கிராக்கொடை iii. மெதிரிகிரிய iv. லங்காபுர v. தமன்கடுவ vi. திம்புலாகல vii. வெலிக்கந்த** என்பனவாகும்.

இங்கு வாழும் மக்களில் அதிகமானோர் விவசாயிகளாவர். இவர்களில் பலர் கல்நடைகளை வளர்ப்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். “இம் மாவட்டத்தின் மொத்தச் சனத்தொகை 358,984 ஆகும். மொத்தச் சனத்தொகையில் 90.4 வீதமான மக்கள் சிங்களவர்கள். 7.5 வீதமான மக்கள் முஸ்லிம்கள். 2.0 வீதமான மக்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள். இந்தியத் தமிழர் 0.1 வீதமாகவும் உள்ளனர். சமய அடிப்படையில் 89.3 வீதமான மக்கள் பௌத்தர்களாகவும் 7.6 வீதமான மக்கள் முஸ்லிம்களாகவும் 1.8 வீதமான மக்கள் இந்துக்களாகவும் 1.1 வீதமான மக்கள் றோமன் கத்தோலிக்கர்களாகவும் 0.2 வீதமான மக்கள் ஏனைய மதங்களைப் பின்பற்றுவர்களாகவும் உள்ளனர்.”¹ இந்த வகையில் பொலநறுவை மாவட்டத்தில் சிங்களமொழியே பெரும்பான்மையினரின் மொழியாகும். தமிழ் மொழியை 9.6 வீதமான மக்கள் பேசுகின்றனர்.

இம் மாவட்டத்தில் உள்ள தமிழ் பேசும் மக்களை எடுத்துக் கொண்டால், இவர்களை **i. தமிழர்கள் ii. முஸ்லிம்கள்** என இரண்டு பகுதியாகப் பிரிக்கலாம்.

i. தமிழர்கள்

பொலநறுவை மாவட்டத்தில் உள்ள தமிழ்க் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் தாய்க்கிராமமாக இருப்பது மன்னம்பிட்டிக் கிராமமாகும். காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்டுவரும் இன வன்முறைகள், அரசியல் நெருக்கடிகள் காரணமாகத் தமிழ் பேசும் மக்கள் பலர் இடம் பெயர்ந்து கிழக்கு மாகாணத்துக்குள் போய்விட்டார்கள். இப்பகுதியில் இன்று 2.0 வீதமான தமிழ் மக்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களில் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களே அதிகமானவர்களாகும். தமது கலாசாரத்தை பாதுகாக்கக்கூடிய அளவுக்கு இவர்கள் தனித்தனிக் கிராமங்களிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இன்று பொலநறுவை மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் வாழுகின்ற கிராமங்கள் பின்வருமாறு.

i. மன்னம்பிட்டி ii. சொறிவில் iii. கறப்பளை iv. முத்துக்கல் v. குடாப்பொக்குள (திருக்கோணமடு) vi. தீவுச்சேனை vii. நாமல் பொக்குள

தமிழ் மக்களில் பெரும்பான்மையானோர் விவசாயத்தையே தமது பிரதான தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். அத்துடன் கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் பிடித்தல், பிரம்புத்தொழில் போன்றவற்றையும் சிலர் தமது சீவனோபாயத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர்.

ii. முஸ்லிம்கள்

முஸ்லிம் மக்களே பொலநறுவை மாவட்டத்தில் சிங்கள மக்களுக்கு அடுத்தபடியாகப் பெரும்பான்மையினராய் வாழ்கின்றனர். இம்மக்கள் தங்களுக்கெனத் தனிப்பட்ட மத கலாசாரத்தை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தனித்தனியான கிராமங்களில் வாழ்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் விவசாயத்தையே தமது சீவனோபாயத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தபோதும் அதிகமானோர் வியாபாரத்திலும் ஈடுபடுகின்றனர். பெரும்பாலும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களுடன் அதிக தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் பழைமையை விரும்புவர்களாகவும் அதே வேளை புதுமையை வரவேற்பவர்களாகவும் மார்க்க நடவடிக்கைகளில் அதிக ஈடுபாடு உடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். ஆண், பெண் உட்பட மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்று தொழில் செய்து மீண்டவர்களும் இவர்களுள் கணிசமாகக் காணப்படுகின்றனர். இப்பகுதியில் உள்ள முஸ்லிம் கிராமங்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

- i. பங்குராணை ii. பள்ளித்திடல் iii. விளாங்காடு (திவுலான) iv. சுங்காவில் v. தம்பாணை
vi. மாணிக்கம்பிட்டி vii. கல்லலை viii. அழிஞ்சுப் பத்தாணை ix. கட்டுவன்வில்
x. ஓணைகம xi. புதார் xii. றிபாய் புரம் xiii. குசம்கம

1.2 பொலநறுவை மாவட்ட நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வுகள்

இலக்கியத்தை இலக்கு + இயம் எனப் பிரிக்கின்றபோது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள், நோக்கத்தை இயம்புவது, கூறுவது, ஆராய்வது எனப்பொருள்படும். எனவே, 'நாட்டுப்புற இலக்கியம்' என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கையை இலக்காகக் கொண்டது எனக் கொள்ளலாம்.²

பொலநறுவை மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற தமிழ் பேசும் மக்களின் அபிலாஷைகளை வெளிப்படுத்துகின்ற நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், புராணங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், விழாக்கள், நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் போன்றவற்றுடன் நாட்டுப்புறக் கலைகளான நடனம், நாடகம், சைகைகள், சிற்பங்கள், கைவினைப் பொருட்கள், ஆடை அணிகலங்கள், மருத்துவம் எனப் பல்வேறுபட்ட நாட்டாரியல் கூறுகள் வழக்கிலிருந்து வருகின்ற போதும் இவை தொடர்பான தொகுப்பு முயற்சிகளிலோ ஆய்வு முயற்சிகளிலோ இதுகாலம்வரை எவரும் தீவிர கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இப் பெரிய பரப்புள் 'பொலநறுவை மாவட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களில் பயின்று வரும் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள்' மாத்திரம் இவ்வாய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுகின்றது.

இருப்பினும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்திற்காக என்னால் தமிழித்துறைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட, **"பொலநறுவை மாவட்டச் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள்"** (1993/1994) என்ற ஆய்வேடும், முதுதத்துவமாணிப் பட்டத்திற்காகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழித்துறைக்கு என்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட, **"இரு மொழி பல்பண்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் தமிழ் நாட்டார் இலக்கியம்: இலங்கையின் பொலநறுவை மாவட்ட நாட்டாரியல் பற்றிய ஒரு சிறப்பாய்வு"** (1995/1996) என்ற ஆய்வேடும்.

'**பொலநறுவை மாவட்ட நாட்டாரிலக்கியம் - ஒரு நோக்கு**' என்ற தலைப்பில் ஜனாப். ஏ.எல். அப்துல் கபூரால் 2002 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் நடைபெற்ற 'உலக இஸ்லாமிய மகாநாட்டில்' வெளியிடப்பட்ட **ஆய்வரங்கக் கோவையில்** எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இம் மக்களின் நாட்டாரியல் பற்றி வெளிவந்த ஏனைய ஆய்வுகள் எல்லாம் வெறும் உதிரிகளாகவே காணப்படுகின்றன.

1.3 சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள்

நாட்டார் பாடல்களுள் ஒரு வகையே சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்களாகும். இந்தவகையில் சிறுவர் சிறுமியர் விளையாடும் விளையாட்டுக்களைச் சிறுவர் விளையாட்டுக்கள் என அழைப்பர்.

"நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் விளையாட்டுக்குத் தனி இடமுண்டு. நாகரிக மாற்றத்தால் பண்பாட்டுக் கூறுகள் சில வேளைகளில் நெகிழ்வு பெறுகின்றன. ஆனாலும் பண்பாட்டு எச்சங்கள், அவற்றின் வரலாற்றையும் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்த மறப்பதில்லை. அந்த வகையில் நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் இன்று மங்கி மறைந்து வருகின்ற ஒன்றாகிவிட்டன. தாக்குப்பிடித்து இன்று வரை இருக்கும் ஒரு சில விளையாட்டுக்கள், சிதைந்து வரும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தையும் மனிதத்தையும் நினைவூட்டுகின்றன. நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் ஒரு புறம் முற்றிலும் மறையத்தொடங்கி விட்டன. மறுபுறம் உருமாற்றம் பெறுகின்றன அல்லது இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற மக்களின் கலைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் வாய்மொழி இலக்கியங்களையும் புராணங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் முறைப்படி ஆய்வது 'நாட்டுப்புற இயல்' என்பர். நாட்டுப்புறக் கலைகளில் விளையாட்டுக்களும் அடங்கும். விளையாட்டில் பொழுது போக்குதல் என்பது பொதுக் கருத்து. ஆனால், அதில் உடல்நலமும் மனநலமும் அடங்கியிருக்கின்றன. "உயிரினங்கள் வாழ்க்கையில் ஆவலாகச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளுக்காகத் தங்களைத் தயார் செய்து கொள்வது விளையாட்டு மூலமாகும்" என்பார் தாம்சன். எந்த வகையில் பார்த்தாலும் இயல்பாகவே குழந்தையிடமுள்ள மனவெழுச்சி, அதன் உடல் வளர்ச்சிக்கும் விளையாட்டு இன்றியமையாததாகின்றது. ஒரு மொழி எவ்வளவு தொன்மை வாய்ந்ததோ அதே போன்று அந்தந்த நாட்டின் விளையாட்டுக்களும் தொன்மை வாய்ந்தன. தொன்மை வாய்ந்த விளையாட்டுக்கள் பல ஆய்வுக்குரியன."³ என்கின்றார் மூ. பாலசுப்பிரமணியன்.

"நாட்டுப்புறக் கலைகளில் விளையாட்டுக்கள் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றன. விளையாட்டு என்பது உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் உரம் தரக்கூடியது. மனமகிழ்ச்சி ஏற்படுத்தக் கூடியது. பொதுவாக விளையாட்டு என்பது பொழுது போக்கிற்கென அமைந்ததே. மனிதனின் நவரச உணர்வுகள் காரணமாகப் பல வகையான விளையாட்டுக்கள் விளையாடப்படுகின்றன. இவை காலத்துக்குக் காலம், இடத்துக்கிடம் சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம், நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. இதன் காரணமாக விளையாட்டுக்கள் போட்டிகளில் முடிகின்றன. பொதுவாக விளையாட்டுக்களை,

- i. அக விளையாட்டுக்கள்
ii. புற விளையாட்டுக்கள் என இரு வகைப்படுத்தலாம்.

இவ்விளையாட்டுக்களைக் குழந்தைகள், சிறுவர்கள், சிறுமியர், ஆடவர், பெண்டிர், வயதானோர் போன்ற எல்லா வயதினரும் தங்கள் வயதிற்கும் சூழ்நிலைக்கும், விருப்பத்திற்கும் ஏற்ற நிலையில் ஆடுகின்றனர். விளையாட்டுக்களை ஒருவர் விளையாட்டு, இருவர் விளையாட்டு, குழு விளையாட்டு என்று மூன்றாகவும் பிரிக்கலாம்.¹⁴ எனக் கூறுகின்றார்கள் 'நாட்டுப் புறவியல் நெறிமுறைகள்' என்னும் நூலின் ஆசிரியர்களான கி. கருணாகரன், பாக்கியலட்சுமி முதலியோர் இவ்வாறு சிறுவர் விளையாட்டுக்கள் பற்றிப் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இங்கு சிறுவர்கள் என்னும் போது ஒன்று தொடக்கம் பதினான்கு வயதிற்கு உட்பட்டவர்களே உள்ளடக்கப்படுகின்றனர். பொலநறுவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.⁵

வயது	சிங்களவர்		இலங்கைத் தமிழர்		இந்தியத் தமிழர்		முஸ்லிம்கள்		பறங்கியர்		மலேயர்		இலங்கைச் செட்டிகள்	
	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்
1 கீழ்	2900	2933	64	56	-	2	418	338	-	-	-	1	-	1
1 - 4	10888	10400	293	301	2	4	1368	1281	2	3	2	2	3	1
5 - 9	15530	15083	406	403	3	6	1514	1428	4	2	6	-	2	3
10 - 14	16381	15508	413	374	13	5	1423	1425	3	1	2	1	4	3

பொலநறுவை மாவட்டத்தில் உள்ள தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் ஒரேமொழியைப் பேசுவர்களாக இருப்பதாலும், பக்கத்துப் பக்கத்துக் கிராமங்களில் தனித்தனியாக வாழ்வதனாலும் இவ்விரு இன மக்களிடையேயும் பயின்று வரும் ஒரே விளையாட்டுக்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவ் விளையாட்டுக்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு.

- i. ஊஞ்சல் விளையாட்டு, ii. கிட்டிப்புள்ளி விளையாட்டு, iii. பூப்பறித்தல் விளையாட்டு, iv. ஆடு புலி விளையாட்டு, v. கிள்ளிக் கிள்ளிப் புராண்டி விளையாட்டு, vi. சிறுவர் சிறுமியர் துள்ளி விளையாடும் விளையாட்டு, vii. பாட்டன் குத்து பறையன் குத்து விளையாட்டு, viii. எவடம் எவடம் - புங்கம் புளியடி விளையாட்டு, ix. நரி விளையாட்டு x. கொத்து விளையாட்டு xi. குசு விட்டால் கண்டு பிடிக்கும் விளையாட்டு xii. ஆடு மறித்தல் விளையாட்டு xiii. கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு xiv. மாடும்கொம்பு விளையாட்டு xv. ஆலா விளையாட்டு xvi. வட்டக்காய் விளையாட்டு xvii. ஆச்சி விளையாட்டு xviii. வட்டக்கோடு விளையாட்டு xix. தண்ணிக்கூட விளையாட்டு xx. உப்பு விளையாட்டு xxi. ஆடா தோடா மல்லியரே விளையாட்டு

இவ் விளையாட்டுக்களை விளையாடும் முறையும், பாடலும் ஒன்றாக இருக்கின்ற அதே வேளை சில விளையாட்டுக்களில் மாத்திரம் பாடல் உச்சரிப்பு முறையில் சிறிய வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. இதனால் இவ் விளையாட்டுக்கள் இவ்வாய்வில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக தமிழ்க் கிராமங்களில் இல்லாத ஆனால் முஸ்லிம் கிராமங்களில் மாத்திரம் காணப்படுகின்ற விளையாட்டுக்களும் அவற்றிற்கான பாடல்களுமே இவ்வாய்வில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சிறுவர் விளையாட்டுக்களுள்

- i. பாடல் உள்ள விளையாட்டுக்கள் ii. பாடல் இல்லாத விளையாட்டுக்கள் என இருவகையான விளையாட்டுக்கள் உண்டு. பொலநறுவை மாவட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் i. கள்ளன் பொலிஸ் ii. தூத்தி iii. ஒழிச்சி விளையாடும் iv. கிளித்தட்டு v. சிரட்டைப் பந்து vi. உச்சிப் பந்து போன்றவை பாடல் இல்லாமல் விளையாடப்படும் விளையாட்டுக்களாகும். ஆனால், இங்கு பாடலுள்ள விளையாட்டுக்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவ் விளையாட்டுக்கள் பின்வருமாறு.

1.3.1 பூ விளையாட்டு

இவ் விளையாட்டை பதினான்கு அல்லது பதினைந்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே விளையாடுகின்றனர். விளையாட்டின் போது இரண்டு பக்கமும் சமமான எண்ணிக்கை உடையவர்களே இருப்பார்கள். அதாவது, ஒரு பக்கம் ஆறு பேர் என்றால் மறுபக்கமும் ஆறு பேர் இருப்பார்கள். இவ்விரு அணிகளுக்கும் நடுவில் ஒரு கோடு வரையப்படும். அக் கோட்டிற்குப் பின்னால் சம அளவு தூரத்தில் எதிர் எதிராக விளையாடுபவர்கள் இருப்பார்கள். நடுவே உள்ள கோட்டிற்கு ஒவ்வொரு அணியினரும் தமது இரு கைகளையும் பிடித்த வண்ணம் வந்து போவார்கள்.

முதல் அணியினர்

“சனிக்கிழம காலயில்

பூப்பறிக்க வருகிறோம்! வருகிறோம்!” என்று பாடிவர

இரண்டாவது அணியினர்,

“என்ன பூவப் பறிக்க
வருகிறாய்? வருகிறாய்?”

என்று பாடல் மூலம் கேட்பார்கள். முதலாம் அணியினர் இரண்டாம் தரப்பில் உள்ள ஒருவரின் பெயரைச் சொல்லிப் பின்வருமாறு பாடி நடுக் கோட்டிக்கு வருவார்கள்.

“சுவைதாப் பூவப் பறிக்க
வருகிறோம்! வருகிறோம்!”

“முடியுமானால் வாருங்கள்
மோதிப் பாப்பம்! மோதிப் பாப்பம்!”

என்று இரண்டாம் அணியினர் பாடிக் கொண்டு நடுக்கோட்டை நோக்கி ஓடிவருவார்கள். அங்கே இரு அணியினரும் மோதிக் கொண்டு இருக்கும் போது முதலாவது அணியினர் குறிப்பிட்ட பெயரை உடையவரை இழுத்துக் கொண்டு போக முற்பட, இரண்டாம் அணியினர் அவரை விடாமல் முதலாம் அணியிலுள்ளவர்களை இழுக்க முற்பட யாராவது ஏதாவது ஒரு பக்கம் உள்ளவரை கோட்டைத் தாண்டித் தமது பக்கம் இழுத்துவிட்டால் அவர் அந்தப் பக்கம் போக விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இறுதியில் எந்தப் பக்கம் அதிகமானவர்கள் இருக்கின்றார்களோ அந்தப் பக்கம் வெற்றியடைந்ததாகக் கருதப்படும். இவ் விளையாட்டில் ஓடி ஆடும் உடற்பயிற்சியும், உடல் வலிமையும், விரைவாகச் செயற்படும் தன்மையும், மொழிப்பயிற்சியும், கூடி வாழும் மனோபாவமும், தலைமைத்துவப் பண்பும் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது.

1.3.2 தூரத்தி விளையாடும் விளையாட்டு

இவ் விளையாட்டைப் பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமியர்களே விளையாடுகின்றனர். இவ் விளையாட்டிற்கு இருவர் இருந்தால் போதுமானது. இதனை விளையாடும் போது பின்வரும் பாடலைப் பாடுகின்றனர்,

“அத்தப்பா சித்தப்பா
அடுப்படியில் குந்தப்பா
பாரப்பா கேள்ப்பா
கழுதப்பால் குடியப்பா – நீ
செத்தாலும் உன்ற வீட்ட
சத்தியமா வரமாட்டன்.”

என்று ஒருவர் கையில் மற்றவர் அடித்து விட்டு ஓட மற்றவர் அவரைத் தூரத்திப் பிடித்து அடிப்பார். பின்னர் அடிவாங்கியவர் தூரத்த அடித்தவர் ஓட விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் விளையாட்டில் ஒருவதற் கூடாக உடற்பயிற்சியும், பாடலைப் பாடுவதற்கூடாக மொழி உச்சரிப்பும் சுறுசுறுப்பும் மறைமுகமாகச் சிறுவர்களிடம் வளர்கின்றது.

1.3.3 நெருப்பு விளையாட்டு

பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ் விளையாட்டை விளையாடுகின்றார்கள். ஐந்து அல்லது ஆறு பேர் இந்த விளையாட்டுக்குத் தேவை. முதலில் விளையாட்டில் கலந்து கொள்ளுபவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ஒரு வட்டம் வரைய வேண்டும். இதற்கு வெளியில் இன்னுமொரு வட்டம் வரைய வேண்டும். இவ்விரு வட்டங்களுக்கும் இடையில் சிறுவர் சிறுமியர் வட்டமாக நிற்பார்கள். முதலாவது வரைந்த வட்டத்துக்கு நடுவில் ஒருவர் நிற்பார். இவர் கீழ்வரும் பாடலைப் பாடுவார் அதற்கேற்ப மற்றவர்கள் சுற்றிச் சுற்றி ஓட வேண்டும். பாடுபவரின் பாடலுக்கு ஏற்ப செயற்படத் தவறுபவர்கள் விளையாட்டில் இருந்து நீக்கப்படுவார்கள். இவ் விளையாட்டின் போது பாடப்படும் பாடல் பின்வருமாறு,

“மலயில் நெருப்பு நெருப்பு!
பாத்து ஓடுங்கள் ஓடுங்கள்!
நூரவில்ல நூரவில்ல ஓடுங்கள் ஓடுங்கள்!
நூந்து முடியக் குந்துங்கள்! குந்துங்கள்!”

‘குந்துங்கள்! குந்துங்கள்!’ என்று பாடும் போது குந்தாமல் ஓடுபவர்கள் விளையாட்டில் இருந்து நீக்கப்படுவார்கள். ஓடுபவர்களை விளையாட்டில் இருந்து நீக்குவதற்கே முனைந்து நிற்பார் பாடலைப் பாடுபவர். ஆனால், அகப்படாது தப்ப முனைந்து மிக உற்சாகமாகச் செயற்படுபவர்கள் சுற்றி ஓடி விளையாடுபவர்கள். இந்த விளையாட்டுப் பிள்ளைகளின் உடற்பயிற்சியுடனான கவனக் குறைவை தவிர்ப்பதாகவும் மொழி வளத்தை வளர்ப்பதாகவும் காணப்படும் ஒரு சிறந்த விளையாட்டாகும்.

1.3.4 காசு விளையாட்டு

பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ் விளையாட்டை விளையாடுகின்றார்கள். இவ்விளையாட்டின் போது ஐந்து அல்லது ஆறு பேர் சுற்றி வட்டமாக இருப்பார்கள். இவர்களில் ஒருவர் தனது கையில் ஒரு குற்றி நாணயத்தை வைத்து மற்றக் கைக்கு மாற்றி மாற்றி எடுப்பார். இதே போல் கூட இருப்பவர்களும் ஒருகையில் இருந்து மற்றக் கைக்குக் காசை மாற்றி மாற்றி எடுப்பது போல் பாவனை செய்வார்கள். இவ் வேளையில் ஏற்கெனவே இவ் விளையாட்டை விளையாடுபவர்களால் மறைவான இடத்தில் இருக்க வைத்த ஒருவர் அவ்விடத்திற்கு வந்து யாருடைய கையில் காசு இருக்கின்றது என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இவரைக் கண்டதும் காசை இரு கைகளிலும் மாற்றிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் பின்வருமாறு பாடுவார்கள்,

“காசே காசே புதுமக் காசே!

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கால் இல்லாம ஓடும் காசே!

ஞாயமா? - இது நீதியா ?

அஸ்ஸீ வெளியே நிப்பது ஞாயமா? ”

பெரும்பாலும் வெளியில் நின்று வருபவரின் பெயரையே பாடலின் இறுதியடியில் வைத்து இவர்கள் பாடுவார்கள். வெளியில் நிற்பவர் ஒருவரைக் காட்ட வேண்டும். இவரிடம் தான் காசு உண்டு என்று. ஆனால், அவரிடம் காசு இல்லையென்றால் இவர் போட்டியில் இருந்து தோல்வி அடைந்தவராகக் கருதப்பட்டு ஒவ்வொருவரும் இவருக்கு ஒரு அடி போடுவார்கள். காசு யாருடைய கையில் உண்டு என்பதை சரியாக ஊகித்து ஒரு முறைதான் இவர் சொல்ல முடியும். யாரிடம் காசு இருக்கின்றது என்பதை ஊகித்துச் சரியாகச் சொல்வதற்காக இவர் நீண்ட நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வதும் உண்டு. இவர் கண்டுபிடிக்கும் வரை பாடுபவர்களின் செயற்பாடு பாடலுடன் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கும். அவரால் முடியாமற் போனால் - வேறு ஒருவர் வெளியே போய் மறைவான இடத்தில் நிற்க மற்றவர்கள் காசை மாற்றிக் கொண்டு பாடுவார்கள். இதன் மூலம் விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் விளையாட்டு சிறுவர்களின் ஊகிக்கும் அறிவை வளர்ப்பதற்கும் தனித்தும் குழுவாகவும் செயற்படும் ஆளுமையுடையவர்களாக அவர்களை மாற்றுவதற்கும் வழிவகுக்கின்றது.

1.3.5 தூங்கும் விளையாட்டு

இவ் விளையாட்டைப் பதிநான்கு அல்லது பதினைந்து வயதிற்கும் கீழ்ப்பட்ட சிறுவர் சிறுமிகளே விளையாடுகின்றார்கள். இவ் விளையாட்டில் எத்தனை பேரும் பங்கு பற்றலாம். இவ் விளையாட்டின்போது ஒருவர் மேசையில் தூங்கிக் கொண்டு இருப்பது போல் பாவனை செய்ய மற்றவர்கள் ஒரு பேப்பர் துண்டை ஒருவரின் கைக்குள் வைத்துப் பொத்திவிட்டு பின்வரும் பாடலைப் பாடுவார்கள்.

“கொக்கு ரெண்டும் கூத்தாட
குழவியம்மா பால் காய்க்க
பண்டி ரெண்டும் செத்தெடுக்க
பறயன்ற சூத்தப் பொத்தெடுக்க.”

என்று பாடும் போது நித்திரைபோல் பாவனை செய்பவர், நித்திரைவிட்டு விழித்தெழுவது போல் எழும்ப, இந்த வேளையில் பாட்டைப் பாடிவவர்கள் தங்களுடைய கைகளைத் தனித் தனியே பொத்திக் கொண்டு பேப்பர்த் துண்டு இருப்பதுபோல் பாவனை செய்து,

“உறுண்டே உறுண்டே” என்று பாடிப்பாடி ஒரு கையில் இருந்து மறு கைக்கு மாற்றுவது போல் விரைவாகச் செய்து கொண்டு இருக்க வேண்டும். நித்திரையால் எழும்பியவர் யாருடைய கைக்குள் பேப்பர்த் துண்டு இருக்கின்றது என்று யூகித்துக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். கண்டுபிடிக்க ஒருமுறை எத்தனித்துத் தோல்வியடைந்தால் மீண்டும் அவரே தூங்குவதுபோல் கண்ணை இறுக மூடிக்கொள்ள மற்றவர்கள் பேப்பர்த் துண்டை யார் வைத்திருக்கின்றாரோ அவரிடம் விட்டு விட்டுப் பாடலைப் பாடலாம். அல்லது வேறு ஒருவரிடம் கொடுத்து விட்டும் பாடலாம். தூங்குபவர் தனது தோல்வியை ஒத்துக்கொண்டால் ஏனையவர்களில் யாராவது தூங்க விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் விளையாட்டும் முன்னைய காசு விளையாட்டின் இன்னொரு வகை எனலாம்.

1.3.6 கெந்தி விளையாடும் விளையாட்டு

இவ்விளையாட்டைப் பெரும்பாலும் பதிநான்கு வயதிற்கும் கீழ்ப்பட்ட சிறுவர் சிறுமியரே விளையாடுவார்கள். இவ் விளையாட்டிற்கு ஒரு பக்கம் நான்கு பேர் இருப்பார்கள். மற்றப் பக்கம் நான்கு பேர் இருப்பார்கள். முதலில் ஒரு சதுரம் வரைந்து அதனை இரு கோடுகள் மூலம் நான்கு சம துண்டுகளாகப் பிரிப்பார்கள். ஆள் மாறி ஆள் ஒரு ‘சில்லை’ (சில் - மண்பாளை அல்லது சட்டி உடைந்த சிறுதுண்டு) வைத்துக் கோட்டில் கால் படாமல் தெத்த வேண்டும். அதாவது கோட்டில் கால் படாமல் நான்கு சதுரங்களுக்குள்ளும் ‘கல்லைப்’ போட்டுக் கோட்டுக்கு வெளியே கல் விழும்படி அதைத் தெத்த (தத்துதல்) வேண்டும். கோட்டுக்கு வெளியே கல் விழுந்து அதனை தெத்தியவரால் மிதிக்க முடியாமல் போனால் அவர் அவ்விடத்திலேயே தோல்வி அடைவதுடன் மேற்கொண்டு இவ் அணியினர் விளையாடி முடிவடையத் தனது நேரம் வரும்போது விட்ட இடத்தில் இருந்து விளையாடலாம். கல்லை மிதித்தவர்,

“பிஞ்சா? கனியா?
காயா? பளமா?
டப்பா? விதியா? ”

என்ற பாடலைப் பாடிக் கோட்டுக்குள்ளால் கெந்திப் பாய வேண்டும். பாடல் முடியும்போதே கோட்டை விட்டுப் பாய்ந்து விட்டால் அவருக்கு ஒரு பழம் கிடைக்கும். மற்றவர்கள் மாறி மாறிப் பழம் எடுக்கும்வரை விளையாடுவார்கள். முதலில் பழம் எடுப்பவர் தனது ஆட்டம் வரும்போதெல்லாம் தொடர்ந்து விளையாடலாம். முடிவில் யார் கூடுதலான பழங்களை எடுத்திருக்கின்றாரோ அவரே சிறந்த விளையாட்டு வீரராகக் கணிக்கப்படுவார். இவ் விளையாட்டில் அவதானம் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

1.3.7 கண்ணைக் கட்டி விளையாடும் ஆச்சி விளையாட்டு

இவ் விளையாட்டைப் பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே விளையாடுகின்றார்கள். இவ் விளையாட்டில் எத்தனை பேரும் பங்குபற்றலாம். முதலில் கிட்டத்தட்ட இருபதடி அகலமும் இருபதடி நீளமும் கொண்ட ஒரு சதுரத்தை வரைவார்கள். ஒருவர் வெளியில் கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு நிற்பார். மற்றவர்கள் சதுரத்திற்குள் நிற்பார்கள். உள்ளே இருப்பவர்கள் வெளியில் நிற்பவரைப் பார்த்து,

உள்ளே இருப்பவர்கள்: “மேலே என்ன?
 வெளியில் நிற்பவர்: வானம்
 உள்ளே இருப்பவர்கள்: கீழே என்ன?
 வெளியில் நிற்பவர்: பூமி
 உள்ளே இருப்பவர்கள்: எங்கே போனாய்?
 வெளியில் நிற்பவர்: சாச்சாட வீட்ட போனன்!
 உள்ளே இருப்பவர்கள்: என்ன திண்டாய்?
 வெளியில் நிற்பவர்: சோறு திண்டன்!
 உள்ளே இருப்பவர்கள்: என்ன கறி?
 வெளியில் நிற்பவர்: ‘ஈ’க் கறி!
 உள்ளே இருப்பவர்கள்: ஈய விட்டா?
 வெளியில் நிற்பவர்: ஆளத் துரத்து..!”

என்றதும் கண்கட்டியிருப்பவர் சதுரத்திற்குள் இருப்பவர்களில் எவரையாவது ஒருவரைப் பிடிக்க வேண்டும். உள்ளே இருப்பவர்கள் சதுரத்தை விட்டு வெளியே போகக்கூடாது. போனால் போட்டியில் இருந்து தானாகவே நீங்கிக் கொள்பவராகக் கருதப்படுவார். அல்லது யாரைப் பிடிக்கின்றாரோ அவர் தொடர்ந்து தனது கண்ணைக் கட்டிக் கொள்ள விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் விளையாட்டில் கேள்வி பதில் ஊடாக மொழியைத் திறம்படப் பயன்படுத்துதலும், விரைவாகச் செயற்படுதலும் வேண்டப்படுகின்றது.

1.3.8 நெட்டி முறித்தல் விளையாட்டு

இவ் விளையாட்டைப் பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே விளையாடுகின்றார்கள். இவ் விளையாட்டை விளையாடுவதற்கு இருவர் இருந்தால் போதுமானது.

ஒருவர்: “நெட்டி சுட்டி
 ஏழு கடல் சுத்தி வந்த
 வாத்தியார் எங்க?
 மற்றவர்: பள்ளிக்குப் போயிற்றாரு!

ஒருவர்: நெட்டி சுட்டி
 ஏழு கடல் சுத்தி வந்த
 வாத்தியார் எங்க?
 மற்றவர்: பதுங்கியிருந்து
 வீடி குடிக்கிறாரு!”

என்று பாடிக்கொண்டு ஒருவர் மற்றவரின் விரலைப் பிடித்து ‘திடீர்’ என இழுக்க ‘படீர்’ என நெட்டி முறியும். நெட்டி முறியும் சத்தம் கேட்டதும் கையைத் தட்டி ஆரவாரித்து மீண்டும் நெட்டி முறித்து விளையாடுவார்கள். இவ்விளையாட்டு ஒரு சில நிமிடங்களில் முடிந்துவிடும். காரணம் ஒருமுறை நெட்டி முறிந்தால் அடுத்த முறை அதே விரலில் தொடர்ந்து நெட்டி முறிக்க முடியாது என்பதனாலாகும். இவ் விளையாட்டில் கிராமப்புற மக்கள் ஆசிரியர்கள் மீது கொண்டிருந்த எதிர்ப்புணர்வும், கேள்விக்கு விடையளிக்கும் திறனும் வளர்க்கப்படுகின்றது.

1.3.9 கோச்சி விளையாட்டு

இவ் விளையாட்டைப் பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே விளையாடுகின்றார்கள். இவ் விளையாட்டில் எத்தனை பேரும் பங்குபற்றலாம். இவ் விளையாட்டின் போது,

“சுக்குப் புக்குசுக்குப் புக்கு
 சுக்குப் புக்கு.....சுக்குப் புக்கு
 கூ.....கூ.....கூ.....கூ.....!
 சுக்குப் புக்கு.....சுக்குப் புக்கு
 அகமது.....முகமது
 ஹமீது.....ஆயிஸா
 அஸீசுஜெமீலு
 கபீருமுஸ்தபா
 சுபாரக்குலாயிசா
 கமால்தீன்முஹாஜிதீன்
 சுலைமான்.....மர்சினாசித்திக்கு.....கூ.....கூ.....கூ.....கூ.....”

என்று தங்களுடைய பெயர்களைச் சொல்லிக் கொண்டு ஒருவர் பின் ஒருவராகப் போட்டிருக்கும் உடுப்பைப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடி விளையாடுவார்கள். இவ் விளையாட்டில் விளையாடுபவர்களின் பெயர்கள் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். சிலர் விளையாட்டில் பங்குபற்றாத தமது நண்பர்களுடைய பெயர்களையும் பாடிக்கொண்டே ஓடுவார்கள். ஆகவே இந்த விளையாட்டுக்கான பாடல் இதுதான் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாது. இவ் விளையாட்டுக்கூடாக மொழி வளமும், கூடிவாழும் தன்மையும், சுறுசுறுப்பும், உடற்பயிற்சியும் வளர்க்கப்படுகின்றது.

1.3.10 கற்குருவி விளையாட்டு

பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ் விளையாட்டை விளையாடுகின்றார்கள். இவ் விளையாட்டில் எத்தனை பேரும் பங்குபற்றலாம். ஒருவர் கற்குருவியாக இருக்க மற்றவர்கள் அவரைப் பார்த்து,

ஏனையவர்கள்: “கற்குருவி கற்குருவி
கல்லு வெட்டவா?
கற்குருவி: எனக்கேலா சனிக்கிளம!
ஏனையவர்கள்: ஒரு கால நீட்டிக்கோ
ஒரு கால முடக்கிக்கோ!”

என்ற பாடலைப் பாடிக் கற்குருவியாக இருப்பவருக்கு மற்றவர்கள் எல்லாரும் அடிக்க, அடிவாங்கிய கற்குருவி தப்பி ஓட அவரை மற்றவர்கள் துரத்த விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இங்கே குறிப்பிட்ட எல்லா விளையாட்டுக்களிலும் ஒருவர் பலரைத்துரத்த இந்த விளையாட்டில் விளையாடுகின்ற எல்லோரும் ஒருவரைத்துரத்த அவர் ஓடுவது ஒரு வித்தியாசமான அம்சமாகும். இவ் விளையாட்டை பாலியல் சம்பந்தமான ஒரு குறியீடாகப் பார்க்கலாம்.

1.3.11 கடைக்குப் போகும் விளையாட்டு

பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ்விளையாட்டை விளையாடுகின்றார்கள். இவ் விளையாட்டில் எத்தனை பேரும் பங்குபற்றலாம். ஒருவர் கடைக்குப் போகிறவராக இருப்பார். அவரைப் பார்த்து மற்றவர்கள்,

“சியாம் மச்சான்..... சியாம் மச்சான்
கடைக்குப் போகாத!
ஷக்கியா மச்சி கண்டாளெண்டா
கண்ணடிப்பாளே!”

இவ் விளையாட்டில் யார் கடைக்குப் போகின்றாரோ அவரின் பெயரை மற்றவர்கள் சொல்லிப் பாட, அவர் இவர்களை அடிக்கத் துரத்த விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் விளையாட்டில் விளையாட்டுடன் வேடிக்கையும் கலந்திருப்பதுடன் சமூகப்பண்பாடும் (மச்சான் ∴ மச்சான்) வளர்க்கப்படுகின்றது.

1.3.12 கொசு அடித்து விளையாடும் விளையாட்டு

எட்டு வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ் விளையாட்டை விளையாடுகின்றார்கள். இவ் விளையாட்டை விளையாடுவதற்கு ஒருவர் இருந்தாலே போதும். இந்த விளையாட்டின் போது பின்வரும் பாடல் பாடப்படுகின்றது,

“அங்க குந்தி இங்க குந்தி
அடுப்படியில் குந்தி - நம்ம
ராசாட மெத்தயில் குந்தி
சோத்துப் பீங்கானுக்க குந்தி
வாராறு மாப்புள்ள.”

என்று பாடிக் கொசு (ஈ) அடித்து விளையாடுவார்கள். இவ்விளையாட்டில் அவதானமும், மொழிப்பயிற்சியும், சுறு சுறுப்பும், தனித்தியங்கும் தன்மையும் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றது.

1.3.13 தவளை விளையாட்டு

பத்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ் விளையாட்டை விளையாடுவார்கள். இவ் விளையாட்டின் போது, ஒருவர் தவளை மாதிரிப் பாயும் போது மற்றவர்கள் பின்வரும் பாடலைப் பாடித் தவளையாக இருப்பவருக்கு அடிப்பார்கள்.

“சூர முள்ளுக்க போட்டாங்களாம்
முள்ளுக் குத்துது!
கட்டில்ல போட்டாங்களாம்
அளகா இருக்குது!
ஐஸ் பெட்டிக்க போட்டாங்களாம்
குளிர் அடிக்குது!
தண்ணிக்க போட்டாங்களாம்
மூச்சுத் தட்டுது!
லாச்சிக்க போட்டாங்களாம்
செத்துப் போச்சாம்!”

என்ற பாடல் முடிவடைய, தவளையாக இருப்பவர் சில நிமிடங்கள் பேசாமல் இருந்து விட்டுப் பின்னர் தனக்கு அடித்தவர்களைத் துரத்த அவர்கள் ஓட விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். பிடிப்பவருக்கு தவளையாக இருந்தவர் நல்ல அடி கொடுப்பார். இவ் விளையாட்டில் அவதானம், சுறுசுறுப்பு, அறிவியற் தன்மை போன்றவை பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றது.

1.3.14 எலி விளையாட்டு

பத்து வயதிற்குக் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ் விளையாட்டை விளையாடுகின்றார்கள். எலியாக எத்தனை பேரும் இருக்கலாம். ஆனால், வீட்டுக்காரர் ஒருவர்தான் இருக்கமுடியும். தேங்காய்ப் பாதியை எடுக்கவரும் எலிகளைப் பார்த்து வீட்டுக்காரர் பின்வருமாறு பாடுவார்.

“சின்னச் சின்ன எலியே
தேங்காப் பாதி களவெடுக்காத!
பூனப் புள்ளயார்
கண்டார் எண்டா
உன்னப் புடிச்சித்
தின்னுவார் !”

பாடல் முடிவடைய கம்பு ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு எலிகளைத் துரத்துவார். பிடிபடும் எலிகளுக்கு நல்ல அடி கொடுப்பார். எல்லோரும் பிடி பட்டதும் முதலில் பிடிபட்டவர் வீட்டுக்காரனாக மாற விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் விளையாட்டு கண்ணால் கண்ட ஒரு இயல்பான நிகழ்ச்சியை விளையாட்டுக்குள் புகுத்தி சிறுவர், சிறுமியரின் அவதானத்தையும் புதியது ஆக்கும் திறனையும் மறைமுகமாக வளர்க்கின்றது.

1.3.15 வச்சிக்க வச்சிக்க சம்மந்தி விளையாட்டு

பதிநான்கு அல்லது பதினைந்து வயதிற்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமிகளே இவ் விளையாட்டை விளையாடுகின்றனர். இவ் விளையாட்டின் போது ஒரு பக்கம் எத்தனை பேரும் இருக்கலாம். ஆனால், இரண்டு பக்கமும் சமமான எண்ணிக்கை உடையவர்கள் இருக்க வேண்டும். இரண்டு பக்கமும் இரண்டு தலைவர்கள் (தாச்சி) இருக்க வேண்டும். விளையாட்டில் பங்கு கொள்பவர்கள் இரண்டு பக்கமும் சம அளவில் பிரிந்து தமது கைகளைப் பின்னால் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு பக்கமும் உள்ள தலைவர்கள் அவர்களின் கைக்குள் ஒரு பூவை வைப்பது போல் பாவனை செய்து தான் விரும்பிய ஒருவரின் கைக்குள் வைத்துவிட்டுப் பின்வருமாறு பாடுவார்.

“வச்சிக்க வச்சிக்க சம்மந்தி!
வேண்டி வச்சிக்க சம்மந்தி!
ஆருட கைக்க?”

இரண்டு அணியினருக்கும் இடையே சம தூரத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கும். அதற்கு அப்பால் உள்ள எதிர் அணியினர் ஒரு முறைக்கு ஒருவர் பதில் சொல்ல வேண்டும். பூ யாரிடம் இருக்கின்றதோ அதைக் கண்டு பிடித்தால் அப் பக்கத் தலைவர் பாட்டுப் பாடி முன்னைய தலைவர் செய்தது போல் செய்வார்

பதில் பிழையாக இருந்தால், கைக்குள் பூவை வைத்திருப்பவர் முன்னால் பாய்வார். இவ்வாறு பாய்ந்து பாய்ந்து எந்தப் பகுதியில் இருந்து அதிகமானவர்கள் கோட்டை அடைகின்றார்களோ அவர்களை எதிர் அணியினர் (மற்றப் பகுதியினர்) உப்பு மூட்டையைத் தூக்குவது போல் தூக்கிக் கொண்டு அவர்கள் சொல்லும் இடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். உரிய இடத்தில் சேர்த்ததும் தூக்கி வந்தவர்களுக்கு இரண்டு அடியும் யார் யாரைத் தூக்கினாரோ - தூக்கியவருக்கு தூக்கப்பட்டவரால் கொடுக்கப்படும். பின்னர் மீண்டும் விளையாட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் விளையாட்டிலும் அவதானமும், சுறுசுறுப்பும், பலமும் மறைமுகமாக வளர்க்கப்படுகின்றது.

1.4 முடிவுரை

நாட்டாரியல் எப்போது தோன்றியது என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாது. அது போலவே பொலநறுவை மாவட்ட சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்களும் யாரால் யாருக்கு எப்போது பாடப்பட்டது என்றோ அல்லது யார் இதை உருவாக்கினார்கள் என்றோ திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாது.

பொதுவாகச் சிறுவர்களுடைய உடல் உள மொழி விருத்தியே பிரதானமான நோக்கமாக இருப்பதுடன் பொழுது போக்குவதாகவும் கூடிவாழும் மனப்பான்மையையும் மொழியாற்றலையும், ஞாபக சக்தியையும், கணித அறிவையும் (நுண்ணறிவு) தலைமைத்துவப் பண்பையும் வளர்ப்பனவுமாகவே இவை காணப்படுகின்றன.

இம் மாவட்டத்தில் இதுகால வரையில் இவற்றை எவரும் தொகுக்க முன்வராமையால் பல விளையாட்டுக்களும் அவற்றிற்கான பாடல்களும் மறைந்து விட்டன. இன்னும் சில மறைந்து கொண்டிருக்கின்றன. கால மாற்றத்துக்கு ஏற்பச் சில கூறுகள் புதிய தன்மைகளுடனும் காணப்படுகின்றன. இந்த வேளையிலாவது நமது நாட்டார் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு உடைய அறிஞர்கள் முயன்று இவற்றைத் தொகுக்க முன்வரவேண்டும். இவை தொடர்பாகப் பல ஆய்வுகளைச் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் இவற்றை அழித்த குற்றம் எம்மையே சாரும்.

பொலநறுவை மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களுக்கும் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் மக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு மாகாண மக்களின் பேச்சு மொழியும் ஏனைய நாட்டார் வழக்காற்றுக் கூறுகளும் பொலநறுவை மாவட்ட நாட்டார் வழக்காறுகளுடன் பின்னிப் பிணைந்தே காணப்படுகின்றன. இது தொடர்பாக ஆய்வாளர்கள் தமது கவனத்தைத் திருப்புவது விரும்பத்தக்க விடயமாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Census of Population and Housing – 2001 Sri Lanka, (June 2001), Polonnaruwa District, Department of Census and Statistics, Colombo – 07. PP. 1-3
2. சாந்தி, இரா., (15 ஞநிவநஅடிநச 2005) நாட்டுப்புற இலக்கியமும் உளவியல் தாக்கமும்;> [http:// WWW. Koodal.Com](http://WWW.Koodal.Com)
3. பாலசுப்பிரமணியன், மு., (21 June 2006), நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்களில் தாய்ச்சி, [http:// WWW. Koodal.Com](http://WWW.Koodal.Com)
4. கருணாகரன், கி., பாக்கியலட்சுமி, இரா., (1998), நாட்டுப்புறவியல் நெறிமுறைகள், அண்ணாமலை நகர், பக். 67-68.
5. Census of Population and Housing – 2001 Sri Lanka, (June 2001), Polonnaruwa District, Department of Census and Statistics, Colombo – 07. PP. 61-62.

**யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மொழியினதும் முஸ்லிம் தமிழ்மொழியினதும் உறவுப் பெயர்கள்
- ஓர் ஒப்பாய்வு**

**Mrs. Sivarani Srisatgunarajah, Senior Lecturer,
Department of Linguistics & English, University of Jaffna**

இலங்கையில் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர், இலங்கை முஸ்லீம்கள், மலாய் முஸ்லீம்கள், பறங்கியர் போன்ற பல்லின மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுள் சிங்களவரும், தமிழரும் பண்டு தொட்டு வாழ்ந்து வருபவர் ஆவர்.

இன்று இலங்கையில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம், மலாய் ஆகிய மொழிகள் வழக்கிலுண்டு. இவை மக்களின் தாய்மொழியாகவோ, இரண்டாவது மொழியாகவோ உள். சிங்களம் சிங்களவரின் தாய்மொழி. தமிழ் தமிழர், இலங்கை முஸ்லீம்கள் ஆகியோரின் தாய்மொழி. மலாய்மொழி மலாய் முஸ்லீம்களின் தாய்மொழி. இன்று ஆங்கிலம் பறங்கியரின் தாய்மொழியாகவே உள்ளது. சிங்களத்தை இரண்டாவது மொழியாக அன்றாட வாழ்க்கையில் பேசுகின்ற, தேவை ஏற்படும்போது பேசக்கூடிய தமிழர், முஸ்லீம்கள், பறங்கியர் உள். இதேபோன்று தமிழை இரண்டாவது மொழியாக அன்றாட வாழ்க்கையில் பேசுகின்ற தேவை ஏற்படும்போது பேசக்கூடிய சிங்களவர்களும், பறங்கியரும் உள்.

இலங்கைவாழ் மக்கள் பின்பற்றும் மதங்களாகப் பௌத்தம், இந்துமதம், இஸ்லாம், ரோமன் கத்தோலிக்கமதம், புரெஸ்ரெண்ட் கிறிஸ்தவம் என்பன உள். இன, மொழி, மத வேறுபாடுகளுக்கேற்ப மக்களின் கலாசாரமும் வேறுபடுகிறது. எனவே, இலங்கை ஒரு சிறிய தீவாயினும், பல இன, மொழி, மத, கலாசார வேறுபாடுகளைக் கொண்ட நாடாக அமைந்துள்ளது.

பண்டு தொட்டு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தமிழர் வாழ்ந்து வருகின்றனராயினும், அவர்கள் வடமாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலுமே பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் உள்ள நகரங்களுள் வடமாகாணத்தில் யாழ்ப்பாணமும், கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பும் சிறப்பு வாய்ந்த நகரங்களாகத் திகழ்கின்றன. யாழ்ப்பாணத் தமிழர், மட்டக்களப்புத் தமிழர் எனச் சிற்சில நிலைகளில் வேறுபடுத்திப் பேசுவதும் உண்டு. மேலும் வடமாகாணத்தில் வன்னித்தமிழர், மன்னார்த் தமிழர் என்றும், கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலைத் தமிழர் என்றும் பாடுபடுத்திப் பேசுவதுமுண்டு. இவ்வாறு வேறுபடுத்திப் பேசுவது நிலப்பரப்பு, மொழிவகை, பழக்க வழக்கங்கள், சடங்கு முறைகள், நம்பிக்கைகள், மக்கள் நோக்குகள், தொடர்புகள் போன்றவற்றிற்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளினாலேயாம்.

இலங்கைத் தமிழ் வகைகளிலும் பொதுப் பண்புகள் பல உண்டாயினும், வேறுபாடுகளும் உண்டு. எனவே இலங்கையில் தமிழக் கிளை மொழிகளை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள், யாழ்ப்பாணத் தமிழ், மட்டக்களப்புத் தமிழ், திருகோணமலைத் தமிழ், மன்னார்த் தமிழ், கொழும்புத் தமிழ் என்றெல்லாம் இட அடிப்படையில் வேறுபடுத்திப் பேசியுள்ளனர் : ஆராய்ந்துள்ளனர். இலங்கைத் தமிழைக் கிளை மொழிகளாக வகுப்பதில் அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடும் உண்டு.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அமைப்பிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் மக்களின் நடத்தைக் கோலத்திலும் மனித உறவுகளிலும் வழங்கும் பெயர்களையும் முஸ்லீம் தமிழில் காணப்படும் உறவுப் பெயர்களையும் கள ஆய்வு மூலம் திரட்டி அவற்றின் பொருள் நுட்பங்களையும் வேறுபாடுகளையும் கண்டு விளங்குவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

நாட்டிற்கு நாடு, சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம் உறவுமுறை அமைப்பு வேறுபடக் காண்கின்றோம். உறவுப் பெயர்களும் அவற்றின் பொருள், தொழிற்பாடு என்பனவும் வேறுபடுகின்றன. ஒரே மொழியைப் பேசும் இனத்தவர்களிடம் கூட இவற்றில் வேறுபாடுகள் இருக்கக் காண்கின்றோம். பிறந்த குடும்பத்தின் மூலமோ, திருமணத்தின் மூலமோ, அன்றி இரண்டின் மூலமோ ஏற்படும் உறவு இருவரையோ, பலரையோ உறவினர் ஆக்குகின்றது. இவ்வகை உறவினர்களைக் குறிக்கவும், அழைக்கவும் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் பல உள். இவையே உறவுப் பெயர்கள் ஆகும். இவை மொழிச் சமுதாயங்களில் கலாசாரத்திற்கும், உறவமைப்புக்கும் ஏற்ப எண்ணிக்கையில் வேறுபடுகின்றன. பயன்பாட்டிலும் வேறுபடுகின்றன.

உறவுப் பெயர்களை முதலாம் தர உறவுப் பெயர்கள் எனவும், இரண்டாம்தர உறவுப் பெயர்கள் எனவும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கலாம். முதலாம்தர உறவுகள் ஒரு குடும்பத்துக்குள்ளேயே அடங்கும். அதாவது தந்தை, தாய், மகன், மகள் ஆகியோரே முதலாம் தர உறவினர்கள் ஆவர். இரண்டாம்தர உறவுகளாக தந்தையின் தந்தை, தாய், தந்தையின் சகோதரன், சகோதரி தாயின் தந்தை, தாய் தாயின் சகோதரன், சகோதரி ஆகியோர் அடங்குவர்.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ் உறவுப் பெயர்கள்	முஸ்லீம் பேச்சுத் தமிழ் உறவுப் பெயர்கள்
அப்பா	வாப்பா
ஐயா	
அம்மா	உம்மா
அண்ணா	நாநா காக்கா
அக்கா	ராத்தா
தம்பி	தம்பி
தங்கச்சி	தங்கச்சி
அப்பப்பா தாத்தா அப்பு	அப்பா
அப்பம்மா அப்பாச்சி பாட்டி ஆச்சி	வாப்புச்சி வாப்பம்மா
அம்மப்பா தாத்தா அப்பு	முத்தா அப்பா
அம்மம்மா பாட்டி ஆச்சி	உம்மம்மா கண்ணா
பெரியப்பா	பெரியப்பா
சித்தப்பா	சாச்சா
பெரியம்மா	பெரியம்மா
சின்னம்மா	சாச்சி
மாமா	முாமா
மாமி	முாமி

பிறந்த குடும்பத்தின் மூலம் ஏற்படும் உறவில் இரத்த உறவு உண்டு. திருமணத்தின் மூலம் ஏற்படும் உறவில் இரத்த உறவு இல்லாமலும் இருக்கலாம். இந்த இரு வழிகளிலும் தோன்றும் உறவினர்களையும் வழிக்கேற்ப வேறுபடுத்திக் குறிப்பதற்கு சில மொழிகள் வெவ்வேறு உறவுப் பெயர்களைக் கையாள்கின்றன. தமிழ்மொழியில் இவை இரண்டையும் வேறுபடுத்துவதற்கு தனிச் சொற்கள் இல்லை. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழிலும், முஸ்லீம் பேச்சுத் தமிழிலும் பெரும்பாலும் இரத்த உறவினர்களைக் குறிக்க, அழைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் உறவுப் பெயர்களே திருமண வழிவந்த உறவினர்களையும், அதாவது இரத்த உறவு இல்லாதவிடத்தும், குறிப்பதற்கும், அழைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உறவுப் பெயர்களின் நீடிக்கப்பெற்ற பயன்பாடுகளும் தொழிற்பாடுகளும்:

உறவுப் பெயர்களின் நீடிக்கப் பெற்ற பயன்பாடுகளும், தொழிற்பாடுகளும், (extended uses and functions) சமுதாயத்தில் இருந்து வரக்காண்கிறோம். இவ்வாறு நீடிக்கப்பெற்ற பயன்பாடுகள் உறவினர்களிடத்தும், பழக்கமுள்ள - பழக்கமற்ற உறவினர் அல்லாதவர்களிடத்தும் தொழிற்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் அகரத்தில் தொடங்கும் எந்த உறவுப் பெயரையும் அதனில் உள்ள முதல்நிலை அகரத்தை நீக்கி 'கொ' என்னும் எழுத்தை இட்டு, பொருள் வேறுபடுமாறு பயன்படுத்த முடியும். எடுத்துக்காட்டாக அம்மா, அப்பா, அண்ணை, அத்தான் என்பனவற்றை மாற்றி கொம்மா, கொப்பா, கொண்ணை கொத்தன் எனப் பயன்படுத்தலாம். 'கொ' என்பது 'உமது' எனும் பொருளைத் தருகிறது. இந்த வகையான ஒரு அமைப்பு முஸ்லீம் பேச்சுத் தமிழில் காணப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாண வழக்கில் சில உறவுப் பெயர்கள் விசுவாசம் ஒன்று ஏற்பதன் மூலம் பொருள் வேறுபட்டு வழங்குகின்றன. விசுவாசம் ஏற்று நிற்கும் உறவுப் பெயர்கள் கூட்டும் பெயர்களாகவே வழங்குவனவாகும். இவை இரத்த உறவு, திருமண உறவு உடையவரை மட்டுமே கூட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

குறிப்பிட்ட ஓர் உறவுடையவர்க்கு ஒருவகை மதிப்பு வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு -ஆர்-, -ர்- ஆகிய இரு விசுவாசங்கள் ஒன்றைச் சேர்த்துக் கொள்வதுண்டு. தந்தையார், தாயார், தங்கச்சியார், மச்சானார், அண்ணார், அப்பார்.

சில உறவுப் பெயர்கள் -ச்சி என்னும் விசுவாசம் ஏற்று வருகின்றன. இந்த விசுவாசம் கூடுதலான அன்பைக் காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எனலாம்.

அப்பாச்சி, அம்மாச்சி, அண்ணாச்சி முஸ்லீம் பேச்சு வழக்கில் வாப்புச்சி என வழங்குகிறது.

மேலும், சில உறவுப் பெயர்கள் -காறன், -காறி ஆகிய விசுவிகளை ஏற்று வருகின்றது. தம்பி, அண்ணன், தங்கச்சி, மாமன், மாமி போன்ற சில பெயர்கள் மட்டும், ஆண் எனின் -காறன், பெண் எனின் -காறி விசுவிகளை பெற்று வருதல் உண்டு.

தம்பிக்காறன், அண்ணன்காறன், மாமன்காறன், தங்கச்சிக்காறி, மாமிக்காறி.

முஸ்லீம் பேச்சு வழக்கிலும் சில உறவுப் பெயர்கள், -காறன், -காறி, விசுவிகளை ஏற்று வருகின்றன. காக்காக்காறன், நாநாக்காறன், ராத்தாக்காறி, தங்கச்சிக்காறி கிராமப் புற வாழ்க்கையில் இந்த விசுவிகளின் பயன்பாடு அதிகம் எனலாம்.

பெரும்பாலான உறவுப் பெயர்கள் அடைபெற்று வருவதுண்டு. அடை பெற்றதும் உறவுப் பெயரின் பொருள் சிறிதளவேனும் வேறுபடும். உறவுப் பெயர்களுடன் அடைகளாக வருவன பல வகையின. மூப்பு, இளமை அடிப்படையில் மூத்த, பெரிய, இளைய, சின்ன, குஞ்சி, குட்டி முதலிய அடைகள் உறவுப் பெயர்களுடன் வருதல் உண்டு. மூத்தத்தா, பெரியப்பா, சின்னம்மா, குட்டிமாமா, பெரியகாக்கா, சின்ன சாச்சா. உறவுப்பெயர்களுடன் இயற்பெயர்களையோ, இயற்பெயர்களின் பகுதியையோ, செல்லப் பெயரையோ பட்டப் பெயரையோ சேர்த்துக் கொள்வதும் உண்டு.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் வழங்கப்படும் உறவுப் பெயர்களுக்கும் மக்களின் இயற்பெயர்களுக்குமிடையே பண்டுதொட்டு நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகிறது. உறவுப் பெயர்களாகத் தொழிற்படும் பல பெயர்கள் முழுமையாகவும் இணைந்தும் இயற்பெயரின் பகுதியாகவும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தம்பியப்பா, தம்பியைய்யா, அப்பையா, தங்கச்சிப்பிள்ளை போன்றவை உறவுப் பெயர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இயற்பெயர்களாக வழங்குகின்றன. ஒரு காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இத்தகைய இயற்பெயர்கள் இன்று வழக்கொழிந்து வருகின்றன. காரணம் இவை காலத்துக்கேற்ற புதுநடைப்பாணியற்றவை என மக்கள் கருதுவதேயாகும். இறைவன் பெயரும் உறவுப் பெயரும் இணைந்து இயற்பெயராக வழங்குவதற்கு சிவத்தம்பி என்னும் இயற்பெயர் எடுத்துக்காட்டாகும். முஸ்லீம் சமூகத்தினரின் இயற்பெயர் உறவுப் பெயர்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படவில்லை. உறவுப்பெயர்களுடன் ஒருவரது ஊர்ப்பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்வதும் தொழிற்பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்வதும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக யாழ்ப்பாண மாமா, கொழும்பு அக்கா, கண்டி ராத்தா, கொழும்பு சாச்சா, வாத்தியார் மாமா, டாக்குத்தர் நாநா இவை பெரும்பாலும் உறவினர் அல்லாதவர்களிடத்துதான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அடைகளைப் பயன்படுத்தும் நோக்கம் சுட்டப்பெறுவோரையும் அழைக்கப்பெறுவோரையும் இனங்கண்டு வேறுபடுத்துவதற்கேயாம்.

மக்கள் பயன்பாட்டில் சிற்சில உறவுப்பெயர்கள் சோடியாக இணைந்து வழங்குகின்றன. மூத்த உறவினரைக் குறிக்கும் பெயர் முதலிலும், இளைய உறவினரைக் குறிக்கும் பெயர் இரண்டாவதாகவும், வருதல்தான் வழக்கமாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, அண்ணன் தம்பி, அக்கா தங்கை, அப்பா அம்மா, மாமன் மாமி, காக்கா தம்பி, ராத்தா தங்கச்சி. இரு தமிழ்ச் சமுதாயத்திலும் இவ் வழக்கு காணப்படுகிறது.

இன்று உறவுப் பெயர்கள் இரத்த உறவு, திருமண உறவு உடையவர்களை உரிய முறைக்குப் புறம்பாகச் சுட்டவும் அழைக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது அண்மைக்காலத்தில் ஒரு புதிய போக்காகத் தோன்றியுள்ளது. அண்ணை தம்பி, அக்கா தங்கச்சி, காக்கா நாநா, ராத்தா, மாமா, மாமி ஆகிய உறவுப் பெயர்களில் ஒன்றினால் எல்லா உறவு முறையினரையும் சுட்டவும் அழைக்கவும் முயலும் போக்கு தலையெடுக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் தந்தையைப் பிள்ளைகள் அப்பா என்று சுட்டுவதையும் அழைப்பதையும் பின்பற்றித் தாயும் தனது கணவனை அப்பா என்றே சுட்டவும் அழைக்கவும் காண்கிறோம். இதேபோன்று தந்தை பிள்ளைகளைப் பின்பற்றித் தனது மனைவியை அம்மா என்று சுட்டவும் அழைக்கவும் காண்கிறோம். ஆனால் முஸ்லீம் சமூகத்தில் கணவனை மனைவி முறை மச்சானாக இருந்தால் அழைக்கவும், சுட்டவும், மச்சான் என்ற உறவுப்பெயரையும் மனைவியை கணவன் முறை மச்சானாக இருந்தால் சுட்டவும், அழைக்கவும் மச்சான் என்ற உறவுப்பெயரையும் பயன்படுத்துவர், அத்துடன் மகன் அல்லது மகள் பெயருடன் எடுத்துக்காட்டாக நௌசாத்தம்மா அல்லது நௌசாத்தம்மா அம்மா சுமையாடவாப்பா, நௌசாத்தவாப்பா என அழைப்பர், சுட்டுவர்.

உறவினர் அல்லாதவர்களிடமும் உறவுப்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய பயன்பாட்டின் மூலம் அன்பாதரவு, உள்ளார்ந்த பழக்கம், நட்புணர்வு, மரியாதையுணர்வு போன்றவை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழ்மொழியில் மட்டுமன்றி உலகில் ஏனைய பல மொழிகளிலும் இவ்வாறு உறவுப்பெயர்கள் உறவினர் அல்லாதவரை சுட்ட அழைக்கப்பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் அக்கா, அண்ணை, தம்பி, தங்கச்சி, மாமா, மாமி ஆகிய உறவுப் பெயர்களும் முஸ்லீம் சமூகத்தில் காக்கா, நாநா, ராத்தா, தங்கச்சி, உம்மா, மாமா, மாமி போன்றனவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பல்வேறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு சில உறவுப் பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வாறு பயன்படுத்தப்படும் உறவுப் பெயர்கள் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் ஆச்சி, அம்மம்மா, அம்மாடி, அப்பப்பா, அப்பு, அப்பாடி, அப்பன், ஐயா, அம்மா, தாயே என்பனவாம். முஸ்லீம் சமூகத்தில் வாப்பாவே, வாப்பாடியோ, ம்மாடியோ என்பனவாம். அதிசய அல்லது அதிர்ச்சி உணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு சோகம், துன்பம், துயரம் போன்ற உணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கும் இவ் உறவுப்பெயர்களை உரத்துக் கூறுவதன் மூலம் மக்கள் தத்தம் உணர்வு நிலையில் ஒருவகை ஆறுதல் பெறுகின்றனர் போலும்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இதுவரை ஒப்பீட்டாய்வு அடிப்படையில் கூறிய சில கருத்துக்கள் ஊடாக நாம் இரு சமுதாயங்களிலும் உறவுப் பெயர்களின் பயன்பாடு அதிக ஒற்றுமைகளைக் கொண்டதாக இருப்பதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இதுவரை காலமும் இரு சமுதாயங்களின் உறவுப் பெயர்களுக்குமிடையில் ஒப்பீட்டாய்வு எதுவும் நடைபெறவில்லை.

எனவே இப் பொருள் பற்றி வருங்காலத்தில் ஆராயும் ஆய்வாளர்களுக்கு இவ்வாய்வு ஓர் அடிப்படையாக அமையும் எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. சிவராணி சிற்சற்குணராசா, 1997, யாழ்ப்பாணத் தமிழில் உறவுப் பெயர்கள் சமூக மொழியியல் ஆய்வு, முதுதத்துவமாளிப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை, (வெளியிடப்படாதது), யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.
2. நடராஜன், சி. என்., 1976. Tamil consanguineal kin terms, எட்டாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, தொகுதி 2, மைசூர், இந்திய மொழிகள் மைய நிறுவனச் சார்பு.
3. மயில்வாகனப்புலவர், 1953. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, பதிப்பாசிரியர் : குல. சபாநாதன், சரஸ்வதி புத்தகசாலை, கொழும்பு.
4. Meenakshisundran, T.P., 1968. The kinship terms in Tamil. Indian Linguistics, Vol. 27, Poona.
5. Suseendirajah, S. 1982. Unique kinship Terms in the Dialect of Jaffna and Kanyakumari, International Journal of Dravidian Linguistics, Vol. XI, No. 1, Kerala, India, pp. 201 – 202.
6. Suseendirajah, S. 1982. Kinship Terms in Jaffna society : A Sociolinguistic Appraisal, International Journal of Dravidian Linguistics, Vol. XII, No. 1, Kerala, India, pp. 126 – 148.

புனித ஹஜ், ஐயப்பன் யாத்திரைகள்: ஒரு மானிடவியல் தரிசனம்

S. Srikanthan, Lecturer, Department of Sociology, University of Jaffna.



அறிமுகம்

பன்மைச் சமூகங்களுக்கிடையிலான புரிந்து கொள்ளலில் சமயங்களுக்கிடையிலான ஒருமைத்தன்மை மற்றும் அவற்றுக்கான அடிப்படைகள் தொடர்பான தேடல் இன்றியமையாதது. மானிடவியலின் பிரதான பிரிவுகளில் ஒன்றாக பண்பாட்டிடை ஆய்வு (Cross Cultural Studies) காணப்படுகின்றது. இப் பிரிவானது சமகால உலகில் சிக்கலான கலப்பினச் சமூகங்களுக்கு இடையிலான பண்பாடு பற்றிய புரிந்துகொள்ளலில் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகின்றது. மக்கள் வாழ்வியல் நடைமுறைகளுடன் சமயம்சார்ந்த நம்பிக்கைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் ஒன்றிப்படைந்துள்ள இக்காலகட்டத்தில் இவ்வாய்வானது பண்பாடுகளுக்கிடையிலான ஒப்பியல் ஆய்வுக்கான ஆரம்ப முயற்சியாகவே உள்ளது. இவ்வாய்வின் குவிமையம் இந்து - இஸ்லாம் சமயப்புலங்களின் யாத்திரை நிகழ்வுகளே ஆகும். சமயத்தின் மானிடவியல் சார்ந்த இவ்வாய்வானது எமது சமூக-மானிடவியல் அறிவுப் புலத்திற்கு வலுச்சேர்ப்பது மட்டுமல்ல புதிய புதிய ஆய்வுத் தேடலுக்கும் வழிகாட்டுகின்ற ஒன்றாக அமைகின்றது.

பண்பாடு எனும் அடிக்கட்டுமானத்தில் எழுப்பப்பட்ட மனித இனத்தின் அனைத்து இயங்கியற் கூறுகளைப் பற்றியும் அவற்றின் பரிமாணங்கள் பற்றியும் அலசி ஆராய்ந்து முடிவுகளைப் பெறுகின்ற அறிவுத் தேடலின் வெளிப்பாட்டினை மானிடவியல் எனலாம். மானிடவியலில் 1930 களில் பண்பாட்டிடை ஆய்வுகள் இடம்பெற்றிருந்தாலும் 1980, 1990 களில் இவ் அணுகுமுறை சமூக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. மனிதனுடன் தொடர்புடைய நடைத்தைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் ஏனைய சமூகவிஞ்ஞானத்துறைகளில் இடம்பெற்றிருந்தாலும் மானிடவியலில் இவ் அணுகுமுறைகளின் வழியேயான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக இனங்காணப்படுகின்றது.

சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் ஏன், எவ்வாறான நடத்தை வடிவங்களை பின்பற்றுகின்றனர் என்பதனை ஆய்வு செய்யவும் அச் சமூகத்தின் பிரதான சமூகக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் தொடர்பாக புரிந்து கொள்வதற்கும் குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பண்பாடுபற்றிய ஆய்வுகள் அவசியமாகின்றன. இந் நிலையில் வேறுபட்ட சமூகங்களுக்கிடையிலான ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்கின்றபோது அச்சமூகங்களுக்கிடையிலான பண்பாடுகள் பற்றிய தேடல்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும். அந்தவகையில் இந்து - இஸ்லாம் சமயங்களுக்கிடையிலான புரிந்து கொள்ளலின் ஓர் ஆரம்ப முயற்சியாகவே இரண்டு சமய நம்பிக்கைகளின் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் புனிதப்பயணங்கள் இவ்வாய்வில் குவிமையம் பெறுகின்றன.

2. சமயங்கள் மத்தியில் யாத்திரைகள்

சமயமென்பது மக்கள் தம் வாழ்வினை நெறிப்படுத்திக் கொள்வதற்குரிய நெறிமுறைகள் மற்றும் மார்க்கங்களைப் போதிக்கும் சமூக-பண்பாட்டின் ஒரு கூறாகும் உலகப்பண்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் யாதேனுமொரு சமய நம்பிக்கை கொண்டவையாகவே உள்ளன. புறநிலையாகச் சமயங்களை நோக்குகின்ற போது அவை தனித்தன்மைவாய்ந்தவையாகவும் ஒன்றுடன் ஒன்று வேறுபட்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன. எனினும் அவை அனைத்தினதும் நோக்கம் மற்றும் தொழிற்பாடுகளின் பின்னணி பொதுவானதும் ஒத்ததுமான கருத்துநிலைகளையே கொண்டுள்ளன. அந்தவகையில் ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் 'யாத்திரைகள்' என்பது உலகின் எல்லாச் சமயங்களிலும் முக்கியத்துவம்வாய்ந்த சமயச் சடங்காகவே நிலவிவருகின்றது.

சமயவாழ்வின் தலையாய கடைமைகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் யாத்திரைகள் மக்களின் சமூகவாழ்விற்கு தேவையான சமூக ஒழுக்கங்களையும், தனிமனித விழுமியங்களையும் மற்றும் இன்னும் பிற சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் வழங்குகின்ற ஒன்றாக விளங்குகின்றது. மானிடவியல் நோக்கில் யாத்திரை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டினால் வரையறை செய்யப்பட்ட ஒரு எல்லையிலிருந்து மற்றொரு பண்பாட்டு எல்லைக்குள் சஞ்சரிக்கும் நிகழ்வாகும். (பக்தவத்சலபாரதி, 2002) இதனை மீவியல் சார்ந்த ஒன்றாகவே மானிடவியலாளர்கள் நோக்குகின்றனர். ஒவ்வொரு சமயங்களும் குறிப்பிட்ட சமயத்தலங்களினை புனித இடங்களாவும் ஏனைய சமயத்தலங்களினை விட பேரருள்வயப்பட்ட புனித பூமியாகவும் நம்பிக்கை கொள்கின்றனர். இவ் தலங்கள் தனித்துமான சமய வரலாற்றினையோ அல்லது ஆரம்பகாலத்தில் தனிமனிதரினால் சென்று வழிபடப்பட முடியாத இயற்கை சூழமைவு கொண்டவையாகவோ இருந்துள்ளன. இதனால் இத்தலங்கள் நோக்கிய பயணங்கள் மிகக் கடிமானதும் இதனை வழிபடுவதன் வழியே தனித்துவமான இறையாற்றல் கிடைக்கப் பெறும் எனும் நம்பிக்கையினாலும் இத் தலங்கள் நோக்கிய பயணங்களை 'புனிதப் பயணங்களாக மக்கள் மனங்கொள்கின்றனர். இத்தலங்களை தரிசித்து மீண்டவர்கள் சாதாரண சமூகத்தினரின் சமய ஆற்றலினை விட அத்த ஆற்றல் கொண்டவர்களாக மதிக்கப்படுகின்றனர்.

யாத்திரைகள் பற்றி விக்டர் ரேனார் குறிப்பிடும் போது “யாத்திரைகள் குறிப்பிட்ட சமூகப்பண்பாட்டு மையத்திலிருந்து விளிம்பு நிலையில் நகர்த்தும் இயங்கியல் தன்மை கொண்டவையாக உள்ளன” (பக்தவத்சலபாரதி, 1990) அதாவது குறிப்பிட்ட சமூக பண்பாடு எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள சமயத்தலம் நோக்கிய நகர்வானது இடரீதியாக மட்டுமல்லாது குறிப்பிட்ட காலரீதியாகவும் இணைந்து இடம்பெறும் போது யாதார்த்த சமூக வாழ்விற்கு அப்பாற்பட்ட சமய வாழ்வின் நினைவுட்டுபவையாக அமைகின்றது.

உலகின் பிரதான சமயங்களான இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் யூதம் மற்றும் பௌத்தம் ஆகியவற்றுள் யாத்திரைகள் என்பது தனிமனித சமயவாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய சமயச்சடங்காகவே உள்ளது. இவைகள் வெறுமனே நிகழ்த்தப் பெறாமல் குறிப்பிட்ட சமயம்சார் விழுமியங்கள், நியமங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளின் வழிமேற்கொள்ளப்படுதலே இறைவனின் விருப்பத்திற்கும் ஆசிரவாதத்திற்கும் உரிய ஒன்றாகிவிடும் எனும் வலுவான நம்பிக்கையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்து, கிறிஸ்தவ சமயங்களில் யாத்திரை மேற்கொள்ளுதல் விரும்பப்படுகின்றபோதும் இஸ்லாமிய சமயத்தில் ஒவ்வொரு இஸ்லாமியனுக்கும் கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

3. புனித ஹஜ் மற்றும் ஐயப்பன் யாத்திரைகள்

புனித ஹஜ் மற்றும் ஐயப்பன் யாத்திரைகள் முறையே உலகில் வாழும் முஸ்லீம் மக்களாலும் இந்து மக்களாலும் வருடம்தோறும் மேற்கொள்ளப்படும் வழிபாட்டு மரபாகவும் சமயக்கடமையாகவும் காணப்படுகின்றது இவை தனியே பயணங்களாக இல்லாது மக்களது சமயம்சார் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் பக்திபூர்வமாக பின்பற்றப்பட்டுவருகின்றன. இவ் யாத்திரைகளில் பங்கேற்பது இறைவனின் பேரருள்வயப்பட்டதாகவும் புனிதத்தன்மை நிறைந்ததாகவும் மக்கள் உணர்கின்றனர். அந்தவகையில் சமயத்தின் மானிடவியல் தளங்களினூடாக இவ்விரண்டு புனிதப் பயணங்களுக்கிடையிலான விடயங்களினைப் பின்வரும் ஒழுங்கில் ஒப்பீட்டு நோக்குவோம்.

3.1 சமயப்பின்னணி

சமயங்களை ‘மார்க்கம்’ எனவும் குறிப்பிடுவர். மார்க்கம் என்பது ‘வழி’ அல்லது ‘பாதை’ எனப் பொருள்படும். அதாவது இறைவனை அடையும் வழி அல்லது பாதைகளே சமயங்கள் எனச் சமயம்சார்ந்த சிந்தனையாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்தவகையில் இறைவனை அடைவதற்கான பல மார்க்கங்களில் இஸ்லாம் மற்றும் இந்து சமயங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. இஸ்லாம் என்பது வாழ்க்கை முறை அதாவது சாதாரண நம்பிக்கை மற்றும் சடங்குகள் அடிப்படையில் ஒருவன் இஸ்லாமியனாகிவிட முடியாது அவன் தன்னை அல்லாவுக்கு முற்றுமுழுதாக அர்ப்பணித்தல் வேண்டும். “முஸ்லிம் பெற்றோருக்குப் பிறப்பதாலும் ஒருவர் இஸ்லாமியனாகிவிடுவதில்லை, முஸ்லீம் பெயரையும் அவர்களுடைய ஆணின் குறியின் முன்தோலை (கத்தா) நீக்கிக் கொள்வதாலும் ஒருவர் இஸ்லாமியனாகிவிட முடியாது. அதாவது பெயராலும் பிறப்பாலும் சடங்குகளாலும் ஒருவர் முஸ்லீம் ஆகிவிடமுடியாது இஸ்லாத்தில் கடமையாக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படைகளில் நம்பிக்கை வைத்து அதன்படி நடப்பவர்கள் மட்டுமே இஸ்லாமியன் என்ற அந்தஸ்தினைப் பெறமுடியும் (நாகூர்நுமி, 2004). அந்தவகையில் நாகூர்நுமியின் கருத்தின்படி இஸ்லாமிய சமயத்தில் ஐம்பெரும் தூண்களாக போற்றப்படும் ஐந்து கடமைகளையும் இஸ்லாமிய சமயத்தினைச் சார்ந்தவர்கள் பின்பற்றி ஒழுகுதல் (ருளமழி 1974) அவசியமாகும் அவை:

1. **ஈமான் (நம்பிக்கை – Witness)**
வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாவைத்தவிர வேறில்லை, முஹமது நபி அவர்கள் அவன் தூதுவன் என்பதனை முற்றுமுழுதாக ஏற்றுக்கொள்ளல்.
2. **தொழுக்கை (வழிபாடு – Prayer)**
ஒவ்வொரு நாளும் பஜ்ரு, ருஹர், அஸர், ம.ரிப், இஹா ஆகிய தொழுகைகளைத் தொழுதல் அவசியம்.
3. **நோன்பு (விரதம் - Fasting)**
இஸ்லாமிய ஒன்பதாம் மாதமும், புனித குர்ஆன் போதிக்கப்பட்ட மாதமுமான றமழான் மாதத்தில் பஜ்ருத் தொழுகையினைத் தொடர்ந்து ம.ரிப் தொழுகைவரையான காலப்பகுதியில் அன்ன, நீராகரம் தவிர்த்து அல்லாவின் சிந்தனையுடன் இருத்தல்.
4. **ஐகாத் (தானம்வழங்கல் - Alms)**
ஒவ்வொரு இஸ்லாமியனும் தன்னிடமுள்ள செல்வத்தின் மதிப்பில் 2 1/2 சதவீதத்தினை ஆண்டுக்கொருமுறையேனும் தானம் கொடுத்தல் வேண்டும்
5. **புனித ஹஜ் மேற்கொள்ளல் (மக்கா போதல் - Pilgrimage)**
வாழ்நாளில் அயலுமையுள்ள ஒரு இஸ்லாமியன் இஸ்லாமிய புனித நகரான மக்கவுக்கு போதலின் வழியே தனது ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றுதல் அவசியம்

இவ்வாறான ஐந்து கடமைகளுள் இறுதியான கடமையான மக்காபோதல் ஒருமுறையேனும் நிகழ்த்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவுள்ளது.

சனாதன சமயம் எனப்படுகின்ற இந்துசமயத்தில் பண்டைய காலம் தொட்டு இற்றை வரை சைவம்-வைணவம் எனும் இருசமயப்பிரிவுக்கள் நிலைபெற்றுவந்துள்ளன. சிற்சில காலகட்டத்தில் சைவ-வைணவ சமய காழ்ப்புணர்வு மேலோங்கியிருந்த போதும் இவ்விரு சமயப்பிரிவுகளின் வழியே இணைக்கப்பட்ட ஒரு சமயப்பிரிவாகவே ஐயப்பன் வழிபாடு காணப்படுகின்றது.

நான்குவகை ஆச்சிரமங்களும், நால்வகைப் புருடாத்தங்களும் இந்துக்களின் சமயவாழ்வில் மிக முக்கியமானவையாக விளங்குகின்றன. இவற்றுள் 'ஆச்சிரமம்' என்பது இந்து சமய வாழ்வுக்கான ஒழுங்கு முறையாகவுள்ளது நால்வகை ஆச்சிரம நெறிநின்று ஒழுகும் போதே இறையின்பம் கிடைக்கும் என்பது இந்துக்களது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும். இந்தவகையில் அவை:

1. பிரமச்சாரியம் (மாணவநிலை)
2. கிருகஸ்தம் (இல்லற நிலை)
3. வானப்பிரதஸ்தம் (துறவு நிலை)
4. சன்னியாசம் (பற்றற்ற நிலை)

ஆகிய நான்கு படிநிலைகளிலும் வானப்பிரதஸ்தம் மற்றும் சன்னியாசம் ஆகியவை சமயம்சார்ந்த யாத்திரைகளுடன் தொடர்புபட்டவையாகும் இவ்வாறாக இஸ்லாம், இந்து சமயங்களில் சமயம்சார்ந்த புனிதப் பயணங்கள் காலந்தோறும் பல்வேறுபட்ட சமயநம்பிக்கைகள் மற்றும் வழிபாடுகள் என்பவற்றுடன் தொடர்புபட்டவையாக நிகழ்த்தப்பட்டுவருகின்றது.

3.2 யாத்திரைக்காலமும் இடமும்

ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் இன்றுவரை மனிதர்கள் பல்வேறு நோக்கம் கருதி இடம்விட்டு இடம் நகர்ந்துள்ளபோது அவையனைத்தும் புனிதப் பயணங்களாகவோ அல்லது யாத்திரைகளாகவோ மனங்கொள்ளப்படவில்லை. அதாவது குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் குறிப்பிட்ட இடம் நோக்கி குறிப்பிட்ட சமய நம்பிக்கையுடைய பக்தர் கூட்டத்தினர் ஒன்றாகச் சென்றடைந்து விசேடமாக வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும் போது அதுவே யாத்திரைகள் எனப்பட்டது.

ஹஜ் என்பது (அவைரினாலும்) அறியப்பட்ட சில மாதங்களாகும் எனும் திருக் குர் ஆன் வாக்கின்படி ஹஜ் ஆனது றமளான் மாதத்தின் நோன்பினைத் தொடர்ந்து வரும் 'வ்வால், துல்ஹ' தா, துல்ஹஜ் ஆகிய மாதங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் புனிதப் பயணமேயாகும். எனினும் ஹஜ் கடமை நிறைவேற்றப்படும் காலம் மிகக்குறுகிய காலமாகும் அதாவது துல்ஹஜ் மாதத்தின் 8ம் நாளிலிருந்து 12ம் நாள்வரையாகவுள்ள இடைப்பட்ட காலப்பகுதியே ஹஜ்கடமைக்குரிய காலமாகும்

ஐயப்பன் யாத்திரையென்பது கார்த்திகை மாதம் முதல் திகதியிலிருந்து தை மாத முதல் திகதி வரையாகவுள்ள காலப்பகுதியில் பின்பற்றப்படும் ஒன்றாகும். இவ்விரு யாத்திரைகளிலும் காலக் கணிப்பென்பது இயற்கையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. திருக் குர் ஆனில் பிறைகள் மக்களுக்கு காலங்காட்டியாகவும், ஹஜ்ஜிற்கான நாட்களை அறிவிப்பவையாகவும் உள்ளன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது சந்திரனின் கலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இஸ்லாமிய மாதங்கள் கணிக்கப்படுகின்றன. அதேவேளை இந்துக்களின் மாதமும் சூரியனின் ராசிபிரவேசங்களினை மையமாக்கொண்டு கணிக்கப்படுகின்றன. அந்தவகையில் ஐயப்பன் யாத்திரைக்கான காலமென்பது சூரியன் விருட்சிய ராசிக்கு பிரவேசிக்கும் மாதம்முதல் மகரராசிக்கு பிரவேசிக்கும் (மகரசங்கராந்தி) நாள் வரையாகவுள்ள காலப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்றது. யாத்திரை மேற்கொள்ள ஆரம்பிக்கும் காலங்களை நோக்கும் போது புனித ஹஜ் பயணங்கள் பொதுவாக சூரிய அஸ்தமனத்தினைத் தொடர்ந்தும், ஐயப்பன் யாத்திரையானது சூரிய உதயத்துடனுமே ஆரம்பிக்கின்றன.

புனிதஹஜ் பயணமானது உலகின் மையமென்று இஸ்லாமிய மக்களால் போற்றப்படும் புனித மக்கா நகரத்திலுள்ள கஃபா எனும் இறையில்லம் நோக்கி நிகழ்த்தப்படும் ஒன்றாகவுள்ளது. ஹஜ் எனும் அரபுச் சொல்லின் பொருள் 'சந்திக்க நாடுவது' ஆகும். (மாணவை முஸ்தபா, 1991) அந்தவகையில் உலகின் எல்லாப்பாகங்களிலும் வாழும் இஸ்லாமிய மக்கள் தத்தமது இடங்களிலிருந்து எத்திசை நோக்கி ஒவ்வொரு நாளும் தொழுகின்றார்களோ அந்த புனிதமான இடத்தில் இனம், மொழி வேறுபாடுகள் கடந்து சந்திக்கநாடும் இடமாகவே மக்கா விளங்குகின்றது. இது சவுதி அரேபியாவின் ஹிஜாஸ் மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளது.



மக்கா

ஐயப்பன் யாத்திரை என்பது இந்துசமயத்தின் கருவூலமாக போற்றப்படும் இந்திய நாட்டில் கேரள மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளது. சபரி மலை நோக்கி வருடம் தோறும் மேற்கொள்ளப்படும் யாத்திரையாகும். க்.பா இறையில்லம் எவ்வாறு பாலைவனச் சூழலில் ஸபா-மர்வா மலையக்குன்றுகளிடையே அமைந்துள்ளதோ அவ்வாறே சபரி மலையானது கேரளக் காட்டின் மையத்தில் வனாந்திர மரங்கள் மற்றும் காட்டாறுகள் சூழ அமைந்துள்ளது.



சபரி மலை

இவ்விரு யாத்திரைகளின் தனித்துவத்தன்மை மற்றும் வழிபாட்டு மரபுகள் தொடர்பாக பல்வேறு சமயரீதியான ஐதீகக் கதைகள், புராண நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன.

வகை மாதிரியாக இரண்டு யாத்திரைகளுடன் தொடர்புபட்ட ஐதீகக் கதைகளை நோக்கின். க்.பா இறையில்லம் முதன் முதலில் அல்லாவினால் ஆதம்(அலை) படைக்கப்படுவதற்கு பல்லாயிரமாண்டுகளுக்கு முன் உருவாக்கப்பட்டது என்றும், இறைவனால் படைக்கப்பட்ட ஆதமும் (அலை) ஹவ்வா (ஆதமின் இடது புறக் கோணல் விலா எலும்பிலிருந்து அல்லாவினால் படைக்கப்பட்ட பெண்) அலைந்து திரிந்து துல்ஹஜ் மாதத்தின் ஒன்பதாம் நாள் அரபாத் பெருவெளியிலில் சந்தித்து பின்னர் ஐப்ரி (அலை) இனால் இறையில்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று ஹஜ் கடமை மேற்கொள்ள கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது என்றும், இவர்களாலேயே முதலாவது ஹஜ் கடமை நிறைவேற்றப்பட்டது என்றும் இஸ்லாமிய புனித நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எனினும் காலப்போக்கில் இவ்விறையில்லமானது விண்ணுக்குயர்த்தப்பட்டது பின்னர் இப்ராஹிம் (Ibrahim) அவரது மனைவி மக்களால் புனரமைக்கப்பட்டு ஆண்டு தோறும் ஹஜ் பயணம் மேற்கொள்ள வழிசெய்யப்பட்டது. ஆனாலும் இறுதி நபிகள் நாயகத்தினாலேயே இன்றைய க்.பா இறையில்லத்தின் புனிதத்தன்மை (கி.பி 7ம் நூற்றாண்டு) நிலைநாட்டப்பட்டு இஸ்லாமிய ஐம்பெரும் ஐந்தாவது கடமையாக்கப்பட்டது. (மாணவை முஸ்தபா, 1991)

ஐயப்பனுடைய தோற்றமும், இந்து சமய புராணங்களிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. அதாவது சிவனும் மோகினிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவுக்கும் பிறந்தார்(அரிகர சதன்) பின்னர் அவர் பூலோகத்தில் அதர்மத்தை அழிக்க அனுப்பி வைக்கப்பட்டார் என்றும், அவ்வாறு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட ஐயப்பன் கேரளத்தின் பந்தள நாட்டு அரசன் ராஜசேகர பாண்டியனுக்கு பம்பை நதிக்கரையில் மணிகண்டனாக அவதரித்து, ராணியாரின் சூழ்ச்சியினால் நோய்குணமாக்கலின் பொருட்டு புலிப்பால் எடுத்துவர கேரளக்காட்டிற்கு போனார் என்றும், அங்கே தன்னுடைய அவதார நோக்கத்தினை (மகிசியினை வதம் செய்து மோட்சம் கொடுத்தார்) நிறைவு செய்தார் என்றும், அங்கே சபரி எனும் மூதாட்டியின் வேண்டுகோள்கிணங்க கோயில் கொண்டார் என்றும், அவ் மூதாட்டி மணிகண்டனை பதினெட்டுத்தரம் வலம் வந்தாள் என்றும் அதுவே இன்றை பதினெட்டு வழிபாடு என்றுமான ஐதீகம் காணப்படுகின்றது. (துளசி, 1985)

3.3 யாத்திரை சார்ந்த நிகழ்வுகள்

சாதாரண மனிதவாழ்விலிருந்து கால இடரீதியாக வேறுபட்டவகையில் சிறப்பு வழிபாடுகளுடன் கூடிய ஒன்றாகவே யாத்திரைகள் காணப்படுகின்றன. யாத்திரையின் போது சில முக்கியமான நிகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றினை

- யாத்திரைக்கு முன்னுள்ள காலம்
- யாத்திரைக்காலம்

எனும் அடிப்படையில் நோக்கலாம்



ஐயப்பனுடன் தொடர்புடைய ஐதீக கதை

அ) யாத்திரைக்கு முன்னுள்ள காலம்

ஹஜ் புனித பயணத்தினை மேற்கொள்ள விரும்புவோர் ஷவ்வால் மாதத்திலிருந்து துல்ஹஜ் மாதத்தின் 8ம் நாளுக்கு கிடைக்கப்பட்ட காலத்தில் இவ்வாறும் அணிந்து ஆரம்பிக்கலாம். பொதுவாக ஹஜ் கடமைக்கு முன்னைய 10 நாட்களுக்குள் இதனை மேற்கொள்வர். இக்காலத்தில் உடலுறவு கொள்ளல், நகம் முடிவெட்டல், செருப்பணிதல், உயிர் பலியிடுதல் மற்றும் தீய செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுதல் போன்றன விலக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை நியாத் என்பர். இவ்வாறாகவே ஐயப்பன் யாத்திரைக்கர்கள் கார்த்திகை முதலாம் திகதியிலோ அல்லது 41 நாட்கள் விரதம் அனுட்டிக்க கூடிய வகையில் வரும் சுப தினத்திலிலோ குருவின் ஆசியுடன் துளசி. உருத்திராக்க மணிமாலை அணிந்து நிற வேட்டி உடுத்து விரதம் மேற்கொள்வர். இக்காலங்களில் ஹஜ் போன்றோ சில செயல்பாடுகள் செய்வதற்கு விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.



(முஹ்ரிம்)



குருசாமி

இவ்விரு யாத்திரைகளிலும் ஆண்பெண் இருபாலரும் பங்குபற்ற முடியும் இருந்தாலும் பெண்கள் தொடர்பாக சில கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அந்தவகையில் ஹஜ் பயணங்களின் போது மாதவிடாய் ஏற்பட்டால் அவர்கள் க.பா இல்லத்தினை தரிசிக்க முடியாது அதே வேளை ஐயப்பன் யாத்திரைக்கு மாதவிடய் ஏற்படும் பருவத்திலுள்ள பெண்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

ஒருவர் இவ்விரு பயணங்களையும் மேற்கொள்ள எண்ணித் துணிவாராயின் அவர்மீது சில கடமைகள் விதிக்கப்படுகின்றன. அதாவது ஏழை எளியோருக்கு உணவளிப்பது, மக்களிடத்து அன்பாகப்பழுகுதல், சண்டைச்சர்சரவுகளில் ஈடுபடாமை மற்றும் இறைவழிபாடு செய்தல் ஆகியன கட்டாயக் கடமைகளாகும். பொதுவாக இவர்கள் இக்காலங்களில் கலந்துரையாடும் போது “ஸலாம்” அல்லது “சாமியே சரணம் ஐயப்பா” என்று தத்தமது பண்பாட்டு மரபுக்கேற்ப விளித்தழைப்பது அவசியமானதாகும். அதுவும் ஐயப்பன் யாத்திரிகர்கள் தாம் சந்திக்கும் ஆண்களை ‘சாமி’ என்றும் பெண்களை ‘மாளிகைப்புறம்’ என்றும் சிறுவர்களை ‘மணிகண்டா’ என்றும் சிறுமியரை ‘கொச்சி’ என்றும் அழைத்தல் வேண்டும் (துளசி, 1985)

யாத்திரைநோக்கி புறப்படும் போது இறைகாணிக்கைகள் கொண்டுசெல்லும் மரபு காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் ஆரம்பகாலங்களில் ஹஜ் யாத்திரிகர் குர்பானி கொடுக்க ஆடு, மாடு மற்றும் ஓட்டகம் போன்ற விலங்குகளை கொண்டு சென்றுள்ளபோதும் தற்காலத்தில் அதனை சவுதி அரசு ஏற்று மேற்கொண்டு வருகின்றது. எனினும் ஐயப்பன் யாத்திரிகள் “இரு முடிக்கடுத்தல்” என்பது முக்கிமானதாகும். ஒரு முடியில் கோயிலுக்கான பொருட்கள் (நெய், கற்பூரம்) அடுத்த முடியில் யாத்திரைகாலத்திற்கு தேவையான உணவுப் பொருட்களும் கட்டப்பட்டு கொண்டு செல்லப்படுகின்றது.



இரு முடி

இவ்வாறாக யாத்திரைகாலத்திற்கு முன்னைய கால நிகழ்வுகள் இவ்விரு யாத்திரைகளிலும் ஒத்ததன்மையானவையாகக் காணப்படுகின்றபோது இவ்விரண்டிலும் தனித்துவமான சில பண்புகள் காணப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தவகையில் ஹஜ் யாத்திரிகர்கள் தைக்கப்படாத இரு துண்டுகளை ஆடையாக கட்டுதல் ‘இஹ்ராம்’ (ஐசயஅ) என்றும் இவ்வாடை அணிந்தோரை ‘முஹ்ரிம்’ என்றும் அழைப்பர். (மன்சூர், 1993) ஐயப்பன் யாத்திரையில் ஐயப்பன் யாத்திரிகர்கள் குருவின் தலமையின் கீழ் பயணம் மேற்கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அதுவும் கன்னிச் சாமிகள் குருவின் ஆசீர்வாதத்துடன் ஆரம்பித்தல் இன்றியமையாதது.

ஆ) யாத்திரைக்கால நிகழ்வுகள்

யாத்திரைக்காலம் மிக் குறுகிய காலப்பகுதியைக் கொண்டதாக இருந்தாலும் இவை யாத்திரிகர்களை இயல்புத்தளத்திலிருந்து விடுவித்து மீவியல்புக்குள் சஞ்சரிக்க செய்யும் வகையில் எதிர்-அமைப்பியல் கட்டமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. அந்தவகையில் இவ்விரண்டு யாத்திரை நிகழ்வுகளிலும் குறிப்பிட்ட ஒழுங்கு முறைகளை அவதானிக்க முடிகின்றது. புனித ஹஜ் யாத்திரையானது துல்ஹஜ் எட்டாம் நாளில் மினாவிலுள்ள மஸ்ஜிதுல் கை.ப பள்ளிவாசலுக்கருகில் தங்கி அடுத்த ஒன்பதாம் நாளில் அரபாத் பெருவெளியைச் சென்றடைதல் வேண்டும். இங்கு றுருக்கும் ம.ரிப்புக் தொழுகைக்கும் இடையில் தங்கியிருத்தல் அவசியமாகும். தங்குமிக்காலங்களில் திகர் செய்தல், தல்பி ஓதல், இஸ்திபார் மற்றும் சலவாத் சொல்லுதல் போன்றவற்றைச் செய்வதுடன் தத்தமது இறந்த ஆத்மாக்களுக்காகவும் மற்றும் தமது உறவுகளுக்காகவும் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்தல் நன்று. இவ்வாறே ஐயப்பன் யாத்திரைகளிலும் எரிமேலி பகுதியில் இருந்து ஒன்றுகூடி அதிலிருந்து சற்றுத் தூரத்திலுள்ள பேட்டை எனுமிடத்தில் துள்ளலில் ஈடுபட்டு அதன் பின்னர் நடந்து சென்று அழுதா நதிக்கரையில் தங்கி வழிபாடு செய்வார். இங்கிருந்து பம்பை நதியை சென்றடையும் போது வழியில் வரும் கல்லிடும் குன்றில் அழுதா நதிக்கரையில் தாம் எடுத்து வந்த கல்லினை எறிவர். இவ் கல்லெறிதலானது மினாவில் சாத்தானின் மீது கல்லெறிதலுக்கு ஒப்பானது அதாவது இந்த மலையில் ‘மகிஷி’ எனும் அரக்கியை ஐயப்பன் வதம் செய்ததான ஐதிகம் காணப்படுகின்றது.



யாத்திரை

மினாவில்
கல்லெறிதல்

பம்பை நதியை வந்தடைந்த யாத்திரிகர்கள் அங்குள்ள ஐயப்பனை வழிபட்டு தங்கி மகிழ்வர். இக்காலங்களில் தங்கள் இறந்த முதாதையருக்காக பிதூர் தர்ப்பணம் செய்வர்கள். இது அரபாத் வெளில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆத்ம இளைப்பாற்றுப் பிரார்த்தனைக்கு ஒப்பானது. இதன் பின்னர் அதிகாலை (30 திகதி) சபரிமலை நோக்கி பயணமாவார்கள். இவ்வாறே புனித ஹஜ் யாத்திரிகளும் அரபாத் பெருவெளியிலிருந்து சூரியன் மறைந்தபின் முஜ்தலிப்பாவுக்கு சென்று இரவு நேரத் தொழுகையினை மேற்கொள்வர். துல்ஹஜ் பத்தாம் நாள் அதிகாலை தொழுகையினைத் தொடர்ந்து 49 சிறுகற்களுடன் மினா நோக்கி புறப்படுவர். மினாவில் உள்ள ஜம்ரத்துல் அகபாவில் முதலில் சைத்தான் மீது கல்லெறிதல் வேண்டும் பின்னர் அவர்கள் கொண்டு போன மிருகத்தினைக் குர்பானி (பலியிடுதல்) கொடுத்தல் அவசியமாகும் அதன் பின்னர் தமது தலைமுடியை வெட்டுதல் அல்லது சிரைத்து தாம் அணிந்து வந்த இஹ்ராமினைக் கலைந்து விட்டு வேறு உடை அணிந்து கொண்டு மக்காவிலுள்ள இறையில்தினை (க.பாவை) சென்றடைதல் வேண்டும். அங்கே ஏழு தரம் வலம் வந்து இரண்டு தரம் தொழுதல் அவசியம். இதன் பின்னர் மினா திரும்பிவிடல் வேண்டும். துல்ஹஜ் பதினொராம் நாள் மற்றும் பன்னிரண்டாம் நாள் சைத்தான் மீது கல்லெறிந்து இறைவனைப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும் இறுதியாக 12ம் நாள் அந்திப் பொழுதுக்கு முன்னதாகவே மக்கா சென்றுவிடுதல் வேண்டும்.



தவாஃப்



மகர ஜோதி

ஐயப்பன் யாத்திரையில் பதினெட்டுப் படிகளை கடந்து சென்ற யாத்திரிகள் (30 திகதி) அன்று முழுவதும் ஐயப்பனையும் பரிவாரத் தெய்வங்களையும் வழிபாடு செய்து தாம் கொண்டுவந்த பிரதான காணிக்கையான நெய்யினை கொடுப்பர் இது புனித ஹஜ் யாத்திரையில் குர்பானி கொடுத்தலுக்கு ஒப்பானது எனினும் இங்கு இந்து சமயத்தின் தூய்மை-துடக்கு எனும் கருத்து நிலையானது விலங்கு பலியிடலைத் தவிர்த்து நெய் முதன்மை பெறச் செய்துள்ளது. எனினும் இங்கு தை மாத விளக்கு சிறப்பாக மகரஜோதி என்பது தைமாதம் முதலாம் திகதி மலைப்பகுதியின் வடகிழக்க பகுதியில் அந்திப் பொழுதில் மிகப் பிரகாசமான நட்சத்திரம் போன்று தோன்றும். இதனைத்தரிசிப்பதன் வழியே புனித ஐயப்பன் யாத்திரை நிறைவு பெறும்.

இவ்வாறாக இவ்விரண்டு யாத்திரை நிகழ்வுகளிடையேயும் பொதுவான யாத்திரைசார் வழிபாட்டு நிகழ்வுகள் அமைந்துள்ள போதும் தனித்துவமான வழிபாடுகளும் இடம் பெறுகின்றன. புனித ஹஜ் யாத்திரிகர்கள் ஹஜ்ருல் அஸ்வத்தை (Hajr Al Aswad) வலம் வந்து முத்தம் கொடுத்தல் பிரதானம் எனினும் முத்தம் கொடுக்க இயலாது எனின் அவர்கள் தூத்திலிருந்து தமது வலக்கையினால் அக்கடமையினை நிறைவேற்றுதல் முடியும். மேலும் ஸபா-மர்வா எனும் குன்றுகளுக்கிடையில் முதல் மூன்று தடவைகள் ஓடுதலும் பின்னைய நான்கு தடவையும் நடத்தலும் வேண்டும் இதனை 'ஸஃயீ' என்பர். இஸ்லாமிய சமயம் போன்று இல்லாது இந்து சமயத்தில் உருவ வழிபாடு சிறப்புப் பெற்றுள் காரணத்தினால் சபரி மலையின் உச்சியில் ஐயப்பன் இருந்த வடிவத்தில் வழிபடப்படுகின்றார். இங்கு பிரதானமாக மார்கழி 30ம் நாள் 'திருவாபரணம்' சாத்தும் வழிபாடு இடம்பெறும். இத்துடன் முதலாவதாக சபரி மலைக்குச் செல்லும் யாத்திரிகர் 'சரங்குத்தி ஆல்' எறிதலும் அவசியமாக்கப்பட்டுள்ளது.

4 யாத்திரைகள்: மானிடவியல் தரிசனத்தில்

பிரபல மானிடவியலாளரான விக்டர் ரேனர் யாத்திரை என்பது ஒரு மீவியல் நிகழ்வாகும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திரிகர்கள் தத்தமது சமூக நிலமை கடந்து ஒன்றிணைகின்றனர். இது சாதாரண சமூக வேறுபாடு கடந்த நிலையில் அதாவது இயல்பு சமூகத்துக்கு மாறாக அமைவதினால் இவ் யாத்திரைக் குழுமத்தினை மீசமூகம் என வரையறுத்து விளக்குகின்றார்.

மீவியல்பு என்பது 'ஒருவர் ஒரு நிலையிருந்து பிறிதொரு நிலைக்கு யாத்திரையின் மூலம் நிலைமாற்றம் பெறுகின்ற அனைத்து படிமுறைகளையும் சுட்டிநிற்கின்றது' (பக்தவத்சலபாரதி, 2002) அந்தவகையில் யாத்திரையின் வழியே ஒருவர் தனது இயல்பு நிலையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு நிலைமாற்றத்திற்கு உட்பட்டு பின்னர் சமூகத்துடன் இணைக்கப்படுகின்றனர். அதாவது புனித ஹஜ், ஐயப்பன் யாத்திரைகளில் ஈடுபடும் ஒருவர் முதலில் சமயம்சார் கட்டுப்பாடுகள், நடத்தை முறைகள் போன்றவற்றினால் சாதாரண மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து பிரிக்கப்படுகின்றனர். இதன் பின்னர் யாத்திரை

காலப்பகுதியில் அவர்கள் மீசமுகமாக்கப்பட்டு அவர்கள் மத்தியில் புதிய சமய நிகழ்வுகள் இடம்பெறும் போது யாத்திரையில் பங்குபற்றியோர்கள் அனைவரும் இயல்பு உலகத்திலிருந்து மீவியல்பு உலகத்தில் சஞ்சிகின்றனர். ஐயப்பன் யாத்திரையினை எடுத்துக் கொண்டால் பேட்டைத்துள்ளல், பம்பை நதிக்கரையோர நிகழ்வுகள் மற்றும் சரண கோசம் போன்றனவும் புனித ஹஜ் பயணத்தினை நோக்கின் அரபாத் பெருவெளியில் இடம்பெறும் பிரார்த்தனைகள், மினாவில் கல்லெறிதல் மற்றும் க.பாவினை வலம் வருதல் போன்றனவு மீவியல்பு மற்றும் மீசமுகம் சார்ந்தவையாகவே உள்ளன.

இவ் மீவியல்பு, மீசமுக நிகழ்வுகளினூடாக இயல்பு சமுகத்தில் காணப்படும் வேற்றுமைகள் களையப்பட்டு அனைவரும் சகோதரர்கள் என்ற உணர்வும் அனைவரும் சமமென்ற மனப்பாங்கும் கிடைக்கப்பெறுகின்றது இங்கு யாத்திரிகர்களின் உளரீதியான, உணர்வு ரீதியான மாற்றத்தினூடாக நிலைமாற்றத்தினை அடைகின்றனர். இது பற்றி விக்டர் ரேனர் குறிப்பிடும் போது “அன்றாட வாழ்க்கையின் காலப்பகுப்பிலிருந்து யாத்திரை நிகழ்வின் காலப்பகுப்பு ஒவ்வொரு மீவியல்பாளருக்கும் (யாத்திரிகர்களுக்கு) புனிதமாக அமைவதினால் இடரீதியானதும் காலரீதியானதும் மைய-விளிம்பு சார்ந்த நகர்வு இடம்பெறுகின்றது” இது யாத்திரிகர்கள் தமது இயல்பு வாழ்வில் கொண்டிருந்த சமுகத் தகுதி நிலை (Social Status) மற்றும் நடிப்பகு (Role Taking) ஆகியவற்றினை ஓரங்கட்டிவிட்டு அனைவரும் சாதி, இனம், பால் நிலை, வகுப்பு நிலை மற்றும் பிற வேறுபாடுகள் கடந்து அனைவரும் பக்தர் எனும் நிலைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். இவ் சமநிலைப்பாங்கான சமுக நிலைக்கு சமயம்சார் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. அந்தவகையில் யாத்திரையின் போது அணியும் ஆடை, உண்ணும் உணவு, தங்குமிடம் மற்றும் கலந்துரையாடல் போன்றவற்றினைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

இவ்வாறாக யாத்திரையின் வழியாக இயல்புத்தளத்திலிருந்து நிலைமாற்றம் பெற்றவரை சமுகத்தில் இணைக்கும் போது அவரை தெய்வீக சக்தி பொருந்தியவராகவே சமுகம் நோக்குகின்றது. அதே போல் அவரும் சமுகத்தில் செயற்படுவார் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதனால் அவரை சாதாரண இயல்பு தளமக்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கு ஏற்றவகையில் குறிப்பிடவழியே இனங்காட்டப்படுகின்றார். புனித ஹஜ் மற்றும் ஐயப்பன் யாத்திரிகர்களை முறையே ‘ஹாஜிமார்’ என்றும் ‘மலைச்சாமிகள்’. ‘குருசாமி’ என்றும் மக்கள் விளித்துக் கூறுவர்.

இவ்வாறாக விளித்துக் கூறுவது ஒருவகையில் அவரைக் கூட சமுகத்தளத்தில் தன்னுடைய இயல்புச் செயற்பாட்டுக்கு அப்பால் செயல்படத் தூண்டும். ஏனெனில் இவர் யாத்திரை காலத்தில் அனுபவித்த நிகழ்வுகள் இயல்புலகத்திலிருந்து மாறுபட்ட ஒன்றையாகும். இங்கே சடங்கும் பயணமும் இணைந்து யாத்திரையாகும். இவ் யாத்திரை சமுகத்தின் எதிர்-அமைப்பாகவும் உள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

அந்தவகையில் தொகுத்து நோக்கும் போது இவ்விரண்டு சமய யாத்திரைகளுக்கும் இடையில் பொதுவான பல பண்புகள் காணப்படுகின்றமையினை இவ்வாய்வின் வழியே நாம் அறியமுடிகின்றது. இவ் பொதுப்பண்புகள் இவ்விரண்டு சமுகங்களுக்கிடையிலான பண்பாட்டு உறவுகளுக்கு அடிப்படையாக அமைவதுடன் எதிர்கால சமுக-சமய நல்லிணக்கச் செயன்முறைகளுக்கும் வலுச்சேர்ப்பதாகவே உள்ளது. இவ்வாறான ஆய்வுகள் இவ்விரண்டு சமுகங்களினது பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தினை வெளிப்படுத்துவதற்கும் துணைபுரிகின்றது.

5. பின்னிணைப்புகள்

பின்னிணைப்பு 1

புனித ஹஜ் மற்றும் ஐயப்பன் யாத்திரைகள் ஒப்பீடு			
இல	விடயம்	ஹஜ்	ஐயப்பன்
1	சமயம்	இஸ்லாம்	இந்து
2	காலம்	துல்ஹஜ்	மார்சு
3	நாடு	சவுதி அரேபியா	இந்தியா
4	மாநிலம்	ஹிஜாஸ்	கேரளா
5	இடம்	மக்கா	சபரி மலை
6	பிரதாவழிபாடு	ஹஜ்ருல் அஸ்வத்	ஐயப்பன்
7	ஆடை	இஹ்ராம்	நிற வேட்டி
8	வழிபாடு	7 தரம் வலம் வருதல்	18 படியேறுதல்
9	வழிபாடு	அரபாத் பெருவெளிப்பிரார்த்தனை	பம்பை நதிக்கரையோர வழிபாடு
10	கல்லெறிதல்	மினாவில்	கல்லிடும் குன்றில்
11	காணிக்கை	குர்பானி கொடுத்தல்	நெய்அபிசேகம்

இல	சொல்	அர்த்தம்
புனித ஹஜ்		
1	இஹ்ராம்	தைக்காத ஆடை
2	தவாஃப்	கஃபாவை 7 தரம் வலம்வருதல்
3	கஃபா	இறையில்லம்
4	உம்ராஃ	கஃபாவை வழிபடுதல்
5	பஜ்ரு	அதிகாலைத் தொழுகை
6	ஞஹர்	மதியம் தொழுகை
7	அஸர்	மாலை தொழுகை
8	மஃரிப்	அந்தி தொழுகை
9	இஹார்	இரவுத் தொழுகை
10	தல்பியா ஓதல்	குர் ஆனில் நபி அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளை கூறல்
11	திகர் செய்தல்	இறைவனைப் புகழ்ந்து நன்றி கூறல்
12	ஸலவாத் ஓதல்	முகமது நபி (சல்) அவர்களை புகழ்ந்து கூறல்
13	துஆக் கேட்டல்	இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்தல்
14	இஸ்திஃபார்	இறைவனிடம் பாவமன்னிப்புக் கேட்டல்
15	ஹஜ்ருல்அஸ்வத்	கருமை நிறமான கல் விண்ணிலிருந்து வந்தது
ஐயப்பன்		
16	அரிகர சுதன்	அரி-வஸ்ணு, கரன்-சிவன், சுதன்-மகன்
17	மசங்கராந்தி	மாதப்பிறப்பு
18	கன்னிச்சாமி	முதல் யாத்திரை மேற்கொள்பவர்
19	மகர ஜோதி	தை மாதம் தெரியும் பிரகாசமான நட்சத்திரம்

6. உசாத்துணை நூல்களின் விபரங்கள்

1. பக்தசுவத்சலபாரதி, “பண்பாட்டு மானிடவியல்”, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
2. பக்தசுவத்சலபாரதி, “தமிழர் மானிடவியல்”, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2002.
3. Esko.E.Newhill “Exploring World Culture” Ginn and & Company 1974.
4. Richly H.Crapo “Cultural Anthropology Understanding Our Selves & Others” The Dushkin Publishing Group INC, 1990.
5. முகம்மது முகைதீன், எலவி கே.எம், “ஐம்பெரும் கடமைகள்”, யாசிபர் பப்பிளிக்கேசன்ஸ், மதுரை, 2002.
6. சேய்க் முஹம்மது அஸ்ஸாலிஹ் அல் உதைமீன் (தமிழில் மன்கூர். எஸ்.எம், “ஹஜ்ஜும் எம்ராவும் நிறைவேற்றுவதெப்படி” அமைப்பு வழிகாட்டல்களுக்கான கூட்டுறவு செயலகம், சவுதி அரேபியா, 1993.
7. நாகூர்முமி, “இஸ்லாம்: ஓர் எளிய அறிமுகம்”, திருத்திய 2ம் பதிப்பு, 2004.
8. மாணவை முஸ்தபா, “இளைஞர் இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியம்”, மீரா வெளியீடு, சென்னை.
9. விசுவநாதம், கு.ஆ.பெ., “நபிகள்நாயகம்”, 4ம் பதிப்பு, பாரிநிலையம், சென்னை, 1974.
10. துளசி.சுப, “ஸ்ரீ ஐயப்பன் சரித்திரம்”, ஸ்ரீ ஐயப்பா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 1985.
11. தொகுப்பு சந்திரமௌலனி குருசுவாமி “அய்யப்ப விஜயம்” ஸ்ரீ நிவாஸ் பைன் ஆர்ட்ஸ் தமிழ்நாடு 1999.
12. ஐயப்பன் யாத்திரை வழிவடைப்பாடல்கள்” இந்தியா.
13. ஞான தீபம் 17வது ஆண்டு மலர், அகில இலங்கை ஐயப்ப சேவாசங்கம், 1992.
14. ரமேஸ்குமார்.ஆர், “யாழ் மாவட்டத்தில் ஐயப்ப வழிபாடு” (வெளியிடப்படாத ஆய்வுக்கட்டுரை), 2006.
15. www.wikipediya.com

7. கலந்துரையாடல்

1. எம்.எஸ் முனீர் - 1 ம் வருட மாணவன் கோப்பாய் ஆசிரியர் காலாசாலை மாணவன்
2. எம்.எம் நுபைல் - 1 ம் வருட மாணவன் கோப்பாய் ஆசிரியர் காலாசாலை மாணவன்
3. எம்.எம் பரீதுதீன் - 1 ம் வருட மாணவன் கோப்பாய் ஆசிரியர் காலாசாலை மாணவன்

**காத்தான்குடி சமூகத்தில் குடும்ப அமைப்பும் மாற்றங்களும்:
ஒரு மானிடவியல் நோக்கு**

G. Thillainathan, Senior Lecturer, Eastern University.

அறிமுகம்:

உலகில் மனித வாழ்வின் பிறப்பு தொடக்கம் இறப்பு வரைக்கும் தொடர்ச்சியாக இடைவினை கொள்கின்ற சமூக நிறுவனங்களில் மிக முக்கியமானதாக குடும்பம் காணப்படுகின்றது. இது தொன்மையானது மட்டுமன்றி எல்லா சமூகங்களிலும் எல்லா காலங்களிலும் காணப்பட்ட, காணப்படுகின்ற ஒன்றாக குடும்பம் முக்கியப்படுகின்றது. மக்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் எண்ணற்ற சமூக நிறுவனங்களிலும் குழுக்களிலும் பங்குபற்றி வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொண்டாலும் குடும்பம் என்னும் நிறுவனத்தில்தான் உடலியல், உளவியல், வாழ்வியல், சமூகம் சாந்த அனைத்து தேவைகளையும் நிறைவு செய்கின்றனர். அதனால் குடும்பம், இடம், காலம், சூழல் போன்ற எல்லாவற்றிலும் எல்லாப் பண்பாடுகளுக்கும் பொதுவான ஒரு உலகளாவிய அமைப்பாக குடும்பம் காணப்படுகின்றது. அந்த அடிப்படையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காத்தான்குடி பிரதேச செயலகப் பிரிவில் 18 கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய காத்தான்குடி பிரதேசம் இவ் ஆய்வுக்கு உட்பட்டுள்ளது. இச் சமூகத்தில் கடந்த ஆறு வருடங்களுக்குள் குடும்ப கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை இவ் மானிடவியல் ரீதியான ஆய்வு வெளிக்கொணர்வதற்கு முயற்சிக்கின்றது. இது ஒரு விளக்க ஆய்வாகவும் அதற்கு முதல் நிலைத் தரவுகள் (விளக்ககொத்து 250, நேர்காணல் 16) மூலமும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் மூலமும் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

இங்கு குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றம் பல அடிப்படைகளில் சமூக விருத்தியை கொண்டமைந்ததாக உணரப்பட்டாலும் பல மாற்றங்கள் சமூக ரீதியாக பல சிக்கல்கள் நீண்ட நிலைத்த (Sustainable) அடிப்படைக்கும் இ ஒருமைப்பாட்டிற்கும் இ நல்ல பிரஜைகளை உருவாக்குவதிலும் தடைகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அறியமுடிகின்றது. எனவே இவைகளின் விருத்தியும் பாதிப்புக்களும் மாற்றங்களும் காத்தான்குடி சமூகத்தின் குடும்ப நிறுவனத்தில் எவ்வாறான தன்மைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை கண்டறியலாம். குடும்பம் என்னும் சமூகக் கட்டமைப்புக் கூறு ஒவ்வொரு சமூக அமைப்பிலும் ஆதி காலம் தொடக்கம் நவீன காலம் வரைக்கும் காணப்படும் ஒரு மிக முக்கிய சமூக நிறுவனமாகும். ஒரு தனிமனிதனுடைய பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரைக்குமான வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி இக் குடும்பம் அமைப்புக்குள்ளே அமைகிறது. இக்குடும்பத்திலேயே ஒவ்வொரு தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கை வட்டமும் ஆரம்பிக்கிறது. இந்த வகையில் குடும்பக் கட்டமைப்பு என்பது சமூகத்திற்கு சமூகம் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. திருமணமான ஆண்இ பெண் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் நெருங்கிய உறவுகளை கொண்ட அகிலம் தழுவிய சமூக நிறுவனம்தான் குடும்பமாகும். குடும்பத்தின் அமைப்பானது ஒரு சிறிய குழுவான தனி குடும்பம் (Nuclear Family) பலரைக் கொண்ட பெரிய குழுவான கூட்டுக் குடும்பம் (Joint Family) ஆக இருக்கலாம். குடும்பமானது

- 1) கணவன்- மனைவி பிணைப்பு
- 2) பெற்றோர்- பிள்ளைகள் பிணைப்பு
- 3) சகோதரங்களுக்கிடையிலான பிணைப்பு
- 4) குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையிலான பிணைப்பு

போன்ற பொதுப்படையான பிணைப்பு காணப்படல் வேண்டும். ஆனால் காத்தான்குடி சமூகத்தில் இவ்வாறான பிணைப்புக்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு சமூகச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றது. சமூக மரபுடைய மண வாழ்வைத் தொடங்கும் போதுதான் குடும்பம் தோன்ற முடியும். குடும்பம் தோன்றுவதற்கான செயல்முறைகளிலும் மாற்றங்கள் (பெண்பார்த்தல், காதல், செப்பு கொண்டு போதல், அடையாளம் போடுதல்) ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மணநிலை (Nuptial Stage) யில் தங்கள் கால்வழித் தொடர்ச்சியாக குழந்தைகளைப் பெற்று தாய் தந்தை என்னும் புதிய தகுதியை ஏற்படுத்துவதிலும் மாற்றங்கள் அதிகரித்துள்ளது குடும்ப அமைப்பின் முக்கியமானது குழந்தை வளர்ப்பு (Child Rearing) சமூகத்தின் வாழ்வியலில் மிக இன்றியமையாதது. குழந்தைகளின் ஆளுமை எவ்வாறு வளர்ப்பு முறையால் தாக்கம் செலுத்தப்படுகின்றது. குழந்தை வளர்ப்பில் குடும்பங்கள் ஆற்றும் பங்கு பணி தற்போது மாற்றமடைந்துள்ளதுடன் குழந்தைகளை பெற்றோருக்கும் எண்ணிக்கை வெகுவாக குறைவடைந்துள்ளது. மணக்குடும்பத்தை அமைத்த பெற்றோர்களின் வாழ்வு நிலைகளிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது (வயோதிபர் இல்லங்கள்).

குடும்பமானது தனிமனிதனுக்காகவும் சமூகத்திற்காகவும் பெரும் பணியாற்றுகின்றது. இங்கு உயிரியல்(பாலியல், இனப்பெருக்கம்,) தேவைகள், சமூகமயமாக்கல் (Socialization) மூலம் குழந்தைகள் (பழக்க வழக்கங்கள், நெறிமுறைகள், சமூக கடைமைகள், பொருளாதார செயல்கள்) தனது ஆளுமையை பெற்றுக்கொள்ள குடும்பம் உறுதுணை புரிகின்றது. குழந்தை உற்று நோக்கும் பெரும்பாலான நிகழ்ச்சிகள் குடும்ப சூழலில்தான் நிகழ்வதால் குடும்பத்தின் பொறுப்பும் பெற்றோர்களில் அதிகம். அதனால் பண்பாட்டு மயமாக்கல் நிகழ்வில் பெற்றோர்கள் ஒரு முன்மாதிரிக் குழுவாக (Reference Group) செயல்பட்டனர். ஆனால் காத்தான்குடி சமூகத்தில் இவைகளிலும் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதையும் காணமுடிகின்றது.

இளம் குற்றவாளிகள் (Delinquents) பெரும்பாலும் நிலை குலைந்த குடும்பங்களிலிருந்து உருவாகுவது பல ஆய்வுகளில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையிலான தன்மையும் இவ் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. பண்பாட்டுமயமாக்க நிகழ்வானது குடும்ப நிறுவனத்தால்தான் வலுவானதாகவும் ஆழமானதாகவும் நிலையானதாகவும் அமைய தொழிற்படுகின்றது. இது குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் ஆளுமை அமைப்பினை (Basic Personality Structure) உருவாக்குவதில் பெரும் பங்கு கொள்கின்றது. குடும்பமானது குழந்தைகளுக்கும்இ குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு அன்பு, பாசம், பரிவு, அரவணைப்பு, கவனிப்பு முதலியனவும் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பான, உற்சாகமான வாழிடச் சூழலை ஏற்படுத்தித் தருவதும் குழந்தையின் மன வளர்ச்சி மிகவும் உகந்த நிலையில் அமைவதற்கும் சமூகம் போற்றிக் காக்கும் பண்புகளை மதிக்கும் ஓர் நல்ல உறுப்பினராக உருவெடுக்கும் வாய்ப்பும் குடும்பத்தில்தான் ஏற்படலாம். குடும்பம் குடும்ப உறுப்பினர்கள் என்னும் நிலையோடு மட்டும் நிலலாமல் அமைதியும் ஒழுங்கும் கொண்ட ஒரு சிறந்த சமூகம் அமைவதற்கு பெரும்பங்காற்றும் ஒரு சமூக நிறுவனமாகும். எனவே இவற்றில் நேர் நிலையான (Positive) மாற்றங்கள் நிகழுமானால்தான் சமூக வளர்ச்சி என்பதை எட்ட முடியும். இல்லாவிட்டால் முரண்பாடுகளால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் உருப்பெற்று சமூக வளர்ச்சி அற்ற நிலை ஏற்படும்.

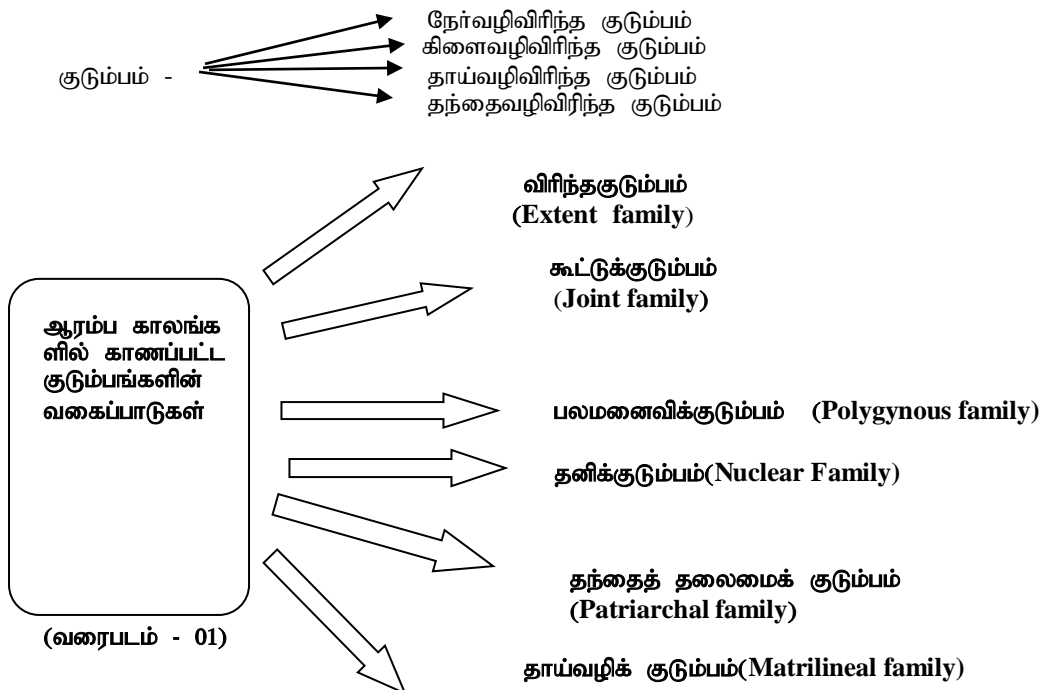
ஆரம்ப கால குடும்ப அமைப்பு:

குடும்பம் என்னும் சமூகக் கட்டமைப்புக் கூறு ஒவ்வொரு சமூக அமைப்பிலும் ஆதி காலம் தொடக்கம் நவீன காலம் வரைக்கும் காணப்படும் ஒரு மிக முக்கிய சமூக நிறுவனமாகும். ஒரு தனிமனிதனுடைய பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரைக்குமான வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி இக்குடும்பம் அமைப்புக்குள்தான் அமைகிறது. இக்குடும்பத்திலேயே ஒவ்வொரு தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கை வட்டமும் ஆரம்பிக்கிறது. இந்த வகையில் குடும்பக் கட்டமைப்பு என்பது சமூகத்திற்கு சமூகம் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. திருமணமான ஆண்கள் பெண் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் நெருங்கிய உறவுகளை கொண்ட அகிலம் தழுவிய சமூக நிறுவனம்தான் குடும்பமாகும். மனித வாழ்வியல் கோலங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படும் போது அந்த மாற்றங்கள் குடும்பம் சார்ந்த கட்டமைப்பிலும் பிரதிபலிக்கும். எனவே குடும்பக் கட்டமைப்பு என்பது எந்தவொரு சமூகத்தினதும் பண்பாடு, நடத்தைகள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்படும்போது அந்த மாற்றங்களிற்கு ஈடு கொடுக்கின்ற வகையில் குடும்ப அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். இங்கு குடும்ப அமைப்பு மாற்றம் எனப்படுவது குடும்ப அமைப்பிலும் அதன் செயற்பாடுகளிலும் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களைக் குறிக்கின்றது, காத்தான்குடியில் தற்போதுள்ள மொத்தக் குடும்பங்களின் சனத்தொகை எண்ணிக்கைகள் பின்வருமாறு

	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
குடும்பங்கள்			12321
சனத்தொகை	24312	25241	49553

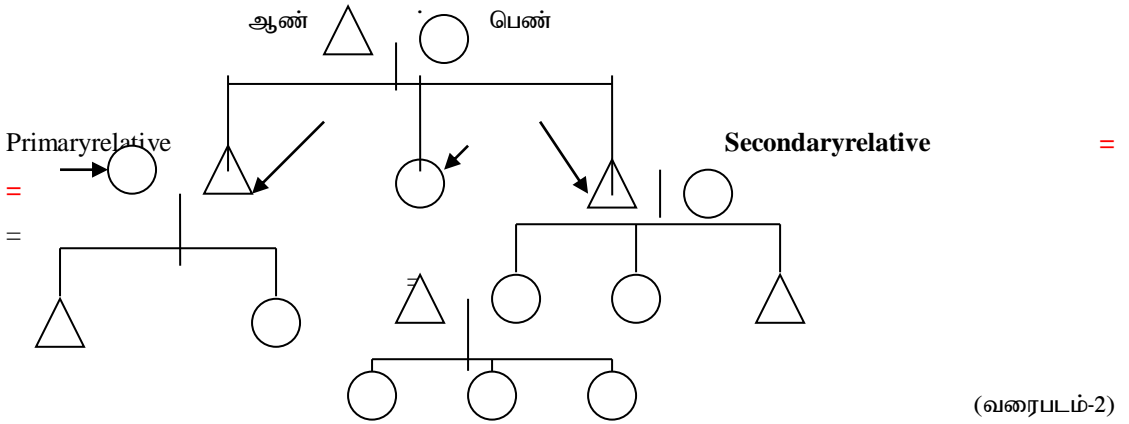
(புள்ளிவிபரக் கையேடு 2006, பிரதேச செயலகம் காத்தான்குடி)

காத்தான்குடியில் பொருளாதாரம், அரசியல், கல்வி, பண்பாடு மற்றும் ஏனைய சமூக நிறுவனங்களுடன் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களுடன் இணைந்த விதத்தில் குடும்ப அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் இம் மாற்றங்களை குடும்ப அமைப்பு, அதன் செயற்பாடுகள், தனிமனித வாழ்க்கையில் குடும்பம் கொண்டிருக்கும் பங்கு, பணி என்பன சார்ந்து அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. காத்தான்குடியில் ஆரம்ப காலங்களில் காணப்பட்ட குடும்பங்களின் வகைப்பாடுகளை கீழே காணலாம்.



மேற் குறிப்பிட்ட குடும்ப வகைப்பாடுகள் ஒன்றோடு ஒன்றாக தொடர்பு பட்டதாகவும், பின்பு வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலும் உருவாக்கம் பெற்றிருந்தது. இந்த வகையில் குடும்பத்தில் முன்பிருந்த வடிவம் அல்லது அமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் முக்கியமானது, பொதுவாக இலங்கையில் ஏனைய சமூகங்களில் பாரம்பரிய கூட்டுக் குடும்பக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைக் காத்தான்குடிப் பிரதேசத்திலும் அவதானிக்க முடிகிறது, காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தில் பாரம்பரிய சமூகத்தில் கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு முறை முக்கியம் பெற்றிருந்தது, கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள், தாய், தந்தை, சகோதரஇ சகோதரிகள், மாமா, மாமி, மச்சான், மச்சான், அம்மம்மா, அப்பப்பா, பாட்டன், பாட்டி ஆகியோர் இணைந்து வாழுகின்ற ஒரு குடும்ப அமைப்பு முறையாக இப்பிரதேச கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு முறை காணப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் வீடுகள் சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டு இடம் பெறுகின்ற திருமணங்களின் மூலமாக அமைகின்ற குடும்பங்களில் மனைவி வழியாக இரத்த உறவினர்கள் சேர்ந்து வாழுகின்ற ஒரு முறை காணப்பட்டது. இந்தக் குடும்ப அமைப்பு முறை தற்போது கணிசமான அளவு மாற்றம் கண்டுள்ளது. அத்தோடு விரிந்த குடும்பமும் இங்கு ஆரம்ப காலங்களில் காணப்பட்டிருந்தது அதில் குடும்பத்தின் நெருக்கமான உறவினர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வார் இதில் குடும்ப உறவினர்களுக்கு மிக நெருங்கியவர்களும் (primary relatives) அந் நெருங்கியவர்களுக்கு மிக நெருங்கியவர்களும் (Secondary relatives) காணப்படுவார்கள். இதை வரைபடம் 1லும் பின்வரும் வரைபடத்திலும் காணலாம்.

விரிந்த குடும்பம்



மாற்றங்கள்

முதன்மைக் குடும்பம் என்ற வகையில் கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய கருக்குடும்ப அமைப்பு முறையே இங்கு நடைமுறையில் இருக்கிறது. கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு முறை, விரிந்த குடும்பம், பலமனைவி குடும்பம், தந்தைத் தலைமைக்குடும்பம், தாய்வழிக் குடும்பம் முறைகளிருந்து கருக் குடும்ப அமைப்பு முறையாக மாற்றம் பெற்றமைக்கு காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தில் பிரத்தியேகமான பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

காத்தான்குடியில் திருமண முறையில் பெண்ணுக்கு வீட்டைச் சீதனமாக வழங்குகின்ற நடைமுறை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு சீதனமாக வழங்கா விட்டாலும் தனது பெண் வாழ்வதற்கு ஒரு வீடு சொந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்கின்ற மனப்பாங்கு இப்பிரதேச பெற்றோரிடம் பொதுவாகவே காணப்படுகின்றது. இதனால் பெண்ணிற்கு வீட்டைக் கொடுத்து திருமணம் செய்வதற்கு முன்பே பெற்றோர் தாம் வேறாகக் குடியிருப்பதற்கான வீடுகளைத் தாமாகவே தயார் செய்து கொள்கின்றனர். அல்லது பெண்ணிற்கு திருமணம் செய்து கொடுத்து ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதகாலம் வரை பெண்ணின் வீட்டிலேயே இருந்து பின்னர் வேறு வீடு மாறி விடுகின்றனர். ஏனெனில் இவ்வாறு எல்லோரும் ஒருமித்து வாழுகின்ற போது குடும்பம் சார்ந்து இன்று பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. பெண்ணுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்த பின்பும் அதே வீட்டில் பெண்ணின் வீட்டில் குடும்பத்தினர் வாழ்வதை பெண்ணின் கணவன் தரப்பிலான குடும்பத்தினர் விரும்புவதில்லை. பல வீடுகளில் திருமணமாகிய தமது மகளின் குடும்பத்துடன் அப்பெண்ணின் பெற்றோரும் வேறு வீட்டிற்கு நலையில் சேர்ந்து வாழ்ந்தாலும் வீட்டில் கணவன் மனைவிக்கிடையே பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்ற போது அது வீட்டிலுள்ள ஏனையவர்களின் பிரச்சினைகளாகவும் மாறி பெண்ணின் கணவனே அவர்களை வீட்டை விட்டு வேறிடத்திற்கு செல்லுமாறு கூறிவருகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் இங்கு கூடுதலாக இடம் பெறுகின்றது.

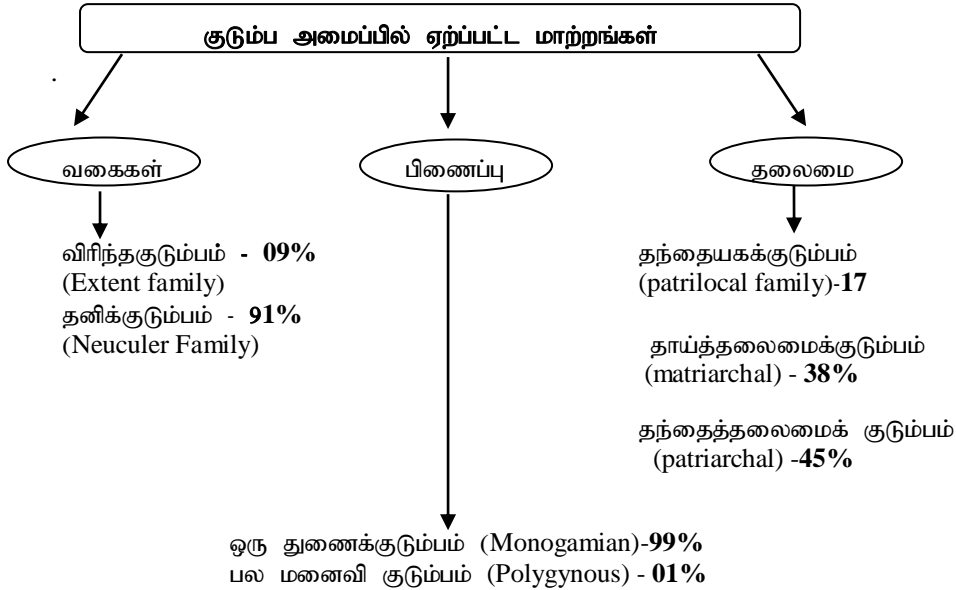
பெரும்பாலான குடும்பங்களில் கணவனிற்கு மனைவியின் குடும்பத்தாருடனான உறவு சமூகமாக இருப்பதில்லை. இவ்வாறான மனக் கசப்புக்களை உறவு நிலையில் தவிர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் பெற்றோரும் ஏனைய இரத்த உறவினர்களும் பெண்ணிற்கு திருமணம் செய்துகொடுத்து ஓரேரு மாதங்களிலேயே வேறு வீடு மாறி விடுகின்றனர். இன்றைய கூட்டுக்குடும்ப சிதைவிற்கு இப்பிரதேசத்தில் மிக முக்கிய காரணமாக இந்த அம்சம் காணப்படுகின்றது.

பொருளாதார ரீதியாக சிக்கல் தன்மைகளும் வாழ்க்கைச் செலவும் அதிகரித்து வரும் நிலையில் கூட்டுக் குடும்ப முறையைச் சிதைவுறச் செய்கிறது. கூடுதலாக மகளின் குடும்பத்தாருடன்

பெற்றோரும் அவர்களது ஏனைய பிள்ளைகளும் சேர்ந்து வாழும்போது மகளின் கணவன் வீட்டுச் செலவுகளை வழங்காது அதனை ஏனையவர் பாத்துக் கொள்ளட்டும் என்ற மனநிலையுடன் செயற்படுவதனாலும் கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. தாம் வேறு வீடு மாறினால்தான் இவர் மனைவியை முறையாகக் கவனித்து பொருளாதார செலவுகளையும் வழங்குவார் என்ற அடிப்படையில் பெற்றோர் வேறு குடும்பமாகப் பிரிந்து சென்றுவிடுகின்றனர். மட்டுமன்றி கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பில் குடும்ப அலகின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதனால் இவர்களின் தேவையை தீர்த்து வைப்பதில் பொருளாதார ரீதியாக கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பில் காணப்படுகின்ற சிக்கல் தன்மைகள் கருக்குடும்ப அமைப்பிலான சிறு குடும்ப அலகுகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் சீதனத்தைப் பெற்று திருமணங்கள் நடைபெறுகின்ற அதேவேளை தற்போது சீதனம் வாங்காது திருமணம் செய்கின்ற இளைஞர்கள் அதிகரித்து வருகின்றனர். இவர் வீடோ அல்லது பணமோ பெண் வீட்டாரிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளாது இஸ்லாமிய அடிப்படையில் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து தமது வீட்டிற்கு பெண்ணை அழைத்துச் சென்றுவிடுகின்றனர். இதனால் கணவனின் குடும்பத்துடன் மனைவி வாழ்கின்ற ஒரு கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு முறை இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. பொதுவாக திருமணப் பெண் தனது குடும்ப உறவினர்களுடன் சேர்ந்து வாழும் அமைப்பிலான பாரம்பரிய கூட்டுக் குடும்ப முறை காணப்பட்ட இப்பிரதேசத்தில், இவ்வாறு கணவன் வழி இரத்த உறவினர்களுடன் சேர்ந்து வாழும் குடும்ப அமைப்பு முறை குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ளமை புதியதொரு மாற்றமாகும்.

காத்தான்குடி இஸ்லாமிய சமயத்தைப் பின்பற்றும் மக்களைக் கொண்ட பிரதேசம் என்ற வகையில் சமயத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்ற அடிப்படையில் பல மனைவிக் குடும்பங்களும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் இரு துணை மணக் குடும்பங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஒப்பீட்டளவில் நோக்கும் போது கடந்த காலங்களை விட தற்போது இரு துணைமணக் குடும்ப முறை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் பல மனைவிக் குடும்பங்கள் இப்பிரதேசத்தில் இஸ்லாமிய சமயம் கூறும் நிபந்தனைகளை பின்பற்றி அமைவதில்லை என்பதுடன் இவ்வாறான பலமனைவிக் குடும்பங்களிற்கு ஆதரவு வழங்காத அல்லது அதனை எதிர்க்கின்ற சமூக மனோ நிலையும் ஒரு காரணமாகும். இது குடும்பக் கட்டமைப்பு தொடர்பாக இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மிக முக்கியமானதொரு மாற்றமாகும். தற்போது ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்ற குடும்ப வடிவங்களாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடலாம்.



(வரைபடம்-3)

இப்பிரதேசத்தில் குடும்ப அமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் சிறுவர் குறித்த அணுகுமுறையில் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றமாகும். மனித வளம் குடும்பத்தின் சக்திக்கான ஒரு மூலாதாரமாக இருந்து வந்த பாரம்பரிய குடும்பங்களில் அதி எண்ணிக்கையிலான குழந்தைகளை பெற்றுக் கொள்வதைப் பெற்றோர் விரும்பினர். தற்போது மிகவும் வயதான நிலையில் காணப்படுகின்ற பாட்டன், பாட்டிமாரை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களில் கூடுதலானவர்கள் குறைந்தது ஆறு பிள்ளைகளையாவது பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். சமூக மட்டத்திலும் குழந்தைகள் இறைவனால் வழங்கப்படுகின்ற செல்வம் என்ற கருத்துநிலை காணப்பட்டமையினால் கருத்தடை செய்து கொள்ளவோ குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறை கையாளவோ பெற்றோர் விரும்பவில்லை. ஆனால் பெரியளவிலான குடும்பங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்னும் மனப்போக்கினை இன்றைய பெற்றோரிடம் காண முடியவில்லை.

இன்று குறைவான பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்குக் காரணம் கூடுதலான பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதில் உள்ள பொருளாதாரச் சிக்கல் நிலையாக இருப்பினும், இதற்கு மிக முக்கிய காரணமாக இருப்பது

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கல்வி வளர்ச்சியாகும். இப்பிரதேசத்தில் இன்று கல்வி ரீதியிலான அறிவு வளர்ச்சி ஆண்கள், பெண்கள் மட்டத்திலும் அதிகரித்துக் காணப்படுவதனால் இவர்கள் கூடுதலான பிள்ளைகளை பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவதில்லை. தற்போதுள்ள குடும்பங்களில் கூடியது மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நிலைதான் பெரும்பாலும் அவதானிக்க முடிகின்றது. பெண்கள் மத்தியில் கல்வி வளர்ச்சி காரணமாக வீட்டிற்கு வெளியே சென்று தொழில் பார்க்கும் நிலை அதிகரித்து வருவதுடன், இதனுடன் இணைந்த விதத்தில் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் அவர்கள் செலவிடக் கூடிய நேரத்தின் அளவும் குறைவடையத் தொடங்கியுள்ளது. இன்று கல்விகற்ற குடும்பங்களில் இரு குழந்தைகளோட பிள்ளைகள் பெறுவதை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும் நிலையே அவதானிக்க முடிகின்றது. இளவயது திருமணக் குடும்பங்களில் குடும்பத் திட்டமிடல் மற்றும் கருத்தடைத் திட்டமிடல் பற்றிய அறிவும் சிறு குடும்பங்களின் அனுகூலங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வை இப்பிரதேசத்தில் தூண்டியிருக்கின்றது.

ஒரு சில குடும்பங்களில் கூடுதலான பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொண்டால் அதனை ஒரு வகையான விமர்சனப் பார்வையுடன் நோக்குகின்ற மனப்பாங்கு தற்போது இங்கு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக பருவ வயதுள்ள பிள்ளைகள் இருக்கின்ற தாய், தந்தையர் மேலும் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது அதனை ஒரு அவமானத்திற்குரிய விடயமாக நோக்கும் சமூக மனப்பாங்கு மிகவும் அதிகமாக இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. இள வயதிலேயே பெண் பிள்ளைகளிற்கு பெற்றோர் திருமணம் செய்து கொடுத்து விட்டால், அதற்குப் பின்பு இந்தப் பெற்றோர் பிள்ளைகளை பெற்றுக் கொள்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாத மனப்பாங்கு சமூகத்தில் காணப்படுவது மட்டுமன்றி, அவர்களின் பிள்ளைகளும் அதனை மனதில் விரும்பாத ஒரு நிலையும் உள்ளமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. எனவே சிறு குடும்ப அலகுகளைக் கொண்டதாக மாற்றமுற்றிருக்கும் இன்றைய குடும்பக் கட்டமைப்பினால் சமூக மனப்பாங்கு ரீதியிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளமையை காண முடிகின்றது.

குடும்பத்தில் குழந்தை வளப்பு என்பது ஒரு முக்கியமான குடும்பச் செயற்பாடாகும். பாரம்பரிய கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பில் குழந்தை வளர்ப்புச் செயற்பாட்டில் பெற்றோர் கொண்டிருந்த தனிப்பட்ட பொறுப்புக்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இன்று காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தில் இளவயதுத் திருமணங்கள் அதிகரித்திருப்பதனால் இவ்வாறு திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதியினர் குறிப்பாக பெண் குழந்தை வளர்ப்புப் பற்றிய போதிய அறிவு அற்றவர்களாகவுள்ளனர். மட்டுமன்றி கல்வித் துறை சார்ந்து பெண்கள் தொழில் வாய்ப்புக்களிற்காக வெளியில் செல்கின்றனர். இந்நிலையில் குழந்தைகளை வளர்க்கின்ற பொறுப்பு பெண்ணின் தாய், தந்தையிடமே ஒப்படைக்கும் நிலையை காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இவர்கள் வேறு வீடுகளில் வசித்தாலும் கூட பேரன் பேத்திமாறை கூடுதலாக இவர்களே பராமரிக்கின்றனர். சிறுவர்களிற்கு சமயக் கல்வியைக் கற்றுக்கொடுப்பது, அல்குர்ஆனை ஓதுவதற்கு பயிற்றுவிப்பது, உணவுட்டுவது, தூங்க வைப்பது போன்ற செயற்பாடுகளைச் செய்வது பிள்ளையின் அம்மம்மா முறையிலான பாட்டிதான் கூடுதலான பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

குழந்தை பிறந்து 40 நாட்கள் செல்லும் வரை தன் மகள் வீட்டிலேயே இருந்து குழந்தைப் பராமரிப்பைச் செய்கின்ற பழக்கம் இப்பிரதேச தாய்மாரிடம் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு தாய்மார் உதவிசெய்ய வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இன்றுள்ள பெண் மக்களின் மனோநிலையில் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே இவ்வாறு பாட்டியின் நெருக்கமான அரவணைப்பில் குழந்தைகள் வளர்வதனால் தன் பெற்றோரை விட இவர்களுடனேயே குழந்தைகள் அதிகம் அன்பு கொள்வதையும் பாட்டி முறையான இவரையே “அம்மா” என உறவுப்பெயர் கூறி அழைப்பதையும் காணலாம். சில பிள்ளைகள் வளர்ந்த பின்பும் கூட பெற்றோருடன் கொண்டிருக்கின்ற உறவையும் விட தனது பாட்டன், பாட்டியாரோடு கொண்டுள்ள உறவே நெருக்கமாகக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க குடும்பக் கட்டமைப்பு மாற்றமாகும்.

குழந்தைக்கு கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்கும் ஒரு ஆரம்ப நிறுவனமாக இப்பிரதேச குடும்ப அமைப்பு முறை முன்பு காணப்பட்டது. ஆனால் அந்தப் பொறுப்பு முற்று முழுதாக குடும்பத்திற்கு வெளியே இருக்கும் நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையே இப்பிரதேசத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. உணவு உட்கொள்ளல் ஆடை அணிதல் மற்றும் நற்சகாராதம் போன்ற அடிப்படைக் கலாசார நடவடிக்கைகளின் அறிவினை குழந்தை குடும்பங்களில் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் மாற்றம் ஏற்படா விட்டாலும் ஒரு குழந்தைக்கு முறை சார்ந்த அறிவை வழங்குவதில் இன்று இப்பிரதேச பெற்றோரை விட அவை ஏனைய கல்விச் சமூகம் சார்ந்தோரிடம் முற்றுமுழுதாக கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே வேளை ஒரு குழந்தையின் ஆளுமை கட்டமைப்பினை வளப்பதில் குடும்பங்கள் வகிக்கும் பங்கில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றங்களை குழந்தைகள் வளரும் குடும்பச் சூழலில் காணப்படும் வசதி வாய்ப்புக்களை மையப்படுத்தி அவதானிக்கின்ற போது அறிந்துகொள்ள முடியும்.

ஒரு குழந்தையின் சமய வாழ்வில் குடும்பம் கொண்டிருந்த முக்கிய பங்கிலும் இன்று மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒரு குழந்தை பிறந்தது முதல் அதற்கு சமயப் போதனைகளை கற்றுக் கொடுப்பது, சமய வழிபாடு, வணக்க முறைகளை கற்றுத் தருவது, சமய நடத்தை முறைகளை சமயத்துடன் இணைந்த முறையிலான கலாசாரப் பரிமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில் இப்பிரதேச குடும்பத்திலுள்ள பெற்றோர்களும், குடும்பத்திலுள்ள ஏனைய உறுப்பினர்களும் முக்கிய பங்கு கொண்டிருந்தனர். இந்தப் பணியை இன்று இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் சமய ரீதியில் செயற்படுகின்ற அமைப்புக்களும், சமய இயக்கங்களும் செய்து வருகின்றமை குடும்பக் கட்டமைப்புச் செயற்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றமாகும். பிள்ளைகள் அல்குர்ஆன் ஓதுவதற்கு சிறப்பாகப் பயிற்சி பெறக் கூடிய மதர்ஸாக்கள் இன்று ஏராளமாகப் பெருகியுள்ளது. இவற்றை முறையாக ஓதப் பயிற்றுவிக்கும் “தஜ்வீத்” கலாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இளம் சிறார்கள் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலான உடைகளை அணிவதற்கு இவ்வாறான அமைப்புக்கள் ஊக்கப்படுத்துகின்றன. தொழுகை முறையை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

சரியாகப் பின்பற்றுவதற்கான பயிற்சிகளை மத்ரலாக்கள் வழங்குகின்றன. இங்குள்ள இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் குறிப்பாக, இஸ்லாமிய வழிகாட்டல் நிலையம் சிறுவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த சமயம் சார் வழிகாட்டல்களை வழங்கி வருகின்றது. அத்தோடு இப்பிரதேசத்தில் இரவு வேளைகளிலும் அல்குர்ஆனை கற்றுக் கொடுக்கும் வகுப்புக்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர மூன்று அறாபிக் கல்லூரிகள் இப்பிரதேசத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றது. இதுபோன்ற சமயம் சார் வசதி வாய்ப்புக்களினால் குழந்தைகள் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் வளர்க்கப்படுவதற்கான குழல் இப்பிரதேசத்தில் மிகச் சிறப்பாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, சமயம் சார் விழுமியங்களை மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்ற சமயத்தோடு இணைந்த பண்பாட்டு, கலாசாரத்தை பிள்ளைகளிற்கு கையளிக்கின்ற அல்லது பரிமாற்றம் செய்கின்ற பொறுப்பிலிருந்து இன்றைய குடும்பங்கள் விடுபட்டுள்ளமை குடும்பச் செயற்பாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றமாகும். பிள்ளைகள் சமயக் கல்வியை வெளி நிறுவனங்களில் இருந்து பெற்று அவற்றை தமது குடும்பத்திலுள்ள பெற்றோருக்கு கற்றுத் தருகின்றதொரு நிலையும் இன்று காணப்படுகின்றது.

பெண் தலைமைக் குடும்பங்கள்

காத்தான்குடி குடும்பக் கட்டமைப்பு முறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குடும்பத்தில் கணவனிற்கு என்ன பங்கு, அவ்வாறே மனைவிக்கு உள்ள பங்கு என்பது முற்றாக வரையறுக்கப்பட்ட நிலையே காணப்பட்டது. மனைவி பொருளாதார ரீதியாக முற்று முழுதாக கணவனில் தங்கியிருக்க வேண்டிய ஒரு நிலை காணப்பட்டதோடு குடும்ப வேலைகள், பிள்ளைப் பராமரிப்பு என்பவற்றோடு மட்டுப்படுத்தக்கூடாது அவளது குடும்ப வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது, இவை ஒரு குடும்ப வருமான முறையைக்கொண்ட அமைப்பாகவே கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. பெண்கள் வெளியில் வேலைக்குச் சென்று வருவதை கணவன் விரும்பாததோடு சமூக மனநிலையும் அவ்வாறே அமைந்திருந்தது.

பெண்ணின் அதிகரித்த கல்வித்தகமை அவளை திருமணம் செய்வதற்கான ஒரு முன் நிபந்தனையாக வேண்டப்பட்டாலும் திருமணத்தின் பின்பு அவள் குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் பங்கு கொண்டு உழைக்கும் வாய்ப்பு குடும்ப மட்டத்தில் ஆண்களினால் வழங்கப்படாத நிலை காணப்பட்டது. இவ்வாறு பிரதேசத்தில் பல தசாப்த ரீதியான குடும்பக் கட்டமைப்பில் இன்று இப்படியான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனால் ஒரு குடும்பத்தில் பொருளாதாரத்தை பொறுத்தவரை கணவனும் மனைவியும் வகிக்கும் பாத்திரங்கள் இப்பொழுது தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டதாக இப்பிரதேசத்தில் காணப்படவில்லை. குடும்பங்களில் கணவன் மனைவிக்கிடையிலான புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் மனைவி இன்று அரசாங்கத் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளார். அத்தோடு சுயதொழில்வாய்ப்புக்களில் பெண்கள் கூடுதலாக ஈடுபடுகின்றனர். (ponnaiya, 2005:51) இதன் மூலம் பெண்கள் குடும்ப வருமானத்துக்காக ஆண்களையே நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலைமாற்ற முற்றிருக்கிறது. சுயதொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்கள் தமது தேவைகளையும் மற்றும் பிள்ளைகளுடைய பராமரிப்பு கல்விச்செலவுகளை கவனித்துக் கொள்வதற்கும் தமது சுயதொழில் வருமானத்தை கூடுதலாக பயன்படுத்திக் கொள்வதை இப்பிரதேசத்தில் குடும்பக்கட்டமைப்பில் ஒருபுதிய கட்டமைப்பு மாற்றமாக அவதானிக்க முடிகின்றது.

கணவனற்ற பெண் தலைமைக் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்கள் கூடுதலாக சுயதொழில்வாய்ப்புக்களில் ஈடுபட்டே தமது குடும்பச்செலவுகளை கவனித்து வருகின்றனர். இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் பெண் தலைமைக்குடும்பங்கள் பற்றிய விபரங்களை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

கி.சே.பிரிவு	விதவைகள் (இயற்கை)	விதவைகள் (போர்)	விவாகரத்துப் பெற்றோர்	விதவைகள் (சுனாமி)	விதவைகள் (ஏனைய காரணிகள்)
167	56	15	10	-	-
167நு	85	18	7	-	-
166	90	5	15	-	-
165யு	68	7	-	-	-
165	79	1	5	-	-
165இ	62	-	13	-	-
164	45	10	-	2	-
164ஊ	61	-	-	-	-
164யு	87	-	7	-	-
162யு	81	4	3	-	-
162இ	39	-	-	-	-
162ஊ	88	1	18	2	01
162	86	6	16	3	-
166யு	66	8	9	-	01
167யு	214	7	5	-	01
167ஊ	170	7	25	1	-
167ஊ	65	5	-	-	-
167இ	94	4	44	5	-
மொத்தம் 1536	97	177	13 03	1806	

பெண் தலைமைக்குடும்பங்களின் விபரம் 2007 (அட்டவணை 4.1)
(மூலம் திட்டமிடல் பிரிவு பிரதேச செயலகம் காத்தான்குடி 2008)

(அட்டவணை-1)

உறவு நிலைகளில் மாற்றங்கள்:

பாரம்பரியமாக இப்பிரதேசத்தில் காணப்பட்ட குடும்ப அமைப்பு முறையில் உறவு முறைகளும் அது சார்ந்த விழுமியங்களும் நன்கு பேணிவரும் வழக்கம் இயற்கையாக காணப்பட்டது. இந்த குடும்ப உறவு முறைகளில் இடைவெளி ஏற்படாது. பேணி வருகிற முறை இன்று மாற்றம் பெற்றுள்ளது ஏனெனில் பொதுவாக இப்பிரதேச குடும்பங்களின் உறவு முறைகளைப் பார்க்கின்ற போது ஒரு குடும்பம் அக் குடும்பத்திலுள்ள கணவனின் இரத்த உறவினர்களுடன் வைத்துக்கொள்கின்ற உறவினைவிட மனைவியின் இரத்த வழி உறவுகளுடன் வைத்துக்கொள்கின்ற உறவு முறைதான் மிக நெருக்கமாகக் காணப்படுகிறது. பிள்ளைகளும் தாயின் உறவுகளோடு சிறு வயதிலிருந்தே பழக்கப்பட்டதனால் தந்தைவழி உறவுகளோடு இவர்கள் அன்புப் பிணைப்போ கூடிய அறிமுகமோ இல்லாத நிலையில் வளர்கின்றார்கள் இதனால் கணவன் மனைவிவழி குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் பாரம்பரியமாகப் பேணிவந்த உறவுப் பிணைப்பு தற்போதைய குடும்பக் கட்டமைப்பில் மாற்ற முற்றிருக்கின்றது. இன்றைய இப்பிரதேச குடும்பக் கட்டமைப்பு முறையில் உறவுகள் என்பது பொருளாதார அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டதாகவே காணப்படுகிறது. காத்தான்குடி பிரதேசம் இன்று பொருளாதார ரீதியாக முன்னேற்றம் கண்டுவரும் ஒரு பகுதியாகக் காணப்படுவதனால் சமூக அடுக்கமைப்பில் சமூக வர்க்கம் என்பது முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது இதனால் வர்க்க அமைப்பும் அந்தஸ்த்தும் இவ் உறவுகளில் முக்கியத்துவமாக கருதப்படுகின்றது.

இதனால் இது குடும்பக் கட்டமைப்பு சார்ந்த குடும்ப உறவுகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சகோதர சகோகதரிகள் திருமணம் செய்த வெவ்வேறு குடும்பங்களாக பிரிந்து விட்டால் அவர்கள் திருமணம் செய்துகொள்கின்ற ஆண் அல்லது பெண்ணின் குடும்ப அந்தஸ்த்தைப் பொறுத்து உறவு முறைகளிலும் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. அதாவது ஏழ்மை நிலையிலுள்ள ஒரு ஆண் திருமணம் செய்துகொள்ளும் போது பெண் வசதி வாய்ப்புள்ளவளாக இருப்பின் அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மனைவி பிள்ளைகளுக்கும் இவரது தாய் தந்தை இரத்த உறவினர்களான உறவுகளுக்கும் இடையே இடைவெளிகள் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. (நேரடி கள் ஆய்வின் மூலம் அவதானிக்கப்பட்டது) குடும்பங்களில் கிடைக்கக் கூடிய பொருளாதார ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலும் இரத்த உறவு முறையில் நெருக்கம் அல்லது இடைவெளிகள் அதிகமாவதை இப்பிரதேசத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஒரு குடும்பத்தில் மனைவி வழி இரத்த உறவினர்களின் பொருளாதார உதவி அதிகரித்துச் செல்லும்போது கணவன் தனது தாய்வழி உறவினர்களிடமிருந்து இவ்வாறாக கொடுக்கல் வாங்கல்களை எதிர்பார்ப்பார் அல்லது கணவன் வழி குடும்ப உறவினர்களின் பொருளாதார உதவிகள் அதிகம் கிடைக்கின்ற போது மனைவி தமது குடும்பத்தவரிடமிருந்து இதனை எதிர்பார்க்கின்றனர். குடும்ப உறுப்பினர்கள் அதனை நிறைவு செய்யத் தவறுமிடத்து குடும்ப உறவுகள் விரிசலடைகின்ற போக்கை இன்றைய குடும்பக் கட்டமைப்புகளில் இதனைக் காணமுடிகின்றது. தற்போது பொருளாதார ரீதியாக ஏற்பட்டு வருகின்ற உறவுகளினால் சமூக உறவுகள் தீர்மானிக்கப்படும் நிலையை இன்றைய இப்பிரதேச குடும்பக் கட்டமைப்பில் கூடுதலாக காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனால் செல்வந்தர்கள் செல்வந்த குடும்பங்களோடு உறவுகளைப் பேணுவதையும் வறிய நிலையில் வாழுகின்ற இரத்த உறவினர்களுடன் (consanguinity) படிப்படியாக உறவுகள் குறைந்து வருகின்ற வகுப்பு நிலையை (Class stage) அடிப்படையாகக் கொண்ட குடும்ப அமைப்பை இப்பிரதேசத்தில் கூடுதலாக காணமுடிகின்றது, எல்லா உறவினர்களையும் அனுசரித்துச் செல்கின்ற பாரம்பரிய குடும்பக் கட்டமைப்பு இன்று வகுப்பு அடிப்படையிலான உறவு முறையைப் பேணுகின்ற கட்டமைப்பாக மாற்ற முற்றுள்ளது. எனவே அடிப்படைக் குடும்பத்திற்கு வெளியிலான குடும்ப உறவுமுறை நெருக்கம் ஒப்பீட்டளவில் இன்றைய குடும்பங்களில் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது.

பெண்களும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு:

கணவர் வீட்டைக் கவனித்துக் கொள்ளும் போது மனைவி வெளிநாடு சென்று தொழில் பார்க்கும் சந்தர்ப்பங்கள் குடும்பக் கட்டமைப்பில் இப்பிரதேசத்தில் காணப்பட்டது. வறிய குடும்பப் பெண்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்று தொழில் புரியும் சந்தர்ப்பங்கள் மிக அதிகளவில் காணப்பட்டது. இவ்வாறு செல்லும்போது கணவர் வீட்டிலிருந்து குழந்தைகளைக் கவனித்துக் கொண்டார். அல்லது மனைவியின் சகோதரியோ அல்லது அம்மாவோ தாய்க்குப் பதிலாக அந்தக் குடும்பத்தின் பொறுப்புக்களை கவனித்துக்கொண்டார். இதனால் பிள்ளைகள் தாயின் அன்பும் அரவணைப்பும் இடைவினையும் (interaction) சமூகமயமாக்கலும் (socialization) இல்லாமல் தந்தையின் மூலம் வளர்க்கப்படும் முறை இக்குடும்பங்களில் காணப்பட்டது. இவ்வாறான குடும்பங்களில் பிள்ளைகளின் நெறிபிறழ்வுத் தன்மை அதிகரித்திருந்ததையும் புள்ளி விபரங்கள் சுட்டி நிற்கின்றன. இது குடும்ப கட்டமைப்பில் பாரிய சிதைவுகளையும் பிறழ்வுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஆனால் இன்று இப்பிரதேச குடும்பப் பெண்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்று தொழில் புரிவது வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது. அம்மா இல்லாமல் வளரும் பிள்ளைகளில் அனேகமானவர்கள் எதிர்காலத்தில் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு உரியவர்களாக இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஒரு சிறுவர் இல்லம் காணப்படுகின்றது அதில் 46 பிள்ளைகள் வளர்கின்றார்கள்.

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு

	ஆண்	பெண்
மத்திய கிழக்கு நாடுகள்	780	1470
ஐரோப்பிய நாடுகள்	90	51
வேறு நாடுகள்	22	19
	792	1540

(காத்தான்குடி பிரதேச செயலகப் புள்ளி விபரக் கையேடு, 2008, 21)
(அட்டவணை-2)

காத்தான்குடிப் பிரதேச குடும்பக் கட்டமைப்பில் முதியோர் பராமரிப்புக்காக 1992ஆம் ஆண்டு முதியோர் காப்பகம் அமைக்கப்பட்டது. இங்கு 35 முதியவர்கள் வாழ்கின்றனர். ஆனால் இன்றைய தலைமுறையினர் சமைகள் அற்று வாழவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதனாலும் இவர்களை வைத்துப் பராமரிப்பதில் எதிர்கொள்ளப்படும் இட நெருக்கடி, பொருளாதார சிக்கல் போன்ற பிரச்சினைகளினாலும் முதியோர்கள் முதியோர் இல்லங்களில் அனுமதிக்கப்படுவது குடும்பக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்களையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. காத்தான்குடியில் ஒரு முதியோர் இல்லம் காணப்படுகின்றது. அதில் ஆண்கள் 24 பேர் வாழ்கின்றனர்.

விவாகரத்துக்களின் அதிகரிப்பு:

காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை முன்னரை விட குடும்பங்கள் பிரிந்து செல்கின்ற வகையிலான விவாகரத்துக்கள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. ஆண்டு ரீதியாக விவாகரத்துப் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையை வரைபடம் 3இல் நோக்கலாம்.

ஆண்டு	விவாகரத்து பெற்றோர்
2005	145
2006/2007	172
2008/2009	266

(காத்தான்குடி பிரதேச செயலக புள்ளி விபரக் கையேடு, 2009,21)
(வரைபடம்-3)

இதை விடவும் 10.10.2009 பின் ஆண் 40 பேரும் பெண் 25 பேரும் தலாக் கூறியுள்ளனர். குறிப்பாக இளவயது திருமணம் செய்து கொண்ட குடும்பங்களில் இந்நிலை அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இது குடும்ப கட்டமைப்பில் இடைவெளிகளை தோற்றுவிக்க சமூகச் சிதைவுகளை ஏற்படுத்தும். இவை ஆண்டு தோறும் அதிகரித்து செல்வதை வரைபடம் 3இல் காணலாம். இவ்வாறு இடம்பெறும் விவாகரத்துக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் சீதனம் கொடுத்து இடம்பெறுகின்ற திருமணப் பதிவுகளில் திருமணத் தம்பதியினர் விவாகரத்துக்கள் பெற நேர்ந்தால் குறிப்பிட்டதொரு பணத் தொகையை கணவன் நட்பு ஈடாக வழங்க வேண்டும் என்னும் ஒப்பந்தங்கள் சட்டபூர்வமாக எழுத்து மூலமும் பெறப்படுகின்றது. எனவே விவாகரத்துக்களின் மூலம் குடும்பக் கட்டமைப்புக்கள் சிதைவுறுவதைத் தடுக்கும் வகையிலான இந்த முயற்சி இதுவரை காலமும் முன்னெடுக்கப் படாத ஒரு புது முயற்சியாகும்.

முடிவுரை

காத்தான்குடியில் பாரம்பரியக் குடும்பக் கட்டமைப்பு இன்றைய குடும்பக் கட்டமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கின்றது. இன்றைய குடும்பக் கட்டமைப்பில் புதிய உள்ளீடுகள் புகுத்தப்பட்டுள்ளதன் சில குடும்பக் கட்டமைப்பு சார் கூறுகள் நீக்கப்பட்டும் உள்ளன. இந்த மாற்றங்கள் இன்று இங்கு காணப்படும் குடும்பத்தின் அமைப்பு சார் வடிவம் குடும்பத்தின் செயற்பாடுகள் என்பவற்றை கருத்தில் கொண்டு நோக்குகின்ற போது அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் வாழ்க்கையை சிரமம் மிக்கதாக மாற்றி அமைத்துள்ளது. வர்த்தகமயமாக்கலின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் குடும்பத்தின் பிரதான ஆண் உறுப்பினர் மட்டுமே சந்தையில் தமது ஊழியத்தை விற்பனை செய்தார். எனினும் பிள்ளையின் குடும்ப வருமானத்திற்கு குறை நிரப்புச்செய்யும் பொருட்டு அவருடைய மனைவியும் ஊழியர் சந்தைக்குள் தள்ளப்பட்டார். இதனை ஒரு நல்ல மாற்றம் என்றே கருதவேண்டும். ஏனெனில் தொழில் சார் ரீதியில் திறன்களைப் பெற்றுக்கொண்ட பெண்கள் சமூகமும் ஒன்றின் எழுச்சிக்கு இது வழிகோலியது. இப்பொழுது அனேகமாக பொருளாதாரத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் ஆண்களுடன் பெண்களும் ஒருவருடன் ஒருவர் போட்டியிட்டு வருகின்றனர். ஏனைய குடும்பங்களிலும் பார்க்க ஒரு மேலான அந்தஸ்த்தினை ஈட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு குடும்பத்தின் ஒரு தணியாத வேட்கை காரணமாக இந்தப் போட்டி அமைப்புக்குள் சிறுவர்களும் கூட உடனடிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதன் விளைவாக பாடசாலைக் கல்வியிலும் அதற்கு வெளியேயான கல்வி நடவடிக்கைகளிலும் சிறுவர்கள் உயர்ந்த நிலையை எட்டவேண்டும் என்ற பெற்றோரின் அபிலாசைகள் காரணமாக பிள்ளைகள் கடும் மன உளைச்சல் நிலையை எதிர்கொண்டுள்ளார்கள். இன்றைய குடும்பம் உயர் அந்தஸ்த்து சமூக அங்கிகாரம் என்பவற்றை சாதித்துக் கொள்வதற்காக மிகக் கடுமையான போட்டியொன்றில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்தத் தணியாத தாகம் பல சமூக உளவியல் மற்றும் கலாசாரப் பிரச்சினைகளைத் தன்னுடன் எடுத்துவந்துள்ளது. ஆண் பெண் முரண்பாடுகள், குடும்பச் சீர்குலைவு, தலைமுறை இடைவெளி, மனநோய் அதன் விளைவான படுகொலைகள் மற்றும் தற்கொலைகள் உளவியல் வைராக்கியங்கள், சமூக பண்பாட்டு சிதைவுகள் இ சமூக முரண்பாடுகள், குடும்ப முரண்பாடுகள் என இந்தப்பட்டியல் நீண்டுகொண்டே செல்கின்றது. இங்கு தனிநபர் சார்ந்த கருதுகோள்களின் விளைவாக குடும்ப அமைப்பில் பல பிரச்சினைகள் தோன்றியுள்ளன இது குடும்ப உறவுகளை பெருமளவுக்கு சீர்குலைத்துள்ளன. இங்கு இடையூட்டம் (Interaction), சமூகமயப்படுத்துதல் (socialization) ஆளுமைவிருத்தி (persanalijy) போன்றவைகள் பிள்ளைகளுக்கு வழங்குவதில் குடும்பங்களின் அக்கறைகள் குறைவடைந்துள்ளது. மாறி வரும் குடும்ப வாழ்க்கை அமைப்பை நோக்கும் போது குடும்ப வடிவங்கள், அலகுகள் அவை வகிக்கும் பங்குப்பணி இ கருமங்கள் போன்றவற்றிலும் சிக்கல் தன்மை தோன்றியுள்ளது. இங்கு திருமணம் புரியாமல் இருப்பவர்களின் தொகை அதிகரித்து செல்கின்றது. திருமணம் செய்தவர்களில் பலர் குறைந்தளவு பிள்ளைகளையே பெற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். விவாகரத்து, தாய்மார்கள் வெளிநாடு செல்லல் போன்றவற்றால் பிள்ளைகள் உளவியல் ரீதியான தாக்கத்துக்குள்ளாகின்றனர். ஆண்களின் ஆதிக்கம் குறைவடைந்து பெண்களின் வகிபாகங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட குடும்ப உறுப்பினர்கள் நாளின் பெரும்பகுதியை

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

வெளியில் செலவிடுதல் போன்றவையும் ஏற்பட்டுவருகின்றது. இங்குள்ள குடும்ப அமைப்பிற்குள் பழமை பேண் அணுகு முறைகளுக்குப் பதிலாக தீவிர அணுகுமுறைகள் ஆதிக்கம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன இதனால் இங்குள்ள குடும்ப அமைப்பில் மேலும் அதிகரித்த அளவிலான கட்டமைப்பு ரீதியிலான மாற்றங்களையும் கருத்தியல் ரீதியான மாற்றங்களையும் எதிர்காலத்தில் எதிர்பார்க்க முடியும். ஆனால் இந்த சமூகத்தின் பண்பாட்டு இ விழுமிய, நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்ப உலகமயமாக்கலின் செல்வாக்கினுள் வீழ்ச்சி காணாமல். எமது குடும்ப நிறுவனத்தை எமது சமூகத்தின் பேண்தகு அபிவிருத்திக்கு உறுதுணை புரியும் ஒரு சமூக நிறுவனமாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டியது எல்லோரினதும் கடமையாகும் என நான் நம்புகின்றேன்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- ✓ Lapiere, Richad.T (1965) Socil change. Mc-Grow-Hill, Book Company., India.
- ✓ Ponnaiya.s.(2005) City Profile kttankudy, UN-HABITAT
- ✓ புஹாரி, எம்.எச்.எம். ஜவாத் .ஏ .எவ்.ஏ சுபைர்இஎஸ்.எம்.எம்.(2004) காத்தான்குடி வரலாறு ஓர் அறிமுகம், பள்ளிவாயல் முஸ்லிம் நிறுவனங்களின் சம்மேளனம், காத்தான்குடி.
- ✓ மஹ்றுப் கரீம.எம்.,(1999), காத்தான்குடி முஸ்லிம்களின் வரலாறு, ஜாமியா அச்சகம், காத்தான்குடி.
- ✓ புள்ளி விபரக் கையேடுகள். (1985-2008) பிரதேச செயலகம். காத்தான்குடி.

**ஏறாவூர் மிச்சநகர் மக்களது வறுமையும் - பிரச்சினைகளும்:
ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு**

G. Thillainathan, Senior Lecturer, Eastern University

அறிமுகம் :

உலகில் இன்று முக்கியமாகப் பேசப்படும் விடயங்களாக இனப்பிரச்சினை, யுத்தம், அபிவிருத்தி, வறுமை, விடுதலை, போராட்டம், புதிய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் என நீண்டு செல்கிறது. இதில் வறுமையின் தாக்கம் பற்றிய ஆரம்ப ஆய்வின் வெளிப்படுத்தலாக இது காணப்படுகின்றது. வறுமை ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றமை பற்றியும் அதன் மாறுபாட்டுத் தன்மைகள், பண்புகள், வரையறைகள், வகைப்பாடுகள், தீர்வுகள் என்பன பற்றி இங்கு ஆராயப்படுகின்றன. இன்று உலகநாடுகள் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் என பிரிக்கப்பட வறுமையே முக்கிய காரணமாகும். இந்த வறுமையின் காரணமாக உலகநாடுகளில் சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை பல்லாயிரக் கணக்கானோர் தினமும் இறந்து கொண்டிருக்கின்றனர். வறுமை என்பது ஒவ்வொரு நாட்டினதும் சமூக பொருளாதார மனோதத்துவ நிலைக்கேற்ப நோக்கப்படுகிறது. பல்வேறு மக்கள் குழுவினர் இவ் வறுமைக்கு பல்வேறு முறைகளில் வரைவிலக்கணங்கள் வழங்கியுள்ளனர். பொதுவாக ஒருவர் ஒரு ஒழுங்கான செம்மையான வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடாத்த முடியாத நிலை வறுமை எனப்படுகின்றது. மற்றும் பொருள் சார்ந்த கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டமையாதது வறுமை எனப்படுகின்றது. சில அடிப்படை ஆற்றல்களை தொழிற்படுத்த தவறுகின்ற நிலையிலேயே வறுமையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அதாவது அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறைவிடம் ஏனைய சுகாதார, கல்வி, பொழுதுபோக்கு வசதிகளை பெற்றுக்கொள்ளப் போதுமான வருமானம் இல்லாத நிலையே வறுமை எனப்படுகின்றது. இந்த வறுமையானது குறைந்த சொத்துக்கள், குறைந்த வருமானம் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரம், சமூகப் பின்னடைவு, தீவிர சம்பவங்களிற்கு முகம்கொடுக்க முடியாமை, முயற்சி அற்றவர்களாக காணப்படுதல், சமூக முரண்பாடு உடையவர்களாயிருத்தல், தீய நடத்தையில் ஈடுபடுதல், கல்வியறிவு குறைந்தவர்களாக காணப்படுதல் என பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இதை ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் எடுத்த பின்வரும் புகைப்படம் மூலம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.



(புகைப்படம்-1)



(புகைப்படம்-2)

(புகைப்படம் ஒன்றில் நான்கு வயோதிபர்கள் உணவு இருப்பிடம் சுகாதாரநல வசதிகள் இன்றி வாழ்வதையும் புகைப்படம் இரண்டில் சிறுவர்கள் கல்வி உணவு சுகாதாரநல வசதிகள் வீட்டுவசதிகள் சமூக பாதுகாப்புகள் இல்லாது வாழ்வதையும் குறிக்கின்றது இவை ஆய்வுப்பிரதேசம் முழுவதற்கும் பொருந்தக்கூடியதாகும்)

வறுமைக்கு கூலி மட்டம், நிர்ணயிக்கப்படாத தொழில்கள், யுத்தமும் இடப்பெயர்வுகளும், கல்வியறிவின்மை, சனத்தொகை அதிகரிப்பு, பொருட்களின் விலையேற்றம், சிறுபான்மை இனங்கள் மீதான அரசுகளின் பாராமுகம், மதுப்பழக்கம், மனப்பாங்கு, முயற்சியின்மை என்பன காரணங்களாக அமைகின்றன. முடியாத நிலை வறுமை எனவும் மக்கள் தமது வாழ்வில் அவர்களுக்குப் பிடித்த நல்ல உணவுகள், உடைகள், உறையுள், பொழுது போக்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றை ஒழுங்காக மனிதன் தனது அடிப்படைத் தேவைகளையும் சுகாதாரமான நல்வாழ்வையும் பெற்றுக் கொள்ள பயன்படுத்த முடியாத நிலை வறுமை நிலையை வெளிக்காட்டுகின்றதாகும். மனித வாழ்வு என்பது அர்த்தத்துடன் கூடிய மனித இருப்பை ஊடறுத்துச் செல்லும் தேடலாகும். மனிதர்கள் தமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு தேடலையும் தனது வாழ்வின் உயர்வுக்காக அர்த்தத்துடன் புகுத்தும்போதே வாழ்வின் உண்மைத்தன்மை உயர்வடைகின்றது. ஆனால் வறுமை என்பது இவ்வாறான உயர்ந்த எல்லையை அடைவதில் தடையாக அமைந்துள்ளன என்பதை ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வாறு வறுமையால் பின்தள்ளப்பட்டுள்ள இந்த மக்களது நிலைமைகளை வெளிக்காட்டுவதோடு, அதற்கு தீர்வு முன்வைக்கும் நோக்கோடு இவ்வாய்வு கிராமிய சமூகவியலின் துணையோடு முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதற்காக வறுமையை போக்குவதற்கு,

அ. பொருளாதார உருமாற்றம் (Economic Transformation)

ஆ. சமூக உருமாற்றம் (Social Transformation)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இ. பண்பாட்டு உருமாற்றம் (Cultural Transformation)

போன்றவற்றின் முழுமையான உருமாற்றம் இவ் ஆய்வுப் பிரதேச மக்களுக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாக முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

எந்தவொரு சமூகமோ, தனிமனிதனோ, கிராமமோ வளர்ச்சியற்று இருப்பதற்கு அடிப்படையாக அமைவது வறுமையாகும். எனக்கூறும் “குணார் மிர்டால்” (Gunner Myrdal) என்ற அறிஞர் வறுமைதான் சமூக மேம்பாட்டிற்கான முக்கிய தடைக்காரணி என்கின்றார். நேக்ஸ் (Nurkes) எனும் அறிஞர் ஒருவன் வறியவனாய் இருப்பதற்கு காரணம் அவன் வறியவனாய் இருப்பதே எனக்கூறுகின்றார். இவை இரண்டும் ஆய்வுப் பிரதேச சமூகத்தில் அடையாளப்பட்டவையாக இனம் காணப்படுகின்றன.

ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் அனேகமானவர்கள் பூரண வறுமைக்குட்பட்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இது சமூகப்பிரச்சினையாக இங்கு மாற்றமடைந்துள்ளதால் இங்கு சமூக மேம்பாடு ஏற்படுவதற்கு தடைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இங்கு வறுமைபோக்கும் அக்கறைகள் உள்ளார்ந்த ரீதியாகவும் வறியவர்களுக்கு வலுவூட்டுதல், பங்கேற்பு என்பவைகள் போதியளவில் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்றே கூற முடியும். இம்மக்கள் சீரிய வாழ்க்கையை வாழமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. இங்கு நிறையுணவின்மை, பொருத்தமான வீட்டு வசதியின்மை, கல்வி பெற முடியாமை, குறைந்த வருமானம், தொழிலின்மை, சுற்றுச் சூழல் பிரச்சினை, மூடநம்பிக்கைகளின் ஆதிக்கம், நீர் வசதியின்மை போன்ற அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமல் வாழ்வதனால்தான் இவர்கள் வறுமைப்பிடிக்குள் உள்ளாகியுள்ளனர். ஆய்வுப் புலத்தில் தனிமனித வறுமை, குடும்ப வறுமை என்பது சிக்கலான சமூக விளைவுகளை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. அவற்றில்:

1. குறைந்த வாழ்க்கைத்தரம்.	85%
2. பாடசாலைக்கு செல்லாமை.	12%
3. சிறுவர் ஊழியம், சிறுவர் துஸ்பிரயோகம்	40%
4. பிச்சையெடுத்தல். (வயோதிபர்கள்)	06%
5. பிறழ்வான நடத்தைகள்	15%
6. திருட்டும், குற்றச்செயல்களும்	10%
7. தாய்,சேய் நலம் பாதிப்படைதல்.(சுகாதாரம்,உணவு, வீடு)	29%
8. ஆரோக்கியமற்ற குழந்தைகள் பிறப்பு	26%
9. அங்கவீனமான குழந்தைகள் பிறப்பு	08%
10. விவாகரத்து	09%
11. பாடசாலை இடைவிலகல்	21%

(அட்டவணை.1)

போன்றவைகள் அதிகரித்த வண்ணம் காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வு மூலம் வறுமையின் தன்மையை வெளியீடு செய்து அவர்களின் வறுமைத்தணிப்பை அல்லது வறுமையை ஒழிப்பதற்கு ஒரு செயல்திட்டத்தை சமூகவியல் அடிப்படையில் அவர்களை முன்னிறுத்த மேற்கொள்வதற்காக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாய்வுப் பிரதேசத்தில் **போதிய வருமானமில்லாமலும், தேவையற்ற செலவினங்களாலும், அத்தியவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாதவர்களாக, உடல், உள நிலைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக, சோம்பேறித்தனம், ஆர்வமற்ற செய்கைகள், கெட்ட பழக்கங்கள், வேண்டப்படாத நெறிமுறைகள், விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றையும் வறுமையையே பண்பாடாகக் கொண்டுள்ள சமூகமும் ஆய்வுக்கு அடையாளப்பட்டவையாகும். ஆஸ்கார் லூயிஸ்** எனும் அறிஞர் வறுமையை மாற்ற முடியாததற்கு காரணம் ஏழை மக்களின் பண்பாடுதான் என்கின்றார். அதைப் போக்கும் மனப்பாங்கு மாற்றம் தேவை என்பதை இதன் மூலம் வலியுறுத்தியுள்ளேன். பெடர் ஓவன்சென்ட் (peder ownsent) என்பவர் பண்பாட்டினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள் பொருட்கள் என்பவற்றை பெற்றுக் கொள்வதற்கான சமூக நிலைமைகளையும் அதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பங்கேற்புகளிலும் கவனிக்கின்ற போது தேவைக்கேற்றளவில் வளங்கள் இல்லாது குறைந்தளவிலான வள நிலைமைகளை கொண்ட சமூகங்கள் வறுமை நிலையில் உள்ளது எனக் கூறுகின்றார் (Diana kendall:2000:240)

ஆய்வு முறைமையில் (methodology and data collection)

இவ்வாய்வு விளக்க ஆய்வாகக் காணப்படுகின்றது. ஆய்வுக்கான தரவுகளை பெறும் பொருட்டு முதலாம் தர தரவுகளான நேரடியாக பங்குபற்றி அவதானம், நேர்காணல்,(19) வினாக்கொத்து(250 வினாக்கொத்துக்கள் விநியோகிக்கப்பட்டு 213 பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது) போன்றவை மூலமும் இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளை கிராம சேவகர், சமுர்த்தி ஊக்குவிப்பாளர்கள், பிரதேச செயலகம், மாவட்ட செயலக புள்ளி விபர கையேடுகள் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன அத்தோடு ஆய்வுக்கட்டுரைகள், புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் மூலமும் தரவுகள் பெறப்பட்டன.

ஆய்வின் கருதுகோள் (Hypotheses)

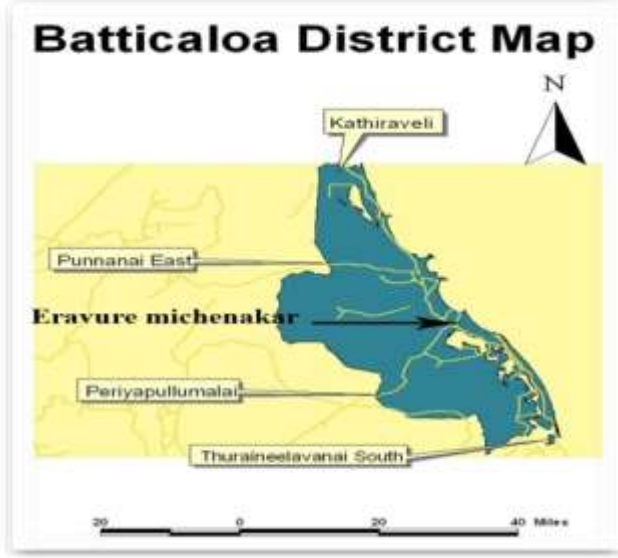
- மனிதர்களின் அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதில் வறுமை தடைக்காரணியாக இருக்கின்றது.
- வறுமை மிச்சநகர் மக்களது வாழ்வியலை முற்றாக பாதித்துள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்; (Objective)

- ஆய்வு பிரதேசத்தில் வறுமைக்கான அடிப்படை காரணிகளை கண்டறிவதுடன் வறுமை தணிப்புக்கு தடையாக உள்ள காரணங்களை இனங்காண்பது.
- வறுமையை தணிப்பதற்கான உபாயங்களை இனங்காண்பதும் சமூக மேம்பாட்டை அடைவதற்கு சமூகவியல் அணுகுமுறையில் தீர்வுகளை முன்வைப்பதும்

ஆய்வுப்பிரதேசம்: Recherch Area)

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏறாவூர் செயலகப்பிரிவில் ஏறாவூர் நகருக்கு கிழக்குப்பகுதியில் அமைந்துள்ள குடியேற்றக் கிராமத்தான் ஆய்வுப்பிரதேசமான மிச்சநகர். இங்கு முஸ்லிம் மக்கள் மாத்திரமே வாழ்கின்றார்கள் இந்த ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் இட அமைவை பின்வரும் வரைபடம் மூலம் காணலாம்.



(வரைபடம்.1)

ஆய்வுப் பிரதேசம் பற்றிய தரவுகளை பின்வரும் அட்டவணைகளில் காணலாம்:

விபரம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
குடும்பங்கள்			1322
சனத்தொகை	2682	2591	5273
பாடசாலைக்கு செல்லாதோர் (5வயதுக்கு மேற்பட்டோர்)	404	352	756

எனக் காணப்பட குடும்ப ரீதியான விபரங்கள் கீழே காணப்படுகின்றது:

விபரம்	மொத்தம்
சமுர்த்தி முத்திரை பெறும் குடும்பங்கள்	838
கணவனை இழந்த குடும்பங்கள்	184
தாய் தந்தையை இழந்த குடும்பங்கள்	75
விவசாய, வியாபார கூலித் தொழிலாளர்கள்	1020

இத்துடன் இங்குள்ள குடும்பங்களின் வருமான மட்டமானது பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது:

வருமானம்	குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை
1000 ரூபாவுக்கு கீழ்	1098
1000-5000 வரை	75
5000-10000 வரை	40
10000-15000 வரை	09
15000-20000 வரை	40

(எம்.ஐ.ஏ.சுபைர். கிராம உத்தியோகஸ்தர்193B புள்ளி விபர கைநூல்2010)

இந்த தரவுகளின் பின்புலத்தில் நோக்கும் போது ஆய்வுப் பிரதேச வறுமைக்குள் ஆட்பட்டவர்கள் தொழில் ரீதியாக, சமூக ரீதியாக, இட ரீதியாக நகர்ந்து செல்ல முடியாதவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

வறுமையின் வகைப்பாடுகள்

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பூரணவறுமை,(Hbsolute poverty) சார்புவறுமை, (Relative poverty) அகவயவறுமை (subjective poverty) காணப்படுகின்றது. அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்திசெய்ய தேவைப்படும் வருமானம் மிகக் குறைவாக காணப்படும் நிலையே முழு அல்லது பூரண வறுமையாகும். பொதுவாக இவ் வறுமையானது அத்தியாவசிய தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யாமையைக் குறிக்கின்றது. இப் பூரண வறுமையின் கீழ் அடையாளம் காணப்படுகின்ற வறியோரை பிரதானமாக மூன்று வகையாக அடையாளம் காணலாம்.

- 1 மிகவும் வறியோர் அல்லது வறியோரிலும் வறியோர்
- 2 வறியோர்
- 3 ஓரளவு வறியோர்

முழு வறுமையினால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள வறியோரிலும் வறியோர் என அழைக்கப்படுபவர்கள் அன்றாட அத்தியாவசிய உணவுத்தேவையை கூட பூர்த்திசெய்ய முடியாமல் அல்லல் உறுகின்றனர். இவர்களை பின்வரும் பண்புகளைக் அடிப்படையாகக் கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்துள்ளேன். அவைகளாவன,

1. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் மாதாந்த வருமானம் 1000 ரூபாவிலும் குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களாக 24 சதவீதத்தினர் காணப்படுகின்றனர்.
2. தேவையான புரதக் கலோரி உணவில் 20 சதவீதத்தினை உட்கொள்பவர்கள் 30 சதவீதத்தினர் மட்டுமே
3. மாதாந்த வருமானத்தில் 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானதை, உணவுத் தேவைக்காக 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானோர் செலவிடுகின்றனர்.
4. திடீர் சுகயினம், ஆபத்துக்களின்போது அதை சமாளிக்க முடியாமல் பல கஸ்டங்களை எதிர்நோக்குபவர்களாக 90 சதவீதத்தினர் காணப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறாகக் காணப்படுகின்ற வறுமையானது ஆகக்குறைந்த ஜீவனோபாயத்திற்கான அளவு, அடிப்படை பண்பாட்டுத் தேவைகள், பாதுகாப்பு, கல்வி, ஓய்வூதியம் போன்றவையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு காணப்படும். இவ்வாறு காணப்படும் பூரண வறுமையானது ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களிடையே 24 சதவீதத்தினரிடம் காணப்படுகின்றது. (அடிப்படைப் பண்பாட்டுத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாத மக்களாக இங்கு சுமார் 31 சதவீதத்தினரும் காணப்படுகின்றனர்

ஒப்பீட்டு ரீதியிலான வறுமை நிலையை சார்பு வறுமை (Relative poverty) குறித்து நிற்கின்றது. ஒரு சமூகத்தின் சார்பு வருமானப் பங்கீட்டுடன் தொடர்பு படுத்தி இந்த வறுமை நிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது. சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்துடன் ஒப்பிடும்போது அது அளவில் குறைந்தளவான வாழ்க்கைத் தரத்தினை கொண்டிருப்பார்களாயின் அவர்கள் சார்பு வறுமைக்கு உள்ளானவர்களாகக் கருதலாம். இங்கு இப்பிரதேசத்தின் ஏனைய இடங்களுடன் ஒப்பிடுகின்ற போது சார்பு வறுமை அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம் அதே போன்று ஒரு வகுப்பாருடன் இன்னொரு வகுப்பினரின் வருமான முரண்பாட்டை ஒப்பீடு செய்வது சார்பு வறுமை எனக்கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்கின்க்க இச் சமூகத்தினுள் பல்வேறு வகுப்புக்கள் இருக்கின்றபோது மேல் நிலையில் உள்ள பணக்கார வகுப்பினருடன் ஒப்பிடுகின்றபோது ஏனைய அனைத்து வகுப்பினரும் ஓரளவு வறுமைக்கு உட்பட்டவராயுள்ளனர். இங்கு ஏறத்தாழ 40 சதவீதத்தினர் சார்பு வறுமையாளர்கள் காணப்படுவதாக தரவுகள் சுட்டுகின்றன.

அகவய வறுமை (subjective poverty) மனதளவில் காணப்படுகின்ற ஒரு நிலையைக் கொண்டுள்ளது. அது குழுக்களோ தனிநபர்களோ அல்லது இவர்கள் அல்லாதவர்களோ தாங்கள் ஏழைகள் என்று உணர்வதையே குறிக்கின்றது. ஏனெனில் இருக்கும் நாட்களின் சமகால நியமங்களை வறியவர்கள் என உணர்கின்றார்கள். ஆனால் இப்படித்தான் அமையவேண்டும் என்பதில்லை. உதாரணமாக மத்தியதர வகுப்பிலிருந்தோர் தொழிலாளர் வகுப்பினராக குறையும்போது தாங்கள் வறியவர்கள் என உணர்கின்றார்கள். ஆனால் பிறர் அப்படி நோக்குவதில்லை. இதற்கு எதிர்மாறாக தனிப்பட்டவர்கள் குழுக்கள் பெரும்பான்மையான நியமங்களைக் கருத்தில் கொண்டு தங்களை எளியவர்களாகக் கருதுவதில்லை. ஏனையோர் அவர்களை அவ்வாறு கருதுவர். உதாரணமாக அதிகம் வயது சென்றுள்ள ஓய்வூதியம் பெறுவோரின் எதிர்பார்ப்புக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வாழ்க்கை நியமங்கள் ஏனைய மக்களை விடக் குறைவாகவேயுள்ளது. பொதுவாக அகவய வறுமையானது மக்கள் தங்களை தாங்களாகவே வறியவர்களாகக் காண்பதையே குறிக்கின்றது. (Webster:1999:19) இவர்கள் சுமார் 29 சதவீதத்தினர் காணப்படுகின்றனர்

ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் இனம்காணப்பட்ட வறுமைக்கான அடிப்படைக் காரணிகள்

வறுமை என்பது மனிதனின் இயலாத தன்மையின் வெளிப்பாடு என சமூகவியல் அடிப்படையில் சுருக்கமாகக் கூறிக்கொள்ள முடியும். இங்கு சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை, காலம் சரியில்லை, சூனியம் செய்து போட்டார்கள் என்ற மக்களின் சொந்த நடத்தையும் அதற்கு துணைசெய்யும் எண்ணங்களும் முயற்சியற்ற உழைப்பிற்கு கல்வியறிவு இன்மையே அடிப்படையாகும். கிராமத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைப் பாணிகளும் அவர்களது வறுமைக்கு உரமுட்டுபவைகளாகவும் காணப்படுகின்றது. இங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கை மாதிரிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது வறுமைக்கான அடிப்படைகளை கண்டறிய முடியும். இப்பிரதேசத்தில் வறுமை மட்டம் அதிகரிப்பிற்கு பின்வரும் அடிப்படைகள் மூலகாரணிகளாக இனம்காணப்பட்டுள்ளது.

1. உழைப்பதற்கு உடல் தகுதியிருந்தும் சுய முயற்சியற்று உள்ளோர் - 24% (100%)
2. நோய் அல்லது அங்கவீனம் அல்லது வயது போயுள்ளமை - 13% (100%)

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

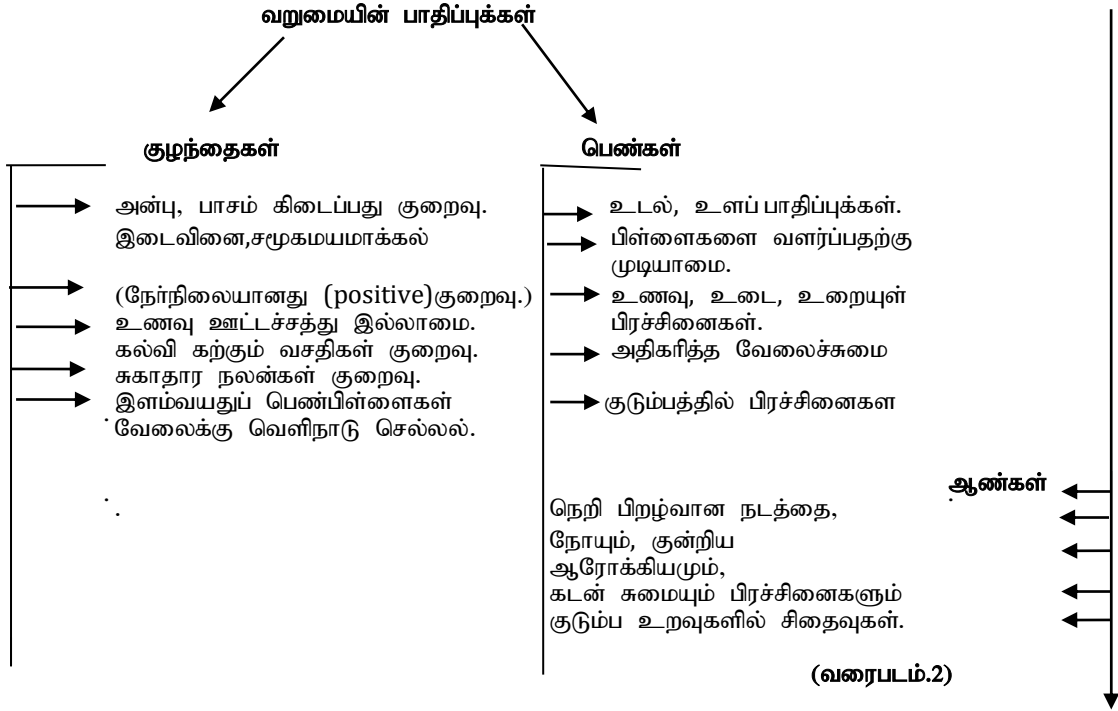
3. தொழில் இன்மை(கல்வியறிவு இல்லாத நிலை)	- 59% (100%)
4. இடப்பெயர்வு அல்லது யுத்தத் சூழ்நிலை (கடந்தவருடம்)	- 21% (100%)
5. குடும்பத்தவர் இறப்பு அல்லது காணாமல் போதல்	- 05% (100%)
6. எதிர்காலம் பற்றிய சரியான முடிவு எடுக்காமை	- 19% (100%)
7. மது பாவனை அல்லது வேறு போதைப் பொருட்கள்	- 14% (100%)
8. குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுவோர்	- 05.% (100%)
9. கூலித் தொழில்களிற்கு இயந்திரங்களை பயன்படுத்துவது	- 07% (100%)
10. தங்கியிருக்கும் மனோபாவம் (அரசு,அரசசார்பற்றநிறுவனங்களில்)	- 28% (100%)
11. விவசாய நிலங்கள் அளவில் குறைவாகவும் பயன்பாடற்றதும்	- 06% (100%)
12. முதலீடு இல்லாமையும் செலவீனங்கள் அதிகரிப்பும்	- 64% (100%)
13. பெண்களை குடும்பத் தலைவராக கொண்ட குடும்பங்கள்	- 18% (100%)

(அட்டவணை.2)

போன்றவைகள் முக்கியப் பட்டவைகளாக குறிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும். பெண்கள் ஆண்களை விட சமமற்ற வளங்களைப் பயன்படுத்தும் தன்மையினையும் கட்டுப்படுத்தும் வழி வகைகளையும் கொண்டிருக்கின்றனர். அது உணவாகட்டும் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு (health care) அறிவுப் பயிற்சி (Skill training) கடன் வசதிகள் (credit) சொத்து (property) வருமானம் (Incom) தீர்மானம் எடுத்தல் (Decision making) போன்றவைகளில் ஆண்களை விட பெண்களுக்கு குறைவாகவே இருக்கின்றன.(sepali kottegoda:2004:3) இந்த அடிப்படைகளை ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணலாம். இங்குள்ள பெண்கள் இரட்டைச் சமைகளை (Double Deprivation) தாங்குபவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.விதவைகள், பிரிந்து வாழும் பெண்கள், பெண்களை தலைவர்களாக கொண்ட குடும்பங்கள் ஆகியோரிடையே மிக உயர் அளவில் வறுமை நிலவி வருகின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசத்திலும் இதைப் போலவே பெண்கள் வறுமைக்குள் உட்பட்டுள்ளனர். உலகமயமாக்கல் செயல்முறை, பாதுகாப்புச் சூழ்நிலை, விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி, கால்நடை உற்பத்திகள், சிறு கைத்தொழில்கள் போன்ற பாரம்பரிய கிராமியத் துறைகள் தொடர்பாக உரிய காத்திரமான சமூக செயற்றிட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட முடியாத தன்மை புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் உலகமயமாக்கல் செயல்முறைகளிற்கு உள்வாங்கப்படும் தன்மை விரிவடைந்து வருவதும் காணப்படுகின்றது. ஊழியத்திற்கான கேள்வியில் வீழ்ச்சியேற்பட்டுள்ளது. தொழில் வாய்ப்புக்கள் பல்வேறு துறைகளிற்கு இடையில் நகர்ந்து செல்வதுடன் கூடியவருமானத்தை அடைய எத்தனிப்பதால் இந்தக் கிராமங்களில் வறுமை என்பது பல வடிவங்கள் கொண்டதாக என்னால் இனம்காணப்பட்டுள்ளது. அவை வருமாறு.

1. அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்திசெய்ய முடியாமை (வேலையில்லாமை, மூலதனமின்மை, குடும்பத்தலைவர் இன்மை)
2. உடல் உள ரீதியிலான வறுமை (மனரீதியான மூடநம்பிக்கை, உடல் உள பாதிப்பு, வயது போயுள்ளமை)
3. கல்வியில் வறுமை
4. எதிர்காலம் பற்றிய அறிவின்மை
5. மனோபாவம் (எப்படியாவது வாழ்வோம் அல்லா வழிகாட்டுவான், இருப்பதைச் சாப்பிடுவோம்)
6. மதுபாவனையால் வறுமை(மதுபானம், புகைத்தல், கஞ்சா, கசிப்பு)
7. கிராம மக்களிற்கு சமூகப் பாதுகாப்புக்கள் குறைவு (சமூக நலத்திட்டங்கள்)
8. வர்க்க ரீதியான கட்டமைப்பு (தொழில் ரீதியாக இல்லாமல் பகுதி வாரியாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.)

இங்கு பல்வேறு வாழ்க்கை வகையைச் சேர்ந்த சமூகங்கள் சமூக பண்பாட்டு வாழ்க்கை மாதிரிகளின் அடையாளங்களுடன் ஏனைய சமூகத்திலிருந்து ஒதுங்கியிருப்பதுடன் இவர்கள், அவர்கள் வாழிடங்களிலிருந்து தூரத்தில் “கொலனிகளிலும்” கரையோரப் பிரதேசங்களிலும், வாழ்ந்து வரும் மக்கள் வறுமை நிலைப்பட்டவர்களாகவும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் தமது வாழ்க்கையை நடாத்தி வருகின்றனர். இங்கு அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்திசெய்யக் கூடிய அடிக்கட்டுமான செயல்பாடுகள் அற்ற நிலையே காணப்படுகின்றன. இவர்களிற்கு வீடமைப்பு, உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், சுகாராதம், கல்வி மற்றும் சேவைகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத நிலையில் வறுமையின் பிடியிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அநேகமாக வறுமையின் பாதிப்புக்கள் இந்த ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் பின்வரும் அடிப்படைகளில் காணப்படுகின்றன.



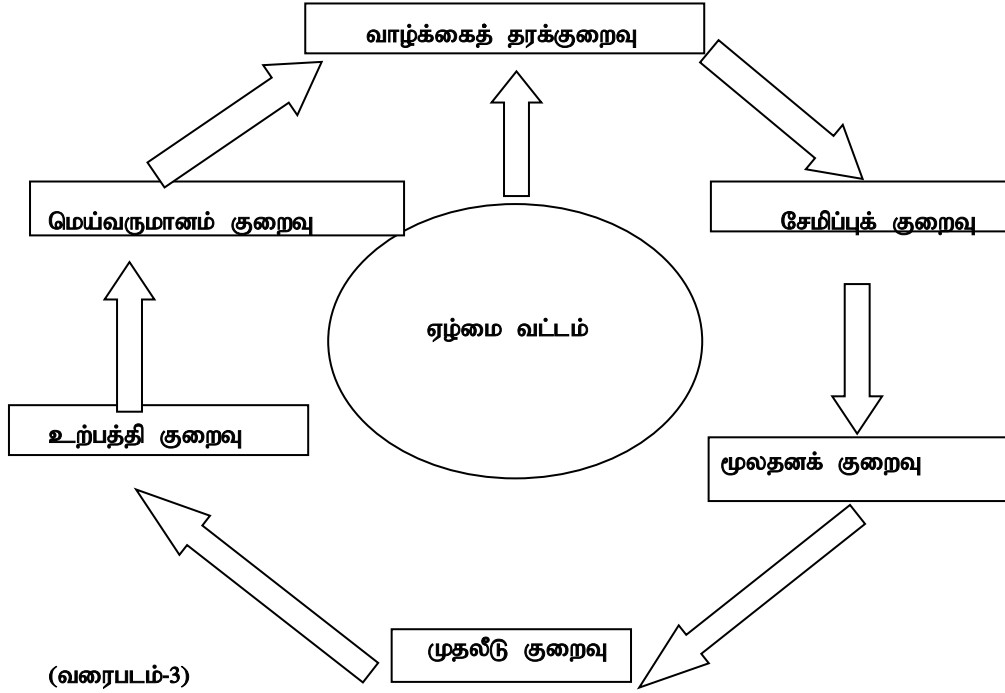
ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் வறுமை தணிப்பு முன்னேற்பாடுகள்

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் அதிகமான மக்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையிலேயே உள்ளனர். அத்துடன் வறுமைக்குப் போதுமான வரைவிலக்கணம் மூன்றாம் மண்டல நாடுகளை கருத்தில் கொண்டு பரிசோதிக்கும் போது தொளிவான வரைவிலக்கணம் கிடைக்காதுள்ளது. உலகில் குறைந்த வருமானம் பெறும் அரைவாசி நாடுகள் முழுதளாவிய வறுமையினாலேயே வாடுகின்றன. வறுமைக்கான காரணங்கள் மாறுபடுவது ஒரு தனிப்பட்டவரின் அறிவில் அல்லது இலட்சியத்தினால் அல்ல. அது ஒரு சமூக பொருளாதார கட்டமைப்பில் தங்கியுள்ளது. உண்மையிலேயே வறுமை பற்றி புரிந்து கொள்ளவேண்டுமாயின். அந்த சமூகத்தினுடைய சமூக பொருளாதார சமத்துவமின்மையை விளங்கிக் கொள்வது மிகவும் பிரதானமானதாகும்.

ஆய்வுப் புலம் அபிவிருத்தி என்பதையோ வளர்ச்சி என்பதையோ அடையப்படாது காணப்படும் பிரதேசமாகும். குறைந்தது 25 வருடங்களாக அபிவிருத்தி தொடர்பான கருத்துக்களும் செயல்பாடுகளும் நடைமுறைகளும் முன்னெடுக்கப்பட்ட போதிலும் அவை எந்த வளர்ச்சியும் காட்டவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டியுள்ளது. இங்கு தனிநபர் அல்லது குடும்பம், பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் அபிவிருத்தி செயல்முறையை முன்னெடுக்கும் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாதும் வறுமைக்கு அடிப்படையாகவும் அபிவிருத்திக்கு தடையாகவும் இருக்கலாம் என கருதப்படுகின்றது. இங்கு சமூக நிலைமையும் சுற்றுச் சூழலும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமை அபிவிருத்தி என்பதை எட்டமுடியாமல் இருப்பதற்கு அடிப்படையாகலாம். அத்தோடு இங்கு பல்வேறுபட்ட திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படுகையில் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிய அணுகு முறைதான் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது இந்த அணுகு முறையில் அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் எவ்விதமான விருத்தியோ மேம்பாடோ காணப்படவில்லை. மாறாக இத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பவர்களைத்தான் சென்றடைகின்றன. கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மரபு ரீதியான கீழ்நோக்கிய அணுகுமுறைகளில் தேவையைக் கண்டறிதல் என்பதில் இங்கு அரசு அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் முற்றுமுழுதாக தமது செயல் திறன்களின் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றது. அதனால் வறுமையைப் போக்கும் திட்டங்கள் உருவாக்கம் அல்லது அமுலாக்கம் செய்தல் அவற்றின் வளர்ச்சி அல்லது செயல்படுத்தல் கண்காணிப்பு செய்தல், அதன் தன்மையை மதிப்பீடு செய்தல் போன்றவைகளில் மாற்று அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். வறுமை நிலையில் தமது வாழ்வை கொண்டு நடாத்த தமது அடிப்படை வசதிகளைப் பெறுவதற்கு இது தடையாக உள்ளமையை இவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அன்றாட உணவிற்கான வாழ்க்கையைத் தேடுபவர்களாக எல்லைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றனர். இக்கிராம சமுதாயத்தின் மேம்பாடு என்பது தங்களிற்கிடையிலான மக்களுடனான இணக்கம், அபிவிருத்தியில் இருப்பவர்களிற்கும் அதை ஏற்படுத்துபவர்களிற்கு இடையேயான காத்திரமும் களப்பயிற்சியும் என நெருக்கிடான பண்புகளுடன் இக்கிராமத்து மக்கள் இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வறுமையானது ஆய்வுப் பிரதேச மக்கள் மத்தியில் ஒரு நச்சுவட்டம் போல சுழண்டு கொண்டு இருக்கின்றது. இது மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் குறைவுக்கு முக்கிய காரணியாகின்றது. வாழ்வாதாரம் குறைந்த மட்டத்தில் இருக்கும் போது சேமிப்பு குறைவடையும் அல்லது இல்லாமல் போகும்நிலையில் மூலதனக் குறைவு ஏற்படுகின்றது. அதன் காரணமாக முதலீடு குறைவு ஏற்படுகின்றதன் காரணமாக தொழில் நடவடிக்கைகளில் போதிய முதலீட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள

முடியாமையினால் உழைப்பு அல்லது தொழில் இல்லாமல் வாழ்க்கைத்தர குறைவு ஏற்பட சமூக மட்டத்தில் ஒரு பின்னடைவு ஏற்படுகின்றது இதனை பின்வரும் வரைபடத்தில் நோக்க முடியும்.



இந்த வரைபடத்தின் மூலமாக சமூகத்தில் வறுமை ஏற்படுவதற்கான மூலகாரணியாக ஒவ்வொரு மனித செயற்பாடுகளுடனும் சமூகம் கொண்டுள்ள நச்சு வட்டம்தான் இட்டுச் செல்கின்றது என அறிய முடிகின்றது.

வறுமையைத் தணிப்பதில் உள்ள தடைகள்

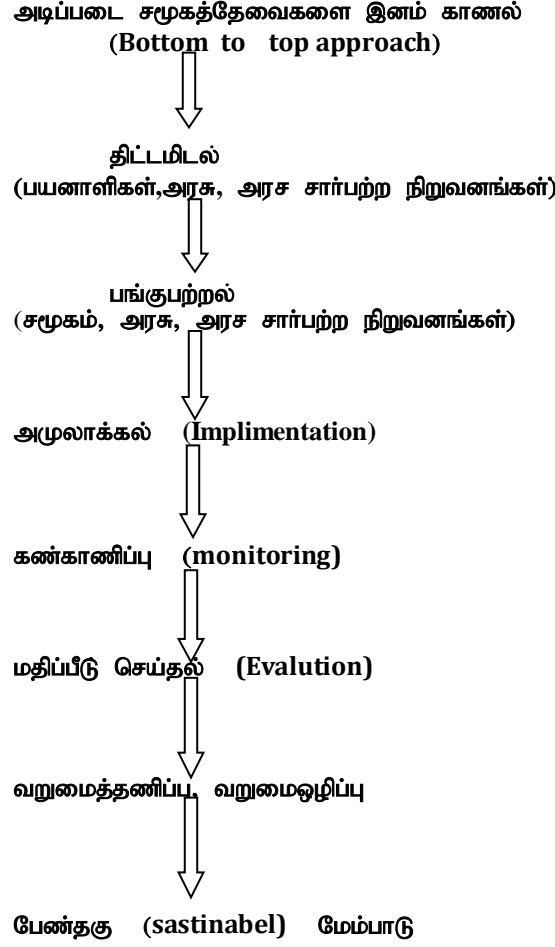
இந்தப் பிரதேசத்தில் மேம்பாட்டினை முன்னெடுக்க ஆர்வம் கொண்டுள்ளவர்களுடன் இவர்களையும் இணைத்து விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதுடன் செயல் வடிவமும் கொடுக்கவேண்டும்.

- போதிய வருமானமின்மை
- கல்வியறிவின்மை
- பயிற்சித்திறன் மிக்க மனித வளங்கள் குறைவான நிலை
- வறியவர் என்ற வர்ணக்கோட்பாடு
- குடும்பத் தலைவரது பொறுப்பற்ற நடவடிக்கை
- பிறழ்வான நடத்தைகள்
- சமூக நிலைமைகளைக் கடைப்பிடிக்காமை(விழுமியங்கள், நெறிகள்)
- நோயும், குன்றிய ஆரோக்கியமும்
- தாழ்வுச் சிக்கல்

போன்ற காரணங்கள் வறுமையைப் போக்கி அவர்களது மேம்பட்ட வாழ்க்கைய அடைய தடைகளாக இருந்து வருகிறது. வறுமை, தேக்க நிலை என்பவை கிராமிய மேம்பாட்டிற்கு தடையாக இருப்பதாக குணர் மைர்டால்(Gunnermurdal) நேகஸ்(Nurkes) தேசாய்(Desai) போன்ற அறிஞர்கள் வலியுறுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்குள்ள மக்களிடம் பூரண வறுமையும் சார்பு வறுமையும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு பட்டதாக காணப்படுகின்றது. இவை மாற்றமுற இவர்களிடம் செயல்திறன் மிக உள்ளார்ந்த ரீதியாக சமூக உருமாற்றம், பண்பாட்டு மாற்றம், பொருளாதார மாற்றம் போன்ற முழுமையான மாற்றம் ஏற்பட இந்த மக்களிடம் அரசும், தனியார் நிறுவனங்களும், சமூக நிறுவனங்களும் கொள்கைகளை அடைய முயற்சிக்காமல், இவர்களது வறுமை எந்த வடிவங்களில் உள்ளதோ அதை இனம் கண்டு போக்குவதற்கு அவர்களை பங்குபற்ற வைப்பதன் மூலம் மேம்பாட்டையும் முனைப்பையும் தோற்றுவிப்பது அவர்களது வறுமையைப் போக்க உதவுவதாக அமையும். உணவுகளை நிவாரணங்களை வழங்குவதை விடுத்து அவர்கள் இதைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளைத் தோற்றுவித்து கொடுக்க வேண்டும். அவற்றை அவர்களின் முயற்சியின் உழைப்பின் மூலமாகப் பெறுவதற்கான அடிப்படைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

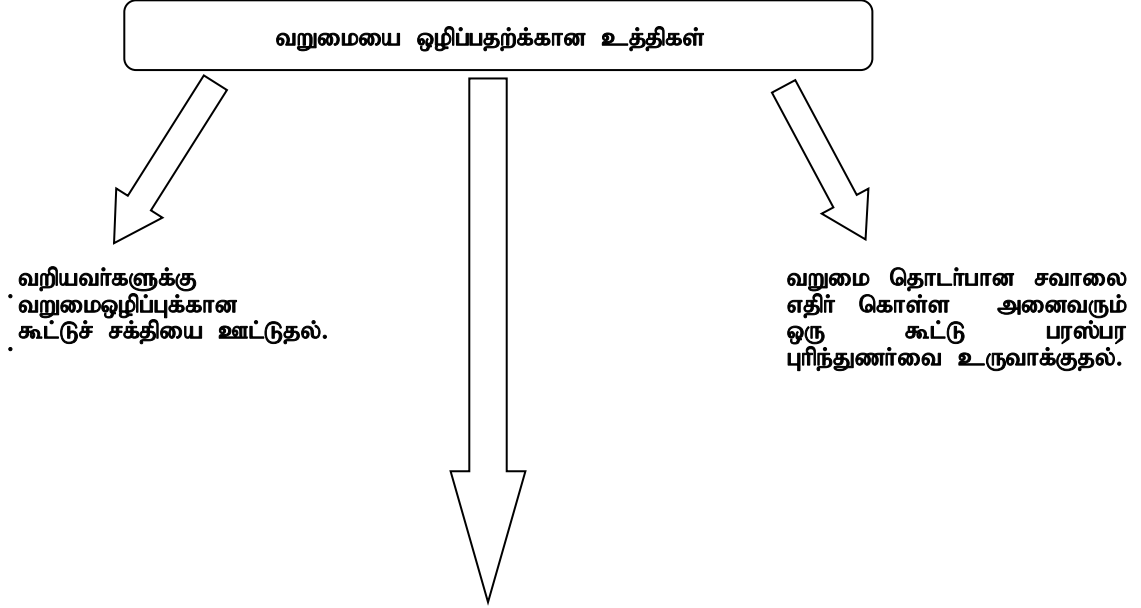
இந்த மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளின் வகைப்பாடுகள், வளங்கள், சூழல், சமூக அடிக்கட்டுமானம் என்பவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு மேல் கட்டுமானத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதன் ஊடாக அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துதல். கீழ் இருந்து மேல் (**Bottom to top approach**) நோக்கிய அணுகுமுறையில் அடிப்படையான சமூகத் தேவைகளும் அதுசார் சமூகம் ஒன்றித்து முன் வைத்து

செயல்படுத்தும் போது அபிவிருத்தி என்பதை அடைவது இலகுவானதாகும். இது நீண்ட நிலைத்த தன்மை கொண்ட அபிவிருத்திக்கு உதவுவதாகவும் அமையும். அதை பின்வரும் வரைபடத்தின் மூலம் அறியலாம்.



(வரைபடம்.4)

இங்குள்ளவர்களது மனோநிலை வறுமையாக இருப்பது இவர்களது வறுமை சார்ந்த அக்கறையே இவர்களது மேம்பாட்டுக்கு தடையாக காணப்படுகின்றது என்பதே உண்மை நிலையாகும். இங்குள்ள அனேகமான குடும்பத் தலைவர்களிடம் இவ்வாறான மனோநிலைதான். இவர்களது மேம்பட்ட வாழ்க்கை முன்னெடுக்கப்படவில்லை. எனலாம் இவர்கள் பிள்ளைகளின் கல்வி, வீட்டுவசதிகள், போதிய நிறையுணவு, சுகாதார நலம் போன்ற விளைவுகளில் கவனம் செலுத்துவது குறைவாகவும் நீண்டகால நிலைத்த செயல்திட்டங்கள் பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்வு அற்றவர்களாக, விரக்தியான நிலையில், மூடநம்பிக்கைகளில் ஈடுபாடும் இவர்களது வறுமைக்கு அடிப்படையாகின்றது. இவர்களது குறைந்த வருமானமான மட்டத்தை அதிகரிப்பது மாத்திரம் அபிவிருத்தியாகாது அது பல்வேறு விழுமியங்களும் உள்ளடக்கிய ஒரு செயல் முறையை தத்தமது நலன்களை ஓட்டியே செயல்படல் வேண்டும். மனித அளமையினை விருத்தி செய்வதுடன் உடல் உள ரீதியான வளர்ச்சிப் போக்கையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதாவது வறுமையை ஒழிப்பதற்கு பின்வரும் உத்திகளை கையாள்வது சிறந்ததாகும்.



வறுமை ஒழிப்பு முயற்சியின் முக்கிய பங்களாளர்கள் ஒருமித்த அணுகுமுறை யொன்றை பின்பற்றும் விதத்தில் ஒன்றாக இணைதல் வேண்டும். (அரசாங்கம், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், தொழிற்சங்கங்கள்) (வரைபடம்:5)

முடிவுரை :

இங்கு மக்களின் அபிவிருத்திக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும் போது கிராமிய அபிவிருத்தி ஏற்பட வாய்ப்பு உருவாகலாம். அதன் அடுத்த போக்கு அல்லது கட்டம் நிலையான அபிவிருத்தியுடன் நீண்ட நிலைத்த (Sastinable) அபிவிருத்தியை எட்டமுடியும். இருபத்தைந்து வருட காலப்பகுதிக்குள் குடியேற்றம் செய்யப்பட்ட ஒரு சமூகம் வளர்ச்சி அல்லது விருத்தி என்பது அரச நிவாரணங்கள் மூலம் அடைய முடியாத நிலையை ஆரம்ப ஆய்வு காட்டுவதுடன் சில ஆண்டுகளாக அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் வேலைத்திட்டங்கள் புற நிலையான சில விருத்திகளை (கட்டிடம், வீதி) காட்டினாலும் அக நிலை மாற்றங்கள் ஏற்பட இன்னும் காலம் செல்லலாம் என்றுதான் கூறமுடியும். காரணம் இவர்களுக்கு அகநிலை வளர்ச்சிகளை நோக்காகக் கொண்ட செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் வறுமை பொருத்தமான வீட்டு வசதியில்லாமை, குடி நீர் பற்றாக்குறை, சுகாதாரக்கேடு, பாடசாலை இடைவிலகல், சிறுவர்களை வேலைக்கனுப்புதல், பிச்சையெடுத்தல் (வயோதிபர்), குற்றநடத்தைகள், குறைந்த வாழ்க்கைத்தரம், குறைந்த கல்வித்தரம், நிறையுணவின்மை, நோயும் உளப் பாதிப்புக்களும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதைப் போக்குவதற்கு சமூக, பண்பாட்டு, பொருளாதார உரு மாற்றங்களை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். தமது நலிவு நிலையை இல்லாது ஒழிக்க தனிமனித ரீதியாகவும், குழு ரீதியாகவும், தம்மை சமூக அணிதிரட்டுதலுடன் அவர்களுக்கு பல்வேறு விழிப்புணர்வுகளும் சென்றடையத்தக்கதான செயற்திட்டங்களின் மூலம் அவர்களாக பங்களிப்பை மேற்கொள்ளவும் உயர்வுக்கான அவா, சுயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் திறன் அர்ப்பணிப்பு போன்றவற்றை உருவாக்குவது தாங்களாகவே வறுமையை ஒழித்துவிட வறியவர்களுக்கு வலுவூட்டுவது என்ற குறிக்கோளை அடைய ஆர்வத்தை கொண்டிருவதற்கும். நீண்ட கால அடிப்படையில் அவர்களது வறுமையை இல்லாது ஒழிப்பதற்கு மிகச் சிறந்த கொள்கை நேர் நிலையான (positive) கல்வியை புகட்டுவதாகும். இது அவர்களை வறுமையிலிருந்து மீட்டெடுப்பதற்கான நிர்ணயகரமான ஒரு பங்களிப்பை வழங்கும். அதாவது மனிதர்கள் ஒழங்காக செம்மையாக வாழ்க்கையை சந்தோசமாகவும் நிம்மதியாகவும் வாழச் செய்வதற்கு நல்ல திறன்களை நல்ல உத்திகளை கொடுக்கும்.

எனவே நாங்கள் செயல் முனைப்புடன் கூடிய சமூகவியல் அணுகு முறையை உட்படுத்தி வறுமை தொடர்பான பிரச்சினைகளை அவர்களது இடம் சார்ந்து, தொழில் சார்ந்து, சமூகம் சார்ந்து ஏற்படும் இடையூறுகளை கண்டறிந்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் அதற்கான தீர்வுகளை அரசும், நன்கொடையாளர்களும், வறுமையானவர்களும் இணைந்து நிறுவனமயப்பட்டு ஒருநிகழ்ச்சி திட்டத்தின் ஊடாக ஒன்றிணைந்து வறுமையை இல்லாது ஒழிக்கும் குறிக்கோள்களையும் இலக்குகளையும் அடைந்து கொள்ள வறுமையானவர்களையும் ஒன்றிணைத்து முன் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் போது வறுமையை இல்லாது ஒழிக்க முடியும். அப்போதுதான் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கூடிய ஆற்றல்களை பெற்றுக் கொள்ளலாம். மூலவளங்களை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கலாம். கல்வி மற்றும் திறன்களை பெற்றுக் கொள்ளலாம். நல்ல ஆரோக்கிய நிலை நல்ல போசாக்கு வசிப்பிடம் சுகாதாரம் நீர் போன்ற வசதிகளையும் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

வன்செயல் மற்றும் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடாமை அரசியல் அதிகாரத்தை பெறல் போன்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பன்முக பரிமானங்களை மக்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- ✓ Sepali Kottegoda: 2004: Gender dimensions of poverty in srilanka. Colombo
- ✓ Webster Andrew: 1999: Introduction to the Sociology of Development (2nd Edition) The Naac Millan Press Ltd. London.
- ✓ இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்ட அறிக்கை: 2008, தகவல் திணைக்களம் கொழும்பு.
- ✓ ஏறாவூர் பிரதேச செயலக புள்ளி விபரக் கையேடு 2008.
- ✓ எம்.ஐ.ஏ.சுபைர்.மிச்சநகர் கிராம உத்தியோகஸ்த்தர்(193B) புள்ளி விபர கைநூல் 2010.

எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

Dr. Veeramankai Stalina Yoharatnam, Senior Lecturer in English,
Dept. of Linguistics & English, University of Jaffna.

“இம் மக்களின் வாழ்வியல் பேசும் இக்கதைகள், கற்பனை ஜாலங்கள் காட்டும் குப்பைகளல்ல. இவை மானிடத்திற்கு ஒளியூட்டி, மனிதநேயத்தைப் புடம் போடும் என் ஆத்மாவின் ராகங்கள். ஒரு படைப்பாளி அவன் வாழும் காலத்தைக் கடந்தும், வரும் காலத்திற்கு மானிட வாழ்வியலையும், அதன் விழுமியங்களையும், எழுதி வைக்கும் ஒருதீர்க்கதரிசியாக, இவன் படைப்புக்களின் மூலம் இனங்காணப்படல் வேண்டும். அவனுடைய படைப்புக்கள் மனித வாழ்வில் எழும் பிரச்சினைகளுக்கும், அவலங்களுக்கும், அநியாயங்களுக்கும், நடுநிலை நின்று தீர்ப்பளிக்கும் நதிபதிகளாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு படைக்கப்படும் படைப்புக்கள் மட்டும் தான், என்றும் அழியாது, உயிர்த்துடிப்போடு உலகில் வாழும். அவைகளைப் படைத்தளித்த படைப்பாளிகளும் நிலைத்து வாழ்வார்கள். மேற்சொன்ன என் கருத்தில், நான் என்றும் உறுதியானவன்” - எஸ்.முத்துமீரான்.

எஸ்.முத்துமீரான் அவர்கள் ஈழத்து இலக்கிய எழுத்தாளர் வரிசையில், தனித்துவமான ஒரு இடத்தினைப் பெற்றுள்ளார். பல்பரிமாணம் கொண்ட இலக்கியவாதியாக, இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்துள்ள மீரான் ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி ஆவார்.

கவிஞர், புனைக்கதையாளர், கட்டுரையியலாளர், நாடக ஆசிரியர், சிறுகதை எழுத்தாளர், விமர்சகர் எனப் பலவித கோணங்களில், தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார் மீரான். விமர்சன யதார்த்தவாதம் (ஊசலையையட சுநயடளைய) என்னும் படைப்புமுறையில் தன் படைப்புக்களை வாசகர்களுக்கு வழங்கிய மீரானின் எழுத்துக்கள் கிழக்கு முஸ்லிம் மக்களை மாத்திரமல்ல, உலகளாவிய ரீதியில் வாழும் தமிழ் மக்களையும் தன்பால் ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

எமது நாட்டில் மாத்திரமல்ல, இந்தியாவில் வாழும் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் நாட்டார் பாடல்களும், அவற்றின் முக்கியத்துவமும், மறைந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் ‘கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்’, ‘கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் கிராமியக் கவியமுதம்’ போன்ற தொகுப்புக்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட முத்துமீரானின் நாட்டார் பாடல்கள் இந்தியாவில் பல பாடசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும், பாடத்திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. ‘கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்’ என்ற நூல் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண இலக்கிய பரிசீனைப் பெற்றுக்கொண்ட சிறந்த படைப்பு ஆகும்.

மீரானின் ‘மானிடம் சாகவில்லை’ என்ற நாடகங்களின் தொகுப்பு இலங்கை இலக்கிய பேரவையின் 2001ற்கான விருதினையும், பரிசினையும் பெற்றுக் கொண்டது என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. மீரான் ஈழத்து சிறுகதை உலகிற்கு ‘முத்து மீரான் சிறுகதைகள்’, ‘மானிடம் உயிர் வாழ்கின்றது’ போன்ற சிறுகதை தொகுப்புக்களை வழங்கியுள்ளார். மீரானின் சிறுகதைகள் ‘பிரபஞ்சம் தழுவிய மானிட நேயம்’ பற்றி உலகளாவிய மக்களுக்கு ஒரு சிறப்பான கருத்தை வழங்குகின்றன.

‘மானிடம் உயிர் வாழ்கின்றது’ என்ற சிறுகதை தொகுதியில் இருந்து ‘அவனொரு நேசமுள்ள மனிதன்’, ‘எங்க மூத்தம்மா தங்க மூத்தம்மா’, ‘எனக்குக் கல்யாணம் வேணாம், சேர்!’, ‘ஏழ்மை அவனுக்கொரு தூசு!’, ‘ஒரு கிராமம் அழுகிறது’, ‘சாவல்’, ‘மானிடம் உயிர் வாழ்கிறது’, ‘மௌலானாட கொதறத்த மோதின் அறிவாரா?’ போன்ற சிறுகதைகள் இங்கு ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. சமூகத்தின் மீது இன, மத, பேதமற்ற வகையில் அவர் காட்டுகின்ற அன்பும், பரிவும் வாசகர் மனங்களில் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கின்றது. ஏழைகளுக்காகவும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காகவும் இரங்கும் மனிதாபிமானத்தையும், உண்மையும், நீதியும் தழுவிய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கும் வேட்கையினையும் முத்து மீரான் சிறுகதைகள் வாயிலாக கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்க்கைமுறைகள், அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், போர் அவலங்கள் போன்றவற்றை நேரடியாக அவதானித்து சிறுகதைகள் மூலம் வாசகர்களுக்கு வழங்குகின்றார் படைப்பாளி.

‘அவனொரு நேசமுள்ள மனிதன்’ என்ற கதையில் வரும் ‘காதர்’ என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் ‘மானிட நேயம்’ தத்ருபமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. காதரைப் பராமரித்து வரும் சட்டத்தரணியும், அவரது மனைவியும் அன்பும், மனிதநேயமும் மிக்க மனிதர்கள். சட்டத்தரணியாகத் தொழில் புரியும் மீரான் அவர்கள் தன்னுடைய சொந்த அனுபவங்களை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் விதம் அருமை.

தன் இரு மனைவிகளாலும் கைவிடப்பட்டு, அநாதையாக்கப்பட்ட, கடும் உழைப்பாளியான காதரை, யாவரும் ‘லூசு’ என்று கேலி செய்கின்றார்கள். அவன் ஒரு விசித்திரமான மனிதனாகப் பல தத்துவங்களையும், அரிய கருத்துக்களையும் ‘பொட்டு’ என்ற வளர்ப்பு நாயுடன் ஓயாமல் சொல்லிக்

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

கொண்டிருப்பது எழுத்தாளர் பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை வாசகர்களுக்கு நேரடியாகச் சொல்லி, மக்களை திருத்த முயல்வது சிறுகதைகளில் தெளிவாகப் புரிகிறது.

“நாம் புத்தியச் சென்னா நம்மள லாசின்ரு செல்றானுகள். ஓலகம் நல்லா கெட்டுப் போச்சு. எல்லாரும் அல்லாட புள்ளயள் தானே..... அதுக்குள்ள என்ன சண்டித்தனம்? எல்லாச் சண்டியனுக்கும் ஒரு புடி மண் சென்ன வாத்த கேட்கும்” (ப.26)

இது போன்ற வசனங்கள் மூலம் பல கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றார் மீரான். எல்லோரும் ஒரே கடவுளின் பிள்ளைகள். ஒருவருக்கு ஒருவர் அன்பாகவும், சமாதானமாகவும், நட்புடனும் இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதுடன், வாழ்வின் நிலையாமையையும் உணர வைக்கின்றார். உலகம் முழுவதுமே அவலங்கள், துன்பங்கள், அழிவுகள், போன்றவை மலிந்து கிடப்பதையும், யாவும் ‘மனித நேயம்’ என்ற சக்தியின் மூலம் யாவும் மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதையும் தன் சிறுகதைகள் மூலம் தெளிவாக விளக்குகின்றார்.

“ஓலகம் இப்ப குப்பையாப் போச்சு. பெரிய மடுவாப் போட்டு இந்த ஓலகத்தப் பொதச்சாத்தான் எனக்கு நிம்மதி...” (ப.29)

காதர் என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் பல மூடப் பழக்கவழக்கங்கள், மூட நம்பிக்கைகள், முஸ்லீம் மக்கள் ‘சீர்க’ என வெறுக்கும் செயல்கள் போன்றவை சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

“எங்க மூத்தம்மா தங்க மூத்தம்மா” என்ற கதை தமிழ் - முஸ்லீம் மக்களின் ஒற்றுமையையும், சகோதரத்துவத்தையும் நிலை நாட்ட முயற்சிக்கும் கதையாக அமைகின்றது.

“போடியார்! மனிசன்ட பசிய ஆத்திறதான் உண்மையிலேயே அல்லாஹ்க்குப் பொருத்தமான தானதருமம்.... இதத்தான் எங்கிட முஹம்மது நபியும் சென்னாங்க. அவங்கிட வாழ்க்கையில், அதைச் செஞ்சிம் காட்டினாங்க. இன்னா நீங்க செய்யிற காரியத்தால ஒங்கிட மூத்தம்மாக்கு நாத்துக்கு நூறு நன்மையில் கிடைக்கும். ஒங்களுக்கும் நல்ல பறக்கத்தும் வந்து சேரும்.” (ப.48)

இக்கதையின் மூலம் இன - மத நல்லிணக்கத்திற்காக, மீரான் மக்களுக்கு அறை கூவல் விடுகின்றார். அவரது சிறந்த கதைகளுள் ஒன்றான இக்கதையில் ‘மனித நேயம்’ நிர்ம்பி வழிவதைக் காணலாம்.

பாடசாலையில் தஞ்சம் புகுந்து அகதிகளாக அடைக்கலம் தேடிவந்த தமிழ் அகதிகளுக்கு இன - மத வேறுபாடின்றி உதவி செய்ய முன்வந்த மீரான் போடியாரின் செயல் முற்போக்கு சிந்தனையையும் மத நல்லிணக்க மனப்பாங்கையும் வலியுறுத்துகின்றது. தனது அன்பு மூத்தம்மாவின் கத்தத்திற்கு (திவசம்) ஆக்கின சோறு, கறி எல்லாவற்றையும் கணபதி மூலம் - அகதி முகாமிற்கு அள்ளிக் கொடுத்து அனுப்பும் போடியார் இன - மத வேறுபாட்டை மறந்து தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்குத் தமிழ் - முஸ்லீம் மக்களை அழைத்துச் செல்வதைக் காணமுடிகிறது.

மீரான்போடியாரின் செயல் வடக்கு தமிழ் மக்களுக்கும், கிழக்கு முஸ்லீம் மக்களுக்கும் இடையே நிலவிய கசப்பான எண்ணத்தைப் பொய்யாக்கி விட்டது. தமிழ் முஸ்லீம் மக்களிடையே நல்ல உறவு நிலையையும் சமாதான மனப்பாங்கையும் எழுத்தாளர் பேண முயற்சிப்பதை இக்கதை மூலம் நன்கு அவதானிக்க முடிகின்றது.

தருமம், மனிதநேயம், இரக்கசிந்தனை, மன்னிக்கும் சுவாபம்.... போன்ற நற்குணங்கள் நிறைந்த முஸ்லீம் பெருமகனாக போடியார் காணப்படுகிறார். இக்கதையின் மூலம் சண்டை, சச்சரவற்ற ‘மானுட நேயம்’ நிறைந்த தேசத்தை உருவாக்க எழுத்தாளர் பிரயத்தனம் எடுப்பதைக் காண முடிகிறது.

“சேர், இனி எனக்கு கலியாணமே வேணாம். இந்த ஊரான் நெனக்கிறாப்போல நான் மகுத்தாகும் வரைக்கும் லாசாகவே இருந்து மகுத்தாகப் போறன்... சேர் எவன் என்ன சொன்னாலும் பரவாயில்லை. ஆனா நீங்க மட்டும் இந்த லாச ஒரு மனுசனாப் பாத்துக்கிட்டாப் போதும்.” (ப.68)

பணக்கார வர்க்கம், ஏழை எளிய மக்களை அடிமைகளாக்கி சதா வேலை வாங்குவதையும், கூலிக்கேற்ப சம்பளம் கொடுக்காமல் அவர்களை ஏமாற்றுவதையும்... எழுத்தாளர் “எனக்குக் கலியாணம் வேணாம் சேர்!” என்ற கதையின் மூலம் அழகாகச் சித்தரிக்கின்றார். இக்கதையில் வரும் ‘அப்துல் ரசூல்’ என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் மனித நேயம் அழகாகப் பேசப்படுகிறது.

மற்றவர்களால் “லாசு” என்று அழைக்கப்படும் அப்துல் ரசூல் ஒரு நல்ல மனித நேயம் மிக்க மனிதன். உதவி செய்யும் மனப்பாங்கு நிறையப் பெற்றவன். ஏழையாகப் பிறந்ததால் தான் விரும்பிய இடத்தில் திருமணம் செய்ய முடியாமல் ஏமாற்றப்பட்டவன். கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம் சமுதாயத்தில், பணக்கார வர்க்கத்தினரால் ஏழை எளிய மக்கள் துன்புறுத்தப்படுவதை இக்கதையின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

“அவன் செய்யிற வேலையுக்கு இவனுள்ளேயே பெரிய சம்பளமா குடுக்கானுகள்? பாவம்...அவன் கஸ்ர காலம் அவனப் போட்டுக்கு ஆட்டிது. இந்த ஊரான் அவனிட்ட சும்மா வேல வாங்கிறத்திக்காக அவன லாசாக்கிப் போட்டானுகள்... ஆனா அவனொரு மனித நேசமுள்ள ஏழ எங்கிறத எல்லாரும் மறந்திறம்....” (ப.53)

அத்துல் றசூல் என்ற பாத்திரத்தின் மனக்குமுறலையும், பணக்கார வர்க்கம் அவன் போன்ற ஏழைகளை அடிமைகளாக்கி வேலை வாங்குவதையும் நேரடியாகவே விமர்சித்து பணக்கார வர்க்கத்தினருக்கு நல்ல பாடத்தினையும் புகட்டுகின்றார் மீரான்.

“அந்தக்காலத்தில் இருந்த மனிசரெல்லாம், மனிச நேசத்தோடு வாழ்ந்தாங்க. இப்ப இருக்கிற மனுசரெல்லாம், மனிச நேசத்தை புடிச்சி, புடிச்சி விழுங்கிறாங்க. என்ன செய்யலாம்? இந்த மனிசர் மனிசில இரக்கமே இல்லாமப் பெயித்து.....” (ப.113)

“மானிடம் உயிர் வாழ்கிறது....” என்ற கதையில் பழைய கால மக்களின் இனிமையான, அமைதியான, பசுமை நிறைந்த வாழ்வையும், நிகழ்கால நிம்மதியற்ற, அவலங்களும், சோகமும் நிறைந்த வாழ்வையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கின்றார் மீரான். தமிழர் - இஸ்லாமிய இனக்கலவரத்தினைத் துயரோடு பேசுகிறது இக்கதை. பழிக்குப்பழி எனத் தொடர்கதையாக நீடிக்கும் கொலைவெறி இக்கதையில் அழகாகப் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

கொலை வெறியாளர்களிடம் இருந்து தப்பி ஓடவரும் இரு இளம் தமிழ்ப் பெண்களைக் காப்பாற்றும் வீரமும், துணிச்சலும் - கொண்ட ‘மனிதநேயம்’ நிறையப் பெற்ற ‘அலிமா’, இன - மத நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்தும் வீரம் நிறைந்த முஸ்லிம் பெண்ணாக சித்தரிக்கப்படுகிறாள். ‘அலிமா’ என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் முஸ்லிம் பெண்களிடம் மறைந்து கிடக்கும் திறமையும், துணிவும், வீரமும், மனவலிமையும், முற்போக்குச் சிந்தனையும் தெளிவாகின்றது.

‘ஏழ்மை அவனுக்கொரு தூசு!’ என்ற சிறுகதையின் மூலம் வறுமையின் காரணமாக திருமணம் ஆகாமல், கன்னியாகவே காலம் முழுவதும் இருந்து வாழ்வை முடித்துக்கொள்ளும் முஸ்லிம் பெண்கள் பக்கமும், குடும்பப் பாரம் காரணமாக சவுதிக்கு உழைக்கச் சென்று பணக்கார வர்க்கத்தினரால் அல்லல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படும் பெண்கள் பக்கமும், மீரானின் கவனம் செல்கின்றது. சவுதியில் இருந்து திரும்பிய பெண்களைத் திருமணம் செய்ய மறுக்கும் முஸ்லிம் இளைஞர்களின் மனநிலை இயல்பான முஸ்லிம் பேச்சுவழக்கு உரையாடல்கள் மூலம் சமூகத்திற்கு உணர வைக்கப்படுகின்றது.

“ஓர் மகனுக்கு வெளிநாட்டுக்குப் போனப் பொண் வேணாதாம்... இதுக்கு நாமென்ன அடிச்சா தீத்திற?”. (ப.82)

“ஏழ்மை அவனுக்கொரு தூசு!” என்ற சிறுகதையின் மூலம் மம்மக்காசிம் என்ற பாத்திரம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றான். எத்தனையோ வாழ்க்கைச் சமைகளை எல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு மானமுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அவனொரு மனித நேயமுள்ள மனிதன். வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல இன்னல்களையும், சமைகளையும் தாங்கி வாழும் ஏழை எளிய முஸ்லிம் இளைஞர்களை வெளிப்படுத்தும் பாத்திரமாக மம்மக்காசிம் சித்திரிக்கப்படுகின்றான்.

இயல்பான முஸ்லிம் பேச்சு வழக்கில் நிகழும் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களும், சூழல் வருணனை சிறப்பும் மீரானின் எழுத்துக்களுக்கு ஒரு தனியான நளிணத்தையும், கம்பீரத்தையும் சேர்த்து விடுகின்றன.

முஸ்லிம் மக்களின் ஆழ்ந்த மதப்பற்றும், மதநம்பிக்கையும் மீரானின் எழுத்துக்களில் நன்கு பிரதிபலிப்பதை இவ்வசனங்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

“காக்கா, தகுதியும் தரமும் அல்லாட்டச் செரி வருமா? எல்லாருக்கும் அந்த அல்லா தானே றிஸ்க்களக்கான். அவன் றிஸ்க்க எங்கிட றிஸ்க் கெண்டு நாங்க செல்லேலுமா?” (ப.86).

‘ஒரு கிராமம் அழுகிறது’ என்ற சிறுகதையின் தொடக்கத்தில் கிராமத்தின் அழகை வர்ணிக்கும் விதமும், அதே கிராமம் சுடுகாடாகிப் போனதை சித்தரிக்கும் விதமும் சிறப்பாக உள்ளது.

“சதா குயிலோசையும், பறவை, குருவிகளின் சப்தமும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எங்கள் கிராமத்தில், இன்று இரவு நேரங்களில் அடக்கமுடியாத அழகை குரல்களும், வேதனையின் விசம்பல்களும், பேய்களின் பயங்கர அலறல்களும் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இப்பொழுதெல்லாம் இளநிலவும், இனிய தென்றலும், எங்கள் கிராமத்துக்கு வருவதேயில்லை....” (ப.94)

ஒரு கிராமத்தின் அலறல் கண்டு துடிக்கும் முத்துமீரான். அக்கிராமத்தின் தொலைந்து போன மானிடத்தைத் தேடுகின்றார். இக்கதையை முடிக்கும் போது நெஞ்சம் தாங்கொணா துயரத்தில் அழுகிறது. இக்கிராமத்தின் ஈடு செய்ய முடியாத இழப்புக்களை மீண்டும் பெறமுடியுமா?.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

இன்பிரச்சினையின் போது ஏற்பட்ட உயிர் அழிவுகளும், மனித அவலங்களும், மக்கள்பட்ட தாங்கொணாத் துயரங்களும் இக்கதையில் தெளிவாகச் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன. ஏதுமறியாத, அப்பாவி மக்கள் அழிக்கப்பட்டு, அவர்கள் கிராமம் சுடுகாடாக்கப்பட்டு, பெரும் அவலங்களுக்குள்ளாக்கப்பட்டமையை, எவ்வித தயக்கமோ, பயமோ இன்றித் துணிவுடன் விமர்சிக்கின்றார் எழுத்தாளர்.

“ஒண்டுமறியாத எங்கிட மக்களுக்கு இந்தக் கெதி என்னத்திக்கு வரணும், அல்லாஹ்...?” எங்கள் கிராமத்தில் உயிர்த் துடிப்போடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மானிட நேசம் ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் ஊமையாகி விட்டதா? இனவெறியின் கீழ்த்தரமான செயலைப் பார்ப்பதற்கு மனமில்லாமல், உலகில் மானிடம் செத்து விட்டதா?

“மானிட நேசம் அவனைக் கண்டு அழும்போதெல்லாம் அவன் அழுவதில்லை, சிரிப்பதில்லை. ஓய்வின்றி சதா கார் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் அவனுக்கு இருட்டும் ஒன்று தான், ஒளியும் ஒன்றுதான்.

இன்ப பிரச்சனையால் பாதிக்கப்பட்டு மனம் உடைந்து மனநோயாளியான இளைஞர்கள் எம் நாட்டில் ஏராளம். இக்கதையில் வரும் ‘சாவல்’ என்ற மனநோயாளி ஒரு இருட்டின் ஆத்மாவாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றான். ‘இரவும் பகலும்’ ஒன்றாகவே எண்ணிக் கார் ஓட்டித் திரியும் சாவல்.... போர்க்காலச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கும் சோகம் நிறைந்த ஏராளமான இளைஞர்களின் பிரதி நிதியாகத் தென்படுகின்றான். இப்படி எத்தனை மனிதர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்? என்ற கேள்வி வாசகர் நெஞ்சங்களில் உதயமாகும் வண்ணம் கதை அமைகின்றது.

இனக்கலவரத்தில் ஏற்பட்ட மக்களின் உயிரிழப்புக்களும் அழிவுகளும் ஏராளம். ஏழை, எளிய முஸ்லிம் மக்களின் துயர் கண்டு துவளும் மீரான் போர்க்காலச் சூழலை தத்ருபமாகச் சித்தரிக்கின்றார்.

“இந்த மக்கள் எத்தனை கயித்தப்பட்டு வெச்ச குடில்கள்... அதுகளுக்கும் கூட நெருப்பு வெச்சப் போட்டுப் பெயித்தானுகளே... றப்பே ரகுமானே! எங்கிட மக்கள் எல்லாம் ஏழையள்... ஒன்றுமறியாத அப்பாவிகள் இந்தக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் நீதான் சரியான தண்டன குடுக்கணும்...” (ப.90)

இயற்கையின் இனிய தாலாட்டில் தூங்கி, இளந் தென்றலின் ஊடலில் இன்பங் கண்ட அந்த முஸ்லிம் கிராமம் இனவெறி பிடித்த அயோக்கியர்களால் - அழிக்கப்பட்டுப் பிணக்காடாகிக் கிடக்கின்றது. இதயமற்ற கொடியவர்கள் அப்பாவி மக்கள், கர்ப்பிணிகள், பச்சிளங் குழந்தைகள்... என வேறுபாடற்று, கத்திகளால் வெட்டித் துண்டுகளாக்கியது. நியாயமா?. இங்கு மனித மனங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வு, நியாயம், அன்பு, இரக்கம், மானிடநேயம் போன்ற நற்பண்புகள் முற்றாக இல்லாமல் போய் விட்டதை எண்ணி வாசகர்களுடன் மனங் குமுறுகின்றார் எழுத்தாளர்.

போராளிகளால் கொலை செய்யப்பட்ட ஒருவருடைய அனாதைகளான பெண் பிள்ளைகளை பாலியல் பலாத்காரம் செய்ய முற்பட்ட போடியாருடைய மூத்த மகன் அத்துக்கூறாக் கழுத்தில் வெட்டிக் கொலை செய்துவிடும் சாவலின் செயல் ஒருதார்ப்புச் செயலாக வாசகரால் உணர்ந்து கொள்ளும்படியாக “சாவல்” என்ற கதை அமைந்துள்ளது.

“ஏழயள்ள நெருப்பில கை வைச்சா இப்படித்தான் வரும்... க்ஸா! அந்த லூசி சாவலுக்கு வந்த இந்தத் தைரியம் இந்த ஊர் உள்ள ஒருவனுக்கு வரல்லியே...! இந்தப் படுபாவியக் கொல செஞ்ச சாவலத்தான், இனி நம்முட மையனாண்டவரர் பள்ளிக்குத் தலவனா வக்கணும் அப்பதான் இந்த ஊரானுக்குச் சூடு சொரண வரும்.” (ப.109)

மௌலானா கொதறத்த மோதின் அறிவாரா? என்னும் கதை முற்போக்குச் சிந்தனையும், சீர்திருத்த முயற்சியும் கொண்ட ஒரு கதையாகும். மௌலானாவினால் இரகசியமாக நிகழ்த்தப்பட்ட பல பாலியல் கொடுமைகளும், துன்பியல் நிகழ்ச்சிகளும், மக்களால் வெளிக்கொணரப்பட்டு மௌலானாவை ஊரைவிட்டு விரட்டுவதாக கதையை முடிக்கிறார் மீரான்.

“செயித்தானுக்கள்..! வயித்துப் பொழப்புக்காக எங்கயோரிந்து வந்து எங்கிட ஊரைக் கெடுக்கானுகள் பாவம்! ஒண்டுமறியாத எங்கிட ஊர் அப்பாவி மக்களையெல்லாம் பிழையா வழிகொடுத்திருக்கானுகள். இன்னா இவனுகள் செய்யிற சிர்க்கான வேலயெல்லாம் இஸ்லாத்தில் எங்க இரிக்கு?” (ப.146)

மதம் என்ற போர்வையில் படிப்பறிவற்ற, பாமர மக்களை ஏமாற்றி, அவர்களின் வாழ்வைச் சீரழிக்கும் போலிகளின் முகத்திரையைக் கிழித்தெறிந்து, சமுதாயத்தை சீர்திருத்த முயற்சிக்கிறார் எழுத்தாளர். மௌலானா குடித்து விட்டு வைத்த எச்சில் பாலைத் தலைவரும், மரைக்காரமார்களும் ஆளுக்கு ஒவ்வொரு முரடாகக் குடித்து விட்டு, சொர்க்கத்தின் வாசல் திறந்து விட்டதாக எண்ணிப் பூரிப்படைகின்றனர்.

“அல்லா” என்ற வார்த்தை அவருடைய கதைகளில் பல இடங்களில் திரும்பத் திரும்ப வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. முஸ்லிம் மக்களின் தீவிரமதப்பற்றும், இறைபக்தியும் சிறுகதைகளில் தத்ருபமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

“ஊடு வளவு, காண்பூமி, பணங்காசெல்லாம் அல்லாதான் புள்ள தாற... எங்கிட நாயகம் செல்லிரிக்காக, அல்லாட செல்லுப்படி கலியாணம் முடிக்கிறவனுக்கு, அல்லா எல்லாச் செல்வத்தையும் நெறப்பமாக் கொடுப்பானாம்...”
 “அது மெய்தான் ஏழெனும் வாழத்தானே வேணும்.” (ப.36)

“நாம அல்லாக்கு நல்லாரிந்தா அவன் வலியக் காசி பணத்தக் குடுப்பான் புள்ள.”

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூகத்திற்கே வாசகர்களை வாசஞ் செய்ய வைக்கும் மீரானின் எழுத்தாற்றல் யாவரையும் பிரமிக்க வைத்து விடுகிறது. கிழக்கிலங்கையில் நடந்த இனப்படுகொலைகளையும், கொடுரச் சம்பவங்களையும், பெண்களுக்கு நடந்த பாலியல் பலாத்காரங்களையும் எவ்வித தயக்கமோ பயமோ இன்றித் தன் சிறுகதைகளினூடாக எழுதி விமர்சிக்கும் மீரானின் துணிவு பாராட்டத்தக்கது.

போர்க்காலச் சூழலில் நெஞ்சை உலுக்கும் சம்பவங்களும், மனதை உறைந்து போக வைக்கும் மரணங்களும், மலர்ந்து கிடக்கும் காலகட்டத்தில் தன் எழுத்துக்களில் அவற்றையெல்லாம் உண்மை நிலை மாறாது துணிந்து எழுதி விமர்சனமும் செய்யும் எழுத்தாளராக முத்து மீரான் விளங்குகின்றார். மற்ற எழுத்தாளர்கள் செல்லத் தயங்கும் இடமெல்லாம் மிகத் துணிச்சலுடன் சென்றவர் ஆசிரியர் அவர்கள்.

அவருக்கு இருக்கும் துணிவும், விமர்சனப்பார்வையும், வாசகர்களை வித்தியாசமான கோணத்தில் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன. தான்துய்க்கும் இன்பங்களை, சோக உணர்வுகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மீரானுக்கு நிகர் அவரே.

எவ்வித மெருகூட்டலும், வர்ணம் பூசதலும் இன்றி உண்மைச் சம்பவங்கள் தெளிவாக்கப்படுகின்றன. மற்ற எழுத்தாளர்கள் செல்லத் தயங்கும் இடம் எல்லாம் எவ்வித பயமோ - தயக்கமோ இன்றித் துணிச்சலுடன் செல்லும் மீரானின் சிறுகதைகளின் முடிவுகள் வாசகர்களுக்காக விடப்படுவதால் - அவருடைய எழுத்துக்களுக்காக விடப்படுவதால் - அவருடைய எழுத்துக்களில் பின் நவீனத்துவப் பண்புகளும் (முளவழிமுனநசனளையு) பிரதிபலிக்கின்றன.

மனிதனை இயற்கைக்குத் திரும்பி இனிமையும், அமைதியும் நிறைந்த மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்பதையும், மனித மனங்களிடையே ‘மனிதநேயம்’ வளர்க்கப்படல் வேண்டும் என்பதையும் அவருடைய சிறுகதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன.

முஸ்லிம் மக்களின் - குறிப்பாகக் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூக வாழ்வை இலக்கியமாகப் பதிவு செய்தவர்களுள் மீரான் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக விளங்குகின்றார். பாத்திரங்களின் இயல்பான, எளிய, இலகுவான, இனிமையான உரையாடல்கள் மூலம் கதையை நகர்த்திச் செல்வது அவருடைய தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

இயல்பான முஸ்லிம் பேச்சு வழக்கில் எவ்வித மெருகூட்டலுமின்றி கதையை நகர்த்திச் செல்வது வாசகர்களின் மனதில் சொல்ல வந்த செய்தி சுலபமாகப் பதிந்து விடுகிறது. தன் சிறுகதைகள் மூலம் தான் சந்தித்த மனிதர்கள், போராட்டங்கள், அவலங்கள், நிகழ்வுகள் முதலிய அனைத்தையும் நுணுக்கமாக அவதானித்து வெளிப்படையாகவே கூறி விமர்சனமும் செய்கிறார் முத்து மீரான்.

மண்ணின் வாசனையோடு தன்னைச் சுற்றிக் கிடக்கும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் தேசப்பற்றையும், பிழைப்பிற்காகப் பெருமூச்சோடும், முக்கலோடும், முனகலோடும் வாழும் அப்பாவி மக்களையும் தன் எழுத்துக்களில் படம் பிடித்துள்ளார் எழுத்தாளர் அவர்கள்.

இந்த வாழ்க்கையின் பிடியில், விதியின் விளையாட்டில் சிக்கித் தவித்து அதிலிருந்து மிகவும் கஸ்டப்பட்டு வெளியேறிச் சுதந்திரமாக உலாவந்து, தன்முகவரியையும் இவ்வுலகிற்கு அடையாளங் காட்டத் துடிக்கின்ற ஆத்மாக்களின் தாகத்தை வெவ்வேறு கோணங்களில் தன் எழுத்துக்களில் பதித்துள்ளார் மீரான்.

முத்துமீரான் அவர்கள் ஏழை, எளிய மக்களுக்காக, மிகவும் பின்தங்கிய வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழுகின்ற ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக, இயற்கையை மட்டுமே நம்பி வாழும் விவசாயிகளுக்காக குரல் கொடுப்பவர். தன் சமுதாயத்தில் நிகழும் சம்பவங்களை உண்மை நிலை மாறாது உள்ளதை உள்ளபடியே, தன் சிறுகதைகளில் பதிவு செய்து விமர்சிக்கும் விமர்சன யதார்த்தவாதியாக மீரான் விளங்குகின்றார்.

படிப்பறிவற்ற ஆனால் அனுபவம் நிறையப் பெற்ற மனிதர்களும், மிகவும் பாடுபட்டு தங்கள் அன்றாட உணவுக்காக உழைக்கும் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களும், தங்கள் மண்ணையும், மக்களையும் நேசித்து, இயற்கையான, இதமான தென்றல் காற்றைச் சுவாசித்து, மரங்களில் இளைப்பாறி, அமைதியாக, சந்தோசமாக வாழும் மக்களும், மீரானின் கவனத்திற்குள் சிக்கி விடுகிறார்கள்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறைகள், அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள் போன்றனவும், பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவையும் சிறு கதைகள் மூலம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எஸ்.முத்துமீரான் அவர்கள் தன் சிறுகதையின் மூலம் சாதி, இன, மத, வர்க்க வேறுபாடுகள் எம் சமுதாயத்தில் நிலவுவதை நேரடியாக விமர்சிப்பதையும், அவற்றைத் தகர்த்தெறிந்து ஒரு புதிய

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

சமுதாயம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதனையும் வலியுறுத்துவதை அவதானிக்க முடிகிறது. எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளால் மக்கள் பட்ட அவலங்கள், துன்பங்கள், உயிரிழப்புக்கள் போன்றவையும், அவற்றினால் ஏற்பட்ட சமுதாயச் சீர்கேடுகளும் இங்கே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஒரு மனிதனுக்கு “மனித நேயம்” என்ற பண்பு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதனையும், இந்த மனித நேயம் பிரபஞ்சம் தழுவிய “மானிட நேயம்” ஆக மாற வேண்டும் என்பதனையும், ஆசிரியர் தன் சிறுகதைகளின் மூலம் வலியுறுத்துகின்றார்.

முஸ்லிம் மக்களின் - குறிப்பாக கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் அன்றாட வாழ்க்கை பிரச்சினைகள் கல்வி, விளையாட்டுக்கள், தொழில், மத நம்பிக்கை, மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற பல விடயங்களை அவருடைய சிறுகதைகளின் மூலம் தெளிவாக்குகின்றார். அவருடைய சிறுகதைகளில் வரும் அனேக பாத்திரங்கள் முஸ்லிம் மக்களின் விடாமுயற்சியையும், கடுமையாக உழைத்து முன்னேறும் மனப்பாங்கினையும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும், மக்கள்படும் துன்பங்கள், அவலங்கள் யாவற்றையும் நேரடியாக, கூர்மையாக, அவதானித்து, உள்வாங்கி, உண்மைகளாக, சத்திய வெளிப்பாடுகளாக, அவர்களின் உணர்வுகளையும், அனுபவங்களையும் தன்னுடையதாகி, தானே பாத்திரமாக மாறி, கதை சொல்லும் மீரானின் பாத்திரப்படைப்பு அருமை.

பாத்திரங்களுடன் சேர்ந்து அழுகின்ற, சிரிக்கின்ற, கேலி செய்கின்ற, விமர்சிக்கின்ற, புத்தி புகட்டுகின்ற, அறிவுரை சொல்லுகின்ற.... படைப்பாளியாக மீரான் வாசகர் மனங்களில் நிறைந்து நிற்கின்றார். சமூகப் பிரச்சினைகளும், சமூகச் சீர்கேடுகளும், பணக்கார, ஏழை வர்க்க பேதங்களும், சண்டை, சச்சரவுகள், கொலை, களவு போன்ற பாதகச் செயல்களும் சிறுகதைகளில் அலசி ஆராயப்படுகின்றன.

அன்பு, அகிம்சை, சகோரத்துவ மனப்பாங்கு, பரஸ்பர புரிந்துணர்வு, விட்டுக் கொடுத்தல் போன்ற பல நற்செயல்கள் மூலம் ஒரு நல்ல முற்போக்கான சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இருக்கும் மகத்தான மானிட சக்தியை யாராலும் அழித்து விட முடியாது. மனித நேயம் மனிதனுக்கு மிக அவசியமானது. மனித மனங்களுக்கிடையிலான தூய அன்பின் மூலம் எதையும் சாதித்து வெற்றி கொள்ள முடியும். இதுபோன்ற பல அரிய கருத்துக்களைத் தன் பாத்திரங்களினூடாக பகிர்ந்து கொள்ளும் படைப்பாளி, சில தீய செயல்களையும், மூடப் பழக்க வழக்கங்களையும் மக்களிடம் இருந்து அறவே ஒழித்து விடப் பிரயத்தனம் எடுப்பது மிகத் தெளிவாகிறது.

முத்துமீரானின் சிறு கதைகளை மேலும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து விளக்கலாம். அவருடைய சிறுகதைகளின் மூலம் மீரானின் அவதானிப்பு மிகவும் கூர்மையாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது. சிறப்பான சூழல் வருணனையுடன், எளிமையும், இனிமையும் நிறைந்த நடைச்சிறப்புடன், ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாப் பாத்திரங்களுடன், கதைகளின் மையக்கருத்திலிருந்து விலகாது, கதைகளை நகர்த்திச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

சமூக நீதிக்காகவும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகவும் கலை இலக்கியத்தை ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனும் தத்துவப் பார்வையுடன், கலையம்சமுள்ள சிறுகதைகளைப் படைக்கும் பணியில் முனைந்துள்ள இலங்கைப் படைப்பாளி எஸ்.முத்துமீரானுக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு. தரமான இலக்கியப் படைப்புக்கள் மூலமே ஒரு சமுதாயத்தைத் திருத்த முடியும் என்பது எழுத்தாளரின் கருத்தாகும்.

மனித மனங்களுக்கிடையில் ஆத்மாத்மமான அன்பும், விட்டுக்கொடுப்பும், பரஸ்பர புரிந்துணர்வும், ஒருமைப்பாடும் மிகமிக இன்றியமையாதவை. அன்பு, அகிம்சை, சகோதரத்துவம், சமத்துவம் போன்ற கொள்ளைகள் மூலம் மக்கள் எதையும் சாதிக்க முடியும். விடாமுயற்சியும், தன்னம்பிக்கையும், ஊக்கமும் இருந்தால் வாழ்வில் சாதிக்க முடியாது எதுவும் இல்லை. சாதி, மத, இன வேறுபாடுகளை தகர்த்தெறிந்து ஒற்றுமையும், சமாதானமும், அமைதியும், இனிமையும், சாந்தியும் நிறைந்த சமுதாயம் ஒன்று உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்து மீரானின் சிறுகதைகளில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” “யாவரும் ஒரு தாய் மக்கள்” போன்ற கொள்கைகளை மக்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதன் அவசியம் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

வடக்கு - கிழக்கு மக்களிடையே நிலவிய கசப்பான அனுபவங்களும், வெறுப்புணர்வுகளும் சிறுகதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அன்பு, அகிம்சை, சகோதரத்துவம் மனப்பாங்கு, பரஸ்பர புரிந்துணர்வு விட்டுக் கொடுத்தல் போன்ற நற் செயல்கள் மூலமே நல்ல ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும்.

மக்கள் சிறப்பாக வாழ மனித மனங்களுக்கிடையான தூய்மையான அன்பு, மிக இன்றியமையாதது. புரிந்துணர்வும், விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்கும் குடும்ப ஒற்றுமை - சமூக ஒற்றுமையினூடாக தேசிய சர்வதேச ஒற்றுமைக்கு வழி கோலுவதை அவருடைய பல கதைகள் கூறி நிற்கின்றன. சாந்தி, சமாதானம், அமைதி, இனிமை நிறைந்த சமுதாயம் உருவாக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் வாசகர்களுக்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

மீரான் தன் எழுத்துக்கள் மூலம் முஸ்லிம் - தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு சிறப்பான இலக்கியப்பணியைச் செய்து வருகிறார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தான் வாழும் சமூகத்தின் உணர்வுகளையும், ஆத்மாக்களின் ராகங்களையும், தான் துய்த்து, உணர்ந்து, அனுபவித்து தன்

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

எழுத்துக்களில் வடித்து வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் மீரானின் ஆத்மா வாசகர்களுடன் சேர்ந்து அழுகிறது - சிரிக்கிறது - ஆனந்தம் அடைகிறது.

தன் வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு நிமிடமும் தான் சந்தித்த மனிதர்கள், இயக்கங்கள் நிகழ்ச்சிகள், சம்பவங்கள் போன்றவற்றை சிறந்த முறையில் அவதானித்து - உள்வாங்கி - உணர்ந்து - தானே பாத்திரமாக மாறி - தன் நினைவில் உள்ளதை ஆவணப்படுத்தி தனது விமர்சனத்தையும் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது மாத்திரமன்றி - பாடம் புகட்டும் ஓர் நல்ல ஆசிரியராகவும் மீராணைப் பார்க்க முடிகிறது.

பல போராட்டங்களையும், போர்க்காலச் சூழலையும், மரணித்த உடல்களையும், மனித அவலங்களையும் சந்தித்து - சோகம் நிறைந்த எழுத்தாளராக மீரான் - தன் ஆத்மாவிற்கும் வாசகர்களுக்கும் - ஆனந்தம் அளிப்பதற்காக... இயற்கையை நோக்கித் திரும்புகிறார். இனிய தென்றலையும் மலர்களின் நறுமணத்தையும் சுவாசிக்கும் எழுத்தாளராக மீராணைக் காணமுடிகிறது.

முத்துமீரான் தன் சிறுகதைகள் மூலம் ஒரு தனிமனிதனுக்குள் இருக்கும் 'மனிதநேயம்' என்ற உயரிய நற்பண்பு பிரபஞ்சம் தழுவிய 'மானிடநேயம்' ஆக மாற வேண்டும் என்ற செய்தியை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

அன்பு, அகிம்சை, சகோதரத்துவம், சமத்துவம், ஆத்மீகம் போன்ற சிறந்த பண்புகளின் மூலம் சாதி, மத, இன, வர்க்க பேதமற்ற சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப பிரயத்தனம் எடுக்கும் எஸ்.முத்துமீரான் அவர்கள் தேசிய ஒருமைப்பாடு, மத நல்லிணக்கம் போன்றவற்றின் மூலம் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டிற்கு வித்திடுவதை அவருடைய படைப்புக்கள் மக்களுக்கு சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. சிவத்தம்பி.கா., தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், 1967, சென்னை.
02. குணராசா.க., ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு, வரதர் வெளியீடு, 2001, யாழ்ப்பாணம்.
03. சிவத்தம்பி.கா., ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், 1978, சென்னை.
04. மௌனகுரு.சி., சித்திரலேகா. மௌ., நு.:மான், இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், 1979, கல்முனை, இலங்கை.
05. கனக செந்திநாதன், ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, 1964, கொழும்பு.
06. சிவத்தம்பி.கா., புதுமை இலக்கியம், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் - 1996.
07. சுந்தரராஜன்.பெ.கோ., சிவபாதசுந்தரம்.சோ., தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும், 1989 சென்னை.
08. அராலியூர். சுந்தரம்பிள்ளை.ந., யாழ்ப்பாணம் (சிறுகதைத் தொகுதி) யாழ்ப்பாணம் - 1999.
09. தோப்பில் முகமது மீரான், தோப்பில் முகமது மீரான் கதைகள், 2001, ராஜராஜன் பதிப்பகம், சென்னை.
10. முத்துமீரான்.எஸ்., முத்துமீரான் கதைகள், மீரா உம்மா நூல் வெளியீட்டகம், நிந்தாவூர் - 1999.
11. சிவத்தம்பி.கா., ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய முற்போக்கு வாதத் தொழிற்பாடுகள், புதுமை இலக்கியம் மலர் - 1996.
12. செங்கை ஆழியான், ஈழத்துப் புனைகதைகள், புதுமை இலக்கியம் மலர் - 1996.
13. குணராசா.க., ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகள், மல்லிகை, கொழும்பு - 1999.
14. சிவகுமாரன்.கே.எஸ்., ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுதிகள், திறனாய்வு, கொழும்பு - 1998.

தொழுகை –
இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் பார்வை

Mrs. Vikneswary Pavanesan, Senior Lecturer,
Department of Hindu Civilization, University of Jaffna.

‘இஸ்லாம்’ என்பது ஓர் அரபிச்சொல். அதற்கு அடிபணிதல், சரணடைதல், கீழ்ப்படிதல் என்றெல்லாம் பொருள் வழங்கப்படுகின்றது. மார்க்கம் வாழ்க்கைநெறி என்னும் முறையில் இது அல்லாவுக்கு முழுமையாக அடிபணிதல், கீழ்ப்படிதல் என்று பொருள்படுவதால் ‘இஸ்லாம்’ என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இஸ்லாம் என்பதன் மற்றொரு பொருள் “சமாதானம்” என்பதாகும். ஆக, இஸ்லாம் என்பது ஒருமதமல்ல மார்க்கமாகும் என்பது பொருள்.¹ இஸ்லாமியர்களின் கடமைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது “ஏக இறைநம்பிக்கை, தொழுகை, நோன்பு, ஈகை ஹஜ்யாத்திரை என்னும் ஐம்பெரும் கடமைகளாம். ஐந்து தூண்களைக் கொண்டு எழுப்பப்பட்ட எழில் மானிகையே இஸ்லாம்”² என்று நபிகள் பெருமான் அவர்கள் குறிப்பிடுவர். இஸ்லாம் என்றால் என்ன என்பதற்கு “இறைவனைத் தொழுவதும், பெற்றோருக்குப் பணிவிடை புரிவதும் உற்றார், உறவினர், உலகத்தார்க்கு உதவுவதுமே இஸ்லாம்” என்றும் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

“கி.பி 1350 இல் மாலிக்கபூரின் தென்னாட்டுப் படை தமிழகத்துப் பொருட் செல்வத்தைக் கொள்ளையிட்டாலும், அதன்வழிவந்த முகமதிய சமயம், தமிழுக்கு இலக்கியச் செல்வத்தை அள்ளித்தந்தது” என்று பேராசிரியர் பா.இறையரசன் குறிப்பிடுகிறார்.³ இஸ்லாமியர்களது ஐந்து தூண்களில் ஒன்று தொழுகை. எனவே இத்தொழுகையின் நோக்கம், தொழுகையின் வகைகள், அதன் முக்கியத்துவம் மற்றும் ஆன்மீகப் பயன்பாடுகள் என்பன பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

தொழுகை பற்றிய விளக்கம்:

தொழுகை இஸ்லாத்தின் மிகப்பிரதான அடிப்படையாக காணப்படுகின்றது. ஒருவனை முஸ்லிம் என்று அடையாளப்படுத்தும் சின்னமே தொழுகை என்று கருதக்கூடிய அளவு அது முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. இதனால் தான் குப்ருக்கும் ஈமானுக்குமிடையிலான வேறுபாடாக அதனை நபி அவர்கள் விளக்கிக் காட்டினார்கள். தொழுகை என்றால் என்ன என்பது பற்றி பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. பொதுவான நோக்கில் படைத்து வேண்டுபவை எல்லாம் கொடுத்துப் பரிபாலிக்கும் பக்குவமெல்லாம் உடையவனை நினைவு கூர்ந்து, நெஞ்சில் நிறுத்தி அவனோடு உறவாடுவது தான் இஸ்லாமிய நோக்கில் தொழுகை என்று கூறப்படுகின்றது. ‘இறைத்தொழுகை இறையடியார்களுக்கு இறைச் சந்திப்பாகவே (மி.:ராஜ்) இருக்கிறது’ என்பது பெருமானார் பொன்மொழி. பெருமானார்க்கு உடலோடு விண்ணகத்துச் சென்று இறைவனை மிக அழகிய முறையில் அண்மையிற் காணும் பேறு கிட்டிற்று. அப்பேறினைப் பெற இயலாத எல்லா இறையடியார்களும் தொழுகை மூலம் அதுபோன்ற ஓர் அரிய பேறாகிய இறைச்சந்திப்பைப் பெற முடியும் என்பது அவரது கருத்து.

இறைத் தொழுகை இறை சந்திப்பாகவே இஸ்லாத்தில் கருதப்படுகிறது. அத்துணை சிறப்புக்குரிய தொழுகையை நிறைவேற்றும் பொழுது உள்ளம், உடல் ஆகியன தூய்மையோடு இருப்பதும், மனம் இறைநினைப்பில் இரண்டற ஒருமைப்பட்டிருந்தலும் இன்றியமையாத தேவைகளாம். தொழுகையில் வெற்றி பெறுவதற்கு இவை உதவும். இறைவனின் இனிய தன்மைகளை எண்ணும்போது முதலில் மிகமிகத்தூய்மையானவன் (சு.:பஹானல்லாஹ்) என்பதே எண்ணப்படுகின்றது. தூய்மையான இறைவன் உறையும் இல்லமாக உள்ளம் மாறவேண்டுமானால் உள்ளத்தூய்மை உயிரினும் ஓம்பப்படும். இத்தூய்மையை உடலளவிலும் போற்றிக்கொள்ளுவதற்குப் புறத்தூய்மை (உலு) செய்து கொள்ளுதல் இஸ்லாத்தில் கட்டாயக் கடமையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொழுகை என்பது இஸ்லாத்தின் ஒரு தூண். அது இஸ்லாத்தின் அடிப்படையாகும். ஒரு முஸ்லிம் தகுந்த காரணங்களின் அடிப்படையில் அல்லாமல் தான் நிறைவேற்ற வேண்டிய தொழுகைகளை நிறைவேற்றத்தவறினால் அவர் பெரும் தவறையே செய்கின்றார் என்றே பொருள். இது ஒருபெரியகுற்றமாகும். ஏனெனில் இது இறைவனுக்கு மட்டுமல்ல மனிதனுடைய இயற்கைக்கும் எதிரானதாகும். அதுபோலவே உயர்ந்த இலட்சியங்களை அடையமுனைவதும் மனிதனின் இயல்போடு ஒட்டிய ஒன்றாகும். அனைத்திலும் பெரியவன் இறைவனே ஆவான். இறைவனை அடைவதே மிகவும் சிறந்த உயர்ந்த இலட்சியமாகும். மனிதனை மாண்பு மிக்கவனாக மாற்றுவதும் அவனது இயற்கையான உணர்வுகளுக்கு வடிகாலாக அமைவதும் இஸ்லாம் நிறைவேற்றச்சொல்லும் தொழுகையாகும். மேலும் மனிதனை முறையாகப் பக்குவப்படுத்துவதும் தொழுகையே ஆகும்.⁴

அல்குர்ஆனில் பல்வேறு இடங்களில் தொழுகை பற்றியும் அதனுடன் தொடர்பான உண்மைகள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.⁵ “(நபியே) வஹி மூலம் உமக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இவ்வேதத்தை நீர் ஓதி தொழுகையை கடைப்பிடித்து வாரும. ஏனென்றால் நிச்சயமாக தொழுகை மானக்கேடான செயல்களிலிருந்தும் பாவங்களிலிருந்தும் (மனிதனை) விலக்குகிறது. அல்லாஹ்வை (மறக்காது) நினைவில் வைத்து (அவனை ஸ்தோத்திரம் செய்து) வருவது நிச்சயமாக மிகப்பெரிது. அன்றி நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கறிவான்”⁶

“எவர்கள் இவ்வேதத்தை பலமாகப் பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டு தொழுகையையும் கடைப்பிடித்து தொழுகி வருகின்றார்களோ அத்தகைய நல்லோரின் கூலியை நிச்சயமாக நாம் வீணாக்குவதில்லை”⁷

“தொழுகையை நிலைநாட்டுங்கள்: அதனைவிட்ட முஷ்ரிக்கீன்களாக ஆகிவிடாதீர்கள்”⁸
நபி அவர்களும் தொழுகை பற்றி மிகஅழகாக விளக்கிக் காட்டினார்கள்.

“தொழுகை மார்க்கத்தின் தூணாகும். யார் அதை நிலைநிறுத்துகின்றாரோ அவர் மார்க்கத்தை நிலைநிறுத்தியவராவார். யார் அதை நிலை நிறுத்தவில்லையோ அவர் மார்க்கத்தைத் தகர்த்தெறிந்தவராகிறார்”

இபாதத் என்பது வணக்க வழிபாடுகளைக் குறிப்பதாகும். “என்னை வணங்குவதற்காகவேயன்றி மனிதர்களையும் ஜீன்களையும் நான் படைக்கவில்லை” என அல்குர்ஆனிலே இறைவன் குறிப்பிடுகின்றான். இங்கு இபாதத் என்பது மனிதவாழ்வு முழுவதும் இறைவனது கருத்தோட்டத்தின் அடிப்படையில் இயக்கம் பெறுவதே என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றது. வாழ்வு முழுவதும் நெறிப்படுத்தப்படவும். இறைவனது கருத்தோட்டத்தில் இயக்கம் பெறவும் சில அடிப்படை வணக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை ஒழுங்காக மனிதன் நிறைவேற்றுகின்ற போது அவனது வாழ்வின் அத்தனை இயக்கங்களும் இறைவனது கண்ணோட்டத்தில் சிறப்பானதாக அமைந்துவிடும். மனிதன் இறைவனது அடிமை என்பதைச் செயல்பூர்வமாக நிரூபித்துக் காட்டும்படி இஸ்லாம் வேண்டுகிறது. இவ்அடிமைத்துவம் வாழ்க்கையில் ஒருகட்டத்தில் மட்டும் புரியக்கூடியதல்ல. வாழ்வுமுழுவதும் இது நிரூபித்துக்காட்டப்பட வேண்டும் அல்லாஹ் எஜமானன் என்பதையும் தான் அவனது அடிமை என்பதையும் நிரூபிக்கும் ஒரு பயிற்சியைத் தொழுகை ஒருவனுக்கு வழங்குகின்றது.

தொழுகையின் நிபந்தனைகள்

தொழுகை முஸ்லிமாகிய ஒவ்வோர் ஆணும் பெண்ணும் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையாகும்.

1. புத்தி சுவாதினம் உள்ளவர்கள் அனைவரும் தொழுகையை நிறைவேற்றியாக வேண்டும்.
2. ஓரளவுக்கு மனப்பக்குவம் அடைந்தவர்களும் வயதுக்கு வந்தவர்களும் (14 வயது) தொழுகையை நிறைவேற்றியாக வேண்டும்.
3. கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டவர்களும் மாதவிடாய் காலத்திலிருக்கும் பெண்களும் (10 நாட்கள்) மகப்பேறு காலத்திலிருக்கும் பெண்களும் (40 நாட்கள்) தொழுகையை நிறைவேற்றக் கூடாது.
4. குழந்தைகள் ஏழு வயதை அடைந்தவுடன் தொழும்படி பெற்றோர்கள் அறிவுரை கூறவேண்டும். பத்து வயதை அடைந்தவுடன் அதைக் கட்டாயப் படுத்த வேண்டும்.

தொழுகை நிறைவேறுவதற்கு கடைப்பிக்கப்பட வேண்டிய நிபந்தனைகள்

1. ஒழுச் செய்தல் வேண்டும். அதாவது தொழுகைக்கு முன் தண்ணீரால் உடல் சுத்தம் செய்யப்படல்.
2. எல்லாவிதமான அழுக்கிலிருந்தும் அசுத்தங்களிலிருந்தும் உடல், உடை, தொழும் இடம் ஆகியவை தூய்மையாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. உடலின் அந்தரங்க உறுப்புகளை மறைப்பதற்கான ஒழுக்க விதிகளுக்கு உகந்த வகையில் குறைந்தபட்சம் தொப்புள் முதல் முழங்கால் வரை உடலை மறைத்தல் வேண்டும். பெண்கள் முகம், முன்கை கால்கள், பாதங்கள் ஆகியவை மறைத்தல் வேண்டும். இரு பாலருமே உடல் தெரியும் படியான உடைகளை அணிதல் கூடாது.
4. தொழுவதற்கான எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு அதனை வெளிப்படுத்தி வேண்டும்.
5. மக்காவிலுள்ள கஃபாவின் திசையை முன்னோக்கித்தொழு வேண்டும்.

தொழுகையின் நோக்கம்

தொழுகையைப் புறக்கணிப்பதன் மூலம் மனிதன் தன்னிடமிருக்கும் நல்ல பண்புகளை வளரவிடாமல் தடுக்கின்றான் என்றே பொருள். அதுபோலவே மனிதன் தொழுகையை நிராகரித்தால் அவன் தன்னிடம் இயல்பாக இருக்கும் பாசஉணர்வுகளையும் நல்லனவற்றை நாடும் மனஉந்துதலையும் நிராகரிக்கின்றான் என்றே பொருள்.⁹ தொழுகையைப் புறக்கணிப்பதென்பது மனிதன் உயர்ந்த இலட்சியங்களை நோக்கி உயர்வதிலிருந்து தன்னை ஏமாற்றிக்கொள்கின்றான். இப்படி மனிதன் தன்னிடமிருக்கின்ற இயல்பான உணர்வுகளைச் சாகடிப்பது மிகவும் அபாயகரமான விளைவுகளுக்கு இட்டுச் செல்லும். இதுவே தொழுகையின் மகிமையையும் மகத்துவத்தையும் எடுத்துச் செல்லும் இறைவனுக்கு மனிதனின் வணக்கம் தேவையில்லை. ஏனெனில் அவன் தேவையற்றவன். அவன் தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன், அவன் நமது நல்வாழ்விலும், உயர்விலும் அக்கறை கொண்டவன் அவன் தொழுகையின் அவசியத்தை சுட்டிக்காட்டும் போதும், நம்மீது ஏனைய கடமைகளைச் சுமத்தும் போதும் அவன் எமக்கு உதவிவேண்டும், என்ற எண்ணத்திலேயே அவ்வாறு செய்கின்றான். ஏனெனில் நாம் செய்கின்றவைகள் அனைத்தும் நமது நன்மைக்காகவே. அதுபோலவே நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு தவறும் நமக்கு எதிராகச் செய்யப்படுபவைகளே. ஆகவே இறைவன் மனிதனின் நலனில் அக்கறை கொண்டே அவன் மீது சில கடமைகளைச் சுமத்தியிருக்கின்றான். இஸ்லாம் கூறும் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஒருவன் அடையும் நன்மைகள் அளவிட முடியாதவைகளாகும். இந்தத் தொழுகைகள் தரும் ஆசீகாரம் அருளும் கற்பனைக்கு எட்டாதவை. இது ஒரு கோட்பாடு என்பதல்ல. அதுபோலவே அது வழக்கமாகச் சொல்லப்படும் கற்பனையுமல்ல. இது ஓர் உணர்வுட்டும் உண்மையான ஆன்மீக அனுபவமாகும்.¹⁰

இஸ்லாம் கூறும் தொழுகை எவ்வளவு பலன் பயப்பது, எவ்வளவு தூரம் வாழ்க்கையின் ஆழத்தில் ஊடுருவுவது என்பன பற்றி நாம் நோக்குவோமாயின்,

1. தொழுகை இறைவன் மீதான நம்பிக்கையையும் அவனது, சிறப்புகள் மீதான நம்பிக்கையையும் வலுப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் மனிதனுடைய இதயத்தின் ஆழத்தில் இந்த நம்பிக்கையைப் பதியச் செய்கின்றது.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

2. தொழுகை இந்த நம்பிக்கைக்கு உயிருட்டி அதனை மனிதனின் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பின்பற்றி நடக்கும்படி செய்கின்றது.
 3. தான் எல்லா நிலைகளிலும் உயர்வடைந்திட வேண்டும் என்ற மனிதனின் இயற்கையான மன உந்துதலாயும், தான் சீரிய ஒழுக்கமுள்ள அவனாக வாழ்ந்திட வேண்டும் என்ற அவனது இயல்பான அவாவையும் அவன் நிறைவேற்றிட தொழுகை மனிதனுக்கு உறுதுணையாக அமைகின்றது.
 4. தொழுகை இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றது. மனதைப் பக்குவப்படுத்துகின்றது. ஆன்மாவை அமைதிப்படுத்துகின்றது.
 5. தொழுகை மனிதனிடமுள்ள நற்பண்புகளை வளர்க்கின்றது. தீமையான பண்புகள் தலைதாக்காது தடுத்து நிறுத்துகின்றது.
- இஸ்லாம் கூறும் தொழுகையை ஆழ்ந்து நாம் ஆராய்ந்தால் அது ஓர் அறிவார்ந்த இறைவழிபாடு, ஆன்மீக ஈடுபாடு, ஒழுக்கத்தின் உயர்நிலைகளுக்கு எம்மை உயர்த்துதல், உடற்பயிற்சி எனும் இவைகள் அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்த ஒப்பற்ற திட்டமாகும்.¹¹

தொழுகை இஸ்லாத்திற்கே உரித்தான ஒரு தனித்தன்மையாகும். அதில் உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு தசையும் மனதோடும், ஆன்மாவோடும் இணைந்து இறைவனைத் தொழுது அவனைப் புகழ்வதில் ஈடுபடுகின்றன. இஸ்லாமிய தொழுகையின் முழுப்பொருளையும், வார்த்தைகளில் வர்ணிக்க முடியாது. எனினும் தொழுகையின் சிறப்பினைப் பின்வருமாறு கூறமுடிகின்றது.

1. தொழுகை ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு, மனவலிமை ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கும் பாடமாகும்.
2. இது இறைவனுக்கும் எமக்கும் உள்ள பாசஉணர்வினை வெளிப்படுத்தும் ஒரு செயல்முறையாகும். அத்துடன் உயர் இலட்சிங்களை நோக்கி நாம் முன்னேறுவதற்கு ஒரு பயிற்சியுமாகும்.
3. தொழுகை இறைவனை நினைவுபடுத்தும் ஓர் ஆற்றல்மிக்க சக்தியாகும். மேலும் இறைவனது சிறப்புக்களையும் மேன்மைகளையும் எமக்கு உணர்த்தும் தூண்டுகோலாகும்.
4. ஆன்மீகத்தை வளரச்செய்கின்ற ஒரு வித்து. ஒழுக்கக்கட்டுப்பாடுகளைத் தரும் ஒரு வலுவான பயிற்சி.
5. மிகவும் நேரான வாழ்வில் எம்மை வழிநடத்தும் வழிகாட்டி.
6. அனாச்சாரம், தீமைகள், நெறியற்ற வாழ்க்கை, முறையற்ற செயல் இவற்றிலிருந்து மனிதனைக் காப்பாற்றும் அரண்.
7. உண்மையான சமத்துவம், உறுதியான ஒற்றுமை, உலக சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் ஒப்பற்ற செயல்முறையான எடுத்துக்காட்டு.
8. இறைவனுக்கு மனிதன் செலுத்தும் நன்றியினை வெளிப்படுத்துவது. அவனைப் புகழ்வதன் வெளிப்படையான செயல்.
9. மனத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்துவது. மனதை ஒழுக்கப்படுத்துவது.
10. பொறுமை, நம்பிக்கை, தைரியம் ஆகியவற்றைத் தரும் ஊற்றுக்கண்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விடயங்களே இஸ்லாமியத் தொழுகையின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

தொழுகையின் வகைகள்

தொழுகையின் வகைகளை நாம் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கூறலாம்.

1. கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டிய (ஃபர்ஸூ) தொழுகைகள். இது அன்றாடம் நிறைவேற்ற வேண்டிய ஐங்காலத் தொழுகைகளையும் வெள்ளிக் கிழமைக் கூட்டுத் தொழுகைகளையும் உள்ளடக்கும். தகுந்த காரணங்களின்றி இவற்றை நிறைவேற்றத் தவறுவது தண்டனைக்குரிய பெரும் பாவமாகும்.
2. கட்டாயம் அல்லாத தொழுகைகள் வாஜிப், சுன்னத், இவை கட்டாயம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தொழுகையோடு, நிறைவேற்றப்படும் தொழுகைகளையும் இரண்டு பெருநாள்களிலும் (ஈத்) நிறைவேற்றப்படும் இரண்டு பெருநாள்களிலும் (ஈத்) நிறைவேற்றப்படும் கூட்டுத் தொழுகைகளையும் உள்ளடக்கும். இதனைக் கடைப்பிடிக்கத் தவறுவது கண்டனத்துக்குரிய செயலாகும்.
3. விரும்பி நிறைவேற்றும் தொழுகைகள் இவை நாமாக விரும்பி நிறைவேற்றும் எல்லாத் தொழுகைகளையும் உள்ளடக்கும். இவைகளை இரவில் அல்லது பகலில் நிறைவேற்றலாம்.

தொழுகையின் முக்கியத்துவம்

தொழுகை மிகவும் முக்கியமான ஒரு கடமை என்பதால் கலிமா என்ற விசுவாசக் கொள்கைக்கு அடுத்த இடத்தில் வைத்து அது நோக்கப்படுகின்றது. அல்லாஹ்வின் தூதை மனித இனத்துக்கு சுமந்து வந்த அத்தனை நபிமார்களும் தொழுகையைக் கடைப்பிடித்து வர வேண்டப்பட்டனர். அதன் மூலம் உள் அமைதி பெறவும், சகல தடைகளையும் தாண்டிச் செல்லவும் வழி பிறந்தது.¹² மூலா அவர்களுக்கு அல்லாஹ் தொழுகையை விதியாக்கியமை பற்றிய வசனம் பின்வருமாறு வருகின்றது.

“மூஸாவே! நானே உம்முடைய இறைவன். உம்முடைய காலணிகளைக் கழற்றிவிடும். நிச்சயமாக நீர் “துவா” எனும் புனிதமான பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறீர். மேலும் நான் உம்மைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன். எனவே “வஹியாக” அருளப்பட்டவற்றைச் செவியேற்பீராக. நிச்சயமாக நான் தான் அல்லாஹ். என்னைத் தவிர

வேறு இறைவன் இல்லை. எனவே எனக்கு அடிபணிவீராக! என்னை நினைவு கூருவதற்காகத் தொழுகையை நிலைநிறுத்துவீராக”¹³

இப்பாஹீம் அவர்களது வரலாற்றில் பின்வருமாறு வருகின்றது.

“எங்கள் இறைவனே! நான் என் மக்களில் சிலரை விவசாயம் இல்லாத ஒருபள்ளத்தாக்கில் கன்னியத்துக்குரிய உனது இல்லத்துக்கருகில் குடியமர்த்திவிட்டேன். எங்கள் இறைவனே! அவர்கள் தொழுகையை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக (இவ்வாறு செய்தேன்)”¹⁴

நபி அவர்களுக்கும் இதே வணக்கத்தை அவன் கடமையாக்கினான்.

“வஹியின் மூலம் உமக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும் இந்த வேதத்தை நீர் ஒதுவீராக! மேலும் தொழுகையை நிலைநிறுத்துவீராக! நிச்சயமாக தொழுகை மானக்கேடான மற்றும் தீய செயல்களை விட்டும் தடுக்கின்றது.”¹⁵

மனிதனுக்கு விதியாக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை பூமியில் வைத்தே விதியாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் முஹம்மத் அவர்களை விண்ணிலுக்கு வரவழைத்தே அல்லாஹ் தொழுகையை அவருக்கு வழங்கினார்.¹⁶ முழு உலகையும் இயக்கிச் செல்லும் அல்லாஹ் உலகத்தில் ஒரு சிறந்த மனிதனைச் சந்தித்த மகத்தான சந்தர்ப்பத்தில் வழங்கப்பட்ட ஒரு பரிசு எவ்வளவு உயர்ந்ததாகவும் புனிதத்துவம் பொருந்தியதாகவும் இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒருவரை முஸ்லிமாக இனங்காட்டும் மிகப்பிரதான அடையாளம் தொழுகையாகும். தொழுகையை விட்டுவிடுபவர் முஸ்லிமாக மதிக்கப்படுவதில்லை. மூன்று கட்டங்களில் மாத்திரமே தொழுகை தவறிவிடப்படலாம். தூக்கம், மறதி, பைத்தியம் என்பன தவிர எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அதனை நிறைவேற்றாமல் விடுவது பாரதாரமான தவறாகும். மனிதனின் நோய், உடல் பலவீனங்களைப் பொறுத்து நின்றுகொண்டு அதனை நிறைவேற்ற முடியாதவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டும், சாய்ந்து கொண்டும், படுத்துக் கொண்டும் உடல் உறுப்புக்களை அசைத்தும் தொழுவேண்டும் என்று இல்லாமல் பணிக்கின்றது. அவ்வாறு முடியாதிருந்தால் கன்சாடையால் தொழுமாறு வேண்டுகின்றது. யுத்தங்கள் நடைபெறும் நேரங்களில் கூட தொழுகையை விட்டுவிட அனுமதிக்கப்படவில்லை.

தொழுகை குறிப்பிட்ட ஒருகாலத்தில் மட்டும் நிறைவேற்றப்படும் ஒரு வணக்கமாக அமைவதில்லை. தினமும் அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய அமைப்பை அல்லாஹ் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கின்றான். அதற்கான நேரங்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக ஒருவர் இளம்வயதிலிருந்து பயிற்றுவிக்கப்படல் வேண்டும். தொழுகை கட்டாயமானது என்பதை மறுத்து தொழாதிருப்பவன் மதம்மாறியவனாகவே கருதப்படுகின்றான்.¹⁷ தொழுகை என்பது மனிதவாழ்வை முழுமையாகச் சீர்ப்படுத்திவிடும் ஒரு பயிற்சினெறி என்றவகையில் அதனை முறையாகச் செய்வதே மேலானதாகும்.

தொழுகையின் ஆன்மீகப் பயன்பாடுகள்

தொழுகையை நிறைவேற்றப்போகும் ஒருவன் உள்ளத்தைத் தூய்மைப் படுத்துவதற்காக உடலைத் தூய்மையாக வைத்திருக்க வேண்டுமென இஸ்லாம் எதிர்பார்க்கின்றது. தூய்மையற்ற உடலோடு அப்புனிதமான வணக்கத்தை ஒருவன் நிறைவேற்றுவது அசாத்தியமானது. “தூய்மை ஈமானின் பாதி” என நபியவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். தொழுகைக்குச் செல்லும் ஒருவன் தனது உலக வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பான். தொழுகையும் அதன் மூலம் அவன் இறைவனோடு கொள்கின்ற தொடர்பும் சடர்தியிலான நோக்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஆத்மீக உலகத்தோடு தொடர்புடைய அம்சமாகும். இதனால் ஒரு கட்டத்திலிருந்து இன்னொரு கட்டத்திற்கு அல்லது ஓர் உலகத்திலிருந்து இன்னொரு உலகத்திற்கு அவனை மாற்றிவிட வுழு என்ற அம்சம் துணை நிற்கின்றது. இதன்மூலம் அவன் புதியதொரு உற்சாகத்தைப் பெற்ற நிலையிலேயே அவ்வாழ்மீக உலகத்தில் நுழைகின்றான். தொழுகைக்காக பள்ளிவாசலுக்குச் செல்கின்ற போது,

“இறைவா எனது உள்ளத்திலே ஒளியை ஏற்படுத்திவிடு, எனது பாவையிலும் ஒளியை ஏற்படுத்தி விடு, எனது செவிப்புலனிலும் ஒளியை ஏற்படுத்திவிடு, எனது வலது பக்கத்திலும், இடப்பக்கத்திலும் எனக்கு மேலாலும், கீழாலும், முன்னாலும், பின்னாலும் ஒளியை ஏற்படுத்திவிடு. என்னையே ஒளியாக மாற்றிவிடு”¹⁸

என்பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு செல்வான். அவன் பள்ளியில் நுழையும்போதும்

“இறைவா உனது அருட்கொடையின் வாயில்களை எனக்குத் திறந்து கொடு”

எனவும் பிரார்த்தனை புரிவான். தூய்மைபெற்ற மனிதன் தன்னை ஒளியாக மாற்றிக் கொண்டு இறைவனது அருட்கொடைகளைத் தினமும் அவனிடம் கேட்டு எதிர்பார்த்துப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மனப்பக்குவ நிலையை தொழுகை என்ற அம்சம் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. தனது முழுவாழ்க்கையும் இறைவனுக்குச் சொந்தமானது என்ற உறுதிமொழியை இறைவனிடத்திலே வழங்கிய மனிதன் அதனைத் தொழுகை முடியும் வரை நிரூபித்துக் காட்டுகின்றான். பின்னர் அவன் வாழ்க்கையிலும் அதனை உண்மைப்படுத்த வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றான். மனிதனுக்குத் தேவையான சமத்துவத்தையும், சகோதரத்துவத்தையும் இத்தொழுகை வழங்குவதுடன் உலகவாழ்வில் அவன் எதிர்நோக்குகின்ற தடைகளைவிட்டும் அவனைப் பாதுகாக்கின்றது. தனது

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, பண்பாடு, சமூகப்பிரச்சினைகள்

வாழ்க்கையில் எந்தத்துன்பங்கள், கஸ்டங்கள் நேர்ந்தாலும் அவற்றை இறைவனிடம் ஒப்படைத்து விட்டு அவனது வழிகாட்டலுக்கேற்ப செயற்படுகின்ற பயிற்சியை இத்தொழுகை மனிதனிடத்திலே ஏற்படுத்துகின்றது.

தொழுகை மனிதவாழ்விலே ஏற்படுகின்ற துன்பத்தையும் கலக்கத்தையும் போக்கிவிடுகின்றது. தொழுகை ஒரு மனிதனை இறைவனோடு தொடர்புபடுத்தி அவனது ஆத்மீகச்சக்தியைப் புதுப்பித்து விடுகின்றது. மனிதஆத்மாக்கள் புனிதமடைய வேண்டும் என்பதே இஸ்லாத்தின் விருப்பமாகும்.¹⁹ “எவன் ஆத்மாவைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்கிறானோ அவன் வெற்றி அடைந்துவிட்டான்” என அர்கூர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது. தொழுகையின் ஒவ்வொருகட்டமும் மனிதஆத்மாவைத் தூய்மைப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கிறது. தொழுகையில் புறத்தூய்மைக்கு அடுத்து மனதை இறைநினைப்பில் நிலைபெறச்செய்தல் இன்றியமையாத தொழுகைக்குரிய பக்குவநிலையாகும். வேறு எந்த நினைப்புக்கும் இடந்தராது, இறைநினைப்பில் இணைந்து விடுவதால்தான் இதனைப் பெருமானார் “இறைச் சந்திப்பு” எனக் குறித்தார்கள்.²⁰

இவ்வாறாக தொழுகையின் ஒவ்வொரு அம்சமும் மனிதனுக்கு ஆத்மீக ரீதியாக பல்வேறு பயிற்சிகளைக் கொடுத்து வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற வழிகாட்டுகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

01. உலகத்தமிழர் பண்பாட்டுக் களஞ்சியம் பகுதி 1, வரலாற்றியல், 1997, ப.530.
02. பேராசிரியர், சாயபு மரைக்காயர், **நபி மொழி நானூறு**, பாத்திமா பதிப்பகம், காரைக்கால், 1992, ப-34.
03. பேராசிரியர்.பா. இறையரசன், **தமிழ் இலக்கிய வரலாறு**, பூழ்காரர், பிரசுரம், சென்னை, 1982, ப. 194.
04. ஹமுத அப்த் அல் அத்தி - **இஸ்லாம் ஓர் அறிமுகம் பாகம் 2** தமிழில் மு.குலாம் முஹம்மது, இலக்கியச் சோலை, சென்னை, 2003, ப.11
05. முஹம்மது அக்ரம், **நடைமுறைக்கேற்ற இஸ்லாம் பாகம் 2**, முஸ்லீமான் பப்ளிகேஷன் நம்பதிப்பு, 2004 ப-14.
06. **அல் அன் கபூத்: 458**
07. **அல்அ.ராப் : 170**
08. **அர்ரூம் : 31**
09. ஹமுத அப்த் அல்அத்தி, **மு.கு.நா**, ப.11
10. **மேலது**, ப.12.
11. **மேலது**, ப.13
12. முஹம்மது அக்ரம், **மு.கு.நா.**, ப.16.
13. **தாஹா: 13, 14**
14. **இப்றாகிம் : 37**
15. **அல்அன்கபூத் : 45**
16. முஹம்மது அக்ரம், **மு.கு.நா.**, ப.17.
17. **மேலது**, ப.18.
18. **மேலது**, ப.23.
19. **மேலது**, ப. 27.
20. பேராசிரியர்.மு. அப்துல் கரீம், **சீறாப் புராணத் திறனாய்வு**, ஆயிஷா பதிப்பகம், தஞ்சை, 1980, ப.205.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. நாகூர்ரூமி, **இஸ்லாம் ஓர் எளிய அறிமுகம்**, கிழக்குப் பதிப்பகம், மார்கழி, 2004.
02. உரையாசிரியர் - கவி காமுஷெரீப், **சீறாப்புராணம், நூபுவத்தும் காண்டம், மூலமும் உரையும்**, பாகம் 1, சீதர்காதி வெளியீட்டகம், சென்னை, 1989.
03. முஹம்மத் அக்ரம், **நடைமுறைக்கேற்ற இஸ்லாம் பாகம் 2**, ஆயிஷா பதிப்பகம், தஞ்சை, 1980.
04. பேராசிரியர்.மு., அப்துல் கரீம், **சீறாப்புராணத் திறனாய்வு**, ஆயிஷா பதிப்பகம், தஞ்சை, 1980.
05. ஹமுத அப்த் அல் அத்தி, **இஸ்லாம் ஓர் அறிமுகம், பாகம் 2**, தமிழில், மு.குலாம் முஹம்மது இலக்கியச் சோலை, சென்னை, 2003.
06. **தொழுகை ஷாபிஈ**, றஹ்மத்துல்லாஹ் ஸ்ரோர்ஸ், கிண்ணியா, 2007.
07. மார்டின் லிங்கல், **மூலாதார இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் முஹம்மத் அவர்களது வாழ்வு**, பஷாரத் பப்ளிகேஷன், சென்னை, 1983.
08. தாவுத் ஷரீப்.தி.அ., **தஹஜ் ஜீத் தொழுகையின் சிறப்பு**, இஸ்லாமிய பதிப்பகம், சென்னை, 1982.
09. முஹம்மது ஜகரீய்யா ஸாஹிப், **தொழுகையின் சிறப்புக்கள்**, மலேசியா.
10. **பிக்ஹிள் அறிவுக் களஞ்சியம்**, தொகுப்பு, அபூயூஸ் ஸலாமத் பதிப்பகம், சென்னை, 1981.
11. அபீட்ஹன்சன், **இந்தியாவின் தேசியப் பண்பாடு**, தமிழில் எஸ்.தட்சிணாமூர்த்தி, இந்தியா, 1995.
12. பிள்ளை. முமு.டாக்டர், **தென்னிந்திய வரலாறு 2ம் பகுதி**, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1960.
13. அல்ஹாஜ் எஃ.எம்.ஹனிபா, **இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சி**, கண்டி, 1982.
14. MAM Hussain, **Islam Faith & Practice in Sri Lanka**. Spik. Publication, 1984.
